ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஜ்ஞாநங்களைவிட
ஆயிரம்மடங்கதிஶயித்த
பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவிததமாய்
ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வாருடைய

பகவதநுபவ பரீவாஹ ரூபமான, த்ராவிடவேதஸாகர ஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

மூலமும் அதின் வ்யாக்யாநாதிகளும்.

இவை,

ஸ்ரீமத்-உபய-ஸ்ரீமான்-ஆழ்வார்திருநகரி, வடபத்ரஶாயி

அரையர்ஸ்வாமி அவர்களாலும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளியாகிய,

கா. ராமஸ்வாமிநாயுடு அவர்களாலும்

அநேகப்ரதிகளைக்கொண்டு பரிஶோதிக்கப்பட்டு
சென்னை. ராமாநுஜஸித்தாந்தஸபாத்யக்ஷராகிய
ஸ்ரீமான்,

முதலியாண்டான் முன்னிலையில்

கண்ணபாளையம் - ஐயாபிள்ளை அவர்கள் குமாரர்
ஸ்ரீரங்கபிள்ளை
புலியனூர் - இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
கிருஷ்ணஸ்வாமிமுதலியார்
செஞ்சி - கோதண்டராமமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்
இராகவராமாநுஜதாசர் இவர்களால்

சென்னை. ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார்திருவவதாராதிவர்ஷங்கள் - ௪௯௮0 - பஹுதாந்யவர்ஷம்.
Madras. July 1878. 1 st Edition. 600 Copies.

இதிலடங்கியிருக்கிற

வ்யாக்யாநவிவரம்.

யதிராஜாபேரருளால

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

அன்போடுஅழகியமணவாளஜீயரருளிச்செய்த

உரையென்கிற

பன்னீராயிரப்படி.

தெள்ளியதாநம்பிள்ளைசெப்புநெறிதன்னை,

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஏறியருளப்பண்ணின

ஈடு. முப்பத்தாறாயிரப்படி.

குணகரம்பாககம்.

ராமாநுஜஜீயர்சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கம்.

திருவாய்மொழியிஞெரொருதஶகாததஸஙகரஹமாக

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகரருளிச்செய்த

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

இதறகுணடான வயாகயாநம.

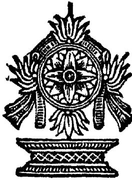
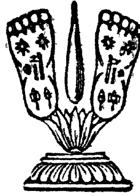
ஸ்ரீமணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

இதற்குப்பிள்ளைலோகம் ஜீயாருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்.

அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது

ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

(ஸ்ரீசைலேசதயாதி) “நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே | ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே” (நமஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜன்மனே! ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலினே) என்றும், “பரமப்ராப்யபராங்குஶசரணாம்புஜவிஷயவிவிதகைங்கர்யகரணசதுராய தூர்யஶ்ரீஶைலவரதேஶிகாதீஶ” (பரமப்ராப்ய பராங்குச சரணாம்புஜவிஷயவிவிதகைங்கர்யகரணசதுராய தூர்யஸ்ரீசைலவரதேசிகாதீச) என்றும், “அநந்தன் திருமலையாழ்வானென வந்தவதரித்து” என்றும் அவதாரவிசேஷமாகச்சொல்லப்படுமவராய், சரமபர்வமான ஆழ்வார்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யவரருளாலே லபித்தவராமவராய், அதிலும் அவர்திருவடிகளான எதிராஜர் செம்பொற்பாதம் இரவுபகல் மறவாமலிறைஞ்சியேத்து மெழிலையுடைய * திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளுக்கு ஏற்றகலமாயுள்ளவரை. “பவ்யஶ்ரீஶைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே” (பவ்யஸ்ரீசைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே) என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீசைலபூர்ணர்கருபையாலும் ஸ்ரீசைலதேசிகர் தயையாலும் * இராமாயணமெனும்பக்திவெள்ளமும், * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும், யதீந்த்ரத்தப்ரவணரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிற்று. இவரும் * தன்பக்தியெனும் வீட்டினகண் வைத்தபின்பிறே பெருகி வெள்ளமிட்டுவிளைந்தது; “ஶ்ரீராமாயணது³க்³த⁴ஸிந்து:” (ஸ்ரீராமாயணதுக்தஸிந்து:) “பாலோடமுதன்னவாயிரம்” இராமாநுசனிறே யிவரும். (தீபக்த

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

பாதிகுரோர்ணவம்) மதிநலங்களிவருக்குப் பிள்ளையருளாலுண்டாயிற்று [illegible] (ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி) என்றும் [illegible] (லக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:) [illegible] (நதேவலோகாக்ரமணம்) என்று தொடங்கி [illegible] (தவ்யாவிநாகாமயே) என்றுமிறே ஏதத்பூர்வாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகள் பூர்ணமாயிருப்பது * ஆராவனப்பிள்ளையவனிறே * அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹாதிகளுண்டிறேயிங்கே அவ்வவதாரத்திற்குறைகளும் தீர்க்க அவதரித்தவிடத்திலும் பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கநுரூபமாகப் பெரியஜீயருடைய அந்தரங்கமாகிக்களிரடித்திறேயிருப்பது [illegible] ய, (ரிமலபுண்மணிகளவருளூய) [illegible], (தாரதாரநிஜலதே:) [illegible] (குணாமாகர:) என்னக்கடவதிறே “ [illegible] (ஸௌமித்ராமேஸகலுபகவாந்ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ) என்றும் [illegible] (யதிவரபுநரவதார:) என்று சொல்லக்கடவதிறே இனி நம்பெருமாளிடத்தில் பாரவண்யமெல்லையான எம்பெருமானாரளவும் வர்த்தித்தபடி சொல்லுகிறது ஸாத்யவிவருத்தியாயக்கொண்டு சரமபர்வம் வரக்கடவதாயிருக்கும் (யதீந்த்ரப்ரவணம்) அந்தப்ராவண்யந்தான் [illegible]” (யதீந்த்ரப்ரவணயாஸமசக்ரமேகுணம்பரா ரே) என்று விசேஷஜ்ஞரான வேதாந்தாசார்யரும் விகருதராய் பேசி யநுபவிக்கும்படியாயிருக்கும் இவர்தாம் * நிஜசேஷிகஸந்தர்ப்பிதஸம்பந்த்ராந்தரநிஹித ஸகலநிஜபரவரவரமுனிவரிறே அவர் * பராங்குசபாத பக்தா இவர் யதீந்த்ரப்ரவணர் அநத்ப்ராவண்யமிறே பிவளையனைவரும் காலகட்டுகிறது (வந்தேரம்யஜாமாத்ருமுநிம்) [illegible] (வந்தேமுகுந்தப்ரியாந்) என்கிறதெல்லாமிவருக்கு இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று [illegible] (ஸ்ரீமத்ரம்யஜாமாத்ருமுநேர்விதேநம்) என்னும்போலே திருநாமத்தை யநுஸந்தித்தது திருவடிகளிலேவிழுகிறார் இவருடைய அநுஸந்தாந விஷயமான மந்த்ரமும் ஸத்திப்ரஜநமுமிருக்கும்படி [illegible]வாயிற்று [illegible] (வந்தேநியதோமுநிம்) என்கிறபடியே சேஷசேஷிகளுடைய ஸத்தாஸம்ருத்திகளிவர் [illegible] பாதீனங்களாயிருக்கும்படியைப்பற்ற முநியென்கிறது)

இப்படிக்காரலேற்றங்களையுடைய இவர் ஸச்ரூபமான இவர் தனியனருள “ [illegible] (யந்வேதாதௌஸ்வர பரோக்தோவேதார்தேசப்ரதிஷ்டித:) என்று * வேதத்துக்கும் என்னும்போலே த்ராவிடவேத ததங்கோபாங்கங்களென்ன ஏதத்வ்யாக்யாநவிசேஷங்களென்ன ஏதத்ஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களென்ன இவற்றினுடைய ஆதயந்தங்களிலே அகிலதிவ்யதேசவிலக்ஷணராலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கும் இவருடைய ஸகலதிவ்யப்ரபந்த ப்ரவர்த்தகத்வம் பண்டுபல்லிடங்களிலே கண்டுகொள்வது அதுக்குமேலே * உபயப்ரதாநப்ரணவமான வுறைகோயிலேயிறே யிவருதித்தருளிற்று இவருக்கிவ்வைபவம் ஜந்மஸித்தம் இது பரணவாரத்த

ஸவயாகயாநுகளான தனியனகள

மாதாபிதா புத்ராக்ஷயராக்ஷக ஶேஷஶேஷி ஸம்பந்தத்ரயமும் ப்ரவிஷ்டத்திலேதாஸ்திகையாயிருக்கையாலே அகாரார்த்தாயவிஷ்ணவே ஜகதுத்பத்தி உகாரார்த்தா ஶ்ரீர்யோவா ஸீதயாவிநா । மகாரஸ்து தயோர்தாஸ இதிப்ரணவலக்ஷணம் (அகாரஸூசிதஸ்வரூபஸ்யவிஷ்ணோர்வாசகமிஷ்யதே உகாரஸூசிதஸ்வரூபாயா ஶ்ரீ யோவாஸீதாவிது: । மகாரஸ்துதயோர்தாஸ இதி ப்ரணவலக்ஷணம்) என்கையாலே அகாரம் பகவத்வாசகமாயும் மகாரம் சேதந வாசகமாயும், உகாரமுபயஸம்பந்தப்ரகாஶகையையுஞ்சொல்லும் அவ்வாறாக்குமவ்வாறானவரெல்லாமுவ்வானவரடிமையென்றாரத்தார் என்கைகடவதிறே * விளக்குப்பொன்போலே-நடுநிலத்தீவமிறே ஜஜஉதீவலொவா (மஙகள தீபரோகாம) ‘ ஶ்ரீயோவடகஹாவத ” (ஶ்ரீயோகடகபாவத) ஶ்ரீயாவடகயா (ஶ்ரீயாகடகயா) என்றே கதஸாபேக்ஷமாயிறே யிருப்பது ஜஸ்தொர்ஹிதஸ்ந்தா யெஜாருத்யேஷயாயிந: । க்ஷவக்தாரெஷ்டநதஓவிதி ஸௌஓவா ஓ-தி (ஜகதோஹிதஸிநதாயஜாகாதஸுஶேஷஸாயிந । அவ தாரோஷவநயதமம விதத்திஸௌமயுவரமமுநிம) ஆத்மாரெஸக்ஷீஹவஹிஹவஞா நூஸ்ஸூராஸிதாத (ஆதமாபேக்ஷீபக்ஸிபகவர்த்காதேஸ்ரஸரஸிதாதவம், “ தேவீலக்ஷ்மீஹவஸிஹயாவ ஸஓ-நவக (தேவீலக்ஷமீப லிதயுக் வதஸலதவேசதவம) ஸாஜீகீறெஸவஓ-ஹஓவாந ஸௌஓஜாஓாத்ரு யொதீ (ஸௌமிதரிமேஸகலுபகவாந ஸௌமயஜாமாதருயோகீ) என்னக்கடவதிறே இப்படி முப்புரியூட்டியிறே யிவரவதாரவைபவமிருப்பது

இன்னுமிஶ்லோகத்திலே பதங்களதோறு மிவ்வாத்தங்கொண்டாயிறேயிருப்பது எங்ஙனேயென்னில் ஶ்ரீஶைலேஶ என்கையாலே - அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனைச்சொல்லி தயாபாத்ரமென்கையாலே - பகவதநயாஹஶேஷபூதனான சேதநனை அவன் கருபைக்குபாத்ரமென்னுமதைச்சொல்லுகிறது அடியில் பதத்தில் - ஆசார்யனை அவளருளுக்குச்சொல்லுகிறது விஶேஷாதஷ்டாந்ததாலே * தத்துணஸாரத்வாத்தத்வயபதேஶமபோலே க்ஷஜாநயாஷதொராயாக (அஜ்ஞாநத்வாந்தரோத்தா) இதயாதி, ஆசார்யஹஸ்ஹரிஸாக்ஷாத (ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாத) தீபக்தயாதிகுணாணவமென்கிற இப்பதத்தாலும்-

தாமரையாளகேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு என்றும் ஆதியாஞ்சோதிக்கேயாராதகாதல் என்றும் உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதிதபகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியாலேசொல்லுகிறது ஸ்வரூபமும் * உன்னித்தாமரைக்கண்புருக்கி நிற்குமதிறே அகிஞ்சிதகரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தே ஜ்ஞாநமாவது * தக்கஜ்ஞாநமிறே டகவதேகாவலம்பியாயிறே ஜ்ஞாநமிருப்பது வைராக்யமாவது தேவதாந்தரத்யாக பரதந்த்ரமாயிறேயிருப்பது (யதீந்த்ரப்ரவணம) யதீந்த்ரராகைபாவது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்தது அருமபுநறுக்கிருக்குமவர்களை * திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கியடிமைசெய்விக்கை தம்மளவிலும் யதிஶப்தமவிஶிஷ்டமாகையாலே யதீந்த்ரராகையையப்ற்ற ப்ரவணராகிறார் பகவதநயாஹஶேஷத்வம் ததீயபர்யந்தமிறே அன்றிக்கே

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

(யதீந்த்ரப்ரவணம்) அஸாதாரணமான ராமாநுஜ ஸப்த பர்யாய வாசகமாயிறே யித் திருநாமமிருப்பது அதுவும் ப்ரணவார்த்தம் ராமஸப்தத்தாலே-அகாரார்த்தமும் அநுஜஸப்தத்தாலே - தச்சேஷதாநுவர்த்தியாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபமுமிறே சொல்லுகிறது ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா (ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா) என்றிறே ப்ராவண்யமிருப்பது (வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்) இத்தாலும் உக்தார்த்தமே சொல்லுகிறது ரம்யஜாமாத்ருஸப்தத்தாலே - அகாரவாச்யனைச் சொல்லி முநிஸப்தத்தாலே - தத் அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தையுடைய பரமசேதநனைச் சொல்லுகிறது ரம்யஜாமாதா மநநம் கரோதீதி-ரம்யஜாமாத்ருமுநி ஆக இவையெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரணவார்த்தமாக அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை

“அயோத்யா மதுரா மாயா (அயோத்யா மதுரா மாயா) என்றும் வடதிசை மதுரை அயோத்தி என்றும் அவதாரஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே கோயிலுக்கு வடக்காயிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் * ஏரார் பெரும்பூதூரிலே யெம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார் நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது தென் குருகை வள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ்மறை வாழ்ந்தது என்னக்கடவதிறே அரங்கர் கருமம் பேவு திருநகரியும் வாழவந்த மணவாளமாமுனி என்கிறபடியே * தென்னுடைத்தி[illegible] தமிழ் தென்குருகூரிலே பெரியஜீயர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார் விரவுதமிழ்மறைமொழியும் வடமொழியும் வெளியாயச் செய்யும் விஸ்ரவ்யாக்யாநஸேஷன் என்னக்கடவதிறே ப்ராப்தாச்ச ஸ்ரீசைலநாதாத் (ப்ராப்தாச்ச ஸ்ரீசைலநாதாத்) இத்யாதி இவருக்கு இரண்டினுடைய ப்ராப்தக்கவுமுண்டேயாகிலும் உற்றதைப்பற்ற வொன்றிலேயோதுகிறது உடையவருடைய அவதார விஸேஷமாகையாலும் மற்றும் ஸாவதாஸாம்பத்தாலும் * யதிவரபுநரவதாரமாகையாலே தீர்க்கஸரணாகதியை * ஈன்ற முதற்றாயினுடைய * மாதாபிதாபோலே, * யோநித்யமும் * ஸ்ரீஸைலேஸமும் நடந்துசெல்லுகிறது இவரும் ஜந்மபூமியைவிட்டுவந்து * காவிரிநடுவுபாட்டிலே * கருமணியைக்கண்டு ஏகமதயஸ்தராய வைஷ்ணவஸ்ரீயோடே வாழ்ந்துகொண்டிருந்து ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும் ஸ்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிடவேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமாளோடே கூடப் போந்தார் அவர் * எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனரங்கனென்னும் பொருள்சுரந்தார் இவர் * பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்தலை நின்று வீடளிப்பான் * அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவனென்னும் மாத்தத்தை யருள்சுரந்தார் ஸ்ரீயரவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணுந்தாரகமாயிறே யுடையவர் வைபவமிருப்பது * இராமானுசமுனிசெய்ய குன்றிலேற்றிய தீபமிறேயிவர் நரநாராயணாவதாரம் போலேயிறே யிவர்களுடைய அவதாரமும் நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் (நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம்) ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் (ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்) யோத்ராபி ஸாஸ்தே (யோத்ராபிஸாஸ்தே “தஸ்யாம் ஹி ஜாதா: (தஸ்யாம் ஹி ஜாதாஸ்தி) இரண்டுக்குமுண்டான தாடையக்யமும்படியே ஸம்பந்தமும்படியே, அவர் நாராயணவைபவப்ரகாஸக:

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாஶகர் அவ்வவதாரத்திலும் இவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, பிறப்பாரையொளிவரு நாராயண, ராமாநுஜ என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது இவர் சதுரரிற்றலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார் 'ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்' 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌮𑌤𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 (த்வந்நாமமத்பக்தபக்தஸ்ய பூஜநீயாவிஶேஷத:) அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே நம்புவார்பதிவைகுந்தம் காண்மினே ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜனைப்போலே அந்தராமாநுஜனை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமான சரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணரிறே ஆகையால் சரமபர்வமான ஜீயர்விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான பரபக்திபோலே நிரந்தராநுஸந்தேயமாகக்கடவது க

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி) இத்தனியன் ஸார்வாத்மஹிதைஷியாய் ஆப்ததமராய் குருத்தமரான கூரத்தாழ்வான் அனைவர்க்கும் குருபரம்பராநுஸந்தாநத்தாலே உஜ்ஜீவநமுண்டாம்படி யருளிச்செய்ததாயிருக்கும் ஆகையாலிறே ஸர்வஶிஷ்டர்களுமித்தை யங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டுபோருகிறது

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) அதில் முற்பட 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 (ஸ்ரீதராயாதிகுரவே) என்று ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதகத்வத்தாலே ப்ரதமகுரு ஸ்ரீய:பதியான எம்பெருமானாகையாலே முற்படவருளிச்செய்கிறார் "நாரணனுலகத்தற்றால் சிங்காமை விரித்தவன்" என்றும், தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாரென்பர் என்றும் பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொருதேர் முன்னின்று குருமுகமாய் பண்டேபரமன் பணித்தபணிவகை என்றும் சொல்லக்கடவதிறே 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 (குருஸ்த்வமேவ) 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌪𑌿 (குருரபி) 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍁𑌕𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌮 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 (பக்தமுக்தக்முகதாஹாரம்மம குரும்) பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து அறியாதனவறிவித்தவத்தா நீ என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய் மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய் என்றுமிறே அநுஸந்தித்துப்போருவது பெரியபிராட்டியார்க்கு முற்படவாயிற்று ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே த்வயத்தையருளிச்செய்தது 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 (த்வத்த ஏவ மயாஶ்ருத:) என்றாளே அவனும் 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 (புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரஹ்மந் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே। தஸ்மிந்நந்த:புரே லக்ஷ்ம்யை மயா தத்தம் ஸநாதநம்) என்றருளிச்செய்தானிறே, அத்தாலும் கடகத்வத்திலே முற்பாடுடையளாகையாலும் மற்றையார்க்குக் கடகத்வமவளடியாகையாலும், '𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌂'

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று - மிதுநச்சேஷத்வமாக வருளிச்செய்தது. "இறையுமகலகில்லேன்" என்றிருக்கையாலே பிரிந்திருக்கையில்லை, லக்ஷ்மீகுலக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே ப்ரபத்திப்ரவர்த்தகத்வமுண்டிறே. ஸமாரம்பாமென்று - இவர்கள்தொடக்கமாக குருபரம்பரையைச்சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பகவானாலே ப்ரபத்த்யுபதேசம்பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், "தத்த்வஸ்த்ரோஷிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாப்யந்தயா" (தத்த்வஸ்த்ரோஷிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாப்யந்தயா) என்று - *பூவளருந்திருமகளாலேயருள்பெற்று, அத்தாலே "ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேந" (ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே) என்னும்படி கைங்கர்யஸ்ரீயையுடைய சேனைமுதலியாரும், "திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன்," "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படியான ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரும் ஸமுசிதர். சேனைமுதலியாரும், விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாதிகளிலே கஜாநநாதிகளுக்கு ப்ரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே, இப்படி வெளியிட்டப்ரகாரத்தை, "இத்யுக்த்வா ஸ்வஜநாநேதாந்விரதாநநமாம்ப்ரதி" (இத்யுக்த்வா ஸ்வஜநாநேதாந்விரதாநநமாம்ப்ரதி) என்றுதாமேயருளிச்செய்தார். அதைப்பற்றவாயிற்று "நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்ம்யதாயிநே" (நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்ம்யதாயிநே) என்று அத்யாத்மசிந்தையிலே யருளிச்செய்தது. இவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரவைபவத்தை ஸநத்குமாரர் மார்க்கண்டேயபுராணத்திலே யொரு அத்யாயமெல்லாஞ்சேர வருளிச்செய்தாராகையாலே யிவர்களவும் விவக்ஷிதம்.

இந்தகுருபரம்பரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை யருளிச்செய்கிறவராகையாலே நாதயாமுநர்களை மத்யமபதஸ்தராக வருளிச்செய்கிறார் (நாதயாமுநமத்யமாமென்று) நாதயாமுநர்கள் - நாதமுநிகளும் யாமுநமுநிகளும். அவர்கள்தாம் பரமஹம்ஸரிறே, "நாதயாமுநர் போலவாராயினமென்னுமவ" என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது; அவரும் *அன்னமாகியிறே யருமறைகளை யருளிச்செய்தது. ஏவம்விதரான இவர்தான் மதுரகவிகளினுடைய திவ்யப்ரபந்தாநுவர்த்தநாநுஸந்தாநத்தாலே *ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாதமுநியானார், அந்தநாதமுநி யருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவரவதரித்து தர்சநத்தை யாளவந்தாரானது, "நாதோபஜ்ஞம்ப்ரவ்ருத்தம்பஹுபிருபசிதம்யாமுநேயப்ரபந்தை:" (நாதோபஜ்ஞம்ப்ரவ்ருத்தம்பஹுபிருபசிதம்யாமுநேயப்ரபந்தை:) என்னக்கடவதிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, "விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேசோ வர்த்திஷ்யதி" (விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேசோ வர்த்திஷ்யதி) என்று ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வாரவதாரமாக நம்மாழ்வாரைச் சொல்லிற்றிறே. ஆளவந்தாருக்கு ப்ரபத்த்யுபதேசம்பண்ணுகைக்கடியானவுய்யக்கொண்டாரும் மணக்கால்நம்பியு மிவர்களிடையிலே யடைப்பட்டவராயிருப்பார்கள். நாதயாமுநமத்யமாமென்று - ஆழ்வானநுஸந்தாநக்ரமமாயிற்று; இவரையொழிந்த மற்றையார் "அஸ்மத்குருஸமாரம்பாமஸ்மதாசார்யமத்யமாம் | லக்ஷ்மீவல்லபபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்" (அஸ்மத்குருஸமாரம்பாமஸ்மதாசார்யமத்யமாம் | லக்ஷ்மீவல்லபபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்) என்றுமிறே யநுஸந்திக்கப்போருவது;

உடையவர்தாம் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிறே. அவர்தாம் ஆழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யராகையாலே (அஸ்மதாசார்யபர்யந்தமென்கிறது) “அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்ய” (அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்ய) என்னக்கடவதிறே, “ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி” (ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மி) என்றுமநுஸந்தித்தார். இதிலே * யமுனைத்துறைவ னிணையடியாங்கதிபெற்றுடைய விராமாநுசனுகையாலே - ஆளவந்தாருக்கு சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநம்பியும்ஸூசிதர். “இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்தவனந்தரத்திலே, ‘இளையாழ்வீர், பெருமாள் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்துக்கெழுந்தருளும்போது * மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணயம்வைத்துப்போய வாஞேர்வாழவெழுந்தருளினுறபோலே, மேலைவானேர் வாழ இவருமதமக்கடியானுனவடியேனை யப்படியுமக்குவைத்துத திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினூர், என்று அவரருளிச்செய்தார், அதைப்பற்ற ‘யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றுடையவிராமாநுசன்’ என்று அமுதனூரருளிச்செய்தார்” என்று திருநாராயணபுரத்தில திருவாய்மொழியாசார்யரருளிச்செய்தார். உடையவரை குருபங்க்திஹாரநாயகமாக நடுவே யநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யதாபாடமெல்லாரு மநுஸந்திக்கிறது - “ஆழ்வாரதிவ்யஸூக்தி” என்னுமது எல்லாருமறிகைக்காக இதிலே, ஆசார்யாபிமாநயுக்தரா யிவ்வருகிலுமுண்டானஅனைவரும் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாதயாமுனர்களை நடுவாகச்சொன்னது - யதிவராக்கு முபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டுகொள்வது. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம வந்தேகுருபரம்பராம என்கிற இதத்தால் - * ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்என்று - எம்பெருமானுர் திவ்யஸங்கல்பத்தாலே வர்த்தித்துக்கொண்டு போருகிற ஆசார்ய பரம்பரையானது ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸேவிக்கப்படுமதென்கிறது. “எம்பெருமானிற்காட்டில குருபரம்பரையதிகம், குருபரம்பரையைக்காட்டில ஸ்வாசார்யனதிகன்” என்னக்கடவதிறே. அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்கையாலே - இவ்வருகுள்ளார்க்குத்தேஶ்யராய் ப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகரான கூரத்தாழ்வான், * அவர்செல்வத்திருமகனுரானபட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர், கூரகுலோத்தமதாஸநாயன், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயர்முதலாக “ஸர்வகுரவ:” (ஸர்வகுரவ:) என்னுமவர்களெல்லாரு மநுஸந்தேயராம்படி ஸூசிதர்.

வேதாந்தாசார்யரானஅண்ணவும் “பத்யு: ஶ்ரிய: பதாப்ஜாப்யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாயமங்களம் । ஶ்ரீமத்க்ருபாமயஸ்வாந்தஸிந்துஸ்ரோதோவகாஹிநே । அஸ்துமங்களமார்யாய ரம்யஜாமாத்ருயோகிநே” (பத்யுஸ்ரீடபதாப்ஜாப்யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாயமங்களம் । ஸ்ரீமத்கருபாமயஸ்வாந்தஸிந்துஸ்ரோதோவகாஹிநே । அஸ்துமங்களமார்யாயரம்யஜாமாத்ருயோகிநே) என்றுதொடங்கி, “யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மத்குரவே குணஶாலிநே । ப்ரயுஞ்ஜேமங்களம் ரம்யஜாமாத்ருவரயோகிநே” (யதீந்த்ரப்ரவணயாஸ்மத்குரவேகுணஶாலிநே । ப்ரயுஞ்ஜேமங்களம்ரம்யஜாமாத்ருவரயோகிநே) என்றுநடுவாகவும், “[illegible] । [illegible]

ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிஸ்த்ரயீத்யாஜே வ | ஸர்வஸ்ரீ ஶைலநாதார்ய பரிபூர்ண க்ருபாஜுஷே | ரம்யஜாமாத்ருமுநயே மஹாபாகாய மங்களம்" (ஞா வாசாரயேஷு ஸாவேஷு பூர்ணபரேமாநுபந்நதே | மங்களமாம்ய ஜாமாத்ருமுநி நத்ராயதயாளவே | பவ்யஸ்ரீஶைலநாதார்யபரிபூர்ணகருபாஜுஷே | ரம்யஜாமா தருமுநயே மஹாபாகாயமங்களம்) என்று - ஸ்ரீயஃபதியைதொடங்கி, ஸ்ரீமந்ரா மாநுஜாயர்நடுவாகவும, ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரரான பெரியஜீயரளவாக ஏகா ரிகையாலே யிதுவேஸ்தத்ஸம்ப்ரதாயம் , மநுவிபரீதமபோலே, ஒரு புற ம்பானது அஸம்ப்ரதாயம உபாயாந்தரோபதேஷ்டாக்கள்-ஸ்வருபாபஹாரான குருக்கள் , ஆகையாலிறே " குருர் ஸ்வகாமம் ஸத்ருஜ " (குருரு - ஸ்வகாமாமபச ஸத்யஜ) என்றது. * ஸாக்ஷாதபஸ்லகலகலக்ஷய்யமென்னும் பரிபாஷை யாலே மந்தரரத்நத்தையுபதேசிக்கு மவர்களிறே-ஸத்குருக்களாகிறார், "திருமந்த திருடைய அர்த்தத்தையும் திருவாயமொழியினுடைய ஆதநத்தையுமுபதேசிக்கி றுன யாவனொருவன. அவனுக்கேயிறே ஆசாரயதவபூர்த்தியுள்ளது" என்று பட்டமே யாதநதிலே யருளிசசெய்தார. ஏவமவிதமான குருபரமபரையிறே ஸேவ்யமென கிறது. மேலும், குருகுலதாயரான வரவரமுநிவாயருடைய பரம்பரயா " அஸ் மதாசார்யபர்யந்தாம " (அஸ்மதாசாரயபாயநதாம) என்றுதொடங்கிசெல்லுமவந்து, "அஸ்மத்குருபரமாசார்யகம்நமாமி" (அஸமதகுரும்பரமசாருவகம்நமா மி) என்றுதொடங்கி, "ஶேஷம்யோபயந்தரு" (ஶௌம்யோபயநதரு முநிம) என்றிறேதலைகட்டியருளினார். " நமஸ்ஸ்வஸ்மத்குருப்யஶ்ச " (நமஸ்ஸு வஸ்மத்குருபயஶ்ச) என்றுதொடங்கி, " நமோ ராமாநுஜாயேதம் பூர்ணாய மஹதே நம: " (நமோராமாநுஜாயேதம்பூர்ணாயமஹதேநம:) என்றுமத்யமா கவும, " ஸ்ரீமதாசார்யகுருவே நமோ ஸ்த்வயோ நமோ நம: " (ஸ்ரீநாராயா திகுரவேநமோஸ்த்வயோநமோநம:) என்று எமபெருமானளவாகவும - வாக்யகுருப ரம்பராக்ரமததாலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசசீய ரருளிச்செய்தார் ; இந்த க்ரமத்தை " முநதைவினையகல முன்னருளுமாரியன் | லெந்தையெதிராசன் எம்மை ருளசோந் | தநதயிலசீர் | பொறபாவைதன்னருளால பொன்னரங்கநாதன்பனிச அநுபாலடைநதுயநதேனே" என்றும, "அஸ்மத்குருப்யோ யாமுநாசார்ய நாதஸ்ரீமந் ஸ்ரியாநுய: | பேயபத்யுபவிஜ்ஞானோ லக்ஷ்மீபதிவதேவயம்" (அஸமதகுரு தயாயாஸதுயதீநதராநகேசரியாநவய: | லபேயலபதவிஜஞாநோலக்ஷ்மீபதியதநவ யம) என்றுவிவரணமாலையினடியிலும் ததவதீபாதியிலு மருளிசசெய்தார.

இதக்ரமம், " ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யாபகவத்த: ஸசா சார்யவம்ஶோஜ்ஞேய: " (ஆசார்யாணுமஸாவஸாவிதயாபகவதத:ஸசாசாரயவ மஶோஜஞேய:) என்கிறஶ்ருதியையும், " குருபரம்பராபரமம் குரும் பகவந்தம் ப்ரணம்ய " (குருபரமபரயாபரமகுரும்பகவநதம்பரணமய) என்கி றபாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றியிருக்கிறது ; " ஆசார்யாநஸ்மதீயாநபி பரமகுருந் ஸர்வாசார்யவர்யம் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம் ஶ்ருதிஶிகர ஜ்ஞோதாரமாலம்பரம் | பூர்ணாசார்யம்யாமுநேயம் ஶ்ரீநிவாஸமதே

ராஶௌராஜீவநேத்ரௌ வந்தே நாதம் முநீந்த்ரம் வகுலதரசமூநாதலக்ஷ்மீ முகுந்தாந்' (ஆசார்யாநஸ்மதீயாநபி பரமகுரூந்ஸர்வமாசார்யவர்க்கம் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம்முநிமகிலஜநோத்தாரணாயாவதீர்ணம் | பூர்ணார்யம்யாமுநேயம்முநிவரமதஹ்ஸௌரமாராஜ்வநேத்ரௌவந்தேநாதம்முநீந்த்ரம்வகுளதரசமூநாதலக்ஷ்மீமுகுந்தாந்) என்னக்கடவதிறே. "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்கிற இத்தனியனில் குருபரம்பராக்ரமத்தையும், "தென்னரங்கருந்திருமகளுமாதியா, வன்னவயற்பூதூரமன்னுந் திடையா - என்னையருளாரியனே தானெனவா வன்னகுருமுறையின், சீரியதாள்சோரந்தாயந்தேனே" என்றும் அவர்தாமேயருளிச்செய்தார். இத்தகரமம் "திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" "நாதம்பங்கஜநேத்ர" (நாதபங்கஜநேத்ர) என்கிற தனியன்களிலும், "ஆதிமுதல்மாயன்மலர்மாமங்கைசேனைத்தலைவன்" என்றும், "சேனைநாதனருள்மாறன் நாதமுனி தாமரைக்கண்ணரிராமாவராழ, சீர்சிறந்தயமுனைத்துறைக்கிறைவர் செந்தொடைக்கதிபரருளினால், தானமாந்தவெதிராசகூரமவரு தலைவர்நீதிபுனைபட்டர்பின், தலைமையானமாதவச்சியர்நம்பிள்ளை தழைத்தகண்ணாரிருவகையினும், ரீனயினதியிருளுலகவாகிரிய ரினியகூரகுலதாதருக், கினபமேவுதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிவாகருத்தானடிமையாகவே, யானவாழ்வுபெறவருள்வார்கோல மணவாளமாமுனிவன்" என்றுஞ்சொல்லிற்றிறே. இப்படி ஆரோஹாவரோஹக்ரமங்களிரண்டாலும் குருபரம்பரையை யநுஸந்திக்கக்குறையில்லை. "ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்" (ஈஶ்வரஸ்யசஸௌஹார்த்தம்) இத்யாதியாலே எம்பெருமான் செய்த ஆசார்யஸம்பந்த பர்யந்தமான வுபகாரபரம்பரையை யநுஸந்தித்தால், குருபரம்பரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முந்துறப்பற்றவேணும்; "ஆத்மநோ ஹ்யதிநீசஸ்ய" (ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய) இத்யாதியாலும், "நாராயணன்திருமால்" இத்யாதியாலும் ஆசார்யன் பண்ணின பகவத்ஸம்பந்தகௌரவத்தை யநுஸந்தித்தால், "அஸ்மத்குருப்யோ நம:" (அஸ்மத்குருப்யோநம:) என்று ஆசார்யனை முந்துற அநுஸந்திக்கவேணும். "குருபரம்பரையை முன்னிடவே சரணாகதன் குறைதீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே சரண்யன் குறைதீரும்" என்றிறே யாச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே யருளிச்செய்தது. "ஜபத்வயங்குருபரம்பரையும் த்வயமும்" என்றிறே யருளிச்செய்தது. குருபரம்பராபூர்வகமல்லாத த்வயாநுஸந்தாநமும் *அவகாரியமிறே. இப்படி ஆதிமத்யாவஸாநஸஹிதையான ஸத்குருஸந்ததி, ஸர்வஸந்துக்களாலும் ஸதாநுஸந்தேயமென்றாயிற்று...உ

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதரா
ணி த்ருணாய மேநே | அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே || ௫

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாய மேநே | அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே. ௫

(யோநித்யமித்யாதி) ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்ரலப்தபோதராய், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நர்) என்று நிரூபகத்தையுடையரான கூரத்தாழ்வான்.

ஸ்ரீராமாநுஜதர்சநத்தை ரக்ஷிக்கவேணடி ராஜகோஷ்டியிலேசென்று, "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம" (நாராயணபரமப்ரஹ்ம) என்றும், "நாராயணபராவேதா:" (நாராயணபராவேதா:) என்றும், "நாரணனைக்காட்டியவேதம்" என்றும், "நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:" (நாராயணதவயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:) என்றும், "நாரணனேயாவதிதனறெனபாரார" என்றும், "ஆநயாயமநயாயம்" என்று அறைகூறிவென்று, "கலையறககற்றமாநதர காணபரோகேட்பரோதான" என்னும்படியவர்கள தாசநமஸஹ்யமாய, அத்தர்சநத்தை வேண்டாதேமீணடெழுந்தருளி தர்சநப்ரவர்த்தகரான எம்பெருமானார் தர்சநத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அவரும் "இனியறிந்தேனீசற்கும நானமுகறகும தெய்வம் - நறகிரிசைநாரணனீ" என்று ✱ திருவில்லாததேவரெல்லார்க்கும் மேலாக மேல்நாட்டிலே திருநாராயணனை ஸ்தாபித்து மீணடெழுந்தருள், "அரங்கனல்லாலதெய்வமில்லை" என்றறுதியிட்டு அரங்கனுக்காள் செய்துகொணடிருக்கிறவர், ஆழ்வான கணணழிவுகணடு கணகலங்கியருளி, "பேரருளாளா, நேத்ரபுத்ராதிகளான ஐஹிகபுருஷார்த்தத்தையும, பெரியவிசும்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தத்தையுங்கொடுக்குமவராகையாலே நேத்ரவிஷயமாகவொரு ஸ்தோத்ரத்தைச்செய்யும" என்றருளிச்செய்ய, அப்படியே "அஸ்து" (அஸது) என்று ஸம்மதிபூர்வகமாக ஸ்தவம்பண்ணுகிறவர், "நேத்ரஸாதக்ருகரீசஸ்தாமே" (நேத்ரஸாதகுருகரீசஸதாமே) என்றும், "கரீசபச்யேமபரஸ்சதம்ஸமா:" (கரீசபஸ்யேமபரஸ்சதம்ஸமா:) என்றும், அங்குத்தையிலநுபவபரிகரமான அப்ராக்ருதசக்ஷுஸஸையபேக்ஷிக்க, அப்படியேபேரருளாளரானபெரியபெருமாளும், "பச்யந்திஸதாதேவநேத்ரேணாஜ்ஞாநேநவாமரா:" (பஸ்யந்திசஸதாதேவநேதரேணாஜஞாநேநவாமரா:) "ஸர்வம்ஹபச்ய:பச்யதி" (ஸர்வமஹபஸ்ய:பஸ்யதி) என்னும்படியான இமையாதகணணையிவர் பெறும்படி பெரியவீட்டுக்குவிடைகொடுத்தருள, அவருமதிபரீதராய ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இத்தையெம்பெருமானார்கேட்டருளி, "அறப்பதறினார்" என்று பதறிக்கொணடு இவரிருந்தவிடத்தேறவெழுந்தருள, அவரும், * பரந்தாமமெனனும திவந்தருளுக்காக அவர்க்குமறுக்கவொண்ணாதபடி அவர்விஷயத்தில் ப்ரபத்தியான இஸ்ஸ்லோகத்தை "ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணமப்ரபத்யே) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலேவிழ, அவருமிவரபிப்ராயமறிந்து தம்முடைய ஸ்வம்மானப்ரபத்தியை "திருநாரணனருளாலமபெறச்சிந்தித்துயமினே" என்னும்படி "ஸ்ரீமந்நாராயணத்வசரணாரவிந்தயுகளம்சரணமஹம்ப்ரபத்யே" (ஸ்ரீமநநாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம்ஸரணமஹம்ப்ரபதயே) என்று குறைவற அவரவலத்திருச்செவியிலே ப்ரஸாதித்தருளினாரிறே; அதடியாக, ஸ்ரீவைகுண்டத்யத்திலே அவர்பரார்த்தித்தருளினபேற்றையிவரும ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலே ப்ரார்த்தித்துப் பேற்றுக்கே தலைக்கட்டினார்; அப்பேற்றுதா னாசார்யாதீநமாகையாலே அவரை யடியிலே சரணம்புகுகிறார்.

(யோஜிதயம்) இதில - பக்திவிரக்திஜ்ஞானப்திகுருத்வாநுகம்பாதிக்ய குணத்தாலே முக்திபர்யந்தவசக்தியை யுடைய வுடையவர் திருவடிகளை யுபாயமாகப்

பற்றுகிறார். (யோகிதயம்) "திசையனைத்துமேறுங்குணன" என்று சொல்லப்படுகிற குணவத்தாபரதையையுடையராய், நாள்தோறு மாஸ்ரிதரை நழுவுதலின்றிக்கே ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகளவயா முகத்தையாலே தத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களையும த்ருணவத்பரதிபத்திபண்ணியிருப்பாராய், அடியேனுக்க சஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணு மாசார்யராய், அதுக்கடியான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையருமாய், அகதிகள் விஷயங்களில் "ஐயோ" என்றிரங்கு மாநருஸம்ஸ்யத்தை யுடையருமாய். சரரூபியாய், முன்வந்துநிற்கிற இந்தராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஸரணமாகஅடைகிறேனென்கிறார்

(யோகிதயம) ய: என்று - "வைதிகோத்தமா" என்னும் ப்ரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நிதயமச்யுதபதாம்புஜ யுகமருக்மவ்யாமோஹத: என்று - "ஸர்வேஷு தேஶகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத। கிங்கரோஸ்மி" (ஸர்வேஷுதேஶகாலேஷுஸர்வாவஸ்தாஸுசாச்யுத। கிம்கரோஸ்மி) என்றும், "ஸ்வத்தஸக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி" (அச்யுதபக்திதத்வஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே * பரணதாரதிஹராச்யுதரானபேரருளாளா ஸபருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகப்ரேமத்தாலே, "த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமே" (த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமே) என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு சலான அனைத்தையும த்ருணஸமமாகவெண்ணி யிருப்பரென்கிறது. "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண:," (நிரஸ்தேதரபோகாஸ்வாதமஸரணைகத:) "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ் பூண்டவன்பாளன்ராமானுசன" என்று வரதநாராயணனை யாயிறறு, "யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜ ... நாராயணேந்த்ரயீ:" (யோநித்யமஸ்ததமதயாயேநநாராயணமநநயதீ:) என்றுநிரவதிகப்ரேமத்துடனே நித்யதிருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது; அந்தபக்த்யைஸ்வாயமத்தாலே, "த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:," (த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:,) "கொள்வதெண்ணுமோதெள்ளியோர்குறிப்பு" என்னும்படி பண்ணியிருப்பராயிறறு, "தாஹம்ஹ்ம பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஸ்ய நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாபோவம்த ஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவ:" (கதாஹமபகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஸ்யா நிரஸ்தஸமஸ்தேதரபோகாஸோபசதஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வபாவ:) என்றுயிறறு இவா ஸ்ரீஸூக்தியுமிருப்பது. (ய:) "திகழுறகீர்த்தி யிராமானுசன" என்று ப்ரஸித்தரானவா. (நிதயம) நாடோறும (அச்யுதபதாம்புஜயுகமருக்மவ்யாமோஹத:) அச்யுதனுகையாவது-குணவிக்ரஹவிபூதிகளை நழுவுதலின்றிக்கே யிருக்குமவனென்னுதல், ஆஸ்ரிதரை நழுவவிடாதவனென்னுதல, ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் நின்றும்நழுவாதவனென்னுதல. "வீவிலின்பம்மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன்வீவிலசீரன மலர்க்கண்ணன விண்ணோர்பெருமான" என்றும, "ஆதுமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலன" என்றும, "அயர்வாங்குமன்றமர்கக்ருநஞ்சினை யச்சுதனறனனை" என்றும், "நதயஜேயம" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிறறிவா பரவணராயிருப்பது. அந்த அச்யுதபதாம்புஜயுகமருக்மவ்யாமோஹம், ஆச்சாவதாரந்தொடங்கி பரபர்யந்தமாகவெங்கும் நிதயமாகவுண்டாயிறே யிவர்க்கிருப்பது. அதெங்ஙனேயென்னில்; அத்திகிரிப்பச்சைநிறத்தச்சுதனுடைய பதாபஜங்களிலும், வேங்கடத்தச்சுதனுடைய தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாரடியிலும், அரங்கமாநக ரச்சுதனுலகமளந்த

பொன்னடியிலும், நண்ணித்தொழுமவர் நச்சுவார்முன்னிற்குநாராயணனென்றவனு டைய துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், தயரதற்குமகனானவன் காமற நதபொன்னடியிலும், கோவிந்தன் சுத்தன் பொற்றாமரையடியென்று பேசும்படியா ய கானிலகன்றின்பின்போனபொன்னடியிலும், அச்சுதன் அநந்தசயனன் செம்பொ ற்றிருவடியிணையிலும், வீவிலின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன் விண்ணோர் பிரானார் மாசின்மலரடியிலுமாயிற்று இராமயனகொண்டிருப்பது. இராமாநுசன் "ஆ ரவமொடுநிச்சனிணைவர்" என்னும்படியிறே நித்யசம்சரணமுண்டாகச்சொல்லுவது. "நெ ஞ்சத்திருப்பூரகழலிணைக்கீழ்பூண்டவன்பாளன்" [illegible] கழல் செவ்விவைத்துத தானிலமனனும்" "பருகித்திருவடிப்பின்னே தன்காதலன்பாதமதனன்று" "நி ன்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் நிறைவேங்கடப்பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடு குலவியபாற்கடலும் முன்றனக்கென்றுமிடம் பதம்" என்னவுடனிறே. அவ ர்தாமும் "ப்ரணதார்த்திஹர," (பரணதார்த்திஹர,) 'ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே,' (பரஹ்மணிஸ்ரீநிவாஸே,) "ஸ்ரீரங்கதாமநி" (ஸ்ரீரங்கதாமநி) என்றும், "ஸுதாநந்தமாயிநம்" (ஸுதாநந்தமாயிநம்) என்றும், "காகுத்ஸ்த" (காகுத்ஸ்த) "ஹ்ருஷீகேஶஸாயிநே" (ஹ்ருஷீகேஶஸாயிநே) "ஸ்ரீவைகுண்டநாத" (ஸ்ரீவைகுண்டநாத) என்றாயிறே ய ருளிச்செய்தது. ஆகையாலே பூவார்கழல்களிலும், கண்ணன் கழலிணையிலும், கா குத்தன்றன்னடியிலும், பாற்கடலுடையாற் றமிழற பரமனடியிலும், வைகுந்த ச்சேவடியிலும், ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணசரணங்களிலுமாயிற்று மயாமு கராயிருப்பது. இப்படி பஞ்சாவஸ்த்தாவஸ்திதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய சர ணாரவிந்தயுகள மகரந்தரஸாஸ்வாத மதுவ்ரதமாய் அநுபவித்து அதிலே மக்நராய், அத்தாலே, தந்த்ராங்களாய ஆவிர்பூதாத்மகுணங்களுமான பாஞ்சபௌதிகவிஷயப்ரப சகத்தையும், அதுக்குமேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் தருணவத்பாதிப்பஞ்சு பண் ணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பக்திவிரக்தியுடைய இவர்திருவடிகளே தாமும்படி படி பரதவாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டுடையப் யாசகிறார்.

(அஸ்மத்குரோ:) கீழ்ச்சொன்ன அப்யுபகந்யாலே தத்த்ரயங்களை ருசி வதகரிக்கையாலுமாயிற திவரை யாசாரயவரஸம பண்ணுகிறது. "ஸித்தி த்ரயம் த்ரயாணாம் தத்த்வாநாம் ஸாகல்யாயநே" (ஸித்திதயாத்ரதவாநாம் தத்வயாதாத்ம்யதாயிநே) என்னும்படி தத்தவத்ரயத்தையும் ப்ரமேயஸாதிகையாலே அலகங்காக வாராயந்து "ஹாஹா ஜிஹ்வாக்ரே ஸ்த்திதா" [illegible] (ப்ராக்ருத மேய்த்யவாதிபத்துச்சிருசஸ்வாதமாதுப்ருதிர்நியாகிலமுகதிருகதா। ஸாவந்தஜா ஷஜலஜாஷமஹாஞ்ஜாதஷேய) என்று த்ரைகுண்யவிஷய வைராக்யதலையும், "தவதாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:" (தவதாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:) என்று ஸுதைக நிஷ்ட பக்தியையுடையராகையாலே, நமக்கதுருணமாக (அஸ்மத்குரோ:) என கிறார். "ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ" (ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ) "அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்ய பிதீயதே," (அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரித்ய பிதீயதே,) இவர்க்குமிரண்டுக்குமடி யெம்பெருமானாரிறே; "ஸ்ரீமத்ராமாநுஜா ஜாயைஸ்ரீமதாம் ஸதா [illegible]" (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யபாதமொழிக [illegible]

ஸதாத்மவிஜய:) என்றுமிற்றிருப்பது. இவராயாயிற்று பாதார ஸிஷ்யராக ப
தமம் பெரிய திருமந்த்ரம முதலான ரஹஸ்யங்களை பரலொதித தமிமாகித்தருளி
றறு. நாநாராயணாவதாரமென்னலாம படியிறே ராமாநுஜ கூராதியாகள கூட
டாவிருப்பது. எல்லாருமொருதட்டு மிவரொரு தட்டுமாகவிறே யெம்பருமானு
ரெண்ணியிருப்பது, அதனைப்பற்ற. "ஒருமகனையுடையேன" என்றாரிறே,
இப்படி அத்விதீயமாயாயிற்றிரண்டு விஷயமுமிருப்பது. "கலைபறசுற்றமாந்தா"
என்னலாம்படியானஇவருக்கு ஸகலார்த்தமும ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவைப
வத்தைச்சொல்லுகிறது (பகவத: என்று) "சொல்லாததமிழொருமூன்றும சு
ருதிகளுநான்கு மெல்லையில்லாவற நெறியாவுந்தெரிந்தவன" "உண்மைநன்ஞான
முரைத்த" "இராமானுசன மெய்மமதிக்கடல" என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைப
வமிருப்பது. "ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணம் ஸர்வஜ்ஞாநோபப்ரும்ஹிதம்। ஆ
சார்யமாஶ்ரயேத்தீமாந் ஶ்ரேயோர்த்தீ ஸுஸமாஹித:" (ஸாவகல்யாணஸம்
பூர்ணம்ஸாவஜ்ஞாநோபப்ரும்ஹிதம்| ஆசார்யமாஸ்ரயேதீமாநஸ்ரேயோர்ததீ
ஸுஸமாஹித:) என்னக்கடவதிறே; பகவச்சப்தம் - ஸாவகல்யாணகுணங்களை
யும் பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, அவற்றுக்குறைவற்ற விஷயமா
யிருக்கை. இத்தால - தமக்கஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமபண்ணுகைக்குடலான ஜ்ஞாநவைப
வத்தைப்பேசினார். இனித்தம்முடையதாகக்திகண்டிரங்கும்படி தயாபூர்த்தியைய
ருளிச்செய்கிறார் (அஸ்யதயைகஸிந்தோ: என்று) நிரூபிக்கிறார். அஸ்ய - ராமாநு
ஜஸ்யஎன்று மேலில்பதத்தோடே சேர்த்தி. தயைகஸிந்தோ என்று - கேவலக்ருபாமா
த்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றபடி. "பயனன்றாகிலும பாங்கலராகிலுமசெயல நன்
றாகத்திருத்திப பணிகொள்வான குருகூர்நம்பி" என
றிறேயிருப்பது. "பாடுநனருள் கண்டீரிவவுலகினில்மிக்கதே" "எண்டிசையும
றிய வியமபுகேன்றெண்டமிழ்ச்சடகோபனருளை" என்னுமாபோலே, "நிகரின்றி
நின்றவென்னீசதைக்குநின்னருளின்கணன்றிப்புக லொன்றுமில்லையருட்கும்ஃதேபு
கல" என்றும, "உனபெருங்கருணைதன்னை" என்றும், "வண்மையினாலுமதன்
மாதகவாலும" என்றிறே யிவர்கருணையின பெருமையிருப்பது. * அருளாழியம்
மானும, "தயாஸிந்தோ" (தயாஸிந்தோபந்தோ) என்னும்படியான
ஸர்வேஸ்வரன கருணைமறுத்தகாலத்திலு மொதுங்கலாமபடியானகருணை; அவ
னைக்கைவிட்டஸமஸாரிகளையும "வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்
ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ" (வ்ருதைவபவதோயாதா
பூயஸீஜந்மஸந்ததி: | தஸ்யாமந்யதமஜ்ஜந்மஸஞ்சிந்த்யஸரணம்வ்ரஜ) என்றுபதே
ஸித்துத் திருத்துமவரிறே. மேச்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யம, நிரவதிகதயை
யாகிற இந்தகுணங்களெல்லாம் கேட்டேபோராமேகண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலா
மபடி ப்ரத்யக்ஷமாயமுன்வந்து நிற்குமவரை (அஸ்யராமாநுஜஸ்ய) என்றநுப
விக்கிறார். இந்தராமாநுஜனுடையவென்று - இவர்கீழ்ப்பாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிற
படி. (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஸரணம்ப்ரபத்யே என்று) நாராயண சரண ஸரண
வரணத்திற்காட்டிலும ராமாநுஜசரணஸரணவரணம் ஸ்வரூபாநுகுணமுமாய அ
மோகமுமா யிருக்குமாகையாலே, அவர்திருவடிகளை ஸரணமாகப்பற்றுகிறார். "ப
முதாகாதொன்றறிந்தேன" இத்யாதி. "மாறுயதானவனை - வேறுக-வேத்தியிருப
பாரைவெல்லுமே மற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம". "பாற்கடலுமுன்றனக்

"கேத்தனை யின்பந்தரும்" என்று * செழுந்திருப்பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன்திரு
வடிக்கீழ் விழுந்திருப்பாரிறே * வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கலொன்றாயன்று வா
ளவுணன் கிளர்ந்த பொன்னாகங்கிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்து விளைந்திடுஞ்சிந்
தையிராமானுசனைக் கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாத்தி யிருக்கப்பாக்கிறார், எம்
பெருமானார்த்வம் - தப்ஸம்பத்வாசையயான பரபத்தி. இவர்த்வம் - "எம்பெரு
மானார் திருவடிகளே ஶரணம்" என்னுமாசார்யாபிமாநம், "ராமாநுஜார்ய
விஷயீக்ருதம்" (ராமாநுஜார்யவிஷயீக்ருதம்) என்றோ. அவர்த்வத்தைக்காட்
டிலுமிவர் த்வம் வென்றதாயிற்று, அவர்க்குமுன்னேயிறே யிவர்க்குப்பேறு ஸித்தித்
தது; "ஸித்திர்ப்பவதி வா நேதி ஸம்ஶயோச்யுத ஸேவிநாம் | நிஸ்ஸம்ஶய
ஸ்து தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம்" (ஸித்திப்பவதிவாநேதிஸம்ஶயோச்யுத
ஸேவிநாம் | நிஸ்ஸம்ஶயஸ்துதத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்) "நம்புவார்பதி
வைகுந்தங்காண்மினே" என்னும்படி * வைகுண்டபரியதாஶரம் பண்ணினார்.

இந்தராமாநுஜபரபத்தியிலே நாராயணபரபத்யாத்ததமெல்லா மநுஸந்தே
யம்; கிம்பக்திவிரக்திஜ்ஞப்தி கருணைதயாகிறவிவை - முக்திப்ரதஶக்தி ஸாதநங்
களாயிருக்கும், இதிறே புருஷகாரபாவத்துக்கு கருத்துணமான ஸ்ரீமத்பதார்த்தமும்,
இவையுமீஶ்வரவஶீகரண ஹேதுவான குணமிறே, புருஷகாராந்தரநிரபேக்ஷமா
யிறே யிவ்விஷயமிருப்பது. இனி, வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்யஸௌலப்யா
திகள், ஸௌகர்யாபாதகங்களாயிருக்கும் நாராயணபதத்திற்போலே; "மாதா பி
தா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண:" (மாதாபிதாப்ராதாநி
வாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:) என்று இஸ்ஸம்பந்தத்தாலே வாத்ஸல்
யாதிகளநுஸந்தேயமங்கு, "இத்தாயிராமானுசன்" "எந்தையிராமானுசன்" "எ
மையனிராமானுசன்" "ஏலப்புனைந்தென்னைமார்" என்னைமார்-ஆனுடன்பிறந்தவ
ர்கள், என்னுமாபோலேயிங்கு. எல்லாரோடுமுண்டான ஸௌப்ராத்ரம், "கோ
யிலண்ணனிராமானுசன்" "அடியேனுக்கிருப்பிடம்" "இராமானுசன் சரண்" "இரா
மானுசனசரணேகதி" என்கையாலே; தோஷபோக்யத்வமாகிற - வாத்ஸல்யமும்,
ஸ்வத்திலுடையலாபாலாபம் ஸ்வாமியதாம்படியாய ஸ்வத்தைநோக்குகிற-ஸ்வாமி
த்வமுமாகிற இவை ராமாநுஜஸம்பந்தத்தாலு மநுஸந்தேயம், தாழ்ந்தவர்களோடே
தளபேறுக்கலக்கையாகிற ஸௌஶீல்யமும். ஆஶ்ரயிப்பார்க்குத்ருஷ்டிகோசரமா
யபுரோவர்த்தியாயிருக்கிற-ஸௌலப்யம், ஜ்ஞாநமாவது-ஆஶ்ரிதர்க்குத்யாகஸ்வீ
காரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களையறிகைக்குடலான அறிவு, ஶக்தி
யாவது-அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்குமிஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்குமுடலா
ய், அஶக்தரானவர்களை யக்கரையேற்றவல்ல ஶக்தி, பூர்த்தியாவது-இவனிட்டது
கொண்டுத்ருப்தனாகவேண்டாதபூர்த்தி, ப்ராப்தியாவது-தன்பேறாகச்செய்துதலைக்
கட்டுகைக்குடலானஸம்பந்தம், காருணிகத்வமாவது-ஸம்பந்தமில்லாவிடிலும், குரு
டன்குழியிலேவிழுந்தால் எடுக்கைக்குஸம்பந்தம் வேண்டாதாற்போலே பிறர்நோ
வுகண்டால் "ஐயோ!" என்னவேண்டும்படியானதயை, "அந்த:பதந்நபிஸ்வபரோ
கேவலம் த்வநுகம்பயா" (அந்த:பதந்நபிஸ்வபரோ-கேவலம் த்வநுகம்ப
யா) என்னக்கடவதிறே, ஔதார்யமாவது - கொள்வாரைத்தேடிக்கொடாவிடில்
தரியாமற்கொடுக்கும் கொடையுடைமை, இந்தஸௌகர்யாபாதக குணசதுஷ்ட
யமும், கார்யாபாதககுணஷட்கமுமிங்கு மநுஸந்தேயம். அதெங்ஙனேயென்னில்,

"இப்படியைத்தொட்டருமிராமாநுசன்" என்னும்படி * அவாபின்ன பட்டருமகுணநைய "தீம்பனிவனென்று நினைத்தென்னையிகழாதொதிராசரன்றறிந்த தங்கீகரிக்கையால்" என்கிற - வாத்ஸல்யமும், "அண்ணலிராமாநுசன்" என்னும்படியுடையவராகை யாலே * பலனுயிருக்கும் வீட்ளிப்பானை விண்ணின்றலைநின்றும் மண்ணினதலத் துதித்தபடியாலே ஸ்வதந்திருந்தவிட்டத்தேவந்து நோக்கும்படியான ஸ்வாமித்வமு ம், "என்னருவினை யினதிறஞ்செற்றிரவும்பகலும் விடாதென்றன சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான" என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்த - ஸௌசீல்யமும். "என்கண்ணுள்ளுமநெஞ்சுள்ளும்நின்ற" என்றுசொல்லும்படியான - ஸௌலப யமும், "மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன" "கதிராமாநுசன்" "உண்மைநன் ஞானமுரைத்தவிராமாநுசன" என்று - * அறியாதனஅறிவிக்கைக்கும அவர்களு க்குச்செய்யவேண்டுமதுவும் தவிரக்கவேண்டுமதுவு மறிகைக்கு மீடானஜ்ஞாநமு ம், * நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும நீசக்கலியைநினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் எனபெயவினைதெனபுலத்தில பொறித்தவப்பொத்தகச சும்மைபொறுக்கியும்போ ருகிற - பாபவிமோசகத்வஶக்தியும, "சலியாப்பிறவிப்ப வந்தருந்தீவினை பாற்றித் தரும பரந்தாமமென்னுமதிவந்தரும" என்னும்படி - விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக ப கவத்ப்ராப்தியை யுண்டாக்கிக்கொடுக்குமதானஶக்தியும, பகவத்விஷயத்தையண் டைகொண்ட - பூர்த்தியும, "எந்தையிராமாநுசன வந்தெடுத்தனனின்றென்னை" என்கிற - ப்ராப்தியும், "காரேயகருணை" என்கிற - காருணிகத்வமும, "கொண் டலனையவண்மை" "உன்னுடைய காரகொண்டவண்மை" "உன்வண்மையெ னபாலெனவளர்ந்ததுவே" என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்குமௌதா ர்யஸ்வபாவமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷித குணங்களெல்லாம் குணந்திகழ் கொண் டலிராமாநுசனிடத்திலே கண்டநுபவிக்கலாம்படியாயிருக்குமிறே. இப்படிகோ டித்வயகுணயுக்தரான ராமாநுசனுடைய சரணங்களை யுபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும் படி சொல்லுகிறது.

(ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஶரணம் ப்ரபத்யேஎன்று) * குலந்தரும் நல ந்தருஞ்சொல்லான நாராயணாவென்னும நாலெழுத்துப்போலே ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதநமன்றிக்கே, கேவலமமோக்ஷைக ஹேதுவாயாயிறறிந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது; "ஶத்ராஶ்சதுரக்ஷரீ" (சதுராசதுரக்ஷரீ) என்றுரோயிவாதாமே, "யதா நாராயணாயேதி ஜகாத்ஸசதுரக்ஷரம்" (யதாநாராயணாயேதிஜகாதசதுர க்ஷரம) நாராயண, ராமாநுஜ, என்றிறேவிகல்பிக்கலாயிருப்பது. இத்திருநாமந் தான யுகந்தோறுமுண்டா யிருக்குமாயிறறுஇளையபெருமாளிடத்திலும், நம்பிமூ த்தபிரானுக்குத்தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும, இப்போதிளையாழ்வாரான இவரி டத்திலும போபெறறிறேயிருப்பது, ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும, ஸாதுபரித்ரா ணத்துக்கும துஷ்க்ருத்விநாஶத்துக்கு முடலாயிருக்கும; இவ்வவதாரமும, வை திகமார்க்கத்தைஸ்தாபிக்கைக்கும, அவைதிகமார்க்கத்தைநிரோதிக்கைக்கும, பர பத்திமார்க்கத்தைப்பெருக்கி வளர்க்கைக்கு முடலாயிருக்கும; அவ்வவதாரங்களி லுமப்படியே, "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய," (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ," (மாமேகமஶரணமவ்ரஜ) "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணம்," (நிரஸ்தேதரபோகாஶோவரதமஶரணஙகத:) என்றிறேயிவர்கள், ப்ரபத்தியைவாத்திபித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணவிஷயத

தில் ப்ரபத்தியைகத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில் ப்ரபத்தியை யிப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறார். அங்கு, ப்ரமேயபூதர் வெளியிட்டார்கள், இங்கு, ப்ரமாதாவானவர் வெளியிட்டார் (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ என்று—"இராமாநுசன் பரன பாதமும் என் சென்னித்தரிக்கவைத்தான்" என்னும்படி திருவடிகளிலே தலையை மடுத்து ஶிரஸா யாசிக்கிறார். ராமாநுஜஶரணாகதி, "[illegible]" (ஶிரஸா யாசதோ யஸ்ய வசனந்நக்ருதம்மயா) என்று பலித்ததில்லை; ராமாநுஜஶரணாகதி அவ்யபிசரிதமாக பலிக்குமிறே. "[illegible]" (ஸபார்த்ஶ்சரணௌ) என்னும்படி, "[illegible]" (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ) என்று—வேறுதவயம் வேண்டாதே, அடியேதவயமாயிருக்கை. [illegible] லோகவிக்ராந்தசரணம்போலே * மாறிடப்பனவாயிறே இராமாநுசனறன் னிணையடியிருப்பது. நாராயண சரணங்களளவுஞ் செல்லவேண்டாதபூர்த்தி. [illegible] ஹைகதேஶத்தைச் சொன்னது—விக்ரஹத்துக்கு முபலக்ஷணமாக, "கையிற்கனி யென்னக்கண்ணனைக்காட்டித்தரிலுமுன்றன் மெய்யிற்பிறங்கிய சீரன்றிவேண்டி லன்யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். (சரணௌ ஶரணம்) "இராமாநுசன் நம் மைநம்வசத்தே விடுமே சரணமென்றால்" என்கிற—உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்யே என்று—உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது. "நையுமமனமுன்குணங்களையுன்னி யென்னாவிருந்தெம்மையனிராமாநுசனென்றழைக்கு மருவினையேன் கையுந்தொழும்" "[illegible]" (வாசா யதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம் குரூணாம்! கூராதிநாத) என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். "இராமாநுசனை யுன்றுநதிண்மை" என்று—எல்லார்க்கும் மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம், இவர் பூர்ணாதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்தி பண்ணுகிறார். இந்த ஸ்வீகாரம் ப்ராப்யமாகையாலே, "ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுநிதன்வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்று வாத்தமாநமாய் நடக்கிறது.

இவர் * திக்கப்பந்துவாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம் பண்ணின ப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப்படரும்படி பண்ணுகிறார்; அதைப்பற்றவிறே "[illegible]" (ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜார்யநமத) என்றது. இத்தால்—இவர் சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமப்ரபத்தியே * இவர் ஶரணகூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லார்க்கும் அவ்யபிசரிதமான வுபாயமாய்ப் பேறாக்குமே தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று. "ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான எம்பெருமானார், தம்முடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'ப்ரபந்நஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெரும் பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே யிவர் ஶரணகூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லாம் ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கடவது' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகாரபலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, [illegible] தப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை [illegible] ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான் ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக '[illegible]' (நசேத்)

இத்யாதி ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார் " என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயரும், * பகவத்தம யதிவரம் பரணிபத்ய யதீந்த்ராங்கிகரியாநவயராஞர்; அத்தைப்பற்றபின்புள்ளாரும் " [Grantha] " (பரஸாதாசசரீரஸய) என்றார்கள்; ஈட்டுக்குப்ரவாதத்தகரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே; * யதிவரபுநரவதாரமாய யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயரும் தம்ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தையுண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை யநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரடியாக, " [Grantha] " (வாசாமகோசரமஹாகுணதேஶிகாக்ர்ய கூராதிநாத) என்றும், " [Grantha] " (குருத்தமகூரநாதபட்டாக்யதேஶிகவர) என்றும், ஸ்ரீஶைலநாதரிடத்திலே ஸேவித்தது. ஏவம்விதஸம்பந்தயுக்தராய் குருகுலதுர்யரான பெரியஜீயர் ஸம்பந்தமேயிறே பரபலம்; இத்தால - விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே யூன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்டருமாய, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹங்காரரஹிதரான ஆசார்யர்கள ஸம்பந்தமே ஆதரணீயமென்றதாயிற்று..... ....ரு

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.

[Grantha ślokam] ॥ ௬

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம் | ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.௬

(மாதேத்யாதி) இந்த ஜ்ஞாந மதிக்ருதாதிகாரமாயப் போகாமே ஸர்வாதிகாரமாமபடி தராமிடியான ப்ரஹமஸமஹிதையை "மயர்வறமதிநலம்" என்கிறபக்தியாலே வாசிகமாக்கி, "மாங்களுமிரங்குமவகை" என்கிற தம்முடைய ஆகாங்க்ஷமான ஈரச்சொல்லாலே யருளிசெய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கிற் தஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரதாநமாழ்வாராகையாலு மவர்திருவடிகளிலேவிழுகிறர். " உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்திறம " என்றும, " நெய்யுணவார்த்தையுளனகோலகொள்ள " என்றும, " எல்லாங்கண்ணன " என்றும், பெரியமுதலியாரையும ஸ்ரீபராஶரபகவானையும்போலே க்ருஷ்ணவித்தராயிருக்கிறபடியையும் நினைத்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஶரணமபுகுகிறர.

(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னேவரங்கிடந்து பெறுகைக்குவருந்தி, பத்துமாஸம கர்ப்பதாரணமபண்ணி, ப்ரஸவவேதநையநுபவித்து, அஶுத்திகளையுமம தியாதே பாலயத்தைஸயிலாதரித்து வளர்த்து, பகவனுனல பின்பு பருஷபாஷணமபண்ணினுலு மவறறைபபொறுத்து, அகலவிசையாதே யிவனப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும் மாதாவைபபோலே யுபகாரகராயிருக்கை. (பிதா) அவளபாத்ரமாத்ரமென்னும்படி யுத்பாதகனுய், என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதாபண்ணுமுபகாரத்தைபபண்ணுமவரென்கை. " [Grantha] " (கரீயாநப்ர

ஹ்மதஃபிதா.) (யுவதயஃ) இவ்விருவரையும்மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. (தநயாஃ) அவர்களுடைய யௌவநத்தை யழியமாறிபெற்றவராய், பால்யத்தில் ஸேவகராய், பக்வதசையில் ரக்ஷகராய், நிரயநிஸ்தாரகரான புத்ரர்பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவனென்கை. (விபூதிஃ) விபவமில்லாதபோதிவையெல்லா மஸத்ஸமமாகையாலே, இவை யெல்லாவற்றையும் நன்றாக்குமைஶ்வர்யம்போலே யுத்தேஶ்யராயிருக்குமவனென்கை. (ஸர்வம்) அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் மோக்ஷப்ராப்யமும். (யதேவ) அவதாரணத்தால - "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் மேலாத தாய்தந்தையுமவரே" என்றிருக்கு மாழ்வாரிலேவுகக்கே. (நியமேந) என்றுமொக்க. அவர்க்கு பரியமென்று போமதொழிய, ப்ராமாதிகமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கை. (மதந்வயாநாம) "வித்யாஜந்மநாவா" (வித்யயாஜந்மநாவா) என்கிற உபயஸந்தாநஜாதர்க்கு. (ஆத்யஸ்யநஃ) வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்யரென்கை. (குலபதேஃ) ஸதீக்கு பர்த்ருகுலம்போலே கோத்ரருஷியுமவரே. (வகுளாபிராமம்) திருமகிழமாலையாலே யலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால - திருவடிகளில் பரிமளத்தாலவந்த போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதமான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "நல்லடிமேலணிநாறுதுழாய." (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமாயிருக்கை; "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்) "ஸது நாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்" (ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்) என்று - பகவத்பரதயாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கூறுமன ஐஶ்வர்யத்தை யுடையவனென்னவுமாம். (தத்ங்க்ரியுகளம்) அதுவென்னுமதத்தை யொழியப்பேசி முடியவொண்ணாதென்கை. (யுகளம) சேர்த்தியாலவந்த அழகை யுடைத்தாயிருக்கை. (ப்ரணமாமிமூர்த்நா) ஆழ்வாருடையபடிகளை நினைத்தவாறே, (நமஃ) என்று நிறகமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச் சேர்க்கிறார்...... ....ஏ

பட்டரருளிச்செய்தது.

பூதம்ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வயபட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந் । பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம் ॥ ௫

பூதம்ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வயபட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகர யோகிவாஹாந் | பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம். ௫

கீழுபகாரகரை யாஶ்ரயித்தஇத்தால் செய்ததாயிற்றது - முமுக்ஷுவுக்கு பகாரகர ஶேஷித்வப்ரதிபத்திவிஷயபூதரும் ஸ்துத்யருமென்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது. ஒருவனுக்கு ஶேஷிகளிருவருமாமபடி யெங்ஙனேயென்னில்; கருதிஶேஷித்வம் யாகாதிகளுக்கும புரோடாஶாதிகளுக்கு முண்டானாற்போலே ஈஶ்வரன பாதாநஶேஷியாய் பாகவதர் த்வாரஶேஷிகளாமிடத்தில் விரோதமில்லை. அத

வா, ஈஶ்வரன் நிருபாதிகஶேஷியாய், ததஸம்பந்த மடியாக வநததாகையாலே பாகவதஶேஷத்வம் ஔபாதிகமென்றுமாம். "தமக்குஸ்தோதராரம்பஹே துவான பக்தயாதிகள் பிதாமஹோபாத்ததநம்" என்கைக்காக - முதலிலே பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடையஆதிக்யஞ்சொன்னார். நான்காம்ஶ்லோகததாலே - இவ்வாததம் த்ராவித்யவ்ருததாநுமதமென்கிறது. ஐந்தாம் ஶ்லோகததாலே - இநதஜ்ஞாநமிவர்க்கு ஆழவாாகளாலேவநததெனகை. "அக்ர்யம் யதீந்த்ர ஶிஷ்யாணாமாத்யம் வேதாந்தவேதிநாம்" (அக்ர்யம்யதீநதரஶிஷ்யாணுமாதயம்வேதாநதவேதிநாம்) என்று ஆழ்வான அக்ரகண்யராகையாலே - "அஸ்மத்குரோ:" (அஸமதகுரோஃ) என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதநதர்யத்தை "இவவாதமவஸ்து அவாக்குஶேஷமாகிலவருடைய விநியோகபரசாரங்கொணடு காரயமென" என்றார்; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் "ஒருமகள்தன்னையுடையேன" என்றா. இப்படிஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் பாரதநதர்யததாலும், "நாம்பெற்றலோகம் நாலூரானுமபெறவேணும்" என்றுபராாததிக்கையாலும், "ஶிஷ்யாசார்யக்ரமததுககு ஸீமாபூமிகூரததாழ்வான்" என்றார்கள், "ஆசார்யவர்யவிபவஸ்ய ச ஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ் ஸீமேதி தேஶிகவரை: பரிரக்ஷ்யமாணம்" (ஆசாாயவர்யவிபவஸயசஶிஷ்யவ்ருததேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரைஃ பரிரக்ஷ்யமாணம) என்னக்கடவதிறே, அததைபபற்றஉடையவரும் "யதஸ்வநாக" (யதஸமபந்தாத) என்றுபராாதிததருளினார், நூற்றந்தாதியிலும *மொழியைககடககும்பெரும் புகழானடியாக விரும்பியருளினார். மறறையாரான இவ்வருகிலுள்ளாரு மல்லாவழியைககடப்பதவாகளாலேயிறே, அவர்கள்தாம் *யோகித்யம் *தாவிதயாதிகளடியாக அடியுடையராயிருப்பார்கள்; "மாறனடிபணிநதுய்நதவன" "ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோऽஸ்மி" (ராமாநுஜாங்கரிஶரணோஸ்மி) இத்யாதி மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலேநடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ரஸநநாசார்யாகள ஆழ்வானடியாயிருப்பாாகள், "ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நபவத:" (ஶ்ரீவதஸசிஹ்நபவதஃ) இதயாதி. "ஆரியாகாளகூறும்" என்கிற எழுபத்தநாலுமுதலிகளுக்கு முடையவரடியான ஆசாாயதவம், அதில்முக்யமாழ்வான் ஸம்பநதம், பட்டரடியாகவிறே அஷ்டஶ்லோகீமுகேந ரஹஸ்யதரயாாததஸம்பநதம். திருவாய்மொழியு மடியாயிருக்கும், ஒன்பதிணாயிரம் பன்னீராயிரததிலே பாயவஸித்தது; பெரியபட்டருடைய பரஶிஷ்யரானநம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில்திருவீதிபபிள்ளை பட்டராஶ்ரயிததது, அவரும்ராமாநுஜநாமாவிறே, அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்கும்; நமபிள்ளைகுமாரரும் ராமாநுஜனிறே, அவரும் ஸாரஸங்கரஹஞசெய்தருளினார்; தத்வமஶ்யரும் கோயிலுடையவாக்குசசிறிது கைங்கர்யஙகளுஞசெயதார்கள. வடககுததிருவீதிபபிள்ளை குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் *வகுளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணாதிரஹஸய ப்ரபந்தகாததாவாய், தம்முடையப்ரதாநஶிஷ்யரான எமபெருமானாருக்கு "கூரகுலோத்தமதாஸர்" என்றுதிருநாமஞசாததினா, "என்னாரியர்க்காக எம்பெருமானார்க்காக" என்றிறே அககோஷ்டடியில பரிமாற்றமிருபபது.

(பூதம்ஸரஸ்ய) பட்டர்திருககோட்டியூரிலே யெழுநதருளியிருக்கச்செய்தே, நஞ்ஜீயாபுருஷகாரமபிறக்க அவாக்காக ஆழ்வார்களை யநுஸநதிததாயிருக்

கு மிப்ப்ஸ்லோகம். ஆண்டாளை “ நீளா ” என்று - தனித்து ஸ்மரணம் பண்ணுகிறதா யிருக்கும் இப்ஸ்லோகம். * ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சியிறே அவளவைபவமிருப்பது. (பூதம்ஸரஸ்யேத்யாதி) நிரவதிகபகவத்பரேமயுக்தரான ஆழ்வார்களைப் பதின்மரையும், அவர்களுக்குஸேஷபூதரான மதுரகவிகளியதிவராகளிருவரையும் தாம் நித்யஸேவை பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார். “ மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே ” என்னுமவராகையாலே ஆழ்வாரைச்சொன்னபோதே அதிலேயே வருமந்தாபபூதர்.

(பூதம்) பூதத்தாராகிறார் - “ மாதவன் பூதம் ” என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹத்தையையுடையராய், மாமலையில் மாதவிக்குஸுமத்திலே யவதரிக்கையாலே “கடல்மல்லைப்பூதத்தார்” என்று நிரூபகமானவரென்கை. ஸரஸ்ய என்று- “ மல்லையாயமதிட்கச்சியூராய ” என்கிறபடியே மல்லைக்கந்தரபாவியாக வெடுப்பதான * கச்சிவெஃகாவில் பொய்கையிலே, “ பூவிலநான்முகனைப்படைத்த ” என்கிறபடியே பொற்றாமரைப்பூவிலே யவதரித்த பொய்கையாரென்றபடி. மஹதாஹ்வயராகிறார் - “ மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி ” என்னும்படியான அந்தப்ரதேசத்துக்கு ஸமமாயிருப்பதான * மாடமாமயிலையில் * மாவல்லிக்கேணியில் செவ்வல்லிப்பூவிலேயவதரித்து, “ யானுமோர்பேயன் ” “ பித்தரென்றேபிறர் கூற ” என்று பேசும்படியான பேயார். இவர்கள் மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராயிறேயிருப்பது, அதில் சரமதஸையான பரமபக்தியையிறேயிவர் ப்ராப்தரானது. பட்டநாதராகிறார் - “ வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்த விளக்கைவிட்டு சித்தன்விரித்தனன் ” என்கிறபடியே - விஜவத்கோஷ்டியிலேசென்று, அவர்களைவென்று, பரதத்வநிர்ணயமுகேந “பட்டர்பிரான்” என்றுபேர்பெற்றவரென்கை. இவரும் “சோராதகாதல்பெருஞ்சுழிப்பாற்றொல்லைமாலையொன்றும்பாராதவனைப் பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்” என்னும்படி நிரவதிகபகவத்பரேமயுக்தராயிறேயிருப்பது, பட்டநாத, ஸ்ரீ, என்று-பிந்நபதமாய, லக்ஷ்மீதுல்யையான ஆண்டாளென்னுதல், அன்றிக்கே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று-பெரியாழ்வார்க்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்றநுஸந்திக்கவுமாம் “திருமகள்போலவளர்த்தேன்”என்றாரிறே. மேல (பக்திஸாரவென்கிறது) அன்றிக்கே, பட்டநாதாகரநந்தரம் “ ஸ்ரீஸூக்திஸார ” (ஸ்ரீபக்திஸார) என்றுசொல்லுகிறது - பெற்றகரியதின்னபாதபத்மயான பாசனமபிறாககரியமாயனே யெனக்குநல்கவேண்டுமே” என்று பராத்தித்து பக்தியைப்பெற்று, “ பக்திஸாரர் ” என்று நிரூபகமானவரென்கையைப்பற்ற வாயிற்று, “ பொன்னிசூழரங்கமேயபூவைவண்ணா ” என்றிறே யிவருடைய முடிந்தஅவாவுக்கு விஷயமிருப்பது. குலசேகராகிறார் - “ அங்கையாழியரங்கனடியிணை தங்குசிந்தைத்தனிப்பெருமபித்தன ” என்னும்படி பெரியபெருமாள் விஷயத்திலே நிரவதிகபரேமத்தையுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாளென்கை ; * மாலடிமுடிமேல் கோலமாங்குலசேகரனிறே. “ எம்பெருமானற்றன சரிதை செவியாறக்கண்ணுறப்பருகுவோமின்ன முதமதியோமன்றே ” என்றிறேபெருமாள் விஷயத்திலுமிவர் பரேமமிருப்பது. யோகிவாஹராகிறார் - முநிவாஹநரான * பாண்பெருமாளென்கை. இவரும் “ இலங்கைக்கிறைவன்றலை பத்துதிரவோட்டியோர் வெங்கணையுய்த்தவனோதவண்ணன், அரங்கத்தம்மான ” என்றும், “ அணியரங்கனென்னமுதினைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே ” என்றும், அவ்விஷயத்திலஸ்தமிதாந்யபாவராயிருக்கும்படி யாயிற்று இவர்பக்தியும். பக்தாங்

கரிறோனுவாகிறுர் – "எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றும் மேவுமனத்தனும்" என்றும், "அடியானாக்கென்னை யாட்படுத்தாய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீயஶேஷத்வமே நிலைநின்றஸ்வரூபமென்றறுதியிட்டு, அதுவே நிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரென்கை; "துளபத்தொண்டாய தொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், "தொடையொத்ததுளபமும் கூடையும்பொலிந்து தோன்றியதோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் "தன்பால்ஆதரம்பெருகவைத்தஅழகன்" என்றுபேசுகையாலே பகவத்பரஸாதாயத்தபக்தியையுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது.

பரகாலராகிறுர்-"மருவலர்தமுடல் துணியவாள் வீசும்பரகாலன்" என்கிறபடியே-பகவத்த்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேளாராகையாலே யவர்களைத்தோள்வலியாலும்நிரஸித்து, அதுக்குமேலே ஶாஸ்த்ரீயமாக்க பரவாதத்தகராயவந்த ஶத்ருக்களை ஸ்வோக்திஶாஸ்த்ரங்களாலும்நிரஸித்து, "ஸ்ரீரங்கே மணிமண்டபவப்ரகுணாந்நிர்மாதுகாமஃ") ரங்கபுரே | மணிமண்டபவப்ரகுணாந் விதந்தே பரகாலகவிஃ) என்னும்படி காயிககைங்கர்யங்களையும், "அரங்கமாலைச் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்"; "என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேன்" என்றும்- வாசிககைங்கர்யங்களையுஞ்செய்துபோந்தவரென்கை. "காம்பின்றார்திருவேங்கடப்பொருப்பநின் காதலையருளெனக்கு" என்றுபரார்த்தித்து, "பத்திமைக்கன்புடையேனாவதேபணியாயெந்தாய்" என்னும்படியாசைதான் பெரியதாயிற்று, "அரங்கமென்பதிவளுடைக்காசை" என்கைகடவதிறே. ததீயஶேஷத்வத்திலும் "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றிறேயிருப்பது. யதீந்த்ரமிஶ்ராகிறுர் – "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா" (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா) என்னும்படி யதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் * எதித்தலைநாதனான வெம்பெருமானாரென்கை. மிஶ்ரஶப்தம் - பூஜ்யவாசி; "ராமாநுஜார்யாஃ" என்னுமாபோலே. மிஶ்ராஃ என்கிற பஹுவசநம் – எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய், இதிலேயநுகதரான மதுரகவிகளையும் கூட்டியநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். "மதுரகவியாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்" என்றிறே சொத்திருப்பது. அன்றிக்கே,மிஶ்ரஶப்தம்-பெரியோரைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே-* சடகோபனைச்சிந்தையுளேபெய்தற்கிசையும்பெரியவரான மதுரகவிகளைச்சொல்லுகிறதென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரும் * பொன்னரங்கமென்னில் மயலேபெருகும்இராமாநுசனும், ரங்கேஶகைங்கர்யதுரந்தரராயிறேயிருப்பது; * அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹமிவர்க்குமுண்டிறே. (ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம) "யதீந்த்ரமிஶ்ராந்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்)

என்று- கீழுக்தரானவர்களெல்லாருமொருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநியென்கையாலே – ஆழ்வாரொருவருமொருதட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது; எல்லாரையுமவயவபூதராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாமிருப்பது. ஸ்ரீமத் என்கையாலே-* ஒழிவில்காலத்தில் ப்ரார்த்தித்தகைங்கர்யரூப ஸம்பத்தையுடையவரென்கை. பராங்குஶரென்கையாலே – "மதாவலிப்தாகக்ங்குசமிட்ட" என்னும்படியிருக்கை; "வித்யாமதோ தநமதஸ்ததாபிஜநோ மதஃ" (வித்யாமதோதநமதஸ்தரிதீயோபிஜநோமதஃ) என்றுசொல்லப்படுகிறமுக்குறும்பையடக்கு மங்குஶமாயிறே

யிவரிருப்பது. "ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னாவென் சவிப்பாமனிசர்" என்றும், தத்ராஹித்யமுடையவர்களை "முழுதுணர்நீர்மையினார்" என்றும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளென்று தமமோடும்," என்றும், "பெருஞ்செல்வமும்மவரே" என்றும், "பரமனைப்பயிலுந்திருவுடையாராய் வரேலும்" என்றும், "சண்டாலாசண்டாலர்களாகிலும் வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்தாரடியார் தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றுமிப்படி ஸவஸூக்தயக்குஸத்தாலே அஜ்ஞருடையமும்மதங்களை * அருளென்னுந்தண்டாலே தமித்துஓட்டினபடி. அன்றிக்கே, பராங்குஸரென்று - நிரங்குஸ ஸ்வதந்த்ரனான ஈஸ்வரனை ஸவஸூக்தயங்குஸத்தாலேவஸீகரிக்கவல்லரென்னவுமாம், "வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேற்கு" என்றுதாமுமருளிச்செய்தார், "வக்த்ரஹஸ்தஸ்வக்ரூம்" (சக்ரஹஸ தேபசகரம) என்றுபின்புள்ளாரும்பேசினார்கள். முநிஸ்யத்தாலே - மநநஸீலரென்கிறது. * எண்ணாதனவெண்ணும் நன்முனிவரிறே. பரக்ஷணமேயாயிற்றிவர் சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது, ஸர்வேஸ்வரனுடையவும் ஸமஸாரிகளுடையவும் ஸமரக்ஷணத்திலேயாயிற்றிவர் திருவுள்ளமூற்றிருப்பது. "ஆளுமாளார்" "தனிமையும்பெரிதுனக்கு" "அவத்தங்களவிளையுமென்சொற்கொள்" என்றும், "உலகினதியல்வே," "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும், இவர்களேதுக்கந்தியைக்கண்டு "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றுபதேஸித்துத் திருத்திப்போருமவரிறே; இவரும், * மதிநலமருளப்பெற்று * ஆராதகாதலையுடையராயிறே யிருப்பது. பரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம் எனகையாலே - "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்" என்று ஆழ்வாராலே யிருவரும் ஸூசிதரென்னுமதுவும், "பராங்குஸபரகாலயதிவராதிகள்" என்கிறபரபந்ந ஜநகூடஸ்தத்தவமுநத்தோற்றுகிறது. "திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை" என்றும், "எந்நாளோநாமண்ணளந்தவிணைத்தாமரை" என்றுமநிநதேஸித்து, "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும்; "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துயந்தேன்" என்றும்; "லோகவிக்ராந்தசரணௌஸரணந்தேவராஜமவிபோ" (லோகவிக்ராந்தசரணௌஸரணந்தேவராஜமவிபோ) என்னுமடியிறே யிவர்கள் பரபத்திபண்ணும் க்ரமமிருப்பது. இந்தக்ரமமாழ்வார்களெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்." (த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்) இவர்கள்தாம ஸர்வேஸ்வரனபக்கல தாங்கள்கற்றதையிறே பேசியோதச்சொல்லுகிறது, "பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்" "மனமுடையீர் மாதவனென்றோதுமின்" என்று, "த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா" (த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹஸதைவம்வக்தா) என்றுடையவரும் பெரியபெருமாளிடத்திலே கேட்டுபதேஸித்தும், "பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லா மாரியர்காள்கூறும்" என்றுபேசியும்வரம்பறுத்துச் செய்தருளினாரிறே. உடையவர் தாம்த்வயத்தைஜ்ஞாநாதிகர்க்கு ப்ரீதயதிஸயத்தாலே புந:புந: ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்கள்நாதத்தாஸந்தத்தாலே யருளவிஞ்சிப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டிறே; * எட்டுமிரண்டுமறிவித்த வெம்பெருமானாரிறே. "யதீந்த்ரமிஸ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்" (யதீந்த்ரமிஸ்ராந்ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்) எனகையாலே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளாலு

ம தாஶரதத்தை நடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு ஶரணவத பரதந்த்ரராய், “மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்” என்றும், “சடகோபர்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்திய பாதுகமாமெந்தை இராமாநுசனை” என்றும் ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அணமையாகவருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் “𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇” (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே) என்று அநந்தரஶ்லோகத்திலே “𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌮𑍍” (தத்ஸம்ஶ்ரயே வகுளாபரணாங்க்ரியுக்மம்) என்று ஆழ்வாரையநுஸந்தித்தருளினார். “𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌶𑌠𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍇” (யதீந்த்ராய ஶடத்விஷே) என்றிறே சோதத்தியிருப்பது.

“𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚” (பூதம் ஸரஶ்ச) என்று தொடங்கி - ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் “𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍” (யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்று ஸஹபடித்தது - இவர்கள் பாரதந்த்ர்யத்தோற்ற. “𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂” (யோநித்யம்) “𑌮𑌾𑌤𑌾” (மாதா) என்கிற இரண்டு தனியனிலும் - விஶேஷித்து ஆசார்யர்களநுஸந்தித்தார்கள், குருபரம்பரையிலும் த்வயத்திலும் எம்பெருமானை யநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலுமுடையவர் பாரதந்த்ர்யத்தாலே - * ஶோபிதயம் முற்பட்டிருக்கும். ஆகையால், யதிவரசரமராயவரோடும் தஶமரான தேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான சடரிபுசரணங்களையும் ப்ரணதோஸ்மி நித்யமென்று - நித்யஸேவை பண்ணும்படி சொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில “𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃” (தஸ்மை நம:) என்று ஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது, பாரப்யபுத்யா ஸதாவிறே. “𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍” (பராங்குஶாத்யை: ப்ரதமைரப்யாசார்யைஸ் ஸமுபஸ்திதம்) “𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌪𑌿” (அத்ரபரத்ரசாபி) என்று அங்குமநுவர்த்தநமுண்டாகவிறே அருளிச்செய்தது. ப்ரணதோஸ்மி என்று - ததீயவிஷயத்தில “𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌃” (நிப்ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ:) என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணப்ரவணதையாலே ப்ரணாமம் பண்ணுகிறேனென்கிறார். இத்தால் - பகதிபாரவஶ்ய பரவஶரான ஆழ்வார்களும் அவர்களோடு விகல்பிக்கும்படியான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், ஸர்வதா பஜநீயரென்றதாயிற்று. “𑌶𑌠𑌰𑌿𑌪𑍁𑌕𑌲𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑍂𑌤𑌵𑍇𑌤𑌾𑌳𑌗𑍋𑌦𑌾𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌾𑌹𑌕𑍁𑌲𑌶𑍇𑌖𑌰𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑌵𑍌 । 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌕𑌵𑌿𑌮𑌥𑍋𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑌾𑌥𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌪𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍁𑌚𑍀𑌳𑌾𑌞𑍍𑌚𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇” (ஶடரிபுகலிஜித்ஸரோபூதவேதாளகோதாகுரூந்முநிவாஹகுலஶேகரௌபக்தபத்ரேணுபக்த்யர்ணவௌ । மதுரகவிமதோயதீந்த்ரம் ததாநாதஶேஷாந்குரூந்ஶாரியமபிவஸாத்ராணுசீளாஞ்சவைகுண்டநாதம்ஶ்ரயே) என்றிறே ஆழ்வார்களைத்தொடங்கி ஸேவிக்குமக்ரமமிருப்பது. . ... *

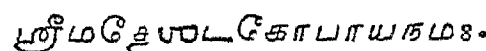
பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:

〰〰〰〰

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑌾𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌲𑌧𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑍂𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑍌 ।
𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍋𑌲𑍇𑌶𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥

நாதம்பங்கஜநேதரராமயமுநாவாஸத்வயமாலாதரான
யோகீநதரமகுருகேஶசநதரஜலதிமகோவிநதகூராதிபௌ
பட்டாரயமநிகமாநதயோகிஜகதாசாரயௌஸகருஷணத்வயௌ
வந்தேமாதவபதமநாபஸுமந:கோலேஶதேவாதிபான.

மணவாளமாமுநிகளருளிச்செய்தது

திருவருண்மாலசேனைமுதலிசடகோபனநாதமுனிசீருயயககொணடாரமணக் கால்நம்பிசென்றுமாளவநதார, குருமாலாதரராகுருகைபபிரானகனபாமெய்ராச கோவிந்தாகூரேசாபடடாவேதாநதிமுனி, இருகணணாககனபுடையநமபிளளைவட ரீடளிததறகேயந்த மாதவாபறபநாபரிவரருளாளர். திருவடி யூனறியதேவபபெரு மாளைக்கொணடருளும்திருமலையாழ்வாபதஙகளமுனபெனனுடசோநதனவே,

“𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰” (நாதம் பஙகஜநேதர) எனகிறதனியனிலும, “திருவருளமால” எனகிற திருநாமததிலும - திருவாயமொழியி னீடடின ஸம்ப்ரதாயததை யடியேதொடஙகித திருவாயமொழிபபிள்ளை யளவும தாபிப்பித்த படிசொல்லுகிறது. “𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃” (நமோஸமஸ்தா சாரயபரமபராப்ய:) “𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍” (வநதேகுருபரமபராம்) எனகிறபடியே, நாதாதியாக தேவாதிபரளவுமுணடானவாகளை “𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇” என்று - குருபங்கதிநமஸ்காரததைச சொலலுகிறது (நாதமிதயாதியால)

நாதராகிறா - “ஸ்ரீரஙகநாதா” எனனும நாமதேயததை யுடையராய, “𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯” (ஆதயாயகுலநாதாய) எனனுமபடியான ஆழ்வாரை நாதராகவுடையராய, “𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌕𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁” (வயோமாதீ:பரஸ்மாதஸவிதம்ஸமேதயலக்ஷ்மயா நியோகாதத்ருகாதிராஜ: । ஸமநதரராஜதவயமாஹயஸமைநாதாயதஸமைமுநயே நமோஸது) என்று, * திருமாலாலருளபபடட சடகோபன * அருள்கொண்டா

பிரானின்றமிழ்பாடினான் என்கிறபடியே அந்த ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாதமுனியென்கை. ஆழ்வாரைத்திருப்புளியடியிலே * மயர்வறமதிநலமருளிவிசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாற்போலே, அவ்விடந்தன்னிலே யாழ்வாரும் விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளினார், "தாம் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றதிலே சேர்க்கிறார்" என்னக்கடவதிறே, ஆழ்வாருடைய பக்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியான * அகாதபகவத்பக்தியிறே யிவரது. இத்தால் - "முனிவரை யிடுக்கியும்" என்னும்படி ஸத்வாரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக நடந்துவந்த ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில், அத்வாரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக ஆழ்வாராலே யவதரித்தவேற்றத்தையுடைய திருவாய்மொழியை அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறது; ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்துக்கடி - வ்யாஸப்ரஸாதமாகையாலே- ஆர்ஷமூலமாயிருக்குமது, "நாதயாமுநமத்யமாம்" (நாதேயாமுநமவ்யாஸம) என்றதிறே; "ப்ரஹ்மருத்ராஜநவ்யாஸ" (ப்ரஹ்மருத்ராஜநவ்யாஸ) என்று - அநுப்ராஸ்யராகவெடுக்கப்பட்டதிறே யவர்களை. அதினதாத்பர்யமான இதுக்கு "திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" என்கையாலே - ஸர்வேஶ்வரப்ரஸாத ஸாக்ஷாத்க்ருதஜ்ஞாநரான ஆழ்வாரடியாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம) "திருவருள்மால்" என்று அடியிலேயெடுத்தருளிற்று. நாதமுனிகள்தாம் * தண்டமிழ்க்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப்பண்ணையுருவால் பன்னீராயிரமுருவுரைசெய்ய, * ஒண்டமிழ்மாறன்திருவுள்ளமுகந்து திவ்யஜ்ஞாநம் நாதமுனிக்கு நயந்தருள்புரிந்தாரிறே.

பங்கஜநேத்ரராகிறார் - "சீருய்யக்கொண்டார்" என்னும்படியான சீர்மையையுடையவர் அவர்தாம் புண்டரீகாக்ஷரிறே, "புண்டரீகத்ருஶோ நம:" (புண்டரீகத்ருஶோநம:) என்றுயிற்றருளிச்செய்தது. அவர்க்குச்சீராவது - ஶரணாகதிக்குந் திக்கஶரணாகதிக்கும் ப்ரவர்த்தகராம்படியான பெருமை; "ஸாஹி ஶ்ரீரம்ருதா ஸதாம்" (ஸாஹிஶ்ரீரம்ருதாஸதாம) என்னக்கடவதிறே; பரமயோகிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், குருகைக்காவலப்பனை யோகரஹஸ்யத்திலே யூன்றுவித்து இவரை ப்ரபத்திப்ரவர்த்தநத்திலே நியோகித்தருளினாரிறே.

ராமராகிறார் - ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவர்தாம் "ஸமாத்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே" (ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்ராகவஸ்யநிவேஶநே) என்னும்படி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசார்யர் திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி * படியாய்க்கிடந்து "மணக்கால்நம்பி" என்னுந்திருநாமத்தையுடையரானவரென்கை.

யமுநாவாஸசயராகிறார் - * "தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர்திருநாமத்தை யிங்கே நம்முடையபேரனை 'யமுனைத்துறைவர்' என்றும்முடையருளாலுகந்து சாத்தும்" என்று நாதமுனிகளாலே நாமகரணத்தேஶம்பண்ணப்பெற்று, அவரை ஜந்மநாச வித்யயாச பிதாமஹராகவுடையவரென்கை, அவரும் "பிதாமஹம் நாதமுனிம் விலோக்ய" (பிதாமஹநாதமுநிம்விலோக்ய) என்றார். இப்படி யவராலே சாத்தப்பட்ட திருநாமம், "எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவன்" என்று பின்பும் பேர்பெற்றது. * அடியார்க்கின்பமாரியும் * நாதமுனிநாமஜீமூதமும் அவர்ஷித்தால், "தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர்" என்னும்படியான யாமுநதீர்த்தமெல்லார்க்கும் அவகாஹிக்கலாமிறே, "யாமுநார்யஸுதாம்போதிமவகாஹ்ய" (யாமுநார்யஸுதாம்போதி மவகாஹ்ய) "ஞானத்துறைபடிந்தா

டி" என்னக்கடவதிறே, இவரும "நாதாய நாதமுநயேத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்" (நாதாயநாதமுநயேதரபரதரசாபிநித்யம்யதீயசரணௌசரணம்மதீயம) என்றும், "ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா" (ஆதயஸயந:குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமததததஙகரியுகளமபரணமாமிமூாதநா) என்றும - உபகாரஸ்ம்ருத்யதிசயத்தாலே திருவடிதொழுகையா லடியுடையராயிறே யிருப்பது. யமுநாவாஸ்தவயனறததை - "மணக்காலநம்பிசெனறுமாளவநதார" என்கிறது. மணககால்நம்பிசென்றுமாளவநதாராவது - வாததிலே யாழ்வானவா யையடக்குகையாலே "ஆளவந்தார" என்று திருநாமததையுடையராய் - தாஸநத்தையாளவநதாராயிருககையாலே இததை மணககால்நமபிகேட்டு இவாபாடுபலகால்நடந்து பச்சையிட்டிறேயிவன் * பசசைமாமலைபோல மேனியிலேமூட்டிற்று; ஆகையாலே, அவாயதநவிசேஷததாலே யானவரென்றபடி, * பூருவதநமிதுபுகுநதநுபவியுமெனறு ஆறுபுடைசூழாநகண்ககாட்டினாரிறே. அவரும "மதிளரங்காவணபுகழ்மேலானற தமிழமறைகளாயிரமும" எனனும்படி, திருவாயமொழிமுதலானவறறையும திருமாலையாணடான முதலானாககு பரஸாதிததருளினா; "நடமினோநமாகளுளளீா" எனறநுபவிககும்படியிறே யககாலததிலே நடநதுபோநதது.

மாலாதரராகிறா - "குருமாலாதரா" என்னுமபடியான திருமாலையாணடான. "குருமாலாதரா" என்கிறவிசேஷணம் - திருவாயமொழி பரவாததநததாலுண்டான குருதவததைசசொலலுகிறது, உடையவாககுத திருவாயமொழியினாததத்தை யுபதேசித்தாரிறே யிவாதாம், இது அறியாககாலததிலே யறியலாம். மாலாதரரென்று - * நாட்கமிழமகிழமாலைமார்வரான ஆழவாா திருநாமமாயிற்று; "செநதொடைககதிபர்" எனறிறே பர்யாயநாமமிருப்பது, சொலமாலைகள சொல்லும்படிக்குமாலையிட்டபடி.

(யோகீநத்ரம்குருகேசநதரஜலதிம்) அதாவது - * குருகைபபிரானசனபாமெதிராசரென்றபடி, திருககுருகைபபிரானபிள்ளானை, ஆழ்வார்திருநாமஞசாத்துகையாலேயும், "புத்ரீக்ருதோ பாஷ்யக்ருதா ஸ்வயம் ய:" (புதரீகருதோ பாஷயக்ருதாஸ்வயம்ய:) எனகிறபடியே - குமாரராக அபிமாநிததருளுகையாலும "யதிராஜ பதிஸுந்தரமா:" (யதிராஜாபதிசநதரமா:) என்று - அவரைக்கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே பரீவாஹததையுடையராயிறே யுடையவாதாமிருபபது. * மாறனடிபணிநதுயநதவன * உறுபெருஞ்செல்வமிதயாதி, அறிதரநின்றவிராமாநுசனிறே, * வளாததவிததாயிராமாநுசனுகையாலே, ஆழவார்திருவடிகளில்தமககுண்டான ஸமபநதம பிள்ளானளவுமவெள்ளமிட்டது. இபபடி திருவாயமொழியினாததததை யிவரிடததிலே தேககினபடியையும, அது அபபால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும - தெளளாருஞானததிருககுருகைப்பிரான்பிள்ளா னெதிராசாபேரருளால்" எனறுதொடங்கி, "அன்றுரைததநின்பமிகுமாறாயிரம" எனறருளிசசெயதாரிறே. ஸம்ஸகருததராவிடவேதஙகளான உபயவேதாநததுககும் பரவாத்தகராயிறறிவாதாம, ஆகையாலிறே "குருகேச்வர பாஷ்யக்ருதௌ" (குருகேஸ்வரபாஷ்யக்ருதௌ) எனறது.

கோவிநதகூராதிபராகிரு - "கோவிந்தா, கூரேஶா" என்னும்படி தாஶநதத்துக்கு த்ருஷ்டிபூதரானவர்களாய, உடையவர்க்கு மததாலே யதயந்தமபிமதவிஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிறறு பரபததிஶாஸ்தரப்ரவாததகராகக்'கறபித்தருளிறறு ; ஸ்ரீபாஷ்யஸிமஹாஸநத்துக்குநடாதூராழ்வானையிறே 'யதிஷ்டடாதாவாககியருளிறறு, ஆழவான திவயஸூகதிகளெலலாம், பரபதத்யர்த்தப்ரகாஶகமான ஆழவார்கள திவயப்ரபநதஙகளை யடியொறறியாயிறறிருபபது. இங்கிவ்விருவரையும இடுகக்சசொனனது - இருவரும பட்டருககாசாரயாகளாகையாலே; பட்டாக்குத திருவாய்மொழியிலாழவாஞேடுணடானஸமபநதம், * எண்பெருக்கநநலததினீட்டிலேகண்டுகொளவது ; எமபாா, பட்டர்ககு பகவச்சரணவரணுநுஷ்ட்டாந பரகாஶகமான தவயோபதேஶமுகேந ஆசாரயனென்னுமது, "ब्रह्मणि श्रीः" (மதவிஶாமஸத்தலீ) எனகிறஅவர்ஸூகதியிலேகாணலாம் ;"பட்டா ஆழவானறிருவடிகளிலே யாஶ்ரயிதது, எமபார்பககலிலே"ஜ்ஞாநோபஜீவநம்பணணிஞா" எனறும் பரமேயரதநததிலேபேசிறறு , "பட்டாதாம் எமபாாபக்கலிலேதுவரஹஸ்யங்கேட்டாராயிறேயிருப்பது" எனறுநனிதவயததிலேயருளிச்செயதாா, இவாககவர்பக்கல திருவாய்மொழியிலநவயமுணடென்னுமதுக்கு "பூவியல்பொழிலும் தடமுமவனகோயிலுஙகணடாவியுட்குளிர" எனகிறவிடததுககு வ்யாகயாநஞ்செயதருளுகையில சீராமபபிள்ளையருளிசசெய்த வாாததையைஸமரிப்பது ; அதுதோனற, "श्रीवत्सचिह्नमिश्रेभ्यः" (ஸ்ரீவதஸசிஹ்நமிஶ்ரேபயஃ) "रामानुजपदच्छाया" (ராமாநுஜபதசசாயா) எனறிரணடு ஶ்லோகததையும ஸஹபடிததருளிற்று ; "भट्टार्याय प्रपत्तिं सहृदयवचसां द्राविडाम्नायमौलेरर्थं श्रीभाष्यमन्यानपि यतिवरतो देशतोऽर्थान्रहस्यान् । यश्चोक्तो देशिकेन्द्रो यतिवरचरणच्छायनामा स्वयं तं गोविन्दार्यं स्वमतकुलगुरुममितज्ञानवैराग्यमीडे" (பட்டாயாயபரபததிமஹயதிஸததவரமதராவிடாமநாயமௌளேராத்தம ஶ்ரீபாஷ்யமநயாநபிசயதிவராநதேஶதோராததாநரஹஸயாந | யஶ்சோகதோதேஶிகேநதரோ யதிவரசரணசசாயநாமாயவாயஸதஙகோவிநதாாய ஸமத்குலகுரு மமிதஜ்ஞாந வைராகயமீடே) என்னககடவதிறே.

(பட்டாயம்) அவராகிரு - "பட்டா" எனனும்படியான "ஸ்ரீபராஶரபட்டா" எனனுமபிதாநததையுடையராய், "श्रीरङ्गराजकमलापदलालितत्वम्" (ஸ்ரீரஙகராஜகமலாபதலாலிததவம) எனனும்படி-பெரியபெருமாளுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியாாககும குமாராாய், அதுககுமேலே, உடையவரும் "இவனைநம்முடையாரெலலாரும தம்மைககணடாறபோலே கண்டுகொளுஙகோள்" எனறு பெருமாள ஸநநிதியிலே விஶேஷாபிமாநம்பணணுமபடியான பெருமையையுடையவரெனகை. இவாதாம் அஜஸரமஸஹஸரகீதயநுஸநதாநததபரராய பகவதகுணங்களை யநுபவித்துககொணடு, திருநெடுநதாணடகததிலும மணடியிறேயிருபபது; இவருடையதிவயஸூகதிகளுமருளிச செயலை 'யடியொறறியிறேயிருபபது; அருளிசசெயல் நாலாயிரததுககும பட்டாநிர்வாஹமேயிறே அதிஶயிததிருப்பது.

நிகமாநதயோகியாகிறார்- வேதாந்திமுநியான வேதாநதிஞ்சீயரெனகை; "नमो वेदान्तवेद्याय" (நமோவேதாந்தவேதயாய) என்னக்கடவதிறே. பட்டர் நெடுநனூரஞ்சென்று தேடிததிருத்தியெடுத்தவிஷயமாயிறறிவர்தாம.

ஏவம்விதரானவிவர் * பட்டர்நல்லருளாலேயாயிற்று ஒன்பதினாயிரமாகத் திருவாய்மொழிக்கொரு வ்யாக்யானமுஞ்செய்தருளி, நூறு திருவாய்மொழியை ஸாவஹித்து அத்தாலே ஸதாபிஷேகமுஞ்செய்தருளினார், என்னுமது ஜகத்ப்ரஸித்தமிறே.

ஜகதாசார்யராகிறார் - "அன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத்தோழப்பர்" இத்யாதியிற்படியே யுண்டானதிருநாமத்தினேற்றத்தையுடையரான, இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கை. "நம்முடையபிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர்" என்றிறே நஞ்சீயராலேயிவர் நாமநிர்த்தேஸம்பண்ணப்பட்டது, "காருண்யபூர்ணமகலிவைரிதாஸம்" என்னக்கடவதிறே. இவர்தோற்றியிறே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கெல்லாம் வ்யாக்யானமுண்டாயிற்று. "'இவர்தாமாழ்வாரவதாரம்' என்னுமதுதோற்ற, கார்த்திகையில் கார்த்திகைத்திருநக்ஷத்ரத்திலே கலியன் திருமங்கையாழ்வார் திருவீதியெழுந்தருளும்போது, திருக்கலிகன்றிதாஸரான இவர் திருமாளிகைவாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங்கரிக்க, அங்கேயெழுந்தருளித் திருப்பணியாரவகைகளும் அமுதுசெய்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்து, அவரை அத்யாபியுபலாலித்து அவ்வருகேயெழுந்தருளுவர்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள், ஆகையாலிறே "நம்மாழ்வார்" என்னுமோபாதி, "நம்பிள்ளை" என்று போருகிறது; அவரை "பரமாசார்யர்" என்னுமோபாதி இவரை "லோகாசார்யர்" என்றும், அவரை "திருநாவுடையபிரான்" என்னுமோபாதி இவரை "வீறுடையார்" என்றும்போருகிறது, "ஆழ்வார்களுடைய அவதாரம்போலே யோரவதாரவிஸேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு பாரப்பூதரான நம்பிள்ளையை" என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகையான தோழப்பர் தேவிகளுமருளிச்செய்தது. "வார்த்தோஞ்சவ்ருத்த்யாபி" (வார்த்தோஞ்சவ்ருத்த்யாபி) என்று தொடங்கி, "தஸ்மை நமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய" (தஸ்மைநமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய) என்றிறே நம்பிள்ளைவைபவமிருப்பது.

(ஸக்ருஷ்ணத்வயௌ) அவர்களாகிறார் - "இருகண்ணர்" என்னும்படி ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், "நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம்" என்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மதர்ஸிகளாயிருக்கிற பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, என்கை. இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கையாலே, "ஸ்நேஹக்ருபயாவாபி" (ஸ்நேஹக்ருபயாவாபி) என்கிறபடியே - ஸ்நேஹபூர்வகமான க்ருபையாலேயாயிற்று ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளிற்று. இவர்களும் அப்படியே, "மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்ன திருப்பத்துநாலாயிரம்" "நன்குரைத்தீடு முப்பத்தாறாயிரம்" என்னும்படியிறே திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானமீடுமருளிச்செய்தது, அத்தைப்பற்ற, "ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வயபாதாப்ஜே பஜேயதநுகம்பயா । விபாதிவிஸதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வயபாதாப்ஜே பஜேயதநுகம்பயா । விபாதிவிஸதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா) என்றநுஸந்தித்தார்கள். "பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்" என்னும்படி மற்றமூவாயிரத்துக்கும் வ்யாக்யானஞ்செய்தருளினாரிறே, திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் ப்ரதமபர்வாத்தகர் ஆச்சான்பிள்ளையாகையாலே "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றும், "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே) என்றும் இரண்டுதனியனுமடைவே யிருவருக்குமுண்டாயிற்று; அதுதோன்ற "முந்தினதனியன் ஆச்சான்பிள்ளையது" என்றருளிச்செய்வர்கள், "பெரியவாச்சான்பிள்ளை"

"தென்னாரவடககுத்திருவீதிபபிள்ளை" என்றிறேயெடுத்தருளிறறு; ஆச்சானபிளளைஸந்நிதியிலே தாம சில அர்த்தவிஶேஷங்களைகேடடதாகவு மருளிச்செய்தாரிறே வடககுத்திருவீதிப்பிள்ளை "ஆசார்யஸம்மதி" என்கிறரஹஸ்யத்திலே. அங்ஙனனறிககே, முந்தினதனியன வடககுததிருவீதிபபிளளையதாகவும், மற்றைததனியன ஆசசானபிளளையதாகவு மருளிச்செய்வாகள; திருவாயமொழியீட்டின பராதாநயததாலும, வடககுததிருவீதிபபிளளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியினடியிலும "[illegible]" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றெழுதியிருககையாலும. இததைவடககுத திருவீதிபபிளளை தனியனாகவும் "[illegible]" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே) என்கிறது ஆசசானபிளளையதாகவுமேஸிததாநதம, அப்போது, "[illegible]" (ஸாவஸிதத்ரபூநமம) என்கிறது ஸரஸமாயிருககும், அவர்ரஹஸ்யபரபந்தஙகளினடியிலே யெழுதியிருக்கிறதும்படியே;

மாதவபதமநாபாகளாகிறார - இவரீட்டளிததறகேயநத மாதவாபறபநாபனைகை. இவாகளில ஸ்ரீமாதவராகிறா - "சீமாதவனடிக்கனபு செய்யுமதஞ்சதொருவன" என்றும, "[illegible]" (மாதவஶிஷ்யபாதௌ) என்றுமசொலலுமபடியான நமபிளளை, தமமுடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திருநாமஞ்சாததுமபடியான பெருமையையுடையராய, அவாகக்தயநதம் ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கிற × ஈபுணணிசிறியாழவானபிளளை என்னுநிரூபகததையுடையரான ஸ்ரீமாதவரெனகை. "[illegible]" (யதவசஸ்ஸகலம்ஶாஸ்த்ரமயத்கரியாவைதிகோவிதஃ | யதகடாக்ஷாஜகத்ரக்ஷாதமவநதேமாதவம்முநிம) "[illegible]" (ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஸமஶ்ரயதநாயஸ்ரீமாதவமிஶ்ராயநமஃ) என்னக்கடவதிறே. ஏவமவிதரானஇவாககு ஈடவநதவரலாறறை, "சீராரவடககுததிருவீதிபபிளளை" என்றுதொடஙகியருளிசசெய்தாரிறே; அததைபபறற "[illegible]" (வரதார்யதயாபாத்ரமஸ்ரீமாதவகுருமபரயே| குருகாதீஶவேதாநதஸேவோந்மீலிதவேதநம) என்கிறதனியனுண்டாயிறறு.

பதமநாபராகிறா - "ஆஙகவாபாலபெற்ற சிறியாழவானபிள்ளை தாஙகொடுததார் தமமகனாதஙகையில" என்றும, "[illegible]" (மாதவாதமஜஸ்ய) என்றும்பேசுமபடி ஸ்ரீமாதவபபெருமாள் குமாரரான பதமநாபபபெருமாளெனகை. இபபடிநமபிளளையாலே மஹாஶ்வாயமான திருவாயமொழியி னீட்டைபராபதரான ஸ்ரீமாதவா, தங்குமாரரான பதமநாபர்க்கு ஈட்டைப்ரஸாதிததுநமபிளளைநியமநத்தின்படியே ✱ ஓராணவழியா யுபதேசிததுப்போரும்படி யுபதேசிகக, அவருமபபடியே யநுஸநதிதது ஸ்ரீகோஶததைககோயிலாழவாரிலே திருவாராதநமாக ஏறியருளபபணணி நிதியைநோககுமாபோலே நோக்கிக்கொணடுபோநதாரிறே பெருமாளகோயிலில படடாகள திருவீதியிலே திருமாளிகையிலே; "[illegible]"

ஸமஸ்தவேதஸூக்தவராஹ: " (ஏனாவகாஹ்யவிமலோஸமிஸ்தாரிஸத்ரோவாண் கஞாததபரிபோதஸந்தாபகாயாம | ஸ்ரீமந்முகுந்தசரணபஜமநுவரதாய ஸ்ரீபத்மநாபகுரவேநமஆசராம:) என்றிறே கோலாலாபமிருப்பது.

(ஸ்ரீமந:கோலேஸதேவாதிபாந) கோலேஸராகிறா - " கோலவராஹப் பெருமாள்" என்று திருநாமத்தையுடையரான நாலூரப்பிள்ளையென்கை. இவர் அருளாளர் திருவடி பூண்றியவரொன்றிறே - இவர்க்கு நிரூபகம் அதாவது - பத்மநாபப் பெருமாள் திருவடிகளையாஸ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாதநமஸ்கார பரியவாக்குஞானாலே * குருக்களுக்கநுகூலராயவரை மிகவுமுகக்கப்பண்ணு, இப்படிபலஸாதந ஸ்ரீ ஶுஸ்ரூஷையையுடையராயிருக்கிறநாலூர்ப்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நராயிருக்கிற அவர், ஈட்டையிவரொருவருக்கு மேயோராணவழியாக முன்புநடந்துபோந்தபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவரைப்பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுன்பேகொண்டுபுக்கு, " ப்ரமாணபுரஸ்ஸரமாகச்சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும் " என்று ஸ்ரீசடகோபனை ஆசக்முகேந இவர் திருமுடியிலே பூன்றுவிக்க, அவர் இதனை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவரறிந்து பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, தந்திருமுடியிலேவைத்த ஸ்ரீசடகோபனை " அருளாளர் திருவடிபூன்றினவர் " என்னும்படி தந்திருக்கையாலேயூன்றி ஸமஜ்ஞைபண்ண, அதுஸாவஜ்ஞரானபெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று, " இதனைச்சொல்லலாக்கும் ப்ரகாசிப்பியும்" என்றாசக்முகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அதனைக்கேட்ட பத்மநாபரும் எண்ணினவாறுகாமையாலே " திருவுள்ளமானபடி " என்றுபின்புகப்புடனே ப்ரஸாதித்தருளினானென்கை; " பாங்குடனே நாலூரப்பிள்ளைக்கவாதாம " என்னக்கடவதிறே. இவர் " இதனையெல்லாக்கும் வெளியிடவேணும் " என்கிறதம்முடைய பரஸம்ருத்யேக ப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமானைக்குறித்து ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளைப் பண்ணியும், அநதிகாரமண்ஹேதுவான சரணக்ரஹணத்தைப்பண்ணியு மாயிறநிவராத்தித்தது, அவரும் *அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராமபடி செய்தருளினார். இப்படி ஈவருள பூஷணவாகம்ருதமாதரமன்றிக்கே, வசநபூஷணத்துக்கும ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளப்பெருமாளிறே. நாலூரப்பிள்ளை தாணிப்படியீட்டை யாத்தித்துப்பெறறபடியாலே - " ஸமஸ்த நம்கோலேஸ " (ஸ்ரீமந:கோலேஸ) என்று ஸவிஸேஷணமாக அருளிச்செய்தது. " வந்தே ஸ்ரீராமாநுஜ ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸராஜகிங்கரம் | ஸ்வதாத வ்யஸநநிஷ்டம் கோலாஹ்வயமஹம்பஜே " (சதுர்ராகரமோதபவம ஸ்ரீமத்ராமாவ ரஜகிங்கரம | ஸாவதாதவயஸநிஷ்டம்கோலாஹ்வயமஹமபஜே) " ஸ்ரீமத்ராமாநுஜதாஸபாதயுகமுபாஸமஹே | ஸடகோபாயவாணீநாமாதத்தாதபாயஸித்தயே " (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜதாஸபாதயுகமமுபாஸமஹே | ஸடகோபாயவாணீநாமாதத்தாதபாயஸித்தயே) என்றிறே யிவர்விஷயத்தில தனியன்களிருப்பது. இப்படி திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவர்த்தகரான மாத்ரமன்றிக்கே, பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலான வற்றுக்கும ஸபதார்த்தவ்யாக்யானமுஞ்செய்தருளினார், அதிலே ஸ்ரீவசநபூஷணவாக்யத்தையும் ஸமமதியாகவெடுத்தருளினார். " ய: ஸ்வநாமஸமஸ்தஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ ஸூக்திஸாஷ்ய

கம்ய ஸமுத்தபோத: । தத்தேவராஜகுரவே ஹ்ருதி ஸஞ்ச துஷ்ட்யா பூர்வாஸ்ரம ஸ்வகோலவரதேஸிகமாஸ்ரயே தம்" (ய: பதமநாபகுருசஙஙஜிநமுநீந்தர ஸ்ரீஸூகதிபாஷயமதிகம்யஸமருததபோத: । ததேதவராஜகுரவேஹ்ருதிஸச்ச துஷடயாபூரவாஸேசதகோலவரதேஸிகமாஸரயேதம) என்றுமிறேயிவா ஸம்பரதாயகரமமிருபபது,

தேவாதிபராகிரு - தேவபபெருமாள. அவாதாம் - ராமாநுஜாரயதாஸஸுதரானதேவராஜா. நாலூாபபிளளைதாம, தமமுடையதிருவுளளககருததினபடியே பெருமாள தலைககடடியருளுகையாலே, பெறறுபபேரிடுமபடியான அநதவுபகாரததுககு, தமககுககுமாரா திருவவதரிததவுடனே "தேவபபெருமாள" என்றுதிருநாமஞசாததி, இபபடிபோபெறறு ஸகலகலாபூரணராய வளாநதுபோருகிற குணஸாலியாய * நல்லமகனுரான நாலூராச்சானபிளளைககு, "இததைவாததியபிததுககொணடுபோரும" என்று, ஈடடைபரஸாதிததருளினா, "ஸ்ருத்வா கோலவராஹஸ்ய குருகாதிஸபூர்வஜம் । ஸாந்தம் ஸத்வவ்ருத்தநிரதம் தேவராஜமஹம் பஜே" (ஸருதமகோலவராஹஸயகுருகாதிஸபூரவஜம் | ஸாநதமஸதவருததரிரதமதேவராஜமஹமபஜே) "நமோஸ்து தேவராஜாய" (நமோஸ்துதேவராஜாய) என்னுமபடியிறே நாலூராசசானபிளளை வைபவமிருபபது. அன்றிககே, "(இவரருளாளா திருவடியூனறினவா எனகிறதுகரு) இவரென்று - கீழபரஸதுதரான பதமநாபனைசசொலலி, அருளாளரென்று - அவருடையஅருளையுடையவரென்று நாலூாபபிளளையைசசொலலி, திருவடியூனறின தேவபபெருமாளென்று - ஈடடைபரகாசிககும்படி பேரருளாளபபெருமாளாலே திருவடியூனறபபடட நாலூராசசானபிளளையைச்சொலலி, அப்படிதிருவடியூனறின தேவபபெருமாள கைககொணடருளுநதிருமலை யாழவாரென்று - திருவாயமொழிபபிளளையைசசொலலுகிறது" என்றுமருளிசசெயது போருவாகள; இந்தயோஜநைபே - "மேலோாக்கீநதாரவரோமிககு) எனகிறத்துககு மிகவும சேர்ததியாயிருககும். தேவாதிபாந என்கிறபஹுவசநத்தாலே - கீழுகதரானவாகளை யெலலாருசொலலுகிறது, (திருமலையாழவாாபதஙகள முனபென்றுட்சோநதனவே) என்னக்கடவதிறே. "நாதம் பங்கஜநேத்ர" (நாதமபஙகஜநேதர) எனகிறதனியனும், "திருவருள்மாலை" எனகிறதமிழத திருநாமததனியனும், ஈடுக்கும மறறஅருளிசசெயல வ்யாகயாநஙகளுககும தனியனுக, முபபததாறுயிரப பெருககரான பெரியஜீயரநுஸநதிததுப் போருமதாயிருககும. "நாதம்" (நாதம)என்றுதொடஙகி, திருவருளமாலை - திருமலையாழ்வாரிலே சாறறுமபடியாயிருக்கும. ரஹஸயஙகளினுடைய வரலாறறையும, "லோககுரும் குருபி:" (லோககுருமகுருபி:) என்றுதொடஙகி, "ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம்" (ஸ்ரீபரஸயாநகுருஞசபஜேஹம" என்றுதலைககட்டின தனியனுலே யநுஸநதிததருளினா. தேவாதிபாந என்று சொலலுகிறவிடததிலே - ஈடடிலாததத்துககுபயுகதமாக * வகுளபூஷண ஸாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், "தவயாாததம தீாககஸரணுகதியென்றது ஸாரஸஙகரஹததிலே" என்னுமபடியான ஸாரஸஙகரஹம முதலானவறறை யருளிசசெயத லோகாசாாயகுருவும, திருவாய்மொழி வ்யாகயாந மிருபததுநாலாயிரத்துககு பரவாததகரான அபயபரதராஜபுதாருமம, அவாஸிஷயராய திருவாயமொழிககுளை பனனீராயிரமாக அருளிச்செயத ஸுநதரஜாமாதருமுநியு

ம், த்ராவிடாம்நாய ஹ்ருதயதர்ஶியான ஸுந்தரஜாமாத்ருதேவரும ஸஞ்சிதா, ஆகையாலிறே மேலிவாகள தனியனகளையநுஸநதிககிறது ; இவைகளுக்கு மேலா கவாயிறறு "[Grantha text]" (நமோஸ்துதேவராஜாய) "[Grantha text]" (நமஶ்ரீஶைலநாதாய) என்று நடத்திபபோருவது. தேவாதிபரான நாலூராசசானபிள்ளை மேலோககிகையாவது - கீழிலவாகளைப போலே*ஓராண்வழியாயாழவாரைத் திருப்புட்குழியிலே கைககொண்டருளி, அங் குநின்றும திருநாராயணபுரததிலே யெழுநதருளி யவாதொடககமாக ஆய, பிள ளை,உள்ளிட்டார்க்கும பரஸாதித தருளினபடியெனகை. அதனைபபறற "[Grantha text]" (கோலாதிபாதபிஞாவாபயஸஹஸாகிதோபபாஷ்யமஹிபூாவதரதேஶிகவாயகுபதம் | தரோதாபரவாததயபுவியஃப்ரதயாஞ்சகாரத நதேவராஜகுருவாயமஹமபரபதயே) "[Grantha text]" (ஶ்ரீஶைலநாத குருமாத்ரு குருத்தமாப்யாம ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரோ ணசயஸ்த்ரிதைவம் | வயக்தஶடாரிகருதிபாஷ்ய ஸுஸமபரதாயோவிஸநதா மேதிஸஹிவைஷ்ணவபுங்கவேஷு) "[Grantha text]" (தேவாதி பாதஸமதிகம்ய ஸஹஸாகிதோபபாஷ்யநிகூடமதயஃபரதயாஞ்சகார | குருகிபு ரோத்பவ மமும்ஶரணமபஜேதம ஶ்ரீஶைலநாத முருபகதி யருதம்ஶடாரேள) "[Grantha text]" (தேவாதிபாதநிகதம்பாஷ்யமபாராஙகு ஶஶ்ருதேஃ | பராவாததயதயஸேவேதமஶடஜிதஸூகதிதேஶிகம்) "[Grantha text]" (ஶ்ரீதேவராஜகுருதோதரவிடாகமாந்தபாஷ்யமஹயவாபய புவியஃப்ரதயாஞ்சகார | தமயாதவாதரிபதிமாலயஸமாபபஙகலிதைட்டமயீஜய ஜநநீகுருமஸ்மதாாயம) எனனககடவதிறே ; இபபடி நடநதுபோருகிற ரட்டினலங லாற்றை "சீரார்" "ஆஙகவாபால" எனகிறவிரணடுபாட்டிலும விஶதமாக அருளிச்செயதருளினாிறே பெரியஜீயா, அவ்வளவுமனறிகேே, திருவாயமொழிக குமமூவாயிரததுக்கும் திருவாயமொழிபபிளளைககு நாலூராசசானபிளளை அா ததம் பரஸாதித்தருளினதுககுதயோதகமாக, "மாறறுததாய" எனகிறபாட்டி ன் வ்யாக்யாநத்திலே பெரியஜீயாதாமே ஸூசிபபிததருளினாா , பிள்ளைசெயதரு ளின பெரியாழவாா திருமொழிவயாக்யாநம் பலவிடஙகளிலும "நாலூராபபிளளை பரஸாதிததாக ஆச்சானபிளளை யருளிசசெயவா" எனறிறேயருளிசசெயாநா,

பிராபுத்ரர்களுக்குத் திருவாய்மொழி முகேநவுண்டான ஶிஷ்யாசார்யஸம்பந்தம், கூரத்தாழ்வான் பிள்ளையான பட்டாரியர்களிடங்களிலும், அப்பயப்ரராஜ தத்புத்ரர்களிடங்களிலும், க்ருஷ்ணபாதலோகாசார்யரிடங்களிலும், மாதவபத்மநாபர்களிடங்களிலும், கோலேஶதேவாதிபரிடங்களிலும், தாஶ்ரிக்கலாயிருக்கும்.

இப்படிதேவாத்பரராலே யதிகருத்பரமார்த்தரான ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகரும், "ஸ்ரீஶைலநாதகுருபக்தி ப்ருதம்ஶடாரேள" (ஸ்ரீஶைலநாதகுருபக்திபருதமஶடாரேள) என்னும்படி ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், "ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே" (பரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே) என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளில் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்து, அவருடைய * அமுதமென்மொழியான திருவாய்மொழியேதமக்கு தாரகாதிகளெல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்துபோராநிற்க; அப்படியநுபோகத்தாலான * அந்தத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவாலவாழுமணவாளமாமுனிவனென்றும், "ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்" (ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்) என்றும்பேசும்படி பெரியஜீயருமவர் திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, "அஶிஶ்ரயதயம்யஶ்ச ஸ்ரீஶைலாதிஶதேஶிகம் । அஶேஷாநஶ்ருணோத் திவ்யாந்ப்ரபந்தாநபந்தஸ்ச்சித꞉" (அஶிஶ்ரயதயம்யஶ்ச ஸ்ரீஶைலாதிஶதேஶிகம்। அஶேஷாநஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாநபந்தசச்சித꞉) எனகிறபடியே திருவாய்மொழி முதலான அஶேஷதிவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையு மவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்தருளினாரிறே.

பின்பு, ஸாவலோகப்ரசாரமுண்டாம்படியிறே யிவரீட்டைநடத்தியருளிற்று. அதுக்குமேலே யிவர்க்குப்பெருமாளருளப்பாடிட்டருளித் தந்திருவடியூன்றுவித்திறே திருவாய்மொழியினீட்டைப்ரவர்த்திப்பித்ததும்; "ஶரண்ஜ்ஞஸ்ய ஶரணாகத, தாத்பர்யாநுக்ரஹாநார்த்தாந் த்ரமிடோபநிஷத்கிராம்" (ஶரணுப்ஜஸ்யஶரணாகத, தாத்பர்யாநுக்ரஹாநார்த்தாந் த்ரமிடோபநிஷத்கிராம்) என்னக்கடவதிறே, அத்தாலே முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்க ரென்றுமிறறிவர் பேர்பெற்றது. "ஆர்யாச்ச்ரீஶைலநாதாத் அதிகதஸகலஜ்ஞாநஸத்பாஷ்யமர்த்தம் ஸ்ரீமந்தோ மஹிமா யோநேந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிச கதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந் । வ்யாக்யாதவாநாதரீயோகிவரவரதநாராயணத்யைஸ்ஸஶிஷ்யைஸ்ஸ சாதாநீதஸம்ப்ரதாயம் வரவரமுநிபம் நௌமிதம் துங்கபோதம்" (ஆர்யாசச்ரீஶைலநாதாத்திகதஸகலஜ்ஞஸத்பாஷ்யமோமஹிமநா யோநேந்த்ரஸ்யாவதாரோயமிதிச கதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந் | வ்யாக்யாதவாநாதரீயோகிபரவரவரதநாராயணத்யைஸ்ஸஶிஷ்யைஸ்ஸசாதாநீதஸம்ப்ரதாயம வரவரமுநிபம்நௌமிதம் துங்கபோதம்) என்னும்படியிறே பெரியஜீயர் ப்ரபாவமிருப்பது. பின்பும், "யேவாப்யஸௌம்யவரயோகிவராச்ச்சடாரி ஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமதத்பரதிதம்விதேது꞉ । தாநபட்டநாதமுநிவாநமஹார்த்தரியோகிவாதூலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாநபஜாம꞉" (யேவாப்யஸௌம்யவரயோகிவராச்சடாரிஸ்ரீஸூக்திபாஷ்யமதத்தபரதிதம்விதேது꞉ | தாநபட்டநாதமுநிவாநமஹாதரியோகிவாதூலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாநபஜாம꞉) என்னும்படி ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிவாயா ஸம்ப்ரதாயம் நடந்துபோரும்படி யிதுவாயிற்று.

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியபட்டர்பிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகேந லபித்தார். அதுக்கு த்யோதகமாக அத்தை ஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, "பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயன்" என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும்; "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், "நாவகாரியம்" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவர்களருளிச்செய்த வார்த்தைகளையும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவாரொருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; "'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்' என்னுமது திருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்பஷ்டம்" என்றும்; "நம்புவார்பதிவைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில், "கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரவதரித்த பின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவர் தள்ளி யொருவிபூதியாயிற்று" என்று கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும், "அவர்பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம்" என்னுமத்தை ஸ்வாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; "வாண தாமிகள் தாஸவ்ருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயி யருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர் துறைவேறிட்ட கதையையும், மற்றுமநேகமைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யும் விசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் "[illegible]" (அஸ்மதாசார்யோக்தம்) என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவமவிதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாச்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்குப் ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், "பூயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்" (பூயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிவர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அநேக ஆழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினார். "பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன் மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவர்ஸந்நிதியிலே ஆதரமநுஸந்தித்தருளினார்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாச்ரயித்த சுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும்படி தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்திக்கரம்படி ப்ரஸாதிக்க, அத்தாலே ஆத்யாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயராய், * வாதூலவம்சவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு "ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர்" என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணனும், பட்டர்பிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, "அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனா" என்றுதிருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளசீயா முதலானாககு ஈட்டையும் ஸ்ரீபாஷயத்தையும பரஸாதிததருளி, "திருவாயமொழிநாயனா" என்னுமதவே நிருபகமாம்படி ஜீயரைவிஸேஷாபிமாநம்பணணியருளினா. முனபுதிருவாயமொழியினீடு ஏகமுகமாய, அநநதரமதரோதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசதுரததாவாய, அநநதரம் ஸஹஸரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுணடான ஆசாாயாகள ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸமபரதாயஸ்தத ருபதேஸமூலமாககககண்டுகொள்வது. இப்படியுபதேஸமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இததனியனகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாகயாநாரமபவேளையிலும அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போரும்படியருளிச்செயததாராயிறறு ... ., . .௧

இந்தத்தனியனில், "𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍌" (நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸகருஷணதவயௌ) என்று - நஞ்சீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிபபிள்ளையையு மெடுததிருககச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள் தனியனகளையநுஸந்திக்கிறதுககுககருதது - நஞ்சீயரொன்பதினாயிரபபடி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நம்பிளளையீடு முப்பததாறாயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும, பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரப்படி வயாக்க்யாநமருளிசசெயகையாலும், * வடககுததிருவீதிபபிளளை யிநதநாடறியமாறன் மறைபபொருளைநனகுரைதத ஈடுமுபபததாறாயிரபபடி யாகையாலும.

மேல்தனியனகளெல்லாம

அவரவாஸிஷயர்களாலருளிசசெயயபபட்டன.

𑌨𑌮𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂॥

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமங்களஹேதவே
யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதமபுவநதரயம.

நஞ்சீயரதான இநததததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வயாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெல்லாம்பரிபூரணமாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயகொண்டிருககிற அநதவேதாநதி நஞ்சீயரினபொருட்டு நமஸகாரமாககடவது....................... .... ௨

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂।
𑌆𑌦𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌂॥

வேதாநதவேதயாமருதவாரிராஸோவேதார்ததஸாராம்ருதபூரமகாயம்
ஆதாயவாஷநதமஹம்ப்ரபதயேகாருணயபூாணமகலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞ்சீயராகிற அமருதமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேதததினுடைய ஸாராாததமான திருவாயமொழியாகிற அமருததததைவாஙகிககொண்டு, லோகத்தவாகளெல்லாருமுஜஜீவிககும்படியாக வாஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருககலிகனறிதாஸராகிற தாஸ்யநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபத்யே - பறறுகிறேன்........௩

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾॥

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் பரதமோபாத்தரான பெரியபட்டர்பிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகேந லபித்து, அதுக்கு த்யோதகமாக அதந்தஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, " பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயன் " என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும்; " பொன்னுலகாளீரோ " என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் கதையையும், " நாவகாரியம் " என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவர்கள் அருளிச்செய்த வார்த்தைகளையும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஒருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக் குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; " 'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாரொருவர்' என்னுமது திருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம் " என்பதும்; " நம்புவார்பதிவைகுந்தம் " என்கிறவிடத்தில், " கூரத்தாழ்வான் திருமகனார் சரித்த பின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கு மிடைச்சுவர்தள்ளி யொருவீடாயிற்று " என்று கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; " அவாபாசுரங்கொண்டு நுழையிடகக்கடவோம் " என்று " பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம் " என்பதைக் காட்டும் ஆசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; " வாணதாமிகள் தாஸவ்ருத்திகள் " என்கிறவிடத்துக்கு திருநாராயணபுரத்தாயி யருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர் துறைவேறிட்டகதையையும், மற்றும் ஜ்ஞாநமதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யும் விசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் " ஸர்வஜ்ஞாயமாபரிஜ்ஞாதம் " (அஸ்மதாசார்யோக்தம்) என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவம்விதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாச்ரயித்த திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், " ஸ்ருயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம் " (பூர்யோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிஸர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அனைத்து ஆழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினார். " பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன் மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவர்ஸந்நிதியிலே ஆதாரமநுஸந்தித்தருளினார் " என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸித்தரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாச்ரயித்த சுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும்படியே தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதிக்க, அதனாலே அந்வயாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயராய், ‡ வாதூலவம்சவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்து திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு " ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் " என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணனும், பட்டர்பிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, "அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனா" என்றுதிருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளச்சீயர் முதலானாககு ஈடடையும் ஸ்ரீபாஷயததையும பரஸாதிததருளி, "திருவாயமொழிநாயனா" எனனுமதவே நிரூபகமாம்படி ஜீயரைவிஶேஷாபிமாநம்பணணியருளினா. முனபுதிருவாயமொழியினீடு ஏகமுகமாய், அநநதரமதரோதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசதுரததாவாய, அநநதரம் ஸஹஸரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுணடான ஆசாரயாகள் ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸம்பரதாயஸ்தத ருபதேஶமூலமாககககண்டுகொள்வது. இபபடியுபதேஶமாலையாய துறையுணடுவருகிற இததனியனகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாக்யாநாரமபவேளையிலும் அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போருமபடியருளிச்செயதாராயிறறு ௧

இநததனியனில, "நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸக்ருஷ்ணத்வயௌ" (நிகமாநதயோகிஜகதாசாரயௌஸகருஷணதவயௌ) எனறு - நஞசீயரையும, நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிபபிளளையையு மெடுததிருக்கச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள தனியனகளையநுஸநதிக்கிறதுகருக்கருதது - நஞசீயரொனபதினாயிரபபடி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நமபிளளையீடு முப்பததாறாயிரததுக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரபபடி வ்யாக்யாநமருளிக்செய்கையாலும், * வடககுததிருவீதிபபிளளை யிநததாட்டியமாறன மறைபபொருளைநனகுரைதத ஈடுமுபபததாறாயிரபபடி யாகையாலும்.

மேல்தனியன்களெலலாம்

அவரவாஶிஷயாகளாலருளிசசெயயபபட்டன.

நமோவேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்கலஹேதவே
யஸ்யவாகம்ருதாஸார பூரிதம் புவநத்ரயம்॥

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமஙகளஹேதவே
யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதமபுவநதரயம.'

நஞ்சீயரதான இநததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெலலாம் பரிபூாணமாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயககொணடிருக்கிற அந்தவேதாநதி நஞசீயரினபொருட்டு நமஸகாரமாககடவது.............. .... ௨

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஶேர்வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம்।
ஆதாயவர்ஷந்தமஹம்ப்ரபத்யே காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம்॥

வேதாநதவேதயாம்ருதவாரிராஶோவேதாாததஸாராமருதபூரமகர்யம்
ஆதாயவாஷநதமஹமப்ரபதயேகாருணயபூாணம்கலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞசீயராகிற அமருதமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேதததினுடைய ஸாரார்ததமான திருவாயமொழியாகிற அமருததததைவாங்கிககொண்டு, லோகததவாகளெல்லாருமுஜஜீவிககும்படியாக வர்ஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருக்கலிகனறிதாஸராகிற தாஸயநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபதயே - பறறுகிறேன்.........௩

ஶ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோயாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஶ்ரீதரஸ்ஸதா॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ்ஸதா.

பெரியவாச்சானபிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கார்த்தம் - யாவரொருவருடையகடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரானவர்களுக்கு ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான், யாமுநருடையகுமாரராய க்ருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சானபிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது.... ....௫

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌸𑌦𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌮॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸதா
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கார்த்தம் - யாவரொருவருடைய ப்ரஸாதாதிஶயத்தினாலே யெனக்கு ஸமஸ்தபுருஷார்த்தஸித்தியுண்டாயிற்றது, அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநிற்கிறேன். ௫

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍋𑌗𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃॥

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம:.

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத்தனியனுக்கார்த்தம - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது ௬

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌜𑌨𑌕𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌬𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂𑌪
𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌂𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿॥

ஶ்ருத்யர்த்தஸாரஜநகம்ஸ்ம்ருதிபாலமித்ரம பத்மோல்லஸத்பகவதங்க்ரிபுராணபந்தும்। ஜ்ஞாநாதிராஜமபயப்ரதராஜபுத்ரமஸ்மத்குரும்பரமகாருணிகந்நமாமி.

நாய(... ...)ர்த்தம-ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகராய, ஸ்ம்ருதிக்கு பாலமித்ரராய, விகஸதப்தமஸ்தருஶபகவச்சரணங்களுக்கு புராதநபந்துவாய, ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யஸம்ருத்தராய, பெரியவாச்சானபிள்ளைகுமாரராய, பரமகாருணிகராய், அஸ்மத்குருவுமான நாயனாராச்சானபிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன.. .... .௭

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾॥

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம்
ரம்யஜாமாத்ருதேவேந தர்ஶிதம க்ருஷ்ணஸூநுநா.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராலே, ஆசார்யபரம்பராப்ராப்தமான ஆசார்யஹ்ருதயமானது ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கப்பட்டது ... ... அ

ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநே: ப்ரபத்யே சரணாம்புஜம்
ஸம்ஸாரார்ணவஸம்மக்நஜந்துஸந்தாரபோதகம் ||

ஸுந்தரஜாமாத்ருமுநே: ப்ரபத்யே சரணாம்புஜம்
ஸம்ஸாரார்ணவஸம்மக்நஜந்துஸந்தாரபோதகம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர்தான் இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே யழுந்தாநிற்கிற சேதநரை அக்கரைப்படுத்துகிற வோடமாய்க்கொண்டிருக்கிற, வாதிகேஸரியழகியமணவாளசீயருடைய திருவடிகளைப்பற்றுகிறேன்.

"பிள்ளைலோகாசார்யர், நாயனாராச்சான்பிள்ளை, அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார், வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர், இவர்கள் நால்வரும் ஈட்டுஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகாமலிருக்கச்செய்தேயும், பிள்ளைலோகாசார்யரீட்டிலர்த்தத்துக்கு ருபயுக்தமாக * வருளாபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யஶாஸ்த்ரத்தை யருளிச்செய்கையாலும்; நாயனாராச்சான்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார், திருவாய்மொழியினுடைய சந்தத்திரட்டான ஆசார்யஹ்ருதயமருளிச்செய்கையாலும்; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயர், பன்னீராயிரப்படியுரையும், திருவிருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதேஶமுமருளிச்செய்கையாலு மிவர்களுடைய தனியன்களு மநுஸந்திக்கிறார்கள் நம்மாசார்யர்கள்" என்று சிரோபாஸித ஸத்வ்ருத்தஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களருளிச்செய்வர்கள் ... ... க

நமோஸ்து தேவராஜாய சதுர்க்ராமநிவாஸிநே
ராமாநுஜார்யதாஸஸ்ய ஸுதாய குணஶாலிநே ||

நமோஸ்துதேவராஜாய சதுர்க்ராமநிவாஸிநே
ராமாநுஜார்யதாஸஸ்ய ஸுதாய குணஶாலிநே

நாலூராச்சான்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - "ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர்" என்கிற நாலூர்ப்பிள்ளையுடைய குமாரராய், ஶமதமாதிகுணங்களாலே விளங்காநிற்கிறவராய்க்கொண்டிருக்கிற நாலூர்தேவராஜரென்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக்கடவது ௧0

நம: ஸ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ||

நம: ஸ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே.

"தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூஸுரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக அவதரித்ததிருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம், இவற்றையநுபவித்து ததேகநிஷ்டராய், தத்வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத்பரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிருபகமாகவுடைய திருவாய்மொழிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஆழ்வார், மலையாளத்திலே யநுபந்துஸம்வத்ஸரம் நம்பெருமாள்முதலான ஸ்வாமிக

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

ளோடே சேரத் துலுக்க வல்லையாக வெழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன் முடிந்துபோனவாறே திருநகரியை நோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், "திருக்கணம்பி" என்கிற க்ராமத்திலே யெழுந்தருளினவாறே, திருநகரியூர் இன்னவிடமென்றும், கோயில் இன்னவிடமென்றும் தெரியாதபடி காடாய்ப்போனபடியைக் கேட்டருளி, "நமக்கும் நம்மடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத் தருவது" என்று பிள்ளைக்குத் திருமுகமனுப்பியருள, பிள்ளையும், ஶிஷ்யர்களும் தாமுமாக வெழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையுமூரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையினாலே மிகவும் விளங்காநின்றாராய், குந்திநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய், "திருமலையாழ்வார்" என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக் கடவது. ௧௧

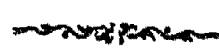
ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥
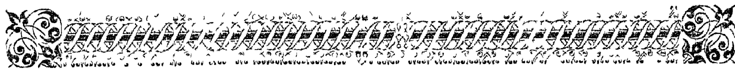
ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

"வாழி திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாள மாமுனிவன்" என்று பேசும்படி பெரியஜீயரும், "ஸமாஶ்ரயதயம் ஶ்ரீஶைலாதீஶ தேஶிகம் । ஸசேஷாந் ஸம்ஶ்ருணோத் திவ்யாந் ப்ரபந்தாந் பந்தசித்தஃ" (ஸமாஶ்ரயதஸய ஸ்ரீஶைலாதீஶதேஶிகம் । அஶேஷாநஸ்ம்ருணோத் திவ்யப்ரபந்தாந் பந்தசித்தஃ) என்கிறபடியே — திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு அர்த்தங்களையுமவருடைய ஶ்ரீமுகத்தாலே லபித்தருளி, "தாமதிகரித்த அர்த்தத்தையெல்லாருங் கேட்டுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்" என்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டிருக்கிற இவரை நம்பெருமாள் ஆச்சர்யமுகேந அழைத்தருளி, "திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியாருங் கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்" என்று தந்திருவடிகளை பூணுவித்தருளப்பாட்டிட்டு நியமித்தருள, இவருமப்படியே நடத்துகிறவளவிலே, பெரியபெருமாளும் தொடங்குகிறவன்றும் சாற்றுகிறவன்றும் தாமெழுந்தருளி, ஈடு உயர்வறவுயர்நலந்தொடங்கி, "அவாவறச்சூழ்" என்கிற சாற்றுப்பாட்டளவாக இவருபந்யஸிக்கிற உபந்யாஸத்தைக் கேட்டருளி மிகவுமுகந்து "முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கர்" என்று இவருக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தனியனுமநுஸந்தித்தெழுந்தருளினார். இப்படி பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத் தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்த திருநாமம் — "நாமார் பெரியதிருமண்டபமார் நம்பெருமாள், தாமாக நம்மைத் தனித்தழைத்து — நீமாறன், செந்தமிழ்வேதத்தின் செழும்பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரையென்றேவுவதே வாய்ந்து".

இப்படி நம்பெருமாளருளிச்செய்த பெரியஜீயர்தான் இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் — திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய கருணைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்ய மஹோததியாய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கிறேனென்றபடி. ௧௨

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருவாய்மொழித்தனியன்கள்

வ்யாக்யாநத்துடன்.

நாதமுநிகளருளிச்செய்தது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥

பக்தாம்ருதம்விஸ்வஜநாநுமோதநம்ஸர்வார்த்தம்ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(பக்தாம்ருதம்) "பத்தராக்ககூடும்," "தொண்டர்க்கமுது" என்றபடி. (விஸ்வஜநாநுமோதநம்) "பாவின்னிசைபாடி," "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறதைச்சொன்னபடி. (ஸர்வார்த்தம்) "எல்லாப்பொருளும்விரித்தானை" என்னும்படி ஸகலார்த்தப்ரதமாயிருக்கை. "மிக்கவிறைநிலை" தொடங்கி, "மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுணிறுத்தினான்" என்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையு மறிவிப்பிக்குமென்றபடி. (ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்) "குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்றபடி. (ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) ஸஹஸ்ரஸாகை - ஸாமவேதமாய், தத்ஸாரம் - சாந்தோக்யோபநிஷத்தாய், அதின்ஸாரம் - உத்கீதமென்றதாய், அத்தையாயிற்றிப்படி பாடியருளிற்றென்றபடி. *வேதநூற்பொருள்நூல்களை * வண்டமிழ்நூலாக்கினபடி. *செய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபனிறே. (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) *அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்தை *பத்தர்பரவும்படிசொல்லிற்று.

கடலையும் சடகோபன்சொல்லையும் ஸமாநமாகச்சொல்லுகிறது (பக்தாம்ருதம்) "விண்ணவரமுதுண்ண" என்னும்படி *விண்ணின்மீதமரர்க்காயதேவ போக்யமான அம்ருதத்தையுடைத்தாயிருக்குமது, இது "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" என்னும்படி *அவனிதேவரான பூஸுரர்க்கு போக்யமான அம்ருதமாய், *ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும். (விஸ்வஜநாநுமோதநம்) ஸர்வஜநாபிமதப்ரதமாகையாலும், தர்ஸநீயமாகையாலும் ஸமுத்ரம் ஸர்வஜந ஸந்தோஷஹேதுத்தையுடைத்தாயிருக்கும், இதுவும் *முதல்பத்தர் வானவரென்னமான பாவரவென்னும்படி ஸேஸ்வரவிபூதி போக்யமாயிருக்கும். (ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம்) அதில் அம்பஸ்ஸு அகஸ்த்யவாங்மயமாயிருக்கும், இதில் சந்தஸ்ஸு சடகோபவாங்மயமாயிருக்கும்; *திருவாய்மொழியிறே. (ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) அது, ஸர்வஸாகாஸாரமான சந்த்ரஸாகாஸமாகமத்தை ஸமீபத்திலேயுடைத்தாயிருக்கும், இது, ஸர்வவேதஸாகாஸாரமான வுபநிஷத்தினுடைய திரட்சியாயிருக்கும். (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) அந்தஸாகரம் "𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾" (அஞ்சலிபராங்முக:க்ருதவா) என்னும்படி அஸரணயனுக்கு

ஸாரண்யமாயிருக்கும்; * வண்டமிழ் நூல்களானவிது, * சடகோபன பாடென்றவாறே நாட்டையக்கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும்; "ஸ்ரீமத்ராமாயணம்" (மாமயணம) என்று-நாடெல்லாமநுஸந்திக்கக் கடவர்களிறே "வதேஸ்ரீராமாயணார்ணவம்" (வந்தேராமாயணார்ணவம) என்னுமாபோலே.

"ஸ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம் ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம் வந்தே ராமாயணார்ணவம்" (ஸ்லோகஜாலஜலாகிரணம்ஸர்க்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம்வந்தேராமாயணார்ணவம்) அதுசதுர்விம்சதிஸஹஸ்ரம். இங்கு * சீர்த்தொடையாயிரம * திர்த்தங்களாயிருக்கும். அது ஷட்காண்டாநுஸாக்கம, இங்கு "பத்துநூறு" என்னும்படியாயிருக்கும். அது ஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்குஷட்பதார்த்த பரதிபாதகமாய பத்துபபத்தாயிருக்கும். அது ராமாயணார்ணவம், இது த்ராவிடவேதஸாகரம். அது ராகுவம்ஸசரித்ரமாயிருக்கும், இது "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னலாயிருக்கும். அது "வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:" (வாலமீகிர்பகவாந்ருஷி:) என்னும்படியானவாலமீகிப்ரோக்தம, இது * குருகூர்ச்சடகோபன சொல்லாயிருக்கும் அது மஹாபாதகநாஸகமாயிருக்கும், இதுவும் * அருவினைநீறு செய்யுமதாயிருக்கும். அது "ஸம்ஸாரஸம்விஹாயமத்ரிவிஷ்ணோ:பதம்ஸாஸ்வதம்" (ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயகச்சதிபுமாநவிஷ்ணோ:பதமஸாஸ்வதம) என்றுபலமாயிருக்கும். இதுவும் "வானின்மீதேறறியருள் செயதுமுடிக்கும பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே" என்று * திருவடியேயடைவிக்கும். . ... .க

ஈஸ்வரமுநிகளருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றும்தென்குருகூரென்றும
மருவினியவண்பொருநலென்று - மருமறைக
ளந்தாதிசெய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும
சிந்தியாயநெஞ்சேதெளிந்து.

(திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) ஆழ்வார்திருவடிகளை, அவர்ஸம்பந்தமுடையநாட்டோடு ஊரோடுமாற்றோடும வாசியற எல்லாவற்றையும சேர்த்து பரஸந்நமானமனஸ்ஸே அநுஸந்தித்துப்போருவென்கிறது. * வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடியோபாதி * வைகுந்தவானாடும * இறந்தால்தங்குமூரான * கண்ணனவிண்ணூரும * அமுதவிரசையாறு முதத்தேஸ்யமாமாபோலே, இங்குமிவையுத்தேஸ்யமாகிறபடி.

திருவழுதிநாடென்று மிதயாதியாலே - ஆழ்வார்திருவடிகளைச் சிந்திக்கும்படிசொல்லுகிறது, "கவளயானைக்கொம்பொசித்தகண்ணனென்றும" என்று தொடங்கி, "பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாள" என்னுமாபோலே. (திருவழுதிநாடென்றும) "வாயந்தவழுதிவளநாடன" என்றுநிரூபகமாகவிறே அதுதானிருப்பது, அவர்ஸம்பந்தத்தாலவரோபாதி அதுவுமநுஸந்தேயமாயிருக்குமாகையால திருவடிகளை நாட்டோடேநடக்கிறது. (தெனகுருகூரென்றும்) "குருகூர்நகரான" என்று - அவரிருக்குமூராகையாலே, அதுவுமப்படியேயாயிருக்கை. (மருவினியவண்பொருநலென்றும) மருவ இனிதானவண்பொருநலென்றபடி. * பொருநல் சங்கணித்துறைவனிறே. இதுவுமிவரிறங்குந்துறை, அவர்திருவடிகளுமிறங்குந்துறை.

*நன்ஞானத்துறையிறே. * வண்சடகோபனைப்போலேயிதுவும் வண்மையையுடைத்தாயிருக்கை, "ஸவித்ரீ ப்ரஸூதா நாம." (ஸவித்ரீ ப்ரஸூதாநாம) இப்படிவிலக்ஷணமானநாடும் நகருமத்துறையுமென்றநுஸந்தித்தது (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும் சிந்தியாயநெஞ்சேசேர்ந்து) அதாவது - * எய்த்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின்றமிழாற்செய்தற்குலகில்வரும் சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளேசிந்தித்துப்போருவெனகை. "குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத்" (குருபாதாம்புஜந்த்யாயேத்) என்கிறபடியே திருவடிகளையேசிந்தித்துப்போரு, மற்றொன்றிலேமருளாலேதெளிந்தவ்வடியையே யநுஸந்திக்கப்பார்.

அன்றிக்கே, வேதத்திலே "வைகுண்டபுவநலோகம்" (வைகுண்டபுவநலோகம்) என்றுநாட்டையும். "யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோவேத அம்ருதேநாவ்ருதாம் புரீம்" (யோவைதாமப்ரஹ்மணோவேத அமருதேநாவருதாம்புரீம) என்று - அம்ருதவாஹிநியான விரஜையாற்றாலே யாவ்ருதமானவைகுண்டநகரத்தையும், "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ: பதேபரமேமதவஉதஸ:) என்றும், "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" (தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) என்றும்-அவன்திருவடிகளையு முபநிஷத்தோதிற்றுப்போலே; அந்த அருமறையின தாத்பர்யமான அர்ச்சாவதாரமான ஆதிப்பிரானதான திருவழுதித்திருநாட்டையும், "திருக்குருகூரதனுள் நின்றவாதிப்பிரான்" என்னும்படியவன் வாழ்கின்றவூரையும், ஊருக்குவடக்கான வண்பொருநலாற்றையும், அங்கேநின்ற ஆதிப்பிரானுடைய நீள்கழலையுமிறே திருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்று; இது - மறையுகந்தருளின நிலங்களிலாற்றுத்துறைக்கு மூருக்குமநாட்டுக்கு முபலக்ஷணம். "குட்டநாடு" என்றிறேநாட்டையு மருளிச்செய்துபோருவது; "தேறுநீர்பம்பைவடபாலைத் திருவண்வண்டூர்" என்றும், "தண்புனல்சூழ்திருவாறன்கத்துள்ளாய்" என்றும் - ஊரையுமாற்றையு மருளிச்செய்தது. இப்படியாயிற்று திவ்யதேசதிவ்ய நகரதிவ்யநதிகளின் வைபவத்தையும் திருவாய்மொழிமுகேந ப்ரதிபாதித்தது. ஆக, * மூதறிவில பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப்பாட்டுக்களிலேதோறும - தமக்குநிரூபகமாகவும ஊரையுமநாட்டையு மாற்றையுமபாடுகையாலே-அதுதான * மிக்கவேதியர் வேதத்தினுடைப்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அத்தைப்பற்ற, திருவழுதிநாடென்றும தென்குருகூரென்றும மருவினியவண்பொருநலென்று மருமறைகளந்தாதியாகச்செய்தானென்றிங்ஙனேசொல்லுகிறதாகவுமாம திருவழுதிநாடென்றும் - அருமறைகளந்தாதி செய்தானென்னுதல. ததீயவைபவமிறே வேதத்தாத்பர்யமாயறிவது. இப்படிவேதத்தை த்ராவிடமாகச்செய்த த்ராவிடோபநிஷதாசார்யருடைய அங்க்ரிகளாங்களை "தெளிவுற்றசிந்தையர்" "தெளிந்தவென்சிந்தை" என்னுமாபோலே, "உபாயோபேயம்" (உபாயோபேயம) என்றுதெளிந்த மநஸ்ஸோத்தம ஸமரித்துப்போரு என்று ஆழ்வார்திருவடிகளே யநுஸந்தேயமாகச்சொல்லிற்று.. .. ..௨

சொட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலுமவாயாலும்வண்குருகூர்பேணு
மினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன - தனத்தாலு
மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(மனத்தாலும்வாயாலும்) இதில் - ஆழ்வார்திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராப்யமுமாகிறபடியை அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் தர்ஸிப்பிக்கிறது.

(மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்) மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது - "திருக்குருகூரதனையுளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" "திருக்குருகூரதனைப்பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள்" என்றுழ்வாருபதேஸங்கேட்டபடியே, மநஸ்ஸாலேநினைத்தும் வாயாலேசொல்லியும்போருகை. பேணுகை - விரும்புகை. "யந்மநஸா த்யாயதி தத்வாசா வததி" (யந்மநஸாத்யாயதிதத்வாசாவதந்) என்னக்கடவதிறே. இப்படியாழ்வார்ஸம்பந்தமுடையதேஸத்திலே விருப்பமுடையவர்களை யல்லாதபஜித்தேன். ஆழ்வார்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையொழிய அந்யரையாஸ்ரிக்கப்பெறேன். (வண்குருகூர்பேணுமினத்தார்) "நல்லார்நவில்குருகூரிறே. (இனத்தார்) ஸமூஹமாயுள்ளவர்கள். அன்றிக்கே, ஸஜாதியரென்றுமாம். இத்தால் - "குருகூர்ச்சடகோபன் பாட்டானதிருவாய்மொழியிலே அந்வயமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்தையென்றபடி. * குழாங்கொள் தென்குருகூரிறே. இத்தால் - திருவாய்மொழியிலே அதிப்ரவணரானவர்களையொழிய அந்யரையாஸ்ரியேனென்றதாயிற்று. இப்படியந்யரையாஸ்ரிக்கைக்கடியுடைமைசொல்லுகிறது (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேனென்று) "யந்நஸ்தியத் நவ பாதபங்கஜம்" (தநம்மதீயந்தவபாதபங்கஜம்) என்கிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளைப்பற்றினநமக்கு "விபூதிஸ்ஸர்வம்" (விபூதிஸ்ஸர்வம்) என்னுமபடி. தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன் - ஒன்றுங்குறையுடையேனல்லேன். (எந்தைசடகோபன) "அன்னையாயத்தனுய "மாதாபிதா" (மாதாபிதா) என்னும்படி. எனக்குஜநகரான ஆழ்வார். (பாதங்கள்) ப்ராப்யப்ரேஷியானவர்திருவடிகள். (யாமுடையபற்று) தச்சேஷபூதரான நமமுடையபற்று. "தகையானசரணமதமாகடகோர்பற்று," யாமுடையபற்றுவாயிற்று. ௩

அநந்தாழ்வானருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன
வாய்ந்தமலர்ப்பாதமவணங்குகின்றேன் - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீராசடகோபனசெந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும
பேராதவுள்ளமபெற.

இனி, "சடகோபன்பாதங்கள்" என்றதைவிவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாய்மொழி ஹ்ருத்கதமாம்படி, ஆழ்வார்க்குபரதந்த்ரரான வுடையவர் திருவடிகளைத்தொழாநின்றேனென்கிறது.

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேனென்று) (ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்) "ஏற்குமபெரும்புகழ் வானவரீசன" என்னுமாபோலே அங்குத்தைக்கநுரூபமாயப்பொருந்தியிருக்கிற பெரியபுகழையுடைய எம்பெருமானார் தம்முடைய (வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியிருப்பதாய மலர்போன்ற திருவடிகளை ப்ரணிபண்ணுகின்றேன். "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே) என்கிறபடியே, ப்ராப்யபுத்த்யா - வாத்தமாகமாய்ச்சொல்லுகிறது. இப்படிவணங்குகிறது,

அக்காகவென்னில (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன்) "ஆய்கொண்டசீர்" என்றும், "ஆயபெரும்புகழ்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஆய்ப்படும் விலக்ஷணமாய நிரவதிகமான கல்யாணகுணங்களால பூர்ணரான ஆழ்வாருடையதாய் அதிஸ்லாக்யமானதிராவிடவேதந்தைத்தரிக்கும்படி நிஸ்சலமானமநஸ்ஸைப்பெற.

அன்றிக்கே, ஆய்ந்தபெருஞ்சீரானென்று - * செந்தமிழ்வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; * சீர்த்தொடையாயிரமிறே. இந்தப்ரபந்தத்தாரணார்த்தமாகவாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன். * தீமனங்கெடுத்து * மருவித்தொழுமனத்தை ஆசார்யன் தரவேணுமிறே, ஆகையால "தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா" என்னும்படி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று - எம்பெருமானாரைப்ரார்த்திக்கிறது. அதாவது - இவர்தான், * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராய் "மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனை" என்றும், "தென்குருகைப்பிரான்பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னைத்தன் பத்தியென்னும் வீட்டின்கண்வைத்தவிராமாநுசன்" என்றும், * பண்டருமாறன் பசுந்தமிழானந்தம் பாய்மதமாகவுடையராய், * திருவாய்மொழியின்னிசைமனனுமிடந்தோறுமிருக்கு மவராய், * உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன் விளங்கியசீர் நெறிதரும்செந்தமிழ்ஆரணமேயென்றறிந்திருக்குமவராகையாலும், அவர்திருவடிகள் ராமாநுசனுகையாலு மிவரை ஆர்த்திக்கிறது. "மற்றையாழ்வார்களதிவ்யப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய இவருடைய த்ராவிடவேதமான திவ்யப்ரபந்தமொழிய தித்தரக்ரந்தங்களில் சபலமானமநஸ்ஸஞ்சலியாமலிதொன்றிலுமே யுறைந்திருக்கவேணும்" என்று அவரை ஆர்த்திக்கிறதென்கை ௪

பட்டாருளிச்செய்தது.

வானிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மே
லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் - ஈன்ற
முதல்தாய்சடகோபன்மொய்ம்பால்வளர்த்த
இதத்தாயிராமாநுசன்.

இனி, இதில் - திருவாய்மொழியினுடைய உத்பாதகரையும் வர்த்தகரையுஞ் சொல்லுகிறது.

(வானிகழுஞ்சோலையென்று) (வானிகழுஞ்சோலையாவது) வானிலே-ஆகாஸத்திலே. இகழுகிற-ப்ராகாஸிக்கிறசோலையென்றபடி. "வ்ருக்ஷஷண்டமிதோபாதி," (வ்ருக்ஷஷண்டமிதோபாதி) "வானேந்துசோலை." * சோலையணிதிருவரங்கமிறே. (மதிளரங்கர) "இடகொடிமதிள்சூழ," "மதிள்திருவரங்கம்." அதுவும் * வானையுந்துமதிளாயிருக்கை. (வான்திகழுஞ்சோலை) உயர்ந்தசோலையையும் மதிளையுமுடையகோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமாளுடைய ஸ்லாக்யமான கல்யாணகுணவிஷயமாய் விஸ்தருதமாயிற்று ஆயிரந்திருவாய்மொழியும். "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னக்கடவதிறே. அதுதான் * சீர்த்தொடையாயிரமென்று - சீர்கலந்தசொல்லாயிறேயிருப்பது. "நலமுடையவன்" "எறிலவண்புகழ் நாரணன்" என்றுபக்ரமித்து, "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்றிறே தலைக்கட்டியருளினார். பெரியபெருமாள்தான - * நலந்தி

கஞ்நாரணனிறே; "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம" (நாராயணபரம்பரஹ்ம) "நாராயணபராவேதா:" (நாராயணபராவேதா:) என்னக்கடவதிறே; அத்தாலே (மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான தமிழ்மறைகளாயிரமுமென்கிறது) இப்படித்தான திருவாய்மொழிப்பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கிற, "பரபரன்" என்கிற-பரத்வமும் "சோராதவெப்பொருட்குமாதி" என்கிறகாரணத்வமும், "நாகூறுமாயமுழுதியன்றாய" என்கிறவ்யாபகத்வமும், "மறுகலிலீசன்" என்கிற-நியந்த்ருத்வமும், "ஆவாவென்றருள்செய்து" என்கிற-காருணிகத்வமும், "ஏறுசேவகனேனையுமாள்" "வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்குமவன்சரண்" என்கிற-சரண்யத்வமும், "எண்ணிலாப்பெருமாயனே" என்கிற-சக்திமத்த்வமும், "தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார்" என்கிற-ஸத்யகாமத்வமும், "எண்டிசையுங்கீழுமேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்" என்கிற-ஆபத்ஸகத்வமும், "சுரிகுழல்கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேகம்" என்ற-ஆர்த்திஹரத்வமுமாகிற அதிலபத்தாத்தமும்; பெரியபெருமாளை ப்ரதிபாதிக்கிற * கங்குலும் பகலும் காணலாயிருக்கும்; "வடிவுடைவானோர்தலைவனே" என்று - பரத்வமும், "முன்செய்த இவ்வுலகம்" "விண்ணோர்முதல்" என்று - காரணத்வமும், "கடலீ" "என்னுடையாவி" என்று - வ்யாபகத்வமும், "பால்துன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்" "காலசக்கரத்தாய்" "மூவுலகாளி" என்கையாலே - நியந்த்ருத்வமும், "இவள்திறத்தருளாய்" என்று-காருணிகத்வமும், "பற்றிலார்பற்றநின்றானே" என்று-சரண்யத்வமும், "அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" என்று-சக்திமத்த்வமும், "மன்னு திருமகள்சேர்மார்பனே," "நிலமகள்கேள்வனே" "ஆயமகளன்பனே" என்று - சக்தியாலே நித்யமாகக்கல்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமத்வமும், "இவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்" என்று - ஆபத்ஸகத்வமும், "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்" என்று - ஆர்த்திஹரத்வமுமருளிச்செய்தாரிறே; ஆக, எல்லாவற்றாலும் "மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான தமிழ்மறைகளாயிரம்" என்னத்தட்டில்லையிறே. ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார்தலைவரானாற்போலே, எம்பெருமான்களில் நம்பெருமாளதிகராயிறேயிருப்பது, அப்படிப்பற்றவுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிபெரியபெருமாளை விஷயமாகவே ப்ரதிபாதிக்கிற திருவாய்மொழியை (ஈன்றமுதற்றாய்சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயிராமாநுசன்) நெடுங்காலமும்போற்றுப்பெற்ற முந்தினமாதா ஆழ்வார், "வண்டமிழ்நூற்கநோற்றேன்" என்றாரிறே, வருந்திப்பெற்றபிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மாதாவைப்போலே, திருவாய்மொழியைவளர்த்த இதத்தாய்-வாத்ஸல்யத்தாலே மாதா எம்பெருமானாராயிற்று. * ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வார். தத்வார்த்தகர் எம்பெருமானார், இப்படியாயிற்று ஜ்ஞாநஸந்தாநம் வளர்ந்துவியோடே நடந்துசெல்லுவது. "பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னுநின்றடியேனுக்குற்றானாய்வளர்த்து" என்னுமாப்போலே. மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயாவது-ஈன்றதாய் பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால், வளர்க்குந்தாய் தன்மிடுக்காலே காத்து நோக்குமாப்போலேயாயிற்று இவருமத்தைக்காத்து வளர்த்தபடியும். * தேவகிபெற்ற உருவுகரியவொண்மணிவண்ணனை வளர்க்குந்தாயானயசோதை தன்மிடுக்காலேயெடுத்து, "ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தாரேதேனும்பேச நான்கேட்கமாட்டேன்" என்றும், "அசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டருமின்றவிடத்தினின்று" "போதாகண்டாய்" "தாயச்சொல்லெல்லாமுவ தருமங்க

ண்டாய்" என்று - குற்றஞ்சொல்லுமவர்களையும் தன்சொல்லாலே வாய்ப்புடைப்புடைத்துத் தன்வசமாக்கி, "தீயவுந்திக்கஞ்சன" என்று கருத்தைக்குலைத்து "காப்பாருமில்லை" என்று இரந்து "அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுபிள்ளை" என்னும்படி நிறம்பெறவளர்த்து பரமேயஸாரத்தைவாத்திப்பித்தாற்போலே, ப்ரமாணஸாரத்தை வாத்திப்பித்தப்ரகாரமும். அதெங்ஙனேயெனில்; இவரும் ஆழ்வாரவதரிப்பித்து * அவாவற்று வீடுபெற்றெழுந்தருளினபின்பு, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலே * பாஷாகாநமான திருவாய்மொழி அபிபூதமாய்வருகிறபடியைக்கண்டு, பாஷ்யஸூக்திகளாலே யத்தைவிரோதித்து அத்தையிதுக்குக்காவலான வேலியாகக்கற்பித்து, திருவாய்மொழியைத்தம் கைவசமாக்கி, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானைக்கொண்டு இதினர்த்தத்தை வெளியிடுவித்து வாத்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தாரிறே. "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்னும்படியான அடியாராகையாலே, ஆண்டவனிட்டபயிரைவாத்திப்பிக்கவேணுமிறேயடியானுக்கு. ௫

மிக்கவிறைநிலையுமெய்யாமுயிர்நிலையும்
தக்கநெறியுந்தடையாகித் - தொக்கியலு
மூழ்வினையுமவாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத்தியல்.

(மிக்கவிறைநிலையித்யாதி) "ஶ்ரீபதிஶ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுஸ்தேந ஸமாஶ்ரித: । அநிஷ்டஹாநிரிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஶ்சாஷ்டாக்ஷரார்த்தய:" (ஶ்ரீபதிஶ்சேதநஸ்யாஸ்யஹேதுஸ்தேநஸமாஶ்ரித: । அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்யப்ராப்திஶ்சகுருதேஸவயம்) என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தை, "திருமாலாலருள்ப்பட்டசடகோபன்" என்னும்படி ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனாலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த * திருமாலவன்கவியான திருவாய்மொழிப்ரபந்தம் ப்ரதிபாதித்தப்ரகாரத்தை யித்தனியனிலே சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது.

(மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும் தக்கநெறியுந்தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையுமவாழ்வினையுங்குருகையர்கோன் யாழினிசைவேதத்தியலோதுமென்று) மிக்கவிறைநிலையாவது - "இறைநிலையுணர்வரிது" என்னும்படியான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம். "தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம்" (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவம்) "நாராயண பரோஜ்யோதி:" (நாராயணபரோஜ்யோதி:) என்றும், "தத்த்வம் நாராயண: பர:" (தத்த்வம்நாராயண:பர:) என்றும், "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ" என்றும், "தேவதேவனை" என்றும், "பரஞ்சோதிநீபரமாய்" என்றும், "மிகுஞ்சோதி" என்றும், "முழுதுண்டபரபரன்" என்றும், "வானோரிறை" என்றும், "கழிபெருந்தெய்வம்" என்றும், "பெருந்தெய்வம்" என்றும், "பெரியவப்பனை பிரமனப்பனை யுருத்திரனப்பனை" என்றும், "திருவுடையடிகள்" என்றும், "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்பெருமையுடையபிரானார்" என்றும், "திருமாமகள்கேள்வா தேவா" என்றுஞ்சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரனையாயிற்று. (மிக்கவிறையென்கிறது) "திருமங்கைநின்றருளுந்தெய்வம்" "திருமாலையல்லதுதெய்வமென்றேத்தேன்" "திருவில்லாத்தேவரை

த்தேறேன்மினதேவு" என்னக்கடவதிறே. இதாயிற்று பரஸ்வரூபம். இறைநிலையாவது - ஸௌலப்யத்துக்கவவருகில்லாதபடி முடிந்தநிலமான ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தோடேகிறகிற அர்ச்சாவதாரமென்கை. அதுதையாயிற்று "எளிவரும" இத்யாதியிற்சொன்னது. இதிறே யீஸ்வரஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

மெய்யாமுயிர்நிலையாவது - "உருவியந்தவிந்நிலைமை" என்றும் "எண்பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள" என்றும, "உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்றும், "நின்றவொன்றை" என்றும், "உயிர்விடுடையான" என்றும - ப்ரகருதேঃபரனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய ஜ்ஞாநகுணகனாய நித்யனாயீஸ்வரனுக்குஶரீரவதபாரதந்த்ரனானபடியைச் சொல்லுகிறது. மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "ஸத்யஞ்ச" (ஸத்யஞ்ச) என்றும, "உள்ளதும" என்றும், "மெய்மமைமயே" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸ்வபாவத்திறகாட்டிலாத்ம ஸ்வரூபநித்யத்வஞ்சொல்லிற்று. அன்றிக்கே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாதமாஶரீரம்) என்கிறபடியே "உளளதவுரு" என்றுஶரீரஶரீரிபாவஞ்சொல்லிற்றாகவுமாம். உயிர்நிலையாவது - "மெய்மமையேமிகவுணர்ந்து" என்கிறபடியே, "தம்மடியாரடியோங்கள்" என்றும, "தொண்டன்சடகோபன்" என்றும, "சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டார்" என்றும, ததீயபாரதந்த்ரமானநிலை. இதிறே ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யம்.

தக்கநெறியாவது - அத்யந்த பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமானவுபாயம். அல்லாதது தகாதநெறியாயிறேயிருப்பது, "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்னக்கடவதிறே. "நீயம்மாகாட்டும்நெறி" "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்"; ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரிக்கேபரமிறே; [மாஶுசঃ] (மாஶுச:) என்னுடம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ வென்றிறேயவனவார்த்தை. "எமமையாளுமபரமா" என்றுததீயஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், "நன்மைபெறுத்தெம்மைநாணியக் கொள்கின்றநம்பர" என்றவர்களே யுபாயமாகவும வேணுமிறே; (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம். உபாயயாதாத்ம்யமிதுவிறே.

தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையாவது - விரோதியாயத்திரண்டு வார்த்திக்கிற ப்ராக்தநகர்மமென்கை. "முன்செய்தமுழுவினை" "பாரமாயபழவினை" என்னக்கடவதிறே. ஊழ்மை - பழமை. வினை - கர்மம். "பொய்ந்நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்," "அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்." (அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.) * பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரியிறேதேஹம். விரோதிஸ்வரூபயாதாத்ம்யம் - அஹங்காரமமகாரங்கள்; "யானேயென்னை யறியகிலாதேயானேயென்ற னதேயென்றிருந்தேன" "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதனமாய்த்து" "பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (பீஜமேதத்த்விதாஸத்திதம்.) "முன்னமே" என்னும்படி அநாதியாயிறேபோருவது. இதுதானநுகூலர்பக்கல அநாதரத்தைப்பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும, அதுதான தேஹாத்மப்ரமமூலமாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்திலஜந்மநிரூபணத்திலே மூட்டியநர்த்தத்திலே பர்யவஸிக்கும்; "அதிலேஒன்றவர்கள்பக்கல ஜந்மநிரூபணம" என்றாரிறே. "மன்பக்கல்சேவிப்பார்க்கன்பு செய்வார் சனமநிரூபணமாவிக்கு நேரேயழுக்கு" என்றாயிற்று அதின க்ரௌர்யமிருப்பது, "அமரவோரங்கம" இத்யாதி.

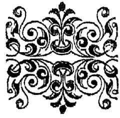
வாழ்வினையாவது - வாழ்வையென்றபடி. வாழ்வினையென்று - முழுச்சொல். வாழ்வாவது -* நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று * வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவாழ்வர் என்றபடி. " தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே " " உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும " என்று அவனுகந்த படியைச் செய்தாநந்திக்கை அன்றிக்கே, " அவனடியார் நனிமாக்கலவியின்ப மேநாளும் வாய்க்கநங்கட்கே " என்கிறபடியே, " அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை " என்றுஞ்சொல்லுகிறசரம ப்ராப்யமாகவுமாம். இதிறே ப்ராப்ய

(குருகையர்கோனயாழினிசைவேதத்தியலோதும்) இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஓதுகையாவது - " ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் " (ப்ராப்யஸ்யபரஹ்மணோரூபம்) இத்யாதியில " முநயஸ்ச மஹாத்மானோ வேதவேதார்த்தவேதிநஃ வதந்தி " (முநயஸ்சமஹாத்மானோவேதவேதார்த்தவேதிநஃவதந்தி) என்கிறபடியே, சடகோபமுனியானஇவர் திவ்யஸூக்தியும் * இமையோரதிபதியடியேன்மனனே பொய்ம்மயர்வுபிறந்தருளினன் விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகத்தையு மடியிலேயாயிற்று சொல்லிற்று ; " உயர்திண்ணணையொன்றுபயிலேறுகண்கருவீடுசொன்னு லொருக்கொண்டநோற்ற நாலுமெம்மாவொழி நெடுவேய என்கிற இருபதிலே விஸ்தமாக்கி எண்பதிலே பரப்புகையாலே அஞ்சையும " என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது. குருகையர்கோன் யாழினிசைவேதமாவது - ஸம்ஸ்க்ருதவேதம்போலே தான்ஸ்ரேன்றியன்றிக்கே, " எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின் றமிழால்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபன் " என்னும்படி யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட அதிசயத்தையுடைத்தாய், " யாழினிசையே " என்னுங்காநஸ்வரூபியான ஸர்வேஸ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கையாலே " பண்ணார்பாடல் " " பண்புரையிசைகொள்வேதம " என்னலாம்படி " பண்கொளாயிரம " என்று ஸாமவேதம்போலே ஸரஸமாயிருக்கை. இதினுடையவேதஸாம்யமெல்லாம ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே விசதமாகஅருளிச்செய்தார், அதிலேகண்டுகொள்வது. " விண்மீதிருப்பாய " என்கிறபாட்டிலே பரஸ்வரூபங்காணலாம், ஆத்மஸ்வரூபம * அடியார்ந்தவையத்திலேகாணலாம, உபாயஸ்வரூபம் * உழலையிலேகாணலாம், விரோதிஸ்வரூபம் " அகற்றநீவைத்த " என்கிறத்திலேகாணலாம், பலம் உறறேனிலேயுணரலாம. அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தாலேயிறே " அந்தமில்பேரின்பத்தினபுறுகையும் " என்று அறுதியிட்டருளிற்று. * எண்பெருக்கந்நலத்திலும், " எனக்கேயாட்செய் " " ஒழிவில்காலம் " " வேங்கடங்கள் " " சீலமில்லா " " கனைவாய " " ஞாலத்தூடே " என்கிறபாட்டுக்களிலும் - திருமந்த்ரார்த்தமகாணலாயிருக்கும். அகாரத்தாலும, மகாரத்தாலும் - ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையுஞ் சொல்லி, சதுர்த்தியாலு முகாரத்தாலும் - ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையுஞ்சொல்லுகிறது ; ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்திலே - ஸர்வஸ்மாத்பரன்றிருவடிகளில கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே, திருமந்த்ரம்-அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமென்னுமிடம ஸ்பஷ்டமிறே ; ஆகையாலே திருவாய்மொழியில்

ப்ரதிபாதிககுமர்த்தமெல்லாம அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரார்த்த மென்னததட்டில்லை. “ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய” (ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய) என்கிறஸ்லோகத்திலே யருளிச்செய்தஅர்த்தபஞ்சகமும், இதில்ரண்டிரண டெத்தாலே ஓரோவர்த்தம்பரதிபாதிக்கப்படுகிறது” என்றுதிருவாய்மொழியின் உரைப்ரவேஶததிலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரருளிச்செய்தாரிறே..௬

திலதமுலகுக்கானதிருவேங்கடத்தானை, யலகிலபுகழ்ந்தாதியாயிரமு - மூலகி -
லுரைத்தான்சடகோபனுத்தமர்களநெஞ்சில், விரித்தானபெருமபூதூராவேந்து.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

மதுரகவியாழ்வார்
திருவடிகளே சரணம்.

நாதமுனிகள்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி

வ்யாக்யாநமாகிய

ஸ்ரீபகவத்விஷயம்.

பன்னீராயிரப்படி.

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible]।

[illegible]॥

ஸாங்கோபப்ருஹ்மண ஸகலவேதவேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரகாசகமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக ஸவிபூதிக பகவதநுபவ பரவசஹ்ருத்ய பரபக்திஸிந்து பரீவாஹ ரூபமாய், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதாபதாவாநல நிர்வாபண ஸரஸாம்ருத ப்ரவாஹபூராத்மகமாய், நித்யபரதயகரநிரவதிகாதிசய பரமாநந்த ஸந்தோஹஸமவாத்தகமாய், ஸகலஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் தன்பரமகாருணிகத்வத்தாலே ஸ்வஹ்ருதயத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்க ஸர்வாதிகாரியோக்யமான த்ராமிடபாஷா ஸந்த

ர்ப்பத்தாலே ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவ்ருத்தியை யபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க் கநுபாவ்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவித்து, திருவந்தாதியிலே அநுபவஜநிதமான அபிநிவேசாதிசயத்தைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபிநிவேசாநுரூபமாக பூர்ணமான பகவத்விஷயத்தை யநுபவித்து இவர்க்கருளாநந்தாரானர். இதில் சரமமான திருவாய்மொழியாகிற திவ்யப்ரபந்தம் "ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுநா ஸ்வேந ஸம்ஸ்ரித: । அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்வப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம்" என்று, ஸ்ரீய:பதியானவன சேதநனுக்கு உபாயபூதனாய் ஆஸ்ரிதனுக்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வப்ராப்தியையும் தானேபண்ணிக்கொடுக்குமென்று, அநுயாயியான மஹாவாக்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இப்ரபந்தம் ஸர்வஸாஸ்த்ரஸாரோப ப்ருஹ்மணம்பண்ணுகிறதாகையாலே ஸகலவேதஸாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகமு மிப்ரபந்தத்திநுடைய மஹாவாக்யார்த்தத்திலே அந்தர்ப்பூதம், (ஸ்ரீபதி:) என்று, ப்ராப்யமானப்ரஹ்மத்திநுடையஸ்வரூபமும், (சேதநஸ்ய) என்று, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமும், ஹேதுநா ஸ்வேந என்று, உபாயஸ்வரூபமும், அநிஷ்டஹாநிம்என்று, ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியும், இஷ்டஸ்வப்ராப்தி என்று, ப்ராப்திபலாவாப்தியுமான அர்த்தபஞ்சகமும்ஸூசிதமாகிறது. இப்ரபந்தத்தில்முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்தரூபமான பராவராத்ம யாதாத்ம்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்யரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது, நடுவிட்டிரண்டுபத்தாலே ஸித்தஸாத்யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தைப்ரதிபாதிக்கிறது, ஸித்தமான வுபாயத்திநுடையவரணம ஸாத்யமென்றுகருத்து. அதில்ஸித்தரூபமான பராவராத்மயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான முதல நாலுபத்தில், முதற்பத்து மிரண்டாம்பத்தும், ப்ராப்யமான பரஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. மூன்றும பத்தும் நாலாம்பத்தும் ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அஞ்சாம்பத்து மாறும்பத்தும் ப்ராப்த்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஏழாம்பத்து மெட்டாம்பத்தும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாமபத்தும் ப்ராப்திபலஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதில் முதறபத்து பரனான சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் இரண்டாம்பத்து போக்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. மூன்றும்பத்து பகவதேகசேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய ததேகாநுபவத்வத்தையும், நாலாம்பத்து ததேகப்ரியத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. அஞ்சாமபத்து நிரபாயமான வுபாயவைஷத்தையும், ஆறும்பத்து தத்வரணப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஏழாம்பத்து அநிஷ்டமானவிரோதி ப்ரகாரத்தையும், எட்டாம்பத்து தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம்பத்து பலப்ரகாரத்தையும், பத்தாம்பத்து ததவாப்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆக இவ்வர்த்தபஞ்சகத்திநுடைய அவாந்தரார்த்தபேதத்தாலே இப்ரபந்தத்தில் பத்துப்பத்துக்கும வாக்யார்த்தம சொல்லிற்றாயிற

௫. அதில் சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபரமானமுதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி ரக்ஷகதவோபயுக்தமான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வததையும், இரண்டாந்திருவாய்மொழி ஸாவஸமாஶ்ரயணீயதவததையும், மூன்றாந்திருவாய்மொழி தததுகுணமான ஸௌலபயத்தையும், நாலாந்திருவாயமொழி ஆஶ்ரிதாபராதஸஹத்வத்தையும், அஞ்சாந்திருவாய்மொழி ஸௌஶீல்யாதிசயத்தையும், ஆறாந்திருவாய்மொழி ஸ்வாராததையையும், ஏழாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரயணததிலத்யநதஸ்வாரஸ்யத்தையும், எட்டாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதவிஷயமான வாரஜ்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாந்திருவாயமொழி ஸாதம்யபோக ப்ரததவத்தையும, பததாநதிருவாய்மொழி நிர்ஹேதுகமஹோபகாரிதவததையுஞ் சொல்லுகையாலே பரமசேஷியினுடைய ரக்ஷகதவபூர்த்தியை ப்ரதிபாதிததாயிற்று. அதில பரத்வ பரகாசகமான முதற்றிருவாயமொழியில் தததுபபாதகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விக்ரஹயோகத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததையும், அபரிச்சிந்நமான லீலாவிபூதி ஸம்பநததையும், அநநதரம் மூனறுபாட்டாலே விபூத்யநதர்க்கத ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸத்திதி ப்ரவ்ருதயாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னு மிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸதபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாநாதிகரண்யததாலே தததீநமெனனு மிடததையும, ரக்ஷணரூபையானஸ்த்திதி, வையதிகரணயத்தாலே தததீநையென்னுமிடததையும், ஸர்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரணயததாலே தததீநஙகளென்னுமிடததையும், தததுபபாதகமான சரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தையும், அநநயேஶ்வரத்வததையும், அவைதிகரால் அப்ரகம்பயதவத்தையும், அகில வ்யாபகத்வத்தையுஞ்சொல்லி அசேஷசேஷித்வரூபமான பரதவததை ஸ்ததிரீகரிததருளுகிறார்.

௰ ௬.

மஹாப்ரவேஶம் - முதல்ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜன்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன்திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினான். "வ்யூ நாவ நம்ஹமவதாக்ஷ்ணோ நாக்ஷிஷ்கூணா। ஸாவௌநநவஸாயஞாதம் மவாம் வ்யூவீஷீஷ்தா" என்கிறபடியே ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தை "உத்துநவஸுஷோஜ்ஞம்" என்னும்படி கடாக்ஷித்தாற்போலே தத்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷிததான். இதரதர்ஶநங்களில் தத்வங்களைப்பதினா

றென்பார், ஆறென்பாராய் பஹுப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணுவர்கள்.

எங்ஙனேயென்னில், லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதி பூதங்கள் நாலினுடைய கூட்டரவிலே சைதந்யமென்றொரு தர்மம்பிறக்கும், அதுக்குண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகங்கள், அவற்றினுடைய பிரிவிலே சைதந்யம் நசிக்கும்; அவவருகொன்றுமில்லையென்பதவனுடையஸித்தாந்தம். ஆர்ஹதன், கார்யகாரணரூபத்தாலே ஜகத்து நித்யாநித்யமும் பிந்நாபிந்நமும ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும்; ஆத்மாக்கள் கர்மாநுரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே தனக்குப்பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கும்; ஸம்ஸாரமநாதி, மலதாரணாதிகளாலு மாத்மஜ்ஞாநத்தாலும் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்வகதியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷமாகிறதென்றான். பௌத்தமதங்களில வைநதுககொண்டு வைபாஷிகன், பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கும ஜகத்து; தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம்; வேறோராத்மாவில்லை; இதில் ஸ்திரத்வபுத்தி-ஸம்ஸாரம், க்ஷணிகபுத்தி-மோக்ஷமென்றான். ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்தாந்தமதுவேயாயிருக்கச்செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்தென்றான், அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோகாசாரன் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் ப்ரமம், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது, அதுவும் க்ஷணிகமென்றிருக்கை மோக்ஷமென்றான். மாத்யமிகன் ப்ரமாணமும், ப்ரமேயமும், ப்ரமாதாவுமிவை யுண்டென்றறிகை ப்ரமம, சூந்யத்தாலே சூந்யமென்றறிகை மோக்ஷமென்றான்." நையாயிக வைசேஷிகர்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம் பரமாணுக்கள், அநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஈஶ்வரோபாஸநயாலே சுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கை மோக்ஷமென்றார்கள். பாசுபதன் பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம், ஆகமஸித்தேஶ்வரன்நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஆகமோக்தமான கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிசாரூப்யத்தைப்பெறுகை, மோக்ஷமென்றான். சாங்கயயோகிகள் ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாயக்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது, அந்த ப்ரக்ருதியோடாத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரம், ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் மோக்ஷமென்றார்கள். பாட்டப்ராபாகரர்கள் நித்யரா யநேகராய் ஸாவகதராய் அநாதிகாமத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள்ஆத்மாக்கள், ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம், கர்மாபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூபமோக்ஷஹேது, ஈஶ்வர ஸத்பாவமில்லையென்றார்கள். மாயாவாதி, நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாசபளமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்ஸாரம், "தத்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநத்

தாலே அந்தப்ரமம்போகை மோக்ஷமென்றான். பாஸ்கரீயன், அந்தப்ரமந்தானே ஸத்யோபாதி மிஸ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கைஸம்ஸாரம், வர்ணாஸ்ரம தர்மோபேதமாய் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநபூர்வகமாயுள்ள உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்தாலே உபாதிநசிக்கை மோக்ஷமென்றான். யாதவப்ரகாசன், அந்த ப்ரமந்தானே ஸத்யமான சிதசிதீஸ்வராத்மகமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கிறது, அதுக்குண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரம், ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே பேதஜ்ஞாநம்போகை மோக்ஷமென்றான். ப்ரமம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிகஸித்தாந்தத்திற்காட்டில் ஏகாயநன்ப்ரமத்தை கதிபயசக்திவிசிஷ்டமாகக்கொண்டானதத்தனை, அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். ஆகசித்தாந்தங்கள் பதினேழும் பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டிகளுமாகையாலே வ்யர்த்தங்கள். நந்தாஸநத்துக்குத் தத்வங்கள்மூன்று; அவையாவன, சித்துமசித்துமீஸ்வரனும். ப்ரகார ப்ரகாரிகள் ஐக்யத்தாலே ஒன்றென்னலாய், ஸ்வரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும். அசித்தாகிறது குணத்ரயாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் ஸததபரிணாமியாய் ஹேயதயாஜ்ஞா[illegible]வ்யமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற அசித்திலே போக்யதாபுத்திபண்ணி ஸம்ஸாரத்தைத்ருடமாக்கிக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்கு மவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்கவேணும், இது த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய் இத்தைக கழித்துக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்குமவனுககும ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்கவேணும், "ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேது:" என்றும் "தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா । மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்தி தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நான்பிணைததபிணை யொருவராலவிழ்க்கப்போகாது, என்னையே கால்கட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றானிறே. அதுதன்னையே யிவரும் "பொல்லாவாக்கையின்புணர்வினையறுக்கலறச்சொல்லா யானுன்னைசசாாவதோர்சூழச்சி" என்றாரிறே. "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை ஒருவராலவிழ்க்கப்போகிறதில்லை, ஸர்வஸக்தி, காமாநுகுணமாகப்பிணைததபிணையை யவனையே கால்கட்டி யவிழ்த்துககொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிள்ளை திருநறையூ ரரையார் வார்த்தை. சேதநன் நித்யனாய் அணுவாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் ஏகரூபனாய் பகவச்சேஷபூதனாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து "ஜராமரண மோக்ஷாய" என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவ மமையுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனையுபாஸிக்கையு மந்திமஸ்ம்ருதியும்வேணும், ஆத்மா

நுபவத்தைநெகிழ்ந்து ஸாவேஸ்வரனுடையகுணாநுபவம்பண்ணவேணு மென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்றன்னையே உபாயமாகப்பற்றவேணும. இவற்றிலொன்றை யறியிலும † "ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனை யே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனளவிலே பர்யவ ஸித்தன்றி நில்லாது. ஜ்ஞாநமாகில் ஸ்ரீய:பதியைப்பற்றியல்லது நிலலா து. பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும ஜ்ஞாநமெல்லா மஜ் ஞாநகல்பம, "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" "தத்கர்ம யந்ந பந்தாய ஸா வித்யா யா விமுக்தயே ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்யாந்யா ஸில்பநைபுணம்" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தையொழியக் கற்றவையெல் லாம் செருப்புக் குத்தககறறவோபாதி. இப்படியிருக்கிற ஸிதஸிதீஸ்வ ரர்கள் ஸ்வரூபஸ்பாவங்களை யறியககடவாரொருவருமில்லை, இவற்றையு ள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்றிவவாழ்வார்.

இவாககு ஒபபுச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை, நித்ய ஸூரிகளிலுமில்லை. தம்படிதாமுமறியார்; ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; ஸா வேஸ்வரனுமறியான். ஒருசாதநத்தை யநுஷ்டித்து இந்நன்மை நமக் குவருமென்றிருக்கவந்த தல்லாமையாலே தாமுமறியார், இவரைப் போலே யிருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறி யார்கள், தன்குணங்கள் புறம்பொருவ்யக்தியி லிப்படி பலிககக்காணா மையாலே ஸர்வேஸ்வரனுமறியான். ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரான வோபாதி நித்யஸூரிகளிலும்வயாவ்ருத்தர், ‡ "அடியார்நிலாகின்றவைகு ந்தமோவையமோ நுந்நிலையிடம்" என்று உபயவிபூதியிலுமடங்காதிருப பர், * "விண்ணுளாரிலும்சீரியா" என்னும்படியாயிற்றிவர்நிலை; பகவதநு பவத்துக்குப பாங்கான தேசத்திலே இருந்து அநுபவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே அவ்வநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிரு ந்தநுபவிக்கிறவர்கள். "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஸ்வரம்। நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:" என்கிறபடி யே கலிகாலத்திலே பகவத்ருசியொருவாக்கும்பிறககிறதலல. "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தப:ஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யசரீரங்கிடையாது, பெற்றாலும் ஸாவேஸ்வரன் ப்ராப்யனென்று அவனைப்பெறுகைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தைப்பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்னும் ருசிஒருவர்க்கும்பிறவாது, இதுண்டாகிலுமுண்டாம், பாகவத சேஷத்வம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

"உந-ஷிாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு-கஸ்சிதஹிஜதிஸித்தயே । யதாதாமபிஸி ஊாநாம்கஸ்சிந்மாம்வெத்திதத்வத:" என்று ஸர்வேஸ்வரன்றானு மருளிச் செய்தான்.

இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார்வந்தவதீர்ணரானவி துசேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று. "தமொதாவிஜமதூ வொ யாயாவஹ்-தஹா ந-நா" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன்வந்தவதரித் தாற்போலேயாயிற்று ஆழ்வாரவந்தவதரித்தபடி. ஆதித்யன் பாஹ்ய மான அந்தகாரத்தைப்போக்கும், இவனுந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிகொண்டாயிற்றிருபபது. அப்படியேயிவரும் "ஊருநாடுமுலக முந்தன்னைப்போல்" "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்றும் * பாலேதமிழ ரிசைகாரர் பத்தர்பரவும்படியாயும் "கேட்டாரராரவானவர்கள்" என்று ம் "பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித் தென்னா வென்னுமென்னம்மான்" என்னும்படி யிப்படியே தம்முடையநன்மை யெங்குமுண்டான வெல்லாக்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயி ற்றிருப்பது. "ஹஸிதம்ஹாஷிதம்செவமதிரோயவுவெஷிதம் । தஜ் வஃயஉவிரொணயாவதுஞவுஹ்வஸூதி॥" என்கிறபடியே (ப்ரஹ்மரி வின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்க ரித்தாற்போலேஇவரும) பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராயிருப்பர். "ஜாநீக்ஷாமெதூ வமெஉதம்" ஐஸ்வர்யம், ஆத்மலாபம், ஏதேனுமொருபுருஷார்த்தமாகவு மாம் நம்பக்கலிலேகொள்ளுமவர்கள் உதாரர், ஜ்ஞாநியானவன் எனக் கு தாரகனென்று ஸர்வேஸ்வரனருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கக்ரேஸரரா யிருப்பர். "வாஹ்ாதூ ஹுதிஸ-ஹிமூ லக்ஷ்ணொலக்ஷிவய-ந:" என்றுபால்யந்தொடங்கி பெருமாள் திருதொட்டிலோடணையத் திருத் தொட்டி விடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் பருவம்நிரம்புவதற்குமுன்பே பகவத்குணைகதாரகராயிருப்பர். "அறியாக்காலததுளளேயடிமைககண்அன்புசெய்வித்து" என்றும் †"மூ லேயோமுழுமுற்றும்போந்தில'- பெருமானமலேயோ திருவேங்கடமென் றுகற்கின்றவாசகம்" என்றும்சொலலுகிறபடியே. "நவஸீதாகூயாஹி நாநவாஹமவிராவவ । உ-ஹ-ஏத-உவிஜீவாவொஜஸா நூதூாவிவொ ஊதள" உம்மையொழிந்தவன்று பிராட்டியுமில்லே, அடியேனுமில்லே, ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம்; என்போலே? என்றால், ஜலாதுத் த்ருத மானமத்ஸ்யம் நீரநசையறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே; நீரிறுத்திப்

போகிறோமென்கிறவார்த்தை யும்முடையதிருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியுமளவுங்காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பதென்றாரிறே. அந்தலையில் நினைவாலேயிறேயித்தலைஜீவிப்பது, ‡"எத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையுமப்போதொழியும" என்கிறபடியே அவனினைவில்லாதவன்று இவையுமில்லையிறே. அப்படியே யிவரும் "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றிருப்பாரொருவர். "ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே । ஐஶ்வர்யம் வாபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா" "வானவர்நாடு" என்கிறபரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகாநாமைஶ்வர்யம், இவையித்தனையும் உமக்குப்புறமபாய்வருமன்று வேண்டேனென்ற இளையபெருமாளைப்போலேயிவரும் †"திருவொடுமருவியவியற்கைமாயாபெருவிறலுலகமூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங்கொள்வதெண்ணுமோ" என்றும். "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் இதரபுருஷார்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவுமஸ்வபாவருமாயிருப்பர். "அஹம் தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே । ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ:" என்று பெருமாளையே யெல்லாவுறவுமாகப்பற்றின இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமு நன்மக்களுமேலாத் தாய்தந்தையுமவரே" என்று பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச தே । பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே" என்றிளையபெருமாள் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களுஞ்செய்தல்லது தரியாதாற்போலே, இவரும் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும" என்று எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையராயிருப்பர்.

"விக்ஷேணாத்வே நாயோகம் விஹந்திம் வஜநாதந" "ந ததர்ப ஸமாயாந்தம் பஶ்யமாநோ நராதிப:" என்றும்சொல்லுகிற ஆஜ்ஜநக தசரதாதிகளைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றும் "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம" என்னும்படியே மேன்மேலெனப்பெருகிவருகிற ஆராதகாதலையுடையராயிருப்பர்.

"யதாத்மாஸர்வசைவாத்ர குணாநாமாகரஸ்ததா । உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸ்ஸதாபவத்" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானை சாதுக்களுக்கெல்லா முபமாநபூமியாகச் சொல்லுகிறபடியேபோலே எல்லார்க்கும் தமமுடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாயிருப்பர்.

" ஸஹஸௌம்யாவஹோராத்ரா மஹெணெஜாஸௌம்ய உபவாஸதஃ".
என்று குணங்களுக்குத்தோற்றடிமைபுகக இளையபெருமாளைப்போலே
யிவ ரும் பகவத்குணங்களிலேதோற்று "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்
றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றார்.

இபபடி பகவதஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விசதவிசததர விசத
தமமாகவநுபவித்து அங்குள்ளடங்காமைவழிந்து புறபபட்டசொல்லா
யிற்றிப்ரபந்தஙகள.

இஙஙனேயாகில, இப்ரபநதஙகளுககுப் பாட்டும் ஸங்க்யையும்
பாட்டுக்கு நாலடியாகையும அக்ஷரங்கள ஸமமாகையும் "எழுத்தசை
சீரபந்தமடிதொடைபாவினம" என்றாற்போலே சொலலுகிற ப்ரபநத
லக்ஷணஙகள் சேரவிழுந்தபடியெஙஙனேயெனனில், சோகவேகத்தாலே
பிறந்த "மாநிஷாத" இதயாதிஶ்லோகமானது "ஸமாக்ஷராஶ்சதுர்பிஃ" என்
கிற ஶ்லோகததின்படியே அத்திககாயி லறுமானபோலே பகவத்விபூதி
யிலேகதேஶஸததனான ப்ரஹ்மாவின பரஸாதததாலே ஸர்வலக்ஷணோ
பேதமானாறபோலே பகவதப்ரஸாதமடியாகபபிறநத இபரபந்தஙகளுக
கு இவற்றில கூடாததிலலை.

இவையெனன கோடியிலே யடைககப்பட்ட பரபந்தங்கள்? இவை
பிறநதபடி யெஙஙனே? இவற்றுககு மூலமென? ஒன்றை மூலமாகச்
சொனனா லதுமூலமென்றறியுமபடி யெஙஙனே? இவை ப்ரமாணமெ
ன்றறிவதெத்தாலே? இவறறுககு பரதிபாத்யரார? இப்ரபநதஙகள் கற்
கைககதிகாரிகளார? இவற்றுககு போகதாக்களார்? இவையெதுககாகப்
பணணபபடடன? எனறு சில அவயுத்பந்நாகேட்க; இவை புருஷார்
த்த ப்ரகாஶகமான பரபநதஙகளில பரதாநப்ரபந்தங்கள, பகவதகுணா
நுபவஜநித ஹர்ஷபரகாஷ பலாத்காரம் சொலலுவிககபபிறந்தன, பக
வதபரஸாதலபதமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப பிறந்தனவென்னுமிடம்
ஸ்வரவசநவயகதிகளாலே யறியலாம, வேதார்த்தவிததுககளான ஸர்வ
ஶிஷ்டாகளும பரிகரஹிககையாலும்ஸமஸாரததிலுதவேகம்பிறந்தாக்கு
ஜஞாதவயமான வேதாரததஙகளையிபரபந்தஙகளிலே காண்கையாலுமி
வை யுத்க்ருஷ்டதமமான பரமாணமென்றறியலாம், எல்லாககும் பரம
பராபயபூதனான ஶ்ரியஃபதி யிபரபந்தஙகளுககு பரதிபாதயன, ஸம்ஸா
ரததில் ருசியறறு எம்பெருமானறிருவடிகளிலே எபபோபபட்டவடிமை
களும செயயவேணுமென்றிருககுமவனிவைகற்கைககதிகாரி, முமுக்ஷு
க்களும் முக்தரும நித்யரு மெமபெருமான்றானு மிவற்றுககுபோகதா
க்கள, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶயபுருஷார்த்தமினனபடிப்படிரு

க்குமென் றறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்று சிரோபாஸித ஸத்வ்ருத்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்தபாஷையாகையாலும், இப்ரபந்தங்களை வேதாநதிகாரிகளப்யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத சதுர்த்தவர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தேஸாந்தரங்களிலின்றிக்கே பராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிக பரிக்ரஹிகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே புருஷார்த்தமாய் சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாவென்று வைதிககோஷ்டியில்பழக்கமில்லாதார் சிலவறிவுகேடாவந்து ப்ரத்யவஸ்த்தாநம்பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே, பாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ளகைஶிகாதிகளைத் தன்னாட்டினின்றும்போகவிட்டராஜாவைக்குறித்து “ ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம। பாஷாகாநம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம்த்வயாக்ருதம் ” என்ற யமவசநத்தின்படியே பாஷாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே யாகையாலும், அங்ஙன்றியே பாஷாமாத்ராவதியாக நிஷேதங்களை யங்கீகரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகளப்யஸிக்கவேண்டுகையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேதத்திலநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளு மிழவாதபடி வேதார்த்தத்தை த்ராவிடபாஷையாலே யருளிச்செய்கையாலும், எதிராஜரலபுகுரு அநேகஜந்மங்க ளெம்பெருமான்றானேதொடாந்து விஷயீகரிக்கைக்கடியானபாக்யத்தையுடையராய், நிரந்தர பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய், தத்வஹிதங்களில நிபுணராய், அவற்றினுடைய வுபதேஶத்திலும் பரவருத்தராய், விதுர ஶபர்யாதிகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே யிப்ரபந்தங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்ட ப்ரசுரமான தேஶங்களெங்குமுண்டாய பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாருமிவற்றின வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு இவற்றை யப்யஸிக்கைக்கிடானவிப்பாஷைநடை யாடிநதேஶத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே! யன்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக்கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத அவைதிகருங்கூட பரிக்ரஹிக்கை ஶ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்று முபாஸநமென்று முபநிஷத்துக்களிற்சொல்லுகிற பக்தியை இவற்றில காமமாகச்சொல்லுகையாலும், ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷத்தாலே யாகையா

லும், பரதிபாத்யனன வெம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், எமபெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிககையாலும, பகதிக்குத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பன்னையான பகதிககு வர்த்தகஙகளாகையாலும், ஶ்ரவணாதிகளிலப்போதே நிரதிஶயப்ரீதிஜநகஙகளாகையாலும், இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தஙகளுககு வேதததில் பலவிடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச்சொல்லுகையாலும, ப்ரஹ்மகாரணவாததாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷத்தைச்சொலலுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலு மிப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக வுபபாதித்து வைதிககோஷ்டியி லபியுக்தரானவர்கள பரிஹரித்தார்கள்.

பகவத்ப்ரஸாதததாலே யவனை யநுபவித்து பரிபூர்ணராயிருக்கிற விவர்ககு எம்பெருமானைப பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுககூப்பிடுகையுங்கூடினபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ஓரோகுணத்தையநுபவித்தா லநுபூதகுணங்களிலுண்டான ப்ரியத்வப்ரகர்ஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில வைராக்யத்தைப்பிறப்பித்து குணாந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும், "வாஜா-தூநியொாஜெூாவிாஜெூாவாஜா-தூநி" என்றும், ‡ "மாற்பான்மனஞுசுழிபப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்றும, சொல்லுகிறபடியே; பினனையககுணங்களில் க்ரமப்ராப்தியற்றது; யாதொருபோதாசைமிக்கது, அபபோதாசைபபட்டபொருள் கிடையாமையாலும், பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரகருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணாதிகளாலுமாக பகவத்விஷயத்திலநுபவித்த அம்ஶத்தையுமிழந்து "எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்றும் "பலநீகாட்டிபபடுப்பாயோ" என்றும் "போரவைத்தாய்புறமே" என்றும் "கூவிககொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ" என்றும கூபபிடாநிற்பர். அவனை யநுபவிககப் புககால் "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும் "பருகிககளித்தேனே" என்றும் "உண்டுகளித்தேற்கும்பரொன்குறை" என்றும "தொண்டரொலலீரும்வாரீர தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்" என்றும "எமாகிழமே லேழெழுபிறபபு மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்ககின்றவா" என்றும் தாமுந் தமமுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாய்க்கூட்டககளிப்பா. இப்படி பஹுகுணனன வெம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிஶயபகதிமான்களாய், தததஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைககசுகதுக்காராய், அவனை யல்லதறியாதபடியாய பகவதநுபவஸுகம் மிககபோது இதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைபபோலே எம்பெருமானைப் பெற்று சுகிககிறனவாகவும, விஶ்லேஷமென்றொரு வகையுண்டென்று மறியாதே லோகயாத்ரையோடொககமறந்து விஶ்லேஷவ்யஸநம்மிக்கா

ல் ஸம்ஶ்லேஷ ரஸமுண்டென்று மறியாதே விதரபதார்த்தங்களுமெல லாம் தம்மைப்போலே எமபெருமானைப பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக கொண்டு "நீயுந்திருமாலாலெனெஞ்சநகோட்பட்டாயே" இத்யாதியாலே யவற்றுக்குமாகத்தாம நோவுபடாநிறபா. இவாக்கு பரிபாரபரியங்களொ ருக்காலும முடியாதே பர்யாயேண வுண்டாயிருக்கையாலே யிவாகடு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச செலலுகையாலே யிவனை நிரந்தரசிந்தயந்தி யென்றுயிறறு நம்முதலிகளருளிசசெயவது.

ஆனால் சேதநாகடு ஸதரியநகபாநாதிகபோ [illegible] யங்களாய்சசெலலாநிறக, இவனைபகவத்குணைகதாரகமென்னலாகுமோ? என்னில்; திருவயோதயையிலும கோஸலஜநபதத்திலுமுளள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுடைய ராமகுணைகதாரகஙகளாயிருககும்படியை யநுஸந்தித் து இதுவுமகூடுமென்றுகொள்வது,

இப்படியிருக்கிறவிவாக்கு எமபெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷமாவது- ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம. விஶ்லேஷமாவது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபண்ணி அது பெறாமையாலே மாநஸாநுப வத்துக்குவநதகலககம்.

ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் நிரவதிகரு பாவானாயிருந்த வெமபெருமா னிவருடையவநுப்வத்தை முடியநடத்தா தே இவ்வநுபவத்தை விசசேதிதததுக்கு ப்ரயோஜநமெனனென்னில; திருவயோதயையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்தபிரிவுபோலேயிவாக்க நுபூதகுணங்கள ஸாதமிக்கைக்காகவும மேன்மேலன நுபவிப்பிக்கைக் ககாகவும. எம்பெருமான்பககலபிறநத வாரைமுநிந்துநிலைபெறும்படிபெ றுவிட்டவாறேயோகமோஹங்கள்பிறககும. இப்படியுளளகலவியாலும பிரிவாலுமஆழ்வாாககுவந்ததசையநுபாபதேசப்பேச சைப்பேசுயிககும.

இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள ப்ராபயனான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரமாயிருககுமசில ; ப்ராபதாவின ப்ரத்யகாத்மவி ஷயமாயிருககும்சில; ப்ராப்த்யுபாயததைச சொலலும்சில; பலத்தைச சொல்லுமசில; ப்ராப்திவிரோதியைச சொலலுமசில; அவசியமான வையிவற்றுககுபபாதகஙகளாயிருககும. இவற்றிலுபதேஶயமபாலம, தத ர்த்தமாக மறறுளளநாலாத்தரும்சொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே - ஸ்வதநுபவவி ரோதியான ஸமஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று, எம்பெருமானையர்த்திககிறா; திருவாசிரியத்தில் - நிவருத்தஸம்ஸாராக குபோக்யமான தனனுடையவடிவழகைக கலமபகமாலையைப பணியாக

வெடுத்துக்காட்டுமாபோலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண் டநுபவித்தார்பூர் ணமாக; பெரியதிருவந்தாதியில - நிரதிசயபோக்யனான எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்ணைபிறந்து த்ருஷ்ணாநுகுண மாகப்பேசியுமநினைத்துமதரிக்கிறார்; திருவாய்மொழியில - இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக ஸ்ரீய:பதியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய்த் தனக்குத்தகுதியான திவ்யதேஹத்தையுடையனுமாய் திவ்யபூஷணபூ ஷிதனுமாய சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுததரனுமாயபரமவ்யோமத்திலே ஆநந் தமயமான திவ்யாஸ்தாநரத்நமண்டபத்திலே பெரியபிராட்டியாருந்தா னும் பிராட்டிமாருங்கூடதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே ஏழுலகுந்தனிக்கோ லசெல்லவீற்றிருந்தருளி *அஸ்த்தாநேபயஸங்கிகளான *அயர்வறுமம ரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளினனாய்க்கொண்டு, அங்கங் னேசெல்லாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத் திகமான ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும தனக்குசரீரதயாசேஷமாகவுடை யனாய்அந்தராத்மதயாசேதநாசேதநங்களைவ்யாபித்துதத்கததோஷைரஸ மஸ்ப்ருஷ்டனாய் நாராயணாதிநாமங்களைத தனக்குவாசகமாகவுடையனாய் ஏவம்விதனாக "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள" என்கிறபடியே உபநிஷத்வேதி த்தனுமாய், இப்படிவிஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல் யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாயவந்துதன்னுடையபரமக்ருபை யாலேதிருவவதாரம்பண்ணும ஸ்வபாவனுமாயதன்னுடையஅவதாரங்க ளிலுமுதவப்பெறுதகாப்பபிற்பாக்யாக்கும்இழக்கவேண்டாதபடிஸர்வா பராதஸஹனாய பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாய்க்கொண்டு ஆஸ்ரித ர்க்கத்யந்தபாரதந்த்ரனாய் அவர்களுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஸ யநாதிகளையுடையனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனானதானே ஆஸ் ரிதஸுலபத்வார்த்தமாகக் கோயில்களிலேவந்துநின்றருளியும், இப்படி யுள்ளஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கும ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்குமஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனானவெம்பெருமான் தன்னை நிர்ஹேதுகமாகக்கா ட்டியருளக்கண்டநுபவித்துத் தமமுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ப்ர திபந்தகமற்று எம்பெருமானைப்பெற்று முடிக்கிறார். இனிச்சொல்லவே ண்டுமவையெல்லா மவ்வவதிருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக்கண் டுகொள்வது.

முதற்றிருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்றுவதுநாநாரதநபரிபூர்ணமா யபரிச்சேத்யமானகடலைமுந்தறததிரளக்கண்டாற்போலே ஸ்வரூபரூபகு ணவிபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய் எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும்மேற பட்டு ஸர்வேஶ்வரனாய ஸ்ரீய:பதியாக அபௌருஷேயமான ஸுத்ருட்ப்

ரமாணஶ்ருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானை பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாம்படி யவன்ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத் கரித்தநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியுள்ளடங்காமை யநுபவித்தப டியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி ஏவம்விதனானவன் திருவடிக ளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தரு ளிச்செய்கிறார்; கடலைத்திரளக்கண்டாரொருவனதிலுண்டான முத்துமா ணிக்காதிகளையும் தனித்தனியேகாணுமாபோலே முதற்திருவாய்மொ ழியிலே திரளவநுபவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய குணங்களை யோ ரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச்செலலுகிறது இரண்டாந் திருவாய்மொழிதொடங்கிமேலெல்லாம். இப்படிசெய்தாரியரேயல்லர், பாரதராமாயணாதிகளைப்பண்ணின வ்யாஸாதிகளும் ஸமக்ஷேபவிஸ்தாரங் களாலே தங்கள்ப்ரபந்தங்களை ப்ரபந்திகரித்தாரிகள்.

பரஸ்வரூபம் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலும் கல்யாணைகதாந த்வத்தாலும் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணமாய், விபுத்வாத்தேஶதஃ பரிச்சேதரஹிதமாய் நித்யத்வாத்காலதஃபரிச்சேதரஹிதமாய் ஸர்வமும் தனக்குப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாய்த் தனக்கொரு ப்ரகாராந்தரமில் லாமையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமுமாய ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்ய சீலாத்யநந்த கல்யாணகுணகணமஹோததியாய் ஶ்ரிய:பதி யாய் ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும்வ்யாபிக்குமிடத்தில அபராக்ருதமாய ஶுத்தஸத்வமயமாய் ஸ்வாஸாதாரணமாய் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய புண்யகந்தவாஸிதாநந்திகந்தராளமாய் ஸாவாபாஶ்ரயமாயிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலேவ்யாபித்துதரித்து நியமித்து இப்படி ஸர்வப்ரகா ரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருக்கும்; ப்ரக்ருதிஸ்வரூப மும் மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய் நித்யமாய த்ரிகுணாத்மிகையாய் சுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணையாய் அநேகப்ரஜைகளுக்கு ப்ரஜநயித்ரியாய எம்பெருமானுக்கு சரீரதயா சேஷமாய் சேதநா கர்மாநுகுணமாகஇச்சி க்க இந்தஇச்சாநுகுணமாகபகவத்ஸங்கல்பத்தாலேசதுர்விம்ஶதிதத்வமா ய்க்கொண்டுவிவரிக்கக்கடவதாய்இப்படியெம்பெருமானுக்குஇஷ்டவிநி யோகார்ஹமாயிருக்கும்; ஆத்மஸ்வரூபம் அணுபரிமாணமாய் தேஜோத் ரவ்யமாய் ஜ்ஞாதாவாய ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாய் நித்யமாகையாலேகால பரிச்சேதரஹிதமாய் ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே வஸ்து பரிச்சேதரஹித மாய் அப்ருதக்ஸித்யாஹப்ருதங்நிர்தேஶாநர்ஹாநந்யார்ஹ சேஷைகமா ய் பரசேஷைதைக ரஸமுமாய அத்யந்தபாரதந்த்ரமுமாயிருக்கும் எம்பெ ருமானுக்கு; இத்தைப்புள்ளபடியறிவாரில்லை தலைவராயிற்றிவர்.

இவ்வாழ்வார் திருவாய்மொழிப்ரபந்தத்தாலசெய்ததாயிற்ற ஆத்தமேதென்னில்; முதற்றிருவாய்மொழியிலே "உயர்வறவுயா நலமுடையவன்" என்று தொடங்கி "உணர்முழுநலம்-மிகுநனையிலன்" நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" ஆமவையாயவையாய்நின்றவவா" என்று சொலலிக்கொண்டுபோந்து "கரவிசுமபெரிவளி நீரிலமிவைமிசைவரனவில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்று தலைகட்டுகையாலே நாராயணனே பரததவமென்கைககாக நாராயணஶப்தார்தத்தையருளிசசெய்தார், ஸாவாதிகத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமிறே நாராயணஶபதார்த்தம்; இதினுடையஶேஷமிறே *ஒன்றுந்தேவும் * திண்ணன்வீடும்; அநந்தரத்திருவாயமொழியிலே இவ்வர்த்தத்துககுவாசகமானதிருநாமந்தன்னை "வண்புகழ்நாரணன்" என்றருளிச்செய்தார்; வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை யறியலாயிருக்குமே, அங்ஙனன்றிக்கே யிதுவேவாசகமென்று தந்திருவுள்ளத்திலே யறுதியிட்டவாகாரந்தோற்ற "செல்வநாரணன்" திருநாரணன்" "நாரணனமுழுவேழுலகுக்குநாதன்" காராயினகாளநன்மேனிய நாராயணன்" "திண்ணம்நாரணன்" என்றுதரித்துககொண்டுபோந்து "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று வழிபோக்கில் வார்த்தையுமிதுவேயாய்த்தலைகட்டுகையாலே யிதுவேவாசகமென்கிற நிரூபந்தத்தை யருளிச்செய்தார்; இனி "மலர்மகள்விரும்புநமருமபெறலடிகள்" என்றுதொடங்கி "திருவுடையடிகள்" என்றும் "மையகண்ணாளமலாமேலுறைவாளுறைமார்பினன" என்றும் "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பன்" என்றும் "கோலதிருமாமகளோடுனனைக்கூடாதே" என்றுமசொல்லிக்கொண்டுபோந்து "திருவாணையென்றும்" "கோலமலாபபாவைககன்பாகிய வென்னன்பே" என்றுதலைககடடுகையாலே ஶ்ரீமானானநாராயணனேபரதத்வமென்றும்சொலலிற்று. இததாலநம்மாசார்யாகளரஹஸ்யததிற்பததவயத்தாலுமருளிசசெயதுகொண்டுபோருமாத்ததுககடியிவ்வாழ்வாராயிருக்குமெனறதாயிற்று; ஆஶ்ரயணவேளையிலே "மலாமகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்" என்றுதொடஙகி, போகவேளையிலே "கோலமலாப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" எனறுமசொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடுவாசியற வொருமிதுநமேயுத்தேஶ்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று; இபபடிபரஸ்வரூபமநிர்ணீதமாயிற்று, பரஸ்வரூபபரதிஸம்பந்தியானஸ்வஸ்வரூபமிருக்குமபடி யென்னென்னில; "உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றுசரீராத்மபாவத்தைத்தாமநுசந்தித்துப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடத்திலே "உமருயிர்வீடுடையானிடை"

என்று அந்தசரீராதமபாவந்தனனயேயுபதேசித்து, இந்தசரீராத்மபாவ த்தாலபலிக்கிறது அநந்யார்ஹசேஷத்வமென்னுமிடத்தை "தனக்கேயா கவெனைகெகாளளுமீதே" என்றும "அடியேனுளளானுடலுளளான்" என்றுமசொல்லி, இதுதசசேஷத்வததளவிலேநிற்பதொன்றல்ல, ததியசேஷ த்வபாயந்தமானாலாயிற்று தசசேஷத்வஸித்தி யென்னுமிடத்தை * பயி லுஞ்சுடரொளி * நெடுமாறகடிமையிலே பரககவருளிசசெய்து "அடி யாரகள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றுபராரத்தித்து, ப்ரார்த்தித்தபடியே "அடியரோடிருந்தமை" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே பாகவதசேஷதவபாயநதமான பகவசசேஷத்வமே ஸவரூபமெனனுமி டம்சொல்லிற்று. ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷாரததமிருககுமபடி யென் னென்னில்; "தனககேயாகவெனைககொளளுமீதே" என்றுதொடங்கி "வ ழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம" என்றும "பலிமானமபிறையாமே யடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும "முகபபேகூவிப்பணிகொளளாய்" என்றும இபபடிகளாலேயடிமையே புருஷாரததமெனனுமிடத்தை நிர் ணயிதது, இதுதானசாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவலல, ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்றுசெய்யுமளவலல, ராகப்ராப்தமெனறுசொலலுகைககா க அடியிலே "உயாவறவுயாநலமுடையவன" என்றுகொண்டு ப்ராப்ய மான குணஙகளைசசொலலி, "சுவையனதிருவினமணாளன்" என்றும "தூயவமுதைபபருகிபபருகி" என்றும் குணவிசிஷ்டவஸ்துவினுடை யபோகயதையையுஞசொலலி, "அபபொழுதைககபபொழுதென்னாரா வமுதம்" என்றும் "ஆராவமுதே" என்றும "ஆராவமுதனாயே" என் றும் இநதபோகத்தினுடைய நிதயாபூர்வதையைசசொலலி, "உகந்துப ணிசெய்துனபாதமபெறறேன்" என்று குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங கர்யமே புருஷார்த்தமெனனுமிடத்தைசசொலலி, இதுதான்யாவதாத்ம பாவியான புருஷார்த்தமென்கைககாக "ஈதே யின்னம்வேண்டுவதெந் தாய" என்றுதலைககட்டுகையாலே பகவதகுணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகை ங்காயமே புருஷாரததமெனறருளிச்செய்தார்; இப்புருஷாரத்தத்துககு இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரணடாந்திருவாய்மொழியிலே "வீடுமினமுற்றவும" என்றுகட்டடஙகசசொலலி அதுதன்னையேமேல மூனறுதிருவாய்மொழியாலே விஸ்தரிததருளிச்செய்தார் அவையெவை யென்னில், அஸேவ்யஸேவை த்யாஜ்யமென்றார், சொன்னால் விரோத த்திலே, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜ்யமென்றார் * ஒருநாயகத்திலே, ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவரும் பரிகரஙகளத்யாஜ்யமென்றார் * கொ ண்டபெண்டிரிலே; அங்ஙனேசொல்லலாமோ? ஶாஸ்த்ரஸித்தமான

ஐச்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமாகத்தட்டென்னென்னில்; பரம புருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு *ஐங்கருவிகண்ட வின்பமாகையாலும், தெரிவரிதாயளவிறந்திருந்ததேயாகிலும் பகவதநு பவத்தைப்பற்ற சிற்றின்பமாகையாலும், முமுக்ஷுவுக்கிவை த்யாஜ்யமென்றார், ஆகத்யாஜ்யவேஷத்தையருளிச்செய்தார்; த்யாகப்ரகாரமிருக்கும் படியென்னென்னில்; த்யாஜ்யமென்றால்விடுமத்தனையன்றோ; த்யாகப்ர காரமிருக்கும்படி அறியவேணுமோவென்னில்; வேணும், விஷயங்களி னின்றும்தானகடக்கவர்த்திக்கவோ? அன்றியேவிஷயங்களைநசிப்பித்துவ ர்த்திக்கவோவென்றால், இரண்டுமொண்ணாது, கடக்கவர்த்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கவ்வருகேபோகவேணும்; நசிப்பித்துவர்த்திக் கவோவென்றால் பகவத்விபூதியையழிக்கையாய்விடும்; இரண்டுமொழிய விஷயஸந்நிதியினின்றும் நிர்மாநுஷ்யமானகாட்டிலே வர்த்தித்தாலோ! என்றால், ஸர்வத்தையும்விட்டுக்காட்டிலேயிருந்த ஆதிபரதனுக்குமானின் பக்கலிலேஸங்கமுண்டாய் ஜந்மபரம்பரம்பிறந்தது, ஸௌபரிநீருக்குள் ளேமுழுகிக்கிடக்கச்செய்தே அங்கேசிலமத்ஸ்யஸஞ்சாரத்தைக்கண்டுவி ஷயப்ரவணனானான், ஆகையாலேத்யாகப்ரகாரமிவையல்ல; ஆனாலேதா வதென்னென்னில், "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்திறைசேர்மின்" என் றுதேஹத்திலாத்மபுத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளான பதார்த்தங்களில் மமதாபுத்தியையுந்தவிருகைத்யாகப்ரகாரமென்று பிறர்க்குபதேசித்தார், "யானேயென்னையறியகிலாதே யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்தார், "நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹந்தபோவநம்" என்று- நிவ்ருத்தராகனாயிருக்குமவனுக்குத்தானிருந்ததேசமேதபஸ்ஸு க்கேகாந்தஸ்தலமென்றதாயிற்று; இப்படியெங்கேகண்டோமென்னில், ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்பக்கலிலுங்கண்டுகொ ள்வது; ஆகையாலேபுத்தித்யாகமேத்யாகமென்றபடி; இவ்விரோதிநிவ்ரு த்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்குமுபாயமேதென்னில்; த்ரைவர்ணிகாதி காரமானபக்தியும் அகிஞ்சநாதிகாரமானப்ரபத்தியுமென்றிரண்டிறே வே தாந்தஸித்தமானவுபாயம், இதில் ப்ரபத்தியேயுபாயமென்று தமக்குஸி த்தாந்தமென்னுமாகாரந்தோற்ற வுபாயவேஷத்தை யருளிச்செய்தார், "நோற்றநோன்பிலேன்" என்றுதொடங்கி "ஆறெனக்குநின்பாதமேசர ணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றும், "உழலையென்பிற் பேய்ச்சிமுலையூட வளையுயிருண்டான்கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்றும், "நாம ங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேற்சேமங்கொண் டென்குருகூர்ச்சட கோபன்" என்றும், "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணமக்கு" என்

றும்சொல்லிக்கொண்டுபோரது. "ஆவிகோராபறுக்கொம்புநின்னலா லறிகின்றிலேன" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே திருவடிகளேயுபாயமென் றருளிசசெய்தார்; இத்தைப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடததிலும "திருநார ணன்றாள்காலம்பெறசசிந்திததுய்ம்மினோ" என்றூ, "ஆறெனக்குநினபா தமே" என்றும், "கழல்களவையே" எனறும "சரணேசரணமககு" எ ன்றுமவதரிக்கையாலே உபாயபூர்ததியையருளிச்செய்தார்; இவவுபாய த்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில்; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என் றவிட்த்திலெனக்கருளினனென்கைக்குத் தம்மைக்காணாமையாலே ஆகி ஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, உபாயநிரணயவேளையிலே "நோற்றநோ ன்பிலேனுண்ணறிவிலேன்" என்று தனைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயாந் தரங்களிலநந்வயமூகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைபபேசி, ஆஸ்ரயணவேளை யிலே "புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றுசொல்லிபோகவேளையிலத மக்குண்டானதடங்க பகவத்ப்ரஸாதலபத மென்கைக்காக "நீரனேனி றையொன்றுமிலேன்" என்றுகருந்தனையைப்பேசி, "ஒபபிலாந்தீவினை யேனையுய்யக்கொண்டு" என்றுஸாபராதஜநதுக்களுக்கும புகுரலாமென் றுதோற்றுகையாலே ஸாவாதிகாரமென்றதாயிற்று; அதிகாரியைப்பெ ற்றாலும், உபாயம்ஸித்தமானாலும், ஸ்வீகாரமிலலாதபோது ஜீவிககை யாகாமையாலே அந்தஸ்வீகாரவேஷததை "கழல்களவையேசரணாகக கொண்ட" என்றும், இதினுடையஸாங்காநுஷ்ட்டாநவேளையிலே "அடிக கீழமர்ந்துபுகுநதேன்" எனறுமருளிசசெய்தார்; இந்தஸ்வீகாரவிருநிதா னுமவனாலேயென்னுமிடத்தை "நின்பாதமேசரணாகத தந்தொழிந்தா ய்" என்றும், "அதுவுமவனதின்னருளே" என்றுமருளிச்செயதார; இந் தஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அதயவஸாயவேஷததை "களைவாய்துன்பங்க ளையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், "நாடொறுமேகசிந் தையனாய்" என்றுமருளிச்செய்தார; இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்குபதேசி க்கிறவிடத்திலே "சிற்றவேண்டாசிநதிப்பேயமையும" என்றுபாயஸௌ கர்யத்தையருளிச்செய்து, இதுதன்னைஸப்ரகாரமாக வருளிசசெய்கிறவி டத்திலேஇதுபக்த்யங்கமன்று, ஸ்வதந்த்ரோபாயமெனகைககாக "சரண மாகும்" என்றுதொடங்கி "மரணமானாலவைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான" என்றுப்ராப்திபர்யந்தமாகமுடியநடத்துமெனறருளிசசெயதார்; இவ்வு பாயாத்யவஸாயமபண்ணியிருககுமவனுக்குக் காலக்ஷேபப்ரகாரமிருககு ம்படியென்னென்னில; "தொண்டாககமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொ ன்னேன்" என்றுதிருவாயமொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரமென்றருளிச செய்தார்; இப்படிஉபாயததைஸ்வீகரிதது இதுவேபோதுபோக்காகத்தி

ரியுமதிகாரிக்கு பலவேஷமிருககும்படியென்னென்னில்; ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமமாய் கைங்கர்யஸித்தி சரமமாயிருககு மித்தனையுமுபாயபலமென்னுமிடத்தையருளிச்செய்தார். ப்ரதமத்திலேயிழியும்போது ஜிதேநத்ரியனுய்க்கொண்டிழியவேணுமுபாஸகனுககு; ஜிதேந்த்ரியத்வமு முபாயபலமிவ்வதிகாரிக்கு. எஙஙனேயென்னில்; "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்"என று-ஜிதேந்த்ரியத்வமவனாலேயென்னுமிடததைசசொல்லி. ஜிதேநத்ரியனானவாறே பகவதநுபவத்துக்குபகரணமானபக்தயாதிகள் தனக்குத்தானேயுண்டாகிறதோ? என்னில, "மயர்வறமதிநலமருளினன" என்று - பகதிரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுந்தானே தந்தானென்கையாலே பகத்யுத்பததியுமவனாலே யென்னுமிடமுமசொலலிநின்றது; ஆனாலுத்பநனையான பகதிககு வர்த்தகராரென்னில்; "காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமாமேனிநங்கண்ணன்" என்று அவனேவர்த்தகனென்னுமிடமுஞ்சொலலி, வ்ருத்திக்கெல்லை யேதென்னில, " அதனிற்பெரியவென்னவா" என்றுதத்வத்ரயங்களையும் விளாக்குலைகொள்ளும்படிபெருகினபடிசொலலி "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்" என்று தந்திருவாயாலே யருளிசசெய்கையாலே சரீரஸம்பந்தத்தையறுத்துதேஶவிஶேஷத்திலேகொண்டுபோய் ஸமஶ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினானென்றதாயிற்று, ஆக இவ்வைந்தாத்தமுமே திருவாய்மொழியால்ப்ரதிபாதிககிறது, அல்லாதவை யாநுஷஙகிகஸித்தமாய்வந்ததித்தனை, எங்ஙனேயென்னில்; பாததவம ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹஶேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும, குணாநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்காரமமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்குமகைங்கர்யஸித்திக்கும ஸாவஸநபனான ஸர்வேஶ்வரனதிருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வந்தொடக்கமாககைங்கர்யபர்யந்தமாக உபாயபலமென்றும்சொல்லிநின்றது; "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந꞉। ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா꞉ ஸேதிஹாஸபுராணகா꞉। முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந꞉" என்று ஸகலவேததாத்பர்யமிவ்வர்த்தபஞ்சகமெனனுமிடததைப பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிககு வாகயார்த்தமாகவருளிசசெய்தார்.

ஈடு - மஹாப்ரவேஶம் - இரண்டாம்ஸ்ரிய꞉பதி.

ஸ்ரிய꞉பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்புமபிறந்து" என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோளமாறித்திரிகிற விவரை இவ்வா
த்தபஞ்சகத்தையும் விஶததமமாக வறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நிா
ஹேதுகமாக விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினன். நம்மாழ்வார் திரு
வாய்மொழி பரபந்தத்தாலே தவ்யவிவரணம்பண்ணுகிறா. இதில் முத
லிட்டு மூன்றுபத்தாலே உத்தரார்த்தத்தை விவரிக்கிறா; மேலிட்டு மூ
ன்றுபத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறா; மேலிட்டு மூன்றுபத்தா
லே உபாயோபயோகியான குணங்களையும், ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக
கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்பந
த்தையு மருளிச்செய்தார்; மேலிற்பத்தாலே தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே
பெற்றபடியைச் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். இதில் முதற்பத்தாலே "உ
யர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன் - துய
ரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக
னாய், ஸர்வபோக்யனானவன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த
மென்று நிர்ணயித்து, உத்தமானவார்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமானவா
ர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணம், "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று நிர்த்
தோஷமான ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்றும், ஏவம்விதனானவனொன்ன,
"வண்புகழ்நாரணன்" என்றும் "திருவுடையடிகள்" என்றும் "செல்
வநாரணன்" என்றும் விசேஷித்து, "தொழுதெழென்மனனே" என்று
பக்ரமித்து "அயாப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமாங்கதே" எ
ன்று த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பகவ
த்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தாலே
இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையுங்கழித்
து, ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய இக்கைங்கர்யத்துக்கு தேசிகரான அ
டியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ என்று தாமும்ப்ரா
ர்த்தித்து, "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று பிறர்க்கும்உபதே
சிக்கையாலே "இவர்க்கு பரமபதத்திலே நோக்காயிருந்தது" என்றீ
ஶ்வரன் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப்புக, "எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்ப
ம்" என்று - எனக்கதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, "தனக்கேயாகவெனைக்
கொள்ளுமீதே" என்று - உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே யெனக்குவே
ண்டுவதென் றிப்புருஷார்த்தத்தை யோடவைத்தார்; மூன்றாம்பத்தாலே
வர்க்கு கைங்கர்யத்திலுண்டானருசியையும் த்வரையையுமகண்ட ஈஶ்
வரன் கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக்காட்டிக்கொ
டுக்கக்கண்டு "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றுப்ராரித்து,
ப்ரார்த்தபடியே பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வாசிகமாக வடிமைசெய்
து தலைக்கட்டுகிறார். நாலாம்பத்தா லிப்புருஷார்த்தத்துக்குபாயம் *

நாரணன்முழுவேழுலகுக்குமென்றும், விரோதி "குடிமன்னுமின் சுவர்க்கம" "எல்லாம் விட்டவிறுகலிறப்பு" என்று ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை விரோதியென்று பிறாக்குபதேசித்து, "ஐங்கருவிகண்டவின்பம தெரிவரியவளவிலலாசசிற்றின்பம்" என்று தாழ்மநுஸந்தித்தார்; அஞ்சாமபத்தால், இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கு மநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய" என்று தன்திருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்தானென்றார்; அவன்தந்தவுபாயத்தை கடகனாமுனனிடடுப் பெரியபிராட்டியார புருஷகாரமாக "அலாமேல்மங்கையுறைமார்பா வுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றுஸ்வீகரித்தா ராறாமபத்தால. ஏழாமபத்தால், இபபடி ஸ்வீகருதோபாயஸ்வீகாரமபண்ணியிருக்கச்செய்தேயும் சடக்கெனபபலியாமையாலே விஷண்ணராய "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய" என்றுதொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச சொல்லிக்கூப்பிட "கூராராழி வெண்சங்கேந்திவாராய்" என்றிவராசைப்பட்டபடியே * வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்திவந்தவிது மானஸாநுபவமாத்ரமாய பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம கிடையாமையாலே விஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; எட்டாமபத்தால், கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமலலாமையாலே "உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகி யுன்றனக்கன்பரானா ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்னாயை" என்று - இப்படி யாஶ்ரிதாதீநஸ்வரூபஸ்திதயாதிகளை யுடையவன் நமக்குத்தன்னைக்காட்டி மறைக்கைக்கடி ஆதமாத்மீயங்களிலேதேனும் நசையுண்டாகவேணுமென்றதிசங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை யருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாமபத்தால், "நீரொன்றிய அதிசங்கைபண்ணிப்படுகிறீரிபபடி" என்று தன்னுடைய நிருபாதிகபந்தத்தையுங்காட்டி, "நானநாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறோம" என்றருளிச்செய்ய, "சீலமெல்லையிலான" என்றவனுடைய சீலகுணங்களிலே யாழங்காலபட்டார. பத்தாம்பத்தால, ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக்கண்டு திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாகவந்து தங்கி, இவருக்கர்சசிராதி கதியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்று இவர் திருவாயாலே யருளிச்செய்யும்படிப் பேற்றைப பண்ணிக்கொடுத்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௩௫ - மஹாப்ரவேஶம் - மூன்றும் ஸ்ரீய꞉பதி.

ஸ்ரீய꞉பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவிவரை “அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்” என்று தன்றிருவாயாலே யருளிச்செய்யலாம்படி முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி யருளினான் முதல் தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல், அசித்ஸ்வரூபமாதல், ஈஶ்வரஸ்வரூபமாதலறியாதே யிருக்கிற இவர்க்கு அசித்ஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், சேதநனுபாதேயனென்னுமிடத்தையும், தானுபாதேய தமனென்னுமிடத்தையும், அவன்றானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனோட்டை யநுபவத்துக்கிதத்தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, தவதநுபவவிரோதியான இத்தேஹஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்றார்த்தித்தார் திருவிருத்தத்தில்; ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபவிக்கக்கடவதன்னுடைய மேன்மையையும் நீர்மையையும் வடிவழகையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம்படி யிங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒருதஶாவைஶத்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க அவ்வழகை யநுபவித்தார் திருவாசிரியத்தில்; இப்படியநுபவித்தவிஷயத்தில் விஷயாநுரூபமானவாசை கரைபுரண்டபடியைச்சொன்னார் திருவந்தாதியில; ஆமத்தையறுத்துப் பசியைமிகுத்துச் சோறிடுவாரைப்போலே தமக்குருசியைப்பிறப்பித்தபடியையும், அந்தருசிதான் பரபக்தி பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளாய்க்கொண்டு பக்வமானபடியையும், பின்பு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுமறுப்பேறளவே தலைக்கட்டினபடியையும் சொல்லுகிறார் திருவாய்மொழியில. கைங்கர்யமநோரதம்பண்ணிக்கொண்டு வரக்கொள்ளக் கைகேயி “ராஜன்” என்றசொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான்பட்டபாடுபோலே யிருக்கிறதாயிற்றுத் திருவிருத்தத்தில் நிலை; அவன்திருச்சித்திர கூடத்திலே பெருமாளெழுந்தருளி யிருந்தாரென்று கேட்டு “ஸஹிஸ்ருஷ்விவேஷாஸ்ரம்” என்கிறபடியே - என்னொருவன்கண்ணிலக்கண்ணீர்பொறுக்கமாட்டாதவரித்தனைபேராற்றுமைகண்டாலமீளாதொழிவரோ! [ஶிரஸாயாசிதோஜயா] என்னபிமதம் தந்தலையாலேயிரந்து செய்யக்கடவர் நானென்றலையாலே யிரந்தகாரியத்தை மறுப்பரோ! (ஹ்ராதா:) நான் தம்பின்பிறந்தவனல்லேனோ! [ஶிஷ்யஸ்] பின்பிறந்தவனென்று கூறுகொள்ளவிருக்கிறேனோ! மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோடேயன்றோ! [தாஸஸ்] ஶிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிக்கேயிருக்கிறேனோ! [ப்ரஸாதங்கர்துமர்ஹதி] ஆனபின்புஎன்பக்கல்ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளாரோ! என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதைத்தரிப்புப்போலே திருவாசிரியத்தில்நிலை; ஸ்ரீநந்திக்ராமத்திலே “ஜடாம

ஊநகாங்க்ஷயா" எனகிறபடியே பதினாலாண்டு மாசைவளர்த்துக்கொண்டிருந்தாற்போலேயிருக்கிறது திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி, அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெற்றாற்போலேயிருக்கிறதிவர்க்குத்திருவாய்மொழியில்பேறு.

திருவாய்மொழிக்காகஸங்க்ரஹம் முதற்றிருவாய்மொழி; முதற்றிருவாய்மொழியினுடைய ஸங்கரஹம்முதல்மூன்றுபாட்டு; முதல்மூன்றுபாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதற்பாட்டு; முதற்பாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதலடி; என்போலென்னில்; "ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச । ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்" என்கிறபடியேஸகலவேதஸ்ங்க்ரஹம்திருமந்த்ரமாய், அதினுடையஸங்கரஹம்ப்ரணவமாய், அதினுடையஸங்கரஹ மகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும்ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலேசெய்தார்களிறே...... *

ஈட்டினவதாரிகையிலுதஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற

தமிழ்ப்ரமாணத்திரட்டு.

முதற்றிருவந்தாதி - சுஎ - ம் பாட்டு.

இப்படியறிவில தலைநின்றவர்களவனையாசைப்படுகைக்கடி, யறிவுக்கு கந்தவ்யபூமி ஸ்ரீயஃபதியல்லதில்லாமையாலேயென்கிறார்.

பெயருங்கருங்கடலேநோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கு - முயிருந்
தருமனையேநோக்கு † மொண்டாமரையாள்கேள்வ
னொருவனையேநோக்குமுணர்வு.

காற்றுவளத்திலே கொந்தளித்துக்கிளரக்கடவதாய் பரப்பையுடைத்தான கடலையாறானதுநோக்காநிற்கும், அழகியதாமரைப்பூவானது உச்சஸ்தலவர்த்தியான வாதித்யனையேநோக்காநிற்கும், பகவதபரில்லாதநாட்டிற ப்ராணிகளடங்கலும் சரீரவிஸ்லேஷாநந்தரத்தில தாமராஜனான யமனையேசென்று கிட்டாநிற்கும்; இவை நியதமானாற்போலே ஜ்ஞாநமானது அழகியதாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான ஸர்வேஸ்வர னொருவனையுமேசென்றுபற்றிநிற்கும். ஜ்ஞாநமாகில ஸ்ரீயஃபதியைப்பற்றியல்லது நில்லாதென்கை. பகவத்வ்யதிரிக்தங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநகல்பம். "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம் வித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" என்னக்கடவதிறே.

திருவிருத்தம் - எரு-ம் பாட்டு.

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பெம்மாவிளையபூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர் குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பளளியம்மா ‡னடியாா
நிலாகின்றவைகுந்தமோவையமோ நுங்கிலையிடமே.

(உலாகின்ற) இவருடையவாஸவாஸாதிஸயங்கண்டவனபுடையார் "இவர் திவ்யராயிருந்தாரோ' இநதவிபூதியிலே இவவதிஸயததைப்பெற்றவரோ" எனறு விஸமிதராயச்சொன்ன பாசுரததை, தலைவன பாஙகியுடன்தலைவியை யெதிரப்ப ட்டு வியநதுரைதத பாசுரததாலே யருளிச்செயகிறார். (உலாகின்ற கெணடை யொளியம்பெமமாவிளைய பூடுருவக, குலாகின்றவெஞ்சிலைவாணமுகததீர்) குழை யளவுஞ்சென்று மீளுகையாலே யுலாவாநிறபதாய, கெண்டையானவொளியையு டைய வமபுகளானவை என்னுடைய பராணததோறபுரையிலோடாதே யுள்ளுரு வுமபடியாகவளைநது வயாபரிககிற புருவமாகிற கொடியசிலையையுடைய ஒளிவி ஞசினமுகததையுடையவாகளே. (குனிசங்கிடறிபபுலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள ளியம்மான) குனிசங்கைககீழபபடுததி மேலேபாயதத வேறறத்தையுடைததான திரைககிளப்பததையுடைய கடலை யழகியபடுகசையாகவுடைய ஸவாமியானவனு டைய. வேலையென்று, கரையாகவுமாம. (அடியாாநிலாகின்ற வைகுநதமோ) சே ஷத்வபாரதநததரியஙகளேவடிவாகவுடையவாகள் நிதயவாஸம்பணணுகிற வழிவற றதேசமோ. (வையமோ) அவனுடையலீலாவிபூதியோ. வையமெனறு- விபூதிககு பலக்ஷணம். (நுநநிலையிடமே) உங்களுடைய வாஸஸதாநமானது. வைலக்ஷண் யத்தைப்பார்ததால நிதயவிபூதியெனனலாயிராநின்றது, இஙகேகாஸ்கையாலே இந்தவிபூதி யென்னலாயிராநினறதெனகை. இததால உலாகினற விதயாதியர் லே - நிதயவிகாஸப்ரவ்ருததிசீலமாய, சீதலஸவபாவமாய், ப்ரகாசததையுங் கூா மையையு முடைததாயிருககு மிவ்வாழவாருடைய ஜ்ஞாநமெனறபடி. எம்மாவி ளிதயாதியாலே இநதஜஞாநததை யனபுடையார்நெஞ்சிலே யவகாடமாம்படி பர திபாதிக்குமளவில பருவிக்ஷேபாதியான முகவிகாஸததை சூசிப்பிககிறது. குனிச ங்கிதயாதியாலே - சேஷதவநிரூபித ஸவபாவரான சுததஸ்வபாவனைக கீழ்ப்படுத் தித் தன்னுடைய தௌராதமயமே கநதிக்குமபடியான மேலெழுச்சியையுடைய ஸம்ஸாரஸாகரததை தனனுடைய ஹைவ ப்ரயுகதஸமபநதததாலே வையிடாமல கிட ககிற ஸ்வாமியானவனென்று, லீலாவிபூதியோகம் சொனனபடி. அடியாரிதயாதி யாலே - ஸவருபபரகாசமுடையாாக்கு தேசம் நிதயவிபூதியென்றும, இந்தவிபூ தியிலேயானும் "நேமிப்பிரானறமர்போநதார்" என்று, அங்குளளாரிங்கேவந தீரொன்று சொல்லவேண்டுமபடியா யிருககுமென்றதாயிறறு.

(உலாகினற) கலநதிருக்கிறதலைமகன்கொண்டாடுகிறபடியிலேயொருவகை யாதல்; அன்றிககே மியறகையிலே ஐயமாதல். (உலாகின்றகெண்டை) உலாகின ற, கெண்டைபோலேயாயிறறு கணகளின் மௌக்தயமிருக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) இவன்பார்த்தபோதுபாராதே, பாராதபோது பாாககையாலே, வரவுதெரியாதப

டி காணுக்கோலாகவாநதுதைக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) கண்கணடு தப்பவொணணுதிருககிறபடி. (எம்மாவியையூடுருவ) இதுதான புறமபொருவர்மேலேதையாதே நமமேலேதைபபதுமாயிருநதது; அதுதன்னிலும் தோறபுரைபோமதன்றிககே, பராணனிலேதைபபதுமாயிருநதது, அது தனனிலும தொறறம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத தைபபதுமாயிராநினறது. (குலாகினறவெஞசிலை வாணமுகததீர்) எப்போது மொககவளைநதபடியே யிருபபதாய ஒருவயாபாரம்பண்ணவேண்டாதே காக்ஷியிலே யிலக்காணுரழியுமபடியாய, அலலாதவிறகளோபாதிகையிலே யிருக்கையனறிககே முகததிலேயிருககுமதானவில வாததியாநினறுள்ள முகததையுடையீர்; அன்றிக்கே, வாளெனறு-ஒளியாய் வெஞ்சிலையையு மொளியையு முடைத்தான முகததையுடையீரொனறுதல; முகம்பழகினவிறகாணுமிவளை நலிகிறது. (குளிசங்கித்யாதி) வலமபுரிதொடககமானசங்குகளையிடறி. புலாகின்ற-புலம்புகினற. ஸப்தியாநினறுளள திரைககிளாததியையுடையகடலாகிற அழகியபடுக்கையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய; (புலாகினற) அச்சங்குகளினுடையவொளியாலேயெபபோதுமொகக ப்ரபாதசமயமேயாயிருககிறகடலெனனவுமாம. (அம்மானித்யாதி) நித்யவிபூதியிலே போதுபோககி ஓலக்கங்கொடுததிருக்கையன்றிக்கே தன்சந்நிதாநததாலே கிளாநதுவருகிற திருப்பாறகடலிலே யுகநது குடில்கட்டி நோக்கிககிடபபாரைப்போலே இஜ்ஜகதரக்ஷணாததமாகவநது கண்வளர்நதருளுகிற இந்நீர்மைககுத் தோறறிருககிற நிதயசூரிகள்நிதயவாசமபண்ணுகிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ, அன்றிககே, மாணுவிசசோலைபோலே ஆவதழிவதாய காதாசித்கமாக அவன்வந்து முகங்காட்டிப்போருமலீலாவிபூதியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்த்தாநம். "வானவாநாடு" எனகிறபடியேயவர்களிட்ட வழக்காயிருக்குமிறே அவ்விபூதி; அஹங்காரமமகாரங்களாலே ஈஶ்வரஸவாதந்த்ரியம நடையாடாதபடி பணணிக்கொணடிருப்பாகளிறே யிங்குளளார். பிள்ளை திருநறையூரரையர், அடியார்நிலாகினற வைகுநதமோ? அனறிககே, அவனதானவையமோவெனறு பணிப்பராம. இத்தாலாழ்வாரிருக்கிற விருபபைககணடார்ககு உப்யவிபூதியிலும் இவாபடிக்கொப்பில்லையெனறு சொல்லும்படியிருக்கிறபடியைச் சொலலுகிறது. அங்குள்ளார நிரநதரபகவதநுபவமே யாதரையாயிருபபர்கள, இங்குளளார் இதரவிஷயங்களினுடையலாபாலாபங்களே யாதரையாயிருப்பாகள; இவாபடி உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருபபது, நிரநதரமானபகவதநுபவமுமினறிககே அநநபாநாதிகளாலதரிக்குமதுவுமினறிககேயிறேயிருக்கிறது. இரணடுவிபூதியிலுமகைக்கடங்காதபடியாயிருககிறவிருபபைசசொலலுகிறது, இஙஙனனருகிலிரண்டிடததிலும் ஐயங்கூடாதிறே.

திருவிருத்தம் - எக - ம் பாட்டு.

வேதனைவெண்புரிநூலனைவிண்ணோாபரவுகின்ற
நாதனைஞாலமவிழுங்குமநாதனைஞாலநததும்
பாதனைபபாறகடற்பாமபணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவாா * விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே.

வேதனை - இபபடியார்தயதிசயததாலே யீடுபட்டவர் "இவவிஷயத்தையநுபவிக்கபபெறறவர்கள சூரிகளிலும் விலக்ஷணரானவாகளிறே" என்று தம்மு

டைய இழவை யருளிச்செயதரா, இது நாயகிவார்ததையாகவுமாம. (வேதனை) வேதஙகளாலே சொலலபபடுமவனை, (வெணபுரிநூலனை) வைதிகபுருஷனென கைக கடையாளமான சுததயஜஞோபவீததைதயுடையவனை, (விணணோபரவுகி ன்றநாதனை,) வேதப்ரதிபாதயாகளான அல்லாத தேவதைகள தநதாமுடையபத சிததிக்காக ஸதோத்ரங்களைப்பணண அவாகளுககு அபிமதபாதாநம்பணணி அவ ர்களுக்கு ஸ்வாமியாய்நினறவனை, (ஞாலமவிழுஙகுமநாதனை,) அநதேவதாகளோ டவர்களுக்கு இருப்பிடமான ஜகத்தோடு வாசியற பாளயஙகொள்ளப்புககால வயிறறிலே வைத்துநோககிதனனைநோககுகைக கொருவாவேண்டாதவனை, (ஞா லந்தத்தும்பாதனை,) அந்தஜகத்துக்குததானே சேஷியெனறுமிடநதோறறு தன கிழே யாக்கிகொள்ளுந் திருவடிகளையுடையவனை, (பாறகடறபாம்பணைமேறப ள்ளிகொண்டருளும் சீதனையேதொழுவாா) ஜகதனுககுபபினனையு மிடாவநதால ரக்ஷிக்கவேணுமெனறு, திருபபாறகடலிலே பிரியவொண்ணாத போகத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையினமேலே ரக்ஷணசிநதைபணணி கண்வளாந்த ருளுகிற சீதளஸ்வபாவனுனவனை, அநயவிமுகராயககொணடு அநுபவிககபபெற றவாகள். (விண்ணுளாரிலுஞசீரியரோ) நிதயாநுபவமபணணபபெறற பரமபதவா சிகளிலும் கனத்தவர்கள். இவ்விடத்தில் சீதனெனறு "தாபாாதநோா ஜலசாயிந ம்" எனறனுபவிக்கப்பெருதா ராாததிதிருகைக்காக திருப்பாறகடலிலே கணவளா ந்தருளுகையாலே நாராயணதவபரயுகதமான சௌசில்ய சீதலதையைச சொ ல்லிற்றுயிற்று.

(வேதனை) பகவத்விஷயமென்ருல் தளராதேநினறநுபவிக்குமவாகளும் சிலரோதானென்கிரு. வேதனை - புக்கிடமும் பிறப்பிடமுமறியாதே தாம்பட்டது படும் வேதத்தை நினைக்கிரு. (வெண்புரிநூலனை) "மைவரைபோறபொலியுமு ரு" என்கிறவவ்வடிவையிறே வேதங்களும் பரதிபாதிககிறது, அவவடிவுக்குப பர பாகமான திருயஜஞோபவீததைதயுடையவனை. (விணணோபரவுகினறநாதனை) நித்யசூரிகளு மடைவுகெட்டுககிடநது கூப்பிடுவது மவவடிவையிறே. (ஞாலமவி ழுஙகுமநாதனை) குறைவறருாசிலா கொணடாடவிருநதோமெனறு மேனமைபார் ததிராதே குறைவாளரான சமசாரிகளை பரளயம் நலியாதபடி வயிற்றிலே யெடு த்து வையாநின்ருல் "நீயிதுசெயயக்கடவையலலை" என்று பிலரால சொலலவொ ண்ணுதிருக்கிறவனை. (ஞாலமிதயாதி) புழுக்குறிததஎழுததாறைபோலே யொரு க்கால் ரக்ஷித்துவிடுகையனறிககே ஜகததையடையவளநதுகொணட திருவடிகளை யுடையவனை. (பாறகடலிதயாதி) எலலாஞ்செயதாலு மொனறுஞ்செயயப்பெற றிலோமென் றிவற்றினுடைய ரக்ஷணசிநதைபணணிக்கொணடு கிடக்கிறபடியாத ல், இதராநுககிறந்தத்தைக்கொடுததுத தான் திருப்பாறகடலிலே கிடக்கிறபடி யாதல். (சீதனை) திருப்பாறகடலில கிடககிறபடியை நினைத்தால் தாபமடையத தீரும்படி யிருக்கிறவனை. "தாபாாதோாஜலசாயிநம்" (சீதனையேதொழுவாா) அவனைத்தொழுது வேறொரு ப்ரயோஜநத்தைக் கொளளவிருத்தல், அவனைப்ரசங் கிததமாதாத்திலே நெஞ்சுதளாதல்செயயாதே தொழுவாாகள். (விண்ணுளாரிலு ஞசீரியர்) நிரந்தர பகவதநுபவமேயாததாயான வத்தேசததிலன்றியிலே அப்படி

கு விரோதியான சம்சாரத்திலேயிருந்தே யதுவே யாதனையாயிருக்கையாலே இவர்கள் நித்யசூரிகளிலும சீரியா.

திருவிருத்தம் - சூ௰ - ம் பாட்டு.

† முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொயபூங்குழலகுறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கணிவளபரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே.

முலையோ - இபபடிபார்ஶ்வஸ்த்தரும் ஈடுபடும்படியானவிவருடையவார்த்தியைக்கண்டபரிவரானவர் "ஈஶ்வரனுடைய அநந்யஸாதயதவததை யறியாதே அவனைலபிக்கைககுபாயமான பகதயாதிகள் பூர்ணமனறியிலே யிவருககுநடககிற த்வரையானதுஎன்னுயிருக்கிறது"என்றுசொலலுகிறபாசுரத்தை, தலைவியீடுபாடுகணடு தோழி அறததொடுநினறுரைககககேட்டசெவிலி " பேதைப்பருவத்தளான விவளுக்குத தலைவனிடம் விளுவும்படியானபுணர்சசியறிவுவந்தவா றென்னுயிருநதது" எனறுசொனனபாசுரததாலே யருளிசசெயகிறா (முலையோமுழுமுற்றும் போநதில) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும்முழுக்கத்தோறறினவில்லை. முழுமுற்றுமென்று - மீமிசையாயமிகுதியைககாட்டுகிறது. (மொய்பூஙகுழலகுறிய) செறிநத பூவையுடைததான குழல். பூக்களைச்செறியச்சொருகுமளவொழிய முடிகூடினவில்லை. (கலையோவரையில்லை) பரிவட்டமானது அரையிற்பொருந்த வுடுககுமளவனறு. (நாவோகுழறும்) நாவானது வார்த்தையைததிருநதசசொல்லாது. (கடனமணணெல்லாம் விலையோவெனமிளிருங்கண்) கடல்சூழநத பூமியும மறறுமுளளலோகங்களும் இவறறுக்குத தகுதியோ வென்னும்படி கணகளமிளிராநிறகும். (இவளபரமே) இப்படிபேதைப்பருவத்தையுடையளான விவளுககுத தலைவருமதே. நாயகனை வசீகரிப்பது முலையழகாலேயாதல், மயிரகுடியழகாலேயாதல், உடையழகாலேயாதல், உக்திசாதுர்யததாலேயாதல், சாபிப்ராயமாகக்கடைககணிககும்பாாவையில வைஷமயததாலேயாதலாயிருகக, முலையுமரும்பியாதே, குழலுமமுடிகூடாதே, பரிவட்டமும செபபெனவுடுக்கவறியாதே, சொல்லும்மழலையாய், கணணுமொதுககிபபாராமல் செவவேநோககும்படியான இநதபபேதைககு இப்படி யவனிடம் விளுவுதலுண்டானவாறென்கொலெனறதிசயப்பட்டாராயிறறு. (பெருமானமலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கினறவாசகமே) "ஸவாமியானவனுடைய மலையோதிருவேங்கடம்" என்று சநதைசொல்லுவாரைப்போலே பலகாலுமப்யசிககிற பாசுரமிவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே என்றுளாயிற்று. இததால பரிவரானவாகள பகவதப்ராப்திசாதனமான பக்தயாதிகளினறியேயிருக்க இவவாழ்வார் அவனுடையதேசததை பராபிககத்வரிக்கிறவிதென்னேவெனறு பரிவாலே கலங்கியுரைத்தார்களாயிருக்கிறது. முலையாவது - போகோபகரணமானபக்தி ஸூசகமாகையாலே, அந்தபக்தியானது பராப்தி ஸாதநமான பரமபக்தியாம்படி பரிணமித்ததில்லையென்றபடி. குழல் குறியவெனறு - முடியழகில்லையெனறபடியாலே " நஶேஸாஞ்ஜஶ்ஹு" என்கிறபடியே தலை

யாலே வசீகரிக்கிற ப்ரஜ்ஞமில்லையென்றபடி. உடையழகில்லையென்றபடியாலே "ஸௌசீல்ய வஸீகாரஜ்ஞேந" என்னுமாபோலே "யதஞ்ஜஸ்ரஜாஸ்ருதா:" என்று - கட்டியுடுத்துக்கிளம்பும் வ்யவசாயமில்லையென்றபடி. இவள பரமே என்கையாலே - கேவலமான ஸ்வரூபபாரதந்தர்யமுடையார்க்கு சாதநமில்லாமல் த்வரையை தலையிலே யேறிட்டுக்கொள்ளுகை யொக்குமோவென்று வ்யதிரேகஞ் சொன்னபடி. பெருமானித்யாதியாலே - "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றபடியே அவனெழுந்தருளிநிற்கிற திருமலையே போக்யஸ்தாநமென்றதாயிற்று.

முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில - "தளப்பருநீண்முறுவற்செய்யவாய்தட முலைவளப்பெருநாடன், மதுசூதனன்" என்னுமென்றாளே; ப்ராப்தயௌவனையாய் பருவம்நிரம்பினவன் றிவளிதுசொல்லக்கேட்கவேணுமோ! பால்யமேபிடித்து இவளுக்கிதுவன்றோ யாத்ரையென்கிறாள் (முலையோவித்யாதி) இவையெல்லாம் நிரம்பினால் சொல்லுகை ப்ராப்தமிறே; முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில- முலைகள் சமையவளர்ந்தனவில்லையென்று சொல்லுமளவல்ல முலையெழுமெல்லையின்னதென்று கொண்டைக்கோல நாட்டிற்றுமில்லை. (மொய்பூங்குழல்குறிய) செறிந்தழகிதாயிருந்துள்ள குழல்களானவை குறிய - நாயகனை பேணிச்சூழியங் குற்றினால் இவள்வினைக்கெட்டாதே குலைத்தால் அதுக்கவனகால் பிடிக்குமளவல்ல. (கலையோவரையில்லை) உடுக்குமிடமறியாள். (நாவோகுழறும்) தாய்மாரும் சொற்றெளிவுண்டாய்ப் பொருளுடைத்தான சப்தங்களைச்சொல்லி அவ்யக்தமான வற்றை யவள்பக்கலிலேகேட்கு மத்தனை. அய்யா ஆச்சியென்று சிலவற்றைக் கற்பிப்பார்களிறே, அவர்களுடைய தெளிந்தசொற்களே குற்றமாம்படி இவளுடைய கலங்கினசொல்லே நன்றாயிருக்கும். (கடலித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யாநிற்க "அல்லாத வவயவங்களினுடைய நிரம்பாமையைச்சொல்லிவைத்து இதினுடைய பெருமையைச்சொன்னால் விருபமாகாதோ" என்று ஜீயர்கேட்க, இதிலும் சிறுமையேகாணும் சொல்லுகிறது, இங்ஙனேசொல்லலாவது தானுமின்று நாளையேகாணும், பின்னை யிதுதானுஞ் சொல்லப்போகாதென்றருளிச்செய்தார். கடல்சூழ்ந்தபூமிப் பரப்படங்கலும் விலையாகப்பொறுமோவென்னும்படிக் கீடாகவாயிற்று கண்கள்மிளிருகிறபடி. மிளிரும் - திரைமோதிக்கரையிலும் வழிபோகவொண்ணாதபடியா யிராநின்றது. களவுகலந்து நாயகனை யொதுக்கிப்பார்க்குமதன்றியிலே சர்வசாதாரணமாக ஜநநியோடு காந்தனோடு வாசியறப்பார்க்கிறவளாயிற்று. (இவளபரமே) இவளபருவத்துக்குத் தகுவதோவிது. (பெருமான்மலையோதிருவேங்கடமென்று) பரவ்யூஹாதிகளைவிட்டுத் திருவேங்கடமுடையான பக்கலிலேயாய், அவன்றன்னளவிலன்றிக்கே திருமலையே யுத்தேஸ்யமென்று சொல்லுகிறபாசுரமிவள் பருவத்துக்குத்தகுவதோ. அநந்தகுணத்தைப்பேசப்புக்கிறே வேதங்கள் நிலமல்லவென்று மீண்டது, இக்குத்தைச் சிலப்ராசாயம் நிலமல்லவென்கைக்கும் நிலமல்லவிறே, அபரிச்சிந்நவஸ்துவைப்பேசப் புக்கிறே அவைநிலமல்லவென்று கைவாங்கிற்று. (கற்கின்றவாசகம்) சொல்லுகின்ற பாசுரமென்னுதல், அன்றிக்கே இவள் வாயாலேசொல்லும்படி கேட்கைக்காகவே தாங்களிவை தன்னைக்கற்பியாநிற்பர்களிறே, " இவள் வாயனகள் திருந்த

தவே" என்னக்கடவதிறே. பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கறகின்ற வாசகமிவள்பரமே என்னுதல்; அன்றிக்கே பெருமானமலையான திருவேங்கடமென்று கறகின்றவாசகம இவள்பரமே. ஓ-இதென்ன ஆச்சர்யம். இததால் "வாஜ்ராஸ்வ்ரஹ்ரதிவஸ்ஸ்" என்றும் "அறியாககாலததுளள" என்றுஞ்சொலலுகிறபடியே இவர்க்கு பகவதவிஷயததிலுண்டான பராவண்யாதிசயம் சத்தாபரயுக்தமானபடிசொல்லுகிறது.

நாலாந்திருவந்தாதி - நஅ - ம் பாட்டு.

சேதநாககு கர்மாநுகுணமாகபாஹ்யஸமயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மதிகெடுககக்கடவ ஸர்வேஸ்வரனலபமுபேக்ஷிக்குமாகில இவையெல்லாமதரோததரமாமெனகிருர்.

அகையபின்மனிசரையாறுசமயம
புகைத்தான்பொருகட்னீரவண்ண-னுகைக்குமே
‡ லெத்தேவாவாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையு
மப்போதொழியுமழைப்பு.

அளவில்லாதமநுஷயரைகர்மாநுரூபமாக, சார்வாகார்ஹத பௌத்தஸாங்கயவைசேஷிக பாசுபதரூபமானபாஹ்யஷட்ஸமயங்களிலும் மூட்டினவனுய்திரை பொராநினறுளளகடலில் ஜலமபோலே ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷித தேறவாங்கிநிறகுமாகில, எததனையேனும தங்களைப்போரப்பொலிய நினைததிருககும ப்ரஹ்மாதிதேவாகளுடைய முசுகுவாலெடுத்தாறபோலே யுண்டானகாவமும், அவாகளைக்குறித்திங்குளளவாகள் பஹுவிதமான யாகாதி ஸாதநங்களையநுஷ்டிககுமதுவும், அவவோகாமஙகளையநுஷ்ட்டிககுமிடத்திலே "ப்ராஹ்மணாவாஹயாதி" என்றுறபோலேயுண்டான தத்தத்தேவதாஹ்வாநஙகளும, அவனேவாங்கின அநதக்ஷணததிலே யின்றிககேபோயவிடும். அகைப்பிலமனிசா-எழுசசியில்லாதமனுஷயா. இததாலளவிலிகளானமநுஷயரென்றபடி.

திருவாசிரியம் - உ - ம் பாட்டு

உலகுபடைத் துண்டவெந்தையறைகழற், சுடாபபூந்தாமரை சூடுதற்கவாவா, ருயிருருகியுக்கநேரியகாத, லனபிலன்பீன்றே றலமுத, வெள்ளத்தானுஞ்சிறபபுவிட்டொருபொருட், கசைவோரசைக † திருவொடுமருவிய, வியற்கைமாயாப்பெருவிறலுலக, மூன்றினொடு நலவீடுபெறினுங, கொள்வதெண்ணுமோ தெளிவியோர்குறிப்பே.

"ஸுஹ்ருத்வணம் தஸ்வேராகஸ" என்றுகொண்டு அநததயேயமாகச்சொல்லுகிறவிவனுடையவிகரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொனனுர் முதறபாட்டில்; அநததயேயவஸ்துவினபககலபிறக்கும் பகதிதொடங்கிப்ராப்யாந்தாக்கதமாயிருக்கையாலே தத்விஷயபகதியே யமையுமெனகிற திரண்டாம்பாட்டு. முதறபாட்டில் வடிவழகும் மேனமையும் நீர்மையுஞ்சொல்லிறறு; அவை கர்மஜ்ஞாநங்களினு

டையஸத்தாநேயாயநிறக அநநதரமபிறக்கும் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை ப்பெறுமபேற்றுக் கவ்வருகல்லாத பராப்யஙகளெல்லாமென்கிறு. ஜ்ஞாநகாமங களினுடைய ஸததாநத்தில் அவனுடையவடிவழகும மேனமையும்நீர்மையுமாக வந ந்தரமபிறகக்கும் பரபகதயாதிகளையிறே உத்தேஶ்யமாகச்சொல்லிறறு; அநதஜ்ஞா நகர்மங்களினுடையஸததாநத்திலே நிற்கிறவறறை அநுபாஷிக்கிருர் (உலகுபடை ததுண்டவெநதையறைகழற்சுடர்பபூநதாமமா என்கிறவிவவளவிலே) உலகுபடை ததுண்ட - "ப்ஹுஸ்யாம்" எனகிற சங்கலப மாத்ரததாலே ஸவவயதிரிகத சமஸ்தவஸ்துக்களையுமுண்டாககி உண்டானவிவறறுககு பரளயாபததுவர விவற றையுடைய வயிற்றிலேவைதது ரக்ஷிதது பணணினவயாபாரததாலே கண்ணழி வற்றமேனமை சொலலுகிறது. எநதை - ஸ்வாமிதவ ப்ரயுக்தமான மேனமையை யுடையனுமிருநதுவைதது எததனையேனும் தமமைத்தாழ நினைததிருநதபடியாலே தமமைம விஷயீகரித்தவததாலேவநத நீர்மைசொல்லுகிருர். மூவுலகளநத விதினு டையவெலலை தாமாகநினைததிருககிறு. அறை - தவநியாயிருந்துள்ள வீரக்கழலை யுடைததாய அத்யுஜவலமாய நிரதிசய போகயமாயிருககிற திருவடிகளை. இததா லழகுசொல்லுகிறது. (தாமரைசூடுதறகு) தாமரைபோலேயிருககிற திருவடிக ளென்றவாறே "கஃஜாவு" என்னவேணடியிருக்குமிறே. (சூடுதறகவாவா ருயிர்) அத்தலையில் வைலக்ஷண்யததை அநுஸந்தித்தால் அவன்பக்கல ருசிபண் ணியல்லது நில்லானிறேசேதநன். சூடுதறகவாவாருயிருருகி - சூடுகையிலே அவா வியிருக்கிற ஆருயிர - ஆசைப்படுகிற ஆதமவஸ்து. (உருகியுக்க) அததலையில் வை லக்ஷண்யததை அநுஸநதிததவாறே அசசேத்யமானவாத்மவஸ்து தரவதரவ்யமா ய் ஓரவயவியாக்கிககாணவொண்ணுதபடி யுருத்தாயிறறு. (நேரியகாதல) அந்த அவாவானது விலக்ஷணமாயிருப்பதொருஸஙகததையும் பிறப்பிததது; "ஸஂவா தஷூஂஜாயதே காமஃ" அநதஸங்கநதாஞெரு அனபைப் பிறப்பித்தது, "ப்ர வாநுஸ்மிதிஃ" இத்யாதிகளை நினைக்கிறது. விஷயம் குணுதிகவிஷயமாகையா லே அந்த அன்பிலேயோ ரனபுண்டு - இனிமை. அதெனபட்டது? அதுதான் துஃகாத்மகமான விஷயத்தைப்பறறி வநததன்றிக்கே "வுஸுவுஂகாு ஹ்ய" என்கிறபடியே ஸ்மாதவ்யவிஷயததினுடைய ரஸ்யதையாலே யிதுதானே ரஸிக்குமிறே. அதுதானெனபோலவெனனில்; (ஈனறேறல்) அம்ருதஸமுதரத திறகடைநத அம்ருதம்போலே போக்யமாயிருக்கும் விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷ ணயத்தாலே. அதுதான் "ஸுநஂயஃ" எனகிறவிஷயத்தைப்பறறி வருகையா லே யொருரஸஸாகரமாயிருககுமிறே; விலக்ஷணவிஷயமாகையாலு மிவனுடைய ருசியாலும் ஒருகடலிலே ஏகாகிவிழுந்தாறபோலே யிருக்குமிறே. (அமுதவெ ளளத்தானும்) இனபவெள்ளததிலேயுளளுகையாகிற சிறப்புவிட்டு - இநதபரபக் த்யாதிகளையுடையனுகையாகிறதிறே ஐஶ்வர்யம்; அத்தைவிட்டு. (ஒருபொருட்கு) இததைவிட்டா லினிப்பெறநினைப்பது இவவருகே சிலவையிறே; அவையாகிறன தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களிற் சொல்லுகிறவையிறே. அவறறையொன்முகநினைத திராத அநாதரந்தோற்ற ஒருபதார்த்தமெனகிருர். (அசைவோரசைக) அவைதா

னிதுபோலே ஸுலபமாயிராது, யதநித்துப்பெறவேண்டுமதாய், பெற்றால பரயோஜநமல்பமாயிருக்கும். அவற்றுக்கு ஆசைப்படுவார் அநநனே கலேமப்படுக, "க்ஷேமோபாயிகுதாஹேஷாம்" எனகிறபடியே. நிருபித்தால் து:காத்மகமென்றாலும் நாட்டிலேசிலபுருஷாகள அவற்றிலேவிரும்பாநின்றாகளே ' என்ன; அறிவுகேடாபடியோ ' நானசொலலுகிறது, புத்திமான்களிவற்றை ஸ்வீகரிபபதாக மநோரதிப்பாரகளோ (திருவொடு இதயாதி) ஐஶ்வர்யம நிலைநின்று அதுதானே யாதனையாயிருப்பது. இத்தாலும்பலமில்லையிறே போக்தாவுக்கு சக்தி வைகல்யமுண்டாகில், அவனுமொருநாளு மழியாதமிடுக்கை யுடையனுவது, ஐஶ்வர்யாநதான பராதேஶிகமாவதனறிக்கே தனலோகயமும் விஷயமாவது இத்தோடே அடுத்த (நலவீடுபெறினும்) நல்வீடென்று - உத்தமபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாலே நடுவில கைவல்யபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லிறறுகிறது. இதுதான பெறக்கடவதென்றிருக்கையன்றிக்கே இதிலே தோள்மாறும்படியானுலும் (கொள்வதெண்ணுமோ) இவை ஸ்வீகரிக்கக்கடவதான மநோரதசமயத்திலேதானுண்டோ, ஐஶ்வர்யம் அஸ்த்திரமாகையாலே கழியுண்டது, ஆத்மலாபம் பரிச்சிநமாகையாலே கழியுண்டது, பகவதபுருஷார்த்தம ஆசைபபட்டவுடம்பையொழிய வேறொருடம்புகொணடுபோ யநுபவிக்குமதாகையாலே கழியுண்டது; அவ்வுடமபோடேயிருக்கச்செய்தே பிறக்கக்கடவதான பரபக்தயாதிகளோடிவையொவ்வாதென்கிற விடம் விசாரவிஷயமோ. ஆனுலும சிலபேர் நினையாநிறகிறர்களே! என்னில் (தெள்ளியோர்குறிப்பேயெண்ணுமோ) ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருப்பார்க்குமநோரதத்துக்கும்விஷயமலல. ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞர்நல்லதுக்கும் தீயதுக்கும் தாமிட்டுபிறந்திருப்பார்கள் "ஸாராஸார விவேகஜ்ஞா கரீயாம்ஸ:" "கூடுமாசை" இத்யாதி.

மூன்றுந்திருவந்தாதி - ௰௬ - ம் பாட்டு.

கீழே "ஐம்புலனுந்தம்மிறசெறிவென்னுந்திணைகதவம்செம்மி" என்று இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகை யரிதென்றது, இந்த்ரியஜயம்பண்ணிறாக்கல்ல திவனைக்காணமுடியாது, கண்டாலலலது இந்த்ரியங்களைஜயிக்கமுடியாது, ஆனபின்பு அஜிதேந்த்ரியரானவஶ்கதரவனையிழக்குமித்தனையோவென்னில்; அஜிதேந்த்ரியரானாக்கும் கண்ணாலகண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி திருமலையிலேவந்த ஸுலபனானபின்பவனையெளிதாகவாஶ்ரயிக்கலாமென்கிறா.

‡ மாறபான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையாதோள்கைவிட்டு
நூற்பான்மனம்வைக்கநொயவிதாம் - நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து.

நாலுவகைபபட்ட வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனுமாய் - இப்படியோலைபபுறத்திலேகேட்டுப்போகாதேகண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படிதிருமலை

யிலேவந்துநிற்கிறஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இப்படிஸௌலப்யனான நிலைதன்னிலே நித்யஸூரிகளுந் திருவடிகளிலே தலைமடுத்தாஶ்ரயிக்கலாம்படி மேன்மையையு டையனானவன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸுப்ர வணமாக, போகயோக்யமான பருவத்தைக்காட்டித்துவக்குக்கடவஸுந்தரீகளுடைய தோளோடேயணைத் தநுபவிக்கவேணுமென்னும் நசையை ஸவாஸநமாகவிட்டு, வேதாதிஶாஸ்த்ரங்களிலே மநஸ்ஸைவைக்கைக்கெளிதாம்.

ஜீயரரும்பதத்தில் - ஈட்டினவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன் "வைகுண்டே து பரே லோகே" இத்யாதிப்படியே ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்த்தாநமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹா ஸநத்திலே *ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செலலவீற்றிருந்தருளி *அஸ்த்ராநேபயஶங்கி களான *அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனாய் நித்ய முக்தரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதிஶயாநந்தியாயப்போராநிற்க, அந்நித்யமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும தன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து அடிமைசெய்து வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்துநோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வயாகு லனாய், ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணத்துக்குடலாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணியும். ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணிவடிவழகைக்காட்டியும், தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம்பண்ணியும்செய்தவிடத்திலும்கார்யகரமல்லாமையாலே "விஜாதியரான நம்மாலிவர்களைத்திருத்தவொண்ணாது ஸஜாதீயரைக்கொண்டுதிருத்தவேணும்" என்றுபார்த்து தன்னுடைய நிர்ஹேதுககருபையாலேஸஜாதீயபுத்திபண்ணலாமபடியானவாழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தருளினான். இவ்வாழ்வாராகிறார் ருஷிகளையும்மற்றையாழ்வார்களையும்போலே காமாதிஸாத்ய ஜ்ஞாநாதிகரன்றியே, லௌகிகஜ்ஞாநம்நடையாடாநிற்க பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே யொருகாலவிஶேஷத்திலேபிறந்த தத்வஜ்ஞாநருமன்றியே, திருத்துழாய்பரிமளத் தோடே யங்குரிக்குமாபோலே பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்த ஸஹஜஜ்ஞாநபக் திவைராக்யாதிகளையுடையராகையாலும், "ருஷிம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணா தத்வமிவோதிதம்" என்று தத்வஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநத்தில் ப்ரதமாசார்யராக விலக்ஷணபரிக்ருஹீதராகையாலும ஈஶ்வரன்றானே "லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவராவா" என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டிப்ரபந்தங்களைப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அத்யந்தவிலக்ஷணராயிருப்பாரொருவராயிற்று. இப்படிவிலக்ஷணரானவாழ்வார் பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூத்யாதிகளை விஶத்தமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிறபாசுரமானது "ஊநிஷ்டாஸு" இத்யாதிஶ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, என்கிற நாலுப்ரபந்தமாய ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று.

இவற்றில் சரமப்ரபந்தமானதிருவாய்மொழிக்குப் பரமகாருணிகரானநம்பிள்ளைவ்யாக்யாநம்பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ரபந்தம்ஸர்வக

கும்பரிகராஷ்யமெனகைக்காக ப்ரபந்தத்தவக்த்ருத்தப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாபாவேஶத்தாலே. அதில்பரதமம வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தைஅருளிச்செய்கிறார "ஶ்ரிய:பதியாய" என்றுதொடங்கி "தொழுதெழென்மனனேயெனகிறார" என்னுமளவாக. மேல "இப்படி பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" என்றுதொடங்கி "அநயாபதேசபபேச்சைபபேசுவிக்கும்" என்னுமளவாக ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார. அநந்தரம. "இப்ரபந்தங்களில ஸங்கதிகள" என்றுதொடங்கி "பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்குவாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார" என்னுமளவாக ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார. அநந்தரம இரண்டாமஶ்ரிய:பதியாலேதிருவாய்மொழியினுடைய தவ்யாக்யாநரூபத்வத்தையருளிச்செய்கிறார். மூன்றாமஶ்ரிய:பதியால இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்துக்கும் முகயதாதபாயார்த்தகதநபூர்வகமாக இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டானதசைவைஶத்ருஷ்டாநதமாகவருளிச்செய்கிறார். "மஹாபாவேஶத்துக்கெல்லாம் ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமொன்றிலேநோக்கு" என்று சொல்லுவாருமுண்டு. இவவைலக்ஷண்யத்ரயமுமாழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று "மாதவனபாற்சடகோபன" என்கிறபாட்டில் பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்யாதமாயிற்றிறே. இவவைலக்ஷண்யத்ரயமும் "வாமெ[?]" இத்யாதியாலும "வாஜீகயெ[?]" இத்யாதியாலும, "வெ[?]" இத்யாதியாலும், ஸ்ரீராமாயணத்திலுமசொல்லிற்றிறே.

அதில பரதமம் ஸர்வேஶ்வரனுழ்வாரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபடியையருளிச்செய்கிறார (ஶ்ரிய:பதியா யித்யாதிமுதலவாக்யத்தாலே) இவவாக்யத்தால் பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்தத்வயஜ்ஞாநவத்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலாப்த தமத்வம் பலிதம. ஆப்ததமத்வம்நாம-யதார்த்ததாஶிதவேஸதி யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம, இநதவாக்யத்திலே விசேஷகடாக்ஷமும் தத்பலபூதா பரிச்சேதயாநந்தபரவாஹாவகாஹநமும சொல்லுகையாலே "ஶ்ரிய:பதியாய" இத்யாதி விசேஷணசதுஷ்டயமும கடாக்ஷோபயோகிதவேநவும், கடாக்ஷத்தினுடையபலாவயபிசாரோபயோகிதவேநவும அநுஸநதேயம. எங்ஙனேயெனனில், நித்யஸம்ஸாரிவிஷயத்தில ஸவதந்த்ரனுனஈஶ்வரனுடைய கடாக்ஷம லக்ஷ்மீபுருஷகாரமன்றியிலேகூடாது, அத்தாலேசொல்லிற்று ஶ்ரிய:பதியாயென்று, இவவிடத்தில "[?]" "விதெவக்ஷெத யாநு" இத்யாதிகமநுஸநதேயம, பிராட்டிபுருஷகாரமானாலும சேதநனிடம்பசசையைய பேக்ஷித்திருக்குமபூர்ணனுகில நிர்ஹேதுககடாக்ஷம கூடாதே' என்ன, அதுக்காக சசொல்லுகிறது "அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய்" என்று, இப்படிபூர்ணனானாலும் இத்தலையில்தோஷமகண்டிருக்கச்செய்தே இவனுக்காகவைத்தமாக நிரப்பந்தரூபேண கடாக்ஷிக்குமோ? என்ன, அதுஉக்தம (ஸமஸ்தேதி) தோஷபோக்யத்வரூப வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணத்மகனென்றபடி. தோஷபோக்யத்வாதிஹேதுபூதஸம்பந்தம்சொல்லுகிறது "ஸர்வேஶ்வரன" என்று; ஸ்வாமித்வம்ஸம்பந்தம். "[?]" என்னக்கடவதிறே. யத்வா, வ்யக்திவிசே

ஷத்திலே நிர்ஹேதுககடாக்ஷம் கூடுமோ? என்ன, நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனுகையாலே கூடுமென்கிறார் "ஸர்வேச்வரன்" என்று; இவ்விடத்தில "பட்டத்துக்குரியவரனையும் அரசுஞ்செய்யுமவையாராயாது" "நாஸௌ புருஷகாரேண" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம், ஸ்வாதந்த்ரியம் காமாநுகுணோபேக்ஷைக்கும் ஹேதுவன்றோ? என்னுமிடத்தில், அதைக்கீழ்ப்படுத்தி யுதயவியாநின்றுள்ள தயாதிகுணவிசிஷ்டனென்கிறார (ஸமஸ்தேதயாதியாலே) இப்படி தயாதிகுணவிசிஷ்டனாலும் அபூர்ணத்வேந சேதநனிடும் பச்சையையபேக்ஷிக்குமோ? என்னில், அது வேண்டா, பூர்ணனென்கிறார (அவாப்தேதயாதியாலே) பூர்த்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது "ஸ்ரீயஃபதியாய" என்று. இப்படி கடாக்ஷாபயோகித்வத்திலாரோஹாவரோஹ வ்யாவர்த்யசோத்யங்கள கண்டுகொள்வது. அநந்தரம் "ஸ்ரீயஃபதி" இத்யாதி விசேஷணங்கள் கடாக்ஷத்தினுடைய பலவ்யாபத்த்வோபயுக்தங்களான பக்ஷத்திலே, கடாக்ஷம் பலவ்யாபதமாகைக்கடி ஸ்வேச்சாகருதகார்யத்தில் புரவருத்திவிஹதிரஹிதநிரங்குசஸ்வாதந்த்ரியமென்கிறார "ஸர்வேச்வரன" என்று; கேவலம் ஸ்வாதந்த்ரியம் கார்யகரமாகாதே! பலப்ரதத்வௌபயிக ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளும் வேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறார (ஸமஸ்தேதயாதி) ஆனாலும் அபூர்ணனாகில் நிர்ஹேதுக பலப்ரதாநம்கூடாதே! என்ன, அது வேண்டா, ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேதயாதியாலே) இந்தப்பூர்த்தி காதாசித்கையாகில தன்மூல பலப்ரதத்வமும காதாசித்கமாகையாலே கடாக்ஷபலம் நியதமாகாதோ? என்னுமிடத்தில், பூர்த்திநித்யதாஹேதுபூதலக்ஷ்மீ வைசிஷ்ட்யம் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீயஃபதியாய்" என்று. அதவா, ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஸார்வாதிகலக்ஷணமாகையாலே ஸர்வாதிக கடாக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஹதி யில்லாமையால் கடாக்ஷம் பலவ்யாபதமென்கிறார் "ஸ்ரீயஃபதியாய்" என்று, ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஸார்வாதிகத்வே ப்ரயோஜகமென்னுமிடத்தில ப்ரமாணம் "ஸ்ரீயஃ ப்ரியோ தேவோ தேவகிபுத்ர: ..." "க: ஸ்ரிய: ஸ்ரிய: ஹித: தேஜ:" இத்யாதி; ஸார்வாதிகத்வேந தத்கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமானாலும் தீயமானபலம் பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, "வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வாநுகுணவிபூதித்வயவத்தாயாதபூர்த்திமானென்கிறது (அவாப்தேதயாதியாலே) ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகநிரஸநபூர்வக பலப்ரதத்வாநுகுண ஜ்ஞானசக்த்யாதிவிசிஷ்டனாகவேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறது (ஸமஸ்தகல்யாணேதி) பூர்வோக்தாகாரத்ரய விசிஷ்டனானாலும் ஆச்ரிதபாரதந்த்ரனாகையாலே யாச்ரிதராலே ப்ரதிருத்தமாய கடாக்ஷம் பலியாதிருக்குமோ! என்னில், அதில்லை, "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்னுமநிரங்குசஸ்வதந்த்ரனென்கிறது "ஸர்வேச்வரன" என்று, அதாவது ஆச்ரிதபாரதந்த்ரனானாலும் "ஆநயைநம் ஹரிச்ரேஷ்ட" இத்யாதிவத்ஆச்ரிதரை யநுஸரித்தும்கார்யம்செய்யும்ஸ்வதந்த்ரனென்றுகருத்து. இப்படி "குணசதுஷ்டயமும்கடாக்ஷாபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌலப்யபரம்; கடாக்ஷத்தினுடையபலாவ்யபிசாரித்வோபயோகித்வபக்ஷத்தில பரத்வபரம்" என்பார்கள். இவ்வாக்யத்தில்பிராட்டி ஈச்வரனுக்கு ப்ரதாநநிருபிகையாகையாலும், ஸர்வப்ரகாராச்ரய ஹேதுவா

கையாலும், புருஷகாரத்வேந பகவத்கடாக்ஷத்திலும் தத்பலாவ்யபிசாரித்வத்திலு ம பரதாநப்ரயோஜகையாகையாலும், பராரிபலித கரநத்தினுடைய நிஷ்ப்ரத்யூஹபரிஸமாப்தி கடகதயா மங்களரூபையாகையாலும, "ஸ்ரீயஃபதியாய" என்கிறதுக்கு பராதமயம், விபூதித்வயமுமமிதநசேஷமாகையாலே விபூதித்வயவத்தாரூபாவாபதஸமஸதகாமத்வததுக்குததாநநதாயம; பூரணனுடையவேகுணங்கள் கலயாணகுணங்களாயும நிரஹேதுகமாக காாயகரஙகளுமாகின்றனவென்று ததாநந்தாயம் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகதவத்துக்கு; உசதாகாரதரய நிருப்யமாகையாலும் விஶேஷ்யஸமர்ப்பகமாகையாலும் ஸாவாநநதர்யம்ஸாவேஶ்வரனென்கிறதுக்கென்றுவிஶேஷணசதுஷ்டயததுககும் க்ரமம. இன்னமும்இநநாலுகுணங்களும் உபாயதவோபயோகியானஸௌலப்யத்துக்குமுடலாய், உபேயத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணோபேதமானபரதவததுககுமுடலாயிருக்கும். எங்ஙனே? என்னில், ஸ்ரீயஃபதித்வம் "ஶக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:" "யஸ்யாவீக்ஷ்ய" இத்யாதிபபடியே ஸௌலபயததுக்குமுடலாய "ஸ்ருஷ்ட்வம்ஹிதம் ஜகத்" இத்யாதிப்படியே பரதவத்துககுமுடலாயிருக்கும் ; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தி கைவாங்காதே மேலவிழுகைககுடலாமததனையாகையாலே ஸௌலப்யத்துககுமுடலாய் பரதவததுககுமுடலாயிருக்கும ; ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகத்வமும் ஜ்ஞாநாதிகுணஙகளபரதவஹேதுவாய வாதஸல்யாதிகுணங்களஸௌலப்யத்துக்குமுடலாயிருககையாலே பரதவஸௌலபயங்களுக்குடலாயிருக்கும்; ஸாவேஶ்வரதவமும் "ஶம்ஶீதவஸ்ம்பம்யாக்" என்று ஸம்பநதங்கொண்டுகிடுகைககுடலாய ஸாவாதிகனுகையாலே பரதவததுக்குமுடலாயிருக்கும். இன்னமும் "கவிமே" இதயாதிஶ்லோகமஶாஸ்தரஸங்க்ரஹமானுறபோலே இச்சூர்ணையுமித்திருவாயமொழியால் பரதிபாதிககப்படுகிற அாததபஞ்சகத்தையும் த்வயாாததததையும் ஸஙக்ரஹேணசொல்லுகிறது. எங்ஙனே ? என்னில், "ஸ்ரீயஃபதியாய்" இதயாதியாலே ப்ராபயப்ராபகபூத பரஸ்வரூபமும்சொலலிறறு; "மாறிமாறி" எனறுதொடங்கி "நிதயஸம்ஸாரியாயபபோநத" என்னுமளவாலேவிரோதிஸவரூபமும், "அடியையடைநது" என்றுதொடஙகி "மூழகினன்" என்னுமளவாலேபலஸவரூபமும், "இவனை"என்றும் "யானஎனறுமசொல்லுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும, "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி" எனறும "அருளினுன்" என்றும் சொலலுகையாலே உபாயஸவரூபமும்சொலலிற்று. அபபடியே "ஸ்ரீயஃபதியாய" இதயாதிவிஶேஷணசதுஷ்டயததாலே பூாவோத்தரவாகயகத ஸ்ரீமநநாராயணஶபதாாததமும் "மாறிமாறி" இத்யாதியாலே நமஶஶப்தநிவாதயாவித்யாதிபாஹ்யவிரோதிகளும, "அடியை" என்றுசரணஶப்தாாததமும், "அடைநது"என்று கரியாபதார்த்தமும், "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினுன" என்றுஶரணஶப்தாாததமும; "யான" என்று "பரபதயே"எனகிற உததமபுருஷனுலாக்ஷிப்தனவதிகாரியும், "ஈறிலினபததிருவெள்ளம்மூழகினன"என்றுசதுாயாாததமும, "உள்ளநதேறி" என்று ஸவபோக்தருத்வபுத்திராஹிதயரூப நமஶ்ஶப்தார்த்தமும் சொல்லிறறு. இனனமுமிச்சூர்ணையாலே "ஸ்ரீயஃபதியாய்" இதயாதியால்வஸ்துநிர்த்தேஶமும், "அடியையடைந்து" எனகையாலே நமஸ்காரமும், "ஈறிலின்ப

த்திருவெள்ளம்யானமூழ்கினன" என்று ஸவலாபாநுஸந்தாநமபரோபதேசகர்ப்பமாகையாலே "எம்பெருமான்றிருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிர்மலாந்தக்கரணராய் நித்யாபரிச்சேதயாநந்த பரவாஹத்தில்முழுகுங்கோள்" என்றுஶ்ரீஸ்ஸூக்ம, பலிதமாகையாலே அவிகடபரிஸமாப்தியரசயகமநாரதமாக ப்ரபந்நாரம்பத்தில்பண்ணக்கடவவஸ்துநிர்த்தேஶநமஸ்காராஶ்ரீஸ்ஸூக்களாகிறதரிவிதமங்களுமாசரிக்கப்பட்டது. ஸர்வேஶ்வரனவிஶேஷகடாக்ஷமபண்ணியருளினுனென்றநவயம். ✓

கடாக்ஷாதசர்ஷவிதயாததமாகததபூர்வாவஸ்தையிலிவருடையவாகாரத்தையருளிசசெய்கிறார் (மாறிமாறி இத்யாதிபோந்தவிவனாயென்றுமளவாக.) இததால்கடாக்ஷத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும்ஸூசிதம். தோளமாறுகையாவது-சிவியாரொருதோளநொந்தால மறறொருதோளிலே மாறறிக்கொளளுமாபோலேயொருஜன்மம்போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தையடைகை. இவ்விடத்தில் "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம்" "வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவிவனென்கையாலே - நித்யமுக்தேஶ்வரர்களிலேயொருவராழவாராகவவதரித்தாரொன்னுமது இவருடையப்ரபாவாதிசயப்ரபந்நமென்று கருதது.

கடாக்ஷபலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதிசொல்லவல்லாரம்படியாகவென்னுமளவும்.) அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யென்கையாலே-கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேமநஸ்ஸூநிர்மலமாயஈஶ்வரனைஸாக்ஷாத்கரித்தவாகவிலவ்யாவ்ருத்தி; இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமாக "ஸாத்ம்யஸௌஹார்த்ரவிஶேஷதஸ்தூர் ஸோகேநஸம்ஹ்ருதஶரீரஹர்வா । உந்மஷ்டிநீவாஸஜ்ஞோவாசதாரா ரோசம்ஶ்ணாதுஷ்டுணஉந்முக்ஷம்" என்றதையருளிச்செய்வர். "உள்ளந்தேறியென்று - ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலே பராமாண்யமும், மூழ்கினனென்று குமிழ்நீருண்ணுமபோதில ஶப்தம்போலே இப்ரபந்தமென்றுஸூசிதமாகையாலே பக்திவழிந்தசொல்லென்றுதோற்றுகையாலே க்யாதயாதிமூலத்வாபாவமுமஸிதிக்கிறதென்று திருவுள்ளம்" என்றுபரீக்ஷகாரம.

ஈறிலவ விருவெள்ளமென்றநவயம். அதற்குஎன்றுநிரர்த்தாவயயபரம். ஈறு - நாசம. இல் - இல்லாமை. ஆகநித்யமென்றபடி. இததாலஸ்வாககாரையுமவாயவ்யாவருத்தி. இருஎன்று-பெருமையாய அபரிச்சேதயதாவாசி. இதநாலகைவல்யவ்யாவருத்தி. இருவெள்ளமெனனகயாலேமூழ்கினனெனகிறது. முதலிலே-ஸமஸாரத்திலே. பக்தயங்குரத்தையாகவுமாம. கர்மஜ்ஞாநம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, பரபக்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமபக்தி, மூர்த்நயநாட்யுதக்ரமணம், ஆதிவாஹிகர் ப்ராப்தி, தேசவிஶேஷப்ராப்தி, பகவத்ப்ராப்தி, கைங்கர்யப்ராப்தி. ஏதத்நந்தரம்சொல்லும்வார்த்தையை பரமதேவ-விக்ரஹத்தோடேஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தேதானேஅதிலும்பக்தயங்குரத்தையிலேதானே அதிலும்பரபக்தியிலேதானேயென்றபடி. சொல்லவல்லாரம்படியென்றது-விஸ்மயாதிசயம்சொன்னபடி.

(முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்குமுதலடி-ஸாதநத்ஞ்ச. நிர்ஹேதுகத்வேதாத்பர்யம். இங்கே "நாவஸளவஸாபஷிகாரேண" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம்.

('விசேஷகடாக்ஷமபணணி யருளினன்) விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகை யாவது – "மயாவறமதிநலமருளினன" என்கிறபடியே பகதிரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையுடையராம்படிஸங்கல்பிக்கை யதவா, கடாக்ஷமாவது – இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாக பகவதநுபவைக பரதவ ரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமாதரஹேதுவாயிருக்கும தாய், விசேஷகடாக்ஷமாவது – பரபந்தநிர்மாணமுகேநாகிலோஜ்ஜீவநிதருத்வாபாதகமாயிருக்குமதென்னவுமாம.

இபபடி அவனகடாக்ஷம்பலிததவிடமுண்டோ' என்ன, உண்டென்கைக்கும், கடாக்ஷமபணணது இன்னதுககாகவெனறும, பினபவாதா மின்னபடியாறுமொன்றுமருளிச்செய்கிறார் (பருநதாவநமிதயாதி) புததிஸமாதாநார்த்தம தருஷ்டாந்தோபநயாஸ:. அயம்ஶ்லோக: ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேபஞ்சமாமஶேஷஷ்ட்டேதயாயே. இநதஶ்லோகத்துக்கார்த்தம, பருநதாவநம்-நெருஞ்சிககாடு. பகவதா-விசித்ரஶக்திமானுய். அக்லிஷ்டகாமணு-கலேஶமவிநா பலவதகாமஸாதகனுய். க்ருஷ்ணேந- "க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்சநிர்வ்ருதிவாசக: । விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ணோ பவதி ஸாத்வத" என்றுசொலலப்பட்டிருநதுள்ள குணயோகத்தையுடையக்ருஷ்ணனுலே. ஶுபஹேந-அவயாஹதேந. மநஸா-ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநேந. தயாதம்-விஷயீகருதம். கவாமவ்ருத்திம்-பசுவருததியை. அபீப்ஸதா-ஆபிமுகயேநவாசைபபடுமவனெனறபடி. இததாலகோவருததியே பலமென்றதாயிற்று.

(உதபநநேதயாதி) உத்பநநஶபத: கோமலத்வாநுவருததிபர:. நவஶப்த: அந்யத்ராதருஷ்டதவபரஸ்ஸந ஸததலாநதரீயகோமலஶஷ்பாநதர வைலக்ஷண்யம வயஞசயதி. இநதவசநத்தையிநகேடுக்கையாலே இவருடையஜ்ஞாநததுககு வ்யாஸாதிபரமருஷிகளுடையஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷணயமும, அந்தஜ்ஞாநததுககுபகவதநுராகாந்தரிததவமும் தோறறுகிறது.

(ஶஷ்பாட்யமென்று) ததர்ததாநுவாதமாதல, ப்ருநதாவந விசேஷணத்வவிவக்ஷயாவாதல் நபுமஸகலிஙகபரயோக:. நிர்ஹேதுகதவ பரகாஶநாதத மாகவும கோவருததிவ்ஜகதரக்ஷணம ஈஶ்வரனுக்கபிமதமென்கைக்காகவும் கோவருதயர்தத பருநதாவநகடாக்ஷமே தருஷடாந்ததவேநோபாததம்.

பருந்தாவநகடாக்ஷததுககுபபோலே பரம்பரயாபரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகத்திலுண்டோ' என்னவருளிசசெயகிறார்- (ததவங்களைவிஶதமாகவென்று) விஶதமாகவறிகையாவது - பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்யயுக்தமாம்படி யறிகை. இததாலாழ்வாருககுஜ்ஞாநததையுணடாக்கி தநமுகேந ஸமஸாரிகளுக்கும்ததவஜ்ஞாநததையுணடாக்கி ததுஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜநலாபார்ததமாகவும், "தென்னாவென்னும்" இதயாதிப்படியே தனக்காழ்வாரருளிச்செயதப்ரபநதஶ்ரவணஜநிதாநநதாாததமாகவும், "தொணடாக்கமுதுண்ண" இதயாதிப்படியே ததப்ரபநதமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதாகளை க்ருதார்த்தராக்குகைக்கும்கடாக்ஷிததானெனறபடி.

"தத்வஙகளைவிஶதமாகவறியவல்லராம்" என்கைக்குதத்வங்களில்ஸந்தேஹமுண்டோ? என்ன, தததவிஷயமானவிப்ரதிபத்திகளை யருளிச்செய்துகொண்டு "நந்தர்ஶநத்துக்குத்தத்வங்கள்மூன்று" என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தையுமருளிச்செ

யகிறார் (இதரதர்ஶநங்களிலித்யாதி.) "பதினாறு, ஆறு" என்றது-வக்ஷ்யமாணத த்வத்ரயவிருத்தாகாரம். ப்ரமாணப்ரமேய ஸம்ஶயப்ரயோஜநத்ருஷ்டாந்த ஸி த்தாந்தாவயவதர்க்க நிர்ணயவாதஜல்பவிதண்டாஹேத்வாபாஸச்சலஜாதி நிக்ரஹ ஸ்தாநங்களாகிறதத்வங்கள்பதினாறென்பர்கள் நையாயிகர்கள். த்ரவ்யகுணகர் மஸாமாந்யவிஶேஷஸமவாயங்களாகிற தத்வங்களாறென்கிறவனவைஶேஷிகன,

(பஹுப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதத்தந்மதப்ரகாரங்களிலே. இத்தா லிவ்விடத்தில் பஞ்சவிம்ஶதிதத்வவாதிகளானஸாங்க்யர்; இத்தோடீஶ்வரனையும் கூட்டி ஷட்விம்ஶதிதத்வவாதிகளானயோகிகள்; அந்தவிருபத்தஞ்சோடேநியதி, காலம், ராகம், வித்யை, கலை, மாயை, சுத்தவித்யை, ஈஶ்வரன், ஸதாசிவன், ஶக்தி, சிவன், என்கிறபதினொன்றையுங்கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறுதத்வமென்கிற பா சுபதர்; பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதசாயதநம், அஷ்டாதஶதாதுக்கள், தத்வமென்கிற பௌத்தர்; ஜீவன், தர்மாதாமங்கள், புத்கலம், காலாகாசங்கள், தத்வமென்கிற ஜைநர்முதலாகமற்றுமுண்டான தத்வஸங்க்யாவிவாதகாகளெல்லாரும்விவக்ஷிதர்.

(விப்ரதிபத்தி) விருத்தப்ரதிபத்தியாதல். விவிதப்ரதிபத்தியாதல். இங்கு தத்வவிப்ரதிபத்திசொன்னவிது-உபாயோபேயவிஷயவிப்ரதிபத்திகளுக்கு உபல க்ஷணம், மேல் உபபாதநகரந்தாநுகுணமாக. இங்குவிப்ரதிபத்தி-வாதிவிப்ரதிபத் தியைச்சொன்னபடி.

(லோகாயதிகன்) சார்வாகன். அவன்மதத்திலாகாஶத்தோடேகூட பூத பஞ்சகவாதிகளுமுண்டு, ஆகையாலே தத்வசதுஷ்டயபஞ்சகவிஷய க்ரந்தங்களு க்குவிரோதமில்லை.

(கூட்டரவு) ஸமுதாயம். * [illegible] - க்ரமுகபலதா ம்பூலதளாதயவயவஸமுதாயே ராகோதயவத்பூதசதுஷ்டயஸமுதாயத்தில் சைத ந்யமென்றொருதாமம்பிறக்குமென்றபடி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) " [illegible]

[illegible]" என்றதைப்பற்ற. அ துக்கு - கூட்டரவுக்கு.

(சைதந்யம்நசிக்கும்) சைதந்யநாசமேமோக்ஷமென்றபடி.

(அவ்வருகொன்றுமில்லை) என்றவநந்தரம் - என்றுமொன்றுமேஷம். இல் லையாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரதமாந்தஶப்தமந்வயியாது.

இப்படியவன்சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்தமோ? என்னவருளிச்செய் கிறார் (என்பதவனுடையஸித்தாந்தமென்று) இதைப்பற்றவிறே யவனுக்குலோ காயதிகனென்றுபேராயிற்று, லோகே ஆயதம்-விஸ்த்ருதம் ஸர்வதரப்ரத்யக்ஷபரி த்ருஷ்டமேவமதம் யஸ்யஸ: லோகாயதிக: - என்றுவ்யுத்பத்தியாகையாலே.

(ஆர்ஹதனித்யாதி) ஆர்ஹதன்-ஜைநன். ஸத்யாஸத்யம்-விகாரித்வாவிகாரி த்வங்கள். ஸத்வாஸத்வமென்னவுமாம். இல்லையாகில் நித்யாநித்யமென்றத்தோ டெபுநருக்தமாம். " [illegible]

நாஸந்தேஷு க்ஷணிகேஷு நித்யேஷு வா ஸம்பவதி, ஸந்யாயாத்துநாவதிஷ்ட ஸீதம். ஸந்யாயாஸ்து ஸர்வஸ்ய ஸ்வஸாவிஶேஷா:" என்றபாஷ்யகாராதிவ்யஸூக்தியை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு அவன்மதத்தையுபந்யஸிக்கிறார் (கார்யகாரணரூபத்தாலே இத்யாதி.)

(ஆத்மாக்களித்யாதி) " ஜீவோ ஸம்ஸ்ருத்ய ப்ரதேஹே ஶோதேஹவஶீ ஸ்வர்ணஸித்திர்யதா ஸம்ஸ்திதி: " இத்யாதித்ரஷ்டவ்யம். தனக்கு - தங்களுக்கு. கொண்டிருக்கும் - கொண்டிருப்பார்கள்.

(மலதாரணாதிகளாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே ஹிம்ஸாநிவ்ருத்தி திகம்பரத்வவிஷய வைராக்யாதிகளை நினைக்கிறது. மலதாரணாதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞானத்தாலுமென்றது - " ஶ்ரேயோ ப்ரணாஶிபி: கர்மஹிர்ஜ்ஞானேந மோக்ஷப்ராப்தி:" என்கிறஜ்ஞானகர்மஸமுச்சயத்தினாலேயென்றபடி. ஆத்மஜ்ஞானம - தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞானம். " மோக்ஷார்த்த- ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திவத்தூர்த்வகமநமதிப்ராப்திரேவ" என்றத்தைப்பற்ற (ப்ராக்ருதிவிநிர்முக்தராயித்யாதி.)

(பௌத்தமதங்களில) நாலுவிதமானபௌத்தமதங்களில். (பரமாணுஸங்காதமாய) பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயபரமாணுஸங்காதரூபமாய. (ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய) க்ஷணிகமாயிருக்குமென்றத்யாஹார்யம், " ஜ்ஞானமும்" என்கிறவிடத்தில் சஶப்தத்தாலே. வேறொர்த்தமாவில்லை- ஜ்ஞானஸந்தானமேயாத்மாவென்றபடி. ஸம்ஸாரம்-ஸம்ஸாரஹேது. க்ஷணிகபுத்தி-க்ஷணிகத்வபுத்தி. "இதில" என்றத்தையநுஷங்கிப்பது. இதில-ஜகத்தில. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது. ஜகத்விஷயக்ஷணிகத்வப்ரகாரகபுத்திர்மோக்ஷஸாதநமென்றுனென்றபடி.

(அநுமாநஸித்தம்ஜகத்து) கடமஸ்வாகாரத்தைஜ்ஞானத்திலேகொடுத்துப் போகையாலே ஜகத்து ஜ்ஞானவைசித்ர்யாநுமேய மென்றபடி. இவ்விடத்திலே " யோ ஹ்யாவாஸோ ராஜஸூயவத்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம.

(பரமம்) பரமஸித்தங்கள. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது.

(ஶூந்யத்தாலே) ஜ்ஞானமுமஶூந்யமாகையாலே. ஶூந்யத்வஸாதகஹேதுஸத்தாங்கீகாரத்தில பாதனாலே ஶூந்யத்தாலேயென்றுகருத்து. ஶூந்யேந ஸாதநேநவென்றபடி.

(நையாயிகவைஶேஷிகாகள்) இவர்களிருவர்க்கு மர்த்தாந்தரத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில வக்ஷ்யமாணாத்த்தில விப்ரதிபத்தி யில்லாமையாலே யிவர்களைஸமுச்சித்யோபாதாநமபண்ணுகிறார். உபாதாநகாரணம்-ஸமவாயிகாரணம். பரமாணுக்கள்-பார்த்திவாதிசதுஷ்டயபரமாணுக்கள். ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸாவஸித்தாந்தஸம்மதம். ஈஶ்வரோபாஸ்தியாலே - ஆநுமாநிகேஶ்வரோபாஸதியாலே. "ஸுகது:கஜ்ஞானங்கள்" என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துக்கமும்ஜ்ஞானமும்நசிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள. ஸுகதுக்கங்கள்நசிக்கை மோக்ஷமென்றது - " ஏகவிம்ஶதிப்ரபேதபிந்நது:கத்வம்ஸோ மோக்ஷ:".

என்றதைப்பற்ற. ஸூக்தககஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கையாவது - பாஷாண கல்பமென்றபடி.

(பாசுபதன) பசுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலேசிலர்பரமாணுக்களே ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமென்கையாலே ப்ரக்ருதியுபாதாநகாரணமென்கிற ஶ்ருதப்ரகாசிகையோடுவிரோதமில்லை. அப்படியே ஈஶ்வரன - நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலர்சொல்லுகையாலே யாதுமாஹேஶ்வரன நிமித்தகாரணமென்கிறவேதாந்ததீபத்தோடும்விரோதமில்லை. ஆகமம்-பாசுபதாகமம்.

(காமாநுஷ்டாநத்தாலே) முதரிகாஷ்டகதாரணத்தாலே. "கண்டிகா ருசகஞ்சைவ" இத்யாதி கண்டுகொள்வது.

ஸாங்க்யர்-கபிலாகமநிஷ்டர். ஸேஶ்வரஸாங்க்யனையும் நிரீஶ்வரஸாங்க்யனையும்சொன்னபடி. யோகிகள்-பதஞ்சலிமதநிஷ்டராதல். ஹிரண்யகர்ப்பமதநிஷ்டராதல். "ஸாங்க்யஸ்ய வக்தா கபில: பரமர்ஷி: ஸ உச்யதே | ஹிரண்யகர்போ யோகஸ்ய வக்தா நாந்ய: புராதந:" என்னக்கடவதிறே. ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம- ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தபுருஷவிவேகம்.

"பாட்டப்ராபாகரர்கள்" இத்யாதியாலே ஶருஷ்டிமதோபந்யாஸமபண்ணுகிறார். "ஶப்தார்த்தயோர்ஸம்பந்தஶ்சாஹிதஸ்தாவிஶேஷத: | நாநாஸ்ததஸ்ஸ்வதோ யுக்தா ப்ரதிக்ஷேப்தவ்யஜ்ஞாநேஷ்டஸாஸ்தே" என்றதைப்பற்ற (நித்யராயநேகராயித்யாதி)

ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யமென்கிறவிடத்திலே "ஜ்ஞாநீவ ஸம்ஸ்த்ருஷ்டம் நாயிகமிஷ்யதே" "ந கதாசிதநீத்ருஶம் ஜகத்" இத்யாதிகளைக்கண்டுகொள்வது.

(கர்மாபூர்வம) காமஜந்யாபூர்வம், அவர்களமதத்திலே அபூர்வமிரண்டுவிதம், நித்யாபூர்வமென்றும் அநித்யாபூர்வமென்றும, நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிதமான நித்யகாமஜந்யாபூர்வம அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யாநுஷ்டிதமான காமஜந்யாபூர்வம. அவற்றில்அநித்யாபூர்வமிவ்விடத்தில கர்மாபூர்வஶப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ஈஶ்வரஸத்பாவமில்லையென்றாக சொன்னது - "கர்மேதி கர்த்ருகர்மாணாஶ்ரய: ப்ராப்யத்யந்தம் | ந தேவதா வத்யந்தம் கவிநியோமாஜ்ஞதேவர" என்றதைபபற்ற. ஸத்பாவம் - ஸத்தை.

இப்படி பூர்வபாகத்துக்குதருஷ்டிமதோபந்யாஸமபண்ணி மேலுத்தரபாகத்துக்குதருஷ்டிமதோபந்யாஸமபண்ணுகிறார் (மாயாவாதீத்யாதியாலே) (நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம்) விஶேஷமாவது - பேதம, அதாவது ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதங்கள். ஸஜாதீயபேதமாவது - ஜீவப்ரஹ்மபேதம். விஜாதீயபேதமாவது- அசித்ப்ரஹ்மபேதம். ஸ்வகதபேதமாவது - ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களுக்குமுண்டானபேதம். நிர்விஶேஷமாவது - இவையன்றிக்கேயிருக்கை. இம்மூன்றுபேதமுமில்லையென்று "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னுமவன்

(சிநமாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சப்தத்தாலே ஸ்வயம்பரகாஶத்வமும், மாத்ரசப்தஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூபதர்மாபாவமும், ஏகதேஶபிஜடத்வராஹித்யமும்சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்ந்யேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமானால் ஶஶவிஷாணம்போலே துச்சத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்கிற சங்கையிலே "ஸிந்மாத்ரம்" என்கிறது. அதுதான் துச்சத்வவ்யாவர்த்தகமிறே.

(மாயாசபளம்) மாயாமிஶ்ரம். மாயை - அவித்யை. இதுதான் ஆச்சாதிகாவித்யையென்றும் விக்ஷேபிகாவித்யையென்றும் த்விவிதம். ஆச்சாதிகாவித்யையாவது - ப்ரஹ்மதிரோதாநத்தைப்பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்யையாவது - திரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்தை தேவாதிநாநாரூபஹாககாகப்பண்ணுமது.

(தத்வமஸீத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத் - அந்தப்ரஹ்மம். த்வம் - நீ. அஸி - ஆகாநிற்கிறாய். என்று சொல்லுகிறவாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே "த்வம்வா அஹமஸ்மி" "அஹம்வா த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

"அந்தப்ரஹ்மந்தானே" என்றதுச்சப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தையே பராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்வாதிகளைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று, ப்ரஹ்மம் ஸகுணமென்று அவனங்கீகரிக்கையாலே.

உபாதியாவது - தேஹேந்த்ரியாதிகள். உபாதிக்குஸத்யத்வமாவது - பாரமார்த்திகத்வம். ஸ்வமதாநுகூலஸாதகப்ரமாணஸித்யர்த்தம் பந்தமோக்ஷாதிவ்யவஸ்தாஸித்யர்த்தஞ்ச உபாதிக்கும் தத்கார்யபூதப்ரபஞ்சத்துக்கும் பாரமார்த்திகத்வமங்கீகரித்தான் பாஸ்கரீயன்.

வர்ணாஶ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஶ்ரமோசிதமான தர்மமென்றபடி. வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது - "தத்த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநம். உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது - "ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதிவாக்யவிஹிதமாய ஜீவப்ரஹ்மபேதஹேதுபூதோபாதிநிவர்த்தகமாய அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய வேதநத்யாநாதிஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி.

உபாதிநஶிக்கைமோக்ஷமென்றது - உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதிநஶித்து அதினாலே உபஹிதாம்ஶமான ஜீவத்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஶமான ப்ரஹ்மத்தோடேயைக்யபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஶமாவது - கடாகாஶம்போலே யுபாதியினாலே யவச்சிந்நமான அம்ஶம்.

(யாதவப்ரகாஶனித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மந்தானேயென்றதச்சப்தம் - பாஸ்கரமதத்திற்போலே ப்ரஹ்மமாத்ரத்தையே பராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்தைப்பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்தப்ரஹ்மம் சிதசிதீஶ்வரரூபேண பரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூபவிஶேஷமவனங்கீகரிக்கையாலே.

ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமென்கிறது - ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்றவனுக்கபிமதமாகையாலே. ஸத்யமான - பரமார்த்தமான.

ப்ரமமாவது - ஸ்வஸமாநபிந்நமான சிதசிதீஶ்வரர்களிடத்திலே பேதபுத்தி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மத்துக்குண்டான தாத்ருஶபேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி.

ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயநந்திருமேலயென்ற து- "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச" என்றத்தைப்பற்ற. ஸமுச்சயந்திருமேலயென்கிறவிடத்தில்-ஸமஸமுச்சயமாயிருக்குதிறமல்லது அங்காங்கிபாவேந ஸமுச்சயமன்று. காமறுட்பீடிக்கிருக்கிற ஜ்ஞாநேநப்ரஹ்மப்ராப்திः என்றிறேயவாக்யார்த்தியை, ஆனைபோலே விட்டமபலமாகையாலே ஜ்ஞாநமுமகாமமும ஸமுச்சிதமாகவேண்டுமென்று பெறவருகுது. இவ்வர்த்தத்தில்ப்ரமாணம் "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ| அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமச்நுதே" என்றிரண்டு. இந்தச்ருதியில்-ஸாதந தவித்வபரயபூர்வகண்டம். உகதுமணை ஸாக்யநவித்யவபாமென்றயாதவபரகாசமதம். அதிலஜ்ஞாநணமோக்ஷமான ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயம் அங்காங்கிபாவேநவென்று பாஷ்யகாரருக்கும் பரமாசார்யருமபிமதம். ம்லேச்சஜாதிகளைபபோலே நிஷ்பந்நமானஜ்ஞாநருபகாரணத்துக்கு பலோத்பாதகத்வத்தைவிலே அநுக்ராஹகத்வேந காமம அங்கமென்ன வ்யாக்யாநமதம். பக்தியென்ன ஜ்ஞாநோத்பாதகத்யாதத்தங்கமென்று பாஷ்யகாராமதம்.

பேதஜ்ஞாநமபோகை மோக்ஷமென்றது - காமஸாம்யப்ரஸ்ருதிவைபவத்தினிவ்ருத்திபூர்விகையாய ஜ்ஞாநஸாதயையான பரஹ்மைஸ்வரூபப்ராப்தியாலேபேதஜ்ஞாநம்போகைமோக்ஷமென்றபடி,

(ஏகாயநனிதயாதி) லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனான நாராயணனையே உபாயமென்றங்கீகரியாமையாலே ஏகஏவாயநம் - ப்ராப்யமயஸ்யஸஏகாயந இதிவ்யுத்பத்யா மாத்வமதநிஷ்ட்டனென்றபடி. மிதுநசேஷத்வமங்கீகரியாமையாலே ஏகாயநனென்று ஸ்ரீநாயநாசொல்லுயாகள்.

அதுவேயென்றது- பிராட்டியோட்டைஸம்பந்தமில்லையென்றபடியே. விசேஷமென்றது - நம்முடையஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற. ஸ்ரீயபதியேசேஷியாகக் கொண்டானென்றது "நாயிகாஸஹஸேநாம் வ்ருணுதே" என்று சக்திஸபத்வாச்யையானவிவளையொழிய ஸர்வேச்வரன் ஸ்ரீயபதியைசேஷியாகவங்கீகரித்தானென்றபடி.

உதாஹ்ருதமதங்களை பாஷ்யாதிகளிலேதூஷிக்கையாலும் ஸவ்யாக்யாநத்தாலுமவற்றில்தூஷணங்களைவிட்டு தத்தூஷணபலிதார்த்தங்களைச்சொல்லுகிறார் (ஆகஸித்தாநதங்களிதயாதி) (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளும) வேதாந்தமதநதொடங்கியோகிமதபர்யநதமபூர்வமதங்கள். பரமாசார்யதூஷிதமாயநதமத்ருஷ்டிமதங்கள். (வ்யாக்யாதங்கள்) "யாவேதபாஹ்யாःஸ்ம்ருதயோயாஸ்சகாஸ்சகுத்ருஷ்டயः| ஸர்வாஸ்தாநிஷ்பலாःப்ரேத்ய தமோநிஷ்டாஹிதாःஸ்ம்ருதாः" என்கிறமநுவசநமிவவிடத்தில் அநுஸந்தேயம். பரோக்ஷபலா - பாரலௌகிகபரயோஜநஸூந்யங்கள்.

ஏவம்பரமதமநிரஸய ஸவஸித்தாந்தமாஹ (நநுகர்ஸநதூநகதயாதி) நயதர்ஸநத்துக்கு - பரமவைதிகத்வேந பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதவ்யாவ்ருத்தமான நயதர்ஸநத்துக்கு. அவையெவையென்னுமபேக்ஷையிலே "ஹோத்ராதிஹரிஹோ மயோகாதிதாஸ்" இதயாதிஸ்ருதிச்சாயையாலேயுதேசிக்கிறார் (அவஸ்தாவ்யாவ்ருத்தயாதி) "ஸத்வஸ்தம்பஸ்ய ஜ்ஞேயம்" "ஸஹக்ஷேவாநநீயம்" இதயாதியாலே ஸாவதாந

ன்றுசொல்லாநிற்க மூன்றென்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிருர் (ப்ரகாரேத்யாதி) த்ரயம் - அப்ருதக்ஸித்தி. ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே "ஸர்வம் ப்ரஹ்ம" என்றும் "ஏகமேவ" என்றும்சொல்லலாம். ஆகையாலே ஜாத்யாதிவிஶிஷ்டகடம்போலே ப்ரகாரவிஶிஷ்டப்ரகாரியொன்ருகையாலும் - ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கவாந்தரபேதமுண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும்சொல்லலாமென்றபடி.

அநந்தரோத்திஷ்டமாகையாலே புத்திஸ்தமானவசித்தை முந்தறநிருபிக்கிருர (அசித்தாகிறதித்யாதி) ஈஶ்வரனைப்ரதிபாதிக்கும் நிருபியாமையாலே நிருபணியங்களில ஸங்க்ரஹிதமித்துவேயிறே. குணத்ரயாத்மகமாய - குணத்ரய ஸ்வபாவகமாய. ஆத்மசப்தம்-ஸ்வபாவபரம். குணத்ரயஸ்வரூபமென்னில ஸாங்க்யமதப்ரஸங்கமவரும். "த்ரிகுணம்" "த்ரிகுணாக்ஷேத்ரம்" இத்யாதிப்ரமாணம். நித்யமாயென்றது- "அஜாமேகாம்" "நித்யாஸததவிக்ரியா" இத்யாதியைப்பற்ற. விபுவாயென்றது - ஸ்வகார்யபூதமஹதாதி ஸர்வகார்யவர்க்கவ்யாப்தியையவலம்பித்தாதல், விவிதம்பவதயஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிறவ்யுத்பத்தியையவலம்பித்தாதல். ஸததபரிணாமியாயென்றது - "ஸததவிக்ரியா" என்றத்தைப்பற்ற. "ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாம்" இத்யாதியைப்பற்றஹேயத்யாஜ்யதவயமாயென்றது.

உத்தேஶக்ரமாநுஸாரேண மேல ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்து சேதநசித்ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தாலே தத்பயநியந்தருத்வேநார்த்தாதீஶ்வர ஸ்வரூபமுமஜ்ஞாதமாகையாலேயென்றுவிவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர (இப்படியிருக்கிறவசித்தினுடையித்யாதியாலும், இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதியாலும்) இப்படியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதிவாக்யம் - அசித்தினுடையதாதத்ர்யபரம். இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதிவாக்யம் - சித்தினுடையதாதத்ர்யபரம்.

உக்தார்த்தேப்ரமாணம்தர்ஶயதி- (ஸம்ஸாரேத்யாதி) "ஹேயாநுகூல்ய த்ரஜ விதிருஷ்ணை: ஸ்ஸம்ஸாரபந்தஸ்ய ஸ்திதிமோக்ஷஹேது:" என்று ஸம்ஸாரபந்தவ்யவஸ்திதிக்கும் ஸம்ஸாரபந்தமோக்ஷத்துக்கும்ஹேதுவென்றுசொல்லுகிறது. ஸ்த்திதியாவது - ஸம்ஸாரத்தைப்பூணகட்டிக்கொள்ளுகை.

(தைவீஹ்யேஷேதி) சேதாயாம்ஸபதமேதயாயே. தைவீ - க்ரீடாப்ரவருத்தேநமயாநிர்மிதா, குணமயீ-ஸத்வரஜஸ்தமோகுணப்ரசுரா. மமைஷா-மதஸம்பந்திநீ. இயம்மாயா - விசித்ரகார்யகரீ. துரத்யயா - ஸர்வைரபிதுஸ்தரா. மாயாதரணோபாயமாஹ (மாமேவேத்யாதி)

தைவீத்யாதி ஶ்லோகார்த்தமாஹ (நானபிணைத்தபிணையித்யாதி) நானபிணைத்தபிணை - தைவீமாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - துரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரபத்யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி.

உபாத்தப்ரமாணாநுகுணம் அநுஷ்டானோபபத்திம் தர்ஶயதி (அநுகனைவேயிவருமித்யாதிவாக்யத்வயேந) (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவாக்கைப்புணர்வினை - பொல்லாத ஶரீரத்தில் சேருகைக்கடியான ப்ரபந்தத்தை. அறுக்கலுறு - அறுக்கவேணுமென்றும் என்னால் அறுக்கப்போகாது. யானுனைச்சார வநோகுழச்சிசொல்லாய-

ரிநானுன்னைக்கிட்டுவதோருபாயம் நீயேசொல்லாயென்றபடி. குருவி - ப. ஸேஷம். வைஷம்யாதிகளவாராமைக்காக (காமாநுகுணமாகவென்றது)

"நித்யோ நித்யாநாம்" என்றதைப்பற்ற (நித்யனுயென்றது) அணு வாயென்றது - "யேஷோணுராத்மா" "ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" இத்யாதியைப்பற்ற. ஜ்ஞாநைகலக்ஷணனுயென்றது - "விஜ்ஞாநகந:" "ஜ்ஞாநமேகஸ்வரூபம்" என்றதைப்பற்ற. ஜ்ஞாநைகலக்ஷணனுய - ஜ்ஞாந த்வாநந்தத்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாகவுடையனுய். ஜ்ஞாநகுணகனுயென்றது - "விஜ்ஞாதாரம்" "ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ:" இத்யாதியைப்பற்ற. (ஏகரூபனுய) அசித்துபோலேவிகாரிக்கையின்றிக்கே ஸதைகரூபனுய். "அவிகார்யோயம்" இத்யாதி. பகவச்சேஷபூதனுயென்றது - "தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந:" என்றதைப்பற்ற.

பகவதேகநிர்வாஹ்யத்வரூபஸ்வபாவாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே । தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்" இதி ஸ்ரீகீதாஸு ஸப்தமேத்யாயே

ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஆக ஜராமரண மோக்ஷாயவென்றது - ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபதர்ஸநாயவென்றபடி. ஆத்மஸ்வ ரூபதர்ஸநாய மாமாஸ்ரித்ய யே யதந்தி, தே தத்ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மஞ்ச, அகிலம் கர்ம ச விது என்றந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மஸப்தம் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபவாசி. அத்யாத்மமென்றது - ஆத்மஸம்பந்தியான மற்றுமொன்று; ஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்மமென்று - த்யாஜ்யோபாதேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமான கர்மம் "ஸம்வத்ஸரா ஹ்யர்த்தவ:" இத்யாதிஸித்தயோஷித்புருஷஸம்பந்தரூப கர்மத்தை சொல்லுகிறது. ஆகப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தின் பொருட்டு யாவர் சிலர் என்னையாஸ்ரயித்து யத்நம்பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் அந்தப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மஸம்பந்தித்திருக்கிற ஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளையும் அகிலமான த்யுபர்ஜநாதிக்ரமத்தையும் அறிவார்கள் என்றபடி. இத்தால் ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ப்ராப்திவிரோதிகளையும் அறிவார்கள் என்றபடி. ஆத்மாநுபவத்தை கெ இழந்தித்யாதிவாக்யம் - ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

ஆனால் ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச்செய்கிறதென்னென்ன (இவற்றிலொன்றையித்யாதி) இந்தவாக்யம் சேதநர்களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரத்வப்ரதிபாதநபரம். அதாவது ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதாநம்பண்ணுகையாலேயென்றபடி. (ஒண்டாமரையாளித்யாதி) ஸுந்தரியாய் பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான ஸர்வேஸ்வரனொருவனையே நோக்குமுணர்வென்று பொருள். (ஸர்வேஸ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றியில்லாது) ஈஸ்வரன் ப்ரகாரியாகையாலே என்று கருத்து. உபாத்தப்ரமாணார்த்தம் (ஜ்ஞாநமாகிலித்யாதி)

ஒருவனையே நோக்குமதே யுணர்வென்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் பஞ்சமா

த்யாயத்தில் பரவித்யையில் வசனத்தையும், ப்ரதமாம்ஸத்தில் பத்தொன்பதாமத்யாயத்தில் ப்ரஹ்லாதசரித்ரத்தில் வசனத்தையும்ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (தத்ஜ்ஞாநமித்யாதி) "ஸஂஜ்ஞாயதே யேந தத³ஸ்தத³ோஷஂ ஶுத்³த⁴ஂ பரஂ நிர்மலமேகரூபம் । ஸஂத்³ருஶ்யதே வாப்யதி⁴க³ம்யதே வா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யது³க்தம்" இதுக்கர்த்தம், அஸ்ததோஷம்-விகாரரூபதோஷரஹிதம். இத்தால ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்தி. ஶுத்தம்-கர்மவஶ்யத்வாத்யஶுத்திரஹிதம. இத்தாலகர்மவஶ்யா ஶுத்தபத்தஜீவவ்யாவ்ருத்தி. பரமநிர்மலம்-மலஸம்பந்தார்ஹத்வதோஷரஹிதம். இத்தால்முக்தவ்யாவ்ருத்தி. ஏகரூபம் - ஸமாப்யதிகரஹிதம். இத்தாலநித்யஸித்தவ்யாவ்ருத்தி. ஏவம்விதமத்தபரஹ்மயேந - ஆகமோகதஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே, ஏநஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணேநஜ்ஞாநேநத்ருஶ்யதே, ஏநபரமபக்திதஶாபந்நேநப்ராப்யதே, தத்ஜ்ஞாநம்-தத்வேஜ்ஞாநஸாத்ஸாதிதேயம். ததோந்யத் அஜ்ஞாநமென்றபடி. "ஸஜ்ஞாயதே" என்றுபாடமாகில ஸ: - ஈஶ்வர: யேந-தத்தத்த ஶாபந்நேநஜ்ஞாநேந, ஜ்ஞாயதேஸாக்ஷாத்க்ரியதேப்ராப்யதே, தத்ஜ்ஞாநம்அஸ்த தோஷம் ஶுத்தம்பரம்நிர்மலமேகரூபம்- ஏகரூபமாயிருக்கும். தத - தத்வேஜ்ஞாநமஜ்ஞாநஶப்தவாச்யம. அதோந்யதஜ்ஞாநமுக்தமித்யந்வய:. அஸ்த தோஷத்வாதிகம்ப்ரஹ்மத்துக்குவிஶேஷணமானபோது ஏகவாக்யம. ஜ்ஞாநத்துக்குவிஶேஷணமானபோது வாக்யபேதேநயோஜநீயம். "ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் விஷ்ண்வாக்²யம் பரமம் பத³ம்" என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸ்ததோஷாதிகத்வமவிஷயவிஶேஷகருதம். "தத்கர்ம யந்ந ப³ந்தா⁴ய ஸா வித்³யா யா விமுக்தயே । ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்³யாऽந்யா ஶில்பநைபுணம்" இதுக்கர்த்தம,காதரஹிதயேதயதராஹ (தத்கர்மேதி) யாவிமுக்தயே - ஸாவித்யா. அந்யாவித்யா-ஆத்தஶாஸ்த்ராதிவித்யாசில்பநைபுணம். யந்நபந்தாய - வித்யாங்கத்வேநமோக்ஷாயேத, தத்காம. அபரம் - பரவ்ருத்திரூபங்காம ஆயாஸாயஎன்றபடி. இவ்விடத்திலே "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். "வித்³யாऽந்யா ஶில்பநைபுணம்" என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பகவத்விஷயத்தையொழியவித்யாதி) ப்ரகாரமாத்ராவகாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகல்பமென்றபடி.

மேலவைலக்ஷண்யாந்தரமருளிச்செய்வாராக "தத்வங்களை விசதமாக அறியவல்லராமபடி" என்றுமுன்புசொன்னஜ்ஞாநாதிக்யத்தை நிகமிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) முதலாழ்வார் முதலானஜ்ஞாநாதிகருமுண்டே? என்ன (இவற்றையித்யாதி) "தமேவம் ஶ்ரீஷ்ண்வஂ வித்³வாநம்ருத இஹ ப⁴வதி" என்பாரில் தலைவரென்றபடி.

பூர்வோத்தரகரந்தப்ரதிபாத்ய ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்த்தியால்வந்தஅநுபமத்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கு இத்யாதியால) இவர்க்கு-தத்வத்ரயயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்வக பகவதநுபவாநந்தஸாகரத்தில்முழுகினவிவர்க்கு. இவ்விடத்தில "மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணினமிசையே" "யாவாரிகரகல்வானத்தே" இத்யாதிகண்டுகொள்வது.

அதனையுபபாதிக்கிறார் (தமபடியித்யாதி) யதவா, ஆசார்யஸ்வருபனை பூவாநதரம (தமபடியித்யாதி) தாமும - பகவதபராஸாதலப்தராக விசேஷத்தையுடையதாமுமபரிச்சேதிக்கதரியமாட்டாரென்றபடி.

உபபாதகம (ஒருஸாதநத்தையித்யாதி) "வரவாறொன்றில்லையால்" இத்யாதயநுஸநதேயம.

நித்யஸூரிகளில்வ்யாவருத்தரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவருத்தரொனுமிடம் கைமுத்யந்யாயஸித்தமாயிருக்க இப்படிவிசேஷித்தது உத்க்ருஷ்டாநதாத்தமென்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) உகதார்த்தத்துக்கடைவேப்ரமாணத்வயம (அடியாரித்யாதி) இநதபக்ஷத்தில் பரமாணத்வயத்தாலேகவிபுமதிரிவும் மாறி மாறிவருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே பகவதநுபவம பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரிவ்யாவ்ருத்திக்குஹேதுத்வயம பலிதமாகிறது. அதவா, நித்யவிபூதியிலேயிருக்க உபயவிபூதியிலும அடங்காததன்மையராகக்கூடுமோவென்னை (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல. அடியாரிதயாதிக்கு - நாஸ்பூராயார்கள் ஸ்ரீ வைகுண்டமோபூமியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்தாநமென்னுமபொருள். "பாற்கடலபாம பணைமேறபள்ளிகொண்டருளுஞ் சிதனையேதொழுவார் விணணுளாரிலுஞ்சீரியர்" என்கிறபாசுரத்துக்கு திருப்பாறகடலிலே திருவநந்தாழ்வானுடைய படுக்கைமேலே கணவளாநதருளும சீதனைத்தொழுமவர்கள் நித்யஸூரிகளிலும ஸ்லாகயராயிருப்பாகளென்று பொருள். எடுத்தபாசுரத்துக்குஆசயம (பகவதநுபவத்துக்கு இதயாதி) அதவா, ஸமஸாரிகளுக்கு அநேகாநாதிகளான தாபங்களாலே அவர்களைப்பற்ற வ்யாவருத்தராகிறார், நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வ்யாவருத்தரானபடி யெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி என்னவுமாம்.

தேசதோஷத்தாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமானவளவன்றிக்கே காலஸவபாவத்தாலும்மேட்டுநிலமென்கிறார் (கலௌஜகத்பதிமித்யாதி) அதவா ஏவமபூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழவாரவநதவதரணம் ஆனவிது சேதநஸௌபாக்யபலமென்கைக்காக ஸமஸாரதோஷபூயஸ்தவததையைப்ரமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (கலாவித்யாதி) ஆதல. இநதவசநம ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டாமசஸ்தமேதயாயே. ஜகதபதித்வாதிவிசேஷணங்களபரத்வகமர்ச்சநஹேதுகாபயங்களாயஅபராபதத்வ, தேசகாலாதிததவோபகரணஸமபததயபாவா, காரணிகக்ஷேமமாத்ய, ரூபாநாசசநஹேதுநிவாரகங்கள். பாஷணடா:-பாபஷணடா:. யதவா, வாணுபாகயாதிபாஷண்டருபஹநா:-தத்ஸஹவாஸாதிநா பாதிஹதபுத்தயா: என்றபடி.
"யேத்யஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்தௌ தத்த்வஶாஸ்த்ரே । தேத்வே வாஷம்யாதீநாமஜுஷ்டவ்யாக்யாபிகஷ்டதா:" இத்யாதி.

கலௌஎன்றுவிசேஷிக்கவேணுமோ ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்திலேபகவதநுபவ துர்லபமென்னுமிடத்தில பாகவதே ஏகாதஸஸ்கந்தே ஸ்ரீகருஷ்ணமயநாராயணஸ்துதிருபஶ்லோகம் பரமாணயதி (துர்லபஇத்யாதி) இவவிடத்தில "ஸ்ருதஜநஸம்பூர்ணஸஹஸ்ரவிஷு । க்ஷாவிஶுஹதேஜம் ஜநாநாம்பரஹ்மணயோம்பாஞ்ச" என்ற தநுஸந்தேயம. தேவகர்ப்ரியதமம்" என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம், அதாவது வைகுண்டனென்று - ஸாமோபாவாதுய ஸாவேஸ்வரவிஷயமான ப்ரியமான தர்ஸனம். அதாவது அவனை உபாயோபேய

மெனகிற ஜ்ஞாநமென்னுதல், வைகுண்டபரியர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய அவர்கள் விஷயதாஸநம - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள ஸேஷிகளெனகிற ஜ்ஞாநமெனனுதல், தாஸநம் - ருசிரூபஜ்ஞாநம். இவ்வாததவயததையுங்கூட்டி அருளிசசெயகிறா (ஸாவேஸ்வரன் ப்ராபயனித்யாதி) இனனமும், வைகுண்டபரியன - ஸாவேஸ்வரனுய அவன் விஷயமான தாஸநமெனறும் வைகுணடனவிஷயமான பரியமானதாஸநததை யுடைததானவனென்றும் பாகவத தெளாலபயபரமாகவும, ஆத்தவயமுணடு, அநத ஆததவயமிங்கே அருளிச்செய்யவிலலை. கீழசசொன்ன ஆததவயமும் ஸாப்தம். ததராபி - அதிதூலபக்ஷணபஙகுர தேஹயோகிஷூமநுஷயேஷ்வபி.

ருசிதெளர்லபயத்துக்கு பரமாணநதாம் (மநுஷ்யாணமித்யாதி) இதங்கிதாஸூஸபதமேதயாயே. அஸயாாததः, மநுஷயாணம - ஸாஸத்ராதிகாரயோக்யாநாம ஸஹஸரேஷுகஸ்ச்சி தேவஸிதஸிபாயந்தம் யதநமகரோதி. ஸித்தாநாம யததாமபி-ஸிததிபர்யநதம் யதமாநாநாம் ஸஹஸரேஷுகஸ்சசி தேவமாம் ப்ராபகதவேநவேததி. மாம்பராபகதவேநவி திதவாமததஸ்ஸிததயே யதநமகரோதீயாவத். புநः "தத்த்வதः" இதிவிஸேஷணாத மதவேதரூணாம் ஸஹஸரேஷுகஸ்சசிதேவமாநததவதோவேததி - பராப்யதவேந ப்ராபகதவேந சவேததி. நகஸ்சசிதிதயபிபராயः. "ஊாம் தகூவெஊநகஸ்யூந" இதிஹிவக்ஷயதீதயர்ததः.

ஏவம்பூதமான ஸமஸாரததிலே ஆழவாா திருவவதரிகைக்கடி யேதென்ன, சேதநருடைய ஸுகருதமெனகிறா (இபபடியிருக்கிற ஸமஸாரததிலே யித்யாதி) ஸுகருதபலமாயிற்றெனறவிடததிலே - "ஹவஹயாஹிதத்தூஜநஹாமயெயமெவெஹவஹாவிதாவதாமெணந வாஊகூாஊணிகெநஹமவதாஹாஷிஜ்காமெண" என்ற தநுஸநதேயம. யதவா, அயஞசேதநஸப்தோ பகவத்பர்யநத சகலசேதநபரः. ஸுகருதஸபதமும யதாயோகயம சோபநகாமபரம. "இபபடியிருககிற ஸம்ஸாரததிலே" என்றுதொடஙகி "எல்லாக்குமுணடாம் படிபணணிகொண்டாயிற்றிருபபது" என்னுமளவுககு பரபந்தததினுடைய ஸாவோபஜீவ்யதையிலேநோககு" எனறு பரிஷகாரம்.

ஸுக்ருதபலமென்றததை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிசசெயகிறார் (ததோஇலேதயாதி) "ஜெவகீவஎவஊஸநூஜா யாஊவிஹூஎதஊஹாதூநா" இதயுததராாததம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமேமஸேகருதீயேதயாயே. சேதநர்பண்ணின ஸுகருதபலமாயிறறென்ற விடததில சேதநஸப்தம பததசேதநபரமானுல் ஸ்லோகததில் ஜகச்சபதமும் பததசேதநபரம, அது பகவதபர்யநதாகி லசேதநபரமானுலிதுவும கச்சதி - பராபநோதிஸவாபீஷ்ட்டானென்கிற வயுதபததியாலே யகிலசேதநபரம. போதः - பதமபக்ஷவிகாஸः. சேதநபக்ஷ - ஆஹ்லாதரூபம் ஜ்ஞாநம. போதஜநகதவம் பததசேதநவிஷயே ரஜஸ்தமோமூலபாப நிபாஹணபூாவகஸதவ விவர்ததநேநகீதா பரபநதாதிபிஸ்ச்ச, நிதயமுக்தவிஷயேமங்களாஸாஸநபரஸம்பாதநாத குணசேஷ்டிதாதிபிஸசச, ஸவஸயாஹலாதகரதவம் சேதநோஜஜீவயிதருதவமுகேந.

ஸூர்யனிலு மிவனுக்கு ஏறறமுண்டென்று "ஊஹாதூநா" என்ற பததைக் கடாக்ஷித்தருளிசசெயகிறா (ஆதித்யனித்யாதி) பாஞரிவாச்யுத இதயுபமி

தஸமாஸஃ, அந்யதா அச்யுத ஏவபாநுரிதிரூபகஸமாஸே “ தேஹாத்நா ” எனகிற
விசேஷணத்துககு அநந்வயம்வரும, விசேஷணநாம் ப்ராதாநாநவயவயுத்பததேஃ.
இனி இவ்விடததில மஹாதம்யமாவது - ததநிவாதயாநதகார நிவாதநதகத்வமேயெ
ன்றபடி. (ஆநதரமான அநதகாரததையிதி) பசுதசேதநபாநவேப்ரகருதி ஸமப
நததால் வநத அஜஞாநாநதகாரம. நிதயமுகத பாதவே அகாலகாலயமானவஸ்
து, காலாதீநவிரோதி பஹுளதேஶததிலிருககிறதேன வருகிறதோவெனனுமபரோ
மகார்யாநதகாரம். அததை பௌளாயவீர்ய பராக்ரமாதிகளாலே நிரஸிததுக்கொ
ண்டிருப்பனென்றபடி. பகவதபாதவே யெனனுடைய சேதநோஜஜீவநாாநத ஜக
தஸ்ருஷ்டி ரூபக்ருஷிபலிககிறதோ ' இலலையோ ! எனறு மாநுலஹருதயநவரூபா
நதகாரம். அததை நிரஸிததுக்கொணடிருப்பனெனறபடி.

(அப்படியே இவரும்) எனகிறவிடததில் “ தபோபாஹ்யம் விநஶ்ய
த்யாவகாஶித்ய ஸந்தியௌ । ஸபாஹ்யாஹ்ய ந்த:ம் வைவஷ்ணஹத்
ஸந்தியௌ ” எனகிறபடியே பாஹ்யாப்யநதரதமோநிரஸநபூாவகமாக ஸவாதி
சயத்தை யெங்குமுண்டாக்கிககொண டிருபபனொன்கிற வாநதங்கணடுகொள்வது,
தருஷ்டாநதாநுகுணமாக. இவ்விடததில பாஹ்யதமஸஸாவது - ரஜஸநமோமூல
தயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதாாததஜஞாந விரோதிபூதபாஹ்ய குருஷ்டி ஶாஸ
தரஶ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம. (ஊருநாடுமிதயாதி) குக்ராமஸததரும தேஶஸததரும்
லௌகிகஜநமும் பகவதப்ரேமாநதரான தம்மைப்போலே ததஜ்ஞாநபரேமாநதரா
ம்படி. அசேதநமான வருக்ஷஙகளும ஜஞாநபரேமாநதயததாலே ஆநதரமாய சிதி
லமாய்ககூப்பிடும்படி. பாலபோலே இனியதமிழில் நிரூபகருமிசையறியுமவர்களு
ம் பக்தருங்கொண்டாடுமாயிரம. இப்ரபந்தததைககேட்டு நிதயருமமுகதருமத்ரு
ப்தராநகார். ஸ்வரததால பூர்ணமானபாட்டு ரூபமான இனியகவிகளை தனககு ப்ர
காரபூதனை யானையக்கொணடு ஸதவயனை தனனை ஸதோதாவாயககொணடு தா
னேபாடி திருமாலிருஞசோலையானையிருககிற வென ஸ்வாமியானவன் பாட்டில்
ரஸாதிஶயத்தாலே தெனனுவெனறுளததை வையாநிறகுமெனறுபொருள. (என
னும்படி) என்றுசொல்லுமபடி. தம்முடையநனமையாவது - பரபநதநிாமாணத
தால் வநதவதிசயம். அதெலலாருககும உணடாம்படி பணணுகையாவது - அநதவ
திசயம நாகரஜாநபத லௌகிகஜநவிஷயததிலும் ஸ்த்தாவரவிஷயத்திலும் ஜஞா
நரூபபரேமம், நிதயமுக்தேஶ்வர விஷயததில நிரதிஶயாநந்தரூபம, பததவிஷய
த்தில ஜஞாநநிரதிஶயாநநதரூபம, தரவிடஞ்ச ராககிஷ்டவிஷயத்தில ஜஞாநப்
ரேமநிரதிஶயாநநதரூபம். இபபடி ஸவப்ரபந்த நிர்மாணஜநிதமான ஜஞாநபரே
மநிரதிஶயாநநதரூபஸ்வ ஸம்பநதயதிஶயம் யதாயோக்யம் ஸகலதேசவாதநி ஸ
கலசேதநர்க்குமுணடாம்படி பணணிக்கொணடிருப்பனெனறபடி. “ சேதநாபண
ணின ஸுகருதபலம ” எனகிறவிடத்திலே சேதநஶப்தமும் “ தமேதாவிம ”
இதயாதிவாக்யகத ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநமாத்ர பரமானபோது “ கேட்டா
ரார்வானவாகள் ” “ தென்னுவெனனுமெனனம்மான ” என்கிறவிரணடும் அதிச
யபரம். இபபடி “ ஶ்ரியஃபதியாய் ” என்றுதொடங்கி “ இவ்வாழவார் ” எனனும
ளவாலே பரபநததுக்கு ததவஜ்ஞாநமூலகத்வமும் க்யாதயாதிமூலகதவாபாவமு
ஞசொல்லி ப்ரபநததினுடைய உபாதேயதயை ஸமர்த்திதது “இப்படியிருக்கிற”
எனறுதொடங்கி “ பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது ” என்னுமளவாக ஸாவோப
ஜீவ்யததையை ஸமர்த்தித்துநினரா.

மேல் ப்ரபந்தமூலதயா ப்ரதமவாக்யவிவக்ஷித ஜ்ஞாநபக்திவைபவத்தை யுபபாதிக்கிறார். (ஹஸிதமித்யாதி)" என்று பரிஷ்காரம். யத்வா, ஜ்ஞாந வைபவத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி) பாலகாண்டே த்ரிதியேஸாக்கே. ஹஸிதம் - ஹஸநம். பாஷிதம் - பாஷணம். நபும்ஸகே பாவேக்தஃ. தாமவீர்யேண - சதுர்முகஸங்கல்பாநு க்ருஹீததபோபலேந.

அநந்யப்ரயோஜநத்வரூபவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) அன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால் பலிதாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறாராதல் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) " சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோ‌ர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப ॥ உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் " இதி கீதாஸு ஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ - பகவத்ப்ராப்திகாமஃ. ஐஶ்வர்யார்த்தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யமித்யாதி) ஆர்த்தஃ - ப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாமஃ. அர்த்தார்த்தீ - அபூர்வைஶ்வர்யகாமஃ. ஆக இரண்டு மேகாகாரமாகையாலே ஐஶ்வர்யமென்கிறார். ஜிஜ்ஞாஸுஃ - ஆத்மப்ராப்திகாமஃ என்றாத்தமாகையாலே (ஆத்மலாபமென்கிறது) [உதாராஃ] ஸர்வ ஏவைதேமாமேவோபாஸதே இத்யுதாராஃ - வதாந்யாஃ. ஏமத்தோயத்கிஞ்சித்ப்ரக்ருஹ்ணந்தி, தேஹிமமஸர்வஸ்வதாயிநஃ. [ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் - ஆஸ்திதஸ்ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம்] தாயத்தாதமதாரணே ஹ்யஹமிமநயே, யஸ்மாந்மயா விநாதமதாரணஸம்பாவநாமாமேவா நுத்தமம்ப்ராப்யமாஸ்திதஃ, அதஸ்தேநவிநாமமாப்யாத்மதாரணம் நஸம்பவதீதயதோமமாதமாஸ இதயாத்தஃ.

மேல் பக்திக்கும் தத்தேகதாரகதவத்துக்கும் வைராக்யத்துக்கும் தத்தேகஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கும் கைங்கர்யமநோரதத்துக்கு மிவர்க்கிளையபெருமாளோடுள்ள ஸாம்யத்தையடைவே யருளிச்செய்கிறார். (பால்யாத்ப்ரப்ருதி என்றுதொடங்கி எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையரா யிருப்பரொன்னுமளவாக) " பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்தநஃ " இதயுத்தராத்தம். இதம்பாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. லக்ஷ்மீவாத்தநஃ - கைங்கர்யவாத்தநஃ. " ஸுஸ்நிக்தஃ " இதி பதகதோபஸர்க்கார்த்தமாக (பெருமாளித்யாதி) " நச தேந விநா நித்ராம் லபதே புருஷோத்தமஃ " என்றே ததுபபாதகக்ரந்தத்திலே சொல்லுகிறதிறே. (அறியாளிதயாதி) சேஷத்வஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பாவனையில்லாதகாலத்திலே தத்பலமான சேஷவ்ருத்தியிலே யாதரத்தைபபிறப்பித்து. (முலேயோவிதயாதி) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும முழுக்கத்தோற்றினவில்லை, ஸ்வாமியானவனுடைய மலேயோ திருவேங்கடமென்றப்யஸிக்கிற பாஶுர மிவளத்லேயிலே கிடபபதொனறே.

தத்தேகதாரகத்வமாக (நசஸீதேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாசே. ஸீதாசநேதி - தருஷ்டாந்ததவேநோக்தம். த்விதீயச்சகாரோ அவதாரணே. அபிஶப்தோயத்யர்த்தகஃ. கோராகவ, தவயாஹீநாஸீதாசந, அஹமபிநைவ, யதிஜீவாவஃ, முஹூர்த்தமிதயந்வயஃ. "பிராட்டியுமிலலே யடியேனுமிலலே'' என்று வாக்யபேதேநயோஜனைக்கும் " ஜீவிததோமோ " என்றபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் " அஹமப்புருகூாத்தமபி " என்கிற நிபாதத்வயாவ்ருத்தி நிமித்தம. நீர்நசை - ஆர்தரதை.

இவர்ஸ்நேஹத்தாலே தத்தேகதாரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்வஸ்த்திதியும்படியே யென்கிறார் (அத்தலையிலித்யாதி) "அத்தலையில் நினைவாலேயிறே" என்கிறவிடத்தில் "ஸததஸ்வாக்ஷரஸ்வஸ்ரு ஸாஸநே மஹாஸ்திஸந்த்ரஸம் ஸுமஸௌவிஸ்ருதௌஸ்திஷ்டதி" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திவிவக்ஷிதம். உத்தரார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (எத்தேவரித்யாதி) எவ்வகைப்பட்ட தேவதைகளுடைய கர்வமும் அவர்களைக்குறித்துப்பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டானமும் "ஐம் ஸ்ருஷ்டி ஹரிவக்ஷ்டி" என்கிற வாஹ்வாக்ய மிவையெல்லா மப்போதேயொழியும் ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி - "அகைப்பில்மனிசர்" இத்யாதி. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். கர்வாதி ராஹித்யஞ்சொன்னது ஸத்தாராஹித்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று மபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (இவையுமில்லையிறே) என்று. அப்படியே - அந்தப்ரமாணத்தின்படியே. யதவா, இளையபெருமாளைப்போலே. (நின்னலாலிலேன்காண்) நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னையொழிந்தா லெனக்கு ஸத்தை யில்லை காண்.

வைராக்யாதிஶயமாக (நதேவேதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகத்ரிம்ஶே. "தேவாநாம் வைஸ்ரவணயோக்" என்றதைப்பற்ற தேவலோகமென்று - பரமபதத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரத்வம் - கைவல்யம். ஸ்லோகார்த்தம் (வானவர்நாடித்யாதி) (உமக்குப்புறம்பாயிதி) த்வயாவிநா - தவசேஷத்வஸஹக்ருதபாரதந்த்ரயம்விநா. (திருவொடித்யாதி) ஐஶ்வர்யத்தோடேகூடின ஸம்யக்ஸ்வபாவம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்யபேக்ஷயாமஹத்தாய் ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமானகைவல்யம். உலகமூன்றினொடு - த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தோடே. ஆக ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஶ்வர்யகைவல்யங்களோடே. நல்வீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும் - தெளியோர்குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருக்கு மவர்களுடைய விசாரபரிகரமான மநஸ்ஸு. கொள்வதெண்ணுமோ - ஸ்வீகரிக்க நினைக்குமோ. (எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம்) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். பல - பஹுமுகமான சிற்றின்பம். ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகள். காட்டி - ப்ரகாஶிப்பித்து. நீ - அவற்றைக்கழிக்கவல்ல ஶக்தியுடையநீ. பாவியேனை - பாபத்தைப்பண்ணினவென்னை. படுப்பாயோ - முடிக்க நினைக்கிறாயோவென்றபடி. வெருவும் - பயப்படும்.

தத்தேகபந்துத்வமாக (அஹந்தாவத்தியாதி) இதமயோத்யாகாண்டே அஷ்டபஞ்சாஶே ஶ்ருங்கிபேரபுராதாகதஸுமந்த்ரேண தஶரதம் ப்ரத்யுக்தம். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இத்யபித்தகாண்ட ஏவ ராமம ப்ரதிலக்ஷ்மணஃ. எல்லாவுறவுமாக - ஸர்வவிதபந்துவுமாக. (சேலேய்கண்ணியருமித்யாதி) மத்ஸ்யம்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளும் அதிஶயிதமான ஐஶ்வர்யமும் குறைகிறானபுத்ரர்களும் ப்ரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும்-இனி - அவனை ஆஶ்ரயித்தபின்பு-அவரே யாவாரென்றபடி. (பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர்) பகவாநேக ஏவப்ராப்யஇதிஅந்தஃ - நிஶ்சயோயஸ்யஸஃ பகவதேகாந்தஃ. தஸ்யபாவஃ- பகவதைகாந்த்யம். தஸ்யஸீமேதியாவத்.

கைங்கர்யைகமநோரதத்வ ரூபவைலக்ஷணமாக (அஹம் ஸர்வமித்யாதி) ஜாக்ரதஃ ஸ்வபதஶ்ச என்று - ஸர்வாவஸ்த்தாஸம்பவத கைங்கர்யஞ்சொல்லுகிற

அ. ஸர்வஸப்தததால் - ஸர்வதேஸ ஸாவகால ஸம்பவத்கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிற அ. (ஒழிவிலிதயாதி) அஸாதாரண ஸேஷபூதரான ஙாங்கள் ஒழிவிலலாதகால மெலலாவறறிலும் ஸாவதேஸத்திலுமுடனுய ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் பிரியாமல்நி னறு ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸாவஸேஷவருததிகளையும் பண்ணவேணும். "வே ண்டும்" எனகிறபராார்ததனை ஆஸாதிரேககாரயமாகையாலே கைங்காயாலாபத் தில ஸததாதாரணு ஸாமாதயமபலிதம்.

க்ஷணே க்ஷணே அபூாவவ தநுபவிக்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விஸ்தரேணே தயாதிநா) இதம் கீதாஸ்தஸமே. "ஸ்ஷயமேக்ஷயந்ரேஸிஸந்ண்டுணாநா ஷிஜீஜா தம்" இதயுத்தரார்த்தம. [நததர்பப] இதயயோத்யாகாண்டே சதுர்த தே. "யஷாஹி தஷாவஜநஸ்ஷாஹயணுவிஷஜாஃ" இதயுத்தரார்த்தம். ஆ தமநோயோகம் - தவஸ்ருஷ்ட்யாதி கலயாணகுணயோகம். விபூதிநியமநம்சபூயஃ- விஸ்தரேணகதயஃ தவயோச்யமாநம தவநமாஹாதம்யா ம்ருதம ஸ்ருண்வதோ மே தருப்திர்நாஸ்திஹீத்யர்ததஃ. "அாஜுநதஸரதாதிகளைபபோலே" எனகிறது க்கு கீழிரண்டு ஸ்லோகததிலு முத்தரார்ததத்திலேநோககு. விஸத்ருதமாக குண யோகாதிகளைக்கேட்டும் தருபதியிலலையெனற வர்ஜுநனைபபோலவும் "நதத ரு" என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷுகவலாஹகங்களைக்கண்டால தருபதிபிறவாதாபபோலே பெருமாளைஸேவிததால் அதருபதனுயிருக்கும் சக்ரவர் ததியையும போலவும் இவருமெனறபடி. (அபபொழுதைக்கபபொழு தென்னுரா வமுதம்) அப்போதைக்கபபோதெனகரு அதருபதிகரமானவம்ருதம். மேன்மே லன - உததரோததரம. ஆராத - அபூாணமான. காதல - ஆசை.

ஸர்வோபமாந பூமிதவததுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (தர்மாத்மேத்யாதி) ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ப்ரஹலாதசரிதேயமஸ்லோகஃ. கீழ "இவருககொப்புச்சொல்ல லாவார" இத்யாதி வாகயத்திலே யுபமாநராஹித்யததைச்சொல்லிவைதது இங்கே சிலரை யுபமாநமாகச்சொல்லுகை வயாஹதமனறோ எனகிற ஸங்காபரிஹாரார்த் தமாக (ஒரோரவகைகளாலே யெனறது) ஏகைககுணததாலேயென்றபடி.

குணக்ருததாஸயத்துககு தருஷடாநதம் (அஹமஸ்யேதயாதி) கிஷ்கிந் தாகாண்டே ஹநுமநதம் ப்ரதிலக்ஷ்மணுகத ஸ்லோகோயம். "க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய க்ஷணோநாஃநாஃதஃ" இதயுததராாத்தம். "சுஹம்ஸர்வஞ்ச ஙிஷ்ஜாமி" இதயாதி வாகயததில் ஸ்வரூபப்ரயுகததாஸ்யம், இங்குகுணக்ருததா ஸயமென்று கணடுகொளவது. அடிமைபுகக - தாஸ்யததிலேயகப்பட்ட. (உயாவ றவித்யாதி) இதரோசசாயமறும்படி யுச்ரிதமான வாநததைதயுடையவனுடைய துஃகநிவர்ததகமாய நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவடிகளையாஸ்ரயித் துஜஜீவி யெனறாததம்.

வக்தருவைலக்ஷண்யததை நிகமியாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தவைலக்ஷணய த்தை ப்ரஸங்கிக்கிருர், (இபபடிபகவத்ஸ்வரூபேத்யாதி) இப்படி - ஏவம்பூர்வோ க்த பரகாரேண. (விஸதவிஸததரவிஸததமம) பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்தி கள். ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுகதுஃகதவம் - பரபக்திஃ. ஸ்புடஸாக்ஷாத் காரஃ - பரஜ்ஞாநம். விஸ்லேஷததில் ஸததாஹாநிபிறக்கை - பரமபக்திஃ.

ஶப்தாதிகள் பரபக்த்யாதிகார்யமாகையாலே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக ளாலே விஶதவிஶததரவிஶததமமாக அநுபவித்தென்றபடி.

"ஸுக்துஃக்காதிஸ்ருஷ்டோவாக்யயோஜநா। ஆக்ஷேப ஸமாதாநம் வ்யாக்யாநம் ஸம்வலக்ஷணம்" என்கையாலே ஆக்ஷேபஸமாதாநங்களைப்பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகில்த்யாதி) பகவதநுபவபரீவாஹரூபமாகில். எழுத்து - அக்ஷரங்கள். அசை - அவ்யயம். சீர் - கணங்கள். பந்தம்-பந்தங்கள். அடி - பாதங்கள். தொடை - ஸந்தாபவிஶேஷம். பா - உக்திகள். இனம் - சந்தஸ்ஸமூஹம்.

பாலகாண்டேத்விதீயே "மா நிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வமகமஶ் ஶாஶ்வதீஸ் ஸமா:। யத் க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீ: காமமோஹிதம்" தத்ரைவ "மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ। ராமஸ்ய சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் குரு த்வம் ருஷிஸத்தம". மச்சந்தாதேவ - மத்ப்ரஸாதாதேவ. "உதாரம்ஶம்ஸவதீம்" என்றத்தைப்பற்ற (அத்திக்காயிலருமானென்றது) அருமான - கொசுகு.

இனிமேல் சிலவைலக்ஷண்ய விஶேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஶ்நோத்தர முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இவையென்னகோடியிலேயித்யாதி) "ஶ்ருதிவசநப்ரகாரேண ஶ்ரவணீய:" என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக ப்ரபந்தங்களில் வைத்துக்கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி.

(இவைபிறந்தபடியெங்ஙனே) ஸ்வவஶமாயோ? பரவஶமாயோ? பிறந்தபடி யெங்ஙனேயென்றபடி.

(இவற்றுக்குமூலமென்) ஸ்வதபோபலமோ? பகவத்ப்ரஸாதமோ? என்றபடி.

(ஒன்றைமூலமாகச்சொன்னால்த்யாதி) பகவத்ப்ரஸாதமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவற்றுக்கிது மூலமென்னுமிடமெத்தாலே யறியலாமென்றபடி.

(இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யரார்) ஏகாயநரைப்போலே கேவலேஶ்வரனோ? ஶ்ரிய:பதியோ? என்றபடி.

(அதிகாரிகள்) ஆர்த்தஜிஜ்ஞாஸுக்கள்.

(போக்தாக்கள்) ஶப்தார்த்தரஸிகர். "கற்கைக்கதிகாரிகளார்" என்று வைத்துத்திரியவும் "போக்தாக்களார்" என்கிறதென் கற்கைதவிர புஜிக்கையுமுண்டோ' என்ன; இப்ரபந்தத்துக்கு "திருவடியேயடைவிக்கும்" என்கையாலே மோக்ஷஸாதநத்வமும் "கேட்டாரார்" என்றும, "தொண்டாக்கமுண்ண" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே போக்யத்வமுமுண்டாகையாலே ஸாதநபுத்யா கற்கைக்கதிகாரிகளாரென்றதுகீழ்; இதிலே போக்யதா புத்யா இழிந்து போக்தாக்களாயிருக்குமவர்களாரென்கிறதாகையாலே விரோதமில்லை.

எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றது. "தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யா: புருஷார்த்தா உதாஹ்ருதா:" என்று புருஷார்த்தங்கள் பஹுவிதங்களாகையாலே எந்தபுருஷார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றபடி.

கீழ்பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்குத்தரம் (இவைபுருஷார்த்தபரகாஶகமான

"இவற்றுக்குமூலமென்" இத்யாதியிலசொன்ன ஶங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம (பகவதப்ரஸாதேத்யாதி) ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலேயென்றது - "ஹ்ஸ்வெதாவஹ்ருநிரயி" என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும வசநவ்யக்திகளாலும் என்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள். அவையாவன - "அருளினன" "திருமாலாலருளப்பட்ட" "யானுயத்தன்னைத்தானபாடி" "தான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன" இத்யாதிகள். (ஸவரோதி) ரேபமப்ரதமபுஸதகலேககதோஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன நிர்வஹித்தான.

வேதார்த்தவித்துக்களான ஶிஷ்டராவார - வேதத்துக்கு ஸ்வதஃப்ராமாணயவாதிகளான ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநி பரப்ருதிகள். (ஜ்ஞாதவ்யமானவேதார்த்தங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிகளை.

"திருமாலவன்கவி" என்றத்தைப்பற்ற ஸ்ரீயஃபதி ப்ரதிபாதய(

"தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், "கேட்டாரார்" என்கையாலே முக்தரும் நித்யரும், "தென்னாவென்னுமென்னம்மான" என்கையாலே எம்பெருமான்றானுமென்றபடி.

புருஷார்த்தமின்னபடிபட்டிருக்குமென்றது - "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமிதே" என்றத்தைப்பற்ற. அறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்றதுக்கு - இந்தபுருஷார்த்தமேவம்ப்ரகாரமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ராந்தரங்களிலே யதிஸ்பஷ்டமாகாதென்று கருத்து. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தரென்றது - சிரமுபாஸிதாஸ்ஸத்வ்ருத்தாயை ஸ்தேத்தோகதாஃ என்று சிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்வ்ருத்தர்களையுடையவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார - மோர்முன்னுக முப்பதினுண்டாசார்யஶுஶ்ரூஷைபண்ணின ஐயனபோலவார.

விஜிகீஷுப்ரஶ்நத்தையநுவதிக்கிறார (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) யதவா, பாஷாரூபத்வாதிகளாலே சிலமந்தமதிகளுக்கு விஶ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசிவிஶ்வாஸங்கள பிறக்கைக்காக விபரபந்தங்கள ஸ்வதருஷ்டபரமாணங்களென்ன திதினுடைய ப்ராமாணயாதிஶயத்தை ஆக்ஷேபஸமாதாநரூபேண தருடீகரிக்கிறார (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) என்னவுமாம். "இவைபரமாணமென்றறிவதெத்தாலே" என்கிற பரஶ்நோத்தர க்ரந்தத்தோடே இந்தவாக்யத்துக்குஸங்கதி. "ஹாஷாமாநம்ஙமாதவ்ஹ்ம்" இத்யாதிநாநிஷித்தமாகையாலே நிஷித்தபாஷையென்கை.

வேதத்திலநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலே யன்றோ-என்றபடி.

ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாதவென்றது-"வெஷாம்தமுருவிணாநஹிவஹ்-தத்திஂவேஹாஹ்ஹெத" என்கிற வேதாந்த ஶ்ரவண ஜநிதஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதவென்றபடி. கலிகாலமாகையாலும வர்ணத்தாலும ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லையென்று ஶங்காஹ்ருதயம.

(தேஸாந்தரங்களிலிதி) பரமாணமானால ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாகவேணுமென்று கருதது.

அவைதிகர் - ஶாக்யாதிகள். அவர்களும் விஜயார்த்தமாக "ஆழியெழச்சங்கு" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பார்களிறேயென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸம்ருதி விருத்தமானவிதி) "ஶாஸ்த்ர ..." "... " இத்யாதி ஶ்ருதி ஸம்ருதி விருத்தமானவென்றபடி. (காமபுருஷார்த்தத்தை) அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக ஆறுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்மருதிகளிலே யித்யாதி) காமம்போலே தனுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும தேஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான வைஶ்வாயம "..." என்றும் "..." என்றும்விஹிதமென்றபடி. "..." "..." "..." "..." "..." இத்யாதிகளுங்கண்டுகொள்வது. பழக்கம் - பரிசயம். அறிவுகேடர் - அஜ்ஞாநிகள்.

ப்ரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாத்ஸயேதி) "மாத்ஸ்யபுராணத்திலே" என்கிறதுக்கு "யமவசநத்தின்படியே" இத்யநேநாந்வய:. ஹேதோரநந்தம, ஹரிகிர்த்திம்விநைவப்ராஹ்மணேந ஸமஸக்ருதவ்யதிரிக்த பாஷாகாநந கர்த்தவ்யமித்யர்த்த:. அல்லாதபோதகிஷ்ட்ட ப்ரஸங்கங்காட்டுகிறார (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) (பாஹ்யஶாஸ்த்ராதித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே குத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களைச

இரண்டாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (ஆழவார்தம்முடையவித்யாதி) இழவாதபடி - நஶியாதபடி. "..." என்கிறபடியே சதுரத்தாவநாயகருபயா பரவருததேதிஹாஸ புராணங்கள் போலே இதுவும் ப்ரமாணதமங்கள. இததால வேதாநதிகாரிகளப்யஸிககிறது ப்ரபந்தத்துககுக் குறையென்று, ஸ்ரீஜநமாக்களுமுஜஜீவிககைககாக க்ருபாதிஶயததாலே அபபடிபண்ணுகையாலே என்றபடி.

மூன்றுமாக்ஷேபதுக்குத்தரம் (எதிர்சூழல் புக்கித்யாதி) எதிர்சூழலபுக்கு - திருவவதரித்து. "தானே" என்கிற அவதாரணததாலே ஸ்வகருதஹேதுதவம் வ்யாவர்த்திககப்படுகிறது. (பாக்யத்தையுடையராய்) "விதிசூழநததால" என்றுசொல்லப்பட்ட பகவதகருபையை யுடையராய. "எமகுமபககநோக்கறியான்" என்றததைபபறற (நிரநதரபகவதகடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாயென்றது) அதஏவ, தத்வஹிதங்களில் நிபுணராயென்ற த்யாஹரித்துக்கொள்வது. இததால யுகவர்ணப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாந்த்யஶங்கை பரிஹ்ருதையாயிறறு. இவவிடத்திலே "..."

மோஹ்யேஷ யோகஸ்ய நாந்யத: ” என்ற தநுஸந்தேயம். த்ரைவர்ணிகர்க்க ணன்றே வுபதேஷ்ட்ருத்வமென்ன (விதுரோத்யாதி) ஆதிஶப்தேந ஸச்சூத்ர தர்மவ்யாதாதயோ விவக்ஷிதா:. விதுராதிகளில விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்தவர்ணஜாதராகவும் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஶயோக்யதையுமுண்டென்கைக்காக. “ கிம் வ்ருத்தாஹி ஜாயதே நூயோநிர் நஹேதுயோநிஷ்ட | ப்ரதீக்ஷிதாத்ம நாயாநாம் வைஷ்ணவாநாம் வித்யம் ஸமாஹிதம் ” த்ருவிஷோபநிஷத்ஸு ஷஷ்டாத்யாய யாத்ரீஸூக்தம் | ஸர்வ ஸூக்தவதாநாத் ஸம்ஸநீய உபப்லவ: ” இத்யாதிகம் த்ரஷ்ட்டவ்யம். உபப்லவ: - உபத்ரவ:. குலாதிதோஷமென்றபடி.

“ தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே ” இத்யாத்யாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (இப்பாஷை நடையாடியித்யாதி) பாஷாந்தரங்களிலே - பாஷாந்தரவத்தேஶேஷு. ஏதத்பாஷாரஹித தேஶங்களிலேயென்றபடி. விலக்ஷணர் - லோகசாரங்கமுநி ப்ரப்ருதிகள்.

நன்மை - சேதநருச்யநுகுணபலப்ரதத்வம், அநயாபதேஶரூபத்யாபோக்யத்வம், ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. (அவைதிகருங்கூடவிதி) வைதிகபரிக்ரஹமின்றிக்கே அவைதிகர் பரிக்ரஹித்தால் ஆயிற்று தோஷமாவது; வைதிகபரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிக பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ப்ரத்யுத ஶ்லாக்யதாஹேதுவென்றபடி.

“ ஶ்ருதி ஸ்மருதி விருத்தமானகாமபுருஷார்த்தத்தை ” என்றதுக்குத்தரம் (வேதநமென்றுமித்யாதி) “ யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ” இத்யாதிகளில் வேதநம். “ ஆத்மேத்யேவோபாஸீத ” இத்யாதாவுபாஸநம். பக்தியைகாமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - உத்தமஸ்த்ரீகளுத்தமநாயக விஷயாநுராகம் போலே தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶய ஸூசநார்த்தமாகவும், குடஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷய பரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசிபிறக்கைக்காகவும்.

“ ஶ்ருதி ஸம்ருதிகளிலே ” இத்யாதிக்குத்தரம (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களையித்யாதி) வேதம் த்ரைகுண்யவிஷயமாகையாலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிதித்ததென்றபடி.

விஜிகீஷுபரஶங்கபரிஹாராநந்தரம ஸ்வபக்ஷஸாதகமாக பின்னையும் சில வைபவாதிஶயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யனைவித்யாதி) “ எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்” என்றவிடத்திலே “ யஸ்யாவிராஸீத் ஹ்ருஷ்டம் மஹத் ” இத்யாத்யநுஸந்தேயம. இத்தாலிப்ரபந்தத்தி லேகாம்ஶத்திலும் ஆத்தவாத்ஶங்கையில்லையென்று இந்தஹேதுவுக்குபாவம்.

எம்பெருமானை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்கிறதுக்கு-அவிளம்பேந ப்ரதீதிஜநகத்வமாத்தம்.

பக்திக்குத்பாதகங்களென்றது “ இப்பத்தாற்பத்தராவர் ” என்றத்தைப் பற்ற.

“ உருகாநிற்பார்நீராயே ” என்றத்தைப்பற்ற (உத்பந்நையானவித்யாதி) இந்தஹேதுத்வயமும் பரம்பரயாபுருஷார்த்தபாயவஸாயித்வபரம்.

(ஶ்ரவணாதிகளிலிதி) ஆதிஶப்தேநோச்சாரணாதிரபிதீயதே. இவ்விடத்திலே ஶ்ரவணதிவேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்தபோத ஜநநத்

வாராப்ரீதி ஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் ஜடிதிப்ராமாஜநகஸ்வரூப பராமாண்யாதிஶயம சொலலுகிறது.

" கேட்டாரார " " இன்பம்பயக்கும் " என்றதைப்பற்ற (நிரதிஶயப்ரீதிஜநகஙகளென்றது.)

வேதததில - வேதததை. யதவா, இவற்றில்சொல்லுகிற அாத்நங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதததில் பலவிடங்களிலும சொல்லுகையாலு மிதயந்வயঃ. அதாவது " சுடாமிகுசுருதியுள் " " முதுவேதமுதலவன " " வேதநீரன " இதயாதியைநினைககிறது.

ப்ரஹ்மகாரணவாதமெனறது - " தாறுைருவேதனிவித்தாய் " " வோமுதலாய்வீததாய் " இத்யாதியைநினைததது.

ப்ரஹமஜ்ஞாநாநமோக்ஷமெனறது - " சிநதித்தாய்மிறுை " " சிநதிப்பேயுமையும் " இதயாதியைப்பற்ற.

பூர்வோக்தமஹாவாக்யததிலே " எதிர் சூழல்புகரு " இதயாநயம்ஶநதையவலம்பிதது சஙகிக்கிறா (பகவதபரஸாதத்தாலேயிதயாதி) விஶநவிஶததரவிஶத தமமாக வநுபவிதது பரிபூர்ணரான இவர்க்கென்றபடி. இதநாலிவாககுஸம்ஶ்லேஷமாவது-மாநஸாநுபவமேயிறே. இதுகர்மமடியாக வநதநன்றிக்கே பகவதப்ரஸாதமடியாக வநததாகையாலே விசசேதநகூடாதெனறு ஶஙகாதாதபாயம.

(ஓரோகுணத்தையிதி) ஸமுதாயேநவநுபவித்தவளவனறிககே தனிததனியே யநுபவிததாலென்றபடி. ஸ்பருஹையை - ஸ்பருஹையையும். உகதத்துக்கு ப்ரமாணம் (பரமாதமநிமாறபாலிதயாதி) " ஸ்வேஷ்வேஷணாவிநிர்முக்தஸ்ஸ்வேஹக்ஷம்ஹோத்ருஹ்ருதி " இதயுத்தராாததம். இதமபாாஹஸபதயஸம்ருதெள. அபரமாத்மநி - பகவதவயதிரிக்த க்ஷுத்ரவிஷயே (மாறபாலிசயாதி) ஸர்வேஶ்வரன பக்கலிலே ஹ்ருதயம ப்ரவணமாக ஸதரீகளுடைய தோளிணைகளில நசையறறு இத்யாத்தঃ. சுழிப்பவெனறு - குணநதரஸபருஹாஜநகதவமும ஸூசிதம். ஸ்ப்ருஹாமாதரமொழிய வநுபவமிலலையோ ? என்ன (பினனையிதயாதி) (பரகருதிஸம்பநத ஸ்மரணாதிகளாலுமிதி) அத்ராதிஶபதேநஸமஸாரஸமரணம் விஷயஸ்மரணநதொடக்கமானவறறைசசொலலுகிறது. இவவிடத்திலே " க்ஷுதவ்ருஷ்ணாநிவ்ருத்தஸ்ய க்ஷுத்பீபாஸாதிஜாகராந்ருசாம் । ஸ்வதநுஷ்வவ்யாணி ஸுகூஷ்வம்திஷ்டெஷ்ணாநுபாவஹ்ருத்ஸ்தவத்தி " எனகிற தநுஸநதேயம். பரக்ருதி ஸம்பநத ஸமரணததுககும், விஷயஸமரணத்துககும், ஸம்ஸாரஸ்மரணததுககும், பகவதவைலக்ஷணயததைஸமரிதது அதுகிடையாமையால வநதவாததிக்கு மடைவேநாலுஶநதை (எநநாளிதயாதி) நானுன்னை யினிவநதுகிட்டுவதெநநாள். பலவிஷயங்களை நீகாட்டிமுடிககபபாாககிறுயோ. உனககுப் புறம்பான விஷய ப்ரசுரஸம்ஸாரததிலே போரவிட்டுவைததாய. எனனையழைததுககொளளுங்கால மினனம் ஸமீபியாதோ விதயர்ததঃ.

விஶ்லேஷபரஸங்காநுபஸததிதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ (அவனையநுபவிககவிதயாதி) அடியே னிதயாதிக்கு - ஶேஷபூதனுன நான முதனமுன்னமே - ப்ராப்ரதமமேயடைந்தேன. பருகி - நிரம்பபுஜிதது. களிததேன - நிரதிஶயாநநததைபபெற்றேன. உண்டுகளிததேற்கு - நிதயாநுபவம்பணணி யாநநதித்தவெனக்கு. உமபா - மேலொருதேஶவிஶேஷததிலேபோயபபணணு மநுபவததில். எனகுறை-

குறைகிடந்ததேது. தொண்டீர் — பகவத்பாகவதவிஷயத்தில சபலரானவர்களே. எல்லீரும்வாரீர் - இப்போகத்தையிழவாதேயெல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுதுநின்று - ப்ரீதிபரவஶராய்க்கொண்டு நிரந்தரபகவதநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷகோலாஹலம்பண்ணுவோம். (எமரித்யாதி) கீழேழு, மேலேழு, ஆத்மாதமத்யேயேழு, ஆகவிருபத்தொரு ஜந்மங்களிலும்-எமர் - மதீயரானவர்கள் கேசவனடியாராகள், இதுமாசதிர்பெற்று - நிர்ஹேதுகபகவதங்கீகாரமாகிற இந்த மஹாதிஶயத்தைப்பெற்று. நமமுடையவாழ்வு-நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயானது. வாய்க்கின்றவா - வளருகிறபடியென்னென்று பொருள்.

உகதஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிச்செய்து கொண்டு நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) " பக்திமானகளாய " என்றவநந்தரம் அத ஏவ என்ற த்யாஹாரயம். " அவனை யல்லதறியாதபடியாய " என்றவநந்தரமிருக்கிற விவஶொன்று மத்யாஹார்யம. விஶ்லேஷதஶையில் " நீயுந்திருமாலானே நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே " என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலும் " தம்மைப்போலே யெம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாக " என்றர்த்தாத்ஸித்தமாதல், யத்வா, * மாயக்கூத்தநில " நன்றுடு " என்றதுக்கு " எம்பெருமானையநுபவிக்கிற நாடுகாண், இல்லையாகில் கூப்பிடாகளோ " என்றபிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்யமாகவுமாம. ஸுகிக்கிறனவாகவும் " என்றவநந்தரம் நின்றது மென்ற த்யாஹாரயம. (நீயுந்திருமாலாலிதி) நீயும ஸ்ரீய:பதியாலே நெஞ்சுபறித்துக்கொள்ளப்பட்டா யென்றபடி.

சிந்தயந்தியில வ்யாவருத்தி (இவர்க்கித்யாதி)

" தத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:கராயவனை யல்லதறியாதபடியிருக்கிற " என்று பகவத்குணைகதாரகத்வஞ்சொல்லிற்று, அங்குள்ய க்ரேஹஸ்திபூத பதமாஸத்தேயென்கிறபபோலே லோகத்ருஷ்டாசாரவிருத்தமாகபகவத்குணைகதாரகரென்னக்கூடுமோவென்கிற வபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார் (ஆறுலித்யாதி)

நஹித்ருஷ்டேநுபபந்நநாமே த்யபிப்ராயேணபரிஹரதி (திருவயோத்யையிலுமித்யாதி) ஸ்தாவரஜங்கமங்களிலே யிந்தவாகாரங்கண்டாலாழவாக்கு கிமுதவென்று கருத்து. " ராமகுணைகதாரகங்கள " என்கிறவிடத்திலே " அபி வ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா: " " பரிஶுஷ்கபலாஶாநி " ஸஸத்த்வாநிவ்ருத்த வ்யாபாராணி வர்த்தந்தி । உஷ்ணஶோகாபிதப்தா: " வ்யஸ்ருஜந் கவலாந்நாகா: காவோ வத்ஸாந்ந பாயயந் । பக்ஷிணோ விஹ்வலாஶ்சைதே " ஸஞ்ஜஹ்ருஷுர்ந ஸாஸ்த்ராணி ரோதநம் ச ந: । யதா வஸ்த்ராபிராம்யந்தோ " " நஷ்டஜ்யோதிர்ந பஶ்யந்தி ஸர்வாண்யாஶாம்ஸி " இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

குணாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், குணாந்தராநுபவாலாபம் விஶ்லேஷமென்று " ஓரோகுணத்தை " இத்யாதிவாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடி யன்றிக்கே மாநஸாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அதுபெரு

மையாலே மாநஸாநுபவத்துக்கு வந்த கலக்கம் விப்ரலேஷமென்று ப்ரகாராந்தரேண விக்ரஹப்ரயுக்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியிருக்கிற விவாகத்து - பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற விவர்க்கு.

"ஸர்வஜ்ஞஞ்ய" இத்யாதிவிசேஷணங்களுக்குக் கருத்து - அஜ்ஞத்வாஶக்தத்வ பரதந்த்ரத்வ நித்யத்வ நிஸ்ஸம்பந்தத்வாதிகளன்றோ விசேஷ்யஹேதுக்களென்று.

கீழ்ச்சங்கைக்கிரண்டுவகையாக வுத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோதையிலுமித்யாதி) அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவு மென்றது - "ஆற்ற நல்லவகைகாட்டுமம்மானை" என்றதைப்பற்ற. "காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" இத்யாதியைப்பற்ற (மேன்மேலன்தருஷ்ணை பிறக்கைக்காகவுமென்றது) பிறக்கைக்காகவுமென்ற வநந்தரம் விசேதிப்பித்தானென்று கூட்டுவது.

இப்படி ஹித்புத்யாசெய்தானாகில் சோகமோஹப்ராணடாகிறபடி எங்ஙனேயென்ன (எம்பெருமான்பக்கலித்யாதி) இவ்வாகய்யின்னடியிலே ஆகையாலே யென்றுகூட்டுவது.

இந்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களே யாயாபதேசப்பேசக்ருய ஹேதுவென்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியிலந்யாபதேசம * கருமாணிக்கமலையும *வேயமருதோளிணையும் * அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவை பிரிவிலந்யாபதேசம். ஆக "இப்படிபகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" இத்யாதிவாக்யந்தொடங்கி யிவ்வளவாலே ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸ்தாவித்து, ப்ரஸக்தமான வைலக்ஷண்யத்தை யாக்ஷேபஸமாதானமுகேந த்ருடீகரித்து, அநந்தரம் விஶ்லேஷாபபத்தி தத்கார்யாகரோஶப்ரகாரம், தத்பரிகோடிவேரோபஸத்தித ஸம்ஶ்லேஷஹாஷம், தத்பயசரமாவதி, தத்பயாநுவருத்யாத நாமவிசேஷம், ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷஸ்வரூபம், தத்பரிபரவ்ருத்தசங்கா பரிஹாரங்களுமெல்லா மருளிச்செய்தது நிகமித்தார்.

இனிமேலிப்ரபந்தங்களாத்தபஞ்சகத்தையும ப்ரதிபாதிக்கிறனவென்று ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபந்தங்களிலித்யாதி) "சில, சில" என்றது "உயர்திணணையொன்று" இத்யாத்யாசார்ய ஹ்ருதயோக்தியிலேவிசதம். அதாவது - * உயர்வற * திண்ணன்வீடு * அணைவது * ஒன்றுந்தேவுமாகிற நாலுதிருவாய்மொழிகளும் ப்ராப்யபகவத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரம, * பயிலுஞ்சுடர் * ஏறாளும * கண்கள * கருமாணிக்கமாகிறநாலும ப்ரத்யகாத்மவிஷயம, நோற்றநோன்பு * ஆராவமுது * மானேயநோக்கு * பிறந்தவாறுகளாகிற நாலுமுபாயபரம, எம்மாவீடு * ஒழிவில்காலம * நெடுமால * வேயமருவென்கிறநாலும பலப்ரதிபாதகம. வீடுமின் * சொன்னால் * ஒருநாயகம் * கொண்டபெண்டிரென்கிறநாலும விரோதிஸ்வரூபபரமென்றபடி, மற்றவெனபது திருவாய்மொழியு மிவ்வாத்தபஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவசிஷ்டமானவை யிவற்றுக்குப்பாதகங்கள்) என்கிறார். புருஷார்த்தப்ரதிபாதகமென்று கீழ்ச்சொல்லிவைத்து இங்கே அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதகமென்றால வ்யாஹதமன்றோ? என்ன.

(இவற்றிலுத்தேஶ்யமித்யாதி) உத்தேஶ்யம்-ஆகாங்க்ஷிதம். (தத்ரத்தமா கவிதி) கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யாவாப்தௌ தத்து ருபோபாய ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், ஏதாத்ருஶ கைங்கர்யத்தின் விரோதிஸ்வ ரூபஞ்சொல்லவேணுமாகையாலே மற்றநாலர்த்தமுமே தத்பயுக்த தயாவந்ததெ ன்றபடி.

இப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதயேகம் ப்ரதிபாத்யார்த்தமேதென்ன (இவற்றில ப்ரதமப்ரபந்தமானவித்யாதி) "உவக்ரூ ஜொவஸமஹாராவஹ)ாவொவ-ஒ ரு தாவஷு । கரூவாஜெவவதீவஶிமநாதுா)நிரயெ" என்கிறபடி யே "இனியாமுறுமை" "அழுந்தார்" என்றுபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டி லும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே இதுவே திருவிருத்தத்து க்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். தவத்துபவவிரோதியானவென்றது - கைவல்ய வ்யாவ ருத்யர்த்தமாக.

வடிவழகையென்கிறவிடத்தில - அவயவஸௌந்தர்யமும் ஆபரணஸௌந்த ர்யமும் சொல்லுகிறது. "செக்காமாமுகிலுடுத்து" இத்யாதியைப்பற்ற (கலம் பகமாலை) நாலுவர்ணங்களான புஷ்பங்களைத்தொடுத்தமாலை. பணியாக - வகு ப்பாக. போக்யமாகவென்றபடி.

"நற்பூவைப்பூவீன்றவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (நிரதிசயபோக்ய ஞன என்றது) (எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே) அநுபவித்துப்பிரிகையா லே என்றபடி. த்ருஷ்ணை பிறந்தென்றது - "அன்பேபெருகமிகும்" என்றதைப் பற்ற. "நாவீன்றுதைகிளவியுடபொதிவோமியற்றுவாயெமமொடுகூடி" "ஏதத முயல" "நீகதியாயநெஞ்சேநினை" இதயாதியைப்பற்ற (பேசியுந்நினைத்துமெ ன்றது)

(திருவாயமொழியிலிதி) "இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக" என்றது க்கு "நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டி யருளக்கண்டு" என்கிறத்தோடந்வயம். ஶ்ரிய:ப தியென்றது - "உளனசுடாமிகுசுருதியுள" என்றதைப்பற்ற. "ஹ்ரீஶ்வ தெ ஷ்மீஶ்வ தெ)ள" இத்யாத்யுக்தமான ஶ்ரிய:பதித்வத்தைநினைத்து "உளனசுட ாமிகுசுருதியுள" என்றது என்றுரிறே யாருயிரததிலேபிள்ளான். "நலமுடைய வன்" என்றதைப்பற்ற (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனென்றது) "சுடரடி" என்றதைப்பற்ற (திவ்யதேஹத்தையுடையனென்றது) "சுடரடி" என்றவி க்ரஹயோகத்திலே திவ்யபூஷணயுதங்கள அந்தர்பூதங்கள், யதவா, "அந்தாம த்தன்பு" இத்யாதியைப்பற்ற (திவ்யபூஷணேதி) "சங்குவிலவாளதண்டுசக்கர க்கையாக்கு" "ஒண்சங்கத்தை" இத்யாதியைப்பற்ற (சங்கசக்ரேதி) ஆதல. பரமவ்யோமநிலயத்வமும திவ்யமஹிஷீவிஶிஷ்டத்வமும "அயர்வறுமமரர்கள" என்றததிலேஸித்தம். தனிக்கோல் - ஏகாஜ்ஞை. அமரர்களாலே என்றது - "மற றமரராடசெய்வார்" இத்யாதியைப்பற்ற.

(ஸவஸங்கலபாயததேதி) ஸவருபாதிகளினுடைய ஸங்கலபாயததத்வம நாலாம்பாட்டுத்தொடங்கி மூனறுபாட்டிலே கணடுகொளவது. சரீரதயாசேஷம என்றது – "உடனமிசையுயிரென" என்றதைப்பற்ற. வயாபதியும தோஷாஸ பர்ஸமும "புலனொடுபுலனலன" என்றதைப்பற்ற. நாராயணரென நாமவாச்யத்வம "வண்புகழநாரணன்" என்றதைப்பற்ற. எவமபிதன – என்று கீழேயும மேலேயும கடாக்ஷிததது. (சுடர்மிகுசுருதியுளுளள) சாஸ்த்ரயிக்ஸமாதியிலே யுளளவனென்றபடி. "அளிபொறையாயநின்றபரன" என்றதைப்பற்ற (இப்படி விஜாதீயனுமாயென்றது)

கீழ்பரதவததைச் சொல்லி மேல விபவததைசசொல்லுகிறது (ஆஸரிதவாதஸல்யததாலேயும் தன்னுடைய பரமகருபையாலேயும் தேவமனுஷ்யாதி ஸஜாதியனாய்வநது திருவவதாரமபணணும ஸவபாவனுமாய இத்யநவய * பதநுடையடியவரில பரமேயம். (திருவவதாரமபணணும ஸவபாவனுமாய என்றது)

இனி, * அருகிறையமடநாரை தொடக்கமான திருவாயமொழிகளினாத்தரு சொல்லிக்கொண்டுபோகசசெயதே யாசசாவதாரநதையருசொலலுகிறது (தன்னுடைய வவதாரங்களிலுமென்று தொடங்கி) காப்பதிரப்பாகயொனறு "கருவிலேதிருவிலாதீர்" எனகிறபடியே காப்பபரப்பருதி நிரப்பாகயொனறுதல, அவதார காலத்திலே காப்பஸததையாகிற பாகயமில்லாதவாகளொனறுதல. "இழககவேணடாதபடி" என்றதுககு "வநதுநின்றருளியும" என்றநதோடநவயம. அபாரதஸஹததை * அருகிறையமடநாரையிலும, ஸவாராதததை * பரிவதிலீசனிலும, அத்யநத பாரதநத்ரயம * ஓடுமபுள்ளிலும, அவதிஷடங்கள * பொருமாநீளபடையில் * நமபியைத தெனகுறுங்குடிநினற வென்றதிலுங் கணடுகொளவது.

ஆகவாயிரத்துககும் ஸஙகரஹமான முதறபததிலாததததை யருளிசசெயது "அவாவறறுவீடுபெறற" என்றதோடே சோததுநிகமிககிறார் (இப்படியுளளவிதயாதி) "ஸ்ரீயபதியாய" என்று தொடங்கி "இப்படி விஸஜாதியனாய இருநதுவைதது" என்னுமளவும ஸாவேஸவரதவத்துககே காரணமானபடிகள சொலலிற்று, "ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே" என்றுதொடங்கி "கோயில்களிலேவநது நின்றருளியும" என்னுமளவும ஆஸரிதாநுகரஹததுககே காரணமானபடிகள சொலலிற்று. "வரவாறொனறிலலையால்" "வெறிதேயருளசெயவா" "எனனவாவறசசூழநதாய" இத்யாதியைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாகவிதயாதி) முடிககிறார்-தலைககட்டுகிறார்.

முதறபததில பரமேயகதநமபோருமோ " மறறதிருவாயமொழிககாதத மேதென்ன (இனிசசொலலவிதயாதி)

முதறறிருவாயமொழியெல்லாததுககும சங்கரஹமென்று விவக்ஷித்து தத துருணமாக தருஷடாநதமும தாரஷ்டாநதிகமு மருளிசசெயகிறார் (முதறறிருவாயமொழியிலிதயாதி) திரள – ஸமுதாயாகாரேண. முதறபாட்டில் ப்ரமேயம (ஸவருபரூபகுணேதயாதி) "யவன" என்று ஸ்வருபமும, "சுடரடி" என்று ரூபமும், "உயாவற" இத்யாதியாலே குணங்களும, "அயர்வறுமமராகளதிபதி" என்று விபூதியுஞ்சொல்லுகிறது.

" மிகுநரையிலன " என்றதைப்பற்ற (எல்லாபபடியாலு மெல்லாரிலும் மேறபட்டு என்கிறது)

மூனறும்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாடடிலும் ஸகல வஸ்துககளினுடையவும் ஸவரூபஸததிதயாதிகள் பகவததிநமெனகையாலே (ஸாவேஶவரஞய எனகிறது)

" உளன சுடாமிகுசுருதியுள " எனகையாலே (ஸ்ரீயஃபதியாகவிதயாதி)

" சுரரறிவருநிலே " " உளனெனினுளன " எனகிற விரணடுபாட்டையுந் பறற (பாஹ்யகுதருஷ்டிகளாலவிசாலயமாமபடியெனறது) வயாபதிஸௌகாய பரதிபாதகமான பததாமபாட்டில பரமேயமும " ஸாவேஶவரஞய " எனறதி லே ஸூசிதம்.

" அளிபொறையாயநின்றபரன " எனறததைபபறற (ஸவிபூதிகஞனவித யாதி) (ஏவமவிதஞனவன திருவடிகளிலே யடிமைசெயதுஜ்ஜீவியெனறு தநதிரு வுளளததைககுறித தருளிசசெயகிறா) எனகையாலே பாட்டுககளுககெல்லாம முதறபாட்டில கரியையோடே அநவயமெனறு தோறறுகிறது " எனறு அருளிச் செயவா.

ஸவரூபரூபாதிகளை முதறறிருவாயமொழியிலேதானே சொனனால் குறை திருவாயமொழிகளுககு விஷயமேதெனன (கடலேஇதயாதி) ஓரோவகைகளிலே எனறது - பரதவம், பஜநீயதை, ஸௌலபயமெனகிற வகைகளிலே என்றபடி.

இபபடி ஸங்கரஹவிஸதரரூபேண சொலலுவானெனனெனன (இப்படிசெ யதாரித்யாதி) இது சிஷ்டாசார சிததமென்று கருதது.

பரபஞ்சிகரிததார்கள - பணணிறுாகள். ஸங்கரஹவிஸ்தரரூபேண பரபஞ் சிகரணம். ஶ்ரோதருபுத்திஸமாதாநாாததம ; இவ்விடததில் " விஷ்ணொ ரேத ஜ்ஜானாஜ்ஜகநாஜ்ஜிக்வஷ்விஞாஸ்வீகு । ஐஷ்டீஹிஷிஈஷாஂமொரகெ ஷாஹ்வாஹ்யாஶணஂ " எனகிறதநுஸநதேயம.

முனபு ஸங்க்ரஹேணசொனன தததவதரயததையும புநஶ்சவிவரிககககோ விமுனபு பரஸவரூபததை விஶதமாக வருளிசசெயயாமையாலததை முநதறவரு ளிசசெயகிறா (பரஸவரூபமிதயாதி) கதயத்திலே " அகிலஹேயபரத்யநீக " இத யாதிஞாணையை ஹருதிகரிததருளிச்செயகிறா (ஜ்ஞாநாநநதமயமாயெனனுமள வும்) அகிலனெனறு - தனனையாஶ்ரயிததவாகளைச் சொலலியவாகள ஹேயஙகளு ககு பரதயநீகன - நிராஸகனெனறு, பாத்யபாதக பாவலக்ஷண விரோதஞசொல் லுதல , அகிலமான ஹேயமெனறு தரிவிதாசேதநசேதநஸவரூபவிகாரம, தரிவிதசே தநகதஜ்ஞாந ஸஙகோசஸூசிதவதுஃகிதவஙகள, சேறுதோயநதுகமுவினவாகாரம, அணுதவ பாரதந்தரயங்களாகிற இவற்றைசசொலலி ஏததபரதயநீகனெனறு - ஸஹாநவஸததாநலக்ஷணவிரோதத்தைச்சொலலுதல. பாரதநதரயமாதமாலங்கா ரமாகிலும ஸ்தரீகளும் புருஷனுககும் ஶமஶ்ருஸ்தநாதபேதங்களைப்போலே ஸவ தநதரேஶ்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே.

கல்யாணைகதாநதவமாவது - கல்யாணகுணநாமே காஸ்பததவமெனனுதல, யத்வா, பாவப்ாதாநநிர்தேஶமாய கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநநததவஸ்யைகாஶ்ரய

மெனனுதல் ; கல்யாணரூபத்தாலே - கல்யாணபரத்தவத்தை விவக்ஷித்து "ஆ ஶ்ரிதருக்கு கல்யாணபரத்தவத்தில ஜாகரூகனென்னுதல, "ஆஶ்ரிதாநாம்கல்யா ணப்ரதத்வேஜாகரூக:" இதிகத்யவ்யாக்யாநத்தில ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரரருளிச் செய்தார. ஜாகரூக:-ஏகாகர:. "ஏகதாநோநந்யவ்ருத்திரேகாகரைகாயநாவபி" நயமர:.

"நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்" என்கிற ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே யநந்த ஶப்தார்த்தமான த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்யத்தை யருளிசசெய்கிறார (விபுத்வாதி த்யாதி) வஸது பரிச்சேதராஹித்யமாவது - ஸதரூஶவஸதுவநதராராஹித்யமும ஸாவவஸதுஸாமாநாதிகரண்யார்ஹத்வமுமாகையாலே யுபயத்தையும தநதரோண வருளிசசெய்கிறார (ஸாவமுமித்யாதி)

ஜ்ஞாநாநந்தமயத்வமாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாநஸவரூபத்வம், அநயாதீந ப்ரகாசத்வாஹ்லாதகரத்வ ரூபஜ்ஞாநத்வத்தையே ஸவரூபமாக வுடைத்தானவ னென்றபடி. கீழ "கல்யாணைகதாந" என்றது பாவபரதாந நிர்தேசமானபோ து ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயென்றது தத்விவரணமாதல, ஸவபராபேக்ஷயா அநுகூ லத்வபரமாக விஷயவிபாகமபண்ணுதல. கல்யாணகுணபரமானபோது. (ஜ்ஞாந பலேத்யாதி) தத்விவரணம்.

கீழ்ச்சொன்னவாகாரம்காட்டி லெரித்தநிலாவாகாமைககாக ஶ்ரிபோகத்தி யைசசொல்லுகிறது (ஶ்ரிய:பதியாயிதி)

(அப்ராக்ருதமாய) அதஏவ (சுத்தஸத்வமயமாய்) என்றபடி. "ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:" இத்யாதிபி ப்ரமாணைர்த்ரஷ்டவ்யாமி. (ஸவாஸாதார ணமாய) ஏதாதருஶவிக்ரஹமொருவர்க்கு மில்லையென்றபடி. (புஷ்பஹாஸஸௌகு மாரமாய) புஷ்பஹாஸமாவது - புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம. அந்தபுஷ்பத்திறகா ட்டில ஸௌகுமார்ய்தரம, ஆகபுஷ்பத்தினுடைய விகாஸமபோலே ஸௌகுமாரமாயெ ன்னுதல; யத்வா, புஷ்பஹாஸசப்தம - விகாஸாஶ்ரயத்வத்தாலே புஷ்பத்தினு டைய பாயந்தத்திலுண்டான வவயவபரமாய அதுகளபோலே ஸௌகுமாரமென றபடி. இவ்விடத்தில "ஸம்ஹர்ஷாரவிந்தநவாமர்" இத்யாத்யநுஸந்தே யம. "ஸர்வகந்த:" இத்யாதியைபபற்ற (புண்யகந்தேத்யாதி) ஸாவாபாஶ்ரய மாயென்றது "ததேவ காஞ்சநாங்கம் ஸர்வாணிம்ஸர்வாணி தாநி" இத்யாதியைபபற்றவாதல, அஸ்த்ரபூஷணாத்யமுகேநவாதல. விக்ரஹமபோலே- விக்ரஹத்தைப்போலேயென்றபடி.

"யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய" இத்யாதிபரகாரேண ஹ (வ்யாபித்துதரி த்து நியமித்திதி) (சேஷியாயிருக்கும) இப்படி சரீரத்வேநசேஷியாயிருக்குமெ ன்றபடி.

அநந்தரம் ப்ரக்ருதிஸ்வரூபத்தையருளிசசெய்கிறார (ப்ரக்ருதித்) ஆதிசப் தத்தாலே மஹங்காரதந்மாத்ராதிகள் விவக்ஷிதங்கள. "அஜாம்" இத்யாதியைப பற்ற (நித்யமாயித்யாதி) அதஏவ (சுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணமாய.) விவரணம

(சுக்லகருஷ்ணேதயாதி) ஆதல "பஹ்வீம்ப்ரஜாம்ஜநயந்தீம்" இதயாதியையபபறற (அநேகபரஜைகளுககிதி) "மஹதாதிவிகாரஙகளையுடைததாய்" இதிஸமஷடிஸருஷடி:, "அநேகபரஜைகளுககு" இதயாதிநாவயஷ்டி ஸருஷடி:

"யஸ்யாவ்யக்தம்ஶரீரம்யஸ்யாக்ஷரம்ஶரீரம்" இதயாதியையபபற்ற (சரீரதயாசேஷமாயெனறது) (சேதநாகாமாநுகுணமாகவிதி) சேதநருடைய காமாநுகுணமாக புருஷாரததோபயோகிகரணகளேபராதிகளுண்டாயிருககவெனறு ஈஶ்வரன ஸவயமிசசியாநினறுகொணடு, தாதருஷேச்சாநுகுணமாக ஸவயமேவ "பஹுஸ்யாம்" எனறு ஸஙகலபிகக, வந்தஸஙகலபததாலே சதாவிமசதிததவமாயககொணடு விகரிககககடவதாயிருககுமெனறபடி. "ப்ரயாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:" "ஜகத்ஸர்வம்ஶரீரந்தே" இதயாதியையபபறற (இஷடவிநியோகாாஹமாயிருககுமெனறது) அநநதரமாதமஸ்வருபமாஹ (ஆதமேதி) (அணுபரிமாணமாயிதி) முனபுதனைதயில லக்ஷணவாகயததிலே "அணுவாய" எனறு வைதது இங்கே அணுபரிமாணமாயெனறது - "ஏஷோணுராத்மா" எனகிற ஸ்ருதிஸிததமான "ஹ்ருதிஷ்டா" எனகிற ஸவசப்தமும், உதக்ரமணம் - உகமாநமென்றுய "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய" "ஆராக்ரமாத்ர:" இதயாதயுகதமான உகமாநமுமாகிற வணுதவஸாதகஹேதுதவயததையபறற. வாலாகரம - வாலநெல்லிநுணி. ஆராகரம - ஆயுதாகரம.

தேஜோதரவயமாயெனறு - ஜஞாநஸவருபதவஞ்சொனனபடி. "அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்பவதி" இதயாதி. ஜஞாதாவாய - ஜஞாநகுணகனாய. "விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" இதயாதி. (ஜஞாநாநநதகுணகனாய்) கீழ "ஜ்ஞாதாவாய்" எனறு ஜஞாநகுணகத்வமாதரஞ்சொலலுகையாலே ஆநநதகுணகதவமும சொலலுகைககுத திரியட்டுமநுவதிககிறுர் எனறபடி, ஆகையாலே புநருகதியிலலை.

(ஜஞாநதரவயமாகையாலே) ஜடவஸதுககளில் வயாவருததமெனறபடி. இததால சிததெனறபடி.

திருமநதரததில் பதத்ரயார்தததனைதயும வ்யுதகரமமாக வருளிசசெய்கிறுர (அபருதகஸிதயாஹேதயாதி) அநயாாஹசேஷமுமாயெனறு - பரணவாாததம், அதயநதபாரதநதரமுமாயெ பரசேஷதைகரஸமுமாயென்று - சரமபதாாததம. அபருதகஸிதயாஹமாவது - பிரிககைககு யோகயமனறியிலே யிருககை, ப்ரதுகநிாததேசாநாஹமாகையாவது - பிரியசசொல்லுகைக்கு யோகயமனறியிலே யிருககை. சேஷதைகரஸதவம - கைங்காயபோகதவம். சேஷதா - கைங்காயம. ததவபாரஸஙகாத ததவிஷயஜஞாநாதிகயருபவகதருவைலக்ஷணயததை ஸ்மரிபபிக்கிறுா (இததை யுள்ளபடி யிதயாதி) இததை - ததவதரயததை.

"ஸம்க்ஷிப்தஸ்யவிஸ்தரேணாவிஸ்தரஸ்யஸம்க்ரஹ:" எனகிறநயாயததாலே கீழ் ஸங்க்ரஹோக்தமான வாததபஞசகததை விஸதரிககிறுர் (இவவாழவாரித்யாதிநா) செயததாயிற்றவர்த்தம்-ப்ரதிபாதிதமாய்த தீாந்தபொருள.

அதில்முதல பரஸ்வரூப,ைதை நிரூபிக்ககோலி அநதப்பரனுகிறன் நாராயணனெனகைக்காக நாராயணசப்தாாததததை முதறறிருவாயமொழியாலே யருளிசசெய்தாரெனறு காட்டுகிறா (முதறறிருவாயமொழியிலேயெனறுதொடங்கி) "உயர்திணணணை" இதயாதியாலே ஆசாாயஹருதயததிலே வகையிட்டருளிசசெய்ததுககு மடியிதுவாயிறறு - (உணாமுமுநலம) முமுவுணாவும் முமுநலமுமான. (மிகுநாையிலன்) மிக்காாையுடையனலலன. நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊாதவலோகததிலுமுண்டான. உருவினனருவினன-ரூபவததானவசித்தையும் ரூபரஹிதமான சிததையுமுடையவன (ஆமவையாயவையாயநின்றவவா) ஆகாமிகளாயும அதீதமாயுமுள்ள வஸதுககளுந தாமேயாயநினறவா. (கரவிசுமபிதயாதி) ஸௌக்ஷமமாகையாலே கரததலையுடையவாகாசம, அக்நி, வாயு, ஜலம, பூமி, இவறறினமேலேயுணடாயிவறறுககு ஸவபாவமான ஸ்பாஷ்டசபதம், தாஹகத்வசக்தி, பலம், குளிாசசி, தாரகத்வம, இததாமங்களோடு தாமிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படிநினற ஸாவஸமாதபரனெனறுபொருள். இவை நாராயணசப்தாாததமானபடியென்னெனன (ஸாவாதிகதவமித்யாதி) "மிகுநாையிலன்" இதயாதியாலே ஸர்வாதிகதவமும், "உயாவறவுயர்நலமுடையவன்" இதயாதியாலே ஸமஸ்தகலயாண குணாதமகத்வமும், "ஆமவையாயவையாய" இதயாதியாலும் "கரவிசுமபெரிவளி" இதயாதியாலும் "அயாவறுமமராகளதிபதி" என்கிறததாலும் உபயவிபூதிநாதத்வமுஞ்சொலலிறறிறே. ⁑ திணணன்வீடிலும் * ஒனறுநதேவிலும் பாதவஞ்சொலலுகிறதே ' எனன (இதினுடையவித்யாதி) திணணனவீடு எனறது * அணைவதரவணைககு முபலக்ஷணம.

இவ்வாததததுக்கு - ஸாவாதிகதவாதயாததத்துககு. (வணபுகழநாரணன) அழகியகுணஙகளையுடைய நாரணன - ஆததகததநமயோராதோ ' வாசகசபதமுஞ்சொலலவேணுமோ ' எனன (வயாபகாநதரஙகளிலு மிதயாதி) வயாபகாநதரங்கள - வாசுதேவ விஷ்ணுநாமஙகள். இதுவேயென்கிற வவதாரணம் பராதாநயபரம அஸக்ருதுகதி யாதரகாாயமெனறு தோற்றுகைககாக பலசநதைகளையு மெடுககிறா (செலவநாரணனிதயாதி) (செலவநாரணன, திருநாரணன) ஸ்ரீமானானநாராயணன். (நாரணனமுமுவேமுலகுகருநாதன) நாராயண சபதவாச்யன ஸமஸ்தமான ஏமுலகுககும் நாதனானவன. (காராயினவிதயாதி) காளமேகமபோலே ஸயாமளமாய அபராக்ருதமான திவயவிகரஹததையுடையனான நாராயணன. (திணணமநாரணன) நிஸ்சிதமாக திருநாமமான நாராயணசப்தமேயெண்ணுஙகோள். (வாழிதி) ஆநநதாவஹமான குணஙகளையுடைய நாராயணன. வழி - ஆசசிராதிமாாககம. தலைககட்டுகையாலே யெனகிறதுக்கு - "உவகுரொோவஸம்ஹாாளா" இதயாதியிலேநோககு.

இனி - இதுககுமேலே. வஸ்துவுக்குபாதவம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரீயஃபதிதவமு மதுக்குடலாகச்சொல்லவேணடுகையாலே அத்தையருளிச்செயகிறா (மலர்மகளிதயாதி) இப்பாசுரஙகளுககர்த்தம். தாமரைப்பூவிறபிறநத பிராட்டி விரும்புமபடியான, பெறுதறகரியநம ஸவாமியானவன் , (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானான ஸ்வாமியினுடைய. (மையவிதயாதி) மையணிநதகணணையுடையவளாயத

தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மார்பையுடையவன. (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸமஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியானபிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனானவனே. (கோலஇத்யாதி) அழகியபிராட்டியோடேகூடியிருக்கிற வுன்னைகண்கிட்டாதே. (திருவாணை) பிராட்டியுடையவாணை. (கோலமலரித்யாதி) அழகியபுதமலாஸிநியான பிராட்டிக்கனபனு யத்தாலே யென்பக்கலிலு மனவையுடையவனே.

(இததாலநம்மாசாரியர்களித்யாதி) ரஹஸ்யததில் - த்வயத்தில். பதத்வயததாலும - பூர்வோததரகண்டாதியில " ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமதே " என்கிறபதத்வயத்தாலுமெனறபடி. அருளிச்செய்துகொண்டுபோருமாத்தம் - புருஷகாரதவ ப்ராப்யத்வங்கள். உகதவிவரணம (ஆஸ்ரயணவேளையிலேயித்யாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநாாததமாகவும் ஸங்கதி ஸ்ப்புரணார்த்தமாகவும் வ்ருத்தத்தை நிகமியாநினறுகொண்டு வாததிஷ்யமாணுகாங்க்ஷையை யுத்க்ஷேபிக்கிறா (இப்படிபரஸ்வரூபமித்யாதி வாக்யதவயததாலே) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும படி யென்னென்னிலெனறது - ஸவஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி யெங்ஙனேயெனனிலெனறபடி. (உடனமிசையித்யாதி) சரீரத்திலாத்மா வ்யாபிக்குமாபபோலே மறைநது எங்கும் வயாபதனாய. முதறறிருவாய்மொழி ஸ்வாரூபவரூபமாகையாலே (தாமறுஸநதிததென்றது) (உமமுயிரித்யாதி) உங்களுடையவாதமாவை வீடாகவுடையவன். (தனக்கேயித்யாதி) எனக்குநதனக்கும் பொதுவாகையனறிக்கே தனக்கே பரதநதரமாமபடி யென்னை யங்கீகரிக்குமிதுவே. (அடியேனித்யாதி) சேஷதவைகநிரூபணீயமான வென்னாத்மாவிடத்திலு மநதராதமாவாய் நிலலாநினறுன் ஹேயமான சரீரத்தினுடைய ஹ்ருதயாம்பரத்திலேயும் வர்ததியாநினறுன. (அடியாரித்யாதி) நிதயதாஸயைக நிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய ஸஙகாதஙகளோடொரு நீராமபடி யுடன்கூடுவதென்றோ. (அடியரோடிருந்தமை) நிதயஸூரிகளோடுகூடி யிருநதப்ரகாரததை.

மேல் புருஷாாததஸ்வரூபமாஹ (ஸவரூபாநுரூபேதி) (புருஷார்த்தமிருக்குமபடி யெங்ஙனே எனனில) புருஷாாததமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எஙஙனேயெனனில. எனறபடி. (பணிமானமித்யாதி) அடிமையிலோரளவுநதபபாதபடி அடியேனை அடிமைகொணடு (முகப்பேயித்யாதி) திருமுன்பேயழைததடிமைகொண் டருளவேணும.

ஶாஸ்தரவிஹிதமெனறவிடததிலே - "யொமொஷாநுயவாஸஹ்யாநுகூதொஙவதாநநம் । ஸஙெஙஸயாதிநஙகாஙூககொஙவிஜாயெஅ "

என்றதநுஸந்தேயம். ப்ராப்யமான - போக்யமான. (சுவையனித்யாதி) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன. (தூயவித்யாதி) பரிசுத்தமான வம்ருதமானவனை நிரந்தரமாக வநுபவிதது. (ஆராவமுதானாய்) த்ருப்திபிறவாத வம்ருதமானாய். (உகந்தித்யாதி) பரீதிபரோரிதனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்துன் றிருவடிபெற்றேன். (ஈதேஇத்யாதி) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையு மபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிகபந்துவானவனே.

விரோதிஸ்வரூபமாஹ (இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி) இடைச்சுவர் - மத்யகுட்யம். ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. கட்டங்க - ஸாகல்யேந.

ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (ஐங்கருவியித்யாதி) ஐங்கருவி - பஞ்சேந்த்ரியம். அளவிறந்தது - அபரிச்சிந்நம். ஐங்கருவிகண்ட வின்பமென்றது - பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே யநுபவிக்கப்பட்ட ஐஹிகஸுகமென்றபடி.

ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நம் (த்யாகப்ரகாரமித்யாதி) தட்ஸ்தப்ரஶ்நம் (த்யாஜ்யமென்று வித்யாதி) விவரணம் (விஷயங்களினின்றுமித்யாதி) ஜ்ஞாநபர்மஸம்பிறந்ததென்றவிடத்திலே- "யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் । தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித:" என்றதநுஸந்தேயம். விஷயப்ரவணஞ்ஞனென்றது - "நிர்வேதகாமோ ஸ்வநிவேஶம் த்யக்த்வா த்ரியஸ்வஶோபயம் விஷாக்ஷீ:" என்றதைப்பற்ற.

(நீருமதித்யாதி) நீங்கள், உங்களது, என்கிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விவற்றை வேரோடே முதலறுத்து. (யானேயித்யாதி) நானுநேயென்னுடைய யாதாத்ம்யத்தை யறியமாட்டாதே நான், என்னது, என்றஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநாத்தாவஹமாம்படி யிருந்தேன.

நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதேசநியமாபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தராகஸ்யேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயேத்ரயோதஶாத்யாயே இதம்வசநம். "வநேஷி தோஷா: ப்ரபவந்தி ராகிணாம் க்ருஹேஷு பஞ்சேந்த்ரியநிக்ரஹஸ்தப: । அகுத்ஸிதே கர்மணி ய: ப்ரவர்த்ததே நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹம் தபோவநம்" (?) ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் என்கிறவிடத்திலே "மிதிலாயாம் ப்ரதீப்தாயாம் ந மே கிஞ்சித் ப்ரதஹ்யதே" என்றதைக்கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் பக்கலிலுமென்றது - "ஊனேறு செல்வத்துடற்பிறவி" இத்யாதிகளைப்பற்ற.

(அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும) இவ்விடத்திலே "ப்ரபத்யாநிஶ்சரண்யம் ப்ரபத்யே" "ப்ரஹ்மக்ஷத்ரவிஶ: ஶூத்ரா: ஸ்த்ரியஶ்சாந்தரஜாதய: । ஸர்வ ஏவ ப்ரபத்யேரந் ஸர்வதாதாரமச்யுதம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ப்ராப்யப்ராணி: - உபாயாந்தரஸம்பர்காஸஹித்யாத்வித்தஸத்தித்யர்த்த:. இரண்டிறேனென்றவிடத்திலே- "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். வேதாந்தஸித்தமானவென்றது - "நிக்ஷேபமபரே" "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நோ" "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதியைப்பற்ற. அதில் ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதமக்கு ஸித்தாந்தமென்கையாலே - பக்தியுபாயமன்றென்றபடி. ப்ரபத்தி: - ஈஶ்வர:. "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ" என்றிருக்கையாலே. (கோற்றவித்யாதி) பலவ்

யாப்தமாமபடி அநுஷ்டித்தகாமயோகமுடையேனல்லேனென்றபடி. (ஆறெனக்கித்யாதி) எனக்குபாயந்தருமிடத்தில உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்துவிட்டார். (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி சோத்தாறபோலே இருக்கிற வெலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையினகவாயிலவள் ப்ராணங்களையுணட க்ருஷ்ணனுடையவந்ததிருவடிகளையே யுபாயமாக புத்திபண்ணிக்கொண்ட. (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸ்ரத்தையுமுடைய நமமுடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளினமேலே க்ஷேமகரத்வபுத்திரூப வ்யவஸாயத்தையுடையரா யழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார். (நாகணையித்யாதி) திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே கணவளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடையதிருவடிகளே யுபாயம நமக்கு. (ஆவிககோரித்யாதி) என்னுதமாவுக கபாஶ்ரயமாயிருப்பதொரு உபகரமுனனையொழியநானறியேன.

தாமசதாத்தவாணததிலே யவதரிககையாலே பக்தியதிகாரமில்லாமல் ப்ரபத்திநிஷ்டராணலததாலே பக்தியுபாயமன்று. ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதோன்றுமோ! என்ன (இந்தைப பிறாகக்தயாதி) (திருநாரணனித்யாதி) ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளை காலவிளம்பம்பிறவாமல் சடக்கென வநுஸந்தித்துஜ்ஜீவியுங்கோள.

(அவதரிக்கையாலே) அவதாரணமாக வருளிசசெய்கையாலே. உபாயபூர்த்தியென்றது - ஏகஶப்தார்த்தத்தைககடாக்ஷித்தது. உபாயபூதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸமஸாக்காஸஹத்வரூபபூர்த்தியை யென்றபடி.

கீழே "அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும" எனகையாலே இங்கே "இவ்வுபாயத்துக்கதிகாரிகளாவாராரொனனில" எனகிற சங்கைக்குத் திதியில்லையெனனில், அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யவலம்பித்து ததஸவருபகதநம்பண்ணினபடி, இந்தசங்கை திருவாயமொழியை யவலம்பிததுணடானது, ஆகையாலே சங்கிககலாம்.

ஆகிஞ்சந்யமாவது - உபாயாந்தர ஶூன்யதையும, கத்யந்தரஶூன்யதையுமென்று விவக்ஷிதது உபயத்தையும க்ரமேண வருளிச்செயகிறா (உபாயநிரணயவேளையிலேயித்யாதி) (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கத்யந்தரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதனானநான். (நீசனேனிறையொன்றுமிலேன) அத்யந்த நீசனானான குணபூர்த்தியொன்றுமிலலாதவன. கருந்தரை - பாழங்கலம். ஶூந்யதையென்றபடி. (ஒப்பிலாவித்யாதி) ஒப்பற்றிருக்கிற கருரபாபத்தையுடையவென்னையுஜ்ஜீவிக்கும்படி கைககொணடு. இது ஸர்வாதிகாரமாயிருகக, உபாயம் ஸித்தோபாயமாயிருகக, ஸர்வர்க்கும் முக்திவரவேண்டாவோ! என்ன (அதிகாரியையித்யாதி) ஸ்வீகாரமிலலாதபோது என்றவிடத்திலே - "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோபி ஸந் । ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றதநுஸந்தேயம்.

(ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவநஹேதுவாகாமையாலே. அமாந்து - அநந்ய ப்ரயோஜநனாயபொருந்தி.

இப்படியானால் நிர்ஹேதுகத்வபங்கம் வாராதோவென்ன (இந்தஸ்வீகார ஸித்தியித்யாதி) (அதுவுமவனதின்னருளே) அந்தவிசையைதானு மவனுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே.

(களைவாயித்யாதி) துக்கத்தைப்போக்குவாய்போக்காதொழிவாய் சத்யந்தரம் வேறில்லாதவனுயிருந்தேன். (நாடொறுமேகசிந்தையனுய) நாடோறு மேகப்ரகாரமான சிந்தையுடையனுய். (சிறந்தவேண்டாவித்யாதி) பாககவாயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாதரமேயமையும்.

(ஸ்பரகாரமாக) "அடைந்தார்க்கெல்லாம்" என்று ஸாவாதிகாரத்வப்ரகாரஸஹிதமாக. (சரணமாகுமித்யாதி) தன்திருவடிகளை அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம உபாயமாம், அவர்களுக்கு மரணமானால பரமபதத்தைக்கொடுக்கும்.

(இவ்வுபாயாத்யவஸாயமிதி) கைங்கர்யமேபுருஷார்த்தமென்றும, அதுக்கு உபாயமவன்திருவடிகளேயென்று மருளிச்செய்தாராகையாலே இத்திருவாய்மொழியெதுக்காகவென்று இச்சங்காவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். காலக்ஷேபப்ரகாரம் - காலக்ஷேபஸாதநம். (தொண்டாக்கித்யாதி) அவனடியார்க்குக்கந்துபவிக்கலாம்படி ரூபத்ஸந்தாபரூபமானவற்றைச்சொன்னேன.

உபாயத்தை - ஸித்தஸாதநத்தை. இதுவே - இத்திருவாய்மொழியே. போதுபோக்காக - காலக்ஷேபஸாதநமாக. "ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்" என்று கீழேயருளிச்செய்து "பலவேஷமிருக்கும்படி யென்னென்னில" என்றுல வ்யாஹதமன்றோவென்னில; பலத்தினுடைய ப்ரதமசரமாவதியை தர்சிப்பிக்கிறுர். (பலவேஷமித்யாதி) அவாந்தரப்ராதாந்பலவேஷமிருக்கும்படி யென்னென்னிலென்றபடி. யதவா, கீழே பலஸ்வரூபம சொல்லியிருக்க மீளவும பலப்ரஸ்நம் உபாஸகரிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசிசொல்லுகைக்காக, அத்தை சங்காபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறுர் (பலவேஷமித்யாதி) என்னவுமாம். ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமாவதி, கைங்கர்யம் சரமாவதி. இவனுக்கு விசேஷமேதென்ன (ஜிதேந்த்ரியத்வமித்யாதி) ஜிதேந்த்ரியத்வமுபாய பலமென்றதத்தைக்காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நத்தை யுதபோக்ஷிக்கிறுர (எங்ஙனேயித்யாதி) எங்ஙனே - எங்ஙனேயருளிச்செய்தாரென்றபடி. (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய) என்னுடைய துஷ்டமான மனஸ்ஸைப்போக்கினுய. (மருவியித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநமாய்ப்பொருந்தி அடிமைசெய்யும் நெஞ்சைத்தந்தாய. (காதலித்யாதி) அபிநிவேசத்தைக்கடல்போலே ஸம்ருத்தமாய் விளையும்படி பண்ணின வாஷாகவலாஹகஸ்வபாவத்தையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடையக்ருஷ்ணனே. (அதனிற்பெரியவென்னவா) அவா - அபிநிவேசம். அதிற்காட்டில பெரியவென்னபிநிவேசம். விளாக்குலைகொள்ளுகை - தன்னிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்படிபண்ணுகை.

உக்தார்த்தஸங்கமநம் (ஆகவித்யாதி) "யஷிஹாஷிதஞந்துயதேநூஹாஷிநத்துவிதீ" இதிப்ரகாரேணபரமதங்ராஸாதேரப்யதராரநா திதரநிஷேதமெப்படி பண்ணுகிறதென்ன (அல்லாதவையித்யாதி) ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய - அநுஷங்கஸிதகமாய.

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் விஸ்த்ருத்ய ஸங்க்ருஹ்ணாதி (எங்ஙனேயென்னில் தயாதி) அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னி லென்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிபுரத்து நம்பியோஜனையை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி) "இந்தப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்து நம்பியருளிச்செய்தது" என்றரும்பதத்திலே யிருக்கிறது, "ஹாரீதஸம்ஹிதாயாம் த்ருதீயாத்யாயே ஜாபாலிஸம்வாதே ஐந்தாந்ய்ருஷிரப்ரதிபத்யதே" இதி ப்ரமாணத்திரட்டிலிருக்கிறது. ஸகலவேததாத்பர்ய விஷயார்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்து நம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்தாரென்று க்ரமேணான்வயமாகவுமாம்; ஸகலவேததாத்பர்ய விஷயார்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்து நம்பி யருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்.

இப்படி திருமந்த்ரவிவரணத்வாருண மஹாவாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்தார் கீழ், மேல் த்வயவிவரணரூபத்வாருண மஹாவாக்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்வாராக தத்ருஶப்ரபந்தநிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுதவேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞானாதிக்யத்தை மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ர பரகரியாகரமேணார்த்த பஞ்சக ப்ரபத்திபக்திபரயோஜனாத்ரயாபிப்ராயேண ஶ்ரிய:பதித்ரயமென்னும் சொல்லுவர்கள், அதவா, ஶ்ரிய:பதீத்யாதிவாக்யத்ரய மருளிச்செய்தது மத்யேமத்யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல்; மஹாபாஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத பூர்வகமாக திவஸத்ரய முபந்யஸிக்கையாகிற வாஹ்நிகத்ரய ப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவு மார்த்தமென்னு மத்தை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி த்வயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) யத்வா, கீழர்த்தபஞ்சகயோஜனையை யருளிச்செய்து த்வயயோஜனையு மருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம்.

(முதலிட்டித்தி) த்வயார்த்தத்தை க்ரமத்திலேயருளிச்செய்யாதே உத்தரவாக்யார்த்தம் முன்னாகவருளிச்செய்தது - அநுஷ்டானதசையில்போலே உபாயம் முற்பட்டிலும் பிறபடுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்திதசையில் "ப்ரயோஜநாநுத்திஶ்ய ந மந்தோபி ப்ரவர்த்ததே" இதிந்யாயேந பலமுற்பட்டு உபாயமிற்பட வேண்டுகையாலே; "ஶ்ருங்காரஶௌர்யஜ்யோதிஷ்டோமேநயஜேத" என்னக்கடவதிறே. "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய்" என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியானகுணங்களையென்றது.) "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றதைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில்தமக்கு நசையற்றபடியென்றது) "நாராயணனங்கள்பிரானவன்" என்றத்தைப்பற்ற (அவனோடுதமக்குண்டான விதி) "தொழுதெழு" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று பெற்றபடியையச் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறாரென்றபடி. உக்தவிவரணம் (இ

தில் முதற்பத்தாலேயித்யாதி) (அயர்ப்பிலனித்யாதி) அந்யப்ரயோஜநனுய பொருந்தி மறப்பில்லாதவனுய அக்ரமமாக குணங்களைச்சொல்லுவன, ஸம்ஶ்லேஷிப்பன், தலையாலேவணங்குவன. இப்படி கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிப்பேன. முதற்பத்தாலே பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டாரென்றது- "உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோபூர்வதாஃபலம் । அர்த்தவாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே" என்கிறபடியே "தொழுதெழு" என்றுபக்ரமித்து "சொற்பணிசெய்யாயிரம்" என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலும், "அயர்ப்பிலன்" இத்யாத்யப்யாஸத்தாலும், இந்தவர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணாப்ராப்தத்வேந அபூர்வமாகையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற விதியால் ஃபலார்த்தவாதங்கள் ஸித்திக்கையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற இந்தவிதேயார்த்தத்திலே "உயர்வறவுயர்நலம்" இத்யாதிகள் ஹேதுகாபபவிபேக்ஷணமாகையாலே யுபபத்தியுண்டாகையாலும், முதற்பத்து பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டதை ப்ரதிபாதிக்கிறத்திலே தாத்பர்யமென்றபடி.

(இரண்டாம்பத்தாலிதி) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுங் கழிக்கிறதென்றது- "களிப்புங்கவர்வுமற்று" இத்யாதியைப்பற்ற. (ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்) தேஜோரூபமான விக்ரஹத்தையுடையனுய. (நலமந்தமித்யாதி) நன்மைக்குமுடிவின்றிக்கேயிருக்கிறநாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். (ஓடைவித்தார்) ஶிக்ஷகாஷித்தார்.

(மூன்றாம்பத்தாலிதி) "ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது" என்றதைப்பற்றருசி. "ஒல்லை" என்றுத்வரை.

(நாலாம்பத்தாலிதி) (குடிமன்னுமித்யாதி) குடியிருப்புடைய ஸுகோத்தரமான ஸ்வர்க்கம். (எல்லாமிதி) ஆத்மவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விட்டவனுய ஆத்மமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்தமோக்ஷம். இறுகல் - ஸங்கோசம். இறப்பு- மோக்ஷம். (ஐங்கருவியித்யாதி) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலும் பரிச்சேதித்து அநுபவித்த வைஶ்வர்யஸுகமும், இந்த்ரியங்களுக்கு க்ராஹ்யத்தநுபவிக்க வரிதாய இந்த்ரைஶ்வர்யஸுகத்திற்காட்டில் நித்யத்வாதிகளாலே அபரிச்சிந்நமான பகவதநுபவாபேக்ஷயா அத்யல்பமான ஆத்மாநுபவஸுகமும்.

கடகரைமுன்னிட்டென்றது *வைகல் *பொன்னுலகாளீர்களில் தூதப்ரேஷணமுகேந ஆசார்யர்களை முன்னிட்டென்றபடி.

விஷண்ணராய் என்றது - *உண்ணிலாவியில் பரமேய்து (கடலித்யாதி) கடல் சூழ்ந்தபூமியைரக்ஷித்த உஜ்ஜ்வலமான திருவாழியையுடையையாய். (கூரித்யாதி) கூர்மைமிக்கதிருவாழியையும் வெளுத்தசங்கத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வாராய். (வெள்ளையித்யாதி) வெளுத்தநிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடேதிருவாழியையும்தரித்து. விஶ்லேஷித்தபடியென்றது *பாமருமூவுலகு* ஏழையராவிகளைப்பற்ற.

கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷமென்றது-*ஆழியெழச்சங்கு* *கற்பாரிராமபிரான்களைப்பற்ற. (உமருகந்தித்யாதி) உனக்கு ஶேஷபூதரானவர்கள் எப்போதுமுகந்த ரூபமே யுனக்கு ரூபமா யுன்னளவிலே அன்பையுடையரானவர்களாதரித்த

நயபரயோஜநமாக வடிமைசெய கைக கீடாயிருககிற உனனுடைய சேஷடிதஙக ளை. அவறறில நசையறறபடியை எனறது - " உஙகளோடெஙகளிடையிலலை " எனறதனைப்பறற.

(ஒனபதாமபதததுக்கு * ஓராயிரததிலேநோககு. எனறிய - எதுக்காக.) திருமோக்ஷிதயாதிககு - * தாளதாமரையிலேநோககு அரசசிராதீதயாதிககு * சூழவிசும்பிலேநோக்கு. (எனனவாவறச்சூழ்நதாய) எனனபிரிவேசநகெடும்படி ஸமஶ்லேஷிததாய். ஆகமுதறபததாலே உததரவாகயகத பரதம தவிதீயபதாரத்தம் சொல்லபபடுகிறது, இரணடாம்பததால நமஸ்சபதாாததம, மூனறும்பததா ல இநதகைங்கரயம பாகவதசேஷதவபரயநதமென்று நிஷகாஷிதது நிஷகருஷ் டாாததாநுகுணமாக ஸவாநுஷ்டடாநம் சொலலுகிறது, ஆகக்கீழமூனறு பதது முததர கண்டாாததம் ; நாலாமபததால பூாவகண்டாஸதத பததவயாாததமும, ஐ நதாமபததால் கரியாபதாாததமும, ஆறும்பததால உபாயததினுடைய ஸாங்கஸ் வாநுஷ்டடாநமும், சொலலுகையாலே மேல மூனறுபததாலும பூாவகண்டார்த தம் ; மேல நாலுபததும இதுககுசேஷமெனறபடி.

ஸ்ரீபராஙகுசநாமாழவானை த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கைககாக புநஶ்சபரபநதசதுஷ்டயத்து க்கு மர்த்தமருளிச்செய்வாராக மீளவும் வசத்ருவைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய கிறா (ஸ்ரியஃபதியாயிதயாதி) யதுவா, இப்ரபந்த சதுஷ்டயததிலு மிவருககுணடா னதசைககு ஸ்ரீபராஙகுசநாமாழவானுடைய தசையை தருஷ்டாநதீகரிககிறமுகேந திருவா யமொழியினுடைய பகதியோகபரதிபாதந பரதவததை யருளிச்செயவாராக தாத் ருஶப்ரபந்த நிர்மாண ஸாமாதயஹேதுதவேநமீளவும் வகதாவினுடைய ஜஞாநாதி கயரூப வைலக்ஷணயததை யருளிசசெயகிறா (ஸ்ரியஃபதியாயித்யாதி) என்னுதல்

சேதநனுககுபாதேயதவம் " அடியேன் " எனறததைப்பறற.

தன்னுடையமேன்மை இதயாதிக்கு - முதறபாட்டிலேநோக்கு. பரப்பற- ஸஙக்ரஹமாக.

" ஆமததையறுதது " எனறுதொடஙகிச்சொனன தருஷ்டாநதத்ரயத்துக் குமடைவே தாாஷ்டாநதிகதரயததைககாட்டுகிறா (தமக்குருசியையென்றுதொ டங்கி) ஆமத்தையறுதது என்றதுககு தாாஷ்டாநதிகம * மயாவறமதிநலமருளு கை - எனறுகணடுகொளவது.

இப்ரபநத சதுஷ்டயததிலும் இவாககுண்டானவவஸ்ததைகள் ஸ்ரீபராஙகுசநாமாழ வானுடைய வவஸதைகள்போலே யென்கிறா (கைஙகாயமநோரதமித்யாதி) (ராஜன் எனறசொற்கேட்டு) "உத்திஷ்டாத்திஷ்டகிம்ஶேஷே ராஜநு-ந்துஃஹா யஶஃ । த்வதியாநஹிஶோவந்திஸுதவஃவஸிஸுதஃ" எனகிறசொலலைககே ட்டு. அயமஸ்லோகோ யோதயாகாணடே மாதுலகுலாதாகதம் பரதம ப்ரதி கைகேயயுக்திஃ.

மறப்பரோ - திரஸ்கரிப்பரோ. கூறு - பாகம். (மநத்ரஸம்பந்தமும் த ம்மோடேயன்றேவிதி) அதரவஸிஷடா பெருமாளுக்கு மநதரங்களை யுபதேசித தாா, பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக குபதேசிததாரெனறு கண்டுகொள்வது. (ஏபிஶ் சேத்யாதி) அயம்ஸ்லோகோ யோத்யாகாண்டே. இதுபெருமாள் ஸமக்ஷததி லே விண்ணப்பஞ்செயததேயாகிலும் வழியிலும் நினைவிதாகையாலே மநோரத பரமாக வயாக்யாநமுபபநநம்.

"ஸகாஸ்ஸநவாமெவ்யவாராஸவாதாஉவஸ்ருமந் । நநிருமாஜெ கமெராஜராஜ்யமாராமபநகாம்க்ஷயா" இதிஸங்க்ஷேபே.

அவனும் - ஸ்ரீபரதாழவானும்.

முதறபாடடுகெகுமுதலடி ஸங்க்ரஹமாம்போது விகரஹவிபூதிகளெங்கே சொலலுகிறதென்ன, விகரஹவிபூதிகள் ஆநநதாவஹஙகளாகையாலே "நலம்" எனறுநநதம சொனனபோதே விகரஹவிபூதிகளு மாததாதஸித்தங்கள...... ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியில்

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

ஸாரஸ்ஸாரஸ்வதாநாம் ஶரணிஷு பணிதிஸ்ஸ்தாஸ்நுஸம்ருத்தநவீநாநா
நாயாஜிதீர்ஹ்வாமணிவிததிஹிதவ்யூஹநீயத்நம்யயத்நீ । வாஸ்ரூபாஸ்ரூபீதாஹ
வஜ்ஞயிஹவர்ஜநாநாஜ்ஞநாநாம் ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யக்ஷயேத்ந: ப்ரதிநியதர
ஸாஸந்தியாநந்தியானம் ॥ ௧ ॥ ப்ரஜ்ஞாவைத்யஸ்தஸேம்ஸ்ப்ரயிதமணார
ஸீம்நேத்ரயநுஸம்ப்ரதாயம் தத்வஸ்ய ப்ரஸங்கேதநவஷிவிஷயே
ரஸ்யிதாவேங்கடேஶ: । தத்வம் க்ஷுண்ணஜ்ஞஸ்நஸ்ஸம்ஜிதவநிஷத்ஸூக்தி
ஸ்யூம்விஶ்வந்ப்ரஸ்தாஸ்திவாதநமாயா ஹரிதஶஸஷதீர்ஹ்ருதம் ஸந்துஜாதம் ॥ ௨ ॥
வாஜ்ஞாஶீமாத்ரஶோஹா ஹ்ருதஹ்ருதயவயஸ் வாஹ்வஸ்ஹாவநீத்யா வ
த்யவஜ்ஞாஸஹாயெப்ரணயிநிஹஜத: ப்ரேயஸீவாரதந்த்ர்யம் । ஸக்தி
ஸ்ப்ருஜ்ஞாரப்ரத்யாவரிணஸதிஸநேநஹ்ராவபந்யப்ரயிநாயொமாநுப்ரம
க்தஹாவஸ்யதிரிஹவிரஹொஜெஶிகாஸ்த்ரூஸ்ஸதா: ॥ ௩ ॥ ஹாஷாமீதி:
ப்ரஶஸ்தாஹமவதிவசநாஜ்ராஜவச்சாவசாராசஸாவாமஸ்த்யப்ரஸஸ்
தாஸ்வதிவரிஜம்ப்ரஹெ ஸஸ்ஸிகாஹெஜயொமத்யா । யத்தத்தத்த்யம் ஶ்ரூதீ
நாம்ஸநிமணவிஹிதெ ஷஸ்திஹாமெஸெ:வாமெண தத்ராஸள
ஸத்வஸ்ஸநஸ்ஸம்ஸஸநஸநெஷ்யம்ஹிதாஸாவ்ஹளீ ॥ ௪ ॥ க்ஷஉளஶாஶீரகாஶ்ய
க்ரஸிஹவிஶதம்வீம்ஶதிர்வ்த்தீஸாஶ்ராஸம்க்ஷேபொஸள விஹாமம்ப்ரயய
திவஸீவாம் சாராவாரொவவந்நம்।ஸஸ்த்ஶீதாநபஶும் ஸகமஸநமதம்
ஸாஸஶாவாஸஹஸ்ரம் ஸம்மக்ஷ்யம்ஸாஹீயெயொஶ்ஜராவி தஶமெகெ
ஹாத்யஶ்ராமெஸஸ்ஷு ॥ ௫ ॥ ப்ராவெசஸ்வாநமண்யாத்ப்ரஹஸிஹ
ஶதகெஸம் தஸஸக்தராவாயம் ஸக்தப்ராவச்யம்ஜ்வீதீமெ யஸநிரநபா
பயெஹொமத்தாவிஷ்ரெண । ப்ராவச்கொவாவாயஹாவள ஶஹ

ஸாஹஸ்ரதநோர்ஶித்வாதீத்ருதீயேநத்வப்ராப்ய ஸ்தத்ரோ ஸஹஸவக்ஷீ
தரோபாத்நத்வாஜ்யேவாய:॥ ௬॥ தேவஸ்ரீஶம் ஸ்வஸிதேஶ: காரணமிதி
வக்தேந்தகரம் ஸமர்த்ரேவஸ்காரீநுஶாஸ்ரார்த்யமிஹஸதேகேஶவக்தி
தஸ்தாவநாத்ராந் । வேதைகஸ்தாத்ரகாஷிஷ்டதஶகமேஷ்டாய த
ஜ்ஞயாதே தத்த்வாயாமணாநா மநவிதயதி தத்வம்ஸய: வம்திஸம்
வ்ராம்॥ ௭॥ வேஸ்காஜோஹ்ஸாவாத்தஹநவிஸவாஸ்தத்ஸராவ்ரா
யிக்ஷாஸ்த்ரேயஸ்தேந்த்ஜாநாஷ்ப்ரதிவஶதயாவ்ராஶ்ரீதாநிஷ்டஹ்ரு
காஸ் । ஸத்த்வந்ராநவ்ரேத்த ந்ரிவயிக ஸஹ்ரு ஹ்வதஸ்வத்வஸ்வ்ரம்
ஸாஹாய்ரச்வஸிதே ஸ்வயமிஹகரணம் ஶ்ரீயர:ப்ரதப்வாக்ஷி ॥ ௮ ॥
ப்ரதேமாயாஸஹஸ்ரம் மரயநமணதோமஹ்ரம்மநீம்ஜ்ஞ:ப்ர
தேவ்கம்வாத்ரமாயா:ப்ரயிதவிஹமணா:வ்ஷமயக்ஷயா:மி:। தத்ரா
ஸம்கீர்ணதத்தஶகமணஶதய்யாவநளவித்யக்தாநேத்வர்ராவர
ஸாநமணிதமணிதாம் ஸ்த்ஹணாநத்ஹ்ரணிமி: ॥ ௯ ॥ ஜஹ்ராஸாரய்ஸ
த்ராஸிதமணகமோகாஜமீதாஜஸிய்ஹ்ஸாஜாஸாரஶேஸ ரி
யமிநவமண ஶ்ரத்யவ்யநாநவஸா । தத்ராஜ்த்ராம்ரவர்ண தடமதஶஞ்ஜி
ஜ்ரஷ்டஸ்வீயஶாவாமாயாதாத்வரப்ரந்தாவஜோரவிமேஹயோ த்தாரிணீயா
ரணீயா॥ ௰॥

விமாரேஹநிமமஜாரஜயாக்ஷிவ்ததாம்மிணீம் । ஸம்ஸாரவர்த்ஸஜ
த்ரவஸம்ஜீவ நவிசக்ஷணாம்॥ ௧॥ ஶாரிஸஶக்திதாத்வரப்ரந்தாவஜோமிமஹம்।
வேஜாஜாவாரவிஹிதாம்விப்ரணோமிஸதாம்மதே॥ ௨॥

"ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்
தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும் "மக்நாநாம்ஸவி
நாம்ஸவர்ண வஸமுத்தாராய நாராயண:" என்றும் "வண்டாஹமேவஸ்ஜ
நிஷ்டயாஷ்டேநதி" என்றும் "வேக்டஶாவதாரோயம் தஷ்ணம்ஶா
யவாஹவேத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய தி
ருவவதாரமாகவும் தத்திவ்யகண்டாவதாரமாகவும் ஸுப்ரஸித்தராய், "விம்ஶ
த்யேவிஶ்ரமதநாநாவியவிக்ஷ்:" என்றும் "த்ரிம்ஶத்வர்ஷம்ஶ்ராவித
ஶாரீரகஸாஷ்ய:" என்றும்சொல்லுகிறபடியே "இருபதுதிருநக்ஷத்ரத்திலே
அதிகத ஸகலவித்யர என்றும் "முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்
கு ஸாதித்தருளினா" என்றும ஸாவஜநங்களாலே ஶ்லாகநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தமான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய், கவி

கதககுஞ்சர கண்டீரவனொறு பரதிதிஸமபரகயாதவைபவராய, ஸாவதநதரஙக ளிலேயும ஸ்வதநதரரான ஸ்ரீநின்றதுபபில திருவேஙகடமுடையான அகிலஜக தேகசேஷியாய அகிலஜகதநதாயாமியாய அகிலஜகதாதாரனுய அகிலஜகதேககா ரணபூதனுய் அகிலஹேயபரதயநீககலயாணைகதாநனுய அபாரகாருணய ஸௌஶீ ல்யவாதஸலயௌதாரயைஸவர்ய ஸௌநதாயமஹோததியான ஸ்ரீயஃபதியாலே *மயர்வறமதிநலம்பெறற நமமாழவார் ஸாவஜநோஜ்ஜீவநாாததமாக வருளிச் செய்த திருவாயமொழியினுடைய தாதபர்யததை ஸவாஶ்ரிதஜநஙகள ஸுகமாக வநுஸநதிதது வாழுமபடி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயஙக மஙகளான பதயஙகளாலே ஸங் க்ரஹமாக வருளிச்செய்யககடவராய, அடியிலே யாழவாருடைய திவயஸூகதி தானே ஸகலகலயாணகுணவிஶிஷ்டனுன வெம்பெருமானை விசதமாக பரகாஶிப பிக்கக்கடவதென்று கொணடு ததஸ்தோதரரூபமான மஙகளததை யாசரிததரு ளுகிருர்.

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது ஸரஸவதீவிலஸிதஙகளுக்கெல்லாம ஸா ரம். "யதுாஸஸூதநூவாதீத" எனறும "ஹஜெதுாஸதஓஸா ௦" எனறுஞ்சொலலுகிறபடியே ஸாவோபாதேயஸாஸதரஸாரமெனறபடி. ஸாநதர ஸததுககாவாஸபூமி. இதரரஸஙகள ததுபயுகதஙகளாய ப்ாதிபாதிககபபடும். ஸா த்தாந்தவஸீமா எனகையாலே-ஸாநதியானது ஆழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதியைவிடட நயத்ரசலியாதென்று ஸூசிககபபடுகிறது. அதிகஙகளான ரஜஸதமோகுணவிஸ தாரங்களாலே யெல்லாரையும பநதியாநிறகிற பரகருதியைப பாநம்பணணிப போடாநிறகிறது. நிவாரணமபணணுகிற தெனறபடி. இததை யத்யயநமபண்ணி னவர்கள் ப்ரக்ருதிவேதாஸீபரவஸராகாரொனறநாயிறறு. பரம்பரயாபவஸாகரத் திலே பராப்தமஜஜநரான ஜனஙகளுககுக கரையாகிறது. இவறறை யாஶ்ரயியா தபேர்கள ஸமஸாரஸமுதரததிலே நிதயமாக மூழகிககொணடு நிறபரொனறபடி. ஏவம்ரூபையான வாழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதி, ததஸமபரதாயஸததரான நமகரு ணிரதிஶயப்ரகாஶயுகதனுய பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவிலலாத வெமபெருமா னுகிற நிதியை ப்ரகாஶிபபிககககடவது. நஃபரதயக்ஷயேத எனகையாலே – ஏதத் ஸம்ப்ரதாயரஹிதராயுபாயு பரிஸஞ்சரியாநிறகிற விதரஜநங்தளநநதகுணவிபூதி வி ஶிஷ்டமான விமமஹாநிதியைககாண மாட்டார்களெனறு சொலலிற்ருயிறறு. க.

திருவேஙகடமுடையான விபுதாகளாலே பராாததிககபபட்டுககொணடு திருப்பாற்கடலைககடைநததில் ஸாரமான வமருததததை யவர்களுககு பரஸாதித தருளினுற்போலே நாமுமிநதலோகததில விபுதாகளாலே பரார்ததிதராய்க்கொ ண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருபபாறகடலைக்கடைந்ததிலேயுணடான தததகா தாாததங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரு மநுபவிக்கும்படி பணணுநிறகிறேமெ ன்றருளிச்செய்கிருர.= அந்தந்தகாதாாத்தங்களாகிற ரதநங்களை யநுபவிககிறத திலே யநுரக்தரான பெரியோாகளாலே பரார்த்திககபபட்ட வேங்கடநாததேஶி கர் தம்முடைய ஜஞாநமாகிற மநதசைலத்திலே பரஸித்தகுணருடைய ருஶியையு டைத்தான ; அதவா, ப்ரஸிததகுணஶோபையை யுடைததான ஸமபரதாயததை யோக்த்ரமாக்கி, நிதயனுகையாலே பரளயகாலத்திலும யுவாவாயிருககிற வெம்

பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தாகிற திருப்பாற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு, அதிமதுரங்களான காதைகளாகிற வாயிரமலைகளினின்று முத்பந்நங்களாய சதர்த்தங்களான வெம்பெருமான் திருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரும் ஹ்ருதயத்திலே தரித்தநுபவிக்கும்படி மாலாரூபமாகப் பண்ணியருளினார். உ.

ஆழ்வார் புருஷராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்துபதேஷ்டாவாய் எம்பெருமானை ஸர்வதா அநுபவியாநிற்க இவர்க்கு ஸ்த்ரீபாவமும், வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும், கதாசித்விரஹமும், அபேக்ஷிதத்தைக்கேட்டெம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு அஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை தூத்யத்திலே நியோகிக்கிறது மத்யந்தாநுபபந்நமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.— “ பொ°வாஞ்ஞா: வஜ்வத்ராக்ஷ்ராந்நாயஜீவநம்வநம் । யாஸ்த்ரியோஷ்வத்ரேஷா: வஹூஸாவம்ஸநஸாயய: ” என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய காத்ரஸோபையைக்கண்ட பஹ்ருதஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு புருஷபாவத்திலே யபிலாஷமுண்டானாற்போலே நிரதிசய ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய ஸ்ரிய:பதியா யாஸ்ரிதரிடத்திலே யத்யந்தபரண்யியான வெம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பாரதந்த்ர்யத்தை பஜியாநிற்கிற வாழ்வாருடைய வநுராகாதிசயத்தாலே பக்திதானே ஸ்ருங்காரவ்யாபாரமாக பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தான யோகதசையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷ ஸாபேக்ஷராய் அதுகிடையாமையாலே கிந்நராக அந்தஸாக்ஷாத்காரம ஸங்குசிதமாம்; அதுதானிவர்க்கு விரஹமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே கடகரான வாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குணயோகத்தாலே ஹம்ஸஸாரஸாதி பக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராகப்ரேஷியாநிற்பர். இப்படியாகையாலே யெல்லாமுபபந்நமென்றுகருத்து. ௩.

ஸ்த்ரீசூத்ராகளுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு பாஷாகாநம நிஷித்தமாயிருக்க வித்தை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிருக்க விதுக்குப் ப்ரயோஜநமென்னென்றும், வரும் சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்.—எம்பெருமானிடத்திலே பாஷாகாநம் ப்ரஸஸ்தம், அந்யத்ரநிஷித்தமென்றபடி; “ ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம । பாஷாகாநம் நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம் த்வயாக்ருதம் ” என்கிறமாத்ஸ்யபுராணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே யெம்பெருமானை யுபசரிக்கச் சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்தாலேயும். ராஜஸந்தோஷார்த்தமாக ராஜஸேவகரெல்லாரும் பாஷையாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவர்களிறே. அந்தபாஷைகளிலே த்ரமிடபாஷையானது அகஸ்த்யருஷிநிர்மிதத்தையாகையாலே ப்ராஹ்மணயாதி பூமிகாபேதயுக்தரான ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் யோக்யையென்று ஆசார்யர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலருஷிகளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸபுராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான கார்யம யாதொன்றுண்டு, அந்தகார்யத்திலே ஸத்வநிதியான சடகோபருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே யுபப்ருஹ்மணமாகிறதென்றபடி. ௪.

இப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ருஹ்மண மாத்ரமன்று, வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை யிப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார்.— அடியிலே யிருபத்தொரு காதை வேதாந்தஸாரார்த்த க்ரமத்தை விசதமாகச்சொல்லுகிறது. இந்த ஸங்க்ரஹந்தான் ஏகவிம்சதிஸாகைகளாகப்படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடைய பேதத்தைப் ப்ரகாசிப்பியாநின்றது. இதில் காதாஸஹஸ்ரத்தாலே கீதத்தோடுகூடி ஸமக்ரமான ஸாமஸாகாஸஹஸ்ரம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான வேதார்த்தத்தோடேகூடியிருக்கிற தசகங்களாலே ஏகசதஸாகமான யஜுஸ்ஸு காணப்படுகிறது. சாந்திப்ரதானமான ப்ரபந்தத்திலே யதுக்குப்பயுக்தமாக வித்ராஸங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்டசாகமான அதர்வணவேதமுந் தோன்றுகிறது. இப்படியாகில் ஸர்வவேத ஸங்க்ரஹமென்றபடி. ௫.

இப்படி நிரவதிகவைபவமான இப்ரபந்தத்திலே யெம்பெருமானுடைய வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களையும், தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையு மாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார் — ஆழ்வார் ப்ரதமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுகுணமாக எம்பெருமானை மோக்ஷோபாயமென்றத்யவஸித்தருளினார். த்விதீயசதகத்திலே யவனுடைய போக்யதையை விஸ்தரித்துக்கொண்டு முக்தப்ராப்யனுமவனே என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனுக்கேயென்று த்ருதீயசதகத்திலே யருளிச்செய்கிறார். நாலாம்சதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறுப்ராப்யாந்தரமில்லை என்று தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். அஞ்சாம்சதகமுதலாக தம்முடைய வநந்யோபாயத்வாதிகளை யருளிச்செய்யத் தலைக்கட்டினார். ௬.

இப்படி எம்பெருமானே யுபாயமென்றும், உபேயமென்றும், உக்தமான வர்த்தத்தை யின்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் — காதாஸஹஸ்ரத்தையுடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான நாராயணனே ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயமாவனென்று ப்ரதானமாயிருப்பதோரர்த்தத்தை யாழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, தத்ஸாதகங்களான ஸேவ்யத்வமுதலான பத்தர்த்தங்களைப் பத்துசதகங்களாலே தனித்தனியே யருளிச்செய்தார். அந்த ஸேவ்யத்வாதிகள் பத்துமோரோன்றுக நூறு தசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய வதீநங்களாகிறன. பத்துப்பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகள் நூறும் தத்தத்காதாப்ரதிபாத்யங்களான வாயிரங்குணங்களைப் பின்செல்லாநிற்கின்றன. இத்தாலேயென்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில், ஆயிரம்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோதயத்குணத்வாதிகளான வாயிரங்குணங்கள் நூறுதசகங்களிலே பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களை ஸத்தாபியாநிற்கின்றன, பத்துசதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்துகுணங்கள ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தெள ஸ்வயமேவோபாய பூதனென்ன இப்ரபந்தத்தில் ப்ரதானமான வர்த்தத்தை ஸத்தாபியாநிற்கின்றனவென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ௭.

இப்படி ஸ்ரீயஃபதியினுடைய வுபாயத்வோபேயத்வத்தை ஸத்தாபியாநின்
ற ஸௌலப்யத்வாதிகளான பத்தர்த்தங்களேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்.— ஆழ்வா
ரிப்ரபந்தத்தில் ப்ரதமசதகத்திலே ஸௌலப்யத்வத்தையும், த்விதீயசதகத்திலே போ
க்யத்வத்தையும், த்ருதீயசதகத்திலே சுபாஸ்ரய திவ்யவிக்ரஹவத்தவத்தையும், ச
துர்த்தசதகத்திலே ஸார்வபௌகயாதிகத்வத்தையும், பஞ்சமசதகத்திலே புருஷார்த்
த ததுபாயஹேதுத்வத்தையும், ஷஷ்டசதகத்திலே ப்ரபத்ரூஸுலபத்வத்தையும்,
ஸப்தமசதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வத்தையும், அஷ்டமசதகத்திலே
ஆஸ்ரிதசசந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், நவமசதகத்திலே நிருபாதிக ஸௌஹ்ருதத்வத்
தையும், தசமசதகத்தில ஸதபத்வீஸஹாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு,
ஏவம்பூதகல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலே எம்பெருமான ஸ்வப்ராப்தியி
லே ஸ்வயமேவோபாய பூதனென்று ப்ரதிபாதித்தருளினானென்கிறார். அ.

இப்படி ஸௌலப்யத்வம் முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ரதிபாதித்தருளி,
அநந்தரமே தத்ஸத்தாபகமானபரத்வாதிகுணசதகத்தையும். தத்ஸாதகமானகாதா
ப்ரதிபாத்யகுண ஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறோமென றருளிச்செய்கிறார்.—
யோகிகளுக்கெல்லாம தலைவரான வாழ்வார்திருவாய்மொழியிலே காதாஸஹஸ்ர
த்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணரூபமாக வருளிச்செய்தார் ; அப்ப
டியே நாமுமந்தககாதைகளை ப்ரத்யேகமடரத்திதங்களான பகவத்குணங்களை யுடை
த்தானதாக ஸ்பஷ்டமாகக்காணுகின்றோம, அதிலே அபுநருக்தங்களாக தத்தத்
சதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகுண சதகத்தினுடைய ஸத்தாபகத
திலே யோக்யங்களாய, ததேகபரத்வ நிபபந்தங்களாய, புநருக்தங்களானாலு
முபயோகாதிசயமுண்டாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய, தத்தத்காதைகளாலே
ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸ்ரகுணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். க.

இப்படி உக்தப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய வாத்தப்ரகாசிகை
யாகத்தாமருளிச்செய்கிற இந்தத்தாத்பர்யரத்நாவளியை ஸத்வஸ்த்தரெல்லாரும்
தரிக்கக்கடவாகளென்கிறார்.— தன்னை யாஸ்ரயித்த பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்ய
தூத்யாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யரூபகுணத்தை யெல்லாரும்
விஸ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாசிப்பித்த க்ருஷ்ணனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகத்தில்
ஸித்தித்ததாய, சகரவர்த்திதிருமகனிடத்திலே நயஸ்தபரையானபிராட்டி "தத்
ஸ்ய ஸத்ருஸம் பவேத்" என்றும் "ஸாக்ஷஸ் ஸ்வயாநந்தம்ராமோ நயேத்
வஸம் ஸத்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்துக் கவனகையைப்பார்த்துக்
கொண்டு நடத்திககாட்டின வநந்யோபாயத்வா நந்யப்ரயோஜநத்வங்களாலே
பரிசுத்தரான பரமைகாந்திகளாலே ஸ்லாக்யகுண ஸம்பந்தாநுவ்ருத்தியை யுடை
த்தாய் ஸமஸ்ததராஸஹாரிணியாய் "தாத்ருவர்ணநீயத்ர" என்கிறபடியே ப
கவத்ப்ரவணப்ராதுர்ப்பாவபூமியவேங்பரஸித்தவைபவ தாம்ரபர்ணீதீர நிகேதந
சடகோபமுநி த்ருஷ்டஸாவாதிகாரியோக்ய த்ரமிடவேதகாதா தாத்பர்யரத்நாவ
ளியான விது ஹ்ருதயத்திலே தரிக்கப்படுவது. கo.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி — முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன்யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உயர்வறவுயர்நலம) அபராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபபூஷணாயுத மஹிஷீபரிஜநஸ்தாநவிசிஷ்டனாய, நிகிலஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த பரமபுருஷனையுள்ளபடியே ஆழ்வார் தாம தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனை யநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், "தெயெஸ்தம்" (தேயேஸதம்) இத்யநுக்ரமத்திலே நிரதிசயதஸாஸிரஸகமான வப்யஸ்யமாநமாயிருந்த வாநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததியாய், இந்தவாநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான தான் மேலே பொன்னுமாய் நாறினாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத் தன்றிறத்தி லஜ்ஞாநகந்தமில்லாத தொருபடிதன்னை யுள்ளபடியறிவித்துத் தன்றிருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாகுணத்தையுடையனாய் இந்தக்கல்யாணகுணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வபாவத ஏவநிரஸ்த ஸமஸ்ததோஷராய் அஸ்கலிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள சேஷசேஷாஸந வைநதேயப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்யபுருஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஜநஸமஸ்தது:காபநோதநஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டில் பரத்வபரதாரோ பபாதகமான நிரவதிககல்யாணகுணயோகத்தையும் விக்ரஹவேர்பகாரகத்வத்தையும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தையும் நித்யமங்களவிக்ரஹயோகத்தையுமுடைய ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே நிரந்தரசேஷவ்ருத்தியைப்பண்ணென்று தந்நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

(ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) உயர்வு - அல்லாதவுயர்த்திகள். அற - அஸ்தமிப்பமாம்படி. உயர - அவாங்மநஸகோசரமாயுயர்ந்த. நலம் - ஆநந்தத்தை. உடையவன் - உடையனாய். யவனவன் - பரமாணுபரிமிதஜ்ஞனவன் யாவனொருவன். மயர்வு - ஸம்ஶயவிபர்யயாதிரூபமான அஜ்ஞாநம். அற - சிகிக்கும்படி. மதிநலம் - ஞாநபக்திரூபமான மதிநலத்தை. அருளினன் - தன்னருளாலே தந்தருளினவனாய். யவனவன் - "ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ஸ்ரேஷ்டோ தாவுபாராணி" (யாஜ்ஞாசதவமாதபரஸ்ந்தாபுராணி) என்கிற ப்ரஸித்தியையுடையவன் யாவனொருவன். அயர்வு - விஸ்மரணபரஸங்கம். அறும் - இல்லாத. அமரர்கள் - நிரந்தராநுபவயுக்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு. அதிபதி - நிரவதிகசேஷியானவன். யவன் - யாவனொருவன். அவன் - அவனுடைய. துயர் அறு - ஶமாப்ரீததுக்கவியாதகமாய். சுடர் - நிரந்தரோஜ்ஜ்வல்யவிஶிஷ்டமான - அடி - திருவடிகளைக்குறித்து. தொழுது - "யஸ்யாஜ்ஞாவிப்ரகாரா:" (பதஸர்ருச்சவிபுடா:) என்கிறபடியே சேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி. என்மனனே-என் மநஸ்ஸே. எழு - நித்யோச்சராய ரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து தநுஶாஸித்தருளினாராயிற்று.

இதில் முதலடியில் "நலம்" என்று ஆநந்தகுணத்தையாதல், ஆநந்தஹேதுவாக வுபநிஷத்திலசொன்ன புவதவாதிகுண விபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் "நலம்" என்று பக்திரூபஸ்நேஹத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் "யவன்" என்கிறபதத்தோடே "அவன்" என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து மூன்றுவாக்யமாகவும் சொல்லுவர்; முதலடியில "யவனோடே" "அவன்" என்றுதொடங்கி யிரண்டாமடியைக்கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவ்ருத்தித்து யச்சப்தத்தாலே நிர்த்தேசிக்கப்பட்டதை "அவன்" என்றுதொடங்கி மூன்றாமடியோடேகூட்டி அதனை யுமாவர்த்தித்து "யவன்" என்று நிர்த்தேசித்து அதனோடே "அவன்" என்றுதொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும்சொல்லுவர், அங்ஙனன்றியே, "ஸயஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக:" (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸஏக:) என்கிறகணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமாய ப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அதனை "அவன்" என்றுதொடங்கி நாலாம்பதத்தாலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு ஸர்வஶாஸ்த்ரோபப்ருஹ்மணமான விப்ர

பதஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமான மந்த்ரரஹஸ்யார்த்தத்தாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயெனில், “உயர்நலமுடையவன்” என்கிற ஸர்வாதிக சேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹ சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், “மயர்வறமதிநலமருளினன்” என்று க்ருபாகார்யமாகச்சொன்ன வுபகாரத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான வுபாயபாவத்தையும், “அமரர்களதிபதி” என்று நித்யஸூரி ஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படியாயிருக்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தான், இப்பேற்றுக்கு எனக்கொன்று சொல்லலாவதொன்றுமின்றிக்கேயிருக்க நிர்ஹேதுகமாகத்தானே யுபகாரகனானான், ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தான் என்று அவன்பண்ணின வுபகாரங்களையடையச்சொல்லி, இப்படி யுபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கப்பாராயென்று தந்திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார். ஆற்றுக்கண்ணகமெடுத்தால் நேர்நின்றமரங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலேபுகும், நீர்வஞ்சி தொட்டக்கமானவை வளைந்து பிழைக்கும்; அதுபோலே பகவத்குணங்களினுடைய வெடிப்பிருந்தபடிகண்டோ மூக்கு எதிரோடாதொன்னென்று பிழைக்கவிரகில்லை, அவன் திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப்பிழைக்கப் பாராய் நெஞ்சே யென்கிறார் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடிதொழுதெழப்பாராயென்கிறார். “அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:” (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே இளையபெருமாளை “நீரிவர்க்கென்னாவீர்” என்ன; “பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பர்” நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்”; அவர் “நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்” என்ன; “அவர் தம்மின் பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர் குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்” என்றாரிறே; அப்படியே யிவரும் “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழப் பாராய்நெஞ்சே” என்கிறார். இவர்தாம் முற்படக்குணங்களிலே யீடுபா

னென்னென்னில; தாமகப்பட்டதுறை யதுவாகையாலே. இவரை குணத்தையிட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

(உயர்வித்யாதி) பகவதாநந்தத்தைப்பேசப்புக்க வேதங்கள மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ராஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று பின்னையு மவ்வருகே யுத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று பின்னையும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே, குணங்களெல்லாமிப்படியே யிறே யிருப்பது; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறேயிவர்.

உயர்வு - வருத்தம். எல்லார்க்குமுயாததியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு; அப்படிவருந்தவேணுமோ! என்றால உயர்வறவுயர்ந்திருக்கும; இதைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது. பகவத்வ்யதிரிக்த சமஸ்தவஸ்துகதமான ஸாவப்ரகாரத்தாலுண்டான உச்ச்ராயத்தை உயர்வென்கிறது; அற - இன்றியிலேயொழிய. இத்தால அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று; பின்னை யென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையு மிவற்றையும் பார்த்தால் ஆதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருசிகரத்திலேநின்றவனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகளிருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே யில்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படியல்லாதவற்றை யில்லையென்னலாம்படி பண்ணினால தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ! என்னில (உயர) காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி யுயர்ந்திருக்கும. ஆனால் "ஸர்வே க்ஷயாந்தா நிசயா: பதநாந்தா: ஸமுச்ச்ரயா: | ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்ச ஜீவிதம்" (ஸர்வேக்ஷயாந்தாநிசயா:பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா: | ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம) என்கிறபடியேயிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று, இயத்தாராஹித்யத்தைச்சொன்னபடி.

இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜனமாயிராதே! காடுபட்டுக்கிடக்குமோ வென்னில (நலம்) கண்டிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும நிலம்போலே யெங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். நலமென்று - ஆநந்தகுணமொன்றையுஞ்சொல்லுகிறதென்னுதல; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல்.

(உடையவன்) இக்குணங்களை தன்னை அஸ்திரமன்று விடுமள வன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்கும். அதாவது - ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வானபிள்ளை பிள்ளையைப்பார்த்து "நிகருணமெனபாமிடற்றைப்பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இததால "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" எனறபடி; "வாஷாயுதைஃ" (வாஷாயுதைஃ) இத்யாதி, "யாதநாசிவமெளவெநாமணாநாகொராஹாந்" (தாதுநாமிவமைலேநத்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்) "வஹவொநுவகல்யாணமணஃ பெதரவஸ்திதெ", (பஹவோநருபகல்யாணகுணஃபுத்ரஸ்ய ஸந்திதே) "ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஶயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணஃ" (ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஶயாஸங்கயேயகலயாணகுணகணஃ) என்றதுக்காளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை.

இப்படிகுணங்களை கரைபுரண்டிருந்தா லிக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ! திவ்யாதம ஸ்வரூபமெனனில; அங்ஙனி ராது, அஸ்வரூபத்தைப்பற்றி குணங்களுக்கு நிறம்பெறவேண்டும்படியிருக்குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகிறது (யவனென்று) "யதாஸெநுவநஃ" (யதாஸைந்தவகநஃ) என்கிற பரமாண பரஸித்தியைப்பற்ற "யவன்" எனகிறார்.

இத்தால் குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூப ப்ரஸித்தியைச்சொல்லுதல்; குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைசசொல்லுதல். (அவன்) இதுக்கவ்வருகே யோருபகாரத்தைச்சொல்ல நினைத்துக கீழ்நின்ற நிலையை யமைத்து மேலே தோள்படிகொள்ளுகிறார்.

அந்தவுபகாரந்தானேதெனனில்; (மயர்வற) ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், எனகிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹாதமாபிமாநம். அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாந்தரசேஷமெனறிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்." என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர். தமவாயாலே "மயர்வற" என்றுசொல்லலாம்படி காணுமவன்றுனிவாககஜ்ஞாநத்தை வாசனையோடேபோக்கினபடி.

(மதிநலம்) "ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையுந்தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே "நலமானமதியைத்தந்தானென்றாய்

முளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபாபன்னஜ்ஞானத்தைத் தந்தானென்கிறார்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. காமஜ்ஞானாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தத்தத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்று வரது. "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ! பக்திநிஷ்டரோ!" என்றெம்பாரைக்கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர், பக்தி இவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்றருளிச்செய்தார், என்போலவென்னில், நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாசத்துக்கு ஜீவநந்தேடுகிறப்போலே; உண்ணுஞ்சோறும் பருகுநீரும் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனிறே இவர்க்கு.

(அருளினன்) நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவிதத்தை. எனக்கருளினனென்றொழிந்தது பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை யஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலை யர்த்திக்கவன்றிக்கே முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே யருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவிதத்தை, "யாத்ருச்சிக ப்ரஸாதஜா நுஹ்ரீநஹீம்" (தாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீசம்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவிதத்தை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே யிருக்க வந்தருளினவன் தன்னருள்கொள்வாரில்லாதா னொருவனோ? என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) தானருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கே யிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸ்ம்ருதி. அதின்றிக்கே யிருப்பார்கள். ப்ராகபாவத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது, ப்ரத்வம்ஸாபாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு.

(அமரர்கள்) பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்களுளராகவன்றிக்கே யிருக்குமவர்கள், "நசஸீதா த்வயா ஹீநா நசாஹமபி ராகவ" (நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) த்ரிபாத்விபூதியோகத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே ஓலக்கமிருந்தாயிற்று அவர்களுக்கு மவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல், சேஷியென்றறியுமத்தனை.

ஆனவிப்படியிருக்கிறவர்கள் பலராயத்தா னொருவனானால், இவர்களை யநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய சேஷித்வமாம்படியிருக்குமோ! என்னில் (அதிபதி) இவர்களுக்கும் தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்ளென்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து வருகாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

இதுக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொல்ல வொருப்பட்டுக் கீழ்நின்ற நிலையைக்குலுக்கி "அவன்" என்றவ்வருகே போகிறார் (துயரறு) "துயரறுசுடரடி" என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யும்படி - ஸமஸ்தது:க நிவர்த்தக ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - ஸகலாத்மாக்களுடையவும் து:கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி; "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி து:கித:" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி து:கித:) என்றால து:கநிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான ஆயாதிரிந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் துயரறறபடி.

(சுடரடி) நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்) பஞ்சசக்திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) சேஷபூதன் சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தய ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே யிவரும் "ஊன்றேனே மலருந்திருப்பாதம்" என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த விழவெல்லாந்தீரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்தது. (எழு) "அஸந்நேவ ஸ பவதி" (அஸந்நேவஸபவதி) என்னுமநிலை கழிந்து "ஸந்தமேநம் ததோ விது:" (ஸந்தமேநமததோவிது:) என்கிறவர்கள் கோடியிலே யெண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப்பார். அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசந்தீரும்படி அடியிலே தொழு துஜ்ஜீவியென்கிறார்.

(என்மனனே) இப்போதாயிற்று தம்மைக்கண்டது; "அருளினன" என்றுநின்றவித்தனையிறே முன்பு. இருவர் கூடப் பள்ளியோதியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக்கு குதகாஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒருஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" (மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணமபந்தமோக்ஷயோ:) என்கிறபடியே நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப்போந்தபோது முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டுநிற்கிறபடியாலே அத்தோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்தையாசைப்பட்டு "என்மனனே" என்கிறார்.

பாட்டைமுடியச்சொல்லி "அவன" என்னவமையாதோ? அடிதோறுஞ்சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாமித் திருவாய்மொழிதன்னில் ஈச்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறது; அந்த

வீஶ்வரத்வத்துக் கோரோகுணங்களிலே நிரபேக்ஷமாகப்போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிருர். உயாவறவுயாநலமுடையவனயவன, அவன்மயாவறமதிநலமருளினன என்று இஙஙனே வாகஙயைகவாகயபாவததாலே யோஜிசகவுமாம் ; அன்றிககே, உயாவறவுயாநலமுடையவன்யவன, அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழெனமனனேஎனறு வாகயபேதமபணணி யோஜிககவுமாம்,“நமஃபுரஸ்தாதத வருஷ்டதஸ்தே” (நமஃபுரஸ்ததாதத வருஷ்டதஸ்தே) என்னுமாபபோலே.

ஆனல் உயர்வற வுயாநலமுடையவன் அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி மயாவறமதிநலமருளினன் என்னவேணடியிருக்க, “உயாவற உயாநலமுடையவன” எனறவநநதரம் “அயாவறுமமராாகளதிபதி” எனறவ்வளவும்போகமாட்டாமை உபகார ஸ்ம்ருதியாலே “மயாவறமதிநலமருளினன்” என்கிருா. குணமிலலை, விகரஹமிலலை, விபூதியிலலை, எனறு சொல்லுகிறவாகளெலலாரும நிரஸ்தா இபபாட்டாலே, அவாகளையெதிரிகளாககிசசொலலவேணடாவிறே, ஸவபக்ஷததை ஸ்தாபிககவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே ; நெறசெயயபபுற்றேயுமாபபோலே தனனடையே நிரஸ்தராவாகளிறே யவாகள. “உயாவறவுயாநலமுடையவன அயாவறுமமரர்களதிபதி” எனகையாலே - பராபயவேஷஞ சொலலிறறு, “மயாவற” எனகையாலே - விரோதிபோனபடி சொலலிற்று, “அருளினன” என்கையாலே - அவனேஸாதநமெனறது, “தொழுதெழு” எனகையாலே - ப்ராபதிபலமான கைஙகர்யத்தைச சொலலிற்று, “என் மனனே” எனகையாலே - பரிசுத்தாநதஃகரணனே யதிகாரியெனனுமிடஞ்சொலலிறறு... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இபபடி யவதரிபபிதத பரபநததததில பாட்டுகளை யடைவே விவரிபபதாக உபகரமிக்கிருா (முதறபாட்டிதி) முதறபாட்டு - வயாகயாயதே எனறபடி. இப்படி யெஙகுஙகணடுகொளவது. வாக்யைக வாகயயோஜநாநுகுணமாக வவதாரிகை (தானஸமஸ்தேதயாதி) “தொழுதெழு” என்றகைஙகாயம பரீதிகாரிதமாகவேணடுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேநோபகார பரமபரைகளை யருளிசசெயகிருரென்று கண்டுகொள்வது, “அருளினன” என்றததை பரதிவாக்யமாவயிதது “உபகரித்தா னுபகரிததான” என்கிருராதல், இபரபநதமநுபவபரீவாஹரூபமாகையாலே யுபகரித்தமை யாத்தாத்ஸிததமாதல. தான ஸமஸ்தேதயாதிக்கு - “நலம்” என்றதிலேநோக்கு. அக்குணஙகளும் தனனைபபறற எனகிறவிடத்திலே - “குணயுக்தம்” இத்யாதிஶ்லோகஶ்ச, ஹேமாரவிநதபரிமளஙயாயஶ்சாநுஸநதே

ய:. மங்களபதம-மஙகளபதபரயோக:. ஸாபீபூயம்-ஸாபதவம.ஶ்ருதிவஶாத் என்றது- "ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதி:" (ஜயோதிஷாம்ஜயோதி:) என்றத்தைப்பற்ற. அககுணஙகளுமிதயாதிககு - "யவன" எனறவிசேஷயாம்ஶததிலேநோக்கு. (இபபேறறுககிதயாதி) "அருளினன" எனறதைப்பறற. (ஸ்வஸவரூபாபந்நராயிதயாதி) "அயாவறுமமரர்களதிபதி" எனறததையபறற. (ஸவஸவரூபாபநநராய) தஙகளுடையவபஹதயாபமதவாதயஸாதாரணாகாரததையடைந்தவர்களாய. "துயரறுசுடரடி" என்றததைபபறற (தனனுடைய திவ்ய விக்ரஹேதயாதி) கூட்டுகை-உபதேசிக்கை. உபகாரததுககுததோறறுல, "ஹ்ரு யோநம:" (பூயோநம:) என்றுறபோலே தாம்தொழாதே நெஞசுககுசசொலலுகிறது - ப்ரீதயதிசயததாலே யுசாவவேணடி, அதுககிவவீபூதியிலாளிலலாமல, * மநதுற்ற நெஞசாகையாலே. (திருவுள்ளததோடேகூடுகிருர்) என்றுபாடமாளுல் "எனமனனே" எனறு உறவுகொணடாடுகிருனெறபடி. இநதபாடததில "உஜஜீவிக்கவாராய" எனறது நானுஜ்ஜீவிக்கும்படிவாராயெனறபடி.

வாக்யபேதயோஜனைக்குச்சேர வவதாரிகாநதரம (ஆறுகிணணகமித்யாதி) இதுககு "உயாவறவுயாநலமுடையவன" எனகிறபதததிலேநோக்கு. யத்வா, "தானஸமஸ்த" இதயாதிவாகயததிலே உபகாரங்களை யநுஸநதிககிலவஶ்யந்தொழவேணுமெனகிருராய், இதில்நேரே நாநதொழாதொழியிலும குணேதரேகம் தொழுவிததுககொளளுமெனகிருா எனறு யோஜிககவுமாம. கிணணகம் - ப்ரவாஹம. நோ - எதிா. (நீரவஞசியிதி) அதர "ஆத்மாஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸீமைஹர்வ்ருத்திமாஶ்ரித்ய வைதஸீம" (ஆதமாஸமரக்ஷிதஸ்ஸிமஹைர்வருததிமாஶ்ரித்யவைதஸீம) எனறதநுஸநதேயம. எடுபபு - அதிசயம். ஔததயம்வா. குணங்களுடைய வெடுபபு எனகிறவிடததிலே - "த்ருஷ்டவா க்ருஷ்ணம் ததா" (தருஷ்டவாகருஷ்ணம்ததா) இதயாதயநுஸநதேயம். கணடோமுக்கு - கண்டநமக்கு. உக்தாாததஸ்யஸபதாகாஙக்ஷாயாமாஹ (உயர்வறவிதயாதி.)

குணகருததாஸ்யஸயதருஷடாநத: (அஹமஸ்யேதயாதி) உபபாதகம் (இளையபெருமாளிதயாதி) நீரிவாககெனனுவீரெனன வெனறதுககு - "ராஜ்யாஹ்ருஷ்டவநேவஸ்தம்யாஸார்த்திஹாமத: । பார்யயாஸஹதேஜஸ்வீ தயாநுகதோவஶீ" (ராஜயாதபரஷ்டோவநேவஸதும் மயாஸார்த்தமிஹாகத: | பார்யயாசமஹாதேஜாஸஸீதயாநுகதோவஶீ) எனகிறபடியே பித்ருவசநத்தாலே யவாவந்தாா, பாாயையாகையாலே பிராட்டிவநதாள், இரணடுநிமிததமு மினறிககே யிருகக "மயாஸார்த்தம்" (மயாஸாாததம) எனறுநீர் வந்தவிதுககு நிமிததபூத ஸம்பநதமேதெனறு தாதபர்யம். பாாதருதவமாவது - தோள்தீண்டியான வாகாரம். தாஸதவமாவது - கரயவிகரயார்ஹதவம. ஒருவனுககே விஷயத்தை ககுறிதது இநத உத்காஷாபகர்ஷரூப ப்ராதருத்வ தாஸதவபுததிகள் விருத்தங்களாகையாலே பிநபுத்யதிநங்களாக வருளிச்செயகிருர். (பெருமாளுமிதயாதி) ஏதநநியாமகம் - "யதிர் ப்ராத்ருத்வ ஹாராஜயஸ்யாநுக்ரஹாத்தாஸ்யம்" (யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுகராஹ்யதாமயி) எனறது; பரீதி - பாாதருத்வநிபந்தனை. அநுக்ராஹ்யதை - தாஸதவநிபநதனே. "ஸ்வஹ்ருதோ தாஸஹேதுணெ

ரூாஸூஂ ஶாவரமத:" (அஸயாவரோபராதா அஹஙகுணோ ாதாஸயமூபாகச:) என்று ஶப்தகிர்வாஹம்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா பரகருதததிலே யேதென்ன (அப்படியே

கதயததில "ஸுவிஓஹெய" (அகிலஹேய) இதயாதியபடியே ஸவரூபம் முன்னுகசசொல்லாதே குணததிலிழிவானெனனென்றபடி. முறபட -ஸவரூபாபேக்ஷயாவென்றபடி. தவிதீயாவதாரிகைககுச சேரபாவாநதரம (இவனையித யாதி) சாடுவுக்குகுணம - கயிறு. குணததையிட்டிறே தநுஸஸஸவணஙகுவிபபதென்றபடி.

ஶ்ருதியாலு மபரிச்சேதயமானவாநநதததை "உயாவத" இதயாதியாலே வர்ணிதது நிலமாகபபேசுகையால வநதஜஞாநாதிகயததிலே வயாகயாதா ஈடுபடுகிறார். (பகவதாநநதததை யிதயாதிநிலமாய்பபேசுகிறாரிறே யிவனொனனுமளவாக) அதாவது - வேததததைபபோலே பரிசசேதிககவென்றிழிநது நிலமல்லாமைமீளுகையனறிக்கே முதலிலே அபரிசசிநநமெனறு சொலலவிழிகையாலே நிலமாயபபேசததட்டிலலையென்றபடி; அதவா, ஆநந்தகுண பரிச்சேதயதைககு பரமாணம் (பகவதிதயாதி) "யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயக: ஸஏகோமாநுஷஆநநத:" (யுவாஸ்யாதஸாதுயுவாதயாயக: ஸஏகோமாநுஷஆநநத:) என்றுதொடங்கி "ஸஏக: ப்ரஜாபதேராநந்த:" (ஸஏக:பரஜாபதேராநந்த:) என்னுமளவும் கடாக்ஷிதது (மநுஷயாநநதநதொடஙகி பரஹமாநநததத ளவும சென்றெனகிறார்.) பின்னையுமவவருகே யுதபரோக்ஷிதனென்றவிடததிலே - "உபாயுபாயபஜபுவோபிபூருஷாந்" (உபாயுபாயபஜபுவோபிபூருஷாந) "மாதயோரதாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோதபரோக்ஷயமீமாம்ஸமானா" (மாதயோராதாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோதபரோக்ஷயமீமாம்ஸமானா) இதயாதயநுஸந்தேயம. "யுவாஸ்யாத்" (யுவாஸயாத) இதயாதியாலே மநுஷ்யாத்யஸமபாவிதாகாரததைச் சொனனபோதேபரஹமாவையும மநுஷயஸ்த்தாநே கலபிககை ஶ்ருதிககு விவக்ஷிதமென்றபடி. (ஆநநதகுணமொனறிலுமிறே) மறறகுணஙகளின பரிசசேதயதை சொலலவிலலையேயெனனிலெனறு சங்கையைபபூரிபபது. குணஙகளெலலாமிபபடியே யிறேயென்றது - ஆநநதாபரிசசேதயதாஹேது, குணவிபூதயபரிசசேதயதையாகையாலே ஆநநதமபரிசசிநநமென்றபோதே ததபரிச்சிநநதவஹேதுவான குணநதராபரிச்சேதயதையும அாதத ஸிததமென்றபடி. இது "யுவாஸ்யாத்" (யுவாஸயாத) இதயாதி ஶ்ருதிவ்யாக்யாநததிலே வயகதம. ஆனலிவா பரிசசேதிததுபபேசமபடி யெனனென்னில (இககுணங்களெலலாமிதயாதி) என்றிஙஙனே யோஜிக்கவுமாம். ஈததநீயகே (யுவாஸயாதஸாதுயுவாதயாயக: ஆஶிஷடடோதரடிஷட்டோ பலிஷடட: தஸ்யேயம பருதிவீஸாவாவிததஸய பூாணஸயாத ஸஏகோமாநுஷ ஆநநத:தேயேஶதமிதயாதி) யுவா - பஞ்சவிமஶதிவாஷிக:. ஸாது - ஸவரவாணநியரம்ஶரஹிதம, யுவாதயாயக:-ஸ்வஸமவயஸகாநமஸாவேஷாமதயாயக:. தததிகஜஞா இதயர்த்த:. ஆஶிஷ்ட:-அஶநக்ஷம:. அரோகஇதயாதத:. தரடிஷட்ட:-காயபலவான. பலிஷட்ட: - மநோபலவான. விததஸ்யபூாண-விததேநபூாண. (ஸஏகோமாநுஷ ஆநந்த:) ஏவங்குணஸமுதாயம் விபூதி பௌஷகலயஞசோகதவா "ஸஏகோமாநு

ஷஆநநதஃ " இதிதஸமுதாயமாநநத ஸபதேநாதிஶயித ஸ்யாநநதஸ்ய நிரதிஶயதவபாதிபாதநத ஸாவகுணாநாம விபூதேஸ்சாந வதிகாதிஶயதவம் பரதிபாதிதம் பவதி. நசஜஞாநபிநநஸய குணவிபூதயாதேஃ கதமாநநததவமிதிஶஙகயம், அநுகூலதவம்ஹ்யாநநததவம. தசசஸவத ஏவேஷ்டதவம். தச்சகுணவிபூதயோரபி ஸம்பவதி. ஶ்ருதயாஸவர ஸதஸதஸ்யைவாநநதத்வமுக்தம். அநுகூலஜ்ஞாநதவமேவஹி-ஆநநததவமிதி குணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநஸயாநநதத்வேபிதஸ்யாநந்தஸ்ய நிரவதிகாதிஶயதவோக்தயாகுணவிபூதயோரபயநவதிகாதிஶயதவமாததாதுக்தம் பவதி, ததாநநதயஸயகுண விபூதயாநநதய நிபநதநதவாத. ஏவம "ஸவகொ [illegible] நஷெ ஆநநதஃ " (ஸஏகோமாநுஷஆநநதஃ)இதயாரபய " ஸவகஃப்ரஜாப தொராநநதஃ " (ஸஏகஃபரஜாபதேராநநதஃ) இதயநதேநக்ஷேதரஜஞாநநதாதிஶய உகதஃ ; " ஸவகொப்ரஹ்மண ஆநநதஃ " (ஸஏகோப்ரஹ்மணஆநந்தஃ) பகவதாநநத உச்யத இதி " யுவாஸ்யாத் " (யுவாஸ்யாத்)

ரவயாகயாநம

உயாவெனறு - வருததமாதல், உச்சராயமாதல். அதில் ப்ரதமததை யருளிசசெய்கிருர். (உயாவுவருததமெனறு) வருத்தத்துககு ப்ரஸக்தியேதென்ன (எல்லாககுமிதயாதி) " யுகமகொடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராய்யபதமபுஃ । புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம்ப்ராப்தவாநிதிஶுஶ்ருமஃ " " மஹாதெவஸ்ஸர்வமெதெ மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம்தெவதெவொபபூவ " (யுககோடி ஸஹஸராணிவிஷ்ணுமாராதயபதமபூஃ | புநஸ்த்ரைலோகயதாத்ருத்வம் பராபதவாநிதிஶுஶ்ருமஃ) (மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ) இதயாதியபடியே பரஹ்மாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டென்றபடி. (உயர்வற வுயராநிறகும) வருத்தமறறுயராநிற்கும். இந்தவாத்தத்தில் " அற " என்று அதயநதாபாவததைச்சொலலி, வருததமற்றென்றபடி. வருததமறறிருககுமெனகையாலே- ஸ்வாபாவிகமெனறபடி இநதவருத்ததுக்காளவநதார் ஸ்ரீஸூகதியை யருளிசசெயகிறா (இததைபபறறவிதயாதி) வருத்தமற உயராநிறகும் எனகிற இவவாததததைப்பறறவிறே யெனறபடி. ஆளவநதாரருளிச்செய்யும் சநதையாவது - " ஸ்வாபாவிக " (ஸவாபாவிக) இதயாதி சநதையென்றபடி. இதுமேலே சொல்லுகிறதிறே.

உயாவெனறு - உச்ச்ராயமாகவர்ததாநதரம் (பகவதவ்யதிரிக்தேதயாதி) இவ்வாத்தத்துககு " அற " எனறல்பதையிலே தாதபர்யம். பூர்வயோஜனையில் வ்யாவருகதி (இததாலிதயாதி) இவவிடததிலே " வாணளக்ருஹீத்வாவிதுரம்ஸாத்யகிஶ்சமஹாயஶாஃ । ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந்குரூந்ப்ரச்சாதயஞ்ச்ரியா " (வாணெளக்ருஹீத்வாவிதுரம் ஸாத்யகிஶ்சமஹாயஶாஃ— ஜயோதீம்ஷ்யாதிதயவதராஜநகுருநபரச்சாதயஞ்ஶ்ரியா) எனறதநுஸந்தேயம்.

" உயர் " எனகிற வாத்தமாநாததம் (காலததவமித்யாதி)

மநதஶங்கை (ஆனலித்யாதி) இதம்வசந மயோத்யாகாண்டேபரதம் ப்ரதிராமஃ. ஆனல்-அதயுச்ச்ராயமானு லென்றபடி. அதயுச்ச்ராயஃபதநஹேதுஃ என்று விவக்ஷிதம். நலபதத்தைப்பாராமல் சங்கித்து அதுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்து

பரிஹாரம் (தன்று இயதத்தேதயாதி) இதுக்கு த்ரவ்யகதோசச்ராயம்பதநஹேது, குணகதோச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்றென்று பரிஹாரம்.

குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்றால வரும் ஶங்கையை யநுவதித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை யவதரிப்பிக்கிறார். (இப்படி கணைகட்டாவிதயாதி) குணங்களநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹைகதேஶமான வோரோகுணங்களிலேயபோகயதையும பரஸங்கிக்குமிறேயென்று சங்காதாத்பர்யம். உயர்குணமென்னாதே “ உயர்நலம் ” என்றதுக்கு வாஸனை (கணடிடமிதயாதி) உபாதேயமா யிருக்குமென்றது- “ நலம் ” என்ற ஶபத்த்தினுடைய மூன்றுபொருளுக்கும் ஸமுதாயம.

ஸமூஹவாசித்வ பக்ஷத்தில “ [illegible] ” (ஏகோவரீஹிஃ) இதிவத “ நலம் ” என்று - ஜாதயேகவசநம. “ நலந்தானொன்றுமிலேன ” என்னக்கடவதிறே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு “ [illegible] ” (ஆயுர்வைகருதம) என்றாற்போலே கார்யவாசி ஶபத்ததாலேகாரணமான விபூதியை நினைக்கிறது. ஆநந்தகுண மொன்றையுஞ் சொன்னபோதுமற்ற குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம. பற்றப்பற்றி. விவக்ஷிதத்தென்றபடி.

“ [illegible] ” (பூமந்நதாபரஶமஸாஸம் நித்யயோகேதிஶாயநே | ஸமபந்தேஸ்திவிவக்ஷாயாம பவந்திமதுபாதயஃ) என்கிறவற்றில் வைத்துக் கொண்டு அஸதிவிவக்ஷயா வன்றிக்கே நித்யயோகமதுபபு என்கிறார் (இக்குணங்கள தன்னையிதயாதி) இததால “ உடையவன ” என்கிற மதுப்பு நித்ய யோகத்தைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

குணங்கள ஸவரூபாநுபந்திகளா யிருக்குமென்கையாலே குணமில்லையென்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்றென்கைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூக்தியையருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வானிதயாதி) யத்வா, நலஶபத்ஸய குணபரத்வேஸமமதிமாஹ (ஆழ்வானிதயாதி) ஆதல.

“ நலம் ” என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (இததால் ஸமஸதேதயாதி) வைஷ்ணவே புராணே “ [illegible] ” (ஸமஸதகல்யாணகுணாதமகோஸௌஸவஶகதிலேஶாதத்ருதபூதஸாககஃ | இசசாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஸ்ஸமஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ) மஹாபாரதே பீஷ்மபர்வணிகர்ணஃ “ [illegible] ” (வாஷாயுதைாயஸயகுணாநஶகயாவகதுமஸமேதைரபிஸாவலோகைஃ | மஹாதமநஶ்ஶங்கசக்ராஸி பாணோவிஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோரவஸுதேவாதமஜஸ்ய) கிஷ்கிந்தாகாண்டே பஞ்சதஶேஸர்கம் பரதிதாரா “ [illegible] ” (நிவாஸவருக்ஷஸ்ஸாதூநாம) இதயாரபய “ [illegible] ” (தாது

நாமிவஸைலேநத்ரோகுணநாமாகரோமஹாந) அயோதயாகாண்டேதஸரதமப் ரதிராஜாநஃ " தேதஸுஸ்வஹாஹாநம் வஸஜாநவெஹ | ப ஹவஃ " (தேதமூசுர்மஹாதமாநம பௌரஜாநபதைஸஸஹ | பஹவஃ) இத்யாதி " ஸவாபாவிகாநவதிகாதிஸயாஸஙகயேயகலயாணகுணகணஃ " இதியாமுநாசார்ய வசநம்.

(ஸமஸதகல்யாண குணாத்மகோஸௌ) அஸ்யார்தத தவயம், ஸமஸ்தாஸ் சதே கலயாணகுணாஸ்ச ஸமஸதகல்யாணகுணாஃ, தேஆத்மாஸ்வபாவோயஸ்ய ஸ இதிவா ; அதாவது - ஸமஸ்தகலயாண குணங்களை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென றபடி. அஸமிநர்ததே குணஸபதோ குணபரஃ , ஆதமஸப்தஃஸவபாவவாசீ. அன றிககே கலயாணஸப்தம் பாவப்ரதாநமாய, கல்யாணதவததை குணமாக - ஸ்வபா வமாகவுடைய திவயாதமஸ்வரூபம் யாவனொருவனுககு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண குணாதமகனெனனுதல். குணம - ஸவபாவம. ஆதமஸபதம் ஸவரூபபரம். ஸமஸத கலயாணதவமாவது - ஸமஸ்தபரதேஸமும கலயாணமாயிருககை. அதாவது-சட் டஙக அநுகூலமாயிருககை. ஆநநதமயனெனறபடி. திவயாதம ஸவரூபமென்று ம, அததையுடையவனென்று பிரணடில்லாமையாலே யுடையவனெனகிற பஹு வரீஹி ஔபசாரிகம். ஸிலாபுதரகஸ்ய ஸரீரமிதிவத் - அம்மிக்குழவியினுடைய சரீ ரமெனனுமாபபோலே.திவயாதமஸ்வரூபமேவஸதௌதி [ஸவஸகதிதி] ஸ்வஸக்தி லேஸாத-ஸ்வாம்ஸலேஸாத. யத்வா, ஸகதிஃ - ஸாமாதத்யம. ஸ்வகுணலவதருதபூ தஜாதஇதயாததஃ - பூதஸாககஃ - பூதஸமூஹஃ. யத்வா, ஸருஜ்யதஇதிஸாக்கஃ. கா ரயவஸ்துஜாத மிதயாததஃ. விகரஹவைலக்ஷணயமாஹ (இசசேதி) இசசாகருஹீ தமெனகையாலே - அபிமததவம. அபிமதமெனகையாலே - அநுரூபதவம். அதா வதாரோணஸாதயம் விக்ரஹப்ரயோஜநமாஹ [ஸமஸாதிதேதி]

(வாஷாயுதைரிதயாதி) விஷணோகுணஸஸர்வலோகை ஸ்ஸமேதைரபி வாஷாயுதைர்வகதும்நஸக்யா இதயநவயஃ.

" தானநாம் " எனகிறதுககு முனனே (ஜஞாநவிஜஞாநஸம்பந்நோ நிதே ஸேரிரதஃபிதஃ) எனகிறவிடததில ஜஞாநவிஜஞாநஸப்தங்கள் அலௌகிக லௌகி க ஜஞாநபரஙகள , " மோக்ஷேதீஜ்ஞாநமநயதா விஜ்ஞாநம்ஸில்பஸாஸதரயோஃ "

(மோக்ஷேதீரஜஞாநமநயதா விஜ்ஞாநம்ஸில்பஸாஸதரயோஃ) இத்யமரகோஸஃ.

" நலமுடையவன " எனகிறவிடததில ஸாமாநயேந தர்மிஸவரூபம் ப்ரதி பந்நமாயிருக்கசசெய்தே திரியவும் பரஸிததிபர யசசபத ப்ரயோகபாவ மருளிச் செயகிறார் (இப்படி குணஙகளிதயாதி) ஸ்வரூபம குணநிரபேக்ஷமாய் போகய மாயிருககுமெனகைக்கு ஸ்ருதியை தாஸிபபிககிறா (யதேதயாதி)

யத்வா, " யவன " என்ற யசசபதததா லெநதப ப்ரஸிததியைச் சொல் லுகிறதென்ன (யதேதயாதி) எனனுதல். இயம் ஸ்ருதிபுருஹதாரண்யகே மை தரேயீபராஹ்மணே. " யதாஸைநதவகநோநநதரோபாஹ்யஃகருதஸநோரஸகநஏவ | ஏ வமவா அரேயமாத்மாநநதரோபாஹ்யஃ கருத்ஸ்நஃபரஜஞாநகநஏவ) " விஜ்ஞாநவநஏவ " (விஜ்ஞாநகநஏவ) (அநந்தரஇதி) அந்தரங்கவயதிரிக்த தர்மபூதஜ

ஞானம் தார்ஷ்டாந்திகே உசயதே. (அபாஹ்ய:) பஹிரங்கவயதிரிக்த:. அந்தரங்க ஆதமோச்யதே. ஆக, அநந்தரோபாஹ்ய: என்று - தாமதாமிகளைசசொல்லுகிறது. க்ருதஸ்ஸபத மவவிரணடுககு மேகதேஸஜடதவ ஸங்காவயுதாஸாாததம. இத்தால் தாமதாமிகளெல்லாம ஜஞாநஸ்வரூபமா யிருககுமெனறபடி. இநதஸரு தி "பூதேப்ய: ஸமுத்த்ருதாய" (பூதேபயஸஸமுததாய) இதயாதிமேலில ப தஸாமாததயததாலே ஜீவபரமேயாகிலும, பாகாரவாசிஸபதம் ப்ரகாரி பாயந்தாபிதாநம பணணுமெனனுமததைப்பறற பரமாதமபரமாகக கணடுகொளவது.

(இததால) "யவன" எனகிறவிததால. குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப பரஸித திபரமானபோது யவனுயாவற வுயாநலமுடையவன எனறநவயிபபது; மறற பக்ஷத்தில் அடைவே அநவயம. (குணவிசிஷடமான ஸவரூபவைலக்ஷண்யததை) வைலக்ஷண்யகதபரஸிததியை.

(அமைககை) "அவன" எனறு பராமாஸிககை. கீழநின்ற நிலையாவது - கல்யாணகுணயோகமும் ஸவரூபவைலக்ஷணயமும. தோளபடிகொள்ளுகையாவது - ராஜாவானவனக ஜாரோஹணதஸையில ஸாமநதர் தோளைபபடியாககொளளுகை; அதிஷ்டிககையெனறபடி.

(ஜஞாநாநுதயமிதயாதி) ஜஞாநாநுதயாதிகளுககு தத்வதரயோக்தலக்ஷணமொழியவிஙகே லக்ஷணாநதரமெனறு கணடுகொளவது.

வாஸநையோடே போககினதுககு ஸப்தமிலலையே' எனன (தம்வாயாலே இத்யாதி)

பட்டா நிர்வாஹத்துக கேசவசந ஸ்வாரஸயமு மாத்தாதிஸயமுமுணடு. இத்தைககடாக்ஷிததிறே "ஸேமுஷீ பக்திரூபா" (ஸேமுஷீபகதிரூபா) என றது. ஜ்ஞாநமுண்டாய பகதியுண்டாகவேணடாவோவெனன, (முளைக்குமபோதே எனறுதொடங்கி) முளைககுமபதாாததம் - கருஙகாலிமுதலானவை.

இவர்பக்திக் கடியேது, தத்விநியோகநதானேதெனன (காமஜஞாநேதயாதி) (பகதிஸததாநததிலே) பரமபக்தயாதிஹேதுபூதபக்தயங்குரஸததாநததிலே.

பக்திகைஙகாயோபகரணமெனனு மதுகரு ஸமவாதம் (ஆழவாரிதயாதி) தேஹயாதரையெனறது - அநுபவகைஙகாயஙகளை.

(ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு) "ஆண்டுககு மாறுமாஸத்துக்கும" எனறு பிள்ளையருளிச்செயவா. இதுதேவமாத்ருக நதீமாதருகதேஸவிபாகததைபபறற, தேவமாதருகமொரு பூவிளைகையாலே வாஷாவதிககு ஜீவநநதேடுவாகள, நதீமாதருகமிரணடுபூவிளைகையாலே ஆறுமாஸத்துககு ஜீவநநதேடுவாகளெனறபடி. அப்படி யநுபவ கைங்காயஙகள தேஹயாதரையா யிருககுமோ! பகதி யிதுககுசேஷமா யிருககுமெனகைககெனன (உணணுஞசோறிதயாதி) கண்ணனிறேயெனறு - க்ருஷ்ணாநுபவ தாரகதவாபிதாநம தஜஜநித கைஙகாயததுக்கு முபலக்ஷணம்.

நிர்ஹேதுகமாகவெனறது - ஹேதவநுகதி ஸிததாாததம. எனக்கருளினன் என்னாதே "அருளினன்" எனறதுககுத தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகதவ மிரண்டு விதம், அதில் முந்தினது (எனக்கருளினன என்னாதிதயாதி) அதாவது அங்கீகாரஸாதநம் தமபக்கலில்லையெனறபடி. இத்தா லுபாஸகவ்யா வருத்தி. இரணடாவது (இத்தலையாத்திக்க வன்றிக்கேயிதயாதி) அதாவது பரபத்தியுந் தமமிடததிலில்லை யென்றபடி. இததால ப்ரபநநவயா வருததி. அன்றிக்கே, கீழேபெனக்கு

என்றதற்கு பாவமாய், "அருளினன்" என்றபதமாத்ரத்துக்கு பாவம் (இத்தலையித்யாதி) என்னுதல். பீசுவார் - கற்பார்.

நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (தாதுஃப்ரஸாதாதித்யாதி) "யம் ப்ரஜாபதிர்வேத ஸ புண்யோ பவதி" (யம்ப்ரஜாபதிர்வேத ஸபுண்யோபவதி) என்னக்கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே "அணோரணீயாந்" (அணோரணீயான்) இத்யாரப்ய "தமக்ரதும் பஶ்யதி வீதஶோகோ தாதுஃ ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்" (தமக்ரதுமபஶ்யதிவீதஶோகோ தாதுஃ ப்ரஸாதாநமஹிமாநமீஶம்) அஸ்யார்த்தஃ - அக்ரதும் - க்ரதுவர்ஜிதம். யத்வா க்ரதுஃ - ஸங்கல்பஃ - அக்ரதும் - ஸங்கல்பரஹிதம். அவாப்த ஸமஸ்தகாமமித்யாவத். மஹிமாநம் - மஹிமவிஶிஷ்டம். ஈஶம் - பரமாத்மாநம் தாதுஃப்ரஸாதாத - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுக க்ருபயா யதா பஶ்யதி, ததா வீதஶோகோ பவதீதி.

"யவன்" என்றயச்சபதம் "ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ" (ப்ரஜ்ஞா சதஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ) என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்திபரம். "யச்சப்தம் 'யாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநம்' (தாதுஃப்ரஸாதாநமஹிமாநம்) இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திபரம்" என்று இருபத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். எனக்கருளினன் என்னுமையாலே - பக்தவ்யாவ்ருத்தியும், ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தியும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமும், பக்திக்கயோக வ்யவச்சேதமாகிற நாலர்த்தமும் ஸித்தம்.

அவதாரிகை (இத்தலையில நினைவின்றிகே இத்யாதி) அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷிதது பாவம் (தானருளாதவித்யாதி) அதாவது - அருளாதவன்றமரர்களன்றென்றபடி. பஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒருநாடாகவென்று)

ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேதஃ அன்றோ! அவர்களுக்கு விஸ்ம்ருதிப்ரஸக்திதானுண்டோவென்ன (ப்ராகபாவத்தை யித்யாதி) "ஈஶ்வரன் நித்யநித்தோவானுயிருக்கச்செய்தேயும் 'அபஹதபாப்மா' (அபஹதபாப்மா) இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழித்தாற்போலே யிங்கும் ப்ராகப்யபாவஃ - ப்ராகபாவஃ என்றுய அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறது" என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணாநிர்வாஹம். "ப்ராகபாவத்தைப்பற்ற" என்று விஶேஷிக்கிறதென்னென்ன (ப்ரதமமஸேத்யாதி) அயர்வுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி.

அயர்வறுகையாலே யமரர்கள் என்று விவக்ஷிதது அந்வயமுகத்தாலே யருளிச்செய்தாகிழ; அயர்வுண்டாகில் அமரரன்றென்று வ்யதிரேகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவேத்யாதி) இதுக்கு ப்ரமாணம் (நசஸீதேத்யாதி)

பஹுவசநாதத்தம் (த்ரிபாத்விபூதியித்யாதி)

"அமரஶப்தத்தாலே" 'அமரா நிர்ஜரா தேவாஃ' (அமரா நிர்ஜ்ஜரா தேவாஃ) என்று அமரஶப்தபர்யாயமான தேவஶப்தத்தை விவக்ஷித்து, "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஃ ஸந்தி தேவாஃ" (யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவாஃ) என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவஶப்தம் த்யோதமாநத்வாதி குணஸாம்யத்தைப் பற்றவென்று ஸாமாநாதிகரண்யம் தோன்றுகையாலே, இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன

(பரமஸாம்யாபநநராயிதயாதி)" எனறு ராமாநுஜமபிளளை; "ஸநஸாரஶ்சந்த்ரஸமஜஞ:" (கனஸாரஶ்சந்தரஸமஜஞ:) எனறிருகக "ஶஶிவிஷ்டம்" (ஶஶிவிபதம) எனறு சநதரஶபதபாயாய ஶஶிஶபதததாலே கர்ப்பூரத்தை நிாததேஶிததுதம, "கழுக்காணிககண்ணுல" எனறு உலககை, வேஙகை, புலி, புணடரீகம், தாமரை, எனறிவவளவு பாயாயம தமிழா சொனனது மிதுககுதாஹரணம். "'அதிபதி' என்று - அதிகஃபதிஃ எனறு விஶேஷிககையாலே ஸாமயம பரஸகதமாகையைப்பறற (பரமஸாமயேதயாதி)" எனறு அபபுிாவாஹம "'ஸவஸ்வரூபாபநநராயிருககு மவாகளுககு மவ்வருகாயிருககிற விருபபைக்காட்டி யுபகரிததான்' என்று அவதாரிகையில சொனன வுபகாரமேறறமாமபடியைக காடடுகிருா (பரமஸாம்யேதயாதிவாக்யதவயததாலே)" எனறு அழகபபஙகாாிாவாஹம. ஒலக்கமிராதபோது அறியும்படியெனனெனன (பிராட்டிமாரிதயாதி)

"அதி" எனகிறஉபஸாககாாததம் (ஆனலிதயாதி) ஆனல எனறதின விவரணம் (இப்படியித்யாதி) யதவா, "அமராகள" எனற பஹுவசநததையும், "அதிபதி" எனற ஏகவசநததையும, ஸ்ருதீகரிதது ஶஙகிககிருா (ஆனலிதயாதி) எனனுதல். அதிபதிஎனறது - அதிகஃபதிஃ எனறதாய அபரிசசேதயனுயிருக்குமென்னுதல ஸ்வாமியெனனுதல. இரணடாதததையும சரமேண வருளிசசெயகிருா (அவாகளுககுமிதயாதி) ஆனைககுககுதிரைவைததெனறது - பிடிகொடுககுமாபபோலே யிருநது பிடிகொடாமையைபபறற. ஆனைககுககுதிரைவைககையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷாாததமாகக குதிரையைமுனனடததி ஆனையைப்பின்னடததுவாகள், ஆனையும் அதிககையாலே குதிரையைத தொடுமபடி கிட்டக்கிட்டச்சென்று பின்னையுந தொடமாட்டாதொழியும, அபபடியே பரமஸாமயாபநநரா யிருக்குமவாகளுககு மவ்வருகாயிருககுமெனறபடி.

(இதுக்கு) தரியாதவிபூதியோகததுககு. (ஒருபபட்டு) உதயோகிதது. (கீழகினறநிலையை) நிதயவிபூதியோகாநுபவததை. (குலுககி) விகரஹவைலக்ஷண்யாநுபவததுக்கு மிடமுணடாம்படிபணணி.

(துயராறுககும) ஆஶ்ரிதருடைய துயராறுககும.

எம்பெருமானுா நிாவாஹததில (துயராறு) தான துயராறுமெனறபடி. அதாவது - ஆஶ்ரிதருடைய துயரடியாகத தனககுத துயருணடாகையாலே அவர்கள் துயாதீாநதால தனக்கு துஃகநிவருததியுணடாகையும குணமாமிததனையெனறு எம்பெருமானுா நிாவாஹம்.

துஃகநிவருததி ஆஶ்ரிதரதாயிருககத தனனதானபடியெனவெனன (வயஸநேஷ்வித்யாதி) "உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி" (உதஸவேஷுசஸர்வேஷுபிதேவபரிதுஷ்யதி) இதயுததராாததம். இதமயோதயாகாணடே த்விதீயே தஶரதம் பரதிராஜாநஃ பௌரஜாநபதாஶ்ச.

பலிதம் (இவர்துயரறவிதயாதி) ஏததவிவரணம (இத்தாலிதயாதி)

"அடி" என்று விகரஹததை லக்ஷிககிறதென்கிருர் (நிரவதிகேதயாதி) தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ [பஞசஶகதிதி] பகவசசாஸதரே "பரமேஷ்டீ பும்ஸான் விஶ்வோ நிவ்ருத்த ஸர்வ இதி। பஞ்சோபநிஷத்மயைஃ பஞ்சஶக்திஃ ஸ உச்யதே" (பரமேஷ்டீபுமாநவிஶ்வோநிவ்ருததஸஸாவஇதி। பஞ

சைதேஶக்தயஃபரோகதாஃபரஸயபரமாதமநஃ) இதயுகத பஞ்சோபநிஷத்ஃ பஞ்ச ஶகதிஶபதாரதஃ

விகராஹநதைச சொலலுகிறதாகில் திருமேனிஎனறுதே " அடி " என்கிற தெனனெனன (சேஷபூசனிதயாதி) இததாஂ பராபதியாலும போக்யதையாலு ம் திருவடிகளில வாயவைகதிருெனறபடி. கணிசிபபது - ஆசைபபடுமது.

இபபடி இஙகே ரஸாஸவாதததுகு விஷயமுணடோவென்ன (இவருமி தயாதி) (உனறேனேயிதயாதி) உனனுடைய மதுஸ்யநதியாய் விகாஸியான தி ருவடிகளை.

" தொழுதெழு " எனகிற பதச்சோததியாலே பலித்த தாத்பாயத்தையரு ளிச்செயகிறா (அஸநநேவேதயாதி).

ரஸோகதி (அடியிலேயிதயாதி) அடியிலேதொழாமையென்றது – சாடு. அடியிலே – பூாவகாலததிலே.

கீழெனககருளினனெனறுதவர் இப்போது " எனமனனே " என்பானெ ன்னெனன (இபபோதாயிறறிதயாதி) இபபோதாயிறறு- அருளினபின்பாயிற்று.

" [illegible] " (தவயக்ஷாஸதுபவேநம்ருத்யுஃ) எ ன்றுமமகாரம நிஷிததமனறேவெனன (இருவாகூடவிதயாதி) இத்தால் பகவ தபரவணவிஷய மமகாரமுததேஶயமெனறு கருதது. இவவிடததிலே 'த்ரோண தருபதகதையைநினைபபது. பளளியோதி-அக்ஷராப்யாஸம்பணணி. (மநஏவேதி) " [illegible] " (பநதாயவிஷயாஸங்கி முகத்யைநிர்விஷயமமநஃ) இதயுததராததம. இதமவசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷட்டேம்ஶே ஸபதமேகாணடிகயம ப்ரதிகேஶிதவஜோகதம.

அடிதோறும " பவனவன " எனறதுககு " தான ஸமஸதகல்யாணகுண தமகனுய " இதயாதயவதாரிகா வாகயததிலே யோரோவுபகாரமே தொழுகைக் கு பாயாபதமெனறு ஸிததிககையாலே இஙகே தாதபர்யாநதரம் (பாட்டையித் யாதி) தருதியபாதாநததசசபதமேபோருமே! தத்பூாவ தச்சப்ததவயங்கிமர்த் தமிதிஶஙகாபிபராயம. (இவாதாமிதயாதி) தததபாதோக்தாகார ஸித்தேஶ்வ ரதவபரமெனறும், இரணடாம்பாததால் பலிதமானமோக்ஷப்ரதத்வமீஶ்வரா ஸாதாரணமெனறுஙகருதது.

வாக்யைக வாகயயோஜனையை யருளிச்செய்கிறுர். (உயர்வறவித்யாதி யோஜிககவுமாமெனனு மளவும).

வாகயபேதயோஜனைக்குத தாதபாயாநதரமருளிசசெய்வாராக அநதயோ ஜனையு மருளிச்செயகிறா (அனறிக்கேயிதயாதி) இப்படி பலகாலும் தொழுகை ககடியென்னெனன (நமஃபுரஸ்தாதிதயாதி) ஆதராதிஶயத்தாலே யென்றபடி. கீதாஸவேகாதயே " [illegible] " நமோநமஸ்தேஸது ஸஹஸரகருதவஃபுநஶ்ச பூயோபிநமோநமஸ் தே । நமஃபுரஸ்தாததபருஷ்ட்டதஸ்தேநமோஸதுதேஸர்வதஏவஸர்வ.

ஶங்காநதரததை யுதபவிபபித்து பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனுலிதயாதி) முதற பாதம்போலே த்ருதீயபாதமும் பகவதபரமாகையாலே முதற்பாதாநதரம், த்வி

தீயபாதாத்பூர்வம், த்ருதீயபாதம் சொல்லவேண்டி யிருக்கச்செய்தேயு மென்றப டி. இது யோஜநாத்வயத்திலுங் கூடும்.

இப்பாட்டால ப்ரஹ்மத்துக்கு குணாதிக ளில்லையென்கிறவர்கள் நிரஸ்தரெ ன்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி) அவர்கள ப்ரத்யவஸ்த்தாநம்பண்ண வினா நிரஸ் தரோவென்ன (அவர்களையித்யாதி) (எதிரிகளாகி) தத்தந்மதங்களை பூர்வப க்ஷத்வேநோபந்யஸித்து. நெறிசெய்யப்புலந்தேய்கையாவது - கனத்திலே நெறிப்படு க்கப்படுக்க தரையிலே முளைத்தபுல்லும் தன்னடைப்போகை. யத்வா, நெறிசெ ய்ய - நெறிபயிருக்கு நீர்கட்ட.

அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரமான ப்ரபந்தத்தில ஸங்க்ரஹரூபமான முத ற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உ யர்வறவித்யாதி)

இப்படி ப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ர ரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனே யெனனில், "உயர்வறவுயர்ந லமுடையவன" என்கிற ஸர்வாதிகஶேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வந ந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும, "மதிநலமருளினன" என்று க்ரு பாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று ஸூரிஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப யத்வத்தையும், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்ய த்தையுஞ் சொல்லிற்று.

இப்பாட்டில் ப்ரேக்ஷாவத ப்ரவ்ருத்யங்கத்வேந வக்தவ்யமான விஷயப்ர யோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி ரூபாநுபந்த சதுஷ்டயமுமுக்தம்.

இன்னமு மவிக்ந பரிஸமாப்தி ப்ரசயசமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்திறப ண்ணக்கடவவஸ்து நிர்த்தேஶ நமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களும "அடிதொழுதெழு" என்கையாலே யிதிலேயுண்டு.

வாக்யைகவாக்யபக்ஷத்தில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன், அவன மயர்வறமதிநலமருளினன. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன, அவனயாவரு மம ரர்களதிபதி. அயர்வருமமரர்களதிபதியவன, அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெ ழென்றநவயம்; இந்தயோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில பூர்வவாக்யத்தையநுவதி த்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது. வாக்யபேதயோஜனையில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன, அவன்றுயரறு சுடரடி. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன், அவன்றுயரறுசுடரடி. அயர்வருமமர ர்களதிபதியவன, அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனமனனே யென்றநவயித் து மூன்றுவாக்யமாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியிலே, "ஸ யஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக:" (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸ ஏக:) என்கிறகணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமா யதிப்ரஸித்தி யைக்காட்டி, அத்தை "அவன" என்று நாலாம்பாதத்திலே பராமர்ஶித்து முடி க்கையாலே யேகவாக்யமாகவுஞ் சொல்லுவர்கள்.................................*

இரண்டாம்பாட்டு.

மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதரு
மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையில
னினனுணர்முழுநலமெதிர்நிகழ்கழிவினு
மினனிலனெனனுயிர்மிகுநரையிலனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மனனகம) இந்தகுணஙகளுக காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூ பததினுடைய ஹேயபரதயநீகதயா கலயாணைகதாநதயாவுள்ள விஸஜாதீ யத்வம சொலலுகிறது.

பாஹ்யேந்த்ரிய ஜநயஜஞாந விஷயமான வசேதநத்திற்காட்டில் யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருககும், அப்படியே யோகாப்யாஸ பரிசுத் தாந்தஃகரண ஜந்யஜஞானைக விஷயமான பரிசுத்தாதம ஸ்வரூபத்திறகா ட்டிலும் விஸஜாதீயனாய் காலத்ரயததிலு மொருபடியாலு மொப்பில்லா தானாய், ஸமாப்யதிகாரஹிதனாய், பரிபூரணஜஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய என க்கு தாரகனுமாயிருநத வெமபெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத்தொ ழுதெழெனமனனேயென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, "யவன" என்றுசொனன ஸ்வரூபததினுடைய ஸ்வேதரஸம ஸத வைலக்ஷணயததை யருளிசசெயகிறார.

மனனகம - மநஸஸினிடத்து. மலம் - மலமானகாமக்ரோதாதிகள். அற - கழிய. மலர் - அததால மலாநது. மிசை - மேலே. எழுதரும் - வளர்நதுவரககட வதான. மனனுணர்வு - மாநஸஜ்ஞாநமாகிற யோகஜ்ஞாநததாலே. அளவிலன் - அளவிடபபடுமாதமாவினபடியனறியே அளவிறநதிருப்பானாய. பொறியுணர்வவை யிலன - பாஹ்யேநதரிய ஜநிதமான ஜஞாநஙகள தனபககல் தட்டாதபடியாலே இநதரியகோசரமானவஸ்ததில் வ்யாவருததனாய். இனன் - இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனானவனாய். உணர்முழுநலம - முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான ஜஞாநா நநத நிருபணீயனாய. எதிர் - எதிரானபவிஷ்யதகாலததிலும். நிகழ் - நிகழானவர் ததமாநகாலததிலும. கழிவினும - கழிவானபூதகாலத்திலும். இனனிலன்மிகுந ரையிலன - இனததிருப்பாரையும மிகுததிருப்பாரையு முடையனல்லனானவன். எ னனுயிர் - எனககு தாரகபூதன்.

அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனறு கீழில் பாட்டில் வினையோடே அ நவயம். இப்படிப பததுப்பாட்டிலு மநவயமாகக்கடவது. இத்தாலே ப்ரோதகமா ன ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யததிலே ஸதயஶப்தார்ததமான சேதநாசேதந வைலக்ஷ ணயததையும், ஜ்ஞாநஶபதார்ததமான ஸங்குசித ஜ்ஞாநாநந்தரூபத்வத்தையும்,

அநந்தரப்பாட்டத்தில் காலாபரிச்சேத ரூபமான நித்யஸமாப்யதிக ராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. முதல் "இனன்" என்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அநந்தரம் "இனனிலன்" என்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி... .

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

"யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவா இமாநி) இத்யாதி ச்ருதி ப்ரக்ரியையாலே கார்யாகாரமான ஜகத்தைப்பிடித்து ஜகத்காரணவஸ்து வுபாஸ்யமென்னுதல், அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லிப் பின்னை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முற்படக்குணங்களிலே யிழிவானென்னென்னில்; ஸர்வேச்வரன் தம்மை வசீகரித்தது குணங்களைக் காட்டி யாகையாலே தாமகப்பட்ட துறையிலே முற்படவிழிந்து பேசினார், அக்குணங்கள் தான் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியல்ல திராமையாலே அவற்றுக் காச்ரயமான ஸ்வரூபத்தை "அவன்" என்று ப்ரஸங்கித்தார் முதற்பாட்டில்; அங்கு ப்ரஸ்துதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாயிருக்குமென்று அந்தஸ்வரூபத்தை யநுபவிக்கிறாரிப்பாட்டில்.

(மனனகமித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் பகவத்ஸ்வரூபம் விலக்ஷணமென்கிறார். ஆனால் "மனனகம்" என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யநுபவிக்கிற விவருடைய ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி.

மனனென்றது - மனமென்றபடி. (அகம்) நிரவயவமாயிருக்கிற மநஸ்ஸுக்கேகாருள்ளும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது - மநஸ்ஸிலேயென்றபடி. அன்றியே, பராக்த்தவிஷயமாயும் ப்ரத்யக்த்த விஷயமாயும் போருகையாலே பராக்த்தத்தைத்தவிர்ந்து ப்ரத்யக்த்த விஷயமானத்தை அகமென்கிறதாகவுமாம். (மலமற) மனனகத்திலுண்டான மலமுண்டு - அவித்யாதிகள். அவையுற. (அவையாவன "காம: க்ரோதச்ச லோபச்ச ஹர்ஷோ மாநோ மதஸ்ததா । விஷாதச்சாஷ்டமஸ்சைதே ஜ்ஞேயா மநஸோ மலா:") (காம: க்ரோதச்ச லோபச்ச ஹ[illegible]ஷமாநம்தாகுணா: । விஷாதச்சாஷ்டம: ப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோம[illegible]) ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாய், ஜ்ஞாநமும் நித்யமாகையாலே இத[illegible]ம் ஸ்வரூபகதமுமல்ல, ஜ்ஞாநகதமுமல்ல, ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு த்யாஸ்தமய வ்யவஹாரம்பண்ணுகிறது ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தைப்பற்றவாயிற்று; ஆக ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரமான மநஸ்ஸைப்பற்றிக்கிடக்கிற தோஷமானது. யோகசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லு

கிறக்ரமத்திலே பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான நெஞ்சை ப்ரத்யக்விஷயமாக்கி யமநியமாதி க்ரமத்தாலே யநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கழியக்கடவது.

அறவென்றது - அறவறவென்றபடி. அநந்தரம், மலர் - விகஸிதமாய். மிசை - மேலேநோக்கி. எழுதரும் - கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளராநின்றுள்ள. மனனுணர்வளவு - மாநஸஜ்ஞாநம். இப்படிவிகஸிதமாய்க் கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலனக்கிளராநின்றுள்ள மாநஸஜ்ஞாநகம்யனாயிருக்கு மாத்மாவளவிலன் - அதினளவல்லவீஸ்வரன். மாநஸஜ்ஞாநகம்யமாயிருக்கும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம், பகவத்ஸ்வரூபமன்றென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில், ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லையென்கை. பொன்னுக்கும் கரிக்கும் த்ரவ்யத்வம் வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே க்ராஹிகைக்கு ஸாம்யமொன்று யிருக்குமிறே, அப்படி ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமுமில்லையென்கை.

ஆனால் "மநஸாது விஶுத்தேந" (மநஸாதுவிஶுத்தேந) என்று பரிசுத்தமான வந்தக்கரணத்தாலே க்ராஹிக்கலாமென்கின்றதே, அததோடு விரோதியாதோவென்னில ; * "நேதி நேதி" (நேதிநேதி) என்று க்ராஹிக்குமத்தனை யல்லது ஈதருக்தயா, இயத்தயா, பரிச்சேதித்து க்ராஹிக்கப்போகாதென்கை. முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயமன்றென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. அணுத்ரவ்யத்தை க்ராஹிக்குமாப்போலே விபுத்ரவ்யத்தை க்ராஹிக்கப்போகாதென்கை. (பொறியுணர்வவையிலன்) பொறியென்று - சக்ஷுராதிகரணங்கள்.

அவற்றாலறியப்படும் பதார்த்தங்களின்படியல்லன். "யமாத்மா ந வேத" (யமாத்மாநவேத) "யம் ப்ருதிவீ ந வேத" (யம்ப்ருதிவீநவேத) என்கிறபடியே. இவ்வோபாதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் விலக்ஷணனென்றதுவுமென்கை, ஜாத்யந்தன் பதார்த்ததர்ஶநம்பண்ணிற்றிலனென்பதும், கண்ணில் வைஷம்யமுடையவனுங் கண்டிலனென்பதும். காணுமைக்கு இருவருமொக்குமிறே. அப்படியே அசித்விலக்ஷணனென்றவோபாதிசித்விலக்ஷணனென்றதுவு மெனகைக்காகச்சொல்லுகிறது. இப்படி யுபயவிலக்ஷணனாயிருக்குமாகில் அவனை ப்ரதிபத்திபண்ணும்படியென்னென்னில் (இலன்) ஏவமவிதனென்னுமித்தனை. உக்தத்தைச் சொல்லவுமாம், வக்ஷ்யமாணத்தைச்சொல்லவுமாம். எப்படிப்பட்டவனென்னில் (உணர்முழுநலம்) உணர்வென்று - ஜ்ஞாநம். நலமென்று - ஆநந்தம். முழுவென்று - இரண்டிடத்திலு மந்வயிக்கிறது. கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்தமுமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்வரூபத்தி

லப்ரகாஶமாயாதல், அநநுகூலமாயாதலிருக்கு மிடமில்லையென்கை. அன்றிக்கே, ஆநந்தமாகிறதும் ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஜ்ஞாநத்தையுஞ்சொல்லிற்றாய் வருமிறே, ஆகையாலே (இன்னுணர்முழுநலம்) நோக்கோடு நோக்கினையறியப்போகாமையாலே என்று மொக்க இன்னாலே - உபமாநத்தாலே அறியப்படுவதான முழு நலமாயிருக்கும். "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்கிறபடியே. நிரதிஶயாநந்தமாயிருக்கும், "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும் "ஆநந்தமய:" (ஆநந்தமய:) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே; [கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை] கடியும், நாற்றமும், இரண்டும் - பரிமளம். ஆலையென்பது - மது. ஸர்வரஸத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஸர்வகந்தத்துக்கு முபலக்ஷணம் - நாற்றம். "கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மையொடியாவின்பப்பெருமையோன" என்று - பூவில் கந்தத்தையும், மதுவில் ரஸத்தையுமபிடித்து, அவைதன்னிலுமல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து, ஸ்த்திரமாக்கிச்சேர்த்துப் பார்த்தால் சிறிதொப்பாமென்னுமாபோலே ஒருபமாநத்தாலே அறியிலறியலாமத்தனை, தன்னையேயிழிந்தறியப்போகாதென்றபடி (உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வுமாய, முழுநலமுமாயிருக்கும். கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய கட்டடங்க வாநந்தமுமாயிருக்கும். அநுகூலஜ்ஞாநமேயாயிலு மாநந்தமாகிறது பிரித்துவ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே.

(எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) காலத்ரயத்திலும், இனமுண்டு - ஒப்பு. அதில்லாதான். சிதசிதீஶ்வர தத்தவத்ரயமேயாயிற்று வஸ்தாஸத்துக்குள்ளது, அதில் சிதசிதவிலக்ஷணனென்னுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று, இங்குசொல்லிற்றாகிற தென்னென்னில்; "திரளவொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலேதான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவுமில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர் "ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிற திங்கு" என்று, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தத்துக்குதாஹரணம் "நபரேஷ்மஹேஜஸஶ்சலாதபத்ராவந்திமவிம்லுசாஇவ" (நபரேஷ்மஹேஜஸஶ்சலாதபத்ராவந்திமவிம்லுசாஇவ) (எனனுயிர்) இப்படி யிருக்கிறவன் எனக்கு தாரகன். "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) என்கிறபடியே. இத்தைத் தனக்கு சரீரமாகக்கொண்டு தான் சரீரியாய் தாரகனாயிருக்குமென்னு மாத்தமுஞ் சொல்லவேண்டுவதொன்றிறே. (மிகுநரையிலனே) மிக்காரையுடையனல்ல

ன். தான ஜீவாத்மாவை சரீரமாகக்கொண்டு தாரகனாய் நியாமகனாயிருக்கிறாப்போலே தன்னையும் நியமிக்கக்கடவதொருவஸ்தவந்தரமுண்டோவென்னில்; தனக்குமேற்பட்டாரையுடையனல்லன்; " ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே " (நததஸமஸ்சாபயதிகஸ்சதருஸ்யதே) என்னுமாப்போலே. மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும மனனுணர்வளவிலன, பொறியுணர்வவையிலன், எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன், மிகுநரையிலன், உணர்முழுநலம, இனன்எனனுயிர என்றந்வயம. அன்றிக்கே, எனனுயிரானவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனமனனேஎன்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம்........ .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (மனன்கமிதயாதி) புததயாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோவாஇதயாதி) அதாவது, இமாஙியெனறு - பரிதருஸ்யமானஜகததைப்பிடித்து, இதுக்குக் காரணபூதமான ஸ்வரூபததைச்சொலலுகை புததயாரோஹண க்ரமம். " ஸதி தாமிநி தாமா ஸிதயந்தே " (ஸதிதாமிணிதாமாஸிதயநதே) எனறு ஸவரூபாதி ப்ரதிபாதக ஸாஸதரகரமததைப்பறற வருளிசசெயகிறார. (அனறிககே ஸ்வரூபததையிதயாதி) ஸவரூபததை முறபடச்சொல்லுகைககு பரமாணம " ஸதேவ " (ஸதேவ) இதயாதி, " அகிலஹேய " (அகிலஹேய) இதயாதி ஆக பருகுவல்லியில விபூதியைச்சொல்லி ஸவரூபததைச்சொல்லிப பின்பிறே " ஆநந்தமயமாத்மாநம் " (ஆநநதமயமாதமாநம) எனறு குணத்தைச்சொல்லிறறு; ஸ்ருதயநதரததில " ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி " (பரஹமவிதாபநோதி) என்று ஸவரூபததைசசொலலி " ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: " (ஆதமநஆகாஸ ஸமபூத:) எனறு விபூதியைசசொலலி " அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய: " (அநயோநதர ஆதமாநநதமய:) என்று குணததைசசொலலிறறு; இபபடி யனறிக்கே யிங்கு குணததை முறபடசசொல்லுவா னெனனெனனி லென்றபடி.

குணஙகள தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முநதறகுணத்தைச் சொல்லிறறெனறபடி. இப்ஸங்கை யுதிக்கைககடியேதெனனில், இரணடாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச்சொலலி மூன்றும் பாட்டுததொடஙகி விபூதியைசசொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சாயையாலே குணங்களை யநநதரஞ சொல்லவேண்டாவோவென றிரண்டாம்பாட்டிலே ஸஙகையுதிககுமிறே. குணங்களைக்காட்டி யெனகையாலே - ஸவரூபததால திருநதினயோகிவ்யாவருததி.

ஹேயபரதயநீகதையாலுமென்றது - " முழுநலம் " என்று கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொனனபோதே ஸித்தம்.

“ மனனுணர்வளவிலன ” என்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமாய பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) (ஆனுலித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை “ மனனகம ” என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிக்கவேணுமோ ! என்றபடி.

(ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) பரஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை. (ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி) பரிஶுத்தமநோ க்ராஹ்யமாயிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபமென்று ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லி, இதோபயதிகவிலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமென்றால் புத்த்யாரோஹக்ரமம் ஸித்திக்குமென்றபடி. ப்ரதிபத்திக்ரமம்- அநுபவ ப்ரகாரம். யதாநுபவஞ் சொன்னானென்றபடி.

மனமென்றபடி யென்றது-“ மனக்கண்ணுழறிவரும் ” என்றத்தைப்பற்ற. உழறுகை - மாறுகை. ஆனால் கீழே “ என்மனனே ” என்றவிடத்தில் இப்படி ஶிக்ஷியாதொழிந்தது - சேதநஸமாதியாக வுபதேஶிக்கையாலே; இங்கு ஸ்வரூபகதநமாகையாலே சொல்லுகிறார்.

நிரவயவமென்றது - ஸௌக்ஷ்ம்யத்தைப்பற்றவாதல், தார்க்கிகமதாநுஸாரேணவாதல். அகமென்றது - ஸப்தம்யர்த்த வாசகமென்றதுக்கு “ கண்காலபுறம் அகம் ” இத்யாதி தொல்காப்பியத்திலே கண்டுகொள்வது. அகமனமென்றதுவயித்து அஹமர்த்தக்ரஹணோந்முகமான மநஸ்ஸிலேயென்றார்த்தாந்தரம் (அன்றியேயித்யாதி) (அவித்யாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே காமவாஸநாருசிகள் சொல்லப்படுகிறது.

அவித்யாதிகளாத்மகத்தங்களாதல், ஜ்ஞாநகத்தங்களாதலானாலோ வென்ன (ஆத்மஸ்வரூபமித்யாதி) ஸ்வரூபகதமுமல்ல ஜ்ஞாநகதமுமல்லவென்றது - ஸாங்கதம், மஹாப்ரளயத்தில் மநஸ்ஸில்லாமையாலே. யத்வா 'மநஸஃ' அவித்யாதி தோஷதுஷ்டமாகையாலே மநோகதங்களென்கிறது. ஆக மநோஜந்யப்ரகாஶ ப்ரதிபந்தகத்வாத் மாநஸதோஷமென்கிறது. (ஸ்வரூபகதமுமல்ல) கதஶப்தஃ-ப்ரயுக்தத்வபரஃ.

ஜ்ஞாநம் நித்யமானால் உதயாஸ்தமயவ்யவஹாரமெப்படி யென்ன (ஆத்மாவினுடையவித்யாதி) ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தை - ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதிமுகத்தை (அறவற) க்ரமத்திலே போகப்போக.

(விகஸிதமாய) விஷயாவகாஹநோந்முகமாய. (மேல்நோக்கி) ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாய. (மேன்மேலெனக்கிளராநின்றுள்ள) தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம்புநः ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாகாநின்றுள்ள. ஆக “ மலர் ” இத்யாதி விஶேஷணத்ரயத்தாலு மாத்மவிஷயக ஜ்ஞாநத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக விஶேஷஞ்சொல்லுகிறது.

மனனுணர்வென்று - ஜ்ஞாநகமயாத்மபர்யந்தம் விவக்ஷிதம். அளவு- ப்ரகாரம். ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமு மொருப்ரகாரமிறே.

(மாநஸேத்யாதி) ஜீவேஶ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே அத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்க, அவ்வாகாரங்களாலே வைஷம்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாந கோசரத்வ ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

லோகத்திலே அத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏகப்ரமாணகம்யத்வ ஸாம்யமுண்டாகக் காண்கையாலே அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னு மாத்ரமுஞ் சொல்லவேண்டுகையாலே யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லையென்கையென்று) ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வம் - ஏகப்ரமாணகம்யத்வம். இத்தால் ஜீவனிற்காட்டில் அத்யந்தவிலக்ஷணம் ஈஶ்வரஸ்வரூபமென்றதாயிற்று. உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட வஸ்துக்களுக்கு ஏகப்ரமாணகம்யத்வ ப்ரஸக்தி யுண்டோவென்ன (பொன்னுக்குமித்யாதி) ஸாமக்ரீ - சக்ஷுரிந்த்ரியம்.

விஶுத்த மனோக்ராஹ்யத்வ முண்டேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (ஆனால் மனஸாநகவிதி) "ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா" (ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா) மனஸா து விஶுத்தேந" இதிஶ்ருதி:. இங்கே ஜீவாத்மாவைப்போலே யஷ்டாங்கயோகமாத்ரத்தாலன்றிக்கே விவேகாத்யநுக்ருஹீத மனஸ்ஸாலே அதுஜனவிலும "நேதிநேதி" என்று க்ராஹிக்கு மத்தனையென்று பரிஹாரங் கண்டுகொள்வது. ஈத்ருக்தயா இயத்தயா வென்றது - ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வபாவதஶ்ச என்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே "அதாத ஆதேஶோ நேதி நேதி ந ஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யந்யத்பரமஸ்தி" (அதாத ஆதேஶோ நேதிநேதி ந ஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யந்யத்பரமஸ்தி) இதி அஸ்யார்த்த:, ஆதிஶ்யதே நேநேதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஆதேஶ: - நியந்தா. பரமாத்மா. இதிந - ஏதாவந்மாத்ரம். அஸௌ பரமாத்மா பூர்வம் யதாவர்ணித:. ஏதாவந்மாத்ர மிதிபரத்மநேதிஶப்தஸ்யார்த்த: (இதிந) நேதி - இத்தமியத்தாரஹிதமவஸ்த்வந்தரம். ந - நாஸ்தீதி த்விதீயநேதிஶப்தஸ்யார்த்த:. இமமர்த்த மநந்தரவாக்யே ஶ்ருதிராவததி [ந ஹ்யேதஸ்மாதிதி] ஏதஸ்மாத் - ஆதேஶாத் இதிநேதி - இதிநேதிப்ரகாரேண அந்யத்பரம - உத்க்ருஷ்டம் நாஸ்தீதி.

"மனனுணர்வளவிலன" என்கிறதுக் கநுகுணமாக மனோகம்யத்வாபாவமே சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாதோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி) பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (அணுதரவயத்தை யித்யாதி) அபரிச்சேத்யதைக்கு "நேதிநேதி" என்கிற வாக்யம் ப்ரமாண ப்ரதர்ஶகம்; அணுதரவயேத்யாதிவாக்யம் உபபத்தி ப்ரதர்ஶகம்.

பொறியுணர்வவையென்றது - உணரப்படும் பதார்த்தங்களென்றபடி. (படியல்லன) பொறியுணர்வவை யாவிலன்ன ற்றுஷங்கித்தவ்யம். சித்விலக்ஷணமென்றால் அசித்வைலக்ஷண்யம் தன்னடையே ஸித்தியாதோவென்ன, அர்த்தாத்ஸித்தமென்கிறார் (இவ்வோபாதியித்யாதி) இந்தவாக்யம் பரோபதேஶ கர்ப்பதாநிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத் தாமநுஸந்திக்க இது த்ருஷ்டாந்தமாகவேண்டாவிறே. இவ்வோபாதியென்பானென், ஜீவனுக்கு வ்யாப்தியில்லையோவென்ன (ஜாத்யந்தனித்யாதி) பதார்த்தம - நிக்ஷேபம். இத்தா லவதாரிகையிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், இங்கே ஏகப்ரமாணகம்யத்வமு மில்லையென்றும் தாத்பர்யத்வயம். என்பதுமென்ற வநந்தரமொக்குமென்றத்யாஹாரயம். இத்தால் சிதசித்துக்களுக்கு பரஸ்பரவைலக்ஷண்ய முண்டாயிருந்தாலும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை விசாரித்தால் ஜீவகதவைலக்ஷண்யம் வைலக்ஷண்யமாய்த் தோன்றா தென்றபடி.

"ஏவமவிதன" எனறதெததைபபறறவென்ன (உக்தசைையிதயாதி) உக்தவசூயமாணஙக ளிரணடையுஞ சொலலவுமாமெனறு கூட்டிசகொள்வது.

நோகொடுநோ - ஸாக்ஷாத. தவிதியாதத்தே, இனன - உபமாநம. அததாலே உணர் - உணரப்படும. முழுநலமெனறறியபபடுமெனகை. உபமாநததாலே யறியும்வகை யெப்படியென்ன (யதாஸைநதவேதயாதி) இயம ஶ்ருதிஸஸாநதா பூாவமேவலிகிதா. ஆநநதரூபதைக்கு பரமாணங்கள் (ஆநநதோப்ரஹ்மேதயாதி) தைத்திரீயகே "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத) ஏதத்பூாவாநுவாகே "அநயோநதர ஆதமாநநதமயஃ."

உபமாநவேத்யதைச்கு பரமாணாநதரம (கடிசேரிதயாதி) சபதாாததத்தை யருளிசசெயது பினனையு மநவயாநுகுண தாதபாயங காட்டுவதாகப பாசுரத்தையெடுக்கிறா (கடிசேரிதயாதி) கடி நாறறததாலேயுள் துனபஙகழிநத வினபநோமைசேரொடியாவினபப பெருமையோ னெனறநவயம திருவுளளமபறறி யருளிச்செயகிறா (பூவிலித்யாதி) மதுகநதங்களைச சொலலுகையாலே யாஶ்ரயதவேந புஷ்பம் ஸிததிக்கும். பிடிதது - எடுதது. நோமைசோ - ஸூக்ஷ்மாம்ஶநதோடொதத. ஆக ஸகலலோகஙகளிலுமுணடான ஸகலகநதஙகளையும ஸகலரஸஙகளையுந திரட்டி அதிலலபாஸததிரதவாதி தோஷங்களைககழிதது ஸததிரமாக்கி இப்படிநிதயமாய நிரதிஶயமான கநதரஸங்களை யநுபவிக்கையால வநதவாநநதம சிறிதொபபாமெனனுமாப்போலே யிருககிற நிதயமாய நிரதிஶயமான வாநநததையுடையவனெனறபடி. உபமாநததாலே யறியவேணுமெனறதுக்குக கருததேதென்ன (தனனையேயிதயாதி)

ஶநதினவர்ததமே முகயமெனகைக்காக அதனை விவரிககிறா (முழுவுணர்வுமாயிதயாதி) விவரணம் (கட்டடங்கவித்யாதி) ஜ்ஞாநமே ஆநநதமாகையாலே பூாவயோஜனைகூடினபடி யெஙஙனேயென்ன (அநுகூலேதயாதி) கேவல பரகாஶதைதயும ஆநுகூல்யததையுமபறற பேதவயவஹாரமெனறபடி. (வயவஹரிககககடவதாயிருககுமிறே) ஶாஸதரஙகளிலே இதிசேஷஃ.

(காலேதி) காலதரயததிலு மிதில்லாதா னெனறநவயம "இனனுணர்முழுநலமினனிலன" எனகிறவிதுககு "ஶ்ரூஶ்ராயஸ்வாஹாகீஶ்ரூஶ்ராயஸ்வாஹா தாஶ்ரூஶ்ராயஸ்வாஹாவிஸஶ்ரூஶ்ராயஸ்வாஹாஸஸஶ்ரூஶ்ராயஸ்வாஹா" (ஈதருஶாயஸவாஹா கீதருஶாயஸவாஹா தாதருஶாயஸவாஹா விஸதருஶாயஸ்வாஹா ஸஸதருஶாயஸவாஹா) எனகிற ஶ்ருதிப்ரகரியையிலே தாதபாயம. இநதஶருதிககாததம, [ஈதருஶாயஸ்வாஹா] "யதாஸைநதவகநஃ" (யதாஸைநதவகநஃ) எனறுசொல்லி யிப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிககவேண்டுமவன. [கீதருஶாயஸவாஹா] நேரோ உபமாநமிலலாமையாலே கீதருஶனெனனுமிததனை, ஒனறினபடியுமலல னெனறபடி. [தாதருஶாயஸவாஹா] "ஆகாஶவத் ஸர்வகதஶ்ச நித்யஃ" (ஆகாஶவதஸர்வகதஶ்சநிதயஃ) என்றுறபோலே பின்னையோ ராகாரததுககுப் பினனை யொன்றைச்சொல்லி இபபடிபபட்டவனெனறு நிரூபிககவேண்டுமவன். [விஸதருஶாயஸவாஹா] உபமாநஶூநயனெனறபடி. [ஸஸதருஶாயஸவாஹா] ஸ்வதாமய தருஷ்டாநதஶூநயனென்றபடி ; ஸௌஸாதருஶ்யமவைதாமயாபாவநியதமிறே. ஆக, ஈதருஶாயதாதருஶாயவென - ஓராகாரததைப

பற்ற வுபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவனென்று சொல்லி, நிதருஶாயவென்று - உபமாநராஹித்யத்தைச்சொல்லி, திரளவு முபமாநமில்லையே யாகிலும் ஓரோராகாரத்தாலே யாகிலு முபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவுமில்லையென்கிறது விஸத்ருஶாயவென்று, "விஸத்ருஶாய" என்றவனந்தரம், ஸுஸத்ருஶாயவென்றது - வ்யாஹதமல்லாமைக்காக விதுக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தா பாவத்திலே நோக்கென்பார்கள்.

(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிறது) ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அதுபோலிருக்குமிதுவென்கிறது. அதுபோலல்லவிதென்கிறது - வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமு மில்லையாவது - சிலவாகாரங்களாலே ஸாதர்ம்ய முண்டானாலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஞ் சொல்லப் ப்ரஸங்கமுள்ளது, ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத꞉, சண்டாலனைப்போலல்ல வஸிஷ்டனென்று தான் சொல்லப்போமோ ; ஆகையால் அத்யந்தவிலக்ஷணமாகையாலே ஈஶ்வர ஸ்வரூபமிவற்றின்படி யல்லவென் றெடுத்துக்கழிக்கவும் யோக்யதை யில்லையென்றபடி (நபரேஷ்விதி) "ப்ரஹித꞉ ப்ரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீப்ருதா" (ப்ரஹித꞉ப்ரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீப்ருதா) இதி பூர்வார்த்தம். இதம் மாகாவ்யே துஷ்டசோரர்க ஐஶ்வர்ய முண்டானா லெப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணுவார்களோ, அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டானால் பரரக்ஷணம்பண்ணுவரென்று "நபரேஷு" (நபரேஷு) இத்யாதிக்குப்பொருள்.

என்னுயிர் - எனக்கு தாரகனென்னுதல் ; ஸகலாத்மாக்களுக்கு முபலக்ஷணமாதலென் றிரண்டர்த்தம். ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யகதந ப்ரகரணத்திலே "என்னுயிர்" என்பானென்னென்ன (இத்தையித்யாதி.)

மிக்காரை - மிக்கார். ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத இத்யத்ராஹ (தான ஜீவாத்மாவையிதி) மிக்காரையிலனென்றது - "இணையிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது - மிக்காரில்லாதாற்போலே ஸமருமில்லையென்றபடி.

தாரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழென் றந்வயம். ஸகலாத்மோபலக்ஷணமானபோது ப்ரகாராந்தரேணாந்வயமென்கிறார் (மனனகமித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே "ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉" (ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத꞉) இதி. ஶ்வேதாஶ்வதரே "ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்யதே ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே । பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (நதஸ்யகார்யம் கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே । பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச) இதி. ஶ்ருதித்வயஸ்யாப்யர்த்த꞉, ஆத்மநி திஷ்டந்நித்யுக்தே - வ்யாப்யகநிஸ்திஷ்டதி, திலேதைலந்திஷ்டதீதிவத் பஹிரப்யஹிஸ்ஸ்தீதி ஸாதாரண்யம் ஸ்யாதிதி தத்வைஷம்யார்த்தமாஹ [ஆத்மநோந்தர இதி] யமாத்மா ந வேதேதி - இயத்தயா வேதநநிஷேத꞉ ; பகவத்ப்ரஸாதேந விநா தத்ஜ்ஞாநஸ்யாஶக்யத்வ நிஷேதோ வா க்ரியதே. அந்தரோ யமயதீத்யநேந ஶரீரிலக்ஷணமுக்தம். தஸமாநநியாம்யத்வஞ்ச ஶரீரமித்யர்த்த꞉. [நதஸ்யேதி] கார்யம-

ஶரீரம். காணம - இந்த்ரியாதி ஈத்தஸமஶ்சேதயாதிநா-ஸமாப்யதிகநிர்தேஶ. ப ராஸ்யேதயாதிநா — ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநாம ஸ்வாபாவிகீ ஶ்ருயதே. இரிடா-பிய மநமிதி. இப்பாட்டால் ஶோதகவாக்யமான ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தவாக்யத்தில ஸத்யஶப்தார்த்தமான சேதநாசேதநவைலக்ஷணயமும ஜ்ஞாநஶப்தார்த்தமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாதிரூபதையும, அநந்த ஶப்தார்த்தமான காலாத்யபரிச்சேதரூபமிதய ஸமாப்யதிகரஹித்த்வமுஞ சொல்லிற்றாயிற்று. பொறி - இந்த்ரியம. முதல, இன் னென்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. யதவா. இன்னை - உபமாநம். அநந்தரம இன்னிலனென்றது - ஒத்தாரிலலாதவனென்றபடி.

மூன்றாம்பாட்டு.

இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ
னிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன
புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பரந்தவந
நலனுடையொருவனை நணுகினமநாமே.

ஆறாயிரப்படி.

(இலனது) இப்படி ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண ஸ்வரூபகுணவிபூதிகனான வெம்பெருமானுடைய ஜகதைஶ்வர்யம சொல்லுகிறது. பருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும சேஷியாய, ஸர்வஜகத்காதமபூதனாய், தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்பருஷ்டனாய, ஸ்வசரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைஶ்வர்யத்தையுடையனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதீயனுமாயிருந்த வெம்பெருமானை நாம்பெற்றோம - அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழென மனனே என்கிறார்... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கும தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கு முபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இலனது-விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே அஸந்நிஹிதமான வஸ்துவை யுடையனல்லன். உடையனிது-ஆஸந்நதையாலே ஸந்நிஹிதமான வஸ்துவையுடையவன். என - என்று சிலவஸ்துவாலே பரிச்சேதித்து. நினைவரியவன - நினைக்கவரியவனாய. நிலனிடை - பூமியிலும. விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலும உருவினனருவினன்-ரூபயோக்யமானவசித்தையும, ரூபரஹிதமான சித்தையும ப்ரகாரமாக வுடையவனாய. புலனொடு - இப்படி ப்ரமாண ப்ரஸித்தத்தயா புலப்படும் பதார்த்தங்களோ

டேகலந்து நிறகசசெய்தே. புனலன - அவற்றில் ஸ்வபாவம் தனக்குடையவனல்லனாய். ஒழிவிலன்பரந்த - ஒன்றுமொழியாமல் பரந்து - வ்யாபித்திருக்குமவனாய். அந்நலனுடை-கீழ்ச்சொன்ன * உபாவற்வ்யாநலத்தையுடையனான. ஒருவனை - ?யனை. நாம் நணுகினம் - நாம் கிட்டப்பெற்றோம்.

இப்பாட்டில் முதற்கூற்றால் வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யத்தைச்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று; ஆகவிப்பாட்டில் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது . .. . . . *

---

௩ - மூன்றாம்பாட்டு.

மூன்றாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிலே பரத்வயோக கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுமநுபவித்து, அவற்றுக்காச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சிதசித்விலக்ஷணமுமாய் அமாநரஹிதமுமாயிருக்குமென்று இரண்டாம்பாட்டாலேயருளிச்செய்து நின்றார், அவற்றோடே சேர வொரு கோவையாய்த் தோற்றுமிறே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியுமிவர்க்கு, "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்" (நோபஜநமஸ்மரந்நிதமஶரீரம்) என்றிருக்கச்செய்தே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியும் முதலேச்வரமாகா நின்றதிறே முக்தனுக்கு; இவர்க்கும் காமநிபந்தநமான வாகாரமுங்கிடக்கச்செய்தே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயத்வாகாரமுந்தோற்றியநுபவிக்கிறார். ராஜாக்களுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லாநிற்கச்செய்தே மஹிஷிகளுந் தாங்களுமாகச் சில பூந்தோட்டங்களைக் குடநீர்வார்த்து ஆக்குவதழிப்பதாய் லீலாரஸமநுபவிக்குமாபோலே "திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான் பெய்தகாவு கண்டீர் பெருந்தேவுடை மூவுலகு" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனும் பெரியபிராட்டியாருமாகக் கடாக்ஷித்தபோதுண்டாய் இல்லையாகில் இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாயிருக்கிற லீலாவிபூதியையநுபவிக்கிறார் (இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன) அதிலன், இதுடையன், எனநினைவரியவன. அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச்சொல்லி அதிலனென்றவாறே அதொழிந்ததையுடையவனென்று தோற்றும், ஒன்றைக்காட்டியிதையுடையவனென்றவாறே இதொழிந்ததில்லையாய்த் தோற்றும், இலனது என்றால் பரிச்சிந்ந விபூதிகனும், உடையனிது என்றால் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அல்பவிபூதிகனும், இரண்டுவழியாலுமாக ஐச்வர்யம் குறைந்துதோற்றும். என - இப்படியிருக்குமென. (நினைவரியவன்) அநுபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே, ஒருவூசிநிற்கிறதாகவும், அதின்மேலே கலசமிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே மஹா

மேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி யநுபவங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே; அப்படியே தான் மநோரதத்துக்கு விஷயமாயிருக்குமோவென்னில், மநோரதஸமயத்திலும் பரிச்சேதிக்கவரியனாயிருக்கும். ஆனால் இவனைஸ்வர்யத்தைப் பேசும்படியென்னென்னில் (நிலனிடையாதி) பதிம் விஸ்வஸ்ய என்னுமித்தனை. நிலனிடையென்கிறவிது - பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது. விசும்பிடை என்கிறவிது - பரமபதத்துக்கிவ்வருகுள்ளத்தையெல்லாம் நினைக்கிறது. (உருவினன்) உருக்களையுடையான். (அருவினன்) அருக்களையுடையான். "இன்ன" என்ன உடையவனென்று காட்டுமோவென்னில்; "காராயின காளநன்மேனியினன்" என்றால் - மேனியையுடையவனென்று காட்டுமாப்போலே. ஆகக் கீழ்மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை யுடையானென்றபடி. இத்தால் பராதேசிகமான ஐஸ்வர்யமுடையவனாகளதன்று லீலாவிபூதி; ஸர்வாதிகனென்கை. இப்படி ஸர்வத்தையுமுடையனாய்த் தான் போகத்திலே அந்யபரனாய்க் கோயிற்சாந்துபூசி நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமோ' என்னில் (புலனொடு) இவைபட்டத்தைத் தானும்பட்டு உடன்கேடனாய் நின்று நோக்குமென்கிறது. புலன்என்கிறது - புலப்படும் பதார்த்தங்களை. "த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா" (த்ருஸ்யதே ஸ்ரூயதேபிவா) என்கிறபடியே ப்ரமாணகோசரங்களான பதார்த்தங்களை. (ஒடு) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்கிறபடியே இவற்றைப் புண்டாக்கி, ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து, பின்னை யிவற்றுக்கு வஸ்துத்வநாம பாகத்வங்களுண்டாம்படி பண்ணி, "அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வாந்தராத்மாவாய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. ஆனால் பின்னைத் தான் ஸர்வாத்மாவாய் நின்றால் அசித்தினுடைய பரிணாமாதிகளாதல், சேதநருடைய ஸுகித்வ து꞉கித்வங்களாதல், தனக்கு ஸ்பர்ஶிக்கும்படி யிருக்குமோ' என்னில் (புலனலன்) தத்தர்மாவல்லன். "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய꞉ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய꞉ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி) என்றுதானொட்டற்றுநின்று விளங்காநிற்கும். (ஒழிவிலன்பரந்த) ஒருவஸ்துக்களொழியாமே யிப்படி வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம்; அன்றியே, காலபரமாக்கி, எல்லாக்காலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம். (அந்நலனுடையொருவனை) கீழிரண்டுபாட்டாலுஞ் சொன்ன குணவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை நினைத்து "அந்நலனுடையொரு

வனே " என்கிறார். (நணுகினம) " மயாவறமதிநலமருளினன் " எனகி
ற ஜ்ஞாநமாதரமனறிககே கிடடபபெறறோம. (நாமே) இதுபொயயோ
" கிந்நுஸய்ராஜஸ்வப்நோ(ஹாயம்" (கிந்நுஸயாசசிததமோவேறாயம்) இ
துவேதேனும பரமஸ்வபநாதிகளோ வெனறூற்போலே. இவரீஸவரோ
ஹமெனறு லவனுககும் குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே யிருபபது; அ
ஹமெனறல அவனளவிலே பாயவஸிகக வேண்டுமபடியாயிருகக, தே
ஹததளவிலே யாமபடியாகவிறே முனபுபோந்தது [...
...] (மநயேப்ராபதாஸ்ஸ்மதங்தேஸம பர
த்வாஜோயமபரவீத) கைகேயி " ராஜன " எனறு ஸமபோதிககுமபடி
பிறந்து, ஸ்ரீபரதவாஜபகவான் " அவளமகனுயக கிழ்வயிற்றுககழலையறு
ககவருகிறுனே " எனறு [...] (கசசிந்நதுஷ்டோ
வரஜஸி) எனனுமபடியான நான் அவனசொனன ஆஸ்ரமததிலேபுகு
ந்தேனே ' எனறு சஙகியாநின்றே னென்றுனிறே. [வாநராணாம் ந
ராணாஞ்ச கயஸமாகம:] (வாநராணுமநராணுஞசகதமாவீத்ஸமா
கம:) காடடிலே வர்ததிககககடவ தூரஙகுகளுககும, நாகரிகரான சகர
வாததிபிளளைகளுககும, ஒருசோத்தியுணடானபடி யெஙஙனேயெனன;
[...] (ராமஸுகரீவ
யோரைக்யம்தேவ்யேவமஸமஜாயத) பெருமானும மஹாராஜரும் சேர்
ந்தசோத்தி, பின்னே பிறநத இளையபெருமாள் நிற்க அடியே னந்த:புர
கார்யத்துக்கு வருமபடியாகவிறே ; நானுமிஙஙனே கூடிககொண்டு நிற்
ககககண்டேனித்தனே.

(நாமே) இவ்வநுபவத்துககுப் புறமபானநாம். பகவத் கதாகந்
தரஹிதரானநாம. (நாமே) இதுபொயயோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூனறும்பாடடு. (இனைத) போகயமான கலயாணகுணயோகாதிகளையு
ம், அவறறுக காஸ்ரயமான திவயாதமஸவரூபவைலக்ஷணயததையு மநுபவியாநி
றகிற விவாககிப்போது ஹேயமான லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவிகக ப்ரஸகதி
யேதெனன, உததரம் (முதறபாட்டிலேயிதயாதி) அவறறோபாதி லீலாவிபூதியு
முததேஸ்யமாயத தோறறுமோ வெனன (நோபஜநமிதயாதி) சாந்தோக்யே
" ... " (ஸஉததம: பு
ருஷ:ஸதத்ரபாயேதி ஜக்ஷத்க்ரீடநரமமாண ஸ்த்ரீபிர்வாயானைர்வாஜ்ஞாதி பிர்வா
நோபஜநமஸ்மரந்நிதம ஸரீரம்) அஸ்யாரத்த:, ஸ: - பரஜயோதிஸ் ஸம்பத்யவாச்ய

ஈஶ்வர: உத்தம:புருஷ: ந: - ஜீவ:, ஜக்ஷத - "ஜக்ஷஹஸந்(ர)ண" (ஜக்ஷபக்ஷ ணே) இதிதாது:, ஸமந்ததபோகாநபுஞ்ஜாநஸஸ்ந. ஸதீபி: ஸ்தீ—நயாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வாரமமாணஸஸ்ந உபஜநம - ஜநஸமீபேஸ்ததிதம் ஶரீரநஸமரந ஸந்தர - ஈஶ்வரேபாயேதி - இதஸ்தஸஸஞ்சரதி. ஸமரணவிஷேத்ம காமபிப நதந்தவாகாரேணவாதல, "யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி" (யதரநாநயதபஶ்யதி) இத்யாதிபபடியே யதுபாவயவிஷய போகயதாதிஶயததாலேயாதலுபபநநம். (உ ததேஶ்யமாகாநின்றதிறே) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" (ஸாவமஹபஶ் ய:பஶ்யதி) என்றுதேஶ்யமாகா நின்றதிறே யென்றபடி. ஆனால்வா முகதரோ டென்னை (இவாகருமிதயாதி) இதநால லீலாவிபூதி, ஸவரூபேணஹேயமானாலும் ததியதவாகாரேண போகயமென்றதாயிற்று.

இதுகலெகவ்வாகாரததாலே ததியதவமென்ன (ராஜாககளுககிதயாதி) ய த்வா. ததியமானவிதுககு விநியோகமேதென்ன (ராஜாககளுககிதயாதி) ஆதல. (திருவிண்ணகரிதயாதி) திருவிண்ணகரிலே சோநத ஸர்வேஶ்வரன ஸவதத லீ லோதயாநஙகமிடமோள பரஹ்மாதயுதகருஷட தேவாதிகளையுடைத்தான நரைலோ கயமும.

விவரணம் (அநுபூதமாயித்யாதி) இததால பலிதததேதென்ன (இலனது வென்றுலித்யாதி)

எனவரியவனென்றுதே "நினைவரியவன்" என்றதுககுபாவம (அநுபபந நஙகளையிதயாதி) ததேவவிவருணோதி (ஒருவுசியிதயாதி) சால - கடவிஶேஷ ம். பரகருதேசிமாயாதமிதயதராஹ (அபபடியேயிதயாதி) இததால ஸஞ்சயாதி யிலே அப்படியாரோபநைகூடும, அநயதராநுபூததனுககு அநயதராரோபம ஶக்ய மாகையாலே ; இவ்விடததிலேயோவென்றுல, பரஹ்மம ஸமாயமாணமாகிறபோ து நாமிகராஹகபரமாணததாலேயபரிச்சிநநவிபூதிகமாகவே ஸமாயமாணமாகை யாலே அபரஹ்மாத்மக வஸதுவில்லாமையாலே பரஹ்மவிபூதய நநதாககத வஸத வாரோபம் ஶக்யமனறென்றபடி. நினைவரியவன - நினைககவரியவன.

வாகயதாதபாயம (பதிமிதயாதி) ஶப்தாரததம (நிலனிடையிதயாதி) நி லனிடை - நிலததிலே. விசும்பிடை - விசும்பிலே.

ஜிஜ்ஞாஸாபரஶ்நம் (இனனெனனவிதயாதி) பரயோகாநதரததாலே பரி ஹாரம (காராயினவிதயாதி) காளமேகமபோலே ஶ்யாமளமாய விலக்ஷணமா ன விகரஹத்தையுடையவன. பலிதம் (ஆகவிதயாதி)

வயதிரேகாநவய ப்ரயோகமபணணினதுககு பரயோஜநமருளிச்செயகிறு ர் (இத்தாலிதயாதிவாகயதவயததாலே) இததால - ஸமஸத கலயாணகுணாதமக னாய ஸௌசீலயனு மிருககுமவன சேதநாசேதந ஸவாமியெனகையா லென்றப டி. (ப்ராதேஶிகமானவைஶவாயம) தததுதபரதேசமாதராதி பதயாகதேஶவர பாவமென்றபடி.

கோயிற்சாநது - அநாக்கமானசநதநம். இது போகோபகரணங்களுககுமு பலக்ஷணம. புலனென்றதுககு முக்யார்த்தம - இநதரியஙகள். புலபபடும் பதார்த தங்கள் லக்ஷணயா சொலலபபடுகிறது. வாக்யார்த்தம (இவையிதயாதி) இவை

பட்டத்தைத தானும்பட்டு இதயதர - " வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் " (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம) இதயாதயநுஸந்தேயம். உடனகேடன - கூடக்கிடக்குமவன. ஸமதுஃகஸுகீவா இதுககு ப்ரமாணம் (தருஶ்யதேயித்யாதி) த்ருஶ்யதே ஶ்ருயதேயென்றது - ப்ரத்யக்ஷகம்யாசித்தையும், ஶாஸ்த்ர கம்யாதமாவையுமாதல , தேவமநுஷ்யர்களையாதல.

" அநேநஜீவேந " (அநேநஜீவேந) இதயாதி விவக்ஷயா ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஶிததென்றது. அன்றிககே, " தத நுப்ரவிஶ்ய " (ததநுப்ரவிஶ்ய) என்றதநுவாதமன்றிககே " இவையமவையும " எனகிறபாட்டிறபோலே நியமநார்த்ததாநு ப்ரவேஶபரமாதல. " அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய " (அநேநஜீவேநாதமநாநு ப்ரவிஶ்ய) ' தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத் ' (ததஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுபராவிஶத) எனகிறவிவையிரண்டும ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமான வநுப்ரவேஶத்தைசசொலலுகிறது, ' அந்தஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ' (அநதஃப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸதாஜநாநாம்)என்றதுஸததிதயாதததாநு ப்ரவேஶத்தைச் சொலலுகிறது " என்பாகள். வஸநுதவநாமபாகதவஙகளென்றது - " ஸச்ச த்யச்சாபவத் " (ஸசசதயசசாபவத) என்றதைபபறற. ஸத் - சேதநம். தயத் - அசேதநம். ப்ரஹ்மநதானே சேதநாசேதநநாமரூபபாகபவதியென்றபடி.

புலனொடுபுலனலன - புலபபடும பதார்த்தஙகளோடே கலநது நிறகச்செய்தே ததகததாமததையுடையவனலலனென்று ஶப்தார்த்தம. முநதின " புலன் " எனகிறஶபதம ப்ரமாணமாத்ரோபலக்ஷணமாய ப்ரமாணகோசரபதார்த்தங்களை லக்ஷிககிறது. இரண்டாம " புலன " எனகிறஶபதம ப்ரமாணகோசரபதார்த்த கததாமததை லக்ஷிககிறது. அவறறினுடைய தாமமிவனுககில்லை யெனனுமிதுக்கு ப்ரமாணம (த்வாஸுபர்ணாயிதயாதி)ருக்வேதே " த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி " (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜா ஸகாயாஸமாநம வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே| தயோரநயஃபிபபலம்ஸ்வாதவததி அநஶ்நந்நந்யோஅபிசாகஶீதி) அஸயார்த்தஃ, த்வா - ஜீவேஶ்வரௌ. ஸுபர்ணௌ - ஸம்யஜ்ஞாநரூபபக்ஷவநதௌ. ஸயுஜா - ஸமாநாபஹதபாப மதவாதிகுணகௌ. ஸகாயா - ஶேஷஶேஷித்வரூப ஸம்பந்தவயுக்தௌ. ஸமாநம்வ்ருக்ஷம் - ஏகமஶரீரம்பரிஷஸ்வஜாதே. அநயஃ-ஜீவஃ. பிப்பலம் - கர்மபலம. அபிசாகஶீதி - ஸ்வயமஶ்நதவாத ஆஶரித்ருத்வாச்சப்ரகாஶதே இத்யர்த்தஃ. " அநஶ்நந் " (அநஶ்நந) இதயாதியைபபறற (தாஞெ-றறிதயாதி)

ஒழிவிலனபரநதவென்றதுக்கு - விடாதவனுய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்குமென்று ஶபதார்த்தம். இன்னத்தைவிடாதவனென்று நிர்த்தரியாமையாலே வஸ்துக்களைவிடாதவன், காலததைவிடாதவனென்று இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்

கிறார் (ஒருவஸ்துக்களித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இன்னவஸ்துவிலேயென்னாமையாலே (எல்லாவஸ்துக்களிலுமென்கிறார்) அந்நலனுடையொருவனை - கீழிரண்டுபாட்டிலும் சொன்னகல்யாணகுண விசிஷ்டஸ்வரூபனான வத்விதீயனென்னு மபதார்த்தம்.

(ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெறறோம்) ஜ்ஞாநமபிறந்தமாத்ரமாகாமே யநுபவபர்யந்தமாகப்பெற்றோமென்றபடி.

நாமேயென்றது - பிரிநிலையேகாரமாய (இதுபோயயோவென்கிறார்) பிரிநிலை - வயதிரேகம். "தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணேயீற்றசை யிவ்வைந்தேகாரமமே" என்னக்கடவதிறே. தேற்றம் - நிஸ்சயம். வினாவே - ப்ரஸ்நம். பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். எண்ணே - ஸங்க்யை. ஈற்றசை - பாதபூரணம். அவ்யயமென்றபடி. இவற்றுக்குதாஹரணம் ஏகாரத்துக்கார்த்த மருளிச்செய்கிறவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது.

இப்படி ஸங்கித்ததுக்குதாஹரணத்ரயம (கிந்துஸ்யாத, மநயேப்ராப்தாஸ்ம, வாநராணாம, இத்யாதி) "கிந்துஸ்யாச்சித்தமோஹோயம்பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம் | உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம்ம்ருகத்ருஷ்ணிகா" (கிந்துஸ்யாச்சித்தமோஹோயம பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம | உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா) இதிஸுந்தரகாண்டே சதுஸ்த்ரிம்ஸஸர்க்கே ஹநூமந்தாஸந்நாந்தரமஸீதா. சித்தமோஹோந்மாதஜவிகாரங்களுக்கு பேதமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோவென்று) வாதகதியாவது - வேணுரந்த்ரங்களிலே காற்றுவரும்போது தைவாத்வான ஸாரூப்யசோத்றலாமிறே. ஸ்யாதியம ம்ருகத்ருஷ்ணிகாவென்றது - சொன்னவற்றிலேதேனுமொருப்ரகாரத்திலே ப்ரமமாயித்தனையல்லது ப்ரமையாகமாட்டாதிறே யென்றபடி. யத்வா, ம்ருகத்ருஷ்ணிகையுமொருப்ரமப்ரகாரமுண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கத்தாலே யநுதாரேவென்று ஸங்கிக்கிறாகளென்னவுமாம.

இப்படி ஸம்ஸயிக்கைக்கடியேதென்ன, ஸ்வாதந்த்ரயாபிமாநமும் தேஹாத்மாபிமாநமுமென்கிறார் (இவர்ஸ்வரோஹநித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே) ஸகிவேஸநிரகமநம பண்ணவேணடுமபடியிறே (மநயேயித்யாதி) "ஸத்யஞ்ஜாநாநவீஸ்பஷ்டம் நஜாநாம்யஹம் ஸ்வயம் | தேஹஸ்யாஸ்ய நமே ஜ்ஞாநம் ஸ்ம்ருதம்" (சத்ருக்நஞ்சாப்ரவீத்தருஷ்டஸ்தாந மாத்யாமஶ்சஸாவஸ: | மநயேப்ராப்தாஸ்ஸமதந்தே ஸம்பரத்வாஜோயமப்ரவீத) இத்யயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடமாக்கே பரதவசநம். மநயேயென்றது - ஸங்கேயென்றபடி. "தேஹஸங்கஸ்யஸ்வாநாயஸ்ஸம்ஸயாரூட்வாந்தே" (மநயேஸங்கேதருவம் ப்ராயஸ்ஸம்ஸயாத்தேஷூவாத்ததே) இதிதண்டீ (ஸ்ரீபரதவாஜபகவானித்யாதி) "கஸ்சிந்தஸ்யாபாபஸ்யபாபகாத்துமிஹேச்சஸி" (கச்சிந்தஸ்யாபாபஸ்யபாபகாத்துமிஹேச்சஸி) இது பா

தியிலே நோக்கு. (அவன்மகனாய) கைகேயியினுடைய புத்திரனை யநுவர்த்திக்கிறவனாய (கீழ்வயிற்றுக்கழலை) அத: த்ருஷ்டிவரணம் (கச்சிந்நதுஷ்டோவராஜஸி) என்றது ஸுஹ்ருத்வசநமேயாகிலும் பரத்வாஜோக்திதுல்யார்த்தகமாகையாலே யப்படியருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

“ க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க்க: கதம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் | வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம: ” (க்வதேராமேணஸம்ஸர்க்க: கதஞ்ஜாநாஸிலக்ஷ்மணம | வாநராணாந்நராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:) இதி ஸுந்தரகாண்டே பஞ்சத்ரிம்சே ஹநுமந்தம்ப்ரதி ஸீதா. ஏதத்பரிஷ்டாத்ப்ரச்நோத்தரே “ ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே | ஸர்வேஷாம் ஹரிஸைந்யாநாம் ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம் | ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத ” (ததோநிஹத்யதரஸாராமோ வாலிநமாஹவே | ஸர்வேஷாம்ஹரிஸைந்யாநாம் ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம | ராமஸுக்ரீவயோரைக்யந்தேவ்யேவமஸமஜாயத) “ கதமா ஸீத் ” (கதமாஸீத்) இத்யத்ர கதம்ப்ரச்ந: ப்ரகார ப்ரோஹேது ப்ரச்நேதி ஹ்ருதி க்ருத்வா ஏவம் ஸம்பந்தஸ்ய ப்ராவ்த்வயமாஹ (பெருமாளுமித்யாதி வாக்யத்வயேந) “ நராணாம் ” (நராணாம்) இதி பஹுவசநம் கௌரவிகம், யத்வா, இவர்களோட்டைச்சேர்த்தியே ரகுவம்சத்திலுள்ளார், திருவயோத்யையிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சேர்த்தியாகையாலே நராணாமென்கிறதாதல். கதம்ப்ரச்நஸ்யார்த்தத்வய ப்ரதர்சநம் “ எங்ஙனே ” இதி பதேந ஸூசிதம். எங்ஙனே - கிம்ப்ரகாரம், எவ்வளவு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்னஹேதுவென்றபடி. திருவடிவாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோரித்யாதி) கிம்ப்ரகாரமென்றதுக்குத்தரம் (இளையபெருமாளித்யாதி) என்னஹேதுவென்றதுக்குத்தரம் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஹேதுவறிந்திலனென்றபடி. இந்தவர்த்தம் “ ஸமஜாயத ” (ஸமஜாயத) என்கிற பூதார்த்தப்ரத்யயத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுபாவம். ஏவம் - “ ததோ நிஹத்ய ” (ததோநிஹத்ய) இத்யாரப்ய “ ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம் ” (ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம்) இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணவென்றபடி. “ ஏவம் ” (ஏவம்) என்றது - ப்ரக்ருதபராமர்சியன்று, புத்திஸ்தபரமென்கிறார் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) “ ஏவம் ஸமஜாயத ” (ஏவமஸமஜாயத) என்கையாலே திருவடிஸங்கித்தமை தோற்றுகிறது. (வாநராணாம்நராணாஞ்ச) என்கிறச்லோகம் ராமஸுக்ரீவயோரைக்யமென்றதுக்கு உபோத்காதமாகவந்ததித்தனை, (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம தேவ்யேவமஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விடத்துக்குவேண்டுவது.

“ இவரீஸ்வரோஹம் ” (இவரீஸ்வரோஹம) இத்யாதிவாக்யத்வயவிவரணம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) யத்வா, “ நாம் ” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (பகவத்கதேத்யாதி)

“நாமே” என்கிறஸர்வாத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இதுபொய்யோவென்று). இப்பாட்டில் முற்கூற்றாலே ஸ்வநுபரிச்சேத ராஹித்யமுஞ்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேதராஹித்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, ஆகவிப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகமுஞ்சொல்லுகிறது. ஆகவிவ்விரண்டுபாட்டாலும் “ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம” (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம) என்கிற ஸ்வரூபசோதக வாக்யார்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. “இலனது” என்று தொடங்கி “நாமேநணுகினம்” இத்யந்தம். .... *

நான்காம் பாட்டு.

நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவ
டாமவரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவையுவையவைநலந்தீங்கவை
யாமவையாயவையாய்நின்றவவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாமவன்) இனி யித்திருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாட்டை விஸ்தரிக்கிறது.

விவிதநிர்த்தேசங்களாலே நிர்த்திஷ்டமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் பகவத்தீநமென்று சொல்லுகிறது..... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் மூன்றுபாட்டாலே விபூதயந்தர்கத ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்யாதிகள் பகவததீநங்களென்கிறார். அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்த பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபமும் ததநீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நாம் - மேல் சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்ருவாத்யுபாதிகளுக்கு த்ருவமான தாமும். அவன்-அதுக்கு தூரஸ்தனும். இவன் - அந்திகஸ்தனும். உவன்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டனும் என்று புல்லிங்கஸம்பந்த நிர்த்திஷ்ட பதார்த்தமும். அவள்-ஸ்த்ரீலிங்கஸம்பந்த நிர்த்திஷ்டையான தூரஸ்தையும். இவள்-ஸந்நிஹிதையும். உவள்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டையும். எவள் - வினவப்படுமவளும். தாம் - கௌரவ்யதயாபூஜ்யரும். அவர் - அவர்களில் விப்ரக்ருஷ்டரும். இவர் - அந்திகஸ்தரும் உவர்-அந்திதூரவர்த்திகளும். அது-இது - உது - நபும்ஸக லிங்கஸம்பந்த நிர்த்திஷ்டமான தூராந்திகாதி தூரஸ்தமும். எது - வினவப்படும் வஸ்துவும். வீமவை-நச்வரமாய அபக்ருஷ்டங்களான. இவை - உவை - அவை - ஆஸந்நாந்திதூரவிப்ரக்ருஷ்டவஸ்துக்களும் நலந்தீங்கவை - உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப தர்மங்களும். ஆமவை - ஆயவை - ஆகாமிகளாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம்விதவஸ்துக்களும். ஆய்நின்றவவர் - தாமே

டாயநின்றவர். இதாநீந்தநங்களான விவ்வஸ்துக்களுமானென்றதாயிற்று. எவன், எவர், என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச ... பிக்கொள்ளுவது. இத்தால காலத்ரயவர்த்தி ஸகலபதார்த்தங்களும ... கருத்து ...... *

௪ - நான்காம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே ததீபத்வாகாரத்தாலே அவன குணங்களோபாதி யுத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுகையாலே லீலாவிபூதி யோகத்தை யநுபவித்தார்; இனிமேல்பாட்டுக்களெல்லாம் லீலாவிபூதிவிஷயமா யிருக்கிறது. நித்யவிபூதியில வந்தால அவ்விபூதிபர்ஜ்ஜருமாய் அவனுடைய சந்தத்தைப் பின செல்லுமதாயிருக்கும, “ ஒண்டொடியாள திருமகளும நீயுமேநிலாநிற்ப ” எனனுமபடியாயிறே யிருப்பது; காமநிபந்தநமானவநிதஸமஸாகத்தோடே கூடி யீஸ்வரஸங்கல்பத்தைப் பின செல்லுமதாயிருக்கு மிந்தவிபூதி. அந்த விபூதியில வந்தாலவ்விருப்புக் கண்டுக்கு மதுக்கவ்வருகொன்றுமில்லை; அந்யஸேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்கள நடையாடுகிறதிவ்விபூதியிலே யாகையாலே யிரண்டையுந தவிர்த்து பகவததீநமென்று சொல்லவேண்டுவ திங்கேயாயிருந்தது. இனியொருமூன்றுபாட்டாலே இதினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள பகவததீநமாயிருக்குமென்று, ஜகத்துக்கு மீஸ்வரனுக்கும ஸம்பந்தம் ஸரீராத்மபாவமென்று, குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, ஸூந்யவாதியைநிரஸித்து, வ்யாப்திஸௌகர்யத்தைச்சொல்லி, பலத்தைச் சொல்லி, தலைக்கட்டுகிறார். அதில ஸ்வரூப மவனதீநமென்கிறு ரிப்பாட்டில. அதாகிறபடியெங்ஙனேயெனனில : ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றையுண்டாக்கி ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஸித்து வஸ்துத்வநாமபாகத்வங்களுமுண்டாமபடிபண்ணியும், இதடங்கலு மழிந்தவன்று ஸுகத்யவஸ்தத ப்ரஜைபோலே தன்பக்கலிலே ஸூக்ஷ்மரூபேண கிடக்கும்படி யேறிட்டுக் கொண்டுதரித்தும், காரணத்வைஸ்யோடு கார்யதஸையோடு வாசியறத் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகளாம்படியிருக்கையாலே ஸ்வரூபமவனதீநமென்கிறது. அதில், லோகத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களையும தனித் தனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூப மவனாலே, இதினுடையஸ்வரூபமவனாலேயென்னில பணிப்படுமிறே ஜீவாநந்த்யத்தாலே; இனி ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமென்று, ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது; ஆகையாலே தேவாதிபதார்த்தங்களை நாலுமூன்றுவகையாலே சேர்த்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமெனகிறார். (நாமவனித்யாதி) நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும, யாமென்றும், தந்தாமைச் சொல்லக்க

டவது. ஸங்கிஹீதமென்ன, தூரஸ்தமென்ன், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமென்ன, வினவப்படுகிறதென்ன, (அவளிவளுவளெவள்) ஸ்த்ரீலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. தாம் - பஹுமந்தவ்யரை.

அது-நபும்ஸகலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. (வீமவை) நஶ்வரபதார்த்தங்கள் (நலந்தீங்கு) நன்மை, தீமை, என்னுதல் நன்றானவை, தீதானவை, என்னுதல். (ஆமவையாயவை) கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலு மடைப்புண்ணுமிறே வார்த்தமானம். (ஆயநின்ற) ஆய்நின்றபதார்த்தங்கள். இவற்றை பதார்த்தங்களிலே கொண்டுபோது மேகைய ஞ சொல்லப்போகாது; அசித்தும், அசித்ப்ரமாதியான ஜீவனும், ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுமான இஸ்ஸங்காத மித்தனைக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது இச்சப்தம் (அவர்) இவையாய் நிறகிறாரவர். ஐதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் (இதம்ஸர்வம் பரஹ்மகலு) என்னுமாபோலே. "தத்த்வமஸி" என்றாற்போலே யிருக்கிறது. முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொல்லிற்று; தச்சப்தம் பரக்ருத பராமர்ஶியாகையாலே "அவர்" என்று கல்யாணகுண விசிஷ்ட வேஷத்தைச் சொல்லி, "ஆய்நின்ற" என்று அசிஜ்ஜீவவிசிஷ்ட பரமாத்மாவைச் சொல்லி, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஐக்யஞ் சொல்லுகிறது. ஆக ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக பேதத்தாலும், பூஜ்யபதார்த்தங்கள் நஶ்வரபதார்த்தங்களென்கிற பேதத்தாலும், விலக்ஷணாவிலக்ஷணபேதத்தாலும், பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமாந காலபேதத்தால் வந்த விசேஷங்களாலும், ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீந மென்றதாய்விட்டது............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நானாகாம்பாட்டு. (நாமவனிதயாதி) லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறதென்றது-ஸ்வரூபஸ்திதியாதி பரங்களாகையாலே. நித்யவிபூதியை யொருபாட்டிலும், லீலாவிபூதியை பலபாட்டுக்களிலு மருளிச்செய்வானென்னென்ன (நித்ய விபூதியிலித்யாதி சொல்லவேண்டுவ திங்கேயா யிருந்ததென்னுமளவும்) விபூதியென்றது - விபூதிஸத்தை. சிந்தை - அபிப்ராயத்தை. அவ்விபூதிசிந்தாதுவாதி யென்னு மதுக்கு ப்ரமாணம (ஒண்டொடியாளித்யாதி) விலக்ஷணமான முனைச்சரியையுடைய பிராட்டியும் நீயுமே யொருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நிர்பந்தித்து வைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு. இவ்விபூதி யிருக்கும்படி யென்னென்ன (கா

மதிபக்தநேதயாதி) ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தை - கர்மாநுகுணமான ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தை. பின்செல்லுமென்ற விடத்திலே - " அஜ்ஞா ராஜந்ய ஶ்ரேயம் " (அஜ்ஞோராஜநாரந்ஶ்ரேயம) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ஶ்லோகத்தில " ஶ்வஸ்ரம் " (ஶ்வபரம்) என்கிறது - நரகம். ஆகையாலே " அநச்விபூதியில " என்று கூட்டிக்கொள்வது. அவ்வருகொன்றுமில்லை - பரீக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை. சொல்லவேண்டுவது - உபதேசிக்க வேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுமென்றது) இவர்க்கு பரோபதேஶ காரணம் ஸ்வாநுபவமென்றும், ஸ்வாநுபவகார்ய பரோபதேஶமென்றும் மாகாரத்வயமுண்டு, அதில் இத்திருவாய்மொழி கேவலாநுபவமன்றிக்கே பரோபதேஶகார்யமாகையாலே பரக்கச் சொல்லவேணுமென்றபடி.

புத்திஸௌகர்யார்த்தமாக மேலிற்பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இனியொரு மூன்றென்றுதொடங்கி)

(அதாகிறபடி) ஸ்வரூப மவனதீநமாகிறபடி. வஸ்துத்வமென்றது - ரூபமாய், ரூபநாமங்களுண்டாம்படிபண்ணி யென்றபடி. ஸத்தயவஸ்தப்ரபை, விகாஸாவஸ்தப்ரபை, என்று த்விவிதம ; ஸத்தயவஸ்த ப்ரபையாவது - பொடிமூடினதணல்,

பணிப்படும் - யதாகௌரவமாம - பர்யாயமாமென்றபடி. பர்யோஜகம்-ஸங்க்ஷேபம. நாலுமூன்றுவகை - ஏழுவகை. அதாவது - ஸ்த்ரீபுநபும்ஸக மூன்று, பூஜ்யபதார்த்தமொன்று, ஈஶ்வரபதார்த்தமொன்று, நன்மைதீமையொன்று காலபேதமொன்று, ஆகவேழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

" அவனிவன " என்ருல நானென்னுதே " நாம் " என்கிறதென்னென்ன (நானென்று மித்யாதி) தூரஸ்தத்தவாநதிகஸத்தசவாதூரவிப்ரக்ருஷ்டத்வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயா வாகையாலே " நாம " என்று தம்மை முந்தறச சொல்லுகிறது. அவன - தூரஸ்தத்ன. இவன - ஸந்நிஹிதன. உவன் - அதூரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவன - வினவப்படுமவன. இப்படி மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொள்வது. " எவள " என்றும் " எது " என்றுமிருக்கையாலே வாக்காந்தரங்களிலும் எவன், எவர், எவை, என்றும் கூட்டுவது.

பஹுமாநத்வயா - பூஜ்யர். " தாம " என்கிறதுக்குள் விபாகம் " அவா " இத்யாதி.

" வீமவை " என்கிறவிதுக்குள் விபாகம " அவை " இத்யாதி.

(நலந்தீங்கு) முந்தினது தாமபரம்; இரண்டாவது தாமிபரம். பதார்த்த ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற விபக்ஷத்வ்யம்.

ஆமவை - ஆகக்கடவனவை. ஆயவை - பண்டேயானவை. வாத்தமாகஞ் சொல்லாதொழிவானென்னென்ன (கழிந்தவித்யாதி) அடைப்புண்ணும் - அநதர்ப்பூதமாம். பவிஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூதார்த்தாபவந்தி, பூதகாலாபேக்ஷயா பவிஷ்யதார்த்தாபவந்தி என்றபடி.

ஆய்நின்றவென்றது - ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களைச்சொல்லி, இவற்றுக்கந்தர்யாமியான வீஶ்வரபர்யந்தஞ்சொல்லி, ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நின்றவரென்னுதல், அன்றிக்கே, அவராமவை யாயவையான பதார்த்தங்களெல்லாமாய் நின்றாரென்னுதல். அந்தராத்மதயாஸத்தாஹேதுவாய் நின்றாரென்றபடி. முந்தினவார்த்தத்திலே ஆய்நின்றபதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நிற்கிறவரென்று ஈஶ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லுகிறதென, பதார்த்தமாத்ரஞ் சொன்னாலோவென்ன (இவற்றையித்யாதி) இவற்றை - ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களை. (ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) "ஆய்நின்றவவர்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்தவைக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மவஸ்துவுக்கு மிவற்றுக்குஞ்சொல்லப்போகாதென்றபடி. ஆனால் ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஶப்தம ஈஶ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லும்படி யென்னென்ன (அசித்ஸமித்யாதி)

"அவர்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்ததென்னென்ன (இவையாயித்யாதி) முந்தினவார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம (இதம்ஸர்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதி) அவரிவையெல்லாமாய் நின்றாரென்றார்த்தாந்தரவிவக்ஷயா ப்ரமாணம (தத்வமஸியென்றது) சாந்தோக்யேசாண்டில்யவித்யாயாம "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍" (ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாந) இதி. ஸத்வித்யாயாம் "𑌐𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍇𑌤𑍋" (ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம தத்ஸத்யம ஸஆத்மாதத்வமஸிஶ்வேதகேதோ" இதி.

அங்கு "𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) என்று ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஹ்மம ப்ரஸ்துதமாகையாலே "தத்" (தத்) என்கிறநிர்த்தேஶங்கூடும, இங்கப்படி ப்ரக்ருதபராமர்ஶங்கூடுமோ' என்ன (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) ஜகத்காரணத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட ப்ரக்ருதபராமர்ஶமுபபத்ரதல்யமென்றபடி. இத்தால பேதஶ்ருதிகளெல்லாமிங்கே காபித

"நாலுமூன்றுவகையாலே" என்றதை மூதலிக்கிறார் (ஆகவித்யாதி) "அவர்" இத்யாதியும், "அவை" இத்யாதியும, "அவன்" இத்யாதியோடும, "அது" இத்யாதியோடும, புநருக்தமன்றேவென்னில, "அவர்" இத்யாதி - கௌரவயாவாந்தரவிபாகம் "அவை" இத்யாதி - பும்ஸ்வாராவாந்தர விபாகமென்று தாத்பர்யம்............. .... *

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவர் தமதமதறிவறிவகைவகை
யவரவரிறையவரெனவடியடைவர்க
ளவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே.

ஆறாயிரப்படி.

காமங்களுக்காராத்ய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது.

(அவரவர்) ஸ்வர்க்காதிஸாதநபூத ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மநிஷ்டரான அவ்வவபுருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளைத் தந்தாமுடைய காமங்களுக்காராத்யராகவும் ஸ்வாபிலஷித பலப்ரதராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தக்கர்மங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்கள் - ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதிதேவதைகளும் தத்ஸமாராதகாபிலஷிதபல ப்ரதாநத்திலே குறையுடையருமல்லர். எத்தாலேயென்னில், ஸாஸதரோகதமாகத்தாலே அந்தந்தபுருஷர்களிந்த்ராதிகளையாஸ்ரயித்து ஸ்வாபிலஷித பலங்களைப்பெறும்படி பரமபுருஷனொருவனே அந்த இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கந்தராத்மதயா நின்று ஸகலகாமபலப்ரதனாய ஸர்வகாமஸமாராத்யனாயிருக்கையாலே. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்னில்; "இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவனஸ்ய நாபி:" (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதாஜாதம ஜாயமாநம விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்யநாபி:) "சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சந்தி தேவை:" (சதுர்ஹோதாரோயத்ரஸம்பதம்கச்சந்திதேவை:) "யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி" (யோயோயாமயாமத்நும பக்தஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி) "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" (அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச) "போக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்" (போக்தாரமயஜ்ஞதபஸாம) "யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந்" (யேயஜந்திபித்ரூநதேவாந்) என்றுதொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயிற்றேதென்னில், எம்பெருமான ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸர்வகாமஸமாராத்யனாய ஸகலபல ப்ரதனாயிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தததீநமென்கிறது..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ரக்ஷணரூபையான ஸத்தித்தை, ததத்தீநமென்று வையதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வோபுருஷார்த்தங்களுக்காக, அவரவர் - அதிகாரிகள். தமதமது - தந்தாமுடைய - அறிவறிவகைவகை - அறிவினறிவினவகையாலே. அவரவர் - ருசிக்கிட்டானதேவதைகளை. இறையவரென - பலப்ரதருமசேஷிகளாக. அடியடைவர்கள் - ஆஶ்ரயிப்பார்கள். அவரவர் - அவ்வவதேவதைகள். இறையவர் - பலங்கொடுத்துஸ்வாமிகளாக. குறைவிலர் - குறையிலர். இறையவர் - ஸர்வஸ்வாமியானவர். அவரவர் - அவ்வோவதிகாரிகள். விதிவழி - விதிமார்க்கத்தாலே. அடைய - பலத்தையடையும்படி. நின்றனர் - அத்தேவதைகளுக்கந்தராத்மாவாய் நின்றார்.

அன்றியே, (அவரவர்விதிவழியடையவென்று) அவ்வோதேவதைகள் தந்தாமுடைய பலப்ரதத்வாதிபதஸித்தயர்த்தமாக விதியுக்தமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கும்படி இறையவராஶ்ரயணீயராய் நின்றொன்றுமாம். . .. . *

ரு - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்வரூபமவனதீநமானவோபாதிஸ்திதியு மவனதீநையென்கிறார் (அவரவரித்யாதி) ஒருவனொருகருஹத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருகிராமத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருஜநபதத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் த்ரைலோக்யத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் சதுர்தஶபுவநத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும்; ஆக சதுர்தஶபுவநத்துக்குக் கடவனானவனோடு, ஒருக்ருஹத்துக்குக் கடவனானவனோடு வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை ரக்ஷ்யமாயுபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேஶ்வரனந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே; அவனிப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவன்று இவர்கள் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்கிறார். [நஸூர்யாம்ஸ்ஸோமோ வித்வாந் ... ஸம்ப்ராப்ய ...] (நஸமர்த்தாம ஸோமாஹரோவிபதாம்விநிவர்த்தநே। ஸமாதத்தோதருஸ்யதேகஸ்மிந்தம விநாபுருஷோத்தமம்॥ நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்] எல்லாநன்மைகளையும்பண்ணித்தரவல்லனாய விரோதிகளையும்போக்கவல்லனானவனையொழிய வேறொருவர் பக்கலிலிந்த ரக்ஷகத்வங்கிடவாது. [யத்வேதாதௌஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:] (யதவேதாதௌஸ்வர:ப்ரோக்தோ வேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித:) செப்பிலேகிடந்த வாபரணத்தைவாங்கிப்பூண்டு, பின்னையு மவ்வாபரணத்தைவாங்கிச் செப்புக்குள்ளேயிட்டு வைக்குமாப்போலே அத்யந்தபீஜமாயிருக்கிறது யாதொன்று. [தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] (தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) அது தன்னுடைய ப்ரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது - அகாரம். அதுரக்ஷகனைக்கா

ட்டுவதொன்றிறே. [யஃ வாஸுதேவஃ ஸ பரஃ](யஃ பரஸ்ஸ மஹேஸ்வரஃ) அதாவது வாசுதேவனான பரனாயிருக்கிறவன் யாவனொருவன், அவன் ஸர்வேஸ்வரனென்றதிறே.

(அவரவர்) தம்முடையவனாதரமும், அவர்களுடையவை வித்யமுந்தோரமுகிறது (தமதமது) குணபேதத்தாலவந்த பலபேதத்தை சசொல்லுகிறது. (அறிவறி) அதுக்கடியானஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது. (வகைவகை) மார்க்கபேதங்களாலே. (தமதமதறிவறிவகைவகை) சேதநபேதந்தோபாதியும் போருமாயிறறுருசிபேதங்களும். தந்தாமுடைய குணாநுகுணமாகப் புறம்பேயாச்ரயிப்பாரு மாச்ரயணீயராயிருப்பாருமாயிருக்குமிறே. ரஜோகுணபரசுரராயிருப்பாரும் தமோகுணபரசுரராயிருப்பாரும் அளவனுன ஸத்வத்தையுடையராயிருப்பாருமாயிறே யிருப்பது, அப்படியே குணாநுகுணமாகப்பிறந்த ஜ்ஞாநமும் அறிந்தவறிந்தவகைகளாலே.

(அவரவரிறையவரென) அவ்வவராச்ரயணீயரென்று (அடியடைவர்கள்) அவ்வவதேவதைகள் தான் தூராராததேவதைகளாய், "ப்ரஜையைய்துகதுதர், ஆடடையறுததுத்தா," எனறுநிற்கச்செய்தேயும், ஆச்ரயணமாவது - அவறறினகாலிலேகுனியுமதுக் கவவருகிலலேயெனவிருக்கிறுரிவர் ஸ்வகோஷ்ட்டிப்ரவிஷ்டியாலே ; "ஓரஞ்சலிஸாதய வஸ்துவோடேயிறே தமக்குவாஸனை, "அஞ்ஜலிஃ பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ" ; (அஞ்ஜலிஃபரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ) [க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஸ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத்] கருதாபராதஸ்யஹிதேநாங்யத்பஸ்யாம்யஹமக்ஷமம | அந்தரேணாஞ்சலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்] இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர்கழுத்தில மாலையையறுத்துப்போகடநிக்கப்பேயுமாய்ச் சில்வ்யாபாரங்களைப்பண்ணி, அருகேநின்ற திருவடியைப்பார்த்து "இவ்வளவில நமக்குச்செய்யப்படுவதென" என்ன ; "அபராதகாலத்திலே யநுதாபமபிறந்தும்மீண்டோமாய எளியனசிலசெய்கிறேமல்லோம, தீரக்கழிய வபராதமபண்ணினபின்பு இனி, ஓரஞ்சலிநேராமறபோகாது" என்றுனிறே. இப்படி குணதிகனுய ப்ராபதனுயிருக்கிறவனோட்டை வாஸனையாலே "அடியடைவர்கள்" என்கிறுர். மாமலர்நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிதுமிகையாயிறே யிவர்பற்றினவிஷயமிருப்பது.

(அவரவரிறையவர்குறைவிலா) ஆச்ரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரெனனுதல், அவ்வவராச்ரயணீயரானவர்களென்னுதல். அவர்க

ளுக் காஶ்ரயணீயரானவர்கள் அவர்களுக்கு பலப்ரதாநஸமர்த்தராகைக்குக் குறையுடையரல்லர். அதுக்கடியென்னென்னில் (இறையவர்) பொதுவிலே "இறையவர்" என்கிறார் அவர்களோடு, அவர்களாஶ்ரயிக்கிறதேவதைகளோடு, தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே; "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிறபடியே எல்லார்க்குமொக்க ஸ்வாமியானவர்.

(அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே) அவ்வவாஶ்ரயணீயர்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே விதித்துவைத்த ப்ரகாரங்களிலே யடையும்படியாக நம்மிறையவ ரந்தராத்மாவாய்நின்றார். அன்றிக்கே, ஸர்வேஶ்வரன் காமநாதிகாரத்தி லருளிச்செய்தபடியே அவர்களடையும்படியாகவென்னுதல்.

ஸர்வேஶ்வரன இராமடமூட்டுவாரைப்போலே மூகந்தோறாதே அந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே அவர்களுமாஶ்ரயிதாக்களாய், இவர்களும் பலப்ரதாநஸமர்த்தராகிறார்களித்தனை; அவனையொழிந்தவன்று இவர்களாஶ்ரயிக்கவுமாட்டார்கள், அவர்கள் பலப்ரதானம்பண்ணவுமாட்டார்களென்கிறார். "அயனைப்பாழியிலானை போர்க்குரித்தாம" என்றுயிற்று அவ்வோதேவதாமாதாங்களுக்கு பலப்ரதாநஸௌத்தியுள்ளது.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அவரவரிதயாதி) ஸ்தநிதி யவனநிலை என்கிறதென, பிதராதிகளனரே ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனிதயாதி) கருஹார்த்ஸபதங்கள் - த்தரதயாகளைச்சொல்லுகிறன.

அவர்கள் ரக்ஷகாகளாகமாட்டார்களென்கைக்கும, ஈஶ்வரனே ரக்ஷகனென்றுமிடத்துக்கும, ப்ரமாணம் (நஸமபதாமிதயாதி) (நஹீதி) "ஹீதாலஹீ தஹீஹாத்தாநம் ஸவத்ஸ்நஸ்ஸஸஸ்விசு" (ஸத்யெதஸத்திரிமஹாதமா நமபவதயநயஸயகஸ்யசித) இதயுததராரதம். இதம்ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணேபரதமேமஸோத்வாவிம்ஸேதயாயே. ஶ்ருதிக்குமுன்னே புராணவசனகதநம ஸபஷ்டார்த்ததமாகையாலே. "பு-ரு-ஷோத்தமம், ஹரிம்" (புருஷோததமம, ஹரிம) என்றபதத்வயார்த்தம் (எல்லாநன்மைகளையு மிதயாதி) அதாவது "ஷண-தா நெ" (ஷணுதாநே) என்று தாதுவாய, புரு - பஹு-ஸ-நோதீதிபுருஷஃ என்றுய, பஹுப்ரதனென்றபடி. "ஹரணாதெவதுஃகானாம்ஹரிரித்யபிதீயதெ" (ஹரணதேவதுஃகாநாம ஹரிரிதயபிதீயதே) என்கிற நிருக்தியாலே விரோதிநிவர்த்தக னென்றபடி.

பரமாக்ஷரம் (யத்வேதேத்யாதி) வேதாதௌ வேதாந்தே ச என்றது- வேதாத்யயநாதியிலும், அத்யயநாந்தத்திலு மென்றபடி ; அல்லது " 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 " (அநந்தா வை வேதா:) என்று வேதாநுகாத்யந்தங்களிலுமாயிறே. இங்கே " 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍋𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 " (ப்ராஹ்மண: ப்ரணவங் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸர்வதா । ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம்பூர்வம்பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே) என்றநுஸந்தேயம். ப்ராஹ்மண: - வேதஸ்ய. " 𑌆𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 " (ஆதௌ ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டித:) என்றதின் தாத்பர்யம் (செபிப்பிலேயித்யாதி) ப்ரணவத்தையுச்சரித்து, வேதத்தை யநுஸந்தித்து, பின்னையும் ப்ரணவத்தை யுச்சரிக்கக்கடவதிறே , அதில் ப்ரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதார்த்தங்களெல்லா மிதுக்குள்ளே யிருக்கிறதென்று ஸூசிப்பித்து, அந்த வர்த்தங்களை வேதமுகத்தாலே யநுஸந்தித்து, அதீதார்த்தமெல்லா மிதுக்குள்ளே யென்று த்விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே செபிப்பிலா ப்ரணவஸமாதி தோன்றுகிறதென்றபடி. ஆத்யந்தபீஜம் - ஆத்யந்தோச்சார்யமாண பீஜம். (ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய யஸ்ய) ப்ரணவத்துக்கு காரணமான அகாரத்திலே லீநமான ப்ரணவமாவது-அகாரமென்றபடி. ஸ்வர:-ப்ரணவ:. யச்சப்தஶ்சாந்தஸ:.

(அவரவரித்யாதி) (அதுக்கடியான) பலபேதத்துக்கடியான. ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்விகராயுமுள்ள அவ்வோசேதநர் தந்தாமுடைய பலபேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக்கநுகுணமான ஸாதந பேதங்களாலே என்று ஸப்தார்த்தம். ஆக குணாநுகுணமான ருசிகளும், ருச்யநுகுணமான பலங்களும், பலங்களுக்கீடான ஸாதநபேதங்களுமென்றார்த்தக்ரமம். அவரவர் - அடியடைவர்களென்றந்வயம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசிரூபமென்றும் " அறிவறி " என்கிற வீப்ஸையால் பலித்த வர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (சேதநபேதேத்யாதி) இந்த ருசிபேதத்துக்கடியேதென்ன (தந்தாமுடையவித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேத்யாதி) அளாவலான - மிஶ்ரமான. ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிறவழியாலே யதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்கையாலே யதனை ருசிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி)

" அறிவறிவகைவகை " என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (அறிந்தவறிந்த வகைகளாலேயென்று) அவ்வோவதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பலவிஷயமாக வறிந்தவறிந்த மார்க்கபேதங்களாலே யென்றபடி. ஏகபலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாதநங்களுண்டாகையாலே (அறிந்தவறிந்தவென்கிறது) அப்போதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே, பலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொள்வது. " அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது " என்று- பலத்துக்கடியாகவும் கீழே யருளிச்செய்கையாலே.

ஆராதிப்பார்களென்னாதே " அடியடைவர்கள் " என்கிறதென்னென்ன (அவ்வவ்வதேவதைகளித்யாதி) ஸ்வகோஷ்டீ-பரமவைதிக ப்ரபந்நஜநகோஷ்டீ.

பரிஹாராநந்தரம் (ஓரஞ்சலியித்யாதி) தம்முடைய வாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறாரென்றபடி. யத்வா, ஸர்வகோஷ்டியில பரஸித்திக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்சலியித்யாதி)

அஞ்சலி ஸாத்யஸாதுவுக்கும் ப்ரமாணத்வயம் (அஞ்சலிரித்யாதி) இதம பரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம (க்ருதாபராதஸ்யேத்யாதி) கிஷகிந்தாகாண்டே தவாதரிம்ஸே ஸுக்ரீவம ப்ரதிஹநுமத்வசநம். "யத்ரஸ்வாமீ, தத்ரஸோதராஸ:" (யசிலஸ்வாமி, தசிலோதராஸ:) என்கையாலே 'க்ருதாபராதஸ்ய" (க்ருதாபராதஸ்ய) என்கிற ஸ்லோகமீஸ்வரனஞ்சலிஸாத்யனு யிருக்கு மென்றதுக்கு ப்ப்ரமாணம். க்ருதாபராதஸ்யதே அஞ்சலிமபதாவா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத நதரேணவென்றவயம். "க்ருதாபராதஸ்ய" (க்ருதாபராதஸ்ய) என்றதுக்காதம். (இளையபெருமாளித்யாதி) "க்ருதாபராதஸ்ய" (க்ருதாபராதஸ்ய) என்ற பூர்வார்த்தத்துக்கு பாவம் (நீரகக்ழியவித்யாதி) நீரகக்ழிய-அத்யந்தாதிக்ரமமாக சேராமல் - பண்ணும். (போகாதென்றுளிறே) திருவடி சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளுடைய பாவஜ்ஞனையாலே யென்றபடி. சேராமற் போகாது என்று - ஸுகரமான வஞ்சலியை துஷ்கரமாகச் சொன்னவிது "நீகாககசேரயபுகிறுய" என்றுபாரமபதாயத்தாலே. உத்தராநதர்விகமம (இப்படியித்யாதி)

அஞ்சலிஸாத்யனுன வனோநிக்கே யருசிதான மிகையாயிருக்கு மென்கிறார் (மாமலரித்யாதி) ஸ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும் ஆகயாதிஜலத்தையுமதிபதார்த்தங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொ[illegible]காக வந்தியோக்யபோமென்னுமிது உன ஸீலாதிஸயத்தாலே மிகையா யிருத்தலாவென்றபடி. தொழுதெழுதுமென்றவித்தரா.

இன்னுருக்கென்னுதே "இறையவா" என்றதுக்கு பாவம (பொருவிலேயித்யாதி) வி-க்ஷிதார்த்தத்தை ஸ்பஷ்டமாணமாக வருளிச்செய்கிறார (பதிமித்யாதி) (விதிந்து [illegible]) * மாமுபாஸவபோலே விதித்தவைத்த. அவடையுமபடியாக - ஆஸ்ரயித்து பலமடையுமபடியாக.

ஆதத்தாந்தரம் (அனதிக்கேயித்யாதி) சாமநாதிகாரத்திலருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஸ்வரன காமநாதிகாரத்தில விதித்தபடியே. அதாவது - கீதாயாமஸப்தமே "யோயோயாம்யாம் தநும் பக்த: ஸ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி । தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஸ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் । ஸ தயா ஸ்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே । லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹிதாந்" (யோயோயாம்யாந்தநும்பக்தஸ் ஸரத்தயார்சிதுமிச்சதி । தஸ்யதஸ்யாசலாமஸ்ரத்தாம்தாமேவவிததாம்யஹம் । ஸதயாஸ்ரத்தயாயுக்தஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே । லபதேசதத:காமாநமயைவவிஹிதாநஹிதாந்) இத்யாதி "அவரவர்விதிவழியடையநின்றனர்" என்றதுக்கு - அந்தவந்த வாஸ்ரயணீயதேவதைகள் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே * மாமுபாஸவபோலே வித்தித ப்ரகாரங்களிலே தங்களையாஸ்ர

யித்து பலமடையும்படியாகவும், ஆஸ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு பலப்ரதாந ஸமர்த்த ராகவும், ஆஸ்ரயணீயர்களுமாஸ்ரிதர்களும் அந்தர்யாமியாய - நின்றனர் என்று ப்ரதமயோஜநைக்கும், அந்தர்யாமித்வப்ரதிபாதகமான "யோயோ யாம்யாம்" (யோயோயாம்யாம) இத்யாதியிலேயீஸ்வரர் ப்ரதிஷ்டித பரகாரத்தி லே தத்தத்தேவதைகளை யாஸ்ரயிக்கும்படி பண்ணுவிக்கும் மந்த்ராத்மாவாய் நின்றார் என்று த்விதீயயோஜநைக்கும். விவக்ஷிதமான பொருள். முந்தினவர்த்தத்தில தேவதாந்தரயாஜித்வமும், இரண்டாமர்த்தத்தில சேதநாந்தர்யாமித்வமும் சொல் லுகிறதென்னும் பாட்டு யோஜனையோடு விரோதிக்கும்.

இக்கவர்த்த வயத்தாமை பலிதம் (ஸாவேஸ்வரனித்யாதி) இராமடமூட் டுவாரைப்போலே - விஷயப்ரவணரான பிள்ளைகளை வாத்ஸல்யத்தாலே ராத்ரியில ஸத்ரங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கண்படாமல் புஜிப்பிக்கும் மாதாபிதாக்களைப்போ லே என்றபடி.

மாட்டார்களென்கிறதென், "வாயவ்யம் ஸ்வேதமாலபேத" (வாயவ்யம் ஸ்வேதமாலபேத) இத்யாதிகளிலே பலவகைதேவதைகளன்றோ பலப்ரதா நம்பண்ணுகிறார்களென்று சொல்லுகிறதென்ன (அயபனித்யாதி) அயனம் - சாஸ்த்ரம். பாழி - த்ருஸந்தானம். கர்மேணுவை ... .*

ஆறும்பாட்டு.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்திரிந்தில
ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரியவ
ரென்றுமோரியல்வொடுநின்றவெந்திடரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷ ஸங்கல்பாதீநமென்றுசொ ல்லுகிறது.. ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளும் தததீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத் தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் - நிற்றலும் இருத்தலும் கிடத்தலு ம் திரிதலுமாகிற ப்ரவ்ருத்திகளாஸ்ரயமான பதார்த்தங்களும். நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் - நிவ்ருத்திகளாஸ்ரயமான பதார்த்தங்களுமாய், இதத்தாலே

என்றும் - என்றுமொக்க. ஓரியல்வினர் - ஒருஸ்வபாவத்தை யுடையவர். என - என்று. நினைவு - நினைக்கைக்கு. அரியவர் - அரியராயிருப்பர். என்றும் - என்றுமொக்க. ஓரியல்வொடு நின்ற - ஸ்வேதரஸமஸ்த வ்யாவ்ருத்தமான. எந்தை - நம்முடைய த்ருடப்ரமாண ஸித்தர்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளான தர்மங்களினுடைய தத்த்வத்தைச் சொல்லா நிற்க தர்மிபர்யந்தமாகச் சொல்லிற்று, இத்தர்மங்களாச்ரயத்தையொழிய ப்ரதிபத்தி பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவை தர்மிஸ்வரூபம் தத்த்வமென்று சொல்லுகையாலும். தர்மிபர்யந்த சப்தமேயாகிலும் தர்மத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி ஈச்வராதீனையானாலும் ஏற்றிக்கட்டி விடுகைக்கு ப்ரேரகர் வேண்டாதாப்போலே நிவ்ருத்திக்கு தத்பேக்ஷயில்லையோ' என்னில் தரிஸங்கு நிவ்ருத்திக்கு ப்ரதிபந்தமாகாணகையாலே நிவ்ருத்திக்குமீச்வராபேக்ஷையுண்டு. இப்படி பாபாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தருடைய நிவ்ருத்திக்கு மீச்வராபேக்ஷையுண்டாகையாலே ஸர்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு மீச்வராபேக்ஷையுண்டு. *

௬ - ஆறும் பாட்டு.

லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்த்திதியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்றார் கீழ்; அதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்கிறார் இதில்.

(நின்றனரித்யாதி) நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல், என்றும்; நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை, என்றும் சொல்லக்கடவதிறே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளை. பகவத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்த வஸ்துக்களுடையவும் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறதிப்பன்மையாலே. ஆக்ருதி வாசகசப்தம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாப்போலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான சப்தமும்; அபர்யவஸாநவ்ருத்த்யா அவனளவிலே சென்றல்லது நில்லாது.

“அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமங் க்ரீணாதி” (அருணயாபிங்காக்ஷ்யா ஸோமங்க்ரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே குணவிசிஷ்டவஸ்துதோற்றுகிறசெய்தேயும் ஆருண்யமசத்திலே தாத்பர்யமாயிருக்குமாப்போலே, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு ஆச்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்று முன்னே சொல்லுகையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமாத்ரத்திலே நோக்கென்று சொல்லுவாருமுண்டு; அப்போது ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது; ஆக ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான விசப்தம் அவற்றுக்கு ஆச்ரயமான சேதநனைக்காட்டி, அவன்றனக்கு ஈச்வரனையொழிய ப்ருதக்ஸ்த்திதியாதல் உபலம்பமாதலில்லாமையாலே அவனளவுங்காட்டுகிறது; ஆகவிசிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகிறது. “ப்ரவ்

ருத்தியவனதினையாகிறது வேணுமாகில் நிவ்ருத்திககவன்வேணுமோ!" என்றெம்பாரைககேட்க "ஸ்வாககததினின்றும் விழுகிற த்ரிஶங்குவை, சகதிமான நிறகசசொல்ல நிறகவேண்டிற்றுககண்டாயே, அப்படியே நிவ் ருததிககு மவன்வேணுஙகாண" என்றருளிசசெயததா.

(என்றுமோரியலவினரொனினைவரியவா) இபபடி யநேக ப்ரகா ரரா யிருககையாலே காலததவமுள்ளதனையும ஆராயாநினமுலும் இன் னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததையுடையவனென்று நினைககவுங்கூடவரியவர்.

(என்று மோரியலவொடுநின்ற) வ்ருஷல்விவாஹ மந்த்ரம்போ லே என்று மோரியல்வொடு நின்றவராவதென்னென்னில் ; என்றுமொ ருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததை யுடையவரென்று நினைககவரிதான நிலையெ ன்னு மொருபடிப்பட் டிருக்குமென்கை. (எந்திடர்) அபௌருஷேய மான வேதபரதிபாதய ஞகையால் வந்த தாரட்யத்தைச் சொலலுகிறது. இபபடி ஸூத்ருடப்ரமாண ஸித்தரானநிலை தமமுடைய லாபமாயத் தோ ற்றுகையாலே (எந்திடரென்கிறா.) நின்றனரிருந்தனா கிடந்தனர் திரி ந்தனா நின்றிலரிருநதிலா கிடந்திலா திரிநதிலரான விவையெலலாம், எ னறு மோரியல்வினரெனநினைவரியவராய என்று மோரியல்வொடு நின்ற வெந்திடரானவர்..*

ஜீயா அரும்பதம்

ஆருமபாடடு. (நினறனரிதயாதி) உகதாநுவாத பூாவகமாக விப்பாட்டில பூாவாாததததைக் கடாக்ஷிததவதாரிகை (லீலாவிபூதியினுடைய விதயாதி வாகய தவயததாலே)

மூலததில் விஶேஷ்ய பாயநதமா யிருககச செயதேயும் நாலாம்பாட டில ஸவரூபதாததீநயமுக்தமாகையாலே பரவருத்தி நிவருததிமாதரததிலே தாதபா யமெனகிறா (நிறறலிதயாதி.) யதவா, பரவருததி நிவருததிக ளிஙகுததோறறு கிறதோவெனன (நிறறலிதயாதி) எனனுதல.

பஹுவசநதாதபாயம் (பகவதவயதிரிகதேதயாதி)

பரவருததி நிவருததிதாததீநயஞசொலலுகிறதாகில தர்மிபர்யநதஞ்சொ லலுவானெனனெனன (ஆகருதீதயாதி) ஆகருதி: - ஜாதி:. அபர்யவஸாந வருத தி: - பாயவஸாநரஹிதபோதநஶகதி:.

அருளுதிகரணததில பாஷ்யகாரஸித்தாநத பரகரியையாலே யருளிச செ யத பூாவபக்ஷமதாநுஸாரேண சொல்லுகிறபக்ஷததை யநுவதிககிறா (அருண யேதயாதி) "ருணைகஹாயநீ ஏகஹாயநீ அருணைகஹாயநீ" (குணேதரவயவயபேக்ஷத தரவயேசகுணகாஙக்ஷிணி) என்று நஷடா ஸ்வதக்தரதநயாயேந பரஸ்பரஸாகாஙக்ஷதையாலே விஶிஷடாமிஸவருபம்பர

நீதமத்தனே; "மவாக்ரூணாதி" (கவாகரீணுதி) என்று கோஸவரூபம் முன்னே ப்ரதிபன்னமாகையாலே யருணுதிஸபதஙகள ஆருண்யாதி தர்மமாதரவாசகஙகளெ ன்று பூர்வபக்ஷயபிராயம. குணமென்று-விசேஷணம. தரவயமெனறு - விசே ஷ்யம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது) "எநதிடா" எனறபததகோடேஸா மாநாதிகரண்யம் ஸித்தியாது. ஆகருதீதயாதி வாகயோகத ஸவஸிததாநதமாஹு (ஆகவித்யாதி) ப்ரவருததி நிவருத்திகளுககு வாசகமாந - பரவருததிநிவருதயம ஸத்திலே தாதபாயமான. உபலமபம் - தோறறரவு. பக்ஷாநதர நிராகரணததை யுபஸம்ஹரிககிறுா (ஆகவிஶிஷடவென்று) விஶேஷணமஸததிலே யூறறமாறு லும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகமெனறபடி.

நிர்வ்யாபாரதாரூபநிவருத்திகருமவன் வேணுமோவென்கிறஸங்கையை அ பியுக்தோக்தியாலே பரிஹரிக்கிறுர் (ப்ரவருததிஇதயாதி) ஸவரககததினிலுமம வி ழுகையாகிற பரவருததிக்கு விழாமை நிவருததியிறே, அது ஸ்வாபீஷடமாறுலும் தன்ஞல் முடியாதே ஸக்திமததீநமாகவேண்டிறறெனனுதல. பதநமேநிவருததியா ய் அதுதானும் சகதிமதப்ரதிருததமாயிறறெனனுதல.

(அநேகப்ரகாரராயிருக்கையாலே) "நினறனா" இதயாக்யநேக ப்ரகா ரராயிருக்கையாலே. "என்றுமோரியல்வினறொன நினைவரியவா" எனறததை * முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக வெடுககையாலே யிதுஸாவபரகாரா பரி ச்சேதயத்தைக்கு முபலக்ஷணம்.

கீழே "நினைவரியவா" எனறுவைததது "வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரவெ" (வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரம்போலே) எனறுகூட்டுவது. வருஷலவிவாஹமநதரமாவ து - "அரசாணியைததொடடுததொடடிலேன. பாய்நதிட்டுபபாய்நதிலேன,சொ ல்லிட்டுச்சொல்லிலேன".

த்ருடதவமாவதெனனெனன (அபௌருஷேயமானவிதயாதி) "எம்" எ ன்றதுக்குததாதபாயம் (இபபடி யிதயாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்ததமனவயம் (நினறனரிதயாதி) இவையெல லாம் - ஸங்காதாத்மகமான விவையெல்லாம். இவையெலலாமெனறது - அநவித மாகைக்காக ....*

ஏழாம்பாட்டு.

திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசைப
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறு
முடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன
சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்டசுரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருததிகள பகவததீநமெனனு மிடத்தைஸாமாநாதிகரண்யத்

தாலே சொல்லிற்று ; இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்யமானது ஜகதீஸ்வரயோஸ்ஸரீராத்மத்வநிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது.

இந்தஸரீரத்தை இவ்வாத்மாநியந்த்ருதயாவ்யாபித்திருந்தாற்போலே எம்பெருமானும் அபாதித ப்ரமாணஸித்தமான ப்ருதிவ்யாதிபூதபஞ்சகங்களையும் ததாரப்தங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயாவ்யாபித்திருக்கும்.

இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்த்தா சித்வஸ்துவிற்காட்டிலும்பத்தமுக்த நித்யஸித்த த்ரிவிதசேதநரிற்காட்டிலும் விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிகனாய், அகிலபுவநநிர்மாணத்ராண ஸம்ஹரணாதி லீலாவிநோதனாய், ஸர்வ ஜகதாத்மாவாய், ஸர்வஜகச்சரீரனாய், ஸ்வதஏவாகர்ம வஸ்யனாகையாலே ஸ்வஸரீரபூத சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுகதுக்க விகாராதி ஸர்வதோஷாஸம்ஸ்பருஷ்டனாயிருந்த பரமபுருஷன், " 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 " (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) " 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 " (ஆநந்தோப்ரஹ்ம) " 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 " (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) " 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚 " (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியா ச) " 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰𑌃 " (மநோமய: ப்ராணஶரீரோபாரூபஸ்ஸத்யஸங்கல்ப: ஆகாஶாத்மாஸர்வகாமாஸர்வகாமஸ்ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர:) " 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 " (தஸ்யநாமமஹத்யஶ:) " 𑌅𑌥 𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 " (அதபராயயாததக்ஷரமதிகம்யதேயத்த தத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம்ததபாணிபாதம் | நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்திதீரா:) " 𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌘𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 " (அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:) " 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌶 𑌆𑌪𑍍𑌰𑌣𑌖𑌾

[illegible] ”
(யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு
ர்ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ணஸ்தஸ்ய யதா கப்யாஸம் பு
ண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) “ [illegible]
[illegible] ” (ஸாவேதிமேஷாஜிஜ்ஞிரே விதயுத: புருஷாததி) “ [illegible]
[illegible] ” (ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத) “ [illegible]
[illegible] ” (ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே) “ [illegible]
[illegible] ” (நீலதோயதமத்யஸ்தா வி
த்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா) “ [illegible] ” (மஹாரஜநம் வாஸ:)
“ [illegible] ” (ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ) “ [illegible]
[illegible] ” (அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்
நீ) “ [illegible] ” (ரஶ்வ
ரீம் ஸர்வபூதாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்) “ [illegible]
[illegible] ” (யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:) “ [illegible]
[illegible] ” (யத்ராஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:)
“ [illegible]
[illegible] ” (தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்ததே விஷ்ணோ
ர்யத் பரமம் பதம்) “ [illegible] ”
(தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:) “ [illegible]
[illegible] ” (யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே
வ்யோமந்) “ [illegible] ” (யோ அஸ்யாத்
யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்) “ [illegible] ” (ப்ர
தாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேஶ:) “ [illegible]
[illegible] ” (க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:
க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:) “ [illegible] ” (ஸ
காரணம் கரணாதிபாதிப:) “ [illegible]
[illegible]
[illegible] ” (த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்
வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி)
“ [illegible]
[illegible] ” (ஸ
மாநே வ்ருக்ஷே புருஷோ நிமக்நோ அநீஶயா ஶோசதி முஹ்யமாந: । ஜுஷ்ட

ம்யதாபஶ்யதயந்யமீஶமஸ்யமஹிமாநமிதிவீதஶோக:) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (ப்ருதகாதமாநமபரேரிதாரஞசமதவா) "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (போகதாபோகயமபரேரிதாரஞசமதவா) "ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய" (ஏதமாநநதமயமாத்மாநமுபஸஙகரமய) "ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி" (ரஸம்ஹ்யேவாயமலபதவாநநதீபவதி) "ததா வித்வாந் நாமரூபாத் விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்" (ததாவிதவாநநாமரூபாத்விமுகத: பராத்பரமபுருஷமுபைதிதிவயம) "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (ததாவிதவாநபுணயபாபேவிதூயநிரஞஜந:பரமமஸாமயமுபைதி) "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி" (ஸோஶநுதேஸாவாங்காமாமத்ஸஹப்ரஹ்மணவிபஶ்சிதேதி) "ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் - ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" (ய:ப்ருதிவயாமதிஷ்டடநப்ருதிவயா அநதரோயமப்ருதிவீந வேதயஸ்யப்ருதிவீஶரீரம- யஆதமநிதிஷ்டடநாத்மநோநதரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாதமாஶரீரம யஆதமாநமநதரோயமயதி ஸதஆதமாநதாயாம் யம்ருத:) "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (ஏஷஸாவபூதாநதராதமாபஹதபாபமாதிவ்யோ தேவ ஏகோநாராயண:) "அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அநத:பரவிஷ்டஶஸ்தாஜநாநாமஸர்வாதமா) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோமயேதமகரஆஸீத) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயநதே) "ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" (ப்ரஹமவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத்) "ஸர்வாணி ஹ வா இமாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே" (ஸர்வாணிஹவா இமாநிபூதாநயாகாஶா தேவஸமுதபதயநதே) "ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்" (ஆதமாவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி" (ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்நபரஹ்மாநேஶாநோ நே மேத்யாவாபருதிவீநநக்ஷத்ராணி) "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" (நதஸ்யேஶேகஶ்சந) "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (பதிம்விஶ்வஸயாதமேஶ்

வரம்) " [illegible] " (யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா । அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்த்திதஃ) " [illegible] " (ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட்) இத்யாதியாய, " [illegible] " (அவிகாராயஶுத்தாய) " [illegible] " (ஶுத்தேமஹா விபூதயாகயே) " [illegible] " (ஸ்ஸாவபூதப்ரக்ருதிம்விகாராந்) " [illegible] " (ருக்மாபமஸ்வப்நதீகம்யம) " [illegible] " (ஸமஸ்தாஶ்ஶக்தயஶ்சைதாந்ருபயத்ரப்ரதிஷ்டிதாஃ। தத்விஶ்வரூபவைரூப்யம ரூபமந்யத்தரேர் மஹத) " [illegible] " (பூஷணாஸ்த்ரஸ்வரூபஸ்த்தம) " [illegible] " (நபூதஸங்கஸம்ஸ்த்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மநஃ) " [illegible] " (தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ । ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்ய ஸ்ரீரஜயயஶ்ஶாஶ்வதோ த்ருவஃ) " [illegible] " (நித்யைவைஷாஜகந்மாதாவிஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) " [illegible] " (தேஷாந்தத்பரமஸ்த்தாநம யத்வைபஶ்யந்திஸூரயஃ) " [illegible] " (திவ்யஸ்த்தாநமஜாஞ்சாபரமேயமதுராவிஜ்ஞேயஞ்சாகமைரக்கமயமாத்யம்) " [illegible] " (வைகுண்டேதுபரே லோகேஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ) " [illegible] " (கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்சகாலஃ) " [illegible] " (காலம்ஸபசதே) " [illegible] " (பூஃபாணிநஸ்ஸாவஏவகுஹாஶயஸ்ய) " [illegible] " [(ஸர்வம்ஸமாப்நோஷிததோஸிஸர்வஃ) " [illegible] " (தாநிஸர்வாணிதத்வபுஃ) " [illegible] " (தத்ஸர்வம்வைஹரேஸ்த

நு:) " ஸவாவஸவ-ூஹ-ுதா_தாவிஸ்ரு-ுவொயஙொவ்யய: " (ஸர் வஸர்வபூதாத்மாவிஸ்வரூபோயதோவ்யய:) " ஜமத்ஸவ-ூமஸரீரஞ்தெ " (ஜகத்ஸர்வமஸரீரந்தே) " ஜமத்வ்யாவாரவஜ-ூம்ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச " (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச) " ஹொம ாதுஸாம்யலிஙாஞு " (போகமாதரஸாம்யலிங்காசச) " ஜமத்வ்யாவார வஜ-ூம்ஸமாநொஜெயாதிஷா " (ஜகத்வ்யாபாரவாஜம்ஸமாநோஜ்யோதிஷா) " இடிம் ஜாநமவாஸ்ரீத்யஸாயமாமதா:। ஸமெவிநொ வஜாயஙெப்ரஉயெநவ்யஙிவ " (இதமஜஞாநமபாஸரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதா: । ஸாக்கேபிநோபஜாயந்தேபரளயேநவ்யதந்திச) "விஷ்ணோ ஸகாஸாடிூடும் " (விஷ்ணோஸ்ஸகாஸாதுதபூதம்) இத்யாதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணோபப்ருமஹிதமாய, அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமாய, அபாதிதபராமாண்யரூபதேஜ:ப்ரசுரமாயிருந்த ஶ்ருதிகளிலே உளனென்கிறுர். ஆதலால் லோகாயதமாயாவாதபாஸ்கரீய யாதவப்ரகாஸாதி வேதவிருத்த ஸமயஙகளெல்லாம நிரஸ்தமாயின.... .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதர மிநத ஸாமாநாதிகரணயம ஸரீராதமபாவஸமபநத நிபநதநமென்கிறுர்.

திடம் - பூதாநதரங்களிறகாட்டில சிலகாலம நிற்கையாகிற திக்கணவையுடைத்தான. விசும்பு - ஆகாசமும. எரி - அகநியும். வளி - வாயுவும. நீர் - ஜலமும். நிலம் - பூமியும. இவைமிசை - இவையாஸ்ரயமாகக்கொணடு. படர்-பரந்த. பொருள்முழுவதும்-பௌதிகபதாரத்தங்களுமெலலாம. ஆம் - தாஞம்படி அவறறுக்கு பாதாநமாய. அவையவைதொறும்-அவவோபதார்த்தங்கள்தோறும். உடன்மிசை-சரீரத்தில். உயிரென-ஆதமாவயாபிககுமாபபோலே. கரநது - கரந்து-வ்யாபிதது. எஙகுமபரநது - இபபடிஸகலபதாரததங்களிலும வ்யாபதனுய. சுடர் - ஸ்வத:பராமாண்யௌஜ்வல்யததாலும். மிகு - மிககிருபபதாய். சுருதியுள் - கேளவியாலே வருவிககப்படுவதான ஶ்ருதியினுடைய. உளன் - உள்ளானபொருளாய்க்கொண்டு தோற்றுமவன. இவையுணட - இபபதாராததங்களை ஸம்ஹ்ருதிகாலததிலே " அத்தா வராவரூஹணாக் " (அத்தாசராசரக்ரஹணாத) என்று தனனுள்ளேவிழுங்கின. சுரன் - தேவஸபதவாச்யன.

" தம:வரெதெவணகீஹவதி " (தம:பரேதேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே. விசும்புககநநதரம வளியையெடாதே எரியையெடுத்தது - தைத்திரியோபநிஷததிலே " ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத: " (ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:) எனகிற ஆகாஸபராதமயமும், சாநதோகயத்தில் " தத்தெஜொஸ்ருஜத " (தத்தேஜோஸ்ருஜத) என்கிறதேஜ:ப்ராதம்யமும, தோறறுகைக்காக. இததால் ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களும் அதுப்ரவேஸநிபநதநமான வந்தராத்மதவமும் ததநிமென்றதாயிறறு...*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு

(திடவிசுமபிதயாதி) கீழ ஸாமாநாதிகரண்யஞசொன்னவிது-பாவிப்ரதிஸந்தாநந்யாயததாலேயாய, அததால பலிததஸமபந்தம் சரீராத்மபாவமெனகிறுராதல, அனறியே, கீழே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும வையதிகரண்யத்தாலுஞ சொன்ஞா, அபபடிசொனன வைக்யததுக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமெனகிறுராதல.

"அநேகஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஸ்யநாமரூபே வ்யாகரவாணி" (அநேகஜீவேநாதமநாநுப்ரவிஸ்யநாமரூபே வயாகரவாணி) எனகிறபடியே த்ரிவருததகருதமானவசிததிலே ஜீவதவாரா அநுபரவேசிதது வஸ்துதவநாமபாகதவஙகளுணடாமபடிபண்ணி, இவைதானென்னலாமபடி யிருநதால மருதாத்மகோஈட: எனனுமபடி யிருககையன்றிககே, "அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாமஸாவாதமா) எனகிறபடியே ஸாவேஷாமாதமாவாய், இவறறை நியமிககுமிடததிலிந்த சரீரததுககு இநதவாதமாதாரகனுய நியாமகனுய சேஷியா யிருககிறுபபோலே "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம) "யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸ்யபருதிவீஶரீரம) என்கிறபடியே தானிரண்டுக்கும் தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயநின்று நடததிக்கொண்டு போருமென்று கீழ்சசொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யததுககு நிபந்தநம சரீராத்மபாவமெனகிறுர.

வருக்ஷததிலே தேவதததன நினறுனெனறுலஙகு சரீராத்மபாவமிலலை, ஜாதிகுணஙகள வயகதியிலேகிடககிறதெனறு லங்குசரீராத்மபாவமிலலை, விஶிஷ்டததிலேயிறே சரீராத்மபாவங கொள்ளலாவது.

(திடவிசும்பு) இது தானலலாதவறறிலுமேறி, த்ருடமான எரி, த்ருடமான காறறெனறுகிடககிறதாகவுமாம; அனறிக்கே "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" (ஆதமநஆகாஶஸஸம்பூத:) என்றுசொலலுகிறபடியே அலலாதபூதங்களுககு முன்னேயுணடாய, அவையழிநதாலும் சில நாள நிற்கககடவதாகையாலே தருடமானவிசுமபெனனவுமாம; அன்றிக்கே, "ஸத்யாநிவைபூதாநி" (சத்யாநியேவபூதாநி) எனகிறவனை நிராகரிககிறுராகவுமாம. ஆக பூதபஞசகஙகளையுஞசொல்லுகிறது.

இவைமிசைபடாபொருள முழுவதுமாய) இவறறை யடியாகக கொண்டு மேலே விஸ்தருதமாகாநினறுள்ள பதாரததஙகளெல்லாவற றையுமுண்டாக்கி ஆய் எனறது - ஆககி என்றபடி. "ஆய்" எனபானென்னென்னில், "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம) என்கிறதன் விகாஸமேயாகையாலே வைதிக நிர்த்தேஶமிருககிறபடி.

(அவையவைதொறும) அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். அவற்றிலே வ்யாபிககுமிடததில பலதுணுககாக ஒருஉத்திரங்கிடந்தாற்போலேயன்றிககே, ஜாதி, வ்யகதிதோறும பரிஸமாபயவாததிக்குமாப்போலே எலலாவறறிலும தனிததனியே குறைவற வயாபித்துநிற்கும். இப்படி வயாபித்துநிறகுமிடததில (உடனமிசையுயிரென) இசசரீரததுக்காதமா தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கிறுபபோலே இசசரீராத்மாககளுககுததான தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கும. (கரந்து)இபபடியிருககசசெயதே "யஶாத்மாநவெத" (யமாதமாநவேத) என்கிறபடியே அநயைரதருஶயனுயிருககும. (எஙகுமபரந்து) அந்தாபபஹிஸ்சவ்யாபிதது.

இதில் பரமாணமெனனெனனில் (உளன் சுடாமிகு சுருதியுள்) அபௌருஷேயமாய நிததோஷமாயிருக்கிற வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கபபடடிருககும. பரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள்போலே ஹேத்வந்தரத்தாறகழிககவொண்ணுத வொளியையுடைத்தாயிருககை. சுருதி - பூர்வபூர்வோசசாரணகரமததைபபறறி உத்தரோததரோசசாரய மாணதவததைப்பறறசசொலலுகிறது. இததால முதற்பாடடுதொடஙகிசசொனன வாத்தங்களுககெலலாம் ப்ரமாணம நிர்த்தோஷஶ்ருதி என்கிறது.

(இவையுண்டசுரன்) இவற்றை ஸம்ஹரிததேவன். முன்பே ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதிகளவனதீநமென்று சொலலிற்று ; ஸம்ஹாரம் வேறொருசேதநாதீநமாகி விதுதனனதல்லாமையால வருமைஶ்வாயஙகுறையுமிறே ; அதுககாக ஸம்ஹாரமு மவனிட்டவழககென்கிருர். இததால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரஙகளை பரஹ்மாதிகளே நடததுகிறுர்களெனகிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிருா. "திடவிசும்பு" எனகிறவித்தால் அவைதிகமர்யாதையிலே நடககிற லோகாயதிகளை நிரஸிககிருா. "உடன்மிசையுயிா" எனகிறவித்தால ஸ்வரூபேணதாதாத்மயஞ் சொலலுகிறவாகளை நிரஸிக்கிருர். "சுடாமிகுசுருதியுள" என்கையாலே நாராயணநுவாகாதிகளிற்சொலலுகிறபரத்வம், லக்ஷ்மீஸமபந்தம, இவையெலலாவற்றையு மஙகீகரிததாராகிருர்....... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (திடவிசுமபிரயாதி) இபபாடடிலே ஶரீராதமபாவஞ்சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டுவகையாக வருளிசசெயகிருா (கீழ ஸாமாநாதிகரணயமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொலலுகிற விடததில்

ஷ்ருதிச்ருதமான ஶரீராத்மபாவத்தை யிங்கே வெளியிடுகிறுரென்று மூதலிவாத்தம். (பாவிபரதிஸந்தாநயாயத்தாலே) இந்தப்பாட்டிலே ஶரீராத்மபாவத்தையருளிச்செய்யப்புகுகிறுரென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு கீழ் "நாமவன" என்கிறபாட்டிலும் "நின்றனர்" என்கிறபாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தார்; அங்கருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று தெரியவருளிச்செய்கிறுரென்றபடி. அத்தால் – ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே. பலிதஸம்பந்தம் – காரணதயா பலித ஸம்பந்தம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலுமித்யாதி) "நாமவன" "நின்றனர்" என்கிறபாட்டுக்களிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும், "இலனது" "அவரவர்" என்கிறபாட்டுக்களிலே வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னுரென்றபடி இந்தப்பேதாபேதங்களிரண்டுங் கூடும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையிலே கடகஶ்ருதயார்த்தமான ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்கிறுரென்கிறார் (அப்படிசொன்னவித்யாதி) அப்படிசொன்ன – வையதிகரண்ய நிர்த்தேஶஸஹசரித ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தமானவென்றபடி அப்படிசொன்ன வைக்யத்துக்குத்தம் – பேதத்துக்கும் "நிபந்தநம்" என்றுகூட்டுவது. ஆகக்கீழ் "தத்த்வமஸி" (தத்த்வமஸி) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) இத்யாத்யபேதஶ்ருதயர்த்தமும், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்ச) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்" (ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்) "நித்யோ நித்யாநாம்" (நித்யோநித்யாநாம்) "பதிம் விஶ்வஸ்ய" (பதிம்விஶ்வஸ்ய) இத்யாதிபேத ஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லிற்று, இப்பாட்டில் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) "ய ஆத்மநி திஷ்ட²ந்" (யஆத்மநிதிஷ்டந்) இத்யாதியான கடகஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லுகிறது இங்கே "ஆத்மேதி து உபகச்ச²ந்தி" (ஆத்மேத்யுபகச்சந்தி) இத்யாத்யனுஸந்தேயம்

ப்ரமாணகத்தமுக்கேநோக்தார்த்த விவரணம் (அநேநேத்யாதி) சாந்தோக்யே ஸத்வித்யாயாம் "ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி" (ஸேயந்தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதா அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தாஸாந்த்ரிவ்ருதந்த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி) என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்கருதமான வஸ்துவிலே யென்கிறார்) இந்த ஶ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோபந்நங்களென்று மாகாஶவாயுக்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான வஸ்துவிலேயென்றபடி. இமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: அநேந ஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி ஸேயம் தேவதைக்ஷதே த்யந்வய:. [ஸேயந்தேவதா] அந்தவீஶ்வரனான பரதேவதை. ஐக்ஷத – பார்த்தது. ஸங்கல்பித்ததென்றபடி. திஸ்ர: – ப்ருதிவ்யப்தேஜாம்ஸி. இவை தேவதைகளாகிறது – அக்ந்யாதிதேவதாதி

ஷட்டிதங்களாகையாலே. ஜீவேநாத்மநா-ஜீவஶரீரகேண மயா. “ஸிம்ஹேந பூத்வா பஹவோ மயா ஹதா:” (ஸிம்ஹேநபூத்வா பஹவோமயாஹதா:) இதிவத் [ஸிம்ஹேநபூத்வா] ஸிம்ஹஶரீரகேணபூத்வா. ஜீவஸ்வரூபேண மயாவென்றொழிந்தது - இந்தவாக்யம் ஶரீராத்மபாவபரதாஶங்காபரமாகையாலே. “அநேந ஜீவேந” (அநேநஜீவேந) இத்யாரப்ய “இவையாமென்னலாம்படியிருந்தால்” என்னுமளவும் இப்பாட்டில் பூர்வார்த்தார்த்தத்தை ஸ்புடஞ்செய்தபடி; “அந்த:ப்ரவிஷ்ட:” (அந்த:ப்ரவிஷ்ட:) இத்யாதியாலே மூன்றாம்பாதார்த்தஞ்சொல்லுகிறது. இவைதானென்னலாம்படியென்றது- “ஸச்ச த்யச்சாபவத்” (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றதைப்பற்ற. “அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா” (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) என்கிறவிடம்-ஸர்வாத்மபதவிவரணம். “அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா” (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) இத்யநேநருபநபோவ்யாவ்ருத்தி:. ஶரீராத்மபாவலக்ஷணமாகப் பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆதாராதேயபாவ, நியந்த்ருநியாம்யபாவ, ஶேஷஶேஷிபாவங்களாகிற மூன்றும் “உடன்மிசையுயிரென” என்கிறவிதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைநியமிக்குமிடத்திலென்று தொடங்கி ஶேஷியாயின்று நடத்திக்கொண்டுபோருமென்னுமளவாக) ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணே “ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி - ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி” (ய:ப்ருதிவ்யாம்திஷ்டந் ப்ருதிவ்யாஅந்தரோயம்ப்ருதிவீநவேதயஸ்யப்ருதிவீஶரீரம் ய:ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி-யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஆத்மாநமந்தரோயமயதி) இதி ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறதென்றது - “யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதுஞ்ச ஶக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்ய ஶரீரம்” (யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம்ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தேநியந்தும், தாரயிதுஞ்சஶக்யம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்ய ஶரீரம்) என்றபாஷ்யவாக்யத்தைப்பற்ற.

அப்ருதக்ஸித்தப்ரத்யயாவாச்யமாஹ (வ்ருக்ஷத்திலேயிதி) ப்ருதக்ஸ்தித்யாஹமாகையாலேயென்றபடி. த்ரவ்யப்ரத்யயாவாச்யமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்களத்ரவ்யங்களாகையாலேயென்றபடி. ஆனாலெங்ஙனேயென்ன (விஶிஷ்டத்திலேயித்யாதி) த்ரவ்யத்வேஸதி ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவ நியந்த்ருநியாம்யபாவஶேஷஶேஷிபாவ விஶிஷ்டத்திலேயென்றபடி. இத்தால் தாரகத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஆத்மபாவமும், தார்யத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஶரீரத்வமுமென்றபடி. அவ்விஶிஷ்டம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே வ்யக்தம்.

(இதுதான்) “திடம்” என்கிறவிஶேஷணந்தான். த்ருடத்வத்தைமூன்றுவகையாகவருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி) இரண்டாமதத்துக்கு த்ருட

மென்கிறது-சிரகாலஸத்தாயித்வத்தைப்பற்ற. “ [illegible] ” (தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூதః ஆகாஶாத்வாயுః) இத்யாதி தைத்திரீயகே. சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே யென்றவிடத்தில் “ [illegible] ” (பருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே) இத்யாதிலயஶ்ருதிவிவக்ஷிதா. மூன்றுமாத்ரத்தில். தருடமென்று-ஶ்ருதியிலே தருடமாகச் சொல்லப்படுகிற விதத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே “ [illegible] ” (சத்வாரியேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறுரென்றபடி. “ [illegible] ” (சத்வாரியேவபூதாநிமிதஸ்ஸம்பத்தாநி ஸமாஸாதிதசைதந்யாநிதாந்யேவாத்மா) என்கிறவன் - லோகாயதிகன்.

(இவைமிசை) இவற்றின்மேலே. இவற்றையடியாகக்கொண்டு-பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு. ஆய என்கிறபதம் உண்டாக்கியென்கிற வாத்தத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (ஆயென்றதித்யாதி) ஆக்கியென்றபடியென்றவிதுஃபலிதார்த்தம்.

ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நம (ஆயித்யாதி) உத்தரம் (பஹுஸ்யாமித்யாதி) பஹுஸ்யாமென்று - வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. ப்ரஜாயேயவென்று - ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி. (வைதிகநிர்த்தேஶம) வைதிகநிர்த்தேஶம்போலேயென்றுகூட்டுவது. தாத்பர்யார்த்தம் (அவற்றிலேவ்யாபிக்குமிடத்திலித்யாதி) அவையவற்றிலென்னுமல “ அவைதோறும் ” என்றதின தாத்பர்யம (ஜாதீத்யாதி) கரந்து - வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதே.

ஶ்ருதிக்குத்தேஜஃபராசாயத்தை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறுர (அபௌருஷேயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (ப்ரத்யக்ஷாதீதி) ஆகிஶயத்தாலே யநுமாநத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களிற்வ்யாவ்ருத்திவாக்யம- “ சுடர் ” என்றதுக்காத்தாந்தரம். ஜ்வாலாபேக்ஷாநுமாநத்தாலே ஐகயக்ராஹிப்ரத்யக்ஷமும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலே வஹ்ந்யநுஷ்ணத்வாநுமாநமும் பாதிதமிறே. ஶ்ருயதேநித்யமிதி - ஶ்ருதிః என்றுய, க்ஷணத்வம்ஸியான ஶப்தத்துக்கு நித்யத்வமெப்படியென்ன (பூர்வபூர்வேத்யாதி) க்ரமநித்யத்வம விவக்ஷிதம. இப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தில ப்ரமாணமேதென்றுல வேதங்களென்றுசொல்லிற்று , முதற்பாட்டுத்தொடங்கிச்சொன்னவாத்தங்களிலே ப்ரமாணமேதென்ன (இத்தாலித்யாதி.)

(இவற்றைஸம்ஹரித்ததேவன) “ [illegible] ” (தமஃபரோதேவஏகீபவதி) என்கிற ஶ்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைக்காக “சுடர்” என்கிறதென்கிற திருவுள்ளத்தாலே “ தேவன் ” என்கிறுர. “ [illegible] ” (யஸ்யப்ரஹ்மச) இத்யாதிஶ்ருதியில * ஓதநோபஸேசநஸூசிதார்த்தத்தைஸூத்ரகாரர் “ அத்தா ” என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்த்தேஶித்தாற்போலே “ உண்ட ” என்கிறுர. ஶரீராத்மபாவப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரத்தத்திருக்குச்சொல்லுவானென்னென்ன (முனபித்யா

தி) முன்பே - "படர்பொருள் முழுவதுமாய்" "கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றவிடத்திலே. (இது தன்னதல்லாமையால் வருமைஸ்வர்யம்) ஸம்ஹாரந் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் தத்தீநமென்று வருகிற வைஸ்வர்யம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழியில் விஸ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே இதைச்சொல்லாதொழியில் ஐஸ்வர்யங்குறைந்து தோற்றுமிறேயென்றபடி. ஸரீராத்மபாவ ப்ரதிபாதகமான விப்பாட்டில் ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுவானென்னென்னில், ஸரீராத்மபாவமநுப்ரவேஸகாரணமாகையாலும், ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணத்திலேயேயநுப்ரவேஸஞ்சொல்லுகையாலுஞ் சொல்லுகிறது.

(இத்தால்) "படர்பொருள்முழுவதுமாய்" என்றும் "உண்டசுரன்" என்றுஞ்சொல்லுகிறவித்தாலென்றபடி. பரபக்ஷநிரஸநமுமித்தாலே ஸ்வபக்ஷஸ்தாபநமுமுண்டாயிற்றென்கிறார் (திடவிசும்பித்யாதி) ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யவாதிந:-யாதவீயா:. பூர்வபூர்வோச்சாரணத்தைப்பற்றி யென்கிறவிடத்திலே - "𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 - 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂" (ஏதத்தேவசவேதஸ்யாபௌருஷேயத்வம்நித்யத்வஞ்ச - யத்பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரேணததேவக்ரமவிசேஷம்ஸம்ருத்வாதேநைவக்ரமேணோச்சார்யமாணத்வம்" என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம். ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யஞ்சொல்லுகிறவர்களை யென்கிறவிடத்திலே - "𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈𑌕𑍍𑌯𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃, 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑍈𑌕𑌤𑌾𑌨𑌤𑌾, 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤" (ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யஸ்வரூபைக்யநிபந்தநத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்த பேதாபாவத்ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஹாநி:, பதாந்தரப்ரயோகவையர்த்த்யம், பதாநாம் பர்யாயத்வஞ்சஸ்யாத். ப்ரஹ்மணஸ்ஸத்ய[illegible]நகலபத்வாதி கல்யாணகுணைகதாநதா, அகிலஹேயப்ரத்யநீகதாசபாத்யேத) என்கிறபாஷ்யவாக்யமநுஸந்தேயம்.

இவையுண்டசுரன் திடவிசும்பென்றுதொடங்கி, சுடர்மிகுசுருதியுளுள்ள இத்யந்வய: ....*

எட்டாம்பாட்

சுரரறிவருநிலைவிண்முதல்முழுவதும
வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமூன்றெரித்தமராக்குமறிவியந்
தரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சுரரறிவருநிலை) இப்படி ஶ்ருதிப்ரஸித்தனாகிற ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் ப்ரஹ்மாவாகப்படுக்கும், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனாகையாலேயென்றுந் தான் ருத்ரனாகப்படுக்கும், ஸம்ஹாரக்ஷமனாகையாலேயென்றுஞ் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில், “[illegible]” (தஸ்மிந்நண்டே பவத்ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:) “[illegible]” (கல்பாதாவாத்மநஸ்துல்யம் ஸுதம்ப்ரத்யாயதஸ்தத: । ப்ராதுராஸீத்ப்ரபோரங்கே குமாரோ நீலலோஹித:) “[illegible]” (யஸ்யப்ரஸாதாதஹமச்யுதஸ்ய பூத: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோந்தகாரீ । க்ரோதாச்ச ருத்ரஸ்ஸ்திதிஹேதுபூதோ யஸ்மாச்ச மத்யே புருஷ: பரஸ்மாத்) “[illegible]” (ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ । ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ) “[illegible]” (யந்ந தேவா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஶங்கர: । ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) “[illegible]” (அஹம்பவோ பவந்தஶ்ச ஸர்வம் நாராயணாத்மகம்) “[illegible]” (த்வந்தராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:) இத்யாதிவாக்யங்களிலே அண்டத்துக்குள்ளே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அந்த ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும், சொல்லுகையாலே அண்டாந்தர்கதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அண்டாத் பஹிர்ப்பூதமான ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி பதார்த்தங்களை யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், “[illegible]” (யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்) என்றும் “[illegible]” (விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ:) என்று

மிபபடி பரமாணங்களாலே சதுாமுக ருதராங்கர பூதனுய்கொண்டு அமரஜநஜஞாந பரதாநமும் தரிபுரதஹநமுமபணணிறைபோலே அண்டாநதாககதமான பதாாததஙகளினுடைய ஸருஷ்டிஸமஹாரஙகளேயும முன்புசொனன ந்யாயததாலே சதுாமுக ருதராநதாபபூதனுய, அதஏவதத்வாசக ஸபதவாசயனுயககொண்டு அவாகளுககுந தெரியாதபடிநின்ற வெம்பெருமானருனே செயதருளுகையாலு மெமபெருமானே பரஹ்ம ருதராதிகளுககு மீஸவரனெனகிருா. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம் வயஷடி ஸருஷடி ஸமஹாததாககளான பரஹ்மருதரர்களும் தசதிநரொனகிருா.

சுரர்-தேவாகளான பரஹ்மாதிகளுககும. அறிவரும - அறியவொண்ணுத. நிலே-நிலேயையுடைததான. விணமுதல-ஆகாஸமுதலாயுள்ள. முழுவதும-ஸமஷடிரூப ஸமஸதவஸதுககளுககும. வரனமுதலாய- வரிஷடமானகாரணமாய. அவை-அவறறை. முழுது- நிஸஸேஷமாக. உணட - உபஸமஹரிப்பதும்செயகையாலே. பரபரன - வயஷடி ஸருஷடி ஸமஹாரசாத்தாககளாயககொணடு பரரானபரஹ்மருதராதிகளுககும பரனுனவன. அரன - ருதரனும. அயன - பரஹ்மாவும். என- எனறுபரஸிததமாமபடி. புரமொருமூனறு - அதவிதியமான புரதரயததை. எரிதது-தஹிததும. அமராககு - தேவாகளுககு. அறிவு - ஜஞாநததை. இயநதும - உபதேசிததும. உலகு - அண்டாநதாவாததிலோகஙகளே. அழிதது - ஸமஹரிததும். அமைதது - அவறறைஸருஷடிததும. உளள - அவாகளுக்குளளே ஆத்மாவாயநிறகுமவன. விண்ணெனறு - "கஹிநதவஹாகாஸஓதஸ்ஹொப்ராதஸ்ஹ" (கஸமிந்நுகலவாகாஸஓதஸ்சபரோதஸச) எனறுகாாககிவித்யையிறசொலலுகிற கணககிலே மூலபரகருதியாகவுமாம. இயததல-கொடுததல. இததால பரஹ்மருத்ராதிகளபககலிலே பாதவஸஙகைபணணுகிற குதருஷடிகளே வ்யாவாததிககிறது.....*

ஈகூ - எட்டாம்பாட்டு

(சுரரித்யாதி) ப்ருதிவ்யிததனவனேயெனறும, ஸாவ ஸரீரியாய் நிற்கிறுனவனேயென்றுஞ் சொலலாநினறீா, அலலாதாருமோரோகாாயஙகளிலே அதிகரிதது அவையும நடததியனரேபோருகிறது - பரஹ்மா ஸ்ருஷ்டிககுககடவனுய, ருதரன ஸமஹாரததுககுககடவனுயனரேபோருகிறது, இவறறை யொருவயகதியிலே யேறிடடால நீா பகூபாதத்தாலே சொன்னீராகீரோவெனன ; ஒருவயகதியில பகூபாததாலேசொலலுகிறேனலலேன், பரமாணகதிகளே யாராயநதால அவை யவாகளபககலில கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேனென்கிருர்.

(சுரரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாலறியவரிய ஸ்வபாவததையுடைததாயிருக்கிற விண்ணுண்டு-மூலபரக்ருதி. அது தொடக்கமாகவுணடான

வெல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்டமான காரணமாய. "அக்ஷரம்பராந்த்ருதேः" (அக்ஷரமம்பராந்ததருதேः) என்று அம்பராந்தமென்று சொல்லக்கடவதிறே; க்ஷாந்தி விதயையிலே "கஸ்மிந்நுகல்வாகாஸ ஓதஸ்ச ப்ரோதஸ்ச" (கஸ்மிந்நுகல்வாகாஸஓதஸ்சப்ரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஸபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்; ப்ரக்ருதிகார்யமான வாகாஸவாசி பதத்தையிட்டு காரணமான மூலப்ரக்ருதியை யுபசரிக்கிறது. (வரன்முதலாய) காரணதசையிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்துத் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமானவிலேவந்தவாறே அவ்யக்தம், மஹாந், அஹங்காரமென்கிற விவற்றிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும், காரணபரம்பரையோடு கார்யபரம்பரையோடு வாசியறத் தானேநின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே வரிஷ்டமான காரணமாயென்கிறது.

(அவைமுழுதுண்ட) ஸம்ஹாரத்திலும் வந்தால முழுக்க ஸம்ஹர்த்தாவாகிறானு மவனே. [யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதநः। ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்] (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபே பவதஓதநः। ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்), யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற விதெல்லா மோதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யுவுபஸேசந கோடியிலே நிற்கிறான; [கஇத்தாவேதயத்ரஸः] (கஇத்தாவேதயத்ரஸः) அப்படியிருக்கிறவன பெருமை ஒருவர்க்கு மறியநிலமோ ' என்னுநின்றதிறே.

(பரபரன) ப்ரஹ்மாதிக ளதிகாரிபுருஷர்களா யிருக்கையாலே நம்மைக்குறித்து அவர்கள பரராயிருப்பதொன்றுண்டிறே, "பரःபராணாம்" (பரःபராணும) என்கிறபடியே அவர்கட்குக்கும் பரனாயிருக்குமவன். "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந் தேவா" என்னக்கடவதிறே.

(புரமிதயாதி) ருத்ரன் த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினானென்றும; (அமரர்க்குமறிவியந்து) அறிவையீயந்து. அன்றிக்கே, வியத்தல - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக் கொடுத்தென்னவுமாம. ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணினானென்றும், ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே நாட்டிலே யவர்களுக்கு; அங்ஙனன்றோ? என்னில ; அவற்றையாராய்ந்தால், "விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸः। தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஸம் ஸவிஷேஹே மஹேஸ்வரः" (விஷ்ணுரா

த்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸ: | தஸ்மாத்தநூஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஸமஸவிஷேஹேமஹேஸவர:) என்றுகின்றாகளிறே அத்தையடியறிவார், "நண்ணாககரம விழநனிமலே சிலவளாவு செயதஙகழனிறவமபதுவானவனே" என்றுனைறர்களிறே * மயாவறமதிலை மருளப் பெற்றவர்கள் ; தானபூட்டினநாணி, தன்கழுதகை யறுத்துககொண்டு போகாதொழியும் போது மீஸ்வர னந்தராதமாவாய் நிற்கவேணும். ப்ரஹ்மாதேவர்களுககு ஜஞாகபரதாகம பணணிறுனென்ருரு பரஸித்தியுண்டு, அதுக்கடி யாராயகதால "யொஸ்ரஹ்மாணம்விதிர்திவ—ஈவ—ம" (யோபரஹ்மாணமவிததாதிபூாவம) எனகிறபடியே அவனடியாயிருககும. (அரனித்யாதி) அரனசெயதான, அயன்செயதானென்ன உலகழித்தமைத்துளன். சூரறிவருகிலேவிண்முதல முழுவதும வரனமுதலாய அவைமுழுதுண்டபரபரன அரனெனபுரமொருமூனறெரித்து உலகத்தையழித்து, அயனென அமரர்கரு மறிவியந்து உலகத்தையமைத்துளன்.

"ஏதௌஸ்ரவிபுதஸ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ | ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ" (ஏதௌதவௌவிபுதஸரேஷ்டடௌபரஸாதகரோதஜௌஸ்மருதௌ| ததாதாஸிதபந்தானௌ ஸ்ருஷ்டிஸமஹாரகாரகௌ " என்கிறபடியே பரமாணகதிகளிருந்தபடியால ஏகதேஸஸருஷடியு மேகதேஸஸமஹாரமுமே பரஹ்மாதிகளுக்குள்ளது; அதுதானுமிவாகளுக கந்தராதமாவாயநினறு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைபபணணுகிறுன ஸாவேஸ்வரனுகையாலே சொன்னேனத்தனே, ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாததகதாலேசொனனேனல்லேனெனறு குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிககிறுா . ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (சூரரிதயாதி) "வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன" எனகிறபதங்களையும. "அரனயனெனவுலகழிததமைததுளன்" எனகிறபதஙகளையும கடாக்ஷிதது பரஸ்ேனாதரருபேணஸங்கதி (ஸருதிஸிததனவனேயித்யாதி) ஸருதிஸிததனவனேயென்று மெனறது - "சுருதியுளுளன" என்றததைபபறற, ஸாவஸரீரியாயிதயாதியாலே-ஸரீரபூதபரஹமாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரதயாகாதருதவமிலலையெனறுபலிதம். தத்ரஸஙகதே (அல்லாதாருமிதயாதி) விவரணம் (பரஹ்மாவிதயாதி)

"சூரரறிவருநிலை" என்கிறவிஸேஷணம-பரஹமருத்ரர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸமஹாரஙகள ஸாவத்ரிகஙகளன்றென்றறிவிககைககாக. ஸப்தாாததம் (பரஹ்

மாதிகளாலேயாதி) நிலை - ஸ்வபாவம். (விண்ணென்று மூலப்ரக்ருதி) ப்ரஹ்மாதிகளால் அறிய அரிய ஸ்வபாவமான ஆகாஶமென்றபோதே மூலப்ரக்ருதி பரமென்று ஸித்தம். முழுவதும்-முழுவதுக்கும். ஆத்மஸௌகர்யார்த்தமாக ஶ்ருத்யந்தரம் ஸூத்ரமநுஸந்தேயம். ஆகாஶஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (கார்கீத்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே கார்கீப்ரஶ்நே “யதூர்த்வம் கார்கி திவோ யதவாக் ப்ருதிவ்யா யதந்தரா த்யாவாப்ருதிவீ இமே யத்பூதஞ்ச பவச்ச பவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவ ததோதஞ்ச ப்ரோதஞ்சேதி கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி” (யதூர்த்வங்கார்கி திவோயதவாக்ப்ருதிவ்யாயதந்தராத்யாவாப்ருதிவீ இமேயத்பூதஞ்ச பவச்சபவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவதத்தோதஞ்சப்ரோதஞ்சேதிகஸ்மிந்நுகல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி) ஆகாஶஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதி யெவனிடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறதென்ன, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமுமாகக் கிடக்கிறதென்றிறே ப்ரக்ருதியென்றபடி. இஶ்ருதியிலாகாஶவாசிஶப்தம் மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமென்னுமத்துக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உத்தரமீமாம்ஸாயாம் ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்ருதீயபாதே இதம் ஸூத்ரம். “அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே:” என்ற ஆகாஶவாசிஶப்தம்-மூலப்ரக்ருதிவாசியென்னுமத்தோற்ற அம்பராந்தமென்றிறே ஸூத்ரகாரரென்றபடி. அம்பராந்தம்-அம்பரகாரணம். ஆகாஶகாரணமவ்யாக்ருதம்- தஸ்ய த்ருதே: - தத்தாரதயாஸ்யாக்ஷரஸ்ய வ்யபதேஶாதக்ஷரம் பரம் ப்ரஹ்மேதி ஸூத்ரார்த்த:. “விண்” என்று மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமானக்ரமமேதென்ன (ப்ரக்ருதிகார்யமானவித்யாதி) “அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: என்று” என்றவாக்யாந்தரம் ஆகாஶஶப்த நிர்திஷ்டத்தை என்று ஶேஷம். உபசரிக்கிறது-காரணே கார்யோபசாரம்.

காரணத்துக்கு ப்ரத்வமாவதென்னென்ன (காரணத்தையிலுமித்யாதி) ஸம்ஹாரத்தை யூஞுக்கச்சொல்லுவானென்னென்ன (யஸ்யப்ரஹ்மேத்யாதி) கடவல்லியாம் “யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: | ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:” (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபேபவத ஓதந: | ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் கஇத்தாவேதயத்ரஸ:” இதி. ப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச என்றது-ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ம்ருத்யுவைச்சொன்னது ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்யமாநமஸ்த ப்ராதநவோதந:- உபஸேசநம். உபஸேசநம்-தத்யாதி. ஸ:யத்ர-யஸ்மிந்ப்ரகாரே ஸ்தித:, தம்ப்ரகாரமித்தா-இத்தமிதி கோ வேதவென்றபடி, ஸ:யத்ர - மஹிம்நி ஸ்தித:, தம் மஹிமாநமிதி கோ வேதேதிவா.

“பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: | ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:” (பர:பராணாம்பரம:பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: | ரூபவர்ணாதிநிர்த்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:” இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே.

பராணும்பரயஃபரஃ ஆதமஸமஸ்தநிதஃ-தனகருததானேயாதாரம். ப்ராக்ருதரூப வாணுநிரஹிதஃ. ஸம்வாதம் (மனிசாககிதயாதி) மநுஷ்யாகளுக்கு தேவதைகளு ததேஶ்யமானவோபாதி, தேவாகளுக்கு முதநேஶயநயா ஆஶ்ரயணீயனுயிருக்

“ சுராறிவருகிலே ” இதயாதியாறசொனன ஸமஷடிஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டி ஸமஹாரஙகள் பகவததீநஙகளாகிலும், வ்யஷடி ஸருஷடி வயஷடி ஸம்ஹாரங்க ள் ப்ரஹ்மருதராதீநஙகளெனறனாலே பரஸித்தியெனன; அவறறையும் ததநதர் யாமியா யீஶ்வரனே செயகிருனெனகிரு (புரமொருமூனறெரித்திதயாதி) என று மேலுககெலலாம ஸஙகதிகணடுகொளவது. இநதஸஙகதிககு “ அரனடனென வுலகழிததமைததுளனே ” என றதிலேநோககு. ஆனால “ புரமொருமூனறெரிதத மராககுமறிவியநது ” எனகிறபதஙகளுககுக கருததென்னெனனில ; அவாகளுகக நதராதமாவாயநினறு திரிபுரஹநநதையும ஜஞாநபரதாநததையுநதானே நடத தினுறபோலே வயஷடி ஸருஷடயாதிகளையும ததநதராதமாவாயநினறு தானே நடததினுனெனறு கருஷ்டாநதாரததமெனறு கணடுகொளவது. “ ருத்ரன திரிபு ரதஹநமபணணினுனெனறும ” எனறசமபநதம “ தேவாகளுககு ஜஞாநபரதாநம் பணணினுனெனறும ” எனறதை ஸமுசசயிககிறது. அறிவு இயநதெனறுபிரிதது, இயநது எனறது ஈயநது எனறதாய, கொடுததெனனுதல , அனறிககே, அறி, விய ந்தெனறு பதபேதமானபோது வியநதல - கடததலும, கொடுததலுமாகையாலே யறிவைககொடுததெனறபடி. ஆதரபேதமிலலை, பதபேதமேயுளளது. அடியறி வாா - வயாஸாதிகள். “ விஷ்ணுராத்மா ” (விஷணுராதமா) இதயாதிஶ்லோ கோபாரதேகர்ணபர்வணி. ததனைவநாராயணீயே நாமநிாவசநாதயாயே “ ஷ தனஷ்ட ” (ஏதௌதவௌ) இதயாதிஶச. ப்ரமாணுநதரம (நணணுரிதயாதி) ஶதருககளுடைய திரிபுரமாகிறபடைவீடு நஶிக்கும்படியாகபபெருத்தமேருவான விலலைவளைதது, அநநகரஙகளிலே நெருபபுநிரமபுமபடி யமபுககுககூரமையாயப புக்கு அழியசசெயது, அநதவிஜயாபதாநததை யவனசெய்தானெனறு விருதுதி ததிரியுமபடிபணணினவனை. “ தஸ்மாத்ஜயா ஸமஸ்பர ஸவிஷேஹ ” (தஸமாததநுர்ஜயாஸமஸ்பாஶமஸவிஷேஹே) எனறதுகருததாதபாயம் (தான பூட்டினவித்யாதி)

பரமாணகததாராததமாக வுகதாநுவாதம (ப்ரஹ்மாதேவாகளுக்கித்யாதி) “ யோப்ரஹ்மாணம் விதநாதி பூர்வம் ” என்னுமளவும் விவக்ஷித ம். இயமஶ்வேதாஶ்வதரோ “ தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஶம் முமுக்ஷுர் வைஶரணமஹம் ப்ரபத்யே ” (தம்ஹதேவமாதமபுததிபரஸாதம்முமுக்ஷு ாவைஶரணமஹம் ப்ரபதயே) இதயநதம். ஆதமபுததிபரஸாதம் - ஆதமபுத்திப்ர ஸாதகம். அவனடியாயிருக்குமென்றது-தான் பரஹ்மாவுக்கு ஜஞாநபரதாநமபண் ணி, அவனுக்கநதராதமாவா யவனையிட்டு தேவாகளுக்கு ஜஞாநபரதாநம்பண்ணி னுனென்றபடி. அழிக்கை - ஸமஹாரம். அமைக்கை-ஸருஷ்டி.

இப்படி பதங்களினுடைய வாக்யார்த்தங்களை யருளிச்செய்து வாக்யயோஜனை யை யருளிச்செய்கிறார் (சுரரறிவரு இத்யாதி)

கீழே த்ரிபுரதஹநத்துக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கு மடியவனென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, வ்யஷ்டி ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கு மடியவ னென்னு மதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஏதௌ தவாவிதயாதி) யதவா, "பர மாணங்களிலையாராய்ந்தால" என்று அவதாரிகாவிலக்ஷித பரமாணத்தைக்காட்டு கிறார் (ஏதௌ த்வாவிதயாதி) ஆதல். "சுரரறிவருநிலை" இத்யாதி வாக்யத்தில அந்வயமருளிச்செய்கையாலே யந்த்வாக்யத்திலே பாடடுக்கநய வ கணடுகொள் வது. "உளன்" - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குள்ளே யந்தராத்மாவாயநிற்கு மவனென றபடி. ... ... *

ஒன்பதாம் பாட்டு

உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுக
ளுளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுக
ளுளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையி
லுளனிருதகைமையொடொழிவிலன்பரந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாவலம்பி குத்ருஷ்டிகளை நிரா கரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமு மில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகை யாலே வேதமும், வேதவேத்யனான ஈஶ்வரனும், அவனுடைய வைபவ ரூபமான ஜகத்து மில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது.

ஶூந்யவாதியான வுன்னைக்கேட்போம், ஈஶ்வரனுடைய வில்லா மையை ஸாதிக்கிற நீ ஈஶ்வர னுளனென்றோ? இலனென்றோ? ப்ரதிஜ் ஞை பண்ணுவது; இவை யிரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லா மைஸம்பவியாது. எத்தாலேயெனனில், லோகத்தில பாவாபாவஶப்தங் களும பாவாபாவ ப்ரதீதிகளும் வித்யமாநவஸ்துவினுடைய வ்வஸ்த்தாவி ஶேஷ கோசரமாகக் காண்கையாலே. ஆதலாலீஶ்வர னுளனெனனில, அஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டனுயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாயவரும; ஈஶ்வ ரனுளனலனெனனில், நாஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டனுயிருக்குமென்று சொ ல்லிற்றாயவரும். இப்படி ஈஶ்வரவ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களையுமுளவென் னில் இவையுமஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டங்களாய்க்கொண்டுளவென்றுசொ ல்லிற்றாய வரும், தத்வ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களை யில்லையென்னிலும, அ

வை நாஸ்தித்வதாம விஶிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றாய்வரும், அந்த அஸ்திநாஸ்திரூப பதார்த்தங்களும் அவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாணங்களாலே. இப்படி அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வங்களாகிற குணங்களையுடையனென்று சொல்லுகையாலே அஸ்தியென்னிலும் உளன், நாஸ்தியென்னிலும் உளன், உளனுமிடத்து ஸர்வாந்தர்யாதமாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார். இப்படி ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தது. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஈஶ்வரத்தத்வத்தை யிசையாதே வேதபாஹ்யரில் ப்ரதமகண்யராய ஸர்வஶூந்யவாதிகளான மாத்யமிகபௌத்தரை நிராகரிக்கிறார்.

உளனெனில் - ஸ்வமதத்தாலே உளனெனிலும். உளனலனெனில் - பரமதத்தாலே உளனலனெனிலும். உளன - ஸத்பாவாஸத்பாவ தர்மங்களுக்காஶ்ரயவிஶ்ரஸத்திநியில்லாமையாலே ப்ரதிஜ்ஞாவேளையிலுமுளனென்றாய ஸத்பாவங்கொள்ளவேணும்.==அனபினபு. உளனெனவில்லனெனவிவை - உளனென்று மிலனென்றுஞ்சொல்லுகிறவிவற்றை. குணமுடைமையில் - குணமாகவுடையனுகையாலே. இவ்வுருவுகள், இவ்வருவுகள் - ரூபவத்தாயுமரூபவத்தாயுமுள்ள விஜாதீயத்தில வஸ்துக்கள். அவனுருவம், அவனருவம் - தனக்கு ப்ரகாரரூபமாயு மப்ரகாரரூபமாயுமுள்ள ப்ரகாரமாயிருக்கிற. இருதகைமையோடு - இரண்டுஸ்வபாவத்தோடும். உளன் - உளனுய. பரந்து - அவற்றை வ்யாபித்து. ஒழிவிலன - ஒழிவின்றியேயிருக்குமவன. .. . . *

---

௬ - ஒன்பதாம் பாட்டு.

ஸர்வஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கிறார். நிரஸிக்கிறபடிதானென்னென்னில், பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலே. இவ்வாழ்வார் தாமடியாக பாஷ்யகாரர்க்கு அவனை நிரஸிக்கலாம், இவர்தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடி யெனனென்னில ; அதுவு மிவ்வாழ்வாரதம பக்கலிலே யுண்டு. புறம்பே சில ப்ரஹ்மாதிகள் பக்கலிலே ஈஶ்வரத்வ ப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, ப்ரமாணங்களையு மதுக்கீடாக நியமித்துக் கொண்டுவந்து தோற்ற, தாமங்கீகரித்தவனே ஸர்வஸமாதபரனென்றும், ஜகத்து அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமென்றும், தத்ப்ரதிபாதகப்ரமாணம வேதமென்றும், தம்முடையமதத்தை யுபந்யஸித்துநின்றாக்கீழ ; இவையித்தனையு மில்லையென்னும்போது பூர்வபக்ஷமாக இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்துக்கழிக்கவேணுமிறே , அதில இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்து அவனில்லையென்னப்போகாது ; முதலிலே ஶூந்யமென்னில் ஸர்வ ஶூந்யவாதம ஸித்தியாது.

இனி யுன்னைக்கேட்போம், நீதானீஸ்வரனுளனென்கிற சொல்லாலே அவனில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! இல்லையென்கிற சொல்லாலே யில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! என்ன. இங்ஙனவிகல்பிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்ன; உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னாலுனக்கபிமதமான அபாவம் ஸித்தியாதேபோம்படி, இல்லையென்கிற சொல்லாலு முனக்கநபிமதமானதே காண் ஸித்திப்பது, ஆனபின்பு நீ இல்லையென்கிற சொற்கொண்டே அவனுண்மையை ஸாதிப்பன். லோகத்தில் பாவாபாவரூபங்களுக்கு யாதொருபடிபொருள்கொள்ளுகிறோம், அப்படிகொள்ளில் நீநினைக்கிறவர்த்த முன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது; அங்ஙனேகொள்ளாயாகில் வார்த்தைதன்னி லுனக்கதிகாரமில்லை.

(உளனெனில்) ஈஸ்வரஸத்பாவம் முதலிலே யில்லையென்கிற நீ அவனுண்மைக் கிசையாயிறே; நானுளனென்கிறபோலே சொல்லில் தானேயுளன். (அவனுருவமிவ்வுருவுகள்) ஈஸிதவ்யநிரபேக்ஷமாகவன்றிறே யீஸ்வரனுளனாவது, அவனுளனாமிடத்தில் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்) என்கிறபடியே ஜகத்தவனுக்கு ஶரீரதயாஶேஷமாயுண்டாம். உளனலனென்பாயோ, அப்போதபாவதாமியாயத்தோற்றும். (அவனுருவமிவ்வுருவுகள்) அப்போது நாஸ்திஶப்தவாச்யமாய அவஸ்தாந்தரபாக்காய்க்கொண்டு இவற்றினுண்மைதோற்றும். கடோஸ்தி யென்றால் வாயும் வயிறுமான வாகாரந்தோற்றும், கடோநாஸ்தி யென்றால் நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டமாயத் தோற்றும், இங்கில்லை யென்றதாகில் வேறோரிடத்திலேயுண்டாம், இப்போதில்லையென்றதாகில் வேறொருகாலவிஶேஷத்திலேயுண்டாம்; எங்குமெப்போது மொருப்ரகாரத்தாலும் கடமில்லையென்னக்கூடாமையால் நிருபாதிக நிஷேதமில்லையிறே.

(உளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையில்) உளனென்கிறவித்தையும், இலனென்கிறவித்தையும், இவையிரண்டையும் குணமாகவுடையனாகையாலே. இவையிரண்டு மிரண்டு தாமமாயிற்று. (உளனிருதகைமையோடு) உளனென்கிறசொல்லாலு மிலனென்கிறசொல்லாலுஞ்சொன்ன, இரண்டுஸ்வபாவத்தாலு முளனானான். (ஒழிவிலன்பரந்தே) நானுளனென்கிற சொல்லாலே யுண்மையைச்சாதித்தேன், நீயில்லையென்கிறசொல்லாலே யுண்மையை ஸாதித்தாய், ஆக இருவருமாக வுண்மையை ஸாதித்தோம்; இனி அவனுளனானால் உளனாமாப்போலே ஸவிபூதிகனாயே யுளனாக வமையாதோவென்கிறார்........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (உளனெனிலித்யாதி) பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலேயென்றது - "ஸூந்யாநுபபத்தேஶ்ச" என்ற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து. "பாஷ்யகாரரித்தைக்கொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கொளொருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பாஷ்யத்தில நிரஸநக்ரமத்தைத் தருஷ்டாந்தீகரிப்பானென்னென்னென்; பாஷ்யகாரருக்கு முற்காலீநரான வ்யாக்யாதாவுக்கு த்ருஷ்டாந்திகரிக்கலாமென்று பரிஹாரமாதல், க்ரமைக்யமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாதல்.

ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வாராமடியாகவித்யாதி) ஆழ்வார்பக்கலிலேயுண்டென்றது - * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்கவறியலாமென்றபடி. நிரஸிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (புறம்பேயித்யாதி) யத்வா, இவர்தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடி யென்னென்னிலென்றது-ஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கைக்குப் ப்ரஸங்கமேதென்றபடி. அதுவுமிவ்வாழ்வார் பக்கலிலேயுண்டென்றது-அந்தப்ப்ரஸங்கமுமிவர்பக்கலிலே யுண்டென்றபடி. ப்ரஸங்கமுண்டென்றதை யுபபாதிக்கிறார் (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுடைய வுண்மையையும் வேதப்ராமாண்யத்தையு மிவர்கீழே ஸாதிக்கையாலே யவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ணுகிறார்களென்றபடி. என்றிங்ஙனே ஸங்கதியாதல். அதவா, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஆதல். உபயஸித்தமின்றாகிழ-ஏழாம்பாட்டிலும் எட்டாம்பாட்டிலு முபயஸித்தமின்றோன்றபடி.

(இவையித்தனையுமென்று தொடங்கி ஶூந்யவாதம்ஸித்தியாதென்றுமளவும்) ஸ்வகதமாக வாழ்வாருடைய விசாரம். இவையித்தனையுமென்றது-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாத்ருப்ரமாணப்ரமேயங்களை. (கழிக்கவேணுமிறே) வெறுமனே ஶூந்யமென்றுசொல்லப்போகாதே? என்றுகருத்து. இல்லையென்னப்போகாதென்றது-அநுபாஷித்தில்லையென்னும்போது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலில்லை, என்னவேணுமிறே, அதில் இப்போதில்லையென்றால் காலாந்தரத்திலேயுண்டாம் இங்கில்லையென்றால் தேஶாந்தரத்திலேயுண்டாம், இன்னப்ரகாரத்தாலே யில்லையென்றால் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயுண்டாம், ஆகலோகத்ருஷ்டப்ரக்ரியையைப் பார்த்தால் பாவாந்தரம் அபாவமாகையாலே தேஶாத்யுபாதிரஹிதமாகவில்லையென்னப்போகாதென்றபடி. (முதலிலேஶூந்யமெனனில) உல்லோகமாக ஶூந்யமெனனில, ஸர்வஶூந்யவாதம ஸித்தியாதென்றது-ஶூந்யத்வப்ரதீதிக்குப் ப்ரமாத்ரந்தயமங்கீகரிக்கையாலேயென்றபடி. அன்றிக்கே, முதலிலேயித்யாதிக்கு-அங்கீகரித்ததநுபாஷியாதே வெறுமனே ஶூந்யமெனனில, ஶூந்யபூர்வமான ஶஶவிஷாணாதிகமே ஶூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஶூந்யவாதம ஸித்தியாது, ஸர்வத்தையும் ஆஶ்ரயித்தவேந அங்கீகரித்து அவற்றிலஶூந்யத்வத்தை ஸாதியாமையாலே என்றதாத்தமாதல. அத்ர "ப்ரதீதிஸ்த்ஹிஷ்டா" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

கீழ்ஸ்வகதமாக விசாரித்து இனியவனை யபிமுகீகரித்து விகல்பித்து தூஷிக்கிறார் (இனியுனனையித்யாதி) இனி - ஏவம்ஸ்வமதே உபயஸ்தேஸதீத்யர்த்த:.

பூர்வவிகல்போ நுகதோபாலம்பஃ கலவித்யாஶங்க்ய த்ருஷ்டாந்தார்த்த இதிபரிஹாரதி (இங்ஙனவிகல்பிக்கைக்கித்யாதி) ஸித்தியாதவோபாதியென்கிற விடத்தில்—அநபிமதஸித்தியும் விவக்ஷிதம். தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அபிமதாஸித்தியும் விவக்ஷிதம். (இல்லையென்கிற சொல்லாலுமித்யாதி) கடோநாஸ்தியென்றால் பரு த்புத்நோதரா காரம்போய் கபாலாவஸ்த்தமா யிருக்குமாப்போலே, அவஸ்த்தாந்தராபந்நமாய ஸித்திக்கையாலே யுனக்கநபிமதாத்தமே ஸித்திக்குமென்றபடி.

ஸாதிக்கிறபடியைக்காட்டுகிறார் (லோகத்திலித்யாதி) இன்னவஸ்து இங்கேயுண்டு, இப்போதுண்டு, இன்னபரகாரத்தாலே யுண்டென்கிறது—பாவம், இங்கில்லை, இப்போதில்லை, இன்னபரகாரத்தாலே யில்லையென்கிறது—அபாவம். இப்படிகொள்ளில பாவாபாவங்களிரண்டாலு முண்மை ஸித்திக்கையாலே நீநிரூபிக்கிற வாதம் உன்றால ஸாதிக்கப்போகாதென்றபடி. (அங்ஙனேகொள்ளாயாகி லித்யாதி) பாவாபாவங்களுக்கிப்படி யாத்தங்கொள்ளாதே வெறுமனேயில்லையென்றபோது நீசொல்லுகிறது உலலோகமாகையாலே வாதந்தனிலுனக்கதிகார மில்லையென்றபடி. இங்கே “ஸர்வஜ்ஞாஸஜ்ஞ்வாயா நாம் வாதஜாமஷ்ஃப்ரவர்த்தெ। அதிகாரோந்வாயக்ஞாநவாநெவலோகஸ்ம்வாதிநஃ” (ஸாவதாஸதுபாயாநாம் வாதமார்கஃப்ரவர்த்ததே। அதிகாரோநுபாயத்வாம் நவாதேஶூந்யவாதிநஃ) என்கிற பாட்டவசந மநுஸந்தேயம்.

“எனில” என்கிற யதிஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஈஶ்வரஸத்பாவமித்யாதி) ஸாமர்த்திக ஸத்யதையை யிட்டு அவனுக்குமுளனென்று சொல்லலாமிறே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (நானுளனித்யாதி) ஸமவருத்தி - ஜ்ஞாநம் சொல்லிறறுனேயென்று - முழுச்சொல்லாய, சொல்லிலென்றபடி.

அவனுருவம்-அவனவடிவு. உரு - ஸ்தூலரூபமவஸ்து. அரு - நாமரூப விபாகரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபமவஸ்து. இவவுருவுக ளவனுருவமாயக கொண்டே யுளவென்று, உளவென்றத்தை யத்யாஹரித்தந்வயம். அவனுளனாகில இவையுமுளவாகவேணுமோவென்ன (ஶரீரவயேத்யாதி) இவவுருவுகளென்று - சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. ஶரீரதயாவென்றது - உருஶப்தார்த்தம். ஶேஷமாயென்றது - “அவன” என்கிற ஷஷ்ட்யர்த்தம்.

உளனல னெனபாயோ வெனகிற விடத்தில - ஏவம் விகல்போபிப்ரேதஃ; ஸோபாதிகநிஷேதமேபண்ணுகிறதோ, நிருபாதிகநிஷேதமோ. ஸோபாதிகநிஷேதபக்ஷத்திலும். ப்ரகாரோபாதிநிஷேதஃ க்ரியதே, உததேஶோபாதிநிஷேதஃ, காலோபாதிநிஷேதோவா, இதிதரேதாவிகல்பஃ. ஏதத்விகல்பத்ரயஸ்யாபி நிருபாதிக நிஷேதபக்ஷஸ்யாபி க்ரமேண தூஷணமாஹ (அப்போது அபாவதாமியாயத்தோற்றுமித்யாதிநா) அபாவதாமியாய - அபாவரூபதாமவிஶிஷ்டமாய.

(இவவருவுகளவனருவமுள) நாஸ்திஶப்தவாச்யமாய் ஸூக்ஷ்மரூபமான சித்சிதாத்மக ப்ரபஞ்சமான விவையவனுக்கவஸ்த்தாந்தரயாக்காய அப்ரகாஶரூபமாய்க்கொண்டு ஶேஷமாயத்தோற்றுமென்றபடி. (அவனுருவ மிவ்வுருவுகளுள)

அஸ்திஶப்தவாச்யமாய ஸத்தாலரூபமாய சேதநாசேதநாத்மகமான விவ்வஸ்துக்களவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாய ப்ரகாரரூபமாய்க்கொண்டு தோற்றுமென்றபடி. இப்படி ஸத்தாத்தங்கண்டுகொள்வது. அப்போது - அபாவதாமித்தவேந்வவனுடையஸத்பாவந்தோற்றும்போது. உண்மைதோற்றும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கடோஸச்சயெனறு வித்யாதி) (நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டமாய) கபாலாவஸ்த்தமாய. பராகமஸாபாவத்தைப்பற்ற நாஸ்தியென்னப்போகாதென்றார் கீழ்; தேஶாதி பாலுண்டான ஸமஸாககாபாவத்தாலும் நாஸ்தியென்னக்கூடாதெனகிறார். (இங்கில்லையித்யாதியால்)

(குணமாகவுடையனுகையாலே) ஆகையாலே யென்கிறது - * இல் ஶப்தார்த்தம். (குணமுடைமை) என்று சொல்லலாமோவென்ன, இரண்டுமிரண்டுதாமமாய் ஸித்திக்கிற ப்ரகாரமுப்பாதிதமாகையாலே சொல்லலாமெனகிறார் (இவையிரண்டுமென்று)

(உளனிருதகைமையோடித்யாதி) உளனென்கிற வித்தாலே-ஒருகுணமும், இலனென்கிறவித்தாலே - ஒருகுணமும் ஸித்திக்கையால் நான் அவனுளனென்று சொல்லுகையாலே விபூதிவைஶிஷ்டய ரூபஸ்வபாவமும், நீ "இலன்" என்கையாலே ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தவஸ்துவைஶிஷ்டயரூபஸ்வபாவமும் ஸித்தித்தது; ஆகையாலிலனென்று - ஸூக்ஷ்மவஸ்து விஶிஷ்டனென்றுசொல்லாதே, உளனென்று-ஸத்தாலஸூக்ஷ்ம ஸமஸ்தவஸ்து வ்யாபியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகனுயிருக்குமென்ன வமையாதோவென்று வாக்யார்த்தம். தகைமை - ஸ்வபாவம். ஒழிவிலனுய்க்கொண்டு பரந்தேயுளனென்றநவயந திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நானுளனென்கிற சொல்லாலே யித்யாதி) இனி என்கிறது - ஹேதுபரம். (அவனுளனானுலுளனுமாப்போலே) நானுளனென்றாலுளனுமாப்போலே யென்றபடி. (ஸவிபூதிகனுயேயுளனுக வமையாதோ) நீ யிப்படி யங்கீகரிக்கவமையாதோவென்றபடி. யத்வா, (அவனுளனானுலித்யாதி) ஸயதாபவதி ததாவிபூதிரபிஸ்யாத். அதாவது-அவன அஸ்தித்வதாம விஶிஷ்டனுனால் விபூதியும் அஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டையாகக்கடவது, அவன நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டனுனால விபூதியும் நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டையாகக்கடவது என்றபடி.

உளனெனிலுளன், இவவுருவுகளவனுருவமாயுள, உளனலனெனிலுளன், இவவருவுகளவனருவமுள, உளனென விலனென விவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையோடுளன, ஒழிவிலன பரந்தே யுளனிதயநவய: ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

பரந்ததண்பரவையுணீர்தொறும்பரந்துளன்
பரந்தவண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக்
கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறும்
கரந்தெங்கும்பரந்துளனிவையுண்டகரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(பரந்த) ஸமுத்ரஜலபரமாணுக்களிலும், ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி லோகாந்தரவர்த்தியாய் அதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிற சித்வஸ்துக்களிலும், ஸ்தூலமான அண்டத்தில் வ்யாபித்தாற்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்குசிதனாய் அந்யைரத்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவுமாய ஸூத்ருட பரமாணஸித்தனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே யென்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பரந்த - எங்குமொக்கப்பரந்த. தண் - ஸ்ரீதாந்தரகார்யமான விகாரமில்லாமையாலே ஸ்வதாமமான ஸௌத்யத்தையுடைத்தான. பரவையுள் - காரணஜலரூபமான ஏகார்ணவத்தின். நீர்தொறும் - அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமாணுக்கள்தோறும். பரந்தவண்டமிதென - மஹாவகாசமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாப்போலே. பரந்துளன் - அஸங்குசிதமாகவிருக்குமவனாய். இப்படி - நிலம் - பூமியிலும். விசும்பு - ஊர்த்வலோகங்களிலும். ஒழிவற - ஒன்றொழியாமே. கரந்த - அதிஸூக்ஷ்மமாய. சிலவிடந்தொறும் - அல்பமான ஸ்தலங்கள்தோறும். இடம் - அந்தஸ்தங்களிலே. திகழ் - ஸ்வயம்ப்ரகாசதயா உஜ்ஜ்வலமான *பொருடொறும் - அந்த வஸ்துக்கள்தோறும். கரந்து - வ்யாப்யவஸ்துக்களு மறியாதபடி மறைந்து. எங்கும் - எங்குமொக்க. பரந்துளன் - வ்யாபகனாயிருக்கும். இவையுண்டகரன் - இவ்வஸ்துக்களை ஸம்ஹாரதசையிலும் தனக்குள்ளே அடக்கித் தானஸ்திரனாய்நின்றவன்.

இத்தால் காரணதசையோடு கார்யதசையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலு மஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்குமென்றதாயிற்று.. ௰

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு

(பரந்தவித்யாதி) ஜகத்தை ஶரீரதயா சேஷமாகவுடையனா யெங்கும் வ்யாபித்து தாரகனாய் நியாமகனாய் சேஷியாயிருக்குமென்று கீழே சொன்னார்; இப்படிவ்யாபித்து நின்றால் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம்பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே யிவனுக்கு மிவற்றோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸங்கோசம்பிறக்குமோவென்னில்; அது செய்யாது, அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமென்று வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(பரநததணபரவையித்யாதி) பரந்து குளிர்ந்திருநதுளள கடல ஜலபரமாணுககடோறும வயாபிததிருககும. நீரசெறிவாலே திரண டுதோறறுகிறவிததனையிறே, பரமாணுஸஙகாதமிறே. “ ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாச்” (ஜயாயாநந்தரிக்ஷாத) எனகிறவஸ்து, ஜலபரமாணுககளிலே வயாபியாநினறுலலபாவகாஶமாய நெருககுபபடடிருககுமோவெனனில (பரந்தவண்டமிதென) அநத ஜலபரமாணுககள தானபரநத வணடமிதெனவாயிறறு வ்யாபிததிருபபது. ஓரணடததைசசமைத்து, அதிலே யோரேகாகியை வைததாறபோலேயிருககும. இப்படி ஜலபரமாணுகக ளிலே வயாபிததுவிடுமிததனையோவெனனில (நிலவிசுமபொழிவற) பூமயநதரிக்ஷங்களிலுமபபடியே. இவைமூனறு மஞசுககு முபலக்ஷணமாய, அஞசாலுமாரபதமான வணடததளவும நினைதது, மேல காரயமான பதாரததஙகளில வ்யாபிததிருககும்படி சொல்லுகிறது.

(கரநதசிலிடந்தொறும) இமையோடிமைபொருந்தும்போதை ககாறறிலே மூடியுமபடியான ஸூக்ஷ்மமான அலபஶரீரங்கள்தோறும (இடநதிகழுபொருடோறும்) அவவவஶரீரஙகளிலே ஜ்ஞாநாநநதலக்ஷணமாயககொண்டு மிளிருகிறவாதமாககளதோறும். (கரந்து) வயாபய பதாரத்தஙகளுககுததெரியாதபடி. அநயைரதருஷ்டனாய. (எங்குமபரந்துளன) சேதநன ஶரீரததிலே வயாபிககுமபோது அதிலேகதேஶத்திலேநின்று ஜ்ஞாநததாலே யெஙகும வ்யாபிககககடவனாயிருககும, இவனஙஙனனறிக்கே ஸ்வரூபத்தாலே யெஙகும வ்யாபிததிருககும. விபுதவத்தை யவனுககுசசொலலி, அணுதவததையிவனுககுசசொலலி, இதுககுள்ளே யவனகுறைவற வயாபிததிருககுமென்று லதுகூடுமோவென்னில (இவையுணடகரனே) சிறுவடிவைக்கொணடு பெரியவற்றை யெலலாந் தன்வயிறறிலே வைததால “ தயிருண்டபொனவயிறிவ வேழுலகுமுண்டுமிடமுடைத்தால்” எனகிறபடியே பினனையு மவவயிறே யிடமுடைததாம்படியிருககவலல ஶாவஶகதி, சிறியவறறிலே குறைவறவிருக்கமாட்டானோ! எனகிறார். (கரன) இபபடி ஸூதருடப்ரமாணஸிததன. இவையுண்டகரன பரநததணபரவையுள நீரதொறும பரநதவண்டமிதென பபரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறபபரந்துளன், கரந்தசிலிடநதொறுமிடந்திகழ்பொருடொறு மெஙகுங்கரந்து பரந்துளன் எனறநவயம ... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததாம்பாட்டு. (பரநததணணிதயாதி) கீழேசொனனொன்றது - ஏழாம் பாட்டிலேசொனனொனறபடி. சேதநனுககொரு ஸங்கோசம - ஜ்ஞாநஸஙகோச

ம். சேதநஜ்ஞாநஸங்கோசமீஶ்வரஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (ஸங்கோசம்பிறக்குமோ) விபுவானவீஶ்வரஸ்வரூபத்துக்கு காயருபஸங்கோசம்பிறக்குமோ. (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்கும்) விபுவானஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான வாகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதென்றபடி

" கரந்தசில் " என்றுமேலே காயத்தைச்சொல்லுகையாலே " பரவை " என்றது - காரணமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜலஸமுதாயமொழிய பரமாணுக்களுண்டோவென்ன (சீரசெறிவிந்யாதி) செறிவு - நிபிடதை.

சாந்தோக்யே ஶாண்டில்யவித்யாயாம் " ஏஷமஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந் ப்ருதிவ்யா ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ் ஜ்யாயாந்திவோ ஜ்யாயாநேப்யோ லோகேப்ய: " (ஏஷமஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யாஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோஜ்யாயாநேப்யோலோகேப்ய:) இதி "மேஅந்தர்ஹ்ருதயேவஸந் ஏஷஆத்மாப்ருதிவ்யாதிப்யோஜ்யாயாநித்யந்வய:. விவரணம் (ஓரணுத்தை யித்யாதி)

ஒழிவற - ஒழியாதே. நிலவிசும்பொழிவற - பூமியிலுமந்தரிக்ஷத்திலுமொன்றொழியாதே யிதிஶப்தார்த்த:.

இவைமூன்றிலுமோ வ்யாப்தியுள்ளதென்ன (இவைமூன்றுமித்யாதி) ஆகாஶம் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணுஸங்காதாத்மகமாயிருக்கும்.

கரந்தவென்று - ஸூக்ஷ்மமாய், சிலவென்றும் - ஸூக்ஷ்மமாய், இடமென்று - ஶரீரமாய், அதயல்பஶரீரந்தோறுமென்றபடி. இதினசரமாவதி (இமையோடிமையித்யாதி) இமை - பக்ஷ்ம. மிளிருகை - ப்ரகாஶிக்கை. எங்கும்பரந்துளனென்று - பஹிர்வ்யாப்தியுஞ்சொல்லுகிறது.

" நித்யம்விபும் " (நித்யம்விபும்) " ஏஷோணுராத்மா " (ஏஷோணுராத்மா) இத்யாதியைப்பற்ற ' விபுத்வத்தையுமணுத்வத்தையுஞ்சொல்லி " என்றது. இவை - ப்ரத்யக்ஷமானவை. " இவையுண்ட " என்கிறமாத்ரத்துக்குபாவம் (சிறுவடிவையித்யாதி) (தயிரித்யாதி) தயிரையுண்ட ஸௌலப்யமானவயிருந்து இந்தஸப்தலோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையும் அவகாஶமுடைத்தாயிருக்கும், ஆல-ஆஶ்சர்யம். கரன் - கரந. தருடன். தருட்பரமாணஸித்தனென்றபடி பாட்டுக்கந்வயம் (இவையுண்டவித்யாதி) ... .

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை
வரனவில்திறலவலியளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே.

ஆருயிரப்படி.

(கரவிசுமபு) லீலோபகரண போகோபகரணேபயவித'விபூதிவிஶிஷ்டனானவெமபெருமானை பரதிபாதிக்கிற இத்திருவாயமொழியெனகிற விபபொருளை ஔசிதயத்தாலே அவன் றிருவடிகளை பரதிபாதிககிறதெனகிறுர் - இததிருவாயமொழியின சொற்களினழகையும, ஸநதாபபததினழகையும, பொருளின்சீரமையையும, இசையினழகையும, இசசேரததிகளினுடைய நிரதிஶயபரேம காபபத்வததையும், இவை * பொயயிலபாடலாயிருககிறபடியையும் பாரதது, இபபடியாலே * தமிழரிசைகாரா பத்தா பரவுமபடி நிரதிஶய கலயாணமாயிருப்பன வெமபெருமானுககிப்பாயந்தமாக வேணுமெனறு தமமுடைய வபிநிவேஶததாலே ஆயிரமென்றருளிசசெயகிறுா............ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம் கீழ்பபாதிதத பரத்வததை நிகமியாநின்றுகொண்டு இததிருவாயமொழிககு பலம மோக்ஷமாக வருளிசசெயகிறுா.

கரம - ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரததலையுடைய. விசம்பு - ஆசாஶம். எரி- அகநி. வளி - வாயு. நீா - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவறறையாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய இவறறுககு ஸவபாவஙகளாயுளள. வரன-ஶ்ரேஷ்டமான. நவில - ஶபதம. திறல - தாஹகதவம. வலி - பலம. அளி - தணணளியானகுளிர்ததி. பொறை - தாரகதவம். ஆயநினற - இததர்மிகளோடு தாமங்களோடு வாசியறததனககு பரகாரமாமபடி நினற. பரன - ஸாவஸமாதபரனுடைய. அடிமேல - * துயரறுசுடரடிவிஷயமாக. குருகூாச்சடகோபன - திருநகரியைப பிறபபிடமாகவுடையராய ஶடரான பாஹ்யகுத்ருஷடிகளை வெலலும ஸவபாவரானவாழவாா. சொல - அருளிசசெயததாய. நிரனிறையாயிரத்து - சொலலுமபொருளு மியலுமிசையும் தாளமு மபிநயமு மொனறுககொனறு சேருகையாலே நிரநதுநிறைநதவாயிரதது. இவைபததும - பரதவபரதிபாதகமான விவைபததும. வீடே - பரனடிமேலவிடபபட்டன, ஸமாபபிககபபடடன வென்றபடி.

இவைபததும வீடான மோக்ஷததைக கொடுககுகையாலே “ வீடு ” எனறு காரணததிலே காாயோபசாரமாகவுமாம “ வாஜ்ஞீகிஹூழவா நூஷி: ” (வாலமீகிாபபகவானருஷி:) எனறு அநுபவததாலும ஜஞாநாதிவைபவததாலும் அவனுக்கு பூாத்திசொனனுறபோலே “ குருகூாசசடகோபன் ” எனறு பரபநத காததாவான வாழவாருடைய ஆபதிசொலலுகிறது. “ நிரனிறை ” எனறு அடைநிறைநதவெனறுமாம். “ ஆயிரம ” என்கிற ஸஙகயாநிாதேஶததாலே காததாவானவிவருடைய பகவததீநதவம ஸூசிதமாகிறது. இததிருவாயமொழி நாறசீராய் அளவடிநானகு மொததிருககையாலே கலிவிருததமெனபது............. ....*

ஈடு _ பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்ய விபூதியோகத்தையும் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே இவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்றும், மூன்றும்பாட்டிலே நித்யவிபூதியோபாதி தத்ய த்வாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவித்தார், நாலாம் பாட்டிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்றார்; ஐந்தாம்பாட்டிலே அதினுடைய ஸ்திதியும வனதீனையென்றார், ஆறும்பாட்டிலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீநமென்றார்; ஏழாம்பாட்டிலே ஶரீரஶரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கு மீஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதுக்குமவனுக்குஞ் சொன்ன வைகயத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்றார்; எட்டாம்பாட்டிலே குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்தார்; ஒன்பதாம்பாட்டிலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தார்; பத்தாம்பாட்டிலே வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்தார்; இப்படிகளாலே யவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றாகீழ்; இத்திருவாய்மொழியி லந்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்ற பேறே பேறெனனுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(கரவிசும்பு) கரமானவிசும்பு. திருடமான விசும்பென்றபடி. அன்றியே (கரவிசும்பு) கரந்தவிசும்பு, அசக்ஷமான விசும்பென்னுதல். ஆத்ரூர்த்ஃவ ஸ்தி (அத்ரகுத்ர: பத்தி) என்று நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமிறே. எரி - தேஜஸ்தத்வம். வளி - காற்று. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றின்மேலேயுண்டான. வரன்-வரனுன. ஶ்ரேஷ்டமான. (நவில)வரிஷ்டமானஶப்தம், அக்நியினுடைய தாஹகத்வஶக்தி, காற்றினுடைய மிகெகு, ஜலத்தினுடைய தண்ணளி, பூமியினுடைய பொறை. இப்படி ஸ்வபாவமான பூதபஞ்சகங்களையுஞ்சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிற்றாய், ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்த்வமேயாயிருக்குமிறே நித்யவிபூதி, அதுக்குமிதுதானே யுபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதி யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரன் திருவடிகளிலே.

இவைபத்தும் பரனடிமேலவீடு - அவன்றிருவடிகளிலே விட்டபட்டன. ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (குருகூர்ச்சடகோபன்) "வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:) என்னுமாப்போலே ஆப்தி கூடலாக வருளிச்செய்கிறார்.

நிரலநிறை எனனுதல, நிரனநிறையெனனுதல். நிரல்நிறை என்ற போது - ஶபதங்களும நிறைநது. அர்த்தங்களும்புஷ்கலமாயிருககை. நிரனநிறை எனறபோது - நேரேநிறுததபபடுகை. "ப்ரமாணைஸ்தரி பிரங்கிதம்" (ப்ரமாணைஸ்தரிபிரங்கிதம்) "பாதபதைரக்ஷரஸமஸ்தநதரீலயஸமகவிதஃ" (பாதபதேரக்ஷரஸமஸ்நந்தரீலயஸமகவிதஃ) எனகிற படியே லக்ஷணஙகளிற குறையாமே, எழுததுஞ சொலலும பொருளு மந்தாதியும் கரமததிலே நிறுத்தபபடுகை. (ஆயிரம்) "காவ்யமராமாயணம் க்ருதஸ்நமீத்ருஶைஃ கரவாண்யஹம்" (காவ்யமராமாயணம க்ருதஸ்நமீத்ருஶைஃ கரவாண்யஹம்) எனனுமாபபோலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெறறவராகையாலே மேலுளள தடையததோறறுகின்றது; வாசஃக்ரமவாதத்வாத (வாசஃகரமவாததித்வாத) அடைவேசொலலுமத்தனையாகையாலே "ஆயிரம" எனகிறது. அனறிககே, ஆயிரமுஞ்சொல்லி யலலது நிறகவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவத்தாலே சொலலுகிறாராதல். (இவைபத்தும்வீடே) இவைபததும் பரனடிமேல விடபபட்டனவெனனுதல; அனறிககே, இசசெய்யடையநெலலெனறால் நெல்லைவிளைககுமதென்று காட்டுமாபபோலே, இவைபததும வீடென்றது-வீடைவிளைககுமென்றபடியாய மோக்ஷபரதமெனகிறாராதல். பகவதபரஸாததாலே தமககு பரத்வஜ்ஞாநம் பிறநதபடியையும, அநத ஜ்ஞாநததுக்கு பலம மோக்ஷமெனனுமிடத்தையும, இப்ப்ரபந்ததிலேதேனு மொருபடி யங்வய முடையார்க்கு பலம் தமமுடைய பலமெனனு மிடததையு மருளிசசெய்கிறா.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமததில (கரவிசுமபிதயாதி) ஶரோதருபுதி ஸமாதாநார்ததமாகபபாடுககளி லாததஙகளை ஸங்க்ரஹேண வருளிசசெயகிறா (முதறபாட்டிலே யிதயாதி) தாம்பெறறபேறே பேறெனறது - "அவாவறறு வீடுபெறற" எனறு தாம் பெறறபேறென்றபடி; "தொழுதெழெனமனனே" எனறு உபகரமிதத "நணுகினநாமே" என்றதாதல. "தருடமான" எனறதாடயம - சிரகால வாத்திதவமாதல, பரமாணதாடயமாதல. அசசமானபடி யெனனெனன (அதரகருதரஃபததியாதி)

(இவறறினமேலேயுணடான) இவறறினுடையகுணங்களானவெனறபடி.

"ரஜஸதமஸஸ்ஸாக்கைகளழிதது" இதயாதியாலே விஶேஷித்தது - ப்ரக்ருதிமணடலதஞககுளளே நிதயவிபூதியெனகிற யாதவபரகாஶாதிமத வ்யாவ்ருத

நிக்காக " தமஸஸ்பாரே " (தமஸஸ்துபாரே) " தமஸ:பரஸ்தாத் " (தமஸ:பரஸ்தாத) என்னக்கடவதிறே.

ஸ்வபரமமஸ பண்ணலாமோ வென்ன (வாலமீகிரித்யாதி) பாலகாண்டே சதாத்தே " ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:। சகார சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் விசித்ரபதமாத்மவாந். " (ப்ராபதராஜயஸயராமஸய வாலமீகிர்பபகவாநருஷி: । சகாரசரிதமகருதஸநம விசிதரபதமாதமவான.) தஸ்மை த்ரிஷ்டுப்சந்தஸ்ஸம் பரிஷ்டாத் (ததரைவோ பரிஷ்டாத) " பாட்யே கேயே ச மதுரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம் । ஜாதிபிஸ்ஸப்தபிர்பத்தம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம் " (பாட்யேகேயேசமதுரம பரமாணைஸதரிபிரநவிதம । ஜாதிபிஸஸபதபிரபபததமத ந்தரீலயஸமநவிதம) தஸ்மைவத்விதீயே (ததரைவதவிதீயே) ' பாதபத்தோக்ஷரஸமஸ் தந்த்ரீலயஸமந்வித: । ஶோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ஶ்லோகோ பவது நாந்யதா " (பாதபததோக்ஷரஸமஸதநதரீலயஸமநவித: - ஶோகாா ததஸயபரவருததோமே ஶ்லோகோபவதுநாநயதா) இதி.

முந்தினவாத்ததில், நிரல, நிறை, என்றிரண்டும் பௌஷ்கல்யபரம்; இரண்டாமாத்ததில் நிரன்னென்று - நேராய, நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை. நேரே - கரமத்திலே. விவரணம (பரமாணைஸதரிபிரிதயாதி)

பாலகாண்டே த்விதீயே ஸர்கே " தஸ்ய புத்தி: இயம் ஜாதா வால்மீகேர் பாவிதாத்மந: । காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஶ்லோகரூபம் கரவாண்யஹம் "

(தஸயபுததிரியமஜாதாவாலமீகேரபாவிதாதமந: । காவயமராமாயணம்கருதஸ நமீதருஶ:கரவாணயஹம) அப்படி தோற்றிலுலொருக்காலே சொல்லலாகாதோவென்ன (வாச:கரமவாததிதவாதிதயாதி) ப்ரதமதிவாஹ விவரணம (அன ந்திகேயிதயாதி)

" இவைபத்துமவீடு " என்றதுக்கு " ஆயுரவைகருதம " என்றதைக்கண்டுகொளவது.

முதறபாட்டிலாத்ததோடே யிப்பாட்டிலாத்தத்தைச சோத்து நிகமிக்கிறா (பகவதபரஸாதேதயாதி) " கரவிசுமபு " என்றுதொடஙகி " ஆயநின றபரன " என்றதைப்பறற (பரத்வஜ்ஞாநமபிறநதபடியையுமென்றது) " இவைபத்தம்வீடு " என்கையாலே (அநதஜஞாநததுககுபலம மோக்ஷமென்னுமிடத்தையுமென்றது) " இவைபத்தும் " என்கையாலே (இபபரபநதத்திலேதேனுமிதயாதி) இப்ப்ரபந்தத்தில - இததிருவாயமொழியிலே. கரமேணுநவய:...................*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(உயர்வற)

நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாதமிதரஸதயாநந்தலீலாஸ்பதத்வாத்
ஸ்வாயத்தாசேஷஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத்வைஸ்வரூப்யாத் । த்ர்யக்ஷ
ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் ஸதஸதவகதே: ஸர்வதத்வேஷ்வபூர்த்தே: பஸ்ய
ந்யோகீஸ்வாந்தம் தத்பதநமநதாவநுஸாஸாதித்தம்॥ (க)

இப்படி பத்துஸ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்பாவித ஸங்காபரிஹார பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரமடைவிலே தத்தத்ஸங்க்ராதத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய ப்ரதம ப்ரதமஸதகத்தில் ப்ரதம தஸகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.— நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாத்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவன். இதோபயுத்க்ருஷ்டமில்லாதபடி யுத்கருஷ்ட கல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும். அமிதரஸதயா - முழுநலம். நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனாகையாலும். அநந்த லீலாஸ்பதத்வாத் - நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன். பாதாளமாரப்ய பரமபதபர்யந்தமாக வுண்டான சேதநாசேதநவிபூதிகனாகையாலும். ஸ்வாயத்தாசேஷ ஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத்- இதுக்ரமேண, நாமவனிவனுவன், அவரவர்தமதமது, நின்றனரிருந்தனர், என்றமூன்று பாட்டினர்த்தம். விவிதநிர்த்தேஸ நிர்த்திஸ்யமான ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்றும், எம்பெருமான் ஸகலதேவதாந்தராத்மதயா ஆராத்யனாய் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே ரக்ஷணமும் தததீநமென்றும், சேதநாசேதந ஸமஸ்தவஸ்துப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத்ஸங்கல்பாதீநமென்றும், கர்த்தாத்ரயத்திலே சொல்லுகையாலே * ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதனாகையாலும். வைஸ்வரூப்யாத் - திடவிசும்பெரிவளி. ஜகத்துக்குந் தனக்கு மைக்யஞ் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிபக்ஷம் ஸங்கதமென்று தோற்றும்படி "தான்ஸரீரியாய் ஜகத்தை ஸரீரமாக வுடைத்தாகையாலும். த்ர்யக்ஷ ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் - அரனயனென. இந்தஜகத்துக்கு நிர்வாஹகத்வேந ஸங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கையாலும். ஸதஸதவகதே: - உளனெனிலுளன். ஏவம்பூதனை ஸர்வரை யில்லையென்று ஸூந்யவாதிகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி யவஸ்தாபேதத்தாலே ஸதஸச்சப்தவாச்யனா யறியப்படுகையாலும். ஸர்வதத்வேஷ்வபூர்த்தே: - பரந்ததண்பரவையுள். சேதநன் ஸரீரைகதேஸத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கும்படியன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்களிலேயும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்திருக்கையாலும். பஸ்யந்யோகீ பரம் - எம்பெருமானை ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாக்ஷாத்கரியா நின்றுகொண்டு யோகிஸ்ரேஷ்ட்டரான ஆழ்வார் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரதமஸூக்தத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார்.... ... . (க)

ஸவ்யாக்யாநமான

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில்

இத்திருவாய்மொழிக்கான பாட்டு.

உயர்வேபரன்படியையுள்ளதெலாந்தான்கண்
டுயர்வேதநேர்கொண்டுரைத்து - மயர்வேதும்
வாராமன்மானிடவைவாழ்விக்குமாறன்சொல
வேராகவேவிளையுமவீடு. (க)

ஶ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன "திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன" என்னும்படி ஆழவாருக்கு 'மயர்வறமதிநலமருள, இப்படி நிர்ஹேதுககடாக்ஷபாத்ரபூதரான வாழ்வாரும் "அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்பாடினான்" என்னும்படி திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை பண்ணார் பாடலாம்படிபாடியருளி, அநந்தரம் தம்முடைய நிரவதிகக்ருபையாலே மதுரகவிப்ரப்ருதிஸஜ்ஜநங்களுக்கு "அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்சிந்தாமற்கொண்மினீரதேர்ந்து" என்னும்படியுபதேஶித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே * ஊருநாடுமுலகமுந்தம்மைப்போலேயாம்படி * செயல நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்தவநந்தரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இத்திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸங்குசிதமாய்ப்போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்காவாரரொன்றுபார்த்து நாதமுநிகளை "அருள்பெற்றநாதமுநி" என்னும்படி தம்முடையகடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே கடாக்ஷித்தருளி, இவர்க்கு திவ்யஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, அந்த திவ்ய சக்ஷுர்மூலமாகவே ஶரணாகதி புரஸ்ஸரமாக தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார். இப்படி யாழ்வாருடைய திவ்யகடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுநிகளும் "அழிந்தவுற்றவன்றிசைகளாக்கினான்" என்னும்படி யித்தமிழ்மறைகளை யியலிசையாக்கி நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்கொண்டார்தொடக்கமான வாஸிகளைக்குறித்து, ப்ரபத்த்யாத்தஸஹிதமாக வித்தையைப்ரஸாதிக்க, அவர்களுமப்படியே யவர்திருப்பேரனார்க்கு மணக்கால்நம்பிமுகேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு "ஆளவந்தாராகியவைவளர்த்தோன" என்னும்படி யவருமத்தைவர்த்திப்பிக்க, அவர்கடாக்ஷலக்ஷ்யபூதராய் * மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானார் "வளர்த்தவித்தத்தாய" என்னும்படி வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாஶ்ரயணஶாலிகளான கோவிந்தகூராதிபகுருகாதிப பட்டார்ய நிகமாந்தமுநியாயந்தமாய் உபதேஶபரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்துசென்றவிது * திருமால்சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த *இன்பத்திருவெள்ளமுழ்கின நம்மாழ்வாரவதாரமாய் நம்பிள்ளையென்று போபெற்ற லோகாசார்யராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி * தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவஹிக்க, அது "ஆங்கவாபால்" என்றுதொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று, இப்படி தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழி நாதயாமுநயதிவராதிகளாலே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தமையைப்பற்ற "திருவருளமால" என்றும் "நாதம்பங்கஜநேத்ர" என்று மித்தனியன்களாலே வந்தவிந்த ஸம்ப்ரதாயக்ரமம் தேவாதிபரளவும தாஶிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயாநடந்துவந்த திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயக்ரமந்தான அதுக்குதேஶிகரான தேவப்

பெருமாள்கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிறே "காந்தோபயந்த்ருயமிநஃகருணைகஸிந்தோ:" (காந்தோபயந்த்ருயமிநஃகருணைகஸிந்தோ:) என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே "மணவாளமாமுனியான வேரிதேங்கி" என்னும்படிதேங்கிறது. அதைப்பற்றவிறே "ஸ்ரீஶைலநாததநிகத ஜித்ஸூக்திபாஷ்யோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ யமிதிஹிகதித:"(ஆர்யாச்சரீஶைலநாதாத்திகதஸ – ஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ யமிதிஹிகதித:" என்றும், "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள்சேர்ந்தங்குறைகொள் தமிழ்மறைகளும் மறைவெள்ளத்துக்கு மோட்மா யாரியர்களிட்டாலை யுள்ளுணர்ந்தது" என்றும், "தமிழ்வேதமாகிய வோதவெள்ளங்களைகண்டகோயில் மணவாளமாமுனி" என்றுஞ்சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாறுயிரப்பெருக்கராகையாலே "மதிளரங்கர்வண்புகழ்மே லான்றதமிழ்மறைகள்" என்னும்படி தம்விஷயமான திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே கேட்கவேணுமென்று பெருமாள் தாமுந்திருவுள்ளமாய "ஶ்ருத்வாத்ராமிடோபநிஷத்ஸாரம்" (ஶ்ருத்வாஶடமஶடரிபுகிராமாத்தத்த்வம்த்வதுக்தம்) என்னும்படி யாழங்காறப்படக்கேட்டருளினாறிறே. அதின்பின்பு ஸ்ரீபட்டநாதமுனிவாகமஹாதரியோகித்தொடக்கமான வாசாரியர்களாகிறகால்களாலே புறப்பட்டுக்கோங்கரமபுமெங்குமேறிப் பாய்ந்துபலித்தது. இப்படி ஈஶ்வரஹிதவயவிபாகமற ஸ்வஸூக்தியாலே வஶீகரிக்கவல்ல வைபவமானது "மணவாளமாமுனிதோற்றியபின்னல்லவோ தமிழ்வேதநூலங்கியது" என்றும், "மணவாளமாமுனிவந்திலனே லாறறிவர்களைத்தபுளியலலவோ தமிழாரணமே" என்றும், அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது. இவர்தாமும் "எந்தைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் வந்தவுபதேசமார்க்கம்" என்றும் "மாறன்கலையுணர்வாகப்பெற்றோம்" என்றும் "வகுளபூஷணவாக்ம்ருதாஸ்வாதம்" (வகுளபூஷணவாக்ம்ருதாஸ்வாதம்) என்றும், தாமருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமஹாத்ம்யயுக்தரான விவர் தம்முடைய வநுபவத்துக்குப்போக்கு வீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய அர்க்ரஹமான வர்த்தங்களை யெல்லாருமறியும்படி ஸங்க்ரஹமாக ஸவ்யக்தமாகவும், "சொல்லும்பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்" என்னும்படி ஸங்கதியாக விப்ரபந்தத்திலே யருளிச் செய்கிறார். சுட்டில ஸங்கதியேயாயிற இவர்தாமிப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறது. இப்ரபந்தத்துக் கநேகவிப்ரபந்தங்களுண்டாயிறேயிருப்பது, அதெங்ஙனேயெனில் ; வெண்பா என்கிற சந்தஸ்ஸாகையும், இப்படியானவிப்பாட்டில் முற்பாதியிலே யொரோதிருவாய்மொழியின் தாத்பர்யமும் தத்ஸங்கதிகளடைகையும், பாட்டுகள்தோறுமாழ்வார்திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாத்பர்யங்களை தத்பாயந்தமாகப்பேசுகையும், அந்தாதியாய் நடக்குகையுமாகிற வைந்துவிர்ப்பந்தமுண்டாயிருக்குமாயிறு. இதுதான் * பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின் ஸாரமாகையாலே "திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியாந்தேனை" என்னும்படி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரத்தின்ஸங்க்ரஹமாகையாலே யொரோதிருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யொரோபாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான் நூறுபாட்டாய், * அலலுமபகலுமநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஶயபோக்யமாய், அவ்வளவுமன்றிக்கே உடையவர் நூற்றந்தாதியோபா

தி ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியு முதத்தேஶ்யமாகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையார்க்கநவரதாநு ஸந்தேயமுமா யிருப்பதொன்றுயிற்று. இதில் சரமபாவமானவாழ்வார் திருவடிகளையிறே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கிறது, அதுதான் ✻ ப்ராங்குஶபாதபக்தராய ✻ சடகோபர் தேமலர்த்தாட் கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தை யிராமாநுசனளவும் வந்திருக்குமிறே. ஆழ்வார் தாம திவ்ய ஸூக்திகளுடையவும், திவ்யஸூரிகளுடையவும, முக்தருடையவும, முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிகளையுடையராயிருக்கையாலே யுடையவரு மிவ்விஷயத்திலே யாயிற்றீடுபட்டிருப்பது.=

(உயர்வேபரனபடியித்யாதி) இதில ஸர்வஸமாதபரன் திருவடிகளிலே தொழுதெழப்பாராயென்று பரத்வப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியானவித்திருவாயமொழியடியாகவே சேதநர்க்குமோக்ஷலாபம என்னுமர்த்தத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயெனனில, ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால பரிபூர்ணனாய ஸர்வஸமாதபரனாய ஸ்ரீய:பதியாய அபௌருஷேயமான ஸூத்ருட ப்ரமாண ஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள வெம்பெருமானை பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி யவனப்ரஸாதத்தாலேஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவித்து, அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி, ஏவம்விதனானவன் திருவடிகளிலே “குணைர்தாஸ்யமுபாகத:” (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னும்படி அடிமைசெய்துஜ்ஜீவியென்று தம்திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்தருளிச்செய்த முதற்றிருவாய்மொழியி னர்த்தத்தை யநுவதித்து, ✻ உயர்வேபரன்படியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை. (உயர்வேபரன்படியை யுள்ளதெல்லாந்தானகண்டு) பரத்வத்தில் பரத்வமாயிற்றித்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது, “ ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர் ” என்றும், “ முழுதுண்டபரபரன் ” என்றும், “ அளிபொறையாய்நின்ற பரனடிமேல் ” “ என்றும் பரத்வத்தையாயிற்றித்திறசொல்லுகிறது. உயர்வேபரன்படியாவது -“ தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் ” (தமீஶ்வராணாமபரமம்மஹேஶ்வரம்) என்றும “ பர: பராணாம் பரம: ” (பர:பராணாமபரம:) என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையாயிற்று “ உயர்வறவுயர்நலம் ” என்றருளிச்செய்தது. அத்தை யடியொற்றியாயிற்றிவரிப்படி யருளிச்செய்கிறது. உயர்வே எனகிற அவதாரணத்தாலே - அல்லாதாருயர்த்திகளைப்போலே தாழ்கையன்றிக்கே மேன்மேலென என்று முயர்த்தியேயாயிருக்கை. “ நேதி நேதி ” (நேதிநேதி) “ நாதோऽதிவதேத ” (நோதயமதோதிஶேரதே) “ நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன் ” “ அயர்வறுமமரர்களதிபதி ” “ தேவாதிதேவர்வோ ” என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, உயர்வென்று - உச்சராயமாய், ஏ என்று - ஏய்கையாய் - பொருந்துதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநுரூபமா யிருப்பதன்றிக்கே, ஏயபரனென்று - அநுரூபமாயப்பொருந்தி யிருக்கிறபரனென்றுமாம. இப்படி யுயர்த்தியாயிருக்கிறபரனபடியாவது -பரத்வைகாந்தமான ஸ்வபாவம். உள்ளதெல்லாமாவது - முதற்பாட்டில கல்யாணகுணயோகமும் நித்யவிபூதியோகமும் விக்ரஹவைலக்ஷணயமும, இரண்டாம்பாட்டிலவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றாம்பாட்டில் நித்யவிபூதியோபாதித்தீயதவாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாயத்தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகமும், நாலாம்பாட்

டில அநதலீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமெனனுமதுவும், ஐநதாம்பாட்டில் அதினுடைய ஸததிதியு மவனதீநமெனறு மதுவும, ஆறாம்பாட்டி லதினுடைய ப்ரவருததி நிவருததியு மவனதீநமெனனுமதுவம, ஏழாமபாட்டில் ஜகத்துககுமீஸ்வரனுக்குமுணடான ஸரீராத்மபாவமும், எடடாமபாடடில இதுககிசையாத குத்ருஷ்டிநிரஸநமும் தரிமாததிஸாம்யவாத நிரஸநமும, ஒனபதாம்பாட்டில் ஸூந்யவாதி நிரஸநமும், பததாமபாடடில வயாபதிஸௌகாயமுமாகிற விவை. இப்படி உளளசெலலாவறறையும, தானகண்டு - " [illegible] " (திவயநததாமிதேசக்ஷுः பஸ்யமேயோக மைஸ்வரம்) எனனுமபடி " மயாவறமதிநலமருளிஅவன, டரஸாததலாலேகாட்டக்கண்டு. இபபடி யவன் காட்டினவைகளெலலாவறறையும (உயாவேதநோகொண்டுணாதது) அபௌருஷேயமாய நித்ய நிரதேதோஷமாய பரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஙகள் போலே ஹேதவநதரங்களா லழிககவொணணு தாகையாலே ஸாவபரமாணேத கருஷ்டமான ஸ்ருதிச் சாயையாலே யருளிச் செயது. அதாவது - " [illegible] " (ஸோஸ்நுதே ஸர்வாநகாமாந) எனறு கலயாணகுணயோகத்தை " நலமுடையவன் " எனறும, " [illegible] " (தாதுःபரஸாதாநமஹிமாநம்) என்கிற கருபாவைபவததை " அருளினன் " எனறும், " [illegible] " (ததவிஷ்ணோः பரமமபதம்ஸதாபஸயநதிஸூரயः) எனகிற விகரஹவிபூதியோகத்தை " அயாவறுமமரர்களதிபதியவனவனறுயருசுடரடி " எனறும, " [illegible] " (ஸதயமஜஞாநமநநதமபரஹம) " [illegible] " (ஆநநதோபரஹம) " [illegible] " (ஆநநதமயः) எனகிற திவயாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷணயததை " உணர்முழுநலம " எனறும " [illegible] " (பாதோஸயவிஸ்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்யாம்ருதநதிவி) எனறு உபயவிபூதியையுஞ்சொலலி " [illegible] " (பதிமவிஸ்வஸய) எனறுசொனன அநதவுபயவிபூதிநாதசவததாலே லீலாவிபூதியு மவனதெனனுமததை " இலனது " எனறுதொடஙகி நாஙிபபித்தும், " [illegible] " (ஸாவமகலவிதம்ப்ரஹ்ம) " [illegible] " (நேஹநாநாஸதிகிஞசந) " [illegible] " (ஸ்ஆதமாஅங்காநயந்யாதேவதாः) எனகிற ஸாவபரகாரிதவததையும ஸாவாநதர்யாமிதவேந ஸாவஸமாராத்யதவததையும " நாமவன " " அவரவா " எனகிறபாடடுக்களிலே பரகாஙிபபிததும், " [illegible] " (தேநவிநாதருணாக்ரமபிநசலதி) " [illegible] " (ஈஸவரஸஸாவபூதாநாம் ஹ்ருததேஸேராஜுநதிஷ்டடதி । பராமயமஸர்வபூதாநியநதராரூடாநிமாயயா) எனறபரவ்ருததிநிவருததிகள ததநீநமென்னுமததை " நினறனிருந்தனா " எனறும் " [illegible] " (யஸயாத்மாஸரீரம-யஸ்யப்ருதிவீஸரீரம) எனறஸர்வஸரீரதவததையும் " [illegible]

நாராயணஸ்ஸ்தித꞉ " (அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித꞉) என்றஸாவவ்யாப்தியையும " ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ " (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்நயௌ) என்ற ஶ்ரிய꞉பதித்வத்தையும் "திடவிசும்பு" என்கிறபாட்டாலே காட்டியும், "தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம் தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம் " (தமீஶ்வராணும்பரமம்மஹேஶ்வரம தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்) " நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்த்வந்நாராயண꞉பர꞉ " (நாராயணபரம்பரஹ்மதத்வந்நாராயண꞉பர꞉) என்ற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாதித்து த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடியை * சுரரறிவருநிலையாலே ஸூவ்யக்த மாக்கியும், வேதபாஹ்யரான ஶூந்யவாதியை " உளனெனில " இத்யாதியுக்தியாலே நிரஸித்தும், " அணோரணீயாந் " (அணோரணீயான) என்கிற வ்யாப்தி ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை * பரந்ததண்பரவையிலே பேசியும், இப்படி வேதமார்க்கானுஸாரியாயிற்று முதற்பாட்டுதொடங்கி யருளிச்செய்தது ; அதைப பற்றவிறே (உயர்வேத நேர் கொண்டுரைத்து) என்றிவரருளிச்செய்கிறது. " சுடர்மிகுசுருதி " என்றிறே ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை யங்கீகரித்தருளிறது. " அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய " (அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய " என்று ஸ்வரூபாந்தாப்பாவ முண்டாகையாலே ஸ்வரூபம் புக்கிடத்தே ஸ்வரூபநிரூபக பூதையான பிராட்டியுமுண்டாகக்குறையில்லை. (மயர்வேதும்வாராமல்) மயர்வாவது - அஜ்ஞாநம். அது அத்யல்பமும்வாராதபடி. " மயர்வற " என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸவாஸநமாகப் போக்கினாற்போலே யிவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி யிப்படி பரத்வவிஷயமான வஜ்ஞாநகந்தமவாராதபடி. (மானிடர்வாழ்விக்குமாறன்சொல்) பரோபதேஶ காபபஸ்வாநுபவப்ரகாஶகமான ஶ்ரீஸூக்தியாலே மநுஷ்ய ஜந்மாக்களா யுள்ளவர்களை வாழ்விக்கும். வாழ்விக்கையாவது-பகவதேகபரராக்கி " ஸதைவ மநம் " (ஸந்தமேநம) என்னும் படிபண்ணுகை தம்மை தொழுதெழப்பண்ணினாற்போலே. (மாறன்சொல்வேராக வேவிளையும்வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந தத்பரரான வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியடியாக பகவத்ஜ்ஞாநமுண்டாய், அதடியாக மோக்ஷலாபமாமென்றபடி, ஸூக்திமூலமாகவே முக்திபலிக்குமிறே. " பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்நிரனிறையாயிரத்திவைபத்துமப்பிடே " என்றதைக் கடாக்ஷித் தருளிச்செய்தபடி. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கிறதாகவுமாம், தத்ஸூக்தியாதல, தத்விஷயமானவுக்தியாதலாகலாமிறே. " தென்குருகூர்நம்பியென்னக்கன்பராய மதுரகவிசொன்ன சொல்நம்புவார் பதிவைகுந்தம் காண்மின் " என்னக்கடவதிறே. .. .. *

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி. க— பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

வீடுமின்முற்றவும் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(வீடுமின்முற்றவும்) இப்படி பரமபுருஷ யாதாத்ம்யாநுபவ ஜநித நிரவதிகப்ரீதியானது பகவதேகபோகரா யிருப்பார் பலரோடேகூட் பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணசேஷ்டித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்டு ம நுபவிக்கவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே யந்தவபே க்ஷாநுகுணமாக வநுபவிக்கைக்கு இந்தலோகத்தி லாத்மாக்களில் பகவ தேகபோகரா யிருப்பா ரில்லாமையாலே "இவர்களை பகவதேக போக ராக்கிக்கொண்டாகிலு மநுபவிக்கவேணும்" என்று இந்தவாத்மாக்களை க்குறித்து பகவதேக போகதவோபாயமான பக்தியோகத்தை பகவத்வ்ய திரிக்தவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக வுபதேசிக்கிறார்.........................*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஸமாதபரனானவனே ஆஸ்ரயணீயனாகையாலே ஆஸ்ரயணரூபமான பகவதபஜநததுக குபயுகதமான ததித ர ஸகலதயாகததையும் பஜநபரகாரததையும், அஸததையதததையும, தயாகப்ரகா ரததையும், தயாகபூரவகமாக வாஸ்ரயணீயனுடைய ஸவரூபவைலக்ஷண்யததை யும், அதிஶயித புருஷாரததத்வததையும், ஸாவஸமதவததையும. விலக்ஷணஸ்வரூ பமான வாஸ்ரயணபரகாரததையும், ததபலமான அநிஷட நிவ்ருததியையும், ஆ ஸ்ரயணீயனுடைய வபிமதபலரூபதவ பூரததியையுஞ சொல்லிககொண்டாஸ்ரய ணரூப பஜநத்தை பரோபதேஶமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறா.

இதில முதறபாட்டில ஸகலேதர பரிதயாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயமான வாத்மஸமாப்பணத்தை விதிக்கிறா... . ...*

ஈடு.

(வீடுமின்முற்றவும்) தத்வபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறேமோக்ஷஶாஸ்த்ரந்தா னிருப்பது, அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவ

தெல்லாஞ் சொல்லிற்று கீழ்த்திருவாயமொழியிலே ; உபாஸநபரமாகச சொல்லவேணடுமவற்றுககெல்லாம ஸங்க்ரஹமாயிருககிற திததிருவாய மொழி. இத்திருவாயமொழிதன்னை யாளவந்தா ரருளிசசெயதாராகததிருமாலையாணடான் ப்ரபததிவிஷயமாககி நிர்வஹித்துக்கொண்டு போநது, எமபெருமானரு மபபடியே யருளிசசெய்துகொண்டு போநது, பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பு பகதிவிஷயமாக வருளிசசெயதுகொணடு போருவா ; பின்பு எமபாருமப்படியே யருளிசசெயதார.

இவருடைய பகதிபரபததிகள தான் விகலபிககலாயிறே யிருபபது ; " மயர்வறமதிநலமருளினன " எனறிவர் தாமபெறறது பகதிரூபாபநந ஜ்ஞானமாயிருந்தது ; தாம்பெறற தொன்றும், பிறாககுபதேஶிப்பதொன்றுமாகவொண்ணாதே ; அபபோது விப்ரலமபககோடியிலேயாவரே. " உபயபரிகர்மிதஸவாநதஸ்ய " (உபயபரிகர்மிதஸவாநதஸ்ய) என்கிறபடியே காமஜஞான ஸம்ஸ்கருதாநதஃ கரணனுக்குப பிறகருமதிரே பரபகதி ; அநத ஜ்ஞானகாமஙகளினுடைய ஸ்ததாநே பகவதபரஸாதமாய், அதடியாக வநநதரம விளைந்ததிறே யிவருடைய பகதிதான். இதுதான் வேதாநதவிஹிதையான பகதிதானேயானலோ வெனனில் ; ஸாவேஶ்வரனருள விவாபெறறாராகிற வேற்றம்போம, அபஶூத்ராதிகரணந்யாயமும ப்ரஸஙகிககும, ஆனபினபு தாமபெறறதையே பிறாககுபதேஶிககிறாராக வமையும.

கீழிறறிருவாயமொழியிலே அவனுடைய பரதவததை யநுபவிதது ஒரு பெரிய திருநாளபோலேயிறே போந்தது, இவரிபபோது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறாககுபதேஶிககிறபடி யெங்ஙனேதான ; தாமநுபவித்த விஷயததை யெலலைகண்டோ, அன்றிககே தாமவ்விஷயததில விரக்தராயோ, என்னில் ; விஷயமோ ! என்றால், " தனககுநதனறன்மை யறிவரியான " எனகிறபடியே அபரிசசிந்நவிஷயம, * கொளளமாளாவின்பவெளளமிறே. இனிததமமபிநிவேஶமோ ! எனறால, " காதலகடலின மிகப்பெரிதால " என்றும், " மணடிணிஞாலமுமேழகடலு நீளவிசுமபுங்கழியப்பெரிதால் " என்றும், " சூழந்ததனிறபெரியவெனனவா " எனனும்படி பெருகியிருந்தது. ஆகிலு மொருககா லொனறிலே யபிநிவேஶமபிறநதால அப்படிப்பட்ட விஷயந்தானே காலாந்தரததிலே விரகதி பிறககககாணாநின்றோம், அபபடியே, சிலகாலமநுபவித்து பின்பு விரகதி பிறந்ததோவென்னில ; அங்ஙனுஞ் சொல்லவொண்ணாது, " எப்பொழுதுநாடிஙகளாணடூழியூழிதொறு மபபொழுதைககபபொழுதென னாராவமுதம" என்னும்படிநிதயாபூர்வமாயிருக்கும. இனி ஆசாரயபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகவன்று; கயாதிலாப பூஜைகளுக்காகவன்று ; " ப்ரப்ரூயாத் " (ப்ரப்ரூயாத்) என்றொருவிதி பாதந்த்ராராயன்று. ஆனலிது

ன்னை யெத்தாலே யாவதெனனில ; ஸ்வாநுபவப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி. தாமநுபவிததவிஷயம் தனியே யநுபவிககு மதன்றிக்கே யிருந்தது ; இனிநமககு – போதயந்தஃபரஸ்பரததுக காளாவாராரெனறு ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார ; தாம பகவத்விஷயததிலே ப்ரவணரா யிருக்கிறபபோலே அவாகள் ஶப்தாதிவிஷயஙகளிலே பரவணராயிருந்தாாகள் ; இவாகளநாததம பரிஹறிததலலது நிற்கவொண்ணுதா யிருந்தது ; " ஒருவனுககு வைஷ்ணவதவமுண்டு, இல்லை, எனனுமிடந்தனக்கேதெரியுஙகாண் " எனறு ஜீயாபலகாலுமருளிசசெயவா ; பிறரநாத்தங் கணடால ஐயோ ' என்றிருநதானாகில " நமககு பகவதஸம்பந்தமுண்டு " எனறிருககவடுக்கும, இததனை புமபட்டிடுவானுககென்றிருந்தானாகில " நமககு பகவதஸமபந்த மிலலையெனறிருகக வடுககுமெனறு. இவர்களையிவர் மீடகபபாாக்கிறவழிதா னென்னென்னில ; இவாகள சேதநரா யிருந்தாாகள, ஶபதாதிவிஷயங்களில் வாசியறிந்து, தீயவை கழித்து, நல்லவைபற்றிப போருகிறதொன் றுண்டாயிருந்தது, அவற்றினுடைய ஹேயதைதையயும, ஸாவேஶ்வரனுடைய வுபாதேயதையையு மிவர்களுக்கறிவித்தா லவற்றைவிட்டு இவனைப்பற்ற வடுககுமென்று பார்தது, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நனமையையும், இவர்கள் பற்றினவிஷயங்களல்பாஸ்த்ரத்வாதி தோஷதுஷ்டஙகளெனனு மிடததையும், பற்றுமிடத்தில்வருமந்தராயபரிஹாரததையும், பற்றுமிடததி லினறு புதிதாகச் செய்யவேண்டுவதொனறிலலை - பழையஸமபந்ததளை யுணர வமையுமெனனுமிடத்தையும், பற்றுவாாககநுஸந்திககபபடு மந்த்ர மின்னதென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய பஜநீயதையையு மருளிச்செயயாநின்றுகொண்டு, இதரவிஷய வைராக்யபூாவகமாக பகவத்பகதியைப் பண்ணி யாஶ்ரயியுங்கோளென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறுா. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வீடுமினமுறறவும பரவேஶ, கீழிறதிருவாயமொழியோ டித்திருவாய்மொழிக கிரணடு விதமாக ஸஙகதி. அதிலவேதாநதஶாஸதரபரக்ரியயாஸங்க்ஷேபேண முநதினஸஙகதி (தததவபரமாயுமெனறுதொடங்கி பிறாககுபதேஶிக்கிறுராகவமையுமெனனுமளவும) கீழதாமநுபவிததா, இதில பரோபதேஶம் பண்ணுகிறுரெனறு விஸ்தரேண விரண்டாம ஸஙகதி (கீழில் திருவாயமொழியிலே யென்றுதொடஙகி) மோக்ஷஶாஸ்த்ரமானவேதாநதஸூத்ரம நாலத்யாய மாகையாலே யதுகக்கு பூாவதவிகமெனறு முததாரதவிகமெனறு மிரணடுவகையான பிரிவுணடெனறு திருவுளளம்பறறி யவறறிறசொல்லுகிற பரமேயங்களை யருளிச் செய்கிறுர் (தததவபரமாயுமிதயாதி) தததவபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிரேயென்றது- "ஸ்வ ஶேஷாஶேஷாயெ.........

[illegible] (ஸவிஸேஷாஸேஷார்த்தோ நிரவதிகநிர்ப்பாதமஹிமாபலாநாம தாதாயஃபலமிதிசஸாரீரகமித்ஃ । ஸ்ரீயம்தத்ஸ த்ரீமே தது பஸ்தநத்ராஸ ஸமக்ரமபிஷ்டௌதிஸத்துதயாம விததமதிராயாமுநமுநிஃ) என்று சதுஸ்ஸ்லோகீ வ்யாக்யாநோப க்ரமத்தில பிள்ளை யருளிச்செய்தபடியே ஸமந்வயாவிரோத ஸாதநபலரூபார்த்த ப்ரதிபாதகாத்யாய சதுஷ்டயாத்மகமான வேதாந்தஸாஸ்த்ரந்தான் பூர்வத்விகத்தாலே தத்தவப்ரதிபாதகமாயும், உத்தரத்விகத்தாலே யுபாஸந ப்ரதிபாதகமாயுமிறே யிருப்பதென்றபடி. (உபாஸநபரம்) உபாயபரம். பூர்வத்விகத்தில ப்ரதிபாதித்த ப்ரமேயங்கள - ஸர்வவேதாந்த வாக்யங்களும் ப்ரஹ்மத்திலிடத்திலே நன்றாகச்சேருமென்னுமதுவும், அப்படி நிர்ணயித்த வஸ்துவுக்கு பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளா லொருபாதை யில்லாமையும. இரண்டத்யாயத்துக்கும் ஸமந்வயமென்றும அவிரோதமென்றும பேர். அதில முதலேழுபாட்டாலே ஸமந்வயாத்யாயத்தி லர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டது; “ சுரரறி ” “ உளனெனில ” என்கிற விரண்டுபாட்டாலும பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால வரும பாதையில்லாமை சொல்லப்பட்டது, இதவிரோதாத்யாயார்த்தம். உத்தரத்விகத்துக்கு, ஸாதநாத்யாயமென்றும, பலாத்யாயமென்றும பேர். ஸமந்வயாவிரோதப்ரதிபாதகமான பூர்வத்விகம் தத்தவபரம்; உபாயபலப்ரதிபாதகமான உத்தரத்விக முபாயபரமென்றபடி. பலபரத்தையுமுபாயபரமென்றது - பலமுபாயஸாத்யமாகையாலே.

“ [illegible] ” (நாநாஸப்தாதிபேதாத்பரபதபஜநேஸஂஸிதேஸஂஸ்தரகாஸாஃ) என்று வேதாந்தஸித்தோபாயம த்விவிதமாகையாலே யெந்தவுபாயத்தை யித்திருவாய்மொழி சொல்லுகிறதென்ன (இத்திருவாய்மொழி தன்னையித்யாதி) இதுதால்ப் ரபத்த்யுபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (தலைக்கட்டினபின்பித்யாதி) ப்ரபத்தி, வேதகுஹ்யமான ரஹஸ்யோபாய மாகையாலேயுபக்ரமத்திலே வெளியிடவொண்ணாதென்று ப்ரபத்திபர்யாயமான ஸாத்யபக்தியாலே மறைத்தருளிச்செய்துகொண்டு போந்தாரென்றபடி. பக்தி-ஸாத்யபக்தி, அதாவது - ப்ர [illegible] “ [illegible] ” (ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்தா) என்னக்கடவதிறே. “ திணகழலசேர ” என்றது - ப்ரபத்திபரதைக்கு ஸூசகம்; “ புலகுபற்றறறே ” என்றது - பக்திபரதைக்கு ஸூசகம். யதவா, பாஷ்யந தலைக்கட்டினபின்பித்யாதிக்கு - பாஷ்யத்திலே விவேகாதிஸாதந ஸப்தகஸமத்மாத்யங்கத்தவமுபாஸநத்துக்கே யென்று “ [illegible] ” (ஆஹாரஸுத்தௌ ஸத்த்வஸுத்திஃ) “ [illegible] ” (ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஸ்யேத) இத்யாதி வாக்யங்களையிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு ததங்கத்வம திருவுள்ளமல்லவிறே, ஆகையாலே “ வீடுசெய்து வீடுசெய்மின ” என்கிறவாக்யத்தாலே “ [illegible] ” (ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத) என்னுமாபபோலே அங்காங்கிபாவந தோற்றுகையாலும், “ ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாக ” “ அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே ” என்கையாலே ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தராக வத்யவஸிதரானவிவர ப்ரபந்நரோ ' பக்தரோ ! என்று ஸம்ஸயிக்கும்படி விஷயாந்தரவைத்ருஷ்ண்ய பரிஷ்கருதையான பக்தியை “ மயர்வறமதிநலமருளினன் ” எ

ன்கையாலே யவனகருபையாலே யுடையராயிருககையாலும், இவருடைய பரப த்தி, வைராகயஸஹசரிதையாகையாலும, இவருடைய உகத்யநுஷ்ட்டாநங்களா லே ஶமதமாத்யநுஷ்கையா யிருக்குமெனறு ஶஙகிககவருமெனறு திருவுள்ளம்ப றறி, பராப்யபகநிபரமாக நிரவஹித்தருளிறுரெனறபடி. பிததோபஹதனுக்கு நா ககிலதீறறிய பிததததைப்போககி பாநமபணணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது, ஆ கையாலே, "வீடுசெயதுவீடுசெயமின்" எனகிறதென்றும, இவருடையவைராக் யம்விஷயதோஷதாஶநததாலவநததிததனையென்றும், கருததென்றுதிருவுள்ளம்.

ஒனறில பக்திபரமாகவேணும, இல்லாவிட்டால் ப்ரபத்தி பரமாகவேணு மொழிய நினைததபடி நிரவஹிக்கக கூடுமோவென்ன (இவருடையவிதயாதி) அ தாவது - ஆழவாருடைய ப்ரபததி, பகதிபாரவஶ்யததாலே வந்ததாகையாலே காரயகாரணஙகளையபேக்ஷ வயவஹரிககலாமெனறு கருத்து. இவர்க்கு பகதியு ணடோவெனன (மயர்வறவித்யாதி)

அன்றியே ஸாதநபகதியை யுபதேசிக்கிறுராறுலோவெனன (மயர்வறவித் யாதி) எனனவுமாம். தாம்பெறறது ஸாத்யபகதியாறுலும் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தி யை யுபதேசிககிறுராறுலோவெனன (விபரலம்பகேதயாதி)

காமஜ்ஞாநஙக ளடியாகவனறே பகதியுண்டாம், இவாக்கு பக்திவநதபடி யெனனென்ன (உபயபரிகாமிதேதயாதி) ஆதமஸித்தௌ யாமுநாசார்ய வசநம் "உஹயவரிகமி-தஸ்வாந்த ஐகாந்திகாத்யந்திக ஹக்தியொகைகலஹ்ய:" (உபயபரிகாமிதஸ்வாந்தஸயைகாநதி காதயநதிகபகதியோகைகலப்ய:) இதி. அஸ்யாாததஃ - காமஜ்ஞாநஙக ளிரணடாலும அலங்க்ருதமான ஸவாநதஃகர ணததை யுடையவனுககொரு விஷயததிலே நியதமாயிருப்பதாய் நிதயமாயிருக்கி ற பக்தியோக மொன்றுலும் லபயனெனறபடி. (அநநதரம்) அநந்தரக்ஷணஏவ. அநந்தரம் விளைநததாகையாலே ஸாதயபகதியென்றபடி.

விபாயயே அநிஷ்டஙகாட்டுகிறுர் (இதுதானிதயாதி) இதுதான் - இவரு டையபகதிதான். சாரவேதவனெறிபரவேஶததிறபடியே. நயாயம் பரஸங்கிககு ம் - நயாயவிரோதம ப்ரஸஙகிக்கும். "அபஶூத்ர" (அபஶூதர) இத்யாதிவா கயத்தைமுநதற வநுஸநதிதது, விதுராதிகளைபபோலே யிவருடைய ப்ரபாவததா லே யுபதேஶிக்கக் கூடாதோவென்ன (ஸாவேஶவரனருள விதயாதி) என்று கண்டுகொள்வது. அபஶூத்ராதி கரணமாவது - "ஶூத்ரஸ்ய தத்ராதரஶ்ரவணாத்ததாதரவணாத் ஜாத்யா ஶ்ருதே" (ஶூகஸயததநாதரஶ்ரவணுத்ததாதரவணு

கள இநதராஜாவினிடத்திலநுக்ரஹத்தாலே "ஶஷ்கதர்மங்கொண்டுகார்யமிலலை ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்" என்றெண்ணி யிரண்டுஹம்ஸரூபிகளாய் அந்த ராஜாவினமேலே பறந்துகொணடுபோகிறவிடததிலே பல்லாக்ஷனை பல்லனென்கி றவன் "ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம்" என்ன,

பல்லாக்ஷனென்கிறவன் "நிழல் பட்டால் வந்ததேது, ரைக்வனுக்குப் புக்கிருளோ" என்று அநாதரம் பண்ணிக்கொண்டுபோக, அத்தைக் கேட்டு ஜாநஶ்ருதி து:கிதனாய் ரைக்வனைத் தேடி, சிரங்குசொறிந்துகொண்டு காயப்பண்யத்தோடே பரசந்நயாவனாயிருக்கிறவனைக் கண்டு அநுவர்த்தித்து "ப்ரஹ்மவித்யையை யுபதேஶிக்கவேணும்" என்ன, "ஶுஶ்ருஷாஹீநனுக்குச் சொல்லப்போகாது" என்ன, "ப்ரஜாரக்ஷணத்தபரனாளவெனக்கு ஶுஶ்ருஷைக்கவகாஶங்காணேன" என்ன, ஆதரபரீக்ஷார்த்தமாக, "ஆனால் பஹுத்ரவ்யங்கொண்டுவா" என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையுங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அந்தராஜாவினுடைய வாதரங்கண்டு ரைக்வன் "ஆஜஹாரேமா: ஶூத்ர அநேநைவ முகேநாலாபயிஷ்யதா:" (ஆஜஹாரேமாஸ்ஶூத்ரா நேநைவமுகேநாலாபயிஷ்யதா:) என்றதுக்கு பாஷ்யம்பண்ணுகிற பாஷ்யகாரர் உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழிய ப்ரஹ்மவித்யோபதேஶத்துக்கு யோக்யதையில்லை, பின்னை ஶூத்ரனென்றதுக்குக் கருத்தேதென்று ஶங்கித்து, ஶோசநாச்சூத்ர:என்று - ஶோகமுடையவனாகையாலே ஶூத்ரனென்கிறதென்று நிஶ்சயித்தார். அந்தஶோகமாவது- பல்லாக்ஷனுடைய வநாதரத்தாலும் ப்ரஹ்மவித்யாராஹித்யத்தாலு முண்டான ஶோகம். ஆக அந்தவதிகரணத்திலே ஶூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாயோக்யதையில்லையென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே யந்தவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி. "நயாயமும்" என்கிறவிடத்தில் சஶப்தம்- "ஏறம்போம்" என்றதோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆக ஸாதநபக்தியென்றுல் பாதகத்வயம் வருகையாலே ஸாத்யபக்தியேயென்று கருத்து. பூர்வோக்தஹேத்வநுவாதபூர்வகமாகத் தாம்பெற்ற பக்தியை யுபதேஶிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி) ஆனபின்பென்று - "உஹய" (உபய) இத்யாதிவாக்யார்த்தத்தை பராமர்ஶிக்கிறது. தாம்பெற்றதையே - ப்ராப்யபக்தியையே. ஆகவிந்தப்பத்துப்பாட்டாலும ஸங்க்ரஹேண பரபக்திஶரீரமும், தத்பயுக்தார்த்தங்களையுஞ்சொல்லி, பரபக்தியிலே தாத்பர்யத:ப்ராயஶ:ஸிக்கிறதென்றுளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்குப்யுக்தமான வார்த்தங்களைச்சொல்லி, ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பாஷ்யகாரர்நிர்வாஹமென்றதாயிற்று; இந்த வார்த்தத்தில் வீடுசெய்மினேயாவது - அவன்பக்கலிலே புத்தியை வையுங்கோளென்றபடி. பாஷ்யத்தைக்கட்டினபின்பென்றதுக்கு - காலவிஶேஷபரதாஶங்கமேபலமாகவுமாம்.

இரண்டாம ஸங்கதி (கிழிற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி). (தன்க்குமித்யாதி) தனக்குந்தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யறியவரியவன். (கொள்ளவித்யாதி) அநுபவிக்கவெல்லைகாணவொண்ணாத வாநந்தஸமுத்ரம். (காதலித்யாதி) ஆசையானது கடலிற்காட்டிற்பெரியது. (மண்டிணியித்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும், அத்தைச்சூழ்ந்த வேழ்கடலும், எல்லாத்துக்குமிடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஶமான வாகாஶமும் தனக்குள்ளே யாம்படி யவ்வருகே பெருத்திராநின்றது. (சூழ்ந்தித்யாதி) அந்த தத்த்வத்ரயத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு அதுக்குமபெரிதானவெனனுடைய வபிநிவேஶமானது.

விஷயந்தானே-விஷயந்தன்னிலே. இங்கே "தத்தேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே" (தத்தேவப்ரீதயே "பூத்வாபுநர்து:காயஜாயதே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம் (எப்பொழுதுமித்யாதி) எல்லாக்ஷணம், எல்லாநாள், எ

லலாமாஸம, எல்லாவாண்டு, எல்லாவகைபபட்டகல்பம சலபந்தோறு மவவோவ வவோகாலங்களி லெனகஞளளேகலநது அநருபதிகரமான வம்ருதமானவன்.

"ஏபாவம்பரமே" என கையாலே டாசாாயபதகிாவஹஞாததமாக வன று. "நீசனேன" "பெருஞ்செலவநெருபபாக" "தொண்டர்தொண்டன" "ஓ தவலலபிராககள" எனகையாலே கயாதயாதிகருககாகவனறு. "வீடுமின்முற்ற வும்" என்று பலனாகக்குறித்துபதேஶிக்கையாலே "ஶ்ரவ்ரூயாஃ" (ப்ரபரு யாத" என்றுருவிதி பரதநதராாயலலவெனறபடி. பரபருயாத் என்றது - "ஶ்ராவாவதாம் தத்வதோஸ்ரூவிஜ்ஞாம்" (பரோவாசதாமதத்வதோ பரஹ்மவிதயாம்) எனகிறமுணடோபநிஷச்சருதியில் "ஶ்ராவாவ" (பரோ வாச) எனகிறதுககாத்ததவேநசொனன வேதாாததஸங்கரஹவாகயததையாதல்; "நாஸம்வத்ஸரவாஸிநேஶ்ரூஶ்ரூயாஃ" (நாஸமவதஸரவாஸிநேபரபரு யாத) என்றததையாதல.

விவரணம (தாமநுபவிததவிஷயமிதயாதி) "..." (மச்சித தாமதக்த பராணுபோதயநதஃபரஸபரம | கதயநதஸ்சமாநித்யம் துஷ்யநதி சரமநதிச) இதிகிதாஶாஸ்த்ரஶ்லோகத்திம வசநமவலமபய "போதயநதஃபரஸ்பர தததககு" எனறது. அருலவாகள் உசாததுணையாவாகளோவெனன (தாம்பகவ தவிஷயததிலே யிதயாதி) அருலகாளுக குபதேஶிபபானெனனெனன, தம்மு டைய தயாதிஶயத்தாலே யெனகிறா (இவாகளநாததமிதயாதி)

பிறரநாததம் பரிஹரிக்கவேணுமோவெனன (ஒருவனுககிதயாதி) அதாவ து - "ஸுஹ்ருதம்ஸாவபூதாநாம்" (ஸுஹ்ருதம்ஸாவபூதாநாம்) என்ற வனிருநதால் "யஸ்ய ஶீலஸ்ய ஸ்வாமீ, தஸ்ய ஶோஷஃ" (யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸஃ) என்றிவனுக கிருககவேணுமிறே யெனறுகருத்து. அடுக்கும் - ப்ராப்தம். இததனையும்படடிவோனுககு - இவவள வநாததமும் படக்கடவன். பகவதவல க்ஷண்யஜஞாந கநதமிலலாதவர்களை யெவவழியாலே ஶப்தாதிவிஷயங்களினின் றும் மீடகப் பாாககிருரெனகிற ஶஙகையை யநுவதிககிறா (இவர்களையிவாமீட் கவிதயாதி) ஶபதாதிவிஷயஙகளில் ரஸிகதவஜஞாந மடியாக மீட்கப பார்ககிரு ரென்று ஶங்கைககுத்தர மருளிசசெயகிறா (இவாகள் சேதநராயிதயாதி)

"எல்லையிலநலம" எனறததைபபறற (ஸாவேஶ்வரனுடைய நன்மை யையுமென்றது) "மினனினிலையில" எனறததைபபறற (அல்பாஸததிரதவாதிதோ ஷதுஷடமெனறது) "அதுசெறறு" எனறததைபபறற (அந்தராயபரிஹாரமெ னறது) "அடங்குகவுளளே" எனறசதைபபறற (ஸம்பநததை யுணரவமையு மெனறது) "வண்புகழநாரணன்" என்றததைப்பற்ற (மநதர மின்னதென்கிற து) "இறைசேர்மின்" எனறததைபபறற (பஜநீயதையையுமென்றது) "வீடு மின்முறறவும்" என்றத்தைப்பறற (இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாகவென்றது) "அந்நலம்புல்கு" எனறததைப்பறற (பக்தியைப்பண்ணியென்றது)..........*

ரண்டாந் திருவாய்மொழி

முதற்பாட்டு.

வீடுமினமுற்றவும, வீடுசெய்தும்முயிா
வீடுடையானிடை, வீடுசெயமினனே.

ஆறுயிரப்படி.

பகவதவயதிரிகத ஸாவவிஷய ஸங்கததையும் விடடு இவ்வாதமா ஊவ ஶேஷதவேந ஸமாப்பியுஙகோள ! ஸமர்பபிக்கு மிடததி வித்தை யுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்பபியுஙகோள - ஸமர்ப்பணமாவது - இவவாத்மா அவனுககு ஶேஷமென்று ஸமவதிககையெனகிறுா.................*

பன்னீராயிரப்படி.

முறறவும் - பஜநவிரோதியான ஸாதயஸாதநஙகளெலலாவறறையும். வீடுமின் - ஸவாஸநமாகவிடுஙகோள். அவவளவிலநிலலாதே வீடுசெய்து - அவறறைவிட்டு, உமமுயிா - உஙகளுடையவாதமாவை. வீடுடையானிடை - மோக்ஷநிாவாஹகனுன ஸவாமிபககலிலே, வீடுசெயமின் - விடுதலைபபண்ணுஙகோள.—வீடிசைமின்னே யென்றுஞ் சொலலுவா..... ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு

இதரவிஷயங்களைவிடடு, உஙகளுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்றப்பாருஙகோளெனகிறுா.

(வீடுமின) " வீடுமின் " எனறொரு சொல்லாயக் கிடககவுமாம்' விடுமினென்றததைநீடடி"வீடுமின" எனறுகிடக்கிறதாகவுமாம். முதலிலே "வீடுமின" எனபாெனனெனன்னில்; சிறுபரஜைகையிலே ஸாப்பத்தைப்பிடிததுககொண்டு கிடநதால, பொகட்டுககொடு நிறகசசொல்லி, பினனை "ஸாபபம" எனபாரைபபோலேயும, ஒருவனகருஹத்துககுள்ளேகிடந்துறஙகாநிற்க, நெருப்புப்பற்றிபபுறம்பேயெரியாநின்றால "புறப்படுககொளகிடாய " எனறு, பின்பு " நெருப்பு " எனபாரைப்போலேயும, முநதறவிடுஙகோ ளென்கிறுா. ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவைதான் நோவுபடுகிறது. " த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச " (த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராமஶ்ச) என்றும், " பரித்யக்தா மயா லங்கா " (பரித்யக்தாமயாலங்கா) என்றும், விடுகைமுன்னுகவிறே முன்புபற்றினவர்களும்பற்றிற்று. " வீடுமின் " என்கிறபனமையாற் சொல்லுகிறதென்னென்னில்; ஒருவன்தாந்தனுய்வந்துநிற்க வவனுககுபதேசிககிறு ரன்

றே, ஸம்ஸாரவெக்காய மெலலாாகருமொத் திருக்கையாலே ஒருவரல லாவொருவருக்காகிலும் ருசிபிறககுமோவெனறு எல்லாாக்குமுபதே ஶிககிறுா.

எத்தைவிடுவதென்னில் (முறறவும்) சண்டாலனிருபபிடத்தை ப்ராஹ்மணாககாக்குமபோது சிலகூட்டிசசிலகழித்தன்றேகொளளுவது, அப்படியே அஹஙகாரமமகாரஙகளாலே தூஷிதமானவறறிலே சிலகூ டடிகொள்ளவொண்ணுதே! ஆகையாலேகடடஙக விடுஙகோளெ னகிறுர்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின்முறறவும" என்றுராகில திரிய "வீ டுசெயது" என்கிறவிதுக்குக கருதசென்னென்னில; மேலொருபேறு பெறுவதிலும் இவற்றைவிட்டு நிறகும் நிலைதானேபேருகப்போருகையா லே'விடுகையாகிற பேற்றைப்பெறறென்கிறபடி, ராஜபுத்ரன் அழுக்குசி றையிலேகிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுவதிலும் சிறைவிடுகைதா னே பரயோஜநமாயிருககுமிறே.

(உம்முயிர்வீடுடையானிடை) இதுக்குபபலபடியாக வருளிச செய்வர். "யஸ்்ாத்்ாஶரீரம், யஸ்்ப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶ ரீரம், யஸயப்ருதிவீஶரீரம்) எனகிறபடியே, உம்முயிரையும, அதினு டைய வீட்டையும், உடையவனென்னுதல்; உம்முயிராவீடாகவுடைய வனென்னுதல; உமமுயிரை, வீடுமிடத்தில - ஸமர்பபிககுமிடததில. உடையான்பக்கலிலேயென்னுதல்; வீடுடையான் - பரமபதநிலயன்பகக லிலேயென்னுதல்.

(உமமுயிா) அநித்யமான ஶரீரததுக்கு நனமைபார்ககச்சொல் லுகிறேனோ? நிதயமான வாத்மவஸதுவுக்கனறோ நான் நன்மைபார்கக ச்சொலலுகிறது; ?அதுதானு மெனனுயிாககோ? உமமுயிாக்கனறோ. (உடையானிடை) பொதுவிலேயுடையவனென்கிறுா; ருசிபிறந்து "அவனுர்" என்றுல் "வண்புகழநாரணன்" என்பாராக. அவனுடை யவனுய் உஙகள ஸத்தையை நோக்கிககொண்டு போராநிறக, நீங்களும் "நான எனனது" என்றகலபபாராதே யுஙகளை யவன்பககலிலே ஸமர்ப் பிக்கப்பாருங்கோள். அவனுடையவனுனபின்பு அவனோடைவிவாதமேயுங் களுக்குவேண்டுவது; [யமঃ] ப்ராதேஶிகமான நியமநத்தையுடையவ னையன்று சொல்லுகிறது, "ஶ்ஹவதிஸம்யமெநஶாவிஷ்ணுঃ" (பர பவதிஸம்யமநோமமாபிவிஷ்ணுঃ) என்று அவன்றன்னையும் நியமிக்குமவ னுயிற்றிவன். [வைவஸ்வதঃ] [வைவஸ்வதঃ] விவஸ்வானுடைய குல

த்திலே பிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாந்தரவஸ்திதனென்னுதல். [ராஜா] [ராஜா] அவனைப்போலே "[illegible]" (தஹுபச) என்கையன்றிக்கே எல்லார்க்குமினியனாயிருக்குமவனாயிற்றிவன். [ய:] அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தி. [தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்தித:] [தவைஷஹ்ருதிஸ்தித:] அவனென்குற்றமென்ன; கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து ஆட்சியிற்றொட்டாச்சி நன்றெனவிருக்கிறான். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில் [தேந சேதவிவாதஸ்தே] [தேநசேதவிவாதஸ்தே] உடையவனாயிருக்கிறவனோடே யுனக்கு அவிவாதமுண்டாகில். இத்தால் பேறென்னென்பாயோ? [மா கங்காம் மா குரூந் கம:] [மாகங்காம் மாகுருந்கம:] ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந்தேடிப்போதல், செய்யவேண்டா; அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்கப் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகையாவது, நிஷித்தத்ரவ்யத்தையுள்ளேவைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கு முடைமைக்குந்தக்கபடியிறே ப்ராயஶ்சித்தமும்; உடையவன் - ஸர்வேஶ்வரன். த்ரவ்யங்களில் ப்ரதானமான ஆத்மத்ரவ்யத்தையிறே யபஹரித்தது. அபஹரித்தத்ரவ்யத்தைப்பொகட்டு ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணவேணுமே. பொகடுகிற த்ரவ்யம் தானாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகைக்கு வேறதிகாரியுமில்லையே. ஆகையாலே நீங்களுமுடையவன்பக்கலிலே வீடுசெய்மின்னே. வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை. அதாகிறது-இசைகை..... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு (வீடுமினித்யாதி) "வீடுமின் உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்மின்னே" என்னுமளவுங் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இதரவிஷயங்களை யித்யாதி) வகுத்த விஷயத்தை யென்றது - "உடையான்" என்றத்தைப் பற்ற. (ஒரு சொல்லாய) "வீடுமின்" என்றொரு பதமுண்டாய. விடுமினென்றத்தை நீட்டியென்றது - "நீட்டுவழிநீட்டல், குறுக்குவழிக்குறுக்கல்" என்ற தமிழர் மர்யாதையைப்பற்ற. இரண்டாலும் பலித்தார்த்தமொன்று.

(முதலிலே) த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லாதே முதலிலே என்று கூட்டுவது. பரிஹாரம் (சிறுபராஜயித்யாதி) த்யாஜ்யவஸ்துக்களினுடைய க்ரௌர்யாதிஶயந்தோற்றுகைக்காகவென்றபடி. இவர்களுக்கநர்த்தமேதென்ன (ஜந்மமரணேத்யாதி)

த்யாகக்ரம பூர்வகமாக த்யாஜ்யத்தைச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன, (த்யக்த்வேத்யாதி) "[illegible]

த்ரூவாக்யத்ராணாய ராமாய வக்ஷணஜ்ஞ:" (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேந தாஸவசசாவமாநித: । த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்சதாராம்ஸ்ச ராகவம்ஸரணங்கத:) இதியுத்தகாண்டே ஸபததஸே விபீஷணவசநம்) "பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச । பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச" (பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச । பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச) இதி ததைவ ஏகோநவிம்ஸே விபீஷணவசநம் (இத்தத்ரைவைகோநவிம்ஸே விபீஷணவசநம்.)

உபதேஸ்யமஷ்டகர்ணமாக வேணுமிருக்க, பஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலர் தாத்பர்யாதிக்க, சொல்லாமையாலும், அநாத்தம், ஸாவஸாதாரணமாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறானென்னுமதத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (வீடுமினென்கிறவித்யாதி) பன்மை - பஹுவசநம். வெக்காயம் - ஔக்ஷணயம்.

முற்றவும் - கட்டடங்க. ஸாகல்யேந. இப்படி ஸகலபரித்யாகத்தி லடியேதென்ன (சண்டாலரித்யாதி) இங்கே "அஹமிதிசண்டாள:" (அஹம்மமேதிசண்டால:) "அஹங்காரஸ்துசண்டாள:" (அஹங்காரஸதுசண்டால:) இத்யாதிவிவக்ஷிதம். இத்தால பகவத்வ்யதிரிக்த ஸாத்யாந்தரஸாதநாந்தரத்யாகத்தைச்சொன்னபடி.

(மேலொருபேறித்யாதி) விடுகைதானே பலமென்கைக்காக "வீடுசெய்து" என்றநுவதிக்கிறதென்றபடி. விடுகைதானே ப்ரயோஜநமாமோவென்ன, இதுதான் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமென்னுமதத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்ஸிப்பிக்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) "நகர்மணாநப்ரஜயாதநேந" (நகர்மணாப்ரஜயாதநேந) இத்யாதி. அழுக்குசிறை - அழுகியேபோம்படியானசிறை.

(பலபடியாக) நாலுவிதமாக. (அருளிச்செய்வர்) நஞ்சீயரிதிஸேஷ:. பருதிவீசாயமஹீஸரீரமென்னுமபிப்ராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்யப்ருதிவீஸரீரமென்று) அதினுடையவீடுடையுமென்றபடி. முந்தினவாத்தத்திலே யுடையவனென்றது-ஸரீரமாக வுடையவனென்றபடி. தூரீயயோஜநையில, உம்முயிர்-வீடுசெய்யினென்றந்வயம்.

"உயிர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம (அந்யமானவித்யாதி) "உம்" என்றதுக்குபாவம (அத்தானுமித்யாதி) நாராயணனென்றதே பொதுவிலே "உடையான" என்றது - ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்காக. இவ்விடத்திலே "ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயனர் 'ஸாகல்யேந பாரதத்தையைச் சொல்லுகிறேன்கேள்' என்ன, 'அவகாஸமில்லை' என்ன, 'ஓரத்யாயந்தானகேள்' என்ன, 'அதுக்குமவகாஸமில்லை' என்ன, 'ஒருஸ்லோகந்தானசொல்லுகிறேன' என்ன, 'ஆறறசொல்லும்' என்ன, "த்வாவிமௌபுருஷௌலோகே ஸூர்யமண்டலபேதிநௌ । பரிவ்ராட்யோகயுக்தஸ்ச ரணேசாபிமுகோஹத:' (த்வாவிமௌபுருஷௌமூடௌ த்யயோதஸ்யாநனௌ । கோகாஹமவநயக்ஞச த்ருஷ்ட்வாயுத்தம் புந:புந:) என்

று ஸாரகாங்க்ஷமாகச்சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து 'கோக்ரஹணமேது, வநபங்க மேது' என்ன, "ருசிபிறந்தபின்படி தொடங்கி பாரதமெல்லாஞ்சொன்னாற்போலே ருசிபிறக்கைக்காக" என்பாகள். பொதுவிலே - திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லாமல்.

முந்தினவர்த்தத்தையு மிரண்டாமர்த்தத்தையுந் திருவுள்ளம்பற்றி "வீடு செய்மின" என்றதுக்கர்த்தம் (அவனுடையவனுயிதயாதி) உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டென்றது - உயிரைவீடாகவுடையவனென்கிறதைப்பற்ற. ஸமர்ப்பணமாவதென்னென்ன (அவனுடையவனனபின்பிதயாதி) உக்தத்துக்குப்ரமாணம் (யமஇதி) "யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி ஸ்தித: । தேந சேதவிவாதஸ்தே மா கங்காம் மா குரூந் கம: " (யமோவைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்தித: । தேநசேதவீவாதஸ்தேமாகங்காமமாகுரூந்கம:) இதிமநவே தர்மஶாஸ்த்ரே. யமயதீதி - யம:, நிருபாதிகநியமநம் யஸ்மிந்-ஸ: யம: என்று விவக்ஷிதமென்னு மபிப்ராயேண (ப்ராதேஶிகேதி) ப்ரபவதீதி "அஹமமரவரார்ச்சிதேந தாத்ரா யம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த: । ஹரிகுருவஶகோஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர: ப்ரபவதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு: " (அஹமமரவரார்ச்சிதேநதாத்ராயமஇதிலோகஹிதாஹிதேநியுக்த: । ஹரிகுருவஶகோஸ்மி நஸ்வதந்த்ர:ப்ரபவதிஸம்யமநே மமாபிவிஷ்ணு:) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே தரிதீயே ம்ஶேயமகிங்கரஸம்வாதே. வைவஸ்வத: என்றதுக்கு-கோத்ராபத்யத்தில அண்ப்ரத்யயமாதல், ஸம்பந்தார்த்தே அண்ப்ரத்யயமாதல், என்றிரண்டர்த்தமுங் கண்டுகொள்வதென்கிறா (விவஸ்வானுடையவிதயாதி) ரஞ்சயதீதி ராஜேத்யபிப்ராயேண (அவனைப்போலேயிதயாதி) "ஏஷ: " (ஏஷ:) என்றதுக்கர்த்தம் (கண்டிலையோவென்றது) ஆட்சியாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமான வடிமையைக்கொள்ளுகை. தொடர்ச்சியாவது - ஹ்ருதயாந்தரவஸ்தித்தி.

"அவிவாதஸ்தே நாமஸ்தி " (அவிவாதப்ரசேநமாகம:) என்கையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிகமநமுமகிஞ்சித்கரமென்னுமத்தை ஸதருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரேதயாதி) சேசசபதஸூசிதோயமாதத: அத்ர "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத் விஶுத்தி: பரமா மதா " (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாதவிஶுத்தி: பரமாமதா) "யேஷ்விஷ்டிமஹாத்மாநம் நஸ்மரந்தி ச கேஶவம் । ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதி: ஸம்ஸாரகிணாமபி " (யேதவிஷ்டிமஹாதமாநம் நஸ்மரந்திசகேஶவம் । நதேஷாமபுண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸாரகிணாமபி) இதயநுஸந்தேயம். மெழுக்கூட்டினவென்று பாடமானால், மெழுக்கை - பூசுகை இத்யர்த்த:. இதுபாபவிமோசகமானமாத்ரமன்றிக்கே வேறிதுக்கு ஸதருஶப்ராயஶ்சித்தமுமில்லையென்கிறா (உடையவனுக்கிதயாதி) ப்ராயஶ்சித்தமுண்டானாலு மதிகாரியில்லையென்கிறா (அபஹரிதத்விதயாதி) "த்ரவ்யங்களில் பரதாநம்" என்கிறவிடத்தில் - "மணிவரஜவஶ்ரோரோர்நிதய ஹ்ருதயோபி ஜீவ: " (மணிவரஜவஶ்ரோரோர்நிதயஹ்ருதயோபிஜீவ:) இதயாதயநுஸந்தேயம். "த்ருணகாஷ்டவஹ்நமேயோஷ்டிவேஶிகீர்த்தித: । ஸுவர்ணாத்யவஹாரொ...

நெவஸவெதயம் । ஹ்வாகுஹ்ருவ்ஹரணே" (தருணகாஷ்ட்டாபஹரணே யோதோஷபரிகீர்த்திதः । ஸவாணரதநாபஹாரேபிதாவாநேவபவேதகதம ! ஸ்வ பாகதரவயஹரணே) இதயாதயநுஸநதேயம. போகடுகிறதரவய மிதயாதிகளு-போகடுகிற தரவயநதானுகையாலே யுடையவனாயிருக்கிற வீஸ்வரன்பக்கலிலே போகடுகையாவது-அவனதெனறிசைகையானபடியால, பின்னைப்பிசைந்தால் தான வனதீநனுய, தானென்றொரு ஸ்வதநதரனிலலாதபடியாலே பராயஸ்சித்தாதிகாரி யில்லையெனறபடி.

ஆகையாலேயெனறதுக்கு - "அவனுடையவனுனபின்பு" என்ற பூர்வதந வாக்யததோடே ஸங்கதி. ஆததததததவமிதுவானபினபு நீங்களுமிப்படியே செய யுங்கோளென்னுமாஸயததாலே யருளிச்செயகிருர (நீஙகளுமித்யாதி) நீங்களுமெ னற ஸமுச்சயம் - ஸவதவேநாநுஸநதிககிற வீஸ்வரனேடே. "வீடுஇசைமின்" எனறிருபத்து நாலாயிரத்தில்பாடம்; "வீடுசெய்மின்" என்றிவவிடத்தில்பாடம்.

இததிருவாய்மொழியில ப்ரமேயம் - பகவதாஸரயணம், இப்பாட்டுக்குப் ப்ரமேயம் - ஸகலேதரபரிதயாகபூரவகமாக பகவத்விஷயததி லாதமஸமர்பபணம். முறறவும. வீடுமின, வீடுசெயதிதயாரயயகரமேணுநவயः ....*

இரண்டாம் பாட்டு.

மின்னினிலையில, மனனுயிராககைக
ளெனனுமிடத்திறை, யுன்னுமினீரே.

ஆறுயிரப்படி.

(மின்னினிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விட முடியு மோவென்னில், இவவாத்மஸமபநதியான ஸரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்க ளினுடைய அஸ்ததிரதவாதிதோஷஙகளை நீஙகளே யாராய்ந்துணருங் கோள ; உணரவே எளிதாகவிடலாமெனகிறுர் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம் தயாகபுததி ஸௌகாயததுககாக தயாஜ்யஙகளுடைய நிலையா மையை யருளிசசெயகிறுர.

உயிர - ஆதமா. மன - தனககபிமதமாகச செறிநத. ஆககைகள - பநதகஸ ரீரஙகள். மினனின - மினனிலுஙகாட்டில. நிலை - தோனறியே மாயககடவதான நிலையையும். இல - உடையவலலவா யிருககும. எனனுமிடத்து - என்றுசொல்லு மபடியாதலில. நீரே - நீஙகள. இறை - ஸவாமியை. உன்னுமின - மநநம்பண்ணு ங்கோள. "மனனுயிராக்கைகள" எனறு - ஆதமாவுககு மாறிமாறிவரு மாக்கை களெனறுமாம். "இறையுனனுமினீரே" எனறு - "நீரே நிலையாமையைசசிறிது நிரூபியுங்கோள" எனறுஞ் சொலலுவா, இது பூரவோததரமான விரணபோட் டிலுஞ்சொல்லுகிற பகவதாஸரயண பாயநததைககுசசேராது.....................*

ஈடு - இரண்டாம் பாட்டு.

பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமான் பக்கலிலே ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணப் பாருங்கோளென்றார் முதற்பாட்டில்; பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விடச் சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம் வாஸனைபண்ணிப் போந்தவற்றை யிப்போதாக விடப்போமோ! என்ன; அவற்றினுடைய தோஷதர்ஶநம் பண்ணவே விடலாமென்கிறார் இதில்.

(மின்னினிலையில) மின்னோபாதியும் நிலையுடைத்தல்ல.

அல்பமாய அஸ்த்திரமா யிருக்குமிறேயது, இதுவு மஸ்த்திரமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்திரபுத்தியைப் பிறப்பித்து, அநாத்மதோடே தலைகட்டுவித்துவிடும். சந்தநப்ராந்தியாலே நாற்றங் குளிர்த்தி மென்மைகளைக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தின்மேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்து றங்காநின்றால், ஒருதார்மிகன் "இது ஸர்ப்பங்கிடாய்" என்றறிவித்தால், பின்னை யதினின்றுங் கைவாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதிறே; அப்படியே யிதரவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்திபண்ணிப்போருகிறவிவனுக்கு "இதுஅல்பம், அஸ்த்திரம்" என்றிதினுடைய தோஷதர்ஶநத்தைப் பண்ணுவிக்கவே விடலாயிருக்குமிறே. (மன்னுயிராக்கைகள்) உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகளென்னுதல், நித்யமான வாத்மவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற தேஹங்களென்னுதல். திறந்துகிடந்த வாசல்கடோறும நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலேயிறே யிவன் திரிவது; + மகிழலகொன்றேபோல மாறும் பல்யாக்கையிறே; ஓரலகுதானே காணிஸ்த்தானத்திலே நிற்பது கோடிஸ்த்தானத்திலே நிற்பதாமிறே, அப்படியே யோராத்மா தானே காமபேதத்தாலே தேவாதிதேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே. அன்றியே "உயிர்" என்கிற ஏகவசநம் ஜீவாநந்த்யத்துக்குபலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிக்ரஹிக்கிற ஶரீரங்களென்னவுமாம்.

(என்னுமிடத்து) பகவத்குணங்களை பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாதாயிற்று தோஷப்பரப்பு. இவ்விடையாட்டத் தென்றபடி. (இறையுன்னுமின்) இதிலே அல்பத்தை யாராயுங்கோள். (நீரே) இது தனக்கொரு ப்ரமாணாபேக்ஷையு மில்லை. ஸதாசார்யோபதேஶமும் வேண்டா... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னினித்யாதி) கீழ்த்யாஜ்யத்தையடங்கவிடுமோகோளென்றுசொல்லி யநந்தர மல்பாஸ்த்திரத்வாதிதோஷங்களைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - ஸம்ஸாரிகளுக்குப்பிறந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கையென்கிறார் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி)

" எல்லையே ரவணமிக்கம ' என்று தம்மிடம் சொன்னபடியே பஞ்சமிக்கநேகார்த்தமுண்டாகையாலே விவக்ஷிதநிரூபமாத்ரே பஞ்சமியென்கிறார் (மின்னோபாதியுமித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம்.

நிலையுடைத்தல்லாமை யெப்படியென்ன (அல்பமாயித்யாதி) யத்வா, மின்னிற்காட்டிலென்றர்த்தாந்தரமாதல் " ஸௌதாமிநீஸ்தைர்யஸ்யாபி ஜாயமா நோஸ்தமேதிச " (காபபேபிஸீயதேபூயோ ஜாயமாநோஸதமேதிச) இத்யாதி. மின்தோற்றிமறையும, அதுவுமில்லை யிதுக்கென்று வ்யாக்யாநத்தி லர்த்தம். போக்யதால்பதை - அல்பதையாவது. யத்வா, அல்பமாயித்யாதிக்கு - அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷமுண்டா யிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரகாஶநத்வகுணமுண்டிறே மினுக்கு, இதுக்குமந்த தோஷமுண்டாயிருக்கவும் தத்ப்ரகாஶகத்வரூபகுணமுமில்லையென்றபடி.

தோஷதர்ஶநம்பண்ணினுல் விடலாமோவென்ன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகாலவாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தர்ஶித்தால ஸுஶகமாக விடலாமென்றபடி. இதுக்கவதாரிகையோடே சேர்த்தி.

உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள் - ஆத்மாவைப்பற்றிவிட்டே னென்றிருக்கிறஶரீரங்கள். த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல ; நித்யமானவென்றபடி.

" உயிர " என்றேகவசநமாயிருக்க " ஆக்கைகள " என்கிற பஹுவசநஞ்சேரும்படி யென்னென்ன (திறந்தவிட்டதவித்யாதி) நுழைந்து - ப்ரவேஶித்து. திரியும்பதார்த்தம் - ஶ்வா. ஓராத்மாவே அநேகஶரீர பரிக்ரஹம பண்ணுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம (மகிழலகித்யாதி) மகிழலக்கு - மகிழமவிரை. உக்தார்த்தத்தை யுபாத்த ப்ரமாணருடமாக்கி யருளிச்செய்கிறார (ஓரலகுதானேயித்யாதி) அதாவது - ஜ்யோதிர்விதுக்கள மகிழமவிரையை பலகாக வைத்தெண்ணக்கடவர்களிறே, அவர்களமுத்தற்காணிஸ்தாநத்திலேவைத்து, பின்னை பத்துஸ்த்தாநத்திலேவைத்து, நூறுஸ்த்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்த்தாநத்திலே வைத்து இப்படி வரக்கடவதிறே ; அதத்தைச்சொன்னபடி. அத்ர " வடோநேகவராடிகேவக்த்ராஸ்தலயோ: காகணீகாஸஹஸ்ரவாணகோட்யோ: " (படநைகவராடிகேவகலபதாஸ்த்தலயோ: காகணிகாஸஹஸ்ரவாணகோட்யோ:) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (தேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்குமிறே) அத்ர " வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி " (வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி) இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம. இறே இதி - ஶ்ருதிஸம்ருதிப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. மகிழலக்கு த்ருஷ்டாந்தேந த்த்தஸ்த்தாந ப்ரவேஶஸ்யாநயாதீநத்வம் ஸூச்யதே.

" அன்றியே, " என்கிறயோஜனையும் ; " உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள் " என்கிற ப்ரதமயோஜநாபேக்ஷம. யோஜநாத்வயஸ்யமூலம் - ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்சஸ்த்தாநாந்யஸ்ச. (ஏகவசநஸவாரஸயஞ்சஸத்தாநாநவயஶ்ச.) த்விதீயயோஜநாயாம் நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்" (த்விதீயயோஜநாயாமநித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்) தேஹாத்மவிவேக:. தேஹாத்மவிவேக:.

என்னுமிடத்து - என்னுமிவ்வர்த்தத்திலே. “என்னுமிடம்” என்னும்போதே தோஷபாஹுள்யம ஸூசிதம். “என்னுமிடத்திறையுன்னுமின” என்றத்தால பலிதம் (பகவத்குணங்களை யித்யாதி) (இவவிடையாட்டத்து) அஸமிநவிஷயே இதிலே.

(அல்பத்தையிதி) த்ராவந்மாத்ரேண விடலாமென்றபடி. “நீரே” என்கிற ஏவகாரார்த்தம (இதுதனக்கித்யாதி) தோஷம பரத்யக்ஷமாகையாலே யென்று கருத்து.

உயிர்மன்னுக்கைகள் மின்னினிலையில, என்னுமிடத்து நீரே யிறையுன்னுமின், இதயநவய:. ....*

மூன்றாம்பாட்டு.

நீர்நுமதென்றிவை, வேர்முதல்மாய்த்திறை
சேர்மினுயிர்க்கத, னோர்நிறையில்லே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீர்) ஆத்மநாசகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாகவிட்டு ஸர்வேஸ்வரனையாஸ்ரயியுங்கோள ; இவ்வாத்மாவுக்குத்தோடொத்த சீரியதொன்று மில்லையென்கிறார்... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம த்யாகப்ரகாரத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

நீர்நுமதென்றிவை-ஆத்மாத்மீயங்களி லுண்டான வஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற விவற்றை. வேர்முதல்மாய்த்து - ருசிவாஸனைகளாகிறபக்கவேரோடே முதலறுத்து. இறை - ஸ்வாமியை. சேர்மின - சேருங்கோள. உயிர்க்கு - ஆத்மாவுக்கு. அதனோ - அததோடொத்த நிறையில்லை - நிரப்பமில்லை ....*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

தோஷதாஸநமபண்ணவே விடலாமென்றீர ; காலமநாதி, மேல் அநந்தமாயிரா நின்றது, பற்றினகாலமெல்லாம வேணுமிறே விடுகைக்கு மென்ன ; த்யாஜ்யாம்ஸத்தைச சுருங்க வருளிச்செய்கிறார - ஸமஸாரபீஜமின்னதென்றும அதுக்கு பேஷஜ மின்னதென்று மருளிச்செய்கிறார (நீர்நுமது) அநர்த்தகரமான அஹங்காரமமகாரங்கள். நான், என்னது, என்னுமதைப் பிறர்க்கு குபதேஸிக்கும்போது “நீர்நுமது” என்றிறே சொல்லுவது ; நான், என்னது என்று தமவாக்காலே சொல்லமாட்டாரே ! நாக்குவேமென்று. “என்னுடைமை” என்னுமது, வேணுமாகில் தவிருகிறுன் “நான” என்னுமது தவிரும்படி யென்னென்னில ; இவ

னஹமென்றால ராவணாதிகள் நானென்றாறபோலே பிறருடையநானைத்த விரத்துககொண்டிறே யிருப்பது, தேஹததிலஹமபுததிபண்ணிபபோரு மது தவிரவேணுமே! (இவை வோமுதலமாயத்து) இவைவோமுதல் மாய்க்கையாவதென்னெனனில்; இது அபுருஷாததமெனனும் பரதிப ததியைச சொனனபடி. இரண்டு வ்ருக்ஷநதனனிலே சேரநின்றால், ஒன் றிலேதொளைத்துப பெருங்காயத்தைவைக்கச சிலநாளொன்றுபோலே நின்று, பின்னை பட்டுப்போகா நின்றதிறே, அப்படியே அஹங்கார மம காரஙகள் த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபததி யுண்டாகத தன்னடையே ஸம் ஸாரமடியற்று நிற்கும "அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி: । அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதா ஸ்திதம் " (அநாதமநயாத்மபுத தியா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:। அவிதயாதருஸமபூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த் திதம்) என்று ஸமஸாரபீஜமூஞ சொல்லி, " அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜம் " (அசயுதாஹநதவாஸ்மீதி ஸைவஸம்ஸார பேஷஜம) எனறு பரிஹாரமூஞ சொலலிறறிறே; ரக்ஷகனுனவனவஸர ப்ரதீக்ஷகனுயிருக்க, இவனபககலிலே விலககாமையுண்டானுல் விரோதி போகைககுத தட்டிலலையென்கை.

(இறைசேரமின்) அப்ராபத விஷயஙகளைவிட்டு வகுத்த ஶேஷி யானவனைப் பறறப பாருஙகோள். " சேரமின " எனகிறாகானும் கெ டுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே யிருககையாலே ஸம்ஸாரிககு பகவ த்ஸமாஶ்ரயணம்.

(உயிரககதனோநிறையிலலே) இததோடொதத சீரியதில்லையெ ன்னுதல; நேரெனறு - ஒபபாய, நிறையெனறு - மிகுதியாய், உயிர்க்கி த்தோடொததது்ம் மிககதுமிலலையென்றுமாம. ப்ரதமத்தில் (ஔஷத மபோலே ஸமஸாரிகளுககு பகவதஸமபந்தம) ஹிதமுமாய, உதர்க்கத் தில பரியமுமாயிருககும். நிதயமாய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமான வஸ்துவு ககு இததோடொக்குஞ சீரியதிலலை, " ஸம்ஸாராணவமக்நாநாம் " (ஸ மஸாராரணவமகநாநாம) இதயாதி. [விஷ்ணுபோதம்] (விஷ்ணுபோ தம) இககரையுமக்கரையுமொன்றாயநினறு அவவருககடததுமோடம்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (நீநுமது) அஹங்காரமமகார நிவருததியையும் பகவ தஸமாஶ்ரயணததையுஞ் சொலலுகிறதுககு பரயோஜநததை ஶங்காபரிஹாரமு கேந தாஶ்பபிககிறா (தோஷதாஶநமிதயாதி) (காலமநாதி) அநாதிகாலார்ஜி தமானதை விடககூடாதிறே யெனறுஶங்கை, 'அநாதிகாலமாக வாரஜித்ததாகை யாலே விடுகைக்கததனைகாலம் வேணுமென்கிறீரோ, ஆகிலநததகாலமுண்டேயெ னன, அததையநுவதிதது, உணடெனகிறதுமெயயே, அதிறகுறையில்லை, அதுவி

டுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஸ்ரயணத்துக்குக் காலமெங்கேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (மேலநந்தமாயித்யாதி) சுருங்க - ஸங்க்ரஹமாக.

சுருங்கவருளிச்செய்தபடியைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீஜமித்யாதி) "நீர்நுமது" என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீஜம். "வேர்முதலமாய்த்து" என்கையாலே - பேக்ஷஜம். அதுக்கு - ஸம்ஸாரத்துக்கு.

நான், எனது என்றன்றோ 'அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நானெனதித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (நானென்னதென்றித்யாதி) வேம - தக்தமாம். இதுகளாயாபிப்ராயம்.

ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதவிஷய மமகாரம் விடலாம், நானென்னுமது ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே அஹங்காரத்தைவிடும்படி யென்னென்று ஶங்கிக்கிறார் (என்னுடைமையித்யாதி) (தவிரும்படியென்னென்னில) நானென்னுமது ஆத்மாநுபந்தியாகையாலே தவிரும்படி யென்னென்னிலென்றபடி.

பரிஹாரம் (இவனஹமென்றுவித்யாதி) நானென்றாற்போலே - ஸ்வதந்த்ரோஹமென்றாற்போலே. பிறருடைய - ஈஶ்வரனுடைய. "உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" (உத்தம:புருஷஸ்தவந்ய:) "பிறாநன்பொருள்" என்னக்கடவதிறே. ஆகையால் "ஆத்மந்யேஷ ந தோஷாய ஸம்போஹமிதியோத்விஜ । அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸம்போவாஹமிதி லக்ஷண:" (ஆத்மந்யேஷந்தோஷாயஸம்பதோஹமிதியோத்விஜ । அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸம்பதோவாபராந்திலக்ஷண:) என்கிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ரூபத்விவிதா ஹங்காரநிவ்ருத்தி வேணுமென்றபடி.

(இவைவேர்முதல் மாய்த்து) இவற்றைருசி ப்ரக்ருதிகளாகிற ஊசி வேரோடும்பக்க வேரோடும் மாய்த்து. "வேர், முதல்" என்கிறவிரட்டிப்பாலே-ஸவாஸநநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது.

ப்ரதிபத்திமாத்ரம்போருமோவென்ன (இரண்டுவருக்குமித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அஹங்காரமமகாரங்களொருவருக்கும், ஆத்மாவொருவருக்குமென்று

அவதாரிகைக்குச்சேர ப்ரமாணத்வயம் (அநாத்மநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே காண்டிக்யம் ப்ரதிகேஶித்வஜோக்தமித்தம். அநாத்மநி-தேஹேயா ஆத்மபுத்திரஸ்தி, அஸ்வே ஸ்வமிதியா மதிரஸ்தி, த்விதாஸ்தத்தமேதத் (அவித்யாதரு ஸம்பூதிபீஜம்) அவித்யா - வித்யாந்யமான கர்மம். கர்மமாகிறவருக்ஷத்திலுடைய வுத்பத்திக்கு விதையாயிருக்குமென்றபடி. நசயாவயதீதயச்யுத:என்றதைப்பற்ற (ரக்ஷகனென்றது) "த்வாஸ்மி" (த்வாஸமி) என்றதைப்பற்ற (விலக்காமையென்றது)

"நீர்நுமது" இத்யாரப்ய "சேர்மின" இத்யந்தஸ்யபாவமாஹ (அப்ராப்தேத்யாதி) பற்றுமின என்னாதே "சேர்மின" என்றதுக்கு பாவம் (சேர்மினென்கிறீரித்யாதி) (கெடுமரக்கலம்) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசேர்ந்தாற்போலேயென்றபடி. இத்தால், மரக்கலத்தை யாலம்பநமாகக்கொண்டன்றோ 'வாயுவஶாத் கரைசேருகிறது, அப்படி விஷ்ணுபோதமான ஈஶ்வரனை க்ருபாவானாயக்கொண்டு கடத்துமென்றபடி. மரக்கலம் - ஓடம்.

(இதிதோடொத்தவிதயாதி) நேரொன்று - ஒப்பாய், நிறையென்றத்தாலே- சீர்மையாய, விலக்ஷணமான யாதமவஸ்துவுக்கு இதனோடொத்த சீரியதில்லையெ ன்றபடி. ஆத்தத்வயபுவிதம (பாதமத்தில்தயாதி) இததால “விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகாத் ...ஸ்ரூபொவஸம் | வஸிணாமேவிஷமிவதத்ஸுவம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம்” (விஷயேந்த்ரியஸம்யோகாத் ...தத்தகமநோபமம் | பரி மேவிஷமிவததஸுகமராஜஸமஸம்ருதம) என்றவிஷயங்களை வயாவாத்திகிற து. உதாககத்தில - உதத்ரகாலத்திலே. முந்தினயாததத்திலே நோக்காக “உயிர்க்கு” எனறபதததுக்கு வாஸனை (நிதயமாயித்யாதி)

ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந ‘மரககலஙகளைசேரந்தாறபோலேயிருக்கை” என்னுமதுக்கு பரமாணம (ஸம்ஸாரேதயாதி) “ஸம்ஸாராஸ்வஹநாநம் விஷயாக்ராந்தவேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்” (ஸம்ஸாராரணவமகநாநாம் விஷபாகராநதசேதஸாம் | விஷ்ணுபோதம் விநாநாயதகிஞ்சிதஸதிபராயணம) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமே. “விஷ்வக்ரோஷு” (விஷலகயாபதௌ), எனகிறதாநவாததம (இககரையுமிதயாதி) க்ரமேணுநவயஃ.

நான்காம் பாட்டு.

இலலதுமுளளது, மலலதவனுரு
வெவலையிலநலம, புலகுபறறறே.

ஆறுயிரப்படி.

(இலலதும) தயாஜயமாகச சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிறகாட்டில் ஸமாஸ்ரயணியமாகச சொலலபபடுகிற விஷயம நன்று யிருக்கிலன்றோ இதனைவிட டதனைப பற்றலாவதென்னில.

ஹேயபரதயநீகதயா கலயாணைகதாநதயா விந்த சேதநாசேதநங்களிறகாட்டி லத்யந்த விலக்ஷண ஸ்வரூபனுய, நிரவதிக கல்யாணகுண விஸிஷ்டனுகையாலே நிரவதிக போகயபூதனுயாயிற நிவனிருபபது; ஆதலாலிநத ஹேயமான விஷயஙகளில ஸஙகததனைதவிட்டு அவனைப புல்கு என்கிறுர்... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதர மிபபடி தயாகபூரவகமாக பஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததை அருளிசசெயகிறுர்.

இலலதுமுள்ளதும் - ஸவரூப பரிணுமததாலே யொருபடிபபட்ட வஸ்தித்வமில்லாமையாலே அஸதய ஸபதவாசயமாயும் ஏகரூபத்வததாலே யொருபடிப் வஸதிதவததை யுடைததாகையாலே ஸதயஸபத வாச்யமாயுமுளள அசித்

தினுடையவும் சித்தினுடையவும்படி. அல்லது - அன்றியே. அவன் - அவனுடைய. உரு - ஸ்வரூபமானது. எல்லையில் - அபரிச்சிந்நமான. அந்நலம் - கீழ்ச்சொன்ன ஆநந்தத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும். பற்றற்று - அதனை, இதர விஷயங்களில் பற்றற்று. புலனு - ஸ்நேஹயுக்தமாகச்செறி.

புலனுதலாவது - ஸஸ்நேஹமான செறிவாகையாலே பஜநத்தினுடைய ஆத்யாத்தபரியத்வரு சொல்லுகிறது. "புல்கு" என்றரு சொல்லுவர். கீழ்மூன்று பாட்டிலும் பன்மையாலே உபதேசித்தது, இப்பாட்டுத்தொடங்கி ஒருமையாலே யுபதேசிக்கிறது. தயாஜ்யங்கள் பரஸ்பர விருத்தங்களாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸத்த்வாதிகுண பேதத்தாலே ருசயாதிவிசிஷ்டரான வதிகாரிகள் ஒன்றோடொன்றொவ்வாத புத்திபேதத்தை யுடையராகையாலும், இதர த்யாகத்தில் பன்மையாலே யுபதேசிக்கவேணும்; பகவத்பஜநத்தில் புத்த்யைக்யத்தாலும், புருஷார்த்தைக்யத்தாலும், அதிகாரைக்ய முண்டாகையாலே ஒருமையாலே யுபதேசிக்கலாம்.... ... ...

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

விடுகிறவைபோலே அபோக்யமுமாய், ஸதோஷமுமாயிராதென்று பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய போக்யதையை யருளிச்செய்கிறார்.

(இல்லதும்) ப்ரமாணயோக்ய மல்லாமையால் வரும் துச்சத்வத்தைப் பற்றவாதல், ப்ரதிதிமாத்ரமாய் பாதயோக்யமான மித்யாத்வத்தைப் பற்றவாதல் "இல்லது" என்கிறதன்று, விநாசித்வத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. (உள்ளதும்) இல்லாதான வஸ்துவில் வ்யாவ்ருத்தியைப் பற்ற "உள்ளது" என்கிறது; "யதஸ்தியந்நாஸ்தி" (யதஸ்தியந்நாஸ்தி) என்றும், "ஸதஸச்சாந்ருதஞ்ச" (ஸதஸச்சாந்ருதஞ்ச) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே சிதசித்துக்களை. அன்றியே, ஆத்மாவுக்கிருப்பிடமான ஶரீரத்தின்படியும் அத்தை யிருப்பிடமாக வுடைய வாத்மாவின்படியு மல்லவென்றுமாம். (அல்லதவனுரு) ஸ்வாமியாயிருக்கிற வசித்தின்படியுமன்று, அசித்ஸம்ஸர்கத்தாலே "அஹம்ஸுகீ, அஹம்து:கீ" (அஹம்ஸுகீ, அஹமதுஃகீ) என்கிற சேதநன்படியுமன்றவன் ஸ்வரூபம்.

ஆனாலெங்ஙனே யிருக்குமென்னில் (எல்லையில்லந்நலம்) "ஆநந்தமய:" (ஆநந்தமய:) என்றும், "உணர்முழுநலம்" என்றும், "அடியாரின்பப்பெருமையோன்" என்றும், "சுடர்ஞானவின்பம்" என்றும், "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்றுஞ் சொல்லலாம்படி யிருக்கும். (புல்கு) அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமாயிருக்குமிறே குணஜ்ஞாநமுடையவனு

க்கு குறுதிகவிஷயாநுபவம். (பற்றற்றே) அதுசெய்யு மிடத்தில இருகரையனைகை யன்றிக்கே, புறம்புள்ள பற்றற்றே புலரு. * பற்றிலாயற்ற நின்றனிரேயவன், ஆசையால பற்றற்றே புலகவேணும். .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (இதைநயித்யாதி) விடுகிறவை - சித்சித்துக்கள். அபோக்யத்வ ஸதோஷத்வங்கள் அசித்தவஸ்துவிலே, ஸதோஷத்வமாத்ரம் சித்வஸ்துவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணத்வேந போக்யத்வாத்தாலே. ஸதோஷத்வம் நரகாவஹத்வாதி.

ஶஶவிஷாணமென்கிற ஶூந்யவாதியையும், ஶுக்திகாரஜதமென்கிறமாயாவாதியையும போலே யில்லையென்கிற நல்லவென்கிறார் (ப்ரமாணயோக்யமித்யாதி) ப்ரமாணஸம்பந்தாநர்ஹத்வம் - துச்சத்வம். ப்ரதீததவேஸதிபாதயோக்யத்வம்-மித்யாத்வமிதிலக்ஷணத்வயமத்ரவிவக்ஷிதம். (இல்லாதானவஸ்துவில்) அநித்யமான வஸ்துவில். (வ்யாவ்ருத்தியைப்பற்ற) அவிநாஶித்வத்தைப்பற்ற நித்யஸத்த்வமாத்ர மவலம்ப்ய என்றபடி. அப்படி யசித்தை அஸத்யஶப்தவாச்யமாகவும், சித்தை ஸத்யஶப்தவாச்யமாகவுஞ்சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (யதஸ்தீத்யாதி) "ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர்புவநாநி விஷ்ணுர்வநாநி விஷ்ணுர்கிரயோ திஶஶ்ச । நத்ய: ஸமுத்ராஶ்ச ஸ ஏவ ஸர்வம் யதஸ்தி யந்நாஸ்தி ச விப்ரவர்ய" (ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுர்புவநாநிவிஷ்ணுர் வநாநிவிஷ்ணுர்கிரயோதிஶஶ்ச । நத்யஸ்ஸமுத்ராஶ்சஸஏவஸர்வம்யதஸ்தியந்நாஸ்திசவிப்ரவர்ய) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேம்ஶே தைத்திரீயகே (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேம்ஶே. தைத்திரீயகே) "ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச ஸத்யமபவத்" (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்சஸத்யமபவத்) அஸ்திஶப்தவாச்யமான வாத்மவர்க்கம் யாதொன்றுண்டு, நாஸ்திஶப்தவாச்யமான வசித்தத்த்வம் யாதொன்றுண்டு, ஸர்வமும் தததீநமென்றபடி. புவநாநியென்றவிடம் - கார்யாவஸ்தை. (ஸத்யஞ்சேத்யாதி) ஸத்யஶப்தவாச்யமான வாத்மவர்க்கமும், அந்ருதஶப்தவாச்யமான வசித்தும், ஸத்யஶப்தவாச்யனான ஈஶ்வரனாயிற்று.

த்விதீயார்த்தத்துக்கு இல்லானது முள்ளானது மென்றபடி. இல்லென்று - க்ருஹம். உள்ளானது - ஆத்மா.

இவை இரண்டையும்பற்ற பகவத்ஸ்வரூபம் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை விஶதமாக வருளிச்செய்கிறார் (நஶ்வரமாயிருக்கிறவித்யாதி) பூர்வயோஜனையில் நஶ்வரமாயென்கிறவிது-ஶப்தஸாமர்த்த்யலப்யம், அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யென்கிறவிது-ஆர்த்தஸாமர்த்த்யலப்யம். த்விதீயயோஜனையில்மாறாடியிருக்கும். அதாவது-ஶரீரத்துக்கு நஶ்வரத்வமார்த்த ஸாமர்த்த்யலப்யம், ஆத்மாவுக்கசித்ஸம்ஸர்க்கம் ஶப்தஸாமர்த்த்யலப்ய மென்றபடி. அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபம்.

எல்லையிலநலம - அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்குமென்று ஸபதார்த்தம (ஒழியாவிதயாதி) நஸ்ரியாதவாநந்தமமிக்கிருக்கிறவன. (சுடரிதயாதி) கல்யாணஞ்ஞாநைஜவலமான ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணஸ்வரூபத்தை யுடையவனே. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாமருதம் - ஸவபாவோயஸய வென்கிற பாவபரதாந நிரதேஸபரமானவாத்த மிவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம.

பற்றெனறுதே " புலகு " என்றதுக்கு பாவம (அநந்யோதயாதி) புலகுதலாவது - ஸநேஹயுக்தஸமஸலேஷம். " குணதிகவிஷயாறுபவம " என்கையாலே நலமென்று - குணங்களையுடைத் தென்னவுமாம. கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் தருதீயாத்யாயத்தில் ஸமஸாரதோஷ ப்ரதிபாதக ப்ரதமபாதார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று, இப்பாட்டில்கல்யாணகுண விஸிஷ்ட ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக த்விதீய தருதீய பாதார்த்தஞ்சொல்லுகிறது, " நஸ்தாநதோபிபராஸய " (நஸ்தாநதோபிபரஸய) இதயாதயநுஸந்தேயம.

" பற்றற்றே " என்கிற ஏவகாரத்துக்கு தாத்பர்யம (அது செய்யமிடத்திலிதயாதி) உபாயாந்தர ஸமஸர்க்கமற்று என்றாதாந்தர விவக்ஷயா பரமாணம (பற்றிலாரிதயாதி)

இலலதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலநலம், பற்றற்றேபுலகு. இதயந்வய:. சிதசிதுதின்படியன்றியே அவனுடைய ஸவரூபமானது அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும. அதனை யிதரவிஷயங்களிற பற்றற்றுஆச்ரயியுங்கோ ளிதயாதத: தைத்திரீயகே " ஸதேநாநந்த: " (அநயோநதர ஆதமாநநதமய:) " ஸமஸதகலயாணகுண " (ஸமஸ்தகலயாணகுண) இதயாதி பூர்வமேவலிகிதம. .. ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

அற்றதுபற்றெனி, லுற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறி, லறறிறைபறறே.

ஆறுயிரப்படி.

(அற்றது) விஷயத்தில ஸங்கத்தைவிடுமளவில ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய ஸுகரூபமாயிருந்த வாத்மாதோன்றும, அதிலகப்படாதே பவச்சேஷதைகரஸமான உனனுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று நிலைநிறகவேண்டியிருக்கில், முதலிலே விஷயஸங்கத்தைவிடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதென்கிறார் .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம பஜநீயனுடைய வதிஸயிதபுருஷார்த்தத்தை யருளிச்செயகிறார். பற்று - புறம்புள்ளபற்று. அற்றதெனில - அறறதென்றபோதே. உயிர் - உயிரானது. வீடு - மோக்ஷத்தை. உற்றது - உற்றதாம. அது - அநதவாத்மப்ராப்

நிமோக்ஷத்தை. செற்று - செறுத்து. மன்றில் - நிலைநின்றபடி பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டப்பாரா கில. அற்று - இதரஸாசத்தையுமறுத்து. இறை - ஈஶ்வரனை. பற்று - ஆஶ்ரயி.

பற்றற்றதெனனி லுயிர்வீடுடையபற்றென்று ஸாமாந்யத்தாலேசொல்லி அந்தப்பற்றைச்செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக்கிட்டி லதநியதானையையாயிறையை யாஶ்ரயி, என்றுமாம் . . ..*

௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார்; "இந்த்ரபதத்தைக்கோலுமவனிவவருகுண்டானவைஶ்வர்யத்தைக்கோலான், ப்ரஹ்மபதத்தையாசைப்படுமவனிவவருகுண்டான இந்த்ரபதத்திறகண்வையான, ஆத்மாநுபவத்தை யாசைப்படுமவன ஐஶ்வர்யாதிகளிற்கணவையான, ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாயிருக்குமவனைப்பற்று மவனிவையித்தனையிலும் கண்வையான், ஆக இங்ஙனவருமந்தராய பரிஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(அற்றதுபற்றெனில) ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதஙகளிலுண்டான பற்றற்றதெனனுமளவிலே. (உற்றதுவீடுயிர) ஆத்மா மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது.

விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையும ஸ்வரூபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதாநத்தைப்பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே ; யோகாப்யாஸத்தாலேகழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶிக்கும்; அதுநித்யமாய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாயிருக்கையாலே "இதுதன்னையேயநுபவிக்கவமையாதோ!" என்று தம்பக்கலிலே காலதாழப்பண்ணும (செற்றது) அத்தைசசெற்று அத்தைமூக்கமசித்தறப்புடைத்து. (மன்னுறில்) மன்னவுறில். தன்னைப்பற்றினால் " இன்னமுமதுக்கவ்வருகேயொரு அநுபவமுண்டு " என்றிருக்கவேண்டாதபடியான நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பாரா கில்.

(அற்றிறைபற்றே) ஆஶ்ரயணகாலத்திலே அவனுக்கென்றற்று வஶித்து, ஶேஷியானவவனைப்பற்றப்பாருங்கோள். அன்றியே, விபக்தியை மாறுடி, இறையைப்பற்றி யித்தையறப்பாரொன்னுதல. " மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு " என்னுமாப்போலே .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அற்றவித்யாதி) " செற்றதுமன்னுறில் " என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்திலித்யாதி) நித்யபுருஷார்த்தமான ஆத்மாநுபவத்தை யந்தராயமென்கிறதென்னென்ன, பகவத்ப்ராப்தி

ரூபாதிஶப்த புருஷார்த்தாபேக்ஷயாந்யூநமாகையாலே யந்தராயத்வங்கூடுமெ ன்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகிறார் (இந்த்ரபதத்தையித்யாதி) உத்த ரோத்தரபுருஷார்த்தங்களை யிச்சிக்கிறவன் பூர்வபூர்வபுருஷார்த்தங்களை யபேக்ஷி யாநுகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை யிச்சியாதே கொள்ளென்றபடி. அத்தைய பேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரமென்றுகருத்து (பற்றுமவன்) ப்ராப்யத்யாப் பற்றினவன். இவையித்தனையிலும் கணவையானென்றவிடத்திலே - "போகா இமே

விரிஞ்சாத்யபதஞ்ச" (போகா இமே விரிஞ்சாதிபதஞ்ச) இத்யாதியும், "வா

ஸுதேவ மனோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோ

மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம் பலம்" (வாஸுதேவமனோயஸ்ய ஜபஹோ மார்ச்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோமைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம்பலம்) இத் யாதிசாநுஸந்தேயம். (இன்னவரும) ஏவம்ப்ரகாரேணவரும. அந்தராயம்-கை வல்யம.

பற்று அற்றதெனில, உயிர்வீடுற்றது, இத்யந்வயம். ஶப்தார்த்தம். (ஆத்மே த்யாதி) (மோக்ஷத்தைப்ராபித்தது) ப்ராபிக்கவொருப்படும். இச்சிக்குமென்ற படி. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபித்ததென்றாத்தமானால அத்தை முகஞ்சித்றப்புடை கைகூடாதிறே.

"அத்தைச்செற்று" என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷ ண்யமாத்மாவுக்குண்டோவென்ன (விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையுமித்யாதி) கழிந்தவா றே - திரோதாநங்கழிந்தவாறே. (ஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்கும) ஸ்வரூபம் போக்ய மாக ப்ரகாஶிக்கும. ஏவம்பூதமான வாத்மாநுபவம் பகவதநுபவத்துக் கந்தராய மாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதுநித்யமாயித்யாதி) (கால்தாழப்ப ண்ணும்) தன்பக்கலிலே யகப்படுத்திக்கொள்ளும்.

"கைவல்யமநித்யம்" என்கிற பக்ஷவ்யாவருத்த்யர்த்தமாக, மன்னுறிலெ ன்றதுக்கு - நித்யபுருஷார்த்தத்தைப் ப்ராபிக்க வேண்டிலென்றுதே, பொருந்தவு றிலென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பற்றிலுலித்யாதி) மன்னவுறில - பொ ருந்தவுறில். நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கிலென்றபடி. ஸ்வாநுபவ மேயமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே யபேக்ஷையிறக்கு மோவென்ன ; ஸர்வேஶ்வரனுக்கடிமைசெய்தங்குள்ளாரிருக்கிறபடியைக்கே ட்டு இவனுக்கு மபேக்ஷையிறக்கும். பிறந்தாலும தத்க்ரது ந்யாயத்தாலே யீஶ்வ ரனத்தையே யநுபவிப்பிக்குமென்றபடி. (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலன புருஷார்த்தங்களில ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற.

இறை - ஶேஷியானவனை. முந்தினவர்த்தத்தில, அற்று - அநுதீர்ந்து. த்வி தீயார்த்தத்தில, இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய, அறப்பாரென்றபடி. (விப க்தியைமாறுடி) "அற்று" என்கிறவையபை "பற்று" என்கிறதிலேயும், "பற் று" என்றதில விதியை "அற்று" என்கிறதிலேயும, மாறுடி. ஆக, பற்றியறு, எ ன்றபடி. பற்றி - ப்ராப்யத்யாப்பற்றி. இத்தை - கைவல்யத்தை.

பகவத்விஷயப்ரீதியா லிதரவிஷயப்ரீதி நிவருத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தம (மா ற்பாலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலே மநஸ்ஸு ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளதோ

ளோடு அணைகையிலாசையைவிட்டு. மநஸ்ஸையாதோவ சைவிடுகையாவது-ஸம்ஸா ரநிவ்ருத்தியென்று மொருயோஜநையுண்டென்ற திருவுள்ளம்.

பற்றற்றதெனில. உயிர்வீடுற்றது, அதுசெற்று மன்னுறில்; அற்றிறையைப பற்று, இதிவா, இறையைப்பற்றி. அறு இதிவா ஆகவட் ... .*

ம் பாட்டு.

பற்றிலனீசனு, முற்றவுநின்றனன
பற்றிலையாயவன, முற்றிலடங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(பற்றிலன) எம்பெருமானை நாம பற்றினால அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன ஸர்வேஶ்வர னல்லனோ வென்னில்; ஸர்வேஶ்வரனே யாகிலும ஆஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மொக்க ஸ்நேஹ ஸ்வபாவ னாயிருக்கும; ஆதலால நீயுமவன்பக்கலிலே ஸ்நேஹஸ்வபாவனாய அவ னுடைய ஸர்வஶேஷ வ்ருத்தியிலும புகுவென்கிறார்.. .. . .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம பஜநீயனுடைய ஸாவலமத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனும - ஸர்வேஶ்வரனு மிருக்கச்செய்தேயும. பற்றிலன - பூர்வாஶ்ரித ரான மஹிஷீபரிஜநாதிகளில ஸங்கமற்று. முற்றவும - அபூர்வாஶ்ரிதரான நம்பக்கலிலே தாரகத்வ போஷகத்வ போக்யத்வாதிக ளெல்லாமாக. நின்றனன - நிலை நின்றான. பற்றிலையாய - நீயும ஸாமஸாரிகஸங்கத்தைவிட்டு. அவன - அவனுடை ய. முற்றில - தாரகத்வாதி ஸமஸ்தஸ்வபாவங்களிலும அடங்கு - அநுபவிக்க பபார்.

அன்றியே, ஸர்வேஶ்வரனு மிருக்கச் செய்தேயும் நம்பக்கல ஸங்கத்திலே யுள்ளனாய "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" (ஸுஹ்ருதம ஸர்வபூதேஷு) என்ற ஆஶ்ரயணீயத்வத்தில தாரதம்யமற்று நின்றான, நீயுமவன்பக்கலில ஸங்க த்திலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூத்யாதி ஸமஸ்த ப்ர காராநுபவத்திலே அநுபவி, என்னவுமாம. .. .., ...*

ஈடு - ஆறும் பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வரு மநதராய பரிஹாரஞ் சொன்னார் கீழ்; நீர பரிஹாரஞ் சொல்லுகைக்கு அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஶேஷியா யிருக் கிறவனன்றோ நமக்குக் கைப்புகுந்தானென்! என்ன; அவன்பக்கல் திரு த்தவேண்டுவதொன்றில்லை, அவன ஸங்கஸ்வபாவ னென்கிறார்.

(பற்றிலன) பற்றுண்டு - ஸங்கம். அத்தை வாஸ்தவமாகவுடையவன். பற்றிலானென்னுமத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. "இன்னுனிமகுணமோ?" என்றுல, "இங்கில்லையவன், அகத்திலான்" என்னக்கடவதிறே. (ஈசனும்) ஈஶ்வரத்வம கழற்றவொண்ணுமையாலே கிடக்குமித்தனை. இஸ்ஸங்கம குணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது, பயப்படுகைக்கு கூடலன்று. பெரியவனெளிமையிறே குணமாவது; [ஸ்ரீ] (பரஸாதபரமௌநாதௌ) தண்ணளியேயிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பது, மேன்மைகழற்றவொண்ணுமையாலே கிடந்தவித்தனை. இரண்டு மவ்வாஶ்ரயத்தமா யிருக்க, தண்ணளியேயுள்ளதென்றறிந்தபடி யென்னென்னில [ ] (மமகேஹமுபாகதௌ) ஶேஷிகளாயிருப்பார்க்கு ஶேஷபூதரையழைத்துக் காயங்கொள்ளலா யிருக்க, நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள நானிருந்தமுடுக்குத் தேருத்தேடி வந்தபோதே பரஸாதமேவிஞ்சியிருக்குமென்னுமிடந் தெரிந்ததில்லையோ. [ ] (தங்யோஹம) என்று மோக்ஷ ஸஞ்சரிக்கிற வழியிலே நிதியெடுப்பாரைப போலே. [ ] (ஆசசயிஷ்யாமி) என்னுடைய ஸ்வரூபானுரூபமான வருத்தியிலே யங்வித்து அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப் பாராநின்றேன். [ ] (இதயாஹ) * சூடுநன்மாலைகடயேன்வேநதிநிறபார சொல்லக்கடவபாசுரத்தையிவன்சொல்லுவதே' என்றுருஷிகொண்டாடுகிறுன்.

[ ] [மாலயோபஜீவந:] பூவிலக்கணவைத்துத்தொடுக்கில சாபலமபிறக்குமென்று கண்ணை மாறவைத்துத்தொடுத்து, பூவிற்று ஜீவிக்குமத்தனைபுலவியனசொல்லும வார்த்தையே 'ரதெனகிறுன. (முற்றவுநின்றனன) "ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு" (ஸமோஹமஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயத்வேஸமனுயநின்றுன். இத்தலையிருந்தபடியிருக்கத்தானெல்லார்க்கு மொத்திருக்கை.

(பற்றிலையாய) நீயுமபற்றிலையாய- நீயுமபற்றையுடையையாய. ஸங்கத்தையுடையையாய. (அவன்முற்றிலடங்கே) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" (அஹமஸாவஙகரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடையவெல்லாக்கைங்கர்யத்திலு மங்வயி. அதவா, பட்டரருளிச்செய்யுமபடி (பற்றிலனீசனும) "வாஸுதேவோஸிபூர்ண:" (வாஸுதேவோஸிபூர்ண:) என்கிறபடியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுய ஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனுய திரைமாறினகடல்போலே ரஸிதவ்யரான நித்யஸூரிகளையுடையனுய் பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல பற்றுடையவனல்லன. அவர்கள பக்கல் பற்றுடையவனன்றிக்கே யிருந்

தால் குறைபட்டிரானோவென்னில (முற்றவுமிலனாகில) அவர்களெல்லாராலும் வருமேற்றமும இன்றும்ப்ரயிக்கிறவிவனாலே யாமபடிநின்றான்; [த்யிகிந்த்ஜாவதெநிகங்காரு -வீதயாகே] [தவதிக்நஸித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யமவீதயாமம] என்றுமாப்போலே - இன்றும்ப்ரயித்த தொருதிரயக்குக்கொரு வாட்டமவரில நித்யாமரிதையரான பிராட்டியாலும் காரயமில்லை, அன்றின்றகனறினபககல வாதவல்யததாலே முன்னணைக்கன்றையும் கொம்பிலேகொளளுமாபபோலே.

(பற்றிலையாய) விடவொண்ணாதாரை நீயொருதலையாகவிட்டானவன, அவனொருதலையாலல விடலாமவற்றை விடத்தட்டென்னுனககு. (அவனமுற்றிலடஙகே) அவனையேயெல்லாமாகப பற்றப்பார்; 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' (வாஸுதேவஸ்ஸர்வம) என்கிறபடியே, 'மாதா பிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:' (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்சதிநாராயண:) "ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஸவ:' (ஏகைகபலலாபாயஸாவலாபாயகேஸவ:)".*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அரும்பாடு. (பற்றிலனியாதி) "ஈசனும" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (அவாப்தேதயாதி) கைப்புகுராதோ - கைபபுகுரும்படி நின்றானே. நீர் பரிஹாரஞ்சொல்லி, நாஙகள் மாஸ்ரயிக்கைக்கு அவனிப்போது கைப்புகுரும்படி நின்றானோ என்றபடி.

பற்றென்று - ஸங்கமாய, இலலென்று-வாஸஸ்தாநமாய, ஸங்கஸவபாவனென்னுதல ; பற்றிலானென்றதைப பற்றிலனென்று குறைந்துக்கிடக்கிறதாய, அகத்திலான என்னுமாபபோலே முழுச்சொல்லாய, பற்றிலேயானவன் - பற்றிலான என்றாய, ஸங்கத்தையுடையவ னென்னுதல. இரண்டாததத்தையுமடைவேயருளிச்செய்கிறா (பற்றுணடிதயாதி வாகயதவயததாலே) ஆத்ததவயத்துக்கும், பற்று - ஸங்கம. பற்றிலான என்று லோகததில பரயோகமுண்டோவென்ன (இன்னானிதயாதி)

ஈஸ்வரனன்றோ ' அவன என்றிருப்பதைகயிலேயுததரம (ஈசனுமென்று) "ஈசனும்" என்றபதம் - ஸமுச்சயாதவாசயேதரேதரயோக ஸமாஹாரங்களிலநவாசயததைச சொல்லுகிறது. ஸங்கம பரதமோபாததமாகையாலே ஈஸ்வரத்வம் தத்பஸாஜந மென்று கருதது. ஈசனும - ஈஸ்வரனுமாகிறான. கழற்றவொண்ணாதே கிடந்தாலும் பயஹேதுவோ வென்ன (இஸ்ஸங்க மிதயாதி) குணஹேதுத்வமெப்படியென்ன (பெரியவனிதயாதி)

ஸங்கமே ஸ்வபாவம, ஈஸ்வரதவமது குணமாகைககாக வந்ததென்னுமது க்கு பரமாணம் (பரஸாதேத்யாதி) "ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ । தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ மாலோபஜீவந:" (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ । தநயோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ

மாலயோபஜீவநः) ஐதி ஶ்ரீ விஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶே ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாயே. (இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேமஶே ஏகோநவிம்ஶோதயாயே.) (தணணளியே யிவாகளுககு விஞ்சியிருப்பதென்றது - பரமஸாதாரதம) இரணடும - பரதவ ஸௌலப்யங்கள. (நானிருநதமுடுகருத தெருததேடி) ஆக தெள, உபாகதெள, கேஹமுபாகதெள, மமகேஹமுபாகதெள, என்றுபிரிதது, ஶ்ரீவைகுண்டததிலநின்றும * இருளதருமாஞாலததிலே யெழுநதருளினபடியையும, ஸத்ருபூயிஷ்டமான மதுரையிலே யெழுநதருளினபடியையும், அதிலும வீதியிலேபோகையன்றிககே க்ஷுததரகருஹததிலே யெழுநதருளினபடியையும், அனுஸநதிதது, அதிலும் ராஜவீதியிலே யிருககிற க்ருஹததிலே யன்றிக்கே க்ஷுதரரானமநுஷ்யாககு மருவருககுமபடியான வெனனகததிலே வருமபடியே ' என்றீடுபடுகிறவாநதங்களை யெலலாம ஹ்ருதீகரிதது (நானிருநதமுடுசகுததெருததேடியெனகிறா) உபாகதெள - ஸமீபாகதெள. மஹாநிதிஸமீபாகமநமெனறு தாதபாயம. தநயோஹம-தநவான. " என்றுமொகக " என்கிறவாகயததுககுத தாதபாயம - என்னுடையஸவரூப மாதியாபிருக்கவிழநததானிபபோது நிரஹேதுகமாககாணப்பெற்றேனெனறு. (நிதியெடுபபாரைபபோலே) " யந்ந ஹணம்வ்யா " (தநகணம்லப்தா) என்கிற ஸ்ருதாததிலே திருவுளளம. " யநம்வ்யா - யநாः, ஹணம்வ்யா - ஹணாः " (தநமலபதா - தநயः, கணமலபதா - கணாः) என்றிறேதத்வருததி. " யநாः " (தநயः) என்கிறவிடததி லீஸவரனை தநதவேந சொலலுகையாலே தநஸமாதியாலே சொல்லுகிறா (அழிததிதயாதி) அழிககை - கரயவிக்ரயம்பண்ணுகை. கெடுககை - அவஸததாநதராபததி. இததால - யதேஷ்ட விநியோகததைச சொனனபடி. ப்ராபயதவேந ப்ராபகதவேந சேதயாததः. தநததுக்காபரணதிருபேண பராபயதவம், அபீஷ்டவஸதுகரய ஸாதநதவேந பராபகதவம். அழிதது - லவபோகயமழியாதே ஸாதநமாககி. கெடுததெனறு - ஆபரணமாக்கிபபூணகை. அததால் பராபயதவஞ சொலலுகிறது (சூடடுநன்மாலைகளிதயாதி) சூட்டுகைக்குத தகுதியான நலலமாலைகளை பரிஶுததமானவறறை தரிததுககொண்டுநிறகிறநிதயஸூரிகள். தூவிறறு-தூவிக்ரபமபண்ணி. புலவியன-க்ஷுதரன.

(முற்றவும) எல்லாவற்றுககும. (நினறனன) ஆஶ்ரயணீயதவேந ஸமனாய்கின்ருன. " ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரியः । யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் " (ஸமோஹம ஸர்வபூதேஷுநமேதவேஷயோஸதிநப்ரியः। யேபஜநதிதுமாமபகதயாமயிதேதேஷுசாப்யஹம) ஐதி ஶ்ரீ தாஸுநவமே. (இதிகீதாஸுநவமே) மயிதேதேஷுசாப்யஹம் - அவாகளெனனிடத்திலே ப்ரதிபயப்ராவண்யததை யுடையராயிருக்கிறுபபோலே நானுமவாகளிடததிலே ப்ரதிபய ஸநேஹயுக்தனு யிருபபனெனறபடி. " ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு " (ஸமோஹமஸாவபூதேஷு) என்றதுக்கர்த்தம் (இதநிலையிதயாதி) இததலை யிருநதபடியிருகக - ஜநமவருததஜஞாநஸாஹிதயராஹித்யவேஷேண விருநதபடியிருக்க.

முற்றில - ஸகலத்திலென்றுட், எல்லாகலைக்காயத்திலு மாவயி யென்றப "ஸஹம்ஸவஹ்ம்" (அஹமஸாவம்) இத்யாதி ப்ராவமேவஸிதம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன நித்யஸம்ஸாரியான நம்மையங்கீகரிக்குமோவென்னில; நின்றுப்ராயித்தாரு மொருதலையானால் நித்யாஸ்ரிதர் பக்கல ஸங்கத்தைவிட்டு நம்மையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருப்பா ளொருவனென்று தவிரியநிர்வாஹஸ்ய ஸங்கதிஃ. ஈசனும - பற்றிலனென்றாவயம விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (வாஸுதேவோ வீதயாதி) "வஹ்ணஹ்" (ப்ராணஃ) என்று - குணதஃவுண்டானப்ரதகி. "ஈசன" என்றதைக் கடாக்ஷித்து (ஜஞாநாகநதேதயாதி) திமைமாறினகடலென்றது - "நிஹூமஹாணஹ்வோவஃ" (நிஸதரங்காணவோபமஃ) என்றதைப்பற்ற. கடலபோலே - எழுந்தருளியிருக்கிறவிதயநவட்ஃ (பற்றிலன) பற்றுடையவனல்லன. ஸங்கமில்லாதவனென்றபடி.

அவாகள்பக்கல - நித்யஸூரிகளபக்கல. (முற்றவும்) முற்றவுமாக. தாரகபோஷக போகயங்களெல்லாமாக. நின்றனன் - நின்றான. ஏற்றம் - அதிஶயஃ. அப்படிநின்ற விடமுண்டோ வென்ன (தவயிகிஞசித்தியாதி) "ஜஹாநீஹாக்யா வீரஷவஂவியஃவிஞ்சிதம் । க்ஷயிகிஞ்சிது ஃாவஹெதுகிஂகாரஂஸீதயாஃஃ । ஸாஹெதநஃஹாஸாஹொ ஸக்ஷணெநயவீயஸா । ஶத்ருஹெநவஶத்ருஹெஸ்ரீணவாவஹநஃ" (இதாநீமமாக்ருதாவீரஏவமவிதமசிந்திதம । தவயிகிஞ்சிதஸமாபந்நேகிமகாயமவீதயாமம । பரதேநமஹாபாஹோலக்ஷ்மணேநயவீயஸா । ஶத்ருக்நேநசஶத்ருக்நஸவஶரீரேணவாபுநஃ) இதியஃகாவணக வக்ஷாஂஶஸஶெஹாவணகஃஹஜஂக்ஷாஜுமதஂ ஸஶ்ரீவஂப்ரதிஃஃ ஜ்ஹாகாயஹ்ஃ (இதியுததகாண்டே ஏகசதவாரிம்ஶஸ்ஸாகே ராவண மகுடபங்கம கருதவாஅசதம ஸுகரீவம்ப்ரதிராமஃ. ப்ஸோகாாததம்) (இன்றுப்ராயித்ததித்யாதி) "இன்றுப்ராயித்ததொரு திரயகருக் கொரு வாட்டம்வரில பிராட்டியாலும் காரியமில்லை" என்றதுக்கு பிராட்டிநிமித்தமாகவிறே யுமக்குகிஞ்சித வமதிபடவேண்டுகிறது, இதுக்கு நிமித்தபூதையான வவளையும் வேண்டேன, அவளிலும பரியதமரான இளையபெருமாள நிமித்தமாக வுமகொருவாட்டம் வரில அவரையுமவேண்டேன, அவரிலும பரியதமரான பரதன் நிமித்தமாக வுமக்குவாட்டமவரில அவனையுமவேண்டேன, அவனுக்கும் பரியனான ஶத்ருக்நன நிமித்தமாக வுமக்கு வாட்டம்வரில அவனையும வேண்டேன; இவ்வளவுமல்ல, இவர்களித்தனைபேர் நிமித்தமாகவு மொருவாட்டம்வரில இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன, இவர்களுக்கெல்லாம ஜீவநமிறே திருமேனி அத்தையும் வேண்டேன், ஆனபின்புமக்கொரு வாட்டம வராமலிருக்கப்பித்தனையே நமக்கு வேண்டுவதென்று கருத்து. ஸ்வஶரீரேண - ஸவேஷாமஶரீரேண. ஸவகியரான பிராட்டி முதலானவித்தனைபேருக்கும ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியா லென்றபடி. ஸவஶப்தம் - பிராட்டி முதலானோரைச சொல்லுகிறது. தமமைச சொல்லுகிறதல்ல, தம்முடையதிருமேனியென்கிறவாததம ஶரீரமென்றபோதே ஸித்தமிறே. உகதார்த்தத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலும ஸமாததிக்கிறார (அனறீனறவிதயாதி)

(பற்றிலையாய) பற்றிலலாதவனாய. ஸங்கமில்லாதவனாய. (விடவொண்ணுதாரையிதயாதி) நீயொருதலையும் நித்யஸூரிக ளொருதலையுமானால் நித்யஸூரி

கள தலையைவிட்டுனறலையைபபறறினனவன, இபபடி மாணிககததை விடடு கரியைபபறறினறபோலே நித்யஸூரிகளைவிட்டுனனைபபறறினால நீயுமவிடலான பரகருதிபராகருதஙகளான ஸரிரயைவிடடு பரமபராபயமான மாணிககததைப பறறத தட்டெனறுனனசெனறபடி. (அவனொருசலையானுலிதயாதி) பகவானஸவீகாதத வ்யனோ, விஷயஙகளோ, எனறு கோடிதவயே ஸதிநதாபகவாநேக கோடியானு லெனறபடி.

(அவனமுறறிலடஙகு) அவனுகிறமுறறிலடஙகு (அவனையேயெலலாமாகப்பறறபபார) தாரகபோஷகபோகயதவேநவும, ஸாவவிதபநதுதவேநவும, பறறப்பாரெனறபடி. அவனபபடி யெலலாமாக விருககுமோவெனன (வாஸுதேவ இதயாதி) "வஹூநாம்ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ" (பஹூநாமஜநமநாமநதேஜஞாநவாநமாமபரபதயதே । வாஸுதேவஸஸாவமிதி ஸமஹாதமாஸுதுாலபஃ) இதி ஸ்ரீகீதாஸூக்தே (இநதகோஸுலபதமே.) (மாதாபிதேதயாதி) ஸுபாலோபநிஷதி. (ஸாவலாபாய) ஸாவவிதபோகயதவமும விவக்ஷிதம. "பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ராந் பந்தூந் ஸகீந் குரூந்। ரத்நாநி தநதாந்யாநி க்ஷேத்ராணி ச க்ருஹாணி ச" (பிதருமாதரு தப்ராதருதாராமிதராதயோபிவா] ஏகைகபல) இதயாதி

ஈசனுயிருக்கச்செயதேயும நமபககல ஸஙகதததையுடையனாய எலலாவற றுக்கு மாஸ்ரயணீயதவேஸமனாய நின்றான, நீயுமவனபககல ஸஙகததையுடையையாய் அவனுடைய வெலலாக கைஙகாயததிலும் அநதாபபவியெனறு பரதமாரததஃ, பட்டாயோஜனையில, ஸாவேஸ்வரனுயிருக்கச செயதேயும ஸூரிகளபககல ஸங்கமிலலாதவனாய இன்றுஸ்ரயித தவனபககலிலே தாரகதவாதிகளெல்லாமாக நிலைநின்றான, நீயும ஸாமஸாரிக ஸஙகததை விடடவனா யவனுடைய தாரகதவாதி ஸமஸ்தபாவததிலு மநதாபபவிககப பாரெனறாரததம. இதுவே யநவயம். . *

ஏழாம் பா

அடஙகெழிலசமபத, தடஙககணடீச
னடஙகெழிலஃதென, றடஙகுகவுளளே.

ஆறுயிரப்படி.

(அடஙகெழில) ஸ்நேஹஸ்வபாவனாயிருநதானேயாகிலும் இநதலீலோபகரணமான ஜகத்விபூதியையும, போகோபகரணமான வபராகருத மஹாவிபூதியையுமுடையனாயிருககிற விருப்பைககண்டால செனறணுகலாயிருககுமோவென்னில ; அநதஸமபதமெல்லாம் என ஸவாமியுடைய ஸம்பததென் றநுஸந்திககவேகூசாதேசெனறணுகலாம் ; அபபடி அநுஸந்திததுககொண்டு கூசாதேபோ யடிமைசெயயுஙகோளென கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்விபூதிமஹத்தையைக் கண்டிருயாதே அவனுக்கத்தோடுண்டான ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்தித்து அதிலுள்ளே சொருகப்பாரென்கிறார்.

அடங்கெழில் - கட்டடங்கவழகிதான. சமபதது - ஸமபத்தை. அடங்க - ஒன்றொழியாமல். கண்டு - அநுஸந்தித்து. ஈசன - ஈஸ்வரனுக்கு. அஃது - அது. அடங்கெழில - அடங்கெழிலாய - அதிஸங்கரமானஸேஷமாயிருக்கும். என்று - என்றுஸமபந்தத்தை யறிந்து. உள்ளே - அதிலுள்ளே. அடங்குக - விபூதயேகதேஸமாகச்சொருகு. ஸமபந்தஜ்ஞாநமுண்டானாலுள்ளே யடங்கலாமிறே. .. . ..*

ஈடு - எழாம்பாட்டு.

ஸங்கஸ்வபாவனென்னுர்கிழ் ; அவன ஸங்கஸ்வபாவனானலு மப்ரிச்சிந்நோபயவித மஹாவிபூதியையுடையனாயிருந்தானவன், இவனதிக்ஷுத்ரனாய்க்ஷுத்ரோபகரணனாயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனையிவனாலே கிட்டலாயிருந்ததோ; கடலிலேபுக்கதுரும்பானது இரண்டுதலையிலும் நிலையின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேல திரையாகத்தள்ளுண்டுபோந்து கரையிலேசேருகிறதில்லையோ, அப்படியே அவனுடையவைஸ்வர்யதரங்கமானதுஇவனைத்தள்ளாதோவென்னில்; இந்தவைஸ்வர்யமெல்லாம் நமக்கு வகுத்த ஶேஷியானவனுடைய வைஸ்வர்யமென்றநுஸந்திக்கவே, தானுமதுவாயந்வயிக்கலாமிறே, ஆனபின்பு ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டுவதென்கிறார். ஒருவ்யாபாரி, ஸ்த்ரீகர்ப்பிணியான ஸமயத்திலே அர்த்தார்ச்சநம்பண்ணவேணுமென்று போவது ; அவளும பிள்ளைபெற்று, அவனும் பகவனாய்த் தனக்கும தமப்பனருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும்போய, இருவரும சரக்குப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒருபந்தலிலேதங்குவது ; அதிருவருக்குமிடம போராமையாலே அம்பறுத்தெய்யவேண்டும்படி விவாதம பரஸ்துதமானஸமயத்திலே, இருவரையுமறிவானொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவனபுத்ரன்" என்றறிவித்தால், கீழ்நந்தநாளைக்குஸோகித்து, இருவர்சரக்குமொன்றாய, இவன்ரக்ஷகனாய், இவனரக்ஷ்யமா யந்வயித்துவிடுமிறே ; [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] [ஸமாநம்வருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் தேஹமாகிற வ்ருக்ஷத்தைப்பற்றியிருந்தால், ஒருவன் கர்மபலங்களை புஜியாநிற்கும், ஒருவன புஜித்து விளங்காநிற்கும். அவன்நியாமகன், நாம் நியாம்யமென்னுமுறையறியவே பொருந்தலாமிறே. ராஜபுத்ரனொருவுத்யாநத்தைக்கண்டு புகவஞ்சினால், "உனறமப்பனதுகாண்" என்னவேநினைத்தபடி புகுப பரிமாறலாமிறே ; ஆனபின்பு ததீயமென்னும் ப்ரதிபத்தியேவேணடுவது, தானுமதுக்குள்ளே யொருவனா யந்வயிக்கலாமென்கிறார.

(அடங்கெழில்சம்பத்தடங்கக்கண்டு) போகபூமியாயிருக்கும் நித்யவிபூதி, கர்மநிபந்தநமாக அவனாலே நியாம்யமாயிருக்கு மிவ்விபூதி, அதில் ததீயமென்றநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே கர்மநிபந்தநமான வாகாரந் தோற்றாதே ததீயத்வாகாரமேயிறே தோற்றுவது. (அடங்கெழில்த்யாதி) கட்டடங்கநன்றான ஸம்பத்தையெல்லாங்கண்டு, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியானவனுடைய ஸம்பத்திதெல்லாமென் றநுஸந்தித்து, அவ்விபூதிக்குள்ளே தானுமொருவனாய் நவயிக்கப்பார்ப்பது; அப்போது சேஷிக்கதிசயத்தை விளைத்தானாகலாமிறே; சேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, சேஷிபக்கல் கிஞ்சித்காரத்தாலேயாயிருக்குமே. (அடங்குகவுள்ளே) ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகத்தானு மவன்விபூதியிலே யொருவனா யந்வயிக்கலாமிறே; ஸமுத்ர மபரிச்சிந்நமானாலு மதினுள்ளில் ஸத்த்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகக்கிட்டலாம்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடல் கரையிலேயேறத்தள்ளுவது. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமிறப்பிக்கையிறே கடக்ருத்யம்... ... . *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடங்கெழில்த்யாதி) ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம் (கடலிலேயித்யாதி) இரண்டுதலையிலுமென்றது - கடலுக்குமிதைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவில்லை, தருமபுகுந்தள்ளப்போகிற தென்கிற நினைவில்லையென்றபடி. ஐஸ்வர்யபாத்ரங்களிவனைத்தள்ளுகையாவது - அவனைவிட்டதான, யானா, என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே பிறகாலிக்கை (தானுமதுவாய்) அவ்விபூதிக்குள்ளேயொருவனாய ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம்.

ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானால் கிட்டலாமோவென்ன த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ஒருவயாபாரியித்யாதி) (அம்பறுத்தெய்யவேண்டும்படி) அம்பைத்தூணியினின்றும் வாங்கியெய்யவேண்டும்படி. தார்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபரர்கள் ஶரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸஹசரராயிருக்கச்செய்தே "த்வம்மே" (த்வமமே) என்றால் "அஹம்மே" (அஹமமே) என்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸநையாலே யவனோடே ப்ரதிக்க, அவனு மிவன்செய்த வபராதமடியாக "க்ஷிபாமி" (க்ஷிபாமி) "நக்ஷமாமி" (நக்ஷமாமி) என்று ப்ரதிக்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே யிருவருடையவும் சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தை யறியுமாசார்யன் வந்து "நீயிவனுக்குச்சேஷபூதன், நீயிவனுக்குச்சேஷி" என்று ஸம்பந்தத்தையுணர்த்தி, தன்னுபதேசத்தாலே யிவனபிமாநம்போம்படி திருத்தி, "தேவர்க்குச்சேஷபூதமான வாத்மவஸ்துவை யபராதமடியாகத்தள்ளவொண்ணாது" என்று அவன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு, இவ்வழியாலே யிரண்டுதலையுந் திருந்தினதடியாக விருவருங்கூடினால், "இப்படி ஸுலபமான விஷயத்தை யநாதிகாலமிழந்து அநர்த்தப்பட்டோமே" என்று இவன் சோகிக்க "நமக்குவாஜநீய ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கக் கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதிகாலந்தள்ளிவிட்டோ

மே” என்று அவன்ஶேஷிக்க இப்படியிருவரும் இழிழந்தாலேகஶேஷித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவேந சேருகை. தாத்பர்யாநதிகத்தில், பந்தலாவது ஶரீரமென்னுமதத்தை ஸப்ரமாணமாகவருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஏதத்ப்ரமாணத்துக்காத்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம்வ்ருக்ஷமித்யாதி) இதம்பூர்வம் லிகிதம். பூர்தல்ஸ்தாநத்திலே, வருக்ஷமெனகிற - தேஹம். ஒருவன் பஜிப்பித்துவிளங்காநிற்குமென்றது - “ஜீதவிபூதிள” (ருதம்பிபந்தௌ) என்கிற ஶ்ருதியைப்பற்ற.
“ விபவம்ஹ்வாயயம் - விபூதிள ’ (விபவஸ்சவ்யயஸ்ச – விபூதௌ - இதிஹிதத்வ்யாக்யா.

“ ஸம்பந்தஜ்ஞாநமேவேண்டுவது ” என்றவிடத்திலே ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்தார், இதில நியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன நியாமகனித்யாதி) இத்தால, “ஆஹ்லாதகஶ்ரீதி” (அபிசாகஶ்ரீதி) என்றத்தால் பலித்தநியந்த்ருநியாம்யபாவ ஸம்பந்தமும் இப்பாட்டுக்குவிவக்ஷிதமிதித்ரஷ்டவ்யம். த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) ராஜபுத்ரனித்யாதிவாக்யத்திலே - ஸர்வேஶ்வரனை ராஜாவாகவும், ஆத்மாவை புத்ரனாகவும், உதயாநம் பெய்தகாவாகவும், ஜ்ஞாபகனுசாயனாகவும் த்ரஷ்டவ்யம். உக்தார்த்த நிகமநம் (ஆனபின்பித்யாதி)

கட்டடங்க நன்றானஸம்பந்தென்னலாமோ ' லீலாவிபூதி ஹேயமன்றோவென்ன (போகபூமியாயித்யாதி) போகேத்யாதி - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். இவனுக்கநுகூலமானபடியை யருளிச்செய்கிறார (அதிலநியமித்யாதி) (ததீயத்வாகாரமேதோற்றுவது) ததீயத்வாகாரமேயுத்தேஶ்யதாப்ரயோஜகமாகை.

ஶப்தார்த்தத்துக்காகவும் பரிஶோதாநம (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்க - ஸாகல்யேந. உபயவிபூதியுமென்றபடி. அஃதடங்க ஈஶ்வரனுடைய ஸம்பத்தென்று உள்ளேயடங்குக என்றந்வயம். அடங்குகை - அந்தர்ப்பவிக்கை. அந்வயித்தால பலமேதென்ன (அப்போதித்யாதி) அப்போது - தானுமவ்விபூதிக்குள்ளே யொருவனாயந்தர்ப்பவித்தபோது. ஶேஷித்வத்தைவிளக்கை - கைங்கர்யம்பண்ணுகை.

ஶேஷித்வத்தைவிளக்கதால் ஶேஷபூதனுக்குபலமேதென்ன (ஶேஷபூதனுடையவித்யாதி) ஸ்வரூபஸித்தியேபலமென்றபடி. “ பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்-ஸஶேஷ: பர:-ஶேஷீ”
(பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்யஸ்வரூபம-ஸஶேஷ:. பர:-ஶேஷீ) என்றபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்தியநுஸந்தேயம. பராதிஶயஏவபரமப்ரயோஜநம்யஸ்ய-ஸபரமபரதிஶேஷ:. என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம். அன்றேயீஶ்வரவிபூதிகளுள்ளேயன்றோ விருக்கிறது, இனறடங்குகையாவதென்னென்ன (ஸ்வஸ்வாமிபாவேத்யாதி) அடங்குகை - ஸ்வஸ்யதத்விபூதித்வேநாநுஸந்தாநம்.

அவதாரிகையில “ கடலிலேபுக்கதருமபு ” இத்யாதிஶங்காவாக்யத்தைப் பரிஹரிக்கிறார (ஸமுத்ரமித்யாதி) ஸத்தவஙகளும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸம்பந்தத்தாலேயிறே ஸமுதாதலைதககிடடுகிறதென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தத்தில் பிதாபுத்ரஸம்பந்தத்தைபுணர்த்திஞறபோலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாபகராரென்ன (ஸம்பந்தேத்யாதி) அன்றிககே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாம்

படி யென்னென்ன (ஸமபந்தஜ்ஞாநமிரயாதி) என்று சேர்வாகயததோடே ஸங்க தியாதல்.

அடங்கெழிலென்றுதொடங்கி, அஃதடங்க ரசனெழிலென்று உளளேய டங்குக என்றநவயம். . . .. *

எட்டாம் பாட்டு.

உள்ளமுரைசெய, லுள்ளவிம்மூன்றையு
முள்ளிக்கெடுத்திறை, யுள்ளிலொடுங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(உள்ளம) என்ன உபகரணங்களைக்கொண் டடிமைசெய்வதெ ன்னில்.

ஸம்பாதிக்கவேண்டாதேபண்டேஸம்பந்நமாயிருந்த வாஙமநஃ காயங்கள மூன்றையும் பகவத்பரிசரயாகரணாத்தமாக பரிகலபிதமென் னுமிடததை யநுஸந்தித்து ததவ்யதிரிகதவிஷயஙகளினின்றும நிவாததி ப்பிதது பகவதவிஷயமாக்குவதெனகிறா ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம் பஜநபரகாரததை யருளிசசெயகிறா.

உளளம - மநநாதிகரணமானமநஸஸும. உரை - ஸதுதயாதிகரணமான வாக்கும். செயல - பரணமாதிகரணமானகாயமும. உளள - நமககெனனபடியி லேயுணடாய். இமமூனறையும - ஸநிஹிதமான இமமூனறையும. உள்ளி - இவற றினுடைய ஸருஷ்டி பரயோஜநததை நிருபிதது. கெடுதது - இதரவிஷயாநவயத தைத்தவிதது. இறையுளளில - ஸவாமியான பராபதவிஷயததிலே. ஒடுஙகு-பர

“உரை, செயல” என்று - வருததிகளையிட்டு தததகரணஙகளை லக்ஷிக கிறது “உள்ளிக்கெடுதது” என்று - இவற்றினுடைய பூரவவருததததை யாரா யநது, அநயபரதையைததவிதது, என்றுமாம . . . .*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அவனுக்குவிபூதியாயங்வயித்தால் பின்னை, தானும், தனக்கென் னசிலகரணஙகளுமென்றுண்டாய பஜிததாணகை யரிதாயிருந்ததே' என் ன; பஜநப்ரகாரததை யருளிசசெயகிறா.

(உள்ளமுரைசெயல) பாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற ம நஸ்ஸை ப்ரத்யக்காககினவாறே பகவதநுஸந்தாநத்துக்குடலாமே, அவ்

வநுஸந்தாநம்வழிந்து "பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்" என்கிறபடியே சொல்லாய்ப்புறப்படுகைக்குடலாமிறே வாக்கு, "ஹ்ருதேணாவஸ்) உ-வாமத:" (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்கிறபடியே திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸகலகைங்கர்யங்களும்பண்ணுகைக் குடலாயிருக்குமிறே யுடம்பு. (உள்ளவிம்மூன்றையும்) இவைதானின்றாக ஸம்பாதிக்கவேண்டாதே பேஷியானதானிவற்றையுண்டாக்கிவைத்தானே; இவையும் வேறே சிலவுந்தேடவேண்டாவே; இங்கே "தாமுளரே, "நாவாயிலுண்டே" இத்யாதிகளை யோஜித்துக்கொள்வது.

உள்ளவிம்மூன்றையுமுள்ளுவது. "இவைதானெதுக்காகக்கண்டது, இவைதானிப்போ திருக்கிறபடியென" என்றாராய்ந்துபாராததால் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே பரவணமாயிருக்கும் (கெடுத்து) கெடுப்பது- அவற்றினின்றும் மீட்பது (இறையுள்ளிலொடுங்கே) பாழிலே மேட்டிலே பாய்கிறநீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப் போலே ப்ராப்தவிஷயத்திலே யாக்கப் பார்ப்பது. ஒடுங்கென்னுதல், ஒடுக்கென்னுதல்; மெல்லினமான ஙகரத்தை வல்லொற்றாக்கி ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்.

[தாமுளரே] தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே. [தமமுள்ளமுள்ளுளதே] "எனக்குச் சற்றுப்போது பகவத்விஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சுதரவேணும்" என்று தனிசு வாங்கவேண்டாவே; தாமுளராறுலுண்டானநெஞ்சுமுண்டே. [தாமரையின்பூவுளதே] கைக்கெட்டும் பூவுண்டாக்கிவைத்தானே. "கள்ளார்துழாய" என்று அங்குதத்தைக் கஸாதாரணமான திருத்துழாயைச்சொல்லி, அத்தோடொக்க "கணவளா" என்று - காக்கணத்தையு மாம்பலையுஞ் சொல்லுகையாலே யங்குதத்தைக்காகாத தில்லையென்றபடி; ஆகையாலே, தாமரையின் பூவுளதேயென்றது - எல்லாப்புஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமானவித்தனை. [ஏத்துமபொழுதுண்டே] காலத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே, அதுதனிசு வாங்கவேண்டாவே. [வாமன] இதெல்லாம வேண்டுவது அவனவனல்லவாகிலன்றோ! தன்னுடைமை பெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனுவானொருவனுயிருந்தானே. [திருமருவுதாள] அவனுடைய வைஶ்வாயப்ரகாஶகமானதிருவடிகளென்னுதல், * வடிவிணையில்லாமலாமகளமறைநிலமகள் பிடிக்குமெல்லடி யென்னுதல்.

[மருவுசென்னியரே] மருவுகை - சேருகை. இப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே சேருகைக்குத்தலையாக்கி வைத்தானே. [வாமன்] அமரர்சென்னிப்பூவான திருவடிகளை நித்ய ஸம்ஸாரிகள் தலையிலும் வைப்பானொருவனுயிருந்தானே. இப்படி யிருக்கச்செய்தே [செவவேயருநரகம் சேர்வதரிது] இவர்கள் ஸம்ஸாரத்துக்கு விலக்கடி தேடிக்கொண்டுபோகிறபடி யெங்ஙனேயோ!.

[நாவாயிலுண்டே] இது முனனம்புறம்பு தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாராயவெனறேவா துனைககுமுனையுண்டே] ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலாமந்த்ரம்போலே யிருக்கையனறிககே எட்டெழுததாய நடுவே விசசேதியாதே சொல்லலாந் திருநாமமுண்டாககிவைத்தானே. (மூவாதமாக்கதிககட்செல்லும்வகையுண்டே) புநராவ்ருத்தியிலலாத ப்ராப்யத்தையுண்டாககி வைத்தானே. (என்னொருவாதீககதிககட்செலலுந்திறம) இங்ஙனே யிருந்தபின்பு இவர் தண்ணியவழி தேடிபபோகிறபடியெஙஙனேயோ.. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளமிதயாதி) ஸமபநதஜஞாநபூர்வகமாக வவன விபூதிக்குளளே யொருவனு யநவயிபப தெனற வநநதரம கரணதரயததையும அபராபதவிஷயஙகளிலே பரவணமாககாதே பகவதவிஷயததிலே பரவண மாககுவதெனறுசொனனதுககு பரயோஜநததை ஙஙகாபரிஹார கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறுர். (அவனுககிதயாதி) (பஜநபரகாரததையெனறது) “ இறையுளளிலொடுஙகே ” என்றததைபபறற. பஜநபரகாரம் - அவன தனககாகததநத கரணஙகளை யவனுக்குறுப்பாககுகை.

“ உளளமுரைசெயல் ” எனறவிது பரதிகோபாதாந மனறு. பாட்டுக்கெல்லாமுபாதாநம. மேல மஹாவாகயதாதபாயம. இத்தால, ஏவம்விதமானபஜநம ஸுகரமென்றுத்யோதிதம. தரிவித கரணஙகளையுமிறை யுளளே யொடுககுமபடியைக்காட்டுகிறு (பாஹயவிஷயஙகளிலே யிதயாதி) (பரதயக்காககினவாறே) அந்தாமுகமாககினவாறே. வழிநது - ஸரவிதது. (பொஙகேழிதயாதி) வாததிநதுககிளமபுகிற குணஙகளானவை வாகவிஷயஙகளாக. உரையுமசெயலும் ஸவகாரணமான வாககையும காயததையும லக்ஷிககிறது.

உளளவென்றதுககு பாவம (இவைதானிதயாதி) பிரித்து மூனறையும நிர்ததேஸிததிருகக, புநஃ “ இமமூனறையும ” எனறதுககு பாவம. (இவையுமிதயாதி) உள்ளவிமமூனறையு மெனறதுககு ஸமவாதம் (இஙகே தாமுளரே யிதயாதி) ஆதிபதம் “ காரணௌ ஸஞ்சிவத்ராணி ” (அரணயேஸநதிபதராணி) “ நாராயணேதிமந்த்ரோஸ்தி ” (நாராயணேதி ஙயதோஸதி) இதயாதியைக கடா

உள்ளுகை - விசாரிககை. உளளும் பரகாரததையும, உள்ளிலிருக்கும்படியையுங்காட்டுகிறு. (இவைதானெதுககாக விதயாதி) எதுககாககணடது-அவனை யாஸ்ரயிககைககாகக் கணடதெனறு கணடுகொள்வது. “ ஆராயநதுபாததால் ” எனறவநநதரம் பகவதஸமாஸ்ரயணமாக ஸருஷ்டங்களாயென்றதயாஹாரம். கெடுத்தென்றதுககாத்தம. (கெடுப்பதெனறு) உகதவிவரணம. (அவறறி

பகவத்விஷயத்திலே கரணங்களை பரவணமாக்கினதை ப்ரயோஜநமுமாய் ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமா யிருக்குமென்னுமிடந் தோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாழி லேமேட்டிலேயித்யாதி)

கரணங்களைக்கொண்டொழிங்கென்னுதல். அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தானுஸ்ரயிக்கை. யதவா, கரணங்களை யொழிகென்னுதல். அதாவது - கரணங்களை யவன்விஷயத்திலே பரவணமாக்குகை. " ஒழிக " என்று லொழிக்கென்று காட்டுமோவென்ன (மெலவினைமாள்விதயாதி) ஒழிகவென்று கிடக்கிறதாதலென்றது-ஒழிகவென்கிறவாதத்தை சொல்லிக்கொண்டுநிற்கிற தென்றுதலென்றபடி.

கீழெடுத்தபாட்டுகளுக்கு வயாக்யாநம (தாமுளரேயித்யாதி) " தம்முள்ளம " என்றதுக்குத் தாத்பர்யம (எனக்குச்சற்றுப்போதித்யாதி) " உள்ளுளதே " என்றதுக்கு பாவம (தாமுளரானவித்யாதி) அன்றிக்கே வாக்யத்வயமும்- " உள்ளுளதே " என்றதுக்கு பாவமாதல. சற்றுப்போது - கிஞ்சித்காலம். தனிசு - கடன.

கைக்கெட்டும்பூவென்றது - தாழ்நின்று ஸுக்ரஹமாகையைப்பற்ற. கைக்கெட்டும்பூவென்கிறதென, ஸ்லாக்யபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமாறுலோவென்ன (களாரித்யாதி) கணவளா - காக்கணம்பூ. கூவிளை - பில்வம். ஆம்பல்-குமுதம. முளரி - தாமரை.

வாமனென்று - இரப்புமளப்புந்தோன்றும. இதெல்லாம் வேண்டுவதித்யாதியாலே - இரப்பையும, அமராசென்னியித்யாதியாலே - அளப்பையு மருளிச்செய்தார். (அவனவனல்லவாகிலன்றே) வாமநனுய ஸுலபனன்றிக்கே மேன்மையோடே யிருந்தானாகிலன்றே. அவனவனாகையாவ தென்னென்ன (தன்னுடைமைபெறுகைக்கித்யாதி)

திரு - ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். ஐஸ்வர்யப்ரகாஸக மென்றது - த்வஜாரவிந்தாதிரேகையைப்பற்ற. (வடிவிணையித்யாதி) வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூமிப்பிராட்டியும பிடிக்கும் மிருதுவானதிருவடிகளை.

தாத்பர்யாந்தரம் (அமரர்சென்னியித்யாதி) அருநரகம் - ஸம்ஸாரம். விலக்கடி - ப்ராப்யப்ராபகாந்தரங்கள்.

(நாவாயிலுண்டே யித்யாதி) " வாயில " என்றதுக்குபாவம் (இதுமுன்னம்புறமபித்யாதி) ஸஹஸ்ராக்ஷரீமந்த்ரமென்றும, மாலாமந்த்ரமென்றும, இரண்டுமந்த்ரம். " ஓவாது " என்கிறதின்பாவம (விச்சேதியாதேயென்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யஞ் சொன்னபடி.

மூவாத - நஸியாத. புநராவருத்தி யில்லாதவென்றபடி. கம்யதஇதி-கதி: என்றுய, ப்ராப்யமென்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே-செல்லுகைக்கீடான வுபாயமுண்டே. ஓவாதுரைக்கு முரையென்று - கீழ்ஸாதநஞ் சொல்லுகையாலே, மூவாதவித்யாதி-ப்ராப்யபரம். " நாராயணேதிஸ்ப்தோஸ்தி " (நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி) இத்யாதி " வக்தஸ்ரீதிக்கிஜீ-டிதம் " (பதந்திதிகிமத்புதம) இத்யந்தம். க்ரமேணநவய:...................................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஒடுங்கவவன்கண், ணொடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒடுங்கு) இப்படியவன்பக்கலிலே கரணங்களை யொடுக்கப் பண்ணவே பகவத்கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்க ளெல்லாம்போய், பின்னையு மிவ்வர்த்தமான ஶரீரம் போகத்தனையும் பார்த்திரு; அத்தனையே விளம்பமுள்ளதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநபலமான விரோதி நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

அவன்கண் - ஸ்வாமியானவனிடத்திலே - ஒடுங்க - அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரதயா அந்தர்ப்பவிக்கவே. ஒடுங்கலும் - ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவ ஸங்கோசமும். எல்லாம் - தத்தேதுவான அவித்யாதிகளுமெல்லாம். விடும் - விட்டுக்கழியும். பின்னும் - "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே" (க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிறபடியே பின்னையும். ஆக்கை - ஆரப்த ஶரீரஶேஷத்தினுடைய. விடும்பொழுது - முடிவை - எண் - பார்த்திரு.

ஆக்கைவிடும்பொழு தெண்ணவேணுமோ வென்றுமாம். அன்றியே, "பஜநத்துக்கங்கமென்று நினைத்துப்பின்னையுமந்திமதஶையிலே நினை" என்று அந்திம ஸ்ம்ருதியைவிதிக்கிற தென்பாருமுளர்.. ....*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகவே தன்சிறுமைபார்த்து அகலவேண்டா வென்றும், பஜநமாவது - தான், அவன் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகையென்றுஞ்சொல்லி நின்றார்கீழிரண்டுபாட்டாலே; இது தன்னரசு நாடாய் ப்ராப்தவிஷயமவனல்லாமை பஜியாதிருக்கிறோமோ! பஜநவிரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ! நாங்கள் பஜியாதொழிகிறதென்னென; நீங்களவனைக் கிட்டவே யவையடைய விட்டுப்போமென்கிறாரிதில்.

(ஒடுங்கவவன்கண்) ப்ரகாரபூதரான நீங்கள் ப்ரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்று சேர. (ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும்) ப்ராப்தத்தைச் செய்ய அப்ராப்தமானவை யெல்லாந் தன்னடையே விட்டுப்போம். ஸ்வரூபாநுரூபமானத்தைச்செய்யவே ஸ்வரூபவிரோதிகளடங்க விட்டுப்போம். "ஒடுங்கல்" என்கையாலே - இது ஸ்வரூபத்திற்கிடப்ப தொன்றல்ல, ஸ்வரூபவிரோதியாய்க் கொண்டு வந்தேறியென்னுமிடந்தோற்றுகிறது; அன்றிக்கே, "ஒடுங்கல்" என்கிற மெல்லொற்றை ஒடுக்கலெ

ன்று வலலொற்முககி யிவனுககு ஸங்கோசததைப் பிறபபிககு மவையெ ன்னுதல. (எல்லாம் விடும்) அவிதயாகாம வாஸநாருசிகள் ஸவாஸநமா க விட்டிக கழியும. “ வாஞேமறிகடலோ ” இதயாதி, “ மாடேவரப்பெ றுவராமென்றேவல்வினையாா ” இதயாதிகளை யோஜிததுக் கொளவது.

இவைபோமாகில் பின்பிவனுககுக் காத்தவயமேதென்னில் (பின் னுமாககைவிடும் பொழுதெணணே) “ உபாஸநத்தால வந்தராஜகுலங் கொண்டு பலந்தபபாது, தன்னடையேவருகிறது ” என்முறியிருககை ய ன்றிககே, “ ஹேதுவானவித்யாதிகள் கழிநததாகில் அவற்றின் கார்ய மான இஶ்ஶரீரமுமொருபடிபோய, தண்ணிதாரும்பற்று பராப்திகை ப்புகுந்ததாவ தெபபோதோ ” என்று அதுககுவிரலமூடககி யிருக்கு மி த்தனை ; காமிநியானவள தன்னுடம்பி ழுககுககழறறி போகததிலே ய நவயிக்க வவஸரப்ரதீக்ஷயா யிருககுமாப்போலே ஶரீராவஸாநத்தைப பார்த்துக்கொண்டிருககை ; “ கொங்கைமேற் குஙகுமத்தின்குழம்பழிய ப் புகுந்தொருநாள தங்குமே லென்ஞவி தங்கும ” என்று அழுக்குக்க ழறறியொப்பிததுப் பாாததிருந்தாளிறே, அப்படி “ அழுக்குடம்பு என் கிற இவ்வழுககுககழன்று, பராப்யம கைபபுகுந்ததாவ தெப்போதோ ” என்று பார்த்திருககு மித்தனை ; “ ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம் ” (ம்ருத்யு மப்ரியமிவாதிதிம்) என்றிருககுமிததனை , [க்ருதக்ருத்யா:] [கருதக் ருத்யாஃ] க்ருதகருதயராகிமுா - ஸிததஸாதநபரிகரஹமபணணினவர்க ளிறே, [விது:க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயேதேஷாம் ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] [விதுஃகருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ்தத்வதோயேதேஷா மராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாஃ] அவனையுளளபடி யறிந்தவர்களி றே எல்லாவறறையு மநுஷ்டிததுத் தலைக்கட்டினாகளாகிமுர் ; ஓரயநத் தினன்று குன்றத்துசசியர் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாததிலேபுக, அவரு டைய சிறுபேசை சொலலி “ சிஙகபபிரான் இன்றயநங்கிடாய ” என் ன, திருவுள்ளததிலோடுகிற தின்னதென்றறியாமையாலே அவாபேசா திருக்க, “ இத்தேஹஸமநந்தரததிலே பராபதிகண்ணழிவற்றபின்புநடுவு விரோதியாயசசெலலுகிற நாளிலே ஓராண்டுகழியபபெறறவிது உனக் கொன்றுயிருந்ததிலலையோ ! ” எனறருளிசசெயதாா. அன்றியே, எம் பார் ஒருருவிலே “ (பின்னுமாககைவிடும்பொழுதெண்ணேயென்று) இங்ஙனே காரணமானது கழிநதபோதே கார்யமுந தன்னடையேகழிந் ததேயனறே ! ” ப்ராபதியுமினிககைபபு தந்ததேயன்றே! ’ இனிசிந்தா விஷயமுண்டோ !” எனறருளிசசெய்தார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒடுஙகவித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டு ப்ரமேயத்தை ய நுவதித்துககொண்டு, இப்பாட்டில் “ ஒடுங்கவுமெலலாமவிடும் ” என்கிறபதத்தை

க்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஜ்ஞானமுண்டாகவே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவனைக்கிட்டவே - அவனையாஶ்ரயிக்கவே.

ஒடுங்க - சேர. அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமான விவனின்றொடுங்குகையாவதென்னென்ன (ப்ரகாரபூதரானவித்யாதி) " ஒடுங்க " என்று ப்ரகாரத்வாநுஸந்தானம் விவக்ஷிதம். ஒடுங்கவென்று - வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது.

அபராதம்-வந்தேறி. விவரணம் (ஸ்வரூபேத்யாதி) இது-விரோதிஸமஷ்டி. (ஸ்வரூபத்தில்கிடப்பதொன்றல்ல) ஸ்வரூபாநுபந்தியன்று. மெல்லொற்று-ம்ருத்வக்ஷரம். வல்லொற்று - கடினாக்ஷரம். ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷரமென்றபடி.

அவித்யா - அஜ்ஞானம். பகவத்ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் விரோதிகள் போமென்னைக்கு ப்ரமாணம் (வானோவித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. " வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோ, கானோவொருங்கிற்றுங் கண்டிலமா - லானீன்ற, கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம், வன்றுயரையாவா மருங்கு." " மாடேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார், காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளா - ரூடேபோய்ப், பேரோதம்சிந்துதிரைக்கண்வளரும்பேராளன், பேரோதச் சிந்திக்கப்போந்து. " ஆனீன்றவென்றுதொடங்கி, தாள்பணிந்தோம் வன்துயரை மருங்குகண்டிலம், வானோவொருங்கிற்றும், மறிகடலோவொருங்கிற்றும், மாருதமோவொருங்கிற்றும். தீயகமோவொருங்கிற்றும், கானோவொருங்கிற்றும் [ஆ, ஆ, ஆல்,] இத்யந்வய:. பசுவீன்றகன்றை யெறிதடியாகத் தாமுயரவெறிந்து விளங்காயை யுதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயித்தோம், ப்ரபலது:கத்தைவிளைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தககர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திலேகண்டிலோம், இதாகாஶத்திலேபோயிற்றோ, திரைக்கிளப்பத்தையுடையகடலிலேபோயிற்றோ, காற்றிலேபோயிற்றோ. நெருப்பிலேபோயிற்றோ, காட்டிலே மஹாப்ரஸ்தானமாய்ப் போயிற்றோ, எங்கேயொருங்கிப்போயிற்றோ ; ஆ, ஆ, ஆல, - ஹந்த. ஹந்த, இதென்னவாஶ்சர்யமென்றபடி. துயரென்று - துயரைவிளைக்கும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஊடேபோயென்றுதொடங்கி, சிந்திக்கப்போந்து வல்வினையார் காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார், மாடேவரப்பெறுவராமென்றே, இத்யந்வய:. நடுவிலேபோய்ப்பெரியகடல்சிந்துகிறதிரைகள் தொடைகுத்தக்கண்வளர்ந்தருளப்பெருமையையுடையவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லவேணுமென்று மநோரதிக்க, நம்மைவிட்டுப்புறப்பட்டு ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தககர்மத்திரளானவை தமக்குக்காடாதல் மலையாதல் ஓரரண் தேடிக்கொள்ளுகிறிலா, இதுக்கடி பண்டுபோலே நம்மண்டையிலே வரலாமென்றோ. வந்தாராகில் தாமேபடுகிறாரென்று கருத்து. வல்வினையாரென்றது - அவித்யாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்

பின்னும் - அவித்யாதிகள் கழிந்தபின்னும். (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷ்டம்பங்கொண்டு. ஹேதுவான - ஶரீரோத்பத்திகாரணமான. (தண்ணீர்துரும்பற்று) ப்ரதிபந்தகம்போய. " எண்ணே " என்கிறவேகாரம் - ஏற்றதை

யாதல் , ஈறறசை - பாதபூரணம. அவயமென்றபடி. யதவா, தேறறேகாரமா ய, எணணவேணுமென்றபடி. தேறறம-நிஶ்சயம கேவலஙபோலே தேஹநிவ ருத்தியை யபேக்ஷிககிறதென்னென்ன (காமித்யாதி) ஆதாவது - பராபதிககு றுபபாகவென்றபடி.

இதககறுஷட்டாநம் (கொங்கையித்யாதி) முலையினமேலேபூசின குங்கு மக்குழம்பழியும்படி பரவேஶித்தது ஒருநாள நிறகுமாகில் லெனறுடைய பராணனு னது நிறகுமெனறபடி. பராணரக்ஷணததுககொருநாள வநதணையமாகில தரிகக லாமெனறு கருததது. அலஙகரிககையாலே யழுககுககழித்தமை ஸித்தம.

“ நாநருத்தராணாதுயா ” (நாயதராமரைனுதபடம) என்றிருககவிது பராாத்தயமாமோவென்ன (ம்ருதயுமித்யாதி) “ ஓாயஶ:வாவகாஷிவநா நூ தெரிாஹஜதெஜஙஃ । கூுதகூுதாஃவாதீக்ஷநெதூதிஓயிவா திஷிம்” (பராயஶஃபாபகாரிதவாநமருதயோருதவிஜதேஜஙஃ । கருதகருதயாஃபர திக்ஷநதே ம்ருதயுமபரியமிவாதிதிம்) இதிமஹாபாரதே ராஜஸூயேதாமஸூநும் பாதிக்ருஷ்ணஃ. கருதகருதயாஃமருதயும் டரியமநிதிமிவப்ரதிக்ஷநதே - இநதவதி காரிககுப புருஷாாததமெனறபடி. இஶலோகததிலே கருதகருதயாககளுக்கு இது உதததேஶ்யமெனகிறதெனன (கருதகருதயரித்யாதி) ஸிததஸாதநபரிகரஹமபண ணினவாகள க்ருதகருதயனென்கைககுப பரமாணம (விதுரித்யாதி) வூரெவெ தூாவூவெது ராஷுஶாஷு ராவு ஙெயஜ ராவுஜஜ ராஶுகூு ” (ஸாவேவேதாஸ்ஸாவவேத்யாஃ ஸஶாஸதராஸஸாவேயஜ்ஞாஸஸாவஇஜயாஶசக்ருஷ்ணஃ) இதிபூாவார்த்தம். (அவனையித்யாதி)

ஶரீரநிவருததி புருஷாாததமென்கைக்கைதிஹ்யம (ஓரயநததினித்யாதி) “ எணணே ” என்றதுக்கு - தேறறேகாரமாய, எணணவேணுமென்றோரா த்தமருளிசசெய்தது, பிரிகிலே யேகாரமாய, எணணவேணடாவெனறுய, “ இனிசி நதாவிஷயமுண்டோ ” என்றிரணடாமாதத மருளிசசெயகிறா. (அனறியே யெ மபாரித்யாதி) பிரிகிலே - வயதிரேகம்.

அவன்கணெடுஙக, ஒடுஙகலு மிதயாரப்யாநவடஃ. . . . .*

பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருககந்நலத, தொணபொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன, றிணகழலசேரே.

ஆறுயிரப்படி.

(எணபெருக்கு) இபபடி ஸகலஸமாஶ்ரயணீயனுகச்சொல்லப பட்ட ஈஶ்வரன்றுனுொன்னில் ; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபா

வராயிருந்த ஸாவாத்மாககளையும நிதயஸித்தகல்யாணகுணஙகளையுமு டையனுயிருந்த நாராயணன். அவனுடைய ஆஶ்ரிதரை யொருககாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிககும ஸ்வபாவமான திருவடிகளை யாஶ்ரயி என்கிருர்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம்ப ஜநீயனுடைய பராபயதவபூர்த்தியை யருளிச்செயகிருர.

ஆநநதவல்லியில சொலலுகிறகணககிலே எண - எணணுககு. பெருககு - அவவருகேபெருகியிருபபதாய. அநலத்து - அநதபரஹமாநநததோடஸமாநமான ஆநநதாதிகுணததையுடைய. ஒண்பொருள - அகாமஹதஶ்ரோதரியபபதவாசயமாய்ஆவிாப்பூதஸ்வரூபமானவிலக்ஷணதமவாககமெனன. ஈறில-அஸஙகயேயமாய அபரிச்சிநநமான. வணபுகழ - கலயாணகுணஙகளெனன. இவறறையுடையனுகையாலே. நாரணன - நாராயணபபதவாசயனுன ஸவாமியினுடைய. திண-ஆஶ்ரிதரைக்கைவிடாதபடிஸததிரமான. கழல - திருவடிகளை. சோ - ஆஶ்ரயி.

விலக்ஷணகுணவிபூதி விஶிஷடனுன நாராயணனதிருவடிகள ஆஶ்ரயணீயமாகசசொல்லுகையாலே யிஙகுசொலலுகிற வாஶ்ரயணம பஜநபரபதநஸாதாரணமென்னவுமாம. இபபடிகீழிறபாடடுககளிலு முபயாகார ஸாதாரணயம நிரூபிக்கப்பட்டது ... ... *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

அழகிது, அபபடியேயாகிறது, பஜநத்துக்காலமபநமான மந்த்ரமேதென்ன; அதின்னதென்றும, அதினுடையவாததமநுஸநதேயமென றுஞ்சொலலுகிறுா. இதுதன்னைப்புறமபுள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே காரியங்கொள்ளாநிற்பாகள, நமமாசாரியாகள "ஸ்வரூபாநுஸநதாநததுக்கிடாயிருககிற விதினுடைய வாத்தாநுஸநதாநம் மோக்ஷஸாதநம" என்று தாஙகளுமநுஸந்திதது, தஙகளைககிட்டினுர்க்கு முபதேஶிததுக கொணடு போருவாகள. வேதங்களுககு மிவ்வாழவாாக்கும, இமமநத்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முனபே பபதத்தைசசொல்லி யநந்தரமாததத்தைசசொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அாத்ததைதசசொல்லி பினபே பபதப்ரயோகமபண்ணுதல், செயயககடவதொரு நிாப்பந்தமுண்டாயிருக்கும, அதுககடி, அர்த்தாநுஸந்தாநமுததேஶ்யமாகையாலே; "யாவையும் யாவருந்தானுமமைவுடைநாரணன்" என்னுதல், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" என்னுதல், செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு; "அநாஹிரூதாஸ்ரவாவ நாராயணஸ்திதஃ" (அநதாப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம்வ்யாபயநாராயணஸ்ஸ்த்திதஃ) என்னுதல், "நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" (நாராயணபரோஜ்யோதிஃ) எனனுதல், செயயும்

வேதம். (எண்பெருக்கநலமித்யாதி) இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரத்தை ஸாரத்தமாக வருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வா ரிப்பாட்டளவும வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே “ இத்தையும் தம்மாசார்யாகள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள ” என்ன, பட்டரும சீராமப்பிள்ளையு மொழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, “ இன்னபோதினாறிருப்பார், இன்றாபோவார், என்றுதெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள ” என்று திருமந்த்ரத்தையுபதேஶித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, “ இப்பாட்டை யிதுக்காத்தமாக நினைத்திருங்கோள் ” என்று பணித்தான்.

எண்பெருக்கென்கிறவித்தாலே - ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நலத்து) இவ்வஸ்துக்கள் தான ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமா யிருக்கக் கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய் ஜ்ஞாதாவுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைத்ந்யமசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகா நிற்கச்செய்தே வஸ்துதான ஜடமுமாயிருக்குமிறே - அஸமஜ்ஞாவத்தா யிருக்குமிறே ; அங்ஙனன்றிக்கே, வஸ்துதான் ஸ்வஸமைஸ்வயம பரகாஶமுமாய, தாமபூதஜ்ஞாநமானதுவும விஷயங்களை க்ரஹித்துத தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும், அத்தைப பறறச்சொலலுகிறது. ஈறிலவென்கிறவிது - கீழும மேலுமநவயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒணபொருளையும, ஈறிலவானவண்புகழையு முடையனுகையாயிறறு - நாராயணனுகையாகிறது ; “ ஹாவத்கௌமலைம-ணாஹிநிஶுஶ-ந்நம:” (பாவத்கமங்களகுணஹிநிதர்ஶநம்ந:) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்க ளோபாதி நித்யமுமாய் பரகாரமுமாயிருக்கு மிவ்வஸ்துவென்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஶநமாகச்சொல்லுகிறது ; நித்யரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையுமுடையனு யிருக்கையாயிறறு - நாராயணனுகையாவது.

அவனுடைய (திண்கழல்சேரே) இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமாயிற்றபின்பு, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவனொருநாளும்விடானிறே, ஆஶ்ரிதரை யொருக்காலும விட்டுக்கொடாத திண்மையைப்பற்ற “ திண்கழல் ” என்கிறது. (சேர்) ஆஶ்ரயி. உன்னுடையதா யுனக்கு வகுத்ததா யிருந்தபின்பு நீ கடுக ஸ்வீகரி ; நம: என்றபடி..

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (எண்பெருக்கித்யாதி) பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமேதென்னவென்றது - “ ஶாத்ரொஜீஷ-வஸ-ஜ்ஞாவிஸாஜாஸஹஸஞெ

ஹ்யா । நவ்யஸ்ஞதிவெவிஞ்ராவிநாஸஞுவஹெஶஷ:' (ஶாஸ்தராதிஷ்டா னாதருஷ்டாபிஸாரகாஸூபலோதயா । நபாஸ்திதிவைவிதயாவிநாஸதுபதேஶந:) என்றதைப்பற்ற.

மந்த்ரமாத்ரமமையாதோ, ஆத்தமு மருளிச்செய்யவேணுமோ வென்ன (இது தன்னையித்யாதி) புறம்புள்ளார் - உபாஸகர். ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கி டாகை. (ஆத்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநமென்றது) ஆத்தம-ஈஶ்வராஜ்ஞை யாலே யவனேஸாதநமென்றபடி.

இவர்களுக்கு ஆத்தப்ராதாந்யஹேது ஆழ்வார்கள் நிஷ்டையும் வேத முமென்கைக்காக, தத்தத்யுபாதாநம்பண்ணுவராக வதிஷ்டிக்கையிடுகிறார் (வேத ஙகளுக்குமித்யாதி) உக்தநிபந்தநதாஶயதி (யாவையுமித்யாதி) எல்லாவசே தநங்களுமெல்லாசசேதநங்களுந்தானேயாம்படியான வமைவையுடையநாரண ன். (நாரணனித்யாதி) நாராயணஶப்தவாச்யனுய, அதினுடைய வாத்தமான ஸ மஸ்தலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவன. (அந்தாப்பஹிஶ்ச) பஹுவ்ரீஹிஸித்த மான ஸௌலப்யம. (பரோஜ்யோதி:) தத்புருஷஸித்தமானபரத்வம "நாராய ணபர:" என்கிறவிடத்தில விஸர்ஜநீயாபாவஶ்சசாந்தஸ:. நாராயண:பரோஜ யோதி:என்றபடி.

ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தினுடைய வத்யந்தோத்தேஶ்யத்வத்தைத் தி ருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமம் ப்ரதிபாத்யம் விஶிஷ்யதாஶயதி (இப்பாட்டாலேயித் யாதி) இப்பாட்டுத்திருமந்த்ரார்த்தமென்னுமதுக்கும், மந்த்ரார்த்தமாசார்யன்ப க்கலிலே கேட்டறியவேணுமென்னு மதுக்கும ஐதிஹ்யம் (ஆழ்வானித்யாதி) அத்ர "யஜ்ருச்சயாஶ்ருதோமந்த்ரஶ்சந்நேநாபிச்சலேநவா । பஶ்சாத்க்ஷிதோவா வ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத்தப்ரத்யுதாநர்த்தகோபவேத்" (யத்ருச்சயாஶ்ருதோமந்த்ரஶ்ச சந்நேநாதச்சலேநவா । பதரேக்ஷிதோவாவ்யாதத்ஸ்ஸயாதபரத்யுதாநாதததோப வேத) இத்யநுஸந்தேயம. ஆழ்வானுடையமுந்தின வார்த்தைக்கு-கௌரவத்தை யிலேநோக்கு. பிந்தினவார்த்தைக்கு-போக்யதையிலேநோக்கு.

எண்பெருக்கு - எண்ணுக்கவ்வருகே பெருகியிருக்கிற வென்றாத்தமாய ஆ நந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. எண்பெருக்கு, அந்நலம், என்று பதபேதமாய், எண் ணுக்கவ்வருகே - பெருகியிருப்பதாய அநந்தப்ரஹ்மாநந்தத்தோடு ஸமாநமான வாந ந்தாதிகுணத்தையுடைய வென்றுரையிலாத்தம். ஸ்வதர்மபூதஜ்ஞாந மநுகூலமா கையாலே "நலம்" என்கிறது. (நலத்து) (அத்து) சரீரியைச்சொல. நலம - ந லத்தையுடைய. நலத்தென்று - ஜ்ஞாநகுணகத்வமும், ஒண்பொருளென்று-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வத்தைச்சொன்னாற்போராதோ' ஜ்ஞாநகுணகத்வமுஞ்சொல்லவேணுமோவென்ன (இவ்வஸ்துக்களதாநித்யாதி) "ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய்" என்றசபதம் - ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜ்ஞா நஸ்வரூபத்தையை ஸமுச்சயிக்கிறது. அதாவது - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்குமென் றபடி. இதுக்கு நியாமகப்ரமாணம் (ப்ரணவத்திலித்யாதி) அதாவது - "ஜ்ஞா நெ" (மஜ்ஜ்ஞாநே) என்கிறதாதுவிலேயாதல், "ஜ்ஞாநஸ்வபோதயெந"

(மநுஷ்யபோதநே) என்கிற தாத்பர்யமாதல், ஜ்ஞாநவான்களாய், அதுதானின்ன ஜ்ஞாநமென்று விசேஷியாமையாலே தாமதாமிருப்பஜ்ஞாநத்வயத்தையுஞ் சொல்லிற்றிறேயென்றபடி. (ஜ்ஞாதாவுமாய) ஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாய், ஏதத்விஷயமாகும் "ஸ்வவித்துஸ்ஸ்வஜ்ஞாத்ருஸ்வத்ஜ்ஞாயதே" (ஸ்வேநிதயஸ்ய ப்ராத்ருஸ்வஞ்சஜ்ஞாயதே என்றபாஷ்யவாக்யத்துக்கு ச்ருதப்ரகாசிகையிலே "ஸ்வமிஹாஸாதஜதி ஸாஸநப்ரதிவ்ஹ்ந்திதாத்மவப்ரத்யக்ஷாஹிப்ராயேணஜ்ஞாதாத்ருத்விதித்த்வம், நசாயஸ்வஹேதுஜ்ஞாநவ்யபாணாஸ" (ஸ்வஸமைபாஸத இதிபாஸபரி திஸம்பந்தித்வரூபபாதபக்ஷப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம், நதுதாமபூர்த ஜ்ஞாநஸம்புரணேந) என்றவாக்யம். ஜ்ஞாதாவுமாயென்றது -ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாயென்றபடியாய், ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசமென்றபடி.

ஆனால் இந்த ஸ்வப்ரகாசத்வமிங்குசொல்லவேண்டாவோவென்ன, அதுவுமிங்கே சொல்லிற்றென்கிறார் (ஒண்பொருளென்று) "நலத்த, ஒண்பொருள்" என்கிற விசேஷணத்வயத்துக்குமவ்யாவர்த்யமேதென்ன (அசேதநயமித்யாதி) அதாவது - ஸ்வரூபேண ஸ்வபாவத்தஞ்சஜடமான அசித்திலவ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. அசேதநமாவது - அஜ்ஞாநாச்ரயத்வம். அசேதநஸ்வபாவவிவரணம் (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயித்யாதி) அஸமஜ்ஞாவத்தாய - ஜ்ஞாநசூந்யமாய. "ஜடமுமாய" என்றதுக்கு பரத்கோடி (ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்பரகாசமுமாயென்றது) இத்தால ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. "அஸமஜ்ஞாவத்தாயிருக்கும்" என்றதுக்கு பரத்கோடி (தாமபூர்த்தஜ்ஞாநமானதுவுமென்றுதொடங்கி) அதைப்பற்ற-ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்பரகாசத்வத்தைப்பற்ற. ஆகவிவைவரால், "ஒண்பொருள்" என்று பரத்கோபாதாநம்பண்ணி னதினதாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. ஒண்மை - ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்பரகாசத்வம்.

நாராயண சப்தத்துக்கர்த்தங்களநேகமுண்டாயிருக்க, ஆத்மாவுக்கநேதாம்சங்களைச்சொன்னது - நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்த்ர்யங்கூடுமென்கிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்தேவநவென்கிறார் (பாவதசேதயாதியாலே) "நித்யா நம்ந:" (நிதாஸநமேஸ) என்றவாக்யம், ஸ்லோகத்தினபடியேயென்று சேஷம். கீழ் "சீரிலவான" என்றவாக்யவிவரணம (நித்யநானவித்யாதி) சீர் - நாசம். இலவெனது - இல்லாமை. ஆகநாசமின்றிச்சேகிருக்கிற. நித்யமாயிருக்கிறவென்றபடி.

ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்ற பின்பென்றது - நித்யவஸ்துக்களுடைய பரகார பரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகைடாலே ஸம்பந்தமும் நித்யமென்றபடி. (விடானிறே) ஆகையாலே யென்றுகூட்டுவது.

(உன்னுடையதாய) உனக்கு போக்யமாய. இது - "கழல" என்றதைப் பற்ற. "நாரணன" என்றபதத்தைக்கூட்டி தாத்பர்யம். (உனக்குவகுத்ததாயென்றது) யதவா, "உன்னுடையதாய" என்றதுக்குவிவரணம் (உனக்குவகுத்ததாயென்று) இது "நாரணன்திணைகழல) என்கிற ஸம்பிவ்யாஹாரலப்யம். அனதிக்ஷே, பஹுவ்ரீஹிமிற்சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தைடும. தத்புருஷஸமாஸசொல்லு

கிற ஸவாமித்வததையுமபறறச்சொலலுகிறா (உனனுடையதாயிதயாதி) ஆதல. “சேர்” எனறது - நமஸ்ஸயதாராததமெனறபடி. எணபெருககநலத தீறிலவான ஒணபொருளேயும, ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையநாரணன திண்கழலசேரொன் றநவயம்................ . ... *

பதினொன்றும் பாட்டு.

சோத்தடததெனகுரு, கூாசசடகோபனசொற்
சீாததொடையாயிரத், தோாததவிபபததே.

ஆருயிரப்படி.

(சேர்ததட) பகவதகுண பாதிபாதகமாயிருநத வெவ்வாயிரத்தி லு மிததிருவாய்மொழி எமபெருமானே யுணாந்துசொலவிறறு .. .. *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தா மிததிருவாயமொழியினுடைய வுபாதேயதமதவததை பலமாகவருளிச்செயகிறா.,

சோ - செறிதலேயுடைததான. தடம - தடாகஙகளே யுடைய. தென - அழகிய. குருகூா - திருநகரியில. சடகோபன - ஆழவாா. சொல-அருளிசசெயத. சீா-ஸபதலக்ஷணகதமானசீாகளினுடைய. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரதத-ஆயிரததிலும். இபபதது - ஆஶ்ரயணோபதேஸபரமான இபபதது. ஓாதத-நிருபிக சபபட்டன.

ஓாததவிபபததைசோ எனற வினேயாகவுமாம.

இததிருவாயமொழி இருசீராய சுறளடி நாளகு மொததிருக்கையால வஞ

ஈடு - பதினொன்றும் பாட்டு.

நிகமத்தில, முதற்பாட்டில வயதிரிகதவிஷயஙகளேவிட்டு ஸாவேஸவரன்பக்கலிலே ஆத்மாவை ஸமாபபிக்கவிசையுஙகோளென்றா; இரண்டாமபாட்டில வ்யதிரிகத விஷயஙகளினுடைய தோஷதாஸநம்பண்ணவேவிடலாமெனறா; மூனறுமபாட்டில தயாஜ்யாமஸததைச சுருஙகவருளிசசெய்தார்; நாலாமபாட்டில பறறபபடுகிற விஷயததினுடையநன்மையை யருளிசசெயதாா; அஞ்சாம்பாட்டில பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரததையருளிசசெயதார்; ஆறும்பாட்டில் அவன் ஸஙகஸ்வபாவனெனறார்; ஏழாம்பாட்டில் ஸமபநதஜ்ஞாந முண்டாகவே பொருநதலாமென்றா; எட்டாம்பாட்டில் வெறுபகரணநதேடவேண்

டா, அவனதந்த கரணஙகளை அவனுககாககவமையுமென்றுா ; ஒனபதா ம்பாட்டில் அபபடிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள தன்னடையேவிட்டுப போமெனறுா ; பததாம்பாடடில பஜநத்துககாலமபநமான மநத்ரமின் னதென்றுா ; இதுதான் வாயவந்தபடி சொலலிறறெனறலல, சேதநரு டைய ஹிதத்துககிடாக ஆராயநதுசொலலபபடடதென்னுதல் ; அன றிக்கே, இதுதான் ஹிததமமாயிருபபதொன்றுகையாலே யெபபோது மொககவோரபபடுவதொனறெனனுதல.

(சேர்க்கடமிதயாதி) "சோததடம" எனகிறவிததை சோத டமாககி, பொயகைகளோடு பொயகைகள சோநதிருககும்படியைசசொ லலிற்றுகவுமாம் ; அன்றியே, "தெனகுருகூா" என று - ஊர்பரஸ்து தமாகையாலே தடாகங்கள் சோநதிருநதுளளதென்குருகூா என று-ஊ ருக்கு விஶேஷணமாதல் ; அனறிககே, "சோ" எனகிறவிது - கரியாப தமாய்க்கிடத்தல. (தெனகுருகூாசசடகோபனசொல) ஹிதஞசொல்ல வென்றிழிந்து அஹிததததைசசொலலுவாஞெருவன வாாததையன று, ஆப்ததமரானவர்சொனனவாாததையென்கை. (சீாத்தொடையாயிரம) "எழுத்தசைசீாபநதமடிதொடைபாவினம" என று கவிககவயவமாயி ருபபனசிலவுணடு, அவறறைசசொலலுதல ; அன்றிக்கே, உபாஸகாநு காஹத்தாலே யுபாஸ்யனுடைய கலயாணகுணஙகளைத்தொடுதத வாயிர மெனனுதல. (ஆயிரத்தோாததவிப்பததே) ஆயிரததிலும் வைததுக் கொண்டு, சேதநாககு ஹிதமாவதேதெனறு நிரூபிததுசசொலலபபட்ட தெனனுதல் ; அனறிககே, சேதநாககு ஹிததமமாயிருபபதொன்றுகை யாலே எபபோது மோரப்படுவதொன்றெனனுதல. ஓாததவிப்பததை- நெஞசிலேசோ - அநுஸநதி. பரோபதேஶம பலனைககுறித் துபகரமிக் கையாலே மேலேகவசநமானவிடம ஜாத்யபிபராயம்.... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம. (சேர்ததடவிதயாதி) (இதுதான) கிழசசொலலபபடடவாததம். அதமபரஶம ஸஙகூடுமோவெனன (ஹிதஞசொலலவிதயாதி) "ஆபத தமரானவா" எனகையாலே-திருநகரியிற பிறபபுமாபததாஹேதுவெனறுகருதது. (உபாஸகாநுகரஹததாலே) உபாஸகனிடததி லாழவாருக்குணடானவநு

(ஆயிரததோாததவிப்பத்தே) ஆயிரததிபபததோரப்பட்டது -'ஆராயந் துசொலலப்படடதெனனுதல், ஆயிரததிபபததோரப்படுவது - எப்போது மொக்க வநுஸநதிககபபடுவதெனனுதல, ஓாததவிபபததை - நெஞ்சிலேசோ. அதாவது - அநுஸநதியெனறுதல். இவவர்ததத்ரயததையு மடைவே யருளிசசெயகிறுர் (ஆயி ரததிலும வைததுககொண்டிதயாதி)

(பலனைக்குறித்து) "வீடுமின்" என்று - பலனைக்குறித்து.
சோர்தடவென்றுதொடங்கி, இப்பதத்தோராத்த, இந்யந்வய:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வீடுமின)

ஸ்வாமித்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யாந் நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்தக்ராஹ்யபாவாத்
தாத்ருக்ஸ்வாநுகூல்யாச் ச்யவநவிதுரபராப்யவைஷம்யவத்த்வாத் । ஸர்வ
த்ராபக்ஷபாதாத் ஸம்பவிபவதயா மாநஸாத்யர்ச்யபாவாத் ஸங்கோசமோ
சகத்வாஜ் ஜகதயநதயோபாதிஶத் ஸ்வாஶ்ரயத்வம் ॥ (௨)

(ஸ்வாமித்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும். (ஸ்வாதந்த்ர்யாத்) மின்னின் நிலையில - ஸ்வவ்யதிரிக்தரெல்லாரு மஸ்வதந்த்ரராய்த் தானொருவனே ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும். (நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவித்தக்ராஹ்யபாவாத்) நீருமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்து - அஹங்காரமமகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்டபோகளாலே ஸுக்ரஹனாகையாலும். (தாத்ருக்ஸ்வாநுகூல்யாத்) எல்லையிலந்நலம் புல்குபற்றற்றே - அப்படி எல்லார்க்கு மநுகூலனாயிருக்கையாலும். (ச்யவநவிதுரபராப்யவைஷம்யவத்த்வாத்) உற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னுறில் - நஶ்வரமான கைவல்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஸ்வப்ராப்திரூப மோக்ஷத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸர்வத்ராபக்ஷபாதாத்) பற்றிலனீசனும் முற்றவுநின்றனன் - அநாதியாக வாஶ்ரயித்த ஸூரிகளிற்காட்டிலும் இன்றாஶ்ரயித்த சேதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸம்பவிபவதயா) அடங்கெழில்சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான ஸம்பத்தையுடைத்தாகையாலும் (மாநஸாத்யர்ச்யபாவாத்) உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸங்கோசமோசகத்வாத்) ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும் - அவித்யாதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும். (ஜகதயநதயா) வண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய அந்தர்யாமியுமா யுபாயமுமா யுபேயமுமாய் நிற்கையாலு மெம்பெருமான ஸர்வாராத்யனா யிருக்கும், அவனை பஜியுங்கோளென்று "வீடுமின்முற்றவும்" என்கிற ஶ்லோகத்திலே பரனைக்குறித் தாழ்வாருபதேஶித்தருளினா ரென்கிறார். . . .. (௨)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வீடுசெய்து மற்றெவையு மிக்கபுகழ் நாரணன்றா
ளாடுநலத் தாலடியனக் குரைக்கும் - நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

இரண்டாம்பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே அநுபவத்துக்குத் துணையாய்த் திருந்தும்படி ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து பரோபதேசம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், கீழெம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்தவர் அநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே * போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணி யல்லது தரிக்கமாட்டாதே துணைதேட்டமாய் அதுக்கீடானார் ஸம்ஸாரத்திலே காணாமையாலே அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று பரோபதேச ப்ரவ்ருத்தராய் பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களின் தோஷபாஹுள்யத்தையும், பகவத்குண வைலக்ஷண்யத்தையு முபதேசியா நின்றுகொண்டு, அப்ராப்த விஷயங்களைவிட்டு ப்ராப்தவிஷயமான எம்பெருமானை பஜியுங்கோளென்கிற * வீடுமின்முற்றத்திலர்த்தத்தை (வீடுசெய்து) இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை (வீடுசெய்தும் மற்றெவையும்) "த்யக்த்வா புத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச" (த்யக்த்வா புத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச) என்னும்படி பரிக்ரஹங்களுடைய பரித்யஜித்து. வீடுசெய்து - விடுகையைச்செய்து. (மற்றெவையும்) பகவத்வ்யதிரிக்தமாயிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. பஜநவிரோதிகளாய் அஹங்காரஹேதுவாயுள்ள தடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமிறே. "வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. "மின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகளென்னுமிடத்திறையுன்னுமினீரே, நீருமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்றும், "அதுசேற்று" என்றும், "உள்ளவிம்மூன்றையுமுள்ளிக்கெடுத்து" என்றும், ஸதோஷமாயிருக்குமதெல்லாம் த்யாஜ்யமாய், அத்தால ஸகுணமாயிருக்குமது உபாதேயமாயிறே யிருப்பது; அத்தைச்சொல்லுகிறது (மிக்கபுகழ்நாரணன்றாளென்று) "ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. ஸம்ருத்தமான கல்யாணகுணஸஹிதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுடைய சரணங்களை. (நாடுநலத்தாலடியனக்குரைக்கும்) "வீடுசெய்மின்" "இறையுன்னுமினீரே" என்று நாட்டாகவிறே யாஸ்ரயிக்கும்படி யுபதேசிக்கிறது, அத்தைநினைத்திறே "நாடுநலத்தாலடைய" என்கிறது. நலத்தாலடைகையாவது - "எல்லையிலந்நலம்புல்கு" "அவன்முற்றிலடங்கே" "ஈசனடங்கெழி லஃதென்றடங்குகவுள்ளே" "இறையுள்ளிலொடுங்கே" "ஒடுங்கவவன்கண்" என்று அங்கநாபரிஷ்வங்கம்போலே அபிநிவேசத்தாலே யாஸ்ரயிக்கும்படியை விதித்தபடி யென்கை. இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் பக்தியாலே பஜிக்கும்படி நன்றாக உபதேசித்தருளும். உபதேசத்துக்கு நன்மையாவது - நிர்ஹேதுகமாகவும், உபதேஸ்யார்த்தத்

களில் ஸங்கோசமின்றிககே உபதேஶிககையுமென்றபடி. திருவாயமொழிதோறும் திருநாமபபாட்டுண்டாகையாலே யதனையும் தத்பலததோடே தலைககட்டாக வருளிசசெயகிறா (நீடுபுகழ்வணகுருகூர் மாறனிநதமாகிலததோர்தாம்வாழப் பணபுடனேபாடியருள பததென்று) அதாவது - ஸம்ஸாரிகள வைமுக்யம்பாராமல பரோபதேஶமபணணுகையாலே நிதயமாய் நெடுகிய போருகிற யஶஸஸையுடையராய, தாஶநீயமான வுதாரமான திருநகரிககு நிர்வாஹகரான வாழவாரொனனுதல; அனறிககேவணமை - "வணடெனகுருகூரவண சடகோபன்" எனனும்படி யாழ்வாாககு விஶேஷணமாதல. இபபடியான தமமௌதாாயததினுலே யிநத மஹாபருதிவியிலுணடானவாக ளெலலாருமபகவதபஜநததாலே ஸததைபெறறு வாழுமபடி பண்புடனேபாடியருள பதது. பண்பு - ஸ்வபாவம். தமமுடைய கருபாஸ்வபாவததாலேயாதல, ஔதாாயஸவபாவததாலே யாதல், பரபபறப்பாடியருளினது பததுப பாட்டாயிறறு. "சேர்ததடததெனகுருகூாச சடகோபனசொல சீாததொடையாயிரததோாததவிபபதது" எனறததைபபினசெனறபடி. "பாட்டுககு கரியையும, பததுககுககருததும" எனகையாலே பததுபபாட்டுககு முயிாபபாட்டு ப்ரதாநமாயிருககும், அநத நிதாநபபாட்டுககு ஶேஷமாயிருககும மறறபபாட் டடஙகளும; இது இததிருவாயமொழி திவயபரபநததுககெலலாமுளளதொனறிறே. "வீடுமினெனறு - தயாஜயோபாதேயதோஷகுணபரிதயாக ஸமர்பபண கரமததை ஸாலமபந மநதரமாக வுபதேஶிதது" எனறு ஆசாாயஹ்ருதயத்திலே நாயனாருமருளிச்செயதாா. இததை பகதிபரமாகயோஜிததது பாஷயகாரா பாஷ்யம் தலைககட்டியருளினபினபு; பகதிபரமாக யோஜிதத கரமததைபபறறவாயிறருசாாயாகளெல்லாரு மப்படியே யோஜிததார்கள்; இவருமபபடியே யருளிசசெயதாா. (உ)

முதற்பததில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி—உ. பாட்டு - உஉ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

பத்துடையடியவர் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(பத்துடையடியவர்) ஏவம்விதபக்தியும் இதரவிஷய வைராக்யமும் எம்பெருமானை சக்ஷுராதிகரணங்களாலே யநுபவித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருஶாநுபவந்தானும் பாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கும் யோகாப்யாஸ பரிஶுத்தமான மநஸ்ஸுக்கும் கோசரனல்லனென்று - "மனனகம்" என்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வெம்பெருமான் பக்கல் கூடாததலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதோ! என்றவஸந்நரானவர்களைக் குறித்து ....*

பன்னீராயிரப்படி.

மூன்றாந் திருவாய்மொழியில், முதற்றிருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டிலே "நீர்தொறும்பரந்துளன்" என்று - நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டில "வண்புகழ்நாரணன்" என்று நாராயணஶப்த வாச்யதையைச் சொல்லுகையாலும், "தத்த்வம் நாராயண: பர:" (தத்தவந்நாராயண: பர:) என்றும், "த்யேயோ நாராயணஸ் ஸதா" (தயேயோநாராயணஸ்ஸதா) என்றும் ஸகலஶாஸ்த்ர நிஷ்கருஷ்டமான க்ரமத்திலே தத்தவஹிதங்கள் நாராயணனே யென்றதாயிற்று; இப்படி பரனான நாராயணன் பஜநீயனுமிடத்தில் பஜநஸௌகர்யாவஹமான ஶுபாஶ்ரயத்துக்கு ஏகாந்தமான அவதார பர்யுக்தஸௌலப்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக தத்பராதகமான நவநீத சௌர்யாபதாநத்தையும், அவதாரக்ருத ஸௌலப்யத்தினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யகரத்வத்தையும், அவதாராஶ்சர்யத்தினுடைய துரவபோதத்வத்தையும், அவதாரக்ருதரூப நாமங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதையையும், ஸுலபனானவனுடைய பஜநத்துக்குண்டான ப்ராமாணிகத்வத்தையும், அவதாரத்திலும் த்ரிமூர்த்திஸாம்ய விவேகிக்கை யரிதென்னுமிடத்தையும், அதினுடைய விவேகப்ரகாரத்தையும், விவேகித்து பஜித்தவனுடைய விரோதிநிவ்ருத்தியையும், பஜநீய

னுடைய ஸாஜாத்யநிபந்தந மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், அவதாராஸாயமதிக ஹநமென்னுமிடத்தையும், உபதேசித்து ஏவம்விதனான ஸர்வேச்வரனை நானனுபவிக்கப்பெறுவதேயென்று ப்ரீதராய ஸர்வப்ரகாரத்தாலும அநுபவிக்கவுபக்ரமிக்கிறார்.

ஈடு.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற் திருவாய்மொழியில, பரனைகையாலே பஜநீயனென்றார் இரண்டாந் திருவாய்மொழியில, "பஜியுங்கோள்" என்று பலகாலு மருளிச்செய்யாநின்றீர், இருகை முடவனை "ஆனையேறு" என்றால அவனாலே யேறப்போமோ! அப்படியே ஸர்வேச்வரனு மவாப்த ஸமஸ்தகாமனுமாயிருக்கிற வவனை இந்த க்ஷுத்ரனான ஸம்ஸாரிசேதநனாலே பற்றப்போமோவென்ன; அவ்வானை தானே அவ்விருகைமுடவனுக்கு மேறலாம்படி படிந்துகொடுக்குமன்று ஏறத்தட்டில்லையே, அப்படியே யிஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு பஜிக்கலாம்படி அவன் தன்னைக்கொண்டுவந்து தாழவிட்டு ஸுலபனுமாகி யிவனுக்கு பஜிக்கத் தட்டில்லையே! என்கிறார். அவதாரந்தன்னில வந்தால பாக்யஹீநர்க்கு ஸஜாதீய பரதிபத்திபண்ணி அநாதரப்பட்டுப் போகவுமாய், பாக்யாதிகர்க்கு "அரியனெளியனாகப்பெற்றோமே!" என்று ஆச்ரயிக்கலாம்படியிரண்டுக்கும பொதுவாயிறே யிருப்பது; "ஸர்வேச்வரனரியனென்றால ஸம்ஸாரத்தி லாளபற்றாதென்று அவனெளிமையை யுபபாதித்துக்கொண்டு போந்தோம், அதுதானே யிவர்களுக்கு இத்தனையெளியனோ' என்று விடுகைக்குடலாயிற்று, அவ்வெளிமைதானே யாதரிக்கைக்குடலாயிற்றதுமக்கொருவருக்குமேயிறே" என்று எம்பாரைப்பார்த்து உடையவரருளிச்செய்தருளினாராம; சில தார்மிகர் ஏரிகல்லினால சேற்றிலே தலையைநொழுந்திப் பட்டுப்போகாநிற்பர் சிலர், விடாயரதிலே முழுகி விடாயதீர்ந்துபோகாநிற்பர்கள; விளக்கையேற்றினால் அதிலே விட்டில் என்று சிலபதார்த்தங்கள விழுந்து முடிந்துபோம், சிலரதினொளியிலேஜீவியாநிற்பர்கள்; * வேதநல்விளக்கிறே, இவனறான் * ஆயர்குலத்தினிற்றோன்று மணிவிளக்கிறே, * வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர் விளக்கிறே.

அவன்றான அன்றிய வாணனாயிரந்தோளுந் துணியவன்றுழிதொட்டது மிப்படிவந்தவதரித்து ஸுலபனான நிலைதன்னிலேயிறே, அப்படியே யிஸுபாலாதிகள், பூதநா ஶகட யமளார்ஜ்ஜுநாதிகளுக்கு கெதிரிட்டு முடியவுமாய் அநுகூலித் துஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயிற் றவதாரந் தானிருப்பது.

பலகாலும் "அவனை பஜியுங்கோள்" என்கின்றீர்; கண்ணாலே கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை, பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை, ஆனபின்பு ஆஶ்ரயிக்கும்படி யெங்ஙனே யென்ன; "த்ருஷ்டைவ பராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) என்றும், "விஶதே ததநந்தரம்" (விஶதே ததநந்தரம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பலவருத்தத்தோடே காட்சியாயத் தலைக்கட்டும் ஸாதநபக்தியை யன்றிக்கே சொல்லுகிறது, காணவேணுமென்னு மாஶாலேஶமுடையார்க்கவனெளியனாம்படியையாயிற்று. ஸ்வாதிகன் தாழநிற்குமன்று நிவாரகரில்லை; "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" (பஹூநிமேவ்யதீதாநி) என்கையாலே அவதாரந்தன்னில் புரையில்லை; இச்சைதானேயுண்டே; இத்தன்னை அவதாரரஹஸ்யத்திலே தானுமருளிச்செய்தானிறே [ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்] (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்) என்று என்னுடைய ஜந்மங்கள் கர்மமடியாகவன்று, இச்சையடியாகவா யிருக்கும். நாம்பிறவாநிற்கச்செய்தே பிறவாமையுங்கிடக்கும், தாழநின்ற நிலையிலே மேன்மையுங்கிடக்கும்; அப்ராக்ருதஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிவந்து பிறப்போம்; இவற்றிலேயொன்றை யறிந்தவர்களுக்குப் பின்னை ஜந்மமில்லை, நானும்பிறந்து அவர்களும் பிறக்கவேணுமோ, 'ஈரிறையுண்டோ!' என்று அவன் சதுர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளை யுபஜீவித்துக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸுலபனும், ஆனபின்பு ஆஶ்ரயணங்கூடும், ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். அவதாரங்களை முன்னேட்டுக்கொண்டு, அவதாரங்களிலும் நீர்மைக்கெல்லையான க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யிழிந்து, அது தன்னிலும் பரத்வத்தோடொக்கச் சொல்லலானநிலைகளைக்கழித்து, நவநீத சௌர்ய நகரக்ஷோபத்திலே யகப்பட்டு இளமணற்பாய்ந்து, "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடக்கிறார்; பரத்வத்தையநுஸந்தித்தார், தெளிந்திருந்து பரோபதேஶம்பண்ணினார்; ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தார், "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடக்கிறார் .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்துடைப்ரவேஶம். உபாஸநா ப்ரதிபாதநாநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறதுக்கு ஸங்கதியேதென்ன, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக ஸங்க்ரஹ ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றாரித்யாதி. அநுகூலித்துஜ்ஜீவிப்பார்க்குஜ்ஜீவிக்கவுமாயாயிற்றவதாரந்தானிருப்பதென்னுமளவாக) "பலகாலுமவனை பஜியுங்கோளென்கின்றீர்" என்றது - மேல்

விஸ்தரஸங்கதி. முந்தினஸங்கதி "பலபிறப்பாயொளிவரும" என்றதைக் கடாக்ஷித்து. ஸர்வஸமாத்பரனென்று முதற்றிருவாய்மொழியில், பரனுகையாலே பஜநீயனென்று ரிரண்டாந்திருவாய்மொழியில; இப்படி பஜியுங்கோளென்று பலகாலுமருளிச்செய்யாநின்றீர், இதுகூடாது, எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டியை யானையேறென்றால் அவனாலே யேறப்போமோ, அப்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனுயவாப்த ஸமஸ்தகாமனுயிருக்கிறவனை யிந்த வதிக்ஷுத்ரனுனஸம்ஸாரியாலே யாஸ்ரயிக்கப்போமோ வென்கிற ஶங்கையிலே, ஸம்ஸாரிகளுக்கு மாஸ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனுனவவனே தாழநின்று ஸுலபனுமாகில் இவனுக்குமாஶ்ரயிக்கத் தட்டிலலையென்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறுரித்திருவாய்மொழியிலென்று பூர்வோக்த பஜநீயத்வ வ்யவஸ்தாபகத்யாஸங்கதி: என்றபடி. இருகைமுடவன - எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டி. "பற்றிலனீசனும" என்கிற பாட்டிலே - ஆஶ்ரயித்தாலவ னவாப்தஸமஸ்தகாமனுன ஸர்வேஶ்வரன் நமக்கு முகங்கொடுத்து நம்மோடு கலசியிருக்குமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யவனப்படி யிருக்குமென்று, இங்கே - ஸர்வேஶ்வரனுயிருக்கிறவனை நாமாஶ்ரயிக்கக் கூடாதென்கிற ஶங்கையிலே யவன் ஸுலபனென்று பரிஹரிக்கிறுரென்று பேதம்.

இப்படி ஸுலபனுன எல்லாருமவனை பஜித்துஜ்ஜீவியாதே "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" (அவஜாநந்திமாம்மூடா:) என்றவமதி பண்ணி யநர்த்தப்படுவானென்னென்ன (அவதாரந்தன்னிலித்யாதி) "நமாம் துஷ்க்ருதிநோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா:" (நமாந்துஷ்க்ருதிநோமூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா:) "யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம்" (ஏஷாம்தவந்தகதம்பாபம் நராணும்புண்யகாமணும) இத்யாதிப்படியே யவர்கள் பாக்யஹாநியும பாக்யாதிஶயமுமே ப்ரதிகூலித்து முடிகைக்குமாஶ்ரயித்துஜ்ஜீவிக்கைக்கு மடியென்றபடி. ஸௌலப்யமே விநாஶோஜ்ஜீவநங்களுக்கு ஹேதுவென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யமும தருஷ்டாந்த த்வயமுங் காட்டுகிறுர (ஸர்வேஶ்வ ரதி)

யென்றதுக்கு - "வாசத்தடம்" "மரதகமணித்தடம" என்று கண்டுகொள்வது. விட்டில் - தீபஶாமக்கீடம. (வேதநலவிளக்கு) வேதங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான விலக்ஷணவிளக்கு. (ஆயர்குலத்தினிற் ஶ்ரென்று மணிவிளக்கு) இடையருடைய குலத்திலே யாவிர்ப்பவித்த மணிதீபம். (வெங்கதிரோனித்யாதி) ஆதித்யனுடைய குலத்துக் கத்விதீயமான விளக்கு.

ப்ரதிகூலர் முடியவும் அநுகூலருஜ்ஜீவிக்கவுங் கண்டவிடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அவன்ருனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அப்படியே-பாணனைப்போலே. (அன்றியவித்யாதி) பகைத்த பாணனுடைய தோள்களாயிரமுங் கழியும்படி யன்றுதிருவாழியைஸ்பர்ஶித்து. "ஶிஶுபாலாதிகள்" என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே - கம்ஸாதிகளும், (யமளார்ஜுநாதீதி) ஆதிஶப்த்தாலே தேநுகாதிகளும சொல்லப்படுகிறுர்கள். (அநுகூலித்துஜ்ஜீவிப்பார்) "அக்ரூர மாலாகாராதிகள் பரமபாகவதாந்க்ருதவா" (அக்ரூரமாலாகாராதீந பரமபாகவதாந்க்ருதவா) என்கிறபடியே அக்ரூரமாலாகாராதிகள்.

கிழ, பஜநீயவிஷய தௌர்லப்யத்தை யநுஸந்தித்து பஜிக்க விரகில்லையென்று ஶங்கித்தவர்களுக்கவதாரமுகேந வுண்டான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்து பரிஹரித்து, பஜநதௌர்லப்யத்தைப்பற்ற பஜநங்கூடாதென்றவர்களுக்கு "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைப்பற்ற பஜநங்கூடுமென்று பரிஹரிக்கிறார் (பலகாலுமித்யாதி) பலகாலுமென்றது - "வீடுமின்" "இறைசேர்மின்" "அநந்தலம்புலகு" "இறைபற்றே" இத்யாதிகளைப்பற்ற. (பஜியுங்கோளென்னுங்கிற்ரென்று) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன பஜநம் ஸாதநபூதபரபக்தியென்று பரமித்துச் சொன்னபடி. கண்ணாலே - மநஸ்ஸாலே. (கண்டாலல்லது) பரபக்திரூபஜ்ஞாநம் தாஶநஸமாநாகாராபந்நமானாலல்லது. (பஜிக்கவிரகில்லை) பஜநமாக விரகில்லை. உபாஸநமாக விரகில்லை. ஸாதநத்வாபந்நமாக விரகில்லையென்றபடி. (பஜித்தாலல்லது) ஸாதநத்வாபந்நமானாலல்லது. (காணவிரகில்லை) மோக்ஷதஶையில் பகவதநுபவரூபபலம் வர விரகில்லை. (ஆனபின்பாஶ்ரயிக்கும்படியெங்ஙனே) தாஶநஸமாநாகாராபந்ந பரபக்தி தங்களுக்குண்டாவதரிதென்று தாத்பர்யம். "கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை" என்கிற வாக்யத்துக்கு - தாஶந ஸமாநாகாரமான பக்தியுண்டானாலல்லது இவன் பஜித்தானாகவிரகில்லை, இப்படிப்பட்ட பஜநத்தைப்பண்ணினாலல்லது பராப்யஸித்தி யுண்டாகாதென்று தாத்பர்யம். அதாவது-பஜநம் தாஶநஸமாநாகாரமாகவேணும், தாத்ருஶ பஜநம்பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தியுண்டாகாது, ஆனபின்பு ஏதாத்ருஶபஜநமெங்ஙனேசெய்து தலைக்கட்டப்போமோவென்று பலிதார்த்தம். இந்த வாக்யத்துக்கிப்படி யர்த்தமானாலல்லது "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) இத்யாதிமேலவாக்யம் ஸங்கதமாகாது. "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து "பலகாலுமவனை" இத்யாதி - ஸங்கத்யந்தரமாதல்.

(ஆஶாலேஶமுடையார்க்கவனெளியனாம்படியையாயிற்று) என்றவநந்தரம், ஆனபின்பாஶ்ரயணம் ஸுகரம், ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார் என்று கூட்டிக்கொள்வது. (தஸ்மிந்த்ருஷ்ட இத்யாதி) "பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்தி: சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்தி ஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா:। க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணி தஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே) இதி முண்டகோபநிஷதி, இதி முண்டோபநிஷதி. "பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: । ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத³நந்தரம்" (பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மித்தத்த்வத:। ததோமாந்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வா விஶதேதத³நந்தரம்) இதி கீதாஸ்வஷ்டாதஶே. இதிகீதாஸ்வஷ்டாதஶே. ஹ்ருதயஸ்ய - மநஸோ க்ரந்தி: - ராகாதய:. யத்வா, ஹ்ருதயஶப்த: - ஹ்ருதஸ்தத்ராநமயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ஜீவபர:. தஸ்ய க்ரந்தி: - ஶரீரஸம்பந்த:. ஸம்ஶயஶப்த: - விபர்யயஸ்யாப்யுபலக்ஷணார்த்த:. தேஹாத்மாபிமாநரூபாவித்யேத்யர்த்த:. கர்மாணி - புண்யபாபரூபாணி. அவித்யா ஸஞ்சிதகர்மக்ருத ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்திர்த்தாஶநஸமாநாகாரோபாஸநேந ஸித்யதீத்யர்த்த:. இது இந்தவாக்யத்துக்கெல்லாம பிண்டிதார்த்தம். பராவரே - அஸ்மதாத்யபேக்ஷயா பரரான ப்ரஹ்மாதிகளைத் தனக்கு ஶேஷபூதராக வுடையவன்.

யாவாந்யஶ்சாஸ்மி - யாதொருபடி குணத்தையுடையனா யிருக்கிறேன். யாதொருபடி ஸ்வரூபத்தையுடையனா யிருக்கிறேன். ஏவம்விதம்மாம் - என்னை. பக்த்யா - பரபக்தியாலே. ய: - யாதொருத்தன் தத்த்வதோபிஜாநாதி - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். பக்திஶப்தேந-பரபக்திருச்யதே. அபிஜாநாதீதி-பரஜ்ஞாநம். மாந்தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா - ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணபரஜ்ஞாநேந மாந்தத்த்வதஸ்ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய. ததநந்தரம் - ஸாக்ஷாத்காராநந்தரம் தத ஏவ-பரபக்தேரேவ ஹேதோ:. விஶதே-ப்ரவிஶதி. மாம்ப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. பரபக்தியாவது - ஶாஸ்த்ரமுகேந வந்த விஷயத்தை யிப்போதே காணவேணுமென்னுமிச்சை. பரஜ்ஞாநமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸாநுபவம். பரமபக்தியாவது - விஶ்லேஷாஸஹத்வம். "பக்திரத்ருஷ்டார்த்த ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் । பரஜ்ஞாநம் தஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்கார: பரிஸ்புட: । புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமா பக்திருச்யதே" (பரபக்திரத்ருஷ்டார்த்த ப்ரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் । பரஜ்ஞாநந்தஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்கார: பரிஸ்புட: । புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமா பக்திருச்யதே) என்னக்கடவதிறே.

ஸர்வாதிகனானவன் ஆஶாலேஶமுடையார்க்கு ஸுலபனாகக்கூடுமோவென்ன (ஸர்வாதிகனித்யாதி) ஆக்கரானதேவர்களும் சாத்திபண்ணுமங்ஙலத்திலே ஸர்வாதிகன் வந்தவதரித்தானென்று இதை இந்த்ரஜாலிகமன்றோவென்ன (பஹூநீத்யாதி) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந । தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப" (பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந। தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப) இதிகீதாஸூசநாத்தே. "தவ", என்று த்ருஷ்டாந்திகையாலே யவதாரத்தில் பொய்யில்லை, ஸத்யமென்றுகருத்து. இவனுக்கு ஜந்மஹேது-கர்மம்; அவனுக்கு ஹேதுவேதென்ன (இச்சைதானேயித்யாதி) "ஆத்மமாயயா" (ஆத்மமாயயா) என்னக்கடவதிறே. இதில் ப்ரமாணம் (இத்தனையித்யாதி) இத்தனை - பகவதவதாரத்துக்கு இச்சையே ஹேதுவென்னுமத்தை. திவ்யமென்று - அருளிச்செய்தானிறே யென்றந்வயம். தானுமென்ற ஶப்தத்தால - ருஷிகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. திவ்யஶப்தார்த்தமாவது (என்னுடை...த்யாதி)

"அஜோऽபிஸந்" (அஜோபிஸந்) என்கிற ஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (நாம்பிறவாநிற்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாமையுங்கிடக்குமென்றது - தந்நிபந்தநது:கஶபலயோணிதராஹித்யத்தைப்பற்ற. "ஏவம்யோ வேத்தி" (ஏவம்யோவேத்தி) இத்யாதிஶ்லோகஶேஷார்த்தம் (இவற்றிலேயித்யாதி) ஜந்மாநிகர்மாணியென்றதே "ஜந்மகர்ம" (ஜந்மகர்மச) என்கிற ஏகவசநத்தைப்பற்ற (ஒன்றையறிந்தவர்களுக்கென்றது) நானும்பிறக்கதென்றது- "த்யக்த்வா ஜந்ம நைதி" (த்யக்த்வாஜந்மநைதி) என்னவமைந்திருக்க, "புந:" (புந:) என்றதின் தாத்பர்யம். சதுர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளென்றது - "அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா" (அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மாபூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா) "ஜ

—ஜந்மகர்மசமே திவ்யமேவம் யோவேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந” (ஜந்மகர்மசமே திவ்யமேவம்யோவேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) இத்யாதிகளைப்பற்ற. உபஜீவித்துக்கொண்டு - ஆஸ்வாதயங்கொள்ளுறவயம.

பிராட்டிதேசபரவசருத்தரானதாம "எத்திறம்" என்றுமோஹிப்பானென்னென்ன (அவதாரங்களையித்யாதி) முன்னோட்டுக்கொண்டு - ஆராய்ந்துகொண்டு. (இளமணற்பாய்ந்து) ஆதரஹ்ருதயராயீடுபட்டு. பரத்வத்தைப்பற்ற -ஸௌலப்யமீடுபடுத்துமோவென்ன (பரத்வத்தையித்யாதி) பரத்வாபேக்ஷயா ஸௌலப்யமே யீடுபடுத்துமென்றபடி. . .. . *

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புமருமபெறலடிகள்
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண்
டெத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையராயிருப்பார்க்குக் காணலாம்படி யெளியனாம். ப்ரதிகூலர்க்கவனரியனாம். அரியனாமிடத்து, ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கு அரியனாயிருப்பானொரு விஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய வாஶ்ரிதஸௌலப்யத்தையை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டுரலினோடிணைந்து உள்ளும் மெய யர்கட்டுண்டேங்கினபடியே யிருக்கிற வெளிமையைக்கண்டு, இவ்வதிமாத்ராஶ்ரித ஸௌலப்யமஹாகுணத்திலே யீடுபட்டு, ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கைக்கு தத்ஸஜாதீயனாயவந்து பிறந்தருளவமையாதோ! இங்ஙனே யுரலிலேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ! பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

பத்துடை - பக்தியையுடைய. அடியவர்க்கு - அடியார்க்கு. எளியவன் - எளியனாய். பிறர்களுக்கு - அதில்லாதபிறர்க்கு. அரிய - கிட்டவரியனாய. வித்தகன்- வித்தகனாய். இவையிரண்டாலுமுகந்து, மலர்மகள் - தாமரைப்பூவைப்பிறப்பிடமாகவுடைய லக்ஷ்மியானவள், விரும்பும் - விரும்பும்படியான. பெறல் - பெறு

தறகு. அரும் - அரிய. நமமடிகள - நமஸுவாமியானவன. மதது-மததாலே. உறு-உறறு-வருநதி. கடை - கடைநத. வெணணெயகளவினில - வெணணெயினுடைய களவினில. உரவிடை - மாரவினிடையிலே. ஆபபுணடு - கட்டுணடு. உரலினேடி ணைநதிருநது — உரலோடே ககசசலியாதேயிருநது. ஏஙகிய - ஆசசததாலேயேங கின-குரலிரங்கமாடடாத. எளிவு - எளிமை. எததிறம - எனனபடியாயிருககிறது

பததியை பததெனறது - கடைககுறைததல. விததகன் - ஆஶ்சாயபூதன. உரவிடை - மாரபிடை. உரதத ஏறுபோலசசெருக்க னெனனவுமாம. எளிவு - எ

ஏடு-முதற்பாட்டு.

முதறபாடடில எமபெருமானுடைய ஸௌலபயததை யுபதேசிக்கபபுக்கு அவனுடைய நவநீதசௌாயசாரிதரததிலே யகபபடடழுந்து கிருர.

(பதது) பகதி. பததென்று - பகதியைககாடடுமோவெனனில, "எட்டினேடிரண்டெனுங்கயிறறினுல மனநதனைககட்டி" எனனககடவதிறே; ஆகையாலே, பததெனறுபகதியைசசொலலுகிறதாய், அதுதன்னிலும் பரபகதியையனறிங்குசொலலுகிறது, பக்த்யுபகாரமமாத்ரததை. உபக்ரமமாதரமென்றித்தை நியமிபபாரார, அதினுடையசரமாவஸ்ததையைககாடடினுலோவெனனில; அதொணணுது; இபபோதிக்குசொலவிககொண்டு போருகிறவிது குணபாகரணமாகையாலும, ஸாவேஶ்வரனுக்கொரு உதகாஷஞசொலலுகை இபபோதிவர்ககபேக்ஷிதமலலாமையாலும், தந்தாமையொழியசசெலலாதாாககு ஸ்நேஹிக்குமது அலலாதாாக்கு முண்டாகையாலும, "மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சந" (மித்ரபாவேநஸமப்ராபதம்நதயஜேயம்கதஞ்சந) எனனுமவனுகையாலும், உபகரமமாதரத்தையே சொலலிற்றுககககடவது; ஆஶாலேயாழுடையார்க்குததன்னைக்கொடுபபதாக பகவதுகதியுமுண்டாயிருநததிறே, "எதிசூழல்புககு" என்றும, "எனனின்முனனம்பாரிதது" என்றும் விலக்காமைதேடித்திரிகிறவனிறே (உடை) இநதவப்ரதிஷேதாத்வேஷமாதரத்தைககனததவுடைமையாகசசொலலுகிறது. "வினணுளாரிலுஞ்சீரியா" என்று - இஙகே பகவதநுபவமபண்ணுவாரை நித்யஸூரிகளிறகாடடில் கனககநினைததிருககும பகவதபிபராயததாலேசொலலுகிறது. "இவாகள்பககலிலே யிமமாத்ரமுண்டானுல், பின்னை இவர்களுடைய பரத்துககெல்லாம் நானேகடவன்" எனறிருககுமாயிறறிவன்; ராவணபவநததைவிடடு ஆகாஶததிலே கிளமபினபோதே ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மீகுடிகொண்டபடியிறே "அந்தரிக்ஷகதஶ்ரீமாந்" (அநதரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமான்) என்றது, "லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" (லக்ஷ்மணேல

க்ஷ்மிஸம்பந்ந:) என்றதிறே இளையபெருமாளை, இந்நிறேயிவனுக்கு நிலைநின்றவைஸ்வர்யம்,இதனைப்பற்ற (உடை)என்கிறது. (அடியவர்க்கு)இதுவும்பகவத்ப்ரயாஸத்தாலே; " த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம" (த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யம்ஸீதயாமம) என்று-இன்று கிட்டிற பெருந்துறையை நித்யாஸ்ரிதையான பிராட்டிக்கு யவ்வருகாக நினைத்தானிறே. ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானல்ல விவனுக்கு சேஷபூதராயதிஸயத்தைப்பண்ணுகிறவர்கள், இவ்விலக்ஷணமையையுடையவர்களாயிற்று; உள்ள குணத்தையநுபவித்திருக்கு மித்தனையிறே யவர்கள், குணம் நிறம் பெறுவது இவர்களபக்கலிலேயிறே. (எளியவன்) அவர்கள் பாபத்தைப் போக்குதல், புண்யத்தைக்கொடுத்தல், தன்னைக்கிட்டலாம்படியிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே தன்னையவர்களுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்கும்; தன்னையொழிந்ததொன்றைக்கொடுத்தல், தன்னையழைத்துக்கொடுத்தல்செய்யான,"இமௌஸ்மமுநிஶார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ"(இமௌஸ்மமுநிஶார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ) என்கிறபடியே -" நானுங்களடியான், என்னை,வேண்டினபடியேவிநியோகங்கொள்ளுங்கோள்" என்று நிற்கும்; [அஶக்தாநந்யாஸ்யாஸ்ய ஸஹதேவோஹமந்த] [பக்தயாதவாநயமாஸ்ய அஹமேவமவிதோர்ஜுந] பீஷ்மாதிகள்சொல்ல " பரப்ரஹ்மபரந்தாம" (பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம) என்று, கனக்கக் கேட்டிருந்தபடியாலே " நீயொருவன் பக்ஷிக்கொடியவனாவதென" என்ன, " ஒருவன் கறுத்திருக்க ஒருவன் சிவந்திருக்கிறபடிகண்டாயே, அப்படியேயெனக்கு மிதுநிலைநின்ற ஸ்வபாவம்" என்றானிறே; [ஸஹ ஸ்ரீரௌதாஜனார்த்தநௌ] [பக்திச்சேதோ ஜநார்த்தந:] ஸார்வபௌமனான ராஜபுத்ரன் க்ஷாமகாலத்திலே அல்பத்ரவ்யத்துக்குத்தன்னை யெழுதிக்கொடுத்தால் பின்னை தன் செலவுக்கிடப்புகாட்டி மீட்கவொண்ணாதாப்போலே ஸர்வேஸ்வரனும் பக்திநிஷ்டனுக்குத் தன்னை யறவிலைசெய்துகொடுத்தால் பின்னை மேன்மைகாட்டி யகலமாட்டான், கழுத்திலேயோலையைக்கட்டி "தூதுபோ" என்னலாம்படி தன்னைக்கையாளாக்கிவைக்கும்.

இவ்வெளிமையுகவர் தாரக்கும் பொதுவாகிறதோவென்னு மித்தைப்பரிஹரிக்கிறது மேல் (பிறர்களுக்கரியவித்தகன்) பிறர்களாகிறார்- " இவனைக்கொண்டு கார்யங்கொள்வோம்" என்றிருக்குமவர்கள் (வித்தகன்) விஸ்மயநீயன்.

இங்குவிஸ்மயநீயமென்னென்னில், யஶோதாதிகளுக்கு பவ்யனுனநிலைதன்னிலே பூதநாஶகடயமளார்ஜுநாதிகளுக் கநபிபவநீயனுமிருக

கை; இன்னமும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச்செய்தே அர்ஜுநனும் துர்
யோதநனுங்கூடவர, அர்ஜுநனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனு
க்குப்பங்களத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே; நம்முடையவர்க ளெம்பெ
ருமானையே யுபாயமாகப்பற்றாநிற்க அல்லாதாரசேதநக்ரியாகலாபங்களை
ப்பற்றுகிறுப்போலே யிறே துர்யோதநனிலை; ராமாவதாரத்திலும்
“𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌃” (ஹிமவாநமந்தரோமேரு:) இத்யாதி
[𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑌘𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑌮𑌤𑍍𑌕𑌪𑍇𑌃] [ஶத்ருணாமப்ரகம
ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபே:] ராவணன ஸபரிகரனாய்க்கொண்டெடுக்க
ப்புக்கவிடத்தில் நெஞ்சில் ஸாதரவத்தாலே யெடுக்கமாட்டிற்றிலன், திரு
வடிதனியனாயிருக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சில் செவ்வையாலே கருமுகை
மாலைபோலேயெடுத்தேற்றிட்டுக்கொண்டு போனான்; இங்ஙனன்றாகில்
“ராவணனுக்குக்கனக்கவேணும்” என்றும், “திருவடிக்குநொய்தாக
வேணும்” என்றுமன்று, வஸ்துஸ்வபாவமிருக்கும்படி யாயிற்றிது.

(மலாமகள் விரும்பும்) இவ்விரண்டுக்குமடி - யிவனுடைய சே

புஷ்பத்தில் பரிமளம்போலே புஷ்பத்தை யிருப்பிடமாகவுடைய
ளாய், அதில் பரிமளந்தானுருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பா
ளாய், நாட்டார் பரிமளத்தை விரும்புவர்களாகில், பரிமளந்தான் “தண
ணீர் தண்ணீர்” என்னப்பிறந்தவன். (நம) “உளன்சுடர்மிகு சுருதியுள்”
என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நாராயணாநுவா
காதிகளோடேசேர; “𑌹𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍌” (ஹ்ரீஶ்சதே ல
க்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்னக்கடவதிறே, “உளன்சுடர்மிகு சுருதியுள்”
என்று - ஶ்ருதிவழியாலே யங்கீகரித்தலக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகி
றார். (அநம்பெறலடிகள்) பெறுதற்கரியவடிகள் (மலாமகள்விரு
ம்புநமரும்பெறலடிகள்) பெரியபிராட்டியார்விரும்பும்படி யிருக்கைபோ
லேகாணும் ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்குலக்ஷணம், “𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃”
(அப்ரமேயமஹிததேஜ:) என்னக்கடவதிறே. (மத்துறு) கீழ்ச்சொ
ன்னவெளிமையை யுபபாதிக்கிறார் மேல். மந்த்ரத்தைப்பிடுங்கி, கடலி
ல்நடுநெஞ்சிலேநட்டு, நெருக்கிக்கடைந்து, வெளிகொடுவெளியே தேவ
ர்களுக்கமருதத்தைக்கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு கிடீரப்போதிடை
ச்சேரியிலேவந்துபிறந்து, வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்கு, கட்டுண்டு,
அடியுண்டுநின்றானென்கிறார் (மத்துறுகடைவெண்ணெய்) தயிர்ச்செ
றிவாலே மத்தாலேநெருக்கிக் கடையப்பட்டவெண்ணெய். “கடைவெ
ண்ணெய்” என்றால் - காலத்ரயத்திலுள்ளதையுங்காட்டும். “மூப்போ

துக்கடைந்திட்டவெண்ணெய" என்னக்கடவதிறே; இங்கு வார்த்த மாத்ரத்திலே யொரு ஸௌகாயமுண்டாகையாலே, "கடையாநிற்கச்செ [illegible] சோறுசமைப்பாருமப வெங்கு [illegible] த்வைப்ப [illegible] வாயில்ம்ப [illegible] ப்பாலே, கடையப்புக்குமவ நம்மே [illegible] யறு நுசெய்யும்படியைச் சொல்லுகிறது" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. ([illegible]) கடைகிறபோதைக்கிலே தீழ்ந்திலே பொருந்துகிறசாபலத்தாலேயுமா [illegible] யகான்போலேகாணும். (களவினில) களவிடையாட்டத்தில. உபகாரஸமயத்திலே கிடைக்கப்பட்டது. (உரவிடையாப்புண்டு) உரமென்று-மார்வு (மார்விடையிலேயென்றபடி.) "பொன்பெயரோன்றனதுரம்பிளந்து" என்னக்கடவதிறே. பெரியபிராட்டியார் நெருக்கியணைக்கும் மார்வைக்கிடா கயிற்றாலே நெருக்கிக்கட்டக்கட்டுண்டது. அன்றியே, மிடுக்கையுடைய ருஷபம்போலேயிருக்கிறவன் கிடைக்கட்டுண்டான. (உரவிடையாப்புண்டு) உதரவிடையாப்புண்டு. உதரமென்கிறவித்தை "உரம்" என்றிடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. தாமோதரனென்று பிள்ளைபெற்றுப் பேரிடும்படியிறே கட்டுண்டது. "தாம்நா சைவோதரே பத்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே" (தாமநாசைவோதரேபத்தவாப்ரத்யபத்நாதுலூகலே) என்றும், "யதி ஸகோபீக்ஷணசஞ்சலசேஷ்டித: । இதயுக்த்வா நிஜம் கர்ம ஸாசகார குடும்பிநீ" (யதிஸகோபீக்ஷணசஞ்சலசேஷ்டித: । இதயுக்தவாதநிஜம்கர்மஸாசகாரகுடும்பிநீ) என்றுஞ் சொல்லும்படியிறே எளியனாயிருக்கும்படி; தன தாயானபரிவுதோற்ற விவனைக்களவிலே கண்டுபிடித்து, தாம்பாலேயொருரலோடே யடுத்துக்கட்டி, மறுக்கணியும்போது "துருதுருக்கைத் தனமடித்துத்திரிந்த நீவலலையாகில் போயக்காணாய" என்று உறுக்கிவிட்டால, போகமாட்டாதேயிருக்கும; "பராஸ்யஸக்திர்விவிதைவ ஸ்ரூயதே" (பராஸ்யஸகதிர்விவிதைவஸ்ரூயதே) என்றோதப்படுகிறவஸ்து இவனுக்கெளியதானபடியிறே யிவனைச்சொல்லலாகிறது; ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதி மோக்ஷஹேதுவானதானிறே யிப்படி கட்டுண்டிருந்கிறான், பரஹ்மாதிகளைத்தன் ஸங்கல்பத்தாலே கட்டுவது விடுவதாகிறவனிறே இப்போதொரு அபலைகையாலே கட்டுண்டிருக்கிறான; "த்வத்ரா தேஹம் பூஜ்ஜநேநாதிஸௌஜீந்யாத் மாமேதி" (த்யக்த்வாதேஹம புநர்ஜந்மநைதி மாமேதி) என்கிறபடியே நமமுடை [illegible] தான்கட்டுண்டிருக்கிறது. (உரலினோடிணைந்திருந்து) "உரலுக்கொரு [illegible] க்ஷமத்தையுண்டாமன்று தனக்கொரு வ்யாபாரக்ஷம [illegible]" [illegible] தோற்றவிருந்தபடி. (ஏங்கிய) உரலிறகாட்டில வ்ய [illegible] யேகாணும. அழைப்புக்கவாறே "வாய்வாய" என்னுமே, பி [illegible] ட்டாதே யேங்கியிருக்குமித்தனை. எளிவுண்டு - எளிவந்தபடி. (எத்திறம)

பிரானே! இதென்னப்ரகாரம். இன்னம் மேன்மைதனைக்காணலாம், நீர்மைதனைக்காணவொண்ணாதாயிருந்ததீ!, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கிற மேன்மையிலே போவென்னென்கிறார்; நியாமகனாயிருக்கிற இருப்பில் நியந்தாவாயிருக்கிற இருப்பு பேசலாயிருந்ததீ, பேசப்புக்க வேதங்களும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்றதும் மேன்மையிலேயிறே, நிலமன்றென்கைக்கும் நிலமன்றிறே நீர்மை. இதத்தை தாழ்நிலாமையாலே ஸம்ஸாரிகளப்பக்கல் காணவொண்ணாது, பரத்வத்திலிந்நீர்மையில்லை, இதென்னப்ரகாரமென்கிறார். பெரியவனாழ்ச்சியாகையாலே பொறுக்கமாட்டுகிறிலர். .. .. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பத்துடையடியவர்க்கு எளியவனியாதி) "வெண்ணெய்களவிணிலுரவிடையாப்புண்டதிறம்" என்றதைத் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (எம்பெருமானுடைய வித்யாதி)

(எட்டினோடியாதி) எட்டினோடிரண்டு - பத்தென்னுங்கயிற்றினால். பத்தென்று - பக்தியாய், பக்தியென்கிற கயிற்றாலே மனத்தினைக்கட்டி - மநஸ்ஸை பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கி. பத்தென்று பக்தியைச்சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், பத்தியென்று - பக்தியாய், அதில்விகாரங்குறைந்து, பத்தென்றிருந்தாலும், ஏகதேஶவிகாரந்யாயத்தாலே யந்நியமாய பக்தியைச் சொல்லுமென்றபடி. (பக்த்யுபகரணமாத்ரத்தை) அபரிச்சேதாதவேக்ஷமாத்ரங்களை.

(சரமாவஸ்தையை) பரபக்தியை. (குணப்ரகரணமாகையாலும்) ஸௌலப்யகுண ப்ரதிபாதந ப்ரகரணமாகையாலும். "புனபுலவழியடைத்து" என்கிறபடியே யுத்கர்ஷஞ்சொல்லுகை முதற்றிருவாய்மொழியிலேயிறே யபேக்ஷிதமென்றபடி உத்கர்ஷமபேக்ஷிதமானாலும், பக்த்யுபகரணமாத்ரஸாபல்யத்வமாத்ரமே-உத்கர்ஷமென்கிறார் (தந்தாமையொழியவித்யாதி) "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்" (மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத்தகர்ஹிதம்) இதியுக்தகாண்டே அஷ்டாதஶஸ்ஸர்க:.

அபரிச்சேதமாத்ரங்கொண்டு கார்யம் செய்யுமோவென்ன (ஆஸாலேஶமித்யாதி) யத்வா, "மித்ரபாவேந" (மித்ரபாவேந) இத்யாதிவிவரணம் (ஆஸாலேஶேத்யாதி) ஆதல். பகவத்உக்தி - சரமஶ்லோகமாதல். "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" (ஏஷஸாவஸவ்ரதஸ்து) என்றதாதல் - உக்தியென்ற வபிஶப்தம் - கீழச்சொன்ன யுக்திகளோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. அநுஷ்டானங்காட்டுகிறார் (எதிர்சூழலித்யாதி) எதிரேதிருவவதரித்தது. (என்னிலித்யாதி) எனக்குமுன்னே பாரித்தது. விலக்காமை - அபரிச்சேதம்.

"உடை" என்றதை [illegible] - [illegible] [illegible] வுடைமைக்
"உடை" என்கிற [illegible]
றபடி. லோகத்திலே [illegible] - உடையவனென்னும், தரித்ரனை - இல்லாதவனென்றும் சொல்லக்கடவதிறே; இப்படி யனந்த வுடைமையாகக் கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) பரமபதவாஸிகளிலும் சீர்மையுடையவாகளென்றபடி. அவனருளனப்படி நினைத்திருக்குமோவென்ன (இவர்களித்யாதி) "அஹம்அஸ்ய அவரோ ப்ராதா" (அஹம்தவாஸாவயாபேபய:) "அநந்யார்ஹஶேஷத்வ:" (அநந்யாஶ்ரிதத்வ:) இத்யாத்யபிப்ரேதம்.

பகவதபிப்ராயமாத்ரத்தாலன்றியே வஸ்துகத்யாவு மாத்மாவுக்கிதுவே ஸம்பத்தென்கிறார் (ராவணபவநேத்யாதி) யத்வா, லோகத்திலே ஐஶ்வர்யத்தை யன்றோ வுடைமையாகச் சொல்லுகிறது, அச்சேஷத்வத்தை யெங்கனேயுடைமையாகச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன (ராவணபவநேத்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மி - ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்கள். தனம் ஐஶ்வர்யமாமதொழிய ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாகக்கூடுமோவென்ன, கூடுமென்னுமதை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே தாஸிப்பிக்கிறார் (லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந இத்யாதி) "உத்பபாத கதாபாணிஸ் சதுர்பிஸ் ஸசிவைஸ் ஸஹ। அப்ரவீச்ச ததாவாக்யம் ஜாதக்ரோதோ விபீஷண:। அந்தரிக்ஷகத: ஸ்ரீமாந் ப்ராதரம் ராக்ஷஸாதிபம்" (உத்பபாத கதாபாணிஸ்சதுர்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸஹ। அப்ரவீச்சததாவாக்யம் ஜாதக்ரோதோவிபீஷண:। அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாநப்ராதரம்ராக்ஷஸாதிபம்) இதியுத்தகாண்டே ஷோடஶே. (இதியுத்தகாண்டேஷோடஶே.) "ஸர்வப்ரியகரஸ் தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரத:। லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி:ப்ராண இவாபர:" (ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்யராமஸ்யாபிஶரீரத:। லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி:ப்ராணஇவாபர:) இதிபாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. (இதிபாலகாண்டே அஷ்டாதஶே.

அதவேஷமாதரங்கொண்டு "அடியவா" என்னலாமோவென்ன (இதுவுமித்யாதி) அதவேஷம கனத்தவுடைமையான வோபாதி, இதுடையாா - அடியாரென்கிறவிதுவுமென்று - சம்பதார்த்தம. (தவயிகிஞ்சித்யாதி) "முற்றவு நின்றனன்" இத்யதரலிகிதம. தாவநமாத்ரமன்றிக்கே தத்தவஸ்தத்தியுமப்படியே யெனகிறார் (ஒருதிருவடியித்யாதி) அதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (உள்ளகுணத்தையித்யாதி) பராதிஶயாதாயகத்வரூப ஶேஷத்வ மிவாகளுக்கே யுள்ளதென்றபடி.

எளிமையின சரமாவதியைககாட்டுகிறா (அவாகள் பாபத்தையித்யாதி) இத்தால - ஐஶ்வர்யகைவல்ய பகவதப்ராப்திகாமனா வயாவாத்திக்கிறது. விவரணம் (தன்னையொழிந்தித்யாதி) (அழைத்துக்கொடுத்தலசெய்யான) தானே மேல்விழுமென்றபடி. அப்படி யிஷ்ட விநியோகார்ஹமாகக வெங்கே கண்டோமென்ன (இமௌஸ்மேத்யாதி) "இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ। ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம்" (ஆஜ்ஞாபயயதேஷ்டம வைஶாஸநம்கரவாவகிம்) இத்புத்தரார்த்த

இதம பாலகாண்டே வாமநாஶ்ரமே விஶ்வாமித்ரம் ப்ரதிராமலக்ஷ்மணௌ.

இப்படி பத்திமான்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கை ஸஹஜமென்னுமதுக்குத் த்யோதக ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண் டாத்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாத்வநந்யயேத்யாதி, நிலைநின்ற ஸ்வபாவமென்றுளிதுபோயென்னு மளவும) "நாஹம் வேதைர் ந தபஸா ந தாநேந ந சேஜ்யயா | சக்ய ஏவம்விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸி மாம் யதா | பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய அஹமேவம்விதோऽர்ஜுந | ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப" (நாஹம்வேதைர்நதபஸா நதாநேநநசேஜ்யயா | சக்யஏவம்விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா | பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந | ஜ்ஞாதுந்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப) இதி கீதாஸ்வேசாதமே. "பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந் | புருஷம் சாச்வதம் திவ்யம் ஆதிதேவமஜம் விபும் | ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா | அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸஸ் ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே" (பரம ப்ராஹமபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந | புருஷம்சாச்வதந்திவ்ய மாதிதேவ மஜம்விபும் | ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா | அஸிதோதேவலோவ்யாஸஸ்ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே) இதித்தசாவசமே. பக்த்யாத்வநந்யயாவென்றது - அதவேஷமாத்ரபரமென்றிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம். பரந்தாமமென்று - பீஷ்மாதிகள் சொல்ல என்றநவயிப்பது. "ஏவம்வித:" (ஏவம்வித:) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஒருவனித்யாதி) பக்திலபயனானாலும் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே கதாசித்தாலபனுமாயிருக்குமோவென்ன, (பக்திக்ரீதஇத்யாதி) "ப்ராம்யதாமத்ர ஸம்ஸாரே நராணாம் கர்மதுர்கமே | ஹஸ்தாவலம்பநோ ஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோ ஜநார்தந:" (ப்ராம்யதாமத்ரஸம்ஸாரே நராணாங்கர்மது கமே | ஹஸ்தாவலம்பநோஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோஜநார்தந:) இதிவைஷ்ணவே தர்மே. "க்ரீத:" (க்ரீத:) என்றதுக்கு வாஸனை (ஸாவபௌமனென வித்யாதி) செல்வக்கிடப்பு - ஸம்பத்ஸம்ருத்தி. அறவிலை - சாந்தக்ரயம பின்னை என செய்யுமென்னில (கழுத்திலேயித்யாதி)

(பொதுவாகிறதோ) நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலேயென்றபடி. விஸ்மயநீயனாகையாவது - அநுகூலாகெளியனான நிலைதன்னிலே ப்ரதிகூலர்க்கநபி பவநீயனாயிருக்கையென்னுமதத்தை சங்காபரிஹார முகேந வருளிச்செய்கிறார் (இங்குவிஸ்மயநீயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அர்ஜுநனும் துர்யோதநனும் படைவேண்டிவந்தபோ திவ்வாகாரத்வயமுங் காணலாமென்கிறார் (இன்னுமித்யாதி) பக்ஷத்தை - பத்தை. துர்யோதநன்படி உபாயாந்தரபரரோடொக்கச் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார் (நமுடையவர்களித்யாதி)

இவ்வளவன்றிக்கே ராமாவதாரத்திலும் ராவணசக்தியாலீடுபட்ட விளைய பெருமாளிடத்திலு மிவ்வாகாரங்காணலாமென்கிறார் (ராமாவதாரத்திலுமித்யாதி) "ஹிமவாந் மந்தரோ மேருஸ் த்ரைலோக்யம் வா ஸஹாமரை: | சக்யம் புஜாப்யாமுத்தர்த்தும் ந சக்யோ பரதாநுஜ:" (ஹிமவாந மந்தரோமேரு

ஸதனாலோகயமவாஸஹாமனாஃ । ஸ நயம ஜாபயாமுதத்ர தத்ர ஸங்க்யேபாதாநகஃ) இதியுத்தகாண்டே ஏகோநஷஷ்டிதமஸர்க்கே. “ஹிமவாந்மந்தரோமேரு:” (ஹிமவாநமநதரோமேருஃ) என்றவிடத்திலே - ராவணனொருவனையே யெடுத்தானென்று சொல்லிற்றேயாகிலும், அநுவாதத்திலே “ஸத்ருக்ணாம்” (ஸத்ருணாம) என்று பஹுவசநமிருக்கையாலே (ஸபரிகரனாயக்கொண்டெடுக்கவேணுமென்றது) “ஸநத்ரோநவிதெஜஸ்வீ லக்ஷ்மணம் ராவணாஹ்ருதம் । ஸநயஸ்ராவ வாஹ்ரஸ்வோ ஹ்ஸ ஹ்ரஸ்வஸிக்ஷு ஹ்ருதம் । வாயஸூநுர்நோஹஸ்த ஸ்நஸ தூ்ரவாரயாவஸ: । ஸத்ருக்ணாமவிஷுகம் ஹ்ரவிஸ்வக்ஷுவம் உதக்வெ:” (ஹநுமாநபிதேஜஸவீலக்ஷமணமராவணாதகதம । அயதராகவாபயாஸமபாஹுபயாம்பரிகருஹயதம । வாயுஸூநோஸஸுஹருததவேநடசதயாபரமயாசஸ: । ஸதருணமபரகமபயோயிலருத்வமசமதகடேஃ) இதிநதரைவ. நெஞ்சில் ஸாதரவததாலேயென்றது. “ஸத்ருக்ணாம்” (ஸதருணம) என்றதின் தாதபாயம். “ஒவுக்ஷ்மமக்ஷ்” (லகுத்வமசமத) என்றதுககாததம (சருமுகையிதயாதி) “நெஞ்சிலசெவவையாலே” என்றது - “வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந” (வாயஸூநோஸுஹருததவேந) என்றதினதாத்பாயம் (இவனன்றுகில) ஆபிமுகயமுண்டாகையு மிலலாமையமே ஹேதுவனறுகில. ஆனல வைதான ஹேதுவாமபடி யெஙஙனேயெனன (ஸஸ்வபாவமித்யாதி) இந்த வஸதுவின ஸவபாவமெனறபடி.

ஸஙகதிமாஹ (இவவிரணடுகருமிதயாதி) இரணடுகூம - எளிமைக்குமருமைக்கும். இவளோட்டைச்சேர்த்தி யருமைக்கடியென்கிறது- “அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா” (அபரமேயம்ஹிததேஜோ யஸய ஸாஜநகாதமஜா) என்றதனைப்பற்ற. “மலர்மகள” என்றதுககுததாத்பாயம (புஷபததிலேதயாதி) மகளென்று உதபததிதோனறுகையாலே, பரிமளததினுடைய பரிணமமபோலே யிருககிறுளென்று விவக்ஷிதமெனகிறுா (அதிலபரிமளமிதயாதி) தனனீரதணணீரெனனபபிறநதவளென்றது - “விரும்பும” என்றதுககாததம். “பிறநதவள” என்றுதிருததி நிரவஹிபபது மொருவகையுணடு. “பிறநதவள” என்றபோது, பரிமளநதானென்று - பிராட்டியைசசொலலுகிறது. “பிறநதவள” என்றபோது, பரிமளமென்று - ஸாவகநதனுன ஸர்வேஸவரனைச் சொலலுகிறது.

(உளணிதயாதி) “நம” என்று - விஸிஷடபரஸித்திபரமென்று தாதபாயம். அநதபரமாணமேதெனன (நாராயணுநுவாகேசயாதி) அதிலே பரஸிததியேதெனன (ஹரீஸசேதயாதி) ஹரீயென்று - பூமிபபிராட்டி. இநதபதததுக்குபரயோஜநம (உனனசுடரிதயாதி) ஸருதிபரதிபாதயனெனகையாலே யஙகேபரதிபநநமான லக்ஷமீஸம்பநதததை யங்கிகரிததானென்று தோறறுமிறே, அபபடியங்கோரவிஷயதயா உநநீதமான லக்ஷமீஸமபநதததை வெளியிடுகிருனெறபடி. “மலாமகள” இதயாதி ஸமபிவயாஹாரலபயம ஸவாநுபவகாப்பம பாவமாஹ (பெரியபிராட்டியாரிதயாதி) லக்ஷமீவிஸிஷடனே ஸாவாதிகனெனனுமிடததில பரமாணம் (அப்ரமேயமிதயாதி) “அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா । ந த்வம் ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம் வநே” (அபரமேயமஹி

தததேஜோடஸயஸாஜநகாதமஜா | நதவமஸமாததஸ்தாமஹாததும ராமசாபாஸ்ரயாம்வநே) இதயாரணயகாணடே ராவணமபரதிமாரீசஃ.

(மநதரநதையிதயாத்) அம்ருதமதந வ்ருததாநதஞ்சொலலுகிறது- " மலர்மகள்விரும்பும் " என்று லக்ஷ்மீஸமபநதம பரஸகதமாகையாலே ததவதாரஹேதுபூத வயாபாரமும் ஸ்ம்ருதமாகையாலேயாதல, தயிாகடைகிறதுககு ப்ரதிகோடிதவேந புததிஸ்ததமாகையாலேயாதல (நடுநெஞ்சிலே) ஸாவதேரமதயே. (வெளிகொடுவெளியே) ஸமநதாதபஹிஃ. செறிவு - நைபிட்யம (கடையபபட்ட)கடையபபட்டாரினற.

(கடைவெணணெயெனறுல) வாததமாநிர்ததேஸததாலே. காலதரயததிலும் கடைகைககு பரஸகதியுணடோவெனன (முபபோதுமிதயாதி) காலதரயததிலும கடைநதுதிரணடவெணணெய. " கடை " என்று - காலதரயததையுஙகாட்டிலுும, வாததமாநமாகக் நிரவஹிததா லாததாதிஸயமுணடெனகிறுா (இஙகிதயாதி) வாததமாநததிலே யொருஸௌகாயம - ஆஸ்ரிதஸபாஸமுளளதொருதரவயததிலே யவனுககுணடான சாபலாதிஸயநதோறறுகிற ஸௌகாயம. சமையபபறுமல - சமையபபொறுமல (வெநததுகொததையாக) வெநததுமவேகாததுமாக. கொதகை-வேகாதது.

கடையாறிறக களவுகாணுமபடியெனனெனன (கடைகிறபராக்கிலேயிதயாதி) (நிழலிலேயொதுஙகி) பினமாலேயே திருவிளககேற்றிவைததுத தயிாகடைவாகளாகையால விளககுநிழலிலே யொதுஙகியெனறபடி.

" உரவிடையாபபுணடு " எனகிறததுககு ஜூனறாததமருளிசசெயகிறுா (உரவிடையிதயாதி) (பொனபெயரோனிதயாதி) ஹிரணயனுடைய மாாவைபபிளநது. " மலாமகளவிருமபும " எனறததைககடாக்ஷிததருளிச்செயகிறுா (பிராட்டியாரிதயாதி) தவிதீபாாததததுககு, உரமெனறு - மிடுககு. விடை - வருஷபம். த்ருதீயாாததம (உதரவிதயாதி) (இடைககுறைததலாய) நடுவக்ஷரஙகுறைநது. உதரததிலே கட்டுணடானெனவென (தாமோதரனிதயாதி)

கட்டுணடு ஸுலபனுனதுககுபபரமாணம (தாமநாசைவேதயாதி) " [illegible] " ([illegible] பதநாதனாகவே | க்ருஷ்ணமக்லிஷ்டகாரிணமாஹுசதமமாஷிதா | ய[illegible]கோநேசசக[illegible]மகிசஞ்சலசேஷ்டிதஃ | [illegible]) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஸே ஷஷ்டே. பநதஹேதுகதநபூாவகமஸலோகாாததமாஹ (தானதாயானவிதயாதி) தாயானபரிவுதோறற - " இதுபிளளைககு ஜரியாது " எனகிறபரிவுதோறற. அடிததுககட்டி - சோததுககட்டி. " [illegible] " (தாமநாஉதரேஉலூகலேசபநத்வா ப்ரத்யபத்நாச்ச) இதயநவயவிவக்ஷயா (மறுகணணியும்பொததியென்றது) அருந்திருக்கைததனமெனறது - ஏவகாரதாதபாயஸிததம். அருநதிருக்கைததனமடித்து-திர்மாாககம்பண்ணி. உறுக்கிவிட்டால்-மிரட்டிவிட்டால். ஸாவஸகதியை " யதீ

ஶக்நோஷி" (யதிஶகநோஷி) எனகைக்கடியேதென்ன (பராஸ்யேத்யாதி ஶ்வேதாஶ்வதரே "ந தஸ்ய கார்யம்" (நதஸ்யகார்யம்) இத்யாதி "மிகுநரையிலனே" இதயதாலிகிதம.

"எததிறம" எனறதுககுத தாதபாயம (ஸமஸாரேதயாதி) நியமபிஶ்வேதாஶ்வதரே. "ஸவிஶ்வக்ருத்விஶ்வவிதாத்மயோநிர்ஜ்ஞஃ காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்யஃ। ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶஸ் ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேதுஃ" (ஸவிஶ்வக்ருதவிஶ்வகருதாத்மயோநிஃஜஞஃகாலகாலோகுணீஸர்வவித்யஃ। ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶஸ் ஸம்ஸாரபநதஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ) ஸஃ-பரமபுருஷஃ. விஶ்வகருத-விஶ்வகர்ததா. ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஃ. விஶ்வக்ருதாதமயோநிஃ-விஶ்வகருதஙககளான பரஹ்மாதயாதமாககளுககுக் காரணபூதன். வ்யஷ்டி ஸருஷ்டிஃ. ஜ்ஞஃ எனறும, ஸாவவித் எனறுஞசொன்னது-ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜ்ஞாநத்தைபற்றவாதல், ஸாவவித - "விதல்லாபே" (விதல்லாபே) என்கிற தாது ப்ரகரியயா அவாபதஸமஸ்தகாமதவததைச்சொல்லுகிறதென்னுதல். காலகாலஃ-காலநியநதா. குணீ-கல்யாணகுணவிஶிஷ்டஃ. ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிரிதி-ப்ரதாநபுருஷயோர்நியாமயத்வம், பரமாத்மநோநியநதருதவம்சோச்யதே. ஶேஷம் பூர்வமேவமஹாப்ரவேஶே விகிதம். ஏததவிவரணம் (பரஹ்மாதிகளிதயாதி) ஸாவஶக்தியானவனிபபடி யபலைகையாலே கடடுணைக்கு ஹேதுவேதென்ன (த்யக்தவேதயாதி)

இணைநதிருநது - அசேதநமான வுரலோடே ஸமமாயிருந்து. "இணைந்திருநது" எனறதுக்குபாவம் - (உரலுககிதயாதி) அழாதே யேங்குவானென்னென்ன (அழபபுக்கவாறேயிதயாதி) எளிவநதபடி - ஸௌலப்யம. இன்னம் மேனமைதைகாணலாமித்யாதி வாகயம - "எளிவெததிறம்" எனகிற ஸவரஸூசிதமாதல் ஏகாரஸூசிதமாதல். ஆகையாலே- "உயாவற" என்று கூட்டிககொளளவது. உக்தவிவரணம் (நியாம்யனுமித்யாதி) பாதவததைபபேசப்புக்க வேதங்களும் "அபரிசசிந்நம" எனறு மீணடனவில்லையோவென்ன (பேசபபுக்கவிதயாதி) மேன்மைநிலமாகையாலே சிறிதுபேசி மீணடதிறேயென்றபடி.

ஸமஸாரிகளான பரஹ்மருதராதிகள பக்கலிலு மிநதஸௌலப்ய முண்டேயென்ன (இததனையிதயாதி) ஆஜாநன ருதரனை வில்லாலேயடிக்க வடியுண்டானிறே, அத ஜநமாதிகளா லுதகருஷ்டவிஷய பாரதந்தாயமாகையாலே விஸமயஹேதுவனறெனறபடி. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளும் மாதராதிவிஷயததில் ஸுலபராயிருககவில்லையோவென்ன (இததனையிதயாதி) லோகததில் களவுகாண்பாரும் கட்டுணபாருமில்லையோ, இதுக்கீடுபடவேணுமோவென்ன (பெரியவனித்யாதி)

பததுடையடியவாககெனறு, தொடஙக், உரவிடையாபபுணடுரலினோ டிணைநதிருநதேங்கிய வெளிவெத்திறம, இதயநவயஃ ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

எளிவருமியல்வின னிலைவரம்பில பலபிறப்பா
யொளிவருமுழுநல முதலில கேடில வீடாம்
தெளிதருநிலைமைய தொழிவில னமுழுவது மிறையோ
னளிவரு மருளினோ டகத்தனன் புறத்தனனமைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(எளிவரும) இப்படி யெம்பெருமான் திருவவதாரம்பண்ணிக கொண்டு எளியனாமபடியைச சொல்லப்புக்கு, அந்தஸௌலப்தவ பரஸஙகத்தாலே யுரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரதிசயஸௌலபத்வத்தை யநுஸந்தித்து, அப்ராக்ருதிகதரான வாழ்வார நெடும்போதுக்கு ப்ராக்ருதிகதராய, பின்னையும், ப்ரஸ்துதமான ஸௌலபத்வத்தைய ருளிசசெய்கிறார். ஸௌலப்யமிடத்தில ஜந்மசேஷ்டிதஙகளினுடைய உத்காஷாபகர்ஷமபாராதே ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாயககொண்டு அபாயந்தமான பிறவிகளைபபிறந்துவந்து ஸௌலபனாம. பிறநதருளும்போது நித்ய ஸித்த கல்யாணகுண பரிபூர்ணனாநத ஸ்வஸாக்ஷாதகாரரூப மோக்ஷபரதத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதி ஸாவகுணஙகளையு மொன்று மொழியாமே கொணடுவந்து பிறந்தருளும். இபபடி பிறநதருளி யாஶ்ரிதாக்குஸஸ்நேஹமாக வாத்மதாநம்பண்ணிககொண்டெளியனாம. அநாஶ்ரிதர்க கரியனாயிருக்குமென்கிறா ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம பரஸகதமான அவதார வைலக்ஷணயததை யுபதேஶிககிறா. ஜந்மவருததங்களிலேறறததாழவுகளபாராமையாலே நிலை - ஒருநிலையும், வரமபு - ஒருநியதியும், இல - இலலாத, பல - பலவகைபபட்ட, பிறப்பாய - பிறபபையுடையனாய், முதலிலகேடில முழுநலம - முதலுமினறியே முடிவு மினறியே 'யுளளமுழுநலம், ஒளிவரும - ஒளிவருமபடியான, எளிவருமியலவினன - எளிவருதலையியல்பாகவுடையனாய, அவவளவிலும வீடாம - வீடாகிற, தெளிதரும - தெளிவைததரும, அநு - அநத, நிலைமை - நிலைமையை, முழுவதும - அடஙகலும், ஒழிவிலன - ஒழிவிலனான, இறையோன - ஸவாமியானவன, அளிவரும - உபகாரஶீலமான, அருளினோடு - அருளோடே, அமைநது - சமைநது, அகததனன - அடியவாககததனாய, புறததனன - அலலாதாரககுப புறததனாயிருககும்.

நலம - கல்யாணகுணஙகள. இததால் அவதாரதஶையில ஐஶ்வரமான ஸவபாவஙகளுககு ஔஜ்ஜவலயம மிகுநதிருககுமெனறதாயிறறு. ....*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

“ எத்திறம் ” என்று ஆறுமாஸம் மோஹித்துக கிடந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே ; இவர் மோஹித்துககிடக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும்

பள்ளிகொண்டருளினவிடத்தை ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தாற்போலே ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களடங்கலும் பலிதமான வ்ருக்ஷத்தைப் பக்ஷிஜாதங்கள் மொய்த்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே யிவரைச் சூழ்ந்துகிடந்தார்கள்; [மந்யே ஸாபரணா ஸுப்தா ஸீதாஸ்மிந் ஶயநோத்தமே] (மங்யேஸாபரணஸுப்தாஸீதாஸ்மிஞ்சயநோத்தமே) வழிநடந்த விடாயாலே ஆபரணங்கள் கழற்றுதேயாயிற்று பள்ளிகொண்டது. "தத்ர தத்ர ஹி த்ருஶ்யந்தே ஸக்தா: கநகபிந்தவ:" (தத்ரதத்ரஹித்ருஶ்யந்தேஸக்தா:கநகபிந்தவ:) பசியாக்ருதத் தந்தாம ஜீவநத்தைப் புகுந்திடுவாரைப்போலே, வந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தந்தாம நோக்கிக்கொண்டு கிடந்த விடத்தைக்காட்டுகிறானிறே. அவ்விடத்தைக் கண்டவாறே "ஸத்ருக்நோந்தரஸம்ஸ்தித:" (ஸத்ருக்நோந்தரஸம்ஸ்தித:) என்னும்படி அவ்விடத்தைக் காண மோஹித்துக் கிடந்தானாயிற்று ஸ்ரீபரதாழ்வான்; அப்படியே மோஹித்துக்கிடந்தவிவர் "சிரேண ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்ய சைவ விசிந்தயாமாஸ விஶாலநேத்ர:" (சிரேணஸமஞ்ஞாமபரதிலபயசைவ விசிந்தயாமாஸவிஸாலநேத்ரா) என்கிறபடியே அநுபவிதாக்கள் பாக்யத்தாலே காலமுணர்ந்த வுணர்ந்தார்; * நல்லார் நவில்குருகூரிறே; ஸத்துக்களடங்கலு மிவரைப்பற்றிப் படுகாடுகிடந்தது; உணர்ந்த வநந்தரம் "நாணிங்குச் சொல்லிற்றென" என்று கேட்டார்; "'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்' என்று ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாகச் சிலவற்றைச்சொல்லா 'எத்திறம்' என்று மோஹித்துக்கிடந்தீர்" என்றார்கள்; தப்பச்சொன்னோம், அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேணுமென்கிறாரிரண்டாம்பாட்டில். ஆவதென்னென்னில்; பரோபதேஶம் பண்ணப்புக்குத் தாமநுபவித்தார் முதற்பாட்டில், இப்பாட்டுத்தொடங்கி பரோபதேஶம்பண்ணுகிறார்.

கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்கிறாரித்தில்.

(எளிவருமியல்வினன்) எளிமையை யியல்வாக - ஸ்வபாவமாகவுடையவன். ஸ்நேஹிகளுக்கு ஸ்நேஹியாயிருக்குமென்னுமிது குற்றமன்றே. எல்லார்க்கும் காதாசித்கமாக வெளிமைகூடும், இவனுக்கெளிமை ஸ்வரூபமென்கிறார். (நிலைவரம்பில) "இன்ன வவதாரம், இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை" என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலையில்லாமையிலேகொண்டு, "இனி வரம்பில்லாமையாவது - அவதரித்தெளியனாய்நின்ற நிலைதன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்குமிறே" என்று. ஸாரத்யவேஷத்தோடே தாழநின்றச்செய்தே

ஸ்ரீவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டியும், தான புத்ரார்த்தமாகப் போகாநிற்கச்செய்தே கண்டாகர்ணனுக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தும், ஏழு திருநக்ஷத்ரத்திலே கோவர்த்தநகிரியை தரித்துக்கொண்டு நின்றுஞ்செய்தவை. இதாற்சொல்லிற்றாயிற்றது - ஒன்றிலு மொருநியதியில்லை, ரக்ஷணத்துக்கு பரமத்தனையே வேண்டுவது, ஏதேனுமாக வமையுமிவனுக்கென்கை. (பலபிறப்பாய) தெளிவுடையதான்சொல்லும்போதும் "வஹூநி" (பஹூநி) என்றும், யதாபூதவாதியான வேதம் "வஹுயா விஜாயதே" (பஹுதாவிஜாயதே) என்றும், அவனகொடுத்த வறிவுகொண்டு சொல்லுவார "பலபிறப்பு" என்பர்கள். (பிறப்பாய்) "பராத்தமாகத்தாழ்நின்றோம்" என்று தனபக்கலிலும புரையின்றிக்கேயிருக்கை; "ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே" (ஆத்மாநமமாநுஷமமநயே) "அஹம் வோபாந்தவோஜாத:" (அஹமவோபாந்தவோஜாத:.)

(ஒளிவருமுழுநலம) அபஹதபாபமத்வாதிகள ஜீவாதமாவுக்குமுண்டிறே, இங்ஙனே யிருக்கச்செய்தே ஜந்மநிபந்தநமான திரோதாநம பிறவாநின்றதிறே ஸ்வரூபத்துக்கு. அவனுக்கு ஜந்மத்தால்வரும்விகாராதிகளுண்டு; இவன தன்னைத் தாழவிட்டுப் பிறக்கப் பிறக்க, கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெற்று வாராநிற்கும். [ஸ்ரேயாநுபவதிஜாயமாந:] (ஸஉஸ்ரேயாந்பவதிஜாயமாந:) காமநிபந்தன ஜந்மமாகிலிறே பிறக்கப் பிறக்கப் புகரழிவது, அநுக்ரஹமடியாக வருகிற ஜநமமாகையாலே புகர்பெற்றுவாராநிற்கும். ஸ ஏவ ஸ்ரேயாந என்றபடி. அக்குணங்களதானிருக்கும்படி யென்னென்னில (முதலிலகேடில) ஒருநாள வரையிலே தோன்றி யொருநாள வரையிலேமுடியுமவையனறே, ஸ்வரூபாநுபந்தியாய்தமாயுள்ளன. (வீடாநதெளியிதயாதி) இக்குணம "ஒளிவருமுழுநலம்" என்றவிதிற் புகாதோ வென்னில; மோக்ஷப்ரதத்வமும தனியே சொல்லவேண்டுவதொரு குணமாகையாலே சொல்லுகிறார், அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமிதுவேயிறே (வீடாமிதயாதி) மோக்ஷமாகிறதெளிவு - பரமபதம. அத்தைத்தரும ஸ்வபாவமென்று மொதத்திருக்குமவன, அவனிங்கேவந்தவதரிக்கிலும போகமோக்ஷங்களைப பண்ணுமிவ்விடம, இவனங்கேசெல்லிலும தெளிவைப்பண்ணுமவ்விடம, "தெளிவிசும்பு" என்னக் கடவதிறே. (முழுவது மொழிவிலன்) கீழச்சொன்ன விரணடையுங்கூட்டிச சொல்லுகிறார். (இறையோன) மோக்ஷப்ரதத்வ மீஸ்வரனுக்கே யுள்ளதொன்றிறே. அவதரிக்கச்செய்தே ஈஸ்வரத்வத்திற் குறையாதேநிற்கை. (அளிவருமருளினோடு) குளிர்ந்து பக்வமான அருளோடே. நிர்ஹேதுகமானவருளோடே.

(அகத்தனன) ஆஸ்ரிதர்க்கு, கழுத்திலேயோலைகட்டி "தூது போ" என்னலாம்படியிருக்கும். (புறத்தனன்) அநாஸ்ரிதர்க்கு, அ

ரிலேதனளிலே கிடட வொண்ணுதபடி யிருக்கும. (அமைந்தே) இபபடிசமைநது. இறையோன அளிவருமருளினோ டகத்தனன்புறததனனுமைந்து, முதலிலகேடிலவாமொளிவருமுழுநலம, வீடாநதெளிதருநிலைமையது முழுவதுமொழிவிலனுய, நிலைவரமபிலபலபிறபபாயெய ருமியலவினன, என்றநவயம்.... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (எளிவருமிதயாதி) பெரியவாகளுடைய ஸ்ததிதிகமரமபநாதிகளெலலா மிவவாதமாவுககு பகவதபகதி வர்ததகஙகளாயகொணடு தருசமாயிருக்கையாலும, காமிநிகளுடைய வயாபாரங்களெலலாம காமுகாககவாகளிடத்தி லபிநிவேஸததாலே போகயஙகளாயிருககுமாபோலே யிவவாழவாரபககல தமசகருணடான வபிநிவேஸததாலே யிவருடைய மோஹாவஸதையுந தமககு போகயமாயிருக்கையாலும, அதில தமககுணடான வாதராதிஸமபநதோனறுமபடி, அவா மோஹிததபோது ஜஞாதாக்களெல்லா மவரை நோககிககொணடு எழுநதருளியிருக்கும பரகாரததை யருளிசசெயவதாகத திருவுளளமபறறி யதிஷ்டஙகையருளிசசெயகிறா. (இவாமோஹிதது கிடககவிதயாதி) (பலிதமான வருக்ஷததையிதயாதி) பழுததமரததைப பழததின நசையாலே பக்ஷிகள சூழநதுகிடககுமாபோலே ஸவோஜஜீவநாாததமான வாததவிஸேஷாநுஷ்டாந விஸேஷஜஞாநபகதி வைராகயாதி ஸிததயாததமாகவெனறபடி.

ஸ்ரீகுஹபபெருமாள நோககிககொணடிருநததுககு நியாமக மேதென்ன (மநயேஇதயாதி) ஸ்ரீகுஹபபெருமாளுடைய வாஸ்ரமததினினறும பெருமாள புறபபடடெழுநதருளினதுக்கும், அஙகே பரதாழவானெழுநதருளினதுககு மதயே இருபதத்ரணடுநாள வயவதாநமுணடாயிருககச் செயதேயும் தசசயநஸ்தாநஙகளை யநுபவிததபோதே ஸ்ரீகுஹபபெருமாள் இவவிடததை ரக்ஷிததுககொணடிருநதமை ஸிததமெனறுகருதது. "ஸாஹாணாவஸுடிநே" (ஸாபராணஸ்ப்தாமநயே) எனனுமதுக்கு ஹேதுபூரவகமபாவமாஹ (வழிநடநதவிதயாதி) விடாயாலே - ஆயாஸததாலே. "ஸாஹாணாவஸூ" (ஸாபராணஸ்பதா) எனறதுககு நியாமகமேதெனன (தநரததரேதயாதி) இதம் ஸ்ருஙகிபேரபுரே பரதவாகயம, தன ஜீவநததை பரதாழவானுககுக காடடுவானெனனெனன (பசியாககிதயாதி) பகுநது - பாகிதது.

நோககினதுககு தருஷடாநதஙகாட்டி யவர் மோஹிதததுககும தருஷ்டாநதம (அவ்விடததையிதயாதி) புநருகதிபரிஹாராாததமாக, அவவிடததைக காணுவெனறது - கண்டவநதரக்ஷணததிலே யெனறு கணடுகொளவது. அநநதரஸ்ருதிதஃ எனறது - தொடடால முடியுமென்னும்படியான வவஸதையைப பாாததுத தொடவஞ்சிஸமீபததிலே நினறுரொனறபடி. உத்தராாததததில "வரிஷ்வஜ்ஜ" (பரிஷ்வஜய) எனறது - மோஹந்தெளிநத வவஸ்தையைப்பறற. மநயே ஸாபரணேதயாதிக்கு பூாவஸாகததிலே "தகவஹ்ஸஸாதம்ஸதுவே

நந்தஸூநுர்த்த: | வஸிஷ்டஜ்யேஷ்டபொம்மொந்தொமொதீஸம் ஜநேத்ராக்ஷஸ்ஸிக்த:" (நந்தஸூநுபரமஸந்துஷ்டநாகரஸ்ஸந்தித: | பரிஷ்வஜயருநோரிதோசைர்- ஸம ஜநுஸ்ஸேர்ககாஸி:) உண்ணாநிந்நமகத்ருஷ்டாந்தம் (அப்படியேயிஸ்யாதி) (கீரேணேத்யாதி) ஸாந்தரகாண்டே தயாதநிமிஸ்ஸாகதோ ஸோகாநந்த ஹநுமந்தம் த்ருஷ்ட்வாஸீதா. "ஸாவீக்ஷமாணாவ்யநிஷ்ணஹரூபவக்த்ரம் ஸோமேந்த்ரு மேநந்து ஸஹ்யயியோ தக்காஸம்" (ஸாவீக்ஷமாணாபருபுசுநவசந்திரமஸாகாசந்த்ருகே ந்தரஸ்யயதோசுதகாரம்) இத்யாதி, "ஸா தாஸஹீதெக்ஷ்வஹ்ஸம்விஸம் ஜாது மதாஸாகோவவைஹ்ஷஸீதா" (ஸாசமஸமீக்ஷ்யைவப்ருஸமவிஸமஜா கதாஸாகல்பேவபூவஸீதா) இதிபூர்வார்த்தம்.

அப்படி யநுபவிக்கைகளுண்டோவென்ன (கலாரிதயாதி) மதுரகவியா யருதி ஸஜ்ஜாதீயர்களாலே ஸத்திக்கப்பட்ட திருச்சரிதையுடையவர். இதற்கர்த்தம் (ஸத்ருக்கசிதயாதி) படுகாடு - வெட்டிவிழுந்தகாடு. நவிலுகை - சேருகை. ஸஹ்ருதயமாக நெருங்கி வாழ்த்திக்கையென்றுமாம்.

ஆனால் மேல் பரபத்தம் நடந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன (உண்ணாத்தவந்தரமிசயாதி) ப்ரஸ்துதமென்றது - "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றது. அநுப்ரஸக்தமென்றது - அதைஉபபாதிக்கைக்காக "மற்று" இத்யாதி. இவற்றைச்சொல்லாவென்றது - பாட்டை முடியச்சொல்லில மீளவும்மோஹிப்போமென்று நினைத்து.

தப்பச்சொன்னேனென்றது - தப்பச்செய்தோமென்றபடியாய், அதாவது - பரோபதேசமபண்ண விழுந்ததைவிட்டு ஸ்வாநுபவமபண்ணினேனென்றபடி. சுழிந்து பரிஜநுபண்ணுகை-பரோபதேசமபண்ணுகை. பரிஜ்ஞாதார்த்தோபபாதநம (ஆவெனனெனனிவிதயாதி) ஆவதென்னென்னவிலென்றது - சுழிந்து பரிஜநுபண்ணுகையாவதென்னென்னவிலென்றபடி

இப்பாட்டுக்கவதாரிகை (இழுபரஸ்வதந்த்ரமானவித்யாதி) ஸபரகாரமாத்ஸம ஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வேச்வரத்வ விசிஷ்டனானவனவதரிக்கையாகிற ப்ரகாரஸஹிதமாக.

"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (ஸ்நேஹிகளுக்கித்யாதி) "இயல்வினன்" என்றதுக்கு பாவம் (எல்லாசத்ருமித்யாதி) ஸ்வநியாருபந்தியென்றபடி.

"ஜந்மகர்ம" (ஜந்மகர்மச) என்கிற விபாகத்தைப்பற்ற "நிலைமையில" என்றதுக்கர்த்தம (இன்னவவதாரமித்யாதி) உபபாதநம (ஸாரத்தயவேஷத்தோடேயித்யாதி) அவபவஸத்தித்வம விருத்தமன்றோவென்ன (இத்தாலித்யாதி) இத்தால - "வரம்பில" என்றதால.

"பல" என்கிறதேன், இவ்வளவென்று ஸங்க்யையிலேயோவென்ன (தெளிவுடையவித்யாதி) அதாவது - ஈச்வரனோடு வேறாகவோ டொழவாகவோடு வாசியற முடிவுகாணவொண்ணாமையைப்பற்ற "பலபிறப்பாய்" என்கிறதென்றபடி. அவனெகாடுத்த வறிவென்றது - "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றதை

ப்ரபந்நம். "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" (பஹூநிமேவ்யதீதாநி) இதி பூர்வமே ஸூசிதம். "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே." (அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே.)

"ஆய" என்றதுக்கு பாவம் (ப்ராப்தமாகவித்யாதி) பிறந்தென்றதே "பிறப்பாய" என்கையாலே - பிறப்பினுடைய விபுத்வந் தோற்றுகிறதென்றபடி. புனையின்றிக்கே யிருக்கை - தன்ஹ்ருதயத்திலும் ப்ரத்யக்ஷமில்லாமை. அப்படி தாழ்ந்த நிலையிலே பரத்வந் தோற்றுமென்றதன்றோவென்ன (ஆத்மாநமித்யாதி) ப்ரமாணத்வயம். "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தசரதாத்மஜம் | யோஹம் யஸ்ய யதஸ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத் ப்ரவீது மே" (ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமந்தசரதாத்மஜம் | யோஹம்யஸ்யயதஸ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத்ப்ரவீதுமே) இதியுத்தகாண்டே ராவணவதாநந்தரே தசரதம் ப்ரதிராம:. அஹம் ய:, யஸ்ய-நானெவன், எவனுடையவன். அஹம் யத:-யாதொரிடத்திலவன். தத் ஸர்வம் பகவாந் ப்ரவீது. "நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவ: | அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோந்யதா" (நாஹந்தேவோ நகந்தர்வோ நயக்ஷோ நசதாநவ: | அஹம்வோபாந்தவோஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோந்யதா) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்சே கோவர்த்தநோத்தரணாநந்தரே.

"பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம்" என்ற பதச்சேர்த்தியாலே ஜீவவ்யாவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறார் (அபஹதபாப்மேத்யாதி) ஸ்வரூபத்துக்கு - ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு. தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கும் விகாரமுண்டென்கிறார். (அவனுக்கித்யாதி) அவனுக்கு - ஜீவாத்மாவுக்கு. ஸாம்ஸாரிகப்ரவ்ருத்திகளிலே ஸங்கித்வ து:கித்வாதிகளுண்டென்றபடி. "நலம்" என்று ஜாத்யேகவசநம், கல்யாணகுண பரமென்று (கல்யாணகுணங்களென்கிறார்)

அவனப்படி பிறக்கப்பிறக்க, கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெற்றுவருமோவென்ன (ஸஉச்ரேயாநித்யாதி) "யுவா ஸுவாஸா: பரிவீத ஆகாத் ஸ உ ச்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந: | தம் தீராஸ: கவய உந்நயந்தி ஸ்வாத்யோ மநஸா தேவயந்த:." (யுவாஸுவாஸா:பரிவீதஆகாத்ஸஉச்ரேயாந்பவதிஜாயமாந: | தந்தீராஸ:கவயஉந்நயந்திஸ்வாத்யோமநஸாதேவயந்த:.) யுவா - தருண:. ஸுவாஸா: - சோபநவஸ்த்ரவாந். ஜாயமாநஸ் ஸந் ச்ரேயாந்பவதி; தம் தீராஸ: - தீரா: கவய: மநஸா உந்நயந்தி - த்யாநம் குர்வந்தீத்யர்த்த:. ஜந்மமிருவாக்கு மொத்திருக்க ஈச்வரனுக்கு கல்யாணகுணங்கள் புகர்பெறுகைக்கு ஹேதுவேதென்ற சங்கையிலே ச்ருதிக்குத் தாத்பர்யம் (காமநியந்த்ரேத்யாதி) "ஸ உ" என்றதுக் கர்த்தம் (ஸ ஏவேத்யாதி)

ஈச்வரகுணங்களானபோதே உத்பத்திவிநாசரஹிதமாயிருக்க இப்படி விசேஷிக்கிறது - காதாசித்கோத்பத்தி விநாசவத்தான லௌகிககுணவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாகவென்கிறார் (ஒருநாளவரையிலேயித்யாதி) ஸ்வரூபாநுபந்தம் - ஸ்வரூபாநுபந்தி.

இக்குணம் - மோக்ஷப்ரதத்வம். மோக்ஷப்ரதத்வம் ப்ரதாநகுணமாகையாலேயிறே பாஷ்யகாரர் "ப்ரஹ்மஹ்யஹ்நி" (ஸத்தேமப்யங்காதி) என்கிறவிடத்தில

அபிப்ராயத்தாகத்தமாக்காதே "விந்த" இத்யாதியாலே பிரித்தருளிச்செய்தது, ஹேத்வந்தரம் (அவதாரத்துக்கித்யாதி) தெளிவை விளைக்கிறதாகையாலே, வீடாகிறதெளிவென்றது - பரமபதம். "நிலைமை" என்றது - நிலையென்றபடி. தெளிவைவிளைக்குமென்னுமதனைக் காட்டுகிறார் (அவனிங்கேயித்யாதி) மோக்ஷமோஹங்களைப்பண்ணுமென்னுமது - அபிப்ராயபரம். இது தாத்பர்யார்த்தம்.

கீழ்ச்சொன்னவிரண்டையும் - ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வமென்ற விரண்டையும். "வீடாந்தெளிதரும்" இத்யாதியோடே கூட்டி தாத்பர்யம் (மோக்ஷப்ரதத்வமித்யாதி) ஈஸ்வரனாகையாலே மோக்ஷப்ரதனானென்றபடி. "பிறப்பாய இறையோன்" என்று கூட்டி தாத்பர்யம் (அவதரிக்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாநிற்கச்செய்தே குணங்களுடைய தேஜிஷ்டத்தையாலும் மோக்ஷப்ரதத்வத்தாலு மீஸ்வரத்வத்திற் குறைவற்று நிற்குமென்றபடி.

"அளி" என்று - குளிர்த்தியும், பகவத்தையமாக்கி, உபயத்தையும் தந்தரேணவருளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தித்யாதி) "குளிர்த்தி" என்றத்தால பலிதம (நிர்ஹேதுகமானவென்று) அருளுக்கு பகவதை - பலவ்யாபதமாகை. யத்வா, அளிவருமருளினோடு - கருபையாலேவரும் கருபையோடு. என்றாத்தாந்தரமாய், "நிர்ஹேதுகமானவருளோடே" என்கறதாதல. அளி - கருபை. "ஆதேஸ்வர" (ஆதமேஸ்வரம) என்னுமாபோலே. அகத்தனன - அந்தரங்கன.

அந்வயங்காட்டுகிறார் (இறையோனித்யாதி) ... ... *

மூன்றாம்பாட்டு.

அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்
தமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவா
மமைவுடையமரருமியாவையுமியாவருந்தா
னமைவுடைநாரணன்மாயையையறிபவர்யாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமைவுடை) அவிகல ஸாவஸ்ரதிஸய புண்யமாகக்கலிதத்தமாய், இதர ஸாவபுருஷார்த்தங்களிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸமஹாராவாந்தர ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்கள கைவந்திருக்கையாகிற விவவைஸ்வர்யத்தையுடையராய நிரபேக்ஷரா யிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்குமாத்மாவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷைஸ்வர்யத்தை யுடையனாயிருந்தநாராயணன் ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு பிறந்தருளி யெளியனாயிருக்கிற விந்தவாஸ்சர்யமான குணமொருவர்க்கு நிலமோவென்கிறார்................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாராஸ்சர்ய மொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்கிறார்.

அமைவு - சமைவை. உடை - உடைத்தான. அறம் - தர்மத்தினுடைய. நெறி - வழியாறு. முழுவதும - எல்லாவற்றிலும். உயர்வறவுயர்ந்த - மிகவுமுயர்ந்த. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையவன. முதலிகெடல் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள. இடையொடிவு - இடையொடிவான அவாந்தரஸம்ஹாரம. இவை, அற - மிகவும. நிலமதுவாம - நிலமான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையரான. அமரரும - ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும. யாவையும் - எல்லாவசேதநங்களும. யாவரும் - எல்லாச்சேதநங்களும. தானும - தானேயாம்படியான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையனான. நாரணன - நாராயணனுடைய. மாயையை - அவதாரரஹஸ்யத்தை. யாரறிபவர - யாரறியவல்லார.

அமைவு - நிரப்பம.. .. .., ...

ஏ௫ - மூன்றாம்பாட்டு.

எளியனென்றார், எளிமையை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; இவனுடைய வவதாரரஹஸ்ய மொருவர்க்கும நிலமல்லவென்கிறார்.

(அமைவுடையறநெறியித்யாதி) ஒருதர்மத்தை யநுஷ்டியா நிற்கச்செய்தே இப்போதே பலம்பெறு தொழிலு மொழியும, இடையிலே சிலவிக்நங்கள வரிலும வரும, அங்ஙனன்றியே, சக்ரவர்த்தி, நால்ஹவிஷ் பண்ணினாலு ரத்நத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாற்போலே பலத்தோடே ஸங்கதிப்பிக்கக்கடவ தர்மமாக்க மெல்லாவற்றிலும, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்று ஸர்வேஸ்வரன குணங்களாலுயர்ந்திருக்குமா போலே "இதுக்கிவனுக்கவருமொருவருமில்லை" என்னும்படி சமைந்திருக்கை. (அமைவுடைமுதலித்யாதி) ப்ரஹ்மா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணினால "ஸர்வேஸ்வரனே" என்றுஸங்கிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. இப்படி சமைவையுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியென்ன, அப்படி யிருந்துள்ள ஸம்ஹாரமென்ன, இடையொடிவென்ன இடை - இடையிலே. நடுவே. ஒடிவு - ஸம்ஹாரம. அவாந்தரஸம்ஹாரமென்றபடி. இவை (அறநிலமதுவாம) இவை தங்களுக்கு நிலையிட்டுக் கொடுத்த ஸர்வேஸ்வரனையும மறந்துக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி மிகவும விதேயமாம்படி சமைந்த ப்ரஹ்மாதிகளும (யாவையும) அசேதநங்களும. (யாவரும) சேதநரும. (தானுமமைவுடைநாரணன) சேதநாசேதநங்களெல்லாம் தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாய் நவயிக்கும்படியான சமைவையுடையனாகையாலே நாராயணனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுடைய. (மாயையையறிபவர்யாரே) இவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறிய நிலமல்லவென்கிறார். ப்ரகாரியானதான, ப்ரகாரமான வஸ்துவிலேயொன்று "என்மகன" என்றபிமானிக்கும்படி வந்து பிறந்த

விவாஞ்சாயமொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறார். (தானுமமைவுடை நாரணன்) ஒருவனொருவனை " உனக்கு ஜீவநமென்னவேணும் " என்று, அன்புகராதிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு " எனக்குக்கலநெஞ்சு வேணும் " என்று நிற்குமிறே, அப்படியே யிவையடங்கலும் தன்னுடம்பா யதார்த்தங்களோடேயடங்கி, தானிவற்றுக்கு கபிமாநியா யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அறிபவர்யாரே) நித்யஸூரிகள் பரத்வாநுபவம் பண்ணுகையாலே யறியார்கள், ஸம்ஸாரிகள் நாஸ்திகராகையாலே யறியார்கள், ப்ரஹ்மாதிகள் தந்தாமறிவாலே யறியவிருக்கிறவர்களாகையாலே யறியார்கள், * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்கள் மோஹித்துக்கிடப்பார்கள், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான தானும் " ஜந்மகர்மச மே திவ்யம் " (ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம) என்னுமாகையாலே யொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு (அமைவுடையித்யாதி) கீழிரண்டு பாட்டாலும் சொன்ன ப்ரமேயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு பாட்டுக்கு ஸங்கதி (எளியனித்யாதி) "மாயையை " என்றதைப்பற்ற (அவதாரரஹஸ்யமென்றது)

அமைவு - சமைவாய், அவிளம்பபலப்ரதமானவென்றபடி. " அமைவுடை " என்றதுக்குபாவம் (ஒருநாமத்தையித்யாதி) (இப்போதே பலம்பெறு தொழிலிறுமொழியும்) கர்மகர்த்ருஸாதந வைகுண்யங்களாலே யநுஷ்டித்த போதே பலம் ஸபியாதேபோகிலும்போம். கர்மவைகுண்யமாவது - ஜந்மாந்தர க்ருதபாபம். கர்த்ருவைகுண்யமாவது - காமாநுஷ்டாநாபோக்யதை. ஸாதந வைகுண்யமாவது - ஸாஸ்த்ரோக்தக்ரமாநநுஷ்டாநம். தர்மமாகமெல்லாவற்றுமென்றது - தர்மம் யஜ்ஞதாநதபோரூபேண மூன்று ராசியாயிருக்கையைப் பற்ற. முழுவதும்-முழுவதிலும். " உயர்வறவுயர்ந்து " என்றதுக்குபாவம் (உயர்வறவித்யாதி)

" அமைவுடை " என்கிறவிது - முதலிலும், கெடலிலும், விஸேஷணமாகிறது. இந்த அமைவு-ஸாமர்த்யம். முதலென்று - மஹாப்ரளயாநந்தரகாலீநஸ்ருஷ்டியும், நித்யஸ்ருஷ்டியுஞ் சொல்லுகிறது. கெடலென்று-மஹாஸம்ஹாரமும், நித்யஸம்ஹாரமுஞ் சொல்லுகிறது அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றவிது - அவாந்தர ஸ்ருஷ்டிக்கு முபலக்ஷணம். அறநிலமதுவாய - மிகவும் விதேயமாய். மறுத்து - புந:. மூன்றாம்பாதத்திலமைவுக்கு ஜ்ஞாநஸக்திபூர்ணமாத்மம் நாலாம்பாதத்திலமைவுக்கு - " வேஹாவஸ்ஸு " (டஹாவஸ்யாம) என்கிற ஸவிபாகரூபகருத்யர்த்தம்.

பஹுவ்ரீஹிஸித்தமானவர்த்தம் (சேதநாசேதநங்களித்யாதி) நிலமல்லாமையைப்படியென்ன, " விதாவசேத்ருணை " (விதாயுதரேண) இதயாதிஸரு

திலை நருகிகிறதுகொண்டு பாவம் (பரசாரியானவித்யாதி) [யொதியொநள] (யோதியோநௌ) [யொநளயொநள] (யோநௌயோநௌ.)

தத்புருஷஸிதரமானவாக்தம (ஒருவருக்கு நடவிதயாத்.)

“ யாரேயறிபவா ” என்றதுக்கு நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு மு மூவர்களோடு ஈஶ்வரரோடு வாசியற வொருவரு மறியமாட்டார்களென்று விவக்ஷிதம். இவர்களறியாத பரகாரத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிஸாத்யாதி) “ அறியவாயார் ! ” என்ற ஸ்வரத்தாலே - ஒருவருமறியாதென்றபடி. (திவ்யமொஹம்) “ விலக்ஷணம் ” என்று சொல்லுகிறதுக்கோர்போககி. இன்னபடியென்று சொல்லமாட்டாரென்றபடி. க்ரமேணாந்வயம். ... . *

நான்காம்பாட்டு.

யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(யாருமோர்) ப்ரதிகூலர்க்கறியவரியனாமிடத்தில் அவர்களெத்தனையேனு முதக்ருஷ்டரேயாகிலு மவர்களுக்கு “ இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவன் ” என்றறியவரியன். அநுகூலர்க்கறியவெளியனாமிடத்தில் அவர்களெத்தனையேனும் தண்ணியரேயாகிலும் “ இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன் ” என்றறியவெளியன். “ இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன் ” என்றறிய வெளியனாவதென்னென்னில் ; அஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிஶிஷ்டரூபன், மற்றுமாஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக அஸங்க்யேயதிவ்யரூப விஶிஷ்டனென்றறிய வெளியனாம். இப்படியோர்பேரு மோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றாமையாலே ப்ரதிகூலர் “ இல்லை ” என்ன; அநுகூலர்க்குத்தோற்றுகையாலே யவையவர் “ உண்டு ” என்ன, இப்படி விப்ரதிபந்நங்களாயிருக்குமென்கிறார் .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரகருதமான அஸங்க்யேயரூப நாமங்களையுடையவனை ப்ரதிகூலரறியமாட்டாதே, அநுகூலரறியவல்லராய், விதயவிவாதமாய் நடக்குமென்கிறார்.

பேரும் - விசேஷவாசகமான திருநாமங்களும். பிற - அந்தர்யாமவாச்யமான [illegible] ஸஹஸ்ரநாமங்களும். பலவாயிரம் - அநேகமாயிரம். உடைய - உடைய

ய்க்கொண்டுதோற்றி. எம்பெருமான் - எனக்குநாதனானவனுடைய. யாரும் - எத்தனை யேனும் ஜ்ஞாநாதிகளாலதிகராகிலுமாஸ்ரிதரால். ஓரியல்வையன் - ஒருபடியை யுடையன். என - என்று. அறிவரிய - அறியவரியனானபடியைக்காட்டி எம்பெரு மான் - என்னையடிமைகொண்டநாதனுடைய. யாரும் - எத்தனையேனு மறிவிலிகளான ஆஸ்ரிதர்க்கு. ஓரியல்வையள - வ்யவஸ்திதஸ்வபாவன். என - என்று. அறி வெளிய - அறியவெளியனானபடியைக்காட்டி. எம்பெருமான் - என்னையடிமைகொ ண்டநாதனானவனுக்கு. ஓர்பேரும் - ஒருபேரும். ஒருருவமும் - ஒருரூபமும். உள தில்லை - உண்டாயிருப்பதில்லையென்று ப்ரதிகூலர்க்கும். இலதில்லை-ஒருபேருமொ ருரூபமுமில்லையாயிருப்பதில்லையென்றநுகூலர்க்கும். பிணக்கு - நித்யப்பிணக் காயிருக்கும்.

இவ்விருபத்திலும் "எம்பெருமான்" என்றது - அந்தவந்தவுபகாரங் களாலுண்டானவுகப்பாலே . . . . . .

ஈடு—நான்காம் பாட்டு.

இப்படியிருக்கிற அவதாரஸௌலப்ய மொருவர்க்கு மரிய நிலம் ன்றோவென்னில், ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தஸுலபனு மநாஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்த து ர்லபனுமாயிருக்குமென்கிறார்.

(யாரும்) எத்தனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநராயிருக்குமவர்களே யாகிலும் ஸ்வயத்நத்தாலே காணுமன்று "இன்னபடிப்பட்டிருப்பதொ ரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவன்" என்றறியவொண்ணாதவன் ஸ்வாமியா னவன்.

(யாரும்) இந்த ப்ரசஸ்தம் தாழ்ச்சிக்கெல்லையிலே நிற்கிறது. ஜ ந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலோ ரளவுமில்லையேயாகிலும் தானேகாட்டக் காணுமவர்களுக்குத் தன்படிகளெல்லாமறியலாயிருக்கும். எங்கேகண் டோமென்னில், ஒருகுரங்கு, வேடச்சி, இடைச்சி, இவர்களுக்கெளிய னாயிருக்கக்கண்டோமிறே. (எம்பெருமான்) ஆஸ்ரிதர்க்கெளியனாய அ நாஸ்ரிதர்க்கரியனான வென்னை யன்னில்லையிருந்தபடி யென்னென்றெ பூதி க்கொடுக்கிறார், "நமோ நமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோ நமோவா ங்மநைகபூமயே" (நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோ வாங்மநஸைகபூமயே) என்றாற்போலே.

(பேருமோராயிரம) அநுபவிதாக்களுக் கிழிந்தவிடமெல்லாந் துறையாம்படி யநேகதிருநாமங்களை யுடையனாயிருக்கை. குணத்துக்கு வாசகமாயும் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயும் வருமவற்றுக்கோரெல்லையில் லையிறே, "தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்" (தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) என்கிறபடியே.

(பிறபலவுடைய) அந்நாமத்வாரா காணு மநேக திருமேனி களையுடையனாயிருக்கை. "பிற" என்ன - திருமேனியைக் காட்டுமோ வென்னில் "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்) "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்று நாமத்தோடே சேர ரூபத்தையுஞ் சொல்லக்கடவது. அவ்வளவேயன்றே, இவர் தாமுமித்தை யநுபாஷிக்கிற விடத்திலே "பேருமோருருவமும்" என்றருளிச்செய்து வைத்தார்.

(பேருமோருருவமும்) இவற்றிலே யொருதிருநாமமும், ஒரு விக்ரஹமும். (உளதில்லை) அநாஸ்ரிதர்க்கு ஸ்தூலபரதிபத்தியுமரிதாயிருக்கும். (இலதில்லை) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணலாமாகையாலேயில்லை. (பிணக்கே) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணகையாலே மங்களாஸா ஸநம்பண்ணி நிற்பார்கள், அநாஸ்ரிதரில்லை யில்லையென்றிருக்கையாலே முதலிலே கிடந்தார்கள், இரண்டுக்கும் நடுவே வஸ்துநித்யமாகப் பெற்றோமே' என்று தாமினியராகிறார். அன்றியே, (பேருமோருருவமுமுளது) திருநாமமும் திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திருமேனியும் நித்யம். இலதில்லை. (இலதில்லை பிணக்கே) இவ்விடையாட்டத்தில் விவாதம் வேண்டாவென்கிறார்.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (யாருமோரித்யாதி) கீழ் "மாயை" என்ற வவதார ரஹஸ்யமாவது - அவதாரஸௌலப்யம்.

முந்தினயச்சபதம் - உத்கர்ஷபரம். பிந்தினயச்சபதம் - நிகர்ஷபரம் அவதாரிகையிற்சொன்ன வாஸ்ரிதாநாஸ்ரிதராகிறார் - ஸ்வயத்நபரரும் நிவ்ருத்திபரருமென்னுதல். யத்வா, ஆசக்தவ்யமாதல். நிலைமை - ஸ்வபாவம்.

யாரும - யார்க்கும். ஸாயத்தாத்தம (ஜந்மவருத்தேத்யாதி) ஸ்ரீகுஹஸா க்ஷீவமஹாராஜா வேடச்சி-ஸபரி. இடைச்சி-யஸோதையாதல், சிந்தயந்தியாதல்.

(எம்பெருமானென்று) பக்ஷவயோபாதாநம். அப்படி யாஸ்ரிதர்க்கெளியனு மநாஸ்ரிதர்க்கரியனு மிருக்கிறவ்ருபமிலே யீம்பட்டெழுதிக்கொடுத்த பேருண்டோவென்ன (நமோநமவித்யாதி) (பூமயே என்றாற்போலே) இருக்கிறதென்று கூட்டிக்கொள்வது.

ஆயிரமென்று - ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது, "ஸதஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்" (ஸதமஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்) என்னக்கடவதிறே. உபபாதநம் (குணத்துக்கித்யாதி) "ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா புருஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்" । ஸஹஸ்ரபாஹுர்விஸ்வாத்மா ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸஹஸ்ரசரணோவி

டீ। ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸாவஜ்ரோ தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) இதி மஹாபாரதே ப்ரயோகம். ஸ்வருபத்துக்கு - ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹங்களுக்கு.

பிற - மற்றவை. திருநாமங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிற திருமேனிகளென்றப டி. (நாமத்வாராகாணும்) நாமத்வாரா வறியப்படுகிற. "பேரும்" என்ற வனந் தரம் "பிற" என்கிறவிது - ரூபவாசியென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (பிறவென்றவி த்யாதி) "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் । வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத் யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம் | வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:) இதிப் ரதமமே ப்ரபஞ்சமே. சாந்தோக்யே, "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவி ஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூ பே வ்யாகரவாணி) தேவாதிநாமபூதாநாம் நாமதேயமரூபஞ்ச க்ருத்யாநாமப்ர ஞ்சநஞ்ச. க்ருத்யங்கள் - செயல்கள். ப்ரபஞ்சநம் - வெளியிடுகை. ப்ரமாணாந்த ரம் (அநேநேத்யாதி)

ஈர்பேருமோருருவமுமென்றவயம். ஸத்ருவப்ரதிபத்தயபாவ:-ஸாமிநோ விஜ்ஞாநாபாவ:. பிணக்கே - பிணக்குண்டோ. இல்லையென்றுபாதாத்தம். எகார ம - பிரிநிலையேகாரம் பிணக்கில்லையென்பதைக்கிரு ரென்கிறார் (ப்ரஸ்நத்ரேஸா மித்யாதி) பிணக்கு - விவாதம். அன்றிக்கே, பிணக்கே - பிணக்காயிருக்கும். இப் படியாஸ்ரிதர்க்கு மநாஸ்ரிதர்க்கும் நித்யவிவாதமா யிருக்குமென்றுமாம். நித்ய மாக - நிரவத்யமாக. ஈரமேழுவடீ. . . . . *

ஐந்தாம்பாட்டு.

பிணக்கற வறுவகைச்சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(பிணக்கற) இப்படி விப்ரதிபத்தி யுண்டாயிருந்தவிடத்தி லிவ னுடைய வுண்மையை நிஶ்சயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்.

அந்த ப்ரதிகூல ஷட்ஸமயங்களுக்கு மநுகூலரான வைதிகர்க்கு மிப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தி தீரும்படி வேதமார்க்கத்தை யுள்ளபடியே ய நுஸந்தித்து, ஸாங்கமான ஸகலவேதங்களுக்கும் தாம்ன ப்ரதிபாத்யனெ ன்னுமிடத்தையும், அபௌருஷேயமாகையாலே நிரஸ்ததோஷமான வே தத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதரஸமயங்கள் அப்ரமாணமென்றென்று

மிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி ஸகலகல்யாண குணோபேதனான தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தருளினான். இப்படி வேதாந்தத்தை யுள்ளபடியே வ்யக்தமாக்கின விமமஹாகுணத்தையுடையனான வெம்பெருமானிறமான பக்தியோகத்திலே நின்று, பராக்ருதவிஷயங்களாகிற களைகளைக்கடிந்து, அவற்றின் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள். எங்ஙனே விடும்படியென்னில்; அவனருளிச்செய்தருளின ஸ்ரீகீதையாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனானவனை யுணர்ந்து, வ்யதிரிக்தஸங்கத்தை விடுவதென்கிறார்..... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸுலபனானவனை யாச்ரயிப்பது அவனருளிச்செய்த கீதா பரிஷ்க்ருதமாண விதமான பஜநத்தாலேயென்கிறார்.

அறுவகைச்சமயமும்பிணக்கற - அறுவகைச்சமயமும் தனனிறநாளும் வைதிகசாஸ்த்ரம பிணக்கறும்படி. நெறி - வேதமார்க்கத்தை. உள்ளி-ஆராய்ந்து. உரைத்த - அருளிச்செய்த. கணக்கறு - எண்ணிறந்த. நலத்தனன் - ஔதார்யாச்ரித வாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய. அந்தமில - முடிவில்லாத. ஆதி - முதலாகையாலே. நிகயனாய அம் - ஹேயப்ரதிபடனாய். பகவன் - கல்யாணரூப மங்களாஸ்பதயாதிகுணவிசிஷ்டனான பகவானுடைய வணக்கு - நமஸ்யாதிகளை. உடை - உடைத்தான. தவநெறிவழி - பக்திமார்க்கத்திலே. நின்று-நிலைநின்று. புறநெறி - “அந்யாவாவொவிட்டு” (அந்யாவாசோவிமுஞ்சத) என்கிற ஒல்லாதவழிகளாகிற. களை - களையை. கடிந்து - அறுத்து. அவனுடை - அவனுடையவிஷயமான. உணர்வுகொண்டு - பக்திரூபஜ்ஞானத்தைக்கொண்டு. உணர்ந்து - தர்சித்து. பசை - வாஸநாரூபமான பசை. அற - அறும்படி. உணக்குமின - உலர்த்திவிடுங்கோள். .... , ...*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு

பலகாலும் பஜியுங்கோளென்றுநின்றீர், பஜநோபாயமிருக்கும்படியை யருளிச்செய்யீரென்ன; இன்று நானுபதேசிக்கவேணுமோ; அவனன்றே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யவனை யாச்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(பிணக்கற அறுவகைச்சமயமும்) வைதிகஸமயத்துக்கும் பாஹ்யஷட்ஸமயங்களுக்கும் தன்னிலுண்டான பிணக்கறும்படியாக (நெறியுள்ளியுரைத்த) தான்சொல்லிற்றே வேதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தே, தந்தாமுக்கென்னவோரர்த்தம் போதியாதார் ஆராய்ந்துசொல்லுமாபோலே விசாரித்தருளிச்செய்தான். அதுக்குநினைவென்னென்னில்;

அஹ்ருதயமாகச்சொலலிலும நன்ருயிருககச்செயதே, பரனைஜகனுடைய ஹ்ருதயத்திலுண்டான வாதஸாதிஸயததாலே, சடகெனச்சொன்னதுக்ஷ்வா யவநதபடிசொன்னுன நிருபியாதே" எனபாகளெனறு ஆராயந்துசொ ன்னதுக்சசொன்னபடி.

(கணககறுநலத்தனன) எலலையிலலாதகுணததையுடையவனெ னனுதல, எலலையிலலாத ஸ்நேஹததையுடையவனெனனுதல ; அநுரக கச்செயதான, தன வாத்ஸலயததாலே யருளிச்செயதா னிறதனையிறே வாத்ஸலயததாலே சொலலிறறெல்லா மாத்தமாமிததனையோவெனனில (அநதமிலாதி) ஆபததமன. எலலாாககு முதபததி விநாஸங்களாலேயி றே ஜ்ஞாநஸஙகோசமபிறபபது, இவனுககவையிலலாமையாலே அகாம வஸயனெனகிறது. (அமபகவன) ஜ்ஞாநாதிகளாலபமுதகாஷமுடை யவனபககலிலே பகவசசப்தம வாததியாநினறதிறே; "[illegible] தஃ" (அநயதரஹ்யுபசாரதஃ) பகவசசபதம முகயமாகவநீப ப திவளபககலிலே, அலலாதாாபகக லெளபசாரிகம.

(அமபகவன்வணககுடைத்தவநெறிவழிநினறு) "நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பகதயா) எனறு பகதிஸாீரததிலேநின றருளிச்செயதானிறே. அஙககாபரிஷ்வஙகமபோலே போகரூபமாயிறே யிதுதானிருப்பது. (வணககுடைததவநெறிவழிநினறு) வணககததை யுடைய பகதிமாாககமாகிற வழியிலேநின்று பகதிஸாீரத்திலே "மாம் நமஸ்குரு" (மாமநமஸ்குரு) எனகையாலே "வணககுடை" எனகிற து. தபஸ்ஸாததாலே-பகதியைச்சொல்லிறறு, பகதி, ஜ்ஞாநவிஸேஷமா கையாலே. "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தபஃ" (யஸ்யஜ்ஞாநமயமதபஃ) எனகிற நயாயததாலேயெனனுதல, இவனுடைய பரேமமாதரததையேகுவாலா கநினைததிருககும பகவதபிபராயததாலேயாதல.

(புறநெறிகளைகட்டு) புறநெறியாகிற களையைக்கடிநது-பறிதது. கட்டல் - களைதல. பகதிவிஷயமானபோது, பலாநதரததிலேபோம் வில ககடிகளைததளளி எனறுகிறது, பரபததிவிஷயமானபோது, இதரஸாதந ஙகளைததளளி எனறுகிறது. (உணக்குமினபசையற) "ரஸவர்ஜம்" (ரஸவாஜம) எனகிறபடியே பாஹயவிஷய ப்ராவண்யததை ருசிவாஸனைக ளோடே விடுமகோள. இதெலலாமெனகொண்டுதானெனனில (அவ னுடையுணாவுகொண்டுணாந்து) ததவிஷயஜ்ஞாநததைககொணடென னுதல, ததுகதஜ்ஞாநததைககொணடென்னுதல , பக்திமாாககத்தைக கொண்டென்னுதல, அவனருளிச்செயத சரமஸ்லோகததிறபடியைபப ற்றிநின்றெனனுதல்..

ஜீயர் அரும்பதம்

நாலாம்பாட்டு (பிணக்கறவித்யாதி) (அவைதிகசமயமும்) ஸாக்யோ லூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலபதஞ்சலிமதங்கள்.

“உளி” என்று விசேஷித்ததற்குபாவம் (தானசொல்லிற்றித்யாதி) “வாசிவ்ருதாஸ்ச வேதாஃ” (வாசவிவ்ருதாஸ்சவேதாஃ) என்றதிலேநோக்கு. ப்ரயோதார் - தோற்றுதார். சடக்கென - ஸீக்ரமாக. ஆதராதிஸயத்தாலே - ஆதரித்துச்சொன்னேனென்றந்வயம்.

பரதமாத்தத்துக்கு, “நலம்” என்று - ஜாத்யேகவசநம். ஸ்நேஹமென்றதற்குபாவம் (ஆர்வக்கவித்யாதி) விஷயஸ்நேஹமென்றது - வ்யாஜமாத்ரம்; “ஸக்தாநஸ்நேஹ” (அஸக்தாநஸ்நேஹ) இத்யாதி வாத்ஸல்யம்-ஸ்நேஹம்.

ஆத்தமாமித்தனையோ) யதாதாச்ரவமும் வேண்டாவோவென்னிலென்னபடி. ஆச்ரயநராஹித்யத்தாலே-யதார்த்தச்ரவமும் ஸஹிதம். ஏதத்பலிதம் (அபகதமென்னு) விவரணம் (எல்லாக்குமித்யாதி) (உத்பத்திவிநாசங்களாலே) தூஷிதபூதகாமங்களாலே (அவையில்லாமையாலே) அந்தக்காமங்களில்லாமையாலே. அகாமவஸ்யன் - ஜ்ஞாநஸங்கோசரூபகாமவஸ்யதையில்லை.

“பகவன்” என்னவமையாதோ, “அம்பகவன்” என்ன வேணுமோவென்ன (ஜ்ஞாநாதிகளித்யாதி) “அம்” என்றதின்தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அந்யத்ரேத்யாதி) அம் - அழகு. முக்யத்தைப - அழகென்றுகருத்து. “தத்ர பூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்விதஃ । ஸப்தோயம் நோபசாரேண ஹ்யந்யத்ர ஹ்யுபசாரதஃ” (தத்ரபூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்விதஃ। ஸப்தோயந்நோபசாரேணஹ்யந்யத்ரஹ்யுபசாரதஃ) இதிஷஷ்டேம்ஸே பஞ்சமேபரவித்யாயாம் பூஜ்யபதார்த்தோக்தி-யோகஃ. பரிபாஷா-ரூடிஃ. தத்ர-நாராயணே. “அந்யத்ர” (அந்யத்ர) இத்யாதிக்குபாவம். (பகவச்சப்தமித்யாதி) அல்லாதார் - ப்ரஹ்மாதிகள்

வணக்குடைத்தவநெறியென்ன (நமஸ்யந்தஸ்சேத்யாதி) “ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ரதாஃ । நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே” (ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஸ்சத்ருடவ்ரதாஃ। நமஸ்யந்தஸ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே) இதிகீதாஸுநவமே. “மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயணஃ” (மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாந்நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம்மத்பராயணஃ) இதிதத்ரைவ. (பக்திஸரீரத்திலேயின்று) பக்திஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறவிடத்திலேதானேயின்று. அம்பகவன் விஷயமான வணக்குடைத்தவ நெறியென்று கூட்டிபாவம் (அங்காபரிஷ்வங்கேத்யாதி) குணவத்விஷயமாகையாலே போகரூபமாயிருக்குமென்றபடி. ஸ்பஷ்டார்த்தம்பண்ணுகைக்காக மீளவும் ப்ரதீகோபாதாநம் (வணக்குடையித்யாதி) வணக்குடைத்தாயிருக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (பக்திஸரீரத்திலேயித்யாதி) பக்திப்ரதிபாதநஸ்தலத்திலே யென்றபடி.

(பக்திஜ்ஞாநவிஶேஷமானவையாலே) “தவஜ்ஞாநவநெ” (தபஜ்ஞாநசனே) இதிஹிநாஜரிதிஹாஜ். முண்டகோபநிஷத் “யஸ்யஜ்ஞாநமயந்தபஃ.” (யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:) ஜ்ஞாநமே தபஸ்ஸாகவாதல், த்திஸமாகவாதல். பக்தியிபராப்தத்தாலேயென்று - பரபக்திபக்ஷத்தில் அநுஷ்டாநத்தைப்பற்ற. ஸாத்யபக்தியானபோது ஸ்வரூபம். அன்றிக்கே, யோஜநாத்வயமும் பக்திபரபக்தியோஜநாத்வபத்தைப்பற்றவாதல்.

தடம் - பெருமை. விலக்குகள் - காம்யங்கள். (பரபக்திவிஷயமானபோது) “தவநெறி” என்றவிடத்தில், உபஸம்பத்தம் - “ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:” (ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிறபடியே பரபக்திபரம். மேலே “அவனுடையுணர்வுகொண்டு” என்றதோடு புநருக்தமாகாமைக்காக, “தவநெறிவழிநின்று” என்றது - அத்யவஸிதமென்றபடி. பரபக்திவிஷயமானபோதைக்கடாலே பரபக்திபரமாகப்போருகிறது. அப்போது, வணக்குடைத்தவநெறியென்று - “மத்யபி ஸந்ந்யாஸம்” (கச்சக்ரவர்மே ஸம்ஶரணம்) என்றுபதேஶிக்க, “ஸ்ரீவத்ஸாஹிதாஸ்ஸர்வே ஸஹஸ்ரநாமஜ்ஞாநம்” (தவௌபத்பாஸஹிதாஸ்ஸர்வேஷம்பஶகருஜநாத்தநம) என்று ஷட்டாந்தனஶயிலசொன்ன காயிகநமஸ்காரத்தையுடைத்தான, “தவஸாதிரிக்தாஹு:” (தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்கிற தடம்ஶபதவாச்யமானவத வேஷருபப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது.

பக்திபரமானபக்ஷத்தில், காம்யபலங்களில் ருசிவாஸனைகளைவிடுகைக்கோவென்கிறார் (ரஸவாஜமித்யாதி) “விஷயாவிநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: । ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே” (விஷயாவிநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்யதேஹிந: । ரஸவாஜம ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே) இதிகீதாஸூக்திபே. (ரஸவாஜமென்கிறபடியே) “ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே” (ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே) இதிஶ்லோகத்தின்படியே. இத்தால - நிராஹாராதிகளாலே விஷயராகத்தை நிவர்த்திபித்துக்கொண்டு, பகவத் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ருசிவாஸனைகளைப் போக்கிக்கொள்ளுமிகோ வென்றபடி. பரபக்திபரமானபோது, உபாயாந்தரங்களில் ருசிவாஸனைகளைப்பசையறவுணக்குமினென்று கண்டுகொள்வது.

தபஶ்ஶப்தோக்தாநந்தவ்யாநுகுணயோநாந்தத்வயம (தத்விஷயஜ்ஞாநேத்யாதி) உகாராந்தரயவ விவரணம் (பக்திமாநேத்யாதி) தத்த்வஜ்ஞாநமென்றது - பரபக்தியை. தத்விஷயஜ்ஞாநமென்கிறது - பக்தியை.

பக்திபரமானபோது, கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவனறுவகைச்சமயமும் பிணக்கற நெறியுள்ளியுணர்ந்த வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று, ப்ராயது - உபக்ரமத்தைப்போல் வத்யவஸிதது. அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து - அநுஷ்டானத்தைப்பில ஜ்ஞானத்தை ப்ராபித்து. புறநெறிகளைகட்டுப் பசையறவுணக்குமினித்யந்வய:. அன்றிக்கே - பரபக்திபரமானபோது, அறுவகைச்சமயமு

மனைக்கறவென்றொடக்கி, அம்பகவனுடைய வுணர்வுகொண்டுணர் ந்துடைத்தவநெறிவழிநின்று, புறநெறிகளை கட்டுப்பசையற வுணக்குமி ன்கடவியோவர். நெறி - வேதமார்க்கம். சமயமும - சமயத்தர்களும். பிணக்கு - விவாதம். உணக்குமின - உலர்த்திவிடுங்கோள். ....*

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
யுணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்கா
ளுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனென்னுமிவரை
யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

ஆறாயிரப்படி.

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைக ஸ்வரூபமாய, ஜ்ஞாநஸ்வ பாவகமாய, ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்த ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியே விஶதமாயுணரிலும ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ரூபேணவதீர்ணனான இந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் ப்ர ஹ்மாவோ, ருத்ரனோ, நாராயணனோ, என்றறிகை யரிது. ஆகிலெங்ங னேயறியும்படியென்னில ; அரியயனரனென்னுமிவர் திறமாக பஹு ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி பஹுஶாஸ்த்ர ஶ்ர வணமநநங்களைப் பண்ணவே யவர்களிலொருவ னீஶ்வரனென்று தோற் றும ; அவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ....

பன்னீராயிரப்படி.

காரம். ப்ரஹ்மருத்ரமத்யஸ்தமான ப்ரமாத்மாகாரம தத்வஜ்ஞாநப்ரதி பந்தமாகையாலே விவேகிக்கவரிது, அதனை விவேகித்து ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென் கிறார்.

உணர்ந்துணர்ந்து - ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே மேன்மேலும்மோகக வு ணர்ந்தே ஸ்பஷ்டமாகவுணர்ந்தும். இழிந்தகன்று - அந்த ஞானம் நி ஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலபரிச்சிந்நமாகையாலே ஆகாரபரத்தங்களிலும் வயாபி த்து. உரு - ரூபயோக்யமான அசித்துக்காட்டில். வியந்த - வேறுபட்டிருக்கிற. இ ந்நிலைமை - இந்தவாத்மாவினுடைய நிலைமையை. உணர்ந்து - ஶ்ரவணத்தாலேயுணர்ந்து. உணர்ந்து - அதுக்குமேலே மநநத்தாலே யுணர்ந்து உணரிலும - யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்துணர்ந்தாலும. இறைநிலை - ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் நடுவே தன்னை மறைத்துநிற்கிறநிலை. உணர்வரிது - விவேகித்தறியவரிது உயிர்காள் - சேதநரானபடியாலே விவேகித்தறியும யோக்யரானவர்களே ...

ருமவர் - அரி, அயன், அரனென்று பரவித்தரானவர்களை. உணர்ந்துணர்ந்து - அவர்கள் குணவிபூத்யாதிகளையிட்டுப் பலகாலுமாராய்ந்து. உரைத்துரைத்து - தத்தத்ப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணங்களையும் பலகாலும் வ்யவஹரித்துப் பார்த்துப்பார்த்து. மனப்பட்டதொன்று - நெஞ்சிலே ஸ்வரூபப்பட்டதொருவஸ்துவை "வ்யாஹாரநாமதுல்யாநு" (வ்யாஹாரநாமதுல்யமாக, என்கிறபடியே. உணர்ந்துணர்ந்து - தத்குணவிக்ரஹாதிகளைப் பலகாலும் மநநம்பண்ணி. உரைத்துரைத்து - தத்வாசகமான மந்த்ரநாமாதிகளைப் பலகாலும் வ்யவஹரித்து. இறைஞ்சுமின் - உபாஸியுங்கோள்.

இயற்றல் - வேறுபாட்டாலே விலக்ஷணமாயிருக்கை. "இறைமை" என்று உக்தப்ரகாரலக்ஷணமான பரமாத்மாவையொழிய இல்லையென்கிற ஸம்ப்ரதிபத்தியைச் சொல்லுகிறது.

௭-ஆம் பாட்டு.

அவதாரத்திலே யாஸ்ரயியுங்கோளென்று கீழ்; "மத்யே விரிஞ்சகிரிஸம் ப்ரதமாவதார:" (மத்யே விரிஞ்சகிரிஸம்ப்ரதமாவதார:) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே அவதீர்ணனாய் நிற்கிற நிலையாயிருந்தது ப்ரதமாவதாரம், அதில் மூவருமொத்த காயத்திலே அதிகரித்து நின்றார்கள், இப்படி நிற்கையாலே; மூவரும் பரதந்த்ரரோ! மூவரிலே யொருவன் பரதந்த்ரனோ! மூவர்க்குமவ்வருகே யொருவன் பரதந்த்ரனோ! என்றிவைகளால விவேகிக்கப்போகாமையாலே யாஸ்ரயணத்திலே யருமைகூடும்படியாயிருந்தது, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவை நிரூபித்துத் தரலாகாதோ! நாங்களாஸ்ரயிக்கும்படியென்ன; காணுகிற தேஹமே ஆத்மாவென்றிருக்கும் நிலைதவிர்ந்து, தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு ஆத்மவஸ்துவுண்டென்றறிகை தானே யரிது; வருந்தியதனை யறிந்தானேயாகிலும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸரீரமாகக்கொண்டு தான் ஸரீரியாய் நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனபடி தானேயறியப்போகாது; ஆனபின் பிவ்வழியே யிழிந்தாஸ்ரயிக்கப் பாருங்கோளென்று, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஸ்ரயிக்கும் ப்ரகார மின்னதென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

(உணர்ந்து) உணர்வென்றதே "உணர்ந்து" என்கையாலே, "ஜ்ஞப்திமாத்ரமேயுள்ளது, ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லை" என்கிற பக்ஷத்தைத் தவிர்க்கிறது. "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிற வீப்ஸைக்குக் கருத்து - "சைதந்யமாகந்துகம், முக்தயவஸ்தையிலும் பாஷாணகல்பமாயிருக்கும்" என்கிற பக்ஷத்தைத் தவிர்த்து, சைதந்யம் நித்யமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே "ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வம் - ஜ்ஞாத்ருத்வம், அதுதானநித்யம்" என்கிற க்ரியாவாதியையும் நிரஸிக்க

கிறது (இழிந்தகன்றுயர்ந்து) இசசேதநனறு னணுபரிமாணனு யிருக்க சசெயதேயும, ஈஸவரன் ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும வயாபித்திருக்குமா போலே ஜ்ஞாநத்தாலே யெஙகும வயாபித்திருக்குமென்கிறது. "வா ரேவெஷநா, ஸிரஸிஷெவெஷநா" (பாதேமேவேதநா, ஸிரஸிமே வேதநா) என்றிருக்குமபடியைச சொல்லுகிறது. (உருவியந்தவிந்நிலை மை) உருவிறகாட்டில வியநது - வேறுபட்டிருக்கிற விந்நிலைமை யுண டு - இநத ஆதமாவினுடைய ஸவரூபம. அன்றியே, உருவு, இயநத, எ ன்று பதபேதமானபோது, இயததல - கடததலாய, உருவிறகாட்டிலுக கடநதிருக்கும - வேறுபட்டிருக்குமெனனவுமாம. ஆகவிரணடாலும ஜட மான ஶரீரததிறகாட்டில வேறுபட்டிருக்கிற ஆதமாவினுடைய ஸ்வரூ பததை கேவல ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடுமோ ; தே ஹாதிரிக்தமாயிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யோகஶாஸ்த்ர த்திற்சொல்லுகிற க்ரமத்தாலே யிழிந்து வருந்தி யொருபடி யறிந்தா லு முண்டு. (இறைநிலையுணர்வரிது) ஸர்வேஶ்வரன பரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நதராத்மாவாய அவர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு தானஶரீரியாய நிற்கிற நிலையறியப்போகாது. (உயிர்காள்) சைதந்யயோகமன்றிக்கே யிருப்ப தொன்றுயத தானிழக்கப் பெறறதோ, சேதநரானபின்பு அதினகாரியம் பிறக்கப்பெற்றதில்லையே, அறிவுகேடராய் நீஙகள்பட்டதென்.

எஙகளறிவு மறியாமையுமகிடக்கிடு, அறிந்த நீரருளிச்செய்யவே ண்டுங்களபடி யாஶரயிக்கவென்ன, அருளிச செய்கிறார் மேல (அரியய னரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்து) (உணர்ந்துணர் நது) ஒருவுணர்தி - ஸவரூபபரம. ஒருவுணர்தி - ஸவபாவபரம. உ ணர்ததுணர்ந்து - ஸ்வரூபபரமான பரமாணஙகளையும, ஸ்வபாவபரமான பரமாணஙகளையும. விரோதிநிரஸநஶீலனுய ரக்ஷகனுயிருக்குமொருவன, ஒருவன் திருநாபிகமலததிலே அவ்யவதாநேந பிறநதவனு யிருக்கும, ஒ ருவன் ஸமஹாரமொன்றுக்கே கடவனுயிருக்கும ; இவர்களை பரதிபாதி க்கிற ப்ரமாணஙகளை யாராயந்து பார்ததது, அவைதன்னைப பலகாலுஞ் சொல்லிப்பார்ததது. லிஙகததுக்கே யுதகர்ஷ தோறறும்படியா யிருப்ப தொரு பரபந்தமபண்ணித் தரவேணுமென்பாரைப்போலே ஒருவயகதி யிலே பக்ஷபதிக்கப்பாராதே இவர்கள் ஸவரூப ஸ்வபாவஙகளைப பலகா லுமாராயநது பார்த்து, கோல்விழுக்காட்டாலே உதகர்ஷங்கிடந்த வ்ய க்தியைப்பற்றப்பார்ப்பது. இப்படி யாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்துவே பர தரமென்று உஙகள நெஞ்சிலேதோறறும, அவ்வஸ்துவை ஶ்ரவணமந நாதிகளாலே "கைபட்டுக்குததது" என்று விஶ்வஸிக்கலாமளவு மாஶ்ரயி க்கப்பாருங்கோள்.... ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (உணர்வித்யாதி) "அப்பனை யென்று மிவனை யுணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்து" என்று பரஸ்பர கடாக்ஷித்த ஸந்தர் ப்ராவகமாக ஸங்கதி (அவதாரத்திலே யித்யாதி) அவதாரிகையிலே "தயோர்தேவாஷ்டாஞாஃ" (தரியாதேவாலீடையா) லெப்படப்பட்டதென்ன "தயோர்விஷ்ணு ஷிஸம்ப்ரயோகாவதாரஃ ஸ்தோத்ரஸ்ய யஸ்தஸ்ய தவைவ ரூபம் | நித்யோவர்ணவிஶ்லேஷ தோஷ விஜயோ பாவதர் நகயோ பாவனிர்வாணாரேஷுஃ" (மநேஷாமிருக்கிற ஸம்பந்தமாவதாரமாகித்தஸாமாந்யஸத்தையிலு மாவசேதனஸ்வரூபம | நித்யோபாரதவிஶ்லேஷமாகிய ஸம்ஸாரபவதத்தம்ரு பாபரிபாலனார்த்தம்) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்றதொடக்கி, "உணரிலும்" என கிற பதங்களை கடாக்ஷித்து பாட்டமருளிச்செய்கிறார் (காணகிறதேஹமித்யாதி) "இறப்பவுணர்வித" என்றதைப்பற்ற (வருத்தியித்யாதி) "அப்பனையென்றுமிவனை யுணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்து" என்றதைப்பற்ற (இவ வழியேயித்யாதி) "மனப்பட்டதொன்றை" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆம்ரயணீயவஸ்தவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்து" என்றதைப்பற்ற (ஆம்ரயிக்குமபாகாரமினனதென்றது)

"உருப்பமாதரமயளவே" என்கிறவை - யோகாசாரன். விபக்ஷ - நிரூக்தி. "வெதநஹோமதைஷ்ழ" (சைதந்யமாகந்தசம) ன்கிறவாகள ஆஸ்யாயிகளைப்ரேக்ஷிராகள். ம்ருத்தயவஸ்தையி து மாத்ரமாபாஷாணகல்பமாயிருக்குமென்று ஆயாசலா சொல்லுகையாலே. ஜ்ஞாநம் - "ஜாநாதி" (ஜாநாதி) என்கிறதாதவர்த்தமாகையாலே க்ரியையாயிருக்கும் க்ரியைதான் - சலநாத்மகமாயும், தாத்வர்த்தரூபமாயும், த்விவித்மாயிருக்குமிறே. க்ரியைக்குத்பத்தி விநாஶங்களுண்டாகையாலே. க்ரியாரூபத்வமான ஜ்ஞாநத்துக்கும் நித்யமென்று சொல்லுகிற க்ரியாவாதியான மாயினை நிரஸிக்கிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே) ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமென்று நமக்கு பக்ஷமாகையாலே. ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாநாஶ்ரயபூர்வகத்தாவாயிருக்கை.

"இழிதகவின்றியார்" என்றதுக்கிரண்டாத்த மருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதநனுடைய ப்ராப்தியாலே) முந்தினவாக்யத்திலே, ஜீவாத்மாவுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஸாவதிகமான வ்யாப்தியைச்சொல்லுகிறது. த்விதீயார்த்தத்தில், ஸர்வவ்யாப்தியைச்சொல்லுகிறது இரண்டாமர்த்தம் (பரமேஶ்வரயாதி) உரு- ஸரீரம். விபக்கல், இயற்கை இரண்டும் - யோஜ்யமாம். நிலைமை - இவனுடைய ஸ்வரூபத்தை.

"உணர்ந்துணர்ந்துணர்ந்திலும்" என்றதுக்கு த்யாநரஹித கேவலஶ்ரவணுந்களாலே யுணரிலுமென்றதை, த்யானயோக க்ரமத்தாலே யுணரிலுமென றதலொ திரண்டர்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரவணாதுமித்யாதியாலும், தேஹாதிரிக்தேத்யாதியாலும்) அதவா, தேஹேத்யாதிவாக்யம் விவரணமாகயுமாம். "உருவியந்த" என்கிறவிடத்தில் பதபேதமொழிய வாக்யபேத மில்லையென்கிறார் (ஜடமித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறது - ஶ்ரவணமநநக

ம். (கேவலஶ்ரவணமநநாதிகளாலே) பக்தியோக விஷயமான ஶ்ரவணாதிகளன்றிக்கே கேவலாத்மவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே

வர்ணயமானத்தைக் காட்டுகிறது “இறைநிலையுணர்வரிது” என்கிறதுக்கு கருத்தும் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அப்படியால் தேவதாந்தரங்களிற் பரத்வஶங்கை உண்டாகாதென்றபடி. பரத்வநிர்ணயப்ரகரணத்திலே ஸைந்ய விஶிஷ்டனைத்தையைச் சேர்த்து ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சைதந்யபோஷகமன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்ராயத்தாலே)

அரியயனரனித்யாதியாலே – தத்த்வவிஷகாஷமபண்ணும் க்ரமத்தைச் சொல்லுகிறது. “உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து” என்கிற வீப்ஸைகளுக்கு – விஷயபேதத்தாலே பேதமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உணர்த்தியென்று தொடங்கி மூன்று வாக்யத்தாலே) “அரியயனரன்” என்றதுக்கு கருத்தும் (விரோதியித்யாதி) ரக்ஷகனாயிருக்கு மொருவனென்றது – “நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்” (நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்) இத்யாதியைப் பற்ற (அவயவதாரேனேதி) ஆத்ர விஷ்ணோ: ஜாத: – அஜ: என்றபடி.

“உணர்ந்துணர்ந்து” என்கிற வீப்ஸையாலே – ஸ்வரூபஸ்வபாவபரமான ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தென்றும், “உரைத்துரைத்து” என்றதுக்கு – பலகாலும் சொல்லி யென்றார்த்தமாகக் கொண்டு, இந்த விரண்டார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவைகளையித்யாதி) பலகாலுமென்றது – விப்ரதிபத்தியைப்பற்ற. ஆராய்கைப்பாவது – பக்ஷபாதமின்றிக்கே மத்யஸ்தத புத்த்யா விசாரிக்கையென்கிறார். (விசாரத்துக்கே யித்யாதி) ஒருபரபந்தம் பண்ணித்தரவேணுமென்பாரைப்போலேயென்றது – “தஸ்மாத்பவந்தம் ப்ருச்சாமஸ் ஸூதபௌராணிகோத்தம । புராணஸம்ஹிதாம் புண்யாம் லிங்கமாஹாத்ம்யஸம்யுதாம்” (தஸ்மாத்பவந்தம் ப்ருச்சாமஸ்ஸூதபௌராணிகோத்தம । புராணஸம்ஹிதாம்புண்யாம் லிங்கமாஹாத்ம்யஸம்யுதாம்) என்றதைப்பற்ற. ப்ரமாணங்களை யாராய்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (இவைகளை ஸ்வரூபேத்யாதி) (கோலவிழுக்காட்டாலே) ஸ்வத: ப்ராப்தியாலே.

“மனப்பட்டதொன்றே” என்றதுக்கு கருத்தும் (இப்படியாராய்ந்தவித்யாதி) “உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்” என்றது – ஶ்ரவணமநநாதிகளாலேயறுதியிட்டு, வஸ்துவுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகாலுமுச்சரித்து, ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. உரைத்துரைத்தென்றது – அஸக்ருச்ச்ரவணத்தை. உணர்ந்துணர்ந்தென்கிறது – அஸக்ருந்மநநத்தை. கைப்புகுருகை – பலோந்முகமாகை. இது – வியஸாதாதபாயம்.

உணர்ந்துணர்ந்தென்று தொடங்கி, உயிர்காள் அரியயனரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து, மனப்பட்டதொன்றை உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின், இதயந்வய:. முதலில், உணர்ந்துணர்ந்தென்றதுக்கு – ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வபாவனாகையாலே யென்றுமொக்க வுணருகையே ஸ்வபாவமாகவுடையரு யித்யர்த்த:.. .*

ஏழாம்பாட்டு.

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவருமவடிவினுள்நின்ற
நன்றெழில்நாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை
யொன்றநும்மனத்துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒன்றென) ஏகாதிஷ்டிதமோ, அநேகாதிஷ்டிதமோ, என்றறியவரிதானவடிவிலே நின்ற நன்றெழில் நாரண நான்முகனரனென்னுமிவருடைய ஶ்ரவணமநநங்களை யவ்யபிசரிதமநஸ்கராய்ப்பண்ணுவது. அவர்களிலே யொருவனே யீஸ்வரனென்று தோற்றிவரும். தோற்றிவருமிடத்திலும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான கல்யாணகுணங்களையுடையவனான நாராயணனென்றே தோற்றிவரும். ஆனபின்பு தத்வ்யதிரிக்த ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்பக்கல் ஈஶ்வரத்வ ஶங்கையைவிட்டந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராத்யுபகரணங்களுள்ளபோதே அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்வதென்கிறார்..... .. ....

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், விவேகப்ரகாரத்தை விஶதமாக வுபதேஶித்துச் சடகோபர் ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

ஒன்றெனப்பலவென - ஏகப்ரகாரமென்றும் அநேகப்ரகாரமாதிஷ்டிதமென்றும், ஒருவன் ப்ரதாநனென்றும் தனித்தனியே ப்ரதாநரென்றும். அறிவரும் - அறிவரிதான. வடிவினுள் - வடிவுக்குள்ளே. நின்ற - வர்த்திக்கிற. நன்று - விலக்ஷணமான. எழில் - அபஹதபாப்மத்வாதிகுணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையனுமான. நாரணன் - நாராயணாநுவாகாதிஸித்தனான ஸமஸ்த சிதசிதந்தராத்மாவான நாராயணன். நான்முகன் - சதுர்வேதபாராயணார்த்தமும் ப்ரஹ்மாண்ட ஸ்ருஷ்டிக்குமுபயுக்தமான முகபேதத்தையுடைய சதுர்முகன். அரன் - ஸம்ஹாரைகஸ்வபாவனான ஹரன். என்னுமிவரை - என்று தத்தத்ஸ்வபாவவைஶத்யம்பிறக்கும்படி ப்ரமாணங்களாலே சொல்லப்பட்டவர்களை. ஒன்ற - ஒருவர்பக்கல் ப்ராதாந்யபக்ஷபாதமற ஏகாகாரதயா. நும்மனத்துவைத்து - உங்கள் நெஞ்சிலே வைத்து. உள்ளி - அவர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை ஸப்ரமாணமாக வாராய்ந்து. நும்மிருபசையறுத்து - உங்கள் ப்ரதிபத்திதோஷத்தாலே யிருவர்பக்கலிலுமுண்டான ஈஶ்வரஸங்கத்தையறுத்து. அவனிடை - அந்த நாரணன்பக்கலிலே. நம்முடை - நம்முடைய. நாள் - ஆயுஸ்ஸுள்ள காலத்திலே. “ஏகபக்தி:” (ஏகபக்தி:) என்கிறபடியே. நன்றென - நன்றான. நலம் - ஸ்நேஹத்தை. செய்வது - பண்ணுவது.. .. .. *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

“அப்படியே செய்கிறோம்” என்றாறியிருந்தார்கள்; அய்யோ! நீங்கள், உங்களுடைய ஆயுஸ்ஸினுடைய ஸ்திதியும், இழக்கிறவிஷயத்

தின் நன்மையு மறியாமையிறே ஆறியிருக்கிறது; நீங்கள் முடிந்துபோவதற்குமுன்னே நிரூபோபாயங்களாலே வஸ்து இன்னதென்று நிரூபித்து, நிரூபித்தனவனபக்கலிலே கடுக பக்தியைப் பண்ணப்பாருங்கோளென்று கீழ்ப்பாட்டுக்கு மேஷமாயிருக்கிற இப்பாட்டும். நீங்களமந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே கடுக்கச்செய்துகொடுநின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும், "செய்கிறோம்" என்று செய்யவொண்ணாதென்கிறது இதுவே விசேஷம் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டில.

(ஒன்றென) மூவா பரதாரராய மூவாகும் மூன்று ஶரீரமுண்டாயத்தோற்றுகையாலே, மூன்று ஶரீரத்திலு மொருவனே யதிஷ்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறானோ', அன்றியே மூன்றிலும் மூன்றுசேதந ரதிஷ்ட்டித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களோ! என்று அறியவரியவடிவுகளையுடையராயிற்கிற. ஏகாதமாதிஷ்டிதமோ! அநேகாதமாதிஷ்டிதமோ! என்று அறியவரிதான வடிவையுடையராயின்ற. (நன்றெழில்நாரணன) அநயபரமான நாராயணநுவாகாதிகளை நினைக்கிறா. எழிலென்று - "சுவஹஸ்தவாஹ்லாதிவெர்ராஜெவவஸகொநாராயண:" (அபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயண:) என்கிறபுகழைநினைக்கிறது. (நன்றெழில) ருபஸ்ரீயைப்பாரத்தவாறே "கண்டவாறறுலதனதேயுலகென நின்றான" என்கிறபடியே ஸாவரக்ஷகனிவனேயென்னலாம்.

(நாரணன) திருநாமத்தைப்பாரத்தவாறே தன்னை யொழிந்த தடைய பரகாரமாயக்கொண்டு தானபரகாரியாயிருப்பா னொருவனென்று தோற்றியிருக்கும். (நான்முகன) ஒருவன், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேவந்தால நாலுவேதங்களையு முச்சரிக்கைக்கு நாலுமுகத்தை யுடையனாய ஸ்ருஷ்டிகாரயமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். (அரன) ஒருவன ஸம்ஹாரத்ருதவமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்தந:" (ஸருஷ்டிஸ்திதயந்தகரணிம பரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம ஸஸமஜ்ஞாமயாதிபகவாநேகஏவஜநார்தந:) என்கிறபடியே. ஸம்ஜ்ஞைகளில வந்தாலொகக வேடுக்கலாய விஷ்ணுஶப்தத்தோடு பர்யாயமான ஜநார்த்தநஶப்தத்தையிட்டுத் தலைக்கட்டுகையாலே தானே பரதாநனென்று தோற்றுமபடியாயிருக்கும்.

இப்படி விஸத்ருஶ ஸ்வபாவராயிருக்கிறவிவர்களை (ஒன்றுமமரத்துவைத்து) அவனையொழிந்த விருவரிலே யொருவனுக்கு உத்கர்ஷமவேணுமென்றுதல, நிரூபிப்பதற்கு முன்னே யிவனுக்கு உத்கர்ஷம வேணுமென்றுதல் பாராதே ஒருபடிப்பட்ட வுங்கள் நெஞ்சிலே வைப்பது. (உள்ளி) உள்ளுவது - ஶ்ருதிந்யாயங்களாலே பாராய்வது. அவ

ரங்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை இப்படியாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்து ப்ரதாநமாயிரண்டப்ரதாநமாய்த்தோற்றும், தோற்றினவாறே (நும்மிருபசையறுத்து) அவ்விரண்டிலும் நீங்கள் பண்ணுகிற நசையைத் தவிருவது. வஸ்துகதமாய் வருவதொரு வுத்கர்ஷமில்லை, நீங்களேறிடுகிற விவற்றைத்தவிருவது. (நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை) இப்படி நிர்ணீதனானவனபக்கலிலே "இவன் நமக்குக் கைப்புகுந்தான்" என்று உங்களுக்கேறத்தேற்றம்பிறக்கும்படி அநந்யப்ரயோஜநமான பக்தியைப் பண்ணப்பாருங்கோள். க்ரமத்திலே செய்கிறோமென்றிருந்தார்கள் (நம்முடைநாளே) கெடுவீர்காள்!, நம்முடையாயுஸ்ஸின் நிலையறிவீர்கோளே! கடுக வாப்ரயிக்கப்பாருங்கோள். "நம்முடைநாள்" என்னுங் காட்டில் - ஆயுஸ்ஸின்நிலையை யறிந்தபடி யென்னென்னில், முன்பே "மின்னின்நிலையில" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஒருவனிரண்டுகத்தையு மடைத்துக்கொண்டு கிடந்துறங்காநின்றால், நெருப்புப்பற்றி யெரியாநின்றால், "அவிக்கிறோம்" என்றிருக்கலாமோ; [நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ । ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம்] (நந்தந்த்யுதிதஆதித்யேநந்தந்த்யஸ்தமிதேரவௌ । ஆத்மநோநாவபுத்யந்தேமநுஷ்யாஜீவிதக்ஷயம்) ஆதித்யோதயத்திலேவந்தவாறே "த்ரவ்யார்ஜநகாலம்வந்தது" என்று உகப்பார்கள், அவனஸ்தமித்தவாறே "அபிமதவிஷயங்களோடே ரமிக்கைக்குக் காலம்வந்தது" என்றுகப்பார்கள், சாவிவெடுந்தீபோலே தங்களாயுஸ்ஸு குறைகிறதென்றறியாதிரா நின்றார்களென்றுகின்றதிறே. .. . . , ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (ஒன்றென்றித்யாதி) "நம்முடைநாளே" என்றதை ப்ரதாநமாக்கிக்கொண்டு, "நலஞ்செய்வதவனிடை" என்னுமளவுஞ் சடாக்ஷிந்து ஸங்கதி (அப்படியே மித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) நன்மையுமென்றது - "நன்றெழிஞானன்" என்றதைப்பற்ற "நலஞ்செய்வது" என்றதைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணப்பாருங்கோளென்றது) திரிபாட்டிலிருக்கு விசேஷமில்லையோ வென்ன (நீக்கலித்யாதி).

ஒன்றெனப் பலவென வறிவரும் நன்றெழிஞானனென்னன வமையாதோ, "வடிவிறுணின்ற" என்னவேணுமோவென்ன, இது கோடியுத்தாபநார்த்தமென்கிறார் (மூவராபரதாநராயித்யாதி) ஶரீரம் மூன்றுகையாலே மூவரென்னலாயிருக்கும்; அந்த வந்தஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து, ப்ரபலமாய் துலயமாயிருந்துள்ள மூன்றுகார்யங்களைச் செய்கையாலே ஏகைககார்யஶக்தியைப் பார்த்தால இவனே ஸர்வஶக்தன். இவனே ஸர்வஶக்தன்" என்று தோற்றுகையாலே யொருவனே 'யென்னலாயிருக்குமென்னுதாத்பர்யம். போக்ஷாரோதம் (ஏகாத்மாதிஷ்டிதமோ

(... யாதி) ஒன்று-ஒன்றாலேயதிஷ்டிதம், பல-பலராலேயதிஷ்டிதம். "அறிவருமடிவினுள்" என்றதுக்கு முந்தின யோஜனையில - அறியவருமைக்கு ஹேதுவானவடிவிலென்றர்த்தம், த்விதீய யோஜனையில், அறிவருகைக்கு விஷயமான வென்றர்த்தம். வடிவு - ஸ்வபாவமாதல், ஶரீரமாதல்.

நன்மைக்கர்த்தம் (அநந்யபரமானவித்யாதி) எதிர்வினையறுகைக்கர்த்தம் (அபஹதபாப்மேத்யாதி)

விக்ரஹத்தில நன்றென்பதென்ன வாதாந்தரம் (ருபஶ்ரீயைப்பாத்தாதி) தேசு நன்மையேதென்ன (கண்டவாற்றாலேதனதேயாதி) ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான சேஷ்டிதப்ரகாரங்களாலே ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக லோகம் தனக்கே சேஷமென்று நாட்டாகச்சொல்லுமபடி நின்றவென்றபடி. ஸுபாலோபநிஷத் "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:) அஸ்யார்த்த:, ஸர்வபூதஸ்ய - ஸத்தாவத்வஸ்துவாசித்வாத் உபயவிபூதியந்தர்கத சித் அசித்வஸ்துஜாதம் பூதஶப்தேநோக்தவா, தஸ்யாந்தராத்மதயாஸ்தித இத்யாத்த: அபஹதபாப்மா - ஸர்வாந்தராத்மத்வேபி வ்யாப்யகத தோஷாஸம்ஸ்பருஷ்ட:. திவ்ய: - திவிஸ்தித:. பரமபதநிலய இத்யர்த்த. தேவ:-த்யோதமாநத்வாதிகுணோபேத:. ஏக: - அத்விதீய:. ஸமாப்யதிகரஹித: ஏவம்பூதஶ்சௌ (நாராயண இதி) "ருபஶ்ரீயைப் பாத்தவாறே" என்றவிடத்திலே "ஸ்ரியா பரமயா ... தாம்நா சித்தைஶ்ச ... ஸ்ரீ ... " (ஶ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்தைஶ்சைஶ்சித்தசித்தைரபரைஶ்சைஶ்சித நிரஹங்காரபரைரபரைஶ்சைஶ்சித் நிஶ்சிந்த்வதே த்வமிவிபஶ்சிதாஶ்ரிதருத்வம்) என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம். அநிஹ்நபரை:-ஸ்வாபாவிகை:. அபரைஶ்சைஶ்சித - அதிமாநுஷஶீலத்யாக்ஷாந்த்யாதிபிரித்யர்த்த:. "ஶ்ரிய ஏவைஷ மஹிமா ..." (ருபமேவாஸ்யை தந்மஹிமாநமவ்யாசஷ்டே) என்று ரூபத்தைமஹிமஜ்ஞாபகமாகச்சொல்லிற்றிறே.

பஹுவ்ரீஹியிலர்த்தம் (திருநாமத்தையித்யாதி) பாஹுமாவுக்க பரத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது - "நான்முகன்" என்கிற நாமமென்கிறா (ஒருவனித்யாதி) நாலுவேதங்களையுமென்றதுக்கு - ப்ரமாணநிர ஜ்ஞாநத்வத்திலேதாத்பர்யம். "அரன்" என்றதும - ருத்ரனுக்குப்ரத்வஸூசகமான நாமமென்கிறா (ஒருவனித்யாதி) "நாரணன்" என்றதுக்கர்த்தம - ஸமஸ்தமும் ப்ரகாரமாய்த் தான் ப்ரகாரியாயிருக்குமென்று சொன்னபோதே யவனுக்கு ப்ராதாந்ய தோற்றுமிறே.

அவன் ப்ரதாநனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்தேத்யாதி) இதம்பரதமேமஶ தவிதீயே "ஜநார்த்தந: என்கிறபடியே" என்றவநந்தரம், இத்திரித்தேஶமும் என்று வாக்யஶேஷம். அதெங்ஙனேயென்ன (ஸமஜ்ஜநேஜனி த்யாதி) "ஒக்கவெண்ணெக்கலாய" என்றவநந்தரம், இருக்கிறவென்று வாக்யஶேஷம். "ப்ரதாநனென்றுதோற்றுமபடியாயிருக்கும்" என்றவநந்தரம், அப்படியே

மிக்கு "நன்னெஞ்சில" என்கிற விசேஷணத்தாலிவனே பாதகனென்னுந் தோற்றுகிறது என்று வாக்யசேஷம்

விஸத்ருசஸ்வபாவா-விருத்தஸ்வபாவா. ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்களாலே வைஸாத்ருச்யம். ஒன்ற - ஒருபடிப்பட்ட. ச்ருதிந்யாயங்களாலே ச்ருதியாலும் ந்யாயங்களாலும் ந்யாயங்கள் - யுக்திகள். உளி - விசாரித்து.

பசை - நசை. "நும" என்றதுக்கு பாவம (வஸ்துகத்தமாயித்யாதி)

ஏற - மநஸ்ஸிலேயேறும்படி. தேற்றம் - தெளிவு. (அந்யபரயோஜநமானபக்தி) ஸாத்யபக்தி.

"நம்முடைநாள" என்றதுக்கு-அஸ்தத்ரத்வத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (கெடுவிர்கா ளித்யாதி) கெடுவிர்காள - துஷ்டாத்மாக்களே. இவ்விடத்தில "ஸத்ருசஸ்ஸம்ஸாரிணாம் ஸ்வாமீ ஸர்வேஷாம் ஸோகவர்த்தநே। தச்சாக்யம் ஸர்வபூதாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யாஜ்ஞாநதோஷதஃ" (ஸம்பந்த ஸஸம்பந்தஸ்ஸம்ஸாரோ யேஷாம் ஸ்வாமிநம் பஸ்மோபமம। தச்சஞ்சலமாயம்ச ஸ்வாயஸ்யாஜ்ஞாநதோஷதஃ) என்றதுஸந்தேயம். "நம்முடைநாள" என்றதுக்கு அநாத்ராஹத்வத்தாலு மாறியிருக்கப்போகாதென்று பாவாந்தரம (ஒருவனித்யாதி) ஆயஸ்ஸு தான ஸதத்ரமானாலும் ஸம்ஸாரிவருந்தியாகிறவநாதத்விசேஷம வருகிறபடியை யநுஸந்தித்தாலாறியிருக்கவொண்ணாது, அவனை கடுக வாச்ரயிக்கவேணுமென்றபடி.

ஆயுஸ்ஸினஸ்தைர்யத்துக்குப் ப்ரமாணம் (நந்தந்தீத்யாதி) இதம்யோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே பரதம் ப்ரதி ராமவசநம். மநுஷ்யாஃ ஆத்மநஃ ஜீவிதக்ஷயம் நாவபுத்யந்தே இதயந்வயஃ. "சாலிலெடுத்த நீர்போலே" என்றவிடத்தில, "ஆயுஃ பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்பஃ" (ஆயுஃ பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்பஃ) என்றதுஸந்தேயம். சாலிலெடுத்த நீரென்றது - ஆயுஸ்ஸினுடைய வல்பத்தையும், க்ஷயத்தினுடைய ப்ரத்யக்ஷத்தையுந் தோற்றுகைக்காக. குளத்தில நீர்வற்றுகிறதுதெரியாதிறே.

ஒன்றென்வென்றுசொல்லி, நும்மிருபசையறுத்து அவனிடை நன்றெனநலம்செய்வது நம்முடைநாளே இத்யந்வயஃ. (ஒன்றெனப்பலவென்வறிவருமவடிவினுள்நின்ற) ஏகத்வமாகிஷ்டிதமென்று மநேகத்வமாதிஷ்டிதமென்றும்-ஒருவனே ப்ரதாநனென்னும், தனித்தனியே ப்ரதாநரென்று மறிபவரிதான வடிவுகளுள்ளே வர்த்திக்கிறவென்று பாதார்த்தம். (நன்றெழில்நாரணன) விலக்ஷணமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய நாரணன ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நாளுநின்றடுநம்பழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளுமோர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி
நாளுநந்திருவுடையடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி
மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவல்லமே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாளுநின்றடும) இப்படி யநந்யப்ரயோஜநராயக்கொண்டு நந் திருவுடையடிகடநலங்கழலவணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு பாதகமா யநாதிகால ஸஞ்சிதமாய பகவதநுபவவிரோதியான நம்முடைய கொடுவினையெல்லாம வணங்கின வப்போதேமாளும. இனியொருநாளு மொருகுறையிலலை, நாமபேக்ஷித்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறலாம. இப்படி சிரகாலங்கூட பலவத்ஸாத்யமான பக்தியோகத்தை ஸாதிக்கைக்குக்காலமும் பலமுமின்றியே அந்திமதஶாபந்நராளுரிழ்த்து போமித்தனையோவென்னில; அந்த அந்திமதஶையிலேயாகிலும, ஓரஞ்சலிமாதரமாதல, ஒருக்திமாதரமாதல, ஒருஸ்மருதிமாதரமாதலவன்றிறத்திலேசெய்ய, அந்தபக்தியோகத்திலும நன்றெனகிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

ப்ரதிபந்தகங்களானவையெலலாம் ருலையுமெனகிறார.

மன்னகம் - மன்னகத்தை. மலம் - தரிமூர்த்திஸாமயாஶங்கையாலுண்டான ஸம்ஶயமாகிறமலம. அற - அறும்படி கழுவி - விவேகத்தாலேபரிஶுத்தமாக்கி. நாளும - நமக்கபிமதமானநாடோறும. நம் - நமக்கேகூறுபட்ட. திருவுடை-ஸ்ரீமானுன. அடிகள்தம - ஸவாமியினுடைய. நலம - ஸாவஸமாஶ்ரயணீயமாயபோக்யமுமான. கழல - திருவடிகளை. வணங்கின - ஆஶ்ரயிக்கில. நாளும் - நாடோறும. நின்று - விடாதேநின்று. அடும - பரிதபிப்பதாய. நம - நமபுத்திபூர்வகமாகசமகருததேடின. பழமை - அநாதிஸித்தமாய. அங்கொடுவினை - மிகவும க்ரூரமான அகருத்யகரணுதிபாபஙகள. உடனே - ஆஶ்ரயணஸமகாலத்திலே. மாளும-நஶிக்கும். ஓர்குறைவிலலை - ஸவாபிமதத்தில் குறைகிடப்பதொன்றுமிலலை.

இப்படியாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் மாளுமோரிடத்திலும - ஶரீரவிஶ்லேஷதஶயிலும. வணகொடு - ஆஶ்ரயணத்தோடே. மாளவது - முடியிலுமதுவே. வலம - பரபலம. " ஹித்வாஸஞ்சிதகர்மாணி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி " (ஸத்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்மநிர்வாணமருச்சதி) என்னுமாபோலே. " வணங்கி " என்றம்பாடமாம-வணங்கவென்று திருசதிசசொலலுவாருமுளர .. ..*

ஈடு - எட்டாம் பாட்டு.

ஒருநாளாகிலும மூற்பட்டதுடலாக வாஶ்ரயிக்கசசொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம நாஙகள் பண்ணிவைத்தபாபங்கள விலக்காவோ ! இனி காலந்தானுண்டோவென்ன ; நீஙகளாஶ்ரயணத்திலே யொருப்படவே விரோதிகளடஙகலும் நஶிக்கும, ஸ்ரியஃபதி ஸமாஶ்ரயணமாகையாலே காலங்கழிந்ததென்றிருக்கவுமவேண்டா, நீஙகள தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித்தளர்நடக்குமபோது அக்கோலோடேசாயவுமமையுமெனகிறார்

(நாளுநின்றடும்) நாளதோறுமிடைவிடாதேநின்று நலிவிக்க கடவதான. பரமாணுகதமான பரிமாண்டால்யாதிகள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், பகவதஸ்வரூபத்தோபாதிகுணங்கள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், நித்யவஸ்துவாய நித்யபரதந்த்ரமாய்ப் போராநிற்கச்செய்தே அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் நித்யமாயப்போருகிறதிறே. (நம) "ஷிஷயந்தஃபாபகருத்யாம" (தவிஷயந்தஃபாபகருதயாம) என்கிறபடியே பிறர் தாயசல் பிளந்தேறிடவந்ததல்ல, நெஞ்சுணரநாமே பண்ணிவைத்தவை. [ஸஹஸ்ரதவ ஸ்ரூம்ஸஹாவிகிம்வா] [அபூதபூர்வமமபாவிகிமவா] என்கு, முனபு அநுபவியாததாய, மேலநுபாவ்யமாயிருப்பதொன்றுண்டோ [ஸஹ்யம்ஸஹ] [ஸாவமஸஹ] எலலாமபொறுக்கவலலேன். [ஜேஸ்ராஜம் ஹிதுஃகம்] [மேஸமாஜமஹிதுஃகம] தன்காயபொறுத கொமபுண்டோ! என்று சொல்லலாமபடியிறே நாமேபண்ணிவைக்கும வையிருப்பது. (பழமை) அதுதானின்று நேற்றன்றியே பழையதாயிருக்கை. (அம) அம என்று - கரொளாயத்தைபபற்றச சொல்லுகிறது. (கொடுவினை) அநுபவவிநாஸ்யமாயிருக்கை. (உடனேமாளும) ஆஸ்ரயணகாலததிலே நசிக்கும.

"யதேஷீகதூலமக்னௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவமஹாஸ்யஸர்வே பாபமாநஃ ப்ரதூயந்தே" (யதேஷீகதூலமக்னௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவமஹாஸ்யஸாவேபாபமாநஃ ப்ரதூயந்தே) "மேருமந்தரமாத்ரோபி" (மேருமந்தரமாதரோபி) என்றுசொல்லுகிறபடியே. விரோதிபோமளவேயோ! (ஓர்குறைவில்லை) மேலுமொருவிரோதங்கள் வாராதென்னுதல; ஸாவாபிமதங்களும் பூர்ணமாமென்னுதல். [கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்தஃ ப்ரணஶ்யதி] [கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபகதஃப்ரணஶ்யதி] அர்ஜுந, இவ்வாத்ததில நம்மை விஶ்வஸித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணு; நம்மைப்பற்றினவர்களுக்கு ஙாததம வாராதுகாண். பகவதஸமாஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்கும விணகிடக்கைக்கும அகிநாவிஞ சேதநபோலே என்ன சோதிதியுண்டு, அஸங்கதம். [துராசாரோபி] [துராசாரோபி] செய்யக்கடவதல்லாதவற்றைச் செய்துபோருவது. [ஸர்வாஶீ] [ஸாவாஶீ] அபோஜ்யபோஜநங்களைப்பண்ணுவது. [க்ருதக்நஃ] [கருதகநஃ] உபகரித்தவிஷயததிலே அபகாரததைபபண்ணுவது. [நாஸ்திகஃ] [நாஸ்திகஃ] வைதிகமாயாதையை யிலலையென்றுபோருவது.

[புரா] [புரா] இதுதான் பழையதாயப்போருவது. [ஸமாஶ்ரயேதிதயாதி] "இவனநுகூலிப்பதெப்போதோ" என்று ஏற்கவே ய

வசரம்பார்த்திருக்கிறவனைப்பற்றி யநுகூலிக்குமாகில பின்னையவனை நித்
தோஷனாக பரதிபததி பண்ணுவது. ஏனென்னெனனில [பரபாவாதபர
மாதமந:] இவனைகக்குறைய நினைகைகையாவது - பகவதபரபாவததைகக்கு
றையநினைககையிறே. "நவாஸு-தேவபக்தா நாமஸுபம்விதயதே க்வசித்"
(நவாஸுதேவபகதாநாமஸுபம்விதயதேகவசித) என்னுமாபோலே.

இனிசசெயயபவேணடுவதொன்றுண்டு (மனனககமலமறககழுவி)
ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராகள நடுவேகலசிநின்றால், "இவனோ கட
வான, மறறையவாகளோ" என்று ஸமஶயிககுமதுதவிர்ந்து, "ஸர்வே
ஶ்வரனேகடவான" என்கிற அநதஃகரணஶுத்தியுண்டாகவேணும். * தி
ருவடிதன்நாமம்மறந்தும புறநதொழாதொழியுமிததனையேவேண்டுவது.
(நாளும) அபாவணிகடல் தீணடலாகாதெனனுமாபோலே பொருநி
யதியிலலை. (நந்திருவுடையடிகளதம) ஸ்ரீமானானஸ்வாமியானவனுடை
ய. இததால - நிதயயோகததைசசொலலுகிறது. "ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்
ரயித்தானாகில அவன் பலபரதனாகிறான, பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக
பபறறவேணடுகிறதென்" என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக்கேட்க, "'நாளு
நந்திருவுடையடிகள தநநலங்கழல்வணஙகி' என்று - அவள் முனனாக
வாஶ்ரயிககவேணுமென்று நின்றதுகணடோ" என்றருளிச்செயது, "அ
வனையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில இவன்குற்றம்பாராதே தனனிழலிலே இவ
னைவைதது, அவன்பககலமுகமபெறறவாறே குறறததைபபொறுப்பிக
குமவள முனனாகபபற்றவேணும.

இபபடிசிரகாலஙகூட பலவதஸாத்யமான பக்தியோகத்தை ஸா
திககைககுக்காலமும பலமுமின்றியே அநதிமதஶாபநராணாரிழந்துபோ
மிததனையோவெனனில ; அந்த அநதிமதஶையிலேயாகிலும, ஓரஞ்சலி
மாத்ரமாதல், ஒருகதிமாத்ரமாதல, ஒருஸ்ம்ருதிமாத்ரமாத வெனறிறத்
திலேசெய்ய, அநதபகதியோகததிலும நனறெனகிறா ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்

எட்டாம்பாட்டு. (நாளுமிதயாதி) "அங்கொடுவினையுடனேமாளும், வண
ஙகோடுமோளவதுவலமே" இதயாதியைபபறற பரஶ்ரோத்தரூபேணஸங்கதி (ஒ
ருநாளாகிலுமிதயாதி) (விலக்காவோ) பரதிபநதகஙகளாகாவோ. (காலநதானு
ணடோ) வருநதியொருபடி யாஶ்ரயிககிறேனெனறாலும, இனியிருக்கப்போகிற
தலபகாலமாகையாலே காலநதானுண்டோவெனறபடி. ஆஶ்ரயணததிலேயொரு
பபடவேயெனறது- "வணஙகி" எனறததைபபறற. விரோதிகளடஙகலும நஶிக்
குமெனறது - "உடனேமாளும்" என்றததைபபறற. ஸ்ரீபதி ஸமாஶ்ரயணமெ
ன்றது - "திருவுடையடிகள" எனறத்தைபபற்ற. "மாளுமோரிடததிலும" இத

யாசியைப்பற்ற (நீங்கள்தண்டுகொளாயித்யாதி) தண்டத்தையே சாலாகப்பல்லா ஞானறிந்துனறிந்த தம்மாறி நடப்பதற்கு முன்னே.

நாளுநின்றடுமென்று - வினைகளுநித்யதையும், நம என்று - பாரதந்த்ர்ய முந்தோற்றுகிறது, வினைதான் அசித்ஸம்ஸர்க்கௌபாதிகமாகையாலே யநித்ய மாசிவிறே யிருநித்யமாவது, அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஜ்ஞமபாரதந்த்ரமாயிறேயிருப்ப து, பாரதந்த்ர்யமும் நித்யத்வமும் பரஸ்பரவிருத்தங்களன்றோவென்ன, வ்யாக்யாதாவருளிச்செய்கிறார் (பரமாணுகத்தேத்யாதி) யத்வா, (நாளுநின்றடும்) நித்யமுமாய் பரதந்த்ரமுமான வாத்மவஸ்துவை நாடோறுமிடைவிடாமல் நின்று ஹிம்ஸிக்கக்கடவதான என்று ஸ்வபதார்த்தமாகையாலே, நித்யவஸ்துவுக்கு நித்ய பாரதந்த்ர்யமகூடுமோவென்கிற ஶங்கையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகப் பரிஹரித்துக் கொண்டு, இப்படி நித்யமாய் பரதந்த்ரமான வாத்மவஸ்துவையாகந்துககாமம் நலி கைக்கு ஹேதுவேதென்கிற ஶங்கையையும் பரிஹரிக்கிறார் (பரமாணுகத்தேத்யாதி) பரிமாணமல்பம் - பரமாணுகத்த பரிமாணம். நித்யமாய் - அநாதியாய்.

பாபமாகில் நமமதென்று ஸித்தமாயிருக்க, "நம" என்று விஶேஷிக்கிறது கருபாவம் (த்விஷந்த இத்யாதி) ஶாட்யாயநஶாகாயாம் 'ஸஹஸ்ரதலாக்ருதிஞ்சிஷ்ந்தாவேக்ருதிம்" (ஸஹஸ்ரதளஸாத்ருஶ்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்) க்ருத்வா - வ்யாபார:. "நாமேபண்ணினைத்தவை" என்றதா லபலித்தத்தை ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திமுகேந தாஶிப்பிக்கிறார் (அபூர்வபூர்வமித்யாதி) இதுக்கர்த்தம் (எனக்கித்யாதி)

"நாளுநின்றடும்" என்றிருக்க, "பழமை" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்கு பாவம் (அநாதியித்யாதி) பாபத்துக்கழகாவது - "நல்லபாம்பு" என்னுமாபோலே கொள்ளாயத்தைச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அம்மென்றித்யாதி) கொள்ளாயமே வகளவென்ன (அநுபவவிநாஶ்யமித்யாதி) பழமையென்று - அடுக்கிறத்திறபழமை விவக்ஷிதம்.

ஆஶ்ரயித்தால் பூர்வாகம்போமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணங்கள் (யதேஷீகேத்யாதி) சாந்தோக்யேவைஶ்வாநரவித்யாயாம். இஷீகதூலம் - நாணற்பஞ்சு. ப்ரோதம் - போடப்பட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே அஷ்டஷஷ்டத்யத்யாயே, "ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்மஶதைஶ்சிதம் | பாபராஶிம் தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல: | மேருமந்தரமாத்ரோபி ராஶி: பாபஸ்ய கர்மண: | கேஶவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஶ்யதி" (ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்மஶதைஸ்சிதம் | பாபராஶிந்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல: | மேருமந்தரமாத்ரோபி ராஶி:பாபஸ்யகர்மண: | கேஶவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவநஶ்யதி"

"ஓர்குறைவில்லை" என்றதுக்கு - பூர்வாகங்கள் நஶிக்குமளவேயன்று, உத்தராகமும் ஶ்லேஷியாதென்னுதல், அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரமன்றிக்கே யிஷ்ட ப்ராப்தியுமுண்டென்னுதல். இதனையடைவே யருளிச்செய்கிறார் (மேலுமித்யாதி) இவ்விடத்திலே, "யதா புஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்த ஏவமேவம்

ஸிவாவ:கஹநஸிஷ்யதே " (யதாபுஷகரபலாஸஆபோநஸ்லிஷ்யநதே ஏ வமேவமவிதிபாபம காமநஸலிஷ்யதே) இதயாதயோபிபரோதா:, " ஸர்வாபிமத ஙதாுமபராணமாம " எனகிறவிடததில, " ... " (தவநதங்கரிமுதநதி ஸ) " ... " (ஸாவமாபநோதிஸர்வஸ:) " ... ஜநவாநோதி " (ஸாவாநகாமாநவாபநோதி) இதயாதயோபிப்ரோதா:.

உசததாரகாஸலேஷததகக ப்ரமாணதரயம் (கௌநதேயேதயாதி ' (அத திரலிருசேதபோலே) அக்திகரும லேசநததுகருமபோலே. அனநதரே, பூர்வா சராஸததக்கு பரமாணம (தாராசரோபி, நவாஸதேவேதயாதி) எனனமமா ம பகவதகிதாஸநவமே " ... ஸிதத ... | ... | ... " (அபிசேதஸதுராசாரோபஜதேமாமநநயபாக | ஸாதுரேவஸமநதவ் யஸஸம்யகவயவஸிதோஹிஸ: | க்ஷிபரம்பவதிதாமாதமா ஸஸ்வசசாநதிநிகசச தி | கௌநதேயபரதிஜாநீஹிநமேபகத:பரணஸ்யதி) பாரதேஸாதவதேச, " ... ... | ... ... " (தாராசரோபிஸாவாஸ்ரீகருததநோநாஸதிஃபுரா | ஸமாஸரயேதாதிதேவம்ஸ்ர ததயாஸரணம்யதி | நிரததோஷம்விததிதமஜநதும பரபாவாநபரமாதமா:) ஸ்ரீ ஸஹஸரநாமாதயாயே, " ... | ... " (நவாஸதேவபகதா நாமஸுபம்வித்யதேகவசித | ஜநமமருதயுஜராவ்யாதி பயமவாப்யுபஜாயதே) ஸ மயகவயவஸிதஃ - தருடாதயவஸாயயுகதஃ.

(இததான் பழையதாயபபோருவது) " ... " (தாராசாரஸஸமாஸ்ரயேத) எனறபோதே பூர்வதவம் ஸிததமாயிருககசசெயதே " புரா " எனகிறது - அநாதித்வாபிபராயமெனறு கருதது. ஏறசவேயெனறது - ஆதிஸபதாாததம. அவஸரமபாாததிருககிறவனையெனறது - " ... " (தி வகீடா) இதயாதியில கதயாத்தமும்சொலலுகையாலே, " ... " (கதயர்ததாஃபுததயாததாஃ) என்றததைபபறற.

(ஸாவேஸ்வரனிதயாதி) கீழிரண்டுபாட்டிலே பரஸகதமாகையாலே ப்ர கரணுகுணமாக " மலம " எனறு இஸ்ஸமஸயத்தைச சொலலுகிறதென்று தா தபாயம். தேவதாநதர பரதவபுததி தவிரவேணுமோவென்ன (திருவடியிதயா தி) ஸவாமியுடைய திருநாமததை மறநதும தததவ்யதிரிகத க்ஷுதரதேவதைகளை ததொழாத மஹாபரபாவரானவாகளை. மேலே, " மாளுமோரிடததிலும " என் கையாலும, " ... " (ஸகருதேவஹிஸாஸதராாததஃ) இத்யாதியாலும், " நாளும் " என்றது - காலனையததயாபாவபரமெனகிரு (அப

ரவணிதயாதி) அதர "ஶ்வத்தமஸ்மிந் ராஜஞ் நித்யம் ஸேவேத நஸ்ப்ருஶேத் | மந்தவாரே ஸ்ப்ருஶேத் பூர்வமபரம் வர்ஜ்ய ஸ்ப்ருஶேத்" (அஶவததமஸமி நராஜஞசநிதயமஸேவேதநஸபருஶேத | மநதவாரேஸபருஶேதபூாவமபரமபா வாஜஸபருஶேத) எனறததநுஸநதேயம. நாளும் - ஏதேனுமொருகாலத்திலே.

(நமதிருவுடையடிகள) நம - நமககு ஸவாமிநியான பிராட்டியை யுடையருன ஸவாமியானவனுடைய. இததால - மதுப்பால. நதஸம்ஸாகேகோஷதி நவமாதராதயோவேதிபாவ:. புருஷகாரமவஶயாபேக்ஷிதமெனனுமதக்குஸமவாதம (ஸாவேஶவரிணோயிதயாதி) இஙகே, "நிக்ரஹாத்வாரணம் காலே ஸந்துக்ஷண உநுக்ரஹே | ஶக்திர்காரஹமதே க்ருத்யமேதத்த்வயம் ஶ்ரிய:" (நிககஹாத வாரணம்காலேஸநதுக்ஷணமநுகரஹே | அஸ்திகாமாஹபலதேகருதயமேதததவயமஶ்ரிய:)" எனறதநுஸநதேயம. பரமாணமருளிசசெயது உபபததியருளிசசெயகிருா. (அவனிதயாதி) (பறறவேணும்) எனறுபபததியு மருளிசசெயதாாதிதிஶேஷ:.

நனமைககாததம (அவளிதயாதி) வணங்கவெனறு காடடும்படி யெநதனெயெனன (வணஙகியெனகிற விதயாதி) வினையெச்சம் - கரியாஸஙகோசம். வணங்கியெனகிறது - கரியாருபமாகையாலே, அததை ஸஙகோசிதது வணஙகவெனகிறதெனறபடி. அதாவது, வணஙகியெனருல் - கரியையினுடையயாவததநுஷடாநநதோனறும, வணஙகவெனருல - கரியையினுடைய வுபகரமமாதரந தோனறுமென்றபடி. வணங்கவெனறு ஶிக்ஷிததுக கநுகுணமாக வநவயிககிருா (வணஙகநாளுமிதயாதி) "ஆஶரயணததிலேயொருபபடவே" எனறவவதாரிகாநுகுணமாக," வணஙகவெனறதுககு - வணஙகுகையிலே யொருபபடடவெனறபடி.

(முடிகிறவொருக்ஷணததிலும) இடமெனறு காலததைச்சொல்லி, அததால் க்ஷண ததைசசொலலுகிறதெனறபடி. (சீரைபபாயை) சீரையையும் பாயையும்.

விவரணம (ப்ரேஷடடமெனனுதலெனறு) ரலயோரபேத:. தவிதீயாததம் (பலவததரமெனனுதலெனறு) பவயோரபேத:.

ஏததுபபாதநம (அவனையுமிதயாதி) பலிதம் (இததாலிதயாதி) யுததகாணடே ஷடதரிமஶே மாலயவநதம பரதிராவண: "த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித் | ஏஷ மே ஸஹஜோ தோஷ: ஸ்வபாவோ துரதிக்ரம:" (தவிதாபஜயேயமபயேவமநநமேயநதுகஸயசித | ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ ஸவபாவோதுரதிகரம:) "மாளுமோரிடததிலும" எனற விடததிலே, "ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி: பார்த்த நைநாம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி | ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேऽபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி" (ஏஷாபராஹமீஸததிதி:பாாததனைநாம்பராப்யவிமுஹயதி | ஸதிதவாஸயாமநதகாலேபிபரஹமநிாவாணம்ருசசதி) எனறததநுஸநதேயம. அநதகாலேடயஸயாமவிதயாயாம்ஸததிதவாபரஹமாநநதம். பராபநோதிதயாதத:. நிாவாணம - ஆநநதம் "வணங்கநாளும்" இதயாதயநவயிததவிடததிலே, "நமஜேத்தேவயோர்யாந் ஜஹத்ஸ்வ்யாதிகம் | த

ஸஹ்ராக்ஷயோஹவெஷ்ணோகஷ்ர்வாகஸஹ்ராஷி நாஸீ ” (நமஇந்த்ரேயவயோபரு யாமெதபகதப்ஸ்ரததயாநவிதஃ । தஸயாக்ஷயோபவேலலோகம் ஸ்வபாகஸ்யாபி ஸாரத) இதயாத்யநுஸந்தேயம்.

மன்னுகமலமறக்கமுவிநாளும் நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி. நாறுநின்றடுநம பழமையங்கொடுவினையுடனேமாளும, ஓர்குறைவில்லை, மாறுமோரிடத்திலும வணக்கொடுமோளவதுவலமே, இதயாதயஃ...... ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வலத்தனன்திரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்தெழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்
புலப்படப்பின்னுந்தன்னுலகத்திலகத்தனன்றுமே
சொலப்புகிலிவைபின்னுமவயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(வலத்தனன) ருத்ரனுடையவும, சதுர்முகஸ்ருஷ்டமான லோகத்தினுடையவும, சதுர்முகன்றன்னுடையவும ஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்தி ஹேதுபூதனாய், பின்னையு மாஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸ்வேநைவரூபேண ஸ்வஸேஷபூதமான ஜகத்தினுள்ளே யாஸ்ரிதர்க்குக் காணலாம்படிவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளு மிவனுடைய குணங்களைச் சொல்லப்புகில் இவை பின்னையும் உள்ளுளளுமபாயந்தமாயிருக்கும். இந்தகுணங்களையுடையனானவனை யெல்லாருமொக்க வறிந்தாஸ்ரயியாதொழிவானென்னென்னில் ; தன்பக்கல ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னை யுள்ளபடி யறியவொண்ணாததொருபடி யவர்களை மோஹிப்பித்துவைக்கு மென்கிறார்...... .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரஹ்மருத்ராதிகளு மிவனாலே லப்த ஸ்வரூபராயிருக்க, ஸர்வபூதயந்தராபூதனா யவதரித்து தத்தத்ஸஜாதீயாதிகளாலே நெஞ்சுகலங்கப்பண்ணுமென்கிறார்.

எழுதிசைமுகன - சதுர்தஶபுவந நிர்வாஹகமான வெழுச்சியையுடைய திசைமுகன. படைத்த - ஸ்வஸ்ருஷ்டமான. நலலுலகமுந்தானும - விலக்ஷணலோகமுமதானும். துந்தித்தலத்திடம்பெற - அஸங்குசிதமாகத் திருநாபியிலே யிடம்பெற்றிருக்க. திரிபுரமெரித்தவன - த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினருத்ரன். வலத்தனன்- “ வபுஷேகாத்ஸ்யஜேஸ-ஹராதுக்ஷிண-வாஹ்ஸௌஸ்ரீதாநு ” (பஶ்யைகா

தஸமேருதராந் தக்ஷிணபார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந) என்கிறபடியே வலபார்ஶ்வத்தி லான், பின்னும் - ஈஶ்வராபிமானிகளுக்கும் தன திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதுக்குமேலே. அவன் புலப்பட - காணவாராய என்றிருப்பார்க்கு கண்ணுக்கிலக்காகைக்காக. தானே - தானே - காமாதிபரதந்த்ரனன்றியிலே. தனலகத்தில் - தன்னதானலோகத்திலுள்ளே. ஆக்கத்தனன - அவதரித்துநிற்கும். சொலப்புகில் - இப்படி சொல்லப்பார்த்தோமாகில. இவை - ஏவம்விதமானகுணங்கள் பின்னும் - பின்னையும். வயிற்றுள - உள்ளேயுள்ளே யதாதமாயத நிலையாது. இவையவன்துயக்கு - இவையவன பரமிப்பிக்குமபடி.

“ வயிற்றுள ” என்று - ப்ரளயத்திலே வயிற்றுக்குள்ளேவைத்ததாகவுமாம். நந்தி - நாபி... .... ,

௯ டு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

கீழ், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய அபரத்வமும, ஸர்வேஶ்வரனுடைய பரத்வமுஞ்சொன்னார் ; இப்பாட்டில அவர்களதாங்களினைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முதபாதகனாய அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் அவர்கள் தாங்களும் காலிடமாட்டாதபூமியிலேவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில; அவன்றானருளிச்செய்ததுவைத்ததுவே ஹேது, “ பரித்ராணாயஸாதூநாம் ” (பரித்ராணாயஸாதூநாம) என்றானிறே-ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுக்கிதிலே த்வரைபிறக்கைக்காகவும ருசிஜநகனுக்கைக்காகவும வநதுபிறப்பன் ; அதினபலமாய வருமதிறே துஷ்க்ருத்துக்களுடையவிநாஶம, என்றருளிச்செய்ததுவே ஹேதுவென்கிறார்.

(வலத்தனதிரிபுரமெரித்தவன்) கீழ்ப்பாட்டுக்குக் கீழிரண்டு பாட்டாலுஞ்சொன்னவர்த்தத்தை யநுபாஷிக்கிறார். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஸமஜாதாபிமானியானருத்ரன திருமேனியில வலவருகைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபனாயிருக்கும. “ பஶ்யைகாதஶமேருத்ராந தக்ஷிணம்பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந் ” (பஶ்யைகாதஶமேருத்ராந தக்ஷிணமபார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந) என்கிறபடியே. (இடம்பெறத்துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகனபடைத்த நல்லுலகமுந்தானும) எழுச்சியையுடைய திசைமுகனபடைத்தலோகமுந்தானு மஸங்குசிதமாகத் திருநாபிகமலத்திலே யிருக்கும். “ ப்ரஹ்மாணமீஶம்கமலாஸநஸ்தம் ” (ப்ரஹ்மாணமீஶமகமலாஸநஸ்தம) என்கிறபடியே. இவை - இவர்களுடைய ஸர்வப்ரகாரரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணம். எழுச்சியாவது - சதுர்தஶ புவநத்துக்கும் நிர்வாஹகனான வளவுடைமை, ஈஶ்வரன் விரும்பிவந்தவதரிக்கையாலே “ நலலுலகம ’

என்கிறது. "ஏறுளனுமிறையோனும் திசைமுகனுமதிருமகளும், கூறுளுடிம்தனியுடமபன" என்கிறபடியே-பிராட்டிக்கும பரஹ்மாதிகளுக்குமொரு ககத திருமேனியிலே யிடஙகொடுத்துவைததால, அநதஃபுரததிலுள்ளவாகளென்று அவர்களிருப்பிடததி லிவாகளுக்குமலியவொன்ளுதபடி கூறுககொடுததுவைககும ஸெளசீல்யமாயிறே திருமேனிதானிருபபது. (இடம்பெற) ஸவிகாஸமாயிருககும. ருதரனுககு மிவவருக்குளளாக்கும நிர்வாஹகனுய சதுர்தசபுவந ஸ்ரஷ்டாவான சதுர்முகன் தானுண்டாககின நன்ருன லோகமூநதானும திருநாபிகமலததைபபற்றி லபதஸவரூபனுயிருககும. "உநதி" என்றும, "துநதி" என்றும- திருநாபிககுபபோ. (இடமபெறத்துநதி) இடமபெற, அதது, உநதிததலம, என்றுயபதம், அதில, "அதது" எனகிறபதம- சாரியைசசொலலாயப்பொருளினறியேபோய, "இடமபெறஉந்திததலம" என்கிறது. "பூதலம்" என்னுமாபோலே. (திசைமுகனபடைதத நலலுலகமுந்தானுமுநதிததலததனன்) ஸ்தநநதயபரஜைதாய மூலையையகலில நாககொடடுமாபோலே, திருநாபிகமலத்தைவிடில தனஸததை யிலலையாமபடியிருககை. இப்படியினனை ஸாவகால மும்மிவாகளிருப்பாரகளோ வெனனில, ஆபததுககளிலே திருமேனியிலே யிடஙகொடுககும். அதுமவறாகுணமாகையாலே ஆழுவாரகளெபபோது மொகக வருளிச செய்துகொணடுபோருவாகள. ஸ்ரீமுந்தர்க்குப்புறமபே நாடுகளகககவுணடாகிலும் மாளிகைக்குள்ளே செமபாலேநாழியரிசியைத தஙகளுககு வரிசையாக நினைததிருபபார்களிறே, அபபடியேயிவாகளும திருமேனியிலபண்ணிவைககுமபராபதிவிடாாகளிறே. ஒருகலககஙகளிலே அடையவனைந்தானுககுளளே குடிவாங்கியிருந்து, கலங்தெளிந்தவாறே புறமபேபுறபபடடாலு மிவவிடமினளுபற்று, இவவிடமினளுபறறெனறு பினனுமபராபதி சொலலினவககுமாபோலே.

(பின்னும) பரஹமாதிகளுககுத தன்றிருமேனியிலே யிடஙகொடுத்ததுககுமேலே. (தனனுலகததிலகததனன) தானுண்டாககின பரஹ்மாவாலே யுணடானலோகஙகளிலே வந்தவதரிககும. பரஹ்மருத்ராகளும தனதிருமேனியிலேகதேஸத்தைபபறறி லபதஸ்வரூபராமபடியிருககிறவன அவாகளுஙகூடககாணவொணா அருவருக்கிற ஸம்ஸாரததிலே வந்தவதரிககைககு ஹேதுவெனனெனனில (புலப்பட) காணவாராயென்றென்று கண்ணுமவாயுநதுவர்நதிருககு மவாகளுககுததன் ஸங்கலபத்தாலே ஸம்விதானமபண்ணவொண்ணுதே யவாகள்சக்ஷுராதிகரணஙகளுக்கு விஷயமாகவேணுமென்று. என, ஸஙகலபத்தாலே ஸம்விதானமபண்ணிளுலென் செயயுமென்னில், "மழுங்காதஞானமே படையாகமலருலகிற றெழும்பாயார்களித்தாலுன சுடர்சசோதிமறையும" எனபாக

ள். இதுதனக்கு த்தானடி யென்னென்னில (தானே) [ஆதமமாயயா |
ஆதமேசசயா. ஒருகர்மமபரேரிககவன்று, இசசையாலே.

(சொலலபபுகிலிவைபினனும்வயிற்றுள) அவனிப்படியவதரித்து துப்பணனும் ரக்ஷணங்களிலேக தேஹஞசொலலில சொலலுமதகநே, எலலாஞசொலலித தலைககடடபபோகாது. சொலலபபுகிலுளளோயுமளேயாமிததனே. அனறியே, தனனுலேஸ்ருஷ்டரான பரஹ்மாதிகளாலே ஸருஷ்டரானவாகளுககு "எனமகன" என்றபிமானிககலாமபடிவந்துபிறநது, "உனககுராஜ்யததைததநதேன், அதுதனனைவாஙகினேன, போ" என்றும, கையிலே கோலைககொடுதது "பசுககளினபினனே போ" என்றுஞசொலலலாமபடியெளியனாயிருககிறதான, இவாகளுககோ ரரபததுவநதாலிவாகளை வயிறறிலேவைதது நோககுமபடியைசசொலலிறறுககவுமாம இபபடிஇதுவே ஆததமெனனுமிடம நீரருளிசசெயத போதுதெரிந்து, அலலாதபோதெஙகளுககுத தெரியாதபடியிராநின்றதி; என்ன (இவையவனறுயககே) "ஐச்சாயாத்–ரா–த்)யா" (மமமாயாதுரத்யயா) எனகிறபடியே அவன்றனே ப்ரகருதியாகிற விலஙகையிடட பாகயஹீநரானவாகள தனபக்க லணுகாதபடி பண்ணி, அவாகளகலபபுககாலவனறுனநுமதி தானமபண்ணி; உங்கள்பககல்வனுதாவிநனுயிருககையாலே தெரியாதொழிகிறதேனகிறா. துயககு-ஸம்ஶயம...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒனபதாமபாடடு. (வலததனனிதயாதி) கீழனறது - கீழபபாடடுககுககீழிரணடுபாடடிலுமெனறபடி. இபபாடடுககாததத்வயாது தணமாகலாககிதவயமாதல, யதவா, ஏகஸவகதியாய, பரஹ்மாதிகளுககுமிதயாதி - கீழவாகயவிவரணமாய, அவாகள லபதஸவரூபராயிருககிறபடியையும, அவதாரததுககு ஹேதுவையுமருளிச்செயகிறாாதல.

இநதயோஜனையில, "பரஹ்மாதிகளுக்கும்" என்றதுககுககீழே, ஆனல என்றுகூடடிககொளவது. அருளிசசெயதவைததுதானேதென்ன (பரிதராணாயேதயாதி) 'பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமியுகேயுகே" (பரிதராணாயஸாதூநாமவிநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம்|தாமஸமஸததாபநாாததாயஸம்பவாமியுகேயுகே) இதிகீதாஸூசநாததே. "ஸாதூநாம்பரித்ராணாய, தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய" (ஸாதுநாம்பரிதராணாய, தாமஸம்ஸததாபநாாததாய) எனறபதத்வயததுககுமாததம (ஆஶ்ரயிக்குமவாகளுககிதயாதி) அதாவது-முன்பேருசிபுடையாாககுதவஎாபிறக்கைக்காகவநது பிறபபனெனனுமது - "பரித்ராணாயஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம) என்றதுககாதநம். தனனுடையவாஶ்ரயணத்தில் ருசியில

சேதார்கரு ருசியைப பிறபபிக்கைக்காக வநத பிறப்பனெனகிறவிது - " யுாஹூம் ஸுாவநாஸுாய" (நாமஸமஸ்தநாபநாத்தாய) எனகிறவிதுக்காதம். " விநா ஶாயவசக்ஷுஷ்ருதாம் " (விநாஶாயசதுஷகருதாம) எனகிறதேயென்ன, அதா ஶங்கிக்கிமெனகிருா. (அதினபலமாயிதயாதி) " விநாஶாயவ " (விநாஶாய ச) எனறசகாரம - அநவாசயத்திலே. அநவாசயமாவது அபரதாநம். " ஆநு ஷங்கிகஶ்சக்ஷுஷ்ருதாம்விநாஶ: " (ஆநுஷங்கிகஸ்துதுஷகருதாமவிநாஶ:) எ னறிறே பாஷ்யத்திலே பாஷ்யகார ரருளிசசெய்தது. ஆகருசிஜநநமும தவராஜ நமும தருஷ்டிசிததாபஹாரி ஸவஸௌநதாய பாதாஶநமினறியிலே கூடாமை யாலே யவறறுக்கே பராதாநயம், துஷ்கருதவிநாஶம ஸஙகலபமாததரத்தாலே செயயலாமாகையாலே யிதபரதாநமெனறபடி.

பரஹ்மாதயபாதவம கீழேசொல்லிறறேயென்ன (கீழிறபாட்டுக்கிதயா தி) சொனனவாத்தமாவது- இருவாகளுடையவபாதவம. அபபடியிருக்குமோவெ னன (பஶயைகாதஶேதயாதி) " ஆஹுமெேஶவதயாஜிதஹ்ருநாவொ ஸ்ரூஹ ஶாஸ்ரதாநு " (தவாதஶைவதததாதித்யாந வாமபாாஶவமஸமாஸ்ரிதாந) இத் யுததராாததம. இதடமோக்ஷதாமே. " திரிபுரமெரித்தவன " எனறது - ருதராநத ரஙகளுககுமுபலக்ஷணம.

உநதித்தலத்தெனறது - உநதித்தலததெனறபடி. எழுசசி - ஸமருதுதி. கீதா ஸ்வேகாதஶே, " பஶ்யாமிதேவாம்ஸ்தவதேவ தேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிஶேஷஸங்காந் । ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தமருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந் " பஶயாமிதேவாமஸதவதேவதேஹேஸாவாமஸ்ததாபூத விஶே ஷஸஙகாந । பரஹமாணமீஶமகமலாஸநஸததமருஷீமஶசஸாவாநுரகாமஶச தி வயாந) ஈஶஶபத: - பராநருதரபர: கமலாஸநஸததம பரஹ்மாணமிதயநவய:. கமலாஸநஸததம ஈஶம. இதி ஈஶவிஶேஷணமவா, கமலாஸநஸததம-பரஹ்மணி ஸததிதமிதயாதத:. அளவுடைமை - ஐஶவாயம. ஐஶ்ராநாதிகயமவா.

" இடமபெற " எனறதக்குததாதபாயம (ஏருளுமிதயாதி) வருஷபத் தையாருகிறருதரனும, சதுாமுகனும, பிராடடியுங்கூடிட்டு வயவஸததிதமாகவா ருகிறவதவிதியமான திருமேனியை யுடையவனிதி ஶபதாாதத:. இவாகளுக்குக்கூ ருககொடுபபானெனனெனன (ஸாவாபாஶ்ரயமிதயாதி)

பதஙகளுக்காததமருளிசசெய்வதாகமீளவுமபரதிகோபாதாநம் (இடமபெ றவிதயாதி) " எழுசசியையுடைய " இதயாதிவாசயவிவரணம் (ருத்ரனுக்குமித யாதி) உநதியெனறிறே - நாபிக்குப்பேர. ஆகையாலிடமபெற வுநதியெனறிறே சொலலவேணடுவதென்ன (உநதியெனறுமிதயாதி) " துநதி " என்றுமசொலலலா மெனறுகருதது. இவவிடத்திலும " உநதி " எனறுபதமாகவுமாமென்கிறுா (இட மபெறததுநதியித்யாதி எனகிறதெனனுமளவும) " அதது " இதயதரஅகாரலோ ப:. (எனறுயபதம்) எனறுபதபேதமாய். சாரியைசசொல் - நிரர்த்தகபதம். ஶப்

தத்_கருபரயோஜநம (பூதலமிதயாதி) தலமெனகிறதானறுமேஷம "டாதது தலததனன" எனறுநிருபசமாகசசொனனனாகருபாவம (ஸதநநதயேதயாதி) நாக கொடடுமாபோலே - நாகருலருமாபோலே.

ஆழவாரகளருளிசசெயத மாதரமனறிககே தாஙகளும தஙகளுககிதவைப பெருமையாக நினைததிருபபாரெனறு பாவாநதரம (ஸாமநதாககிதயாசி) செமபு- தாமரநாழி. (செமபாலேநாழியரிசியை) செமபுநாழியாலேநாழியரிசியை. வரி சையாக - பஹுமாநமாக. அவாகளொருககாலிருநதுபோனனு மவாகளிடமென றுமதகரு தருஷடாநதம (ஒருகலகஙகளிலேயிதயாதி) அடையவளைநதான - ஏ ழாமபராகாரம். பறறு - இடம. ஸத்கலமெனறபடி.

கிழே, "திசைமுகனபடைதத" எனறுவைதது, "தனனுலகம" எனகை வயாஹதமனறோவெனன (தானுணடாககினவிதயாதி) அதாவது - தானுணடாக கின பரஹ்மாவாலே யுண்டாககப்பட்டதாகையாலே தனனதெனனலாமெனறப டி. அருவருககிற -ஹேயமாகநினைககிற.

(ஹேதுவெனனெனனில) பரயோஜநமெனனெனனில (காணவாராயித யாதி) உனவடிவழகைககாணுமபடி வரவேணுமெனறெனறு பலகாலும பாாததுக கூபபிடடு, பாாககிறகண்ணும கூபபிடுகிறவாயும பசையறவுலாநதுஎனறபடி. (வி ஷயமாகவேணுமெனறு) சக்ஷுாவிஷயதவம பரயோஜநதயாஹேதுவெனறபடி. ஸஙகலபததாலே ஸமவிதாநமபணணுகை-குஞவிஷகாராதிகளாலே ஸமவிதாநம பணணுகை. (மழுஙகாதவிதயாதி) அமோகமான ஸஙகலபரூபஜஞாநமேபரிகர மாகவிஸதருதமான லோகததிலேயுனககு ஶேஷபூதராரஞாககுபகரிததால. ஆரத ரக்ஷணமபணணுகைககு மடிவினகளையிலே தவரிததுவநதாயெனகிற வுனனுடைய வதயுஜஜவலமானதேஜஸஸு திரஸகருதமாகாதோவெனறபடி.

இதுதனககு - அவதாரததுககு. இதுகாரணபரஶநம. "புலபபட" என றுபரயோஜநருசொலலுகையாலே. "அடியெனனெனனில" எனறதுககுக்கருத து - காமததாலேயோவெனறபடி.

"புகில" எனறயதிஶபதாாததம (அவனிபபடியிதயாதி) "இவை" எ னறு - ரக்ஷணபரகாரஙகளைசசொலலுகிறதாதல, பரஸதுத லோகஸ்ததரையாய, தஶரதாதிகளைசசொலலுகிறதாதல. வயிறறுள - (உளளேயுளளேயாம) வாசா மகோசர மெனறபடி. தவிதீயாாததததில, வயிறறுள - வயிறறுககுளளே வைதது ககொணடாறபோலே யநததஶயிலும ரக்ஷிககுமெனறபடி. பரதமயோஜனை யில, ரக்ஷணஙகள - பூாவவாகயதாதபாயஸிததஙகள. தவிதியயோஜனையிலாதத ஙகள - "உலகததிலகததனன" எனறபதோபஸததாபிதஙகள.

(இவையவனறுயககே) அருளிச்செயதபோது தெரிநது, அலலாதபோது தெரியாமையுமானவிவை யவனுண்டாககின ஸமஶயம. அவன பரமிபபிககுமபடி யெனறபடி. இவவிடததிலே "ஈஶாநோபி மஹாயோகீ ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ர பு: | கர்மாண்யாரபதே கர்த்தும் கீநாஶ இவ துர்ப்பல: | தேந வஞ்சயதே லோகாந் மாயாயோகேந கேஶவ: | யே தமேவ ப்ரபத்யந்தே ந தே முஹ் யந்தி மாநவா:" (ஈஶாநபிமஹாயோகிஸரவஸ்யஜகத:பரபு: | கர்மாண்யார

பதேகாதந்மகிநாஸஇவதாபபல: | தேநவஞ்சயதேலோகாந்மாயாயோகேநகேஸ ஊ: | யேதமேவபரபதயநதே நதேமுஹ்யநதிமாநவா:) இதயாத்யநுஸநதேயம். (அநுமதிதாநமபண்ணி) இருககும் இதிஸேஷ:. " உஙகளபககல " என்கிறதுக குமுனனே அபபடியே யிதிஸேஷ:. துயககென்று - மனநதிரிவுகருபபோ. அது - ஸமஸயமும, விபாயயமும. இங்கே பரகரணாநுகுணமாக, ஸம்ஸயம் விவக்ஷித மெனகிறா (துயககுஸம்ஸயமென்ற)

திரிபுரமெரிததவனிடமபெறவலததனன, எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லு லகமுநதானு மிடமபெற வுநதிததலததனன, பினனுந தனனுலகததிற புலபபடத தாளேயகததனன, இவையினனும் சொலபபுகில வயிறறுள, இவையவனறுடக கே, இதயநவட:. இடமபெற - அஸங்குசிதமாக...... . ...*

பத்தாம்பாட்டு.

துயககறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கு
மயககுடைமாயைகளவானிலுமபெரியனவலலன்
புயற்கருநிறத்தனனபெருநிலஙகடந்தநலலடிபபோ
தயர்பபிலனலற்றுவனறழுவுவனவணஙகுவனமர்நதே.

ஆறாயிரப்படி.

(துயக்கறு) நித்தோஷாநத:கரணராய ஸமயக்ஜ்ஞாநிகளான பரஹ்மருத்ராதிகளுககுககூட வறியவரிதாயிருநததிவயாவதாரந்தொடக் கமாகவுள்ள மஹாஸ்சாயஙகளேசசெய்தருளவலலனய, காளமேகநிபமா ன திவயரூபததைபுடையனயிருநத வெமபெருமானுடைய திருவுலகளந் த நலலடிபபோதை யுபதேஸநிரபேக்ஷமாக நானென்னுடைய ஸாவகர ணஙகளாலு மநநயப்ரயோஜநனயககொண் டநுபவிககபபெறறேனகாதே யென்றுகொணடு ஸ்வஸவபாவததைபபேசுகிறா ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, அவனுடைய அஸஙகயாதமான பராமகதவங்கிடக்க, அவனழ கையே யநுபவிபபோமெனறு பாரிககிறா.

துயககறு - ஸமஸயவிபாயயமிலலாமையாலே கலக்கமறற. மதியில் - நெ ஞ்சிலேபிறநத. நன்ஞாநததுள - நனறுனஜஞாநததையுடையரான. அமரரை - தே வாகளேயும. துயககும - கலஙகபபண்ணும். மயககு-பராமகதவஸகதியை. உடை- உடைய. மாயைகள - ஆஸ்சாயமானவாகாரஙகள. வானிலும் - எல்லேயிலலாதவா காஸததிலும. பெரியனவலலன்-அதிஸயிககபபணணவலலனய. அதனில, புயல- காளமேகமபோலே. கருநிறததனன் - கருகினநிறததையுடையனனவனுடைய. பெருநிலம் - பூமிபபரபபை. கடந்த - அநாயாஸேநஅளநத. நல் - விலக்ஷணமா

ன. அடிபபோது - திருவடிததாமரைகளை. அமாநது - பரயோஜநாநதரததிலபறறறு அமாநது. அடாபபிலன - மறபபிலலாதவனுடைய. அலறறுவன - அக்ரமமாக குணஙகளை வாயாலே சொலலுவன. தழுவுவன - அதயநதபரேமயுகதனாயககொணடு ஸம்ஶ்லேஷிபபன. வணஙகுவன - தலையாலேவணஙகுவன. இபபடி கரணதரயததாலு மநுபவிபபேனெனகிறார. . .. .*

ஈடு - பத்தாமபாட்டு

அவன விழுகாபககல பணணுமவைகிடககிடா, அவன்காட்டின வழியே காணபபுகக நாம மநோவாககாயஙகளாலே நமவிடாயகெடததிருவுலகளந்தருளின திருவடிகளை யநுபவிபபோமெனறுபாரிககிறார.

(துயககறுமதியில) துயககறறமதியையுடைய. ஸமஶயவிபரயயரஹிதமான மதியையுடையராகையாலே (நனஞானததுளமரா) உள்மநமும, இடமும, மேலும. இஙகு, மேலானவமரரெனறபடி. நனறுன ஞானததையுடையரான வமரரையுஙகூட. (துயக்குமமயக்குடைமாயைகள) துயககு - மனநதிரிவு. அறிவுகெடுமபடி தெரியாமையைபபணணக்கடவதான குணசேஷ்டிதஙகளோடு கூடின வவதாரஙகள. (வானினும் பெரியனவல்லன) ஆகாஶததைப பரிசசேதிககிலும பரிசசேதிககபபோகாது. "அமரா" எனகிறது - இநதராதிகளை. ரஜஸ்தமஸஸுககள மிககிருககசசெயதே, ஸததவநதலையெடுததாலும அபபடியே கனததிருககுமிறே யவாகள தஙகளுககு, அப்போது, "நஙகார்யமநமமாறசெயயப்போகாது, அவனே நஙகாரயததுககுககடவன" எனறிரா, அநநதரக்ஷணததிலே எதிரிடாநிறபாகள ; தங்களிருப்பிடமுமிழந்து, ஸ்தரீகளுமபிடியுணடு, எளிமைபடடவளவிலே யதைப் பரிஹரிததுததரவேணுமெனறிரந்து, பின்னை யிவனுமபோய், நரகவதமபண்ணி சிறைகிடநதஸ்த்ரீகளையும மீடடுககொடுததுபபோராநிற்கசசெயதே, புழைககடைககேநின்றுதொருநூணடைய பிடுஙகிககொணடுபோர, வஜ்ரத்தைககொண்டு தொடாந்தாணிறே. அன்றிககே, "நன்ஞானததுளமரா" எனகிறது-நிதயஸூரிகளையாய், ஜ்ஞாநாதிகனான பெரிய திருவடியும, "தேவரீரையும நாயசசிமாரையும வஹிததேன் நானனறோ" எனறுறபோலே சிவியார்சொலலுமவசர்ததையைச சொன்னானிறே.

அவனுடையவாஶாயஙகள் நமமால பரிசசேதிககபபோமோ!, அதுகிடககிடா, அவனநுகரஹததாலே காட்டின வடிவழகை யநுபவிபபோம நாமென்கிறார் (புயறகருநிறத்தனன) வாஷுக வலாஹகமபோலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவன. (பெருநிலமித்யாதி) "மநோவாக்காயஙகளாலே யநுபவிககப பெறறேனென்கிறார்" என்று பிள்ளா

ளபணிக்கும்படி. "இவறறுலேயநுபவிககப்பாரிககிறுா" என்று ஜீயர ருளிசசெயயுமபடி. (பெருநிலங்கடந்த) பரபபையுடைத்தான பூமியை யளககிறவிடததில், வஸிஷடடசண்டாலவிபாகமறஎல்லாதலேயிலுமொ கசத திருவடிகளை வைததான. இவாகள நனமை தீமைபாராதே, தன்னு டையஸௌசீல்யமே யிவாகளுககு மாம்படிபணணிறுன. (நலலடிபபோது) "படிககளவாகநிமிாதத நினபாதபஙகயமே தலைககணியாய" என்று ஆ சைப்படவேணடுமபடியிறே யிருப்பது, "கஹாவுனஃ" (கதாபுநஃ) எனறு ப்ராாததிததுசகிடககுமதிறே, செவவிப்பூசருட வாசைப்படுவா னைபபோலே. (அயாபபிலன) மறககககடவேனலலென. (அலற்றுவ ன) அகரமமூாகபபேசககடவேன். (தழுவுவன) "ஸஙமாஜாவரிஷ லுஜெ" (ஸங்காடம்பரிஷஸ்வஜே) எனனுமாபோலே, கடடிககொள ளககடவேன. (வணஙகுவன) நிரமமறுயத திருவடிகளிலே விழுககட வேன. (அமாஙதே) அநநய பரயோஜநனு யிப்படி செயயக கடவேன்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததாமபாடடு. (துயககிதயாதி) கீழெலலாம் பரோபதேஸம பண்ணிப போநதவரிஙகே தாமநுபவிககக் கடவேனெனறு சொலலுகிறது. அவாகள திருந ாாமயாலே. இதுக்குஹேது - அவனபணணிவைதத மயககமெனறநுஸநதிததரு ளி, ஸவாநுபவததிலே யிழிகிறுானகிறுா (அவனவிமுகாபககலிதயாதி) (அவ னகாடடினவழியே) அவதரிதது வடிவழகைககாடடினவழியே.

மதி - அநதஃகரணம. தாமபூதஜஞாநமாகவுமாம. துயககறுமதியிலென்ற து - ஹேதுகாபப விஸேஷணமெனனுமிடந தோறற வருளிசசெயகிறுா (ஸமஸ யேதயாதி) மேலானவமரா - மநுஷயரிறகாடடில மேலானவமரா. "துயககும, மயககுடை" எனகிற புநருகதிககர்சதம (அறிவுகெடுமபடி யிதயாதி) துயககு ணடாமபடி மயககததைப பணணககடவதான குணசேஷடிதஙகளோடேகூடின வவதாரஙகளெனறபடி. "வானிலுமபெரியன" எனறததை யவதாரததுககு வி ஸேஷணமாககி யருளிசசெயகிறுா (ஆகாஸததையிதயாதி) அறிவுகேடு - ஸமஸ யவிபர்யயஙகள. தெரியாமை - அஜஞாநபாவம. மயககததைபபணணுகையாலே, மயககெனறு - குணசேஷடிதஙகளைச சொலலுகிறது.

ரஜஸதமஃபரசுராை "நனஞானததமரா" எனனலாமோவெனன (ரஜ ஸதமஸஸஙகளிதயாதி) அபபோது - ஸததவமதலையெடுததபோது. அபபடியெ தரிடடவிடமுண்டோவெனன (தஙகளிருபபிடமுமிதயாதி) பூணடை - பாரிஜா தததை.

உளளமரா - மேலானவமரா நிதயஸூரிகளெனறபடி. சிவியாா - கைவ ாததா. தணடிககமுதலானவை சுமபபாரெனறபடி. "சொனனுனிறே" என்ற வ நநதரம, அததைசசொல்லுகிறதெனனுதல, எனறு வாகயஸேஷம.

அவிஸமரணாததம் உகதார்ததாநுவாதம (அவனுடையவிதயாதி) "பெ ருநிலம்" இதயாதியைககடாக்ஷிநதநுபாவம (அவனநுக்ரஹேதயாதி) "அயா

பிலன் " இத்யாதியை - வர்த்தமானார்த்தத்திலும் பவிஷ்யதர்த்தத்திலும் சொல்லலாயிருக்கையாலே வர்த்தமானார்த்தமாக நிர்வஹிப்பர் பிள்ளான். " பெரு " இத்யாதிக்கு பலிதம் (வஸிஷ்டே இத்யாதி) நன்மைக்கார்த்தம் (இவர்களித்யாதி) " தன்னுடையஸம்பத்தியே " என்கிறவிடத்தில் - கங்காப்ரவாஹாதிகள் த்ருஷ்டாந்தத்வேந்த்ரஷ்டவ்யங்கள். " போது " என்றதுக்குபாவம் (படிக்களவாகவித்யாதி) நிருபாதிகபந்துவான நீ பூமிக்கு நியாயமாக வந்ததொருநாளிலே பூமிக்களவாம்படி நிமிர்த்தளந்துகொண்டவுன்னுடைய திருவடித்தாமரையை யென்றலைக்கலங்காரமாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றபடி. இதுக்கு ஸமவாதம் (கதேத்யாதி) " கதாபுநஶ்ஶங்க " (கதாபுநஶ்ஶங்க) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரே. " த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் " (த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்) என்றதுக்குபாவம் (செவ்விப்பூவித்யாதி)

... பஞ்சமேம்ஶ அஷ்டாதஶ, " ஸோபயேந்மத்வஜ்ரவஜ்ராப்ஜ க்ருதசிஹ்நேநபாணிநா । ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்யஸப்ரீத்யா ஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே " (ஸோபயேநமத்வஜவஜ்ராப்ஜ க்ருதசிஹ்நேநபாணிநா । ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாக்ருஷ்யசப்ரீத்யாஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே) துயக்கறுமதியை யுடையராகையாலே நன்ஞானத்தராயுள்ளான வமரரைத் துயக்கும் மயக்குடைத்தாய வானிலும்பெரியனவான மாயைகள் வல்லனுய, புயற்கருநிறத்தனனவனுடைய பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போதை, அமாநதே அயாப்பில னலறுவன தழுவுவன, வணங்குவனித்யந்வய: அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடைமாயைகள் வானிலும் பெரியனவல்லன் - தேவர்களையும் கலங்கப்பண்ணும் குணசேஷ்டிதங்களை யுடைய வாஶ்சர்யாவதாரங்களை யெல்லையில்லாத வாகாஶத்திலு மதிஶயிக்கப் பண்ணவல்லனிதிஶப்தார்த்த:. மயக்குடை - பராமகத்வஶக்தியை யுடையவென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். ....+

பதிறென்றாம்பாட்டு.

அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
யமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்க
ளமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிவைபத்துமவல்லா
ரமரரோடுயர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமரர்கள்) ஆஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக வண்டமத்யேவதீர்ணனாய், தேவாதிஸகலஜந்துக்களுக்கும் தாஸ்யாவஹமான அம்ருதமதநாதிதிவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்திரூபமாய நிரதிஶயரஸரூபமாயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருவாய்மொழிவல்லார், எம்

பெருமான் ப்ரதிபந்தகங்களைபபோககி திருவடிகளிறகொண்டுபோகபப றருமை, மூநதறதிருவடிகளிலேகொண்டுபோய, அநதமிலபேரினபததடியரோடிருந்தபினனை பரதிபநதகமான பரகருதிஸமபநதததைப்போக்கி யருளுமென்கிறார்... . ...*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், ' இததிருவாயமொழிவல்லவர்கள நிதயஸூரிகளோடொக்கவு யாததியையபபோயப்பெறறு ஸம்ஸாரஸம்பநதததை யறுததவரொனகிறா

அமரரகள - சாவாமைககுமருநதாசைபபட்டதேவாகள. தொழுதெழ - " தொழுதெழு " என்றதமமைபபோலே கையு மஞசலியுமாயககொணடுகிளரும்படி. அலைகடல - அலைகிறகடலை. கடைநதவன்தனனை - கூரமிதமாமபடிகடைநத அக்ஷோப்யஸ்வபாவனைபபறற. அமா - பொருநதின. பொழிலவளம - பொழிலினழகையுடைய. குருகூா - திருநகரிககுககடவ. சடகோபன - ஆழவாருடைய. குறறேவலகள - ' அநதரங்கவ்ருத்திகளாய. வாசிககைங்காயமாகையாலே சுவை - ரூபதஸாரஸயமு மாததஸாரஸயமும். அமா - பொருநதின. ஆயிரததவறறினுள - ஆயிரமானவவறறினுள். இவைபததும - திருபபாறகடலில அம்ருத தடாகம்போலேயிருககிற விவைபததையும். வலலார் - அபயஸிககவலலாா. உயாவில - உயர்ததியில. அமரரோடுசெனறு - அமரரோடொககசசெனறு. தமபிறவி - தமமுடையபிறவியாகிற. அஞசிறையறுவா - சிககென்றசிறையறுவா.

இசதிருவாயமொழி ஐஞசீராய நெடிலடிநானகு மொததிருககையாலே கலிததுறை. நேரசைபதினறே நிரையசைபதினேழே எனறடியெழுத தொவவாதிருநதது - கட்டளைககலிததுறை யலலாமையால... ....*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமததில், இத்திருவாயமொழியை யபயஸிக்கவல்லாா முற்பட நிதயஸூரிகள் வரிசையைபபெற்று, பின்னைஸம்ஸாரமாகிற அறவைசசிறைவெட்டிவிடப் பெறுவர்களென்கிறா.

(அமரர்கள்தொழுதெழ) கவிழ்ந்து " உபபுசசாறுகிளருவ தெபபோதோ " என்றுகிடககிற தேவஜாதியானது எழுததுவாஙகும்படியாகவாயிற்று தோளுநதோளமாலையுமாயொரு கடலொருகடலைகினறு கடையுமாபோலே கடைநதபடி. (தொழுதெழ) குணஙகளுககுததோற்று " தொழுதெழு " எனகிறதம்பாசுரமே யாய்விட்டது அழகுககுத்தோறற வவாகளுககுமெனகிறா. (அமாபொழில) சேர்ந்தபொழில. (வளங்குருகூா) வளபபத்தையுடைத்தாய - ஸமபததையுடைததானதிருநகரி. (சடகோபன்குறறேவலகள்) இத்திருநகரிககுநிர்வாஹகரான ஆழவார்வாசிகமான வடிமைசெயதபடியாயிறறிதுதான். பூர்ணவிஷயத்தில வாசகமானவ்ருத்திககு மேற்படசசெய்யலாவதில்லையே, " தஸ்ரா

ஹாவிவந்ரவ:" (ததவிபராஸோவிபங்யவ:) என்று நித்யஸூரிகளுக்கு மிதுவேயிறே வருத்தி. (அமரசுவையாயிரம்) ரஸகநமாயாயிருப்பி ரந்தானிருப்பது. இத்தால - வாசிகமானவடிமை "முறை" என்று காரியபுத்தயா செய்யவேண்டாவென்றபடி. (அவற்றினுளிவைபத்தும) "விணணவரமுதுணவமுதிலவரும பெண்ணமுதுண்ட" என்னுமாபோலே, அவைதன்னிலே ரஸகநமாயிருக்குமாயிற்றித்திருவாய்மொழி. இவற்றையப்யஸிக்கவல்லார் நித்யஸூரிகளோடொத்த உச்சராயத்தையுடையராய், தங்களுடைய ஜந்மமாகிற விலங்கறப்பெறுவாகள. இப்பத்தைக கற்றபோதே யிவனை நித்யஸூரிகளிலே யொருவனுக நினைப்பிடும, ஶரீர விஶ்லேஷம்பிறந்தால போயப்புகுமித்தனை ; ராஜா வொருவனுக்கு நாட்டால் கரமத்திலே போயப்புகுமித்தனையிறே. ராஜபுத்ரன றலையிலே முடியைவைத்து, பின்னை விலங்குவெட்டிவிடுமாபோலே, நித்யஸூரிகளிலே யொருவராமபடியான தரத்தைபபெற்று, பின்னை ஸமஸாரதிகள விச்சேதத்தைப்பெறுவாகள். அன்றியே, (அமரரோடுயாவில்சென்று) ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிலேசென்று. (அறுவாதம்பிறவியஞ்சிறையே) ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநம்பெறுவா.) "தஂ ஸ்த்ராஜெஹஂவஂ-நஜ்ஞ நெதிர்ஜேதி" (தயகத்வாதேஹமபுநாஜநமநைதிமாமேதி) என்றருளிச்செய்தவதுவே பலமாககடவது.

முதறபாட்டில் ஸுலபனென்ருர் ; இரண்டாமபாட்டில், கிழபரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார ; மூன்ருமபாட்டில், அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவாககு மறியநிலமல்லவென்ருர் ; நானகாமபாட்டில, அப்படிகளதா ஞுஶ்ரிதாககறியலாம, அநாஶ்ரிதாககறியபபோகாதென்ருர் ; ஐந்தாமபாட்டில, இப்படிப்பட்டவனை யவனருளிச்செய்த பகதிமாக்கத்தாலே யாஶ்ரயியுங்கோளென்ருா ; ஆருமபாட்டில், ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும, ஆஶ்ரயிக்கும ப்ரகாரமின்னதென்று மருளிச்செய்தார ; ஏழாமபாட்டில, நீஙகள மநதாயுஸ்ஸுககளாகையாலே விளம்பிக்கவொண்ணுது, கடுக வாஶ்ரயியுங்கோளென்ருர், எட்டாமபாட்டில, ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்குமென்ருா ; ஒன்பதாமபாட்டில, பரஹ்மேஶாநாதிகளுக்கும காரணபூதனானவன வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார ; பத்தாமபாட்டில, இப்படி ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தார ; இத்தை அப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொன்னா நிகமத்தில். ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம (அமரர்களித்யாதி) "அமரரோடுயாவில்" இத்யாதியைக கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) அறவைச்சிறை - தயநீயமானசிறை. து:க்கரூபமான சிறையென்றுமாம்.

அம்ருதபாநமரணராஹித்யார்த்தங்கள் - அமரர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கவிழ்ந்தித்யாதி) இத்தால் சாவாமைக்குப் பரிகரமான வம்ருதத்தி லிவர்களுக்குண்டான வபிநிவேசமும், இப்படிக்கொத்தவர்களையும் தனக்கடிமையாக்கிக்கொள்ளவல்ல வவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிசயமும் சொல்லுகிறது. உப்புச்சாறு - அம்ருதம். கிளருவது - உத்பந்நமாவது. எழுத்துவாங்குகையாவது - "பத்ரமங்குளிச்சேத: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் | தந்நாமக்ரஹணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்" (பத்யமங்குளிச்சேத: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் | தந்நாமக்ரஹணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்) என்றதில் "உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்" (உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்) என்கிற தாஸ்யம். அதாவது ஸ்வாமிபேரை மார்விலேயெழுதிக்கொள்ளுகை. தோளுந்தோள்மாலையுமென்றது- ஜாத்ததாதஸித்தம். "அலைகடல்" என்றத்தாலே - அக்ஷூபதகருணைமபுதி ஸஜ்ஜிதமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகடலித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரான தமக்கன்றோ "தொழுதெழு" என்னக்கூடுவது, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குக்கூடுமோ வென்ன (குணங்களுக்கித்யாதி)

(குற்றேவல்) குற்றின ஏவல். அந்தரங்கைங்கர்யம். இத்திருவாய்மொழியிலிவருடைய குற்றேவலாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநகருக்கித்யாதி) வாசிகமாத்ரம்போருமோவென்ன (பூர்ணேத்யாதி) உக்தோபபாதநம் தத்விப்ராஸ இத்யாதி) ருக்வேதே. விப்ராஸ: - மேதாவிந:. பகவதநுபவைக குப்ஸலா இதியாவத். விபந்யவ: - ஸ்துதிஶீலா:. "ஜாக்ருவாம்ஸ:" (ஜாக்ருவாம்ஸ:) இதிதாத:. வாசிககைங்கர்யபரா இதியாவத்.

காயப்புத்தயா - காத்தவ்யபுத்தயா. இதினுடைய போக்யதையே யிழியப் பண்ணுமென்றபடி. போக்யத்திலும் போக்யாம்ஸமாகச் சொன்னதுக்கு ஸமவாதம் (விண்ணவரித்யாதி) தேவர்கள் அம்ருதத்தை புஜிக்க அந்த வம்ருதம் கோதாமபடியதில் நின்றும் வந்துதோற்றின பெரியபிராட்டியாராகிற வம்ருதத்தை புஜித்தவன் ஸ்வாமியானவனே யென்றபடி.

(அமரரோடுயர்விற்சென்று) உயர்வில்வந்தால், அமரரோடொத்த உச்ச்ராயத்தையுடையராய். சிறைக்கு அழகாவது - "நல்லபாமபு" என்னுமாபோலே க்ரூரமாயிருக்கை. பிறவியறாது, "அமரரோடுயர்விற்சென்று என்னவேண்டாவோவென்ன (இப்பத்தைக்கற்றவித்யாதி) ஶரீரவிஶ்லேஷத்தையுடனே பிறப்பிக்கவொண்ணுதோவென்ன (ராஜாவித்யாதி) இவன்பக்கலாதரத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே யொருவனுக்க நினைப்பிடுகையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தினுடைய வநாத்தக ரத்வத்தாலும் நினைப்பிடுமென்னுமதத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச் செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) தரம் - வரிசை.

அவதாரஸௌலப்ய ப்ரதிபாதகமான வித்திருவாய்மொழி கற்றவர்களுக்கு ஸ்ரீகிரையிறசொன்னதுவே பலமென்கிறார் (தயகதவேத்யாதி) தேஹமத்யக்தவாமாமேதி, புநாஜந்மநைதீதயநவய:. அயம்ஶ்லோக: ப்ரவேஶஏவலிகித:.

ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தம் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரமேயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முற்றப்பாட்டிலித்யாதி)

அமரர்கள் தொழுதெழவித்யாரப்ய, பத்துமவல்லார் உயர்வி லமரரோடு சென்று தம்பிறவி யஞ்சிறையறுவர் இத்யந்வய:..................................

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பத்துடையடியவர்க்கு)

பந்தார்ஹத்வாத் ஸ்வபக்தைரதிகதரகுணாநந்ததிவ்யாவதாராத் ஸ
ர்வேஷ்வாஸக்திமத்த்வாந்நதஸுகமதயா ஸ்வப்ரபோதப்ரதத்வாத் । க்யாதா
பிக்க்யாதிசிஹ்நாத் ஸ்வருசிவிதரணாத் ஸர்வகாலாஸ்ரயத்வாத் ஸர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதா
நாத் பரஹிதபதயா நந்தஸௌலப்யமாஹ ॥ (௩)

(பந்தார்ஹத்வாத்ஸ்வபக்தை:) கடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டு - பக்தஜநங்களாலே கட்டுண்ணும்படி ப்ரியனாயிருக்கையாலும். (அதிக தரகுணாநந்ததிவ்யாவதாராத்) இதிரண்டுபாடில்லாத்தம். நிலைவரம்பில்லபலபிறப்பாய், அமைவுடைநாரணன்மாயை - அஸங்க்யேய கல்யாணகுண விஶிஷ்டனாய அப்ராக்ருத ஸம்ஸ்தாநத்தோடேவந்த தநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போதும் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும் நியந்தாவானதான "விதாரம் ரோசயாமாஸ" (பிதரம் ரோசயாமாஸ) என்கிறபடியே ஸ்வநியாம்யனானவொருவனுக்கு புத்ரனும்படி யாஶ்சர்யமாய் வந்து பிறக்கையாலும். (ஸர்வேஷ்வாஸக்திமத்த்வாத்) யாருமோர்நிலைமையனென்வறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜநமவ்ருத்தங்களாலேதன்னையேனும் தண்ணியரான குஹஶபரீவாநரகோபால மாலாகாராதிகளான வெல்லாரிடத்திலு மநுராகத்தையுமகையாலும். (நதஸுகமதயா) வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று - வணங்கினபோகளாலேஸுபராபனுகையாலும். (ஸ்வப்ரபோதப்ரதத்வாத்) உணர்ந்துணர்ந் துழைத்துழைத்திறைஞ்சுமின-ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகையாலும். (க்யாதாபிக்க்யாதிசிஹ்நாத், ஸ்வருசி விதரணாத்) நன்றெழில்நாரணன், உள்ளிநும்மிருபசையறுத்து - ஸுபால தைத்திரீய மைத்ராயணீய மஹோபநிஷத் ப்ரப்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தத்தாத்தமான நியந்த்ருத்வத்தையும் சிஹ்நமாகவுடைத்தாகையாலும், தன்னை மநஸ்ஸிலே சிந்தித்தவாறே இதரவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி ஸ்வவிஷயத்தில் ருசியை யுண்டாக்குகையாலும். (ஸர்வகாலாஸ்ரயத்வாத்) மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வதுவலம் - ஆஸ்ரயணத்துக்குக் காலமதிக்ராந்தமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதபடி யந்திமஸமயத்திலும் ஆஸ்ரயமாகையாலும். (ஸர்வாதேஸ்ஸ்வாங்கதாநாத்) வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தன்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கையாலும். (பரஹிதபத்தயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி நிமநோந்நதவிபாகமற வெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலுமெம்பெருமான் நிரவதிக ஸௌலப்ய விஶிஷ்டனென்று "பத்துடையடியவர்க்கு" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்................... (௩)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

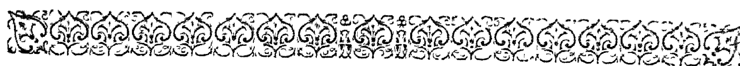
பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம் பிறப்பால்
முத்தி தருமா நிலத்தீர் மூண்டவன்பால் - பத்தி செய்யு
மென்றுரைத்த மாறன்றன் இன்சொல்லால் போம் நெடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

மூன்றாம் பாட்டு. (பத்துடையோர்க்கென்றும்) இதில், ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்த திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், "ஸர்வஸமாதபரனாய அதீந்த்ரியனானவனை க்ஷுத்ரரான நாங்கள் கண்டு பஜிக்கும்படியெங்ஙனே" என்று வெருவுகிற ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து, "பரனானவன் அதீந்த்ரியமான வடிவைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கிக்கொண்டு இதரஸஜாதீயனாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பஜிக்கலாம்படி தன் க்ருபையாலே ராமக்ருஷ்ணாதி ரூபேண அவதரித்து ஸுலபனானபின்பு பஜிக்கத் தட்டில்லை" என்கிற பத்துடையடியவரில் அர்த்தத்தை "பத்துடையோர்க்கு" என்றருளிச்செய்கிறார் என்கை.

(பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம் பிறப்பால்) பத்துடையோர்க்கு - பக்திமான்களுக்கு. பத்துடையோர் - "சித்தியுடையோர்" என்னுமாபோலே. ஆஸ்ரயஸமாதரத்தையே போரப் பொலிய வெண்ணியிருக்கும் ப்ரவ்ருத்தி ப்ரபந்நரிலே யருளிச்செய்கிறார், "பத்துடையடியவர்" என்றாரிறே. ஏவம்வித பக்தியுக்தர்க்கு. (என்றும்) ஸர்வகாலத்திலும். (பரன்) "யாவையும் யாவரும் தானாமமைவுடை நாரணன்" "மலர்மகள் விரும்பு நமரும்பெறலடிகள்" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸமாதபரனான ஸர்வேஸ்வரன். (எளியனாம்) "வாயுஸூநோ" (வாயுஸூநோ) "ஜவிஷ்ணு" (இமௌஸம) இத்யாதிப்படியே யெளியனாம். "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன், மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டு உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவெத்திறம்" என்னும்படி கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி யெளியனாம் - ஸுலபனாம். அது எத்தாலேயென்னில் (பிறப்பால்) அவதாரத்தாலே. "பலபிறப்பாயொளிவரும்" என்றதை நினைக்கிறது. (முத்தி தரும்) அவதரித்தவிடத்தே பக்ஷிக்கும் ரக்ஷஸ்ஸுக்கும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். "வீடாந்தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்" என்றதைப் பின்சென்றபடி. (மாநிலத்தீர்) அவனவதரிக்கைக்கீடான விஸ்த மஹாப்ருதிவியிலுள்ளவர்களே. (மூண்டவன்பால் பத்தி செய்யும்) விப்ரதிபத்தியின்றிக்கே அத்யாபிநிவேஸயுக்தராய் பரத்வஸௌலப்யாதி குணவிசிஷ்டனான திருவடிகளிலே பக்தியைப் பண்ணுங்கோள். (என்றுரைத்த) என்றருளிச்செய்த. இத்தால் - "நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை" என்றதை யநுபாஷித்தபடி. (பத்தி செய்யுமென்றுரைத்த மாறன்றன் இன்சொல்லால் போம்) அவதாரஸௌலப்யத்தை முன்னிட்டு ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று ஆழ்வார் ஸாராவயமாக வருளிச்செய்த வித்திருவாய்மொழியினநுஸந்தாநத்தாலே நிவ்ருத்தமாம் (நெடுகச்சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை) அநாதிகாலம் நீக்கமாய்ப்போந்த ஜந்மமாகிற க்ரூரமான சிறை. "அறுவாதம்பிறவியஞ்சிறை" என்றதை யநுவதித்தருளினபடி. "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" (த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) என்னக்கடவதிறே. . . . .(௩)

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௩ - பாட்டு - ௩௩.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

நான்காந் திருவாய்மொழி.

அஞ்சிறைய - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆருயிரப்படி.

(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி தர்ஶநஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநத்திலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷைபிறந்து, அதில் பாவருத்தராய், அதுகைவாராமையாலே அத்யந்தமவஸந்நராய், எம்பெருமானுடைய ஸாவாபராத ஸஹத்வாதிகுணங்களை யநுஸந்தித்து, இப்படி குணவானானவன் நம்மைக்கைவிடானென்று பார்த்து, தூதவாக்யத்திலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ....

பன்னீராயிரப்படி.

நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஸௌலப்ய ஸாரஸ்யனான ஶேஷியை கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிக்க விழந்தவர், அவனை சடக்கென முகங்காட்டாமையாலே அவஸந்நராய், போகவிஶ்லேஷஹேது பூர்வார்ஜிதாபராதங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்கைக்குறுப்பான பரிகரோச்சராயத்தையும், ஸமலங்களாக விழிக்கும் புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், அநந்யார்ஹமாக்கும்பதாஶ்ரயவத்தையும், அதுக்கவ்யவஹித ஸாதநமான வழகையும், ஸஸ்நேஹமான ஸர்வலோக ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணத்வரைக்கிடான பரிகரவத்தையையும், ஆஶ்ரிததோஷத்தை அதூக்ஷிக்கும் வத்ஸலக்ருபையையும், தோஷமேபோக்யமான ஸர்வஸ்வாதஸல்யத்தையும், அதுக்கடியான நிருபாதிக பந்தத்தையும், அதாரவாதத்திவத்தையமுடைய னைகயாலே, நந்தஸர்வைய யறியாமல் விளம்பித்தானிதத்தை யென்றறுதியிட்டு, கடகமுகத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யறிவிக்கப்பாராதது, நாயகனான ஸர்வேஶ்வரனைப்பிரிந்த நாயகியினுடைய தூதப்ரேஷணமாகிற அந்யாபதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இவருடைய ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஶேஷமாயும், அநந்யரக்ஷ்யமாயும், அநந்யபோகமாயும், ஶேஷிக்கு ஸாவபராதத்தாலும் பாரார்த்யத்தாலும் பாரதந்த்ரமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸத்வாதிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை யநுஸந்தித்து சேதநனுக்கு ஶாஸ்த்ர ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்ய ஸ்த்ரீத்வாதி ஸ்வபாவங்க ளவர்ஜநீயமாட்ட

ருகையாலும், புருஷோத்தம விஷயத்தில் இவருடைய ப்ரணயம் நாயகன்பக்கலநா டிக்ப்ரணயத்தோடே ஸதுருசமாகையாலே நாயகிபாசுரத்தாலே யருளிச்செய்யக்கு றையில்லை. இதைப்பற்றித் தம்மை அநாத்மகையாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது....

எ டு

பாரதந்த்ர்யத்தையும் பஜநீயத்தையும் ஸௌலப்யத்தையு மநுபவித்த ஹ்ருஷ்டராய்த் தாமாய்ப்பேசினார் கீழ்; இதில், தாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையைப் ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலேசொல்லும்பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலேசொல்லும் பாசுரமாய்ச்செல்லுகிறது; “அயம்பரஃகாரகஸ்யஃ” என்னுமாபோலே, இப்போதைத்திதியொழியவேறென்றாயிறே யிருக்கிறது. முற்காலத்திலே அல்பம் விஶ்லேஷித்தாயிருப்பாரொருவன், “வீதராகராயிருப்பார் பரிக்ரஹித்துப்போருகிறதொன்றாயிருந்தது, தத்வபரமாகவடுக்கும்” என்றித்திருவாய்மொழியளவும் வரவதிகரித்து, இத்திருவாய்மொழியளவிலே வந்தவாறே “இது காமுகவாக்யமாயிருந்தது” என்று கைவிட்டுப்போனானும்; “நிதித்யாஸிதவ்யஃ” (நிதித்யாஸிதவ்யஃ) என்று விதிக்கிற பகவத்காமமென்றறிந்திலன் பாக்யஹாநியாலே.

“அயர்ப்பிலனலற்றுவன் றழுவுவன்வணங்குவன்” என்றவிது “அநுபவிக்கிறா” என்னும்பிள்ளான்பணிக்குமென்றவிது, இவருக்கு முனியேநான்முக னளவும்புள்ளதுமாக ஸாநுபவமாகையாலே அததோடே சேரவிழுமிறே; அநுபவிக்கப்பாரிக்கிறானென்கிறவிடம், இத்தோடேபோரச்சேர்ந்திருக்கும். திருவுலகளந்தருளினவனுடைய திருவடிகளையநுபவிப்பதாக வொருப்பட்டுக்கட்டிக்கொண்டார், அதொருகாலவிஶேஷத்திலேயாய், தாம்பிறபாட்டராய்த்தோற்றுகையாலே, துணுக்கென்றுதாமான தன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையைப் ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலேசொல்லும்பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுர மாய்விட்டது. “க்ஷுத்தோவாயதிவாத்ருப்தஃ” “ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தஃ” என்கிறவிஷயத்தையநுபவித்தவிவர்க்கு இழவுவருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்னில்; “ஆமத்திற்சோறுபாதகம்” என்னுமத்தாலே நிதாநஜ்ஞரான பிஷக்குகள் போஜநநிரோதம் பண்ணுமாபோலே, மேல்வருமநுபவங்கள் ஸாதமிக்கைக்காக நாலடிபேரநின்றான், மருத்துவனாய் நின்றமாமணி வண்ணனிறே.

அநந்தரம்கலங்கினர். மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவரிறே இப்படிகலங்கினார், அவன்றானேகொடுத்தவறிவும் விஶ்லேஷத்திலகிஞ்சித்கரமாம்படியிறே யவனுடையவைலக்ஷண்யம்; “தத்ஸம்ஶ்லேஷவி

ஞ" (தந்தையாலே வருந்தப்பட்டவன்) என்றிருந்தவர் தாமே வேணுபுசாராதிகளிலே யொருப்பட்டாளிறே, "ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம்" (ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணமான வந்தே கோதாவரீநதிம்) என்றும், "அஶோகஶோகாபநுத ஶோகோபஹதசேதஸம்" (அஶோகமே ஶோகாபநுதம் ஶோகோபஹதசேதஸம்) என்றுமிப்படிவாக வார்த்தையும்.

பிராட்டிமார்த்தனந்தானுண்டாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தாலும், அநந்யஶரணத்வத்தாலும், அந்வயத்தில் தரித்தும், வ்யதிரேகத்தில் தரியாதொழிகையாலும், ஏகபோகராகையாலும், அவன் நினைவாலுக்கு இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், பிராட்டிமார்த்தமையுண்டாகத்தட்டில்லை. ஆனால் பிராட்டிதானாகப்பேசுவானென்னென்னில்; தாமரை, திருவடிகளுக்குத் தப்போலியாயிருக்க, "வையமளந்த தாமரை" என்று - தாமரையாகவே திருவடிகளைப் பேசுகிறாப்போலே, இவரும் பிராட்டியாகப்பேசுகிறது, முற்றுவமையிருக்கிறபடி. ராஜர்ஷி, ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்னாட்டுவதில்லையிறே; எத்தாலையில புமஸ்த்வத்தை யழித்துப் பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறே யவனுடைய புருஷோத்தமத்வமிருப்பது. கூடுமிடம் குறிஞ்சி, அதுக்குப் பூதம் ஆகாஶம்; பிரியுமிடம் பாலை, அதுக்குப் பூதம் தேஜஸ்ஸு; ஊடலுக்குஸ்தானம் மருதம், அதுக்குப் பூதம் வாயு; பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தல், அதுக்குப் பூதம் ஜலம்; பிரிந்தாரிரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே; பிராட்டி, தானும் தன்பரிகரமுமாக லீலோத்யானத்திலே புறப்பட்டாளாய், தோழிமார் பூக்கொய்கையிலே அந்யபரைகளாக, நாயகனும் தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளுந்தானுமாக வேட்டைக்குப்புறப்பட்டு வர, ஏவுண்ட ம்ருகம் இவளை இந்த வுத்யானத்திலே தனியே கொண்டுவந்து கூட்டியது மறைய, தைவயோகத்தாலே யிருவர்க்கும் ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய், கூட்டினதைவம் பிரிக்கப்பிரிந்து, "இனியிரண்டுதலையையுமழித்தாகிலும் கிட்டவேணும்" என்னுமார்த்தியிறந்து, தன்பரிஸரத்திலுள்ளார் "எம்மினமுளன்வனுக்குமாயவர்" என்கிறபடியே தளர்ந்து, கால்நடைதருவாரில்லாமையாலே, அப்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிற சில திர்யக்குகளைப் பார்த்து, "இவைவார்த்தை சொல்லமாட்டாது" என்னுமதறியாதே, "இவற்றுக்கு பக்ஷபாதமுண்டாயிருந்ததாகையாலே கடுகப்போய் நங்காரியஞ்செய்யவற்று" என்று கமநஸாதநமான பக்ஷபாதமே பற்றாசாக, ராவணமாயையால்வரும் அதிஶங்கையுமில்லாமையாலே கண்ணாலகண்டவற்றையெல்லாம் தூதுவிடுகிறாள், "சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவவதரித்தபின்பு வாநரஜாதி வீறுபெற்றாப்போலே காணும் ஆழ்வார்கள் திருவவதரித்து திர்யக்ஜாதி வீறுபெற்றபடி" என்று பட்ட

ருளிச்செய்வர். இனி யிவர்க்கு யாதிருச்சிக ஸம்ஶ்லேஷமாவது - அநாதிகாலமிவரைத் தன்னோடே சேர்விக்கைக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்ப் போந்தவன் இவர்பக்கலிலே அப்ரதிஷேதமுண்டாவதொரு அவகாசம் பெற்று, அவனை மயர்வறமதிநல மருளப் பெறுவித்து. இவர்க்கு விஶ்லேஷமாவது - அவன் கொடுத்த ஜ்ஞாநம் பேறளவும் தலைக்கட்டப் பெறாமை. தூதுவிடுகைக்குப் பற்றாசு தானேதென்னில்; தன்மேன்மையாலே யித்தலையில் தண்மை பாராதே வந்து கலந்தான், கிட்டினவாறே தோஷதர்சநத்தைப் பண்ணினான், பிரிந்தவளவிலே "இதுவன்றோ இருந்தபடி" என்றநாதரித்தான்; தோஷதர்சநம் பண்ணுமளவே யன்றிக்கே, தமக்கு அபராதஸஹத்வமென்றொரு குணமுண்டு நிரூபகமாயிருப்பதொன்று, அதனையறிக்க வருமென்று அந்த அபராதஸஹத்வம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சிறைய மடநாரை ப்ரவேசம். ஸஞ்சாரஸங்கதி (பாதவசஞ்சயுமித்யாதி) தாமானதன்மை - புருஷபாவம். ஆற்றாமை - விரஹக்லேஶம். நீர்ப்பேதைக்குத் தக்க த்ருஷ்டாந்தம் (அயம்பர இத்யாதி) திருமஹாபாஷ்யவாக்யம். காமகாருகருணோக்திரூபேண காரகமேகவிதமிறே. அங்கே "அபரஃகாரகநியமஃ" என்று பூர்வகாரக நியமாபேக்ஷயா உத்தரகாரக நியமம் விலக்ஷணமென்று சொல்லிற்றிறே அதுபோலேயென்றபடி.

நீசயந்த்ரமென்னுமதுக்கு ஹ்ருதயம் (முற்காலத்திலே யித்யாதி) விவக்ஷிதன் - விசுவான். தத்த்வபரமான விதிலே காமுகவாக்யமென்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகைக்கடியேதென்ன (நிதித்யாஸிதவ்ய இத்யாதி) பரிஹாரம். யக்ஞமைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணே, "ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" (ஆத்மாவா அரேத்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:) அரே, அயமாத்மா ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யோ த்ரஷ்டவ்ய: இத்யந்வய: பக்ஷிகாரமான உக்தியை காமுகவாக்யரூபேண சொன்னது - புருஷன் புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்குமதிலும் "காமமஷ்டகுணம் பவேத்" (காமமஷ்டகுணம்பவேத்) என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்கு புருஷவிஷயஸ்நேஹம் பள்ளமடையாகையாலே தாத்ருஶமான சமுதாய அதிமாத்ரப்ராவண்ய ஸூசகமாகையாலும், குடஜிஹ்வீகாயமாநவிஷய ப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகள் பரிக்ரஹித்து உஜ்ஜீவிப்பார்களென்னுமதாலும்.

விஸ்தாரஸங்கதி (அயாபபிலனித்யாதி) ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுரமேதென்ன (அயாபபிலனித்யாதி) என்னுதல். (அதனோடே) பிள்ளானபணித்த மாநஸாநுபவத்தோடே. (இதனோடே) இத்திருவாய்மொழியோடே. (போரச்சேர்ந்திருக்கும்) மாநஸாநுபவமாகையாலே மாநஸமாகவநுபவித்தது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து தத்லாபத்தாலே தாமானதன்மையழிந்து என்றத்யாஹரித்து நிர்வஹிக்கவேணுமே பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப் பற்றப் போரச்சேருமென்

றபடி. “ தழுவுவனவணங்குவன ” இத்யாதிக்கு உதாஹரணமாகாநந்தத்தை கொள்ளுகிற க்ரமமுமாயிற்றே.

பேராச சோந்திருக்குமென்றத்தைக் காட்டுகிறார் (நிருபாதிகோஜ்வலி த்யாதி) அறுகென்று - நிமிக்கேடு. பரப்பட்டு, கலக்கின்றபடி. “ ஸூர்யா யுதஸ்ஹஸ்ராணாம் ப்ரஸரோ யஸ்ஸதாம் பெருகின ஸதாம்ந:” (ஸூர்யாயுதஸ்ப்ரஸரோ யத்ப்ரேக்ஷ்யம் ஸஹஸ்ரதஸ்) ஸுப்ரஸாந்நபரிதஜயாக்ஷிதவடக்ருதாதமனா) பரேஷாம - சிறப்பான்ரேணைஷ டம. பெருமாள் திருவுள்ளத்தாலே யாதொருசமமம், முதலிகள் திருவுள்ளத்தாலே தருபதனைவுமாமென்றபடி. (அநுபவித்தவிகாரத்து) அநுபவித்த அநுபவவி ஶேஷத்தை யாசைப்பட்டவிவாகது. இழவு - விஶ்லேஷவ்யஸநம். சூமை - அஜீர் ததி. (போரநின்றுன) போனான். இவனபேக்ஷகோடைென்ன (மருத்துவனிதயாத்) ஆசார்யாதிருபேண ஸமஸாரபிஷக்காயநின்ற, நிலமண்போனற சிறந்தை யுடை யவன்.

அநந்தரம - போநின்றவாறு ரம. (கலக்கிறா) கலக்கிப்பிராட்டிதன்ஸ்ய பராபதராட்த அநவிடுகிறார். “ ஸ ந்ருதோ நாநவிஷ்யேத : । ஸந்த்ஹ்ருஷ்ய ஹா நாவஷ்ஸஜேந: ” (ஹாயமாநாநவிஷ்யத: । அப்ருப்பமாநாவடஸநா:) என்றிருக்க வேண்டாவோ, ஜ்ஞாநாதிகரான இவர் கலக்கலாமோவென்ன (மடாவற வித்யாதி) பகதிரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை யுடையராகையாலே கலக்கின்றபடி பக்திமாத்ரமன்றிக்கே தத்வைலக்ஷண்யமும் கலக்கப்பண்ணுமென்கிறார் (அவன் குணித்யாதி) அகிஞ்சித்கரமாகை - “ தத்தவஷ்வாஷ்ப்ரஶம்ஸவெக ” (தத்தஸய ஸ்ரூபமபவேத) என்றிருக்குமபடியன்றோவம் இப்படி ஜ்ஞாநாதிகராயக் கலங் கினபேருண்டோவென்ன (தத்தஸ்யேத்யாதி) ஸாக்ஷாத்ராகாநுபேஷகோசசதயா ரிமிஸ ஹநுமாநதம பரதிஸீதா, “ ஸமெளஷ்ஹ்லவிஹ்ஜக்ஷ்மாக்ஷாஜக்ஷாம்வெள வெளாஷ்ந: । ஸாம்நயெஷ்லீகாக்ஷ தத்தவஷ்வாஷ்ப்ரஶம்ஸவெக.” (ஸமா ஸஹஸருலாமகருத்வாலகாமபரபகாரந்தர: । மாமப்பேஷ்யதிகா தத்ஸதஸத ஜ்தஸ்யஸதருஸமபவேத) தத்தைவாஷ்டாவிமஶே. “ ஐதிஃெவீவெஹாயா விஷெஷ்-ஹீதாயவெணஷ்ஷ்ஷ்யஷ்ஸ்ஷ்ஷ்ஹீஷா । உஷ்யஷ்வெணஷ்ஷ்ஷ்ய நெநஸீவ்ஷஸஹமஷிஷ்ஷ்ரீயவா ஷ்ஸ க்ரமம் ” (த்ரிவதேவிடஹாதாவிலபயஸீ தாசவேணயதகரதநமகருஷீநவா । உபதயவேணயதகரதநேஶ்ரீகரமஹமதமிஷ் யாமியமஸ பமூலம.) “ தத்தவஷ்வாஷ்ப்ரஶம்ஸவெக ’ (தத்தஸயஸதருஸமபவே த) என்றது - வேணயுதகரதநாந்தரத்திலேயாகிலும், வேணயுதகரதநாதபூர்வமு மிந்தநிலைவுண்டாகலா மாகையாலே விரோதமில்லை.

கலங்கி, பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ஹமஸேதயா) “ க்ஷிப்ரம்ராமாயஶம்ஸக்ஷ்வஸீதாம்ஹாரதிராவணம் ” (க்ஷிப்ரமராமா யஶமஸதவம் ஸீதாமஹாரதிராவண:) இத்யத்தாராத்தம். இதமாரண்யகாண்டே கோதாவரீமப்ரதிராவணநீதஸீதாவாக்யம. ததஸாஉஸீதா வியோகஸந்தப்தோரா ம:. (அஶோகேத்யாதி) “ கூஜநாநம்கூாம்க்ஷிப்ரம்ப்ரியாஸம்ஷ்ஶநெந நம் ” (தவநநாமாநம்குருக்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தாஶநேநமாம) இத்யுத்தராத்த

ம். ஹம்ஸாயாநிக்கு - நிதிக்கு பக்ஷிகளைக்கொண்டு தேஸாந்தரத்தேயாகிலு மறி விப்பிக்கைக்கு ஸக்தியுண்டென்றிருக்கிறாளாயிற்று கலக்கத்தாலேயென்று கருத்து அஸோகேத்யாதிக்கு - ஒருவன் ஸோகனு யிருக்கைக்குடலம் - பிற ஸோகத்தைப் போக்குகையென்றிறே தாமிருப்பதென்று கருத்து.

பகவத்விஸ்லேஷகாயங்கள் பிராட்டிமாருடைய தாமிறே, அதிவாக்குக கூடும்படி யென்னென்னென்று மாக்ஷேபத்தை யனுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (பிராட்டிமாத்ஸமாயித்யாதி) "அநந்யதைவதம்" (அநந்யதைவத்வம்; இத்யாதி யாலே அநந்யாஹஸேஷத்வமும், "த்வத்ஸ்வாஸ்யஸம்ஹவெள" (ததேகா ஸதருஸ்மப்யேத) "தவாஸ்மி தாஸ்ஸ்வாமிநாஸ" (த்யஸ்ஸ்சாநுபாலநாத) இத்யாதியாலே அநந்யஸரணத்வமும், "நிதேஷாவஸ்யதி" (நைஷாபஸ்யதி) "யநஸ்ஸ்வஸ்யஞ்சிநேநாஸ்ய" (ஸ்யாஸ்யஸ்யநிமேநாதம) இத்யாதி யாலே ததேகபோகத்வமும், "யஸ்யாஸஹஸஸ்ரர:" (யஸ்தவயாஸஹஸஸ வாகஸ) "நவஸீதா" (நசஸீதா) இத்யாதியாலே அநவயத்தில தரிப்பும வ யதிரேகத்திலேதரிபாமையும, "அநந்யாவவெணாஹம்" (அநந்யாராகவே ணாஹம) இத்யாதியாலே ததேகநிர்வாஹத்வமும் பிராட்டிக்குக கண்டுகொளவ து. சேதநாக்கு மிந்த குணஷட்கம திருமந்த்ரத்தாலே கண்டுகொளவது.

ஆனாலும கிஞ்சித்ஸாதருஸ்யமுண்டுகொண்டிப்படி சொல்லலாமோவென்கிற ஸங்கையை யநுவதித்து, ஸௌஸாதருஸ்யத்தாலே சொல்லலாமென்று பரிஹரிக் கிறார் (அனுலித்யாதி) பிராட்டி தானுகப்பேசுகிறதென்றது - "கிளிமொழியா ளலற்றியசொல" என்றதைப் பற்ற. (வையமித்யாதி) பூமியெல்லா மளந்து கொண்ட விஸத்ருத்மான தாமரைபோன்ற திருவடிகளுக்கே. அவருந்தா னெப்ப டியென்ன (முற்றுவமையித்தி) முற்றுவமை - ஸௌஸாதருஸ்யம. பூர்ணோபமை யென்றபடி.

புருஷாகாரையாலே புமஸ்த்வம் பின்னுட்டாதோவென்ன (ராஜாஷியித்யா தி) விஸ்வாமித்ராநுக்கு என்றுகூட்டுவது. ஸத்ரீத்வம ஸித்தமானலன்றோ' தத் விஸேஷமான பிராட்டி தஸைகூடுவது, இவர்க்கு ஸத்ரீத்வதஸாபராபத்ஹேதுவே தென்ன (எதிர்த்த்கியித்யாதி) "ஸஹாஸ்வாஸாஞ்சேவாஸஸஸாக்ஷாத்வா ஷ்உவ்யதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதாஸ்வஜமஹூஸ்ஹவஸஸம்" (ஸஜ வாஸந்தேவோஸாக்ஷாதபுருஷஉசயதே । ஸதரீப்ராயமிதாதஸாவம்ஜகதப ரஹமபுரஸஸரம்) "ஹ்ரிக்ஸாத்ஸ்கஸேஷிக்ஸ வம்ஸ்ஸாதுஹ்ஸாநிநாம ணாம் । ஹ்யஹ்வாஸக்ஸஹஸேஷக்ஸ்ஸ்த்ரீஸுயிநஃ" (ஸவாமித வாதமத்வஸேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸஸவாமிநோகுணஃ । ஸவேப்யோதாஸத்வதே ஹத்வஸேஷத்வஸத்ரீத்வதாயிந:) என்னக்கடவதிறே. "வாஞ்சாஹ்ரா:வஜ்வ த்ராக்ஷ்ராஸ்யாயஞ்ஞ்ராஜவநவநம் । யாஸ்ரீயோஷ்ஷ்வத்ஸ்யாம்வந்த்ரா வஜநவாயம்" (பாஞ்சாலயா:பதமபதாக்ஷயா ஸ்நாயநதயாஜகநமகம । டாஸதரியோதருஷ்டவதயஸ்நா:பும்பாவம்மநஸாயயு:) என்று - நரௌபதியிலு

டைய பராக்ரமங்களை மவன்தானாகத்தானே யனுபவிக்கிறவள் புனராய்ப்போலே சாமான்யப் பராக்ருதமானவடிவைழிப்பன்னை. சொல்லுவனாகில்லை. இதுபா டி. பெண்ணுடையுஞ்சுமபடி - ஸ்ரீவைஸத்ரத்தாரணமடையுமபடி.

அப்ரத்யப்ராப்திக்காத்திக்கிற விடயிராட்டிக்கு அதத்தியாக்கருடக்கினானாவ போவென்ன. தமிழாஸமாஷ்யால் கூடுமென்கிறா (கூடியிடமிடியாதி) கால து - ஸாம்ஸ்லேஷத்தால் போகவிருந்து தங்களுத்தாமம ஸமுத்ர பர்யந்தமே னின்ற தமிழாஸமாதியாலே, தாம்ருதத விதத்தேஹத்தில வாத்திக்கிற பக்ஷி ஆராவிக்கிறென்றபடி. இவளுக்கு ஸமவாதமாக "போகக்கலைகாமபாலு மாதல ருவரேறிருசி. யாகளுக்கோராஞானுமக்ஷம - தோகளுமகா. விலகிறக்குமுலை யிரங்கனறவேபால், சொலவிருநகருமமபாறநெறனை." இதயாதிநடுவே உருவ ளமபரநி பரஸங்காத்த்ரலாஜ்ராகங்யம கிருபிக்கிறா (கூடுமிடாக்குருடி தியாதியாலே) போகசெல்லாமென்றதுடனாக்குடனேபாகவென்னும சேர்ப்போ கசெறாருபமுடைனைமபறற. "கொடுஞ்சரசிப்பா" என்றபாட்டில் தனி ப்போனாடிம, "நாளிலைமவாபகொணடு" என்கிற பாட்டிலே பணாநட்டினை போசகையுமருளிசசெய்தாரிறே. காடுசாரசத்திலும் - முல்லை. நாடுசாரத்திலும் மருதம். மலைச்சாரவு - குறிஞ்சி. கடற்சாரவு - நெய்தல். நீனநிலைக்கொல் லம் - பாலை. வேனில் - வெயயில் தெறு - ஸமஹரிக்கிற. ஊடல - பரணடகைலு ம. நெய்தலைநிலத்திலேயாகையாலே யென்றதுக்கு - "கனறுகண்டவர்ளைய ல்லாம்" என்றதோடேயனவயம.

இவளுடையவிஸ்லேஷதான ஸமஸ்லேஷபூர்வகமாயல்ல தீர்மையாலே ஸம்ஸ்லேஷம் பரவருத்தமானபடியென்னென்ன, காந்தாவல்வாறு பரகிளைபயா லே யருளிச்செய்கிறா (பிராட்டிதானுமிதயாதி) உதயாதமென்றது - "புனைய மபொழிலசூழ" என்றதைப்பற்ற. ஏவுண்ட - எய்யப்பட்ட. தோழிமாரோடுது துவிட்டாலோவென்ன (எமபினமுனனிசடாதி) ஈடுபெகிறவென்கருமனே "இவளுக்கவனுதவப்பெறுகிறதில்லை" என்றவாபொருடடுப்பட்டு றபாக ள. செய்யவறறு - செய்யஸமாத்தம. பக்ஷபாதமென்கிறது - சாபேக்ஷாபயாம்க மகம. "வத்மதள" (பதலகதெள) இதிஹிதாத:. தனனுறறுமைபறிக்க லாமபடி தனபரிஸரத்திலே வாதகிக்கிறபக்ஷபாதம. பறருசாக-ஆவலம்பனமாக. பி ராட்டியைப்போலே யொன்றைத்தூதுவிட்டால ஆமையாதோவென்ன (ராவண மாயையிதயாதி)

ர்ஸோகதி (சகரவாதநியிதயாதி)

யாதருச்சிகஸமஸ்லேஷத்துக்கு ஸவாபதேஸமருளிச்செய்கிறா (நிவி வர்த்திதயாதி) ஸவாபதேஸபரஸங்கத்திலே "பிராட்டிதானும" இதயாதிக்கு - ஸவாபதேஸம - இச்சேதனை "தூதுரோடிசைநதகாலம" என்கிறபடியேதூா ததரோடேகூட "பெயதகாவு" என்கிறலீலாவிபூதியிலே அநபசாரங்களைவைசு வைத்தகனறவளவிலே, ஸாவேஸவரன "தனனேராயிரமபிளளைகள" என்கிறப டியேஸாமயாபந்நரான நிதயஸூரிகளும்தானுமாக "காட்டைநாடுதேறுகளு ம" என்கிறபடியேவிரோதி நிரஸநாததமாக லீலாவிபூதியிலே யவதரிதது இய பகக்ல்அத்வேஷமாகிற வவகாஸம்பெறறவாறே யங்கீகரிக்கையென்று.

பறஞ்செத்தென்கிற ஸங்கைக்குப்பரிஹாரம் அபராதஸஹத்வமென்னப்பார்த்து. பிரிகைக்கு ஹேதுவபராதமென்றுமில்லாதிருக்க, அபராதமுண்டானால் முன்புகலடானென்னுமென்கிற ஸங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (தன்மேன்மையாலே யித்யாதி) மேன்மை - ஸ்வாதந்த்ர்யம் கலந்தவன் பிரியானென்னென்ன (கிட்டின விதயாதி) தோஷாஸந்ததைப்பண்ணி - பிரிந்தானென்று கூட்டுவது. " எனபிழைத்தாள் - தகவிலை " என்றதைப்பற்ற அபராதஸஹத்வமென்றது.........*

நான்காந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாயநீயுநின
வஞ்சிறையசேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால்
வன்சிறையிலவன்வைக்கிலவைப்புண்டாலென்செய்யுமோ.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானோடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்முன்னே ஸம்ச்லேஷித்து வாழ்த்திக்கிற நாரைகளைக் கண்டு, தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவிழந்திருக்கையால, " தன்வார்த்தைகளையறியா " என்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே, அவற்றினுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவத்தைக் காணகையாலே தன்னோபாதி யளவுடையவாகக்கொண்டு, அவற்றைக்குறித்து, தன்னளவிலே வார்த்தைசொல்லுகிறவிடத்திற சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யீடல்லாமையாலே, அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையு மௌசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி ; நினைத்தவிடத்திலே நினைத்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களையுடையையாய, ஸம்ச்லேஷத்தையே தாரகமாகவுடையையாய், துஃகாஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்தநீ, என்பக்கலிலே கருணைபண்ணி, ஆஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த துஃகநிரஸநஸ்வபாவனை பெரியதிருவடியைதிவ்யவாஹநமாகவுடைய வெம்பெருமானுக்கென்விடு தூதாய்ச்சென்றென்றிறத்தைச்சொல்ல வேணுமென்றபேக்ஷித்து, பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே, சொன்னவார்த்தையை யவனங்கீகரியாதொழியிற் செய்வதென்னென்றுபோகாதிருந்தனவாகக் கொண்டு, இப்படி ஆஶ்ரிதவத்ஸலனானவ னங்கீகரியாதொழியுமோ, அவனென்வார்த்தையை யங்கீகரியாதொழிகையாகிறவன் சிறையிலவனுங்களை வைக்கில் அத்தனையுமெனக்காகப் பட்டாலாகாதோ வென்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறாள்.........................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டு. தன் புறச்சோலையில் [illegible] கற்றார் [illegible].

[illegible]-என்னுடைய [illegible] சிறைப - நான்சொன்னகாரியத்தில் செல்ல [illegible] நாராய - சேவலோடுண்டான சேர்த்தியாலே [illegible] முடையநாராய. சேவும் - சேவலொழிய [illegible] வலுமாய் - உன்னோடொக்கச் சோர்வாலே [illegible] மாய். [illegible] - என்னுடைய [illegible] ணைக்கு கருணைபண்ணி. வெருவிற - விரோதிகளுடைய [illegible] யுடைய. புள் - பெரியதிருவடி. [illegible] வெருக்கவருகை. [illegible] செல்லுகால் - [illegible] ச்சென்றகால். உங்கள் முதுமையாத்தை [illegible] வலியசிறையிலே. அவனவகையில - [illegible] ண்டால் - அதுக்கிசைந்திருந்தால். என்செய்யும் - [illegible] யும். ஓ என்கிறஅசை - கூடாதது கூடுமோவென்றபடி.

பிராக்காகச் சிறையிருக்கை - பெரியதோர் [illegible] கருத்து. [illegible] லே யுயாதபடவு [illegible]. இவ்விடத்தில [illegible] தனுதாகச்சொல்லிற்று - [illegible] கொண்டாடிற்று - [illegible] னசோத்தி - [illegible] ... .. .

ஈடு - முதற்பாட்டு

தன்பரிவாரத்திலே வார்த்திடப்பகொரு [illegible] பார்த்து, "என்றும் சேவலைக் காரியங்கொள்ளுவார் பேடையை [illegible] காரியங்கொள்ளவேணும்" என்றிருக்கும் தமவாஸனையாலே பேடையை முன்னிட்டுச் சேவலைப்பற்றி, தன்னையும் அவனையும் சேர்க்கவேணுமென்கிறாள்.

(அஞ்சிறைய) பரஜை, தாயினுடைய அவயவங்களெல்லாங்கிடக்க, முலையிலே வாயைவைக்குமாபோலே கமநஸாதநமான சிறகிலேயாயிற்று முற்படக்கண்வைத்தது. ஸாபாயந்த பயிர்போலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தால பிறந்த ஹர்ஷம் வடிவிலே தோற்றக்கொள்ளலாம்படி யிராநின்றது. சிறையென்று - சிறகு. ஆசார்யன ஜ்ஞாநத்தையநுமித்து ஶிஷ்யனுபஸத்தி பண்ணுமாபோலே சிறகிலே கண்வைக்கிறாள். (மட) ஏவிக காரியங்கொள்ளலாம்படி பவ்யதைதோற்றயிருந்தது. ஸம்ஶ்லேஷத்

தாலே தவண்டு தாதுபோகைக்கு யோக்யமாம்படியிருக்கை. நாண், மடம், அச்சமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், பிரிவில் வயலைமறியும் தன்னிலைமாறா பேடையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறானென்றுமாம். (நாராய) "அம்மே!" என்னுமாபோலே.

(அரியத்தாய) அவன் போகட்டுப்போன ஸமயத்திலே ஆற்றாமையறிவிக்கலாம்படி வந்து முகங்காட்டின உன்னநுகாரஸீலதை யிருந்தபடியென். அரி - கருமை. சருமைப்பண்ணத்தக்காயென்றபடி. "மமாபி திரோஹநுமதா ஸங்கத:" (மமாபிதிரோ ஹநுமதாஸங்கத:) போலே, வழிப்பறிப்பாரகையிலே யகப்பட்டுநிற்கத் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே. (நீயும) "ஸப்ராது: சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: | ஸீதாமுவாச" (ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: | ஸீதாமுவாச) என்கிறபடியே - என்னும் சேவலைக்காரியங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னிட்டுப்போலே காணும் காரியங்கொள்வது. (நின்னஞ்சிறையசேவலுமாய) பேடையையிட்டாயிற்று சேவலின்பக்கல் ப்ரதிபத்தி, "ஸ்ரிய:பதி" என்னுமாபோலே. (நின்னஞ்சிறைச்சேவலுமாய) "பெண்ணிணைந்தவடிவு" என்று தோற்றுகின்றதாயிற்று. அதிட்டவழக்கானீயும், நியிட்டவழக்கான சேவலுமாய் (ஆவாவென்று) ஐயோ! ஐயோ! என்று. மிதுனமாயிருக்கிறது - தன்னார்த்தி பரிஹரிக்கைக்கென்றிருக்கிறாள். (எனக்கு) "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி" (ஏஹிபஶ்யஶரீராணி) என்று விரஹந்தின்றதன வடிவைக்காட்டுகிறாள். அவனோடே கலந்து பிரிந்து, "கண்ணாலேகாணப் பெறுவதுகாண்" என்னும்பேச்சோடே யிருக்கிற வெனக்கு. (அருளி) இரப்புக்குச் செய்தாகையன்றிக்கே யுங்கள் பேறாகவருளித் தயைப்பண்ணுகைக்கத்தலை குறைவற்றாற்போலேயன்றே! தயாவிஷயமான வித்தலைக்குறைவற்றபடி. பகவத்விஷயத்திலுபகரிப்பார் ப்ரத்யுபகாரத்துக்கல்ல வுபகரிப்பது, தங்கள்கருணையாலேயாயிற்று, உபயவிபூதியுக்தனை யவர்களுபகரித்தால், அவனுக்கு ஸத்ருஶமாக வுபகரிக்கலாவதில்லையே! இவனுக்கு. "விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம" (விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம) என்றாற்போலேயிறே யிவளிவற்றை ஶ்லாகித்தது.

எங்களை யிங்ஙன் கொண்டாடுகிறதென், உன்தன்மையைக் கண்டு போகட்டுப்போனவனெங்கள் வார்த்தைகேட்கப் புகாநின்றானோ! இனித்தான் "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி) என்கிறபடியே அங்குள்ளார் பரமஸாம்யாபந்நராயன்றே விருப்பது, நாங்கள் அவனுக்கு மவர்களுக்கும் வாசியறியும்படியென்னென்று

ன்றே! நாங்களிருக்கிறதென் றவற்றுக்குக் கருத்தாக மேல வார்த்தை சொல்லுகிறுள் (வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கு) அவர்கள் பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே தனக்கு வாரவார்த்தைக்கு விசேஷணமாகப் பெரிய திருவடியை த்வஜமாகவுடையனு யிருக்கும். விரோதியைப் போக்கிக் கொண்டுவருகைக்கு அநுகூலமசக்தானுணடென்கிறுளாதல, ரீநத்யமாகப் பிரித்துக்கொண்டுபோகையாலே "அக்ரூர:க்ரூரஹ்ருதய:" (அக்ரூர:க்ரூரஹ்ருதய:) என்னுமாபோலே சொல்லுகிறுளாதல. (புள்ளுயர்த்தாற்கு) புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவ ரென்னுதல, புள்ளை த்வஜமாகவுடையவனென்னுதல. (என்விடுதூதாய்) அவனுக்கு வரவிட விருக்கக்கடவனானன்றே! விடுகிறேன. (விடு) "க்ரியதாம்" (க்ரியதாம) என்கிறபடியே நானேவவனன்றே நீங்கள் போகிறது. பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டாற்போலேயோ', அப்லைபாயதயார்த்தையான நானேவவனன்றே போகிறது. பரார்த்தமாகத் தூதுபோகை கிடைப்பதொன்னன்றே. (சென்றக்கால்) எனக்குமுன்னே யுங்களுக்குத்தேஸ்யமன்றே ஸித்திக்கப்புகுகிறது. உங்கள்போக்கடிக்கழுஞ்சுபெருதோ!.

(வன்சிறையில்) இவள்பாடுநின்றுஞ் சென்றவற்றைச் சிறையிட்டுவைக்கிறுனன்றே, இவர்களுக்குமுகங்கொடாதே அநாபரனுகையிறே-இவர்களைச் சிறையிட்டு வைக்கையாவது. ராஜபுத்ராகளுக்கு ப்ராப்தகாலங்களிலே வெளியிலேயிடாதபோது மாநதுவர்களிறே. (என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் வன்சிறையிலவன்வைக்கில்) நீங்கள்ளே தேனுமவனுக்குத் தூதுபோகிறீர்களோ! சிறைகட்டுதல, சிங்கவிளக்கெரித்தல, செய்யிலசெய்வதெனனென்று கூசுகைக்கு, எனக்குத் தூதுபோனு "பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" (பரிஷ்வங்கோஹநூமத:) என்னுமாபோலே மார்பிலேயணைக்குங்காணுங்கோள். நானையவாசைப்படுகிற மாவன்றே! உங்களுக்குப் பரிசிலாகப் புகுகிறது. (அவன்வைக்கில்) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும) என்றிருக்குமவன்வைக்குமோ!, ஸ்ரீஸ்வதந்த்ரியானு' (வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ) அதுபொல்லாதோ' கிடைக்குமாகில். பரார்த்தமாகச்சிறையிருக்கக்கிடைப்பதொன்னன்றே'. ராவணன் தேவஸ்த்ரீகளைச் சிறையிட்டுவைக்கத் தானவர்கள்காலில் விலங்கைத் தன்காலிலேகோத்துச் சிறையிட்டவளிறே.

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு (அஞ்சிறையவித்யாதி) "மடநாராய" என்று பேடையை முன்னிடுகிறதுக்குபாவம் (என்னுமசேவலைவிட்யாதி) இத்தால் பகவத்விஷயத்திற்போலே யாசார்யவிஷயத்திலும் புருஷகாரம் வேணுமென்றபடி. சேவல் - புமபக்ஷி. பேடை - ஸ்த்ரீபக்ஷி. (நீயென்தஸம்பையறிவித்தித்யாதி) பலிதம்.

அல்லாதவவயவங்களை விட்டுச்சிறகைச் சொல்லுகிறதுக்குபாவம் (பரஜைமித்யாதி) "அம" என்றதுக்குபாவம் (நீபாயந்தவித்யாதி) பரஸ்பரஸம்ச்லேஷம், தொடைகொள்ளலாம்படி - அறியலாம்படி. த்ருஷ்டாந்தமுகேந சிறகுக்குஸ்வாபதேசம் (ஆசார்யனித்யாதி) ஆசார்யன் - சேவல். "உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மாப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாமயதாகேபக்ஷிணாம்கதி: । ததைவஜ்ஞாநகாமப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோத்தம:) இத்யாதிகளையும், "ஆசார்யஸ்யஜ்ஞாந வத்தாமத்மாய தத்வஸ்த்திக்ரியதே" என்றபாஷ்யவாக்யத்தையும் கொண்டு (ஆசார்யனஜ்ஞாநத்தையென்றது) ஸ்வாபதேசத்திலே. சிறகென்று - ஜ்ஞாநகர்மங்களும், "மட" என்று, தயாதயாதம குணங்களும் நாராயென்று - வெளுப்பாய். ஸத்தஸ்வபாவமுந தோன்றுகின்றது; அதுமதலயாதிகளையே தயாநமபண்ணிக்கொண்டிருக்குமாபோலே யாசார்யனுடைய பகவத்யாந பரதயுந்தோற்றுகிறது.

மடப்பம் - பவ்யதையாதல், துவட்சியாதல், ஸ்த்ரீத்வமாதல். துவண்டு - ஸரீரம்வாடி. லகுவாய. நாண - லஜ்ஜை. அச்சம்-பயம. மடம் - ஒடுக்கம். ஸ்த்ரீத்வம் சொன்னதுக்குப்ரயோஜநம (பிரிவித்யாதி) தனினம் - தன்கூட்டம்.

"நாராய" என்றஸ்வரத்துக்குபாவம (அம்மேயென்னுமாபோலேயென்று) அதாவது - பரஜைஸங்காதிஸயத்தாலே "அம்மே" என்னுமாபோலே இவரு மிதனபக்கல் ஸங்காதிஸயத்தாலே சொல்லுகிறவார்த்தையென்றபடி.

(நீ)யத்தாய் - என் றுக்ருபைபண்ணுகைக்குத்தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாயென்று நாரைக்குவிஸேஷணம். பொகட்டுப்போனஸமயத்திலேமுகங்காட்டினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (பமபேதயாதி) ஸங்க்ஷேபே, "ஸ்வௌஹ்ரா வஞ்ஜிதஸ்ஸௌஹ்ருத்ராமேணஹ்யாஸ்யாத்மஜ:। வநாதீமோஹநமத்தாஸ்ஜு தொவாநமேணஹா." (ஸபாயாபூஜிதஸ்ஸமய காமோதஸாதாதமஜ: । பம்பாதீரேஹநுமதாஸங்கதோவாநரேணஹா.) இதுக்குத்தாத்பர்யம (வழிபறிப்பாரித்யாதி) இவ்விடத்தில, வழிபறிப்பாரைக்கையிலே யகப்படுகையாவது - பிராட்டியுடைய கண்ணுக்கும், முகத்துக்கும் போலியான செங்கழுநீர், தாமரைப்பூமுதலானவற்றிலே நெஞ்சுபறியுண்கை. (விழித்தாற்போலே) இருக்கிறதுருஷிகளென்று தாத்பர்யம்.

சேவலுக்குமுன்னே "நாராய்நீயும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஸ்பராத்ரிக்கு அபேக்ஷதபுருஷகாரமானதே ராமனுடைதிவ்யமஹிஷிகளும், "ஸீதாஸமக்ஷம் ...

யஸாரார்ணவமக்நாநாம் ” (ஸீதாமுவாச ராமாயணே ஸம்ஸாரார்ணவ) இப்படியாகும் மந்த்ரவிவக்ஷிதம். பகவானை ஸ்வரூபகதமாக அனுஸந்திக்கிறார் (என்றுமிசைவிலியென்பதால்) “நின்” என்று நீருகின்றது ஸ்வரூபம் (நின்னையிட்டதனால்) பரத்வபக்தி - விஸ்வாஸம். “நின்னருளே பெற” என்றவிடத்தில், “அம” என்றதற்குப் பாவம் (பெண்ணினாதத்திரத்தியாதி) ஸூசகமத்தியார்த்தம் (அதிட்டவிதயாதி)

“ நீயும ” இத்யாதி பதசசேஷ்டைத்தக்தாத்பர்யம் (மித்ரமித்யாதி) ஸர்வ - விரஹக்லிஷ்டமான வடிவையுடைய வென்கின்றது. அவின்தத்தாலேயே றுமென்று மாசையுடைய வென்கின்றதல, இரண்டாவதாயையும் மருளிச்செயகிறார் (ஏஹிபஸ்யேத்யாதியாலும், அவிஞ்சேடலைத்தியாதியாலும்) தூரமாய் காண்டேக்கட்டே ராமபரத்முடைய, “ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி முநீநாம் பாவிதாத்மநாம் | ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர் கோரைர் பஹூநாம் பஹுதா வநே ” (ஏஹிபஸ்யஸரீராணி முநீநாம்பாவிதாத்மநாம் | ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர்கோரைர் பஹூநாம்பஹுதாவநே) (இப்படிகளிதயாதி) ஸ்வார்த்தத்தில் பேக்ஷைபர ஸாக்ஷாத்காரம்-தயாவென்று திருவுள்ளம்.

நீயும் நின்னருளையுமென்பதாகி தாத்பர்யம் (நயவாக்கைகளதயாதி) அத்தலைக்குறைவறுதிருக்கையாவது-மித்ரமாயிருக்கை. இத்தலைக்குறைவறுதிருக்கையாவது - ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வங்களையுடைத்தாயிருக்கை.

“ அருளி ” என்றதற்கு ஸ்வாபதேசம் (பகவத்விஷயத்தில்தியாதி) அமாத்ரமன்றிக்கே யுபகாரார்த்தனை பரதப்யுபகாரமும் கூடாதென்கிறார் (உபயவிருத்தியாதி) இவ்விடத்திலே, “ ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய தேவைரபி ந சக்யதே | ப்ரதிப்ரதாநம் தத்வாத்ய சக்தித ஆதராத் ” (ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்யதேவைரபிநசக்யதே | ப்ரதிப்ரதாநம் தத்வாத்யாசக்தித ஆதராத்) “ யோ தத்யாத் பகவஜ்ஜ்ஞாநம் குர்யாத்வா தர்மதேசநம் | க்ருத்ஸ்நாம் வா ப்ருதிவீம் தத்யாத் தேந துல்யம் ந தத்க்ருதம் ” (யோதத்யாத்பகவத்ஜ்ஞாநம் குர்யாத்வாதர்மோபதேசநம் | க்ருத்ஸ்நாம்வாப்ருதிவீம்தத்யாத்தேநதுல்யம்நதத்க்ருதம்) என்றதனுஸந்தேயம். தர்மோபதேசநம் - தர்மாநுஷ்டானம்.

“ அருசிறைய ” என்றுதொடங்கி ஸ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் (விக்ராந்த இத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷஷ்டிதமே ஸர்கே ஸநாமந்தம்பரத்திஸீதா, “ ததஸ்ஸா ஹ்ரீமதீ பாலா பர்த்துஸ்ஸந்தேசஹர்ஷிதா | பரிதுஷ்டா ப்ரியம் ச்ருத்வா ப்ராசம்ஸத மஹாகபிம் | விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம | யேநேதம் ராக்ஷஸபதம் த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம் ” (ததஸ்ஸாஹ்ரீமதீபாலாபர்த்துஸ்ஸந்தேசஹர்ஷிதா | பரிதுஷ்டாப்ரியம் ச்ருத்வா ப்ராசம்ஸத மஹாகபிம் | விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம | யேநேதம்ராக்ஷஸபதம்த்வயைகேநப்ரதர்ஷிதம்.) விக்ரமம்-பராபிபவநஸாமர்த்தியம். ஸாமர்த்தியம்-காயகரணஸக்தி. ப்ராஜ்ஞதை-இக்குணங்களையுடையவனுக்கு பயின்றதுபோவுபதிகிறவபலியை யுபேக்ஷிக்கக்கொண்டதயென்கிற ஜ்ஞானம்.

மெஆக்சவசாரிகை (எங்களைவிட்டியாதி) “ உன்றனைஸங்கைக்கண்டு ” இத்யா திஸங்க்ராமெப்ரும - “ பாண்டியாதார்க்கு, வெஞ்சிறை ” என்கிறபதங்களைக்கடா க்ஷித்து. “ எங்களைவாரத்தைகேட்கப்புகாநின்றுதோ ” என்கிறமுந்தின ஸங்கையி லே - உக்திபிலே விரோதிகளுண்டேடென்கிற ஸங்கையும் கண்டுகொள்வது, உத்த ராருணமாக. இனித்தான் - கிருஷ. முணடோபக்ஷதி, “ தஜாவிஷ்ணு ஸ்வணே வாவெவிஸ்ருயத்ராஜ்ஞ: வாஸோஸாஜ்ஞோஇவெதி. ” (தத்ராவித்வாம்பு ணயபாபே விஜயதிரஞ்ஜ: பரமமணாமயமுபைதி.) தவித்யஸங்காபரிஹாரம (அவாகாரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தக்கு, புனிதவஜமாக வுடையவனென்ற வாதத மெவெண்டுவது. பரதமஸங்கையை தவிவிதமாகபரிஹரிக்கிறா (விரோதியைபித யாத்வாகயதவயததாலே) “ வெம ” என்று-சிறகுக்குவ்ஸேஷணமாதல, பன்றுக கு விஸேஷணமாதல. விரோதியைபித்யாதி முந்தினபரிஹாரவாகயத்திலே-பரதம ஸங்காவாகயத்திற்சொன்ன ஸங்காதவயத்துக்கும்தநதோணபரிஹாரங்கண்டுகொ ள்வது-அதாவது சிறகளறிவிக்குமதத்தையேசிவண்டுவது,விரோதியைபபோக்குகை க்கு மங்கையாருண்டென்றபடி , தவித்யபரிஹாரம - ஸவபுதத்யாவனறிக்கைக பர ப்ரீதனையபடோகையாலே வருமென்று. இந்தவாதத்தவயத்துக்கும, புள்ளாலே வஹிக்கபபடடவனென்று கண்டுகொளவது. பஞ்சமேம்ஸேஷடாதஸோகாபய: க்ருஷணஸயமதாககமநஸந்தயமதருஷடவா ஆஹ:, “ கதா ஒா: கதா ஓர ஹ்ருதயஸ்ரீவத்ஸம்வ்யரயதெஷயாது। வவிராநாவ-யொஷித்ஸ-கவாக வந்நஜாயதெ ” (அகரூ:கருராஹருதயஸ்ரீகரமடோரயதேஹயாத। ஏவமா ரத்தாஸாயோஷிதஸாகருபாகஸயாஜாயதே.)

“ எனவிடு ” என்றதுக்கு அபிமதையான நான் விடுகிறவென்றர்த்தமருளி ச்செய்கிறா (அவனுன வரவிடவிதயாதி) “ விடு ” என்றதுக்குபாவம் (கரியதா திருப்தி) அரணபகாண்டே பஞ்சதஸே பஞ்சவட்யாம்ராமம பரதிலக்ஷ்மண:, “ வாவாநவஹிகாகாததயிவஸஸதாஹ்யுதெ । ஸ்வயம்தாஆவிரொஷெ ஷெக்ரியதாமிதிராவஷ ” பரவாநஸமிசாகுதலத்ததவபிவர்ஷஸதம்ஸத்திதே । ஸவயமதருசிரோ்:ஸோகரியதாமிதிமாமவத) நானேவசிங்கள போகிறது ஸவரு பாருநபமனறெவென்றபடி. “ எனவிடு ” என்றதுக்கு - ஆபலையாயாதையான நானென்றாததாததரம (பெருமிடுக்கரானவிதயாதி)

சென்றககாலென்றதுக்கு - கருஷ்ணறனறுபோலேயம, அகரூரயாநம்போ லேயமாக பாவதவயமடைவே யருளிசசெயகிறா (பராரதசமாகவிதயாதிவாகய தவயததாலே) விவரணம (உஙகளிதயாதி) ஆக. பராாததமாகபபோகை யடிகக மூருக பெறுமென்றும, எனக்குமுனனே யுஙகளுககு பலஸிததியென்று மிரண்டா தத உ. அடிககமுருகபெறுகை - ஸ்லாகயதை.

சிறையிடடுவைககுமோவென்ன (இவள்பாடிதயாதி) அவனவைமுக்யமி வர்களுககு பாதகமெனகைககு தருஷடாநதம் (ராஜபுதார்களுககித்யாதி) மாக் துவா - கவேஸிபபா. தாதபாயாநதரம சொல்லுகைககாக ப்ரதிகோபாதாநம் (எ னவிடுதுதிதயாதி) ஸவரஸஉசிதம்பாவமாஹ (நீங்களிதயாதி வாகயதரயததா

லே) அவனுந்த - அவனனுபபவிவனறபடி. னெறடடிலே - பரஹமாஸ்த்ரதசாலே கட்டுதல. சிறகவிளககெரிககையாவது - லோகத்திலே, ஸீஹாகாரபாதினமப ண்ணி யதனைநததலையிலே வைத்தெரிககைகயெனறபவசி. இவருவாயிலே திரு யைககடடியெரிககை. அவமதியனறுகைகெனறு சாரபாயம. பினனையென்செ யுமெனன (எனககுததனதிறபாதி ; இவ "வககில" எனறதின் தாதபாயம யுததகாணடே பாரதமே, " ஸாஷ்வஸ்த்ரந்ஸ்ததரவஸீஷேஜோஹநஸ்த தஃ|ஹயாகாஸ்ரிஹாவ்யாவ்ய்ருத்தஸ்யாஹர்த்தநஃ" எஷஸாவஸவபூசஸதடசி ஷவங்கோஹனுமதஃ|மயாகாலமிமமபாரபயந்ததஸதஸடமஹாதமநஃ) " ஸர்வஸ்வ ஹ்ருதஃ" (ஸாவஸவபூதஃ) எனறதுககுபாவம (நானளோயவிதயாதி) பரிசி ல் - ஸந்தோஷாதிஸயததாலே கொடுககுமசிதம.

யதிஸப்தாாததம (வயஸநேஷவிதயாதி) இதம்வசநம் " துயரஅசுர டி" இதயதரலிகிதம. இததாலவன ஸவபாவத்தாலும வையானெனறபடி. ஸர ததுககாததம. (அதுபொலலாதோவிதயாதி) அநாதஃகருபமனறேயெனன (பரா ததமாகவிதயாதி) " கிடைபபதொனறே " எனகைககு, தனக்குததேஸ்யமாயி ருககுமோவெனன (ராவணவிசயாதி) இதுககு, " ஸர்வஸீவாநாயஸ்ய ஸர்வஸ்த்ரீஷுஸ்வஸாஞ்ஜயே | உபாநநஸ்யஹவெநஉபஸாஸாநஸ்வாஸ ஹ " (ஸாநதீரகுநாதஸயஸாஸஸ்த்ரீதஃஸாநதயே | தஸாநஸயபவநேதஸமா ஸாநுவாஸஹ) எனறதிலேநோககு . .. . *

இரண்டாம்பாட்டு.

என்செயயதாமரைககடபெருமானாககென்னுதா
யெனசெய்யுமுறைததககாலினககுயிலகாணிரவெரோ
முனசெயதமுழுவினையாறறிருவடிககிழக்குறறேவன
முன்செய்யமுயலாதேனகலவதுவோவிதியினமே.

ஆறாயிரப்படி.

(என்செயய) பினனையுமந்த நாரைகள போகாதிருநதவாறே சிலகுயிலகளைநோககி, தனனழகாலே யென்னைததோறபித்ததடிமையாக் கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ்சொன்னாற்ற னெனசெய்யுமெனறுசொல ல, அவையும் போகாதிருநதவிடத்தில, சொலலும்வாராததைகேடடுப போகைககு நின்றனவாககொணடு, என்னுடைய ஜந்மாந்தரபாபத்தா லே யுன்றிருவடிகளிலடிமைசெயகைக்குபபண்டுபாகயமபண்ணப்பெற்றி லேன, இனியுனறிருவடிகளை நானகன்றுபோமததனையோவென்றுசொ ல்லுஙகோளென்கிருள...*

பன்னீராயிரப்படி.

அவதாரம். தூசசொன்ன நானாசப்ரகாட்டில திரளாகையாலே கார்யக ரகசொன்று பிறந்து, சிலகுயிலகளை, என்னுடைய புனைகொடூனபகல அநு கூலவேனுமெனறிடகூறுகிறாள்.

இனககுயிலகாள - திரளானகுயிலகாள். நீரலிரோ - ப்ராயயமானவாயவி டையுடைய நீஙகளலலீாகளோ. என் - எனககேசமமைலவமமாககிததந்த. செ யய - சிவநத. தாமரை - தாமரைபோலும. கண்-கணணையுடையராய. பெருமானு ர்கது - பிளபெனககெட்டாமலுயர்நதிருககிற ஸாவாதிகருக்கு. எனதூதாய-எனனு டையதூதாய. உரைததககால் - வாாதததைசொனனல். எனசெய்யும் - எனனதப் புசசெயயும். முனசெயத - முனபுசெய்த. முழுவினையால - பூாணபாபத்தாலே. திருவடிககீழ - ப்லாகயமானதிருவடிகளிலே. குறறேவல்-அநதரங்கவருததி. செ யய - பண்ணுகைக்கு. முன் - முன்புததை. முயலாதேன் - ஸாதநததிலமுயலாத நான். இனம - இனனம. அகலவதுவோவிதி - அகலவதுவோ அறுதியிடடது.

இவவிடததில், கடகருடைய உகதிமாதாயமும் ஸமவாயமும் ஸூசிதம்......*

௩ ௫ - இ ர ண் டா ம் பா ட் டு.

சிலநாரைகளை, தூதுபோகவேணும என்றிரந்தாள் கீழ், அங்கு ப்போனால சொலலும்பாசுரததைக குயிலகளுககுச சொல்லாநின்றாள், “ கநிஷ்டவ்ரத ஜ்யேஷ்டவதிதம் ” (அநயதுபகராநதமங்யதாபதித ம) என்னுமபடியாய் வந்துவிழுந்தது ; இததனையும் கலங்கிறுயிலளாகி ல இவளபிரிநதவிஷயத்துக்கும நாட்டாாபிரிந்தவிஷயத்துககும வாசிய ன்றிககே யொழியுமே, இப்படிகலஙகபபண்ணுதவன்று குணுதிகவிஷயத் துககு நமஸ்காரமாயித்தனையிறே.

(என) பிரிநதஸமயததிலும் “ என்னுடையவன் ” என்றுசொல் லலாமபடிகாணும கலககிறஸமயத்திலே அவனிவளிடட வழககாயிருந் தபடி. அன்றிககே, பிரிகிறஸமயததிலே தானவருமளவும் இவள தரிக் கைக்காக “ இதெஙகேயிருககிலென, எஙகேபோகிலென, உனசரக்கன் றோ ! ” என றுசொல்லிபபோமே; அத்தாலேயாகவுமாம.

(எனசெய்யதாமரைக்கடபெருமானாககு) ஸ்வாபாவிகமான வைஶ்வாயததாலும சிவநதிருககும, ஸ்வகீயவஸ்துககளபககல் வாத்ஸ லயததாலும சிவநதிருககும, மதுபாநமததனைபபோலே யிவளோட் டைக கலவியாலும சிவநதிருககும, பிரிவாலே அரையாறுபட்டுசசிவந் திருககும; இவையெல்லா மிவளநுபவிததவளிறே, மூதற்றிருவாய்மொ ழியிலே ஐஶ்வாயம, மூன்றுநதிருவாயமொழியிலே வாதஸலயம், இததி ருவாயமொழியிலே கலவியும பிரிவும். (பெருமானுர்கது) பிரிகிறபோ து கண்ணாலேநோககி யநங்யார்ஹையாககிபபோனபடி; ஸ்வாபாவிகமா னவைஶ்வாயத்துக்கு மேலே, இத்தலையி லொடுககுமாட்டாலுணடான

வைஶ்வாஸ்யமுண்டாகையாலே யிரட்டித்திருக்கிறதிறே. (என் செய்ய) கடலேறிலாற் தாமரைப்போலேயாறுபோக்கிடக்கிறது. அவனெடுக்கைக்கு நிசி ந்த பெருங்கண்ணையாயிருக்கிற வென்னக்குத் தூதாய் (என்செய்யுமுரை த்தக்கால்) உபயவிபூதியுக்தனுடைய ஆகாரத்துக்கு நிருபகத்திக்கவெனதிரு கிறார். (உரைத்தக்கால்) அவனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கச்சொல்லுகிறே னோ; ஒரு உக்திமாத்ரம் சொல்லச்சொல்லும் (இனக்குயில்காள்) என்னைப் போலே தனியிருக்கிறீர்களோ. (நீரலிரே) நீர்மைக்கு நிலையன்றோ. நானுமவனுமானபோது சேட்டவார்த்தைக்கு பரிவசப்பண்ணினீர் கள் அவனைப்பிரிந்தவாறே வெறுமிராணிக்களோ.

(முன்) நானொப்பமப்பண்ணின போதுகிறக்கூட பாவங்களோ, (செய்த) லங்கலிக்கது பிடவளவேயோ' (முழுவினை) அதுதனை னிலே சேறுமகத்துஃபிப்படைத்துண்டோ. என்றுபெரிஹரிக்கலாதல், த ம்மாலபரிஹரிக்க வொன்றுதொழிதல் செய்யிலனன்றே எனக்கிழக்கவே ணடிவது. திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான கோளரியாழ்வானுக் குத் திருத்தத்துறையிலே சொன்னவார்த்தை. “ஒருமூழ்க்காலு மிரண் டுமூழ்க்காலும் போதுகான - தெறசாழ்வாகையிற திருவாழியாலே வி னையையறுத்துக்கொண்டு போகிறித்தனையோழிய வொன்றிரண்டு மூழ் க்கால்போகாதுகாண் நானபண்ணினபாபம” என்று. (திருவடிக்கீழ்) ப்ராஹ்மணர் பிசசெறினுமொத்துச் சொல்லுமாபோலே, இவர்பிரா ட்டியாருமுமபுலயாலிணைக்கினையார், திருவடிகளிலே யணையத்தேடு மதத்தினை. (குற்றேவல்) திருவடிகளிலே கிடடியந்தரங்க வருந்திபண் ணவாசைப்படுமதத்தினை (திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்முன செய்யமுயலா தேன்) ஏற்கவேகேறலாக நாயினனுதல, முன - “ இயதாசிக்கோவ ஊ” (கரியதாயிதிமாமவத) எனகிறபடியே இனனத்தைச்செய்யெனறே வதிருமுன்பே அடிமைசெய்யமுயலாதே னெனனுதல. (அகலவதுவோ விதி) திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு கிடைபிருபதொரு ஸா தநாநுஷ்டானம என்றலையாறபண்ணுத நானஅகலவேறேபோ மித்தனை யோ. முதலிலொதார பலிசைபிழக்குமித்தனை யனறேவெனன; முதலி லொதாரனறே' பரிசையிழப்பார், அவனுமேபோதலாக விருக்குமகோ ஷ்டியிறே யிவர்கள் கோஷ்டி; “ கண்ணமறந்திலேன ” என்றும், உன சரணல்லால சரணில்லை ” என்றும், “ மைநதெழுந்த மாமுகிலேபோ்த திருக்குமறறனை ” என்றும், “ நெறிவாசல்தானேயாயநின்றனே ” என் றும், “விழிக்குமகண்ணிலேனெனகண்மறறலையால” என்றும். “ வாழும் சோம்பர” என்றும், இப்படிகளிலேயிறே யிவர்களகோஷடியில வார்த் தைகளுமிருக்கும்படி. (விதியினமே) விதியினை என்றும் - பாபத்தை

யுடையேனான அகன்றேபோமித்தனையோ' என்றுதல்; "இனம்" என்றவிதனை, இன்னமென்னுகந் - "எங்களிமத்தம் பெறுவதைக்கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாதபின்பும் தாழ்க்குமித்தனையோ' என்கிறாள்" என்றுபிராட்டி திருநறையூரரையாப்பணிக்கும்படி. விதிபிரம - பாவியேம் என்றபடி. கீழே "முழுவினை" என்றுசொல்லிற்றிறேயன்றில; மற்றை பாபத்தைப் பண்ணின பாவியோமென்றபடி, 'பாவமேசெய்துபாவியானேன்" என்னக்கடவதிறே. ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (என்செய்யவித்யாதி) இரண்டுமொக்கவகஸ்ரமேனகிறது (சாடித்யாதி) "ஶோகேதந்தவேஶ்யா ஸ்தாவிநஶ்யதிஜீவிதம் ஏஹாஸ ஹரிஹரிகண்டேவிகாஸாஹஸ்ரந்ருஷ்டவ ஸ்யாநந்தஸ்யாவதிதா" (லோகேதவாமுகஸ்தருஸம்கவாபிநந்தருஷமித்திமபிவசத்ராகாத । ஹரிஹரிஶுபி தாராப்ருதய ஞபகாரதமஸ்யதாபதிதம்) "கஸ்ஸ்யஜீஷேகபிஜ்ஞாயதி, ஶுஶ்ரூஷுஃகோவிதாநாவஷே" (காணேவபருஷடே கடிஞ்சாலயதி, நமராசபருஷடாதேகோவிதாராகாசவடே) இத்யாதயஸ்லோகேயம். இப்படிக்கலங்கலாமோவென்ன (இத்தனையுமித்யாதி) இத்தனையும் கலங்கிறதிலனாகில் விலக்ஷயத்தைப்பிரித்த விலகுகைக்கு மித்ராவிஷயத்தைப்பிரிந்த நாட்டாரைப்போலும் வாசியனறிக்கேயொழியுமென்றவையித்து, ஆழ்வாருமுடைய பராவண்யத்தாலே கலங்கினுனென்றபடி. இதுக்குநியாமகம், கலங்கிறதிலனாகிலென்று - லௌகிகாதருகிறதேறம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலுங்கலங்கினுனென்கிறா (இப்படியித்யாதி) ஆக இரண்டுவாக்யத்தாலும்-இவர் பரமத்துக்கும் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கும் மவதமமென்கிறுனென்றபடி. நமஸ்காரமாமித்தனையென்றது-"தௌஸாயதஸ்மை நமஃ" (தேஸாயதஸ்மை நமஃ) என்னுமாபோலே பரிதயாஜயமாய்விடுமென்றபடி.

பிரிந்துபோகட்டுப்போன ஸமயத்திலே "என்னுடையவன" என்கைக்கு ஹேதுவை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறா (பிரிந்தவமயத்திலுமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இவளிட்டவழக்காய - இவளதீநனாய. இது - தவததீநவஸ்து. உன்சரக்கு - உனபதார்த்தம்.

பிரிவிற்றிருக்கண்கள் சிவந்திருக்குமோவென்ன (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) இத்தால - அதாக்குறாயகனை யறியும்படி யுடையாளுஞ்சொன்னபடி. (அணையாரப்பட்டுச்சிவந்திருக்கும்) ஆத்தம் சிவந்திருக்கும். இதெல்லா மிவளநுபவித்தாளோவென்ன (இவையெல்லாமித்யாதி) எங்கேயநுபவித்தாளென்ன (முதலித்யாதி) வாத்ஸல்யமென்றது - "கண்கழலத்தன்ன" என்றதைப்பற்ற. இத்திருவாய்மொழியிலே கலவியும்பிரிவுமென்றது - பிரிவு - கலவிமுன்னுக வருமதாகையாலே கலவியாததாதஸித்தமென்றதைப்பற்ற. பிரிவிலணையாறப்பட்டுச் சிவந்திருக்கும்படியை யிவளநுபவித்தாளோவென்னில் பெரியதிருவடியெடுத்துக்கொண்டுபோகிறபோது பிரிவாற்றுமையாலே புரிந்துபார்க்குமேயவன், அப்போதுக்கணிற்சிவப்பு அனாபாறுப்பட்டிருக்குமதனைக்கண்டநுபவித்தாளென்றபடி

"என்" என்றதைக்கண்ணுக்கு விசேஷணமாக்கி பாவம் (பிரிகிறபோதித்யாதி) "என்" என்றதை "பெருமானாகந்" என்றதோடேகூட்டி தாத்பர்யம் (ஸ்வாபாவிகமானவித்யாதி) ஆக "பெருமானாகந்" என்றதுக்கு - பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநயாளைஹ யாக்கினவாக்கென்றும், இந்நிலையில ஸாவஸ்வாபஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே பெருமானாயிருக்கிறவர்க்கென்று மிரண்டாத்தம். (ஒடுக்குமாட்டால்) மாட்டைப் பொடுக்கியென்றுப, முட்டுக்கோலக்கொள்ளுகையாய, ஸ்ரீ த்ஸவமுதலான ஸாவஸ்வாபஹாரத்தாலுமென்றபடி.

மாடு - தநம். ஸாவஸ்வாபஹாரம்.

விவரணம் (அவஞ்ஞேடேயித்யாதி) 'ஹுதொவ்ருத்திர்ணய:" (ஸ்வரதோப்யர்த்தநிர்ணய:) என்கிற ந்யாயத்தாலே, உனத்தக்காலென்செய்யும் - என்னபொல்லாங்குவரும்; ஒருபொல்லாங்குமவாராது, பரத்யத விபூதித்வயத்தையும் தருமென்கிறார் (உபயவிபூதியுமித்யாதி) "உனத்தக்கால" என்றதிலேநோக்காக, "என்செய்யும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரம் (அவனையித்யாதி) (ஒரு உக்திநோக்கால்) ஒருவார்த்தைசொன்னால். என்செய்யும்-என்னஹாநிவரும்.

இனக்குயில்காள் - மித்ரமானகுயில்காள். நீர்மை-கருப்ப. ஆர்த்தாந்தரம் (நானுமவனுமித்யாதி) முந்தினவார்த்தைக்கு, நீரென்று - நீர்மையாய, நீர்மையால பரவித்தரன்றோவென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்துக்கு நீரலிரோ - நீங்களன்றோ, வேறுசிலரானீர்களோ வென்றபடி.

"முழு" என்றதுக்கு-ஸாகல்யமும் மஹத்த்வமும் விவக்ஷிதம். அகருசரிப்பட்டது - குறைந்தது. வினையின்விசேஷணங்களாலபலிதம (என்னாலித்யாதி) இவனாலபரிஹாரயமென்னுமதுக்கும், அவனால பரிஹரிக்கலாமென்னுமதுக்குமைதிஹ்யம் (திருக்கோட்டியூரிலேயித்யாதி) "இந்தபுண்யதிவஸத்திலே பாபக்ஷயார்த்தமாக புண்யதீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணவேண்டாவோ" என்றுகேட்ட கோளரியாழ்வானுக்கென்றபடி.

ஸமப்ரேக்ஷிக்கவென்றே "திருவடிகட்டுக்குற்றேவல்" என்கிறதெனனென்ன (பராஹமணரித்யாதி) ஒத்து - வேதம். அனைக்க - ஸமப்ரேக்ஷிக்க.

முன - ஏறக்வேயென்றுதல், ஸந்நிதியிலேயென்றுதல். இவ்விரண்டார்த்ததையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (ஏறகவேயித்யாத்யாலும், கரியதாமித்யாதியாலும்) முயலுகை - ஒருப்படுகை. கோலாதநான-ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணக் கோலாதநான். "முனசெய்யமுயலாதேனினமகலவதவோவிதி" என்றவயித்து தாத்பர்யம் (திருவடிகளிலேயித்யாதி) விதி - ஸங்கல்பம. ந்யாய்யமாதல். இனம் - இன்னம். ஏறகவே ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணாத நானின்னமகன்றேபோமதுவேயோ ஸங்கல்பமென்றுபொருள்.

அன்றிக்கே, விதியினம் - "விதிவிதயாநம்" (விதிர்விதாநம) என்று புண்யமாய, அநந்தனமேறகிடந்த வெம்புண்ணியனை யுடையோமாயவைத்து மகல்வதுவோவென்று விவக்ஷித்து தாத்பர்யம் (முதலிலலாதாரித்யாதி) இந்தயோஜனையில, விதியினம் - புண்யத்தையுடையோமென்றபடி. பலிசு - வருத்தி. இவர்கள - ஆழ்வார்கள். (களைகணமறறிலேன்) வேறொருகதியுடையேனல்லேன. (உன்சரணல்லாலசரணில்லை) தேவாதிருவடிகளலலது வேறுபாயமில்லை. (மைத்தெழுந்தவித்யாதி) ஆகாசத்திலே எழுந்தெழுந்த மேகங்களையே பார்த்திருக்கும

தநதை யல்லது நீர்நிலநதேடிபபோக வறியாத பயிரபோலே. (நெறிவாசலிதயாதி) உபாயமும, தத்ஸாதயமான உபேயமும, அநநயஸாதயனான தானே யாககொணடுநினற ஸர்வேஸ்வரனை (விழிககுமிதயாதி) உனனுடையகடாக்ஷமொழிய வேறுநோககுககைக கொருமறுவிழியையுடையேனலலேன. (வாழும்சோமபர) உணபககலிலே நயஸ்தபரராய ஸவஹிதததிலே சோமபினவர்கள். உபாயமீஸ்வரனேயாகையாலே, பின்பு போகமேயுளளதாகையாலே ஸவஹிதத்திறசோமபியிருககுமி குடிததானே வாழசசியான விருபபாயிருககுமெனறபடி.

அனறிககே, " விதி " எனறதுக்கு பாபமெனறாததாநதரம. (விதியினமேயிதயாதி) விதியினன - பாபததையுடையனான நானெனறபடி. இநதபக்ஷத்தில, " மனககளூழறிவரும " எனறததைக கணடுகொளவது.

" திருவடிகளிலே யடிமைசெயகைககு " இதயாதியாறசொனன முநதின வர்த்ததததுககு விவரணம (இனமெனறவிதனதயிதயாதி) பிளளைதிருநறையூரரையர்யோஜனையில, அகலவதுவிதியோ - அகலவது நயாயமோவெனறபடி.

" விதியினனெனறு " எனறவாகயவிவரணம் (விதியினமபாவியோமெனறபடியென்று) ஆகவிதயினமெனறதுககு - புணயததையுடையோமெனனுதல், பாபததையுடையனான நானெனனுதல, இனனமகல்வது நயாயமோ வெனனுதல, என்று மூனறாததம. *

(கிழேயிதயாதி) " முழுவினை " என்று சொலலிறறிறே, " பாவியோம் " எனறுலததோடு புநருககதமனறோ வெனனிலெனறபடி. (பாவமேசெயது பாவியானேன) பாபஙகளையேபணணி, பினனை பாபஙகளையிட்டு நிருபிககவேணடும்படியானேனெனறபடி.

இனககுயிலகாள முனசெயதவெனறுதொடங்கி, முயலாதேனினன மகலவதுவோவிடுயென்று, எனசெயயதாமரைதொடஙகி, உரைததககாலெனசெயயும, நீரலிரோ இதயாநவயः , இநதபக்ஷத்திலே - இழநதகாலவிஷயஸோகமும தவரையும ஸூசிபபிககபபடுகிறது. யதவா, இனககுயிலகாள, முனசெயதவிதயாரபய, முயலாதேனான நான விதியினம - எஙகளகுலமாக புணயததையுடையோமாயிருககவகலவதுவேயோ. எனசெயயதாமரைதொடஙகி, அநவயமாதல ; இநதபக்ஷத்தில- ததேகரக்ஷயதவாதயவஸாயம ஸூசிதம. யதவா, இனககுயிலகாள, முன செயதவிதயாரபய முயலாதேனாய அதஏவ விதியினன - பாபததையுடையேனான நானகலவதுவோவெனறு, எனசெயயதாமரைதொடஙக, உரைததககாலெனசெயயும, நீரலிரோ இதயநவயோவா, இநதபக்ஷத்தில - ஆகிஞசநயா நநயகதிதவஙகள் ஸூசிதஙகள. .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

விதியினாற்பெடைமணக்குமெனனடையவன்னங்காண்
மதியினாறகுறண்மாணாயுலகிரநதகள்வர்கசு
மதியிலேனவல்வினையேமாளாதோவென்றொருததி
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயஙகுமாலென்னீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(விதியினால்) பாபம்பண்ணினது மாளுந்தனை யநுபவிக்கவேண்டாவோ வென்னில.

என்னுடையபாபமேயோ காலமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் மாளாததென்றொருத்தி மதியெல்லாமுள்கலங்கி அறிவிழந்தாளென்று, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்று, பாக்யாதிசயத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.. . .. .

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அவதரித்தாட்டில் நப்பின்னையும் ஸ்நாநத்தினுடைய முறைப்படி சில வன்னங்களைக்குறித்து, என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவர்க்குத் தூதாகவேணுமென்று பேசுகிறாள்.

விதியினால் - பாக்யத்தாலே. என்னைப்போலேப் பிரியாதபடியே பெடை - பேடையோடேகூட. மணக்கும் - போகஸக்தராய்க் கலக்கும். மென்னடையன்னங்காள் - அதனாலே மந்தகதிகளான அன்னங்காள். மதியுடை - இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷையும் மஹாபலியென்றாயமும் அவிருத்தமாம்படியான புத்திஸாமர்த்யத்தாலே. குறள் - வாமநனை. மாணிய - ப்ரஹ்மசாரியாய். உலகு - லோகத்தை. இரந்த - இரந்து, சிறுகாலைக்காட்டிப் பெருங்காலாலே யளந்துகொண்டு கண்கிலே தாழநின்றுகலந்து எட்டாதுநின்ற. கள்வர்க்கு - க்ருத்ரிமர்க்கு. மதியிலேன் - அன்றேயிக்களவறியப்பெறாதே மதிகேடியான வென்னுடைய. வல்வினையேயோ - அநுபவவிநாச்யமல்லாத வலியவினையேயோ. மாளாதென்று - சிந்தயந்தி ப்ரப்ருதிகளுடைய வினைகள் முடியச்செய்தே முடியாதென்று. ஒருத்தி - ஒருத்தி. மதியெல்லாம் - ஈரகொடுத்த மதியெல்லாம். உள்கலங்கி - ஆச்ரயத்தோடே கலங்கி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள். என்னீர் - என்னுங்கோள்.

ஒருத்தியென்றாலே - "அத்தவனகையுணரும்' என்னுமாபோலே தாமேயறிவொன்றுகருத்து. விதியினாலென்றது - போகஶாஸ்த்ரமர்யாதையாலேயென்றுஞ்சொல்லுவர். இத்தால - கடகருடைய ஆசாரவைலக்ஷண்யமும் ஸௌஷ்டவமுந்தோற்றுகிறது.................. . . ..

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

" அகலவதுவோ " என்றாற்போலே சொல்லுகிற பகவத்வார்த்தைகள் நமக்குத்தெரியாது, " அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் " (அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்) என்று சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்தே யறவேணும் என்றிறே ஸ்வாபிப்ராயமாகக்கொண்டு, நான்பண்ணின பாபமேயோ ! அநுபவித்தாலும் மாளாததென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரக்கிறாள்.

(விடுமினும்) நீங்கள் சாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகிறபடியே சலங்கை
... பிரிவின்றியே யிருந்தீர்கோள், இவனையுங்கூட சலக்கைவிடே
... பிரிவாற்றதென்றிருள உங்களுடைய பாக்யத்தாலே யென்
னுதல், என்னுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல். அபிமத ஸம்ஶ்லேஷ
ம் புண்யபலம். அபிமத விஶ்லேஷம் பாபபலம்; (தங்களுடைய ஸுக்ரு
தத்தாலே) அனதியே யிவைசேரவிருக்கிறவிருப்பு இவள் பாக்யமாகவு
மாம். பெருமாள் பிராட்டியைப்பிரிந்து கடலும் மலையுமேறிந்துகொண்டு
ஸராஜ்யச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்த மஹாராஜரைக்கண்டு, அ
வர்களோடேகூடப்பின்பிறே தம்மிழவில் நெஞ்சு சென்றது. அங்ஙனன்றிக
கே, இவை கூறைவாழ்ந்திருக்கிற விதுதானிவள்காரியமா யிருக்கும்பிறே;
நிலையுடையாரைக்கு தந்தாமிழவிலும் பிறருடைய விழவிறே நெஞ்சி
ல் உறப்பட்டுவது. (பெடைமணக்கும்) பேடையோடே கலக்கும்.
(பேடையினுடைய கருத்தறிந்து) அதனையுகப்பிக்கை. (மென்னடை
யன்னங்காள்) இவ்வன்னநடைகொண்டோ! என்காரியஞ் செய்யப்பு
குகிறது. (மென்னடையன்னங்காள்) "ஹம்ஸவ்ரஜ் கதீ" (ஸாரஸ்
கலந்தீ) என்னுமாபோலே. இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷம்செ
விப்பட்டவநந்தரம் மதுபானத்தாலே வந்த கலக்கமுந்தெளிந்து, கழுத்
திலமாலையையு மறுத்துப்பொகட்டு, "இச்சீற்றத்துக்கு நாம முன்னிற்க
வொண்ணாது" என்றுதாரையைப்புறப்படவிட, அவள், கலவியாலுண்
டான பாரவஶ்யமடங்கலும் நடையிலே தோற்றப் புறப்பட்டாற்போலே
யிராநின்றதாயிற்று இவற்றினடையும். இளைய பெருமாளுடைய திருவு
ள்ளத்தில் சீவிட்டுத்தாரையை யிட்டாற்றவேண்டிற்றுகாணும். [ஸா]
[ஸா] ஒருகலவியும் பிரிவும் வேண்டாதபடியான நடையழகையுடைய
வள். [ப்ரஸ்கலந்தீ] [ப்ரஸ்கலந்தீ] ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான துவ
ட்சியாலே தடுமாறி, அடிமேலடியாக இடுவந்தாள். [மதவிஹ்வலாக்ஷீ]
[மதவிஹ்வலாக்ஷீ] மதுபானாதிகளாலே தழுதழுத்த நோக்கையுடைய
ளாயிருந்தாள். [ப்ரலம்ப காஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா] [ப்ரலம்பகாஞ்
சீகுணஹேமஸூத்ரா] அரைநூல்வடமிழுப்புண்டு வருமபடி படுக்கையி
ல்கிடந்தபடியே பேணாதேவந்தாள். [ஸலக்ஷணா] [ஸலக்ஷணா] ஸம
போகசிஹ்நங்கள் காணலாம்படி வந்தாள். [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம]
[லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] "தாயக்கொள்ளப்போதுணடோ" என்று
றப்பட்டுவந்தாள். [தாரா] [தாரா] தாரையானவள். "இளையபெ
ருமாள் திருவுள்ளத்தில் சீவிட்டு எத்தாலேயாற்றலாம்" என்று மஹா
ராஜரும் திருவடியுமாகவிசாரித்து, "வேறொன்று மாற்றுமதல்ல, தா
ரையையிட்டாற்றவேணும்" என்று தாரையைவரவிட்டார்கள் [நதிதாஜ
ஜயந்தீ:] [நமிதாங்கயஷ்டி:] உருகுபத்திலே வளைந்தவை மிகாக

வொண்ணாதாப்போலே இத்துவட்சிநேபக மிவருக்கென்று தோற்றும
படியிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட நடையழகாலே யவனைத்துவக்கிக் காரி
யங்கொள்ளவற்றிவையு மென்றிருக்கிறாள்." (மதியிலை) அவர் சால
தூரதர்சிகளிடீகோள். " ராவணனைப்போலே தலையறுத்துவிட வொ
ண்ணாதபடி ஔதார்யமென்றொரு குணலேசத்தை யேறிட்டுக்கொண்டி
ருந்தான், இந்திரன் ராஜ்யத்தையிழந்து நின்றான், இரண்டுக்கு மிருத்
தமாகச் செய்யலாவதென் " என்று, " கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம் "
(கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்) என்கிறபடியே கொடுத்துவளர்ந்ததகையைக்
கொண்டு நீரேற்று அவனுக்குக் கொடுத்தவிரகாகத்து. (குறள்) கோடி
யைக்காணியாக்கின்றபோலே பெரியவடிவழகைக் கண்ணாலே முகந்தநு
பவிக்கலாம்படி சிறுக்கினபடி. (மாணிய) " உண்டு " என்றிட்டபோ
தோடு, " இல்லை " என்று தள்ளிக்கதவடைத்தபோதோடு வாசியற மு
கமலர்ந்துபோம்படி யிரப்பிலே தழும்பேறின வடிவை யுடையனானபடி.
(உலகிரந்த) தன்ஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கின லோகத்தை " கொ
ள்வனை " என்றிரந்த. (கள்வர்க்கு) " வஞ்சகர்க்கு " என்று திரு
மாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும்படி. எம்பெருமானார், " ஒன்றைநினைத்
தொன்றைச்செய்தவர்க்கு " என்றருளிச்செய்வர். மஹாபலியை வஞ்சி
த்ததுமென்னை வசீகரிக்கைக்காக. கீழ்தான் " பெருநிலங்கடந்தநல்லடி
ப்போது " என்றதேயாசைப்பட்டதும், " உலகங்கொண்டவடியனறிவ
ருமேனிமாயத்தனாகிலுங்கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்கும் "
என்றும், " அன்றொருகால் வையமளந்தபிரான் வாரானென்றொன்றொ
ருகால் சொல்லாதுலகு " என்றுமிறே யிவர்கிடப்பது; திருமங்கையா
ழ்வாரும், " முன்னங்குறளுருவாய மூவடிமண்கொண்டளந்தமன்னன
சரிதைக்கேமாலாகிப் பொன்பயந்தேன் " என்று, இவர்களெல்லாரு மீ
டுபடுவதிச்செயலுக்கிறே.

(மயிதிலேன்) பிரிகிறஸமயத்திலே, " போகாதேகோள் " என்
றேனாகிலிப்பாடுபடாதொழிய லாயிற்றே, அறிவுகேடியானேன், (வல்வி
னையேமாளாதோ) இவளொரு தீர்க்கசிந்தயந்தியாயிற்று. எல்லைச்சதிரி
யாய்குருதாஸந்ததிலே முடிந்தாளிறேயவள்; [தச்சித்தவிமலாஹ்லாதே
த்யாதி] அவன்பக்கலிலே நெஞ்சைவைக்கையாலே புண்யபலமநுபவித்
தாள், அந்நினைவின்படி யநுபவிக்கப்பெறாமையாலே பாபபலமநுபவித்
தாள், ஆகையாலே புண்யபாபங்களிரண்டுமொருக்ஷணத்திலே யநுபவித்
தாளிறேயவள். (ஒருத்தி) " ஒருத்தி " என்றாலறியுமோ வென்னில்;
எய்தவனைக்யுணராதோ. " இன்னகாட்டிலே மான்பேடைஎவுடனே கி

டந்துழையாநின்றது ” என்னாரிலேவாததையானால எய்தவன்கையுண ராதோ; “ நீயன்றோ ’ எய்தாய ” என்றுசொல்லவேண்டாவிறே, (ஒ ருத்தி) ஸம்ஸாரவிபூதியிலுள்ளாளிவளொருத்தியுமிறே. ஸம்ஸாரிகள புறமபேஅந்யபரா, நித்யஸூரிகளுககு விஶ்லேஷமில்லை, மற்றையாழ்வா ரகளிவருககவயவமாயிருபபாகள. (மதிகலஙகி) அறிவழிந்தாளென்னு ஙகோள. தன்னறிவழிநதாளாகிலும நாமகொடுததவறிவுண்டென்றிருப் பர்; (மதியெல்லாஙகலஙகி) நாமகொடுத்தவறிவுகொண்டு “ ததஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத் ” (தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத) என்றிராளோ ! என்றி ருப்பா ; அறிவுதநதாா தாமன்றோ ’ என்றறிவியுஙகோள. தாம் மயர்வற த்துததந்த ஜ்ஞாநபபரப்பெலலாம் கலஙகுகைககுடலாயிறறென்னுங் கோள். மேலெழசசிறிதுகலங்கிற்றாகிலும், பின்னையும் நாம்கொடுத்தவ றிவன்றோ ’ அப்படிகலங்குமோ ’ என்பர் (மதியெல்லாமுள்கலஙகி) தாமதந்த மயாவறுமதிநலமெலலாமடிமண்டியோடே கலங்கிற்றென்னு ங்கோள. அத்தனையோ ! நாமிருநதோமே ! பினபு நாம்போனவாறே அ றிவுகொடுததுககொளளுகிறோமென்றிராமே (மயஙகுமால்) “ மயங்கி னாள ” என்னில, “ இனிபபோனால செயவதென் ” என்றிருப்பா; “மு டியுமதசையாயிறறெனனுங்கோள. (என்னீரோ) உஙகளதலையில் பழி யைததுடைக்கபபாருஙகோள ; அறிவிததபினபு வாராதொழிநதாலவன தனறோ ! அவதயம. ஆத்ததவஙிபொறுககமாட்டான, அறிவியுங்கோ ள். (எனனீரே) உஙகளுககுஸ்வரூபம, அவனுககுகுணம், எனக்ஸத் தை, உஙகளுககுஒருஉகதி.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (விதியினாலித்யாதி) ஸங்கதிமாஹ (அகல்வதுவோவித் யாதி) பகதிவாதஙகள் - பகதி கருதோபசாரோகதிகள. “ ஶ்வஸ்ரூஶ்வஶுரோ ஶ்வஶ்ரூம் ... ... ” (அவஶ்யமநுபோகதவ்யம கருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகாமகலபகோடிஶதைரபி). “ கொணடு ” எனறவநநதரம ; ஏன, அரை க்ஷணம் விஶ்லேஷித்தபோதே யநுபவிததேனில்லையோ, ஆனபினபு என்று ஶேஷ ம். (நானபணணினவித்யாதி) சிநதயநதியுடையவினை யநுபவிததால் மாளலா மோவெனறு தாதபாயம. இது - “ மதியிலேனவல்வினையேயோமாளாது ” என் கிறவநவயததைபபறற.

“விதியதேநேநேதிவிதி:” (விதியதேநேநேதிவிதி:) என்று விதிஶப் தம்-ஶாஸ்தரவாசியாய், ஶாஸ்தரோக்த கரமத்தாலே கலக்குமெனறபடி.

“ உங்களுடைய பாகயததாலே ” எனறதினவிவரணம் (அபிமதேதயாதி) “ எனனுடையபாக்யத்தாலே ” என்றத்தை யுபபாதிபபதாக வநுபாஷிககிறா (அ

ன்றியே யிவைசேரவிருக்கிற விதயாதி) இவள பாகயமானபடி யெபபடியென்ன (பெருமாளிதயாதி) என்றுறுமைககுமேலே, நீஙகளுமபிரிநது, உங்களைககூட்டு கையிலேயும் யதநம பண்ணவேணடா தொழிந்ததென பாகயமிறேயென்று பலி தார்த்தம. அரிதது - தேடி. அஙஙனனறிககே - மஹாராஜனைபபோலே தாராதிக ளை யிழநதிருககையன்றிககே. தமமிழவுகிடககை, மஹாராஜா குறையை முறபடத் தீரபபானெனனென்ன (நீரமையுடையோராககிதயாதி)

மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம. கலபபது பேடையோடேயாயிருகக “ பெடை ” என்று விஶேஷிததற்கு பாவம் (பேடையினிஙயாதி).

இவ்வனனநடை - ஜாதிபரயுகதமான மாநதயம் விவக்ஷிதம. மெனனடை- மெலிந்தநடை. “ பெடைமணககுமெனனடைய ” எனறுகூடடி தருஷ்டாநத மு கேந பாவாநதரம் (ஸாபரஸ்கலநதிதயாதி) கிஷ்கிநதாகாணடேதரயஸதரிம்ஶ. பாவாந்தரமாவது - தாரையுடைய, ஸமஶ்லேஷத்தாலுணடான நடையழகுபோ ன்ற நடையழகாலே யவனை வஶீகரிததுசசேரவிடுகை. ஶ்லோகத்துக் கெலலாம் பாவம் (இளையபெருமாளுடையவிதயாதி)

தன பட்டமஹிஷியை முனனிடலாமோவென்ன, ரஸோகதியாக பரிஹார ம். (இளையபெருமாளுடைய விதயாதி) சிவிட்கு - கோபமும், உஷ்ணமும், சு ளுககும். சாடுவுக்கு, (தாரையை) தாரா - தைலதாரையும. ஒருகலவியுமிதயாதி க்கு பாவம - கலவியாலுணடான வழகே யனறிககே வெறும்புறத்திலு மாகாஷக மான நடையழகை யுடையவளெனறபடி. பிரிவும வேணடாதவெனறது - வாரத தைப்பாடு தடுமாறி - வடதயஸிதது. தழுதழுதத - கலங்கின. ஸம்போக சிஹ்ந ங்களோடே பரபுருஷஸமீபத்திலே வரலாமோவென்ன (தாயககிதயாதி) புறம பேபுறப்பட்டாளென்றுதே “ ஔக்ஷணவஸஹியாநம் ” (லக்ஷ்மணஸநதிதாநம்) என்ற வால்மீகிககிறிறே கருததெனறு திருவுள்ளம். “ தாராஜகாம ” (தாராஜ காம) எனறு ஸத்ரீககு ஸ்வாதநதரயம வரலாமோவென்ன (இளையபெருமாளித யாதி) ஹேதுசொலலாமையாலே சொலலுகிறுர (உருகுபதததிலேயிதயாதி) உ ருகுபதம் - ம்ருதுபகவம தூவடசி - மரதை. துவககிக காயஙகொளளுகை - ந டையழகாலே வஶீகரிதது, சொனனபடி செயயுமபடி பணணிககொளளுகை.

ஆதவாகயம் ஸபலமாமோவென்ன. ஹேதுதவேநாஹ (மதியினுலிதயாதி) மதியினல - விசாரததால. சாலதூரதாஶீ - மிகவும விசாரவான. உபபாதநம (ராவணனைப்போலேயிதயாதி) யுததகாணடே ஏகவிமஶஸமுதரம் ப்ரதிஶரண வரணகாலே, “ ஊக்ஷிணோக்ஷிணம்ராமௌஹாவஸிவஸஹிஸம் | மௌஸ ஹஸ்ரவஸ்ரஜாதாரௌவயாயஹஜம்ஹஸ ” (தக்ஷிணேதக்ஷிணமராமோம ஹாபரிகஸநநிபம் | கோஸஹஸ்ரபரதாதார முபதாயபுஜமமஹத) “ மதியினல ” என்கிறவிடததிலே - “ ஸூதிரூதீதவிஷயாதிராமாமௌவரா | ஸ ஸீஸாதாகீவ்ரா தூவ்ர ஜாமெதுகாமீகீதா ” (ஸமருதிரவயதீதவிஷ யாமதிராகாமிகோசரா | புததிஸாதககாலிகிபரோகதா ப்ரஜஞாத்ரைகாலிகீமதா) என்றதநுஸநதேயம். அவனுககு - இநதரனுக்கு. விரகாக்கு - சதுராககு. ஹ்ரஸவ தவ ப்ரஹமசர்ய பரிகரஹங்களுக்கு பரயோஜநம் (கோடியையிதயாதி) மாணு ய் - ப்ரஹமசாரியாய. முகநது - கரோடீகரிதது. தழுமபு - தகண.

(கொளவஞனிதயாதி) " மாவலி, நான்மூவடிகொள்வன " என்றிரந்த (வஞசகாககு.) வஞசநமாவது - " கொளவஞன் " எனற முகத ஜல்பிதங்களாலே யவனே வாயமாஃாயபபணணுகையும். சிறறடியைக்காட்டிபபெரியவடியைக்கொணடளக்கையும். விவரணம (மஹாபலியையிதயாதி) பாஷயகாரர் யோஜனேயில், (மதிபிஞலென்றதுககு) தாரதாபரமாவது - தனனே வஶீகரிக்கையே பலமாகக்கொளளுகை. அபபடி இசசெயலிலே வஶீகருதராயிருபபாரோவெனன (கிழதாவிதயாதி) (உலகமிதயாதி) லோகததை யளநதுசொணட திருவடிகளையுடையவன, கருதரிமனெனறு விவேகிகக வரிதாமபடி யழகியவடிவையுடைய வாஶ்சர்யததையுடையவனேயாகிலும, மீட்க வரிதாமபடி கொடியவெனனெஞசானது - இஸ்ஸ்வபாவஙகளையுடையவனே தஞசமெனறு கிடவாநிறகும். (அனறொருகாலிதயாதி) " அபஹரிததவனறொருகாலததிலே பூமியை யளநதுகொணட வுபகாரகனெனறு வருகிருனே " எனருகிலு மொருவாரததையை யொருககாற சொலலாதே லோகமுறஙகாநிறகும். (முனனங்குறளிதயாதி) முன்பொருகாலததில் குடவடிவையுடையனுய மூவடியையிரநது, அவவடிகளாலே லோகததையளநதுகொணட ராஜாதிராஜனுன வவனுடைய செயலிலே வயாமுக்தையாகி நிறமிழநதேன். " பொனபயநதேனெனறும் " எனறவநநதரம், இடபடியெனறு ஶேஷம்.

மதியுணடானல விஶ்லேஷம வாராதோவெனன (விரிகிறவித்யாதி) " வலவினேயேயோமாளாது " என்றநவயிததுஇததால் - சிந்தயநதியிலவ்யாவருததி (இவளொருவிதயாதி) இநதவநவயததுககு நியாமகம - மேலிறபாட்டினவதாரிகை, அவளுககாகில் மாணடதோவெனன (எலலேசசதிரிபிதயாதி) " மதியிலேன் வல்வினேயேமாளாதோ " எனகையாலே - மதியுண்டானவொருததிவல்வினேமாணடதெனறபடி. எலலேசசதிரியாய் - சாதுர்யஶ்ரீமாபூமியாய், குருதர்ஶநததிலே - மாமியார்முதலானருடைய தாஶநததிலே. முடிநதாள் - ஸமஸதபரதி பநதகங்களும்போய எமபெருமானேபபெறருளிறேஎன்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம (துச்சித்தயாதி) பஞசமேமஶேதரயோதஶே, " தஷிதவிரஹாஹாநக்ஷீணபுணயசயா ததா । தசசிந்தாவிபுலாஹலாதக்ஷீணபாபசயா ததா । சிந்தயந்தீஜகதஸூதிம்பரபரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயா முக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா) [illegible]

மொவக நூகா " தசசிததவிமலாஹலாதக்ஷீணபுண்யசயாததா । தத்ப்ராப்திமஹாதுஃகவிலீநாஶேஷபாதகா । சிநதயநதீஜகதஸூதிம்பரபரஹமஸவரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயாமுகதிங்கதாந்யாகோபகநயகா) பகதிபரபததிகளொனறு மநுஷ்டியாமலிருகக முகதிவநதபடி யெங்ஙனேயெனன, காமபலமெல்லாமநுபவிததுததீருகையாலே யெனகிருன ருஷி ப்ரதிபநதக நிவருத்திஹேதுவை யருளிசசெய்கிருா (அவனபககலிலேயிதயாதி)

நாங்களபோய்சசொல்லும வாாததையேதென்ன (ஒருத்தியெனறுதொடங்கி) மானபேடை-பெணமான. ஏவுடனே - அம்போடே. உழையாநின்றது-க்லேஶியாநினறது. விஶேஷியாதே, " ஒருததி " என்றதுக்குபாவம் (ஸம்ஸாரவிபூதியிலித்யாதி) " இவளொருத்தியும " என்கிறதென், அவனுடையவிஶ்லேஷததிலநோவுபடுவாா வேறொருவரில்லேயோவென்ன (ஸம்ஸாரிகள்புறம்பேயிதயாதி)

மதிகலங்கி, எல்லாங்கலங்கி, உள்கலங்கி, என்றுவிவக்ஷித்தருளிச் செய்கி
ருர் (அறிவழிந்தாளித்யாதி) " தன்னறிவழிந்தாளாகிலும் " என்றுகிழவாக்யவி
வரணம் (நாங்கொடுத்தவித்யாதி) " இராளோவென்றிருப்பர் " என்றவநந்தரம்,
" மதியெல்லாங்கலங்கி " என்றுபதோபாத்தார்த்தத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அநந்தர
ம் " அறிவுதந்தார்தாமன்றே " இத்யாத்யநுஸந்திப்பது. அறிவுதந்தார்தாமன்றே
வென்றது - அறிவுமதிக்குஞ்சிதகரமாம்படி விலக்ஷணரானதா மன்றேவென்னுதல்,
பகதிரூபாபந்நமான வறிவன்றே தந்தாரென்னுதல். " மதியெல்லாங்கலங்கி "
என்றதுக்குஸபதார்த்தம் (தாம மயாவஹ்தத்யாதி) அடிமண்டி - அடிச்சேறு.

மேலுக்கவதாரிகை (அத்தனையோவித்யாதி) அத்தனையோ நாமிருந்தோ
மேயென்றது - அறிவுபோன வத்தனையன்றே, ஸத்தையண்டே, நா மிருந்தோமே
யென்றபடி. மயங்கும் - மயங்காநிற்கும். " மயங்கும் " என்கிற வாத்தமாநத்து
க்கார்த்தம் (முடியுந்தசையென்று) விதிக்குபாவம் (உங்களித்யாதி) பாவாந்தரம்
(ஆத்தத்தவகியித்யாதி) த்யாவாறுகையாலே வருமென்றபடி. " உங்களுக்குஸவ
ரூபம், அவனுக்குக்குணம், எனக்குஸத்தை, உங்களுக்கொருஉக்தி " என்கிற வாக்ய
ம் சில ஸ்ரீகோஸங்களிலே யிருந்ததாகில், அதுவும் பாவாந்தரமென்று கண்டுகொ
ள்வது.

- அஸை. கரமேனுரவயஃ... . . . .*

நான்காம்பாட்

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத
வென்னீலமுகில்வண்ணர்க்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ
நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ
ன்னனீலமகன்றில்காணல்குதிரோநலகிரோ.

ஆறுயிரப்படி.

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப்பிரியி லொருக்ஷணமாத்ரமும் த
ரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையென்னுமிடத்தை யறிந்துவைத் தென்பக்கலி
லே கருணைபண்ணி, " இவள் நம்மைப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்லள் " என்
று பாராதவர்க்கு நானென்னவார்த்தையைச் சொல்லுவதென்று எம்பெ
ருமானைச் சொன்னளாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அ
வனுடைய நல்லுயிரானது இனியவள் பக்கலொரு க்ஷணமாத்ரமும் தங்
காதென்றொரு வார்த்தைசொல்ல வேணுமென்று சிலவன்றில்களை நோக்
கிச்சொல்ல, அவையும்போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்ல
வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோவென்கிருள்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவழகை யுடையவனுக்குத் தூதாக
விடுவதாக நிறத்தழகையுடைய சிலமகன்றில்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிருள்.

ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே என்னீர்மை - என்னுடைய விஶ்லேஷாஸஹஸ்வபாவத்தை. கண்டு - ஆலிங்கநஶைதில்யாதிகளில் அங்கவிகாரத்தாலே கண்டுவைத்து. இரங்கி - இவள் மறந்து பரக்கநின்று இரங்கி. இது தகாதென்னாதே - இந்த விஶ்லேஷம் தருவதல்லவென்னாதே. என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கு - காளமேகம்போலே யெனக்குக்காட்டி யூட்டாதின்ற வடிவை யுடையவருக்கு. என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்லி. யான் - நான். சொல்லுகேனோ - வார்த்தைசொல்லுவது. ஆனாலும். நல் - உமக்கு ஆதரணீயமாம்படி நன்றான. நீர்மை - அவருடைய ஸ்வபாவம். இனி - இனிமேல். அவர்கண் - அவரிடத்து. தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்று. ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லுதல். நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்ல நீலநிறத்தையுடைய மகன்றில்காள். நல்குதிரோ - "வாசா தர்மமவாப்நுஹி" (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) என்று உபகரிக்கிறீர்களோ. நல்கீரோ - உபகரியீர்களோ.

"அவர்" என்கிற பஹுமாநோக்தி - நாயகியான கௌரவத்தாலே அந்தர்தங்கள் வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். இதில் - கட்கருடைய ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ... .*

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

அநுபவித்தாலும் மாளாதது நான்பண்ணின பாபமேயோ! என்றின்றதுகிழு; இவளநுபவித்தாளோ பின்னையென்னில்; அவனைக் கூணந்தாழ்ந்து முகமமாறவைத்தபோதே எல்லாமநுபவித்தாளிறே. இவ்வளவிலே சிலமகன்றில்கள், "நமக்கு கிஞ்சித்கரிக்க நல்லவளவு" என்று, "நாங்களிங்கு த்தைக்குச்செய்யவேண்டுவதென்ன" என்றுவந்து முகங்காட்டிற்றின வாகக்கொண்டு, அவற்றைப்பார்த்து, என்தஶையைக்கண்டு வைத்து இரங்காதேபோனவனுக்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசையாய், பின்னையுமசாபலத்தாலே, பலகாலசொல்லுமறுத்தார்க்குச் சொல்லுவாரைப்போலே, இத்தனையுஞ் சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோவென்கிறாள்.

(என்னீர்மைகண்டிரங்கி) என்னீர்மையுண்டு - என்ஸ்வபாவம் என்மாத்தவம்.

(கண்டிரங்கியிது தகாதென்னாத) இத்தைக்கண்டு தயைபண்ணி "நாம்பிரியுமது தகாது" என்னாதே போகட்டுப்போனவர்க்கு. பட்டரை யொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்னாதே 'கண்டிரங்கி' என்னப்பெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுத்தபடிகண்டால் பிரியத்தகாதென்றிருக்க வேண்டாவோ; "இப்படிகூடுமோ" என்னில்; "'புல்லிய' இத்யாதி, 'காதலாதொடு வுழி' இத்யாதி, உனக்கித்தமிழ் போகாதோ" என்றார். (என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கென் சொல்லியா

ன் சொலலுகேனோ) இததசையிலும "எனனுடையவன" என்னும்ப டிகாணும முகஙகொடுததபடி, கலநதபோது. அவாகளுநான்சொல்லிவிடு வதெததையெனகிருள. திருமுகமமறுத்துபபோனவாககு எத்தைதசசொ ல்லுவதென்கிருள்காணும. இஙஙன்சொலலுவானென்னெனனில்;கண்டி ரஙகாதவரோ! கேட்டிரங்கப்புகுகிரு ரெனனுமததாலே. கண்டாரேறு! பின்னையெனனில; என, கண்டிலரே', கலக்கிறஸமயததில கைநெகிழ்ந் த விடமெலலாம வெளுககக்கண்டிருககுமே. அன்றிககே, இவ்வளவிலே ஸங்கிறிதனாய் எனதசைஙயககணடிருக கொருபோககடிபாராதே, உங்க ளபககலிலே கேட்டறியவிருக்கிறவாககெனனவுமாம் (எனனிாமை) அ வனையநுபவிககுமதிலும அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதன் ஸ்வபாவத் தைககடடிக்கொணடு கிடககவமைநதிரா நினறதுகாணும. (கண்டிரங்கி) "எததிறம" எனறுமோஹிதது உடமபுவெளுததுக கிடககுமபடிகண் டால் பிரியபபொருதென றுருககவேணடாவோ (இது) தனதசைநதா னுமதனககும் பேசசுககுநிலமலலகாணும. (எனனீலமுகிலவணணர்ககு) அடியிலே வடிவைககாட்டிக காணுமநஙயாாஹ மாககிற்று; இவ்வடிவில புகரகவாயிலும சிறிதுண்டாகப பெறறதிலலை. இலலையோவென்னில; யா முடையாயனறன் மனஙகலவிறே. (எனசொலலியான்சொல்லுகேனோ) என்னபாசுரத்தையிட்டு எததையுஙகளுககு நானசொலலிவிடுவது. நான சொலலிவிடவிருககிறவா நீஙகளசொலலுமளவையோபாாத்திருககிறது.

கணடிரஙகாதவாககு நானெததைச சொலலுவதெனறு நிராசை யாய், பினனையுமசாபலாதிஸயத்தாலே வாாத்தைசொலலுகிருள். திருமு கம் மறுத்தவன் கடையீடடுக்குக கேடகப புகுகிருளே. ஸ்ரீகோபிமாா [ஆயவாகிநூஹாஸாவெை:] (அதவாகிநததாலாபைஃ) எனறவநதரத் திலே [ஆவுஸஸாதாரூஷஸஸக்ருஸவாவஷிஷுதி] (அபயஸௌ மாதரமதரஷடுமஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி) எனனுமாபோலே. இகருஷண ன் பிதறருழிய வேருெனறிலலையோ! எனறு, கலநதநாமன்றோ! வேண் டாதது, பெறறதாயைக காணவாகிலுமிஙஙனே யொருக்காலபோதாளோ வெனபாகளிறே. (நன்னீர்மை) நல்லுயிா. (இனி) ஆனவளவும் கால்க ட்டிபபாாததாள போலேகாணும.

(அவாகடடங்காது) ஸேஷியானவும்முடைய பககலிலேதஙகில தங்குமத்தனை. [நவாஸஜாதா] (நசாஸ்யமாதா) பெருமாள்பக்கல் கு றையேயாய், தனபக்கல் குறைதோற்றுதபடி பிராட்டிவார்த்தை யருளிச செய்தவாறே, திருவடி, "நாமோர்தானிஙகு நனறுககச செயதோம, பெ ருமாளைபபிரிநத வநநதரம்முடிநததெனனும் வார்த்தைகேட்கபபெற்றதி ல்லையே" என்ன; "மாதா" என்றும், "பிதா" என்றும பலர்பக்கலி லே பாவிபாயக்கடவதான ஸ்நேஹத்தைப் பெருமானொருத்தி பக்க

வீனு மொருமடை செய்துபோந்தார்; அவரிவ்வாற்றாமையாலே உண்ணு துறங்காதொலிகட்டில் பூட்டறுத்துக்கொண்டு வரக்கொள்ள, விட்டாயன்த ண்ணீர்ப்பந்தலிலே வரக்கொள்ளச்சாலுருணை கிடந்தாற்போலே யாக வொண்ணுதென்று நோக்கியிட்டு வைத்தேனத்தனை; அவ்வாகக்காட் பி றைநாளிருந்தேனுகில்காண் நீயிவ்வார்த்தை சொல்லுவதென்றுளிறே. (ஒருவாய்ச்சொல) ஒருஉக்திமாத்ரவமையும். “வாசாத⁴ர்மமவாப்நுஹி” (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) (நன்னீலமித்யாதி) அவர் நீலமுகிலவண்ண ராயிருந்தார், நீங்களும் நீலமகன்றிலகளாயிருந்திகோள், செயலுமவரை ப்போலே யாகிறதோ! இத்தனையும் செய்கிறீகளோ. முதல்வார்த்தை யிலே, பதினகாலசொல மறுத்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லு கிருளிறே யாற்றாமையின் கனத்தாலே.......... .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (என்னீர்மையித்யாதி) தடஸ்தஸங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இவளித்யாதி] அவனைக்ஷணம் தாழ்ந்தித்யாதிவாக்யத்திலே- “ஸத்யாஸஹஸ்ராவீஹீஹ்... நஃ । யதாஷ்கோடிஹ்ருதி ஃக்ஷணஸ்நவிநாஹவஸ்” (ஸத்தாஸஹஸ்கோபீரராமமந்துஸத்ரஃ। யதாபத கோடிபரதிமஃக்ஷணஸ்தேநவிநாபவத்) என்றதைக் கண்டுகொள்வது. தாழ்ந்து - விளம்பித்து. மகன்றில - அன்றிலிலேபேதம். நீலமகன்றில்காள் என்றுதே “நன் னீலமகன்றில்காள்” என்றதையும் “என்சொல்லியான் சொல்லுகேனே” என் றத்தையும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவ்வளவிலேயித்யாதி) அவைகளிவனை உத்தே ஸ்யமாக நினைத்திருக்கையாலே (நமக்குகிருசித்தசரிக்கவென்கிறார்) நல்லவளவு- நல்லஸமயம். “என்சொல்லியான்சொல்லுகேனே” என்றுத்தர மிருக்கையாலே “நாங்களிங்குத்தைக்குச் செய்யவேணுவதென்னென்று வந்துமுகங்காட்டிறறின வென்றது) நிராசையானவள மீளவுமசொல்லுகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கி றார் (பின்னையுமித்யாதி) சொல்லுமறுத்தாருக்கு - சொற்கேளாதவர்களுக்கு.

நீர்மை - மார்தவம். இது - விஶ்லேஷமென்று பரமநிர்வாஹம். த்விதீய நிர்வாஹேது, நீர்மை - து꞉காநுபவத்ஸை. இதுவென்று - அநந்தஸையைச் சொல் லுகிறது. கண்டிரங்கி - ஸம்ஶ்லேஷதஸையிலே கண்டிரங்கி. தகாதென்றுதே-பிரி ந்துபோன வென்றுகூட்டுவது.

ப்ராஸங்கிகமாக வைதிஹ்யம் (பட்டரையித்யாதி) நாயகஸந்நிதியில வை வர்ண்யங் கூடாமையாலே கேட்டிரங்கியென்ன வேண்டாவோ வென்றபடி. என் னப்பெறுமோவென்றது - அத்யுக்தியன்றோ வென்றபடி. நாயகஸந்நிதியிலும் வை வர்ண்யமுண்டாகையாலே “கண்டிரங்கி” என்னப்பெறுமென்று பரிஹரிக்கிறார் (அணைத்தகையித்யாதி) “வேண்டாவோ” என்றவநந்தரம், என்கிறாள்காணென் றருளிச்செய்தார்காண் என்றுஶேஷம். இப்படிகூடுமோ வென்னிலென்றது - இப்ப டியத்யுக்தமாயச்சொல்லலாமோ வென்றபடி. கூடுமென்கைக்கு ப்ரமாணத்வயம் (புல்லியித்யாதி) “புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேனவ்வளவி லள்ளிக்கொ

ண்டேபயிர்ப்பு " - முன்னொருநான்று காதலனைப்புல்கிக் கிடந்தேன். புடை- அல்பம். பெயர்ந்தேன் - விஶ்லேஷித்தேன். அவ்வளவில் - அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே. பயிர்ப்பு - பசப்பு. வைவர்ண்யம். அள்ளிக்கொண்டது - கபளீகரித்தது. இது வள்ளுவன் கூறள். " காதலர்தொடுவுழிதொடுவுழி நீங்கி | விடுவுழிவிடுவுழிபய்த்தலானே " என்று சங்கத்தார் கூறள். காதலர் - நாயகன். தொடுவுழிதொடுவுழி - தொட்டதொட்டவிடம். நீங்கி - பய்த்தல்நீங்கி. விடுவுழிவிடுவுழி - விட்டவிட்டவிடமெல்லாம், பய்த்தலானே - வைவர்ண்யத்தை யுடையளானே னென்றபடி. இவ்விரண்டையுமெடுத்து " உனக்கித்தமிழ்ப்போகாதோ " என்றுசொன்னபடி.

இரங்காதேயக்கன்றவளை " என " என்பானென்னென்ன (இத்தசையிலுமித்யாதி) ரஸோக்தி. (திருமுகமித்யாதி) திருமுகம்-ராஜஸாஸநம். ஸ்வபாவாதம் - பிராட்டியானதன்னுடையமுகம். திருமுகம்-ஸ்ரீமுகம். திருமுகம்மறந்துப்போகையாவது-தன்தசையைக்கண்டநாதரித்துப்போகையென்றபடி. ரஸோக்தி சாபிதமானபாவத்தைஸங்காபூர்வகமாகஸ்பஷ்டமாக்குகிறார் (இங்ஙனித்யாதி) ஏனகண்டிலனோவென்றது - பட்டர்திருவாஹவிவரணம். (அன்றிக்கேயித்யாதி) தன்னுடையவைலக்ஷண்யந்தனக்குத்தெரியு மாகையாலே, " இவ்வடிவைப்பிரிந்தவள் தரிக்கமாட்டாள் " என்று இவ்வளவிலே ஸந்நிஹிதனேயென்றபடி. இந்தபக்ஷத்திலே, " என்னீர்மை " இத்யாதிக்கு - என்னுடையவிஶ்லேஷ வ்யஸநத்தையோடிவந்துகண்டிரங்கி, இந்தவிஶ்லேஷவ்யஸநம் தகாதென்றுநீ யிருக்கிறவென்னில முகில்வண்ணாக்கித்திஸப்தார்த்தஃ.

" என்னீர்மை " என்று - மமகாரம்பண்ணலாமோவென்ன (அவனையநுபவிக்குமித்யாதி) தத்நுபவாபேக்ஷயாஸ்வவிஶேஷத்தி லூற்றம்தோன்றி யிருக்கிறபடி. தன்ஸ்வபாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டுகிடக்கை - தன்ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கை. முந்தினவாக்யத்திலே ஸ்வாபதேஶம் (கண்டிரங்கினத்திறமித்யாதி) கிடக்கும்படிகண்டாலென்றது - ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே " எத்திறம் " என்றுகொண்டே மோஹித்துக்கிடக்கும்படிகண்டால் விஶ்லேஷதசையிற் சொல்லவேணுமோ வென்றபடி. விரஹவ்யஸநமென்னாதே, " இது " என்கிறதென்னென்ன (தன்தசையித்யாதி) ஆக, " நீர்மை " என்று - விஶ்லேஷாஸஹமாதவமாதல், விரஹவ்யஸநமாதல். " இது " என்று - பிரியுமதென்னுதல், இந்தவ்யஸநமென்னுதல். பேச்சுக்குநிலமல்லாமையாலே " இது " என்று - ஸாமாந்யநிர்தேஶமென்று தாத்பர்யம்.

கீழே, " இத்தசையிலும் " இத்யாதியாலே, " என " என்றதைமுகில்வண்ணாக்கு விஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்து, வர்ணத்துக்கு விஶேஷணமாக்கியர்த்தாந்தரம் (அடியிலேயித்யாதி) இத்தால - குணங்களைவிட்டு வடிவைச்சொன்னதுக்கு ஹேதுவும்சொல்லப்பட்டது வெறுப்பாகமூன்றும்பாவம் (இவ்வடிவித்யாதி) புகர் - குளிர்த்தி. வண்ணமநீலமுகில் போன்றது, உள்ளுஅங்ஙனல்லவென்றபடி. (இல்லையோவென்னில்) இல்லையென்றே யிவளுக்கு நிஶ்சயமோவென்னில். (யாமுடையித்யாதி) நமக்கு ஸுலபனானக்ருஷ்ணனுடைய ம்ருதுஸ்வபாவமான நெஞ்சு கல்லாய் விட்டதாகவேணும். (கல்லிறே) கல்லென்றுளிறேயென்றபடி. ஆர்த்தம் (என்னபாசுரத்தையித்யாதி) எந்தவார்த்தத்தை இதயத்யாஹாரஃ. எந்தபாசுரத்தைச்சொல்லி, நானெந்தவார்த்தத்தைச் சொல்லி விடுவதென்றப

டி. எத்தை - எந்தவார்த்தை. "என்சொல்லி யான்சொல்லுகேனோ" என்றதுக்கு, "என்னீர்மை யித்யாதியைக்கடாக்ஷித்து பாவாந்தரம் (நான்சொல்லிவிடவி த்யாதி) இவ்வாக்யாநந்தரம், "திருமுகம் மறுத்தவன" இத்யாதயநுஸந்தேயம். "தத்வஸ்ய ஸத்ருஸம் பவேத்" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஸம்பவேத) என்னும் நிலைகுலைந்து தூதுவிடும்படியான வ்யஸநத்தைவருமளவும் தாழ்த்தவருங்கள் சொல்லுக்கு வரப்புகாநின்றீரோ வென்றபடி. ஆனாலும் நாங்கள்சொன்னது கேட்டு வாராதிருக்குமோவென்ன (திருமுகமித்யாதி) அதாவது - பரதானுன ராஜாவினோலை மறுத்தவன், அபரதானுன கணக்கனோலைகேட்கப் புகுகிறானோவென்றபடி. அப்படியே நான்சொல்லிவிட விருக்கிறவா உங்கள்வார்த்தைகேட்டு வரப்புகுகிறீரோ வென்றபடி. கடையீடு-ராஜஞாஜ்ஞாநிதாநாமதிகாதருணாம்பதரிகா. ஏதாத்ருதைஸ் ஸாக்ஷாந்நாயகமப்ரதிவகதும்நஸக்யதே; தவாரஸத்தாநேவ வக்ஷ்யந்தி தூதா:; ஏதச்சருதவாஆகமிஷ்யதிகிமிதிசபாவ:.

மேலுக்கவதாரிகை (கண்டிரங்காதவாக்கித்யாதி) இப்படியலாபத்தாலே வெறுத்து நிராஸைகளாய், பின்னையும் சாபலாதிஸயத்தாலே சொன்ன பேருண்டோவென்ன (ஸ்ரீகோபிமாஅதவாகிம்த்தாலாபை: என்று தொடங்கி) ஆருபஸர்கத்தை பரோபஸாக்க ஸமாநாதத்மாக வ்யாக்யாநமபண்ணுகிறார் (பிதற்றெழியவென்று) பிதற்று - ப்ரலாபம். "ப்ரலாபோநர்த்தகம்வச:" (என்று) என்று சொல்லாநிற்கச்செய்தே யென்றபடி. போதானோ - வாரானோ.

காலகட்டுகை - போகிறவனைத்தகைகை. அப்படியே வருந்தி தரித்திருந்தாளென்றபடி. காலகட்டிஇதி - சாடு:. காலிதி - வாயுவாசகத்வாத, ப்ராணவாயோ: பாதஸ்யசவாசக:. "அவாகட்டங்காது" என்றது - அவர்களுக்காகத் தங்காதென்றபடி. ஸவரஸஉசிதமாத்தமாஹ (ஸேஷியானவித்யாதி) உம்முடையபக்கலிலே-உமக்காகவென்றபடி.

அப்படியே நாயகவிஸ்லேஷத்திலே முடியும்படியான வ்யஸத்தையுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், ஆனவளவும் காலகட்டிப் பார்த்திருந்தபேருண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (நசாஸ்யமாதாவென்று தொடங்கி) இஸ்லோகமெவ்விடத்திலே, இதுக்குத்தாத்பர்யமேதென்ன (பெருமாள்பக்கலித்யாதி) முடிந்ததென்னும்வார்த்தை கேட்கப் பெற்றதில்லையேயென்னவென்றது- "உத்தஜ்ஜீவிஷேயம்" (தூதஜ்ஜீவிஷேயம்) என்ற வுத்தரத்துக்கு அநுகுணமாக. பாலிபாய்கை- பிரிந்துபோகை. ஒருமடைசெய்கை - ஏகமுகமாக்குகை. (உணர்த்தியாதி) "நமாம் ஸம்ராகவோ புங்க்தே" (நமாமஸம்ராகவோபுங்க்தே) "அநித்ரஸ்ஸததம் ராம:" (அநித்ரஸஸததமராம:) என்கிறபடியே ஊணுமுறக்கமுமற்றுழிதம்கிளர்ந்த கடலையூடறுத்து - அடைத்து. உணர்த்தியாதி - தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தைச்சொல்லாமலவனுடைய ஸ்நேஹத்தை ஹேதுவாகச்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம். (தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவரக்கொள்ளவிதி) அதர, "ப்ரபாமிவபிபாஸித:" (ப்ரபாமிவபிபாஸித:) இதி ஹநுமதோக்த ஸ்லோகோதாஷ்டவ்ய:. சாலுருண்டு - ஜலகடம் கவிழ்ந்து. அவரைக்கண்டபிறரை நாளென்றது - அவரை நிராஸராக்கண்ட மற்றைநாளென்றபடி. "ப்ரவ்ருத்திம் ஸ்ரூணுயாம்" (ப்ரவ்ருத்திமஸ்

ருனுயாம்) என்கையாலும், அவாகணட பிறைநாளென்னுமல " அவனாககண் டபிறைநாள் " என்கையாலு மிதுவேபொருள. (என்ருளிரே) அப்படியேயிங் கும, உமககாகததகைகிற றகுமிததனையென்றபடி. ஏதேந - பகவததயாந பாதந த்ராயாஃபராமகுமாராயநாயகயாஃ " இனிததங்காது " இதயநேநஸ௲சிதஃ ஏதாவ த்காலம பராணதாரணரூப ஸ்வரக்ஷணஸ்வாநவயோயுஜயதே கிமிதிமநகா, மே ஷதவபாரதநத்ர்ய காாயதவா ததோஷஇதி பரிஹருதாபவதி.

ஒருவாய்சொல் - ஒருவாாததைசொல்லுகை. ஒருவாயசொல நல்குதிரோ நல்கிரோ - ஏகயோக்தயாபிதாநம் கரிஷ்யதவாநபெதிமபதாாததஃ. நேர - சொல ல. அதவா, நலகுதல - கொடுததலாய, உகதிபரதாநமெனறபடி. " நலம " இதி விமேஷணம் ஸம்மயஸய ஹேதுகாபபமிதயபிபராயேணுஹ (அவர்நேலமுகிலவ ண்ணராயிதி) மகனறிலகள - க்ரௌஞசங்களெனளவுமாம. பரதம வாாததாயா மேவ ஏவம் நிஷடூரபாஷணேகோ ஹேதுரிதயாகாங்க்ஷாயாம், விததவயாகயா த்ருவாகயம் (முதல்வாாததையிலேயிதி) கனம் - அதிமயம.

என்னிாமையெனறுதொடங்கி, காமததிலே யுனாயநவயம்.. . . .. *

ஐந்தாம்பாட்டு.

நல்கித்தான்காத்தளிக்குமபொழிலேழும்வினையேறகே
நல்கத்தானுகாதோநாரணனைககணடகான்
மல்குநீர்பபுனறபடப்பையிைாதேர்வண்சிறுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணேறகோர்வாசகஙகொண்டருளாயே.

ஆருயிரப்படி.

(நல்கி) ஸாவாதமாககளுடைய ஸர்வாபராதஙகளையும பொறுத த்ருளி, அவாகளுடையவநிஷ்டஙகளையெலலாமபோககி, ஸஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிறபரமகாருணிகனுனவெமபெருமானுககு, நான்செயதபி ழையைப்பொறுத்தென்னுடுகலநதுபரிமாறவேயோ' ஆகாதெனறுசொ ல்லி, பின்னையவனருளிசசெயதருளினவாாத்தையைக்கொணடுவநதென க்குசசொல்லவேணுமென்றுசிலகுருகுகளையிரககிறுள. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வரக்ஷகனுனவன பககலிலே போயொருவாாதஙைத சொலல வேணுமென்று, வடிவினசிறுமையாலே கமநஸௌகாயத்தைநினைதது ஒருகுருகை யபேக்ஷிககிறுள.

பொழிலேழும் - லோகஙகளேழையும். நல்கி - அவாகளநலமபாராதேதா னேநலகி. தான - அவாகளபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக. காதது - அநிஷடதைதநிவாத திப்பித்து. வினையேறகேயோ - வினையேனுனவெனககேயோ. தானநலகலாகாது - தான்நல்கலாகாதெனறுகொண்டு. நாரணனை - ஸர்வரக்ஷகதவத்துககேகாந்தமான ஸமபந்தத்தையுடையநாராயணனை. கண்டககால - கணடவளவிலே மலகும் - மி

உதவரும். நிர - ஸவபாவததையுடைய. புனல - புனலையுடைததான. படப்பை -
கொடிததோட்டஙகளிலே. இரை - இரையை. தேர் - ஆராயகிற. வண்சிறுகுரு
கே - கண்ணுககினியசிறுகுருகே. மலகும - மிகக. நீர் - நீரையுடத்தான. கண்ணே
றந - கணகளையுடையவெனககு. ஓரவாசகம - ஒருவாசகம. கொண்டு - எனபக்க
லிலேகைககொண்டு. அருளாய - அவனுககுசசொலலுகையாகிறவுபகாரததைப்ப

பொழில் - லோகம. நாராயணனெனறு - அநதராதமதவஸமுத்ரஸாமித்வ
ஙகளாகவுமாம. இததால " சிறுமாமனிசா " எனகிறபடியேகடகவிக்ரஹம்ஸாகர
ஹமெனறுதோறறுகிறது. . . . .*

---

௫ - ஐந்தாம்பாட்டு

(நலகிததானித்யாதி) எஙகளைவிடீர், முடிவார்க்குவேண்டாவி
றே; ஜீவிககநினைத்திருககிற தமககுத்தாம்வேண்டாவோ! என்கிருள். த
மமுடைய நாராயணத்வமொறு வாய்பபோகாமே நோக்கிககொள்ளச்
சொலலுமென்கிருள்.

(நல்கி) விபூதிரக்ஷணம பண்ணுமபோது, காத்தவ்யபுத்யாவன்
றிக்கே பேறுதன்னதாககிடீர ரக்ஷிபபது, எனககுத் தன்பக்கலுண்டான
வ்யாமோஹம தனககுவிபூதியிலே யுண்டாயாயிறறு ரக்ஷிப்பது. (தான்)
அபேக்ஷிபபாரின்றிககே யிருககததானே ரக்ஷிககுமவன். (பொழிலேழு
ம்) கீழும்மேலுமொனறுக நினைததுசசொலலுகிறதாதல், ஸப்தத்வீபவ
தியானபூமியைச சொலலுகிறதாதல். ஸ்வஶரீரரக்ஷணம்பண்ணுவது ஸ்
நேஹபுரஸ்ஸரமாகவிறே. (நலகிததானித்யாதி) நாமரூபவிபாகா நர்ஹ
மாயககிடந்தவன்று, ஆரிருந்தபேக்ஷிககவிததையுண்டாக்கிற்று, ஶக்தயவ
ஸதப்ரபைபோலே தானெனகிற சொல்லுககுள்ளேயாயத் தன்னையிட்டு
வ்யவஹரிக்க வேண்டினவன்று தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்
கினுயிறறு. (காத்தளிககும) காத்துக்கொடுககுமென்னுதல், நோக்
கிரக்ஷிககுமென்னுதல்.

(வினையேறகேநல்கத்தானுகாதோ) இலலாதவன்றுண்டாக்கிறு
ய், உண்டாககினதுக்குபலம - கர்மததை யேறிட்டுக கைவிடுகையோ!.
ஸ்வஜநரக்ஷணமபண்ணலாகாதோ! , நாட்டுக்கிடடநினைப்பு அந்தःபுரத்
துககரிதாகவேணுமோ! . (வினையேற்கே) கடலிலேயேற்றமிட்டுத் த
ண்ணீரரிதாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணுவேனே!. (நாரணனைககண்ட
க்கால) ஜீவஸமூஹத்தினுடையஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாய், இ
வைப்ரகாரமாகத்தான் பரகாரியாய், இவற்றிலேயொன்று குறையிலுமதம்மிழவாம்படி யிருககையாலே நாராயணனென்று விருதூதித் திரிகிறவ

ளைக் கண்டக்கால். "இப்போயோசருடியோ' என்றுருநதோம, மஹா வ்ருக்ஷத்தோபாதியோ'" என்றுகேருநசோமா.

(மலகுநீரதயாதி) உன்செயல பாராததமாயிருந்தநி'. பெருகாநின்றுளளநீரையுடைததான, நீநிலமுணம் - கொடிததோட்டம. அதிலே (இரைதோ) பேடையினவாய்க கடகதுவது தேடாநினறது. "புளளுப்பிளளைககிரைதேடும" என்னககடவதிறே. கயலுகளாநிறகசசெயதேயிறே பிள்ளைவாய்ககடஙகுவது தேடுகிறது.

(வண்சிறுகுருகே) குருகு - வணடானம. கொயயடிநாரை. வண்மை - அழகும், ஔதாாயமும கைபபடட விரைதனமிடறறுககுக் கிழிழித்தாதாயிறறு. நானஉபவாஸக்ருஶமாயிருகக நினையாதிருககுமவனைபபோலன்றே யுனனெளதாயம. (சிறுகுருகே) காாயகாலததில பருஷதம்ஸகமாதாரமாகவேணடா. நாதுபோகைககுசசிரமஞசெயதிருபபாளைப்போலேயிருநதது உனவடிவில லாகவம. (மலகுநீாககணணேறகு) இதுவுமொருநீாகில மிருககிறபடிபாராய. இரைதேடுகிற விததைவிட்டு இததைப்பாாககுமோவெனனில; பாாககுமிறே, இஙகேயும சேலுஙகயலு முண்டாகையாலே. (மலகுநீர்ககண்ணேறகு) தனககுநிருபகம கணணீரபோலேகாணும. அதாவது- கலவியிலாநநதாஶ்ரு, பிரிவிலஶோகாஶ்ரு. (ஓர்வாசகஙகொணடு) கேரேயுடமபைத தரவேணுமெனறு சொல்லமாட்டாளே';, "மறுப்பரோ" என்னும்பயததாலே. மறுககுமவார்த்தையு மமையுமித்தலைககு, அவாபககலுளள தொனறுமததனையேவேண்டுவது; "தாரானறருமெனறி ரணடததிலொனறதனை" என்றிறேமற்றும பிராட்டிமாாபாசுரம, "மெயமமைசொலலி முகமநோககி விடைதானறருமேல்மிகநன்று" எனறும, "பாவிநீயெனறொனறுசொலலாய" என்றுமிறேயிருப்பது. (அருளாயே) அவைதிாயககுகளாகவுமாம், தான்ஜநககுலஸுந்தரியாகவுமாம, உபகரிககிறது பகவதவிஷயமாணவிஙஙனலலதுசொலலவொணணாது. "நமபியேறுதிருவுடையான தாஸாதிரு நாட்டுககு நடந்தாா" என்றுபட்டாககு விண்ணபபஞசெயய, துணுககெனறெழுநதிருந்து, "அவாஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறுமபடிககு, திருநாட்டுக கெழுநதருளினு ரெனனவேணுஙகாண" எனறருளிசசெயதார். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐநதாம்பாட்டு. (நல்கிததானிதயாதி) கிழிறபாட்டிலே, நான முடிவதறகுமுன்னே வநதுதவவேணுமெனற வளவிலே முகஙகாட்டக காணாமையாலே, நம்முடைய ஸததை போனாலும்போகிறது, தமமுடைய ஸததைககும் ஒருஹாநிவாராமல் பரிஹரிக்கச்சொலலெனறு போகவிடுகிறு ளெனகிறா (எஙகளைவிடரிதயா

நிர்வாஹ்யத்ரயத்தாலே) உன்னை ரக்ஷியாவிடாய் நம்முடைய ஸத்தைக்கு ஹாநி யோவென்ன, ஸர்வரக்ஷகனான உனக்கொன்று குறைந்தாலும் நம்முடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கொருவைகல்யமில்லையோவென்கிறு ளென்றருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய நாராயணத்வமித்யாதி) என்ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையாகிலும், தன் ஸத்தையி லபேக்ஷையில்லையோ ' என்றிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். வீடா - த்யஜத்வம். ஒழிவாய்ப்போகாமே - விகலமாய்ப்போகாமேயென்றபடி.

“ நல்கித்தான் காத்தளிக்கும் ” இத்யஸ்யார்த்தத் த்வயம். பொழிலேழும் தான் நல்கிக் காத்தளிக்குமிதி ப்ரதமஸ்யாந்வய:, தான் - அபேக்ஷா நிரபேக்ஷதயா ஸ்வயம் ப்ரயோஜநத்வேந ஸ்வயமேவ. நல்கி - ஸ்நேஹம் க்ருத்வா. காத்து - அநிஷ்டநிவ்ருத்திம் க்ருத்வா. அளிக்கும் - ஸர்வாபீஷ்டப்ரதநாராயணமித்யபரத்ம:. பொழிலேழும் காத்துத் தான் நல்கியளிக்குமிதி த்விதீயஸ்யாந்வய: ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் ப்ரளயத்வாத், காத்து-ஸம்ஹ்ருதிஸமயே “ தம: பரே தேவ ஏகீபவதி ” (தம: பரே தேவ ஏகீபவதி) இதி ரக்ஷித்வா, ஸ்ருஷ்டிகாலே ஸ்ருஷ்டி அபேக்ஷா நிரபேக்ஷம் ஸ்வயமேவ கரண களேபராணி தத்வா, அளிக்கும் - விரோதிநிவர்த்தந பூர்வக ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதநாராயணமிதி த்விதீயார்த்த: அஸ்மிந்நர்த்தே, நல்குதல்-கொடுத்தல். ப்ரதமோக்தேசலதி (விபூதிரக்ஷணமிந்) “ நல்கி ” இத்யஸ்யார்த்தோடம். “ நல்கி ” என்கையாலே- (பேறு தன்னதாகவிடமென்கிறார்) தானுமல்லது நிரக்கணனாயிருக்க, தான் பொழிலேழும் நல்கிக் காத்தளியாநின்றுளித்யுத்தரனுசபராமர்ஶ: “ தான் ” இதி ஸ்வரஸ்ஸம்ஸம் பாவமாஹ (என்றதுக்குத் தன் பக்கலிதி) பொழிலென்று - லோகங்களைச் சொல்லுகிறது. “ பொழிலேழும் சோலையுமுலகமும் புகழ்வார் ” என்னக்கடவதிறே புகழ்வார் - சொல்லுவார். கீழும் மேலுமொன்றாக நினைத்தென்றது - பூமிக்குக் கீழும் பூமியுமொன்றாய், மேலாறுமாகவேயென்றபடி. (ஸப்தத்வீபவதியான) “ ஜம்பூ: ப்லக்ஷ: ஶால்மலிஶ்ச குஶ: க்ரௌஞ்சஸ்ததைவ ச | ஶாகஶ்ச புஷ்கரஶ்சேதி ஸப்த த்வீபா: ப்ரகீர்த்திதா: ” (ஜம்பூ: ப்லக்ஷஶ்ஶால்மலிஶ்ச குஶ: க்ரௌஞ்சஸ்ததைவ ச | ஶாகஶ்ச புஷ்கரஶ்சேதி ஸப்த த்வீபா: ப்ரகீர்த்திதா:) யத்வா - (கீழும் மேலுமொன்றாக) நடுவிரண்டுலோகங்களையும் பிடித்து, அதனையிரண்டையும் அதோலோகவர்க்கத்துக்கு முபரிலோகவர்க்கத்துக்கும் பரிகணனையில ப்ரதமமாகப் பண்ணிக்கொண்டு, பராதாநயேந ஒன்றாக்கி, வாக்யத்வய த்விதீயங்களையும் ஒன்றாக்கி, இப்படியே முடியக்கண்டுகொள்வது. அதவா, கீழென்று - ஸப்தபாதாளங்கள். மேலென்று - பூமி. கீழும் மேலுமொன்றாக்குகையாவது - பூவிவரங்களாகையாலே பாதாளங்கள், அவற்றையும் பூமியிலே யந்தர்ப்பவிப்பித்து கணநம்பண்ணுகை. இது - ப்ரதமயோஜநாவிவரணம். இரண்டாமாத்தத்தில், “ அவனி பொழில் பாற்கடலிடம் வையம் புவனி புவி பதி பூமி குவலயம் ஞாலம் தலம் தரணி காசினி படி தாலம் தரணிதலம் ” என்றுநிகண்டு. “ நாரணனை ” என்றதைக் கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸர்வஶரீரேதயாதி) ரஸோக்திஶ்ச.

நல்குதல் - கொடுத்தலாய், அதாவது - கரணகளேபர ப்ரதாநமென்றபடியாய், அத்தால் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்தாநதரமருளிச்செய்கிறார் (நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாயித்யாதி) இந்தயோஜனைக்கு, “ தான் ” என்கிற பத

த்துக்கார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அரிருந்தபேக்ஷிக்கவென்று) "காத்து" என்கிறபதம் - ஸம்ஹாரவாசகமென்று விவக்ஷிதது, ஸம்ஹாரம் ரக்ஷணமாமோவென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (சக்தயவஸ்தத பரஸ்பபோலேயித்யாதி) சக்தயவஸ்தத பரஸ்பை - பொடிபூடுத்தல். "நலகி" என்றதுக்கு - ஸ்நேஹமும், ஸ்ருஷ்டியுமென்றுசொன்ன யோஜநாதவயாநுகுணமாக "காத்தளிக்கும்" என்கிறபுநருக்திக கிரணடாதத மருளிச்செய்கிறார் (காத்துக்கொடுக்கு மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்நேஹபக்ஷத்தில், அநிஷ்டங்கள் வாராமல் காத்து, இஷ்டங்களைக்கொடுக்குமென்கிறது. ஸ்ருஷ்டிபக்ஷத்தில், ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி, ஸத்திகாலத்திலே ரக்ஷிக்கும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகமாக விஷ்டங்களைக் கொடுக்குமென்றபடி.

தவிதீயநிர்வாஹத்துக்கு பாவம் (இலலாதவனறித்யாதி) பரதமநிர்வாஹத்துக்கு, "பொழிலேழுமளிக்கும" என்றதனைக்கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸவஜநேத்யாதி) "வினையேறகே" என்கிற வவதாரணாரத்தம் - இது. தத்தேவவிசதிகரோதி (நாட்டுக்கிட்டவித்யாதி) நினைப்பு - ஸங்கல்பம். காத்தளிக்கும - நாரணனை, யித்யநவய:. "பொழிலேழும் காத்தளிக்கும நாரணனை" என்றவநந்தரம், "வினையேறகே" என்கையாலே, ஸர்வரக்ஷகனைப் பற்றிவைத்து என்னபிமதஞ்கிடையாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினேனென்னுமாத்தந் தோற்றுகிறதென்னுமதத்தை ஸங்கிராஹமாக வருளிச் செய்கிறார் (கடலிலேயித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகே, தண்ணீர் ஸ்தாநீயம் - ஜீவநம்.

ஸமாஸ்கவயார்த்தத்தையும் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸமூஹேத்யாதி) இவ்விடத்திலே பரகரணாநுகுணமாக, ஸ்ருஷ்டிஸத்திஸம்ஹாரங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. "நராஜ்ஜாதாநிதக்வாநிநாராணி" (நராஜ்ஜாதாநித்தத்வாநிநாராணி) என்றதன்படிப்பற்ற ஸ்ருஷ்டி யவனநீநமென்கிறது; பஹூவ்ரீயாலே - ஸத்தியவனதிநமென்கிறது. "நராஜ்ஜாதாநி" (நராஜ்ஜாதாநி) என்று காரணத்வஞ்சொன்னபோதே லயஸ்தாநமே யுபாதாநகாரணமாகையாலே ஸம்ஹாரமவனதீநமென்கிறது. (ஸத்தித்யாதித்) ஆதிசப்தத்தாலே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகாரப்ரகாரிபாவகதநத்தால பலிதம் (இவற்றிலேயித்யாதி) நாரணனைக் கண்டக்கால் "வினையேறகுநலகலாகாதோ" என்று கேளுங்கோளென்று சொல்லுகிறதுக்கு பாவம் (இப்பேரித்யாதி) யோகரூடியாவது - அவ்யவாரத்தம் புஷ்கலமாய், அந்த சப்தந்தானே யவனுக்கஸாதாரணமானபேராயிருக்கை. (மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதியோவென்று கேளுங்கோள்) மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதி கேவலரூடியே யாமபோமாத்ரமோவுள்ளதென்றுகேளுங்கோளென்றபடி. மஹாவ்ருக்ஷம் - கள்ளி.

"இரைதோ" என்கிறதிலே நோக்காகபாவம் (உன்செயலித்யாதி) புனற்பப்பை - நீர்நிலம். அநாவது - கொடித்தோட்டம். ஜலஸம்ருத்தியாலே மத்ஸ்யஸம்ருத்தியும் ஸித்தமாயிருக்க, தேடுகிற தென்னென்ன (பேடையினித்யாதி) மத்ஸ்யங்களுண்டாயிருக்கச்செய்தே பரார்த்தமாக இரைதேடுகிறதுக்கு ப்ரமாணம் (புள்ளித்யாதி) "பள்ளச்செறுவிற்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுட்போய" என்ற முந்தினபாதத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டெடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (கயலித்யாதி) பள்ளச்செறுவித்யாதி - தாழ்ந்த செய்களிலே கயல்களானவை துள்

ளாநிற்கச்செய்தே, நீர்நிலையையுடைய கழனிகளிலுள்ளிட்டுப்போய், புள்ளானது பிள்ளைக்கிரைதேடாநிற்கும் இதிஸம்பந்தார்த்த:. புள்ளு - சோகாதுமுதலானபக்ஷி.

இதுக்கௌதார்யமேதென்ன (கைப்பட்டவித்யாதி) இதிலுடையவௌதார்யத்தைச் சொல்லுகிறவளுடைய ஹார்த்தபாவம் (சாருபவாஸேத்யாதி) "உபவாஸக்ருஶாங்கீநாம்" (உபவாஸக்ருஶாங்கீநாம்) என்னக்கடவதிறே. (அவனைப்போலன்றே) அவனைப்போலிருக்கும்படியன்றே. சிறுமைச்சுபாவம் (காயகாலத்திலித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே த்விதீயே "ஸூர்யே சாஸ்தங்கதே ராத்ரௌ தேஹம் ஸங்க்ஷிப்ய மாருதி: | வ்ருஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந் பபூவாத்புததர்ஶந:" (ஸூர்யேசாஸ்தங்கதேராத்ரௌதேஹம்ஸங்க்ஷிப்யமாருதி: | வ்ருஷதம்ஸகமாத்ரஸ்ஸந்பபூவாத்புததர்ஸந:) வ்ருஷதம்ஸக:-பூனை. சிரமஞ்செய்து-ஶ்ரமம்பண்ணி. அப்யாஸம்பண்ணி.

சேலுங்கயலுமென்றது - சாடு. "சேலேய்கண்ணியரும்," "கயலொத்தகண்கள்" என்றுசொல்லிற்றிறே. சேல் - மத்ஸ்யம். கயல் - அதிலவாந்தரபேதம். (தனக்கித்யாதி) தனக்கஸ்ருவேஷிரூபகமென்னிருக்கிறுளென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி)

ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே - அத்தலையிலதாக வொருவார்த்தைகொண்டு வந்தருளவேணும். ஓர்வாசகம் - அநுமதியாதல், நிஷேதமாதல். "ஓர்வாசகம்" என்றதுக்குபாவத்வயம் (நேரேயுடம்பையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) முந்தின பாவத்துக்கு, "வாசகம்" என்றதிலேநோக்கு. இரண்டாவதுக்கு, "ஓர்" என்றதிலேநோக்கு. நேரே - ஸாக்ஷாத். மறுக்கும் - நிஷேதிக்கும்.

மறுக்குமவார்த்தை யுத்தேஶ்யமென்றதுக்கு ப்ரமாணத்ரயம் (தாரானித்யாதி) தரிலுமாம், தாராதொழியிலுமாம், இரண்டிலொன்றமையும் நமக்கு. அதாவது - தந்தானாகில் அத்தாலேதரிக்கிறோம், இல்லையாகில் முடிந்து பிழைக்கிறோமென்றபடி. (மெய்ம்மை இத்யாதி) ஒருநாள் மெய்சொல்லியென் முகம்பார்த்து, "எனக்குநீவேண்டாபோ" என்று நம்போக்கை யநுமதி பண்ணுமாகில் மிகவும் நல்லது. (பாவிநீயித்யாதி) நான்காணும்படி முன்னேவந்து, "பாவிகாண்" என்றுஒருவார்த்தை சொல்லுகிறிலை.

த்ரயத்தை "அருளாய்" என்கிறதென்னென்ன (அவையித்யாதி) இதுக்கு ஸம்வாதமாக வோரைதிஹ்யம் (நம்பியித்யாதி) (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்திலே யுத்தேஶ்யதா ப்ரதிபத்திபண்ணி, தம்முடைய தாழ்ச்சி தோற்றவிருந்தபடிக்கு.

மல்குநீர்ப்புனல் படப்பை யிரைதேர்வண் சிறுகுருகே, பொழிலேழுந்தான் நல்கிக் காத்தளிக்கும் நாரணனைக்கண்டக்கால், வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ வென்று அவனுக்குச்சொல்லி, அவன்தாக மல்குநீர் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாய், இத்யந்வய:. வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ - வினையேனான வெனக்கேயோ ஸ்நேஹித்து ரக்ஷிக்கத்தானாகாதென்றபடி. நல்கத்தானென்று - முழுச்சொல்லு. யத்வா, வினையேனான வெனக்கேயோ தான நல்கலாகா தென்னுதல். தேர்கை - தேடுகை..*

நம்பாட்டு.

அருளாதநீரருளியவராவிதுவராமு
னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருளாழிவரிவண்டேயாமுமெனபிழைத்தோமே.

ஆறுயிரப்படி.

(அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக்கடவோமாகிலு மத்யந்த விஸதருஸையான வவ ளுடைய பிழைகளைப்பொறுத்து, அவளோடே கலந்து பரிமாறும் பரி மாற்றத்தாலேவரும் காருண்யாதிகுணங்களும் வேண்டாவென்றிருந்தா னாகி லவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்னில்.

அவளோடு கலந்து பரிமாறுகை திருவுள்ளமன்றாகிலும், உம்மு டைய கருபைக்கும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும் தாழ்வுவாராமே யவளுமு ஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவளபக்கலிலே கருபைபண்ணி, அவள் முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனான பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி யாஸ்ரி தபரித்ராணார்த்தமாக வெழுந்தருளும்போது, பெரிய திருவடியை யொ ருநாளந்தத் தெருவே நடாவியருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங் கட வதன்றெனனில் ; இம்மாத்ரத்தையும் செய்தருளாதொழிகைக்கு நாஙக ளென்னபிழை செய்தோமென்றித்தை, பரமதயாளுவான திருவாழியை யேந்தி ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்ட க்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டுதன்னைக்கொண்டாடியிரக்கிறாள்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கையுமதிருவாழியுமான ஸர்வேஸ்வரனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லென்று, தர்ஸநீயமான புகரையுடைத்தாயிருப்ப தொரு வண்டைப் பார்த் துசசொல்லுகிறாள்.

ஆழி - வட்டமான. வரிவண்டே - வரியையுடைத்தான வண்டே. அருள - தன்னிலமாஸ்ரிதவிஷயத்தில கருபையையுடையனை. ஆழி - திருவாழி யாழவா னையுடைய. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால - கணட வளவிலே. அருளாத நீர் - இவ்வளவில் அபராதபூயிஷ்டடதையாலே யருளக் கடவோமல்லோ மென்ற றுதியிட்டிருக்கிற நீர். அருளி - ஸங்கலபஙகுலைந் தொருக்கால் கருபைபண்ணி. அவா - அவருடைய. ஆவி - ஆத்மா. துவராமுன் - நீர்மை யுலருவதற்குமுன்னே. அருளாழி - கருபாஸமுத்ரமான. புள - பெரியதிருவடியை. அவர்வீதி - அவரிருக் கிறவீதியே. ஒருநாள - ஒருநாளாகிலும். கடவீரென்று - ஸ்ரீகஜேந்த்ராதிகள்பக்க ல் போவாரைப்போலே அத்யாபரோஸத்தாலே நடத்தவேணுமென்று. இதுசொல

யெருள் - இத்தைச் சொல்லியருள். வாராததாமே யனறியே யாமும் - நாமும். எமபிழைததோம் - எணகப்பச்செயதோம.

நித்தால கடகருடைய ஸாரகராஹித்வமும். ரூபஸோபயநதோறதிறது.*

௬ - ஆம் பாட்டு.

எஙகளாற்றுமை பரிஹரித்திலராகிலும் தமமுடைய நாராயணத்வமொழுவாயப்போகாமே நோக்கிககொள்ளச சொலலுஙகோளென்றுநிறதுகிழ் ; இதுககவாகரு மறுமாற்றம் - "நமமுடைய நாராயணத்வமுமழிய வமையுமதாமலலாதாருடன்கலநது வருமவதயத்திறகாட்டில்" எனறிறே ; தமககவதயம வாராமே, எஙகள ஸத்தையுங கிடக்கைக்கொருவழியுணடு - தாமழகுசெணடேறப புறப்படுதல, ஆனைககருளசெயயப்புறப்படுதல செய்வனசிலவுண்டிறே ; அப்போதெஙகள் தெருவேபோறல தமககும ஸவரூபஹாநிவாராது, நாஙகளும் ஜாலகரந்த்ரத்தாலே கணடு ஜீவிததுககிடப்புதோம ; இப்படி அவிருத்தமாகச செயயலாயிருக்கப்பு அத்தைச செயயச்சொல்லென்று ஒருவனைப்பிரக்கிறாள்.

(அருளாதநீ) "வ்ரதஉதாத்தா" (ஏகதவ்ரதம்மம) என்றருளுகைககு ஸஙகலபித்த திருக்குமாபோலே அருளாமைக்கு ஸஙகலபித்திருககிறநீ. "மயாவறமதிகலமருளினன" என்று நெஞசுருகிககிடககுமவர் "அருளாதநீ" எனகிறது - என்னதஸாவிஸேஷமென்றறிகிறிலோம். "அருளாதநீ" என்று - ஒரு திருநாமம சாறறுகிறாள. அன்றிககே, தயாவிஷயம்பெருமையாலே தயைகுமிருநதுதயை பண்ணுகிருககிற நீ. தயைககுவிஷயமபோருமிடத்திலே தயைபண்ணியெனனவுமாம். (அருளி) அருளை நிருபகமான ஸ்வரூபமுமமது, நிர்த்தயாக்கும "அயயோ !" என்னவேண்டும தசையிவளது, அருளாதொழியும்படியெங்ஙனே. (அவராவிதுவராமுன்) பினனையுமருளததவிரீறிறே; அது அஸத்ஸமமாவதறகு முன்னே யருளப்பாரும். அவனுடைய ப்ராணன பசையற வுலருவதறகு முனனே யருளப்பாரும. "ஜீவந்தீம் மாம் யதா ராம: ஸம்பாவயதி கீர்த்திமாந்" (ஜீவந்தீம்மாமயதாராமஸஸம்பாவயதிகீரத்திமாந்) எனனுமாபோலே. நாஙகள சொலலுமத்தனையேயோ வேண்டுவது, அவனருளப புகாநின்றானேவெனன, நீஙகளறிவிககுமத்தனையே வேண்டுவது, கொடுவருவாருமஙகேயுண்டு (அருளாழிபபுள) அருட்கடலானபுளளு. "வெஞசிறைப்புள" எனறுள கொண்டுபோனபடியாலே, இப்போது வரவுககுடலாகையாலே "அருளாழிப்புள" என்கிறாள.

(கடவீர்) அநுகூலர் கண்டு வாழுகைககும் ஸுகஸ்பர்ஶதாலுமாகப்போகாதே பிசுகிச சுழியாநிறகுமிறே, அசேதநமான ரததத்தோ

தி) இம்மூன்றுபொருளுக்கும் வரியென்று - அழகு. இரண்டாமர்த்தத்திலே, இக்குக்காம்பீர்யமாவது - சொன்னகார்யத்துக்கு மவ்வருகேசில செய்யும்படியான வாயுடைமை. காம்பீர்யம் - ஆத்மகுணமாகவுமாம். ஸ்வாபதேசம் (சட்கருடைய விதயாதி)

" யாமும் " என்றசப்தப்ராத்தம (நாம்பிரித்திதயாதி) அவளைவிட்டு - அகப்படவிட்டு. ஆறியிராதே செய்த்தேசென்ன (தியக்கின்தயாதி) தியக்கினகாலிலே - " ஸ்ரீவஞ்நாமுத்வுதி " (ஸாகரீவகநாதமிச்சதி)

ஆழிவரிவண்டே, அருளாழியம்மானைக்கண்டக்கால், அருளாதநீர் அவராவிதுவரா முன்னருளி, அவர்வீதியொருநாள் அருளாழிப்புட்கடவீர் என்றிதுசொல்லியருளா, தங்கள் குற்றம்பாராதே வர்சொல்லுகிறேதன, மாட்டோமென்னில், டாமும்மை னபிழைத்தோமேயென்று சொல்லியருளா. அதாவது-இத்தனையுஞ்சொல்லியருள வேணும், இதயங்வயச ....

ஏழாம்பாட்.

என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற
வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்
கென்பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொ
லென்பிழைகட்கிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்பிழை) தம்மைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே யெலும்பிலே யிழைகோத்தாற்போலே என்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செய்தேயும், தன்கருபையையொன்றும் நினையாதேயென்பிழையே நினைந்தருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நானேதேனும்பிழைசெய்தாலத்தம்முடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லாதததொரு பிழையுமுண்டோ' என்றொருவார்த்தைசொல்லவேணும். உன்னுடையநிறத்தைக்காட்டியுமவனுடையதிருநாமத்தைச்சொல்லியு மென்னுடையவெலும்பை யிழைக்கிறவிளங்கிளியே, அவருக்குச்சொல்லுமிடத்திலவர், வார்த்தையைமறுத்தருளிலும் பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச் சொல்லவேணுமென்றித்தனைக்கு முறவு போராதோவென்கிறாள். ... . *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவரும்முடைய அநவதிககருபைக்குச்செய்ததொரு தப்புண்டோவென்றுசொல்லென்று, தான்வளர்த்ததொரு கிளியைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

என்பிழைக்கு இளங்கிளியே - உன்னுடைய ரூபஸௌந்தர்யத்தாலும் வடிவின் மென்மையாலும் ஸமாகமாய்க்கொண்டு என்னெனுமவைச் சேர்க்க நிற்கிறேயே யான வளர்த்த கிளியே - பருவத்துக்கு மிளமைக்கு நீடாக நான் வளர்த்துப்போந்த கிளியே எனக்கே லேஸமிருந்தபடி. என்பு - எலும்பிலே. இழை - நூலின் முனை. கோப்பதுபோல - கோக்குமாபோலே. பனிவாடை - குளிர்ந்தவாடை. ஈர்கின்ற - ஈர்கின்றது. இவ்வளவிலே. என்பிழையே நினைந்தருளி - என்பக்கல் பராங்முகரை நினைந்தருளி, தம்முடைய தப்புப்பாராமல். அருளாத - என்பக்கல் அருளாதே. திருமாலார்க்கு - அருளுகைக்கு மவளுக்கு நல்லராயிருக்கிறவர்க்கு. திருவருள் - [illegible]னவும்முடைய. தகவினுக்கு - ஸ்வாபாவிக க்ருபாத்தனத்துக்கு. என் - என்ன. பிழைத்தாளென்று - தப்புச்செய்தாளென்று. ஒருவாய் - ஒருவார்த்தை. சொல் - சொல்லவேணும்.

வாய் - வார்த்தை. என்பிழைத்தாள் - உம்மைப் பெறுகைக்கு. தான் யத்னம் பண்ணினாளோவென்று கருத்து. ஒருவார்த்தை சொன்னாலென்ன பிழையுண்டாமென்றுமாம். "ஈர்கின்றது" என்றும் பாடம். இதில் - கடகருடைய அவைய[illegible]ஸோபாதிகளும், கிஞ்சித்காரபராதிஸம்பந்தித்வாதிகளால் வந்த பயமும் தோற்றுகிறது.... . . . .

---

௭ - ஏழாம் பாட்டு.

தந்தாமுடைய அபராதத்தைப் பாராதே, "அருளாழிப்புள் கடவீரவர்வீதி" என்று சொல்லுமித்தனையோ வேணம்வதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக; எங்கள் குறைமொன்றுமேயோ! பாபத்து, தம்முடைய அபராதஸஹத்வம் பார்க்கக்கடவ தன்றோவென்று சொல்லென்று தன் கிளியையிரக்கிறாள்.

(என்பிழைகோப்பதுபோல) எலும்பும் நரம்புமேயாம்படி ஶரீரந் தான் போரக்ருஶமாயிற்று. எலும்பைத் தொளைத்து, அதிலேஸூத்தமாயிருப்பதொன்றை வ்யாபரிப்பித்தாற்போலேயாயிற்று பனிவாடையீர்கின்றது. நஞ்சூட்டினவாடையானதிருக்கிறபடி. "வஹ்நிவத் பவநோ(அ)பூத்" (பம்போபவநமாருதம்) என்று நாயகனுக்கிருக்குமாபோலே யீர்கின்றது காணும் இவ்வாடை இவளுக்கு. [பத்மஸௌகந்திகவஹம்] (பத்மஸௌகந்திகவஹம்) கலம்பகஞ் சூடுவாரைப்போலே தாமரையோடை செங்கழுநீரோடைகளிலே சென்று புக்கு, "பூவில்வீழ்யிலதில் வெக்கைதடடும்" என்று, மேலெழுகின்று, அரிமிதியான பரிமளத்தைக்கொய்துகொண்டு வாராநின்றது. [ஶிவம்] (ஶிவம்) கலப்பற்றுப்பசுந்தென்றலாயிராநின்றது. அதாவது - புறம்பேசிலாகக்குடம்புகொடுத்துச் சுணங்கழியாதே த[illegible]லத்தென்றலாயிருக்கை. [ஶோகவிநாஶநம்] (ஶோகவிநாஶநம்) நம்மையினிப்ப்ராணனோடே வைத்து நலியாதுபோலேயிருந்தது. [யத்ர:]

(நம்பர:) கடப்புவாராநின்றதென்றால், ஏகாந்தஸ்தலத்தே தேடிப்படுக்கை படுக்கிறவராக நமக்கில்லை. [லக்ஷ்மணஸேவநே] (லக்ஷ்மணஸேவநத்தே) இத்தைப்போதோ வருவதென்றிருப்பார்கள். [ஸ்மெ ராவவநராந்தம்] (பழம்போப்பமோருதம) "அசரத்தினெருப்பு" என்னும்போலே.

இப்படி மஹிஷியானவள் வாடைக்குடைந்து நோவுபடாநிற்க, இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கவர், கடலையடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடி. நாயகநாயகிகளொருவரையொருவர் பிரிந்தவாறே அந்தரஜாதிகாலிலே துகையுண்பதே! யிப்படி. (அந்தரத்திலே ஜாதமானது - அந்தரஜாதி. ஆகாஶாத்வாயுவிறே. கால் - காற்று) (என்பிழையே நினைந்தருளி) நான்படுகிற க்லேசமே பாராதே தன்னுடைய கிழாண்மை சித்தை வாசியாநின்றார். அவிஜ்ஞாதாவாகை தவிர்ந்து "ஸஹஸ்ராம்ஶு:" (ஸஹஸ்ராம்ஶு:) என்கிறபடியே இப்போது தோஷத்தில ஸர்வஜ்ஞராயாய்த்திருக்கிறது (அருளாத திருமாலார்க்கு) "க்ஷமஸ்ராபராதம்" யென்பாருமருகேயிருக்க, எங்கள் குற்றம்பாராது அவள் பக்கல் முகம்பெற்றிருக்கிறாரே!" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்யும்படி. "நானிப்படி நோவுபடவேணுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்றின்னதாகிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. உறவுள்ளவிடத்திலேயிறே வெறுப்புள்ளதும.

அருளாதொழிந்ததென்னென்றால், தந்தாங்குற்றம்பாராதே அருளச்சொல்லுமித்தனையோ? வேண்டுவதென்று சொல்லநினைத்தாராகில் நீங்கள்தானிங்ஙனே சொல்லுங்கோள் - என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்னுங்கோள் என்குற்றத்தைப்பாராது தமக்கு நினைத்தாராகில தம்பொறையாகிறதோ தரவைக்காட்டுங்கோள். ஸ்வாமிகளான தம் பொறை வயிறுநிறையவெங்களால குற்றஞ்செய்யப்போமோ வென்னுங்கோள். ஆஶ்ரயத்துக்குத்தக்கபடியன்றோவெல்லாம்; நாங்கள் குற்றஞ்செய்வது மெங்களளவிலே, தாம்பொறுப்பதும் தம்மளவிலேயன்றோ'. "(திருவடியின்தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) தேவரீர் கருணைக்குத்தக்க தண்ணீர் துரும்பாக ஏதேனும் ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகள்பண்ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

(தகவினுக்கு) "ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:" (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம:) என்றுசொல்லும்படியிருக்கும் நிலைக்கென்பிழைத்தாள் - என்னதப்புச்செய்தாள் [கிம் கோபமூலம்] (கிங்கோபமூலம்) என்றருளிறே தாரை. ராஜபுத்ரர்களை நாலுமாஸம் மினுக்கு மிடுக்குமிலையாக்கி தாங்கள் போகபரவசராயிருந்தவற்றை யொன்றையும் புத்திபண்ணாதே, உம்முடைய கோபத்துக்கு கடியென்னென்றருளிற்றே பவர்கள் பொறையினை

த்திருந்தகனத்நாலே. [ ] (மஹாஜோத்ரபுக்ர) அறு பதினாயிரமாண்டு, செயதார செயதகுற்றங்களைப பொறுத்துசசேரவிட்டாண்டுகொண்டு போந்தாறுங்கள் தமப்பனார்; அவன்வயிற்றிலே பிறந்து குற்றஞ்செயதோமென்று தலையறுக்கவந்து நிற்கிறீர், அழகிதாயிருந்தது மமுடையபோககு. [ ] (ஸஸேதேஹஸ்ந்திஷ்ட்டதிவாநிதேஹ) ஸாஸதரவஸயமன்றிக்கே கண்டதிலேகதிகசாபலத்தைபபண்ணி மீளமாட்டாத நாயகருகளைநிரே '. பிழைத்தபோகநினைப்புஜிபபது" என்றுசோதத்துவிட்டு, நீசொலலுகிறபடிசெயதனெனென்று தலையறுக்கவந்துநின்றீர். இபபடிசொலலலாமபடிப்பேயிவர பொனைறபிருப்பது. (ஒருவாயசொல) " ஒருவாய்" என்றது - ஒருவாரத்தைபென்றபடி. "சொல்" என்றது - சொலலுஎன்றாய், ஒருவாரத்தைசொலலு என்றபடி.

(என்பிழைககுமிளஙகிளியே) மௌக்த்யத்தாலும் ஸ்நிகதமான பணிதியாலும, வடிவில பசுமையாலும, வாயிலபழுபபாலும, நாயகனுககு ஸ்மாரகமாய, எனுமமைபயிழைககிற கிளியெனனுதல; எனபிழைககும் - என்தமையை யறிவித்தாலென்ன தபபுணடாமெனனுதல. (யானவளாத்தநீயலையே) ஸ்ரியஃபதியாயததான்றேன்றியா யிருபபாரசெயவதைவயிற்றில பிறந்தாருமசெயவரோ. கலநதுபிரிநதார செயவதைவளர்ததவாகளுஞ செய்வாகளோ. (யானவளாத்தநீயலையே) அவன்தானிப்படிசெயயவேண்டிசசெயதானே; , எனனோடேடைஸம்பந்தமனறே! அவனிபபடிசெயததது; அபபடி, என்னோடேடை ஸம்பந்தமுனககு முண்டானபினபு, நீகலியசசொலலவேணுமோ. (யான்வளாததநீயலையே) எனக்குததக்காற்போலேயன்றே' நீயுமிருப்பது, உனக்குக்குறையோ'. ..

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு (எனபிழைபதயாதி) கீழ்றபாட்டிலே, " எனபிழைததோம " என்றுபிழையை அநபயுபகமயவாதத்தாலே யருளிசசெயது, இபபாட்டில, அபயுபகமயவாதத்தாலே யருளிசசெய்கிறார்.

உடம்பெனனுதே, " எனபு " என்றதுககுபாவம் (எலுமபிதயாதி) மூத்தமாயிருபபதொனறை யெனகையாலே-" இழை " எனறு - காககஸமான ரஜவாதிகளுககுமுபலக்ஷணமென்றபடி. கோப்புதொளையிலேயாகையாலே, தொளைததென்றது-ஆததஸிததம். " பணி " என்றுவிஶேஷிததத்துககுபாவம் (நஞ்சூட்டினவித்யாதி) பனிவாடை யென்றதுக்குதருஷ்டாநதம (பம்போபவநேதயாதி)

இப்லோகத்துககு வயாகயாநமபண்ணுவதாக ப்ரதீகோபாதாநம் (பத்மேத்யாதி) கிஷகிந்தாகாணடேபரதமே, " வஷஸண மஹீகவஹமஹிவமஶோக

விநாஶந: | ப்ரத்யாஹ்ருணவெவர்தவர்ஷாவவநோஸ்தம்' (பரம ஸௌந்தர்யஹம்ஸ்யம் ப்ரகாஶ: | தயாலக்ஷ்மணஸேவதேபம் போப வமாருதம) ஸௌகுமார்யம் - சௌகுமார்யம். பக்ஷப்பதவ்ரஹ்மர்த்தே தருக ட்டாதம (ஸமபகமிசயாதி) கலம்பகம் - நாநாபுஷ்பங்களைத்தொடுத்த மாலை யாலே. உடை - ஸர்வஸ - பரமோஜ்ஜ்வலாகிகஸ்பரசை - தத்காதலக்ஷணக ளென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவிலிழிவிதயாதி) அரிமிதியா னவென்றது - சரி. அரிபாரம் - வண்டாலேமிதிக்கப்பட்ட பரிமளமென்று ஸவ பாவார்த்தம. அரிமிதிப்பதெல்லென்று - சார். அதுபோலேஸ்லாகமான பரி மளமென்றபடி. தொடுத்துக்கொண்டு-ஹ்ருதிகொண்டு, ஸ்ரீவம-ஸ்வார்த்தம. சுணங்கதி யாதே - தன்னைஸ்பர்ஶ்ருணும்தே. (சாய்த்தவித்தென்றல) தாய - பரமதத்திலேயு ண்டாம். தவித்தென்றல-ஸலாகமானதென்றலென்றபடி. ஸோகவிஷ்பவம- பாணவிஷ்வராவெனறுக்கருத்து. வாதமாரததுக்காதம (இதெப்போத்தோ விதயாதி) இதுக்கு-ஸோதிராமஸஸ்தில பாயாபதிபிலசோகத்து ஆசரத்தில்நெருப்பு- படபாசலம். "ஆசரத்தில்நெருப்பு" இதயாதிவாசயாநந்தரத்திலே, "காயகாய கிசள" இதயாதிவாசயமனுஸந்தேயம.

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படிமஹிஷியாநவனிதயாதி) இது - வ்யதிரேகல க்ஷிணம். (அந்தரஜாதிகாலிலே) அந்தரத்திலே - ஆகாஶத்திலே. ஜாதியை - ஜந்மத் தையுடைய. காலிலே - காற்றிலேயென்றபடி. "அகாஶஜாய:" (ஆகாஶா த்வாயு:) இறே, ஹிஜாதிகாலிலே பொற்றுதயநீ. இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கோ கட லடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடியென்று - வ்யதிரேகலக்ஷணயோகதமாதத ம் ஸ்பஷ்டயதி (தானபிகிசகலேஸமிதயாத) கிழானுடைச்சிகை - பழவணக்கு களிலே பிறந்தநீலவை. "பிழையே" என்கிற ஏவகாரார்த்தம (அவிஜ்ஞாதாவித யாதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம். "அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶு: விஷ்வக்ஸேநோ த்ருதலக்ஷ ண:" (அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஶுவிதாதாக்ருதலக்ஷண:) பூர்வமாஶ்ரித தோ ஷவிஷயத்திலே யவிஜ்ஞாதாவாய், குணவிஷயத்திலே ஸஹஸ்ராம்ஶுவாய - ஸா வஜ்ஞராயப்போந்தவர்ப்போந்த வ்யாபாரத்தைவிட்டு, தோஷத்தருக்காணுமென றபடி.

"திருமாலார்க்கு" என்றதுக்கு - திருவினிடத்திலே மாலாரக்கென்றுஜீயர் நிர்வாஹம, திருவின்மாலுக்கு விஷயபூதரென்று பிள்ளான்நிர்வாஹம.எனக்கரு ளாமையாலே, இவர்திருவினிடத்திலே மாலாயப்போருகிறதித்தனைபோக்கி, அவள் முகங்கொடாளென்று ஜீயர்நிர்வாஹத்துக்கார்த்தம. அருளாதொழிகைக்குஹேது- அவனுக்கவள்வ்யாமுகத்தையாய், தன்வ்யாமோஹத்துக்கு விஷயமாகி முகங்கொ டுத்துக்கொண்டிருக்கையிறே யென்றுபிராட்டியை இன்னுதாகிறுளென்றுபிள்ளா ன நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம. மால - வ்யாமோஹம். யுத்தகாண்டேமாருதிமப்ரதிஸி த்த, "பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம | கார்யம் கருண மார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி." (பாபாநாமவாஶுபாநாம்வா வ தார்ஹாணாம்ப்லவங்கம | கார்யமகருணமார்யேணநகஶ்சிநநாபராதயதி.) இன்னு தாகிறுள் - வெறுக்கிறுள். ஸ்வாமினியைவெறுக்கலாமோவென்ன (உறவுள்ளவிட த்திலேயித்யாதி) ஹவிஷயாயிஸபாநதவமிறே.

“தகவு” என்றதுக்கு - பொறையாகவர்த்தம் (என்குற்றத்தையித்யாதி) தமிக்க - தண்டிக்க. நோக்கு - விச்வாஸத்தியோலே “திருவடியின் தகவினுக்கு” என்றுகூட்டி பாவாந்தரம் (ஸ்வாமிகளித்யாதி) செய்யப்போகாதபடியென்னென்ன (ஆச்ரயத்துக்கித்யாதி) விபுத்வாநுகுண ரூபாச்ரயத்துக்கென்றபடி. விவரணம் (நாங்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே பிழை - அக்ருத்யகரணாதி.

“தகவு” என்றது - க்ருபாபரமாக வ்யாக்யாநாந்தரம் (தேவரீரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, பிழை - உபாயாந்தராந்வயம். விவரணம் (ஆந்ருசம்ஸ்யமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே மாருதிம்ப்ரதி ஸீதா, “ஸகுருஷ்வ மஹோத்ஸாஹ க்ருபாம் மயி நரர்ஷப । ஆந்ருசம்ஸ்யம் பரோ தர்மஸ்த்வத்த ஏவ மயா ச்ருத:” (ஸகுருஷ்வமஹோத்ஸாஹக்ருபாமமயிநராஷப ; ஆந்ருசம்ஸ்யம்பரோதர்மஸ்த்வத்தஏவமயாச்ருத:)

பொறையென்றவர்த்தத்திலே உதாஹரணம் (கிங்கோபமூலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே தாரயா ஸதஸி லக்ஷ்மணம்ப்ரதி தாரா, “கிம் கோபமூலம் மநுஜேந்த்ரபுத்ர கஸ்தே ந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேசே । க: சுஷ்கவ்ருக்ஷம் வநமாபதந்தம் தவாக்நிமாஸீததி நிர்விசங்க:” (கிங்கோபமூலமமநுஜேந்த்ரபுத்ரக ஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேசே । கச்சுஷ்கவ்ருக்ஷம்வநமாபதந்தந்தவாக்நிமாஸீததிநிர்விசங்க:.) இதுக்கர்த்தம் (ராஜபுத்ரர்களித்யாதி) ஆண்டுகொண்டு - ரக்ஷித்துக்கொண்டு. போக்கு - வ்யாபாரம். ப்ரத்யுத. ப்ரதிகூலமேயுள்ளதென்கிறார் - (கஸ்தேஇத்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞாதகாலாதிக்ரமத்திலும் “கஸ்தே ந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேசே” (கஸ்தேநஸந்திஷ்டதிவாங்நிதேசே) என்றதுக்கு கருத்தென்னென்ன (சாஸ்த்ரவச்யமித்யாதி) காலாதிக்ரமம் - உம்முடைய நியமநத்தாலேவந்ததென்றபடி.

என்பிழைக்கும் - எலும்புகளைச் சிதைக்குமென்று முதலர்த்தம். என் - என்ன. பிழைக்கும் - பிழையாம். தப்புண்டாமென்றபடியென்றிரண்டாமர்த்தம்.

“யான்வளர்த்தநீயலையே” என்றதுக்கு - “ஒருவாய்சொல” என்றவாறே, அது செருக்கடித்தநாத்திருக்க, சொல்லுகிறாளென்றவதாரிகை யநுஸந்தேயம். “திருமால” என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்ரீய:பதியாயென்றது) தானன்றோ நீயென்றது - “திருவடி” என்றதைப்பற்ற ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி விவரணம் (கலந்தித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்தானித்யாதி) விவரணம் (எனக்குத்தக்காற்போலேயித்யாதி) மூன்றும் தாத்பர்யமாதல் “என்பிழைக்கும்” என்றதின் ப்ரதமத்விதீயார்த்தாநுகுணமாக, “யான்வளர்த்த” என்றதுக்கு தாத்பர்யத்வயமென்றுகண்டுகொள்வது. ஸ்ரீய:பதியாயித்யாதி வாக்யத்வயத்துக்கு - “வளர்த்த” என்றதிலே நோக்கு. அவன்தானித்யாதி வாக்யத்துக்கு - “நீயலையே” என்றதிலே நோக்கு.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே, என்பிழைகோபத்துப்போலப் பனிவாடையீர்கின்றவென்னிடத்திலும், என்பிழையே நினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கு, திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாளென்றொரு வாய்சொல், பின்னையும் அதநயபரமாயிருக்க, யான்வளர்த்தநீயலையேயிதி, இதயந்வய: ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நீயலையேசிறுபூவாயநெடுமாலாக்கென்றுதாய்
நோயெனதுநுவலெனனநுவலாதேயிருநதொழிந்தாய
சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தேனானினியுனது
வாயலகிலின்னடிசிலவைப்பாரைநாடாயே.

ஆறாயிரப்படி

(நீயலையே) தன்னுடைய வவஸாதத்தைக்கண்டு அவஸந்நமாகிற பூவையைநோக்கி, எனககரியனானவையே தனககு ஸ்வரூபமாயிருககிறவர்க்கு நோயெனது நுவலென்னநுவலாதேயிருநதொழிநதாய்நீயலையோ; என்னுயிரானது முடிந்ததுகிடாய, உனககு ரக்ஷகரைத தேடாயென்று சொல்லுகிறாள்... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், நிரதிஶயவதஸலனானவன பககலிலேபோய என்னேயறிவிததிலையென்று, தானவளாததொரு முகதமானபூவையைப பாரததுசசொலலுகிறாள்.

சிறுபூவாய - பாலயததாலேசிறுபூவாய. நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் நிரதிஶயவாதஸலயததாலே பெருமபிச்சரானவர்க்கு. எனதுதாய - எனனுடையதூதாய்சசெனறு. எனது-எனனுடைய. நோய் - விரஹவ்யாதியை. நுவலெனன - சொல்லெனன. நுவலாதே - சொல்லாதே. இருநதொழிநதாய - செருககடித்திருநதுவிட்டாய். நீயலையே - நீயலலையோ. நான - நான். சாயலொடு - ஒளியோடுகூடின. மணி - ஶ்லாகயமான. மாமை - நிறத்தை. தளர்நதேன - இழநதேன. இனி - இபபடியீடுபட்டபினபு. உனது - உன்னுடையதான. வாயலகில - வாயலகுககுளளேபுக. இன - மதுரமான. அடிசில - அடிசிலை. வைபபாரை - ஊட்டுவாரை. நாடாய - புறமபேபோயாராயவேணுமகாண்.

இத்தால் - கடககிஞசிதகாரமபணணாதது தனனிழவெனறு தோறறிறறு. சிறுபூவாயெனறு - கடகருடையபருவசசிறுமையு முதததேஶ்யமென்று தோறறுகி

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

முன்பிவள்வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டாடுகையாலே தரித்திருந்தபூவையானது இவளுருவப்புககவாறே தானுமுருவப புககது; அத்தைப்பார்த்து, முன்பே யென்தசையை யறிவியெனனச் செருக்கடித்திருந்தாய், நானோ, முடியாநின்றேன், இனியுன்னை ரக்ஷிப்பாரைத் தேடப்பாராயென்கிறாள். பூவையென்பது - நாகணவாய்ப்புள். அதாவது ஒரு பக்ஷிவிஶேஷம்.

(நீயலையே) என்தசையை யறிவிக்க வேணுமென்ன, அறிவியா தேயிருந்தவுன்னாலே வந்ததன்றோவிது. அறிவித்தால வாராதே யிருந்தானாகில்றே யவனுக்குக்குறையாவது. பகவல்லாபம சேர்ப்பாராலே யென்றிருக்கிறாள் ; அவ்யவதாநேஸம்பந்த மெம்பெருமானோடேயாயிருக்க, ஆசார்யனை விரும்புகிறது - பண்ணின வுபகாரத்தைப்பற்றவிறே; “ 𑌆𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌯𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ” (ஆத்தீதயோஜ்ஞாநம்தம்பூர்வமபிவாதயேத) என்றுநின்றதிறே. (சிறுபூவாய்) உன் பருவமிரம்பாமையிறே நம்கார்யத்தைக்கெடுத்தது. (நெடுமாலார்க்கு) அவர்க்கு வ்யாமோஹத்தையுண்டாக்கிக் கொடுவரவேணுமென் றிருந்தாயல்லையே. (என்தூதாய்) எனக்கவர்பக்கல் வ்யாமோஹந்தா னில்லாமையிருந்தாயுமன்றே, (வயிற்றில்பிறந்த வுங்களைக்கொண்டு அபிமதம் சேர்க்கவேண்டுமபடியன்றோ ! எனக்குண்டானவாசை.)

(நோயெனது) ஸ்ரீபரதாழ்வான “ நோய ” என்றால் சாதுரத்திகமாயிராதே. [𑌜𑌟𑌿𑌲𑌂] (ஜடிலம) நலலமாலைவந்தால் “ பிள்ளைபரதனமயிருக்காயிருந்தது ” என்றுயிறறு சக்ரவர்த்தி வாயவிடுவது ; அவனையிறறு சடைபுனைந்திருக்கிறான. [𑌚𑍀𑌰𑌵𑌸𑌨𑌂] (சீரவஸநம) நல்லபரிவட்டங்கண்டால் “ இதுபிள்ளைக்காம ” என்று வாய்விடுவார்கள் ; அவனன்றோ ! மரவுரியுடுத்திருக்கிறான். [𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂] (ப்ராஞ்ஜலிம) அவர்க ளிரந்துகொடுக்கப பெறுமவன, தனபிமதத்துக்குத் தானிரப்பாளனாயிருந்தான். [𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿] (பதிதமபுவி) “ 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 ” (அங்கேபரதமாரோப்ய) என்னும் நிலைபெற்றதில்லை. “ படுக்கையுறுத்தும ” என்றுமடியிலே கணவளருமவனையிற்று தரைக்கிடை கிடக்கிறான. [𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌂] (ததர்ஸராமோ துர்த்தாஸம) வைத்தகண்வாங்காதே கணடுகொண்டிருக்கும் பெருமானுக்கும் கண்வைக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கிறவனை. [𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾] (யுகாநதேபாஸ்கரம்யதா) பெருமாளொருவர்க்கும கண்வைக்கவொண்ணாமையேயன்றிக்கே, “ ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப் புகுகிறதோ !” என்னும்படியிருந்தான. (நோயெனதுநுவலென்ன) என்தசையை யங்கே சென்று சொல்லென்ன, சொல்லாதே யிருந்தொழிந்தாய. நுவலாதே யிருந்தாயென்னுதல, நுவலாதே யொழிந்தாயெனனுதல் செய்யவமையாதோ !, இரட்டிப்பென்னென்னில ; “ வந்தொழிந்தான், போயொழிந்தான் ” என்னக்கடவதிறே ; வழக்கச்சொல்லிருக்கிறபடி. இரண்டுதர்மியையு மொருவுக்திமாத்ரத்தாலே நோக்கலாயிருக்கவன்றோ ! நீயறி

அதுக்கிப்போது வந்ததென்னென்ன (சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான்) ஸமுதாய ஶோபையோடே நிறத்தில பௌஷ்கல்ய முமிழந்தேன்.

"இனியபோயறிவிக்கிறேன்" என்று த்வரிக்கப்புக்கது; கதே ஜலே ஸேதுபந்தம்போலே இனியறிவித்தா லென்னலாபமுண்டு (இனி யுனதித்யாதி) இனியுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடப்பாராய். அவன்வந்தாலு மபோனநிறத்தை மீட்கப்போகாதென்றிருக்கிறாள். பெரியதிருமலைநம்பி, தம்முடைய அந்திமதஶையிலே, தமக்கொரு வெண்ணெய்க்காடும் பிள் ளையாயிற்று திருவாராதநம், அவர் திருமுன்பில திருத்திரையைவாங்கச் சொல்லி, "சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனினியுனது வாயலகி லின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே" என்றாராம ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு (நீயலையேயித்யாதி) "நுவலென்னநுவலாதே யிருந் தொழிந்தாய்" என்றிப்போதுசொல்லுகையாலே. "என்தஶையையறிவி" என்

"என்னுடைநோயநுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் நீயலையே" என்றநவயித்தருளிச்செய்கிறார் (என்தஶையையித்யாதி) இது - தளருகை. என்னு லேயென்கிறதென, வாராதிருந்தவவனதன்றோ குற்றமென்ன (அறிவித்தாய்த் யாதி)

ஸ்வாபதேஶம் (பகவல்லாபமித்யாதி) ப்ரஸங்காதுபகாரகத்வ நிபந்தநோ த்தேஶ்யதையை யருளிச்செய்கிறார் (அவ்யவதாநேநேத்யாதி) அவ்யவதாநேந - ஸாக்ஷாத். ஆசார்யனை யாதரிக்கையிலே ப்ரமாணம் (ஆதத்தேத்யாதி) "லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா" (லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத் யாத்மிகமேவவா) இதிபூர்வார்த்தம் இதம்மாநவஸம்ருதௌ. லௌகிகம் - வ்யவ ஹாரஜ்ஞத்யுபயோகி. வைதிகம்-ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தோபயோகி. ஆத்யாத்மிகம்- மோக்ஷோபயோகி.

"சிறு" என்றதுக்குபாவம் (உன்பருவமித்யாதி) நெடுமால் - மிக்கவ்யா மோஹம். (அவர்க்கித்யாதி) முன்பேயவர் நெடுமாலாரன்றோ வென்றுகருத்து. என்க்கவர்பக்கலித்யாதிக்குக்கருத்து - வயிற்றிற்பிறந்த வுன்னைத்தாதுவிடும்படியன் றோ என்வ்யாமோஹமென்று.

"என்தநோய்" என்கையாலே - லோகவ்யாவ்ருத்தியை ஸித்தவத் கரித் து த்ருஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீபரதாழ்வானித்யாதி) (கண்வைக்கவொண்ணாமையென் றிக்கே) கண்வைக்கப்போகாமை மாத்ரமன்றிக்கே. என்னும்படி - என்று ஶங்கிக் கும்படி. யுகாந்தேபுவிபதிதம்பாஸ்கரம் யதாஜகதுபஸம்ஹாரஸூசகத்யாஜாநாதி, ததாதத்ராஶேஷ்யர்த்தஃ "பெருமாளொருவர்க்கும்" என்கிறவிடத்திலே - நாட்டா ரசும கண்வைக்கப்போகாதவனுடைய இத்யத்யாஹார்யம். ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக

கையாவது - இவன் தன்ஸங்கைக் கண்டால் பெருமானும் கிடையாது, பின்னை விடுதியுமில்லையாமென்றபடி. நவலுகை - சொல்லுகை.

தட்ஸத்த ஸங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறுள் (நவலாதேயிருந்தாய் இத்யாதி) வழக்கச்சொல் - வ்யவஹாரப்ரஸித்தமான சொல். திசைச்சொல். செய்யட்சொல், வழக்கச்சொல், என்று தரிவிதமிறேஸப்தம். "நவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்" என்றதிக்கு பாவம் (இரண்டுதாமியையுமித்யாதி) இரண்டுதாமியையுமென்றது- நாயகனையும் தன்னையுமாதல், தன்னையும் பூவையையுமாதல்.

சாயல் - சாயை ஸமுதாயஸோபை. மாமை - நிறம். அவயவஸோபை. மணியென்று - ஸலாக்யதையாய், பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

மேலுக்கவதாரிகை (இனிப்போமித்யாதி) வாக்யதாத்பர்யம் (இனிபுனக்கித்யாதி) "ஹரிதஜமெ" (கதேஜலே) இத்யாதிவாக்யவ்யரணம் (அவனவந்தாலுமித்யாதி) ப்ராஸங்கிகம் (பெரியதிருமலைநம்பியித்யாதி)

சிறுபூவாய், நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் என்தூரோய் நவலென்னாவலாதே யிருந்தொழிந்தாய் நீயல்லையே, நான் சாயலொடு மணிமாமைதளர்ந்தேன், இனியுனது வாயலகில் இன்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே இத்யந்வய:. . . . ..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன
வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ
ஊடாடுபனிவாடாயுரைத்தீராயெனதுடலே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாடாதமலர்) ஒருவரடைவந்து தன்னைப்பிரப்புக, அது எம்பெருமானுடைய நியோகத்தாலே வந்திருக்கிறதாகக்கொண்டதைக் குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன்திருவடிகளிலே அபாயந்த கந்தபுஷ்பாதிஸர்வபரிசாயோபகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ஸர்வஸேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுகைக்காகவன்றே 'என்னுடைய ஸ்வரூபம் பரிகல்பிதமாயிற்று; ஆனபின்பு இப்படி ஸேஷதைகஸ்வபாவையான நான் தன்னைவிஸ்லேஷித்து, விஸ்லேஷத்திலே யபிஷிக்தையா யிருக்கும்படியொல்லாவிருப்பென்செய்வதோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால் அவனுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னைவந்தீரவேணுமென்கிறாள்... ......*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், முன்புபோலன்றியே முடிப்பதாக வவனபக்கல் நின்றும் வந்ததொருவரடையைப்பார்த்து, நிருபாதிகபந்துவானவருக்கொருவார்த்தைசொல்லிவந்து பின்னை நவியாயென்கிறாள்.

ஊடு - அவாந்தமென்கும்மதுவே. ஆடு - நடையாடித்திரிகிற. பனிவாடாய - குளிர்ந்தவாடாய. நாடாத - ஆதராநுரூபமாகத் தேடவரிய. மலர் - பூக்களை. நாடி - தேடி. நாடோறும் - நித்யமாக. நாரணன்றன் - நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடைய ஸ்வாமியான நாராயணனுடைய. வாடாதமலர் - செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே போக்யமான. அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே. வைக்கவே - ஸமர்ப்பிக்கவே. வகுக்கின்று - கரணங்களை வகுக்கிறதாயிருக்க. வீடு - விஶ்லேஷத்திலே. ஆடி - வர்த்தித்து. வீற்றிருத்தல் - தனியிருத்தலாகிற. வினையற்றது - பாக்யஹீநகருத்யம். என்செய்வதோ - என்னப்ரயோஜநம் தருவதோவென்று. உரைத்து - அவனுக்குரைத்து. அநுகூலோத்தரம் பெற்றிலையாகில். என்னுடல் - என்ஶரீரம். ஈராய - இராதபடி யீர்ந்துபோகடு.

வீடு - பிரிவு. இத்தால் - கடகரவஸ்த்தாவிஶேஷத்தாலே பாதகராகிலுமதில் தாத்பர்யமில்லை, காரியகராகில் உத்தேஶ்யரென்று கருத்து. ... . *

ஈடு _ ஒன்பதாம் பாட்டு.

"சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனநான்" என்றிருக்கிறஸமயத்திலே ஒருவாடைவந்து உடம்பிலே பட்டது, இதினுடைய தோற்றரவிருந்தபடியாலே வெறுமனன்று; மஹாராஜருடைய மிடற்றோசையிலே தெளிவைக் கேட்டுத்தாரை, "பூர்வக்ஷணத்திலே வாலிகையாலே நெருக்குண்டுபோனவ ரிப்போதிப்படி தெளிந்துவந்தறை கூறுகிறவிது வெறுமனல்ல, இதுக்கோரடியுண்டு" என்றாற்போலே, இவளுமிவ்வாடைக்கோரடியுண்டாகவேணும் என்றுபார்த்து, ராஜாக்கள் ராஜத்ரோஹம் செய்தவர்களை நலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமாபோலே நம்மைநலிகைக்காக ஸர்வேஶ்வரனிவ்வாடையை வரவிட்டானாக வேணுமென்றுபார்த்து, வேற்காரர்கொடுபோய் நலியப்புக்கவாறே "நிதியுண்டு" என்பாரைப்போலே, நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கேசென்றறிவித்தால் "அத்தலையால்வரும் நன்மையும்வேண்டா" என்றிருந்தானாகில், அவஶ்யம் வந்தென்னை முடிக்கவேணுமென்றவ்வாடையைப்பிரக்கிறாள்.

(நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச்சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, ஜீயர், "எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டு" என்கிறபடியே. "தேடவரியபுஷ்பங்களெல்லாம்தேடி" என்றருளிச்செய்வர். இதுதானொருநாள் தேடிவிடுகையன்றிக்கே (நாடோறும்) விச்சேதியாதபடி. கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெறும் வஸ்துவுக்கு விச்சேதம் ஸ்வரூபஹாநியிறே. (நாரணன்) நித்யபரிசர்யைபண்ணவேணுடும்படி ஸர்வஸ்வாமியானவன். (வாடாதமலரடிக்கீழ்) செவ்விமாறாத பூப்போலேயிருக்கிற திருவடிகளின்கீழே. ஸ்வரூப ஹாநியானாலும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஶய போக்யமுமான திருவடிகள். (வைக்கவே) சேர்க்கவே.

(வருககினறு) உண்டாககிறது ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வகவரஸாய போலே. இபபடி வருததநுமாய ஸுலபமாய நிரதிஸயபோக்யமுமான திருவடிகளிலே ஸாவவிதகைஙகாயஙகளையும பண்ணவாயிற்று இததை யுணடாககிற்று. ஶேஷபூதனுககு கிஞசிதகரிதது ஸ்வரூப ஸித்தியானாற் போலே ஶேஷிக்கும் கிஞசித்கரிபபிததுககொணடிரேஸ்வரூபஸித்தி. ப்படியிருக்க (வீடாடிவீறறிருததல வினையற்றதென்செயவதோ) வீ டென்று - விடுகை. அதாவது - விஶ்லேஷிககை. ஆடுகை - அவகாஹிக் கை. வீறறிருக்கையாவது - விஶ்லேஷததிலே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிரு க்கை. வினையறுகை யாவது - நல்வினையறுகை. இபபடி பாகய ஹாநியா லே விஶ்லேஷத்திலே அபிஷேகமபண்ணித் தம்மைபபிரிநதிருககிற விப் பொல்லாதவிருபபுண்டு, இதென்செய்யககடவதோவெனனுதல; அன் றிக்கே, தமமையும்பிரிந்து, தமமோடொரு ஸம்பந்ததகதையிட்டு பந்து க்களுமகைவிட, அவர்களையும்விட்டு, வேறுபட்டிருககிற விவஸ்து, எ ன்செயயக்கடவதோவென்னுதல். "எமராலும்பழிபபுண்டிங்கென்றமமா விழிப்புண்டு" என்னககடவதிறே.

(ஊடாடுபனிவாடாய) வேற்காரா அங்குததைவாரத்தையை யி ங்கேசொல்லி, இங்குததைவாரததையை யஙகேசொலலித்திரியுமாபோ லே, அங்கோடிங்கோடாயத் திரியாநினறதாயிற்று. ஊடெனறு - உளளா ய், ஆடுகை - ஸஞசரிககையாய, அஙகே அநதரங்கமாகஸஞசரிக்கை. அ ன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷஸமயததிலே கிட்டி வர்த்திததுப்போந்த நீயென் னுதல். (உரைத்து) நித்யகைங்காயத்துககிட்டுப் பிறந்தவஸ்து இப்படி யிருக்ககடவதோ! எனறறிவிததால, "அத்தலையால்வரும் கைங்கர்ய மும நமக்குவேண்டா" என்றிருந்தானுகில், அவஶ்யமவந்து அவனோட் டைப் பிரிவுக்குசசிளையாத வென்னுடலை முடிததுவிடவேணுமென்று கா லைப்பிடித்து வேண்டிக்கொளளுகிருள்..... ....*

ஜீயர் அருமபதம.

ஒன்பதாம்பாட்டு (நாடாதவிதயாதி) "ஈராய்" என்கையாலே - வாடை பாதகமெனறும், "உரைதது" எனறு - அவனுககுசசொல்லி யெனனைமுடியெ னகையாலே-அவனவரவிட்டானெனறும, தோனறுகையாலே யிவவிரணடுககு ம நுகுணமாகவவதாரிகை (சாயலொடிதயாதி) "ஊடாடுபனிவாடாய" எனறத தைபபறற (இதினுடையவிதயாதி) எனறுறபோலேயிவளும் - இதினுடைய தோற் றாவிருநதபடியாலே வெறுமனனறு - இவவாரடைக்கோரடி யுண்டாகவேணுமென் று பார்ததுஎன்றநவயம். தோறறரவு - பராஜாபபாவம். மிடற்றேசையில தெளி வென்றது - "தெநநாதெநமஹதா" (தேநநாதேநமஹதா) எனறத்தைப்

பற்ற. "த்யாதஸ்ய நிரஸ்தஸ்ய வீடிதஸ்ய விஶேஷத꞉ । இமேஹ த்ய புநராஹ்வாநம் ஶங்காம் ஜநயதீவ மே" (த்யாதஸ்ய நிரஸ்தஸ்ய பீடிதஸ்ய விசேஷத꞉ । இதம் ஹ்யபுநராஹ்வாநம் ஶங்காம் ஜநயதீவ மே) என்றதைப் பற்ற (பூர்வக்ஷணத்திலேயித்யாதி) அறைகூறுகை - யத்தத்துக்கழைக்கை. ஜயத்வநியும். ஓரடி - ஓரவஷ்டம்பம். ஓரடியுண்டாகவேணும் - ஈஶ்வரனடியாக வுண்டாகவேணும். "உரைத்திராய" என்றதைப் பற்ற (ராஜாக்களித்யாதி) வேற்கரரை - ஆயுதவான்களை. நிதியுண்டென்ன பாரைப்போலேயென்றது - "வைக்கவேவகுக்கின்று" என்றதைப் பற்ற. தாரஷ்டாந்திகே, நிதிஸ்தாநீயம் - கைங்கர்யம்.

நாடாத - தேடவரிய. மலராகில் தேடப்போகாததொன்றில்லையிறே. ஆகையாலே தேடவரியது - ஆத்மபுஷ்பமிறேயென்று கருத்து. இத்தை மலரென்கிறது - ஆத்மாவைத்திருத்தி ஸமர்ப்பிக்கையு மீஶ்வரனுக்கு புஷ்பஸமர்ப்பண வத்போக்யமாகையாலே. இங்கே "யஸ்த்வாத்மாநம் ஸர்வதோ ஹ்யாத்மஸாக்ஷி ..." (ஏதத்பரமங்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி । பக்திம் மயி பராங்க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய꞉ । நசதஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு கஶ்சிந்மே ப்ரியக்ருத்தம꞉ । பவிதா ந ச மே தஸ்மாதந்ய꞉ ப்ரியதரோ புவி) என்றநுஸந்தேயம்.

அஞ்ஜலிஸாத்யவிஷயத்திலே நாட்டோறும் வேணுமோவென்ன (கிஞ்சித்கரித்தியாதி) விச்சேதம் - ஸ்வரூபஹாநியாகைக்கு, ஸ்வரூபந்தானிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (நித்யபரிசர்யையித்யாதி) திருவடிகளின் போக்யதையுரப்பை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபஹாநியித்யாதி) ஸ்வரூபஹாநியானாலும் - நாரணனதலராவிட்டாலும்.

உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம் (இப்படியித்யாதி) ஸமஸ்தவ்யாபிப்ராயேண (வகுத்ததுமாய ஸாபலமுமாயென்றது) அயோத்யாகாண்டே லக்ஷ்மணம் ப்ரதி ஸுமித்ரா, "ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்த꞉ ஸுஹ்ருஜ்ஜநே । ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ஷீ꞉ புத்ர ப்ராதரி கச்சதி" (ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜநே । ராமே ப்ரமாதம் மா கார்ஷீ꞉ புத்ர ப்ராதரி கச்சதி.) கைங்கர்யத்தாலிவனுக்கு ஸ்வரூபலாபமொழிய வீஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநமில்லையே. ஆகையாலே அவதாரிகையிற்சொன்ன கைங்கர்யநிஷ்டர்களுக்கு திருஷ்டாந்தம் சேராதேயென்ன (ஶேஷபூதனுக்கித்யாதி) "வாடாத" என்கிற விஶேஷணத்துக்கு - மலரடிக்கிழவையாதபோது மலரடிவாடுமென்று கருத்து.

"வினையற்றதாலே வீடாடி வீற்றிருத்தலென்செய்வதோ" என்றந்வயித்தாத்தம் (இப்படி பாக்யஹாநியாலேயித்யாதி) என்செய்யக்கடவதோ - ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாகிறதோ, ? நாஶார்த்தமாகிறதோவென்றபடி. வீடாடியிருப்பதாய வீற்றிருத்தலையுடைத்தாயிருக்கிற வினையற்றது - பாக்யஹீநமான விந்தசேதநவஸ்துவென்று தவிதீயநிர்வாஹாத்தம். தவிதீயார்த்தத்துக்கு வீற்றிருத்தல் - வேறுபட்டிருக்கை. வீடாடியென்று - பந்துவிஶ்லேஷத்துக்கு முபலக்ஷணம். "வீற்றிருத்தல், வினையற்றது" என்கிற பதத்வயத்துக்கு மாத்ரத்வயம். "வினையற்றதென்

செயவதோ " எனறவநாதரம், எனறு இதயநயாஹாரః. இவ்வஸ்துவென்றது - ஸ்வஸவருபததை. அவனைபபிரிந்திருககிற தசைபிலே பவநோட்டைஸம்பநதமே ஹேதுவாக பநதுககளும கைவிடுவாகனெனகைக தநாஹரணம (எமாநுமிதயாதி) எனறேபடைபநதமுடையராலும பழிசகபபட்டு, தமமாலு முபேக்ஷிக்கப்பட்டு, நெஞசுத்தை யிருபபககெனன பரயோஜநமுணடு.

ஊடெனறு - நடுவாதல, அநதரங்கமாதல. அநதரங்கமெனறபக்ஷத்தில் - அவனுககநதரஙகமெனனுதல, எனககநதரஙகமெனறுதல். நடுவெனறவர்ததததை ககாட்டுகிறு (வேறகாரரிதயாதி) அநதரஙகமெனறபக்ஷத்தில அர்த்ததவயததை யுமருளிசசெயகிறு (ஊடெனறுளளாயிதயாதியாலும, ஸமஸ்லேஷதயாதியாலும) இநதயோஜனைகளும, ஊடென்று - உளளு. ஆடுகை - வாதத்க்கை. சிலையாத - சலியாத. காலபபிடிதநெனறது - சாடு. கால - காறறும், பாதமும்.

ஊடாடுபனிவாடாய, நாடோறம் நாடாதமலாநாடி நாரணன்றன வாடாதமலரடிககிழவைககவே வகுககினறு - உணடாககிறது. இப்படியிருக்க, வினையற்றது - வினையறுகையாலே வீடாடிவீறறிருததலென செயவதோவெனறுளாநது, அவன வேணடாவெனறுளிலை, எனறுடலையீராய இதயநவயః. .... *

பத்தாம்பாட்டு.

உடலாழிபபிறபபுவீடுயிர்முதலாய்முற்றுமாயக்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரு
மடலாழியமமானைக்கண்டககாலிதுசொலலி
விடலாழிமடநெஞ்சேவினையோமொனறுமளவே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடலாழி) ஸர்வ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடையரக்ஷணார்த்தமாகததிருப்பாற்கடலிலே திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதஙகளையு மேநதிககொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமகாருணிகனான வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால், " நாடாதமலர்நாடி " இத்யாதி, " வினையற்றதென்செய்வதோ " என்றிதுசொலலி, அவன் நம்முடைய வபேக்ஷிதம செயதருளுமளவு மென்னை நீ தரித்துக் கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிருள். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், கீழ்ச்சொனனவைபோ லனறியே க்ஷீரார்ணவத்திலே அநாவாததியானவன பக்கலிலேதானே போகிற நெஞசைககுறித்து கார்யசிக்ஷாஷம் பண்ணிவிடுகிருள்.

ஆழி - அகாதமாய. மடநெஞசே - எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே. உடல் - உடலிலே. ஆழி - சக்ராகாரமாக. பிறப்பு - மாறிமாறிபபிறககிற ஸம்ஸாரஸ்த்தலமும். வீடு - ஏதந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ராப்யமான மோக்ஷமும. உயிர் - இபபோகமோக்ஷங்களுக் கவஸததாபேதத்தாலே போக்தாவான ஆதமாவும். முதலாய -

முதலானவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய. முற்றுமாய - மற்றும் போக்யபோகோபகரணாதிகளெல்லாம் ஸ்வப்ரகாரமாம்படி ப்ரகாரியாய. ரக்ஷணார்த்தமாக ஆழிநீர்-அகாதஜலமான. கடல - க்ஷீரார்ணவத்திலே. தோற்றி - ஸந்நிஹிதனாய. அதனுள்ளே - அதற்குள்ளே. கண்வளரும - கண்வளர்ந்தருளாநிற்குமவனாய. அடல - ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷய யுத்தத்தையுடைய. ஆழி - திருவாழியாழ்வானையுடையனான. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால - கண்டக்கால. இது - வார்த்தமானமான விருத்தாந்தத்தை. சொலலி - அவனுக்குச்சொல்லி. வினையோம - பிரிவுக்கடியான பாபத்தை யுடையோமான நாம. ஒன்றுமளவு - அவனோடொன்றுமளவும. விடல் - விடாதேகொள்.

“ என்னைவிடாதேகொள ” என்றும் சொல்லுவர். “ ஆழிமடநெஞ்சே-சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே ” என்றும் சொல்லுவர். இத்தால - கடகராவார் ஆதரங்க பூதரென்று கருத்து. . . . . *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

“ அல்லாதவற்றையெல்லாம்விட்டு, நெஞ்சைத்தூதுவிடுகிறாள ” என்பாருமுண்டு. அப்போது, விடலென்றது - அவனை விடாதேகொளளென்கை. அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில், “ வைக்கவேவகுக்கின்று ” என்று - கைங்கர்யம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, தாய்முலையை நினைத்த கன்றுபோலே திருவுள்ளமபற்றி ஶரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புக்கது, கைங்கர்யமோராறுதிபிறக்குமளவும நீயென்னைவிடாதே கொளளென்னுதல.

(உடலாழிப்பிறப்பு) உயிரினுடைய உடலாழிப்பிறப்பு (ஆத்மாவினுடைய ஸஹஜமானபிறப்பு.) வீடுமுதலாமுற்றுமாகைக்காக - மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக. ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பு. அன்றிக்கே, ஆழியென்று - கடலாய, அத்தால - காமபீரயமாய, அஸங்க்யேயமான ஜந்மமென்னுதல. வீடு - மோக்ஷம. ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷமாகையாலேசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, (வீடுயிர) ஜந்மங்கள்தோறுமுண்டான ஶரீரஸத்தமான ஆத்மாக்கள. உயிர்தொடக்கமாகமற்றுமுண்டானகார்யஜாதத்தையுண்டாக்குகைக்காக. (ஆய) “ பஹு ஸ்யாம் ” (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே, தனவிகாஸமேயாகையாலே. (கடலாழிநீர்தோற்றி) ஆழிநீர - ஆழியநீர. “ அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ ” (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ) என்கிறபடியே மிக்க ஜலத்தையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வருகுண்டான ஸருஷ்ட்யாதிகளுக்காக அங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளும. (அடலாழியம்மானை) ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்காக ஆசிலேவைத்தகையுந் தானுமாயிற்று கண்வளர்ந் தருளுவது. (கண்டக்கால) என்னிலுமுனக்கன்றோ பேறுமுற்பட்டிருக்கிறது. சந்த்ரேதருஷ்டிஸ்மரகம போலே கண்டாரைக்காணுமித்தனையிறேதனக்கு. (இதுசொலலி) “ வைக்கவேவகுக்கின்று ” என்கிற வார்த்தையைச்

சொல்லி யென்னுதல்; ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - "விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்" (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும்) என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளிலே ஸர்வ கைங்கர்யங்களையும் பண்ணுகையன்றோ வென்கை. விடல் என்கிறபதம் - மேலேயந்வயிக்கிறது. (ஆழ்மட நெஞ்சே) அளவுடையையாய பவ்யமான நெஞ்சே யென்னுதல், சுழன்றுவருகிற பேதை நெஞ்சே யென்னுதல்.

(வினையோமொன்றுமளவும் விடல்) ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம்- அங்கே யவனைக்கிட்டி யடிமைசெய்கையாயிருக்க, பிரிகைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நாம் அவரோடே சேருமளவும் நீ யவனை விடாதே யொழியவேணும். .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (உடலாழியித்யாதி) (விட்டுப்போகப்புக்கது) அத்தைக்குறித்து என்றத்யாஹாரம். அறுதி - நிர்ணயம். விடாதே கொள்ளென்னுதல்-விடாதே கொள்ளென்கிறுளென்றபடி.

அந்வயம் (உயிரினுடையவித்யாதி) அதாவது - ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பினுடைய வீடு - மோக்ஷம். அது முதலான வெல்லா புருஷார்த்தங்களையும் பெறுகைக்காக வென்றபடி. ஆய - ஆகைக்காக. பெறுகைக்காகவென்றபடி. "ஆழி" என்றமாத்ரத்துக்கார்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயாழியித்யாதி) அடைவேசொல்லாதே தாமார்த்தகாமங்களுக்கு முன்னே மோக்ஷத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி) "உடலாழி" இத்யாதிக்கார்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே விடுயிரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், ஶரீரத்தினுடைய ஸங்க்யாதமான பிறப்புகள்தோறுமுண்டான ஶரீரஸ்தாத்மாக்கள் முதலான தேவாதிகாயஜாதத்தை யுண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. விடுயிர் - ஶரீரஸ்தங்களான ஆத்மாக்கள். ஆய - ஆக்குகைக்காக. உண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில், ஆக்குகைக்காகவென்றுதே "ஆய" என்பானென்னென்ன (பஹுஸ்யாமித்யாதி)

"கடலாழிநீர்தோற்றி" என்று - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. ஆழிநீர்க்கடல் இத்யந்வய:. மாநவே தாமஶாஸ்தரோ, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்" (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ தாஸுவீர்யமபாஸ்ருஜத | ததண்டமபவத்தைமமஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்.) (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ என்கிறபடியே) ஸ்ருஷ்டி க்ரமவாக்யங்களின்படியேயென்றபடி. அபஏவஸஸர்ஜாதௌ என்றது - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிபரமிறே. "கடலாழிநீர்" என்று விஶேஷிக்கையாலே (ஏகார்ணவத்தை யென்கிறது) "அதனுள்ளே" என்று - தஜ்ஜாதீயமான கடல்பராமர்ஶிக்கிறது. ஆக, முன்னே ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அதிலே ஸங்கல்பரூபவீர்யத்தைவிட்டு, அதிலே யண்டத்தையுண்டாக்கி, அதிலே மஹார்ணவத்தையுண்டாக்கி, அதிலேக்கண்வளர்ந்து சதுர்முகனையுத்பாதித்து, இவனுக்குண்டான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிகளுக்காக க்ஷீரார்ணவத்திலே யநிருத்தரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுமென்றபடி.

ஆசு - ஆயுதத்தின்பிடி. “ கண்டககால ” என்று - அல்பயலாபங் தோன்றச் சொன்னதுக்கு பாவம (எனனிலுமித்யாதி) தான கண்டரியாளோவென்ன (சந்தர இத்யாதி) யுததகாணடே பஞ்சமோராமஃ, “ வாஹ்வோர்யத்ர கரஃகாந்தா தாம்ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்யாஸ்ம்ஸ்ப்ருஸ । த்வயிமேகாத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஸ்சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகமஃ ” (வாஹ்வோர்யத்ரகரஃகாந்தாதாமஸ்ப்ருஷ்டவாமாமபிஸ்ப்ருஶ | த்வயிமேகாத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஸ்சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸமாகமஃ.) த்விதீய பாதமாவதாரிகாநுகுணமாக “ இதுசொலலி ” என்றதுக காதத தவயமென்று கண்டுகொளவது. விவரணம (ஸருஷடிக்கு ப்ரயோஜநம விசித்ரோத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுததத்வே, “ விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா. ” (விசித்ராதேஹஸமபத்திரீஸ்வராயநிவேதிதும | பூர்வமேவகருதாபரஹ்மநஹஸ்தபாதாதிஸமயுதா.)

அவனைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (அளவுடையை யித்யாதி) என்னைவிடல என்றபக்ஷத்திலே (சுழன்றித்யாதி) ஆழியென்று - ஆழமாய, அததாலே - அளவுடைமையைச சொல்லுகிறது. அளவு - ஜ்ஞாநம. மடபபம் - பவ்யதை. இரண்டாமத்ததில, ஆழியென்று - சுழலுகையாய, மடபபமென்று - அறிவிலிதனமாய, சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞசமேயென்றபடி. “ வினையோம ” என்று-ஆத்மநிபஹுவசநம. ப்ரதமாவதாரிகைககுச சேர வருளிசசெயகிறார (ஸருஷடிக கித்யாதி)

ஆழிமடநெஞ்சே, உயிருடலாழ்பபிறபபு வீடுமுதலாய முறறுமாய, ஆழிநீர்க்கடலைததோறறி யதனுளளே கணவளருமடலாழி யம்மானைககண்டகாலிதுசொல்லி - ஸருஷ்டிககு ப்ரயோஜநம் தேவா திருவடிகளிலே கைங்கர்யம பணணுகையன்றோ வெனகிற விதனைதச சொலலி, வினையோமொன்றாமளவும - வினையோமான நாமவனோடேசேருமளவு மவனைவிடல என்று முந்தின வவதாரிகைககுசசேரவந்வயம். த்விதீயாவதாரிகைக்கு, அடலாழியம்மானைககண்டு, வினையோமொன்றாமளவும் - வினையோமான நங்கார்யம ஓராறுதி பிறககுமளவும, இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிலே “ வைககவே வருககின்று ” என்கிற விதனைதச சொலலிக கொண்டென்னைவிட லென்றந்வயம. கண்டககாலென்றது - கண்டென்றபடி, காலென்றது - அவ்யயம. கணட - கணடு. . .. . *

பதிகுன்றும்பாட்டு.

அளவியன்றவேழுலகததவாபெருமான்கண்ணனை
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்சசடகோபனவாய்ந்துரைத்த
வளவியன்றவந்தாதியாயிரததுளிப்பததின
வளவுடையாறபெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே.

ஆறுயிரப்படி.

(அளவியன்ற) அபரிசசேதய மஹிமையை யுடையனாய், ஸர்வலோகேஸ்வரனாய், ஆஸ்ரிதஸுலபத்வைக ஸ்வரூபனாயிருந்த வெமபெருமானை ப்ரதிபாதிககிற, அபரிசசேதய மஹிமையை யுடைததான, இததி

ருவாய்மொழியை யழகியதாகச்சொல்ல வல்லவர் திருநாட்டிலே சென்று பகவத்கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தைப் பெறுவார்களென்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலம் மோக்ஷஸ்வாய போகமென்றருளிச்செய்கிறார்.

அளவு - எல்லை. இயன்ற - கடந்த. ஏழு - ஏழுவகைப்பட்ட. உலகத்தவர் - லோகத்திலுள்ள சேதநவர்க்கத்துக்கு. பெருமான் - ஸ்வாமியானமேன்மையையுடையனாய. கண்ணனை - ஆஶ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனை. வளம் - ஸம்ருத்தமான. வயல் - வயலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. வண் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். வாய்ந்து - தம்முடைய ஜ்ஞாநப்ரேமங்களாலேகிட்டி. உரைத்த - அருளிச்செய்த. அளவு-எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரங்களைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலே. இயன்ற - வாய்ந்தபதாய. அந்தாதி - அந்தாதியான. ஆயிரத்து - ஆயிரத்துள்ளும். உள் - இவருடைய பாவபந்த ப்ரகாஶகமான. இப்பத்தின் - இப்பத்தினுடைய. வளம் - இனிதான. உரையால் - ஶப்தமாத்ரத்தாலே. வான் - பரமபதத்தில். ஓங்கு - உத்துங்கமான. பெருவளம் - கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம். பெறலாகும் - பெறலாம்.

அளவியன்றகண்ணனென்று - அளவுக்கடங்காதவந்து முகங்காட்டினவனென்னுமாம். அளவியன்றவந்தாதியென்று - எல்லையிறந்த பெருமையையுடையவந்தாதியென்றுஞ் சொல்லுவர். .. ..*

இத்திருவாய்மொழி அளவடிநான்கு கொண்ட திருத்தலால் கலிவிருத்தமாம், நாலடித்தாழிசையாகவுமாம்.

ஈடு - பதினென்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஶப்தமாத்ரத்தை யப்யஸிக்கவே யமையும் திருநாட்டைப் பெறுகைக்கென்கிறார்.

(அளவியன்ற) வியந்த என்கிறவிது "வியன்ற" என்று கிடக்கிறது. தவ்வுக்குறவவாய, வியத்தல் - கடத்தலாய், அளவைக்கடந்திருக்குமென்றபடி. அபரிச்சேத்யமஹிமனைகை. இத்தால் - இத்தசையிலே முகங்காட்டுகைக்கிடான ஜ்ஞாநாதிகுண பூர்ணனென்னகை. (ஏழுலகத்தவர்பெருமான்) நாராயணத்வம் விகலமாகாதபடி ஸர்வேஶ்வரனானவன். ஏழுலகத்தவரென்னவே - தாழ்மதிலே யந்தர்பூதரிறே. (கண்ணனை) இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனென்கிற குற்றந்தீர வந்து முகங்காட்டுகையாலே யாஶ்ரிதஸுலபனானவன். பத்துடையடியவரில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப் பாரித்து, அது கிடையாமையாலே தூதுவிட்டாராகையாலே இங்கு முகங்காட்டினான் க்ருஷ்ணனென்னவுமாம். இத்தால் - அவனுடைய மேன்மையும் ஸௌலப்யமும் நிலைநின்றதிவர்க்கு முகங்காட்டினபின் பாயிற்றென்றபடி.

(வளவயல்) "அகாலஃபலிநோ வ்ருக்ஷா:" (அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:) என்கிறபடியே திருநகரியும் தளிரும் முறியுமாயிற்று. (வாய

ந்துரைத்த) வாயக்கை - கிட்டுகை. அதாவது - பாவபந்தத்தையுடைய ராகை. நெஞ்சுபிணிப்புண்டு சொன்னதா யிருக்கை. (அளவியன்றவந்தாதி) அபரிசசேத்யவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலே தானுமபரிச்சிந்நமாய், ஒருவராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணாதா யிருக்கிற வாயிரத்து ளிப்பத்தினுடைய நன்றானவுரையாலே. (வானோங்குபெருவளம்பெறலாகும்) பால்குடிக்க, நோய்தீருமாபோலே இத்திருவாய்மொழியி லினிய சொல்லாலே பெறலாம். ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்தாலே ஸம்ஸாரத்தில ஸங்குசிதமான நிலைபோய், பரமபதத்திலே போய், ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பெற்று விஸ்தருதனுகையாகிற நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

முதற்பாட்டில, ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள ; இரண்டாம பாட்டில, அங்குப்போனால சொலலும பாசுரத்தைச் சில குயிலகளுக்குச்சொன்னாள ; மூன்றாம்பாட்டில, நான்பண்ணின பாபமேயோமாளாததென்று சொலலுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரந்தாள ; நான்காம்பாட்டில், சிலமகன்றிலகளைப் பாரத்து, என்தசையை யங்கேசென்று சொலல வலலிகளோ மாட்டிகளோ வென்றாள ; ஐந்தாம பாட்டில, சிலகுருகுகளைப்பாரத்து, தனனுடைய நாராயணத்வமொறுவாய்ப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொலலுங்கோளென்றாள ; ஆறாம்பாட்டில, ஒருவண்டைக்குறித்து, தமமுடைய நாராயணதவத்துக் கொருஹாநிவாராமே யெங்கள ஸத்தையும கிடக்கும்படி யித்தெருவே யெழுந்தருளச் சொலலெனறாள ; ஏழாம்பாட்டில, ஒருகிளியைக்குறித்து, இததலையிலபராதத்தையே பாரக்குமத்தனையோ ! தமமுடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருககால பாரககச் சொலலெனறாள் ; எட்டாம்பாட்டில, தானுருவினவாறே முன்கையிலிருந்த பூவையுமுருவ, நானோ முடியாநின்றேன், நீயுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடிக்கொள்ளெனறாள ; ஒன்பதாம்பாட்டில, ஒருவாடையைக் குறித்து, என்தசையை யங்கேசென றறிவித்தால், அவன் "நமக்கவள்வேண்டா" என்றானாகில எனனைவந்து முடிக்க வேணுமெனறிரந்தாள ; பத்தாம்பாட்டில், தனனெஞ்சைக்குறித்து நங்கார்யமோராறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதேகொளளென்று போகவிட்டாள ; நிகமத்தில, இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொலலித் தலைக்கட்டினார.

முதற்பாட்டில, ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாந வைபவத்தை யருளிச்செய்தார ; இரண்டாம்பாட்டில், மதுரபாஷியாயிருக்குமெனறார் ; மூன்றாம்பாட்டில, ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனெனறார ; நான்காம்பாட்டில, விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தார் ; ஐந்தாம் பாட்டில், நினைத்தது கிட்டுமளவும் சலியாத ஸ்தைர்யஸ்வபாவனெனறார ; ஆறாம்பாட்டில், பகவதேகபோகனுயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய், கம்பீர ஸ்வபாவனுமாயிருக்குமென்றார ; மதுகரமிறே ; ஏழாம்பாட்டில், தான் ஸ

ரவஜ்ஞனாகிலும் ஆசார்யர்கள பககல் கேட்டவார்த்தையலலதருளிசசெயயானெனறு, அவனுடைய ஆபதியை யநுஸந்திததார ; எட்டாமபாட்டில, ஆசாரயனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுககு ஆத்மயாதரை யென்றார ; ஒன்பதாமபாட்டில, ஆசாரயஸம்பநதமாதரமே ஸத்தாதாரகம், இதரஸபாஸம ஸத்தாபாதகமென்கிறார ; பத்தாமபாட்டில, ஆகவிப்படி ஜ்ஞாநவானுமாய, மதுரபாஷியுமாய, ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனுமாய், தாஸநீயனுமாய, பக்தஸ்வபாவனுமாய், க்ருபாகாமபியங்களையு முடையனாய், சிரோபாஷிதஸத்வருத்தஸேவ்யனுமாய, ஸசிஷ்யனாகையாலே ஏவம்பூதனான வாசாரயனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய, இதரஸ்பாஸமும தனக்குபாதகமாய, இப்படி ஸதாசாரயஸேவைபண்ணுகையாலே பகவதகைஙகர்யததிலே பரவணமாய், நினனிடையே நல்லேனெனறு நீஙகி - ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலாபபாத மடைநதது தந்திருவுளளமென்று தலைககட்டினார.*

ஜீயா அரும்பதம்.

நிகமம் (அளவியன்றவிதயாதி) " வளவுரையால் வானோருககுபெருவளம் பெறலாகும " எனறபதங்களை ககடாககுிததஸஙகதி (இததிருவாயமொழி யிலித்யாதி)

தவவுக்குறவவாய - தகரத்துககுறகரமாய. அளவு - பரிசசேதம. எததால் வநத மஹிமையெனன (இததாலிதயாதி) இததால் - அபரிசசேதய மஹிமனானவிததால. இபபோது சொனனதுககுபாவம (நாராயணதவமிதயாதி) ஒன்றுகுறைநதாலும ஸாவஸேஷிதவம் விகலமாமிறே, ஆகையாலேயிவரை விஷயீகரித்த பினபாயிறறு நாராயணதவம் விகலமாகாமல் ஸாவேஸ்வரனானனெனறபடி. " ஏழுலகததவா " எனறுல் - தமமைச்சொல்லிறறுமோவெனன (ஏழுலகததவரிதயாதி)

கணணனென்று - கண்ணுககுவிஷயபூதனெனனுதல,

ல. முந்தினவாததம (இவ்வளவிலேயிதயாதி) தவிதீயாத்தம் (பததுடையித்யாதி) " பெருநிலங்கடந்த " இதயாதியாலே பாரிக்கப்பட்ட த்ரிவிக்ரமாவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரததோடே தோளதீணடியாகையாலே, " க்ருஷ்ணாவதாரததிலே யநுபவிககபபாரிதது " என்னககுறையிலலை. கீழபதத்வயபலிதம் (இததாலித்யாதி)

" வள " எனகிறவிஶேஷணம் - வயலுக்குமுருக்கும விஶேஷணமித்யபிப்ராயேணாஹ (அகாலபலிநஇதயாதி) யுததகாணடேபரதவாஜம பரதிராம:, " அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா: ஸவ்வேசாபிமதுஸ்ரவா: । பவந்துமாரகேபகவநயோதயாம்பாதிகச்சத:.) இபபோது " வளவயல் சூழவணகுருகூர " எனகையாலே - விஶ்லேஷதஶையிலே " அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: " (அபிவருக்ஷா:பரிமலாநா:) இதயாதிப்படியே யிருநததெனறுஸிததம. " அகாலபலிந: " (அகாலபலிந:) எனறதுககு - பரதவாஜவசநம் வயாஜமாத்ரம், ராமாகமநமேஹேது, இல்லையாகில, " அபிவ்ருக்ஷா: " (அபிவ்ருக்ஷா:) எனறுவிஶ்லேஷததில் வாடக்கூடாதிறே, அபபோதஒருவன் சாபமில்லையிறே. (தளிருமமுறியும) பலலவமும மொட்டும். முறி - இளநதளிர. விவரணம்

(நெஞ்சுபிணிப்புண்டித்யாதி) தாமவனைக் கிட்டுகையாவது - நெஞ்சுபிணிப்புண்கையிறே. பிணிப்புண்கை - கட்டுண்கை.

அநந்தாதியளவியந் திருக்கையாவதேதென்ன, "அளவியன்றபெருமான" என்றதைக்கடாக்ஷித்துப்பாவம் (அபரிச்சேதயேத்யாதி) அநந்தாதியாகையாலே-பரிச்சேதயோக்யதையில்லாமையாலே யவிசாலயத்வம் ஸித்தமாகையாலே (சலிப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறது)

வளவுரை - இனிதானவுரை. "வளவுரை" என்றதுக்குபாவம் (பாலருடிக்கவித்யாதி) இத்தால்-ஸாந்தத்வ ஸங்காவயாவ்ருத்தி. "வளவுரையால் வானோர்க்குப்பெருவளம் பெறலாகும்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்யாதி) (வானோர்க்குப்பெருவளம்பெறலாகும்) வான் - பரமபதத்திலேபோய்; ஓர்க்கு - விஸத்ருத்தருகையாகிற. பெருவளம் - நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

பத்துப்பாட்டுக்கும் ஸ்வாபதேஶம் (ஆசாரயனித்யாதி) ஜ்ஞாநகாமங்களிறே - சிறகாகிறது. அதில் ஜ்ஞாநப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற (ஜ்ஞாந வைபவத்தையென்றது) (மதுரபாஷியாயென்றது) குயிலினுடைய ஶப்தம் போக்யமாயிருக்குமாகையாலே. "ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" (ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம) என்றதைப்பற்ற (ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞனென்றது) விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தையென்றது - "நன்னீலமகன்றில்காள்" என்றதைப்பற்ற. நினைத்தது கிட்டுமளவுமென்றது - "இரைதேர்" என்றதைப்பற்ற. புருஷார்த்தம் ஸித்திக்குமளவுமென்றபடி. ஶுத்தஸ்வபாவனென்றது - குருகினுடையவண்மையைப்பற்ற. சலியாமையாவது - "ஸ்ரீயோவர்ஷந்தாராபிஹி" (ஸ்ரேயோவர்ஷந்தாராபி꞉) இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. "வண்டு" என்றதைப்பற்ற (பகவத்போகனென்றது) ரூபவானுமாயென்றது - "வரி" என்றதைப்பற்ற. "ஆழி" என்றதைப்பற்ற (கம்பீரஸ்வபாவனுமாயென்றது) "அருள்" என்றதைப்பற்ற (க்ருபாவானுமாயென்றது) வண்டு ஏகபோகமோவென்ன (மதுகரமிறேயென்றது) (தான ஸர்வஜ்ஞனுகிலுமித்யாதி) கிளி, சொன்னதைச்சொல்லுமிறே.

(ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையித்யாதி) "இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டிய" என்றதைப்பற்ற. வாயுஸ்பர்ஶம் பாதகமாகையாலே ப்ரதிகோடித்வேநாசார்ய ஸம்பந்தமே தாரகமென்று ஸித்தம். உக்தார்த்தஸங்க்ரஹமாஹ (இப்படியித்யாதி) க்ருபையென்றது - "ஆழி" என்றதின் தண்ணளியைப்பற்ற. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தா꞉ ஸேவ்யா꞉ யஸ்ய என்றபடி. கிளி சிரகாலமப்யஸித்ததாலொழிய வார்த்தை சொல்லமாட்டாதிறே. "உடலாழி" என்கிறபாட்டிலே தவிதீயாவதாரிகையிலே நோக்காக நிகமிக்கிறார்.

(இப்படி ஸதாசார்யேத்யாதி) இவ்விடத்திலே, ஏழாம்பாட்டு பர்யந்தம்-ஆசார்யலக்ஷணத்தை விதித்து, மேல் மூன்றுபாட்டாலே - ஶிஷ்யலக்ஷண விதி. (நின்னிடையித்யாதி) என்னெஞ்சமானது, "உனக்குக்கரணமாவே னல்லேன" என்று கரணியானவென்னை விட்டகன்று, அத்விதீயமாய் தர்ஶநீயமாய நீலநிறத்தையுடைத்தாய விலக்ஷணமாயுத்துங்கமான மலைநடந்து வருமாபோலே வருமவனுடைய, அப்போதலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகளை யடைந்ததென்றபடி.

அளவியன்றவென்றுதொடங்கி, வளவுரையால்வானோர்க்கு பெருவளம்பெறலாகும் இத்யந்வய꞉...*

(அஞ்சிறையமடநாராய)

த்ராணே பத்ரத்வஜத்வாத் ப்ரணயிநயநத: பத்மநேத்ரத்வயோகாத் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிபாவாத் ஸ்நிக்தமேகஸ்வபாவாத் ஜகதுபஜநஸந்தாபஹாரப்ரியத்வாத் । காருண்யாபத்தயோகாத் அநுகதமஹிஷீஸங்கதே: ஸங்கதைக்யாத் நாநாபந்தை: ஸம்ரக்ஷாவஹிததமதயா தூததா ஸம்ஶ்ரயே ॥ (ச)

ஸத்ரீபவ்யாந் ஸுவாசஸ் ஸுசரிதஸுபகாந் ஸாரஸாரஜ்ஞஹம்ஸாந் ஸந்மாநஸாந் ஸ்ரீமாந் ஸரஸமவஹதஶோணாவாந் ஸம்ஶ்ரயாம் । ஹாதஸ்வஸ்தநவ்ருத்தீந் அஸிதஸிதிநஸாரஜ்ஞோர்த்தயோர்தூதாந் ஆஹுர்ந்ருஷுவஸ்ஸுவரணவ்ருணோத் வ்ருஷபஸ்வசந்தித: ॥ (ரு)

(த்ராணே பத்ரத்வஜத்வாத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கு - ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநஶீலனான பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும். (ஶ்ரீபங்கஜநேத்ரதயா) என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கு புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும். (ஸ்வாதந்த்ர்யாதிபாவாத்) மதியினாற்குறள்மாணாயுலகிரந்த கள்வர்க்கு - ஸ்வகீயலோகலாபார்த்தமாகத் தானிரப்பாளானகையாலும். (ஸ்நிக்தமேகஸ்வபாவாத்) என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - வர்ஷுகவலாஹக ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஜகதுபஜநஸந்தாபாபநோதப்ரியத்வாத்) நலகித்தான காதல்கள்துழும் பொழிலெழும் - லோகங்களுடைய ஜநஸந்தாபங்களிலே அத்யந்தம் ப்ரீதியையுடைத்தாகையாலும். (காருண்யாபத்தயோகாத்) அருளாத நீரருளி - கருபையினாலே யெல்லார்க்கு மாப்தனாகையாலும் (அநுகதமஹிஷீஸங்கதே:) திருமாலார்க்கு - பெரிய பிராட்டியாரோடொருகாலும்பிரியாமையாலும். (ஸங்கதைக்யாத்) நெடுமாலார்க்கு - ஆஶ்ரிதரிடத்தில மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலும். (நாநாபந்தை:) நாரணன்றன - "மாதாபிதாப்ராதா" (மாதாபிதாப்ராதா) இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலவித ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையாலும் (ஸம்ரக்ஷாவஹிததமதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலே லோகரக்ஷணத்திலே யவஹிதனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையாலு மெம்பெருமானாஶ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளுமென்று "அஞ்சிறைய மடநாராய" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். (ச)

இத்தஶகத்தில ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை யொருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸதீபவ்யாந்) அஞ்சிறைய மடநாராய் - புருஷகார ஸாஹித்யத்தாலே யெளிதாகக் கிட்டலாயிருக்கிற வாசார்யர்களை, ஸாவதாபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே பவ்யங்களாயிருக்கிற நாரைகளாக நிரூபித்தார். (ஸுவாச:) இனக்குயில்காள் - "ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம்" (ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம்) என்கிறபடியே ஶோபனையான ஸ்ரீஸூக்தியை யுடையரான வாசார்யர்களை, மதுரவசஸ்ஸுகளான கோகிலங்களாக நிர்த்தேஶித்தார். (ஸுசரிதஸுபகா:) மேனடையவன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி ஸாரதரமான நடைவை

யுடையரா யிருககிற வாசாரயாகளை, நீரக்ஷீர விபாகக்ஷமஙகளாய் மநோஹரங்க ளாய ஸஞசரியாநிறகிற ஹம்ஸங்களாக வருளிச செயதாா. (கருஷணஸாரூபய ஸௌமயாந்) நன்னீலமகனறிலகாள் - கருஷண ஸாரூபயம பெறறு அதிலேலே ஸௌம்யராயிருககிற வாசாரயாகளை, கருஷ்ணனோடே ஸரூபஙகளான வனறில களாகவருளிசசெயதாா. (ஸவாஹாரோதாரஸீலாம) மலகுநீாபபுனறபடபபை யிரைதேர்வண சிறுகுருகே - "உணணுஞசோறு பருகுநீாத தினனுமவெறறிலையு மெலலாம் கணணன" எனகிறபடியே வணடுவராபபெருமானையே தாரகபோஷ கபோக்யமாக வநுபவிதது தஙகளுடைய நிஷடையை ஆஸ்ரித ஜனங்களுககும வழங்கிக்கொண்டிருககிற மஹாதமாககளான வாசாரயாகளை, ஸமருததமாய நிா மலமான ஸலிலப்ரவாஹ மதயததிலே ஸூததமான வாஹாரததைததேடி யத்தை ஸவாநுபநதிகளுக்கும் வழஙகிககொணடு உதாரங்களா யிருககிற ஸாரஸஙகளாக ஸம்பாவிததருளினா். (தநுதருதபகவல்லக்ஷ்மண:) ஆழிவரிவணடே - தங்களு டைய திருமேனியிலே பகவச சிஹநமான திருவாழி திருசசஙகை தரியாநிறகிற வாசாரயர்களை, ஷாடகுணயரூப பகவல்லக்ஷணததை ஷடபதமாகையாலே ஸவ ஸரீரததாலே வ்யஞ்ஜிபபிககிற வணடுகளாக வருளிசசெயதாா. (பால்யகுப்தா ந்) இளங்கிளியே - ஸவமஹாதமயகோபந பரதாஸரித பாலபாவரான வாசாய ர்களை, பாலஸூகங்களாக பரதிபாதித தருளினா. (சாதரஸவசசநதவருததீந) சிறுபூவாய - ஸிஷ்யஜநவஸம்வத வயாபாரரான வாசாரயாகளை, பேடைமுதலா ன ஸ்வயூதஙகளைவிக் காரியஙகொளளும்படி முகதஙகளாயிருககிற பூவைகளாக நிருபிததருளினா. (அபிகதஸிஸிராந) ஊடாடு பனிவாடாய - ஆஸ்ரயிததபோ கஞக கதயநதம ஸீதலஸவபாவரான வாசாரயாகளை, குளிாநத வாடையாகவரு ளிசசெயதாா். (அநதரஙகோகதியோகயாந) மடநெஞசே - அநதரஙகமானசொ ல்லுக்குசிதரான வாசாரயாகளை, அநதரங்கமாயிருககிற நெஞசமாக நிாதேஸி த்தருளினா இபபடி யாசாரயாகளைததானே தததத்துண யோகததாலே யநதநத பக்ஷிகளாக நிருபிதது, ப்ரணயியான நாயகனைபபிரிநத ப்ரேயஸியானவள ஆறறு மையாலே பரிஸரவாததிகளான பக்ஷிகளைத தூதுவிடுமாபோலே, அவாகளை ஸ ரணம்புககுதூதயத்திலே நியோகிததருளினா. இபபரகாரததிலே யினனமும் ஸம பாவிதமான ஸததலங்களிலே ஸவாபதேஸாாததஙகளை யூஹிததுககொளளக கட வதென்று திருவுள்ளம். . ... (௫)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

அஞசிறையபுட்கடமையாழியானுக்குநீ
ரென்செயலைசசொல்லுமெனவிரந்து - விஞ்ச
நலங்கியதுமாறனிங்கேநாயகனைத்தேடி
மலங்கியதுமபததிவளம் (௪)

(அஞ்சிறையபுடகளிதயாதி) இதில, "அபராதஸஹத்வத்தை யறிவியுங் கோள்" என்று தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அவதார ஸௌலப்யத்தை யபதேசித்து, "அவ ரியாம்ப்ரயியுங்கோள" என்று பிறாகருபதேசிக்கிறவிடத்தில, அயோத்தில் விமுகரா யிருக்கையாலே யவர்களைவிட்டு, குணஸாமயத்தாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு போலியான தரிவிக்ரமாவதாரத்தை யனுஸந்தித்து, தசசரணசஞ்ச தரிவிக்ரணத்தாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தவிடத்தில, அது முற்காலத்திலேயாயத தாம்பிறபாடராகையாலே பாரித்தபடி யநுபவிக்கப்பெறுமல கலங்கினதசையை, "மதியிழந்துறணமாஞ்ஞ யுலகிரந்தகளவாகக" என்று அத்தலைக கறிவிக்கவேணுமென்று கடகரை யாதரித்துச சொல்லுகிற க்ரமத்தை, கலந்து பிரிந்தாறருளாய்த தலைமகள், என்னபராதத்தைப பார்த்துப பிரிந்துபோனவர்கக 'கிஹொவதீ-ஒ:ஜ நாரொஜிஜஜொவஹடொதா' (கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ர) என்னுமபடி தம்ம பராதஸஹத்வத்தையு மொருகால பார்க்கக்கடவதன்றோ வென்று சொல்லுங்கோள" என்று தன்னுதயாநத்திலே வாத்திக்கிற பக்ஷிகளைத் தன பராணரக்ஷணத்துக் கருப்பாகத தூதுவிடுகிற பேச்சாலே சொல்லச்சொல்லுகிற அஞ்சிறையமடநாரையிலாத்தத்தை, "அஞ்சிறையபுட்கடமை" இதயாதியாலே யருளிச்செய்கிறுரென்கை.

(அஞ்சிறைய புடகடமை) விலக்ஷணமான பக்ஷங்களையுடைய பக்ஷிகளை "அஞ்சிறையமடநாராய" என்றிறே யருளிச செய்தது. புட்களென்றது - "இனக்குயில்காள," "மென்னடையவன்னங்காள," "நன்னீலமகன்றில்காள்," "வண்சிறுகுருகே," "ஆழிவரிவண்டே," "இளங்கிளியே," "சிறுபூவாய்," என்றருளிச்செய்தவற்றை. (ஆழியானுக்குநீ) "கடலாழி நீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரு மடலாழியம்மானை" என்றதைக கடாக்ஷித்தபடி. முதல தூதுக்குவிஷயம் வ்யூஹமிறே. நீர - வ்யூஹத்தையும பேசித்துக காணவல்ல நீங்கள். (என்செயலைச் சொல்லுமென்விரந்து) என்செயலை தாஷ்டிப்பியுங்கோளென்றாதித்து. என்செயலாவது - "மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்கும்" என்றும, "என்னீரமை" என்றும, "நன்னீர்மையினியவர்கட்டுங்காது" என்றும, "மலக்குநாகக்கண்ணேறகு" என்றும, "அவராவிதுவராமுன்" என்றும், "சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தேன" என்றும தன்னுற்றாமையை ஆவிஷ்கரித்தமை. "என்பிழையேநினைந்தருளி யருளாத திருமாலாக்கென்பிழைத்தாள திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாயசொல" என்று - அவனபராதஸஹத்வத்தை ஆவிஷ்கரித்தது மிதிலேஸூசிதம். இப்படி யாற்றாமையை யாவிஷ்கரித்து (விஞ்சநலங்கியதும) மிகவும நலங்குலைந்ததும். (மாறனிங்கேநாயகனைத்தேடிமலங்கியதுமபத்திவளம்) ஆழ்வாரிங்கே - இவ்விபூதியிலே கூப்பீடுகேட்குமிடமானகடலிலே அடலாழி யம்மானை நாயகனைத்தேடி, "பாலாழிநீகிடக்கும் பண்பையாங்கேட்டேயும், காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும" என்று மலங்கியதும், பகதயதிஶயம் - மதியெல்லாமுள்கலங்கின பக்திப்ரபாவம். வளம் - பெருமையும், ஸம்பத்தும். நலங்குதல் - நலக்கேடு. மலங்குதல் - திணடாட்டம்....... ....(௪)

முதற்பத்தில் நான்காந்திருவாய்மொழி மூற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி, ௪.—பாட்டு - ௪௪.

* * *

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

வளவேழுலகின் - ப்ரவேஶங்கள்

ஆறாயிரப்படி.

(வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வார் எம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து அத்யந்தமவஸந்நராய், "தேவரீருடைய நிரவதிககருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்று எம்பெருமானை யபேக்ஷிக்க, எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயநிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, "இப்படி நிஹீநனான நானவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்யி லவனுக்கவத்யாவஹமாதலா லவனுக்கவத்யாவஹமாம்படி யடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவேயெனக்கு ஆத்மலாபம், ஆனபின்பினி ஆத்மாந்தமாக வவனற்றத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றுபார்த்து, பரமபுருஷ சரணாரவிந்த பரிசரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய், இதுக்குமுன்பிப்படி நிரூபியாதே எம்பெருமானற்றத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை கர்ஹிக்கிறார்...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி கடகமுகத்தாலே யிவ்வாழ்வார் தம்தஶையை யறிவித்தவனந்தரம், இவரார்த்தி தீரும்படியாக "அளவியன்றவேழுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணன்" என்று ப்ரக்ருதமான ப்ரகாரத்தாலே ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு அவ்வளவிலே வந்து ஸந்நிஹிதனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரவதிக ஸௌஶீல்யத்தை யருளிச்செய்வதாக, ததுபபாதகமான அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், ஸர்வகாரணத்வத்தையும், அஶேஷ ஜநஸம்ஶ்லேஷத்தையும், விபூதித்வய நிர்வாஹகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதார்த்தபரவஶ்யத்தையும், போக்யமான ஸ்வபாவ நாமயோகத்தையும், போக்யதாப்ரகாஶகமான

ஸௌலப்யத்தையும், ஆச்ரிதவிஷயவ்யாமோஹத்தையும், ஸர்வாத்ம வத்ஸலத்வத்தையும், ஆச்ரிதோபகாராதிசயத்தையு மநுஸந்தித்து, “ஏவம்படி விலக்ஷணனான ஸர்வேச்வரனை, அத்யந்தநிக்ருஷ்டரானநாம் அநாதரித்து அவத்யாதேஹம், அதிசயிதஜ்ஞாநநேநாநுஸந்தித்து மங்குத்தைக்கு மாலிந்யகரம” என்றகலப்புக, ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ரீலத்தைக்காட்டியாகவிட்டேட, ஸமாஹிதராய அநுபவித்தாட, பின்னையுமவவநுஸந்தாநத்தாலேயகல, தன்னுடைய ஹேயப்ரதிபடத்தையும ஆச்ரிதவ்யாமோஹத்தையும ப்ரகாசிப்பித்து ஆகவிட்டுக்கொள்ள, ஸமாஹிதராய்த்தம்டாஷ வராக்குப்பிறந்த வுபகாரகத்வத்தையும் மேலுண்டான பரிப்பையு மநுபவித்து ஸந்துஷ்டராகிறார ....

௩௫

ஸர்வேச்வரன் ஸர்வஸ்மாத்பரனுகையாலே அவனை யாச்ரயிப்பார்க்கொருகுறையில்லையென்ருர; அந்தவாச்ரயணந்தான - புருஷோத்தமனை யாச்ரயிக்கிறதாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்ருர்; பஜிப்பார்க்கரகத்தானவதரித்து ஸுலபனுகையாலே பஜிக்கத்தட்டில்லையென்ருர்; ஸுலபனுனவன்று னபராதஸஹனுகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்ருர; அயோக்யதாநுஸந்தாநம் பண்ணி யகலுவாரையும தன்செல்லாமையைக்காட்டிப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளும ஸ்ரீலவானென்கிருரிதில. கிழகலங்கி தூதுவிட்டவிடம் ப்ரேமகார்யம, இங்ககலப்பார்க்கிறவிடம ஜ்ஞாநகார்யம; “மயர்வறமதி நலமருளினன்” என்றுபகதிருபாபந்நஜ்ஞாநமிறே இவர்தாமபெற்றது.

தூதப்ரேஷணவ்யாஜத்தாலே தமமுடையவாற்ருமையையறிவித்தவநந்தரம, “இவரை யிங்ஙனே நோவுபடவிட்டோமாகாதே” என்று பிற்பாடடுக்குநொந்து, ஆனைக்குதவவந்து தோற்றினாற்போலே அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து தோற்றினான்; அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும், தமமுடையஸ்வரூபத்தையுங்கண்டார்; “தாமிகன்வைத்த தணணீர்ப்பந்தலை யழிப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு கநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்கிட்டி தூஷிக்கப்பார்ப்போமல்லோம, அகலுமித்தனை” என்றுபார்த்தார். அகன்ருல் ஜீவிக்கவல்லரோவென்னில, முடியுமித்தனையே; ஸேஷிகத்திசயத்தை விளைக்கத்தேடுமவர்கள தந்தாம்விநாசம பாரார்களிறே; பெருமாளுக்கும தேவிதனுக்கும் மந்த்ரம் ப்ரவ்ருத்தமான ஸமயத்திலே, த்வாரஸ்ர், “என்னையுள்ளேபுகவிடவேணும்” என்ன, “இவனைத்தகைந்து பெருமாளுக்கவத்யத்தைவிளைப்பதில் நாமகன்றுமுடியவமையும்” என்று பார்த்து, அவனைப்புகவிட்டு, “யதிஸ்ரீ திஷ்ஹாராஜ யதி நஹராஹு தாஜயி । ஜஹிராம நிஜஸுஹூம் வ்ருத்தி ஜா ஊ நா

வாஸய" (யதிப்ரீதிாமஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி। ஜஹிமாமகிாவி ஸகஸ்தவம ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலய) என்றுவிடைகொண்டாரிறே யிளையபெருமாள்; "த்யஜேயம்ராவவம்வம்ஶ ஹர்த்தாஸ்வரிஹாஸ்யதி" (த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஶேபர்தநுர்மாபரிஹாஸ்யதி) என்றுவிடைகொண்டாளிறே பிராட்டி; அப்படியேயிவரும. "ஊருணியிலே களளியை வெட்டியெறிவாரைப்போலவும், அம்ருதத்திலே நஞ்சைககலந்தாற்போலவும, நித்யஸூரிகளுககநுபாவயமான வஸ்துவை நாம்புககழிககையாவதென" என்று இவரகலப்புக, "இவரையிழந்தோமாகாதே" என்று ஈஶ்வரன், "ஆழ்வீா அகலபபார்த்தீரோ" என்ன, "அடியேனகலப பாாத்தேன்" என்ன, "நீா, நமக்கவத்யமவருமென்றன்றோ! அகலப பார்ததது, நீரகலவே, 'இவ்விஷயமதிக்ருதாதிகாரமாகாதே!' என்று நமககாள்பற்ருது; இபபடி தண்ணியராக நினைததிருக்கிற நீரொருவரும் நம்மைககிடடவே, 'ஸாவாதிகாரம்' என்று தோற்றும்; ஆனபின்பு நீரகலுமதுகாணும நமக்கவத்யம்; இனித்தான், நமககாகாதாரில்லையென்னுமிடம் பண்டேயடிபட்டுககாணும் கிடப்பது" எனறு - "நாம்குணுகுணநிருபணம்பண்ணுதே எல்லார்தலையிலும் நங்காலைவைத்தோமகண்டரோ" என்று தான் திருவுலகளந்தருளின ஸௌலபயததைககாட்ட, "ஆகில்கிடடுவோம" எனறுபாரா, "ஒருகுணுதிக்யமேயோ! வேண்டுவது, நம்மால்வரும்குணமு மவனுக்குவேண்டா" என்றகலப்புக, "உமமால்வரும குணுதிக்யமேயன்றோ! வேண்டாதது, உம்மால்வரும நான்றுன்வேணுமோ வேண்டாவோ!" என்று - (நீரயோக்யரென்றகலுகிறது - ஸததாஹாநி, கிட்டுவது - ஸத்தாதாரகஙகாணும். ஆனபின்பு) நீரயோக்யரெனறகலுமதிலும் ஸமஶ்லேஷிககிறது திருவாய்பபாடியில வெண்ணெயோபாதிநமககு தாரகஙகாணும்; இனி நீரகலில் திருவாயபபாடியில வெண்ணெய்விலககினுா புக்கலோகமபுகுவீாகிடீர்; நீரகலுமது நமககு ஸத்தாஹாநி" எனறு, [மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்] [மிதரபாவேநஸம்பராபதம்] என்று - அவனபக்கலுளளது போட்கனுகவுமாம, நாமவனைவிடிலுளோமாகோமெனறு சோத்துககொணடாறபோலவும், "பந்துவதம்பணணிஜீவிக்கபபார்க்கிறிலேன்" என்றவாஜ்ஜுநனை, "கரிஷ்யேவசநந்தவ" (கரிஷ்யேவசநந்தவ) என்னபபண்ணினாற்போலவும், தம்மைவருநதியிசைவிதது ஸம்ஶ்லேஷோந்முகனுனபடியே ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைககட்டினுனென்கிறுர்........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

* வளவேழுலகுப்ரவேஶம். முதற்றிருவாய்மொழி தொடங்கி ஸர்வ (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அநுபவகாப்பப்ரோபதேஶ ப்ரக்ரியையாலே யருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாஶ்ரயிப்பாராகிறதயாதி) ஒருகுறையில்லையென்றது - "[illegible]" என்றதின் தாத்பர்யம். புருஷோத்தமனென்றது - "பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன்" என்றதின் தாத்பர்யம். பலத்தோடேவ்யாப்தமென்றது - "அகல்கில்லேன் இறையுமென்று" [?] விடும்பொழுதெண்ணே" என்றதின் தாத்பர்யம். * அஞ்சிறையமடநாராயிலே, பலத்தோடே வ்யாப்தமாயென்றது - "ஏழுலகத்தவர் பெருமான்" என்றதைப் பற்ற. "திருவடியாலத்தாயோன்" என்றதைப்பற்ற (ஶ்ரீலவானென்றது)

கிழத்தயபி நிவிஷ்டராயத்துவிட்டவரிப்போதகலுவானென்னென்ன (நிழ்கலங்கியித்யாதி) இரண்டுமுண்டோவென்ன (மயாவித்யாதி) பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமென்றது - ஜ்ஞாநமும் பக்தியுமென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (ஆதபரோஷணேத்யாதி) நோவுபட்டவிடோமாகாதே யித்யாதிக்கு - "அளவியன்ற" என்கிறபாட்டிலே ஹ்ருதயம். அனாத்ருலையத்தலைத்தலையென்றது - "ஶ்ருஹ்ஸ்நேஷா ஓல்ப ஶயாதமுநயாநः" என்றதைப்பற்ற. "வாஞ்ஞெரிநிறையையருவினையேன்" என்றதைப்பற்ற (அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும் தம்முடையஸ்வரூபத்தையுமென்றது) "ஸாக்ஷீஹவெயா, துःஃகீஶாஹஏவம்" (ஸாக்ஷீபவேயம், துःகீமாபூவம்) என்றன்றோ லோகப்ரதிதி, இப்படி ஸ்வவிநாஶத்தை யிசைவாருண்டோவென்ன (ஶோஷிக்கித்யாதி)

இதுக்கநுஷ்டாநம் பெருமாளுக்குமித்யாதி) தேவதூதன்-சதுர்முகதூதனான யமன். தகைந்து - நிஷேதித்து. உத்தர ஶ்ரீராமாயணே ஷட்சத்தமேலக்ஷமஞ்ஜாத்தம், "யதிஶ்ரீதிः" (யதிபரீதிः) இத்யாதி. பராதரி - பரீதிः. ஶிஷ்யதாஸயோः - அநுக்ரஹ இதிபேதः

தத்ராவாஷட்சத்வாரிம்ஶ, (நகலவத்யைவஸௌமித்ரோஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே । த்யஜேயமராகவமவம்ஶ பாதத்ராமாபரிஹாஸ்யதி) பர்த்ராவமஶ ராகவமமாபரிஹாஸ்யதீதி வீஜதநதவஜேயம இத்யந்வயः. பாதத்தாவான பெருமாளுடைய வம்ஶத்திலே பெருமாளை லோகமானது, இருந்ததேகுடியாகவிடாதே யிருக்குமென்று நான் ஜீவிதத்தைவிடாதே யிருக்கிறேன். நான் ஜீவிதத்தை விட்டால் பெருமாளை லோகம் த்யஜிக்குமென்றுகருத்து. "ஓஹாக்ஷ்த்ராமெ" (ஓஹாஞ்நயாகே) என்றிறேதாது. பிராட்டிக்கு ஜீவிக்கையேவிநாஶம்.

அகலும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (ஊருணியிலேயித்யாதி) ஊருணி-ஊராகவிநியோகங்கொள்ளுகிற தடாகம் ஊருணிக்கு ப்ரதிகோடியாக "வாசத்தடம்" "மரதகமணித்தடம்" என்றதநுஸந்தேயம். "அம்ருதத்திலே" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடியாக - "ஹதஜெவாஶ்ருதம்ஜுஷ்ஷா" (ஏததேவாமருதம்த்ருஷ்ட்வா) என்றதநுஸந்தேயம்.

(அதிக்ருதாதிகாரமாகாதே) யோக்யரே ஆஶ்ரயிக்கலாம் வஸ்துவாமே யென்றபடி. அடிப்படுகை - சாடு. அதாவது - ப்ரஹ்ருதமாகை. திருவடிகளிற்பட்டுக் கிடக்கிறதென்றுமாம்.

“ ஸதியஸ்திணியஸ்ராஸ்திந்ருந்தே ” (ஸதிதாமிணிதாமாஸ்சிநதயந்தே) என்றதைப்பற்ற (குணமுமவனுக்கு வேண்டாவென்றது) பின்னையுமகலப்புக வென்றது - “ அடியேன சிறியஞானத்தன் ” என்றதைப்பற்ற. இசைவித்தமைக்கு தருஷ்டாந்தவயம (மிதரபாவேந கரிஷ்யேவசநந்தவேதயாதி) யுததகாண்டே அபயப்ரதாநபரகரணே, “ மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத்கர்ஹிதம் ” (மிதரபாவேநஸம்ப்ராப்தநதயஜேயமகதஞ்சந । தோஷோயதயபிதஸயஸயாதஸதாமேததகாஹிதம்) இதாஸவஷடாதமே, “ நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூமயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே । நமோ நமோ(அ)நந்தமஹாவிபூதயே ” (ஷஷ்டோமோ ஹஸ்ஸம்ருதிலபதா தவதபாஸாதாநமயாச்யுத । ஸ்ததிதோஸமிதஸநதேஹஃகரிஷ்யேவசநந்தவ) போட்கன - காபட்யம். “ சாநதவிருவலவினை ” இதயாதியைபபற்ற (ஸம்ஶ்லேஷித்தத்த நிலைகட்டிருனென்றது) ... . *

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி,

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்
களவேழவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வாவெனபன்பின்னையும
தளவேழ்முறுவறபின்னைக்காய்வல்லானாயாதலைவனை
யிளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பனினைந்துநைந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

ஸர்வலோககாரணபூதனாய, அயாவருமமராகளதிபதியானவெம பெருமானை அத்யந்தஹீநனான நானென்வாயாலே களவேழவெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன ; அதின்மேலே - பின்னையும, நிரதிஶயஸௌந்தாயாதி குணங்களையுடையளான நப்பின்னைபபிராட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள்குலத்தோடு ஶத்ருஶமானகுலத்திலே வலியையுடையரான வானாயாதலைவனாய வந்துபிறநதருளி, இளவேறேழுநதழுவியவெந்தாய் என்றுசொலலுவன ; சொல்லுமிடததில், குணங்களையென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன் ; என்னவதிகிருஷ்டனோ ! என்னவயுக்தகாரியோ ! என்றுகொண்டு தம்மைநிநதிதது, அவன்குணங்களையிப்படிசொல்லிவைக்கிற தவன்பக்கலிலே யெனக்குளள நிரதிஶயஸ்நேஹமாகிறபாபமிறேயென்று நோகிறார்.

பரமபுருஷார்த்தமான பரமபுருஷவிஷய ப்ரேமத்தைப பாபமென்று சொல்லுவானெனனென்னில் ; து:கஜநகமானது - பாபமாகையா

லும், எம்பெருமானுக்கவத்யமவருகை - தமக்கு துஃகமாகையாலும், தம்முடையவாயாலே அவனைப்பேசுகை யவனுக்கவத்யமாகத்தாம் கருது கையாலும், இப்படி யவனுக்கவத்யமாகையாலே தமக்கு துஃகரூபமான விபேசசை தத்விஷயஸ்நேஹமானது விளைவிக்கையாலும், தமக்கவ னபக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தையே பாபமெனகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், அமருதத்திலே நஞ்சைககலக்குமாபோலே ஸர்வ ஜீவா துவான ஸர்வேஸ்வரனை யெனகரணத்ரயத்தாலும் தூஷிதத்தேனெனகிறார்.

வளம - வளவிதான. ஏழுலகின - ஏழுலகத்துக்கும். முதலாய - முதலா ன. வானோா - வானவர்க்கு. இறையை - இறையான வுபயவிபூதிநாதனை. அருவி னையேன - சழிக்கவரிதான பாபத்தையுடையனான நான. நினைந்து - என னெஞசி லேநினைத்து. நைந்து - ஶரீரமும கட்டுக்குலைந்து. களவேழ் - களவுகிளம்பும் படியாக. வெணணெய் - வெண்ணெயை. தொடுவுண்ட - ஒளித்துண்ட. கள்வா - கருதரிமனே. எனபன - எனற தாயாாபாசுரததைசசொல்லுவன். பின்னையும-அ துக்குமேலே. தளவு - முலலை. ஏழ - தோன்றும்படியான. முறுவல் - முறுவலை யுடைய. பினனைககு - நபபினனைபபிராட்டிக்கு. ஆய் - உனனையாக்கிவைதது. வ ல - பரபலரான. ஆனுயா - கோபாகரு. தலைவனுய - தலைவனுய்வந்து. இளம்-இ ளமையாலேசெருக்கின. ஏறு - எருதுகள. ஏழும - ஏழையும. தழுவிய - அபிமத ஸமஶ்லேஷாததமாகையாலே யுகந்து தழுவிமுடிதத. எநதாய - என்ஸ்வாமியே. எனபன - எனறு அபிமதை பாசுரததைசசொல்லுவன.

ஏழுலகினமுதலாயவானோரென்று - "அஸதரபூஷணதயாயக்ரமத்தாலே ஸூரிகளுடைய ஜநககாரணதவஞ சொலலுகிறது" எனறுஞசொலலுவாகள. இ வவிடததில, வினையெனறு - அததலைக கவதயகரமாமபடி தமமை பகவதவிஷய ததிலே மூட்டுகையாலே அநிஷடாவஹையான பகதியைச்சொலலுகிறது. தளவு- முலலை. "இனைநதுநைநதே" எனறு பாடமாய, "இனைதல - வருந்துதல." எ னறுஞ சொலலுவாருமுளா . ...*

ஈடு - முதற்பாட்டு

நித்யஸூரிகளுக்க கநுபாவயனானவனை யென்னுடைய மனோவாக் காயங்களாலே தூஷிதகேனெனகிறார்.

(வளவேழுலகித்யாதி) வளவிதான ஏழுலகென்று - லீலாவிபூ தியாய், "வானோரிறை" என்கையாலே - நித்யவிபூதியைச சொல்லிற் று ய, இப்படி யுபயவிபூதிநாதனைக்கிடீா ! நானழிக்கப்பார்த்தேதனகிறார். வளவியனாய, ஏழுலகுக்கும்முதலாய், வானோரிறையாயிருக்குமவனையெ ன்று, அவனறனக்கே விஶேஷணமாகவுமாம ; வளவியராய, ஏழுலகுக் கும் முதலாயிருக்கிறவானோரென்று, நித்யஸூரிகளுக்கு விஶேஷண மா

கவுமாம். இவர்கள் வளவியராகையாவது - பகவதநுபவத்தில் குஶலராகை. அஸ்த்ர பூஷணாத்யாயத்திலே, ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தாலே ஜீவஸமஷ்டியை தரிக்குமென்றும், ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை தரிக்குமென்றும்சொல்லாநின்றதிறே. (வானோரிறையை) தேஶிகராகையாலே துறையறிந்தே யிழிவார்கள். "ஸ்வாமீ" (ஸ்வாமி) என்றேயாயிற்றிவர்களுக்கு ப்ரதிபத்தி. "வானோரிறையைச்கள்வாவென்பன" என்னவாயிற்று நினைத்தது; தொடங்கினவாக்யம் பூரிப்பதற்கு முன்னே தம்மையநுஸந்தித்து "அருவினையேன்" என்கிறார்.

தார்மிகனாயிருப்பானொருவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூதனாய், க்ருஹத்திலே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸத்த்வம் தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே அநுதபிக்கிறார். (அருவினையேன்) இப்போது "அருவினையேன்" என்கிறது - "கள்வா" என்கைக்கடியான ப்ரேமத்தை. அத்தை "அருவினை" என்கிறார், "அநிஷ்டாவஹம் - பாபம்" என்றிருக்குமவராகையாலே. (கள்வேழ்தயாதி) களவிலேவேழ்க்கையுடையனாய-அபிநிவிஷ்டனாயென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, களவுஎழும்படி - களவு ப்ரஸித்தமாம்படியென்னவுமாம். களவுப்ரஸித்தமாம்படி, வெண்ணெயைக்களவுகண்டமுதுசெய்த க்ருத்ரிமனேயென்பன். இத்தால் - பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிசொல்லும் பாசுரத்தைக்கிடீர்! சொல்லிற்றென்கை. என்பனென்றது - சொன்னேனென்றபடி.

(பின்னையும்) அதுக்குமேலே.

(தளவிதயாதி) பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிக்கு மறைத்தவற்றையும் வெளியிடும்படி யபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி பாசுரத்தையுஞ்சொன்னேனென. (தளவேழ் முறுவல்) நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய தந்தபங்க்தியைக் கண்டவாறே முல்லையரும்பு ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை நெஞ்சிலே; கவயத்தைக்கண்டவாறே க்ருஹத்தில் கோ ஸ்ம்ருதிவிஷயமாமாபோலே. (தளவெழும்படியான முறுவல் என்னவுமாம். அதாவது, எழுகை - போகையாய், தோற்றுப்போம்படியான முறுவல்.) "பல்லுக்குத்தோற்றபணிமுல்லை" என்னக்கடவதிறே. (பின்னைக்காய்) நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸ்மிதத்திலே தோற்று அவளுக்குத் தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கினான். (வல்லானாயர்தலைவனாய்) "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா:" (க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா:) என்னுமாபோலே, அவனைப்பற்றி நாட்டை யழித்துத்திரியும் மிடுக்கைப்பற்ற "வல்லானாயர்" என்னவுமாம்; அன்றிக்கே, ஆனாயர் வலியதலைவனாய்; அதாவது - உடம்பிருக்கத் தலைகுளித்தும், தலையிருக்கவுடம்பு குளித்துமிறே திரிவது; கார்த்

திகை புதியதுக்குக குளிததராகளாகி ஒவனதுவும செய்யாதே யிடைத் தனத்திலே யூனறி நிறகும்படி யைசசொலலுதல. இபபடி யிருககிலல்ல து பெண்கொடாாகளிறே'பிடையா, " க-மெநவஉ-ஸீ " (குலேநஸ தருஸீ) என்னககடவதிறே " த-ஓ/ஸீவெயொவ-தாம்" (துலயஸீ லவயோவ்ருததாம) எனறிரணடுதலையும் குறைவறறிருகக, எருதுகளை முன்னிடட.வன்னெஞ்ச ரென்னவுமாம. (இளவேறு) மருத்யுஸமமா யி ருநதுள்ளருஷபஙக ளேழையுமூடடியாக வொருககாலேதழுவினன். அ நநதரம அவளைலபிககையாலே அவளமுலையிலே யணைந்தாறபோலே யி ருககையாலே (தழுவியென்கிறது) (எநதாயென்பன்) எருதேழடாத த செயலுககுததோறறுநப பினனைப்பிராடடிசொல்லும் பாசுரததைச் சொனனேன். உகதிமாதரமேயோ (நினைநது) நெஞ்சாலும்தூஷித்தே ன். அவவளவோ (நைந்தே) பிறாறியுமபடி சிதிலனய் காயிகத்தாலும தூஷிததேன.

வளவேழுலகித்யாதிககு " அயர்வறுமமரர்களதிபதி " என்றேன் " எததிறம, என்றேன " பிராடடிமாாதமையை ப்ராப்தனுயத்துது விட் டேனெனறவறறுககநுதபிககிறுா. நினைந்துநைந்துவளவேழுலகின் முத லாயவரனேரிறையைக களவேழ்வெணணெய தொடுவுண்டகள்வாவெ னபன; பினனையும், தளவேழமுறுவல பினனைக்காயவலலாயை தலைவ னய்இளவேறேழுநதழுவியவெநதாயென்பன் ; அருவினையேன் என்றந வயம... ... .*

ஜீ ய ர் அ ரு ம் ப த ம்.

முதறபாட்டு. (வளவேழுலகிதயாதி) " வானேரிறையை, நினைந்துநைந் த. எனபன, " எனறபதங்களைககடாக்ஷிததவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கிதயாதி)

" வளம " எனறது - ஏழுலகுககு மீஶவரனுககும ஸூரிகளுக்கும விஶே ஷணம். " வளவேழுலகின முதலாயவானேரிறையைககளவாவெனபன் " எனற துககுபாவம (வளவிதானவிதயாதி) வளபபம - கடடளைபபாடு. ஈஶ்வரன வள விபனுகையாவது - ஸவருபாதி வைலக்ஷண்யததை யுடையனுகை,. ஸூரிகளுக்குவ ளபபம் - பகவதநுபவசௌஶலம.

நிதயஸூரிகளுககு ஜகதகாரணதவமுணடோவெனன (அஸ்த்ரபூஷணேத் யாதி) பாதமேமஶே தவாவிம்ஶோ " ஆத்மாநஸ்ய ஜகதொநிர்லெப மகுண மலம் । பிபர்தி கௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம் பகவாந்ஹரி: । ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்தாநமயம் அநந்தே ஸமாஶ்ரிதம் । ப்ரதாநம் புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே " (ஆத்மாநமஸ்யஜகதோநிர்லேபமகுணமலம் । பிபாத்திகௌ ஸ்துபமணிஸ்வருபம்பகவாந்ஹரி: । ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்த்தாநமயமநநதேஸமாஶ்ரிதம் ।

பரதாநமபுத்திரப்யாஸதே ஜந்ரூபேணமாநயே) இநயாதிநரஷடவயம. லோய பூதிககு காரணதவததைசசொலலி, நிதயஸூரிகளுககு ஸவாமியாகசசொனனதுக குபாவம (தேஹிகரிதயாதி) விவரணம ஸவாமியிதயாதி)

வாநேறிறையைககளவாவென்ப னருவினையேன எனனவேணடியிருகக, இஙஙனசொலலுவானெனனெனன (வாநேறிறையையிதயாதி) " களவாவென பனருவினையேன " எனனவாயிறறு நினைததததெனறபடி. தருஷடாநதம் (தாயி கனுயிதயாதி) பரேமததைபபாபமெனனலாமோவெனன (அததையிதயாதி) அதாவது - அகலுகை யிஷடமாயிருகக, பரேமமகலவொடடாமையாலே அததைப பாபமென்கிறுரெனறபடி.

* (களவிலேவேழக்கையுடைய) களவு - களவிலே. வேழ - வேழகைக, தொடுவுணட - களவுகணட. தவிதியாநததததில - " ஏழ " எனறநீடடினதைக குறுககி, எழும்படியெனறபடி. எழுமபடி - பரஸிததமாம்படி. " கருதரிமன " எனறுநிநதிததது தபிககிருரோவெனன, அஙஙனலலவென்கிருர (இததாலிதயாதி)

அததையுமசொனனேன இததையுமசொனனேன் எனனவமைநதிருகக, " பின்னையும " எனறதுககுபாவம் (பரிவுடையவிதயாதி) பரிவு-ஸ்நேஹம். நபபின்னைபபிராட்டிபாசுரமாவது- " இளவேறேழுநதழுவியவெநதாய " எனறது. தளவு - முலலை. " மௌவலும தளவும முலலையாகும் " எனனககடவதிறே. அநயதாஸாதநய ஸம்ருத்யயோக ஸநகையைதருஷ்டாநதமுகேந பரிஹரிககிருர (தளவேழமுறுவலிதயாதி) முறுவலெனறது - ஸமிதமாய, அததாலே-தநதபஙகதியை சசொலலுகிறது. எழுகையாவது - ஸம்ருதிவிஷயமாகை. ஸதருஸமாகையாலே ஸமருதிஹேதுவாகிறது. நெஞசிலே - கருஷ்ணனநெஞசிலே. கவயம - காட்டிலே திரிகிறமனை. !அது-பசுபபோலேயிருககும். முலலையரும்புபலலுககுபமாநமோவெனன (பலலுககிநயாதி) " ஆய " எனறதுககுபாவம (நபபின்னையிதயாதி)

வன்மைஆனுயாககு விஶேஷணமாய, அததைதவேதா காடடுகிருர " கருஷ்ணாஶ்ரயா:இதயாதியாலும, துலயஶீலேதயாதியாலும) மஹாபாரதே, " க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா: । க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா: " (க்ருஷ்ணாஶ்ரயா:கருஷணபலா: கருஷணநாதாஶ்சபாணடவா: । கருஷண:பராயணமதேஷாமஜயோதிஷாமிவசநதரமா:) ஸுநதரபாஹுஸதவே, " ஹம்ஸாந்தரே ராஜந்ருபத்க்ருஷ்ண ஹாவெநௌ தாரௌவபிதாரௌவகுலேஅபிதவே । ஏககூஷணாநுக்ருஹீதவத்பல நீளாகுலே நஸத்ருஶீகிலருக்மிணீச " (ஹேஸுநதராகதராஜநமநிகருஷணபாவேதவெளமாதரௌசபிதரௌசகுலேஅபிதவே । ஏககூஷணேநதநுகருஹீதவத்:பலநதேநீளாகுலேநஸதருஶீகிலருக்மிணீச. " வனமைதலைவனுககு விஶேஷணமானபோது (அனறிககேயிதயாதி) (காததிகையிதயாதி) எலலாரும காததிகைககுக் குளிபபாரகள. புதுநெல்லுவரும்போது மஙகளஸநாநம்பணணி யிஷடதேவதைக்குப்பொஙகலிட்டு பநதுககளும தாஙகளும புஜிபபாகளிறே ; ஆகையாலே காததிகைககும் புதியதுககுமெனறபடி. " புனததினைககிளளிப்புதுவவிககாட்டியுன்பொன்னடிவாழக " என்னக்கடவதிறே. புதியது - புதுச்சோறு. ஆக, வன்மையாவது - இடைததனததிலே பூனறிநிறகை. இதுககு பரயோஜந மேதென

ன (இப்படியித்யாதி) இடைத்தனத்திலே பூணற்றிருக்குமோவென்ன (குலேநஸத்ருஶீத்யாதி) ஸங்க்ரகாரணடேஸீதாமத்ருஷ்டவாஹநமதோவிசார:, "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா" (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாந் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோர்ஹதி வைதேஹீந் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா.)

ஊட்டியென்று - கழுத்தாய், ஏழுகழுத்தையு மொன்றாகக் கூட்டித் தழுவினென்றபடி. அடாததென்னுதே, "தழுவி" என்றதுக்குபாவம் (அநந்தரமித்யாதி) என்றாய - என்ஸ்வாமியே.

அடிதொடங்கிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (வளவேழித்யாதி) (வளவேழுலகித்யாதிக்கு) "வளவேழுலகு" என்கிறபாட்டிற் சொன்னபடிக்கு. "என்பன" என்றருதபிக்கைக்கப்படி கிழ்ச்சொன்னதோ வென்ன (அயர்வறுமித்யாதி) "பிராட்டிமார் தன்ஸமையை பராபத்துய" என்கையாலே - நப்பின்னைப்பிராட்டி சொன்னவார்த்தையுஞ் சொன்னேனென்று ஸித்தம். "அருதபிக்கிறா" என்றது - "அருவினையேன்" என்றதைப்பற்ற. "வானோரிறையை" என்றதுக்கு - முதற்றிருவாய்மொழியிலே நோக்கு. "கள்வா" என்றதுக்கு - பத்துடையடியவரிலே நோக்கு. "ஏறேழுந்தழுவிடவெந்தாய" என்றதுக்கு - அஞ்சிறையமடநாரையிலே நோக்கு. "வானோரிறையைக் கள்வாவென்பன" என்றேகவாக்யமாகக் கிழருளிச்செய்து, இங்கே, "வானோரிறையென்பன கள்வாவென்பன்" என்று ப்ரத்யேகமாக வருளிச்செய்கையாலே இதுவுமொரு யோஜனையென்றுகண்டுகொள்வது.

பாட்டுக்கந்வயம் (நினைந்தித்யாதி) (ஹேஸந்த்ரோத்யாதி) வாரீரழகரே, க்ருஷ்ணாவதாரமான வொருஜந்மத்தனிலே யிரண்டுதாயமாரையு மிரண்டு தமப்பன்மாரையு மிரண்டுவம்ஶத்தையும் ஒருக்ஷணகாலத்திலே பரிக்ரஹித்தவும் கருபலம் - குலத்தோடொத்திருக்கிற நப்பின்னைப் பிராட்டியும் ருக்மிணிப்பிராட்டியும். இத்தால - கோபஸஜாதீயனாகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்தருளிற்று, க்ஷத்ரியஸஜாதீயனாகையாலே ருக்மிணிப்பிராட்டியை லபித்தருளிற்றென்றபடி... ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரும்
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமைமாசூணாதோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நினைந்து) நீயொன்றிறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற்ற மத்தனையல்லது, எனக்கவத்யமாமோவென்னில்.

ஜாதிகுண வ்ருத்தஜ்ஞாநாதிகளா லுத்கருஷ்டரான ப்ரஹ்மேசா நாதிகள பலரும, ஸநகாதியோகிகள பலரும கலயாணமான வுபகரணங களைகொண்டு பரமபகதியுகதமாக வுனககடிமைசெயதாலும, நிகிலபுவந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதிகளைப் பண்ணினாலும, குறியழியாதேயி ருக்கிற திவ்யஸஙகலபாதி கலயாணகுணஙகளையுடையையாயிருந்த வுன் பெருமை மாறுங்காதோ ஆஶ்சாயபூதனே; ஆனபினபு ஸர்வப்ரகார நிக ருஷ்டனான நானுனக கடிமைசெய்தா லதுனககவதயமா மென்னுமிடஞ் சொலலவேணுமோ; ஆதலால நானுனக கடிமைசெயத விதுவு மத்யந் தாயுகதம், இனி யடிமைசெயகையுமயுக்தமாதலா லுனக்கடிமை செய வேனலலேனென் றகலுகிறார்...... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், உமமுடைய ஸம்பநதம நமககவதயகர மாவானென்னென நி ஶ்வராபிராயமாக, எனனளவேயோ, விலக்ஷணரான தேவாதிகளும் அநயபர யோஜநஸமாதியாலே பரேமயுகதரா யாஶ்ரயிககிலும ஸாவகாரணபூதனான வுன னுடைய விலக்ஷண மாஹாதமயததுக்கு மாலிநயகரமனறோவென்கிறார.

இமையோா - அநுபவததி லநிமிஷரான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும. முனிவ ரும் - மநநஶீலரான ஸநகாதி பரமருஷிகளுமான. பலரும - அஸஙகயாதபுருஷ ாகள. நினைநது - உனகுணங்களை நெஞசாலே யநுஸநதிதது. நைநது - அததாலே ஶரீரஶைதில்யம்பிறநது. உளகரைநது - மநஸ்ஸூகட்டுகுலைநது. உருகி - நீரப பணடமாய்க்கொணடு. புனைநத - இபபடி தாதாத்விகமானபரேமவிகாரததோடே தொடுககபபடட. கணணி - மாலை. நீா - அாகயாத்யுபயோகிஜலம் சாநதம் - சா நது, இபபடியிவறறை. புகையோடு - அகிறபுகையோடே கூட. ஏநதி - யாவதங கீகாரம தரிதது. வணஙகினால - அஙகீகாரோபகார ஸமருதியாலே வணங்கினால். மாயோனே - ஆஶ்சாயமான விலக்ஷண விபூதியுகதனே. ஸ்ருஷடிதஶையிலே த யமாந மநாவாயககொணடு. நினைநத - சிநதிககப்பட்ட. எல்லாபபொருள்களுககு ம் - ஸமஸதபதாரததஙகளுக்கும. விததாய - உபாதாநகாரணமாய. முதலிறசிதை யாமே - ஸ்வரூபவிகாரம பிறவாதபடி. மனம - மநஸஸாலே. செய - செயயபப ட்ட. ஞான .. - ஸஙகலபரூப ஜஞாநததை யுடைய. உன - உனனுடைய. பெரு மை - .. .. மயானது மாசூணாதோ - மலிநமாகாதோ.

அகாமஶ்யவிபூதியாலே ஆராதிதஙான வுனனுடைய பெருமைககு, அதி ஶயிதரேயாகிலும் அவிதயாதயுபஹிதருடைய ஆராதநம மாலிநயகரமெனறுகரு திஙகும் " இனைநது " எனறு பாடஞ்சொலலுவா....... .. . .*

௩ - இரண்டாம்பாட்டு.

நெஞ்சாலேநினைநதும், வாயாலேபேசியும், நைந்தும், தப்பசசெ ய்தேனென்றாகில்; தபபசசெய்தேனென்றவிடம் தப்பசசெயதேனென கிறாரில்லை. சண்டாலன் "ஒத்துபபோகாது" என்று தான்சொல்லபபெ றுமோ, அப்படியேயன்றோ! நானயோக்யனென்றகலுகையும; பரேமாா

த்ரசித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளன்றே! அதுதானசொல்லபபெறுவார் “நா னதப்பசசெயதேன்” என்றகலுமதில, கிடடிநினாறு பரிமாறுவதுநன்றன றே' என்று, கீழ்நின்றநிலையையும நிருதிததுககொண்டகலுகிறார்.

(நினைந்தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள, ஸமாராதநததுக கொருப்படும் போது, திருமாலைதொடககமானவுபகரணஙகளைசசமைததுககொண்டா யிறறிழிவது. நாமிவறறையுஙகொண்டுசென்றால நமமைககுளிரககடாக்ஷி ககககடவனே, ‘ஶீதகூ - ரேதிவக்ஷ்யதி’ (மாமகரூரேதிவக்ஷ்யதி) எ னகிறபடியேநமமையினவக்கடவனே” எனறிஙஙனே முந்தறநினைப்பார் கள. அநநதரம, தரிததிருககமாட்டாதே சிதிலாந்தஃகரணராவாகள. (உ ள்கரைநது) நையுமதுஸ்ததால மௌனனுமபடியுள் கரைவாகள. பினனை யோரவயவியாககியெடுக்க வொண்ணுதபடிமஙகுவர்கள. இபபடிபடுகிற வாதாஙகளாரென்றால் (இமையோர்பலரும்முனிவரும்) பரஹ்மாதிக ளும் ஸநகாதிகளும். இவாகள ரஜஸ்தமஸ்ஸுககளாலே யபிபூதரான போது பண்ணும்துர்மானம கனததிருக்குமாபோலேயாயிற்று ஸத்வம்த லையெடுத்தபோது பகவதகுணாநுபவமபணணி சிதிலராமபடியும். இபபடி பரேம ஸ்வபாவராகையாலே தொடுகுமபோதுதொடஙகி, “அவனித் தைககண்டருளககடவனே', சாத்தியருளககடவனே!” என்றுஸாதரமா கத்தொடுததமாலை. ஸமாராதநோபகரணமாறுகைக்கு அாக்யங் கொடுகைககாக வுண்டாககினஜலம். அநநதரமசாததியருளுவதாகச ச மைதத சநதநாதிகள. தூபஙகணடருள வுணடாககின அகிற்புகை. இவை தொடககமானவற்றை தரிததுககொணடுவந்து, நிர்மமராயததிருவடிகளி லே விழுவர்கள. (ஏநதிவணஙகினால்) அவனிவைகொண்டுகாரயஙகொ ளளுமதிலும, “அவனுககு” எனறுதரிககுமதுவே பேருயிருக்குமிவர் களுககு; “சூடடுநனமாலைகடுயனவேநதி” எனனுமாபோலே. அவன் முனிவைகொணடு காரயஙகொளளுமதிலும், இவாகள் தரிததுக்கொண்டு நிற்ககாணுமதுவே பேருகநினைததிருககும; பாவபநதமிரண்டு தலைக்கு மூண்டிறே. வணஙகினால - “உன்பெருமைமாசூணாதோ” என்கை.

(நினைநதவித்யாதி) மேலே, “மனனுசெயஞானம” என்றுஸங் கல்பரூபஜ்ஞாநததைசசொலலா நிற்கச்செயதே, “நினைநத” எனகிறவி துககுக கருத்தெனனென்னில; தேவாதிகாரயமாயககொண்டு விஸ்தருத மானதடஙகலுமழிந்து, “ஸதேவ (ஸதேவ) எனறு வ்யவஹரிக்கவே ணடுமடியானவன்று, புத்ரபௌதராதிகளோடே ஜீவிததவன் அவர்களை யிழந்து தனியனானல தன்தனிமையையநுஸந்திதது வெறுககுமாபோ லவும், தேஶாந்தரகதனான புதரனை மாதாபிதாக்கள் நினைககுமாபோலவு ம, இவறறினுடைய இழவையநுஸந்திபபதொரு அநுஸநதாநமுண்டு; அத் தைசசொலலுகிறது. (நினைந்தவெலலாபபொருள் களுக்கும விததாய)

"நினைத்தல-கலத்தலும, கூட லுமாய, ஸதவஸ்த்தமாய்த் தன்னுடனேகூடிககிடககிற ஸகலபதாாததஙகளுககும காரணமாய" எனறு பிளளையமுதனாா நிர்வஹிப்பா. அன்றியே, இபபடிதன றிருவுளளததாலே விஷயீகரிககபபட்ட ஸகலபதாாததஙகளுககுமகாரணமாய. (முதலிலசிதையாமே) அவற்றையுணடாககசசெயதே தானனதன்மையிற் குறைவாராதபடியிருககும மருதபிணடம கட-ஸராவாதிகாாயமானவாறே விசிஷடாகாரமஙசிககும, இங்கதிலலை, நாட்டில காாயஙகளை யுண்டாககுவதான காரணததினபடியலல இவனபடியெனகிறது.

ஆனாலபினனை, ஸஙகலபமோ ! ஜகதகாரணம், ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிசிஷ்டபரஹ்மமனறோவென்னில்; ஆனாலும்காரணமாம்போது ஸஙகலபபூாவகமாகவேணும்; ஸஙகலபவிசிஷ்டம காரணமானாலும "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸயாம) எனகிறஸஙகலப பராதாநயததாலேசொலலுகிறது. இபபடியிருககிற ஸஙகலபரூபஜ்ஞாநத்தையுடைய, உன்பெருமையுண்டு-உன்வைலக்ஷணயம அது, இவாகள வணஙகினால மாசூணாதோ! "தன்ஸஙகலபததாலே ஸகலபதாாததஙகளையு முணடாக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனுககு, அவனாலேஸருஜ்யரானநாம்ஸபாஶிததரவய மஙகுத்தைககாஹமோ!" என்றுதந்தாமுடைய, அயோகயதையை யநுஸநதிதது, அகலுகைககதிகாரமுளளதவாகளுககன்றோ!; அதுகக்குத்தானா. (மாயோனே) பரஹ்மாதிகளையும் க்ஷுதரமநுஷ்யஸ்ததாநத்திலேயாகக வலலவுன்னுடைய ஆஸசாயமான வைலக்ஷண்யமிருந்தபடியென. நினைநதவெலலாப் பொருளகளுககும விததாயமுதலிற்சிதையாமே மனஞ்செயஞானததுனபெருமை, இமையோா பலரும முனிவருமநினைநதுநைநதுள் கரைநதுருகிப்புனைநதகண்ணிநீா சாநதமபுகையோடேந்திவணஙகினால மாசூணாதோமாயோனே. ... .*

ஜீயா அரும்பதம்

இரணடாம்பாட்டு. (நினைநதிதயாதி) வருததாநுவாதபூாவகமாக விபபாட்டுக்கவதாரிகை (நெஞசாலேயித்யாதி) தபபச்செயதே னெனகை தபபாமோ வெனன (சணடாலனிதயாத்) "இமையோாபலரும" எனறதைப பறற (பரேமாாதரேதயாதி)

"நினைநது" இதயாதிக்கு பீடிகை (ப்ரஹமாதிகளிதயாதி) "நினைநது, நைநது, உள்கரைநது, உருகி" எனகிற பதசதுஷ்டயததுககும கரமேணாததம (நாமிவறறையுமிதயாதி, மஙகுவாகளிதயாநதம) வினவு-பரஸநமபணண. மஙகுவா-ஶிதில்ராவா். பஞசமேமஸே ஸபததமே அகரூரமநோரதஃ, "யோநஃ ஶ்வஃ ப்ராயஶ்சித்ததிஸவஸ்திதாம் ஶௌவதீரநாஜமுதஜாஜ்ஞோ ஸமகரோதிவக்ஷ்யதி." (யோநதஃபருதிவீநததேமேகரஸ்தததிஸம்ஸ்த

திதாம்; ஸோவதீர்ணோஜகதீயாதேமாமக்ரூரோ இவ'க்ஷ்யதி.) முனிவர்க்கொழிய, தாமானிகளான இமையோர்க்கெப்படி கூடுமோவென்ன (இவர்களிதயாதி)

புளோதகண்ணிககாசதம (இப்படிப்ரமேயத்யாதி) ஸமாப்பிதனென்றதே "ஏநதி" என்கிற சென்னன்ன, தவேகாபரிஹாரம (அவனிவையித்யாதியாலு ம். அவனருனிவைகொண்டித்யாதியாலும) (சூட்டித்யாதி) சூட்டுகைக்குத்தகு தியான நலலமாலைகள - பரிமளநதங்களானவற்றை யேநதிக்கொண்டுநின்று. ஶே ஷபூதனுக்கொழிய, ஶேஷிக்கு சரித்ரர்ப்ரக்க காணுமது புருஷார்த்தமாகக் கூடு மோவென்ன (பாவபந்தமித்யாதி) இதுக்கநவய மெதுதோடேயென்ன (வணங் கினலித்யாதி)

"நினைந்த" என்று - ஸங்கலபரூபஜ்ஞாநத பூர்வபாவியாய், ப்ரளயகாலீ நமான வநுஸந்தாநவிஶேஷம சொல்லப்படுகிறதென்று முற்றினவாதசம். "து ஃவமேவைவணீஹவதி" (தமஃபரேதேவஏகிபவதி) என்கிற ஶ்ருத்யநுகு ணமாக, தன்னுடனேகூடி நிறகிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று தவிதியாதசம். "நினைந்த" என்றதின முற்றினவாத்தவிவரணம் (அனறியேபீசயாதி) மனஞ்செய் கையாவது-பஹுப்பவநஸங்கல்பம. நினைநதவென்றது-நினைக்கபபட்டவென்றபடி.

(தானுனதனமையிலிதயாதி) விஶேஷணபூத சேதநாசேதந கதஸ்வரூப ஸவபாவவிகாரஙகள விஶேஷ்யபூத பரமாதமஸவரூபததி லில்லையென்றபடி. அப் படிவருமோவென்ன (ம்ருதபிண்டமித்யாதி) விஶிஷ்டாகாரம் - பிண்டத்வவிஶி ஷ்டாகாரம. ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிஶிஷ்ட வஸ்துவுக்கு ஸூக்ஷ்மாகாரநாஶமுண்டே யென்ன (நாட்டிலிதயாதி) ஸவரூபவிகாராபாவததிலே தாத்பர்யமென்றபடி.

நினைநதவெல்லாபபொருள்களுக்கும் விததாயிருப்பதாய. முதலிற்சிறையா மேயிருக்கிற மனஞ்செயஞானமென்று - காரணத்வமும் அவிகாரிதவமும் ஸங்கல் பரூபஜ்ஞாநத்துக்கே விஶேஷணமெனகிற பக்ஷத்தைத திருவுளளமபறறி, அதிலு ண்டான ஶஙகையை யநுவதிதது பரிஹரிக்கிறா (ஆறறபினனை யிதயாதி) கார ணமாமபோது - ஸூக்ஷ்ம சிதசிதவஸது விஶிஷ்டமே காரணமாம்போது. ஸங்கல் பமாவசமாகவேணும - ஸஙகலபவிஶிஷ்டமாயககொண்டே யாகவேணும். ஆனால், ஸங்கலபவிஶிஷ்டஸவரூபததுக்கன்றோ காரணதவம, கேவல ஸஙகலபரூபஜ்ஞாந ததுககே காரணதவம சொல்லுவா னென்னென்ன (ஸஙகலபவிஶிஷ்டமிதயாதி) "தஜ்ஜணவாரஸ்வாத்து தத்வ்யபதேஶஃ" (தத்குணஸாரதவாதது தத்வ்யப தேஶஃ) என்றுமாபோலே யென்றபடி.

"மனஞ்செய" இத்யாதிககாததம (இப்படியிதயாதி) இமையோர்வண ங்கின் னுனபெருமை மாசூணுதோ" என்றததால பலிதம் (தன்ஸஙகல்பத்தாலே யிதயாதி)

பாட்டுக்கநவயம (நினைநதவித்யாதி.) ....*

மூன்றாம்பாட்டு

மாயோனிகளாயநடைகறறவானோர்பலருமுனிவரும்
நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற
றாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குமதாயோன்றானோருருவனே.

ஆறுயிரப்படி.

(மாயோனிகளாய) இப்படிதம்முடைய நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே எம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில தரிக்கமாட்டாமையாலே, "இவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகைக் குபாயமேதோ" என்று சிந்தித்து, தேவாதிஸ்த்தாவராந்தமான சதுர்விதபூதஜாதங்களுக்கும் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய மஹிமனாயிருந்துவைத்து, அநாலோசிதவிசேஷமாக ஸாவாதமாக்களையுமொக்க மாத்ருவத்ஸ்நேஹமாகரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தைக் காட்டியருள, அந்தகுணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய பரீதபதிஸபத்தாலே ஒருவனேதானேருருவனென்றவனைக் கொண்டாடுகிறுர்........ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிசயோதகாஷந்தோபாதி, தாரதம்யரஹிதமாக வெல்லாரோடுங்கலக்கும் நீர்மையுண்டென்று, அபேக்ஷஜ ஸம்ஶ்லேஷரூபமான லோகவிக்ரமணஸ்வபாவத்தை யீஶ்வரன் காட்டக்கண்டு விஸ்மிதராகிறுர்.

மாயோனிகளாய - விலக்ஷணஜந்மாக்களாயக்கொண்டு. நடை - தத்தநுரூபஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்தை. கற்ற - அறிந்திருக்கிற. பலரும் - பலவகைப்பட்ட. வானோர் - தேவர்களும். முனிவரும் - ருஷிகளுமாகிற. யோனிகளை - ஜந்துக்களை. நீபடையென்று - நீபடையென்று. நிறை - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக தத்துபயுக்த ஜ்ஞாநாதிபௌஷ்கல்யத்தையுடைய. நான்முகனை - சதுர்முகனை. படைத்தவன - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், எல்லாவறிவுக்கும்-அந்தப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்தசேதநர் ஜ்ஞாநங்களுக்கும். சேயோன-தூரஸ்தனான மேன்மையையுடையனாயிருந்து. திசைகளெல்லாம் - திருப்பக்ஷீதமான ஸமஸ்தலோகங்களையும். திருவடியால் - ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலே. தாயோன - அவற்றுக்கு நோவுவாராதபடி ஸ்பர்சித்தவனாய் அத்தாலே. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - தாரதம்யரூபமான எவ்வகையையுடைய எல்லாப்ராணிகளுக்கும். தாயோன - மாத்ருவத்வத்ஸலனான. தான - தான. ஒருருவனே - ஒருபடியாயிருக்கிறுனே. மேன்மைபோலேநீர்மையுமளவிறந்ததி' என்றுகருத்து....... . ... *

எடு-மூன்றும்பாட்டு.

நினைந்தும்பேசியும் நைந்தும் தப்பச்செய்தேனென்றுர் முதற்பாட்டில்; தப்பச்செய்தேனென்ற விடத்தப்பச்செய்தேனென்றுரிரண்டாம்பாட்டில; "நீநம்முடையமேன்மையைப்பார்த்து அங்ஙனநெகிழ்ப்போகாதே, நான்தாழநின்றெல்லாரோடும் பொருந்துமசீலகுணத்தையு மொருக்கால்பாரீர்" என்றுதிருவுலகளந்தருளின சீலகுணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, அத்தையநுஸந்தித்து, அகலமாட்டாதே அணுகவு மாட்டாதே, நடுவேநின்றறுவாய்த்துக்காலங்கழிக்கிறுர். அப்படிகாலங்கழிக்க வல்லரோஅவனை யொழியவென்னில; சீகலந்தசொனனினைந்து போக்கும்போது போக்கவல்லரே, சீலகுணநுஸந்தாநத்தாலே போகக்கலாமிறே.

(மாயோநிகளித்யாதி) மஹாயோநிகளாய - விலக்ஷணமானஜந்ம ங்களையுடையராய. தந்தாமுடைய அதிகாராநுரூபமான மர்யாதைகளுடு - ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள. அவற்றிலவந்தால் அறிவித்த ஸர்வேஸ்வரன்பக்க லிருகாலமட்டுச்சென்று கேள்விக்கொள்ளவேண்டாதபடி கற்றிருப்பரான வானோர்பலரும முனிவருமானயோனிகளை. அவர்களாகிறார் - ஸப்தர்ஷிகள், தஸப்ரஜாபதிகள், ஏகாதஸருத்ரர்கள, த்வாதஸாதித்யர்கள், அஷ்டவஸுக்கள. என்றிப்படி சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள ஜநமஙகளையுடையரானவர்களை நீபடையென்று, மூந்தறசதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். "யோ ப்ரஹ்மாணம்விதயாதி பூர்வம்" (யோபரஹ்மாணமவிததாதிபூர்வம) எனகிறபடியே பரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்து, "இவ்வருந்துண்டர்னகராயவர்க்கத்தை நீயுண்டாக்கு" என்றுவிட்டால, ஸர்வேஸ்வரனைக்கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி துபப்ரவுடையனுகையாலேபூர்ணனுன சதுர்முகனைப்படைத்தவன. (சேயோனெல்லாவறிவுக்கும) அவ்யவதாநேந தன்பக்கலிலேபிறந்து, தானேதுவிக்கவோதி, அவற்றாலேஜஞாநத்திலகுறைவற்றிருக்கிற பரஹ்மாதிகளுடைய ஜஞாநத்துக்கும் தூரஸ்த்தனுயிருக்கும். (

(திசைகளெல்லாம்திருவடியால்தாயோன்) எத்தனையேனு மதிஸயித ஜஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும தூரஸ்தனுயிருந்துவைத்து, தானேதன்னைக்கொடுவந்துகாட்டுமென்று வருத்தமறக்கொடுவந்துகாட்டும. திக்குக்களோடேகூடின பூமிப்பரப்படைய திருவடிகளாலே தாவியளந்துகொண்டவன. நாயச்சிமாரதொடுமபோதும் பூதொடுமாபோலே கூசித்தொடுந திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீ! ர காடுமேடையுமளந்துகொண்டதென்றுஸ்சாயப்படுகிறார. குணகுணநிரூபணமபண்ணுதே யெல்லாதலையிலும் திருவடிகளைக்கொடுவந்து வைக்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில (எல்லாவெவ்வுயிர்க்குநதாயோன்) ஸகலபராணிகளுக்கும் தாயபோலேபரிவனுகை எல்லாவெவ்வுயிர்க்கு மெனகிறது - உத்கர்ஷாபகர்ஷமபாராதேபரிவனுகை. (தானொருருவனே) ஒருவர்க்கும்நிலமல்லாதமேன்மையையு மநுஸநதித்தார், அப்படிப்பட்டவனுடைய நீர்மையையுமநுஸநதித்தார, இவனுமொருபடியையுடையவனு யிருக்கிறுனே! என்றுவித்தராகிறார. கடுநடையிட்டோடுகிறவர் இவன்சீலகுணத்தை யநுஸநதித்துக்காலதாழ்க்கிறார்....... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முன்றும்பாட்டு, (மாயோனிகளாயித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டில் பரமேயத்தையநுபாஷித்துக்கொண்டு, "திருவடியால தாயோனதானொருருவனே" என

றபதங்களைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (நினைந்தமித்யாதி) தானேயுருவனே! என்றீ டுபேசையைப்பற்ற (நடுவேநின்றென்றது) அநுபாயந்து - விநோதம்பண்ணிக் கொண்டு. ஸமப்ரயிதென்றுமாம.

பெரியதிருவந்தாதி (சொகலந்வித்யாதி; சீலாதிரூபங்களோடே சேர்ந்த திருநாமங்களை யநுஸந்தித்து, சூழ்ந்திருக்கும் பாபமான, தன்னைக்காண வொண்ணாத துக்கத்தைப்போக்கிக்கொள்ளலாகும். இப்பொழுதை யநுஸந்தித்துப்போக்குவனென்றபடி. அதெப்படியென்ன (சிலகுணேத்யாதி)

"நடை" என்று - மாயாதையாய், ஸ்ருஷ்டயாதிகளைச் சொல்லுகிறது. "கற்ற" என்றதுக்குபாவம் (அவற்றிலவந்தாவித்யாதி) இருகாலமட்டு-இரண்டாம்வட்டம். யோனிகளை - ஜந்துக்களை. மூன்று ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்ததுக்கு ப்ரமாணம். (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி) கேள்விகொள்ள - கேட்க நுப்பரவு - ஸாமர்த்யம். நிறை - ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தி.

எல்லாவறிவுக்கும் - எல்லாருடைய வறிவுக்கும். சேயோன-தூரஸ்தன். திருவென்று - நாயச்சியாராய், அவளும் கூசித்தொடும் திருவடிகளென்னுதல், யத்வா, திருவென்று - அழகாய், அத்தாலே - ஸௌகுமார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதாதல். வாக்யதாத்பர்யம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) திக்குக்கள்தோறு மளந்தானேவென்ன (திக்குக்களோடேயித்யாதி) ஆழ்வாருடைய நோவுபாடாக வருளிச்செய்கிறா (நாயச்சிமாரித்யாதி) காடுமோடையும் - காடுகளையும் ஸரஸ்ஸுக்களையும்.

மேலுக்கவதாரிகை (குணகுணேத்யாதி) உதகாஷ்ரபகாஷ்ம்பாராதேயென்றது - எவ்வுயிர்னுக்கடயபாவம். பரிவனைகை - ஸஙிகதனைகை.

"சேயோன, தாயோன" என்றதைப்பற்ற (மேன்மையையும் நீர்மையையுமென்றது) அவதாரிகாநுகுணமாகப்பாவம் (கடுநடையித்யாதி) கடுநடை - ஸீக்ரநடை. தானேயுருவனேயென்றது - தானொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவனேயென்றாஸ்சர்யப்படுகிறானென்றபடி. உரு - ஸ்வபாவம். ஏகாரம்-விஸ்மயத்திலே.

மாயோனிகளாயென்றுதொடங்கி, முனிவருமானயோனிகளை நீபடையென்று நிறை நான்முகனைப்படைத்தவன, எல்லாவறிவுக்குமசேயோன, திசைகளெல்லாந்தொடங்கி, அந்வய: ... .*

நான்காம்பாட்டு.

தானேயுருவேதனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய
வானோர்பலருமுனிவருமற்றுமமற்றும்முற்றுமாய்த்
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே.

ஆறாயிரப்படி

(தானேருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக்கொண்டாடி, லீலோபகரணமாயும் போகோபகரணமாயுமிருந்த வுபயவிபூதிவிசிஷ்டனான வெம்பெருமானுடைய விந்த ஸௌசீல்யமானது அத்யந்தநிஹீநனான வென்னோடே ஸம்ச்லேஷியாவிடில அவனுக்கு ஸித்தியாது, ஆதலாலவன ஸௌசீல்யகுணஸித்த்யர்த்தமாக வினியவனுக்கா த்மாந்தமாக ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும பண்ணுவேனென்கிறார்.......... ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிநிர்வாஹகனான நிரபேக்ஷன, தனசீலாதிமுகத்தாலே வசீகரித்து, எனக்குநாதனே யானானென்று ஸம்பந்தத்தை யநுமந்திபண்ணுகிறார்.

தான - ஸகசபதவாச்யனானதான. ஒருருவே - ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வத்தாலே ஏகாகாரனாயக்கொண்டே. தனி - நிமித்தாந்தரராஹித்யனுகையாலே தனியாய. வித்தாய - உபாதாநமாகையாலே வித்தாயக்கொண்டு. தனனில - இபபடி த்ரிவித காரணமுமான தன ஸங்கல்பாதமகஸ்வரூபத்திலே. மூவர் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள் மூவரும. முதலாய - முதலான. வானோர் - தேவர்களும. முனிவரும - ருஷிகளுமாகிற. பலரும - பலசேதநரும். மற்றும - மற்ற மநுஷ்யஜாதியும மற்றும-மற்றதிர்யக்ஜாதியும ஸ்தாவரமுமான. முற்றுமாய - எல்லாமுமாகிற பஹுவிதவிசிஷ்டனாய. தான் - இபபடி ஸங்கல்பயுக்தனானதான. தனனுள்ளே - தத்தாவித ஸ்வரூபத்திலே, ஓர்-பூதாந்தரஸ்பர்சத்தி யில்லாமையாலே அத்விதீயமான. பெருநீர்-ஏகார்ணவரூபகாரணஜலத்தை. தோற்றி - தோன்றுவித்து. ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக. அதனுள் - அதிலே. கண்வளரும - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய. வைகுந்தன - பரமபதநிலயனாய. வானோர்பெருமான - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனுமான.மாமாயன் - நிரபேக்ஷனாயவைத்துத் தனனுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளாலே நிரவதிகசீலவானானவன. எமபெருமானே- எனக்குஸ்வாமியே.

இந்தஸம்பந்தம அவனுடைய சீலவத்தையாலே அவத்யகரமல்லவென்று கருத்து. .... *

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

அவனபடி யிதுவாயிருந்தது, இனிநீசெய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; நாமகலப்பார்த்தாலுடையவர்கள் விடுவார்களோவென்கிறார். அத்யந்தநிரபேக்ஷனாயிருந்துவைத்து, ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமநேக யத்நங்களைப்பண்ணி யென்னைத்தனக்காக்கிக்கொண்ட குணங்களாலேயென்னை விஷயீகரித்தவன், இனி "நானல்லேன" என்னிலும், தன்னுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தாலே யென்னைவிடானென்று ஸமாஹிதராகிறார்.

(தானொருருவேதனிவித்தாய்) [ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்] (ஸதேவஸோமயேதமகரஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்) இங்கே அத்விதீயபதங்கள் மூன்றுண்டாயிருந்தது, இவற்றால் கொள்ளுகிறவிநியோகமென்னென்னில்; ஸ்ருஷ்டியைப்ரஸங்கிக்கையாலே காரண விஷயமாய்க்கிடக்கிற த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயென்கை. "தான" என்கிறவித்தால் - உபாதாநாந்தரமில்லையென்கை. "ஓர்" என்கிறவித்தால் ஸஹகார்யந்தரமில்லையென்கை. "தனி" என்கிறவித்தால் - நிமித்தாந்தரமில்லையென்கை. "உரு" என்று - அழகு. அழகியத்ரிவிதகாரணமுமாய். (தன்னில்மூவாமுதலாய) இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யா நடுவேவந்தவதரித்து அவர்களோடே யெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும், யாதவர்கள் நடுவேவந்தவதரித்து அவர்களோடொக்க வெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும், ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே யவர்களோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யவதரித்து, ஸ்வேநரூபேணநின்று பாலநத்தைப்பண்ணி, அவர்களுக்கந்தராத்மாவாய்நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணிப்போருகையாலே, தன்னோடுகூடின மூவாதொடக்கமான வென்னுதல்; அன்றியே, "தன்னில" என்றது - தன்பக்கலிலேயென்றபடியாய், தன்னுடைய ஸகலபரூபஜ்ஞாநத்திலே, மூவாமுதலாய - "ஸம் ஜ்ஞ:" (ஸேநதா:) என்கிற இந்த்ரனையுங் கூட்டிச் சொல்லுதல். (வானோர்பலரும்) ப்ரஹ்மாதிகள் தொடக்கமான தேவர்களையும். (முனிவரும்) ஸநகாதிகளையும். (மற்றும்) ஸ்தாவரங்களையும். (மற்றும்) ஜங்கமங்களையும். (முற்றுமாய்) அநுக்தமான எல்லாவற்றையு முண்டாக்குகைக்காக.

(தானோரித்யாதி) இப்படி ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனானதான, தனக்குக் கண்வளாந்தருளுகைக்குப் போரும்படியான பரப்பையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தைத்தன்பக்கல்நின்றுமுண்டாக்கி அதனுடகண்வளரும். இப்படியேகார்ணவத்திலே தனியே சாய்ந்தருளுகிறவன் றானாரென்னில் (வானோர்பெருமான்) நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவன். (மாமாயன்) ஆஸ்சர்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவன். (வைகுந்தன்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக கலவிருக்கையாகவுடையவன். (எம்பெருமானே) அவனென்னையனே. உடமைதப்பியபோகப்புக்கால், உடையவாகளாறியிருப்பாகளோ. பெறுகைக்கிடாக ஏற்கவேநோன்பு நோற்றுவருந்தி பரஜையைப்பெற்ற தாயானவள் அவன்நடக்கவல்லனான ஸமயத்திலே, "தேஸாந்தரம்போவேன்" என்றால் விட்டாறியிராளிறே; அப்படியேநெடுநாள் தன்வாசியறியாதேபோந்தவெனக்கு அறிவைத்தந்துதன்னை யுள்ளபடியறிவித்தவன், தான் தந்தவறிவைக்கொண்டு நானகன்றுபோகப்புக்கால், அவன்விட்டாறியிருக்குமோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (தானோருருவித்யாதி) கீழ்வாக்யவிவரணம் (அத்யந்த நிரபேக்ஷனயித்யாதி) "வானோர்பெருமான" என்றதைப்பற்ற (அத்யந்தநிர பேக்ஷனென்றது) அவன்படியிதுவாயிருந்தது-ஸௌசீல்யகையாயிருந்தது. நீர் செய்யப்பபாரத்ததென்னென்றது-அகலப்பாரத்திரோவென்றபடி.

தானவித்து, ஓவிச்து, தனிவித்தாய, என்றநவயிப்பது. உரு - அழகு. இது மூன்றிலு மநவயிக்கக்கடவது. ஏகாரம - பாதபூரணம். யத்வா, "உருவேய "என் றுதிடக்கிறதாய, ஏயதல-பொருந்துதலாய, அழகோடேகூடினவென்றுய, அழகிய த்ரிவிதகாரணமென்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம் (ஸதேவேத்யாதி) இந்தஸ்ருதி யோடே ஸமாநார்த்தேமாயிருக்கிற திதுவுமென்று தாத்பாயம. இங்கேயென்ற து - ஶ்ருதியிலும, மூலத்திலுமென்றபடி. அத்விதீயபதங்கள - அத்வ்தியத்வ ப்ரதி பாதகபதங்கள். "ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதநிஷேதவாஷ்" (ஸஜா தியவிஜாதிய ஸ்வகதபேதநிஷேதபரம்) என்றமாயியை நிஷேதிக்கைக்காக வாத தமருளிசசெய்கிறா (ஸ்ருஷ்டியையித்யாதி) மேலே "ஸஈக்ஷதலோகாநு ஸ்ருஜா இதி" (ஸஈக்ஷதலோகாநுஸ்ருஜா இதி) என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக் கையாலே, இங்கும் "மற்றுமமற்றும முற்றுமாய" என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங் கிகையாலே யென்றபடி. த்ரிவிதகாரணமுந்தானே யாகையாவது-ஸூக்ஷ்மசித்சி த்விஶிஷ்டவேஷேண உபாதாநமும, ஸங்கல்ப விஶிஷ்டவேஷேண நிமித்தமும, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விஶிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கையென்றபடி. அந்தஶ்ருதியிலர்த்தத்தை யிவவிடத்திலுங்காட்டுகிறா (தானெனகிறவித்யாதி) (அழகியத்ரிவிதகாரணமாய) அழகாவது-ஸூக்ஷமசித்சித்விஶிஷ்டமானவிஶேஷ்ய ஸ்வரூபத்திலே விகாரராஹித்யமும, விலக்ஷணஜ்ஞாநஶக்த்யாதி மத்த்வமும், "பாஷ்யத்திலே, 'ஏகமேவாத்விதீயம', என்கிறபதத்வயத்தாலும- உபாதாநநிமி த்தத்வஞ்சொன்னது - ஸஹகாரிகாரணத்வத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி, 'ஸதேவ' என்றது - அஸத்கார்யவாத வ்யுதாஸபரமாக வருளிச்செய்திருக்க, இவரிங்கே, 'ஸதேவ' என்றதுக்கு-ஸஹகாரிகாரணபரமாக வருளிசசெய்கையாலே, இதுவு மொரு நிர்வாஹமுண்டு" என்றருளிசசெய்வர்.

தனினமூவாமுதலாய - தனனோடுகூடினமூவா தொடக்கமானவென்னு தல, தனனில - தன ஸங்கல்பத்திலேயுண்டான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராக்ள தொடக் கமானவென்னுதல். ப்ரஹ்மாதிகளோடேகூடின்றல், தனக்கு மவர்களுக்கும் வாசியின்றிக்கே போகாதோவென்ன (இக்ஷ்வாகுவம்ஶயரித்யாதி) "ப்ரஹ்ம ஶம்பு ப்ரமணா" (ப்ரஹ்மேஶமத்யகணநா) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வோத்க்ரு ஷ்டவஸ்துவுக்கு நிக்ருஷ்டவஸ்து ஸாஹசர்யமுண்டானாலு முத்கர்ஷத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து.

கீழ்சசொன்ன வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைசசொ ல்லுகிறது (தானோபெருநீரித்யாதி) தானோபெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றியெ ன்று - அண்டஸ்ருஷ்டியைசசொல்லி, அதுக்குள்ளே ஏகார்ணவத்தை ஸ்ருஷ்டித் துக்கண்வளர்ந்த படியையசசொல்லுகிறது. பெருநீர் - ஏகார்ணவம்.

கலவிருக்கை - கொலுச்சாவடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர பலித்ததையருளிச்செய்கிறார் (உடைமையித்யாதி) ஆதியிராமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பெறுகைக்கித்யதி)

தானொருருவேதொடங்கி, முற்றுமாய், தானதன்னுள்ளேயோபெருநீர் தோற்றி அதனுட்கண்வளரும் வைகுந்தன், வானோர்பெருமான், மாமாயன், எம்பெருமானே இத்யநவய: .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாயமாதவா
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்திற்றெறித்தாயகோவிந்தா
வானார்சோதிமணிவண்ணாமதுசூதாநீயருளாயுன
றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மானேநோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே ஆழ்வார் வஶீக்ருதராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் “ தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய அநாஹ்ருதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலுவர், இவர்தாமே நம்மோடே ‘ ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணும் ’ என்றபேக்ஷித்துப் பதறினால் பின்னை யவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகும் ” என்றெற வாங்கியிருக்க, இவருமவனை யபேக்ஷிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; லக்ஷ்மீகடாக்ஷ தத்ஸம்ஶ்லேஷைக போகனாகையாலே மாதவனென்னும் திருநாமத்தை யுடையனாயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதாபக்கலுள்ள வைத்யமபாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து, பின்னை தத்கத தோஷங்களைப் போக்கும் ஸ்வபாவனாய், திர்யக்யோநிகதமான ஜந்துக்களுக்கும் ரக்ஷகனாய், ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஆபூரிதமான நிகிலபுவனங்களையும் திருநாட்டையுமுடையையாய், நிர்மலமாய் ரமணீயமான திவ்யரூபத்தையுடையையாய், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவனே, உன்தேனேமலரும் திருப்பாதத்தை வினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதார்த்தமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனை இந்த பந்தாநுரூபமாக அநுபவரூப ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தரவேணுமென்றார்த்திக்கிறார்.

மானேய - மானேடொத்த. நோக்கின - நோக்கை யுடையளாய். மடவாளை - மடப்பத்தை நிரூபகமாகவுடையாளான நாரீணுமுத்தமையை. மார்பில் - மார்பிலே. கொண்டாய - வைத்துக்கொண்டவனாய். மாதவா - அத்தாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தைப்பெற்றவனாய். வேறொருஅவயவத்துக்குக்குறைவற கூனே - கூனிகூனே. சிதைய - சிதையும்படி. உண்டைவில் நிறத்தில் - உண்டைவில்லின்படியிலே அநாயாஸேநதெறித்தாற்போலே. தெறித்தாய் - நிமிர்த்தவனாய். கோவிந்தா - அறிவில்லாதபசுக்களையும் பெறுப்பேறாகரக்ஷித்தவனாய். வான் - அறிவுடையார்தேஶத்தை. ஆர - நிறைக்கும். சோதி - ஒளியையுடைய. மணிவண்ணா - மாணிக்கம்போன்றவடிவையுடையனாய. மதுசூதா - ஆஶ்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனே. நீ - நீ. உன - உன்னுடைய. தேனே - மதுவுத்ஸமாய். மலரும் - விகாஸியான. திருப்பாதம் - திருவடிகளை. வினையேன - இசைந்தபின்பும் விளம்பிக்கைக்கடியான பாபத்தையுடையேனை நான். சேருமாறு - கிட்டும்படி. அருளாய் - கருபைபண்ணவேணும்.

இத்தால - பராத்தநீயனுடைய நிதயபுருஷகார யோகத்தையும், ஆஶ்ரிதவக்ரதையைக்கழிக்கு மார்ஜஜவாபாதகதவத்தையும், ரக்ஷணாபிநிவேஶத்தையும், பராபயமான தேஶவிகரஹவைலக்ஷணயத்தையும், பரதிபந்த நிவர்த்தகத்வத்தையுஞ சொலலிற்றாயிற்று. " கூனேசிதைய " எனகிறவிடம் - " பெருமாளசண்டுவில்லாலே கூனிகூனைசசிதைத்தபடி சொலலிறறு " எனபாருமுளர்; அபபோது கோவிந்தனென்று - பூமிக்கு ரக்ஷகனென்றுகொள்வது. .. ..*

௫௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபிமுகயம்பண்ணின வநந்தரம் * க்ரியதாமிதிமாம் வதபோலே, ஏவி யடிமைகொள்ள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் சொன்னுதல்; இவராபிமுகயம்பண்ணசசெய்தே அவனமுகங்காட்டாதே அல்பம் விளம்பிக்க, அதுபற்றாமை " அருளாய " என்கிறார் சொன்னுதல்.

(மானேயிதயாதி) அருளுவிப்பாருமருகேயுண்டாயிருக்க, " எனக்கருளாய " என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென். (மானேநோக்கி) மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாய. ஏய்கை - பொருந்துகை. மானோடொத்தநோக்கை - கண்ணையுடையளாய. (மடவாளை) ஆதமகுணோபேதையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை. காரியப்பாடறக் கண்ணாலே யவளை யொருக்கால நோக்கினால், ஒருபாட்டம மழைவிழுந்தாற்போலே குளிரும்படியாயிற்று நோக்கிருப்பது. அன்றிக்கே, (மடவாள்) மடப்பமாவது-துவட்சியாய, அவன்முன்கண்ணாலே யிவளைநோக்கினால், " தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மையம்பூ " என்கிறபடியே, வண்டாலே ஆத்தஸாரமான பூப்போலேயாயிற் றிவளிருப்பது. (மார்பிற்கொண்டாய்மாதவா) மாம்பழத்தோ டொருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே அப்பேரை தரிக்குமாப்போலேயிறே யிவளை யொழிய ஸ்ரீமானென்னும்

பேரை தரிக்கிறவர்கள். அதனன்றிககே, "விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்த்தயா" (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸ்த்தயா) என்கிறபடியே, அவள் திருமார்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே "மாதவன்" என்னுந்திருநாமத்தையுடையவனே. (கூனேசிதைய) அவளருகின்றிக்கே யொழிய வானுற்றானை னைக்கிட்டினாக கவதயமவருமோ.

"கூனேசிதைய" என்றது - இவளுடைய அல்லாத அவயவங்களுக்கொருவாட்டம் வாராதபடி நிமிர்த்தவத்தைப்பற்ற. வனவாஸஹேதுபூதையான குப்ஜையைச் சொல்லிற்றாய, பால்யத்திலே சுண்டுவிற்கொண்டு திரியாநிற்கப் பெருமாள் லீலாரஸமநுபவித்தாரொன்றுண்டு; அதைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அப்போது "கோவிந்தா" என்கிறது - பூமிக்கு ரக்ஷகனானவனென்கிறது. அன்றிக்கே, தீமபுசேருவதுகருஷ்ணனுக்கே ஆகையாலே "போமபழியெல்லாமமணன்றலேயோடே" என்னுமாபோலே, அவனறலையிலே யேறிட்டுச்சொல்லுதல்; அதுவுமன்றிக்கே, சார்ந்திட்டகூனிதன்னையே சொல்லிற்றாய, வருந்தமறச் சுண்டுவில் நிமிர்க்குமாபோலே நிமிர்த்தவனென்னுதல். தெறிக்கையாகிறது-க்ரியையாய், நிமிர்த்தாயென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கும வில்லுண்டோபின்னையென்னில்; வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றித்திரியுமிறே, "தருமமறியாக் குறும்பனைத் தன்கைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று வில்லுண்டாகவே யருளிச்செய்துவைத்தாளிறே. (கோவிந்தா) திர்யக்குக்களோடும் பொருந்துமவனல்லையோ நீ.

(வானாரசோதிமணிவண்ணா) அதுகிடக்க "ஹ்ருத்காநாம" (பகதாநாம) என்னும வடிவுபடைத்தவனல்லையோ. குப்பியில மாணிக்கம்போலே த்ரிபாத்விபூதியிலுமடங்காதே விமமுமபடியாயிற்று வடிவிலபுகரிருப்பது. (மதுசூதா) அவ்வடிவை யநுபவிப்பார்க்கு வரும விரோதியைப் போக்குவாயும நீயன்றே. மதுவாகிற வஸுரனைப் போக்கினாற்போலே யென்விரோதியைப்போக்கினவனே. (உனதேனேமலருமதிருப்பாதம) இவையொன்றுமில்லையானாலும அடியிலுள போக்யதையைப்பார்த்தாற்றானவிடபபோமோ. "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:) என்னக்கடவதிறே. இவர் பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதிறே யாசைப்பட்டது, இவராசைபபட்டபடியே "திசைகளெல்லாமதிருவடியாற்றாயோன" என்று அத்திருவடிகளையே காட்டிச் சேரவிட்டான. உன தேனேமலரும திருப்பாதமென்று - அதையேயபேக்ஷிக்கிறார். (சேருமாறுவினையேனே) கலத்திலிட்ட சோற்றை விலக்குவாரைப்போலே, நீவந்துகிட்டக்கொள்ள அகலுகைக்கடியான பாபத்தைப்பண்ணின நானசேருமா றருளவேணும. தாமிசைந்தபின் புகுங் கிடையாமையாலே (வினையேனென்கிறார்)...... ....*

ஜீயா அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (மானேநோக்கியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலும் ஸமாஹிதானவரிப்பாட்டிலே "சேருமாறருளாய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறதேதென்ன; தத்வேதாபரிஹரிக்கிறார் (ஆபிமுக்யமித்யாதி) முந்தின உவதாரிகையிலே, "அருளாய்" என்று - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இரண்டாவதில், புருஷார்த்தமாகைக்காக அவன்தாழ்க்க, ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றபடி. ப்ரதமாவதாரிகையில வினையென்கிறது - அகலுகையிலுண்டான வ்யஸநத்தை. த்விதீயாவதாரிகையில, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகபாபம்.

பிராட்டியைச் சொன்னதுக்கு பாவம் (அருளுவிப்பாரித்யாதி) "நோக்கு" என்றதுக்கு - கண்ணென்றோராத்தமருளிச்செய்தது, கடாக்ஷபரமாகவாத்தாந்தரம் (காரியப்பாடறவித்யாதி) காரியப்பாடற - ப்ரயோஜநாந்தர மின்றிக்கே ஸ்நேஹத்தோடேகூட. "மடவாளை" என்றதுக்கு - ஆத்மகுணோபேதையென்றோராத்தமருளிச்செய்தது, துவட்சியையுடையவளென்றாத்தாந்தரம (அன்றிக்கேமடவாளித்யாதி) துவட்சி - லாகவம். அவன் நோக்கினதுக்கு ப்ரபதமெங்கேயென்ன, "மானேநோக்கி" என்று - அவளைச் சொன்னபோதே, ஆத்தாத்ஸித்தம். அதாவது - இந்நோக்கையுடைய விவள் துவளும்போது அவன் நோக்காலே யாகவேணுமிறே. (தெய்வவண்டித்யாதி) பரதேவதையாகிற வண்டானது விமர்த்தித்து புஜித்தது, அத்தாலே யாத்தஸாரமான வென்னுடைய ஸ்ரீத்வமானவிது, பரிதாபஸஹமல்லாத ஸுகுமாரமான பூவென்னலாயிராநின்றது. இங்கே, "மாம்ஸப்ரு ஶோரஸ்ஸி ராவ்யதிவித்ய வக்த்ரை: காந்தோபபோக லலிதைர் லுலிதாங்கயஷ்டி: । புஷ்பாவலீவ ரஸிகப்ரமரோபபுக்தா த்வந்தே விதித்ய மபி நந்தய ஸேமுகுந்தம்" (மாமஸபருஶோரஸ்ஸிராவ்யதிவித்யவக்த்ரை:காந்தோபபோகலலிதைர்லுலிதாங்கயஷ்டி:। புஷ்பாவளீவரஸிகப்ரமரோபபுக்தாத்வந்தே விதித்யமபிநந்தயஸேமுகுந்தம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ரஸிரா: - மந்மதோத்தீபகஸ்ரீரஸ்தநாதிகளை. வ்யதிவித்ய - ஸ்பாஶித்து. வக்த்ரை: - ப்ரவக்த்ரை:. உபபோகலலிதை: - உபபோகசேஷ்டாபி:. லுலிதா - ஶிதிலீக்ருதா.

"மாபிறகொண்டாய்" என்றபோதே, "மாதவன்" என்று ஸித்தமாயிருக்க, புநஶ்சமாதவனென்பானென்னென்ன (மாமபழத்தோடித்யாதி) ஒருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்க - ஸாதருஶ்ய ஸம்பந்தமுமின்றிக்கேயிருக்க. அப்பேரை - மாமபழவுண்ணியென்கிறபேரை. சருக்குண்ணி - சிறியவுண்ணி. மாமபழவுண்ணி - பெரிய வுண்ணி, என்றிப்படிகளிலே சிலவுண்டென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே - ஸ்ரீயோட்டைஸம்பந்தமின்றிக்கே ஸ்ரீமானென்னும் பேரை தரித்திருக்கிறவர்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. மாபிலகொள்ளுகையாலே மாதவனென்றபடி. (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலேத்யாதி) ப்ரதமமேவ நவமே, "தயாவலோகிதா தேவா விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா । லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா பராம் நிர்வ்ருதிமாகதா:" (தயாவலோகிதாதேவாவிஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்த்தயா। லக்ஷ்ம்யாமைத்ரேயஸஹஸாபராம்நிர்வ்ருதிமாகதா:.)

சார்ந்திட்ட கூனிபக்ஷத்திலே யவதாரிகை (அவளுருவினறிக்கே யிதயாதி) ஏவகாராரத்தம (இவளுடையவிதயாதி) “ பிள்ளைசாககூன நிமிரும் ” என்றதை வயாவர்த்திக்கிறது. இநதபக்ஷத்திலே ஶபதாரத்தம - கூனேபோம்படியாக, உண்டையில் நிறத்தில - உண்டையில நிமிர்க்கும் பரகாரத்தாலே. தெறித்தாய-நிமிர்த்தாயென்று. நிறம் - பரகாரம். வநவாஸஹேதுவான குபஜாபக்ஷத்திலே, கூனுனது, சிதையும்படி - முன்னுமபின்னும தளருமபடி. உண்டையிலலாலே, நிறததிலே - மாமத்திலே. தெறித்தாய - எயதாயென்று ஶபதாரத்தம. இநதபக்ஷத்திலே, நிறம் - மாமம். இநதபக்ஷத்திலே, “ விலலினுடையவுண்டைகொண்டு மர்மத்திலேயெயதாய ” என்று மோருருவிலே யருளிசசெய்வா. “ உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி ” என்னககடவதிறே. அரஙக - மறைய. இபபக்ஷத்திலே, “ கூனே ” என்கிற ஏகாரம - அவயயம.

(பூமிக்கு ரக்ஷகனுனவனிதி) காம்ரக்ஷயதவேநவிநதி - லபதஇதி - கோவிந்தஃ என்றபடி. (அமணனறலையோடேயெனனுமாபோலே) பெருமாளசெய்தத்தையு மவன்றலைமேலே யேறிட்டுசசொலலுதலென்றபடி. ப்ராஹ்மணன, சுவர்வைததவன, ஜலம்விட்டவன, குசவன, வேஶயை, ரஜகன், அமணனென்றவை. இநதகதையை யநுஸநதிபபது.

இவவிரணடுபக்ஷத்திலும, அபரிதோஷத்தாலே ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிருர் (அதுவுமன்றிககே யிதயாதி) “ தெறித்தாய் ” என்றுல - நிமிர்த்தாயென்றுகாட்டுமோவென்ன (தெறிக்கையிதயாதி) உண்டையிலலை நிமிர்க்கும் பரகாரத்திலே என்கைக்கு (க்ருஷ்ணனுக்கும்) என்றுகூட்டுவது. பெரியாழவார்திருமொழி (வேலிக்கோலித்யாதி) வேலிக்காலகளிலே யிருக்கும் கோலைவெட்டி. விளையாடுவில்லேறறி - லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பண்ணி நாணியேறிட்டு. நாயசசியார்திருமொழி (தருமமறியா விதயாதி) “ ஆருஶம்ஸம்பரோதாமஃ ” (ஆநருஶம்ஸயம்பரோதாமஃ) என்றிருக்குமபடி யறியாதகுறுமபனறன திருக்கையிலுண்டான அநத ஶார்ங்கம்போலே. கோஶப்தாரத்தம். (நியக்குசளோடுமென்று.)

(வானிதயாதி) வானிலேபூரணமாயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையும், ஸ்பருஹணீயமான வர்ணத்தையுமுடையவனே இதிஶபதாரத்தஃ. “ மணிவணணு ” என்றதுக்குபாவம் (அதுகிடக்கவித்யாதி) “ ஆா ” என்றதுககர்த்தம (நுபபியிலிதயாதி) குப்பிஸ்த்தாநம்-பரமபதம.

உக்தார்த்தத்தையே விஶேஷநிஷ்டமாக வுபபாதிக்கிருா (மதுவாகிறவித்யாதி) பாவாநதரமாதல். எனவிரோதியையென்றது - அயோகயதாநுஸந்

(தேனேமலருந்திருபபாதம்) தேன்போலேபோக்யமான திருவடிகளென்னுதல் ; தேன என்று - தேனபோலேபோகயமான ஜலததையுடைய கங்கையாய், கஙகை ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்னுதல. இதில் முநதினவார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருா (இவையிதயாதி)-போக்யதைககு பரமாணம் (விஷ்ணோரிதயாதி) த்விதீயாரத்தத்தை யருளிச்செய்கிரு (இவர்பெருநிலமிதயாதி) உருகரமஸ்யவிஷ்ணோஃ பரமேபதே, மதவஉதஸஃ-மதுநஃபரவாஹஃஎன்றபடி. “ தஜ்ஜாஶ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ ” (தஜ்ஜாஶ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ) என்னககடவதிறே. இவவிரண்ட

ரத்தத்துக்கும் நியாமகம் - " ஷ்வுஉத்ஸ: " (மத்வஉத்ஸ:) என்றதுக்கு - மதுவத் போக்யமான திருவடிகளென்றும், மதுவத்போக்யமான கங்கையை ப்ரவஹிக்கி ற திருவடிகளென்றும், கலந்திக்ழ நாராயணசீயர் தமேவதா வ்யாக்யாநம்பண்ணி னது. மூந்தினவாத்தம் பாதவத்திலே. இரண்டாவது - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்திலே. இந்தபக்ஷத்தில், த்ரிவிக்ரமனுன வுன திருப்பாதமென்று விவக்ஷிதது, இங்கேத்ரிவி க்ரம ப்ரஸங்கமெனனென்ன (இவாபெருநிலமித்யாதி) என்றுஸங்கதி. ஏகார்த்த தபக்ஷமேமுக்யம். இப்பக்ஷத்தில, அல்லாத்வவயங்களெல்லாங்கிடக்க, இவர் " தி ருப்பாதம) என்பானெனனென்ன (இவரித்யாதி) என்றுஸங்கதி. தேனேய்கை-

வடிகளென்றபடி. தவிதீயாத்தத்தில, தேனபோலே போக்யமான ஜலத்தோடே கூடின கங்கையானது மலரும - ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்றபடி.

அவதாரிகாத்வயத்துக்குஞ்சேர, " வினையென " என்றதுக்கடைவே தாத பாயத்வயம (கலத்திலிட்டவித்யாதி)

மானேநோக்கிதொடங்கி, மதுரூதா, வினையேனுன தேனே மலருந்திருப் பாதஞ் சேருமாறருளாய இத்யந்வய:. .. ..*

ஜ்ஹம்பா

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானயவிண்ணோர்தலைவாகேசவா
மனைசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
சினையேயதழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா
இனையாயினையபெயரினுயென்றுனைநவனடியேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவிரோதியானவெ ன்னுடைய வநர்ஹதாநுஸந்தாநமாகிற வினையைப்போக்கின ஸௌஶீல் யத்தை யுடையவனே, அயாவருமமரர்களுக குன்னைக் கொடுத்துக்கொ ண்டிருக்கிற பரமோதாரனே, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுனவ னே, ஆஶ்ரித ரிருந்தவிடத்திலே வந்தவர்களுக்கு ஸுலபனுனவனே, ஆ ஶ்ரிதாபக்கலில நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, நிரதிஶயபோ க்யபூதனே, ஆஶ்ரித நியோககரனுனவனே, ப்ரணயஸ்வபாவனே, மற்று மேவமவிதமான சேஷ்டிதத்தையும குணங்களையுமுடையவனே, உன்றி ருவடிகளைசசேரப் பெருமையாலே அலற்றி அத்யந்தமவஸன்னனேன்; உன்தேனேமலருந் திருப்பாதஞ்சேருமா றருளாயென்கிருர்............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அபேக்ஷாநந்தர மநுபவம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ஸித்திஹே துவாய் போக்யமானஸ்வபாவங்களையும்திருநாமங்களையும்ஸ்மரித்துசிதிலராகிருர்.

வினையேன் - வினையேனுக்கேஅஸாதாரணமாய. வினை - பரமாதிஶயத்தாலே ஆஸக்தியிலும், அபகர்ஷத்தையநுஸந்தித்த சகலப்பண்ணும் பாபத்துக்கு. தீர்- ஶாந்திகரமான. மருந்தானாய - சீலவத்தஸ்வரூபமானமருந்தானவனே. விண்ணோர்- விரோதிப்ரஸங்கமில்லாத ஸூரிகளுக்கு. தலைவா-நிர்வாஹகனானவனே. கேசவா- அவர்களைப்போலன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குமஸத்தாநிர்வாஹகனாகையாலே கேஶவனென்னும் திருநாமமானவனே. மனைசேர் - குடிசிலக்கூடக்கொண்டு திரிகையாலே மனையோடுசேர்ந்த. ஆயர் - ஆயருடைய. குலம்- குலத்துக்கு. முதலே-மூலமானவனே. மாமாயனே-அபர்யந்தமான நவநீத சௌர்யாத்யாஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. மாதவா - அதுக்கடியாய “ ஏஷ நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் ” (ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந) என்றுப்ரமாணஸித்தமான இவ்வவதாரகதமான ஶ்ரியஃபதித்வத்தாலே மாதவனென்றுதிருநாமமானவனே பிணி - பிணிகளோடு. ஏய - சேர்ந்த. தழைய - தழையையுமுடையவான. மராமரங்களேழும - மராமரங்களேழையும் எய்தாய - எய்தவனே. சிரீதரா - அத்தாலேவந்த வீரஸ்ரீயாலே ஸ்ரீதரனென்று திருநாமமானவனே. இனையாய - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களையுடையவனே. இனையபெயரினுயென்று - இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடையவனேயென்று. அடியேன - உன்னோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடையநான. நைவன - சிதிலனாகினறேன.

இத்தால-அநுபவவிரோதி நிவர்த்தகத்வமும, அநுபாவ்யவிபூதியோகமும், ஆஶ்ரிதஸத்தாநிர்வாஹகத்வமும, தத்விஷயஸௌலப்யாதிகளும், அத்தாலவந்த உந்மேஷமும, தத்தேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும, விஶ்வாஸஜநகத்வமும, தந்நிபந்தநௌஜ்ஜ்வல்யாதிஶயமுந தோற்றுகிறது. . . .. *

ஈரு - ஆரும்பாட்டு

இவராபிமுகயம்பண்ணினவாறே அவனலபம தாழ்த்தான, இவர் என்னை யிழந்தாய்கிடா ' ய என்கிறார்.

(வினையேனித்யாதி) உன்னைப்பார்த்தல, என்னைப்பார்த்தலசெய்யவேண்டாவோ. (வினையேனவினை) சேதநரெல்லார்க்குமுள்ளவினைபோலல்லவாயிற்றிவரது ; “ பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம பெறவேணும ” என்றிரேயவர்களிருப்பது, அகலநினைக்கிறவிதுள்ள திவரொருவர்க்குமிறே. (தீர்மருந்தானாய) “ நான்கிடடுகை அத்தலைக்கவத்யம் ” என்று அகலுகைக்கடியான வினையைப்போக்குமருந்தானவனே. வினையைப்போக்கிறறெங்குநின்றும் வந்தென்னில (விண்ணோர்தலைவா) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிறக்சசெய்தே, “ நானயோக்யன் ” என்றகலவேண்டாதார்க்குநியந்தாவாயிருக்குமிருப்பில நின்றும் வந்தாயிற்று. (கேசவா) அதுக்கிவ்வருகே யொருபயணமெடுத்துவிட்டபடி. “ ஆவாஂ தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ” (ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்) என்கிறபடியே. (மனைசேராயர்குலமுதலே) அங்நிலையிலநின்று மிவ்வருகேபோந்து கிட்டினபடி. பஞ்சலக்ஷம்குடியாகையாலே, ம

னையோடுமனை சேர்ந்தவென்னுதல ; ஆயர்மனைகளிலே வந்து சேர்ந்து, அவர்கள குலததுககு முதலானவனெனனுதல் ; அன்றிககே, நாலுமூங்கிலைகொண்டுபோய, தஙகுமிடத்திலே வளைத்துததஙகுகையாலேசொலலிற்றுதல். (மாமாயனே) இடைககுலததிலே வந்துபிறந்து, அவாகள் ஸ்பாஶித்த தரவ்யமே தாரகமாய், அதுதன் களவுகண்டு புஜிக்குமபடியாய், அதுதான தலைககட்ட மாட்டாதே வாயதுகையதாக அகப்பட்டு கட்டுணடடியுணடு நிறகுமநிலை. இவ்வெளிமைக்கடிசொலலுகிறது (மாதவா) அவளோட்டைசசேர்ததி. (சினையேயித்யாதி) மஹாராஜனை விஶவஸிபபிதது காாயஞ்செயதபடி. சினையெனறுபணை - ஏயகை - நெருஙகுகையாய, பணைகளோடுபணைகள் நெருஙகித்தழைதது, நினைததபடி இலககுககுறிகக வொண்ணாதபடி நின்ற மராமரங்க ளேழையு மெயதவனே. இத்தால - ஆஶ்ரிதா தனனுடைய ரக்ஷணத்திலே ஶஙகிததால, ஶஙகாநிராகரணம்பணணி ரக்ஷிககுமவனென்றபடி. (சிரீதரா) மராமரஙகளெயகைக இலககுககுறிததுநினறபோதை வீரலக்ஷ்மியைசசொல்லுகிறது (இனையாய) ஏவமவிதமான குணசேஷ்டிதஙகளையுடையவனே. (இனையபெயரினாய்) குணசேஷ்டிதங்களுககு வாசகஙகளான திருநாமஙகளையுடையவனே. (எனறுநைவன) "காணவேணும், கேடகவேணும்" என்னமாட்டாதேநையாநினறேன. (அடியேனே) ஆருடைமையழிகிறது ; உடையவாகள தஙகளவஸ்துவை வேணுமாகில நோககிக்கொளளுகிறாகளென்கிறா. இதேதேனும் ஸ்வதந்த்ர வஸ்துவாய்ப படுகிறதோ ; பிறர்ககுரிததா யழிகிறதோ ; உனனால ரக்ஷிக்க வொண்ணுமே அழிகிறதோ ; என்னால் ரக்ஷிககலாயழிகிறதோ !. . .. .

யர் அரும்பதம்

ஆரும்பாடடு. (வினையேனிதயாதி) ஏழிறபாட்டில ஙகைஙகாயபராாததநாபரமானமுநதினவவதாரிகையை யுபஜீவிததுககொணடு, "நைவன" எனறபதததைககடாக்ஷிதது ஸங்கதி (இவராபிமுகயமிதயாதி) தவிதீயாவதாரிகைககு, ஏழிறபாடடுககு சேஷமிபபாட்டு. எனனையிழநதாயெனறது - "நைவன்" என்றததைபபறற.

"இனையபெயரினாய" எனனுமளவுககுமபாவம (உனனைபபாாததலென றது) "அடியேன" எனறததைபபறற (எனனைபபாாததலெனறது) அநவயகதியெனறபடி. யதவா, "விணணோர்தலைவா, வினையேன" எனறவிரண்டையும்பற்ற வெனனுதல. அபபோது, ஸாவஜ்ஞனாய ஸாவஶகதியானவுனனைபபாாத்தல, அஜ்ஞனாயஶக்தனானவெனனைபபாாததலெனறபடி.

எனவினை எனனாதே "வினையேனவினை" எனறதுக்குபாவம் (சேதநரெலலாாககுமித்யாதி) சேதநரெல்லாாககும் - முமுக்ஷுககளெலலாாககும். அதெபபடியெனன (பகவத்ஸமஶ்லேஷமித்யாதி) (மருநதானவனே) போககுமருநது-ஶீலகுணம.

"கேசவா" என்று - பரஹ்மருத்ரோதபாதகனை ப்ரத்யும்நனைச்சொல்லு கிறது. ஒருபயணமெடுததுவிட்டபடியெனறது - ஸ்ருஷ்ட்யுநமுகனாய் பரஹ்மருத ரஜநகனை தசையைப்பற்ற. பரஹ்மருதரஜநகதவததுககு ப்ரமாணம் (ஆவாமி தயாதி) "கஉதிஷு ஹூமெணாநாஉ ஈ௦ஶௌமோஹம௦ஸவுஜெஹிநாம" (சஇதி பரஹ்மணோநாமசமோஹம ஸாவதேஹிநாம்) இதமபூாவாாத்தம். இதம்ஹரிவம் ஶைலாஸ்யாதாரயாம்.

அநகிலேயினின்றும் - பரஹ்மருதரோதபாதகனை பரத்யும்நனைநிலேயில நின்றும்.

மனேசேரென்றது - ஊருக்குவிசேஷணமாகவும. க்ருஷ்ணனுக்குவிசேஷ ணமாகவும், இடையாக்குவிசேஷணமாகவும், மூனறாததமருளிசசெயகிறா (பகு சலக்ஷமிதயாதிவாகயதாயததாலே) குலமென்று - ஊருககும், வமமஸததுசகும போ. தவிதீயார்த்தத்துககு, திருவவதரிததென்னுதே, "சோ" எனறது-திருவவ தாரம மதுரையிலே யாகையாலே. தருதீயாாததததுககு, மனேயோடேசோநதவா யரென்றபடி.

பதஸங்கதி ஸிததமாததமாஹ (மராமரநகளிதயாதி) கீழே, "மாதவன" என்கையாலே ஸிதுவேபொருளெனறுதாதபாயம.

(குணசேஷடிதங்களுககிதயாதி) குணவாசகங்ஙள - "கேசவா, ஆயா குலமுதலே" இதயாதிகள். சேஷ்டிதவாசகங்கள - "மராமரமெயதாய்" இத யாதி. "என்றுனைவன" எனகிறவாககுபாவம் (காணவேணுமிதயாதி) "இனே யாயினேயபெயரினும்" என்றவநநதரம, "திருநாமங்களேககேட்கவேணும, சேஷ் டிதங்களேககாணவேணும்" எனனமாட்டாதே, பலஹாநியாலே நைவனெனறபடி.

"ஆருடைமை" இதயாதிவாக்யதவயோக்தமான அந்யஶேஷதவநிவரு த்தியையும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ரயநிவ்ருததியையும, வ்யுத்க்ரமேணவருளிசசெயகிறா (இதேதேனுமிதயாதி) கீழ "உனனைப்பார்ததல்" இத்யாதிக்குச்சேரதாதபர்யம)

க்ரமேணுநவய: . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடிசோதணணந்துழாயக்கண்ணிபுனேந்தான்றன்னைக்கண்ணனை
செடியாராக்கையடியாரைச்சோதலதீககுந்திருமாலை
அடியேன்காண்பானலறறுவனிதனின்மிககோரயாவுண்டே.

ஆறுயிரப்படி.

(அடியேன) இப்படி யெமபெருமானைககாணவேணுமென்றபே க்ஷிக்கிற வாழ்வார், பின்னேயு மவனுடைய வுத்காஷத்தையும் தம்முடை ய நிகர்ஷத்தையுமநுஸந்தித்து; கெட்டேன, அவனையகலாதே நான்கா ணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது என்னவஜ்ஞாநமோவென்று தம்மைநிந்

திக்து, "இவனைக்காணவேணும்" என்றுசைப்படாதே யிவன்பக்கலிலே கைவல்யாதி ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டகன்றுபோவார்க ளென்னபாக்யமபண்ணினுரோ, நானுமங்ஙனேயாகப்பெறறிலேனென்று நோகிறுர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அஜ்ஞாநாம், அத்யந்தஸாலபனுய் போக்யபூதனுய்வைத்து, அதிசயிதஞனவவனைக் காணவேணுமெனறலற்றுகையாவதென், என்னவறிவு கேடோவென்று பழையநிகாஷாநுஸந்தாநம தலையெடுத்து நிராஶ்ரயகலத்தேடு கிறுா.

சிறியஞானத்தன் - அல்பஜ்ஞனை. அடியேன - நான். அறிதலார்க்கும் - அதிஶயிதஜ்ஞாநராலும். அரியானை-அறியவரியனனவனுய். கடி - பரிமளம். சேர - செறிந்து. தண - குளிர்ந்த. அந்துழாய்க்கண்ணிபுனைநதானறனை - திருந்துழாயமாலையைப்புனைபவனுன தனமையையுடையனுய. கணணனை - தூரவபோதத வபோக்யதவோதகாஷங்கள ப்ரகாஶிக்குமபடி க்ருஷணனுயவநதவதரிதது. அந்நிலையிலே செடியார - ஸமஸாரகாநதாரஸமஸ்ருஷ்டமான. ஆக்கை - ஶரீரஸமபந்தத்தை. அடியாரை - தனனோடே அவயவஹிதஸம்பந்தமுடையார். சேர்தல்தீர்க்கும் - கிட்டாதபடிபண்ணிரக்ஷிக்கும். திருமாலை - ஸ்ரிய:பதியானவனை. அடியேன - சேஷபூதனுய்வைத்து. காணபான - காணவேணுமெனறு. அலற்றுவன - அதநிலைக்கவதயகரமாம்படி நானலறறுகினறேன். இதனில் - இதில். மிக்கு - விஞ்சிற்று. ஓரயாவு - ஓரறிவுகேடு. உணடே - உணடோ.

அடியாராவார - அதிசயகரனொன்றுகருத்து. முதலடியில் "அடியேன்" என்றது - சேஷத்வநிரூபிதமான அஹமாத்தத்தைக்காட்டுகையாலே, நானென்றபடி. "'செடியாராக்கை' எனகிறவிடம - கைவல்யாதநிகளான சேஷபூதர்க்கு ஶரீரத்தைக்கழித்துக்கொடுக்கையைச்சொல்லுகிறது" என்றுஞ்சொல்லுவா .*

௩டு_எழாம்பாட்டு.

"நைவன்" எனறுர்; இவ்வளை நையக்கொடுக்கமாட்டாமையாலே வந்து முகங்காட்டினுன், அவனைப்பார்த்து, நம்மாலவரும குறைகியமு மிவனுக்கு வேணடாவெனறகலுகிறுா.

(அடியேனசிறியஞானத்தன) ஸம்ஸாரிகளிலறிவுகேடா "ஸர்வஜ்ஞா" எனனுமபடிகிடா 'எனனறிவுகேடு. "அலலேன" என்றகலுகிறவிவா "அடியேன" எனகிறது வாஸநையாலே. அன்றிக்கே, "அடியேன" எனகிறது - அடிமைக்கிசைந்தன்று, ஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி நிரூபகமாக சேஷத்வத்தை ப்ரதிபத்திபணணியிருக்கையாலே, "அஹம" என்றவோபாதி "அடியேன்" என்கிறுர். (சிறியஞானத்தன்) அதயல்பஜ்ஞாநத்தையுடையவன். (அறிதலார்க்குமரியானை) எத்தனையேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கு மறியப்போகாதவனுயிறறவன. ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனை தனக்கு மறியப்போகாது, தனக்குந்தனறனமை யறிவரி

யானிறே. தமஃப்ரகாஶங்களுக்குள்ள சோததிபொருங்கிட ! ர் எனககுமவ னுககும். (கடிசேர்) அறிவரியவஸ்துவுககடையாளம் - திருத்துழாய மாலே. நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளமேறி வாராநின்றுள்ள திருத்து ழாயமாலையைப்புனைந்தவனே. (கண்ணனே அறிவரியனுயிருந்துவைத) து, இடையாககுமிடைசசிகளுககுந தனனேவெளியனுககிவைத்தவனே செடியாரித்யாதி) செடி - பாபம். ஆர்தல் - மிகுதி. பாபம மிக்கிருககி றஶரீரம். * நோயெலாமபெய்ததோராக்கையிறே, “ ஜராமரணமோக்ஷா யமாமாஶ்ரித்யயதந்தியெ” (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே) என்று - அவனேயேயுபாயமாகபபறறி, தூறுமண்டினசரீரத்தையற துக்கொள்ளுமடியாருண்டு - கேவலர். அவாகளுககு அத்தைத்தவிர்த துக்கொடுககும ஸ்ரீமானே. அவர்கள பின்னேயடியரோவென்னில் ; “அடியாராவார் - அவாகளே ” எனறிருககிறுா. என்றியவென்னில் ; சேஷிக் கதிசயத்தைவிளைக்குமவர்களிறே - சேஷபூதராகிறுா ; என்னைபபோலே கிட்டி யவனுக்கவத்யத்தை விளைக்கப்பாராதே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொண்டு கடககிறகிறவாகளிறே.

உமககிப்போது வநததெனனென்ன (அடியேனகாண்பானலற் றுவன்) “ அடியேன் ” என்பது, “ காணவேணும் ” என்பதாகாநின் றேன் நான். (இதனினமிக்கோரயர்வுண்டே ஸம்ஸாரியானநாளிலறி வேனன்றுயிருந்ததிறே. அது நன்றுனபடியென்னென்னில் ; அப்போது கடககின்று பகவதததத்வத்தைககுறியழியாமைவைத்தேன, இப்போத ன்றே நான்கிட்டியழிக்கபபாரத்தது ; இதிற்காட்டி லறிவுகேடுண்டோ*

ஜீயா அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடியேனிதயாதி) “ இதனின்மிககோரயாவுணடே ” எ ன்றபதததைக கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நைவனிதயாதி) “ அடியேனசிறியஞானத தன ” எனறயோகயதாநுஸநதாநமபணணி யகலுகையாலே முகங்காடடினதுஸி ததம் (நம்மாலவரும ஞுறுதிகயம்) அயோகயரான நம்மை விஷயீகரிககையால் வரும் ஸர்வாதிகாரதவரூபகுணுதிகயம்.

சிறுமையினசரமாவதி (ஸம்ஸாரிகளிலிதயாதி) ஸவஸமபநத மவனுககவ த்யமெனறசஙகிறவா “ அடியேன ” எனறும் பநதநதோறறச் சொல்லுகிறதெ ன்னெனன (அல்லேனெனறிதயாதி) சேஷதவஜஞாநவாஸனையாலேயெனறபடி.

இததால்பலிதம் (தமஃபரகாஶஙகளுக்கித்யாதி)

மேலுக்குஸஙகதி (அறிவரியவிதயாதி) “ சோ ” என்கிற வாததமாநார்த தம் (நாட்செலலவிதயாதி) கடி - பரிமளம். கண்ணி - மாலே.

பாபம் மிககிருககிறசரீரம் - பாபகார்யமானநோய மிககிருககிறசரீரம். அ ப்படியிருககுமோவெனன (நோயிதயாதி) திருமொழி. நோயெலலாமிட்டுபெப

ண்ணினதொருசரீரமென்றபடி. "செடியாராக்கை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம (ஜராமரணேதயாதி) கிதாஸூலப்தமே, "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே। தெப்ரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மங்கர்மசாகிலம்." (ஜராமரண மோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதநதியே। தேபரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மமகா மசாகிலம்.) செடி - தூறு. அவிதயாதிகள. அடியாரைச்செடியாராககைசேருதல் தீர்ககுநதிருமாலே யென்றநவயிபபது. அடியாரக்குச் செடியாராககையினுடைய சோதலே - சரீரஸம்பநதத்தைததவிரதுககொடுககும் ஸ்ரீமானையென்றபடி. ஐகாரம - அவ்யயம். அடியாரக்கெனறபடி. தூறுமணடுகையாவது - மாறிமாறிப்பலபிறபபைசசொனனபடி. எனறிய - எதககாக. (திருமாலே) அதிகாரிசதுஷ்டயததுக்கும புருஷகாரமவர்ஜநீயமிறே.

(அடியேனகாண்பானலறறுவன) "அடியேன்" என்றலறறுவன், "காணவேணும்" எனறலறறுவனென்றபடி. இதயர்வாகில் நல்லவறிவுதானேதெனன (ஸமஸாரியானவிதயாதி) குறியழியாமே - வ்யாஹதமாகாமே.

கரமேணுநவயஃ..... ....*

எட்டாம்பாட்டு.

உண்டாயுலகேழுமுன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக
குண்டாய்வெண்ணெயசிறுமனிசருவலேயாககைநிலேயெயதி
மண்டான்சோாநததுண்டேலுமனிசாககாகும்பிசிறிது
மண்டாவணணமணகரையநெய்யூண்மருந்தோமாயோனே.

ஆறுயிரப்படி.

(உண்டாய்) இபபடி யாழ்வார் தம்மை நிந்தித்துக்கொண்டெம்பெருமானையகல, அவனும் அநாலோசிதகுணகுணமாக ஆஶ்ரித ஸமஶ்லேஷைக தாரகதவமாகிற தன் ஸ்வரூபததைக்காட்டி யிவரை ஸமாதாநமபண்ணுகிறுன.

அதிக்ஷுத்ரமநுஷ்ய ஸஜாதீயனுய் வந்து பிறந்தருளி, திருவாயப்பாடியிலே போயபபுககு, ஆய்சசியருடைய வெண்ணெயையும் நெயயையுமபிநிவேஶாதிஶயததினுலே அவாகளுககொனறும் சேஷியாததொருபடி யுண்டருளிற்று, பணடு இநதலோகஙகளை யுண்டுமிழ்நதருளுகிறபோதேதேனும் மணடான சேஷிததுண்டாகிலு மந்தமண்களைக்குமருந்தாகவோ, அனறிறே, ஆஶ்ரிதரோடுகலநது பரிமாறியல்லது தரிககமாட்டாததனமையாகையாலே செயதருளிறுயத்தனையிறே யென்கிறுா..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இபபடி நிராஶராயிவரகலததேட, "நம்மோடுஸம்பநதமுடையாரைக்கைவிடோம், அவாகளையொழிய நமககுச்செல்லாது, இததால வருவதொ

ரு அவதயமில்லையெனனுமிடம நம்மபதாநததிலே கணடுகொளளீர்" எனறு ஈஸ்வரன தனனுடைய ஆஸ்ரிதவிஷய வயாமோஹததை பரகாஸிபபிககக் கணடு ஸமாஹிதராகிருர்.

மாயோனே - ஸாவரோடும் ஸர்வபரகார ஸமஸ்லேஷமபணணச்செயதே அவதயம் தட்டாத ஆஸ்சாயபூதனே. முனனமே - முறகாலததிலே. உலகேழ்-ஒனறுக்கொனறு பரிஹாரரூபமான ஸமஸதலோகததையும. உணடாய - அமுதுசெய்தாய. உமிழ்நது - அததை நிஸ்ஸேஷமாகவுமிழநது. சிறுமனிசர - அல்பரானமநுஷ்யருடைய. உவலை - ஹேயமான. ஆககை - ஸரீரததினுடைய. நிலை - நிலையை. எயதி - அடைநது. மாயையால - கருதரிமததாலே. புககு - பரவேஸிததது. வெணணெய - வெணணெயை. உணடாய - அமுதுசெயதாய. இது மணடான - அககாலததிலே யமுதுசெயத மணணிலேககேஸம. சோாநததுணடேலும் - சோாநதுணடேயாகிலும. மனிசர்ககு - மநுஷயாககு. ஆகும் - உணடாககசடவ. பீர - வெளுப்பானது. சிறிது - அலபமுமம. அணடாவணணம - கிடடாவணணம. மணஅநதமண. கரைய - கரைககககு நெயயூண - அவதாரரநதரததில நெயயூண. மருநதோ - மருநதலலவிறே.

அதுவும - ஆஸ்ரிதரக்ஷணாததமான ஸமஸ்லேஷம. இதுவும - அவாகளவஸ்துவொழியசசெல்லாமை யெனறு கருதது. பீர-வெளுபபு. வெண்ணெயும, நெய்யும - பாயாயம். . . . . *

௯-ம் - எட்டாம்பாட்டு.

இவரிப்படி யகலபபுககவாறே, "இவர்துணிவு பொல்லாதாயிருந்தது, இவரைப பொருநதவிடவேணும" எனறுபாாதது, "வாரீராழ்வீர், திருவாய்பபாடியில வருததாநதங கேடடறியீரோ" என்ன, "அடியேனறியேன" எனறுா அதுகேட்கையிலுண்டான ஸ்ரததையாலும, "அவன்று னருளிசசெயயக கேடகவேணும" எனனும ஸ்ரததையாலுமாக. "முனபொருகாலததிலே பூமியையெடுததுவயிறறிலேவைததோம், பினபு அதுதனனை வெளிநாடுகாண வுமிழநதோம, அதிலேதேனுமசேஷிததுண்டாகக கருதி, திருவாயபபாடியில வெணணெயை விழுஙகினேஙகாணும்" என்ன, "அதுஇதுககு பரிஹாரமாகச செயதாயோ", அதொருகாலவிசேஷததிலே, இதொருகாலவிசேஷததிலே," என்ன, "ஆனாலநாமிதுவுதுககாகசசெயதோம" என்ன, "ஆஸ்ரித ஸ்பாஸமுளள தரவ்யமுனககு தாரகமாகையாலேசெயதாயத்தனை" என்ன, "ஆனால, அவ்வெணணெயோபாதி யுமமோட்டை ஸமஸ்லேஷமும் நமக்கு தாரகங்காணும, ஆனபினபு நீருமமைக்கொண்டகலுவீராகில, திருவாயப்பாடியில வெணணெய்விலககினா புககலோகமபுகுவீாகிடீா" என்றுன். அவன்கருததைத் தாமறிநதமைதோறறவநுபாஷிககிருரிப்பாட்டில.

(உண்டாயுலகேழுமுன்னமே) லோகங்களேழையுமெடுத்து வயிற்றிலேவைத்தாய முன்பொருகாலத்திலே. (உமிழ்ந்து) பின்னையது தன்னை வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. (மாயையாலபுக்குண்டாயவெண்ணெய) "மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்" (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம) என்கிறபடியே இச்சாபர்யாயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தாலேபுக்குண்டாய்வெண்ணெய். அதுசெய்யுமிடத்தில சகரவர்த்தி திருமகனாயப்புக்கு "வெண்ணெயமுது செய்ய" என்றால கொடார்களே (சிறுமணிசரிதயாதி) க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யர்களுடைய ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய நிலையை அப்ராகருதத்திவ்யஸமஸ்தாநத்துக்குண்டாக்கிக் கொண்டுவந்தாயிற்றிப்படி செய்தது. "கறையினார்துவருடுக்கை" என்கிறபடியே யிடையாளவிலே தன்னைய மைத்துவந்து கிட்டியிறே வெண்ணெயமுதுசெய்தது; "ஸபலம்தேவி ஸஞ்ஜாதம்ஜாதோ ஹம்யத்தவோதராத்" (ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோ ஹம்யத்தவோதராத்) என்றுநிறதகசசெயதேயிறே "நைஷகாப்பத்வமாபேதேநயோந்யாமவஸத்பரபு:" (நைஷகாப்பத்வமாபேதேநயோந்யாமவஸத்பரபு:) என்கிறது; இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரிலே யொருவன புத்ரகமபண்ணுகிற்க, பிராஸைவாத்திதத்வாறே மந்த்ரபூதமானஜலத்தைப்பாநம்பண்ண, கர்ப்பமுண்டாயிறறது ஶுக்லஶோணித ரூபத்தாலே பரிணதமாயன்றிறே, ஶக்த்யதிஶயத்தாலே யிப்படி கூடக்கண்டபின்பு, ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாததில்லை யென்றுகொள்ளத் தட்டில்லையிறே. மண்ணையமுதுசெய்தது - அதின ஸத்தைக்காக; வெண்ணெயமுதுசெய்தது - உன ஸத்தைக்காக.

(மண்டாணித்யாதி) பூமியைத திருவயிற்றிலேவைத்துமிழ்ந்தபோது சேஷித்ததேதேனும மண்ணுண்டாகிலும, பிற்பட்ட மநுஷ்யாக்கத்யலபமும சேஷியாதபடி நெய்யமுதுசெய்தது அதுக்குமருந்தோ. ஒன்றும ஶேஷியாதபடி அமுதுசெய்யிலோ! மருந்தாவது. அன்றிக்கே, "பிரா" என்று - வைவர்ண்யமாய, மண்ணிலே சிறிதுசேஷித்தால மநுஷ்யர்க்கு வரக்கடவதான வைவர்ணயம சிறிதும வாராதபடி நெய்யூண்மருந்தோ!, அன்றிறே. ஆனாலெதுக்காகச்செயதோமெனனில (மாயோனே) ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலலலது தாரக மிலலாதபடியான ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தாலே செய்தா யித்தனையன்றோ.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உண்டாயித்யாதி) "நெய்யூண்மருந்தோ" என்கையாலே - அவன "நெய்யூணமருந்து" என்றுனென்றுதோற்றுகையாலே தத்துருணமாகவவதாரிகை (இவரிப்படியித்யாதி) (அதுகேட்கையி லித்யாதி) விஷயவை

லக்ஷண்யத்தாலும், உகதிவைலக்ஷண்யத்தாலுமென்றபடி. " மாயோனே " என்றதைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸபாஶமித்யாதி) " நெய்யூணமருந்தோ " என்றத்தைப் பற்ற (அவனகருந்தத்தைத் தாமறிந்தமைதோற்றவென்றது) (புக்கலோகம்புகுவீர்) அபிமதம் செய்திராவீர்.

" மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம் " (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம்) என்றது - வேதநி

மேலுககவதாரிகை (அதுசெய்யுமிடத்திலித்யாதி) சிறுமணிசருவலையாக் கைநிலையெய்தி மாயையாலேபுக்கு வெண்ணெயுண்டாய இத்யந்வய:. உவலை-ஹேயம். எய்தியென்று - ஏறிட்டுக் கொண்டதுக்கு ப்ரமாணம (கறையினரித்யாதி) காட்டிறபழம பறித்திட்டக்கறை நிரம்பித்துவருட்டின வுடைத்தோலையுடையவன.

" ஜாதோஹம் யத்தவோதராத் " (ஜாதோஹமயததவோதராத) என்று - காப்பவாஸம் சொன்னபோதே, ஶுக்லஶோணிதபரிணதமான ப்ராக்ருததேஹமாகவேண்டாவோ, " அபராகருததிவ்யஸமஸததாநததுககுண்டாகக் " என்னக்கூடுமோவென்ன (ஸ்வமதேவியித்யாத்) பஞ்சமேம்ஶ தருதியே, " ஸ்ரோதோஹம் யத்வயாவ்யக்தம் ..." (ஸதுதோஹமய த்த்வயாபூர்வம் புதராரதத்ரயாதத்யதே) இதி பூர்வார்த்தம். மஹாபாரதே, " ப்ராதுர்பாவதிலோகாநாம்பாலநார்த்தம் ஸ்வலீலயா நைஷ்கர்ம்ய..." (பராதுப்பவதிலோகாநாம்பாலநாரததம்ஸவலீலயா|நைஷகாபபதவம்) இத்யாதி. " நயோநயாமவஸதபர: " (நயோநயாமவஸதபரபு:) என்று - யோநிநிஷ்க்ரமணுதிதோஷமில்லையென்றபடி. காப்பவாஸம் ஶுக்லஶோணிதபரிணதிவ்யாப்தமன்றென்னுமதுக் கைதிஹ்யம் (இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரிலே யித்யாதி) ஒருவன - மாந்தாதாவினுடைய பிதாவானயுவநாஶ்வன், ஆனலவனுககு ஶரீரம் வந்த வழியேதென்ன (ஶகதயதிஶயததாலேயித்யாதி) மந்த்ரஸாமர்த்ய வைபவத்தாலேயென்கை.

" மாயோன " என்றதைக்கடாக்ஷிதது, கீழுக்கெல்லாம் தாதபர்யம் (மண்ணையமுதுசெய்ததித்யாதி).

முன்னமேயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தாய, சிறுமணிசருவலையாகக் கை நிலையெய்தி, மாயையால்புக்குவெண்ணெயுண்டாய, மண்டானசோர்ந்த துண்டேலும, மண்கரைய, மனிசாககாகும நெய்பீர சிறிது மண்டாவண்ண மூணமருந்தோ என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (பூமியையித்யாதி) " பீர " என்றும், " சிறிது " என்றும் - அல்பமாய், அத்யல்பமாயென்றபடி. திருவயிற்றிலேகிடந்த பூமியையுமிழுகிறபோது சேஷிக்கிலன்றோ மருந்துவேண்டுவது, அததை நிஶ்ஶேஷமாகவுமிழுகையாலே சேஷிததுண்டாககூடாது, அப்படி கூடிற்றாகிலுமென்று - "உண்டேலும்" என்கிற யதிஶப்தத்துககாத்தம். " பீர்சிறிது மண்டாவண்ணம் " என்றதுககுபாவம (ஒன்றுமித்யாதி) தவிதீயயோஜநைக்கு, மனிசர்க்காகும் பீர சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண்மணகரையமருந்தோ என்றந்வயம். "அன்றிறே" என்றதுக்குக்கருத்து - அதொருகாலததிலே தேவஜாதீயனாய் மண்ணுண்டதுககு, இக்காலத்திலே மநுஷ்யஜந்மததிலே வெண்ணெயுண்டதுமருந்தோவென்கை. "மு

ன்னம்" என்றும், "மனிசர்க்கு" என்று மிருககையாலே - பரதிகோடித்வேந காலாந்தரத்வமும் தேவத்வமும் ஸித்தம். நெயயும், வெணணெயும்பர்யாயம். மாயோனே - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனே. மனிசர்ககாருமநெய - மனிசர்க்கு விநியோகப்படுகிறநெய்யென்று ஸப்தார்த்தம். தவிதியயோஜனையில, மனிசாக்காகும்பீர - மனிசாகருணடாககடவவெளுப்பு இதிஸப்தார்த்தஃ. பீர் - வெளுப்பு.

மாயோனே, முன்னமே யுலகேழுமுண்டாய, உமிழ்ந்து, சிறுமனிச ருவலையாககைநிலையெய்தி, மாயையாறபுககு வெணணெயுண்டாய, மணடான சோரநதனணடேனுமென்று தொடங்கி, நெயயூணமருந்தோ இதயநவயஃ............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாயோந்தீயவலவலைபபெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்
தாயோன்றம்மானென்னம்மானமமாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(மாயோம்) ஸர்வேஸ்வரனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யரூபத்தோடேவந்து பிறந்தருளி, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸனைக ஸ்வபாவனாய், அநாலோசிதகுணதோஷமாக ஸமஸ்தாஸ்ரிதஜநபரித்ராணைகதாரகனாய், அதஏவ எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய வித்த ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வ ஸ்வரூபவிதியர்த்த மவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வாத்மவத்ஸலனான ஸ்வாமியைக்கிட்டி யுஜ்ஜீவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

தீய - கொடியநினைவையுடையவளாய். அலவலை - வாய்பாறியேத்தும்வளாயுள்ள. பெரு - அளவிறந்த. மா - பெருத்த. வஞ்சம் - வஞ்சநத்தையுடையளான. பேய் - பேயச்சி. வீய - முடியும்படி. தூய - புரையற்ற. குழவியாய்-பிள்ளைத்தனத்தையுடையனாய். விடப்பால - விஷங்கலந்தபால். அமுதா - அம்ருதமாமபடி. அமுதுசெய்திட்ட - அமுதுசெய்த. மாயன் - ஆஸ்சர்யஸ்வபாவனாய். வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கும். தனித்தலைவன் - அத்விதீயநிர்வாஹகனாய். மலராள்- தாமரையைப்பிறப்பிடமாகவுடையலக்ஷ்மிக்கு. மைந்தன் - போக்யமானயௌவநத்தையுடையனாய். எவ்வுயிர்க்கும் - ஸர்வாத்மாக்களுக்கும். தாயோன் - மாத்ருவத்வத்ஸலனாய். என்னமமான - எனனையகலாமலாகவிட்டஸ்வாமியாய. அம்மாமூர்த்தியை - அதுக்கடியானவிலக்ஷணவிக்ரஹத்தையுடையவனை. சார்ந்து-கிட்டி. மாயோம் - இரணடுதலையையும் முடித்துககொள்ளக்கடவோமல்லோம்.

பிரியாதிருக்க, இரண்டுதலையும் ஸத்தைபெறுமென்றுகருத்து...... ......*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

" திருவாய்ப்பாடியில் யசோதாதிகள் வெண்ணெயோபாதி, தார கங்காணும் நீர் தண்ணீராகநினைத்திருக்கிற வுடம்பு" என்றான்; " பா வபந்தமுள்ளவர்களுடைய வெண்ணெ யுனக்குதாரகம், அதில்லாதவெ ன்னோட்டை ஸ்பர்சமுனக்குநஞ்சு" என்றார்; " நஞ்சோதான், நஞ்சா னமைக்குறையில்லையே?" என்றானவன்; இவரும் " இதுநஞ்சே, இது க்கொருகுறையில்லை" என்றார்; " ஆனால், பூதனையுடையநஞ்சு தாரக மானநமக்கு ஆகாததில்லைகாணும்" என்றான்; என்னப்பொருந்துகிறார். அன்றிக்கே, " பூதனையைமுடித்தாற்போலே 'நானல்லேன' என்றகல ப்புக்க வென நிர்பபந்தத்தைப்போக்கினான்" என்பாருமுண்டு.

(மாயோம்) " பிரிகையாவது - விநாஸம" என்றிருக்கையா லே, இனியகன்று மாயக்கடவோமல்லோமென்கிறார். நானுமென்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் முடியக்கடவோமல்லோம். அன்றியே யிரண்டுத லையுமழித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம. (தீயவிதயாதி) " ஸ்தநய ஸ்தநய்வி ஷஸம்மிச்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" (ஸ்தநயநதத்விஷஸம்மிச்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:) எனகிறபடியே -ஜகத்துக்கு வோப்பற்றான வனை முடிக்கப்பார்த்தநெஞ்சில் தீமையையுடையளாய, யசோதைப்பி ராட்டியைப்போலே பரிவுதோற்ற ஜலபித்துக்கொண்டு வருவாளாய, ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவனும் " தாய" என்று பரமிக்குமபடிதோற்றி ன மஹாவஞ்சகையான பூதனைமுடியுமபடியாக. (தூயகுழவியாய) ஐஸ்வரமான மேன்மையும நடையாடாநிற்கச்செய்தே, அதுதோற்றாத படி கலப்பற்ற பிள்ளைத்தனத்தை யுடையனாய. இவனுக்குபபிள்ளைத்த னத்தில குறையில்லையாகில, அதினகாரியங்காணத்தொழிவானென்னென னில. (விடப்பாலமுதாய்) விஷமமருதமாம முஹூர்த்தத்திலேயாயிற் று பிறந்தது. தாமியைவேறாக்கவொண்ணாமையாலே விரோதித்த ஆஸு ரப்ரக்ருதிகள் முடிய பாரபதம். (மாயன) விஷமமருதமாமபடி யமுது செய்து, தன்னைத்தந்து நமமையுண்டாக்கின வாஸ்சாயபூதன. " (எனக் குமல்ல, பிறர்க்குமல்ல, அவனுக்கே" என்று, அவளுநங்யாஹமாக்கு கையாலே யம்ருதமாயிற்று)

பூதனையுடைய விஷமம்ருதமாம்படி யமுதுசெய்தவன்றானொன் னில் (வானோர்தனித்தலைவன) அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தனித்தலைவ னானவன். (மலராள்மைந்தன) அவர்களபரிந்து பரிசர்யைபண்ண, பெ ரியபிராட்டியாரும் தானுமாயிருக்குமவன். " தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமரராட்செயவார்" என்கிறபடியே. (மைந்தன்) அவளு க்குமிடுக்கானவன்; அவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே நித்யமான நவயௌ

வந்தத்தையுடையவனென்னுதல் - (அவளோடடைச்சேர்த்தியாலே அழகியமணவாளப்பெருமாளாயிருக்கிறவனென்னுதல்.) (எவ்வுயிர்க்கு ந்தாயோன்) ஸகலாத்மாக்களுக்கும் தாயைப்போலே பரிவனானவன். (தம்மான்) ஸர்வேச்வரன். (என்னம்மான்) நான் கைவிடாதபடியாய் முடிந்து போகாதபடி நோக்கினவன். நித்யஸூரிகளும் மற்றுமுள்ள ஸகலாத்மாக்களுமொருதட்டும், நானொருதட்டுமாம்படி யென்பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணினவனென்றுமாம். (அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே) விலக்ஷணமான திருமேனியையுடைய அம்மஹாபுருஷனைக்கிட்டி மாய்க்கடவோமல்லோம் . . . . *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு (மாயோமித்யாதி) இதுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கா ஸமாதாநரூபேண - முந்தினவவதாரிகை. இரண்டாவது - கீழ்ப்பாட்டிலே சேர விட்டமையை ஸித்தவத்கரித்து, த்ருஷ்டாந்தபரம். ப்ரதமாவதாரிகைக்கு - "விடப் பாலமுதா" என்றதிலேயும், த்விதீயாவதாரிகைக்கு - "வுஞசப்பேய்" என்றதிலேயும் நோக்கு.

பிரியோம் என்னாதே, "மாயோம்" என்கிறதென்னென்ன (பிரிகையாவதித்யாதி) "மாயோம்" என்கிற பஹுவசநாபிப்ராயம் (நானுமித்யாதி)

தீமைக்குபாவம் (ஸதாயமித்யாதி) ஹரிவம்சே பஞ்சத்ரிம்சே, "தஸ்யா ஸ்தநம்பௌ க்ருஷ்ண: ப்ராணை: ஸஹ நநாத ச | ஸ்தந்யந்தத் விஷஸம்மிச்ரம்"

(தஸ்யாஸ்ஸ்தநம்பௌ க்ருஷ்ண: ப்ராணை: ஸஹ நநாத ச | ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிச்ரம்) இத்யாதி. அலவலை - பஹுஜல்பம். "பெருமாவஞ்சம்" என்றது-மிகவும் வஞ்சகையென்றபடி. அதினெல்லையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுமாயித்யாதி)

அதினகார்யம்-விஷத்தினகார்யமான மரணம். "தூயகுழவி" என்றுவைத்து, "விடப்பாலமுதா" என்றதின் தாத்பர்யம் (விஷமம்ருதமாயித்யாதி) ஆனால் பூதனைமுடியும்படியென்னென்ன (தாமியையித்யாதி) வஸ்துஸ்வரூபத்தாலே முடிந்தாளென்றபடி. "அமரர்களமுதே யசுரர்கள்நஞ்சே" என்றனரே தாமிஸ்வரூபமென்றுகருத்து. நம்மை - நம்ஸத்தையை.

தனித்தலைவன் - அத்விதீயநாயகன். மைந்தென்று - மிக்ககாதல், யௌவநமாதல். உத்தரார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தேவிமாரித்யாதி) தனக்குத்தகுதியான தேவிமாராவார், லக்ஷ்மியும் பூமிப்பிராட்டியும், அவர்கள் முகத்தாலே நித்யவடிமைசெய்வார் மற்றமரர் - அவர்களோடு துல்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி யிருக்கிற நித்யஸூரிகள்.

"வானோர்தனித்தலைவன்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (நித்யஸூரிகளுமித்யாதி) மூர்த்திரூபத்தம் - விக்ரஹத்துக்கும், ஸ்வாமிக்கும் வாசகமாகையாலே யிரண்டையும் தந்தரேணவருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) அம்மாமூர்த்தியை - அந்தவிலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனையென்றும், அந்தமஹா

புருஷனென்றும ஸபதாராததம். தசசயதததாலவநத பரஸிததி - விக்ரஹத்திலு ம், புருஷனிலுமென றுகண டுகொளவது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷதவாதி விஶிஷடவிக்ரஹ யுக்தனுகவும, "வெதாஹமெதம்புருஷம்மஹாநதம்" (வேதாஹமேதமபுருஷம்மஹாநதம்) என்று மஹாபுருஷனுகவும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளிலே யவனுக கு பரஸிததியுணடிறே.

தீயவலவலை யென்றுதொடஙகி, அமமாஹாத்மியைச்சாநது மாயோம, இதயநவயஃ.

பத்தாம் பாட்டு

சார்ஙகவிருவல்வினைகளுஞ்சரிததுமாயபபற்றறுத்துத்
தீரநதுதன்பானமனம்வைகக்திருத்திவீடுதிருத்துவா
ஞானதஞானசசுடராகியகலஙகிழமேலளவிறநது
நோநதவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே.

ஆறுயிரப்படி.

(சார்ந்த) இப்படி யென்னுடைய நிகர்ஷத்தைபபாராதே யென பக்கலுள்ள ஸ்வஸமஶ்லேஷவிரோதியான மஹாபாபஙகளெலலாவற்றை யும்போக்கி, பாபநிபந்தநமான ப்ராக்ருதவிஷயஸஙகததையுமபோககி, பராபயமும் ப்ராபகமுந்தானேயெனனுமவயவஸாயபூர்வகமாக அநவர தஸ்வாநுஸந்தானைக போகயனுமபடி யென்னைததிருததி, பின்னையென ககுத் திருநாடடையுந்தநதருளுகைககாகவாருவதே, எமபெருமானுடை ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶகதித்வ பரமகாருணிகதவாஶ்ரிதவதஸலதவ மெ ன்ற விப்படி யபாயநதகுணஙகளெலலாமெனகிறார் . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இவரிபபடி ஸமாஹிதரானபடியைககணடு, ப்ரீதனுன ஈஶ்வர னுடைய வுபகாரததில பாரிப்பைககணடு ஹ்ருஷடராகிறார்.

ஆநத - யாவதாஶ்ரயம பரிபூரணமான. ஞானசசுடராகி - ஸவயம்ப்ரகா ஶஜ்ஞாநபரபையையுடையனுயககொணடு. அகலம - சுறறும். கீழ - கீழும். மேல- மேலுமான பததுதிககிலும. அளவிறநது-அபரிசசிநநஸவரூபனுய. நோநத - அதி ஸூக்ஷ்மமான. உருவாயருவாகும்- அசிததும் சிததுமாகிற. இவற்றின - இவறறுக கு. உயிராம் - அநதராதமாவாய. நெடுமால - எனபக்கலிலே நிரவதிகவாதஸலய ததையுடையவன. சார்ந்த -என்னேடுபொருநதி. இரு - புணயபாபரூபேணவிர ணடுவகையான. வல் - துர்மோசமாயுள்ள. வினைகளும் - காமஙகளையும. சரிதது- ஒன்றொழியாமலொருஙகாலேதளளி. மாயம் - அஜ்ஞாநகார்யமான. பற்று - விஷ யஸஙகததையும். அறுத்து - அறுத்து. தீாநது - அநநயபரயோஜநவ்யவஸாயத்தை யுடையேனுயககொண்டு. தனபால - தன்னிடததிலே அநுபவார்த்தமாக. மனம்- நெஞ்சை. வைக்க - ப்ரதிஷட்டிதமாகக்கும்படி. திருததி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி.

வீடு - எனக்குச்சேருவதானமோக்ஷஸ்தலத்திலும். திருந்துவான் - ஒருபுதுமை செய்யாநிற்கும்.

இத்துச்சொன்ன உபயவ்யாப்தியும் தமக்காகவென்று கருத்து. ....*

௧௰_பத்தாம்பாட்டு.

இவரையிப்படியிசைவித்து வைத்து, ஒருபுதுமைசெய்யவேண்டாதபடியான பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினை.

(சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரிந்து) "திலதைலவத்தாருவந்ஹிவத" (திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத) என்கிறபடியே பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற புண்யபாபரூபகர்மங்களையுமசரித்து - ஸர்வஶக்தியான தானபோகக்குமன்றும் போகக்கவொண்ணாதபடி ஸ்நேஹமாகப்பிணைத்தவினைகளை, விரகா நெடுஞ்சுவர் தளருமாபோலேபோக்கி. (மாயப்பற்றறுத்து) ருசிவாஸநைகளையும் கழித்து. (தீர்ந்து) தான்க்ருதக்ருத்யனுயென்னுதல்; அன்றிக்கே, (தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி) "அல்லேன்" என்றகலாதேதனக்கேதீர்ந்து, தன்பக்கலிலேநெஞ்சைவைக்கும்படிதிருத்தி. (வீடுதிருத்துவான) கலங்காப்பெருநகரத்துக்குமொருபுதுமை பிறப்பியாநின்றுர்.

(ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி) பரிபூர்ணஜ்ஞாநப்ரபனுய். (அகலம்கீழ்மேலளவிறந்து) பத்துத்திக்கிலும்வ்யாபித்து. (நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராம) அதிஸூக்ஷ்மமானசேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்மாவாயிருக்கிற. அன்றிக்கே, நேர்ந்த - கிட்டின. அதாவது - ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான பரக்ருதயாத்மாக்களுக்குமாத்மாவாயென்றுமாம். (நெடுமால்) [1] இப்படியிருக்கிறநெடுமால் வீடுதிருத்துவானுனன். [2] வ்யாப்தியுமிவரைப்பெற்றபின்பு புதுக்கணித்ததென்னுதல்; அன்றியே, ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்துாரைவளைவாரைப்போலே, இவரைத்திருத்துகைக்காக வ்யாப்தனுயிருந்தானென்னுதல். (நெடுமாலே) ஞானியேநான்முகனளவு மவன்பண்ணினவுபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன்தெளிந்துவந்துகொடுபோகப்பற்றுமே கூப்பிடுகிறுரிறேநடுவெல்லாம். . ...*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (சார்ந்தவித்யாதி) "தீர்ந்துதன்பால் மனம் வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான" என்றபதங்களுக்கு கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவரையித்யாதி) புதுமை - நூதநமானவதிஶயம் கோடிக்க - அலங்கரிக்க.

கூடினவென்னுதே, "சார்ந்த" என்றதுக்குபாவம் (திலதைலவதித்யாதி) ஶ்ரீரங்கத்தயே. "திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்துர்விவேசத்ரிகுணக்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவாவேதநவ்யக்திவஹ்நிஸ்ருஷ்டிவஹாராத்ரிய ஹரவத்தாயா

திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶ: ” (திலதைலவத்தாருவஹ்நி வத்துர்விவேசதரிதுண க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவாசேதநப்ரக்ருதி வ்யாப்திரூபதுரத்யய பகவந்மாயாதிரோஹிதஸ்வப்ரகாஶ:) வன்மைக்கு பாவம் (ஸாக்ஷாந்நியித்யாதி) தள்ளினனுடே, “ சரித்து ” என்றதுக்கு பாவம் (விரகரித்யாதி) விரகர் - உபாயவான்கள்.

“ மாயம் ” என்று - ருசிரூபஜ்ஞானம். “ பற்று ” என்று - வாஸனை. தன்பால் - தன்பக்கலிலே.

வீடுதிருத்துவான் - வீடுதிருத்துவானுமென்றபடி. கலங்காப் பெருநகரம் - விகாரமில்லாத மஹாநகரம்.

“ நோக்குவுருவாயருவாகும் ” என்று - காரணவஸ்தத ஸூக்ஷ்ம சிதசித்வஸ்து வ்யாப்தியைச்சொன்னபோது, “ அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து ” என்று - கார்யாவஸ்தவ்யாப்திபரம். நோமை - ஸௌக்ஷ்ம்யம். உரு - ப்ரக்ருதி. அரு - சேதநன். யத்வா, அகலமித்யாதி - பஹிர்வ்யாப்தி. நோக்கவித்யாதி - அந்தர்வ்யாப்தியெனனவுமாம.

நெடுமால் - ஸர்வாதிகனென்னுதல், ‘மிக்க வ்யாமோஹத்தை யுடையவனென்னுதல். முந்தினவர்த்தம் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) “ வ்யாப்தியும் ” என்கிறவபிஸப்தத்தாலே - “ ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி ” என்றுசொன்ன - ஜ்ஞாநவ்யாப்தியை ஸமுச்சயிக்கிறது. சார்ந்தவென்றுதொடங்கி, மனம்வைக்கத்திருத்தினபின்பு, ஆர்ந்தஞானச்சுடரென்றுதொடங்கி, நெடுமாலவீடுதிருத்துவானென்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (வ்யாப்தியுமித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், “ தீர்ந்து ” என்றது - தனக்கேயற்றுத்தீர்ந்தென்றபடி மால - வ்யாமுக்தன். ஆர்ந்தஞானமென்று தொடங்கி, நெடுமால, சார்ந்தவென்றுதொடங்கி, தன்பால மனம்வைக்கத் திருத்தித்தீர்ந்து - கருத்தக்ருத்யனாய, வீடுதிருத்துவானு னென்றந்வயித்து தாத்பர்யம் (அன்றியேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்தில், மால - ஸர்வாதிகன்.

நாலந்துதிருவாய்மொழிகளாலே யிவ்வாயங்கீகரிப்பதாக வீடு திருத்துவானுனால், இப்ரபந்தத்தையும் தலைக்கட்டுவித்து லோகத்தைத் திருத்துய்த்தவழியாலே ஜகதுபகாரகனாயிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (முனியேநான்முகனித்யாதி) “ மன்னதிருத்திவீடுதிருத்தப்போய நாடுதிருந்தினவாறேவந்து ” என்னக்கடவதிறே. அதாவது - ஈஶ்வரனிவர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே வீடுதிருத்துகையிலேவிளம்பிக்க, அதுபற்றுமே முனியேநான்முகனளவும் கூப்பிட்டகூப்பீடு ஜகதுபகாரமாய்த் தலைக்கட்டிற றென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞ ராகையாலே, அவன், வ்யாமோஹத்தாலே வீடுதிருத்தப்போனதறிந்த விவர்கூப்பிடுவானெனனென்ன (அவனதெளிந்தித்யாதி) தெளிந்துவந்து - வ்யாமோஹந்தெளிந்துவந்து.

ஆர்ந்த ஞானச்சுடராகி யென்று தொடங்கி, நெடுமால, சார்ந்தவென்று தொடங்கி, வீடுதிருத்துவான என்றந்வயம். அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து - சுற்றும் கீழும் மேலுமான பத்துத்திக்கிலும் அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய. நோக்கவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராய - அதிஸூக்ஷ்மமான வசித்தும் சித்துமாகிற விவற்றுக்கந்தராத்மாவானவன் இதிஸப்தார்த்த:.. . . . ., ...*

பதினொன்றாம் பாட்டு.

மாலேமாயபபெருமானேமாமாயனேயெனறெனறு
மாலேயேறிமாலருளானமனனுகுருகூாசசடகோபன
பாலேய்தமிழரிசைகாராபததாபரவுமாயிரத்தின
பாலேபடடவிவைபத்தும்வல்லாாகிலலேபிறவிதே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாலே) இபபடி, எமபெருமானுடைய வாஶ்சாயமான ஸௌஶீல்யவாதஸல்யாதிகலயாண குணஙகளேயும், ஆஶ்சாயமான திவயசேஷ்டிதஙகளேயும காலததவமெலலாமபேசினு மாராதவபிநிவேஶததையுடையனாய, அநதகுணஙகளேயேதாரகமாக வுடையனான குருகூாசசடகோபன் சொனன ஸாவஜந போகயமான வாயிரததினபாலே படடவிவைபததும் வல்லாாகெமபெருமானை விஶ்லேஷிககையாகிற தீஙகிலலேயெனகிறா. *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, இததிருவாயமொழிககுபலமாக, இதிலாவயித்தாாகதுஸ்வாநிகாஷாநுஸநதாநததாலேவரும துககமிலலேயெனறருளிசசெயகிறா.

மாலே - ஸாவாதிகவிஶிஷ்தவரூபமானஸ்வரூபோத்காஷததையுடையவனே. மாயபபெருமானே - நிதயஸமஸாரிகளையுமநிதயஸூரிமதயததிலேயாககுமாஶ்சாய குணஙகளாலவிறநதவனே. மாமாயனே - அபரிசசிநநமானவிபூதிவிகாஹ சேஷ்டிதஙகளேயுடையவனே. எனறெனறு - எனறுவிஶிஷ்டவஶ்ரணயதவ பராபயதவஙகளில தனிததனியுணடானவுதகாஷததையநுஸநதிதது. மாலேயேறி - ஸவாநிகாஷமடியாக "அகலுவோம" எனறுபராமிதது. மால - விரதிஶ்பவாதஸலயயுகதருண ஸாவேஶ்வரனுடைய. அருளால - நிரவதிககருபையாலே. மனனு - ஸமாஹிதராய சேரநத. குருகூாசசடகோபன - ஆழவாருடையதாய. பாலேய - பாலபோலேஇனிய. தமிழா - இயறறமிழறிவாரும. இசைகாரா - இசையறிநதுணாநதுபாடவலலாரும. பததா - பொருளறிநதுபரவணராயபககிபுடையாரும. பரவும - கொணடாடும். ஆயிரத்தினபாலே - ஆயிரநதிருவாயமொழியினிடததிலே. படட - "கடலேமுததுபபடடது" எனனுமகணககிலேயுணடாய. இவைபததும - ஸாவஜ்ஞ ஸாவஶகதியுடைய ஸ்ரீலாதயதிஶ்யபரகாஶகமான இவவபததையும. வலலாாகு - பாவயுகதமாக அப்யஸிககவலலாாகளுககு. பிறவிதே - ஸவநிகாஷாநுஸநதாநததாலேவரும விஶ்லேஷமடியானக்லேஶம. இலலே - இலலே.

பரிவா - துககம. "பாலேயதமிழா" என்று - தமிழபபகுதியான நூலோடு பொருநதினவரெனறுமாம இது அறுசீராயககழிநெடலடிநானகு மொழிநதிருநத வால ஆசிரியவிருததம . . . . *

---

௧௦ - பதினொன்றாம்பாட்டு

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவலலார்க்கு, அவன்வரக்கொள்ள அயோக்யதாநு ஸந்தாநம்பண்ணியகன்று இவர் படடக லேஶமபடவேண்டாவென்கிறா.

(மாலே) ஸ்வரூபத்தால் வந்த விபுத்வம். (மாயப்பெருமானே) குணத்தால் வந்த விபுத்வம். (மாமாயனே) சேஷ்டிதங்களால் வந்த ஆதிக்யம். (என்றென்றுமாலேயேறி) ஏவம்விதமான வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து, "நானயோக்யன்" என்றகலும்படி பிச்சேறி. (மாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்) தன்னைமுடித்துக் கொள்வதாகக் கழுத்திலே கயிற்றை யிட்டுக்கொண்டவனையறுத்து விழ விடுவாரைப்போலே, அகன்று முடியப்புக்க இவரைப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ள, அவனருளாலே பொருந்தினவாழ்வார். பிடிதோறும் நெய்யொழியச் செல்லாத ஸுகுமாரரைப்போலே, நின்றநின்றநிலைகடோறும் அவனருளொழிய நடக்கமாட்டார்.

(பாலேய்தமிழர்) பால்போலே இனியதமிழையுடையவர்கள் (இசைகாரர்) இயலுக்கிசையிட வல்லவர்கள். ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குணாநுபவத்தில் இவர் தம்மைப்போலே, காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலுமென்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வானொருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குசநம்பியை - பாலேய்தமிழரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது-ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரை. பத்தரென்கிறது - பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரை" என்றுபணித்தானும். "பாலேய்தமிழரென்கிறது - முதலாழ்வார்களை இசைகாரரென்கிறது - திருப்பாணாழ்வாரை. பத்தரென்கிறது - பெரியாழ்வாரை" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்.

இயலறிவாரிசையறிவார் பகவத்குணவித்தராயிருப்பார். இவர்கள் (பரவும்) இவர் அகலுகை தவிர்ந்துபாடினபின்புண்டான லோகபரிக்ரஹத்தைச்சொல்லுகிறது. (ஆயிரத்தின்பாலேபட்ட) "கடலிலே முத்துப் பட்டது" என்னுமாபோலே ச்லாக்யமான ஆயிரத்தின்நடுவேபட்ட இத்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு (இல்லைபரிவது) பரிவதில்லை அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிட்டு அவன்வந்து ஸம்ஶ்லேஷோந்முகனானவாறே "அயோக்யன்" என்றகன்றுபடும் துக்கமில்லை.

முதற்பாட்டில், "அயோக்யன்" என்றகன்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், அகலுகைக்குத்தானும் அதிகாரியல்லேனென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், ஸீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டார்; நாலாம்பாட்டில், அகலவொட்டுவார்களோ வுடையவர்களென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், உடையவன் திருவடிகளைக்கிட்டும்படி பார்த்தருளவேணுமென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், அவனைக்ஷணம் தாழ்க்க, முடியப்புகாநின்றேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவில் அவன்வரக்கொள்ள, அயோக்யனென்றகன்றார்; எட்டாம்பாட்டில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம்தாரகம்என்றானவன், ஒன்பதாம்பாட்டில், அப்படியல்ல, இது நஞ்சன்ன, நஞ்சுதானே நமக்கு தாரகமென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், தம்

மையிசைவித்துப் பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினானென்றார்; நிகமத்தில், கற்றார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாலேயித்யாதி) ப்ரகரணாநுகுணமாக உவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

"மாலே" என்றும், "மாயப்பெருமானே" என்றும் - "வானோரிறையை" "வெண்ணெயதொடுவுண்ட" என்றபதங்களினுடைய அநுவாதம் "மாமாயன்" என்று - "இளவேறேழுந்தழுவிய" என்றதினநுவாதம் இங்கே, விபூதிமாவது - உத்கர்ஷம் குணசேஷ்டிதங்களாச்சர்ய ரூபங்களாகையாலே, மாயாசப்தங்களாலே - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. மாலே - ஸ்வரூபத: உத்கர்ஷமுடையவனே. மாயப்பெருமானே - ஆச்சர்யகுணங்களாலவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமான வாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனேயென்று பதார்த்தம்.

தன்னைமுடித்துக்கொள்வதாக வித்யாதிவாக்யத்திலே - தாமபுத்ரனைநிந்தித்து, அதுக்காகத்தன்னைமுடித்துக்கொள்ள நினைத்தவர்ஜுநனை க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித்தானென்கிற காணபாவத்தில் கதையைநினைப்பது பலகாலுமருளைக்கொண்டாடுகிறதுக்குபாவம் (பிடிதோறுமித்யாதி) (நின்றநின்றநிலைகட்டோறும) "மதிநலமருளினன," "அருளாதநீரருளி," "மாலருளால" என்றிப்படிஸம்ச்லேஷ விச்லேஷாயோக்யதாநு ஸந்தாநகாதிதலங்களெல்லா வற்றிலுமென்றபடி.

அவர்களாரென்ன (ஸ்ரீமதுரகவிகளையுமித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி (காலாழுமித்யாதி) உன்னுடைய ஸௌந்தர்யசீலாதிகளை நாம்கேட்டமாத்ரத்திலேயும், காலதடுமாறுகின்றது, நெஞ்சுசிதிலமாகாநின்றது; கண்சுழலாநின்ற தென்றபடி.

ப்ராஸங்கிகமான வைதிஹ்யம (ஆழவாணித்யாதி) நிர்வாஹாந்தரம் (பாலேயதமிழரித்யாதி) பலிதம் (இயலறிவாரித்யாதி) ஆயிரமருளிச்செய்வதற்குமுன்பு) "பத்தாபரவுமாயிரம" என்னக்கூடுமோவென்ன (இவர்களுகைதவிர்ந்தித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞராகையாலே பாடினபின்புண்டான லோகபரிகரஹ தோற்றுமென்றபடி.

சொன்னவென்றதே "பட்ட" என்றதுக்குபாவம (கடலிலேயித்யாதி) பட்டது - உண்டாயிற்று.

துவக்க - சேர்ப்பிக்க.

மாலேயென்றுதொடங்கி, உல்லாக்குபரிவதில்லை இதயநவ:. பரிவது - து:கம.....................................*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வளவேழுலகு)

க்ஷாந்த்யாஹ்வாநாபிமுக்யாந்நிஜமஹிமதிரஸ்காரகார்ச்சாப்ரியத்வாத்ஸ
ர்வத்ராப்ரார்த்திதாங்க்ரிப்ரதாநாத் ஸ்வயமநதஶயாத் ஸ்வாங்கீக்ருத்யஸக்தைகரஸ்யாத் । கோ
பாத்யாபத்தேரபேக்ஷ்யைக்ஷண விஷயதயா பக்தவஸ்துப்ரஸக்தேஶ் ஶ்லிஷ்ய
ந்நாஶவ்யமோஹாத்தத்ஹிதஶமநாத்ப்ராஹநாதம்ஸுஶீலம் ॥ (கூ)

(க்ஷாந்த்யாஹ்வாநாபிமுக்யாத்) வளவேழுலகினிதயாதி - அகிலஜகத்தேககாரணபூதனுடைய அபாவநுமமராகள திபதியானவனை வெண்ணெய களவுகண்டமுது செய்த கருத்தரியனேயென்று க்ஷாந்தமானபேரால்சொல்ல, அதுகொண்டபிமுகனுகையாலும். (நிஜமஹிமதிரஸ்கார கார்ச்சாப்ரியத்வாத்) இமையோர்பலருமிதயாதி - பரஹ்மாதி ஸகல பதார்த்தங்களையும ஸங்கல்பத்தாலே ஸருஷ்டித்த வாம்சாயமான தன் மஹிமைக்கு அவத்யாவஹமான பரஹ்மாதிகள் செய்கிற பூஜந்தாலே ப்ரீதனுகையாலும். (ஸர்வத்ராப்ரார்த்திதாங்க்ரிதாநாத்) திசைகளெல்லாம் திருவடியாற்றுயோன - குணகுணநிரூபணம் பண்ணுதே எல்லாத்தலையிலும் திருவடிகளைவைக்கையாலும். (ஸ்வித ஶயாந்த:) தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளே தோற்றியதனுட்கண்வளரும - அணித்தாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும். (ஸ்வாங்கீக்ருத ஸக்தைகரஸ்யாத்) நீயருளாயுன் றேனேமலருந்திருப்பாதம்சேருமாறு - நிரதிஶயபோக்யமான தன்திருவடிகளிலே யநுரக்தரானவர்களிடத்தில் தானுமநுரக்தனுகையாலும். (கோபாத்யாபத்தே:) விண்ணேர்தலைவாவிதயாதி - ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனுனதான் கோபஜாதிகளோடே பொருந்திநிறகையாலும். (அபேக்ஷ்யைக்ஷணவிஷயதயா) அடியேன் காணபானலற்றுவன - எல்லார்க்குமகாணவேண்டும் விஷய மாகையாலும். (பக்தவஸ்துப்ரஸக்தே: , உண்டாய வெண்ணெய - ஆஶ்ரிதருகந்த த்ரவ்யத்தை கதாரகனுகையாலும் (ஶ்லிஷ்யந்நாஶவ்யமோஹாத்) அம்மாமூர்த்தியைச சாரந்தே மாயோம - தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மாயாதபடி பண்ணுகையாலும். (தத்ஹிதஶமநாத்) சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரிந்து - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளான புண்யபாபரூபகர்மங்களை ஶமிப்பிக்கையாலுமெம்பெருமான ஸௌஶீல்யத்தையுடையனென்று " வளவேழுலகு " என்கிற ஶதகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறா.... . ... *

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வளமிக்கமால்பெருமைமன்னுயிரின்றண்மை
யுளமுற்றங்கூடுருவவோர்ந்து - தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமாலநீடுலகுசீலத்தால்
பாங்குடனேசேர்த்தான்பரிந்து. (ரு)

(வளமிக்க மால்பெருமை) இதில், ஸர்வஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாக ஸௌஶீல்யத்தைப்பேசுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அஞ்சிறைய மடநாரையில் - ஆதபரோக்ஷண வ்யாஜத்தாலே தம் மாற்றாமையை யவனுக்கறிவித்தவநந்தரமவனவர்க்கு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு அவன் பெருமையையும் தன்சிறுமையையும் நினைத்து, "ஸூரிபோக்யனானவனோ அயோக்யனான நான்கிட்டி ஆஷிபபதில் அகன்றுபோகைசென்று" என்று தாமகலப்புக, "அழ்வீர்" உமமுடைய பொல்லாங்கைப்பாராதே நமமுடைய செல்லாமையைப்பாரீர்" என்று, "ஆகாரமே லோகாந" (ஆகரமபலோகான) என்கிறபடியே த்ரிவிக்ரமாபதாநஸித்தமான தன்ஸௌஶீல்யத்தையும், நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தஸித்தமான தன்செல்லாமையையுங் காட்டித் தம்மை யவன் சேர்த்துக்கொள்ள. அத்தாலேதாமகலுகைதவிர்ந்து பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறவளவேழுலகிலாத்தத்தை, "வளம்மிக்க" இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(வளமிக்கமால் பெருமைமன்னுயிரின் தண்மை) அதாவது - அஸ்பருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலேவந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய பெருமையையும், அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டமாகையாலே ஹேயஸம்ஸர்க்கார்ஹமா யணுபரிமாணமாயிருக்கிற வாத்மாவினுடையதண்மையையுமென்கை. "வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையைக்கள்வேழுவெண்ணெயதொடுவுண்டகள்வா வென்பன் அருவினையேன்" என்றருளிச்செய்தபடியை யடியொத்தினபடி, (உள்ளுற்று) எம்பெருமானுடையவும் தம்முடையவு முத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் திருவுள்ளத்திலே பட்டு. (அங்கு உருவவோர்ந்து) இப்படி திருவுள்ளத்திலுற்றதசையில் நிரூபித்துமிட்டது முடியவிசாரித்து. "அருவினையேன்" என்றுதொடங்கி, "அடியேன்சிறியஞானத்தன்" என்னுமளவுமாராய்ந்து இப்படிநிர்க்கதாஶியாக தாஶித்து. (தளர்வுற்று) மிகவுமவஸந்நராய். "நவத்ரெள்," (நகலவதயைவ) "யதிர்ஷ்டிதிஃ" (யதிப்ரீதிஃ) இத்யாதிப்படியே. (நீங்கநினைமாறனை) அகன்றத்திலேக் கதிசயத்தைப்பண்ண வெண்ணுகிறவாழ்வாரை. நீங்குகை - ஸ்வவிநாசமாகிலும் ஸ்வாமிக்கதிசயாவஹராய விஶ்லேஷிக்க ஸமரிக்கிறவரை. (மால்) தன்செல்லாமையைக்காட்டி ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன். "நெடுமால்", "மாலேமாயப்பெருமானே" என்றதைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. ஏவம்வித வ்யாமுக்தனானவன் (நீடிலகுசீலத்தால்) நெடுகிப்போருமதான நிதயவிபூதஶீலகுணத்தாலே. அதாவது - "திசைகளெல்லாந் திருவடியாற்றாயோன்" என்றும், "உண்டாயுலகேழுமுன்னமே" என்றுதொடங்கி, "நெய்யூணமருந்தோமாயோனே" என்றும், இப்படி ஸௌஶீல்யாதிகளாலே வஶீகரித்தபடியென்கை. (பரிந்துபாங்குடனே சேர்த்தான்) பரிந்துபாங்குடனே சேர்க்கையாவது - இவரைஸ் நிகத்தோபாதியாக ஸ்நேஹித்து, மங்கவிடாமல் அல்பயலாபமாக ஹர்ஷத்துடனே ஸங்கதராக்கப்பண்ணினன். திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியிவரையும் சேரவிரும்பினன். "வைகலும்வெண்ணெய் । கைகலந்துண்டான் । பொய்யகலவாதென் । மெய்கலந்தானே" என்னக் கடவதிறே.. .. ..(௫)

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி, ௫.—பாட்டு - ௫௫.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

பரிவதில் - ப்ரவேசங்கள்

பன்னீராயிரப்படி.

ஆறாந்திருவாய்மொழியில், "இப்படி சீலவானாகிலும் ஸ்ரிய:பதியாகையாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான பூர்ணனை ஆராதிக்குமிடத்தில் தத்தநுரூபமான வுபகரணத்தயபாவத்தாலே துஷ்கரமாகிறசெய்வதென்" என்று கூசவேண்டாதபடி, பூர்த்திதானே, ஆபிமுக்யமே பற்றாசாக அங்கீகரிக்கைக்குறுப்பாகையாலே ஆஸ்ரயணம் ஸுகரமென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக, ஆராதநோபகரணஸௌகர்யத்தையும், ஆராதகனுடைய அதிகாரஸௌகர்யத்தையும், அதிகாரிவிஷயத்தில் ஆராத்யன தோஷகுணம்பாராமையையும், தன்பெருமைபாராதே யங்கீகரிக்கும்பந்தவிசேஷத்தையும், அநந்ய ப்ரயோஜநவிஷயத்தி லாதராதிஶயத்தையும், ஆவார்களுக்குத்தந்த போக்யனும்படியையும், அநிஷ்டநிவர்த்தகனானவனுடைய வாஸ்ரயணம் காலக்ஷேப ப்ரகாரமென்னுமிடத்தையும், அஞ்சலிமாத்ரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையு மிஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணுமென்னுமிடத்தையும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தி யவனுடைய ஸங்கல்பாதீநமென்னுமிடத்தையும், அநிஷ்டத்தை அவிளம்பேந நிவர்த்திப்பிக்கையையுஞ்சொல்லி, ஸ்வாராதத்தையை யுபதேஶிக்கிறார்... .. *

ஈடு

முதற்றிருவாய்மொழியிலே, அவன் ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிறபடியைத் தாமநுபவித்தார்; இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே, இப்படிபரனானவனை பஜியுங்கோளென்றார்; அநந்தரம், பஜநத்துக்குறுப்பாக அவனுடையஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாக அவனுடைய அபராதஸஹத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாகஶீலவானென்றார். இவையெல்லாமுண்டானாலும் பசையில்லையிறே பரிமாற்றத்திலே அருமைபடியிருக்குமாகிலென்ன; அதுவேண்டா, ஸ்வாராதனென்கிறார்.

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே, “அபோகயன்” என்றகன்ற விவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட விதுக்கொரு ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ! பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளுகிறது தானொருபரிமாற்றத்துக்கிறே; அதில், க்ஷுத்ரனானவிவனாலே க்ஷுத்ரோபகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரனையாஶ்ரயித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலே. ஸம்ஸாரியான விவனாலே நோக்கொடுநோராஶ்ரயித்துத் தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருக்கையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாகையாலும், இவ்விரண்டுக்குமடியாக ஶ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலும், இவனவனையாஶ்ரயிக்கை யென்றொருபொருளில்லையீ! என்ன; அதுவேண்டா, அப்படிகளுடைய ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பு, இவனதன்ஸ்வரூபலாபத்துக்குறுப்பாக கிஞ்சித்கரிக்கு மிதுதான்தன்பேறாக நினைத்திருக்கும்; இதுக்குமேற்படத்தனக்கு வேறொன்றுதேடவேண்டாதபடியெல்லாம் கைப்புகுந்திருப்பானொருவ னாகையாலும், இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாயிருக்கையாலே யிவனபக்கல் பெற்றதுகொண்டு முகங்காட்டுகைக்குடலாயிருக்கையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலே ஸுஶீலனாயிருக்கையாலும், இதரஸமாஶ்ரயணம் போலே பகவத்ஸமாஶ்ரயண மருமைப்பட்டிராது. இனியிதுதன்னிலேயிழியவே, விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்கும்; ஆஶ்ரயணந்தான் க்லேஶரூபமாயிருக்கையன்றியே போகரூபமாயிருக்கும்; இவனுக்கு வருந்தியொன்றுந் தேடவேண்டாதபடி பெற்றதுபகரணமாயிருக்கும்; பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாகையாலே ப்ரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லை; த்ரவ்யநியதி, காலநியதி, அதிகாரிநியதி, இல்லை; இப்படியிருக்கையாலே யாஶ்ரயணம்ஸுகரம், ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். [𑌤𑍍𑌵𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯] (த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய)

அல்லாதஆஶ்ரயணீயரிற்காட்டி லிவனுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியும், இவனபக்கல ஶேஷபூதனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளேயென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது. [𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿] (கதாபி) காலநியதியை விதிக்கிறகர்மத்திற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி [𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍] (கேநசித்) அதிகாரிநியதியை விதிக்கிறவற்றிற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி. [𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾] (யதாததா) க்ரமநியதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் கர்மங்களில வ்யாவ்ருத்தி. “வா, ச,” (வா, ,) என்கையாலே - விகல்பஸமுச்சயங்களில ஒன்றேயாகக்கடவதென்கிற க்ரமத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍] (ஸக்ருத்) தீர்க்கஸத்ராதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [𑌕𑍃𑌤𑌃] (க்ருத:) ஆதிகாமணிக்தவாய், உத்யோகமாத்ரத்திலே பலமாகச்சொல்லுகிறது. [𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃] (அஞ்சலி:) இப்படி யிருக்கிறதேதென்னில், அஞ்சலி: - விததவ்யயாயாஸஸஹகாரிஸாத்யமான அஶ்வமேதாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [𑌤𑌦𑍈𑌵] (ததைவ)

தேஶாந்தரே காலாந்தரேநின்று பழிப்பனவாகச் சொல்லுகிற காமங்களி ல் வ்யாவ்ருத்தி. [உ-ஷாதி] (முஷ்ணாதி) "இவன்றன தொடர்ந்து பிடிக்கும்" என்று இவனையழியாமேபோமென்கை. "சும்மெனாதே கைவிட்டோடித் தூறுகள்பாயுந்தன" என்கிறபடியே, [அபாஹாநி] (அபாநி) ஒருகாமமொருபாபத்தைப் போக்குவதாகச்சொல்லுகிறவதி ல வ்யாவ்ருத்தி. [அஶேஷத:] (அஶேஷத:) வாஸனைகிடக்கப்போக்கும் காமங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. [பாஹாநி] (பாபாநி) ஒருஸுக்ருதமொருபலத்தைப் பலிப்பதாகச்சொல்லுகிறவதில வ்யாவ்ருத்தி. [புஷ்ணாதி] (புஷ்ணாதி) தீமையைப்போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அதுபோனவிடமெங்கும நன்மையாலே நிறைக்கும். [நஜாது ஹீயதே] (நஜாதுஹீயதே) பலத்தைக்கொடுத்துத் தான நஶித்துப்போமதில் வ்யாவ்ருத்தி. [பத்ரம் புஷ்பம் இத்யாதி] (பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி) த்ரவ்யதாரதம்யம்பார்ப்பதில்லை, இடுகிறவன நெஞ்சிலீரமேயாயிற்று பார்ப்பது. [அஸ்நாமி] (அஶ்நாமி) இப்படித் தரப்பட்டவற்றைமனோரதபதத்துக்கு மவ்வருகானவைகைப்புகுந்தாற்போலே நினைத்திருப்பனென்னுதல ; அவன்கலங்கித் தருமாப்போலே நானுங்கலங்கியடைவுகெட விநியோகங்கொள்ளுவனென்னுதல. [அந்யத்பூர்ணாதபாம் கும்பாதித்யாதி] (அந்யத்பூர்ணாதபாமகும்பாதித்யாதி) [நவேச்சதி] (நச்சேசதி) இவனுடைய வுத்யோகமாத்ரத்திலே வயிறுநிறையுமாயிற்றவனுக்கு. [யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யு:] (யா:க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யு:) அபிமதவிஷயத்தின பரிமாற்றம்போலே யெல்லா முத்தேஶ்யமாயத்தோற்றும. [ஏகாந்தபக்திபி:] (ஏகாந்தகத்புத்திபி:) இதொன்றுமே வேண்டுவது. [தாஸவாஸா:] (தாஸஸாவா:) அவற்றிலொன்றும விட்டுப்பிடியான். [ஶிரஸாப்ரதிக்ருஹ்ணாதி] (ஶிரஸாபாதிகருஹ்ணாதி) இவன்காலாலேபொகட்டவற்றையு மவன்தலையாலேசுமக்கும். [தேவ:] (தேவ:) காலாலே கொள்ளப்பிறந்தவன். [ஸ்வயம்] (ஸ்வயம) செலவகிடப்புணடென்று, மஹிஷீஸ்வேதத்துக் காளிடவொண்ணாதே. ஆகவிப்படிகளாலே அவனுடைய ஸ்வாராதத்தையைச்சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியாலே. .. .. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

பரிவதில்ஈஶன்ப்ரவேஶே, கீழைநந்திருவாய்மொழிகளிலுஞ் சொன்ன குணங்களை யநுபாஷியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யம் ஸ்

வாராததையென்னுமதை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "அதுகண்டுப்பபாக" என்றவிரண்டுக்கும் - பஜநத்துக்குப்பபாகவென்றாத்தம். பரிமாற்றத்தில - ஆராதநத்தில.

விஸ்தரஸங்கதி. (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "போகாமையாலே" என்றதுக்கு - "பரயோஜநங்கண்டிலோமீ" என்றதோடே யந்வயம். "அகன்றவிவனை" என்றது - சேதநாக்கெல்லா முபலக்ஷணம். (ஒருபரிமாற்றத்துக்கிறேயென்று) "அயோக்யன" என்றகன்றவிவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட ஸௌஶீல்யகுணத்தையநுஸந்தித்து, எல்லாருமாஶ்ரயித்து பரிசாயை பண்ணுகைக்கிறேயென்றபடி.

கிழ, இவன ஸ்வபாவத்தாலே யாஶ்ரயணங்கூடாதென்று சொல்லி, அவன் ஸ்வபாவத்தாலுங் கூடாதென்று ஶங்கிக்கிறார் (ஸமஸ்தாரியானவித்யாதி) (நேர் கொடுநேர்) நன்றாக. "மறுவார்தண்ணந்துழாயானமுதுவேதமுதல்வன" என்றதிலே - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தியுஞ்சொல்லுகிறது. இந்தவிரண்டுக்குணத்துக்கும் ஈஷத்பேதங்கண்டுகொள்வது. அவாப்தஸமஸ்தகாமன்- நிரபேக்ஷன். பூர்த்தியாவது - அபேக்ஷாஸத்பாவேபி பூர்ணனென்றபடி. "திருமகளார்தனிக்கேள்வன" என்றதைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது)

அப்படிகளையுடையவென்றது - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பூர்ணத்வஶ்ரிய:பதித்வங்களை. உபபாதநம் (இவன்தன்ஸ்வரூபேத்யாதி) இதுக்கு - கிருசித்காரத்துக்கு. எல்லாமகைப்புகுந்திருப்பான - எல்லாவார்த்தங்களும் ஹஸ்தகதமாயிருப்பான. ஶ்ரிய:பதியாகையாலே யென்றது - அவளோடே ஸம்பந்தமவளுடைய பரஜைகளிடத்தில் ஸௌஶீல்யத்துக்கு ஹேதுவென்றபடி. "புகைப்பூவே" என்றதைப்பற்ற (அருமைப்பட்டிராதென்றது.)

"வலவினைமாளவித்து" என்றதைப்பற்ற (விரோதிகளடங்கலும் நசிக்குமென்றது) இதுதன்னிலே - ஆஶ்ரயணத்திலே. "அமுதிலுமாற்றவினியன" என்றதைப்பற்ற (போகரூபமாயிருக்குமென்றது) பெற்றதுபகரணமாயிருக்குமென்றது - "புரிவதுவும்புகைப்பூவே" என்றதைப்பற்ற. பரத்யவா யப்ரஸங்கமில்லையென்றது "நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே । ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்" (நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ நவித்யதே । ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத) என்றதைப்பற்ற. முதலிரண்டுபாட்டாலே - தரவ்யாதிகாரி நியமாபாவஞ்சொல்லுகிறது. காலநியதியில்லாமை- "ப்ராதர்நிஶி தயா ஸாயம் மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயம் நர:" (ப்ராதர்நிஶித தாஸாயமத்யாஹ்நாதிஷுஸம்ஸ்மரந । நாராயணமவாப்நோதிஸத்ய:பாபக்ஷய நர:) என்கையாலேஸித்தம்.

ஆஶ்ரயணம ஸுகரமென்றதுக்கு பரமாணம் (த்வதங்க்ரிமித்யாதி) "த்வத" என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவித்யாதி) ப்ராப்தஶேஷியான வுன்னுடையவென்றபடி. அவயவாந்தரமிருக்க "அங்க்ரிம்" (அங்க்ரிமென்று) என்று - திருவடிகளைச்சொன்னதுக்குபாவம் (இவனபக்கலித்யாதி) "ஸக்ருத்வா ஸக்ருதேவாஞ்ஜலி"

ஷாயஜேத" (வஸந்தேவஸந்தேஜ்யோதிஷாயஜேத) என்றுகாலநியதியைவி்தி க்கிறதென்றபடி. "க்ருஷ்ணகேஸோக்நீநாதததீத," (க்ருஷ்ணகேஸோகநீநாததீத) "அயக்ஞோவாஏஷயோபத்நீக:" (அயக்ஞோவாஏஷ:யோபத்நீக:) என்று அதிகாரிநியதியை விதிக்கிறதென்றபடி. ப்ராங்முகத்வாதிகள் - க்ரமநியதியென்றபடி. "வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்" (வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்) என்று - விகல்பம். ஆக்நேயாதிஷட்காமங்களுக்கு ஸமுச்சயநியமம். (ஒன்றேயாகக்கடவது) எல்லாங்கூடியேயாகக்கடவது (என்கிறகர்மத்தில) என்று கூட்டுவது. அதாவது-த்ரிவிதகரணத்தாலே யாகவுமாம், ஏககரணத்தாலே யாகவுமாமென்றபடி. தீர்க்கஸத்ரம் - பஹுகாலஸாத்யஸத்ரயாகம். "முஷ்ஸதேயே" (முஷ்ஸதேயே) என்றிறேதாது. (சுமமெனுதேயித்யாதி) பாபங்களெல்லாம மூச்சுவிடாதே கைவிட்டோடிப்போய்க் காடுபாய்ந்ததனவென்றபடி. (தாதிப்ரஹ்மஹத்யாமயோஶ்வமேதேநயஜதே" (தரதிப்ரஹ்மஹத்யாமயோஶ்வமேதேநயஜதே) என்றதைப்பற்ற (ஒருகர்மமொருபாபத்தையென்றது) "அபாபாநி" (அபாபாநி) என்றது - மோக்ஷவிரோதிதவேந பாபங்களான புண்யங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. புண்யங்களைப்போக்குகை யிவனுக்கநிஷ்டமாகிலும், ஆபத்காபத்யபரிஹாரந்யாயத்தாலேயவற்றையும் போக்குமென்றுதாத்பர்யம். (வாஸனைகிடக்கவித்யாதி) பஹுவசநமிருக்கச்செய்தே, "அஶேஷத:" (அஶேஷத:) என்கையாலே, அபாபபதத்தாலே - வாஸனையும் ஸங்க்ருஹீதமென்று தாத்பர்யம். "காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத) "சித்ரயாயஜேதபஶுகாம:" (சித்ரயாயஜேதபஶுகாம:) என்றதைப்பற்ற (ஒருபலத்தை பல்பபதாகவென்றது) "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" (ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே) என்று ஸர்வதா அவன்திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கிடக்கையைப்பற்ற (நஜாதுஹீயதே) என்றது.

கீதாஸ்தவமே, "பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மந:" (பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மந:) ப்ரயதாத்மநஸ்தஸ்யபக்த்யுபஹ்ருதம் என்றபடி. நெஞ்சிலீரம் - நெஞ்சிலாதரத்தை. மநோரதபத்ததுக்கு மவ்வருகானவை யென்றது - "அஸ்ருவ்யாப்தௌ" (அஶூவ்யாப்தௌ) என்கிற தாதுவைப்பற்ற. "அஶூவ்யாப்தௌ" (அஶூவ்யாப்தௌ) என்கிறதாதுவாலே வ்யாப்தியைக்காட்டி, அத்தாலே-அபரிச்சேதத்தையைச் சொல்லுகிறது. "அஶபோஜநே" (அஶபோஜநே) என்கிறதாதுவைப்பற்ற தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்கலங்கியித்யாதி) அன்றிக்கே, பெரும்பசியனுக்கல்பமிட்டாலும் அதிகமாக நினைத்திருக்கையும், அடைவுகெட விநியோகங்கொள்ளுகையுமாகிற வாகாரத்வயமுண்டாகையாலே யுபயாகாரத்தையும்

டாற தாதபாயம (இபபடி தரபபடட விதயாதி வாகயதவயம) எனறுதல. இந்தயோஜனை - " ஸஹொஹாஜநெ " (அம்போஜநே) எனகிறதாதுவையே யுபஜீவித்தருளிச்செயதது, " ஸஹஸ்ரவ்ருந்நாவுள் " (உஸஹவயாபநேன) எனகிற தாதுவுகது அஸ்வாமியெனறு ரூபமிராக்றே.

உதயோக பாவண, " ஸநூக்ஷுணதொஷவாஂஸூஹா ஷநூக்ஷாஷாவநெஜநாஸ | ஸநூக்ஷஹஶுவஂவுஷூாஙெவ ஹுதிஜநாஷநீ " (அநடதபூரணுதபாம்கும்பாதநயதபாதரவேஜாத | அநயதகுமலஸம்பரஸ்நாந நசேச்சதி ஜநார்தநः) " வஹுணதொஷவாஂஸூ ஹாஷநூணெஹுதி " (பூரணுதபாமகும பாதநயநேச்சதி) எனகையாலே (இவனுடையவிதயாதி)

மோக்ஷதாமே, யாஃக்ரியாஸூஂஹுயஹூாஸூஹ ஒகாஜ ஜதவஹஸிஹிஃ | தாஸூவஹாஸ்ஸிஹாஷெவஃஹுதிஷுணூாதிவெஷயம் " (யாஃக்ரியா ஸமபாயகதாஸ்ஸயுரேகாநதகதபுததிபிः | தாஸஸாவாஸ்ஸிரஸாதேவः பரதிகருஹுணுதேவஸவயம.) " யாஃ " எனறதுககுபாவம (அபிமதேதயாதி) ஏகாநதः-பாவபராதாகோநிாததேசः, ஐகாநதய மெனறபடி. (ஒனறும்விட்டுபபிடியான) எலலாம பரிகரஹிககுமெனறபடி. (செலவககிடபபுணடென்று) நமபதஸ்ததிதியுண்டெனறமாதரததிலே. நிகமிககிறா (ஆகவிதயாதி.)... . ... *

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய், புரிவதுவும்புகைபூவே.

ஆறாயிரப்படி

(பரிவதிலீசனை) இபபடியெமபெருமானுடைய ஸௌசீலயாதிகுணநுபவஜநிதமான தமமுடைய நிரவதிகபரீதியாலே, ஹேயபரத்யநீகனாய் ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்த வெமபெருமானை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராயகொண்டு ஸர்வகாலமும பிரியாதே திருபபலலாண்டுபாடி ஸமருததராகவேணுமென் றபேக்ஷை யுடையராயிருநது, ததுபாய பகதியோகாநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ருததராய, பகதியோகோசிதமானஉபகரணத்ரவ்யஙகளுடைய துாலபத்வததினாலும, பக்தியோகததை அவிகலமாகவநுஷ்டிககமுடியாமையாலும, பகதியோகததையநுஷ்ட்டிக்கமாடடாதே விஷண்ணரா யிருக்கிறவர்களைக் குறிதது, ஸாவஸுலபமான பத்ரபுஷ்பகேவலதோயாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அவனதிருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோரடிமைசெய்யிலு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌசீல்யத்தா

லே அத்தைக கைககொணடருளும, ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்துக கு சிதமான வுபகரணஙகளே தூலபமென்றும, தத்ஸமாராதநததை அவிகலமாகசசெய்கையரிதென்றும விஷணணராகாதே அடிமைசெயயுஙகோளென்கிறூர். .... *

பன்னீராயிரப்படி

முதறபாட்டில, ஆராதநோபகரண ஸௌகாயததையருளிசசெயகிறூர்.

பரிவதில - துःகாதிஹேய ப்ரதிபடனுய. ஈஸனை - நிகிலநியநதருதவாதிஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணனுன ஸர்வேஸவரனை. பாடி - அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித ஸாமகாந முகததாலேபாடி. விரிவது - அவிாபபூதமான ஸவரூபவிகாஸததை. மேவல - பெறுகையிலே. உறுவீர்-உறுதியையுடையவாகளே. பிரிவகை - பரயோஜநததைககொணடு கடககப்போகை. இனறி - இனறிககே யநயயராய. நனனீர் - ஸாததஜலததை. தூய - பரேமததாலே அகரமமாகபபரிமாறி. புரிவதுவும - ஸமாப்பிககுமதுவும. புகைபூவே - கேவலம புகையுமபூவும. " புரிவதுமாவதுபூவே " எனறுபாடமாய - " தேடவெளியபூ " எனறு சொலலுவாருமுளா ... . *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

எம்பெருமான பரிபூர்ணனுகையாலே ஸ்வாராதனெனகிறூர்.

(பரிவது) துःகமாகவுமாம, பக்ஷபாதமாகவுமாம. (இல) இலலென்பது - இலலாமை. இததால - துःகமிலலையெனனுதல, பக்ஷபாதமில்லையென்னுதல். துःகமாவது- " நாமிடுகிறவை அவனகொளளுமோ! கொளளானே " என்று ஆஶ்ரயிககிறவிவன நெஞ்சிலேதுःகமுணடாமென்று, ஆஶ்ரயணீயனுககு துःகமாமிறே. அனறிககே, பக்ஷபாதமானபோது - ஒருவன்குருவாக தரவயததைககொடுத்தால அவன்பககலிலே பக்ஷபதித்திருக்குமாகில, " ஊஷாவநு " (துஷ்ப்ராபந) எனறுஶ்ரயணீயனுககுஹேயமிறே.

இவையிலலாதபடி யிருக்கையாலே ஹேயபரத்யநீகனெனறபடி. ஊபயவிபாகமபாராதே யிருககைககடியெனனெனனில் (ஈஸனை) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஹேயப்ரதயநீகதைபுககவிடத்தே கலயாணகுணஙகளும்புகுமிறே, ஆக, ஹேயபரதயநீகதையும கலயாணகுணயோகமுஞ சொலலிறறுயிறறு. (ஈசனை) புறமபேயொருவனுககொருவன் விருநதிடுமபோது, நெடுநாளபசசைதேடிவிருநதிடடால, " இவனுணடுளளனகுறைசொல்லப்புகுகிறுனே ! " என்றுநெஞசாறலோடே தலைககடடவேண்டிவரும், புத்ரன்பிதாவுககு விருநதிடடால உண்டாகிலுள்ளகுறை தமபபனதாய், நெஞ்சாறல்படவேணடாதிருககுமிறே ; அபபுஷ்ப்பட்டஸம்பந்தத்தைப்பற்ற " ஈசன " எனகிறது.

(பாடி) ஸாவேஸ்வரனைக்கிட்டினால், வாங்கதியிதியோடே நிற்கையன்றிக்கே, ஹாஷத்துககுப்போககுவிடடுப்பாடி. (விரிவதுமேவலுறவீர) "ஏதத்ஸாமகாயநாஸ்தே" (ஏதத்ஸாமகாயநாஸ்தே) என்றுபாடி, விஸ்தருதராகையாகிறபேறு பெறவேணடியிருபபிர.

பேறுகனததிருந்தது, நாங்கள செய்யவேணடுவதென்னெனனில (பிரிவகையின்றி) பிரிகையாகிறவகையினறி - "இமையோரபலருமமுனிவரும் புனைநதகணணிநிர் சாநதமபுகையோடேந்தி வணங்கினால உன்பெருமைமாசூணுதோ" என்றகலவகை யிடடுககொண் டகலாதே. (நன்னீர்) ஏலாதிஸம்ஸ்காரமு மின்றிக்கேயிருககை. கேவலஜலமுமமையும. (தூய) யதாததாவாபி. (புரிவதுவும) இவனவனுககருட்கொடையாககொடுககுமதுவும. (புகைபூவே) அகிறபுகை, கருமுகைபபூ, என்றுவிஸேஷியாமையாலே, ஏதேனும்புகையும, ஏதேனுமபூவுமமையும.

"செதுகையிடடுப் புகைக்கவமையும, கண்டகாலியிடவுமமையும" என்று பட்டரருளிசசெயயுமபடி. இத்தை படடரருளிச்செயதவாறே ""நகணடகாரிகாபுஷ்பமதேவாயவிநிவேதயேத' (நகண்டகாரிகா புஷ்பமதேவாயவிநிவேதயேத) என்னுநின்றதே" எனறுநஞ்சீயாகேடக, "'அவனுக்காகாது' என்கிறதல்ல, 'பறிக்கிறவாஸ்ரிதனகையிலே ஊட்டாயும்' எனறதுககாகததவிரததது காணும" எனறருளிசசெயதார. [கள்ளாதுழாயும கணவலருமகூவிளையும்மூள்ளாமுளரியு மாம்பலுமென்று] விஸஜாதியங்களைச சேரவெடுககிறதுகண்டீரே! தரவ்யதாரதம்யம்பாாபபதிலலையெனகைக்காக; [புள்ளாயோரேனமுமாயப் புககிடந்தான] "அப்ராகருததரவ்யமவேணுமா" என்றிருந்தானாகில் ஸ்ரீவைகுணடததிலிரானோ. வாராஹகல்பமபாராநிறகச்செயதே "ஸ்ரீவராஹநாயனார்கக முத்தககாசையமுதுசெயவிபபது" என்று கிடந்ததாய், "இதென்னமெயபபாடுதான்" எனறுநஞசீயர்போரவிததராயருளினார. [உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாய்க கொள்ளோமே] இபபடி யநுஸநதியாதாருடைய ஹ்ருதயத்தை ஹ்ருதயமாக நினைததிரோம நாஙகளபதின் மருமனறுதமமையொழிநதவாழவாாகளையும்........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதறபாடடு. (பரிவதிலீதயாதி) "ஈசனை" எனறததால்பலிதம் (பரிபூரணனாகையாலேயெனறது) "புரிவதுவும புகைபூவே" எனறததால் பலிதமம (ஸவாராதனென்றது.)

ஹேயபரதயசீனுகககு துஃகப்ரஸங்க முண்டோ, அதிலலையெனபா னெனனென்ன (துஃகமாவதிதயாதி) (ஆஸ்ரயணீயனுககு துஃகமாமிறே) "இவனெ

ருசிலிப்படி 'துராராதன' என்று தோற்றும்படியிருந்தோமிறே" என்றுஶ்ரய ணீயனுக்கு துஃகமாமென்றபடி. இவை - துஃகபக்ஷபாதங்கள் "பக்ஷபாதமில்லை" என்றதை யுபபாதித்துக்கொண்டு, "ஈசன" என்றதுக்கு ஸங்கதி (தாதமவி பாகமித்யாதி.)

"பரிவதிலீசனை" என்றதை - "பிரிவகை" இத்யாதிக்குஶேஷமாக்கி, ப்ராபகத்வபரமாக ஸ்வாராதத்தாநு குண்யேந வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, மேல, "பாடி" என்றதுக்கு காமமாக, "பரிவதிலீசனை" என்றதை - ப்ராப்யபரத வேந வ்யாக்யாநஞ்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி; "பரிவதில" என்று - அகில ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாத்ரஞ்சொன்னால போருமோ, உபயலிங்கவிஶிஷ்டமன்றோ ப்ராப்யம், ஆகையாலே கல்யாணைகதாநத்வஞ் சொல்லவேண்டாவோ வென்ன (ஹேயப்ரத்யநீகதை புகக்விடத்தேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்திலே, ஈசனை - ஶேஷி யையென்றுகண்டுகொள்வது; "பரிவது" என்று - ஹேயங்களுக்கெல்லாமுபல க்ஷணம். ப்ராபகபரமானபக்ஷத்தில, ஈசனை - ஸ்வாமியை யென்றபடி, "பரிவ தில்" என்று - ஆஶ்ரயிக்கும்போதைக் குறுப்பாக துஃகபக்ஷபாத ரூபஹேய ப்ரத்ய நீகதையைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "பரிவதிலீசனை" என்கிறபதம் - ப்ராப்ய வேஷபரமாயும், ப்ராபகவேஷபரமாயுமிருக்கிறது. ப்ராபகபரமானபோது, "ஈ சனை" என்றதுக்கு தாத்பர்யம் (புறம்பேயொருவனித்யாதி) நெஞ்சாறல்-மந ஸ்தாபம். ஸம்பந்தத்தை - ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை. ப்ராபக பரமானபோ து, பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவதுமேவலுறுவீர், பரிவதிலீசனைப்பிரிவகையின்றிப் புரிவதுவும் நன்னீர்தூயப்புகைபூவே இத்யந்வய:.

(ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே இத்யாதி) காமாந்நீகாமரூபீ - வேண்டினவந்ந ங்களையும் வேண்டின ஶரீரங்களையு முடையனாயக்கொண்டு. இமாந்லோகாந்நுஸ ஞ்சரன். வக்ஷ்யமாணமான விந்த ஸாமகாநம்பண்ணிக்கொண் டிராநிற்குமென்ற படி. விரிவது - விஸ்த்ருதராகை. ஆவிர்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல- பெறுகையிலே. உறுவீர் - உற்றிருக்குமவர்களேயென்று ஸம்போதநம்.

மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி (பேறுகனத்தித்யாதி) மேவலிலேயுற்றிருப்பா ர்க்குப் பிரிய ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன (இமையோரித்யாதி) நன்னீர் - ஶுத்த ஜலம். அருடகொடை - ததாநம். கீழ்வாக்யத்துக்கு சரமாவதியை ஸமவாத முகேந வருளிச்செய்கிறார் (செதுகையித்யாதி) செதுகு - கூளமும், பதரும். க ண்டகாலி - கண்டகாலிபூ.

ப்ராஸங்கிகம் (இதனையித்யாதி) இதுக்கு நியாமகமேதென்ன (கள்ளா ரித்யாதி) திருமொழி. கூவிளை - பில்வம். முள்ளார்முளரி - தாமரை. ஆம்பல்-கு முதம். விஜாதீயங்களை - அஸாதாரணமான திருத்துழாய்க்கு விஜாதீயங்களே. "பள்ளாயோனுமாய்" என்கிறவிது - ஹேதுகாபப்மித்யபிப்ராயேணஹ (அ ப்ராக்ருதேத்யாதி).

"ஆய" என்கிறவவதாரத்தின் மெய்ப்பாடுக்கைதிஹ்யம் (வாராஹகல பமித்யாதி) முத்தக்காசு - கோரைக்கிழங்கு. மெய்ப்பாடு - ஸத்யதை. இப்படி யநுஸந்தியாதார் - "ஸ்நேஹத்தாலேயவனுக்காகாததில்லை" என்றநுஸந்தியாதா ர். நாமங்களப்பதினமருமென்றது - பஹுவசநார்த்தம். "ஆழ்வார்களையும்" என்ற வநந்தரம், கூட்டிச்சொல்லுகிறுரென்றுகூட்டுவது.

க்ரமேணாந்வய:...

இரண்டாம் பாட்டு.

மதுவார்தண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்னா, ததுவேயாட்செய்யுமீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(மதுவார) இப்படியெம்பெருமானுக்கடிமையெளிதானுலென, நிர்தோஷமான வஸேஷவேத ப்ரதிபாதயனுமாய, நிரவத்யமான ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதியையு முடையவனானவனுக்கு, நாங்ளடிமைசெய்கைக்கர் ஹரோவென்னில; அடிமைசெய்கைக்காஹதையாவது - தநதாமுடைய வநாஹதையைப்பாராதொழிகை. ... .*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், அதிகாரிஸௌகாயத்தை யருளிச்செயகிறார்.

அம் - ஸர்வேஶ்வரததுக்குஸூசகமாய. மதுவார - மதுஸ்யந்தியாய். தண்-குளிர்நத. துழாயான - திருத்துழாயையுடையனாய. முது - பழையதான. வேதம்-வேதங்களுக்கு. முதல்வனுக்கு - ப்ரதாநதயாப்ரதிபாத்யனானவனுக்கு. எது - அநுரூபமாகச்செய்யும்படியெது. என்பணியேது - நான்செயயும்பணியேது. என்னா துவே - என்றதே "அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (அஹமஸாவமகரிஷயாமி) என்றுஸாவததிலுமாதரமுடையனாமதுவே. ஆடசெயயும - அடிமைசெயகைக்கு. ஈடு - தகுதி

புரிவதுவும்புகைபூவேயென்கிறபாடததில, "வதுவார" என்றெடுத்தவந்தாதி - உடலெழுததானவகரததை முதலாகவெடுததென்றுகொள்வது; "ஏபாவம" எனகிறபாட்டில, உயிரொழுததுமுதலானவோயாதி... ....

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யத்திற்குறைபார்த்தகலவேண்டாவென்றார் முதற்பாட்டில; "நானதிகாரியல்லேன" என்றகலவேண்டாவென்கிறாரிதில.

(மதுவார்தண்ணந்துழாயான்) "புரிவதுவும்புகைபூவே" என்றதுகீழ், இதில "மதுவார்தண்ணந்துழாயான" என்றுதொடங்கிற்று, இதுசேரும்படியென்னென்ன; "பூவாகில மதுவோடேகூடி யல்லதிராமையாலேசேரும" என்றுசொலலுவர்கள்தமிழர; "வதுவார்தண்ணந்துழாயான்" என்றுபாடமானபோதுபோரசசேரும்; வதுவையென்று மணம். ஆர்தல் - பூர்ணம். வதுவை, "வது" என்று - கடைக்குறைத்தலாய, நறுநாற்றத்தையுடையதுழாயென்றுமாம. இதுதமிழர்போரச்சேருமென்பர்.

(மதுவாரிதயாதி) ஒருவாடல மாலையைக்கொண்டுவந்து திருக்குழலிலே வளையமாகவைத்தால, திருக்குழலோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்று, மதுஸ்ரமபி, சினையாறுபட்டு, வார்ந்துவெள்ளமிட்டாநிற்கும்.

(முதுவேதமுதலவனுக்கு) இவ்வொப்பனையழகுபேசும்போது இன்னமும்பாசிபூத்த வேதமேபேசவேண்டாவோ. நித்யமாய் அபௌருஷேயமானவேத ப்ரதிபாத்யனாயுள்ளவனுக்கு. வேதமுதலவனாகையாவது - “शास्त्रयोनित्वात्” (ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்) எனகிறபடியேவேதப்ரதிபாத்யனென்கை. மதுவார்தணணந்துழாயானென்கையாலே - ஸர்வாதிகனென்றதாயிற்று. முதுவேதமுதலவனென்கையாலே - பரிபூர்ணனென்றதாயிற்று. இரண்டுமேஸ்வாராதனென்கைக்குறுப்பாகிறது.

(எதுவேதித்யாதி) முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, என்பணியேது, என்றததுவே ஆட்செய்கைக்கதிகாரமாவது. “நித்யஸூரிகளன்றோ அவனுக்கீடாகவடிமைசெய்யவல்லார், நான்செய்யுமதேது” என்றுதன்னைக்கொண்டு கைவாங்காதொழியுமதுவே. அன்றிக்கே, “முதுவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, ஏதெனபணி” என்றததுவே - “இதவனுக்கீடன்று” என்றுசிலவற்றைவிடாதே, ஸகலகைங்கர்யத்திலுமந்வயிக்குமதுவே ஆட்செய்கைக்கதிகார மாவதென்னுதல்............... ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாமபாட்டு (மதுவாரிதயாதி) வருதத்தாநுவாதபூர்வகமாக “எதுவேதெனபணியென்னாது” என்றதைச்சொட்டாக்ஷிதத ஸங்கதி (ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கித்யாதி)

“பூவாகில்” இதயாதிக்குக்கருத்து - பொருளிசையந்தாதியென்று. “வதுவார்” என்றுபாடமானால, இயலிசையந்தாதிக்குப் பொருந்தச்சேருமென்றபடி. உரைகாரர். “புரிவதுவும்” என்றவுடலெழுத்தான மகரமமுதலாகத்தொடங்குகையாலே யியலிசையந்தாதிக்குச்சேரும்” என்றார். உயிரெழுத்தென்றும, உடலெழுத்தென்றும், இரண்டுண்டு. உயிரெழுத்து - அகாராதி. உடலெழுத்து - ககாராதி வ்யஞ்சநரூபமான வர்ணாக்ஷரங்கள். ஆகில், வதுவையார் என்னவேண்டாவோவென்ன (வதுவையித்யாதி) நறுநாற்றம - மிக்கபரிமளம.

பொருளிசையந்தாதிபக்ஷத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்வதாக பதோபாதாநமபண்ணுகிறார் (மதுவித்யாதி) “வார” என்றதுக்குபாவம (ஒருவாடலமாலையித்யாதி) வார்தல-ஒழுகுதல. “தண, அம்” என்றபதத்வயத்துக்கர்த்தம (செவ்விபெற்றென்று) சினையாறுபடிகையாவது - ஆறு, நீர்வரவணித்தானால பொசிந்துள்ளேஜலமுண்டாயிருக்கை. சினை - காபஜலம. “[illegible], (பரிமலாநா:,) सर्वे चापि मधुस्रवाः” (ஸர்வே சாபி மதுஸ்ரவா:) “மரங்கணினறுமதுதாரைகள்பாயும்.” “தழைக்குந்துழாய” என்றிருக்கையாலே, பகவதஸ்பர்ஶத்தாலும் சின்மயராகையாலும், துழாய்க்கும் விஶ்லேஷத்திலுருவுதலும், ஸம்ஶ்லேஷத்தில்சினை யாறுபடுதலும் கூடுமென்றுகருத்து.

முதுவேதம் - பழையவேதம். "மதுவார்தண்ணந்துழாயான் முதுவேதமுதல்வன்" என்று கூட்டிப்பாவம் (இவ்வொப்பனையித்யாதி) பாசிபூத்தவென்றது - புராதநத்வாபிப்ராயம். நித்யமென்றபோதே - அபௌருஷேயத்வமஸித்தம். வேதமுதல்வன் - வேதத்தைஜ்ஞாபக ஹேதுவாகவுடையவன்.

கீழே, "மதுவார்" இத்யாதிபத்த்வயத்துக்குக் கூட்டிப்பாவமருளிச்செய்து, பத்தவடத்துக்கும் ப்ரத்யேகமாத்தாந்தரம் (மதுவார்தண்ணந்துழாயானித்யாதி) பூர்வம், ஸௌந்தர்யப்ரத்யாபாவம், இங்கே, ஸார்வாத்ம்யத்வாதிப்ரத்யாபாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. ஸார்வாதிகன் - அவாப்தஸமஸ்தகாமன். "𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌿𑌕𑌮𑌲𑌾𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑌾𑌵𑍇𑌶𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂" (வக்ஷஸ்தலயாந்தளஸிகமலாகௌஸ்துபைர்வைஜயந்திஸாவேஶத்வமஸ்தபித்ராம்) இத்யாதிப்படியே-திருத்துழாயமாலை ஸார்வாதிகத்வலக்ஷணமிறே "வேதமுதல்வன்" என்றுலப்பூர்த்தியைச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; "𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯" (பூர்ணஸ்யபூர்ணமாதாய) "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰𑌃" (ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர:) இத்யாதிகளாலே - ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலே யென்றபடி.

"ஏதுவேது" இத்யாதிக்கு - முந்தினவாத்தம் - உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட ரூபாதிகாரிவிஶேஷத்தைப்பற்ற. த்விதீயார்த்தம் - அந்தரங்க பஹிரங்க வ்ருத்தி விஶேஷத்தைப்பற்ற. அந்தரங்கத்தோடு பஹிரங்கத்தோடு வாசியற ஸகலகைங்கர்யத்திலுமென்றபடி. ப்ரதமயோஜனை - அதிகாரியினுடைய வயோகயதாநுஸந்தாநபரம். த்விதீயயோஜனை - கைங்கர்யத்தினுடைய வயோகயதாநுஸந்தாநபரம். ஈடு - அதிகாரம். பாஷ்யே, "𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍" (ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்) ஶாஸ்த்ரமஸ்யயோநி: - காரணம். ப்ரமாணம். தச்சாஸ்த்ரயோநி. தஸ்யபாவ:- ஶாஸ்த்ரயோநித்வம். தஸ்மாத். ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகாரணத்வாச் சாஸ்த்ரஸ்யதத்யோநித்வம்ப்ரஹ்மண: இத்யர்த்த:.

மதுவார்தொடங்கி, முதல்வனுக்குப்பணியேது, என்பணியேது, என்னாதுவே யாட்செய்யுமீடே இத்யந்வய: .. .. , ... *

மூன்றாம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதென்மனனே
பாடுமென்னுவவன்பாட, லாடுமெனங்கமணங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

எத்தாலேயென்னில்; அடிமைசெய்கையிலே யபேக்ஷையுடையாரை ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளால் தண்ணியரென்று போகடும் ஸ்வபாவனல்லாமையாலே யென்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படி தன்கைக்கடிமை செய்கையிலே அபேக்ஷையுடையராயிருப்பாரைப்பக்க லுத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலுமநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே நினறுடப்பெற்றேனென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அதிகாரியினுடைய தோஷகுணம்பாராத ஆராத்யனான வீஶ்வரனைப்பக்கலிலே தம்முடைய கரணத்ரயமும் அவகாஹித்தமையையருளிச்செய்கிறார்.

ஈடும் - தோஷநிபந்தநமாகவிட்டுவைக்கையும். எடுப்பும் - குணநிபந்தநமாக வெடுத்துக்கொள்ளுகையும். இல - இல்லாமையாலே. ஈசன - ஸர்வஸாதாரணஸம்பந்தத்தையுடையனான வீஶ்வரனுடைய. மாடு - பரிஸரத்தை. என்மனன - என்னெஞ்ச. விடாது - விடுகிறதில்லை. என்ன - என்னுடையநாவானது. அவன்பாடல - அவன்விஷயமானபாடலான திருவாய்மொழியை. பாடும் - பாடாநின்றது. என்னங்கம் - என்சரீரம். அணங்கு - தைவாவிஷ்டம்போலே. ஆடும்-ஆடாநின்றது.

தனித்தனி "என, என" என்று - கரணத்ரயத்திலும் தம்முடையவுகப்பு தோற்றுகிறது. ஏகாரம் - "விடாது, பாடும, ஆடும்" என்னும்வினைகளுடனேகூடிக்கிடக்கிறது. .... *

ஈடு - மூன்றும் பாட்டு

அவனுடைய இஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துத் தாமதிகரித்தகார்யத்தை மறக்கும்படி தம்முடைய மநோவாக்காயங்களுக்கு அவன்பக்கலிலேயுண்டானபராவண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்புமிலீசன்) சிலரையுபேக்ஷித்தல், சிலரை ஸ்வீகரித்தல் செய்யாதஸர்வேஶ்வரன, ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே சிலரைவிடப்போகாதிறே. "தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" (தேவாநாமதாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்) என்று-ஸ்வீகரிக்குமவனோடுள்ளஸம்பந்தம விடுமவன்பக்கலிலுமுண்டிறே. (ஈசன்மாடுவிடாதென்மனனே) ஒருஸாதநபுத்த்யா கிட்டிற்றாகிலிறே பலம் கைப்புகுந்தவாறேவிடுவது.

நானதிகரித்தகார்யத்துக்கெனக்கு நெஞ்சொழிகிறதில்லை. நாவியலாலிசை மாலைகளேத்தியன்றோ, மநஸ்ஸஹகாரமவேணுமோவுமக்கு; உம்முடைய அஹ்ருதயமானவுக்தியமையாதோ? எங்களுடையஹிதத்துக்கென்ன (பாடுமென்னாவவன்பாடல) என்னுடையவாகிந்த்ரியமும் மநஸ்ஸதிகரித்த கார்யத்திலேஅதிகரித்தது. ஆனாலும்முடைய ஹஸ்தமுத்ரையமையாதோ? எங்களுக்காத்மநிஶ்சயம்பண்ணுகைக்கென்ன (ஆடுமென்னங்கமணங்கே) அதுவுமவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற்று.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (ஈடுமித்யாதி) கீழும் மேலும் பரோபதேசமாயிருக்க, நடுவிட்டிரண்டுபாட்டு ஸ்வாநுபவமாக வருளிச்செய்வா னென்னென்ன (அவனுடையவித்யாதி) இஸ்ஸ்வபாவத்தை - ஸ்வாராத்யதா ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. அத்சரித்தகாரியம் - பரோபதேசம்.

ஈடு - போகட்டுவைக்கையாய், உபேக்ஷிக்கை யென்றபடி. எடுக்கை - ஸ்வீகரிக்கை. எல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்கைக்கடியேதென்ன (ஸம்பந்தமித்யாதி) "ஈசன" என்றஸம்பந்தமென்றபடி. ஜிதந்தாயாம், (தேவாநாமித்யாதி) "ஸுராஸுரணாம் த்வம் வ்ருஜாதிஸ்மரணந்த்வ" (ஸர்வதாசரணத்வந்த்வமவ்ரஜாமிஸ்மரணத்வ) இத்யுத்தரார்த்தம்.

ஈசனமாடு - ஈசனிடத்தை. விடாமைக்கடியேதென்ன (ஒருஸாதநபுரு யாவித்யாதி) "மனனே" என்றஏகாரம் - ஈற்றசை. அவ்யயமென்றபடி "ஈசனமாடுவிடாது" என்கிறவருடையபாவம் (நானதிகரித்தவித்யாதி) அதிகரித்த காரியம் - ஸ்வாராத்யத்வோபதேசம்.

மேலுக்கவதாரிகை (நாவியலாலித்யாதி) நாவினுடையவுக்தியாலேசாநரூபமான ஸந்தாபங்களையிட்டேத்துகையாகிற நன்னுதலைப்பெற்றேனென்றபடி. (மநஸ்ஸதிகரித்தகாரியத்திலே யித்யாதி) மநஸ்ஸைப்போலே பகவத்விஷயத்தில பரவணமாயிற்றென்றபடி.

அணங்கு - தெய்வப்பெண், தைவாவிஷ்டமும்.

என்மன்ன ஈடுமெடுப்புமிலீசன மாடுவிடாது, என்னுவவனபாடலபாடும, எனக்கமணங்கெனவாடுமெ இத்யந்வயஃ . ...*

நான்காம்பாட்டு.

அணங்கெனவாடுமென்னங்கம், வணங்கிவழிபடுமீசன்
பிணங்கியமரர்பிதற்றுங், குணங்கெழுகொள்கையினானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அணங்கென) அந்யைரநுபூயமாநமான குணங்களிற்காட்டில் ஸ்வைரநுபூயமாநமான குணங்களுக்கு, பரஸ்பரம் விவாதமாக உத்கர்ஷத்தை ப்ரதிபாதியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்கள் அக்ரமமாகக் கொண்டநுபவிக்கிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்குக் கொள்கலமாய், ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானை நானநுபவித்து, ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே அக்ரமமாகநின்றாடி யவனைவணங்கி யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வபாவமாகப் பெற்றேனென்கிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி யென்னையுமங்கீகரித்த ஸ்வாமி, நித்யஸூரிகளுக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமான குணவைபவத்தை யுடையவனென்கிறார்.

அணங்கென - அணங்கேறினறபோலே. ஆடும் - ப்ரேமத்தாலே ஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுகிற. என - என்னுடைய. அஙசம - ஶரீரம. வணஙகிவழிபடும்- ப்ரணாமாதிமுகத்தாலே யாராதிககும்படியான. ஈசன - ஸ்வாமியானவன. அமரா - நித்யாநுபவபரரானஸூரிகள் பிணஙகிப்பிதற்றும - ஸ்வாநுபூதகுணதாரதம்யமுகத்தாலே ஸரஸவிவாதகோலாஹலோக்திபண்ணும்படியான. குணமகெழு- குணங்களசெறிவு. கொளகையினன - கோட்பாட்டையுடையவனகிடீர.

கொளகையென்று - ஆஶ்ரயவிஷயமாகவுமாம். இப்படி ஸாவாதிகனகிடீர பந்தத்தாலேயென்னை யடிமைகொண்டானென்று கருத்து ௪

ஈடு_நான்காம்பாட்டு.

தமமுடையமநோவாக்காயஙகளுக்கு அவன்பக்கலுண்டான ப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய விடுகையன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே யாத்ரையானபடிசொல்லுகிறார்.

அணஙகெனவாடுமெனங்கம வணஙகிவழிபடுமீசன், பிணஙகியமராபிதற்றும் குணஙகெழுகொள்கையினன்கிடீரென்னுதல ; பிணஙகியமராபிதற்றும குணஙகெழுகொளகையினனானவீசனையநுபவித்து, அணங்கெனவாடுமெனஙகம வணங்கிவழிபடுமென்னுதல், தைவாவிஷ்டமென்னலாமபடி யாடுகிறவென்னங்கம், வணங்கியதுதானே யாத்ரையாயச்செல்லும்படி யிருக்கிறவீசன், ((பிணஙகியமராபிதற்றும்) தாநதாமநுபவிக்கிற குணஙகளுக்கேற்றஞ்சொலலப்புக்கு, எதிரிசொலலுகிறகுணஙகளுக்கேற்றமசொலலித் தலைக்கட்டுகை.) தாந்தாமகப்பட்ட குணஙகளைசசொல்லி, "நான்முந்துறசசொலல, நான்முநதுறசசொல்ல" என்றுபிணஙகி நித்யஸூரிகள ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே யடைவுகெடக்கூப்பிடுகிற குணஙகள வநதுசேருகைக் காஶ்ரயமானவன. ரத்நாகரம்போலேகுணஙகள் சேருகைக்காஶ்ரயமாயுள்ளானென்னுதல ; இக்குணங்கள்வநது கெழுமுகையை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல. ஸாவஜ்ஞரானவர்கள் படுகிறபாடென்னுடைய கரணஙகளுக்கு முண்டாகாநின்றது கிடீரென்கிறார்.......... ....௪

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (அணஙகெனவிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டில்பாட்டுக்குவாசி - இதுதானேயாத்ரையாகை.

முநதினவாக்யத்தில, வணஙகிவழிபடுகைக்கு விஷயமானவீசனெப்படிப்பட்டவனெனனில், "பிணங்கியமரா" இத்யாதியென்றுஸங்கதி.

இந்தவங்வயத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் (தைவாவிஷ்டமித்யாதி) இதுதானே யாத்ரையாயென்றது - "வழிபடும்" எனகிறவார்த்தமாகாரத்தம.

ஏகரஸரானவாகளுக்குப் பிணக்கமுண்டோவென்ன (தாநதாமித்யாதி) அடைவு கெடவென்றது - ஒருகுணத்தைச்சொல்லவிழிந்து, வேறொருகுணத்தைச் சொல்லுவாகளென்றபடி.

ஆஶ்ரயமானவன - கொளகலமானவன. கெழுமுகை - சேருகை. கொள்கை - ஆஶ்ரயமும், ஸவபாவமும, க்ரஹிக்கையும. கெழுமுகையென்றது - "கெழு" என்றதினுடையப்ரக்ருதி. தவிதீயார்த்தத்தில, கொளகையினன - ஸவபாவமாகவுடையவனென்றபடி.

தவிதீயார்த்வயத்தில். "அமராபிதறறும" என்றுவிஶேஷித்ததுக்கு தாத்பர்யம (ஸாவஜ்ஞானவிதயாதி) "எனகம்" என்று - ஶரீரத்தைச்சொன்னது - மநோவாக்குகளுக்கு முபலக்ஷணம. ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கொளகைகொளாமையிலாதா, னெளகவிராகமிலாதான்
விளகைவிளளாமைவிருமபி, யுளகலந்தாககோரமுதே.

ஆறுயிரப்படி

(கொள்கை) இப்படிநிர்ஹேதுகமாகத் தாமபெற்ற ஸமருத்தியை தம்முடைய பரீதயதிஶயத்தாலே நடுவேபேசி, பின்னையும், பகவதபரிசாயோகமுகராய்த தங்களுடைய வநாஹத்தையாலே கூசியிருந்தவாகளைக்குறித்து, அவாகளுடைய கூசசமபோமபடி பின்னையுமெமபெருமானுடைய குணஙகளைசசொல்லுகிறா.

ஸ்வசரணயுகளபரிசர்யாபேக்ஷயுடையரா யிருப்பாருடைய வுதகாஷாபகாஷமபாராதே யடிமைசெயவித்துககொளளுமு ஸ்வபாவனென்னுமிடம, "ஈடுமெடுப்பும" எனனுமபாட்டாலேபிறநதது; இனியவாகளையடிமை செயவித்துககொளளு மிடததில, அவாகளை யெலலாரையுமொககவந்தரஙக பஹிரஙகஸாவஶேஷ வருத்தியையும செயவித்துக் கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய, அவாகளபககல ஸ்நேஹாபேக்ஷாவைஷமயமபண்ணுதே ஸமாநமாயிருககும. இப்படிசீலவானாயிருககிறவன் ஆஶ்ரிததாரெல்லாககு மொககததனனையே ப்ராபயமாககொடாதே, சிலாககே தன்னைககொடுப்பா னென்னெனனில; அதுக்குககாரணம - வேறேயொரு ப்ரயோஜநததைபபறறித தன்னைவிடுகையும, தனனையே ப்ராப்யமாகபபறறித தனனைவிடாமையும. இவற்றைப்பாாதது, தன்னையேப்ராபயமாகபபறறி விடாதவாகளுககுததனனையே போகயமாககொடுககும, அல்லாதாாககுத்தனனையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரஙகளைககொடுக்கும. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யரானவதிகாரிகளுக்குத் போக்யனென்கிறார்

கொள்கை-குணம்பாராதது கைக்கொள்ளுகையும். கொள்ளாமை-குணஹாநியாலேகைவிடுகையும். இலாதான - இல்லாதவனுய. எள்கல - கைவிடுகைக்கடியானநெஞ்சில்நெகிழ்ச்சியும். இராகம-கைக்கொள்ளுகைக்கடியானராகமும். இலாதான் - இல்லாதஸாதாரணனானவன. விளைகை - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு விட்டுப்போகையையும். விளளாமை - அநந்யப்ரயோஜநராயவிடாதொழிகையையும். விரும்பி - விரும்பிப்பாராதது. உள்கலந்தார்க்கு - தன்னோடேநந்யராயுடபுகுந்தார்க்கு. ஓர் - அத்விதீயமான. அமுது - நித்யபோக்யமாம். .... »

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

திரியட்டும்தாமதிகரித்த கார்யத்திலேபோந்து, ஸர்வேஶ்வரன், தன்பக்கலிலேசிலாவந்துகிட்டினால் " இவர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவார்களோ, நம்மையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றுவார்களோ, என்றுராயந்து, தன்னையேப்ரயோஜநமாகப் பற்றினவர்களுக்குத்தானும் நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்குமெனகிறார்.

(கொள்கைகொள்ளாமையிலாதான்) " இவனஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுயர்ந்தானொருத்தன, இவனையந்தரங்கவ்ருத்திகொளவோம; இவனவறறால்தாழ்ந்தானொருவன, இவனைப்புறததொழில்கொளவோம் " என்னுமவையில்லாதான. வ்ருத்திகொள்ளுமபோதிலலையாகில, திருவுள்ளத்தாலேதான் நினைத்திருக்குமோவெனனில் (எள்கலிராகமிலாதான்) திருவுள்ளத்தாலேசிலரை யிகழ்ந்திருத்தல, சிலரையாதரித்தல செய்யான். " ஈடுமெடுப்புமிலீசன " என்றவிடம - ஸ்வீகாரஸமயத்திற் குறைபாரானென்றது. இங்கு-பரிமாறறத்தில தாமிட்டுக்கொள்ளானென்கை.

(விளைகையித்யாதி) இதொன்றுமேபாபபது. விளைகை -ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு விடுகை - விளளாமை - அநந்யப்ரயோஜநனுகை. விரும்பி - ஆதரித்து. உள்கலந்தார்க்கு - இவனையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றியிவனுடனே யொருநீராகக்கலந்தவர்களுக்கு. ஓரமுதே - அத்விதீயமான வமருதமாயிருக்கும். ஆராவமுதிறே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாமபாட்டு. (கொள்கையித்யாதி) " விளைகைவிள்ளாமைவிரும்பி " இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்ததவதாரிகை (திரியட்டுமித்யாதி)

அவதாரிகையிலே, அம்பரீஷனைப்பரீக்ஷித்த ப்ரகாரத்தையநுஸந்திப்பது. திரியட்டும் - புநஶ்ச. ஆராய்ந்தென்றது - " விரும்பி " என்றதைப்பற்ற.

கொளகை, கொளாமை - அஙகிகரிககையும், அஙகிகரியாமையும். எள்கல - உபேக்ஷிககை, இராகம் - ஆதரிககை. புநருகதியைப்பரிஹரிக்கிருர் (ஈடுமெடுபபு மிதயாதி) பரிமாறறததில - கைஙகர்யம்கொளளுமிடததில்.

விள்கைவிளளாமை - தவிதீயாநதம். விள்கையாவது - தன்னைவிடுகை. வி ள்ளாமையாவது - தனனைவிடாமலிருககை. விருமபியென்று - ஆதரமாய, விசாரித் தெனறபடி. " வரீக்ஷாக்ஷஜமனுாயகேஙொ ... " (பரிக்ஷா ... ஞசஜகநாதஃகரோதயதருடசேதஸாம) எனனககடவதிறே.

ஒருநீராகக்கலக்கையாவது - அவனசநதாநுவாததாம்பண்ணுகை. அத்விதீ யதவோபபாதநம - (ஆராவமுதிறேயென்று)

கரமேணுநவயஃ.... ....*

ஆறாம்பாட்டு.

அமுதமமராகடகீநத, நிமிாசுடராழிநெடுமா
லமுதிலுமாறறவினிய, னிமிாதிரைநீளகடலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமுதம்) ஆஸ்ரிதவத்ஸலனுய, ஆஸ்ரிதர்ககாத்மதாநம்பண்ணு ம ஸ்வபாவனுய், நிரவதிகதேஜோவிஸிஷ்டனுன திருவாழியையேந்தின வழகாலே அமருததநிறகாட்டிலும பரமபோகயனுயிருந்தவனுடைய தி ருவாழியும கையும கண்டுவைதது, சிலரதிக்ஷுத்ரமான ப்ரயோஜநாந் தரஙகளைககொண்டுபோவதே ! எனனபாகயஹீநரோ ! என்றுகொண்டு கிழபபாட்டில் பரஸ்துதமான ப்ரயோஜநாநதராாத்திகளுடைய விழவை யநுஸந்திததின்ருதாகிருர் .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, பரயோஜநாநதரபராக சபேக்ஷிதபலததைக்கொடுதது, அநாய ாஸகதிஸயிதபோகயம் தானேயாமெனகிருர்.

அமராகட்கு - சாவாமைககாசைபபட்டதேவாகளுககு. அமுதம் - அதுக்கு மருநதானவம்ருததததை. ஈநத-கொடுததவனுய. நிமிா-வளருகிற, சுடர்-சுடரையு டைய. ஆழி - திருவாழியையுடையனுய. நெடுமால - நிரவதிகமாஹாதம்யயுகதனு மாயககொணடு. நிமிா - தனனுடைடைஸபாஸத்தாலேவளாநதுவருகிற. திரை - தி ரைகளையுடைததாய. நீள - தனனுடையபெருமைககீடானபரப்பையுடைய. கடலா ன - திருபபாறகடலிலேகணவளாநதருளுகிறவன். அமுதிலும - அககடலிறபட்டவ மருதத்திலும். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன.

கடலிலேதோறறியிருககசசெயதே கடைநதவமருததநுகளும் கிடநதவமரு ததுக்கும் வாசியிருககிறபடி ....*

ஈடு - ஆறும் பாட்டு.

அவன்படியிதுவாயிருக்க, அவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களை நிந்திக்கிறார்.

(அமுதமமரர்கட்கீந்த) என்னபரமோதாரனோ! என்கிறார். "நீ வேண்டா, எங்களுக்குச்சாவாமைக்குப்பரிஹாரம்பண்ணித்தரவேணும்" என்றவர்களுக்கு அவர்களுகந்த பதார்த்தத்தைக்கொடுத்துவிடுவதே! அவர்கள் ப்ரயோஜநத்தை யருவருத்து, தாமுகந்தப்ரயோஜநத்துக்குணடான வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறார்.

(நிமிர்சுடராழிநெடுமால) இவருடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி. நாறறோளமுதிறே யிவர்க்கமுது; "அமுதென்றுந் தேனென்று மாழியானென்றும்" என்றுகையுந் திருவாழியுமாயிறே யிருப்பதிவருடைய வமருதம். இவர்கள் ப்ரயோஜநத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலேயுண்டானபுகர் திருவாழியிலே தோற்றும்படியிருக்கை. (நெடுமால) "நம்பக்கலிலே கொள்ளப்பெற்றோமே! வேறொரு ப்ரயோஜநமாகிலும்" என்றுபண்ணின வ்யாமோஹாதிசயம.

(அமுதிலுமாற்றவினியன) இவர்கள் வாசியறிவர்களாகில் விவனைக்கிடீர் பற்றவடுப்பது. நம்பிதிருவழுதி நாடுதாஸர், "இத்தேவஜாதி வெறும்மரையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்றுகவிழ்ந்து பார்த்துக்கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன. (நிமிர்திரைநீள்கடலானே) "க்ஷீராப்தி" (அஸங்க்ஷுப்த) என்றுதான் விடுகிறார்களோ!, அவ்வமுருதம்படுகிறகடலிலே கிடரவனசாயநதருளிற்று. தனவாசியறியாதிருப்பார்க்கு மெழுப்பிக் காரியங்கொள்ளலாம்படி கணவளர்ந்தருளுகிறவன். "தாளுந்தோளுமமுடிகளும சமனிலாதபலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தாய, ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலிலே யாயிற்று சாயநதருளிற்று. "மாலுங்கருங்கடலேயென்னோற்றாய்" என்னக்கடவதிறே.

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (அமுதமிதயாத்) அவதாரிகையிலே, "க்ஷீராப்தி ... ஜாயதேய ... ணையாநாமே ... பராதஸ்வதோஷஜ:) என்றதனுஸந்தேயம்.

"ஈந்த" என்றதுக்குபாவம (என்னபரமோதாரனேவிதயாதி) பரமௌ தாரயமேதென்ன (நீவேண்டாவிதயாதி) முந்தினவமருதபதமபோலேயிது போ க்யதாபரமனறென்கிறா (சாவானமகனெறு)

மேலுககெல்லாமவதாரிகை (அவாகள்பரயோஜநத்தையிதயாதி) நிமிர்சு டராழி - வளருகிற சுடரையுடைய திருவாழியை யுடையவன். "ஆழிநெடுமால முதிலுமாறறவினியன" என்றுகூட்டியாவம (இவருடையவிதயாதி) அதில்ப்ரமா ணம (அமுதெனறுமிதயாதி) இரணடாநதிருவந்தாதி. நிதயபோகயமானவம்ரு தமெனறும், ஸர்வரஸ ஸமவாயமானதேனெனறும், நிரதிஶயபோக்யமானதிரு வாழியை யுடையவனெனறுமென்றபடி. அமராகட்கமுதமீநதநிமிா சுடராழியெ னறுகூட்டிதாதபாயம (இவாகளபரயோஜநேதயாதி) நெடுமால - மிககவயா மோஹத்தையுடையவன்.

இவாகளிவன வாசியறியாமல், நிரதிஶயபோகயமான ஆராவமுதைவிட்டு, ப்ரயோஜநாநதரத்தைக்கொண்டகல்வதேயெனறு தாமருளிசெயததுககு ஸமவா தம் (நமபியித்யாதி) வெறும்மரையோ - கேவல்கவயமோ. மரையோவென்றது - ஜ்ஞாநமாநதயததையும, கவிழ்நதுகிடககையையமபறற. (இவனழகையும்) "நிமி ர்சுடராழி" என்று - அழகையும, "அமுதிலுமாறறவினியன்" எனறு - போகய தையையுஞ் சொலலுகிறது.

நிமிாதிரை - கொநதளிககிறஅலை. விவரணம (அவவம்ருதமிதயாதி) பலி தம் (தனவாசியிதயாதி) இதுககு - "அமரா" எனறதிலேநோககு. "நீள், நி மிாதிரை," எனற விஶேஷணசவயத்துககும் பாவம (தாளுநதோளுமித்யாதி) நளிாநீாககடலையிதயாதி - குளிாநதஜலததையுடைய கடலைஸருஷ்டிதது. தன்னு டையவொப்பினறிககே யிருககிறதிருவடிகளையும் திருததோள்களையும் திருமுடிக ளையும் பலபலவாகபபரபபியெனறபடி. ஸ்வஸங்கிதாநததாலே திரைககிளபபத தையுடைத்தாயிருககுமெனனுமதுககு பரமாணம் (மாலுமித்யாதி) முதறறிருவந தாதி. அவன்றிருமேனியை நீஸ்பாஶிக்கபபெறறு, அநதஸபர்ஶததாலே கொநத ளிக்கிற கறுததநிறததையுடைய கடலே, இபபேறுபெறுகைக்கெனன ஸாதநாநு ஷ்டாநம்பண்ணினையெனறபடி.

கரமேணுநவயஃ . ...*

ஏழாம்பாட்டு,

நீளகடல்சூழிலஙகைக்கோன், தோளகடலைதுணிசெய்தான்
தாளகடலையிலவணஙகி, நாளகடலைககழிமினே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீளகடல்) இப்படி பரமஶீலவானாய, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநை கபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே யுஙகள தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிககொளளுங் களென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "தஶஶிரஶ்சரிதம்" (தஸயஶிரஸயசரிதம) என்னுங்கணக்கிலே விரோதிநிரஸநஶீலனான சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாஶ்ரயித்துக் காலத்தைக் கழியுங்கோளென்கிறார்.

நீள - நீண்ட. கடல் - கடலாலே. சூழ - சூழப்பட்ட. இலங்கை - லங்கைக்கு. கோன - நாயகனானவனுடைய. தோளகள - இருபது தோளையும். தலை - பத்துத்தலையையும். துணிசெய்தான் - துணித்தவனுடைய. தாளகள - யுத்தகாலத்தில் புகுந்திட்ட திருவடிகளை. தலையில் வணங்கி - தலையாலே வணங்கி. நாளகடலை - காலமாகிறகடலை. கழிமின - கடவுங்கோள்.

தலையில என்று - ஐந்தாம் வேற்றுமை. "தலைதுணிசெய்தான" என்கிற வொருமை - ஜாதிபரம். "தஶேந்த்ரியாநநம்" (தஶேந்த்ரியாநநம) இத்யாதிகணக்கிலே, காலக்ஷேபவிரோதியான இந்த்ரியபாரவஶ்யாதிகளை யறுத்துத்தருவான் ராவணாந்தகனென்று கருத்து.... . ... *

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

அவன நிரதிஶயபோக்யனென்றீர், அவனை பராபிக்குமளவும நடுவுகாலக்ஷேபம் பண்ணும்படியென்னென்ன ; அதுக்கன்றோ மனத்துக்கினியானுடைய குணங்களிருக்கிறதென்கிறார்.

(நீள்கடலசூழிலங்கைக்கோனித்யாதி) "பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தாய், அதுதானுமிகையாமபடியான அரணை யுடைத்தாயிருந்துள்ள லங்கைக்கு நிர்வாஹக னல்லேனோ" என்னும் துரபிமானத்தாலே "சக்ரவர்த்திதிருமகன" என்று மதியாதே யெதிரிட்ட வையனுடைய. (தோள்களதலைதுணிசெய்தான) "அகப்படாதவனகப்பட்டான, தப்பாமல்கொன்றுவிடுவோம்" என்று பாராதே, தோளைக்கழித்துத் தலையைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி. அவனுடையவீரசரிதங்களைக்கொண்டு திருவடியைப்போலே போதுபோக்கி. (நாள்கடலைக்கழிமினே) அவனுடைய போக்யத்தை நெஞ்சிலேபடடால, அவனை பராபிப்பதற்குமுனபுநடுவுபட்டகாள ஒருகடலபோலேதோற்றுமாயிற்று. அன்றிக்கே, சக்ரவர்த்திதிருமகனை யாஶ்ரயித்து ஸம்ஸாரதுரிதத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாராதல..... .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (நீளகடலித்யாதி) "நாளகடலைக்கழிமினே" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து பரஶ்னோத்தர ரூபேண ஸங்கதி (அவனித்யாதி) மனத்துக்கினியான் - சக்ரவர்த்திதிருமகன.

(அரணென்று) அர்த்தாத்ஸித்தம். நீள்கடலித்யாதி - ஹேதுகாபபம்.

தனித்தனியே சொன்னதுக்கு பாவம் (அகப்படாதவனிதயாதி) சரித்து-சேதித்து.

தலையில் - பஞ்சமீவிபக்தி. தலையாலேயென்றபடி. தலை தணிசெய்தான்ருள்கள வணங்குகையாவது - வீரசரிதாது ஸந்தாநமென்றபடி. திருவடியைப்போலேயென்றவிடத்திலே - "தாஸ்ஸூநொநந்ஸை..." (தாதருக்கு ஞ்ஞாநுபயூவித) இத்யாதயநுஸந்தேயம்.

தவிதீயாதத்ததுக்கு, நாளகடலென்றதுக்கு - நாளென்று-காலமாய, காலோபலக்ஷித ஸம்ஸாரார்ணவமென்றபடி.

கரமேணுநவய:.. . ...

எட்டாம்பா

கழிமின்றொண்டீர்களகழித்துத், தொழுமினவனைத்தொழுதால
வழிநின்றவல்வினைமாளவித், தழிவின்றியாககந்தருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(கழிமின) அவனைததொழுமிடத்து, மூந்தற தத்வ்யதிரிசத ஸர்வவிஷயங்களையும விடுங்கோள்.

அவனைததொழவே, ஸ்வவிஷய கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகமான வுங்கள வினைகளைபபோககி, நிதயஸித்தமான வநத கைஙகாயரூப மஹாஸமபததை யுங்களுககுத் தநதருளுமென்கிறுர...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, அவனவிஷயத்தில அஞ்சலிமாதரமே அநாதஸித்தவ்ரோதியை ககழிதது நிதயபுருஷாரததததைத தருமெனகிறுர.

தொண்டீர்கள - சபலரானநீஙகள. கழிமின - உங்கள் சாபல்யத்தைககழியுஙகோள. கழிதது - அதனைககழிதது. அவனை - கீழ்ச்சொனன சகரவர்ததிதிருமகனை. தொழுமின - தொழுங்கோள. தொழுதால் - ஓரஞ்சலிபணணின வளவாலே. வல - அநாதிஸித்தமாய் அநுபவிததுக கழிககவரிதான. வழிநினறவினை - ப்ராபயப்ரதிபநதகபாபங்களை. மாள்வித்து - இலலையாககி. அழிவினறி - மீட்சியிலலாதபடி நிதயமாய. ஆக்கம - ஸவபராப்திரூபமான் ஐஸ்வாயாபி வ்ருத்தியை. தருமே - அவன் தநதருளுகை யறுதி.

தொண்டரென்று - பகவதபரவணரைசசொல்லி, கழிமினென்று - இதரவ்ருததியைச் சொல்லிறுகவுமாம.... .... *

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்து இதரவிஷய பராவண்யத்தைத்தவிரவே, அவன்றுனே ப்ரதிபந்தகங்களைபபோககி நித்யகைங்கர்யத்தைத் தந்தருளுமென்கிறுர்.

(கழிமின்) பாஹ்யவிஷயங்களிலுண்டான ருசியைககழியுங்கோள். கழிககையாவது - " பொலலாது " என்றிருககை. இநதருசியைபபூண்கட்டிககொளளத்தேடுகிறவாகள கழிக்கசசொனனால கழியாாகளிறே, பகவதவிஷயத்தில சாபலமுடையீா கழிக்கபபாருஙகோள. (கழிததுத தொழுமின்) " அவனைததொழாநிற்கசசெயதே இதுவுமகரமததாலே கழிகிறது " என்றிராதேஅவஶ்யம்கழிததேதொழுஙகோள. " கழிமின " எனறுவைதது, கழிததுஎனறது - இதரவிஷயஙகளில விரகதிதானே பரயோஜநமாகப்போருமென்கை. " தொழுமின் " எனறுவைதது, தொழுதாலஎன்கிறது - கருமபுதின்னககூலிபோலே யொருபலமிலலையே யாகிலும தொழுகைதானே பலமபோருமெனகை.

இப்படிசெயதால (வழிநினறவல்வினைமாளவித்து) " இவ்வாததமாவுக்கு ஸவரூபாநுபநதியோ ! " என்னுமபடிபொருநதியிருககிறப்ரபலகாமஙகளை வாஸனையோடேபோககி. வழிநின்றவலவினை - நடுவேநின்று பகவதபராப்தியை நிரோதிககிற கர்மமென்றுமாம. (அழிவின்றியாககந்தருமே) " நசபுநராவாததே " (நசபுநராவாததததே) என்கிறபடியே அபுநராவருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைத்தரும.

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (கழிமினிதயாதி) " கழிதது, வழிநின்றவல்வினை மாளவிததழிவினறி யாக்கநதரும " எனறபதஙகளைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (சகரவாததியிதயாதி)

அநாதிகால வாஸிததததைப போககபபோமோ வெனன (கழிககையாவதிதயாதி) " தொணடீா " என்றதுககுபாவம (இநதருசியையிதயாதி)

" கழிதது " என்றததை, " தொழுமின " எனறதுககு ஶேஷமாககி பாவம் (அவனைததொழாநிறகவிதயாதி) " கழிதது " எனறததை, " கழிமின " என்ற கீழிறபதததோடே கூட்டி தாதபாயாநதரம (கழிமினெனறிதயாதி)

அநுவாதததுக்குபாவம் (தொழுமினெனறுவைததவிதயாதி) கருமபுதினனககூலியிலலாதாறபோலேயெனறபடி. வழிநினற - வழியாகநினற. ஆதமாபோகிறவழிகடோறும் நினறவெனருய், ஸவரூபாநுபநதியோவெனனுமபடி நினறவெனனுதல், பகவத்பராபதிககு நடுவே பரதிபநதகமாகநினறவெனனுதல்.

ஆககம - ஸம்பதது. மோக்ஷமாகிறஸம்பததெனறபடி. அவதாரிகையில், கைஙகாயமாக வருளிசசெய்கையாலே இஙகே யாததாநதரமாகககணடுகொளவது.

தொண்டீர்கள்கழிமின், கழிததவனைததொழுமின், தொழுதால தொடஙகி அநவயः...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தருமவருமபயனாய, திருமகளாரதனிக்கேள்வன்
பெருமையுடையபிரானார், இருமைவினைகடிவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(தருமம்) பாதிபந்தகங்களைப்போக்கி அந்தபெறுதற்கரிதான ஸம்பந்தத்தைத் தந்தருளுமிடத்தில, பிராட்டியோடேகூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்..... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, ஸ்ரீயஃபதியானவவன் ப்ரதிபந்தகத்தைத் தனஸங்கல்பத்தாலே போக்குமென்கிறார்.

தருமம் - தர்மங்களுக்கும். அரும் - பெறுதற்கரிய. பயனாய - ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற. திருமகளார - லக்ஷ்மியாகிற நாரீணாமுத்தமைக்கு. தனிக்கேள்வன் - அத்விதீயபரணியென்கிற. பெருமையுடைய - பெருமையையுடைய. பிரானார் - ஸர்வேஸ்வரன. இருமை - புண்யபாபரூபமானவிரண்டுவகைப்பட்ட. வினை-கர்மத்தையும். கடிவார - முனிவார.

கடிதல் - முனிதல். அவவரும்பயனாயவற்றைத்தருந *திருமகளார் என்னவுமாம். இவையிரண்டுவிஸேஷணமும்தனிக்கேள்வனோடேயொட்டியுஞ்சொலலுவா.

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

தன்னைப்பற்றினமாத்ரத்திலே யிப்படிவிரோதிகளைப்போக்கி யிப்பேற்றைத்தரக்கூடுமோவென்னில; வெறுமவனபடியையோ பாரபபது, அருகேயிருக்கிறார்படியையும பார்க்கவேண்டாவோ, "நகஸ்சிந்நாபராயஹ்யதி" (நகஸ்சிந்நாபராத்யதி) என்பாரன்றோ அருகிருக்கிறாரென்கிறார்.

(தரும்) இவ்வாத்தத்தில் ஸமஸயமில்லை. (அவ்வரும்பயனாய) பெறுதற்கரிதாக ஸாஸ்தரங்களிலே பரஸித்தமான பரயோஜநரூபமானவற்றை. அன்றிக்கே, தாமததினுடைய பரமப்ரயோஜநந்தான வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரக்கு வலலபனாகையாலே அத்விதீயநாயகனாயிருக்கிறவனென்றுமாம. "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ" (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ) என்கிறபடியே - ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே வருமேற்றமுள்ள திவனொருவனுக்குமிறே.

லக்ஷ்மீபதியாகையாலே வந்தமேன்மையையுடைய வுபகாரகரானவர். பிரானார் - ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவர். (இருமை

வினைகடிவாரே) போவாசியேயாம்படி நாம்பண்ணிவைத்த விருவகைப் படட கர்மங்களேயும் போக்குவார். புண்யபாபங்களுக்குத் தன்னிற்றன வைஷம்யமுண்டேயாகிலும, மோக்ஷவிரோதிதவாத் த்யாஜ்யமாகாநின றனவிறே... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தருமவருமிதயாதி) " திருமகளாா " எனறததைபப ற்ற (அருகேயிருககிறார்படியையுமெனறது) அவர்படிதானேதென்ன (நகபஙிதித யாதி) யுததகாண்டே ஹனூமநதம் ப்ரதிஸீதா, " வாவா நாம்வாமஹா நாம வாவயாா ணாம்லுவஜூ । காா்ங்காா்ணஓெர்ணநக ஙிநாவாாயா தி. " பாபாநாமவாபாநாமவாவதாாஹாணும் பலவஙகம | காாயம்கருணமா ர்யேண நகஸ்சிநாபராதயதி.

கீழிற்பாட்டிலும் " தரும " எனறுவைதது, பினனேயும " தரும் " எனற துக்குபாவம் (இவவர்தததில ஸம்பயமிலலையெனறு) பயனுய - பயனகளே. இப பக்ஷததில், திருமகளாா எனறுதொடஙகி, கடிவாா; அவ்வளவனறிககே,அவவரும பயனுயதரும் என்றநவயம். தச்சபதம் - பரஸிததபராமாஙி. ஙரீரங்ஷக்ரமணங தொடங்கி, கைஙகர்யபர்யநதமான பலங்களேச்சொலலுகிறது.

ஆத்தாநதரம் (அனறிககேயிதயாதி) இந்தவிரண்டாம்யோஜனைககு கர மேணுநவயம். கேள்வன் - வலலபன்.

அதவிதீயநாயகனுயிருககிறவனென்றது - பெருமையினாததம். அதாவது- திருமகளாாககுநாயகனுகையாலே லோகததுக கதவிதீயநாயகனுன பெருமையை யுடையவனுயிருககிறவனெனறபடி. அபபடிபிராட்டியோட்டை ஸம்பநதததாலே அதவிதீயநாயகனு யிருககுமோவென்ன (அபரமேயமிதயாதி)

லிகிதமபூர்வமேவ. " திருமகளாாதனிககேளவன " எனறததை, " பிரா னுா " என்றததோடேகூட்டிபாவம் (லக்ஷ்மீபதியிதயாதி) பிரான - உபகாரகன். அறுக்ராஹகனுகவாததாநதரம் (ஆஸ்ரிதேதயாதி)

(போவாசியேயாமபடி) புணயம, பாபம் எனகிறபோ வாசிமாதரமேயா ம்படி. புணயமுபாதேயமனறே, " போவாசியேயாமபடி " எனகிறதெனனெ ன (புணயபாபங்களுககிதயாதி) ஆததவயததுககு ¦மநவயம்முனபேசொல லிற்று. ....*

பத்தாம்பாட்டு.

கடிவார்தீயவினைக, ணெடியாருமளவைக்கட்
கொடியாரவடிபுள்ளுயர்த்த, வடிவார்மாதவனுரே.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(கடிவார்) பிராட்டியோடேகூடநின்று, பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாபபோலே தநதருளும; அதுககுப்ரதிபநதகங்களேயும ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறுர்........................ *

ப ன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநநதரம், விரோதியைபபோககுமிடததில், கொடிகட்டிச்சடக்கெனப் போககுமெனகிறுர்.

தீயவினேகள - கொடிதானவினேகள. நொடியாரும் - நொடிநிரம்பும். அள வைககண் - அளவிடதது. கடிவாா - கடியுமவா. அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளேயழிய ச்செய்யும். புள - பெரியதிருவடியை. கொடியா - கொடியாக. உயாதத - எடுத்த. வடிவாா - விலக்ஷணவிகரஹயுக்தரான. மாதவனுா - ஶ்ரியஃபதியானவர்..... ....*

ஈடு - ப த் தா ம் பா ட் டு.

இபபடி அவனுமவளுமாகக் குற்றஙகளேப் போக்குவதெததனேக் காலஙகூடியென்னில; தன்றிருவடிகளிலே தலேசாயத்தவளவிலே யென்கிருா.

(கடிவாாதீயவினேகள்) காலதத்வமுள்ள தனேயுமதன்னுல் போககிக்கொளளவொண்ணுத கொடியபாபங்களேப் போககுவாா. " வழிநின்றவல்வினேமாள்வித்து " என்கிறவிடத்தில - ஆஶ்ரயித்தமாத்ரத்திலே பாபங்களேபபோககுமெனமுா; " இருமைவினேகடிவார் " என்கிறவிடத்தில்- அவனதானுன துக்குமேலே, பிராடடியுங்கூடவிருககையாலே போககுமென்முா; எவ்வளவிலபோககுவதென்னில, க்ஷணகாலத்திலேயென்கிருரிதில் (நொடியாருமளவைககண்) நொடிநிறையுமளவிலே. (கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்தவடிவாா) தூரத்திலேகாணவே ப்ரதிபக்ஷமமண்ணுண்ணும்படியான பெரியதிருவடியை தவஜமாகவெடுககையை ஸ்வபாவமாக வுடையவரொன்னுதல்; வடிவாா- ஆரந்தவடிவையுடையவர். அழகிய வடிவையுடையவரொன்னுதல்; " வடிவாாமா " என்று - நாயகனியாாககு விஶேஷணமாதல. வடிவிலேஆர்ந்திருககிறவளென்னுதல, அழகியவடிவை யுடையவளென்னுதல்; வடிவிலேபொருநதியிருககிறவளென்னுதல். (மாதவனுர்) பிராடடியருகேயிருநது போககுவிககவாயிற்று போக்குவது. " ஒருதலேஜந்மம், ஒருதலேமரணம, நடுவே ஆதிவ்யாதிகள்; இவைசெயத குறறங்களேபபார்ககககடவதோ!, குற்றஙகண்டுவிடில் விபூதியாக விடவேண்டாவோ', பொறுத்தருளீா" என்றுல, அவளுக்காக, " பொறுததோம் " என்னுமிததனே.. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிவாரிதயாதி) " நொடியாருமளவைககண " என்றத தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியிதயாதி)

கீழிரண்டுபாட்டுக்கு"மிதுக்கும் வாசியேதென்ன (வழிநின்றவித்யாதி) (அவன்தானுனதுக்குமேலே) அவனதானேபோககுகிறதுககுமேலே. (நொடியாருமளவைககண்) நொடியானது நிறையுமளவிலே.

" வடிவார " என்றதுககு - ஈஶ்வரவிஶேஷணமானபோது இரண்டாததம். ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்று - முநதினது. இததையருளிசசெய்கிறா (ஆரததிலேயிதயாதி) இநதபக்ஷததிலே, அடிபுளளைக்கொடியாக வுயாககையே வடிவாகவுடையவர் எனறநவயம். அழகியவடிவையுடையவனென்று - தவிதீயாாததம. இததைககாட்டுகிருர் (ஆாநதவிதயாதி) ஆர் - அழகு. வடிவு - விக்ரஹம.

பிராட்டிக்குவிஶேஷணமானபோது, இரண்டாததம். முநதினது - ஈஶ்வரன் வடிவிலேபொருநதினவளென்று. அத்ததையருளிசசெயகிறா (வடிவிலேயிதயாதி) அழகியவடிவை யுடையவளென்று - தவிதீயார்ததம. இதததையருளிச்செயகிருா (அழகியவிதயாதி) " வடிவிலேயாாநதிருககிற " என்றததில விவரணம் (வடிவிலேபொருநதியிதயாதி)

(மாதவன) மாவுககு - பிராட்டிக்கு. தவன் - நாயகனென்றபடி. மாதவனுர் தீயவினைகள் கடிவாரென்று கூட்டிபாவம (பிராட்டியருகேயிதயாதி) ஸவதநதரனைககொணடுபோககுவிககும பரகாரமேதென்ன (ஒருதலையிதயாதி) இஹஜகதிநித்தோஷ: க:என்றததைப்பற்ற (விபூதியாகவிடவேண்டா வோவென்றது.)

அடிபுள்ளைக்கொடியாக வுயாககையேவடிவாக வுடையமாதவனுா, நொடியாருமளவைககண் தீயவினைகள கடிவா இதயநவய:... ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மாதவன்பாறசடகோபன, றீதவமின்றியுரைதத
வேதமிலாயிரத்திப்பத, தோதவலலாாபிறவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிறதமககும், பாடடுணடருளுகிறவெம்பெருமானுககும், இககவிகளுககுமொருதீங்கிலலாதபடி, மாதவன்பாற்சடகோபனுரைததவாயிரததிபபததோதவல்லார் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிப்ஸம்ஸாரததில புகாரென்கிருர்.......................... .....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இத்திருவாயமொழிக்கு பலமாகஜநமநிவருத்தியை யருளிச்செய்கிருர்...*

சடகோபன - ஆழவார். மாதவனபால் - ஸ்ரீயஃபதியானஸர்வேஸ்வரன்ப க்கல. தீது - தனமேனமைபாரததுநெகிழநிறகுநதீதும். அவம - ஆஸ்ரிததோஷம பாராதுகைகவிடும்அவமும. இனறி - இல்லாதபடியாக. உரைதத - சொன்னதாய. ஏதம் - லக்ஷணவைகல்யாதியானகுற்றம். இல் - அறற. ஆயிரத்து - ஆயிரததில்வை ததுக்கொணடு. இபபதது - ஸவாராதவைதயைச்சொனனவிபபததை. ஓதவல்லார் - ஆசாரயமுகததாலேயதிகரிககவல்லார். பிறவார் - ஸமஸாரததிலபிறவார்கள.

தீதெனறு - பாடடுண்கிறவனகுறறமும், அவமெனறு - பாடுகிறவன்குறறமும, ஏதமெனறு - பாட்டின்குறறமுமாகவுஞசொலலுவர.

இதமுசசீராயசசிரதடிநான்கு மொததிருததலால் வஞ்சிவிருத்தம்...... .*

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு

நிகமத்தில, இததிருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவலலவாகள ஸம ஸாரததில் வந்துபிறவாரென்கிறார்.

(மாதவனித்யாதி) " தீதும, அவமும, ஏதமும," என்று - மூனறும், இமமூன்றையும - ப்ரதிபாத்யனுக்கும், வக்தாவுக்கும, ப்ரபந்தத் துககுமாக்கி, " இவையிலலாமையைசசொல்லுகிறது " என்றுநிர்வஹிப் பாருமுண்டு. படடர, அஙஙனனறிககே, " ஏதமிலாயிரம் " என்று - ப்ர பநதலக்ஷணஞ சொன்னபோதே, தரிவிததோஷராஹித்யமுஞ்சொல்லி றறும; இனி, தீதுமஅவமுமாவது - செய்வதென்னெனனில; ' சடகோ பனமாதவன்பால தீதவமின்றியுரைத்த' என்றுககடவது " என்றருளிச் செயதார. அதாவது, தீதாவது - " நான் ஸ்ரீயஃபதியல்லேனோ ! " என்றுத ன்மேனமையைப்பாரத்துககடகக விருக்குமது. அவமாவது - " ஆஸ்ரயி ககிறவன்நித்யஸமஸாரியனறோ ! " என்றுஇவன்சிறுமையைப் பார்த்துக கைவிடுமது. இவையிலலாமையைசசொன்ன விப்பததெனறபடி. ஆயிர ததிலுமிநதபபததைதயு மபயஸிககவல்லவாகள்பிறவார் - பிறககைகசுடடியி றே, " மாத்ருஸமரக்ஷணமழகிது " என்னுமோபாதி, " பகவத்ஸமாஸ்ர யணமெளிது " எனறுபதேஸிககவேணடுகிறது; இத்திருவாயமொழியை யப்யஸிககவலலவாகளுபதேஸநிரபேக்ஷமாக, ஸம்ஸாரஸமபநதமறறு ப கவதநுபவமேயாதரையாம படியிருககிறவாகளோடேகூடி யநுபவிககப் பெறுவாகளென்கிறார்.

முதறபாடடில், ஆஸ்ரயிககுமவனுககு தரவ்யநியதியிலலையெனறு ர; இரண்டாமபாடடில, அதிகாரி நியதியிலலையெனறார; மூன்றுமபாட் டில, தம்முடையகரணதரயமும பகவத்விஷயத்திலே பரவணமானபடி யை யருளிச்செயதார; நாலாமபாட்டில, நிதயஸூரிகளோபபோலே யது தானேயாத்ராயாயிறறென்றார; அஞசாமபாடடில், தனனேயபரயோஜ

நமாகப்பற்றினார்க்கு அவன்நிரதிசயபோக்யபூதனென்றார்; ஆறாம்பாட்டில, இப்படிபோக்யபூதனானவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்றுப்ரயோஜநாந்தர பராகாஹிததா; ஏழாம்பாட்டில, இவனையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குக்காலக்ஷேபமின்னதென்றா; எட்டாம்பாட்டில், ப்ராபதிவிரோதிகளையு மவன்றானேபோக்குமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில, இதுகூடுமோ! என்றுசங்கையாக, வெறுமவன்படியையோ பார்ப்பது, அருகிருக்கிறார் படியையும்பார்க்கவேண்டாவோவென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், இவாகளொத்தனைக்காலங்கூடி விரோதிகளைப்போக்குவதென்ன, க்ஷணகாலத்திலேயென்றா; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டாவென்றா... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம (மாதவனிதயாதி) தீதின்றியிருக்கிறமாதவனபால, அவமின்றியிருக்கிற சடகோபனுரைதத ஏதமிலாயிரததிப்பததோதவல்லார பிறவாரென்று - மூந்தினநிர்வாஹததுக்கன்வயம. பட்டாநிர்வாஹததுக்கு, சடகோபன் மாதவனபால் தீதவமினறியுரைதத ஏதமிலாயிரததிபபததோதவல்லாாபிறவாரென்றன்வயம. மாதவனபாலதீதவமினறி - தீதவமில்லாதபடியென்றபடி.

(த்ரிவிததோஷ ராஹிதயமும்சொல்லிறறும்) "ஏதமில" என்று - ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகையாலே, வக்த்ருதஃ ப்ரதிபாத்யதஶ்ச ஏதமிலாமை ஸித்திக்குமென்றபடி.

(பிறக்கைசுட்டியிறே) பிறக்கையினாலேயன்றோ. "பிறவார" என்று - ப்ராபதிப்ரதிபந்தக ப்ரக்ருதிஸம்பந்தராஹித்யத்தை யருளிச்செய்கையாலே, ப்ராபதிபலாநுபவ கைங்கர்யங்களெல்லா மாததஸித்தங்களெனகிறா (இத்திருவாய்மொழியையிதயாதி)

அதுதானே - பகவத்விஷயப்ராவண்யமே. இது - அவனதானேபோக்குமென்னுமிது. (வெறுமவனபடி) கேவலமவனபடி. அடியிலேசொன்னதே பாட்டுக்கன்வயம். ௨

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பரிவதிலீசனை.)

அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத் அநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாத் அல்பதுஷ்டே: ப்ர
ஹ்வாராத்யஸ்வபாவாத் ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத் ஸ்வாதுமந: | பாதாஸ
க்தப்ரஸக்தே: ஸக்ருதுபஸதநே மோக்ஷணாத் தர்மஸௌஸ்த்யாத் க்ஷிப்ரக்ஷிப்தா
ஹிதத்வாத் ஸகலமநுஜநதாராத்யதாம் ஸௌக்யமாஹ || (௭)

(அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத்) நன்னீர்தூய்ப்புரிவதுவும் புகைபூவே - அர்த்தவ்யயம்பண்ணி ஸம்பாதிக்கவேண்டாதபடி ஸுலபமானபுஷ்பஸலிலாதிகளாலே பூஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (அநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாத்) எதுவேதெனப்பணியேன்றதுவே யாட்செய்யுமீடே - அதிகாரிநியமமில்லாதபடி பஹுவிதமான பூஜநத்தையுடைத்தாகையாலும். (அல்பதுஷ்டே:) ஈடுமெடுப்புமிலீசன் - "இதுயோக்யம், இதயோக்யம்" என்னாதே, நாம்செய்கிறதல்பமானாலுமத்தாலே ப்ரீதனாகையாலும். (ப்ரஹ்வாராத்யஸ்வபாவாத்) வணங்கிவழிபடுமீசன் - ப்ரஹ்வீபாவத்தாலேதானே ஆராதிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸ்வவிஷயநியதேஷ்வாதராத்) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினாரிடத்திலே யாதரயுக்தனாகையாலும். (ஸ்வாதுமந:) அமுதிலுமாற்றவினியன் - அத்யந்தபோக்யனாகையாலும். (பாதாஸக்தப்ரஸக்தே:) தாள்கள் தலையில்வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே - தன்றிருவடிகளைத் தலையாலேவணங்கினவர்களிடத்தில மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும். (ஸக்ருதுபஸதநே மோக்ஷணாத்) அவனைத்தொழுதாலிதயாதி - ஒருகாலுபஸத்திபண்ணினார்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையாலும். (தர்மஸௌஸ்த்யாத்) தருமவரும்பயனாய - தாமங்களுடைய பரமபலரூபனாயிருக்கையாலும். (க்ஷிப்ரக்ஷிப்தாஹிதத்வாத்) கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண் - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்திலொருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலும் எம்பெருமான் ஸ்வாராதனென்று "பரிவதிலீசனை" என்கிறஸூக்தத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார் ... .*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பரிவதிலீசன்படியைப்பண்புடனேபேசி
யரியனலனாராதனைக்கென் - றுரிமையுட
னோதியருண்மாறனொழிவித்தானிவ்வுலகிற்
பேதையர்கடங்கள்பிறப்பு. (௬)

(பரிவதிலீசனபடியை) இதில், ஆஶ்ரயணத்தி லருமையில்லாமையை யருளிசசெய்த பாசுரததை யநுவதிததருளிச்செய்கிறா. அதெஙஙனேயென்னில், ஶீலவானேயாகிலும், ஶ்ரிய꞉பதியாய பரிபூரணனவனபெருமைககீடாக க்ஷுத்ரனாய் க்ஷுதரோபகரணனவிவனால் பச்சையிட்டாஶ்ரயிககபபோமோவெனன, ஶ்ரிய꞉பதிதவம்-இததலையில குறறம்பாராமலங்கீகரிககும் நீர்மைககுடலாகையாலும், பரிபூர்ணதவம - இததலையில குறறம்பாராமல் பெறறதுகொணடு ஸநதோஷிககைககுடலாகையாலும், ஆஶ்ரயிபபார்க்கு பதரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனென்கிற * பரிவதிலீசனிலாத்தத்தை " பரிவதிலீசனபடியை " இத்யாதியாலே யருளிசசெயகிறாரென்கை.

(பரிவதிலீசன்படியை) ஹேயப்ரதயநீக கல்யாணைகதாநனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாராததாஸ்வபாவததை. (பண்புடனேபேசி) பரிபூரணனாகையாலே யிட்டதுகொண்டு தருபதனும் ஸவபாவததுடனே யருளிசசெயதது. " பரிவதிலீசனை " எனறுதொடங்கி, " புரிவதுவும் புகைபூவே " எனறததைப்பினசெனறபடி. அனறிககே. பணபுடனேபேசியென்று - அவனுடைய அநதஸவாராததையைச சொல்லியலலது நிறகமாட்டாததம் ஸ்வபாவத்தாலேசொல்லி யெனறுகவுமாம. (அரியனலனாராதனைக்கெனறு) இபபடி பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸவாராதனாகையால், ஆஶ்ரயிககுமிடததில், " ஸவொஹ்ராவஞ்ஜிதஷ்ஷூஷ்ஜ " (ஸபாயாபூஜிதஸ்ஸமயக) என்னுமபடி ஸபாயைககருமையில்லாதவனெனறு. (உரிமையுடனேதியருண்மாறன) அந்தரஙகமானஸ்நேஹததோடே யருளிசசெயதவாழ்வார். அதாவது - " எதுவேதென்பணியென்னாததுவேயாட்செயயுமீடே " எனறும், " உளகலநதாரகோரமுதே " என்றும, " அமுதிலுமாறறவினியன் " எனறும், " தாள்கள்தலையில் வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே " எனறும, "அவனைததொழுதால" என்றும், " தருமவருமபயனாயதிருமகளார்தனிக்கேள்வன் " எனறும் - ஆஶ்ரயணாதிபலபர்யந்தமாக வருளிச்செயததைவயெனகை. (ஒழிவிததானிவவுலகில பேதையர்கடங்கள்பிறபபு) இபபடியுபதேஶிககையாலே, இநதலோகததிலறிவிலிகளானவவர்கள்பிறவியையகறறுவிததாா. இஜ்ஜகததில அஜ்ஞருடைய ஜந்மஸம்பநததை ஸவஸூகதியாலே நிவாததிபபிததார். " ஏதமிலாயிரததிப்பததோதவலலார பிறவாரோ " எனறத்தைபபினசென்றபடி ....*

முதற்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிறறு.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௬—பாட்டு - ௬௬.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

பிறவித்துயர் - ப்ரவேசங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி

ஏழாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸ்வாராதனானாலும் குடிநீர்போலே ஆஶ்ரயணம் ஸரஸமாயிராதாகில் அஹ்ருத்யமாயிருக்குமென்று நினைத்து, ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ரஸ்யதைக்குறுப்பாக, ஆஶ்ரயணீயனுடைய பாவநத்வத்தையும், நிரதிஶயாநந்தயோகத்தையும், பரத்வஸ்திதனுமவதாரமத்யாந்த ஸரஸமென்னுமிடத்தையும், இப்படி ஸரஸனானவனைப் பிரியவிரகில்லையென்னுமிடத்தையும், தாம்விடக்கூடமாட்டாரல்லரென்னுமிடத்தையும், அவன்தானகலத்தேடினும் தம்முடைய விசைவில்லாமையையும், தாமகலினுமவன் நெகிழவிடானென்னுமிடத்தையும். தம்மையகற்றிலும் தந்நெஞ்சையகற்றவொண்ணாமையையும், ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லிஷ்டமான தம்முடையவாத்மாவகல ப்ரஸங்கமில்லையென்னுமிடத்தையும், நிரந்தரானுபவம் பண்ணினும் த்ருப்திபிறவாமையாலே நவிரஸிதென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து ஆஶ்ரயணஸாரஸ்யத்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். . ... *

ஈடு

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஸ்வாராதனென்றார், அதிறசொன்னவாஶ்ரயணந்தான் போகரூபமாயிருக்குமென்கிறாரிதில். பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாகிறது தானிதுக்கிட்டுப்பிறவாத ஸர்வேஶ்வரனுமாசைப்படும்படி போகரூபமாயிருப்பதொன்றிறே. [அஶ்ரத்ததாநா: புருஷா:] (அஶ்ரத்ததாநா:புருஷா:) விஶ்வாஸபூர்வகத்வரா ரஹிதரானவர்கள். அஸ்ய தர்மஸ்ய என்றுணிறே - தனக்குமினிதாயிருக்கையாலே. [பரந்தப] (பரந்தப) விரோதிவர்க்கத்தையுதறவல்லாய்நீயன்றே. [அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே] (அப்ராபயமாம்நிவாத்தந்தே) செய்தகுற்றங்களை யடையப்பொறுத்துத் தங்களைநல்வழிபோக்குமென்னைவிட்டு, தந்தாமுடையவிநாஶத்தைச் சூழ்ப்பதானஸம்ஸாரத்தை விரும்பியவ்வழியே போகாநிற்பர்கள். இதுதானிருந்தபடி பாராயென்கிறான்.

[ப்ரத்யக்ஷாவகமம்] (ப்ரத்யக்ஷாவகமம்) "நமாம்ஸசக்ஷுரபி வீக்ஷதே தம்" (நமாமஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்) என்கிறான் பரத்ய

க்ஷப்பூதனானவன். [யூ] (தர்ம்ம) நம்மைக்காண்கையொரு தலையாலல் அதர்ம்மமானாலும் மேலவிழவேணும், இதுவனன்றிக்கே, தாமாத நபேதமுமாயிருக்கும். [ஸஹஸ்ரம்] (ஸஹஸ்ரமகாத்தும்) ஸ் மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யததாலே தானும்போகரூபமாயிருக்கும். [அவ்யயம்] (அவ்யயம்) கோவினபலங்களைக் கொடுக்கசசெயதேயும் ஒன்றும் செய்யாதோமாய் நங்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலேதான முதலழியாதேகிடக்கும். ஸ்ரீயபதியாய, ஸமஸ்தகல்யாணகுணதமகனாய, ஸகலாதமாக்களுககும ஶேஷியாய், நிரதிஶயாநந்தயுகதனாய், "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி) என்கிறபடியே - தன்னைககிட்டினாையுமாநந்திபபிககககடவனாய. மோக்ஷததைசயிலனுபவமினிதாகிறது மவனைப்பற்றி வருகையாலேயிறே, அபபடியே ஆஶ்ரயணமுமவனைப் பற்றிவருகையாலேபோகரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படிஸாதநஸமயமேதொடஙகியினியவிஷயததைப்பறறுநிற்கசசெயதே, அவனைவிட்டுக்ஷுத்ர ப்ரயோஜநததைககொண்ட கலுவதேஎன்று கேவலாைநிந்தியாநின்றுகொண்டு, இத்தையொழியில் தாமுளராகாதபடி தமக்கினிதாயிருககையாலே இவ்வாஶ்ரயணததினுடைய இனிமையைசசொலலித் தலைககட்டுகிறார்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பிறவித்துயர்ப்ரவேஶ, உகதாநுவாதபூர்வகமாக, "தூயவமுதை" என்றத்தைக்கடாக்ஷிததுஸஙகதி (கீழிறறிருவாயமொழியிலேயிதயாதி) அதில் - அததிருவாயமொழில.

போகரூபததையின் சரமாவதி (பகவதஸமாஶ்ரயணமிதயாதி)

அவனுமாசைப்படுமபடி போகரூபமாயிருககுமெனனு மத்தைஸ்ரீகீதையிலருளிசசெயதவசநமுகேந விஶதீகரிககிறா (அஶ்ரததாநாஇதயாதி) பரநதப, அஸ்யதாமஸ்யாஶரததாநாஃபுருஷாஃமாமபராபயம்ருதயுஸம்ஸாரவர்த்மநி நிவாததநதேஇதயநவயஃ. " அஸ்ய " (அஸய) எனகையாலே - தனககுமினிதாயிருககுமெனகிறது - விரோதிவர்ககததையெனறது - பாஹ்யஶதருககளையாதல், இநதரியங்களையாதல. " மாம " (மாம) எனறதனாததம (செயதநுறறஙகளையித்யாதி) நிவாததநதே - நிதராம்வர்த்தநதே. ம்ருதயுஸம்ஸாரவர்த்மநி - ம்ருதயுஜநகஸம்ஸாரவர்த்மநி.மருதயுஃ - மரணம். " ஆயுர்வைக்ருதம் " (ஆயுர்வைகருதம) எனனுமாபபோலே. " அஸ்யதாமஸ்ய " (அஸ்யதாமஸ்ய) என்றது - ஸம்பந்தஸாமாநயேஷஷ்டீ. இந்ததர்மஸம்பநதிஶ்ரததாரஹிதர். அதாவது-இதனைவிஶ்வஸித்து தவரிததநுஷடியாதபேரெனறபடி. இதுதானிருநதபடிபாராயென்றது-மேலவக்ஷ்யமாணஶலோகததைககடாக்ஷிதது. இதுதான -" அஸ்யதாமஸ்ய " (அஸ்யதாமஸ்ய) என்றுசொனனவாஶ்ரயணநதான்.

ப்ரஸ்துதோபயுக்தமாகையாலே இதுக்குக்கீழ்ஶ்லோகத்தையும் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதி) "ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்" (ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்) இதிபூர்வார்த்தம். அவகமயதஇத்யவகம: - விஷய:. ப்ரத்யக்ஷபூத: அவகமோயஸ்ய - தத்ததோக்தம். கர்த்தும்ஸுஸுகம்-ஸுகோநுஷ்டேயமென்றபடி. தானும - ஆஶ்ரயணந்தானும். நம்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலே யென்றது. "ஜந்மவ்ருத்திவிஶேஷாதயாந்தாவஸ்தி" (ருணம்பரவருத்தமிவமே ஹருதயாநநாபஸாபபதி) இத்யாதியைப்பற்ற "அஸ்ய" (அஸ்ய) என்று பரஸக்தமான போக்யதோபபாதநம் (ஸ்ரீய:பதியாயித்யாதி) விஶேஷணசதுஷ்டயமும - "பின்னைநெடும்பணைத்தோள்" "திகரிலனபுகழ்" "உய்யக்கொள்கின்றநாதன" "எவர்க்குமநலத்தாலுயர்ந்தயாந்து" என்கிறபாசுரங்களைப்பற்ற. "பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை" என்றது - ஸ்ரீய:பதித்வத்துக்கு முபலக்ஷணம. (ஆநந்திபபிக்ககேடவனுய) இருக்குமாகையாலாஶ்ரயணம் போகரூபமாயிருக்கும் என்றதயாஹார்யம. கீழ்சொன்ன ஶ்லோகங்களில பக்தியினுடைய போகரூபதை ப்ரபத்திக்கு கிமபுநாயாய ஸித்தமென்று கருத்து. அநுபவதஶையிலன்றோ போக்யமாயிருப்பது, ஆஶ்ரயணதஶையில போகரூபதவங்கூடுமோவென்ன (மோக்ஷதஶையிலித்யாதி) அவனை - உக்தப்ரகார விஶிஷ்டனானவனை.

உக்தார்த்தத்தை யநுவதியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தை திகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) ஸாதநஸமயம் - உபாஸநஸமயம். தாமுளராகாதபடி யென்றது- "யானொட்டிவேனே" என்றதைப்பற்ற.*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

துறவிசுடராவிளக்கந்தலைப்பெய்வா
ரறவனையாழிப்படையந்தணனை
மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே.

ஆறாயிரப்படி

(பிறவித்துயர) இப்படி பரமைகாந்திகளான விவர்களோடு யாதொருபடி ஸமஶ்லேஷித்தருளும, அப்படியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநார்த்தமாகத் தன்னையாஶ்ரயித்து வாத்திக்கிறவர்களோடொரு வாசிபாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும ஸ்வபாவதையாகிற வெம்பெருமானுடையபரமதார்மிகத்வத்தையநுஸந்தித்து ப்ரீதராய, என்னதார்மிகனே! என்னதார்மிகனே! என்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், பஜநீயனுடைய பாவநத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பிறவித்துயா - பிறப்பாலவருந்துயர். அற - அறுகைக்காக. ஞானத்துள் - ஆத்மாவலோகநமாகிற ஜ்ஞாநத்திலே. நின்று - நிஷ்டராய. துறவி - ஸர்வோ பாதிவிநிர்முக்தனுய. சுடா - தேஜோரூபமான வாதமாவினுடைய. விளக்கம - ஆவிர்ப்பாவத்தை. தலைப்பெய்வார் - தலைபபடவேணடியிருக்குமவாகள. அறவனை - ஏவம்விதாதிகாரிகளுக்கும பலநிர்வாஹக ஞகையாலே பரமதாரமிகனுய. ஆழிபப டை - மஹாஸ்ததிஹேதுபூதனை திருவாழியையுடையனுய. அநதணனை - பரம பாவநபூதனுனவீஸ்வரனே. மறவியையினறி - ஸாதநதவேந. மனததுவைப்பார - நினைபபதே ' எனறு க்ஷேபிததாராயிறறு.

அன்றியே, ஜநமபரயுகததுஃக நிருகைக்காக யோகரூபஜ்ஞாநத்திலேநின று அவிதயாகாம தேஹாதி ஸமஸதோபாதிநிவ்ருததனுய் தேஜோமயனை ஆதமா வினுடைய விஶதாநுபவததைபபெறவேண்டுவார், உபாஸநதாம நிர்வாஹகனுய, அஜ்ஞாநதமோநிவாததகமான திருவாழியையுடையனுய், அதயநதபாவந பூதனு ன ஸர்வேஶ்வரனே விச்சேதரஹிதமாம்படி நிரநதரபாவநா முகததாலே நெஞ்சி லேவைபபாரகள் எனறு - உபாஸகரைச சொலலவுமாம். . ... *

ஈடு-முதற்பாட்டு.

இப்படி நிரதிஶயபோகயனுனவனைவிட்டு, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை க்கொண்டகலுவதே என்று கேவலரை நிந்திக்கிறார்.

(பிறவிததுயரற ஞானத்துணின்று) " ஜராமரணமோக்ஷாய " (ஜராமரணமோக்ஷாய) எனறிருப்பாருமுண்டு, கேவலர் ; அவாகளை சசொலலுகிறது. ஐஶ்வர்யார்த்திக்கும, ஆதமப்ராப்திகாமனுக்கும், ப கவதபராபதிகாமனுககு மொககுமாயிற்று ஸர்வேஶ்வரனை யுபாஸிக்கை யு மாதிமஸ்மருதியும் ; இனிப்பேறறில் தாரதமயம வருகிறபடியென்னெ ன்னில ; உபாஸநஸமயததிலே சிறுகககோலுகையாலே. அதாவது - அ வனளவுமசெலலாதே நடுவே வரமபிட்டுக கொளளுகை. அததையிறே " வரமபொழிவந்து " எனகிறது. அதுதனககடி - அவாகள் ஸங்கல்பத தாரதம்யம், " யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ பவதி " (சது ர்விதாபஜந்தேமாமஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந) என்றருளிச செயதானி றே. ஸுக்ருததததுககநுரூபமாகவாயிற்று புருஷோததமகளில்ருசிபிறபப து, ருச்யநுகுணமாகவாயிற் றுபாஸிபபது, உபாஸநாநுகுணமாக வி ருக்கக்கடவது பலம். (பிறவிததுய ரித்யாதி) இவனைப்பற்றி இப்பேற் றைப்பெற்றுப்போவதே ! என்கிறா. "பிறவி" என்கிறவிததால்-ஜந்மந் தொடக்கமாக வுண்டான மற்றை யைந்துவிகாரங்களையும நினைகிறது. ஆக, ஜந்மஜராமரணுதி ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக, " இங்கின்றநீாமையினியாமுறுமை " என்று - இவர்தாமும் கழிககிறதா

யிராநிறகசசெய்தே, இவாகளை நிநதிக்கிறதுககுக கருதமெதன்னென்னில்; இவாககு விரோதிபோமது ஆநுஷஙகிகமாய, பகவதநுபவ முதத்தேஸ்ய மாயிருக்கும் ; அவர்களுககு து:கநிவ்ருத்திதானே உத்தேஸ்யமா யிருக் கும் (ஞானத்துணின்று) இவ்வநுஸந்தாந மவ்வருகே போகாநிறகச் செயதேயும், ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டாயிற்று நிற் பது. " துறவி " என்கிறவிது - துறக்கையைசசொன்னபடி.

" பிறவிததுயரற " எனறதினுடைய பலரூபமான பரகருதி விநி ர்முக்தவேஷததை. " சுடர்விளக்கந்தலைபபெய்வாா " என்கிறவிது - " ஞானத்துணின்று " எனறவதினுடைய பலரூபமா யிருக்கிறது. ஸம் ஸாரதஸையில காமமடியாக வரககடவ ஸஙகோசமிலலையிறே மோக்ஷத ஸையில், விகஸிதமாயிருககுமிறே. ஜ்ஞாநகுணகரூமாய, ஜ்ஞாதாவுமா யிறே வஸ்துதானிருப்பது. " பிறவித துயரற ஞாநததுணின்று " என்ற து - உபாஸநமானல துறவிசசுடாவிளக்கந் தலைபபெய்கை பலமா யிருக் குமிறே.

(பிறவியித்யாதி) " ஸாமஸாரிக ஸகலதுஃகஙகளுமபோகவேணு ம் " என்று ஆத்மஜஞாநததிலே யூன்றநின்று பரகருதி விநிாமுகதமான ஆதமஸ்வரூபததை பராபிககவேண்டியிருபபாா.

(அறவனை) அவர்களபடியையும, பலமகொடுக்கிறவன்படியை யுமபாரா, என்னபரமோதாரனோ வெனகிறாா. ஏதேனுமொருப்ரயோஜ நத்துககும் தன்னையே யபேக்ஷிககுமததனையாகாதே ! வேண்டுவது. "எ ங்களுக்கு நீவேணடா, க்ஷுத்ரபரயோஜந மமையும் " என்றிருக்கிறவர்க ளுககு மத்தைக் கொடுததுவிடுவதே ! என்ன தார்மிகனோ வென்கிறார். (ஆழிப்படையந்தணனை) ஆத்மாநுபவ விரோதியைப் போக்குகைககுப் பரிகரமான திருவாழியைக கையிலே யுடையவன். அந்தணனெனறு - சாணிசசாற்றேபாதி " ஸுத்தன " என்றுகொண்டாாகளிததனை, போ க்யதையில நெஞ்சுசெனறதில்லை. " ஸுத்திகுணவிஸிஷ்டன் " என்றுயி ற்றவாக ளநுஸநதிபபது. கையுநதிருவாழியுமான வழகைக்கண்டா லதி லேகாலதாழாதே, தங்கள பரயோஜநததுக குறுபபான ஸுத்திமாத்ரத் தையே பறறுவதே ! என்கிறாா.

(மறவியையின்றி) இவர்க்குக் கையுந் திருவாழியுமான வழகை க்கண்டால் முன்னடிதோறரூது, சககரத்தணணலேயென்றால், பின்னை த்தரைப்படுயித்தனையிறேயிவா ; திருமஙகையாழவாரும் " ஆழியொடு ம்பொன்னூர் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னொன் றறியேன் " என்று உத்தேஸ்யவஸ்துவையும் மறக்கும்படி கலங்குவர். பிள்ளாய், நல்லத்தை மறக்கப்பண்ணுநிற்க இவ்விஷயம், தீயத்தை மறவாதொழிவதே. ! (மற

வியையின்றி) அவனுடைய போகய்தையையுங கணடுவைத்து, தங்கள புருஷாா்த்தத்தை மறவாதே யாஸ்ரயியா நிற்பர்கள. மறவியை - மறப பை. மறப்பின்றிககே, மறவாதே மனத்துவைப்பாரோ. உபாஸகபரமாகு ல, சுடாவிளககம - குணபரகாஸகமான விகரஹமாககடவது. அவனு டைய போகயதையை யநுஸநதித்து வைததும, பின்னையு மிங்கிலே குலை யாதேநிற்பதே ! இவ்வரிய செயலைசசெயகைக்குத் திண்ணியராவதேயி வர்கள். பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று துறவிசசுடர்விளக்கந் தலைப் பெய்வார், மறவியையின்றி, அறவனையாழிபபடையந்தணனை மனதது வைப்பாரோ இத்யந்வயஃ. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதறபாட்டு. (பிறவியிதயாதி) " ஆழிபபடையந்தணனை மனததுவைப பாரோ " எனறபதங்களைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (இபபடியிதயாதி).

இபபாட்டில கேவலனுககு வாசகமானபதம் " பிறவிததுயரற " எனகிற தெனறு விவக்ஷிதது, இது கேவலனுககு வாசகமெனகைககு நியாமகம் ஸ்ரீகீதை யிலவனருளிசசெயத வசநமெனகிறா (ஜராமரணமோக்ஷாயேத்யாதி) " பிறவி த்துயரற " எனகிறவிது - " ஜராமரணமோக்ஷாய - [illegible] விஂ " (ஜராமரணமோக்ஷாய - கருதஸ்நமததயாதமம்சாமசாகிலம) எனறதி னாததம். " ஞானததுணினறு துறவிச்சுடர்விளக்கநதலைப்பெய்வா " எனகிறவி து- " [illegible] " (தேபரஹ்மததவிதுஃ) எனறதினர்ததம். " ஆழி ப்படையந்தணனை மனததுவைப்பார் " என்றது - " [illegible] " (மாமாஸ் ரிதய) எனறதினாததம். இபபடி யநத ஸ்லோகார்ததமும இபபாட்டும் ஸமாந மாயிருககையாலே, அநதஸ்லோகத்தை யுபாதாநம்பண்ணி யவர்களைசசொலலுகி றதெனகிறா.

கேவலனுககும் பகவதஸமாஸ்ரயணம வேணுமோவெனன (ஐஸ்வாயாா த்திககுமிதயாதி) இனி - இப்படியானபினபு. பகவதஸமாஸ்ரயணம ஸமாநமான பின்பென்றபடி. விவரணம் (அதாவதிதயாதி) அததையிறே - அததைபபறறவி றே. வரமபு - மாயாதை. (வரம்பொழியிதயாதி) திருபபல்லாணடு. கைவலய மாதரததிலே நீஙகளிடடுககொணட வரமபொழிநதென்றபடி.

அதுதனக்கடி - இபபடி வரம்பிடடுககொளளுகைககடி. ஸுகருததாரதம ய நிபாதநதவததுக்கு பரமாணம் (சதுர்விதா இதயாதி) கீதாஸ்லோகபதமே. " [illegible] " (ஆர்ததோஜிஜ்ஞாஸுராத தாாததீஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப) இதயுததராாததம. " [illegible] " (ஸுக்ருதிநஸ்சதுர்விதாஃ) எனகையாலே - ஸுகருத தாரதம்யம் ஸித்தமென் றுகருதது. கீழெல்லாவற்றுளும் பலிததததை யவரோஹ க்ரமத்தாலே யருளிச்செ ய்கிறார் (ஸுக்ருதத்துக்கிதயாதி) ருச்யநுகுணமாக - புருஷாாததததில் ருசய நுகுணமாக.

" ஆழிப்படையந்தணனை யவைப்பாரோ " என்ற வேகாரத்திலே நோக்காகப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம (இவனைப்பற்றியித்யாதி)

(மற்றையைந்துவிகாரங்களையும) அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்ததே, அபக்ஷீயதே, விநஶ்யதி, என்கிற வைந்துவிகாரங்களையும். பலிதம் (ஆசஜநமேதயாதி) தடஸ்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இதன்னறவிதயாதி) திருவிருத்தம். இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை உன்னங்கீகாரம் பற்றினபின்புன்னங்கீகார பலத்தையுடைய நாங்கள் ப்ராப்யாதபடியென்றாத்தம்.

" நின்று " என்றபதத்துக்கு பாவம் (இவவநுஸந்தாநமித்யாதி) (அவ்வருகேபோகாநிற்கச்செய்தேயும்) இந்த ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம் ப்ரகாரியான ஸர்வேஶ்வரனளவும் செல்லாநிற்கச்செய்தேயும். ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டென்றது - " ஆதமாநுபவமேயமையும " என்று புருஷார்த்தத்தை வரைந்துகொண்டு, உபாஸநதஶையி லாத்மாவை ப்ரதாநமாக வநுஸந்தித்தென்றபடி.

(துறக்கையைச்சொன்னபடி) " துறவிதுறக்கை மறவிமறப்பே " இதிநிகண்டு. " பிறவித்துயரற " என்றுவைத்து, திரியட்டும், " துறவி " என்ற புநருக்திஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (பிறவித்துயரறவென்றதினித்யாதி) அதாவது- " பிறவித்துயரற " என்றது - உபாஸநவிஷய ஸங்கல்பம். " துறவி " என்று-பலவிஷயஸங்கல்பமென்றபடி. துறவியென்று சொல்லுகிறது என்று கூட்டிக்கொள்வது. " ஞானத்துணின்று " என்றுவைத்து, " சுடர்விளக்கம்தலைப்பெய்வார் " என்றதுக்கும் - உபாஸநபலவிஷய ஸங்கல்பபரமாகக் கண்டுகொள்வது.

ஜ்ஞாநகுணகத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வங்கள் ஸம்ஸாரதஶையிலுமில்லையோ, மோக்ஷதஶையிலே " தலைப்பெய்வார் " என்கிறதென்னென்ன (ஸம்ஸாரதஶையிலித்யாதி) " சுடர் " என்றும், " விளக்கம் " என்றும், இரட்டிப்பதென்னென்ன (ஜ்ஞாநகுணகருமாயித்யாதி) ஜ்ஞாதாவுமாய - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய. " சுடர் " என்று - ஜ்ஞாந குணகத்வமும், " விளக்கம் " என்று - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறதென்று பதத்வயத்துக்கும ஸாரத்தயம் ஆக " துறவிச் சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் " என்றதுக்கு - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தனாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாய ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமான வாத்மாவைப்பெறவேண்டியிருப்பார். இதி ஶப்தார்த்தஃ. கிஞ்ச, " பிறவித்துயரற " என்றவாக்யவிவரணம (பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்றென்றது) (உபாஸநமாகவித்யாதி) உபாஸநமாகவ - உபாஸநவிஷயாபிஸந்தியாலே. பலமாயிருக்குமிறே - பலவிஷயாபிஸந்தியாயிருக்குமிறே.

உத்தரார்த்தத்தை தொகுத்து ஶப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேதயாதி) துறவி - துறந்த. ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான.

அறவனை - தார்மிகனை. " அறவனை " என்கிற விஶேஷணத்துக்கு பாவம் (அவர்கள்படியையுமித்யாதி) பாரா - பாராதது. அவன்படி - குணுதிகயம். ஆஸ்திகளுடைய மநோரதபூரணம்பண்ணுகை - தார்மிகத்வ மென்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதி) இது வ்யாக்யாதாவினுடைய பாடு. " அவர்கள் படியையும் " இத்யாதி வாக்ய விவரணம் (எங்களுக்கித்யாதி)

"ஆழிப்படையந்தணனை" என்றவிசேஷணத்துக்கு பாவம் (ஆத்மாநுபவேத்யாதி) அந்தணன் - பராஹ்மணன். விவரணம் (ஶுத்திருணேத்யாதி) நிரந்தராயவஸாயிதவேந ஹ்ராதபாவம் (கையுந்திருவாழியுமித்யாதி)

"மறவியையின்றி" என்று - அவர்களைநிந்திக்கைக்கு, தாம் மறப்பரோவென்ன (இவரித்யாதி) தனைப்படுமென்றது - "தாழந்து" என்றதுக்கர்த்தம். திருமொழி (ஆழியொடுமித்யாதி) திருவாழியோடேஸபருஹணீயமான ஸ்ரீஶார்ங்கத்தையுடைய ஸ்வாமிகளை, தேவனோ 'மநுஷ்யனோ' இன்னானென்றறிகிலேனென்றபடி. "இன்னானென்றறியேன்" என்றதுக்குபாவம் (பிள்ளாயென்று) பிள்ளாயென்றது - வார்த்தைப்பாடு. நலத்தை - பகவத்விஷயத்தை. இவ்விஷயம் - கையுந்திருவாழியுமான விவ்விஷயம். தீயத்தை - கைவல்யத்தை. சிலபாகவஹீநர் மறவாதொழிவதேயென்றபடி. "மறவியையின்றி" என்றதோடே "மனத்துவைப்பாரே" என்றதையுங்கூட்டி ஶப்தார்த்தம் (அவனுடையவித்யாதி)

இப்பாட்டு உபாஸகபரமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்தநிர்வாஹத்திலே "சுடர்விளக்கம்" என்றதுக்கர்த்தம் (உபாஸகபரமானவித்யாதி) உபாஸகஶப்தம் - இப்பக்ஷத்திலே, பகவத்ப்ராப்திகாமபரம். இந்தநிர்வாஹத்திலே பாட்டுக்கு ஶப்தார்த்தம் - ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக பகவத்ஜ்ஞாநத்திலே நின்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்று, குணப்ரகாஶகமானபகவத்விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கவேண்டியிருப்பார்கள், உபாஸ்நாமநிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாநத்தமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனாய், அத்யந்தபாவநபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை விச்சேதரஹிதமாக நிரந்தரபாவநாமுகத்தாலே நெஞ்சிலேவைப்பாரென்று. சுடர் - குணங்கள். விளக்கம் - தத்ப்ரகாஶகவிக்ரஹம்.

பரதமநிர்வாஹாநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபோக்யதையைமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இநிலை - ஸ்வப்ரயோஜநத்தை மறவாதேயிருக்கிறநிலை. திணணியர் - கடிநர்.

அந்வயம் (பிறவித்துயரித்யாதி) ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்துந்துஞ்சக்கொடானவ
னெப்பாலெவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(வைப்பாம) பின்னையும், தன்திருவடிகளையே "ஶரணம்" (பரமப்ராப்யம) என்று தன்னை யாஶ்ரயித்தார்பக்க லெம்பெருமானுடைய வபிநிவேஶத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஆநந்தாதிகல்யாணகுணங்களால ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலுமுத்க்ருஷ்டனாய்வைத்து ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாயவந்து பிறந்தருளி, அவர்களு

னுடைய ஸ்வஸமஸ்லேஷவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கும மருந்துமாய், ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார்...............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யப்ரயோஜநரா யநந்யஸாதநராயிருக்கும் விஶேஷாதிகாரிகளுக்கநுபாவ்யமான வதிஶயிதாநந்தயோகத்தையுடையவனென்கிறார்.

அடியனை - தனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களை. வல - ப்ரபலமான. வினை - கர்மங்களினுடைய. துப்பாம - மிடுக்கின்வழியிலேயான. புலனைந்தும-இந்த்ரியங்களைந்திலுமகப்பட்டு. துஞ்சக்கொடான -'நஶிக்கும்படி விட்டுக்கொடாதவனானவன். வைப்பாம - அவர்களுக்கு புருஷார்த்தமானநிதியுமாய. மருந்தாம்-தத்ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திஸாதநமுமான' மருந்துமாம. எங்ஙனேயெனனில, எப்பால் - மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தமீறான வெல்லாஸத்தலத்திலுமுள்ள. எவர்க்கும - எல்லாச்சேதநர்க்கும். நலத்தால - ஆநந்தத்தால. உயர்ந்துயர்ந்து - மிக்கு. அப்பாலவன - வாங்மநஸங்களுக்கெட்டாதபடி அவ்வருக்கானவனுய். எங்கள் - அநந்யரானவெங்களுக்கே கூறிய. ஆயர் - அறிவிலிகளான இடையர்க்கு. கொழுந்து - தலைவனானவன.

என்று - ப்ராப்யப்ராபகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. வைப்பாம் மருந்தாமவன் என்று - மேலோடேகூட்டவுமாம.... ....*

௯௫ - இரண்டாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு போவதே' என்று கேவலரைநிந்தித்தார்; அவன்றன்னையேபற்றியிருக்குமவர்களுக்கு, அவன்தானிருக்கும்படி சொல்லுகிறாரிப்பாட்டில.

(வைப்பாம்) ஆட்டுத்துப்பலியிட்டு, அரைப்பையாக்கி, இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி க்ஷேமித்துவைக்கும் நிதிபோலே, இவனுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லா மநுபவிக்கலாமபடி தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்குமென்றிட்டு 'ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. (மருந்தாம) ஆனாலும், க்ஷுத்ரவிஷயங்களையுமுண்டறுக்கமாட்டாத ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கிறே ஸார்வாதிகனானதன்னை விஷயமாக்குகிறது, இவன்தன்னை யநுபவிக்கும்படியென்னென்னில; அக்குறைகள வாராதபடி அநுபவவிரோதிகளைப்போக்கித் தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான ஶக்தியோகத்தையுங்கொடுத்துத் தன்னையுங்கொடுக்குமென்று அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ்சொல்லுகிறது. "யஶ்ஶாத்மதா" (யஆத்மதா'பலதா) என்கிறபடியே. ஆக ப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிசெயவது ஆர்க்கென்னில (அடியனை) நமேயம் என்னும் நிப்பந்தம தவிர்ந்தார்க்கு. அவனைப்பற்றி யொருப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலாதே, அவ

ன்றன்னையேபற்றி அவன்படிவிட ஜீவித்திருப்பானை வலியவினைகளிலே கொண்டுபோய மூடடுகைக்கீடான ஸாமர்த்த்யத்தையுடைததான இந்த்ரியங்களைந்தாலும் துஞசக்கொடானென்னுதல, அஞ்சிலுமபுகருத்துஞசக கொடானென்னுதல். துபபெனறு - ஸாமர்த்த்யம்.

" அவன் " என்கிறதெவனைப்பற்ற, அவன்றனிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில் ; அத்தையுபபாதிககிறது மேல (எபபாலிதயாதி) ஸ்த்தாநவிஶேஷங்களாலும மநுஷ்யாதிபேதங்களாலும் வரக்கடவன சில உயர்த்திகளுண்டிறே ; பூமிபோலன்றிறே ஸ்வர்க்கம, மநுஷ்யாகளைப்போலல்லவிறே தேவர்கள். எபபால - எலலாவிடத்திலுமென்றபடி. பாலென்றது - இடம. " அபபால், இப்பால் " என்னககடவதிறே. அவ்விடம, இவ்விடம, எனறபடியிறே. எல்லாவிடததிலு முண்டான எலலாசகும், நலத்தால் - ஆநந்தத்தாலே மேலேமேலேபோய, பின்னையு மதுதன்னைச்சொலலப்புககால் " யதோவாசோநிவர்த்தந்தே " (யதோவாசோநிவர்ததநதே) என்று மீளவேண்டும்படியான ஆநந்தப்ராசுாயத்தையுடையவன. ஶதகுணிதோத்தர கரமததாலே அப்யஸ்யமாநமாகாநின்றுள்ள நிரதிஶயாநநதயுகதன், " ஆநந்தமய: " (ஆநந்தமய:) என்னககடவதிறே. (எஙகளாயாகொழுநதே) இபபடி ஸாவாதிகனானவன் இதரஸஜாதீயனுயவந்தவதரித்தது, தன்னையாஶ்ரயித்தாவிஷய பரவரைராய் முடியும்படிவிட்டுககொடுககவோ ; தான் ஶோகமோஹங்களை யநுபவிககிறது-தனனைபபறறினா ஶோகமோஹங்களை யநுபவிககைக்காகவோ ! ; மேன்மைககெலலையானவன் தாழவுககெல்லையாயிறறது-இவர் தனை யநாததப்படவிடவோ ! . (எஙகளாயாகொழுந்தே) க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்தவூரிலுளளாரோடே தமககொரு ப்ராக்ருதஸம்பந்த தேட்டமாயிருககிறபடி. அனறியே (எஙகள) அவதாரநதாஞ்ஶ்ரிதாாததமாயிருக்குமிறே. நவநீதசௌர்யககரக்ஷோபம பழையதாக எழுதிககிடககச்செயதேயும், " எததிறம் " என்றாரிவரோயிறே.

(ஆயாகொழுநதே) இடையாதஙகளுககுததான பரஹ்மாதிகள கோடியிலேயாமபடி யவாகளில ப்ரதாநனானவன் துஞசககொடான. (எபபாலெலாககும முதலாகவநவயம.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரணடாமபாட்டு. (வைபபாமித்யாதி) கீழ்றபாட்டில ப்ரமேயத்தை யநுவதிககினறாரெனறு, " வைப்பாம் " இதயாரயய, " துஞசககொடானவன் " எ ன்றுமளவுங்கடாக்ஷிதநவதாரிகை (ஸர்வேஶ்வரனை யிதயாதி)

வைபபு - நிதி.- ஆடறுதது பலியிட்டவைபபையாக்குகை - இஷ்டவிநியோகத்திலே ஹேது. அவைப்பை - சாளிகை. என்றிட்டு - எனறு.

ஆனாலும்-பராப்யமானாலும். உண்டறுககமாட்டாத-கார்த்ஸ்நயைநாநுபவிக்கமாடடாத. "ஆடறுதது" எனறுதொடஙகி, "ஆகபராபயதவமும் ப்ராபகதவமுஞ்சொலலுகிறது" எனனுமளவும - நிதிகரும் மருநதுக்குமுணடான வாகாரஙகளை யீஸவரனுககு ஏறிட்டுசசொலலுகிறபடி. தனனையுங்கொடுதது ஸககியையுங்கொடுககுமெனனுமதுககு பரமாணம் (யஆதமதா இதயாதி) ஆதமதஃ பலதஃஎன்றபடி. இவவிரணடு பதஙகளுககும் பாவம் (ஆகவிதயாதி)

அாததாநதரம (அவனையிதயாதி) முநதினவர்த்ததத்திலே, "அடியனை" என்றவைகாரம் - அசை. அடியார்ககெனறபடி. அடியாக்குவைப்பாம, மருநதாம்; அடியனைவல்வினைததுபபாமபுலனைநதும் அஞசககொடான் எனறு, "அடியனை" என்றத்தை - கீழுமமேலுஙகூட்டிககொள்வது. "அடியனை" என்றதுக்கு முநதினவர்ததம - அதவேஷாதிகளையுடையவர்க்கென்று. தவிதீயார்த்தம - அநயபரயோஜநனையென்று. படிவிடவென்றது-சாடு.

புலன - இநதரியங்களாதல, விஷயங்களாதல, இந்தரியங்களானபோது- இநதரியங்களாலே அஞசககொடான். விஷயஙகளானபோது - விஷயங்களிலே புக்குத்அஞ்சக்கொடானென்றுபொருள்.

"எபபால்" இதயாதிக்கவதாரிகை (அவனென்கிறவிதயாதி) "எவனைப் பற்ற" என்றதுக்குபபாதநம் - எப்பாலிதயாதி. "அவனருளிபபடிசெய்ய வெங்கேகண்டோம" என்றதுககுபபாதநம - ஆயாகொழுநதென்றது. அவன - இநத்ரியங்களாலேயாதல, விஷயஙகளாலேயாதல், ஸவாஸ்ரிதரை ஈஸ்பியாதபடி ரக்ஷிககுமென்னு மதெங்கேகண்டோமெனறு - ஸங்காததம். "எவர்க்கும" எனறால் போராதோ "எப்பால்" எனகிறதெதுக்காகவெனன (ஸததாநவிஸேஷேத்யாதி) விவரணம் (பூமியிதயாதி) பாலெனறு - இடததைசசொலலுமோவெனன (அப்பாலிதயாதி) எவர்க்கும் - எலலாரகும். எபபாலெவர்ககும- எல்லாவிடததிலுமுணடான வெலலார்க்கும். உயர்ந்துயர்நது-மேலேமேலேபோய். அப்பாலவன் - அவ்வருகானவாநந்தததையுடையவன. விவரணம் (ஸதகுணிதேதயாதி) (அபயஸயமாநமாகாநின்றுளள) மேனமேலன ஏறறிக்கொணடுபோகாநின்றுளளா. உகததுககு ப்ரமாணம் (ஆநநதமய இதயாதி)

"எபபாலெவாக்கும்" இதயாரப்ய, "புலனைநதுஞ்அஞசககொடான்" எனறநவிதது தாதபாயம் (இபபடி ஸாவாதிகனிதயாதி) இவவாகயம் - "அவனருளிபபடிசெயய வெஙகேகணடோமெனனில" எனறதுககுததரம. "நலததாலுயாநதுயாநது" எனறததையும, "கொழுநது" என்றததையுஙகடாக்ஷிததுபாவம (தானஸோகேதயாதி வாகயதவயமும.)

"எங்களாயா" எனறு ஆயர்க்கு விஸேஷணமாக்கி பாவம் (க்ருஷ்ணனித யாதி) "எங்களகொழுநது" எனறு அவனுக்கு விஸேஷணமாககிபாவம (அன்றியே யெஙகளித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான வவதாரததை "எஙகள்" எனனலாமோவென்ன (அவதாரநதானிதயாதி) "எங்கள்" எனறு - ஆஸ்ரிதரெல்லாரையுங்கூட்டிக் கீழருளிச்செய்து, ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கிதாதபாயம் (ஏகஸ்தேத யாதி) "கொழுந்து" எனறதுக்கு - ப்ரதாநனென்றாத்தாநதரத்தை யருளிசசெ

யதுகொண டாவயிககிரு (இடையரித்யாதி) இடையா தங்களிதயாதிக்குக்கரு தது - இடையருக்குபரதாநனுயிருக்கையை பரஹ்மாதிகளுககு பரதாநனுயிருககு மோபாதியதிசயமாக நினைததிருக்குமென்று.

எபயாலெவர்க்கு மிதபாரபய, ஆயாகொழுநதானவன், அடியாகளுவைப் பாம, மருநதாம, அடியளாவலவினைததுபபாம்புலனைநதுந் அஞ்சக்கொடான் இரயங்வயஃ.. ... . *

மூன்றாம் பாட்டு.

ஆயர்கொழுந்தாயவராறபுடையுண்ணு
மாயப்பிரானையென்மாணிககசசோதியைத்
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென்
மாயபபிறவிமயாவறுததேனே.

ஆருயிரப்படி.

(ஆயா) இப்படி, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌந்தாயௌஜ்வல்யாதிகல்யாண குணவிஶிஷ்டனுயிருநத வெம்பெருமானுகிற தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸகலகாலமுமவனேடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைககு விரோதியானஸம்ஸாரததைப் போககினேனென்கிறுா..................... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, பரதவஸூசகமான நிரதிஶயாநநததிலும், அவதாரபரயுக்தமான ஆஶ்ரிதபவயதவமதயநத ஸரஸமெனகிறுா.

ஆயா - கோபாககு' கொழுநதாய - ப்ரதாநனுயவைதது. நவநீதசௌாயாதிமிரதமாக அவரால் - அவாகளாலே. புடையுணணும - அடியுணடு. மாயப்பிரானை-ததநுருபமாக வழுகைதொடககமான வாஶ்சாயசேஷடிதஙகளைப பணணுமவனுய் அதடியாகவவர்களையுகபபிதது. எனமாணிககசசோதியை - சாணையிலேறிட்டமாணிககமபோலே யவாகள நியமநததாலே யொளிபெறறவடிவை யெனககாககினவனுய. தூயவமுதை - பரதவஙகலசாதசிலததையுடையனுய ஶுததாமருதமானவனை. பருகிப்பருகி-நிரந்தரமாகவநுபவிதது. போகார்ததமாகப பாலகுடிததவனுகளுப்பிததநதனனடையேநசிக்குமாபபோலே என - எனனுடைய. மாயம் - ப்ரகருதிகாரயமாய்வரும். பிறவி - ஜநமபரயுகதமான. மயாவு - அஜ்ஞாநததை. அறுததேன - நசிப்பிததேன... .. .. *

ஈடு - மூன்றும் பாட்டு.

ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கேவலரைநிந்திததார்; அநந்யபரயோஜநாதிறத்தி லவனிருக்கும்படிசொன்னுா ; நீரவ்விரண்டுகோடியிலுமாரொ

ன்ன ; “ நான்ப்ரயோஜநாந்தரபரனல்லேன், அநந்யப்ரயோஜநனுயவனை ப்பற்றினேன் ” என்று நேர்கொடுநேரே சொல்லவுமாட்டாரே ; அவனை யநுபவியாநிற்க, விரோதி தன்னடையேபோயக கொடுநின்றவன் நானெ ன்கிறுர.

(ஆயாகொழுந்தாய) இடையாககு ப்ரதாநனுயிருககு மிருபபுச சொலலிற்றுககீழ்; இஙகு, அவாகளிலேகதேஸஸ்தனுயிருககும்படி சொ லலுகிறது. அதாவது - அவாகளவேராக, தானகொழுந்தா யிருக்குமவ னென்கிறது. இடையர் காட்டிலேபசுககளின்பினனேதிரிந்து, அவாகளு க்கடிகொதித்தால வாடுவதுகருஷ்ணன்முகமாயிருககை ; வேரிலேவெக் கைதட்டினல் கொழுந்திறே முற்படவாடுவது. (அவரால்புடையுண்ணு ம) அவனுல என்னுதல், அவளால் என்னுதல செயயாமையாலே - தி ருவாயப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலு மிவனைநியமிக்க வுரியரல்லாதாரி லலை. “ மரத்தாலே யோரடியடிப்பாாகளபோலேகாணும் ” என்றுபட் டருளிசசெயயும்படி. (மாயபபிரானை) அவாபதஸமஸ்தகாமனுன ஸ ர்வேஸ்வரன், தனக்கொருகுறையுண்டாய்வநதவதரிதது, ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸ முள்ளதரவ்யத்தாலலலது தரியாதானுய, அதுதான் நேர்கொடு நேரேகி டையாமையாலே களவுகாணபபுககு, தலைககட்டமாட்டாதே வாயதுகை யதாக வகப்பட்டுககட்டுண்டடியுண்டு நிற்குமநிலையையநுஸந்தித்து (மா யப்பிரானையென்கிருர்) (என்மாணிக்கசசோதியை) ஆஸ்ரிதர்கட்டியடி க்கவடிகக, களஙகமறக்கடை யுண்டமாணிககமபோலே திருமேனிபுகா பெற்றுவருகிறபடி. கட்டினவளவுககு வெட்டெனறிருக்குமவன், கட்டி யடிககப்புககாலபுகர் பெறசசொலலவேணுமோ ; கண்ணியாா குறுங்கயி ற்றுல்கட்ட வெட்டென்றிருநதாணிறே. (என) அப்புகரையெனக்கு மு ற்றூட்டாக்கினவன். (தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி) தேவர்களதிகாரிக ளாய், ப்ரஹ்மசர்யாதிநியமங்கள்வேண்டி, ஸகருத்ஸேவ்யமா யிருக்குமி றேயது ; ஸாவாதிகாரமுமாய், ஒருநியதியும்வேண்டாதே, ஸதாஸேவ்ய முமான வமருதமிறேயிது.

(என்னிதயாதி) ஆஸ்சர்யமான ஜநமமடியாக வுண்டானவஜ்ஞா நத்தை வாஸநையோடேபோக்கினேன். ஜந்மத்துககாஸ்சர்யமாவது - ஒ ருபடிப்பட்டிராமை. மயர்வறுத்தேனென்கிறது - “ இந்நின்ற நீர்மையி னியாமுருமை ” என்றபேக்ஷித்தபடியே பலாநுபவம் தம்மதாகையாலே யருளிச்செய்கிறுர்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூனருமபாட்டு. (ஆயாகொழுநதித்யாதி) வருததாநுவாத பூர்வகமாகவு த்தாராத்தத்தைக்கடாக்ஷிதது ஸங்காபரிஹார ரூபேணவவதாரிகை (ப்ரயோஜநா

நதரோதயாதி) நோகொடுநோ - ஸாக்ஷாத. ஆதமபரஸமமஸையாமென்று சொலல வுமாட்டாரோயெனறபடி.

பௌநருக்தயபரிஹாரம் (இடையாகதிரயாதி) கொழுநதுக்கு வருக்ஷாக ரவாதத்தவாகார மவலமபய-பராதாநயஞசொலலிறறுககிழு; வ்ருக்ஷைகதேஸவா ததிதவததைபபற்ற - ஏகதேஸஸததனெனகிறதிஙகு. இததால - பாரதநதரயஞ சொலலுகிறது. விவரணம் (இடையாகாட்டிலே யிதயாதி) அவாகளுக்குவநத வ யஸநம் தன்னதென்னுமதை - “ ஆயாகொழுநது ” எனகிறபதம காட்டுமோவெ ன்ன (வேரிலேயிதயாதி)

“ அவரால ” என்கிறபஹுவசநததுககுபாவம (அவனுலிதயாதி) ஙியாம யதையின சரமாவதியை பட்டா ஸ்ரீஸூகதியாலே காட்டுகிறா (மாததாலேயித யாதி) மாததாலே - மததாலே. ஆஸ்சாயமேதென்ன (அவாபதேதயாதி) பிராண ஸாவேஸ்வரன. “ கிறகுமகில ” எனறவிடத்திலே - “ மோவோ ராதெ துயி க்ஷதாமவிஹாஸதாவக ” (கோபயாததேதவயிகருதாகஸிதாமதாவத) என்கிற குநதீவசநமநுஸநதேயம.

“ ஆயாகொழுநதாய ” இதயாதிபதஸஙகதியை ஹருதிகரித்தருளிச்செய்கி றார் (ஆஸ்ரிதாகட்டியடிகக விதயாதி) அடியுணடால புகாபெறக்கூடுமோவென்ன (கட்டினவளவுககிதயாதி) வெட்டெனறிருககை - உகாதிருககை. அவனிபபடியி ருநதானோவென்ன (கண்ணியாரிதயாதி) திருமொழி. பலபிணைகளையுடைததாய கருறளாயிருநதுள்ள தாம்புாலேகட்டவிசைநதிருநதானென்றபடி. முறறாட்டாக கினவன - பூரணபோஜநமாககினவன.

தூயமை = பரிசுததி. தூயமைக்குபாவம (தேவாகளிதயாதி) வீபஸைககு பாவம (ஸதாஸேவயமிதயாதி) பரஹ்மசாயாதிநியமமாவது - அமருதபராஸ காலததில் விஷயவிரகத்யாதிநியமம.

பிறவி மயர்வு - பிறவியடியாகவுணடான மயாவு. ஒருபடிபபட்டிராமை- தேவாதிஸரீரஙகளையெடுககை. அவனபோககி ஞுயிருகக, “ மயாவறுததேன ” என்று - தாம்போககிறாாகசசொலலுகிறது சேருமோவென்ன (மயாவறுததே னெனகிறதிதயாதி)

கரமேணுநவயஃ. . . . .

நான்காம்பாட்டு

மயர்வறவென்மனததேமன்னினுனறன்னை
யுயாவினையேதருமொண்சுடர்கற்றையை
யயாவிலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்
னிசைவினையென்சொல்லியான்விடுவேனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(மயர்வற) இப்படி யெம்பெருமானோடே வர்த்தமானஸம்ஶ்லேஷத்துக்கொரு படியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன்திறத்திலெனக்குள்ள அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி யென்னுள்ளே புகுந்தருளி, தன்னுடைய கல்யாணமான குணஸ்வரூபங்களை அத்யந்தவிஶதமாம்படி யெனக்குக்காட்டியருளி, தனக்கு ஸத்ருஶரான அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். . . ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை யிவனை நான் விடுகைக்கு விரகுண்டோவென்கிறார்.

மயர்வு - அஜ்ஞாநம். அற - அறும்படி. என்மனத்தே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான் தன்னை - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய். எனக்கு உயர்வினையே - ஜ்ஞாநபக்த்யாதியபிவ்ருத்தியை. தரும் - தருமவனாய். ஒண் - நிரதிஶயபோக்யமாம்படி. சுடர்க்கற்றையை - தேஜோராசியான வடிவையுடையவனாய். அயர்வு - மறப்பு. இல் - இல்லாத. அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதிக்கொழுந்தை - ஸத்தாதிஹேதுபூதனாய்த் தலைவனாய். என்னிசைவினை - தன்னைக்கிட்டுகைக்கு என்னிசைவு தானிட்ட வழக்காம்படியானவனை. என்சொல்லி - எதைச்சொல்லி. யான் - அவனடியறிந்த நான். விடுவேன் - விடுவேன்.

அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிறதில்லையென்றுவிடவோ, அஸந்நிஹிதனென்றுவிடவோ, உத்கர்ஷகரனல்லனென்றுவிடவோ, உஜ்ஜ்வலனல்லனென்றுவிடவோ, அகில ஜந போக்யனென்றுவிடவோ, அநுமதிஸ்வாதீனையென்றுவிடவோவென்று கருத்து ... .*

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

("இன்னிறநீர்மையினியாமுறுமை" என்று - அடியிலே நீரபேக்ஷித்தபடியே) உம்முடைய அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றே!, இனியிவ்விஷயத்தைவிட்டுப் பிடிக்குமித்தனையன்றோவென்ன; நானென்ன ஹேதுவாலே விடுவேனென்கிறார்.

(மயர்வற) அஜ்ஞாநமானது வாஸனையோடே போக (என்மனத்தே மன்னினான் தன்னை) இன்னமும் மயர்வுகுடிகொள்ளவொண்ணாது" என்று என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தவனை; செடிசீயத்துக்குடியேற்றின படைவீடுகளைவிடாதேயிருக்கும்ராஜாக்களைப்போலே. "புறம்பேயுமொருகந்தவ்யபூமியுண்டு" என்றுதோற்றவிராமை. இப்படியிருந்து செய்கிறதென்னென்னில (உயர்வினையேதரும்) ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத் தாராநின்றானென்னுதல் ப

மாதிகடலையிலே யடியிடும்படியான வுத்கர்ஷத்தைத்தாராநின்முனென்னுதல். (தரும) தந்துசமைந்தானுயிருக்கிறிலன் ; “ காதல்கடல்புரைய ” “ காதலகடலின்மிகபபெரிதால ” “ நீள்விசும்புமகழியபபெரிதால” “ சூழ்நததனிற்பெரிய ” . (ஒண்சுடாககறறையை) இத்தாலெனக்குபகரிததானுயிருககையனறியே, “ தானுபகாரஙகொண்டான ” என்னுமிடம்வடிவில புகரிலேதோறற விராநின்முனென்னுதல்; தம்மைவஶீகரித்த வழகைசசொலலிறருகவுமாம ; “ தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம் ” (தேஜஸாமராஶிமூர்ஜிதம்) என்னுமாப்போலே. இபபடிதன்பேறுக வுபகரிததவன, தனனுபகாரங கொள்வா ரிலலாதானெருவனேவெனனில (அயாவிலமராகளாதிக்கொழுநதை) தானுபகரியாதவன்று, தங்களஸத்தைக்கொண் டாறறமாட்டாதாரை யொருநாடாகவுடையவன. பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதிக்கு ப்ராகபாவததையுடையராய, அவ்வநுபவததுககு விசசேதஙகையினறிக்கே, தாஙகளபலராயிருக்கிறவாகளுககு தாரகாதிகளெலலாநதானே யாயிருக்கிறவனே.

(எனனிசைவினே) “ நானலலேன் ” என்றகலாதபடி யென்னிசைவு தானுயபபுகுந்தவனே. (எனசொலலியான்விடுவேனே) “ சிறிதுமயாவுகிடநதது ” என்றுவிடவோ, “ மயாவைபபோககி, தான்கடககவிருந்தான் ” என்றுவிடவோ, “ எனக்கு மேன்மேலன நன்மைகளைப்பண்ணித்தந்திலன ” எனறுவிடவோ, “ தாமபணணினவுபகாரத்துககு ப்ரத்யுபகாரங்கொள்ளவிருந்தான் ” என்றுவிடவோ, “ வடிவழகிலலை ” என்றுவிடவோ, “ மேன்மைபோராது ” என்றுவிடவோ, “ இபபேற்றுக்கு கருஷிபண்ணினேன் நான ” எனறுவிடவோ, எத்தைசசொல்லிநான்விடுவதென்கிறு..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (மயாவறவிதயாதி) “ விடுவேனே ” என்றதுக்கு ப்ரஸங்கமருளிச்செயயாநினறுகொணடு, “ எனசொலலி யானவிடுவேனே ” என்றதைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (உமமுடையவிதயாதி) அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிறறே யெனறது - “ மாயப்பிறவிமயாவறுததேன ” எனறத்தைபபற்ற.

தநதிருவாயாலேசொலலுகையாலே “ வாஸனையோடே ” எனறதுஸிததம், ஸததாவரபரதிஷ்ட்டையாக விருக்கைககு ஹேதுவை த்ருஷ்டாநதபூர்வகமாக ஸாதியாநினறுகொண்டு, “ மனததே ” எனகிற வவதாரணததுககர்தத மருளிச்செயகிறு செடிசெயததியாதி) செடிசெய்த்து - காடுவெட்டி.

முநதினவாத்தத்திலே, “ வினை ” எனறு - க்ரியையாய, “உத்கர்ஷததுக்கு ஹேதுவான க்ரியையென்று - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத தாராநின்முனென்னுதல். ஜ்ஞாநமாவது - ப்ரணவத்திறசொல்லுகிற ஶேஷத்வஜ்ஞாநம், விஸ்ரம்பமாவ

து-நமஸஸிலேசொல்லுகிற உபாயாதயவஸாயம், பகதியாவது - நாராயணபதத்திற சொல்லுகிற பராபயதவரை. த்விதீயாரததததில், “ உயர்வினேயே ” என்று-முழுசசொல்லாய, உச்சாரயததையே தருமெனறபடி. “ தரும் ” என்றவாத்தமானாததம் (தநிதயாதி) பகதியை மேன்மேலுஙகொடுககுமோவென்ன (காதலிதயாதி) இநதபரமாணஜாதம் - ஜஞானவிஸரம்பஙகளுககு முயலக்ஷணம் (இததாலிதயாதி) “ ஒணசுடாககறறை ” என்றது - பூரவபாவியாதல், பரபாவியாதல். அதாவது - உயாவினேயேதருகையாலே, அது “ தனபேறு ” என்றுதோறற, ஒணசுடாக்கறறையாயிருககிருனென்னுதல , நிரவதிகதேஜோரூபமான விகராஹததைக்காட்டி, எனககுஶேஷதவஜஞாநாதிகளையுணடாககி, எனனைவஶீகரித்தவனெனனுதல. “ ஒண் ” எனகிறவிஶேஷணததாலே-தம்மை வஶீகரிததமைதோற்றுகிற

ு. “ சுடாககறறை ” எனறதுககு பரமாணம (தேஜஸாமிதயாதி) பரதமேம்ஶேயகவநதம் பரதிபரஹ்மாதயோதேவா: “ [illegible] ” (தநதருஷடவாதேததாதேவாஶ்ஶங்கசகரகதாதரம்| அபூர்வரூபஸம்ஸ்ததாநம தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்) (தேஜஸாமராஶிமூர்ஜிதமென்னுமாபபோலே) “ ஒண்சுடாககறறை ” எனகிருனெறபடி. சுடர்ககற்றை - தேஜஸ்ஸமூஹம்.

அவதாரிகை (இபபடிதனனிதயாதி) தானுபகரியாதவ்ன்றிதயாதி) அயர்வில்லாமையாலே - பகவதநுபவவிஸமருதி யிலலாமையாலே, அமரராய் - ஸத்தாநாஶம வாராமலிருககிருாகளென்றபடி. ஶப்தாாததம (பகவதநுபவேதயாதி) பராகபாவததையுடையராயெனறது - பராகட்யபாவததையுடையரா யெனருய, விஸ்ம்ருதயதயந்தாபாவததையுடையராய. (தாரகாதிகளெலலாம) “ ஆதி ” எனகையாலே - தாரகதவபோஷகதவஙகள சொல்லிறறு , “ கொழுநது ” என்கையாலே - போகயதை. வோபபறறுணடானபினபிறே கொழுநதுண்டாவது, தாரகபோஷகங்களுணடானபினபிறே போகயததில நெருஞசெல்வது, ஆகையாலே “ கொழுநது ” எனறு - போக்யததையை விவக்ஷிககிறது. ஆதீயதஇதி - ஆதி:எனருய், தாரகாதிகளாக ஸவீகரிககபபடுமவனெனனுதல், யத்வா, நித்யஸூரிகளுக்குக் காரணமாகையாவது-அவாகளுககு தாரகாதிகளெல்லாம தானேயாயக்கொண்டு, அவாகளுககு ஸநதாநிர்வாஹகனுயிருககையெனனுதல. நிதயஸூரிகளுக்கு ஸததாஹேதுபூதனுனதலைவனெனறு ஶபததுககுளளவர்ததம்.

(எனனிஸைவுதானுயப்புகுநதவனே) என்னிசைவுககந்தராதமாவாயநின்று நியமிததுககொணடிருக்கிறவனே. தாமபூதஜஞாநம்-தாவயமாகையாலே, தச்சரீரகதவமுமுணடிறே. “ மயாவற ” இதயாதி - பரதிபதம ஹேது கர்பபமெனறு திருவுள்ளமபறறிபாவம (சிறிது மயர்விதயாதி) “ ஒணசுடாககறறை ” எனகிறதினாததததவயாபிபராயேண வருளிச்செயகிருர் (தானபணணினவிதயாதி வாகயத்வயததாலே) “ எனனிசைவினே ” எனறததைபபறற (இபபேறுககிதயாதி) எநதைச்சொலலி நானவிடுவது) அவனிடததிலேயொருகுறையுணடானுலன்றே விடலாவதென்றுகருதது

காமேஞவட: ... .*

ந்தாம்பாட்டு.

விடுவேனோவென்விளக்கையென்னாவியை
நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத்
தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்துவிழிக்குமபிரானையே

ஆறுயிரப்படி

(விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குத் தோற்றாதபடிகளிலே சிலசெயல்களைச்செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியும் அவர்களை வஶீகரித்து அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தெனக்குத்தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி இவற்றாலே யென்னை வஶீகரித்தெனக்கு தாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளின வக்கலவியாலே யென்னை யுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ வென்கிறார்... ....

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம். அவனெனக்குப் பண்ணின வுபகாரத்தை யறிந்த நான் விடக்கூடுமனல்ல னென்கிறார்.

என்விளக்கை - என்னுடைய ஸ்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநதீப ப்ரகாஶகனை. என்னாவியை - என்னாத்மாவை. அவகாஶம்பார்த்து நடுவே - நடுவே. வந்து - புகுந்து. உய்யக்கொள்கின்ற - அஹங்காராதிகளா லழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்ட. நாதனை - நாதனை. தொடுவே - க்ருத்ரிமசேஷ்டிதங்களை. செய்து - பண்ணி. இளம் - அநுபயோக்யமான பருவத்தையுடைய. ஆய்ச்சியர் - இடைச்சியர். கண்ணினுள் - கண்ணுக்குள்ளே. விடவேசெய்து - தானுமவர்களுமறிந்த தூர்த்த க்ருத்யத்தைப்பண்ணி விழிக்கும் - கண்கலப்புச்செய்யும். பிரானை - உபகாரகனை. விடுவேனோ - விடவல்லேனோ.

விடவு - தௌர்த்த்யம். பிரானென்று - தமக்குப்ரகாஶிப்பித்த வுபகாரந் தோற்றுகிறது...... . .. .

௬-டு-ஐந்தாம்பாட்டு.

திருவாய்ப்பாடியி லிடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிட்டு பரமபதத்தை விரும்புமன்றனன்றே! நானிவனைவிட்டுப் புறம்பேபோவதென்கிறார்.

(விடுவேனோ வென்விளக்கை) ஸ்வவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போம்படி நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூ

திகளை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனை. "என்விளக்கை" என்பானென், அல்லாதார்க்கு மொவ்வாதோ வென்னில்; இவரைப்போலே யல்லாதார்க்கு ஸ்நேஹ மில்லையே, ஸ்நேஹ முண்டாகில்றோ யிவ்விளக்கும் ப்ரகாசிப்பது. விளக்காவது - தன்னையுங்காட்டி பதார்த்தங்களையுங் காட்டுவதொன்றிறே. இவர்க்குத் தன்னையுங்காட்டி ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் விரோதிஸ்வரூபத்தையுமிறேகாட்டிக்கொடுத்தது. (என்னுவிபையித்பாதி) "தாநொருவனுள்ள" என்னு மறிவாதல், தன்பக்கலபேக்ஷையாதல் இன்றிக்கே, ப்ரக்ருதிவஸ்யனு யுருமாய்ந்து போந்தவென்னுத்மாவை, (நடுவேவந்து) நிர்ஹேதுகமாகவந்து. விஷய ப்ரவணனையப் போகாநிற்க நடுவேவந்து மீட்டவித்தனை. (உய்யக்கொள்கின்ற) கொண்டுவிட்டிலன்) மேன்மேலனக் கொள்ளாநிற்கிற வித்தனை. "ஸுஶ்ருஷ்வஸூவதி" (அஸந்நேவஸபவதி) என்கிறபடியே அஸத்கல்பனை யென்னை "ஸந்தமேநந்ததோவிது:" (ஸந்தமேநந்ததோவிது:) என்னப்பண்ணினான். "என்னுவி" என்று உமமதாகச்சொன்னீர்; உம்முடைய வாத்மாவை யவன் வந்துய்யக்கொள்ள நிபந்தனமென்னென்ன (நாதனை) ஆருடையவஸ்து அழியப்புக்கது, "நான்" என்றொருவனுண்டோ', உடையவனுகையாலே செய்தான்.

ஆரேனும்பேற்றுக்கு ஆரேனும யத்நம்பண்ணுவார்களோ வென்ன, திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் பேற்றுக்கு யத்நம்பண்ணினார் (தொடுவேசெய்து) ஆராய்ச்சிப்படுஞ் செயல்களைச்செய்து. ஓரிடத்திலேபோய்க் களவுகண்டு அங்கேயகப்படுமே, "கள்ளனைக்காணவேணும்" என்றிருப்பாருமுண்டே, இவனாலே புண்பட்டவர்களெல்லாரும் காணவருவார்களே; புருஷர்களுக்கும வருத்தைகளுக்கு மொருபயமில்லை, அருகே நின்றார்க்குத் தெரியாமே பருவம் நிரம்பின இடைப்பெண்கள் கண்ணுக்குள்ளே விடும்படியைச்செய்து விழிக்கும - தூதுவிடும்படியைச்செய்து விழிக்கும். தூது விடுகையாகிற செயலைச்செய்தென்னுதல், விட்டருடைய செயலைச்செய்தென்னுதல. "தூதுசெய்கண்கள்" என்னக்கடவதிறே, அதுவாதல்; தூர்த்தருடைய வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுதல். ("தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி") தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி (என்னுற போலே சொல்லுகை.) (பிரானையே) அநேககாலே யிடைப்பெண்களை யநந்யார்ஹைக ளாக்கினாற்போலே என்னையு மநந்யார்ஹமாக்கிவிட்டவனை விடுவேனோ........ ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (விடுவேனோவித்யாத) கீழ்ப்பாட்டுக்குஶேஷமிப்பாட்டு. ஒருபோது விடோமென்கிறீரித்தனைபோக்கி. பின்னையும ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாரை

ஸீரோ நீர், உம்முடைய வார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப்போமோ வென்ன என்றடியிலே யவதாரிகைக்குக் கூட்டிக்கொள்வது.

தீபத்துக்குண்டான தமோநிவர்த்தகத்வபதார்த்த ப்ரகாசகத்வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயமான வித்யாதி) ஸ்நேஹம் - பக்தி:, தைலஞ்ச. அவனை விளக்காகச் சொல்லுகையிலே ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (விளக்காவதித்யாதி) தன்னையுங்காட்டி இத்யாதியாலே - மூன்றைச் சொன்னது - ஆர்த்தபஞ்சகத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

பூர்வாவஸ்த்தாபராமர்சி "என்ற" என்கிற பதம் இத்யபிப்ராயேண பாவம் (தானொருவனித்யாதி) உருமாய்ந்தது - ஸ்வரூபநாசமாய. "நிர்ஹேதுகமாக வந்து" என்கிறது - ஆர்த்திகார்த்தம். (விஷயபரவணனு மித்யாதி) பதார்த்தம். வர்த்தமானார்த்தம (கொண்டித்யாதி) உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை - அஹங்காராதிகளாலழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்டநாதனை யிதிபதார்த்த:. நானென்றொருவன் - ஸ்வதந்த்ரன.

மேலுக்கவதாரிகை (ஆரேனு மித்யாதி) ஸ்வாமியானவவன ஸ்வத்தைலபிக்க யத்நம்பண்ணின விடமுண்டோ வென்றபடி. "தொடுவே" என்ற வேகாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் - சிலர்கொடுக்கிலுங் கொள்ளானென்று. தொடுவு - களவு. அத்தை - ஆராய்ச்சிப்படுஞ் செயலென்றது, வெண்ணெயூண்போலே யாராய்ச்சிப்படுகையு மவனுக்குத்தேப்ய மாகையாலே, ஆராய்ச்சிபிறக்கிலிறே பெண்களை திரளுவது. ஆராய்ச்சிப்படும் செயல்கள் - கேள்விபிறக்கும்செயல்கள். ஆராய்ச்சிப்படும்ப்ரகாரமேதென்ன (ஓரிடத்திலேயித்யாதி) புணபட்டவாகளென்று - குணசேஷ்டிதவித்தராதல், விப்லேஷது:கித்ராதல். "ஆய்ச்சியர்" என்கையாலே புருஷர்களுக்கும், "இளவாய்ச்சியர்" என்கையாலேவ்ருத்தைகளுக்குமென்றபடி. பயமில்லை - க்ருஷ்ணவிப்லேஷஜநிதபயமில்லை. நீபோடிலலையென்றபடி, அருகேநின்றார்க்குத்தெரியாமேயென்றது - "கண்ணினுள்" என்றத்தைப்பற்ற. அவர்கள் தனக்குத்தூது விடும்படிச்செய்தென்னுதல், தானதூதுவிடுகையாகிறசெயலைச்செய்தென்னுதல. தவிதீயார்த்தவிவரணம (தூதுசெய்யித்யாதி) த்ருதீயார்த்த விவரணம் (தூதரைடையவித்யாதி) தூதுசெய்கண்களித்யாதி - தூதகருத்யத்தைப்பண்ணுமகண்களைக்கொண்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொலலியென்றபடி.

என்விளக்கை யித்யாரப்ய. பிரானைவிடுவேனே இத்யந்வய:. .... *

ஆறும்பாட்டு.

பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும
விராயமலர்த்துழாயவேய்ந்தமுடியன்
மராமரமெய்தமாயவனென்னு
ளிராவெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(பிரான்) அவன்றான் விடில் செய்வதென்னென்னில்; தன்னுடைய வதிமநோஹரமான திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் அழகாலும் என்னைத் தோற்பித்து அடிமையாக்கினவனை "என்னை விடுவேன்" என்றால் நானவனை விடவொட்டுவேனோ வென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்றானகலத்தேடிலும் நானிசையேனென்கிறார்.

பிரான் - உபகாரகனாய்க்கொண்டு. பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை. கீண்டவன் - எடுத்தவனாய். மன்னும் - தொடுக்கப்பட்டு. விராய - விரவின. மலர் - மலரையுடைத்தான. துழாய - திருத்துழாயாலே. வேய்ந்த - செறியச்சூழப்பட்ட. முடியன் - திருமுடியையுடையனாய், மராமரமெய்த - மஹாராஜா விஸ்வஸிக்கைக்காக மராமரத்தையெய்த. மாயவன் - ஆஸ்சர்யபூதனானவன். என் - என்னுடைய. உள் - நெஞ்சுக்குள் இரானெனில் - இரானென்னுமளவில். பின்னை - பின்னை. யான் - அவனையொழியச்செல்லாத நான் ஒட்டுவேனோ - இசைவேனோ.

தொங்குவேனோவென்றுமாம். மாயவனென்று - மராமரமொன்றளவில் நில்லாதே, ஏழுமராமும், மலையும், பாதாளமுமுருவ வெய்தவாஸ்சர்யம். விராய் மலர்த்துழாயென்று - பரிமளத்தையுடைய செவ்வித்துழாயென்றுமாம். ... *

ஈடு - ஆறாம் பாட்டு.

இப்போது "விடோம்" என்கிறீரித்தனைபோக்கிப் பின்னையும் நீரல்லீரோ உம்முடைய வார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்ன; அவனாலே யங்கீக்ருதனான நானவனை விடுவேனோவென்றார் கீழ்ப்பாட்டில்; உம்மையவன்றான் விடில் செய்வதென்னென்ன; தன்குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத்தோற்பித்து என்னோடே கலந்தவனை நான் விட ஸம்மதிப்பேனோ வென்கிறாரிதில்.

(பிரான்) நிலா, தென்றல், சந்தனம், பிறர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே, தன்படிகளை யடையப்பிறர்க்காக்கி வைக்குமவன். ஸர்வவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமாகவும் பண்ணுமுபகாரத்தைநினைத்து "பிரான்" என்கிறது. அத்தையுபபாதிக்கிறதுமேல் (பெருநிலங்கீண்டவன்) ஸர்வவிஷயமாகப்பண்ணுமுபகாரம். ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை நீருக்குஞ்சேற்றுக்கு மிருயாதபடி வைக்கக்கொண்டெடுத்தாற்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டவென்னை யெடுத்தவன். (பின்னும் விராய மலர்த்துழாய் வேய்ந்த முடியன்) ஒப்பனையோடேயாயிற்று ப்ரளயத்திலே முழுகிறது. நெருங்கத்தொடையுண்டு பரிமளப்ரசுரமாய், செவ்விபெற்றிருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே சூழப்பட்ட திருவபிஷேகத்தையுடையவன். விரை

வய - "விராய்" என்றுநீட்டிக்கிடக்கிறது. அன்றியே, மலர்விரவின தி ருத்துழாயென்றுமாம. (மராமரமெய்தமாயவன்) ஆஶ்ரிதவிஷயமாகவு பகரிக்குமபடி. மஹாராஜா, வாலிமிடுக்கையும பெருமாள் ஸௌகுமா ர்யத்தையு மநுஸந்தித்து, "நீவாலியையக்கொல்லமாட்டீர" என்ன, "நா னவலேலன" என்றுமழுவேந்திக்கொடுத்து கார்யஞ்செய்யும் வ்யாமோ ஹத்தையுடையவன. (என்னுளிரானெனில) இப்படியாஶ்ரிதரை விஷ யீகரித்துஅவர்கள பேற்றுக்குத்தான கருஷிபண்ணுமவன, என்னுளிரா னெனில. "எனில" என்கையாலே - விடஸமபாவனையிலலையென்கை. (பின்னையாரொடுவேனோ) "எப்ரகாரத்தாலுமிரோன" என்னுமா கில, பின்னை, நானவனபோக்கையிசைவேனோ. என்னுடையகாமபார்த நத்ரயமபோலே யவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரயத்துக்கு மேதேனுமக ணழிவுண்டோ; என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனோலேபோகப்போ மோ. அன்றியே, "நானதொங்குவேனோ" என்றுபிள்ளான பணிக் கும்படி ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (பிரானித்யாதி) கீழ்றபாட்டிலர்த்தத்தை யநுவதிக்கிறா (இப்போதித்யாதி) (பின்னையுமநீரலிரோ) வளவேழுலகி லாழவாரனேவெ னறபடி.

பிரான் - உபகாரகன. நாராயணன், வாஸுதேவன என்றுறபோலே "உ பகாரகன" என்று நிரூபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (நிலாவித்யாதி) படிகள்-ப்ரகாரங்கள. அடையவென்கையாலே - ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைசொல்லுகி றது. "இன்றாகு" என்றமையாலே (ஸாவவிஷயமாகவு மாஶ்ரிதவிஷயமா கவுமெனகிறா) ஆபத்தஶையிலே யுதவியுபகரிக்குமெனறாத்தாநதரம (ஸாவே த்யாதி) ஏசாரத்தமாதல.

அதை - உபகாரத்தை. இப்போது பூம்யுத்தரணமபண்ணினத்தையருளிச செய்ததுககுபாவம் (பரஸயமித்யாதி) இறுயாத - பினவாங்காத. பின்னும-நெரு ங்கத்தொடுக்கப்பட்ட. விராய - விரை. பரிமளம். மலா - செவவி. இரணடாமாத தத்துக்கு, புஷபம். வேய்நத - சூழப்பட்ட. வேய்தல - புனைதலும். சூழுதலும் "பெருநிலங்கீணடவன" என்றதோடேகூடடிபாவம (ஒப்பனையோடேயித்யா தி) ஒப்பனை - அலங்காரம். மலாவிரவின-மலரோடேகூடின. விரவுதல்-கூடுதல்.

மராமரம - ஸாலவருக்ஷம. மாயவன் - வ்யாமோஹத்தையுடையவன். ஆ ஶ்ரிதாககுபகரிக்குமிடத்தில மராமரமெய்கைக்கு பரஸக்தியேதென்ன (மஹாரா ஜரித்யாதி)

"மராமரமெய்த" என்றதால் பலித்ததையருளிச்செய்யாநின்றுகொண டு, "என்னுளிரானெனில்" என்றதுக்கர்த்தம் (இப்படியித்யாதி) எனில் - யதி. "இரான்" என்றதுக்கர்த்தம (எப்ரகாரத்தாலுமித்யாதி) ஸ்வதந்த்ரனுகை யாலே போகானோவென்ன (என்னுடையவித்யாதி) கர்மபாரதந்த்ரயம தத்க்ரு

பாப்ரதிஹதம், ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லையென்றபடி. ஆத்தாந்தரத்திலே, ஒட்டுகை - தொங்குகை. அதாவது - தரிக்கை.

சரமேணவய: ....*

ஏழாம்பாட்டு.

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன
றானொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித்
தூனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல
வானொட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே.

ஆறாயிரப்படி

(யானொட்டி) என்னுடையபாக்யஹாநியாலே யவனென்னைவிட்டு எனக்கு மொருபுத்திதன்னோடுபிறப்பிக்கில் செய்வதென்னென்னில்; என்னுடையஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்தேதானே யொட்டிக்கொண்டுவந்து, தன்னுடையகுணசேஷ்டிதாவிஷ்காரத்தாலே யென்னெஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஹேயமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிறவாத்மாவோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவிவன், தன்னை, "விடுவேன்" என்றாலென்னைவிடவொட்டுமோ' என்கிறார். .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நான நெகிழ்த்துக்கொடுபோகிலும அவனிசையானென்கிறார்.

யான - நான. ஒட்டி - இசைந்து. என்னுள் - என்னுள்ளே. இருத்துவம்- இருத்துவோம. என்றிலன - என்று நினைத்திலேன். தான - தானே. ஒட்டிவந்து-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. என் - என்னுடைய. தனி - ஸ்வதந்த்ரமான. நெஞ்சை- நெஞ்சை. வஞ்சித்து - நானறியாதபடிவஶீகரித்து. அதடியாகவே ஊன - சரீரத்திலே. ஒட்டி - பொருந்தி. நின்று - புகுந்துநின்று. என்னுயிருள் - என்னுத்மாவிலே. கலந்து - கலந்து. இயல்வான - அத்தாலேஸத்தைபெற்றுளைய நடக்கிறவன. இனி - இனி. என்னை - என்னை. நெகிழ்க்க-நெகிழத்துக்கொள்ள. ஒட்டுமோ - ஒட்டுமோ. ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

குணத்ரயவஶ்யராயப்போந்தீர், காதாசித்கமாக "அவனைவிடேன்" என்கிறீர், உம்முடையவார்த்தையை விஶ்வஸிக்கப் போமோவென்ன; நானவனைவிட்டாலும, அவன்தானென்னைவிடானென்கிறார்.

(யானித்யாதி) இசைவென்றாலேவந்ததாகிலன்றோ விடுகையுமென்றாலேவந்ததாவது, "ஆழ்வீர், நாமும்முடையபாடேயிருப்போ

ம்" என்றால், "ஓட்டேன்" என்பரோ, "ஆகிலிங்கேயிருக்கக்கடவோம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று வந்திருப்பது. நாணிசைந்து "என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேயிருக்கவேணும்" என்றிலேன். (தாளொட்டிவந்து) [க்ஷிப்ரமேவ து தாம் ஸாகரஸ்ய வா] [அத்யமே மரணம் வாபி தரணம் ஸாகரஸ்ய வா] என்று இதைமுடித்தல் கடத்தல் செய்யுமதுக்கு மேற்பட்டில்லையென்றாற்போலே, ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று புகுந்தது.

(என்தனிநெஞ்சை) தன்னோடுந்திருந்தவொண்ணாதபடி ஸ்வதந்த்ரமாய், அவிதேயமானநெஞ்சை (வஞ்சித்து) தன்னுடையசீலாதிகுணங்களாலும் வடிவழகாலும் தனக்கு விதேயமாம்படிபண்ணி. பின்னை செய்ததென்னென்னில் (ஊனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்து) "சரீரத்தைப்பற்றி நிற்கிறவென்னுயிரிலே கலந்தேனென்கிறார்" என்பாருமுண்டு அன்றிக்கே, "அபிமதவிஷயத்திலழுக்குகப்பாரைப்போலே யென்னுடைய சரீரத்தைப்பற்றிநின்று பின்னையென்பக்கலிலே விலக்காமை பெற்றவாறே என்னாத்மாவோடேவந்துகலந்தான்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி. (இயல்வான) இப்படியைஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல்; இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத்தஸஹித்தவனென்னுதல். (ஓட்டுமோ இனியென்னைநெகிழக்கவே) இப்படிநிர்ஹேதுகமாக வென்னைவிஷயீகரித்தவன், நானென்பக்கலினின்றும் "நெகிழ்ந்துபோவேன்" என்றால் அவனிசையுமோ. எனக்குஜ்ஞானம்பிறக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணி, பிறந்த ஜ்ஞானம்பலிக்குமளவாகக்கொண்டுநான் "அகன்றுபோவேன்" என்றாலவன் ஸமவதிக்குமோ.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஏழாம்பாட்டு. (யாளொட்டியித்யாதி) "ஓட்டுமோவினியென்னைநெகிழக்கவே" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து சங்காபரிஹாரரூபேணவவதாரிகை (குணதரயவச்யராயித்யாதி) சாதாசிதகமாக - ஸததவந்தலையெடுத்தகாலத்திலே.

"இருந்தவமென்றிலன்" என்றதுக்குபாவம் (இசைவென்னுலேயித்யாதி) முந்தறவிசையாமலிருக்கிலன்றோ ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேண்டுகிறதென்று அதுக்குசாகவிசையாமையைக்காட்டுகிறார் (ஆழவீரித்யாதி) சப்தார்த்தம (நாணிசைந்தித்யாதி) ஓட்டி - இசைந்து

தாளொட்டிவந்து - தான் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (அத்யமேயித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஏகவிம்சே, "ஐதிராமேத்ருதாயித்வாசுவாஹஸ்யஹரீச்வரம் ஸுக்ரீவஸ்யவிபீஷணம் வரயேதாநியதோரதிம்" (இதிராமோமதிமக்ருத்வாமஹாபாஹுர்மஹோததிம் | அதிசிச்யேஸவிதிவத்ப்ரயதோநியதோமுநி:) என்றுத்தராத்தம். அத்யமே தாணம் வாஸாகரஸ்ய மரணம்வா என்றநவயித்தர்த்தம் (இதைமுடித்தலித

யாதி) " வாவஶாநய " (சாபமாநய) இதயாதிபபடியைக் கடாக்ஷித்து இப்ப டியோஜித்தது. தனி - ஸவதரைத்ரம். (ஸவதநத்ரமாய்) அதரவ (அவிதேயமான) எனறபடி.

முநதினயோஜனையில, "நின்று" என்கிறல்யப்புக்கர்த்தஸ்வாரஸ்யமில்லை.

இயலவு - ஸ்வபாவமும், முயலுகையும். முயலுகை - உத்ஸஹிக்கை. "இய ல்வான " என்றதினர்த்ததவயாநுகுணமாக (இபபடிநிர்ஹேதுகமாக விதயாதிவா கயத்வயமும) பலிக்குமளவாகக்கொணடு - பலிக்குமளவானவளவிலே. கீழ்றபா ட்டில் " யானெட்டுவேனோ " என்று - " ஏஞ்ஶொஹிஜ ாநிெநாத்ஸ்ஹம்" (பரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்ததமஹம்) எனறதினாத்ததையும், இபபாட்டிலே " என்னை நெகிழககவொட்டுமோ " என்கையாலே- " ஸஶஉேஷிரியஃ " (ஸசம மபரியஃ) எனறதினாததததையுஞ் சொல்லுகிறது.

யானெடடியித்யாரபய, இயல்வானினியென்னை நெகிழ்க்கவொட்டுமோ இ த்யநவயஃ . .. .*

எட்டாம் பாட்டு.

என்னைநெகிழ்ககிலுமெனனுடைநன்னெஞசந்
தன்னையகல்விககத்தானுங்கில்லானினிப்
பின்னைநெடும்பணைத்தோண்மகிழபீடுடை
முன்னையமராமுழுமுதலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(எனனை) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலே அவன்றானுமென்னைவி டான; என்பககலுள்ள குணஹாநியாலே யென்னைவிடநினைக்கிலும், ஸ ர்வேஶ்வரன்றன்னாலு மென்னுடையநெஞ்சைவிடமுடியாது ; நெஞ்சோ டுளள ஸமபந்தத்தாலேயெனனையும் விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடி யாதொழிவானென்னென்னில்; அநநபபின்னைபபிராட்டியடிமை யன் றோவென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இபபடிக்கொததவன் விடில்செய்வதென்னென்னில் ; என்னைப் பிரிக்கிலுமென் னெஞசையவனாலும் பிரிககவரிதெனகிறார.

எனனை - தான்தநதஜ்ஞானபரேமங்களை யுடையனாயத்தன்னை யொழியச்செ ல்லாதவெனனை. நெகிழ்ககிலும் - நெகிழககிலும். நல் - தன்னால்வஞ்சிதமாய்த்தன க்குநலப்பட்ட. என்னுடை - என்னுடைய, நெஞ்சந்தன்னை - நெஞ்சுதன்னை. (கலவிக்க - தனிததகல்விகக. தானும - ஸர்வஶக்தியானதானும். இனிக்கில்லான் டுள

இனிமாட்டான, முனபோலேவிஷயாநதரஸகதமனறே அவனதான. பினனை - நப பினனைபபிராட்டியுடைய. நெடிம - நெடியதாய. பணை - சுறறுடைததான. தோள் - தோளோடேசேர்நத. மகிழ் - மகிழசசியாகிற. பீடுடை - மேனமையையுடையனுய. முனனை - பூரவரான. அமரா - நிதயஸூரிகளுககு. முழு - தாரகாதிஸமஸததுககும். முதலானே - தானேமுதலவனுனவனனறே.

ஆதலாலவாகனை விடிஙைனறேவெனனையு மெனனெஞசையும் விடுவதெனறு கருத்து. பணைத்தோளென்று - வேயபோனறதோளெனறுமாம். ... . .. *

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

"நான்விடேன, அவனவிடான்" என்றுற்போலேசொலலுகிற தென், இனியவன்தான் "பிரிபபேன்" என்னிலும்தனனுடைய கலயாணகுணங்களிலே யகப்பட்டவெனனெஞசையவனுலும பிரிககப்போகாதென்கிருா.

(என்னைநெகிழககிலும) 'மயாவறமதிநலமருளபபெற்ற வெனனைத்தானேயகற்றவரிது; இவ்வரியசெயலைசசெயயிலும். (என்னுடைநன்னெஞசந்தனனையகல்விகக) "நெஞசேயியறறுவா யெமமொடுநீகூடி" என்றும், "தொழுதெழென்மனனே" என்றுஞசொலலலாமபடி தன்பக்கலிலே அவகாஹிததநெஞசந்தனனை யகலவிகக.

(தானுமகில்லான்) ஸாவஸகதியெனனு, எலலாஞசெயயப்போமோ. என், செய்துபோந்திலனேஇது நெடுங்காலமெனன (இனி) அவனுமினிமேலுளள காலமமாட்டான "இனி" எனகிறவுரப்பெத்தைப்பற்றவென்னில், அத்தைசசொலலுகிறதுமேல் (பின்னையிதயாதி) நபபின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக நிதயஸூரிகளோலககமிருககவடிமைபுககு அந்தஃபுரபரிகரமான வஸ்துவையகறறபபோமோ. நபபினனைப்பிராட்டியுடைய, நெடிதாயசசுற்றுடைததாயப பசுமையையுடைத்தானமூங்கிலபோலே யிருககிறதோளோடே யணைகையால வநதபெருமையை யுடையனுய, "யத்ரர்ஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணாஃ" (யதரா்ஷயஃபரதமஜாயேபுராணுஃ) என்கிறபடியே பழையரா யிருந்துளள நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள தன்னதீநமாமபடி யிருககிறவன்-தானுமகிலலான். "ஹாரக்ஷணஸந்நிதள" (ஹாயாக்ஷகணஸந்நிதௌ) என்கிறபடியேஅவாகள் ஸநநிதியிலேபரதிஜ்ஞைபண்ணிற்று, நபபின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமெனனனே யகறறும்படி. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (என்னையிதயாதி) "என்னுடைநனனெஞ்சநதனனை யகல்விககததானுமகிலலான்" எனறபததைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (நானவிடேனிதயாதி)

யதிஸப்தாாததம (மயாவறவிகட--, நன்மைக்காததம் (நெஞ்சேயித்யாதி) பெரியதிருவநதாதி. எனனில் மூறப---ஒைஜுிசெ, முறபட்டிருககிற நிபிறப ட்டவெனறுேடேகூடி காரியததை ந-ததுவாயெனறபடி. "நானும்" என்றதி னாததம (ஸாவஸகதியிதயாதி) நெடுங்காலம் - ஸமஸாரததிலேவைத்தகாலம. உரபபு - தாாடயம.

தாதபாயம் (நபபினனையிதயாதி) ஸபதாாததம (நபபின்னைப்பிராட்டியு டையவிதயாதி) பணை - மூஙகில. பணையைதருஷ்டாநதமாகச்சொலலுகையாலே- அதுககுணடான வாகாரஙகளை யருளிசசெயகிறுா (சுறறுடைததாயிதயாதி, தோ ளமகிழபிடு - தோளோடே யணைகையாலேவநத பெருமையெனறபடி. ஸம்ஸலே ஷஸாஙகமான மகிழசசியை - ஸமஶ்லேஷமென்கிறது, ஔபசாரிகமாக.

"முனனையமரா" எனறதுசகுபரமாணம (யதரேத்யாதி) ருஷயஃ - ஜ் ஞாநிநஃ. பரதமஜாஃ - பழையராயிருககுமவாகள. புராணஃ-புராபிநவஃ. நிதடபோ கயாஃ. முழு - ஸவருபஸததிதயாதிகளெலலாவறறுககும. முதல - காரணமாயிருக் கிறவனெனறபடி. தானுஙகிலலான எனறு - அநவயம் காட்டினபடி. பாவாநதரம் (ஹாயாக்ஷதயாதி) ராவணமப்ரதிமாருதிஃ, "ராமேணாஹி பரதிஜ்ஞாதம்ஹா யாக்ஷகணஸநநிதௌ। உதஸாதநமமித்ராணாம்ஸீதாயைஃபரிவஞ்சிதா" (ராமேணுபிபரதிஜஞாதம்ஹாயாக்ஷகணஸநநிதௌ। உதஸாதநமமித்ராணும்ஸீதா யைஃபரிவஞ்சிதா) அவர்களஸநநிதியிலே - நிதயஸூரிகளஸந்நிதியிலே.

பினனைநெடுமபணைபித்யாரப்ய, முழுமுதலான, என்னைநெகிழ்க்கிலுமித்யா ரபய, கில்லாளிதயநவயஃ. .. .. ✱

ஒன்பதாம் பாட்டு.

அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை
யமராக்கமுதீநதவாயாகொழுந்தை
யமரவழுமபததுழாவியென்னுவி
யமரதததுவிறறினியகலுமோ.

ஆ று யி ர ப் ப டி

(அமரா) அயாவறுமமராகளதிபதியாய, அர்ததிகல்பகனுய், நி ரதிஸயஸௌநதாயத்தையுடையனுன வெமபெருமானேடே ப்ருதஙகிாத் தேஸாநாஹமாமபடி ஸம்ஶ்லேஷிககையாலே, இனியென்னுலுமவனை வி டமுடியாதெனகிறுர்.......... ....✱

ப ன் னீ ர ா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரததாலுமவனை ஸமஶ்லேஷித்தவெனனுதமாவிலா யகல பரஸஙகமுணடோவெனகிறுா.

அமரர்-நித்யஸூரிகளுடைய. முழு - ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளெல்லாவற்றுக்கும். முதலாகிய - ஹேதுவாய்க்கொண்டு. ஆதியை - ப்ரதானனானவனை. அமரர்க்கு - அமரர்க்கு. அமுது - அவர்களைப்பட்ட வம்ருதத்தை. ஈந்த - கொடுத்தவனை. ஆயர் - தன்னோடுறவுடையரானவாயர்களுக்கு. கொழுந்தை - தலைவனானவனை. என்னாவி - என்னுடைமாவானது. அமர - அந்யார்ஹமான பொருந்தம்பிறக்கும்படியாகவும். அழும்ப - ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளானவிடைத்தரும்பறும்படிகலப்புப்பிறக்கவும். தழுவி - ஸ்வரூபாதிஸமஸ்தவிஷயத்திலும்புகுஸஞ்சரித்து. அமர-அப்படிப்ருதக்ஸ்திதயாதிகளில்லாதபடி. தழுவிற்று-உகந்துகலந்தது, இனியகலுமோ - இனியகல ... ...டோ. அழும்புதல - செறியககலத்தல.......*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

“தானுங்கிலலான” என்கிறப்ரஸங்கந்தானென், ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படியானவித்தை யெங்ஙனேபிரிக்கும்படி யென்கிறார்.

(அமரர்முழுமுதலாகிய) நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதயாதிகள் தன்னதீநமாமபடி யிருக்கிறவனை. (ஆதியை) அதுதொடங்கிலீலாவிபூதிவிஷயமாயிருககிறது. தன்பககல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கேயிருக்கிறவாகளுக்கும தன்னைவழிபடுகைககுறுப்பாக கரணகளேபரங்களைகொடுக்குமவனை. (அமரர்ககமுதீந்த) அவனகொடுத்தகரணங்களைக்கொண்டு, “ எங்களுககுநீவேண்டா, உப்புசசாறமையும்” என்பார்க்குககடலைக்கடைந்தமருதத்தைககொடுககுமவனை. (ஆயர்கொழுந்தை) “ அவ்வமருதம்வேண்டா, நீயமையும” என்பாரககாக வந்தவதரித்துத் தன்னைககொடுக்குமவனை.

(அமரவித்யாதி) இபபடி உபயவிபூதியுக்தனாயிருககிறவனைககிட்டிச் செறிந்தெந்தும்புகக்நுபவித்து, என்னுடைய ஆதமாவானது ஏகத்ரவ்யமென்னலாமபடிகலந்தது. (இனியகலுமோ) இரண்டுவஸ்துவாகிலன்றோ பிரிக்கலாவது. ப்ரகாரப்ரகாரிகளுககேகதவபுத்திபிறந்தால பிரிக்கப்போமோ, ஜாதிகுணங்களோ பாதிரவ்யமானதுக்கும நிதயதாஸ்ரயத்வமுண்டாகில பிரிக்கபபோமோ! ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒனபதாம்பாடடு. (அமராிதயாதி) “ அமரததழுவிறறினியகலுமோ ” என்றத்தைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (தானுமிதயாதி) அமரருடையமுழுவதுககும முதலாகிய என்று திருவுளளமபறறியர்ததம (நிதயஸூரிகளிதயாதி)

கிழ் நிதயவிபூதிவிஷயமாகையாலே (இதுதொடங்கி லீலாவிபூதிவிஷயமென்கிறது) (தனபககல்பாவபந்தம் ஸததாபரயுக்தமனறிககே யிருககிறவாகளுக்கு) பாவபந்தாபாவம் ஸததாபரயுகதமெனறபடி. “ ஆதியை ” என்றதுககர்ததம் (தன்பக்கலி...யாதி) கொழுந்து - போகயதாபரம்.

அமர - அமாநது. கிடடி. அழும்ப - அழும்பி. செறிநது. நெருஙகி. அழா யி - எங்குடிபுககநுபவிதது. எனனுவி - எனனுடையவாதமாவானத். அமரததமு விறறு - பொருநதககலநதது. அதாவது-பருதகஸததிதயாதிகளிலலாதபடி ஏகதர வயமெனனலாம்படிகலநததெனறு ஸபதாாததம்.

ஆனால், ஸ்வரூபைகயஞ்சொலலுகிறதோவெனன (பரகாரபரகாரிகளுகக்தயாதி) பரகாரபரகாரிபாவேந ஏகதவபுத்திபிறநதாலெனறபடி. ஜாதிகுணஙகளை யனறே பிரிககபபோகாது, தரவயததைபபிரிககபபோகாதோவெனன (ஜாதிகுணங்களிதயாதி) பரபாபரபாவதருஷடாநதஙகண்டுகொளவது. இரண்டும் சாவடமிறே. நிதயததாஸ்ரயதவமுண்டாகில - நிதயததாஸ்ரயதவபுத்தியுண்டாகில்.

அமராமுழுமுதலிதயாரபய, ஆயாகேர்மூநதை யெனனுவியமர வழுமபந அழாவிய மரதசழுவிறறினியகலுமோ இதயநவயः . . . . *

பத்தாம்பாட்டு.

அகலிலகலுமணுகிலணுகும, புகலுமரியன்பொருவலலனெம்மா
னிகரிலவன்புகழபாடியிளைபபிலம்,பகலுமிரவும்படிந்துகுடைநதே.

ஆறுயிரப்படி.

(அகலிலகலும்) பரயோஜநாந்தராாததமாகத் தன்னை யாஸரயித்துத் தன்பககலிலே யநத பரயோஜநததைக கொண்டு தனனையகலில, தானிழவாளனுயகொண்டு அவனை யகலும் ஸ்வபாவனுய், அவர்களே யந்த பரயோஜநததை விடடுத் தனதிறததிலேயலபாபிமுக்யத்தைபபண்ணினுல், அவாகள பககல் நிரதிஸயாபி நிவேஸததோடே விழும் ஸ்வபாவனுய, ப்ரதிகூலாககு துஷ்பராபனுய, ஸமாஸ்ரயணோந்முகரா யிருபபார்கொரு தடையினறியே புக்கு ஆஸரயிககலாமபடி யெளியனுய எனக்கு ஸ்வாமியாயிருநத வெம்பெருமானுடைய வொப்பிலலாத கல்யாண குணங்களிலே படிந்து குடைநதுபாடி, பின்னையும் த்ருப்தனுகபபோரு கிறிலேன் என்று கொண்டு தமமோடு ஸமஸலேஷித்தருளினவெம்பெருமானுடைய குணங்களை யநுபவிககிறுா................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, இபபடிபபடடவனை நிரநதராநுபவம பணணினுலும் தருப்தி பிறவாமையாலே தவிரவரிதெனகிருர்.

அகலில் - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக கொணடு அகலில். அகலும்-செய்யலாவதறறு அகலுமவனுய். அணுகில - அநயப்ரயோஜநராயணுகில். அணுகும் - அவாகளோடொரு நீராகக்கலக்குமவனுய. புகலுமரியன - அநயபராாககுககிட்டவரியனுய். பொருவல்லன - அநயாகருத தடையறறவனுய. எம்மான - இநத ஸீலததாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாய. நிகரிலவன - இபபடிச செரபபிலலாதவனுடைய.

புகழ - புகழை. பகலுமிரவும - பகலுமிரவும விடாமல். படிநது - உளபுகுரு. குடைநது - எஙகுமகலநது. பாடி-பரோமயுகதராயபபாடி. இளைபபிலம - ஓவுதலுணடாகிறிலோம.

தவிரமாட்டுகிறிலோமெனறு கருதது, பொருவென்று-எதிராய, தடையைகசாட்டுகிறது. அனறியே, பொருவெனறு - பொருததமாய, அநயனைச சேரவல்லனெனறுமாம . . .., ... *

௩௫ - பத்தாம்பாட்டு.

என்னோடுகலநத வெமபெருமானுடைய குணஙகளை காலதத்த்வமுளளதனையு மநுபவியாநினறாலும த்ருபதனாகிறிலே னென்கிறா.

(அகலிலகலும) இவனகனறபடியே நிறகில், “ யதிவா ராவண ஸ்வயம் ” (யதிவாராவணஸ்ஸவயம) என்கிறசாபலமுங்கிடககசசெய்தே கண்ணநீரோடே கைவாஙகும. “ த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம் ” (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவமநநமேயம) எனனும நிாபபந்தத்தோடே நிறகில் முடிததேவிடும்.

(அணுகிலணுகும்) தன்பககலிலே ஆபிமுக்யம பண்ணினால், [ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட] (ஆகயாஹிமமதததேவேந) என்னும. இளைய பெருமாளநிறக, நாலடிவரநினறவனையிறே “ ராஜகார்யஞ் செயயுமபடி சொல்லீரோ ” என்றது ; [ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்] (ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம) இவனை ராக்ஷஸஜாதீயனாக நினைக்கை யினறிககே, இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யனாகவே புததிபணணி, “ ராக்ஷஸருடையபலாபலஞ்சொலலீரோ ” எனறாரிறே. இத்திருவாயமொழியில் முதற்பாட்டு - “ அகலிலகலும ” எனகிறவிடஞ் சொல்லிறறு ; இரண்டாமபாட்டு - “ அணுகிலணுகும் ” என்கிறவிடம சொல்லிற்று. (புகலுமரியன்) அர்ஜுநனும் துரியோதநனும் கூடவரசசெயதே, அர்ஜுநனுககுத்தன்னைக்கொடுத்து, துரியோதநனுககுத் தன்னையொழிநத பஙகளத்தைக் கொடுதது விட்டானிறே. உகவாதாாக்குக் கிட்டவரியனாயிருக்கும். (பொருவல்லன்) ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டுமிடத்தில தடையுடையனல்லன். [யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ] (யத்ரகருஷ்ணௌசகருஷ்ணாசஸதயபாமாசபாமிநீ) புதராகளுக்கும் புகவொண்ணாத ஸமயத்திலேயிறே ஸஞ்சயனை யழைத்துக் காட்சிகொடுத்தது. பொருளென்று - ஒபபாய, ஒப்பாவது - சேர்கிற்குமதாய, அத்தால் - தடையைச சொலலிற்றாய, தடையையுடையனல்லனெனகை. (எமமான்) இஸ்ஸ்வபாவஙகளைக் காட்டியென்னை யநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(நிகரிலவன்புகழ பாடியிளைபபிலம்) அவனுடைய ஒப்பிலலாத கலயாணகுணங்களைப்பாடி, ஒருகாலமுமவிசசேதிகக கூமனுகிறிலேன். இபபடி விடுகைககு கூமனன்றிக்கேயொழிகிறது காலம் ஸாவதியாயோ வென்னில் (பகலுமிரவும) ஸாவகாலமுமம. ஆனால விஷயததைக்குறைய வநுபவிததோவெனனில (படிந்து குடைந்தே) எஙகுஙகிட்டி விஷயததை யநுபவியாநிறகசசெயதே விடமாடடுகிறிலேன. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (அகலிலிதயாதி) "அவனபுகழ படிநது குடைநதுபாடியிளைபபிலம" எனறத்தைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (என்றேடிதயாதி) கணணீரோடே - திருவுள்ளததிறகுறையோடே. "இதமரணநதாநி" இதயாதியைப பறற. யுததகாண்டேஷடாதமே, "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா। விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" (ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷடதததமஸ்யாபயம்மயா। விபீஷணோவாஸுக்ரீவ யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம) விவரணம - (தவிதாபஜ்யேய மிதயாதி) யுததகாண்டே ஷடத்ரிம்ஶே, "த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித்। ஏஷ மே ஸஹஜோ தோஷஸ் ஸ்வபாவோ துரதிக்ரமஃ" (தவிதாபஜயேயமபயேவம நநமேயாதுகஸ்யசித் । ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸவபாவோதுரதிகரமஃ.) அனுக்ரம் - "க்ருதாஹ்நிகத்ருதே ந" (ஆகயாஹ்நிமமததேவ) எனனுமபடி யொருநீராககலகரும். யுததகாணடே ஏகோநவிம்ஶே விபீஷணம் ப்ரதிராமஃ, "வதஸ்வா நுயிதேந் நம் தோபநாஹரா ஏவ ஸ்வஶிவ। க்ருதாஹ்நிகத்ருதே நாராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்." (வசஸாஸாநதவயிதவைநம்லோசநாப்யாம்பிபநிவ । ஆக்யாஹ்நிமமததவேநராக்ஷஸாநாமபலாபலம்.) இநத ஶ்லோகததுக்கு பாவம் (இளையபெருமாளிதயாதி.) தவதீயாநாம என்னுதே "ராக்ஷஸாநாம்" (ராக்ஷஸாநாம்) எனறதுககுபாவம் (இவனையிதயாதி) பரயோஜநாநதர பராநயப்ரயோஜநபரதவேந பாவாநதரம (இததிருவாயமொழியி லிதயாதி) இததாலயதோபகரமம் நிகமநமும் ஸூசிதம.

அநுகூலாககு பவ்யனான நிலைதனனிலே ப்ரதிகூலாககுக கிடடவரியனாயிருககுமெனனுமததை ஸதிருஷ்டாநதமாக வருளிசசெயயாநினறுகொணடு ஶபதார்ததமருளிச்செயகிறார் (ஆஜாநநுமிதயாதி) "புகலுமரியன, பொருவலனை" எனற பததவயமும "அகலிலகலும" அணுகிலணுகும்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞாதார்த தோபபாதகபரம். பஙகளம - கூளககூடடம. அஸாரமெனறபடி. (பஙகளததைக்கொடுததுவிடடானிறே) ஆகையாலே (உகவாதாாககுக கிடடவரியனாயிருககும) என்றபடி. உகததுககுதாஹரணம (யதாகருஷணௌசேதயாதி) உதயோகபாவணி ஏகோநபஞசாஶே த்ருதராஷ்டரம பரதிஸஞ்ஜய:, "யத்ர க்ருஷ்ணஶ்ச க்ருஷ்ணாஶ்வத்தாமாவம்ஸாதி நவாஹி நாநாஜ்யநுததும் ஶக்தம்" (யதாக்ருஷணௌசகருஷணாசஸதயபாமாசபாமினீ।நசாபிமன்யூர்நயமோ

தநஞ்சயம்பீஜகமத:) என்கிறதைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார் (புத்ரர்களுக்குமித்யாதி) யமௌ - நகுலஸஹதேவௌ. அவர்களும்புத்ரஸமானத்வாத் புத்ரர்களென்கிறது.

இளைப்பென்று - ச்ரமமாய், தத்கார்யமான விச்சேதத்தை லக்ஷிக்கிறது. காலம்ஸாவதியாயோ - ஒழிகிறகாலம் ஸாவதியாயிருக்கிறதோ. படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - அவகாஹித்து.

அகலிலகலுமித்யாரப்ய, அவன்புகழ்பாடிப்பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்து இளைப்பிலமித்யந்வய:.. ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை
யடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்
மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத்
துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே.

ஆறாயிரப்படி.

(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸமஸ்தது:க்கங்களையு மித்திருவாய்மொழிதானே யுடைந்தோடும்படி பண்ணுமென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அனந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக ஸாம்ஸாரிக மஹாவ்யாதிநிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

வண்டு - வண்டுகள். குடைந்து - புக்கு. உண்ணும் - மதுவையுண்கிற. துழாய் - திருத்துழாயை. முடியானை - திருமுடியிலேயுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. அடைந்த - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்சேர்ந்த. தென் - பரமோதாரரான. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய. மிடைந்த - நெருங்கின. சொல் - சொல்லின. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திப்பத்து. நோய்களை - அஹங்காரார்த்தகாமங்களின் செயல்களாகிறமஹாவ்யாதிகளை. உடைந்து - உருக்குலைந்து. ஓடுவிக்கும்-சடக்கெனப்போம்படிபண்ணும். இதுகலிவிருத்தம்.. ....*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிதானே யிதுகற்றவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை யுன்மூலிதமாக்குமென்கிறார்.

(குடைந்தித்யாதி) மதுபானம்பண்ணவிழுந்த வண்டுகளானவை பெருங்கடலிலே யிழிந்தாரைப்போலே யுள்ளேயுள்ளே யிடங்கொண்டு

புஜியாநிற்குமத்தனைபோக்கி, மதுவற்றிக் கைவாங்கவொண்ணாதபடியிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதமாயிருக்கிற திருவபிஷேகத்தையுடையவனைக்கவிபாடிற்று. (அடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்) அம்மதுவிலேபடிந்தவண்டுகள் விடமாட்டாதாற்போலே, பகவத்விஷயத்தை விடமாட்டாத வாழ்வாராயிற்றருளிச்செய்தார்.

(மிடைந்தசொற்றொடை) அநுபவஜநிதப்ரீதியாலேபிறந்தவையாயிருக்கச்செய்தேயும், சொற்களதாம் "நாமிதுக்குத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணும்" என்று, "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்" என்று மேல்விழுந்தன. ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையு மப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமென்கைக்கடியான பாபங்களோடிப்போம். (நோய்களையுடைந்தோடுவிக்கும்) இவனைவிட்டுப்போம்போதும் திரளப்போகப்பெறாது, "வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும் நமன்றமர்கள்ளர்போல்" என்கிறபடியே - இருவரொருவழிபோகப்பெறார்கள். இப்பாபங்களாஸ்ரயாந்தரத்திற் கிடந்தாலும் மறுமுடடுப்பெறாதபடியுடைந்தோடும்.

முதற்பாட்டில், கேவலரைநிந்தித்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், அநந்யப்ரயோஜநர் திறத்திலிருக்கும்படியைச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில், இவ்விரண்டுகோடியிலும் நீரானென்ன, உன்னையநுபவியாநிற்க விரோதிகழிந்தவன் நானென்றார்; நாலாம்பாட்டில் என்னை யிவ்வளவாகப்புகுர நிறுத்தினவனை யென்னஹேதுவாலே விடுவதென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிடுமன்றன்றோ! நானவனைவிடுவதென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், அவன்றான்விடிலோவென்ன, அவன்போகை யிசையேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், நீர்தாம விடிலோவென்ன, அவனென்னைப் போகவொட்டானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், இந்நாள்வரைப்போகவிட்டிலனோவென்ன, நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாகப்பற்றினவென்னை இனியவனாலும் விடவொண்ணாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், இப்ரஸங்கந்தானென், ஒருநீராகக்கலந்தவை யொருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை ஸர்வகாலமுமநுபவித்து ஸாம்யமுடையேனல்லேனென்றார்; இத்திருவாய்மொழியையப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லித்தலைக்கட்டினார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (குடைந்தித்யாதி) உபமூலிதமாகவும் - வேறோடேபோகவும்.

"வண்டு" என்றது - ஜாதயேகவசநம். "குடைந்த" என்றதுகர்த்தம் (உள்ளேயுள்ளேயிடங்கொண்டென்று) "உண்ணும்" என்கிற வர்த்தமானார்த்தம் (கைவாங்கவொண்ணாதபடியென்றது) அடைந்த - விடமாட்டாத. அடை

கை - விடமாட்டாமை. பதச்சேர்த்திக்கு பாவம் (அம்மதுவிலேயித்யாதி) படிந்த - அவகாஹிதத.

நெருங்கினசொல்லென்றதுககுபாவம (அநுபவஜநிதேதயாதி) மிடைந்த- நெருங்கின. சொற்றொடையாயிரம் - பயதஸநதாப்பங்களையுடைய வாயிரம்.

" நோயகளை " என்றதுக்கு (பாபங்களையென்றது) காரணே காரயோப சாரத்தாலே. நோய - க்ஷுதரபுருஷாரதருசி. " உடைநது " என்றதுக்கர்த்தத வயம் - சிதறியென்னுதல், உருமாய்ந்தென்னுதல். உருமாயகை - கார்யாக்ஷமதவம். முந்தினவர்த்தம் (இவளைவிட்டிதயாதி) உகததுககு பரமாணம் (வள்ளலே யித்யாதி) திருமொழி. பரமோதாரனே, உனனடியார்க்கு யமபடா கள்ளாபோலே மறைந்தனரே வர்ததிப்பதெனறபடி. " உடைந்து " என்றதுககு - உருமாயந்தெனறு அர்ததாநதரம் (இப்பாபங்களிதயாதி) மறுமுட்டுப்பெறுதபடியாவது- வேறேரிடத்திலே போறைும் விநியோகயோக்யமன்றிககேயிருக்கை. அதாவது- " விஷ்ணு:வாபவ்யபோஹதி " (தவிஷ்ந்த:பாபகருதயாம்) என்கிறபடியே ய சஸ்பிளந்தேறிடிலும் காரயக்ஷமமன்றிககே யொழியுமென்றபடி. ஓடுவிக்கும்-சட க்கெனப்போம்படி பணணும்.

வணடுகுடைந்துணணுமென்று தொடஙகி, இபபத்து நோய்களை யுடைந் தோடுவிக்குமிதயந்வய: ... . *

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பிறவித்துயரற.)

𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌗𑌦𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌧𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌹𑍇𑌤𑍁𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌪𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌭𑍂-
𑌤𑍇𑌃। 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌹𑌰𑌯𑌶𑌸𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇॥ (அ)

(ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோ:) மறவியையின்றி மனததுவைப்பாரோ - ஸத்துக்களுடைய சித்தாகர்ஷணததிலே ப்ரவீணனுமாய் ; (அகதமணிநிதே:) வைப்பா மருந்தாமித்யாதி - தன்னை ப்ராபிககைக்கு விரோதியான பாபததைப்போக்குமவனாய்; (நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய) தூயவமுதை - ஸதாஸேவ்யமான வம்ருதமுமாய் ; (த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனே - தனனை விடுகைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய , (ப்ரஹ்வபக்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய் ; (ஸ்வீயஜீவாஸுபூதே:) எனனுளிரானெனில பின்னையானெட்டுவேனே - " விடுவேன " எனறும் விடவொண்ணுதபடியான வநுபவததையுடையனுமாய் , (தயாகாகாங்க்ஷாநிரோதத:) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - " விடவேணும் " என்கிறவிச்சைககு நிரோதகனுமாய் ; (ஸ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய) எனனுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விககத் தானுமகில்லான் - ஆஸ்ரிதருடைய மநஸ்ஸைத் தன்னிடததினின்றும் விடுவிக்கத்தான் நிதயாஸக்தனுமாய ; (ஸவாதமஸ்லிஷ்டஸ்ய) அமரததழுவிற நினியகனுமோ - ஒருவராலும் பிரிக்கவொண்ணுதபடி தம்மோடே யொரு நீராகக்கலந்து நிறகுமவனாய்; (காயச்ச்ரமஹரயஸஸ:) நிகரிலவன்புகழபாடியிளைப்பிலம் - தன்னைஸ்துதிககிற

பேர்களுடைய இளைப்பைப போககவல்ல கலயாணகுணங்களை யுடையனுமா யிரு ககிற வெமபெருமானுடைய பஜநம ஸ்வருபமாயிருககுமென்று "பிறவித்துயர ற" எனகிறதஸகததிலே யாழ்வாா பரதிபாதிததருளினானெனகிறா .... (அ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பிறவியற்றுநீளவிசுமபிற்பேரின்பமுயககுந்
திறமளிக்குஞ்சீலத்திருமால் - அறவினியன்
பற்றுமவாகவெனறுபகாமாறன்பாதமே
யுற்றதுணையென்றுளமேயோடு. (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (பிறவியறறுநீளவிசுமபில்) இதில், ஆஸ்ரயண ரஸயதை யைபபேசின பாசுரததை யநுவதித தருளிசசெயகிறா. அதெங்ஙனேயென்னில, ஆராதநததி லல்பஸந்துஷ்டதையாலே யிவனுககுச செயயவேண்டுவது பணியில் லையேயாகிலும், உள்ளது தேவையாயிருககுமனறு ஆஸ்ரயணங்கூடாதி' என்ன, ஸ்மாததவயவிஷய ஸாரஸ்யததாலே பலதஸையிறபோலே ஆஸ்ரயணதஸையே பிடிததும ரஸிககும் விஷயமாகையாலே, அபிமதவிஷயததில் பரிமாறறமபோலே ஆஸ்ரயணமதயநதம ஸரஸமாயிருககுமெனகிற பிறவிததுயரிலாதததததை "பிற வியற்று" இதயாதியாலே யருளிச்செயகிறானெனகை.

(பிறவியறறுநீளவிசும்பில் பேரினபமுய்ககுந திறமளிககுமசீலத்திருமால்) ஜநமஸமபநதமறறு நிரதிஸயபோகயமான பரமாகாஸததிலே நிரதிஸயாநநதத் தை யநுபவிககும்படி யநுகரஹிக்கும் ஸவபாவனான ஸ்ரீயஃபதியானவன. "தரு மவருமபயனுய திருமகளார்தனிககேளவன்" எனறததை யநுபாஷித தருளினப டி. ஏவமவிதனானவன (அறவினியனபறறுமவாகவெனறு) மிகவும் ஸரஸனாயிரு ச்கும ஆஸ்ரயிககு மவர்களுககென்று. "எபபாலயவாககும் நலத்தாலுயர்நதுயா நதபபாலவன" "தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி யெனமாயப்பிறவி மயாவறுததே னே" என்னுமததையுமடியொறறி யருளிசசெயதபடி. மறறுமவனுடைய போக் யதையை முகாநதரததாலே "ஆழிபபடையநதனனை" எனறும, "ஒணசுடர்க கறறையை" என்றும், "விடுவேனோஎனவிளககை" என்றும், "பினனும்விராய் மலர்ததுழாயவேயநதமுடியன" எனறும், "பினனை நெடுமபணைததோள்மகிழ்ப பீடுடைமுனனையமரா முழுமுதல்" எனறருளிச்செயதவையு மிவாககுவிவக்ஷிதம (அறவினியன்பறறுமவர்கவெனறு பகர் மாறனபாதமே யுறறதுணையெனறுளமே யோடு) இபபடி யாஸ்ரயிபபாககு "ஸு-ஸெவ்வைா-ஸா-ெஹாாஃ" (கு ணைர்விருசேராமஃ) எனனுமபடி நிரதிஸயபோகயனா யிருககு மென்று இததிரு வாயமொழிமுகேந வருளிசசெயயு மாழ்வார் திருவடிகளே ப்ராப்தமான துணை யெனறு நெஞ்சே ஸீக்ரகதியாயச்செனறு பறறு. முநதுறறநெஞ்சாய் அங்கே ப ற்றும்படி ஓடு...*

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி - எ—பாட்டு - எஎ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஓடும்புள் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஓடும்புள்) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய திவ்யைஶ்வர்யஞ் சொல்லுகிறது.................. ....*

பன்னீராயிரப்படி

எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வேஶ்வரன், நிர்த்தோஷரான நித்யாஶ்ரிதரோபாதியினறாஶ்ரயிக்கிற நிகிலாஶ்ரிதருடைய லீலாவிபூதி ஸம்பந்தமடியான செவ்வைக்கேட்டைப்பார்த்து வைஷம்ய ப்ரதிபத்திபண்ணாதே, அவர்கள் செவ்வைக்கேட்டைச் செவ்வையாம்படி தன்னையொக்க இட்டுச்சேரும்படியான ஆர்ஜவகுணத்தை யருளிச்செய்வதாக, அதற்கு ப்ரதமபாவியான நித்யபுருஷ ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரகாரத்தையும், நிகிலாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான அவதாரவைலக்ஷண்யத்தையும், உபயவிபூதி ஸாதாரணமான அர்ச்சாவதாரஸ்திதியையும், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், அந்தஸம்ஶ்லேஷத்துக்கெல்லையான ஸ்வஸம்ஶ்லேஷத்தையும், இது ஸகலஸம்ஶ்லேஷஸாதாரணமென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதா நினைவே தன்னினைவாம்படி கலக்குமென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதஸங்கமடியான அவதாரத்துக்கு ஸங்கையில்லையென்னுமிடத்தையும், அவதாரங்கள் ஆஶ்ரிதாநுபாவ்யமான அஸாதாரண சிஹ்நயுக்தங்களென்னுமிடத்தையும், ஏவம்விதஸ்வபாவன் வேதைகஸமதிகம்யனென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, ஆஶ்ரிதார்த்தமான வவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார்.............. ... .*

ஈடு

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிஶயபோக்யனென்றார், இதில், அவனுடைய வார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறார். ஸௌலப்யமாவதென், ஆர்ஜவமாவதென்னென்னில்; ஸௌலப்யமாவது-ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாகவுடையவன், அங்குநின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநர் நின்றவிடத்தே வந்தவதரித்தெளியனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது - இப்படிதாழவிட்டால், “சிறியாரளவில் நம்மைத்தாழவிட்டோமே!” என்று தன்திருவுள்ளத்திலுமின்றிக்கேயிருக்கை. இனி, ஆர்ஜவகுணமாவது - இப்படிபொருந்

திறைல், நினைவும் சொலவும் செயலு மொருபடிப்பட்டிராதே பலவகைப் பட்ட சேதநரோடு தான் பரிமாறுமிடததில், அவாகளபோனவழி தனக குவழியாம்படி தானவாகளுக்குச செவ்வியனுயப்பரிமாறுகை. “ குண வான” என்று- ஸௌஶீலயகுணத்தைச சொலலாநிற்கசசெயதே, “ ருஜுः ” என்று ஆாஜவகுணத்தைபபிரிய வருளிசசெயதாரிறே.

“ இததிருவாயமொழிதான் - ஸாவேஶ்வரனுடைய வைஶ்வர்யத்தைசசொலலுகிறது ” எனபாருமுண்டு; அனறிககே, “ ஈஶ்வரதவலக்ஷணம் சொல்லுகிறது ” என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, “ கீழே, ‘ பாடியிளைப்பிலம ’ என்றூர், அப்படியே பாடியநுபவிககிறூர் ” என்பாருமுண்டு, “ ஆாஜவகுணம சொல்லுகிறது ” என்று படடாருளிசசெய்யுமபடி. பத்தர், முககா, நித்யர் என்று - சேதநாக்கொருதைாவித்யமுண்டிறே; த்ரிவிதசேதநரோடும் பரிமாறுமிடத்தில, அவர்கள் தன்னினைவிலேவருமபடிபண்ணுகையன்றிக்கே, நீரோருமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைபபோலே தன்னை யவர்களுககிடாகவமைத்துப் பரிமாறும் என்னுமவவழியாலே யிவனுடைய வார்ஜவகுணம் சொலலுகிறூர் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஓடுமபுள்ப்ரவேஶே, கீழ்றறிருவாயமொழியிலே நிரதிஶயபோக்யனென்றூர்; இபபடி போகயனைதனனை யநுபவிக்குமபோது போகதாககளளவில் தனனையமைததநுப்பவிப்பிககுமெனகிற இததிருவாயமொழியிலே யெனறுஸஙகதி. “புள்ளேறியோடும” “ தணடுழாயசூடும் ” “ நீர்புரைவண்ணன ” இதயாதியைபபற்ற (ஆாஜவகுணஞ்சொலலுகிறுனெனறது)

பததுடையடியவரிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று, வளவேழுலகிலேஸௌஶீல்யஞ்சொல்லிறறு, இஙகே யாாஜவகுணஞ்சொலலுகிறது; இவறறுககுபேதமேதென்ன (ஸௌலபயமாவதித்யாதி) கலவிருககையாக-ஓலககமாக. ஶீலமாவது- மஹதோமநதைஸ்ஸஹநீரநதரேண ஸமஶ்லேஷம. அதுதான நெஞ்சிலுமினறிககேயிருககை - ஸௌஶீலயம். யதவா, மநதாகளோடே புரையறககலக்கை - ஶீலம். அது ஸவயம்ப்ரயோஜநமாயிருககை - ஸௌஶீல்யமெனனுதல. ஆாஜவமாவது- கரணதரயைகரூப்யமேயாகிலும, ஆஶ்ரிதருடைய செவவைக்கேடே தனக்கு செவவையாயிருககையெனறு ஸௌஶீல்யததிலிதுக்கு பேதங்கணடுகொளவது. ஸௌஶீல்யததுககு மாாஜவத்துக்கும் பேதமுண்டெனகிறதுககு ஆளவநதாா ஸ்ரீஸூக்தியை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறூ (குணவானித்யாதி) குணவானென்றது - குணவிஶேஷஸஹபடிதமாகையாலும், ஸாமாந்யகுணமாகக்கொள்ளுமளவில “ ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிः ” (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிः) என்றததோடு புநருக்தமாகையாலும், குண்யதஇதி - குணः என்கிற வ்யுதபத்தி பௌஷ்கல்யத்தாலும், ஸௌஶீல்யபரமாககடவது. குண்யதே-அப்யஸ்யதே. “ குணஸ்த்வாவ்ருத்திஶப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு ” (குணஸ்த்வாவருத்திஶப்தாதிஜயேநதரியாமுக்யதந்துஷு) இத்யமரः.

நிர்வாஹாந்தரங்கள (இத்திருவாயமொழியித்யாதி) " கண்ணுவான " இ த்யாதியைப்பற்ற (ஐஶ்வர்யத்தையென்றது) ஐஶ்வர்யமென்றது - ஈஶ்வரத்வமாய, பரத்வமென்றபடி. " சங்குசக்கரம் " " ஓடும்புள் " இத்யாதியைப்பற்ற (லக்ஷணமென்றது) " சீகற்பன " என்றதைப்பற்ற (பாடியநுபவிக்கிருரென்றது) " நீர்புரைவண்ணன " இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணமென்றது) பட்டர் நிர்வாஹவிவரணம (பத்தரித்யாதி).... ... .*

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஓடும்புள்ளேறிச், சூடுந்தண்டுழாய
நீடுநின்றவை, யாடுமம்மானே.

ஆருயிரப்படி.

அதில முதற்பாட்டில, திருநாட்டிலைஶ்வர்யஞ்சொல்லுகிறது.......*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், நித்யரோடு பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்கிருர்.

அமமான - நிருபாதிகஸ்வாமியானவன. புள்ளேறி - பெரியதிருவடி நினைவுக்கீடாகவவனை மேறகொண்டு. ஓடும - உலாவும. தண - ஶ்ரமஹரமான. துழாய் - திருததுழாயை. சூடும-செவவிகுலையாமல் தனதிவயாவயவங்களிலே சூடும. இப்படி நீடுநினறவை-காலததநவமுள்ளதனையும் நிலைநிறகிற நித்யவஸதுககளோடே. ஆடும் - பரிமாறும.

நெடுங்காலமவறறோடேநினறு பரிமாறும் என்று - " புளளு, துழாய " என்று ப்ரஸ்துததததைச சொல்லிறருகவுமாம. அங்குததை திர்யகஸ்ததாவர ஜங்கம் கர்மநிபந்தநமல்லாமையாலே யீஶ்வரேச்சாதீநமென்று கருதது... .... *

ஈடு-முதற்பாட்டு.

நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடே செவ்வியனையப் பரிமாறுமபடிசொல்லுகிறது ; அவர்களுக்குச செவ்வைககேடில்லையிறே, அவர்களபலராய் ருசிபேதமுண்டாறைல அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறவே அங்குமா ர்ஜவகுணமேறுமிறே.

(ஓடும்புள்ளேறி) புள்ளேறியோடும். பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்கும். மஹிஷிககு ஸ்தநபரி ரம்பணம்போலே, தன்னைமேற்கொண்டு நடத்துமது அபேக்ஷிதமாயிருக்குமிறே வாஹநத்துக்கு ; பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமதுதான் அவ்விபூதியிலுள்ளார்

க்குக காட்டிகொடுக்கைக்கும், அவனுடைய ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவுமா யிருக்குமிறே. [ஃவதநீ ஸூஜாகிணாஜூமெஸாஹிநா] (த்வதநகரிஸமமாத் தகிணுங்கமேஸாபிநா) காமிநியானவனுக்கு போக சிஹ்நஙகள தாரகமா மோபாதி, திருவடிகளுறுத்துகையால் வந்ததழுமபிவனுக்கு தாரகமாயி ருக்குமிறே. (சூடுந்தண்டுழாய) " இப்போதே பறித்துத திருக்குழவி லே வளையமாகவையாதொழியில செவ்வியழியும " என்னுமளவிலே அ ப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலேவைக்கும. இதுக்கு சைதந்ய முண் டோவெனனில்; " ஸிநூமெயஜூஷுகாமெஸஹு " (சிநமயைஸ்ஸ்வப்ர காஸைஸ்ச) என்னககடவதிறே. சிலசேதநர் புள்ளாயும் துழாயாயும அ ங்குததைக குறுபபாயவாத்திககிறபடியிறே. விரோதிசைதநயமேகழிந்த து; ராஜஸந்நிதியில வாததிப்பார் கூனர் குறளராயவாததிகருமோபாதியி றே. காமநிபந்தநமாக பரிகரஹித்த ஶரீரங்களுமனறே, இசசையாலே ப ரிக்ரஹிக்கிறவித்தனையிறே. இவ்விபூதியில திரயகஸ்த்தாவரஙகளாமவை கர்மத்தாலேயாயிருக்கும், அங்குஸ்வேச்சாதீநமாயிருக்கும் பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்கள். ஸமஸாரிகளுக்கனறோ ருசிபேதமும செவவைககேடுமுள்ள து; நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமொனறுகையாலேருசிபேதமுமிலலை, செ வ்வைககேடுமிலலையே; அவர்களுடன் செவவையனுயப் பரிமாறுகையா வதென்னென்னில்; எலலார்க்கும் விஷயமொன்றேயாகிலும் அவ்விஷ யந்தன்னில வருத்திபேதத்தாலே ருசிபேதமுண்டாம். (நீடுநின்று) கர் மாநுகூலமாகிலிறே அநித்யமாவது, ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாறறமா கையாலே யிதுதான நித்யமா யிருக்கும். அவனுககிவாகளை யொழியச் செல்லாது, இவாகளுககவனை யொழியசசெலலாது. (அவை) "புள்" என்றும, " துழாய " என்றுமசொலலுகைடாலே " அவை " எனகிற து. (ஆடும்) அவற்றோடே பரிமாறும் என்னுதே, அவை யாடுமென் கிறது - ஸாவேஶ்வரனுக கவாகளோடேயணையுமது, விடாயர்மடுவிலே புககாடினறபோலே யிருககையாலே. (அமமானே) நிதயஸூரிகளோடு நித்யஸம்ஸாரிகளோடு வாசியறுமபடி ஸாவாதிகனயிருந்துவைத்து, இ ப்படிபரிமாறும்..

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஓடும்புள்ளிதயாதி) பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரி கை (நித்யவிபூதியிலித்யாதி) சநதாநுவர்ததிகளானவர்களுக்குசசெவ்வைககேடி ல்லையே, அவர்களுடன் ருஜுவாய்ப பரிமாறுகையாவதெனனென்ன (அவர்களுக் கிதயாதி) இந்தஶங்கோததரங்கள் - " மேலேஸமஸாரிகளுக்கன்றோ " இதயாதி வாக்யததிலே ஸ்பஷ்டங்கள். செவவைக்கேடு - அநார்ஜவம்.

" புள்ளேறியோடும் " என்றதிலாஜவமேதென்னில் ; திருவடி " இப்போதடியேனை மேற்கொள்ளவேணும் " என்றாததிதால், " வேண்டா " என்றுதே மேற்கொளளுகை - ஆர்ஜவமிறே.

வாஹநத்துக்குவஹிக்கை து:கரூபமன்றே, அதபேக்ஷிதமாமோவென்ன (மஹிஷிககித்யாதி) பரிரம்பணம் - ஆலிங்கநம். தன்னைமேற்கொண்டு - தனமேலேயிருந்து. திருவடியைமேற்கொள்ளுகிறது அவனபேக்ஷைக்காகவோ, நித்யஸூரிகளுக்குககாட்சிகொடுக்கைக்கன்றேவென்ன (பெரியதிருவடியையித்யாதி) ஸதபரிரமபணம்போலே போக்யமாமளவன்றிககே, நகவ்ரணம்போலே தாரகமுமா யலங்காரமுமாமெனகிறார் (த்வதங்கரீத்யாதி) " ஊாஸஷ்வோ " (தாஸஸ்ஸகா) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரரத்நே. இதுககாத்தம் (காமிநியித்யாதி) " போகசிஹ்நங்கள் தாரகம் " என்றவிடத்திலே, " [illegible] " (அங்கபீடிகநஸதநாநதரோகாநதத்ததமபலாங்கக்ஷதம் । ஆவ்ருஞேதிவிவ்ருஞேதிவீக்ஷதேகருசரலபதமிவநிாத்தநோதநம்) என்றதநுஸநதேயம தழுமபு - காய்பபு.

இதார்ஜவமானபடியைக்காட்டுகிறார். (இப்போதேயித்யாதி) (செவ்விய ழியுமிதி) விஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாதிதிபாவ:. (இதுககு சைதந்யமுண்டோவென்னில) அசேதநமானவிதுககு " சூடவேணும் " என்னுமபேக்ஷயுண்டோவென்னில் பௌஷ்கரஸம்ஹிதாயாம், " [illegible] । [illegible] " (ஸ்ரக்வஸ்தாராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: । சின்மயை ஸ்வபரகாஸைஸ்ச அந்யோநயருசிரஞ்ஜகை:) இவைகள நித்யஸூரிகளாகில் தியகஸ்தாவரஙகளாகைககடியேதென்ன (சிலசேதநரித்யாதி) பரமாணததில ஸ காதிக்ரஹணம்-துழாய்முதலானவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். ஸ்தாவரத்யவஸ்தையைபஜித்தால் சைதந்யம் நிஸ்சேஷமாகப்போகாதோ, அபேக்ஷைகூடுமோவென்ன (விரோதீத்யாதி) விரோதி சைதநயமாவது - ஈஸ்வரனுக்குபபிராட்டியேடுண்டான போகவிரோதியாய், பும்ஸ்த்வாபிமாநரூபமான சைதநயமென்றபடி விரோதிசைதநயம்போய், மற்றசைதந்யத்தோடே வர்த்திககிறதுககுதருஷ்டாந்தம் (ராஜஸந்நிதியிலித்யாதி) ராஜலீலாபாத்ரதையாலே குபஜாதிபாவமுததேஸ்யமாயிருககிறதிறேயென்றபடி. கூனகுறளா - குப்ஜாவாமநாஸ்ச. விரோதிசைதந்யங்கழிந்த போகரூபமான சைதந்யங்கிடக்கக்கூடுமோவென்ன (காமிபாதேத்யாதி) " [illegible] । [illegible] " (வாசிகை:பக்ஷிம்ருகதாம் மாநஸைரந்த்யஜாதிதாம் । ஸரீரஜை:கர்மதோஷைர்யாதிஸத்தாவரதாம்நர:) என்றிருக்க, இச்சையாலே பரிகரஹிககக்கூடுமோவென்ன (இவ்விபூதியிலித்யாதி)

" அவர்களுக்குச்செவவைககேடிக்கு " இத்யாத்யவதாரிகாவாக்யவிவரணம் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) வருததிபேதத்தாலே - ஈஸ்வரகல்பிதமான வ்ருததிபேதத்தாலேயென்றபடி. வ்ருத்தி: - கைங்கர்யம்.

பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யத்வம் கதமித்யாஶங்க்யாம், விபக்ஷபாதகயுக்திமபக்ஷஸாதகயுக்திஞ்சாஹ (காமாநுகூலேத்யாதிவாக்யத்வயேந) காமாநுகூலமென்றது - காமஜநயமென்றபடி. பகவதோ நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரத்வாத், சேதநஸ்ய தேஶாந்தரே காலாந்தரே கஸ்மிம்ஶ்சித்விஷயே ராகஸம்பவாச்ச விப்ரயோகஸம்பவாஶங்காயாம்ஸத்யாம், "𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍" (அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத் அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்) இதிஸூத்ரந்யாய மவலம்ப்யோத்தரமாஹ (அவனுக்கிவர்களையொழியவித்யாதி வாக்யத்வயேந) "𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂" (பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யதாயாம் ஹேதுத்ரயம்) இதிசவக்ஷ்யதி, "𑌨 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾, 𑌨 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" (நசோச்சிந்நகர்மபந்தஸ்யா ஸங்குசிதஜ்ஞாநஸ்யபரப்ரஹ்மாநுபவைக ஸ்வபாவஸ்யததேகப்ரியஸ்யாநவதிகாதிஶயாநந்தம ப்ரஹ்மாநுபவதோந்யாபேக்ஷாதத்தர்த்தாரம்பாத்யஸம்பவாத் புநராவ்ருத்திஶங்கா, நசபரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்போத்யாத்த ப்ரியம்ஜ்ஞாநிநம் லப்த்வாகதாசிதாவர்த்தயிஷ்யதி) என்கிறபாஷ்யத்

நித்யஸூரிகளைப்பின்னை "அவை" என்கிறபடியெங்ஙனேயென்ன, லோகத்ருஷ்டஸாஜாத்யத்தாலே யவைபோலே வ்யவஹரிக்கக்குறையில்லையென்கிறார் (புள்ளென்றுமித்யாதி) பரமஸாம்யாபந்நை ஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹவாத்தத இத்யேதத்கதமாஜவக்குஞ்ஞேப வேதித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி) பகவத்ஸ்வரூபாபேக்ஷயாநிஹீநத்வேஸமஸாரிணும் ஸூரீணுஞ்சவிஶேஷோநேதிபாவ:. (ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து) இப்படியிருக்கிறவன நியமிக்கவிறேயடுப்பது, தச்சநதாநுவ்ருத்திபண்ணக்கூடாதிறே.

அம்மானையவைத்து, புள்ளேறியோடும்; தண்டுழாயகுடும், நீடுநின்றவை யாடும் என்றநவயம். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

அம்மானாயப்பின்னு, மெம்மாண்புமானான்
வெம்மாவாயகீண்ட, செம்மாகண்ணனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அம்மானாய்) நித்யஸித்தமான அந்தவைஶ்வர்யத்தின்மேலே அஸங்க்யேயதிவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையவனானென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லீலாவிபூதியி லாஸ்ரிதஸமஸ்லேஷார்த்தமான வவதார வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம்மானாய்-ஸர்வஸ்மாதபரனான ஸ்வாமியுமாயவைதது. ஆஸ்ரிதாரத்தமாக வெம் - வெவவிய. மா - குதிரையை. வாய - வாயை. கீணட - பிளநத. செம்-சிவநத. மா - பெரிய. கண்ணன் - கணணையுடையகருஷ்ணன. பினனும் - அவவள வன்றியே பின்னையும். எம்மாண்பும - எலலாமாட்சிமையயுமுடையவன. ஆனான்-ஆனான்.

எவ்வவதாரங்களி லழகுமுடையனானெனறபடி. அன்றியே, கருஷ்ணவதாரந்தன்னிலேயாய், மாட்சிமையென்று - தாஸரீயசேஷடிதங்களாகவுமாம ..

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டு, நித்யவிபூதியில் நின்றும்வந்தவதரிதது விரோதிகளைப்போக்கி ஸம்ஸாரிகளுடன் செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படி சொல்லுகிறது.

(அம்மானாய்) இப்படி ஸாவாதிகனாயிருந்துவைதது. (வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணன் பின்னு மெமமாண்புமானான்) வெவ்விதானமாவுண்டு - கேசி. அதினுடையவாயைக்கிழித்துபபொகட்ட. கேசி, வாயை அங்காந்துகொண்டுவந்து தோற்றினபோதுகணட ஸ்ரீநாரதபகவான் “ ஜகத்ஸ்திதம் ” (ஜகதஸ்தமிதம்) என்று கூப்பிட்டுககொண்டு வந்து விழுந்தானிறே அவனுக்கு தத்காலத்திற்பிறந்த பயம் ; அவன்பட்டுப்போகச்செய்தேயும, ஸ்ம்ருதிஸமயததிலே அஞ்சுகிறாரிவா. (செம்மாகண்ணனே) விரோதிபோகையாலவந்த ப்ரீதியாலே சிவந்துமலர்ந்த திருக்கண்களையுடைய க்ருஷ்ணன். (பினனு மெமமாணபுமானான்) அவ்வவதாரத்திலே பர்யவஸிக்கையனறிககே, அதுககுமேலே யநேகாவதாரஙகளைப்பண்ணினான். “ பஹுதா ” (பஹுதா) என்கிறபடியே. மாண்பென்று - அழகு. பரதவத்திலும் மநுஷ்யத்வேபரத்வததால்வநத வழகைச்சொல்லுகிறது ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (அம்மானாயித்யாதி) (இபபாட்டித்யாதி) தைதயபீடிதர்களான தேவர்களும்வந்து, தாஙகளுங்கூடக்க நின்றுசர்த்திபண்ணிப் போம்பூமியிலே “ பிறக்கவேணும் ” என்ன, அபபடியேபிறக்கை = ஆர்ஜவமிறே; அவதரித்தபின்பு, ஸம்ஸாரிகளுடைய சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணினதுககோ ரெல்லையில்லையிறே,

(வெம்மாவிதி) அத்ர. மா - சதுஷ்பாத. ஆததாத், கேசிநம்வததி. நிகண்டு - "மாவேகருமையுமபெருமையுநிறமு | மேவியநாற்காலுடையவும்வண்டும் | பூவுடைததிருவுநறையுமபொருநதும." வெம்மை - கௌரயம். ததுபபாதயதி (கேசிவாயையிதி) அங்காநதுகொண்டு - திறந்துகொண்டு. நாரதாதபி பராங்முஸாயஸய விஶேஷநதாஸயதி (அவனுக்குததகாலததிலித்யாதிநா) (அவன்பட்டுபபோகசசெயததே) வெம்மினதாதபாயம. பட்டு - செதது. (செமமாலிதி) அத்ர, மா - மஹத்தா.

"மாணபு" இதயஸ்யவாசநிகாரத்தமாஹ (மாண்பென்றழகிதி) "தஜ்ஜுணஸாரத்வாததத்வயபதேஶ:" (ததகுணஸாரத்வாதததவயபதேஶ:) இதியாயேநவிகரஹா உச்யந்தஇதிபாவ:. அவதாரததுக்கழகு - மநுஷயதவேமரத்வம. அம்மானாயிருநதுவைததுப்பின்னு மெம்மாணபுமானான இதயேதத்தருதிநிதாயாஹ (பரதவததிலுமிதி) மநுஷ்யதவஇத்யாதி "அம்மான்" என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரததாலே (மநுஷ்யதவேபரதவத்தாலென்கிறது) அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்வாதிகளாலேவநதபரதவம் ஸௌலப்யாதிகளோடே கூடியிருக்கையாலே, அதிலுமிதவிஞசியிருக்குமிறே.

அம்மானாயவெம்மாவாய கீணடசெம்மாகண்ணன், பினனுமெம்மாண்புமானான் என்றநவயம. .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

கண்ணாவானென்று, மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர்வெற்பனே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணாவான) அந்தவைஸ்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்களுக்கு மிந்தலோகத்திலுள்ள வரத்மாககளுக்குமொகக த்ருஷ்டிபூதனாய்க் கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலேநிற்கையாகிற மஹாஸம்பத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், உபயவிபூதிஸாதாரணமான திருமலையில் ஸ்திதியை யருளிச்செயகிறார.

"வக்ஷ்யந்தேவாஸ்யதஜ்ஜ்ஞா:" (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்) எனகிறபடியே மணணோர-மண்ணோரககும. விண்ணோர்ககு-விண்ணோர்க்கும். என்றும் - என்றுமொகக. கண்ணாவான - கண்ணாமவன். தண் - குளிர்ததியால். ஆர் - மிஞ்சியிருப்பதாய். வேங்கடம் - திருவேங்கடமென்றுபேரான. விண்ணோர் - ஸூரிஸேவ்யமான. வெற்பன் - திருமலையையுடையவன் ....*

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

இரட்டைப்ப்ரஜைபெற்ற மாதாவானவள் இருவர்க்கும் முலைகொடுக்கப் பாங்காக நடுவேகிடக்குமாபோலே, நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்குமொக்க முகங்கொடுக்கைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளின நீர்மையை யருளிச்செய்கிறார்.

(கண்ணாவான) நிர்வாஹகனாவானென்னுதல், கண்ணுகைக்காகவென்னுதல், கண்ணுமவனென்னுதல். "சக்ஷுர்தேவாநாமுத மர்த்யாநாம்" (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்) என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான்) நித்யஸூரிகளோடு ஸம்ஸாரிகளோடு வாசியில்லையாயிற்று தங்கள்காரியம் தாங்கள்செய்துகொள்ளமாட்டாமைக்கு. (தண்ணார்வேங்கடம்) "குளிரருவிவேங்கடம்" என்னுமாபோலே, அவனுக்கு ரக்ஷ்யம்பெறாமையால்வரும் தாபத்தையுமாற்றி, இவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப்பெறாமையால் வரும் தாபத்தையுமாற்றவற்றாயிருக்கை.

(விண்ணோர்வெற்பனே) அவனிரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கவந்துநின்றானேயாகிலும், திருமலைதான் நித்யஸூரிகளதாயிற்று. "வானவர்நாடு" என்னுமாபோலே (விண்ணோர்வெற்பென்கிறார் தாம்) வானராமான விவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்மையை யநுஸந்தித்து, "இதென்னநீர்மை" என்றீடுபட்டிருக்கையாலே யவர்களதேதிருமலையென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (கண்ணாவானித்யாதி) "மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான" என்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம (இரட்டைப்ரஜையித்யாதி)

(கண்ணாவானிதி) அஸயார்த்தத்வயம். ரக்ஷகஇதி - பரதமஃ. த்ருஷ்டிபூதஃ - ஜ்ஞாநபரதஇதியாவத. இதி - த்விதீயஃ. "கண்ணாவான" இதயேதத - பரதமைக வசநாந்தஶப்தோவா, அமுநபரதயயாந்தஶப்தோவா. த்விதீயநிர்வாஹேபரமாணமாஹ (சக்ஷுர்த்தேவாநாமிதி) சக்ஷுஃ- ஜ்ஞாநபரதஇதயாத்தஃ. உத-அபியென்றபடி. "ஆவான" என்றமாத்ரத்துக்கே - ஆத்தபேதமாய, கண்ணென்றதுக்கு - நிர்வாஹகனென்றேகார்த்தமாதல. இபபக்ஷத்தில, பூர்வவாக்யத்துக்குவிவரணம் (கண்ணுகைக்காகவென்று) "மண்ணோர்க்கும்விண்ணோர்க்குங்கண்ணாவான்" இத்யுச்யதே; ஸம்ஸாரிணும்ஹிநிர்வாஹகாபேக்ஷா, உசிந்நகாமபந்தாநாம் பரமஸாம்யாபந்நாநாம், அஸ்பருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தாநாமஸூரீணுஞ்ச நிர்வாஹகாபேக்ஷாஸ்திகிமிதயத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடிதி)

ஸம்வாதம (குளிரித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. சீதலமானப்ரவாஹங்களை யுடையதிருமலை; இத்தாபமதத்தேஶத்தை நினைக்கத்தீருங்காணும், ஸகலதாபங்களையுமாற்ற வல்லதேசமாயிற்று. "தண்ணார்" என்று - குளிர்த்தியினுடைய

மிருதியைச்சொல்லுகிறதுக்கு தாத்பர்யம் (அவனுகதியாதி) யத்வா, "தண்ணார்" இத்யநேந - ஸ்ரமஹரத்வம் விவக்ஷிதமிதி ஹ்ருதிநிதாய, "கஸ்யஸ்ரமஹரம்" இதிப்ரதியோக்யபேக்ஷாயாமாஹ (அவனுகதி)

விண்ணோர்தானவெற்பையுடையவன், இதிஸப்தார்த்தம் ஹ்ருதிநிதாயாஹ (அவனிரண்டுவிபூதியிலிதி) நநுவேங்கடாசலோபகவதிய ஏவவாபூயாத், விபூதித்வயநிஷ்டாநாம்ஸாதாரணோவாபூயாத்; கோடித்வயஞ்சபரித்யஜ்ய "விண்ணோர்வெற்பு" இதிகதமபிதீயத இத்யத்ர, க்ரமேணோத்தரமாஹ (வானவர்நாடித்யாதி வாக்யத்வயேந) வானவர்நாடு - "[illegible]" (வரதஸகலமேதத்ஸம்ஸ்ரிதார்த்தஞ்சகர்த்த) இதிபகவானஸ்வயமஸாவமாஸ்ரிதாநீநம்கரோதீதிபாவ:. "வானவர்நாடு" என்கைக்கு - அவ்விபூதியிலவர்கள்வரிக்குமாபோலே, "விண்ணோர்வெற்பு" என்கைக்குமுண்டோவென்ன (கானமுமித்யாதி) என்றுமாம். புஷ்பிதமானவருக்ஷங்களும், நாநாவிதரத்நங்களுமருவிகள் நீரோடேகண்டவிடமெங்கும்புரண்டுவந்துவிழுகிற காடுகளும், நீர்களைக்கண்டால் வெருவிமரங்களிலேயேறக்கடவகுரங்கும்.

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான், தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பன் என்றந்வயம். இது - முன்பக்ஷத்திலே. தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பன், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங் கண்ணாவானவனென்று ப்ரதமாந்தபக்ஷத்திலேயந்வயம். .. ..*

நான்காம்பாட்டு.

வெற்பையொன்றெடுத், தொற்கமின்றியே
நிற்குமம்மான்சீர், கற்பன்வைகலே,

ஆறாயிரப்படி

(வெற்பை) ஏவம்விதமானவைஸ்வர்ய பரம்பரைகளையுடையனான வெம்பெருமான் தன்னுடையகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களைக்காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஸயமென்னைக்கற்பிக்க, ஸர்வகாலமுமிந்தக் குணங்களைக்கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலாபத்ஸகத்வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

இந்த்ரன்ப்ரவர்த்திப்பித்த அஸ்மவர்ஷத்தில ரக்ஷ்யவர்க்கமிடர்ப்படாதபடி ஒன்று. ஒரு-வெற்பை. மலையை-எடுத்து. எடுத்து-ஒற்கம். ஒடுக்கம் - இன்றியே இன்றியிலே - நிற்கும். நிற்கிற - அம்மான். ஸ்வாமியினுடைய - சீர். ஆபத்ஸகத்வ கீர்த்தியை - வைகல். காலத்தவமுள்ளதனையும் - கற்பன். அப்யஸியாநிற்பன்.

ஒற்கம் - ஒல்குதலாய், பலஸங்கோசத்தைக்காட்டுகிறது. ....*

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

அவனுடைய ஆர்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச

(வெற்பையொன்றெடுத்து) பசுக்களுமிடையருமலையும்ப டிவர்ஷிக்கப்புக்கவாறே, அதுக்கீடாயிருப்பதொன்றையிட்டு ரக்ஷிக்கப்பற்றாமையாலே, தோற்றிற்றொருமலையையெடுத்துப்பரிஹரித்தானாயிற்று. இப்படியேழுபிராயத்தின் பாலனாயொருபடிப்பட மலையையெடுத்துத்தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில், இளைப்புண்டாயிற்றில்லையோவென்னில் (ஒற்கமின்றியேநிற்கும்) ஒற்கமாவது - ஒடுங்குதல். அதாகிறது - இளைப்பு. ஏழுநாளொருபடிப்பட மலையைத்தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில் இளையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (அவன்ரக்ஷணத்தைப்பகிர்ந்துகொள்வாரில்லாமையாலே யிளைப்பில்லை; தாங்கூயமபிறவா விடிலிளைப்பில்லையிறே; உண்கிறசோற்றிலே மணலைத்தூவுகை யில்லாவிட்டாலிளைப்பில்லையிறே.) (அம்மான்) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தத்தாலே யிளைப்பின்றிக்கேநின்றான். ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் மாதாவுக்கிளைப்புண்டாகாதிறே. (சீர்க்கற்பன்) அவன்மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கத்தைநோக்கினநீர்மையையநுஸந்தித்து, அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை யந்தகுணப்ரேரிதனாய்ப்யஸிப்பவன். "ஜ்ஞோ ஜ்ஞாவஹ்நீ ஈவொமதঃ" (குணைர்தாஸ்யமுபாகதঃ) என்னுமாபோலே. (வைகலே) ஒருகாலித்தைச்சொல்லி, பின்னையென்காரியத்துக்குப்போமவனல்லேன்; நித்யஸூரிகளைப்போலே யெனக்குமிதுவே யாத்ரையாயிருக்கும் "விவ ந்வঃ" (விப்ரயவঃ) இறே............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (வெற்பையித்யாதி) (அவனுடையஆர்ஜவேதி) "சீர்க்கற்பன்" இத்யதராஹ்ருதயம். அப்யாஸஸ்ய குணப்ரேரிதத்வம் விவக்ஷிதம். தாம்குணவுபத்ராகையாலே, தம்முடைய சந்தஸ்ஸை யநுவாதித்துக்கொண்டு, தாம்கற்கைக்காக வெற்பெடுத்தது என்றிவ்வழியாலே யிங்காஜவஞ்சொல்லிற்றாகிறது.

"ஒன்றெடுத்து" என்று - அநாதரோக்தி. ரக்ஷணத்துக்கு பரிகரமான திவ்யங்களை யெடுத்துரக்ஷியாமல், முன்னேநின்றதொரு மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுமித்யாதி) துலையும்படி - பாதிராம்படி. இளைப்பு- ப்ரமம்.

கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) ஸம்பந்தம்ஸ்வாபாவிகமானால் இளைப்பின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன (ப்ரஜாரக்ஷணத்திலித்யாதி) (அவன்மலையையெடுத்தித்யாதி) இப்படிப்பட்டவனுடைய சீரைக்கற்பன் என்கையாலே- இப்படிப்பட்டவனுக்கவநுஸந்திக்கை அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையெல்லாங் கற்கையிலேஹேதுவாகிறது. சீர்சொல்லுவன் என்னாதே, "கற்பன்" என்றத்

னைத்பற்ற (தண்பரேரிதனுபென்றது) (நித்யஸூரிகளைப்போலேயிதி) " அந்ர, 'நீடுநின்று' இத்யேதச்சவிவக்ஷிதம" இதிவதந்தி. (விபந்யவஇதி) "வந்ஹோதள" (பக்ஸதுதௌ) இதிதாது:. தாச்சீலயே உபாத்யய:. ஸந்த்ரிமா இத்யர்த்தஇதிபாவ: இதுவேயாதனாயாயிருக்குமென்றது — "வைகல" என்றத்தைப்பற்ற.

வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க மின்றியேநிறகுமமமான சோலைவகலசாபன இத்யந்வய:. *

ஐந்தாம்பாட்டு.

வைகலும்வெண்ணெய், கைகலந்துண்டான்
பொய்கலவாதென், மெய்கலந்தானே.

ஆறாயிரப்படி.

(வைகலும்) தாராரா தடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டியாராத வெண்ணெய்விழுங்கினவன், வெண்ணெயளந்த திருவுடம்போடேகூட வந்து, தன்னுடைய வாத்ஸல்யகுணாதிசயத்தாலே காயபுத்த்யா என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாய்க்கொண் டென்னுடைய இந்தவுடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார் . . . . *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்பூதனான க்ருஷ்ணன் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வைகலும் - என்றுமொக்க. வெண்ணெய - வெண்ணெயை. கைகலந்து - கையுள்ளளவுமநீட்டி. உண்டான் - உண்டவன். பொய்கலவாது - காரியப்பாடான பொய்கலவாதபடி விரும்பி. என் - என்னுடைய. மெய் - ஹேயமான ஶரீரத்திலே. கலந்தான் - ஒன்றுபடக்கலந்தான்.

கைகலந்தென்று - இரண்டுகையுங்கலந்தென்னவுமாம் . . . . *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு

நீரவன் குணங்களை யப்யஸியாநின்றீராகில், அவனுன் செய்கிறதென்னென்னில ; நானவனைவிட்டு அவன்குணங்களை விரும்புகிறாப்போலே, அவனுமென்னைவிட்டு என்னுடைய தேஹத்தைவிரும்பாநின்றானென்கிறார்.

(வைகலும்) "கற்பன்வைகலே" என்று - எனக்கவன்குணமென்றும் தாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமென்றுமொக்க தாரகமாயிருக்குமாயிற்றவனுக்கு.

(வெண்ணெயகைகலந்துண்டான்) வெண்ணெயிலுண்டான ஆதரத்தாலே இடக்கையாலும் வலககையாலும் வாங்கியமுதுசெய்தான் அன்றியே, "தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங்கைநீட்டி" எனகிறபடியே-"கைநிறையுநதனையும் வயிறுநிறையும" என்னும் மௌக்தயத்தாலே திருக்கைகளுள்ளளவும் கலந்தமுதுசெய்தானென்னுதல; "களளன்" என்று சிலுகிட்டவாறே அவாகடஙகளோடே கலந்தமுதுசெயதானென்னுதல, "ஸாவாதிகனானவன் நிதயஸம்ஸாரியாயபபோந்தவனுடைய தேஹத்தைத் திருவாயபபாடியில்வெணணெயோபாதியாதரிததான" என்றால், இதுகூடுவதொனறோவென்னில (பொயகலவாதென்மெயகலந்தானே) அவ்வெண்ணெயில் பண்ணினவிருபபததில் பொயயிலலாதாற்போலேகிடீா! என்னுடம்புடன் கலநதகலவியிலும பொயயிலலாதபடியென்கிறா. (எனமெய்) அவன்மேலவிழ மேல்விழத்தாமிருய்த்தமைதோறறுகிறது. "அழுக்குடம்பு" என்றுநானநாதரிககிற ஶரீரமிவனுககாதரணீயமாவதே! என்கிறார்............ ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வைகலுமிதயாதி) "எனமெயகலந்தானே" எனறபததைககடாக்ஷிதது ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிசசெயகிறா (நீரவன்குணங்களையிதயாதி)

"வைகலும்வெண்ணெய" என்றத்தை ஸநிதாஶநமாக வருளிசசெய்கிறா (கறபனித்யாதி) கைகலநது-இடககையும்வலககையுங கலநதெனனுதல, கைகளுள்ளளவும வெணணெயிலேகலநதெனனுதல், மூன்றுமாததம-தேடுகிறவாகளோடே தானுமொருவனுய்ககலநதெனனுதல. அதாவது-களளனுடையஸாமாததயம சொல்லுகிறது மூனறுமர்தததுககு, "கைகலநது" எனறது-முழுச்சொல்லு. "வெணணெயுணடான" எனறபோதே-வெணணெயோடேகலந்தமைதோறறுகிறது; ஆனபினபு, "கைகலநது" என்றதுக்குப்ரயோஜநமேதெனன (இடககையாலுமித்யாதி) இரண்டுகையுங்கலநது வெணணெயுண்டானென்றபடி. (தாராரிதயாதி) சிறியதிருமடல. மாலையோடுகூடவெண்ணெய்க குடத்திலேகையையிட்டான, உள்ளளவுஙகைநீட்டி-"வெண்ணெயிலே ஆழககையிடடதனையும வயிறுநிறையும்" எனறிருககிறுனகாணும் மௌகத்யததின்மிகுதியாலே, "இவனதாராதடநதோள்களுள் ளளவுஙகைநீட்டி யளளியமுதசெய்தான" என்றறியுமபடியெஙஙனேயெனன; பானையைபபாாததாள், பானைவாயிலே சாநதுபட்டிருநதது, இவனறோளிலே கோயிறசாநதிருக்குமே ஆகையாலேகையளவும நீட்டினுனெனறறிநதாள. பராதாங்யந்தோறற வேணடியிருககையைப்பறற முன்னேயெடுககிறா (களளனெனறு) சிலுகு-கலஹம். "தனனேராயிரம்பிளளைகள" எனறபடி.

"ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத:" (பரஸகதஸ்யஹிப்ரதிஷேத:) இதிநயாயேந பரதிஷேதஸய ப்ரஸகதிமஸம்பாதயதி (ஸாவாதிகேதி) (அவ்வெண்ணெயிலிதி) "வெணணெய்கைகலந்துண்டான" இதயேதத-தருஷ்டாந்தாாத்தமிதிபாவஃ. "என்மெய" என்றதுக்குபாவம் (அவனித்யாதி) ஏகாரஸ்யபாவமாஹ (அழுக்குடம்பிதி) கிழவாகயவிவரண மெனனவுமாம்.

வைகலும்வெண்ணெய கைகலந்துண்டான் - உண்டனை எம்மைப்பகலீரா ன்; இதில்பொய்கலவாது என்றநவயம ....*

ஆறும்பாட்டு.

கலந்தென்னாவி, நலங்கொணாதன்
புலனகொண்மாணாய், நிலங்கொண்டானே.

ஆறாயிரப்படி

(கலந்தென்னாவி) இப்படியென்னோடேகலந்த சலபியாலே தோற்பித்தடிமையாகினவிவன் எனக்குபோகயமாகைககாக, ஸகலஜந்த ரோநயந ஹாரியானதனனுடைய வழகியதிருவடிவைககாட்டி, மஹாப லியை வஶீகரித்திந்த லோகத்தையும்கொண்டானெனகிறா......... .. .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், லோகத்தையநயார்ஹ மாக்கினாற்போலே டென்னாத்மாவையு ம் அநயார்ஹமாக்கினானென்கிறா.

கலநது - ஒருநீராகக்கலநது. என்னாவி - என்னாத்மஸ்வருபததினுடைய. நல ம் - ஸ்வாஸாதாரணஶேஷதவமாகிறநனமையை. கொள - தனககுப்ரயோஜநமாக க்கொணட. நாதன் - ஶேஷியானவன. புலன - இநதரியங்களுககு. கொள - ஆகா ஷகமான. மாணாய - வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷததையுடையவனாய. நிலம - பூமியை. கொணடான - தனனதாக்கிககொணடவன.

நிலமெனறு - லோகாநதரங்களுககுமுபலக்ஷணம்.... .... *

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

இப்படிகலந்துசெயததென்னென்ன; தேஹந்தளவிலே விரும்பி விட்டிலன் ; என்னாவிநலத்தையுங் கொண்டானெனகிறா.

(கலந்தித்யாதி) என்னோடேயொரு நீராகக்கலந்து. பின்னையெ ன்னாதமாவினுடைய நறசீவனைககொணடான. அவ்வளவேயோ (நாதன) " என்னையாளுங்கொணடு " எனகிறபடியே, நாளெனககுரியேனா யிருக்க கிறவிருப்பையுமதவிாததான். இபபடியகப்படடாாநிரோயோலெனன; ம ஹாபலியுமகப்பட்டான. ஆவிநலங்கொடுததிலன், கழனுசுமணைகொடுத தாணிததனே. ஸாவேந்தரியாப ஹாரக்ஷமமானவேஷததைப பரிக்ரஹித்த து, அவன் " என்னது " என்றபிமானித்திருககிற பூமியையபஹரித்த தான .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (கலந்தென்னாவியித்யாதி) "என்னாவிநலங்கொண்டான்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

"நலம்" என்று - போக்யதையாய், "ஆவிநலம" என்று - ஆத்மாவினுடையபோக்யதை. ஸௌசீல்யாதிகுணங்களாகிற வகவாயிலகுணங்களைக்காட்டி, என்னுடையவகவாயில் பதார்த்தத்தையபஹரித்தான, புறவாயில ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி, அவனுடைய புறவாயில் பதார்த்தத்தை யபஹரித்தானென்றபடி. (என்னையாளுங்கொண்டித்யாதி) திருநெடுந்தாண்டகம். என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே, சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ, அவனோடேகலந்துபரிமாறின பரிமாற்றத்தை யடிமையாக்கினைத்திருக்கையாலே "என்னையடிமையுங்கொண்டு" என்கிறாளாகவுமாம.

"நிலங்கொண்டான" இத்யேதத்ருதிநிதாய, ஸ்வஸ்மாத்தஸ்ய விஶேஷமாஹ (ஆவிநலங்கொடுத்திலனித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (ஸர்வேந்த்ரியேதி) "மன்னுங்குறளுருவினமாணி" இத்யாதி. மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. அவ்ன - மஹாபலி.

கலந்தென்னாவி நலங்கொண்டநாளை புலன்கொள் மாணாயநிலங்கொண்டான் இத்யந்வயః. . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

கொண்டானேழ்விடை, யுண்டானேழ்வையந்
தண்டாமஞ்செய்தென், னெண்டானானானே.

ஆறாயிரப்படி.

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும ப்ரேமத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி, தன்னோடுவேஷத்வேந ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றுள்ளவென்னுடையமநோரதத்தைத்தான் கைக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவிவன், எனக்குபோக்யமாகைக்காக, இன்னமெருதேழடர்த்ததுதொடக்கமாக அபாயந்ததிவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணியருளாநின்றானென்கிறாள்............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னினைவே தனக்குநினைவானானென்கிறாள்.

ஏழவிடை - அபிமதவிரோதியானஏழ்விடைகளையும். கொண்டான் - ப்ராணனைக்கொண்டவனாய. ஆபத்திலே ஏழ்வையம் - ஸர்வலோகத்தையும. உண்டான - வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவன். தண் - ஸாம்ஸாரிகதாபஶாந்திகரமான. தாமம - பரமபதத்திலவிருப்பத்தை. செய்து - என்பக்கலிலேபண்ணி. என் - என்னு

டைய. எண - மநோரதத்தின்படியே. தான் - தான். ஆளுன் - மநோரதிகைத்

அதாவது - நான்பரமபதத்திலே தன்னையநுபவிக்க வென்று போகை, தானிங்கேயென்னை யநுபவிக்கவெண்ணு நினருனென்றபடி. என்னெணணிலே தா ன்கையபுகுநதானென்றுமாம. ... . *

௭ டு - ஏ ழா ம் பா ட் டு.

ஆவிநலங்கொண்டுவிட்டவளவேயோ, நித்யவிபூதியில் பண்ணு மாதரத்தையுமெனபக்கலிலே பண்ணிறுனெனகிறுர்.

(கொண்டானேழ்விடை) " இன்னபடை வீட்டைக்கொண்டான் " எனனுமாபோலே, நப்பின்னைப்பிராட்டி யோட்டைஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையுமஜயித்தான். (உண்டானேழ்வையம) ப்ரளயாபத்தில் பூமி தன்வயிறறிலே புகாவிடில் தரியாதாற போலே, தானென்பக்கலிலே புகுந்தலலது தரியாதாளுயக்கலந்தான். தனக்குஸ்நேஹிகளா யிருப்பார்க்குசசெயயுமதுஞசெயதான்; தான்பண்ணு மரக்ஷணம் விலக்காதார்க்குச் செயயுமதுஞசெயதான்.

அதுக்குமேலே (தண்டாமஞ்செய்து) தடப்பத்தையுடைத்தானதாமமுண்டு - பரமபதம. அதில்பண்ணும்விருப்பததையு மெனபக்கலிலேபண்ணிறுன். தத்விபூதிகளுக்கென்னை யாதரிததென்றுமாம. (என்னெண்டாளுளுனே) நானமநோரதித்தபடியே யெனக்குக்கைபபுகுநதானென்னுதல்; அனறிக்கே,எனமநோரதத்தைத் தான்கைக்கொண்டானென்னுதல். அதாவது - மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கிறே யிவரேகமென்னுவது; " கண்ணன் விண்ணூர்தொழுவே சரிகினறசங்கம் " எனருநான " ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போகவேணும்" என்றும், " அங்கேயநுபவிக்கவேணும் " எனறுமாசைப்பட, அவன் " திருநகரியேறப்போகவேணும் ஆழவாரையநுபவிக்கவேணும" எனறுபாரியாநினறுன..................*

ஜீ ய ர் அ ரு ம் ப த ம்.

ஏழாமபாட்டு. (கொணடானிதயாதி) " தணடாமஞ்செய்து " எனறதைதக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஆவிநலமிதயாதி)

(இனனபடைவீடு) வெனருன் எனருதே, " கொணடான " எனகிறபத ஸவாரஸயம். போலேயெனறு - வாகயம். அலபயலாபததிலே தருஷ்டாநதம். ய நததிலனறு. நபபினனைப்பிராட்டி ஸமச்லேஷத்துக்கு நிமித்தமாகையாலே யல பயலாபமிறே.

பரளயாபதரக்ஷணததை யருளிச்செய்ததுக்கு தாதபாயம் (பரளயாபததி லேயிதயாதி) யதவா, " எனனெணடாளுளுன " எனறதைதக்கடாக்ஷிக்குபாவம

(ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) அதவா, "கலந்தென்னுவி" என்றதுக்கிது தருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதி) ஸ்வஸ்மின்பகவதக்ருதாத்யாத்ராபிதாராவஸரே "கொண்டானேழுவிடையுண்டானேழுவையம்" இதிவக்ஷ்யமாணபராமர்ஷமாஹ (தனக்குஸ்நேஹிகளாயித்யாதிவாக்யத்வயேந) தானபண்ணுமரக்ஷணமிதிவாக்யம் - "உண்டானேழுவையம்" இத்யஸ்யபாவார்த்தம். (ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்கு) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக விடேழ்விடைகொண்டது. ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குச் செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்களவிரோதியைப்போக்கினாற்போலே, என் விரோதியையும் போக்கினானென்றபடி. விலக்காதார்க்குச்செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்களைப்ரளயாபத்தில ஸ்ருஷ்டியாதபடி தரிப்பித்தாற்போலே, பிரிந்துஸ்ருஷ்டியாதபடியென்னையும் குணவிஷ்காரத்தாலே தரிப்பித்தானென்றபடி.

இப்படிபூர்வகண்டத்தை பூர்வஶேஷமாக்கி, உத்தரகண்டத்தை யவதரிப்பிக்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) செய்து - புத்திபண்ணி. தண்டாமமாகச்செய்து - தண்டாமமென்றுபுத்திபண்ணி. தண்டாமஸ்தருபமாக புத்திபண்ணியென்னுதல், தண்டாமத்திலவனுக புத்திபண்ணியென்னுதல. தடப்பமென்று-குளிர்த்தியாய, "நலமந்தமில்லதோர்" என்றபோக்யதையைச்சொல்லுகிறது. தத்விபூதிகளுக - தத்ரத்யத்வேந.

(நானமநோரதித்தவித்யாதி) எண்ணினபரகாரத்திலேயானுன அக்ரூரமநோரதித்தபடி யானாற்போலே, நானமநோரதித்தபடியே யெனக்குதகைப்புகுந்தானென்றபடி. (எனமநோரதத்தையித்யாதி) என்னெண்ணப்போறகொத்த எண்ணைத்தானுடையானுனென்றபடி. "எனமநோரதத்தை" என்றதைவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி) (மாகவைகுந்தமித்யாதி) பரமாகாஶபதவாச்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காணப்தற்கென னெஞ்சானது இராப்பகலுமேக பரகாரமாகவெண்ணுகின்றது. "அன்றிகே" இத்யாதிகுவிவரணம் (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணனுடைய பரமவ்யோம ஶப்தவாச்யமான பரமபதத்தை நித்யாஞ்சலிபந்தம்பண்ணி யநுபவிக்கவேணு மெனகிற மெலிவாலேவளைசரியா நின்றது. "சரிகின்றன" என்றுஞ்சொல்லுவர்கள். பாரியா நின்றன - உத்யோகியாநின்றன.

ஏழுவிடைகொண்டான, ஏழுவையமுண்டான, தண்டாமஞ்செய்தென னெண்டாருனா என்றந்வயம. . . . . *

எட்டாம் பாட்டு

ஆனானாயன், மீனோடேனமுந்
தானானானென்னில், தானாயசங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆனை) தன்னுடையதிவ்யசேஷ்டித மாதரமேயோ எனக்கு போக்யமாகச் செய்தருளிறது, தன்னுடையதிவ்யாவதாரங்க ளெல்லாம்

என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலேயெனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளினுனெ ன்கிறுா.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதார்த்தமான வவதாரத்துக்கெல்லை யில்லையெனகிறுர் ஆயனுனை - கோரக்ஷணஸ்வபாவமான கோபஜாதியையுடைய. தான - தான். ஆபத்ரக்ஷணார்த்தமாக மீனேடேனமும - மத்ஸ்யாவதாராதிரூபேண. ஆனு ன - அவதீரணனுனை. எனனில - என்றுசொலலுமளவில். தானுடைய - விலக்ஷண வருபனுன தன்னுடையவானஅவதாரங்கள. சஙகு - சஙகெனகிறஸங்க்யைக்கு போரும.

அன்றியே, என்னிறுனுயசங்கென்று - என்பக்கல்தானபண்ணின ஸங்கத்தாலே; ஆனுயனுனதான மீனேடேனமுமானுனெனறுமாம. அன்றியே, என்னில்லெ ன்று - அநுசரம்வேறறுமையாய, என்னிமித்தமாகப்பண்ணினவை அஸங்க்யாதங்களெனறுமாம். சஙகு - பேரிலக்கம, ஸங்கமுமாம............*

௩டு-எட்டாம்பாட்டு.

என்னைச்சுட்டியவன பிறந்தபிறவிகளுக்கொருமுடிவில்லையென் கிறுர்.

(ஆனுனுயன) இடையனுயப்பிறந்து, முடிசூடவிராதே ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்தான், இடையனுயபிறந்த மெயப்பாடு. அவ்வளவிலேதானவிட்டானே (மீனேடேனமுநதானுனை) கிழேகருஷ்ணவதாரத்தைச்சொனனுா ; அது அயாவறுமமராகளதிபதியாயிருந்தவோபாதியிறே இவ்வவதாரங்களைப்பற்ற. ஸாவாதிகனுன தானிவறமேறு ஸஜாதீயனுனுன். அவன்கரமததிலே பிறக்கச்செய்தே, அநுஸந்தாநததில பதற்றத்தாலே ஏககாலததிலே யிரண்டவதாரமபோலே யிருக்க வருளிசசெய்கிறுர். (ஆனுன) வடிவும செயலும சொலவும் தஜ்ஜாதீயாககடுததவை யாயிருக்கை. இவைதான விதயாவதாரங்களா. இதுக கடியென்னெனனில (என்னில்தானுயசஙகே) எனபக்கல்தனக்குண்டான ஸங்காதிஶயத்தாலேயெனனுதல, எனனைககுறிதது, தானுனவை - தன்னவதாரங்கள. சங்கே - மஹாஸங்க்யை என்னுமத்தனை. அஙகனன்றிககே, சங்கே - மஹாஸங்க்யையளவோ !. முடிவுணடோ ! . " வஹூநி " (பஹூநி) என்னுமித்தனை.......................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (ஆனுனுயனித்யாதி) " எனனில்தானுயசங்கே " என்றததைககடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னைச்சுட்டியித்யாதி)

ஆயனுனை இத்யநபிதாய, " ஆனுயனுன " - ஆக்கனைரக்ஷிககு மாயனுனிதிவககுாபபரவமாஹ (இடையனுயித்யாதி) ஆககளுககு நாயனெனறபடி. " அ

டையனாய்ப் பிறந்தமெய்ப்பாடு" இத்யேதஸ்மிந்வாக்யே - "'கன்றுமேய்த்துவி ளையாடவல்லானை - தடம்பருகு கருமுகிலை' இத்யத்ரோச்யமாந வத்ஸஸம்ரக்ஷண ப்ரகாராவிலக்ஷிதா:" இதிவதந்தி. தேசப்ரகாரா:, பாநீயபாநாபிஜ்ஞாநவத்ஸா, ந, ஸ்வயம்தடாகேபாநீயம்பிபன் தத்தைவபாயயதி ; ஏதாதருசாகாரா, ஸ்த்ருணு நிபோஜயதீத யேவமாதய:. யத்வா, "தான" என்கிறத்தையபகர்ஷித்து, அதத்தை கோபாலபாலவிஷயமாக்கிக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (இடையனாயித்யாதி) மெ யப்பாடு - மெய்ப்பாட்டாலே.

"தான்" இத்யஸ்யார்த்தமாஹ (ஸர்வாதிகனானதானிதி) "தானிவற்றோ டு ஸஜாதீயனானான்" என்கிறவிடத்திலே - "யஜ்ஜாதீயோயாத்ருஶோயஸ்ஸ்வபாவ: ஸ்வர்தவர்யாம்ஸம்ஶ்ரிதோயோபிகோபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவ: ஶ்லிஷ்யந்நேவஸ்ஸ்வாத்ஸல்யாத்" (யஜ்ஜாதீயோயாத்ருஶோயஸ்ஸ்வபாவஸ்பாதச்சாயாம்ஸம்ஶ்ரிதோயோபிகோபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவஸ்லிஷ்யதயேநம்ஸ்நாதரோவத்ஸலத்வாத) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "மீ ளோடேனும்" என்றுஏககாலீநமாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (அவஞ்க்ரமத்தி லேயித்யாதி) அவதாரவிஷயமான வநுஸந்தாநத்தில் தவராதிஶயத்தாலே யொரு காலேயநுஸந்தித்து, அதுஉரு வெளிப்பாடுபாய்ந்தமாய், அத்தாலே ஏககாலமாக வேபுத்திபண்ணி, "மீளோடு" என்று ஏககாலமாக வருளிச்செய்கிறானென்றபடி. புதறம் - தவளை. "ஆனான்" என்றமெய்ப்பாட்டுக்கு தாத்பர்யம் (வடிவுமித்யா தி) அவதரிக்கையில் "என்னைசுட்டி" என்கைக்கு இவ்வவதாரங்களாலே யிவர் க்குபகாரமேதென்ன (இவைதானித்யாதி) மத்ஸ்யாவதாரே மநும்ப்ரத்யுபதேஶ வராஹாவதாரே ஸ்ரீபூமிநீளாஹ, ப்ரத்யுபதேஶேதிபாவ:. வித்யுத்ப்ரவாதத்தாநுச சேதந விஷயீகரணார்த்தமிதிஹ்ருதயம். யத்வா, அவதாராந்தரங்களையெடாமல், மூ ன்றவதாரங்களை யெடுத்ததுக்கு தாத்பர்யம (இவையித்யாதி) வித்யாபரதாநலக்ஷ ணோப காராநுஸந்தாநத்தாலே மூன்றவதாரத்தையு மநுஸந்தித்தானென்றபடி.

"தானவை" என்றதுக்குவிவரணம் (தன்னவதாரங்களையென்றது) ச ங்கு - மஹாஸங்க்யாவிஶேஷம். "ஒன்று, பத்து, நூறு," என்றுசிறதிலக்கஞ்சொ லலுகிறபடியே, "கோடி, மஹாகோடி, சங்கம், மஹாசங்கம," என்றுபேரிலக்க முஞ்சொல்லக்கடவதிறே. அந்தப்பேரிலக்கமான சங்கமாகும் - "சங்கு" என்ற து. மூன்றுமாதத்துக்கு, ஏகாரம் - ஸ்வரத்திலே.

என்னிறமுடையசங்கத்தாலே தானுடையனான் ; அவ்வளவுமன்றிக்கே, மீ ளோடேனுமானான, இதிபாரதமிகாத்தாநுகுணாநவய:. க்ருஷ்ணாவதார: பாராங்கு ஶாயநிமித்தஇத்யத்ரப்ரமாணம "ஆட்கொள்வாததோன்றியவாயாதநகோவினை" இதி. தானுடையனான்; மீளோடேனுமானான ; என்னிறமுடையசங்கே இதிதவிதீய த்ருதீயயோர்கிராவாஹ யோஜநவய:. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சங்குசக்கர, மங்கையிற்கொண்டா னெங்குந்தானாய, நங்கணாதனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சங்குசக்கரம்) இப்படி யெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடைய திருக்கைகளிலழகிய திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தி, அவ்வழகோடுகூட வந்துபிறந்தானென்கிறார்..........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரங்களெல்லாவிடத்திலும் அஸாதாரணசிஹ்நயுக்தனென்கிறார்.

எங்கும் - எல்லாப்ரதேசத்திலும். தானாய - அவதாரமுகத்தாலே தானஸந்நிஹிதனான. நங்கள - நம்முடைய. நாதன-நாதன. அம-வெறும்புறத்திலே யழகிய. கையில்-திருக்கையிலே. சஙகுசககரம-ஆஶ்ரிதர்ககநுபாவ்யமான சங்கசக்ரம். கொணடான்-கொண்டான்... .. ..*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

இப்படியவதரிக்குமிடத்தி லைஶ்வர்யமான சிஹ்நஙகளோடேவந்தவதரிக்குமென்கிறார்.

(சஙகுசக்கரமங்கையிற்கொண்டான்) சிலரை வஶீகரிக்கநினைத்தவர்கள், கையிலேமருந்துகொணடு திரியுமாபோலே, அவதாரஙகள் தோறும் திவ்யாயுதங்களோடேவந்தவதரிககும. திவயாயுதஙகளெல்லா வவதாரங்களிலுமுண்டோவென்னில் ; எங்குமுண்டு, ராஜாக்கள் கறுப புடுத்துப்புறப்பட்டால், அந்தரங்கர் பேக்ஷிததனையும் முகங்காட்டுகைககாகப் பிரியத்திரிவர்கள். அதுபோலே தோற்றுதேயும் நிற்பர்கள். "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய்" என்னுமிவர்களுக்கப்படியேயிறே தோற்றுவது. (சங்குசக்கரம்) வெறுமபுறத்திலே யாலத்திவழிக்கவேண்டுஙகையிலே திவ்யாயுதங்களைத்தரித்தான்.

(எங்குந்தானாய) தேவமநுஷ்யாதிபேதங்கள்தோறும் தானவந்தவதரிததுளனாய. அன்றிககே, ஒருவனைப்பிடிகக நினைததுளனாவனைவனைபபோலே, தமமை விஷயீகரிக்கைககாக வ்யாபிததபடியைசசொலலுதல. (நங்கள் நாதனே) நமமையெழுதிககொள்ளுகையே பரயோஜநமாக ....

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சங்குசககரமிதயாதி) "சங்குசக்கரமஙகையிறகொணடா னெங்குநதானாய" எனகிறபதஙகளைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (இபபடியிதயாதி)

(சிலைவஶீகரிக்கவிதி) "ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய வாயர்தங்கோவினை" "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாய ஸாதூநாம) இத்யாதி, "யதா யதாஹி தர்மஸ்ய" (யதாயதாஹி தர்மஸ்ய) இத்யாதி. அஸ்மின் லோகத்வயே தாமஸ்பதஃ - பகவத்ருசிபாஃ. தட்ஸத்ஸம்பந்தத்தையனுவதிக்கிறார் (திவ்யாயுதங்களித்யாதி) தாஹிஸாவேஷாம் கதநபரகாஸ்ததித்யத்ராஹ (ராஜாககளித்யாதி) அவனிப்படி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால், "உண்டு" என்றிவரறிந்தபடியென்னென்ன (கூராராழியித்யாதி) ஸாதாரணாகாரத்தையொழிய, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் கூர்மையையுடைய திருவாழியையும், ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வர்ணத்தையுடைய பாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி அங்கையிலே சங்குசக்கரங்களையுங் கொண்டானிதிஹ்ருதிஸ்தாயார்த்தமாஹ (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி) ஆலத்திவழிக்க - நீராஜனையெடுக்க.

"எங்குந்தானாய" என்று - அவதாரபரமானபோது, நங்கள் நாதனுக்காக எங்குந்தானாய அங்கையில் சங்குசக்கரங்கொண்டானென்றந்வயம். வ்யாபதிபரமானபோது, சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான நங்கள் நாதனுக்காக வெங்குந்தானானானென்றந்வயம். தானாய-தானாயென்னுதல், தானானானென்னுதல *

பத்தாம்பாட்

நாதன்ஞாலங்கொள், பாதனென்னம்மா
னோதம்போற்கிளர், வேதநீரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாதன்) இப்படியெனக்காக ஸங்க்யேயமான திருவவதாரங்களைப்பண்ணியருளின விவனுடைய விந்த்ரிவதிகமான வாஶ்ரித வ்யாமோஹத்தைப்பேசுமிடத்தில, கடலோதங்கிளர்ந்தாற்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப்பேசக்கடவிய வேதங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.. .....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதஸ்வபாவன வேதைக ஸமதிகம்யனென்கிறார.

நாதன - நிருபாதிகஸாவஶேஷியாய், அநந்தஶேஷித்வநிர்வஹணத்துக்காக ஞாலம் - ஸமஸ்தஜகத்தோடும், கொள - தாரதம்யம்பாராமல்செறிந்த. பாதன- திருவடிகளையுடையனாய, எனனம்மான - அத்தாலேயெனக்கஸாதாரணஶேஷியானவன. ஓதம்போல - ஸமுத்ரம்போலே, கிளா - கிளாந்து ஸதோத்ரம்பண்ணி ஸஹ்ருதயத்தை வெளியிடுகிற, வேதம - வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட. நீரன - நீர்மையையுடையவன ....†

---

௯௫ - பத்தாம்பாட்டு.

அவன் நீர்மையைப்பேசப்புக்கு நம்மால பேசப்போமோ ! கடல்கிளர்ந்தாற்போலே வேதமே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.

(நாதன்) ஸாவமியந்தாவானவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) வஸிஷ்ட்டசண்டால விபாகரஹிதமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைப்பரப்பினவன். (என்னம்மான்) இம்மேன்மையையும் நீர்மையையுங்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். அதவா, (நாதன்) முதற்பாட்டிற் சொன்ன பேஷித்வத்தையுடையவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன அவதாரஸௌலப்யத்தையுடையவன். (என்னம்மான்) எனக்குக்கிட்டலாம்படி திருமலையிலேவந்தென்னை யடிமைகொண்டவன். மூன்றும்பாட்டில் " கணுவான் " என்றத்தை நினைக்கிறார்.

(ஓதமித்யாதி) இவனுடைய விந்நிலைமைகளைப் பேசும்போது, கடல்கிளர்ந்தாற்போலே கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன். நீர்மையாவது - ஆர்ஜவகுணம் ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நாதனிதயாதி) (அவன்நீர்மையிதயாதி) " நீர " என்று - நீர்மையாய, ஆர்ஜவதைச்சொல்லி, வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வார்ஜவகுணத்தை யுடையவனென்றபடி.

கீழிரண்டுபதத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோவம் (இம்மேன்மையையுமிதயாதி) பூர்வவாக்யவிவரணம் (மூன்றும்பாட்டிலித்யாதி)

இபபோது, " ஓதம்போல் கிளர்வேதம் " என்று விபேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்ன (இவனுடையவிந்நிலைமைகளையித்யாதி) பேசும்போது - பேசப்புககால். (கடல்கிளர்ந்தாற்போலே) கிளராநிறகும்வேதம் ; இப்படி (கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிககப்பட்ட நீர்மையையுடையவன்) என்று கூட்டுவது. அதவா, நீர்மையுடையவனென்னுமித்தனை, நம்மால்பேசமுடியாது என்று வாக்யபேஷம். இந்நிலைமைகளை - இஸ்ஸவபாவங்களை. ஓதம் - ஸமுத்ரம - கிளருகை - பொங்குகை.

க்ரமேணுர்வயஃ ....*

பதினொன்றும் பாட்டு.

நீர்புரைவண்ணன், சீசடகோபன்
நேர்தலாயிரத், தோர்தலிவையே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீர்புரை) அதிஶீதளமாய் ஸாவபோகயமான திருநிறத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தையுள்ளபடிபேசிற்றித்திருவாயமொழியென்கிறார்..............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி ஆர்ஜவகுணததினுடைய நிருபணரூபமென்றருளிசசெய்கிறா.

நீாபுரை - ஒருக்கினவிடததிலேசெனறு பாயுமநீரின் செவ்வைபோலேயிருககிற. வணணன் - ஸ்வபாவததையுடையவனுடைய. சீா - ஆர்ஜவகுணததை. சடகோபன - ஆழவாா. நோதல - நோநதருளிச்செய்த. ஆயிரதது - ஆயிரததில். இவை - இவை. ஓாதல - ஓாதலேவடிவாகவுடைததாயிருககும. . . . . *

ஈடு-பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமததில், இத்திருவாயமொழி எல்லாததிருவாய்மொழியிலும் அவனுடைய வாாஜவகுணத்தை யாராயந்துசொனன பத்தென்கிறார்.

(நீாபுரைவண்ணன்) ஆகவிததிருவாய்மொழியில் சொல்லிற்றுயிறறு ஸாவேஶ்வரனுடைய வாாஜவகுணமாயிற்று. நீரோடொத்தஸ்பாவததையுடையவனுடைய ஆாஜவகுணத்தையாயிற்றுசொல்லிற்று. ஆாஜவகுணமாவது - ஸமஸாரிகளவிலஙகிப்போனது தனக்குவழியாம்படி தான செவவையனுகை.

(சடகோபனநோதல) இவைதாம், இவ்வர்த்தத்தைக்கடக்கநின்றொருவன் கவிபாடுகையன்றிககே, இவ்வார்ஜவகுணத்துக கிலககதான வாழ்வாரருளிசசெய்தவை. (ஆயிரத்தோர்தலிவையே) ஆயிரத்திலுமவைதததுககொணடு ஓாநதருளிசசெயயபபட்டவை. அதாவது - ஸமஸாரிகளுடைய செவ்வைககேடடையநுஸநதித்து, அததாலிழககவேண்டாதபடி அவனுடைய ஆாஜவகுணததை யநுஸநதிததருளிசசெய்யப்பட்டவை. அனறிககே, ஸம்ஸாரிகளுககோரபபடுமவையெனனுதல். ஆயிரததிலும் சடகோபன நீாபுரைவணணனுடைய சீரை நோந்தவிவையோர்தல எனறநவயம.

முதற்பாட்டில, நிதயவிபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப்பரிமாறுமபடியை யருளிசசெய்தாா, இரண்டாம்பாட்டில, லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன செவ்வையனுயப்பரிமாறும்படியை யருளிசசெயதாா; மூனறுமபாட்டில், இரண்டுவிபூதியிலுள்ளாாககும முகநுகொடுககைக்காக, திருமலையிலேநிறகிறபடியை யருளிசசெய்தாா; நாலாம்பாட்டில், அவ்வாாஜவகுணம் தமமளவிலே பலித்தபடியை யருளிசசெயதார்; அஞசாமபாட்டில, நானவனகுணங்களை விரும்புமாபோலே யவனுமென்தேஹததை விரும்பாநின்றுனென்றார்; ஆறும்பாட்டில், என்னுடையதேஹத்தினளவன்றிககே, எனனுடையவாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்றாா; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவுமலல, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பககலிலே பண்ணினுனென்றாா; எட்டாம்பாட்டில், எனனை

ச்சுட்டி யவன்பிறந்தபிறவிகளுக்கு முடிவில்லையென்றுர் ; ஒன்பதாம்பா
ட்டில், இப்படிபிறந்தபிறவிகளதோறும தன்னைபவர்யத்தோடேவந்தவ
தரித்தானென்றுர் ; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப்
பேசும்போது வேதமேபேசவேண்டுமென்றுர் ; நிகமத்தில் இத்திருவாய்
மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போதுமோக்க வநுஸந்திககப்படுமென்றுா..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (நீர்புரையித்யாதி) (எல்லாத்திருவாயமொழியிலும்) " ஞா
யந்து " எனறநவயம்.

புரை - ஒப்பு. நீருக்கார்ஜவமாவது - காட்டினவழியேபோகை. வக்ஷ்யமா
ணாந்வயத்தாலே பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நீரோடித்யாதி) சொ
ன்று - ஆர்ஜவகுணம்.

நேர்தல் - சொல்லுதல். ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து. 'ஓரப்படுமவை - நித்யாநுஸ
நதேயம்.

ஓரப்படுமவையென்ற பக்ஷத்திலநவயம் (ஆயிரத்திலுமித்யாதி) ஓர்ந்தரு
ளிச்செய்யப்பட்டவை என்றபக்ஷததிலே, ஆயிரததிலும் வைத்துக்கொண்டு, சட
கோபன் நீரபுரைவண்ணனுடைய சீரையோர்ந்து நோநதவையிவையென்றநவயங்
கண்டுகொள்வது.

என்னைச்சுட்டி - என்னைக்குறிதது......... ....*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஓடுமபுள்ளேறி)

ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யோ வ்யவதரதி ஸ்வயம்
ஸௌலப்யாத் தாஸ்ஸ்ரிததநுஸ் ஸநாதநஸ் ஸோத்திக்ஷு
ஸங்குசக்ரோ ஸூக்தாநந்தவ்ருத்தோ விஹவஸமாநிதாவதாரஸ்
ஸ்வோதைஸ் ஸ்வாகாரத்ரயேண ஸ்ராஷ்டாத்மவ்யாஜஸுந்தரோ ஸ்ரீமாநார்ஜவத்வாத் ॥ (௧)

(ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யே) ஓடுமபுளளேறி - வைநதேயா முதலான நித
யஸூரிகளாலே யதேஷ்டஸேவ்யனுமாய், (ஸ்வயமவதரந்) செம்மாவாயகிண்ட
செம்மாகணணனே - விரோதிநிரஸந ஸீலனான க்ருஷ்ணனுமாய்; ஸ்ஜாதிவயை
கநேதரே) கண்ணாவானென்றும மண்ணோர்விணணோர்க்கு - மநுஷ்யருக்கும் வா
னவர்க்கும் நிர்வாஹகனாய; (கோபாதயாததம்தருதாதரௌ) வெறபையொன
றெடுத்து - தன்னையாஸ்ரயிதத கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவாததநதைை தரி
த்தவனுமாய், (ஸ்ரிததநுரஸிகே) என்மெய்கலநதானே - ஆஸ்ரிதருடைய ஸரீரத்
தில் அத்யாதரயுக்தனுமாய; (வாமநீபாவத்ருஸ்யே) புலனகொணமாணாய - பா
ர்க்கிறபேர்களுடைய த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வாமநரூபத்தை யுடையனுமாய;
(ஸச்சித்தாநந்யவ்ருத்தௌ) என்னெண்டாணானே - ஆஸ்ரிதமநோரத ஸதரூப
வ்யாபாரத்தையுடையனுமாய்; (விபவஸமதநௌ) ஆணாணாயனமீனோடேனமும்-
தனனுடையவிபவமபோலே யளவில்லாதமத்ஸ்ய வராஹாதிருபங்களை யுடையனு
மாய; (ஸவாயுதாரூடஹஸ்தே) சஙகுசககரமஙகையிறகொணடான - அழகிய

க்கைகளிலே யநவரதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீசோச்சக்ராஹ்யபாதே) ஞாலமகொள்பாதன் - நிம்நோந்நதவிபாகமறவெல்லார் தலையிலும் பரபபினதிருவடிகளையுடையனுமா யிருக்கிறநீரவாணனை வெம்பெருமானிடத்திலே நிருபாதிகமானவாஜவத்தை " ஓடும்புள்ளேறி " என்கிறதபூகததிலே ஆழவாருபபாதிததருளினாரென்கிறார்.................................(க)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை - நாடறிய
வோரந்தவன்றன்செம்மையுரைசெய்தமாறனென
ஏயந்துநிற்கும்வாழ்வாமிவை. (அ)

(ஓடுமனம்) . இதில், ருஜுககளோடு குடிலரோடு வாசியற ஆர்ஜவகுணயுக்தனென்றநு ஸநதிததவாழவார் திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில், ஆஶ்ரயணமதயந்த ஸரஸமாயிருந்ததே யாகிலும், ஆஶ்ரயிக்கிறவர்கள் கரணத்ரயத்தாலும் செவவைக்கேடான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே பரிமாற்றத்திலருமைதட்டி யிராதோவெனனில், நீரோருமேடுகளிலே விரகாலேநீரேற்றுவாரைப்போலே, இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடே தனக்குச்செவவையாம்படியின்ருஶ்ரயிக்கிற விவர்களளவிலும் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவ குணயுக்தனென்கிற ஓடும்புள்ளிலர்த்தத்தை " ஓடுமனஞ்செய்கை " இத்யாதியாலேயருளிச் செய்கிறார்.

(ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனேகூடி) சஞ்சலமாய நின்றவாநில்லாநெஞ்சும், அதின்வழியையபின் செல்லும்வாககாயங்களும், ஒருமைப்பட்டு நடக்கையின்றிககே, செவ்வைகெடநடக்கும்குடிலரோடகூடிக்கலந்து. (நெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை) ஸர்வஸ்மாதபரனானவ னடிமைகொள்ளு மாாஜவஸ்வபாவத்தை. (நாடறியவோரநது) நாட்டாரறியும்படி யாராயந்து. (அவன்றன்செம்மை) " தெநதெ தஉ நவ்ரதாஃ " (தேநதேதமநுவ்ரதாஃ) " ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா " (ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா) என்னும்படியான அவனுடையஆர்ஜவத்தை. (உரைசெய்த) அருளிசசெயத. அதாவது- " ஓடும்புள்ளேறிச சூடுநதண்டுழாய் நீடுநின்றவை யாடுமம்மானே " என்று - நித்யஸூரிகள் திறததில்பரிமாறு மாாஜவத்தையும், " அம்மானாய் " என்றும், " கண்ணாவான் " என்றும், " நீர்புரைவண்ணன் " என்னுமளவும் நிதயஸம்ஸாரிகளோடே செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவத்தையு மருளிச்செய்தாரென்கை. இப்படிஉரைசெய்த (மாறனென) ஆர்ஜவகுணத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வாரொன்றநுஸநதிக்க. (ஏயநதுநிறகும்வாழ்வாமிவை) ஸவரூபாநுரூபமான ஸம்பத்தாயுளளவை யெல்லாம் பொருந்தி " சென்றொன்றிநின்றதிரு " என்னும்படிநிலைநிறகும். ....(அ)

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ- பாட்டு - அஅ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இவையும் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஆர்ஜவகுணத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தான" என்றும், "என்னெண்டாளுன்" என்றும், கீழ்வாசொன்ன க்ரமத்திலேதன்னுடைய குணவிக்ரஹமஹிஷீ பரிஜநவிபூதிசேஷ்டிதங்களோடேகூட இவரோடேபரிபூரணமாக ஸம்ஶ்லேஷித் தநுபவிப்பிக்கப்பாரித்து, "இவர்வெள்ளக்கேடாயுடைகுலையப்படிற்செய்வதென" என்றுபார்த்து, ஸாத்மிக்கஸாதமிக்க புஜிப்பிப்பானாக, இவர்பரிஸரத்திலேவர்த்திப்பது, இவருக்கந்திகஸ்த்தனுவது, கூடயிற்பது, இவர்ஶரீரத்திலொரு பக்கததிலேயாவது, ஹ்ருதயப்ரதேஶததிலேயாவது, தோள்களிலேசேர்வது, நாவிலேநிறபது, கண்ணுக்குளேயாவது, நெற்றியிலேயாவது, உச்சியிலேயாவதாகக்கொண்டு, கரமததிலேபோகம் தலைமண்டையிடும்படி ஸாத்மிக்கஸாத்மிகக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறுர். ....❋

ஈடு.

கீழிற்றிருவர்ய்மொழியிலே அவனுடைய ஆர்ஜவகுணநுஸந்தாநம்பண்ணினர் ; இப்படியநுஸந்தித்தார் விஷயத்தில் ஸாவேஶ்வானிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறுரிதில். ஸர்வேஶ்வரனுய் ஶ்ரிய:பதியாய் பரமரஸிகனுயிருக்கிறவன், ஆழ்வார்பக்திபிலே துவககுண்டு இவரோடேயேகரஸனுயிருந்தான் ; ஆழ்வாராகிறுர், கீழில் ஆர்ஜவகுணநுஸந்தாநத்தாலே அவன்பக்கலிலே பெரியவிடாயை யுடையரானு ; "இதுநமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்தது" என்றுபார்த்து, அர்ஜுநன், விபூதிஶ்ரவணத்தாலே "விபூதிமானுனவனைக்காணவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, அதுக்குறுப்பாக "दिव्यं ददामि ते चक्षुः" (திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:) எனகிறபடியே - திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டினுற்போலே, இவர்க்கும் தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான விடாயைப்பிறப்பித்

துத்தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறுன் நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறுமா போலே பரிமாறக்கோலி. அதாவது - பிராட்டிமாரோடு பரிமாறுவது, மஹிஷிகளான முறையாலே; திருவடியோடுபரிமாறுவது, வாஹநமான முறையாலே; திருவநந்தாழ்வானோடு பரிமாறுவது, படுக்கையானமுறையாலே; இப்படியவர்களோடு ஒரோமுறையாலே பரிமாறும்பரிமாற்றமெல்லாம் இவரொருவரோடு பரிமாறுகிறுனாய், அதுதன்னை, குளப்படியிலே கடலைமடுத்தாற்போலேயன்றிக்கே, பொறுக்கப்பொறுக்கப்பரிமாற, இவருமவனை ஸர்வேந்த்ரியத்தாலும் ஸர்வகாத்ரத்தாலும் யதாமநோரதமநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலேயவனைப்பேசி யநுபவிக்கிறுர். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இவையும்ப்ரவேசே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாகஸங்கதி (கீழிலித்யாதி) (ஸர்வேஶ்வர னிருக்கும்படியை யருளிசசெய்கிறுர்) ஸாதம்யபோகபரதத்வ மருளிச்செயகிறுரென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனுயித்யாதி) " இவையுமவையும்" இத்யாதியையும், " திருவின்மணுளன், சுவையன்" 'இத்யாதியையும்பற்ற (ஸர்வேஶ்வரனுயிதயாதி விஶேஷணத்ரயமும்) அவக்குணடு - ஈடுபட்டு. (இது) அந்யோந்யப்ராவண்யமுண்டான விதுநல்லவாய்ப்பா யிருந்ததென்றபடி. இதிறபண்ணுகிற ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையடியிலே பண்ணுமைக்கடியை ஸதருஷ்டாநதமாக வருளிசசெயகிறுர் (அர்ஜுநனித்யாதி) "அபேக்ஷிகக" எனகிறவிடததிலே - " [illegible] " (ஏவமேததயதாத்ததவமாத்மாநமபரமேஶ்வர| த்ரஷடுமிச்சாமிதேரூபமைஶ்வரம்புருஷோததம) என றகிதாவசநமநுஸநதேயம். கீதாஸ்வேகாதயே, " [illegible] " (நதுமாமஶக்யஸேதரஷடுமநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா | திவ்யநததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்.) விடாயைபபிறபபிதது - பகதிரூபாபநநஜ்ஞாநததை விஶதமாக்கி. கோலி - " அநுபவிப்பிக்கிறுன " இதிபூர்வேணுநவயஃ.

" அருகலிலான் " என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்து (பிராடடிமாரோடித்யாதி) ஸர்வேநதரியததாலுமென்றது - " நெஞ்சினுளான் " " கண்ணினுளான " இத்யாதியைப்பறற. ஸர்வகாத்ரததாலுமென்றது - " ஒக்கலையான் " "நெறறியுளான " " உச்சியுளான் '' இதயாதியைபபறற. " சூழலுளான் " எனறுதொடங்கிச் சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம் (பொறுக்கப்பொறுக்கவிதயாதி) அவனைபபேசி - அவனகுணங்களைப்பேசி...*

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்
யவையுமயவருந்தனுள்ளேயாகியுமாக்கியுங்காக்கு
மவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்றிருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(இவையுமவையும்) இப்படி யெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார்.

ஸ்வஸங்கல்பக்ருத நிகில ஜகதுதயவிபவலயலீலனாய, ஸர்வஜகதாத்மபூதனானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வபிநிவேஶத்தாலே யென்னை வஶீகரிக்கைக்காக வென்னுடைய சூழலிலே வந்து புகுந்தானென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தாலே ஸர்வஶேஷியாய் ஸர்வஸுலபனான ஶ்ரிய:பதி, என்னுடையபரிஸரத்திலே அதூரவர்த்தியானானென்கிறார்.

இவையுமவையுமுவையும் - அந்திகஸ்தமாயும் தூரஸ்தமாயும் அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ள அசேதநங்களும். இவருமவருமுவரும் - ஏவம்வித சேதநரும். யவையும்யவரும் - எல்லாம். ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்னுள்ளே - தன்னுள்ளே. ஆகியும் - ஆம்படியாயும். ஆக்கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யுண்டாக்கியும். காக்கும்-ஸ்ருஷ்டமானவற்றுக்கு ஆபத்துக்களைப்போக்கி அபிமதங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமவனுமாய். அவையுள் - அவற்றினுள்ளே அந்தராத்மாவாயும். தனிமுதல்- உள்ளே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷகாரணமுமாய். அம்மான் - ஸ்வாமியுமாய். கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனான ஸௌலப்யத்தைக்காட்டி. என்னமுதம் - எனக்குபோக்யபூதனாய. என்னுடை - என்னுடைய. சூழலுளான் - சூழலிலேயானான.... ... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுபூதனுமாய ஸர்வாந்தராத்மாவுமான க்ருஷ்ணனானவ னென்னுடைய பார்ஶ்வத்தை விட்டுப் போகமாட்டாதபடியானானென்கிறார். அவனுடைய குணாநுபவத்தோடு விபூத்யநுபவத்தோடு வாசியில்லையிறே யிவர்க்கு. முதற்றிருவாய்மொழியிலே பரக்க வநுபவித்தவித்தை விஶதமாயிருக்கையாலே திரளவநுபவிக்கிறார்.

(இவையுமவையு மித்யாதி) சித்வர்க்கத்தையு மசித்வர்க்கத்தையும் திரளச்சொல்லுகிறது. (தன்னுள்ளேயாகியும்) " இவையுமவையு

ம்" என்றிங்ஙனே பிரித்து வ்யவஹரிக்க வொண்ணாதபடி "ஸ்தேவ" (ஸதேவ) என்கிறபடியே - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயாம்படி தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு தரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (ஆக்கியும்) "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே நின்றும்பிரித்து, நாமரூப விபாகார்ஹமாம்படி பண்ணியும். (காக்கும்) ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களை யிரக்ஷையாலே தடவி ரக்ஷிக்கும்படி. (அவையுள்தனிமுதல) ஸ்ருஷ்டமானபதார்த்தங்களிலே, இவை ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யந்தராத்மாவாய் நிற்கும் நிலையைச்சொல்லுகிறது. இது - பின்னை, "ஆக்கியும்" என்று ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; [ததநுப்ரவிஶ்யஎன்று] இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுக்காகப் பண்ணுமநுப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு; இங்கிவற்றுக்குச்சொல்லும் வாசகஶப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (எம்மான) தன்விபூதிவிஷயமாகத்தனக்குண்டானவோரத்தைக்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். (கண்ணபிரான்) இப்படியிருக்கிறவனன்றோ க்ருஷ்ணனென்கையும, அவன்றான் கண்ணுக்குத்தோற்றின றுபகரிக்குமென்கையும. (என்னமுதம்) தேவாகளதிகாரிகளா மம்ருதத்தில வ்யாவ்ருத்தி. (சுவையன்) அவ்வம்ருதத்துக்கு போக்த்ருத்வமில்லையே. சுவையன் - பரமரஸிகன். இந்தரஸிகத்வத்துக்கு ஊற்றுவாயசொல்லுகிறது (திருவின்மணாளன்) இவருடைய அம்ருதமொரு மிதுநமாயிற்று. (என்னுடைச்சூழலுளானே) பெரியபிராட்டியார "அகலகில்லே னிறையும்" என்னப்பிறந்தவன், என் பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கை தன்பேறாக வர்த்தியாநின்றான். "யஸ்யப்ரஸாதேஸததம்ப்ரஸீதேயுரிமா:ப்ரஜா:। ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே" (யஸ்யப்ரஸாதேஸததம்ப்ரஸீதேயுரிமா:ப்ரஜா:[ஸராமோவாநரேந்தரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்கிறபடியே; [லோகநாத:புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி] லோகநாத: புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிசசதி) தம்மையொழிந்தார்க்கெல்லாம்நாதரானவர் ஸுக்ரீவனை நாதனாகவிசசியாநின்றார். கிடைப்பது, கிடையாதொழிவது,தாம் முந்துறமுன்ன மிச்சியாநின்றார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (இவையுமிதயாதி) "அவையுட்டனிமுதல்" கண்ணபிரான், என்னுடைச்சூழலுளான்" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸ்ருஷ்ட்யாதித்யாதி) ஸாதம்யபோக பரதத்வரூபகுணாநுபவம்பண்ணுகிறவிவர், விபூத்யநுபவம்பண்ணுகிறதெனனென்ன (அவனுடையவித்யாதி) குணங்களோபாதி,

தநீயதவாகாரத்தாலே விபூதியுமநுபாவயமாகையாலே சொல்லுகிருரென்றபடி. ஆனால "நாமவன்" எனகிறபாட்டிறபடியே பரககவநுபவியாதொழிவானேன்னெனன (முதறறிருவாயமொழியிலேயிதயாதி) புநருக்திபரிஹாரமாதல. திரள-ஸமுதாயமாக.

(இவையுமிதயாதி) ஸமீபஸததஙகளாயும், தூரஸ்ததங்களாயும், அநூரவிப்ரக்ருஷடஙகளாயும் ஸமீபஸததராயும், தூரஸததராயும, உதூரவிப்ரகருஷ்டராயுமுள்ள. (யவையும்யவரும) சேதநாசேதநங்களெலலாம். (தன்னுள்ளேயாகியும்) ஸம்ஹ்ருதிஸமயததிலே தனனுளளேயாமபடி பணணியும். (ஆககியும்) ஸ்ருஷடிஸமயததிலே ஸருஷ்டிததும. (காககும) ஸ்ருஷடமானவறறைரக்ஷிககும வனுய. (அவையுள் தனிமுதல்) அவறறினுள்ளே யநதராதமாவாயுமுளள அதவிதீயகாரணமுமாயெனறு ஸப்தாராததம். உக்தாநுவாதம் - "யவையும்யவரும" எனறு. "ஆகியும்" எனறு ஸமஹாரததைமுநதறசொலலிறறு - ஸருஷடி அபயயபூாவிகையாகையாலே,

ஸருஷ்டிககுபபிறபாடு அதவிதீயகாரணமாவது - ஸாவாந்தராத்மாவென்னுமதுககு ஹேதுவையருளிசசெயகிருர் (ஸ்ருஷ்டமானவிதயாதி) பூாவவாக்யத்தை ஸங்காமுகேநவிவரிக்கிருா (இதுபின்னையிதயாதி) இது - அநுப்ரவேஸம். "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿" (அநேநஜீவேநாதமநாநுபரவிஸ்ய நாமரூபேவயாகரவாணி) என்று - ஸ்ஷ்டிக்கநுப்ரவேஸபூாவகதவம் பரதிபநநமாகையாலே, ஸ்ருஷ்டியைசசொன்னபோதே அநுபரவேஸம் ஸிததமாகாதோவெனறு ஸங்காதாதபர்யம். அநதவநுப்ரவேஸததிற்காட்டி லிஙகுசொல்லுகிறதுக்கு வயாவ்ருததியை தர்ஸிபபியாநினறுகொணடு, இஙகுவிவக்ஷிதமான வநுபரவேஸததை யருளிசசெயகிருா (அநேநஜீவேநேதயாதி) ஆக, "ஆககியும்" எனகிறவிடததிலே - "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨" (அநேநஜீவேந) இதயாதி வாகயோகதமான ஸ்ருஷட்யாத்தாநுபரவேஸஞ் சொல்லுகிறது; "அவையுடடனிமுதல்" எனகிறவிடததிலே ஸருஷ்டமான பதாாததங்களுடையஸத்தாநிாவஹணாததமான ஸததித்யர்ததாநு பரவேஸஞ் சொலலுகிறதெனறு கருதது. ஸ்ருஷடயர்ததாநு பரவேஸமெனறும், ஸ்த்திதயாததாநு ப்ரவேஸமென்றும், அநுபரவேஸம த்விவிதம். காரணாவஸததையோடு காாயாவஸததையோடுவாசியற ஸாவதாசிதசிதநுபரவிஷடனுன பரமாதமாவுக்கு ஸருஷ்ட்யாததாநு ப்ரவேஸமாவதேது, ஸ்ததிதயாததாநுபரவேஸமாவதேதெனனில; "𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃" (தததததகார்யாநுகுணஸாநிதிவிஸேஷம்) என்று ஸம்பரதாயம். சிலஸ்ரீகோஸஙகளிலே, "𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨" (அநேநஜீவேந) இதயாதிவாகயமிலலை, "இதுபினனை" இதயாதிஸங்காவாக்யாநந்தரம், "ததநுபரவிஸய எனறு இவறறினுடைய வஸதுதவ நாமபாகதவஙகளுக்காகப்பணணுமநுபரவேஸததைச சொலலுகிறதங்கு. இஙகிவறறுககுச்சொல்லும் வாசகஸபதம் தன்னளவிலே பர்யவஸிககும்படியாக நிறகும்நிலையைச சொல்லுகிறது" எனறு பரிஹாரவாகயாவலி சிலஸ்ரீகோஸஙகளிலேயிருக்கிறது. அநதபக்ஷததிலே "சொலலிறறுகாதோவென்னில, எனறவநநதரம், 'அநேநஜீவேநாதமநாநுபரவிஸ்ய எனறு' எனறுகூடடிககொள்வது, 'ததநுபரவிஸய எனறு' என்கிறததை

'இங்கு' என்றவநந்தரம் கூட்டிக்கொள்வது" என்று வாக்யத்தைத் திருத்துவார்கள். "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - "அக்நிஹோத்ரஞ்ஜுஹோதி" (அக்நிஹோத்ரமஜுஹோதி) "யவாகூம்பசதி" (யவாகூம்பசதி) என்றவிடத்திற்போலே, பாடக்ரமத்தை யநாதரித்து ஆர்த்தக்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ததேவாநுப்ராவிஶத், தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தத்அநுப்ரவிஶ்ய ஸச்சத்யச்சா பவத் இத்யந்வயஃ கர்த்தவ்யஃ. அங்கு - "ஆக்கியும" என்கிறவிடத்திலே. இங்கு - "அவையுட்டனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே.

"இவையுமவையும்" இத்யாதிசகநந்தரம், "எம்மான" என்றதுக்கு பாவம் (தன்விபூதியித்யாதி) ஓரம் - பக்ஷபாதம. "கண்ணபிரானென்றதுக்கு-க்ருஷ்ணனுபகரிக்குமவனென்னுதல், கண்ணுக்குவிஷயமாயுபகரிக்குமவனென்னுதல். இவ்வர்த்தத்வயத்தையும் தநதரோண வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவ்த்யாதி) (க்ருஷ்ணனென்கையும) க்ருஷ்ணனுயவநதவதரிக்குமவனென்கையும. "என்" என்றதுக்கு பாவம (தேவர்களித்யாதி) இழையுங்கூட்டிபாவம (அவ்வம்ருதத்துக்கித்யாதி) "சுவையன்திருவினமணாளன" என்கிறபதச்சோதத்திக்குபாவம் (இதவித்யாதி) "என்னமுதம் திருவினமணாளன" என்றுகூட்டி பாவாநதரம் (இவருடையவித்யாதி) "இந்த தாத்பர்யத்வயத்தாலும் - வாக்யத்வயோக்தமான புருஷகாரத்வோபேயத்வங்கள்ஸூசிதங்கள்" என்றுஸமப்ரதாயம்.

"திருவினமணாளனென்னுடைச்சூழலுளான" என்றுகூட்டி யவதாரணத்துக்குபாவம் (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி) "இவையுமவையும" இத்யாதியாலே-மேன்மையைச்சொல்லி, "அவன்சூழலுளான" என்றதுக்கு தருஷ்டாநதம (யஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுர்த்தே, "ஏஷ த்வா ஆ-ரா[illegible] ... லோகநாதஃ புரா பூத்வா" (ஏஷத்வாசவிதாரிப்ராப்யசாநுத்தமம்யஶ: । லோகநாதஃபுராபூத்வா) இத்யாதி. வாத்தமாநார்த்தம் (கிடைப்பதித்யாதி) "உவதி" (இச்சதி) என்கையாலே - தௌர்லபயம் ஸித்தம்.

க்ரமேணாக

இரண்டாம்பாட்டு.

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லைபங்காலத்துலகைக
கேழலொன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையமமான
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா
னூழநெடுங்கடலசேர்ந்தானவனென்னருகலிலானே.

ஆறுயிரப்படி

(சூழல்பலபல) இப்படி யென்னுடைய சூழலிலே வந்துபுகுந்து, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும ப்ரஹ்மாதி வாங்மநஸாபரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையு மெனக்குக்காட்டி யென்னைவஶீகரித்து, பின்னை யென்னருகே யெழுந்தருளினானென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அவதாரமுகத்தாலே ஆஸ்ரிதோபகாரகனானவன், என்னருகே யானேனென்கிறார்.

சூழல - ஆஸ்ரிதரை வஸீகரிக்கைக்கிடான சூழச்சியையுடைய அவதாரங்களை. பலபல - பலவும். வல்லான - தனிச்சையாலே பண்ணவல்லனாய். தொல்லை - பழையதாய. அம - அவதாரோபயுக்தமாகையாலே யழகியதான. காலந்தனு- வராஹகல்பத்தின் முதலிலே. உலகை - ப்ரளயார்ணவமக்நமான லோகத்தை. கேழலொன்றாகி - அத்விதீயவராஹமாய்க்கொண்டு. இடந்த - இடந்தெடுத்த. கேசவன - ப்ரளயஜலத்திலே நனைந்த மயிர்முழகையுடைய. என்னுடை யம்மான் - என ஸ்வாமியாய் க்ருஷ்ணரூபவதாரதவதரித்து வேழம் - ப்ரதிபந்தகமான குவலயாபீடத்தை. மருப்பைப்பொசித்தான - ஸ்ருங்கபங்கம பண்ணினவனாய். இவ்வுபகாரம விண்ணவர்க்கு - அதிஸயிதஜ்ஞானரான தேவர்களுக்கும். எண்ணல் - நினைக்க. அரியானை - அரியனாய. பின்னையு மாஸ்ரிதர்க்கு உதவுகைக்காக ஆழம - அகாதமாய. நெடும - பெருந்த. கடல - க்ஷீரார்ணவத்திலே. சேர்ந்தானவன் - கண்வளர்ந்தருளினவன. என்னருகலிலான - என்னருகானவிடத்திலேயானான. அருகலிலென்று- எழாமவேற்றுமை. ... ...*

---

௬ - இரண்டாம்பாட்டு.

எனபரிஸரத்திலே வாத்தித்தவன், அநுஸாதமித்தவாறே யென்னருகேவந்து நின்றானென்கிறார்.

(சூழல்பலபலவல்லான) இப்போது சூழலென்கிறது - அவதாரத்தை அவதாரத்தை "சூழல" என்பானென்னென்னில்; சேதநரையகப்படுத்திக் கொள்ளுமதாகையாலே. ஜாதிபேதத்தையும், அவாந்தர பேதத்தைபுமபற்ற (பலபலவென்கிறது) (வல்லான்) காமநிபந்தநமாகப்பிறக்கு மவனுக்கும முடியாதபிறவிகளைப் பிறக்கவல்லான். காமமசெய்யவல்லதன்றிறே, அநுகரஹமசெய்யவல்லது. அவற்றிலே யொரு சூழலசொல்லுகிறார். (தொலலை) வாராஹகல்பத்தினுதியிலே. (அங்காலத்து) தன்வடிவைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கின காலமிறே, அத்தைப்பற்ற - அநுகாலமெனகிறார். (உலகை) ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானுக்காகத் தானிப்படிப்படப்பெற்றதோ, ஸங்கல்பத்துக்கும பாத்தம்போராதபூமிக்காகக்கிடீர். (கேழலொன்றாகி) தன்மேன்மையோ டணைந்திருப்பதொரு வடிவைத்தான கொள்ளப்பெற்றதோ. (ஒன்றாகி) பின்புஸர்வஸக்தியான தானே "இவ்வடிவைக்கொள்ள" என்னிலு மொண்ணுதபடியத்விதீயமா யிருக்கிறபடி. பூமி, ப்ரளயத்திலே யகப்பட்டவாறே, நீருக்கும்சேற்றுக்கு மிறாயாதவடிவைக்கொண்டு வித்தனையன்றுன்; அது அவன்கொண்டவடிவாகையாலே அழிவுக்கிட்ட வடிவுதனக்கேயாலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கும் * பன்றியாமதேசிறே. (இடந்த) அஞ்

ஜாதிக்காகவுள்ளதொருகுண மாயிற்றுசசெருககு, ஸ்ரீயঃபதியவ்வடிவைக் கொண்டாற் சொல்லவேண்டாவிறே. அண்டபித்தியிலேசோந்த பூமியை ப்புக்கெடுத்துக் கொணடேறினான். (கேசவன்) ப்ரஸஸ்தகேஶன். அப போதைத்திருமேனியு மூளமயிருமாயநின்றநிலே. (என்னுடையம்மா ன்) ஸம்ஸாரபரளயங்கொணட வெனனையெடுத்தவன். (வேழமருபபை யொசித்தான்) குவலயாபீடத்தினுடைய மருப்பையநாயா ஸேநமுரித்த வன். அப்படியேயென்னுடைய * மதக்களிறைந்திளையும் சேரிதிரியாமல் பண்ணினவன்.

விரோதிநிரஸநஶீலனென்றபடி. (விண்ணவாக்கெண்ணலரியான்) தனியேகுவலயாபீடத்தோடே பொருதவன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள மநோர தத்துக்கு மவ்வருகானவன் . (ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான்) அந்தப்ர ஹ்மாதிகள் கூக்குரல கேடகத்திருபபாற் கடலிலே சாயந்தருளினவன்.ஆ ழம் - உறுத்தாமைககு. நெடுமை * தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலா தபலபரப்பி வேண்டினபடி கண்வளாந்தருளுகைக்கு. (அவனென்னரு கலிலானே) அவர்களைபபோலேயெனககதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாகவும் நிற் கிறிலன்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (சூழலித்யாதி) " என்னருகலிலான " என்றதைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஏனபரிஸரத்திலேயித்யாதி)

" சூழல் " என்கிறது - கீழ்போலேபரிஸரவாசியன்று, அவதாரவாசியெ ன்கிறார் (இபபோதித்யாதி) சேதநரைசசூழநதுகொளளுமது - சூழலென்றபடி. சூழ்ந்துகொள்ளுகை - வளைததுககொள்ளுகை. விபஸைககுபாவம் (ஜாதிபேதே த்யாதி) அவாநதரபேதம் - ஏகஜாதியிலுளளபேதம். பலவுடையான எனறுதே, " வல்லான் " எனறதுககுபாவம (காமநிபநதநேதயாதி) காமவஶ்யனுககொழி ய, அகாமவஶ்யனுக கநேகஜநமங்கூடுமோவெனன (காமமசெயயவல்லதித்யாதி) அநுக்ரஹம் நிதயமாகையாலே பராரத்தமாகவநேகாவ தாரஙகளுண்டென்று க ருதது.

காலததுககழகேதெனன (தனவடிவையித்யாதி) பாததம் - தரம். " கே ழல் " என்றதுககுபாவம் (தனமேன்மையோடித்யாதி) அணைநது - கூடி. " ஒன று " எனறதுககுபாவம் (பின்புஸாவஶகதித்யாதி) கொளளவென்னிலும - பரிகர ஹிக்கவேணுமெனருலும். ஒணணுத - கூடாத. விஹ்ரணம் (பூமிப்ரளயத்திலேயி த்யாதி) அழிவுககிடடவடிவு - வயயததுக்காக ஸம்பாதித்தவடிவு - அதாவது - ரா ஜாக்கள ஸவாரத்தமாக நல்லபதார்ததங்களும் ஸமபாதியாநிற்கசசெய்தே, புறசசி லவுக்காகவும் சில ஸம்பாதிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதருடைய வாபத்ரக்ஷணார்த்தமா ககொண்ட வடிவென்றபடி. ஆலததிவழிகை - ஆலததியெடுக்க. அபபடியிருக்கு மோவென்ன, ப்ரமாணம் (பன்றியாமித்யாதி) நாய்ச்சியாாதிருமொழி. வராஹ

மானதேஜஸ்ஸையுடைய தேவனென்றபடி. எடுத்து என்னாதே, “ இடந்து ” என்கிறது - செருக்கின கார்யமாகையாலே. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அஜஜாதிக்காக வித்யாதி) (சொல்லவேண்டாவிறே) செருக்குக்கு என்று பேஷம். செருக்கு - காவம்.

உளைமயிர் - கேஸரங்கள். “ உலகையிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான் ” என்று கூட்டிபாவம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி)

“ வேழமருப்பையொசித்தானென்னுடையம்மான் ” என்றுகூட்டிபாவம் (அப்படியேயித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி (மதக்களிறித்யாதி) ஶ்ரோத்ராதிகளாகிற மத்தகஜங்களைத்தையும் விஷயங்களாகிற குடியிருப்புகளிலே ஸஞ்சரியாதபடியாக வென்றபடி. பலிதம் (விரோதித்யாதி)

“ விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான் ” என்கிறபதத்தைக் கீழும்மேலுங்கூட்டி யோஜிப்பது. தனியே - அஸஹாயேந. விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநம (ஆழ மித்யாதி) நெடுமை-தைர்க்கயம். (தாளுமித்யாதி) ஒப்பில்லாதபல திருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும திருமுடிகளையும் பரப்பியென்றபடி.

அவர்களைப்போலே - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குப்போலே. அருகலிலான் - அருகானவிடத்திலேயானென. ஸமீபஸ்தனென்னென்றபடி. அருகல் - அந்திகம். “ அருகலில ” என்று - ஸப்தமி.

க்ரமேணாவய:..*

மூன்றும் பாட்டு.

அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன்
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ
னொருகதியின்சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடுடனே.

ஆறுயிரப்படி.

(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநவதிகாஸங்க்யேய குண விஶிஷ்டனாய, அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய, பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையனாய், ஶ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமானென்னருகேவந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துவிட்டிலன்; ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷியாநின்றானென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னோடுகூடிநின்று பஹுமுகமாக ரஸிப்பியாநின்றானென்கிறார்.

அருகலில் - அபக்ஷயாதிதோஷரஹிதமாய. ஆய - ஸதாஸ்திதவத்தாலே நித்யமாய். பெரும - அபரிச்சிந்நமான. சீர் - குணங்களையுடையனாய். அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான. முதலவன - ப்ரதாநனாய். கருகிய - மிகவுங்கருகின. நீலம் - நீலரத்நம்போலே. நல - நன்றான. மேனிவண்ணன- திருமேனிநிறத்தையுடையனாய. செம - அவ்வடிவுக்கு பரபாகமாம்படிசிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணன - திருக்கண்களையுடையனாய. பொரு-செறிந்த. சிறை - சிறகையுடையனான. புள - பெரியதிருவடியை. உவந்து - மிகவும்விரும்பி. ஏறும் - மேற்கொள்ளக்கடவனாய். பூமகளார - பூவிலமணம்வடிவுகொண்டாற்போலே போக்யபூதையான லக்ஷ்மிக்கு. தனிக்கேள்வன - அத்விதீயபோகதாவானவன. என்னொடுடனே - என்னோடுகூடிநின்று. ஒருகதியின - ஒருவழியாலுள்ள. சுவை-இனிமையை. தந்திட்டு-தந்து. ஒழிவிலன-தவிருகிறிலன்.

ஹேயப்ரத்யநீகமாய ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும், நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வரூபமான மேன்மையும், விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும், புண்டரீகாக்ஷத்வமும், கருடவாஹநத்வமும், ஸ்ரிய:பதித்வமுமாகிற பரத்வசிஹ்நங்களையுள்ள வறுசுவையுந்தாராநின்றானென்றுகருத்து. அருகலென்று - குறையாய, க்ஷயமென்றபடி. .... *

ஈடு-மூன்றாம் பாட்டு.

திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், பிராட்டிமார் தொடக்கமானாரோடு ஓரோவகையாலே பரிமாறுமவன், என்னளவிலொரோவகையில பரிமாறிவிடமாட்டுகிறிலனென்கிறார்.

அருகல் - குறைகை. கேடு. இல்லென்பது - இல்லாமை. குறைவின்றிக்கே, ஆய - ஆன. நன்றான. ஹேயப்ரத்யநீகமுமாய் கல்யாணைகதாநமுமான நிரவதிககுணங்களையுடையனுமாய, அக்குணங்களை நித்யஸூரிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுவிக்குமவனுமாய, அவர்கள ஸத்தாதிகள் தன்னதீநமாம்படியிருக்கிறவன. (கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன) கறுத்துச்செய்த்துப்பேச்சுக்கவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமான திருமேனியில்நிறத்தையுடையவன. விலக்ஷணமான திருமேனியில்கறுத்துச்செய்த்த நிறத்தையுடையவன். அவர்களை ஸதாநுபவம்பண்ணிவைக்கும்போது படிவிடும்படி. (செந்தாமரைக்கண்ணன) அகவாயில்குணங்களுக்கு பரகாசகங்களான திருக்கண்களையுடையவன. (பொருசிறைப்புளுவந்தேறும) ஸர்வேஸ்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுவதாகநினைத்து "வா" என்றழைத்தால, அவனுடைய அங்கீகாரத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே பெருக்காறுசுழித்தாற்போலே சுழித்துத் தன்னிற்றான்பொராநின்றுள்ள சிறகையுடையனாய்க்கொண்டாயிற்று தோற்றுவது. அவனும் "நாமிவனைமேற்கொள்ளப்பெற்றோமே" என்று திருவுள்ளத்தில் ப்ரீதியோடே யாயிற்று மேற்கொள்ளுவது. (பூமகளார்தனிக்கேள்வன்)

புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய் போக்ய தைகவேஷையான பெரியபிராட்டியாகத்து வல்லபனென்றால, இப்படிப்பட்ட வைஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டாம்விரலுக்காளில்லாதபடியிருக்கிறவன். (ஒருகதியினித்யாதி) அவர்களோடு பரிமாறுமாபோலே யொருவழியால்வந்த ரஸத்தைத்தந்து விடுகிறிலன், என்னளவில நித்யஸூரிகளெல்லாரபக்கலிலும்பண்ணு மாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணுகின்றான். (உடனே) "இவனொருவிபூதிமான், அநயபரன்" என்றுதோற்றவிருக்கிறிலன. நித்யவிபூதியில் கேளவியுமிங்கேயிருந்தேயாமித்தனை. "தண்டாமமசெய்து" என்று - நித்யவிபூதியில பண்ணும்விருப்பத்தைப்பண்ணினானென்றார் கீழில திருவாய்மொழியில; இதில - அவவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறும்படியை யெனனொருவனோடு பரிமாறினானென்கிறார்.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (அருகலிலாயவித்யாதி) "பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்" இத்யாதிகளைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (திருவடியித்யாதி) இவர்களைச்சொன்னது - திருவநந்தாழ்வானுக்குமுபலக்ஷணம்.

கேடு என்றது - விவரணம். குறைவாலே - ஹேயத்தையைச்சொன்னபடி. "பெருஞ்சீர்" என்றதுக்காத்தம் (நிரவதிககுணங்களையென்று) "ஆதி" என்றதுக்காத்தம் (அகருணங்களையித்யாதி) ஆதியத்இத்யாதிः என்றுய, அமரர்களாலே குணவிஶிஷ்டதவேந ஸ்வீகரிக்கப்படுமவனென்றுய. அத்தாலே-ஸதாநுபாவ்யனென்றபடி. "முதலவன்" என்றதுக்காத்தம் (ஸத்தாதிகளித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே - ஸ்த்திதிப்ரவருத்திகளைச்சொல்லுகிறது. ஸத்தாதிகளுக்குக் காரணபூதனென்றபடி.

"கருகிய, நீலம், நல" என்கிறமூன்றையும் நிறத்துக்கு விஶேஷணமாகவருளிச்செய்கிறார் (கறுத்தித்யாதி) நெய்த்து - ஸ்நிக்தமாய. நல் - விலக்ஷணமான. பேச்சுக்கவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமானவென்றது - வைலக்ஷண்யாதிஶயத்தாலே, "இன்னபடி" என்றுசொல்லவொண்ணாதென்றபடி. "நல" என்றதை மேனிக்குவிஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) வண்ணம - நிறம். "அமரர்களாதிமுதல்வன் கருகியநீல நன்மேனிவண்ணன்" என்று கூட்டிபாவம (அவர்களையித்யாதி) படி - ஜீவநமும, திருமேனியும்.

"பொருசிறை, உவந்தேறும" என்றபதங்களுக்கு பாவம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி வாக்யத்வயமும) "பொருசிறை" என்கையாலே - திருவடியுடைய பரிதிசொல்லுகிறது. "உவந்தேறும" என்கையாலே - ஈஶ்வரனுடைய உகப்புச்சொல்லுகிறது. மேற்கொள்ளுவதாக - ஆரோஹணார்த்தமாக. நாமாந்தரங்களைச் சொல்லாமல், "பூமகளார்" என்றதற்கு பாவம (புஷ்பத்திலித்யாதி)

அமரர்களாதிமுதல்வன் "பொருசிறை" இத்யாதிகளைக்கூட்டி பாவம (அவர்களோடித்யாதி) கதி - வழி.

சுவை - ரஸம். அவதாரணார்த்தம் (இவனொருவிதயாதி) அவதாரணார்த்த சரமகாஷ்டாமாஹ (நிதயவிபூதியிலிதயாதி) பாட்டுக்கெல்லாநதாதபாயம் (த ணடாமமிதயாதி)

அருகலிலாய இதயாரப்ய, தனிககேள்வனெனனேடு ஞெருகதியின சு வைதந்திட்டொழிவிலன இதயநவயஃ.. .... *

நான்காம்பாட்டு.

உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகளமண்மகளாயர்
மடமகளெனறிவாமூவராளுமுலகமுமூன்றே
உடனவையொக்கவிழுங்கியாலிலேசோந்தவனெம்மான்
கடன்மலிமாயப்பெருமான கண்ணனெனனொக்கலையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடனமா) இனிமேலவன கலந்தருளின க்ரமத்தைச்சொலலு கிறார்.

பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நபபின்னைப்பிராட் டியு மவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள்; ப்ருதிவயந்தரிக்ஷாதி ஸாவலோகஙகளு மவனுக்கு லீலோபகரணம ; இந்தலோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்ததிதி ஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை, இன்னமஅபாயநதமாய ஆஸ்சர்யமான கல யாணகுணஙகளை யுடையனாயிருந்த கண்ணன யசோதைப பிராட்டியொ க்கலையிலே யிருந்தருளுமாபோலே, என்னுடையவொக்கலையிலே யே றியருளினு னென்கிறார்.......................... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பூர்ணனாய ஸர்வரக்ஷகனானவன எனமருங்கிலே யிராநினறு னென்கிறார்.

உடன் - கூடியிருநது. அமா-தரிககும்படியான காதல - காதலையுடைய. ம களிர் -,பிராட்டிமாா. திருமகள்-அதிஸயிதஸம்பதரூபையானலக்ஷ்மி. மணமகள- க்ஷமாததவமானபூமி. ஆயாமடமகள-அநுருபமானஆபிஜாதயநதனையும, ஆத மகுணததையுமுடையநப்பினனை. எனறு - எனறுபரதாநதயாபரஸிததைகளான. இவர் - இவாகள. மூவர் - மூவா. ஆளும் - ரக்ஷணீயமான. உலகமும் - ஜகதநும். மூன்றே-ஸவாககலோகபர்யநதமானகருதகலோகமும், ஜநஸதபஸஸதயரூபமான அகருதகலோகமும், மஹாலோகமாகிற கருதகாகருதகலோகமுமாகிற மூன்றாயிரு ருககும். ப்ரளயகாலததிலே அவை - அவறறை. உடன் - தாரதம்யவிபாகரஹித மாக. ஒக்க - ஏகோத்யோகததிலே. விழுஙகி - விழுஙகி. ஆலிலை - ஆலிலையிலே. சேர்நதவன - கண்வளாநது. எம்மான-இவ்வபதாநததாலேயெனனை யடிமைகொ ணடஸ்வாமியாய. கடல் - க்ஷீரார்ணவததிலே, மலி - கணவளரு மபிவருததியையு டையனாய், மாயம் - ஆஸ்சர்யகுண சேஷ்டிதஙகளாலே, பெருமான-அநவதிகஸவ

பாவனுன. கண்ணன - க்ருஷ்ணனானவன. எனனெகலையான் - யஶோதைபகல போலேயென்னெககலையிலேயானுன்.
கடலினமிகுததமாயமென்றுமாம.. ....*

ஈ௫ - நான்காம்பாட்டு.

மேன்மையது, அகடிதகடநாஸாமாததயமது, இப்படியிருக்கிறவன், யஶோதைபபிராடடி மருங்கிலே யிருககுமாபோலே யென்மருங்கிலேவந்திருககை தனககுப் பெறுபபேறுக நினைத்திராநின்றுனென்கிறுர்.

(உடனமாகாதல்மகளிர்) உடனே யமரவேண்டுமபடியான காதலையுடைய பிராட்டிமார். " அகலகில்லேனிறையும" என்றுயிறறிவாகளிருப்பது. அவர்களாரொன்னில (திருமகள) ஸாவேஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநமஹிஷியாய்ப் பட்டததுககுரியளாய் " நகஶ்ஶிஹாவபாய௵ி " (நகஶ்ஶிஙநாபராத்யதி) எனறிருககும் பெரிய பிராட்டியாா. (மண்மகள்) முதலிலே " குற்றம்பாாககக்கடவதோ " என்று அவனுக்குப்பொறைக்குவாத்தாய்ப பொறைவிளையும்படியான ஸ்ரீபூமிபபிராட்டி. (ஆயர்மடமகள) அநுபவஸுகம் தானுய, தனவடிவழகாலே துவக்கித்திருவுள்ளததில் குற்றம்படாதபடி யிருககும நப்பின்னைப் பிராடடி. திருமகள் - அவளைஶ்வர்யம. மண்மகள - அது விளையும்பூமி. ஆயர்மடமகள் - அத்தை புஜிக்கிற போகதாவானவளென்றுமாம.

(இவாமூவா) மேன்மைககும புருஷகாரத்துக்கும் தனித் தனியே அமைந்திருக்கிற இவாகள்மூவர். (ஆளுமுலகமுமூன்றே) அவர்களுடைய படுககைப்பற்றிருககிறபடி..தரிவிதசேதநரையுஞ்சொல்லுதல் ; கீழும், மேலும், நடுவுமான லோகங்களைசசொலலுதல.

(உடனவையொக்கவிழுங்கி) அவறறிலொன்றும் பிரிகதிரப படாதபடி ஏககாலததிலே தன்றிருவயிறறிலே வைத்து. விபூதிதவயமும் ரக்ஷ்யவாக்கமெனறுல, திருவயிற்றிலே வைககுமது - பரளயததுககு கர்ம்பவிக்குமெல்லையிலேயாகிறது. (ஆலிலைசோநதவன்) ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனுன ஆலந்தளிரிலே சாயநதருளினவன். அகடிதகடநாஸாமாத்ப்யததையுடையவன். (எமமான) அசசெயலாலே யெனனையெழுதிககொண்டவன். பதாாலமபநமபண்ணிககிடீ! ரடிமைகொண்டது. கீழிலகடிதகடநா ஸாமர்தயததுககுமேலே ஒருஅகடிதகடநாஸாமாத்ப்யமாயிறறிது. " நநமேயம " (நநமேயம்) எனறிருநதவெனனை அநந்யாாஹமாககினபடி. (கடலிதயாதி) திருப்பாற்கடலிலே குறைவறவநது வர்த்திபபானுய், ஆஶ்சர்யமான சேஷ்டிதஙகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். அனறிக்கே, கடலிற்காட்டில்மிக்க ஆஶ்சாயததையுடைய ஸர்வேஶ்வரனென்றுமாம்.

(கண்ணன்) அந்தவாஸ்சாயங்களெல்லாம் தன்பக்கலிலே காண லாம்படி யிருக்கிறகருஷ்ணன். (என்னொக்கலையானே) யஶோதைப்பி ராட்டி மருங்கிலேயிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலே யிராநின்றான...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (உடனமரித்யாதி) "உடனமர" இத்யாரப்ய, "ஆலிலை சேர்ந்தவனென்னொக்கலையானே" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (மேனமையதித்யாதி) "ஒக்கலையானே" என்ற ஏகாரத்தைப்பற்ற (தனக்குப்பெரும பேருகவித்யாதி) பெறுப்பேறுக - அலப்யலாபமாக.

அமரவேண்டுமெபடியான - க்ஷணமும்பிரியாதே ஸமஶ்லேஷிக்கவேண்டும்ப டியான. மகளிர் - பிராட்டிமார். புருஷகாரத்துக்குடலாக பாவம் (ஸர்வேஶ்வர னுக்கித்யாதி) உபாத்தாய - உபாத்யாயையாய.

மேன்மைக்குடலாக தாத்பர்யாந்தரம் (அவனைஸ்வயமித்யாதி) இந்த யோஜநாத்வயத்தாலும - பூர்வோத்தரவாக்யார்த்தம் ஸூசிதம்.

படிக்கைப்பற்று - ஸ்ரீகளுடையஸீமை. மூன்றினயோஜனையில், லோகஶப்த ம் - சேதனவாசி. இத்தால - விபூதித்வயத்தையுஞ்சொல்லுகிறது. (கீழுமமேலும் நடுவுமானவித்யாதி) கீழாவது - "[illegible]" (த்ரை லோக்யமேதத்க்ருதகம்) என்கிறபடியே க்ருதகமானத்ரைலோக்யம். அதாவது - பாதாளலோகங்களோடேகூட பூமியுமாகவொன்றும, புவர்லோகமும், ஸுவர்லோ கமு மாகத்ரைலோக்யமும. மேலாவது - "[illegible]" (ஜநஸ்த பஸ்ஸத்யஸத்யம்) என்கிறமூன்றுலோகமும். இந்தமூன்றும - அக்ருதகம். நடுவாவ து - "[illegible]" (க்ருதகாக்ரு தகோலோகோமஹர்லோக இதிஸ்ம்ருதः) என்கிறமஹர்லோகம. ஆக, க்ருதகம், அ க்ருதகம, க்ருதகாக்ருதகம், என்கிறமூன்றுலோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி.

"உடனவையொக்கவிழுங்கி" என்றது - அவாந்தரப்ரளயவிஷயம். "அ வை, உடன, ஒக்க, விழுங்கி" என்கிறபதத்ரயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (அவற றிலொன்றுமித்யாதி) உடன் - காதஸங்க்யபரம். ஒக்க - காலபரம். பிறிகதிரப்படா தபடி - கதிர்பிறியாதபடி. ஒன்றுந்தப்பாதபடியித்யர்த்தः. "உலகமூன்று" என்று - த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொன்னபக்ஷத்தில், "[illegible]" (இதம்ஜ்ஞானமுபாஶ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாः । ஸர்கேபிநோபஜாயந்தே ப்ரள யேநவ்யதந்திச) என்றுநித்யமுக்தரை - "அவை" என்று - தச்சப்தத்தாலே ப ராமர்ஶிக்கும்போது, அவர்களையும் விழுங்கக்கூடுமோவென்ன (விபூதித்வயமுமி த்யாதி) (ப்ரளயத்துக்குஸாமீபவிகருமெலலையிலேயாகிறது) பதார்த்தவிஷய மென்றபடி. "'[illegible]' (ஸர்வம்கலவிதம்ப்ரஹ்மத ஜ்ஜலாநிதி) என்கிறவிடத்திலே, 'தஜ்ஜத்வதல்லத்வங்களைச் சொல்லும்போதுதச் சப்தம் - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது தத்வத்தைச் சொல்லும்போது தத்ரூபம் [illegible] ஆகவேணும என [illegible]த்தைப

பற்று, த்ரசபதம் - நிஷ்க்ருஷ்ட ப்ரஹ்மத்தைப் பராமர்ஸிக்கிறது' என்றெடுத்துக்கி ஸ்ருதப்ரகாஸிகாகாரர் வ்யாக்யானம்பண்ணினாற்போலே, 'இங்கும், ஸாமீப்யத்துக்கு மேலெல்லையிலே யொதுக்குகிறார்" என்று ஸம்ப்ரதாயம், (பவனை) பவதிதி - பவ:. என்றும், உத்பவிக்கிறதென்றபடி., தளிர் - பல்லவம். பவித்ரம (ஆகவிதேத் யாதி)

பத்ராலம்பநமாவது - ஆலிலையை யவலம்பிக்கை, ஸ்வபாவார்த்தம். ஆலிலை போலே, சாடுக்காத்தம். அடிமையோலையென்றபடி. "எம்மான்" என்றதுக்கு பாவாநதரம் (கீழிலகடிதேதயாதி) விவரணம் (நமேயமிதயாதி)

கடல்மலி - கடலிலேவர்த்திக்கிறதென்னுதல், கடலிற்காட்டில் மிக்கதென்னுதல். மலிதல் - வர்த்திக்கையும், மிகுதியும். யஸோதைப்பிராட்டி மருங்கிலே யென்றது - "கண்ணன்" என்றதைப்பற்ற.

ஈரமேஞ்சவய:. .. .."

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்
செக்கனெச்செவனறவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமான்
நக்கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக
வொக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே.

ஆறாயிரப்படி

(ஒக்கலை) ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸர்வஜகத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸர்வஜகந்நியந்தாவாய், ஆஸ்சர்யபூதனுமாய், விரோதி நிரஸநஸ்வபாவனுமா யிருந்தவன், என்னொக்கலையிலே தானிருந்தவிருப்பு எனக்குஸாதமித்தவாறே, என்மார்விலே வந்திருந்தருளினானென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வாதிகனாய விரோதிநிவர்த்தகனான க்ருஷ்ணன், என்ஹ்ருதய ப்ரதேஸத்திலே யடங்கியிருந்தானென்கிறார்.

நக்கபிரானோடு-திகம்பரனாய ஈஸ்வரனாகப்ரஸித்தனான ருத்ரனும் அயனும்-யோநிஜந்மமில்லாமையாலே அஜனென்று ப்ரஸித்தனான ப்ரஹ்மாவும். இந்திரனும்-பரமைஸ்வர்யவிஸிஷ்டனாகப்பாவித்திருக்கிற இந்த்ரனும். முதலாகவும் - முதலான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும். ஒக்க - ஏகோதயோகேந. தோற்றிய - உத்பாதித்த. ஈசன் - ஸர்வேஸ்வரனாயவைத்து. அவதாரதஸையிலே ஒக்கலைவைத்து - யஸோதையைப்போலேயெடுத்துவைத்த ப்ரேமபாவனையாலே. முலைப்பாலுண்ணென்று - முலைப்பாலையுண்ணென்று. தந்திட - ஸத்வரமாகத்தர. வாங்கி - அத்தையங்கீகாரமாகஸ்வீகரித்து. செக்கம் - அந்தபூதனையானவள் "முடிக்கவேணும்" என்றுவந்த நினைவு. செக - அவளதன்னோடேமுடியும்படி. அன்று - அவள்நலிவதாகவந்தவன்று. அவள்பால் - அவளிடத்து. உயிர் - ப்ராணனை. செக - முடியும்படி. உண்ட - அவள்தந்தபாலையமுதுசெய்து. பெருமான் - ஜகத்துக்கீஸ்வரனையுண்டாக்கினஸர்

வாதிகனுன. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதன். என - என்னுடையஅவயவைகதேஶமான- நெஞ்சினுள்ளான - ஹ்ருதயப்ரதேஶத்துக்குள்ளேயடங்கினன்.

செகக்ம - செகுத்தல. முடிதல்.... .... • .. ..

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

விரோதி நிரஸநஶீலனுய ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவானவன் வந்தென்னுடைய ஹ்ருதயஸ்த்தனுனனென்கிருர.

(ஒக்கலைவைத்து) பரிவுடைய யஶோதைப் பிராட்டியைப்போலே தூக்கியெடுத்து மருங்கிலேவைத்து. (முலைப்பாலுண்ணென்று) முலைகண்ணெறித்து கலேஶப்படாநின்றேன், உண் என்றுறுக்கிக்கொடுக்க. (தந்திட) "அஸ்மாந்ஹத்துமு" (அஸ்மாந்ஹந்தும) என்னுமாபோலே, அந்நஞ்சு தமக்குக்கொடுத்தாற்போலே யிருக்கையாலே "தந்திட" என்கிருராதல; தருகை - கொடுக்கையாய் வழங்குகையாலே, "தந்திட" என்கிருராதல. (வாங்கி) அவள முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க்கொடுத்தாற்போலே, இவனும் முலையுண்ணுவிடில தரியாதானுயுண்டபடி. (செக்கஞ்செக) செகக்ம என்று - மரணமாய், அவ்ளகோவிணமரணமவள் தனனேடே போமபடியெனனுதல். அன்றிக்கே, செக்கமென்று - சிவப்பாய், அத்தால - நினைக்கிறது - சீற்றத்தையாய், அவள் சீறினசீற்றமவள் தன்பக்கலிலே பலிக்கும்படியென்னுதல. "இலங்கை செந்தீயுண்ணசசிவந்து" என்று-சிவப்பைசசீற்றமாகப்ரயோகிததிறே.

அன்றியே, செக்கஞ்செக எனறது - செக்கச்சிவக்கவென்றுய, முலைகொடுதத உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருவதரத்தில் பழுப்புததோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினபடியாதல. (அன்று) ஜகதுபஸம்ஹாரம்பிறக்கப்புக்கவன்று. தனியிடத்திலே யிவள் நலியவநதவன்று. (அவள்பாலுயிர்) அவள்பாலெனறது - அவளிடத்தெனறபடி. அவளுடைய ஹேயஶரீரத்தைப்பற்றிநிறகிறவுயிர. (செக) முடியுமபடி. அன்றிக்கே அவள்பாலையும் உயிரையும் முடியுமபடி எனறுமாம. "முலையூடுயிரைவற்ற வாங்கியுண்டவாயான்" என்னக்கடவதிறே.

முலையாலநினைக்கிறது - பாலையிறே அஙகு. முலையுண்டான் என்ருல் - முலைப்பாலுண்டானென்றபடியிறே. (உண்டபெருமான்) அவள்முலையுண்டு அவளை முடித்து, ஜகத்துக்கொரு ஶேஷியைத்தந்தவன்; "ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" (ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:) என்கிறபடியே. (நக்கபிரானித்யாதி) ஸ்வகோஷ்ட்டிக்குபகாரகனுக ப்ரஸித்தனுயிருக்கிற ருத்ரனேடேகூட, அவனுக்கும் ஜநகனுன சதுர்முகனும், அவனுக்கு மிவ்வருகான இந்த்ரனுந் தொடக்கமாக இவ்வருகுள்ளாரெல்லாரையும், அத்திக்காயி

லறுமான்போலே யொன்றாக வரும்பிக்கும்படி பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன். (மாயன்) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே அநுப்ரவேஶம் முதலான ஆஶ்சர்யத்தையுடையவன். (ஸர்வஶரீரியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்) (என்னெஞ்சினுளானே) என்ஶரீரத்தி லேகதேஶத்தைப்பற்றிநின்றான்....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (ஒக்கலையித்யாதி) "உயிர்செகவுண்டபெருமான், ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன், என்னெஞ்சினுளானே" என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (விரோதித்யாதி)

"ஒக்கலைவைத்து" என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) முலைகொடுத்ததென்றதே, "முலைப்பாலுண" என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (முலைக்கண்ணித்யாதி) உறுக்கி - அதட்டி. கொடுத்ததென்றதே, "தந்திட" என்கிறதென்னென்ன (அஸ்மாந்ஹந்து மித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஶபதத்தே, "ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: | ராக்ஷஸோப்யேதி பஶ்யத்வம் அஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஶய:." (ஏஷஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர்பிஸ்ஸஹராக்ஷஸை: ! ராக்ஷஸோபயேதிபஶ்யதவமஸமாநஹந்தும்நஸம்ஶய:.) ராமம்ஹந்தும் என்னவேண்டும்ஸ்தாநத்திலே, அவரைஹிம்ஸிக்கை-தங்களை ஹிம்ஸிக்கிறதாகநினைத்து, "அஸ்மாந்ஹந்தும்" (அஸமாநஹந்தும்) என்றுசொன்னறபோலேயென்றபடி. அநஞ்சு - அவனுக்குக்கொடுத்தநஞ்சு. வழக்குகையாலே - ப்ரயோகமுண்டாகையாலே. தந்திடவுண்ட என்னவமைந்திருக்க, "வாங்கி'. என்றதுக்குபாவம் (ஆவலித்யாதி) ஆதராதிஶயந்தோற்றுகிறதென்றபடி.

முந்தினஆத்தத்வயத்துக்கும், செக-போகவென்றபடி. மூன்றுமர்த்தத்துக்கு, "செக்கம்" என்றும், "செக" என்றும் - சிவப்பாய, மிகவும்சிவக்கவென்றபடி, திருமொழி (இலங்கையித்யாதி) லங்கைதக்தமாம்படிகோபித்தென்றபடி, (சிவப்பையித்யாதி) சிவப்புக்குவாசகமானஶப்தத்தை சீற்றத்துக்கு ப்ரதிபாதகமாக ப்ரயோகித்ததிறேயென்றபடி. [மழலைமென்னகை யிடையிடையருளாவாயிலேமுலையிருக்கவென்முகத்தே [வாயிலேமுலையிருக்கச்செய்தே, முலைசுருக்கும்படியாக வென்முகத்திலே நடுவேநடுவே மழலைச்சிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டென்றபடி. பழுப்பு-சிவப்பு. "அன்று" என்றதுக்கு தாத்பர்யஸித்தார்த்தம் (ஜகதித்யாதி) ஶப்தஸித்தார்த்தம் (தனியிடத்திலித்யாதி) பாலையுமுயிரையுமொக்க வுண்டதுக்கு ப்ரமாணம் (முலையூடித்யாதி) திருமொழி. பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவறும்படியாக வாங்கிபுஜித்தவாயை யுடையவனென்கை. "அவள்பால்" என்றதுக்கு - "முலையூடு" என்றது - ப்ரமாணமோவென்ன (முலையாலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு லௌகிக ப்ரயோகமுண்டென்கிறார் (முலையுண்டானித்யாதி) "உண்ட" என்றவநந்தரம் "பெருமான்" என்றதுக்குபாவம் (அவளமுலையிலித்யாதி) உக்தார்த்தே ஸம்மதிமாஹ (ஸ்தநயமித்யாதி) "ரஸ்யமாஸீத்" (ரஸ்யமாஸீத்) என்றவநந்தரம், "ஜகத்குரோ:" (ஜகத்குரோ:) என்கையாலே - விரோதியைப்போக்கி, ஜகத்துக்கு ஶேஷியைத்தந்தானென்றுபாவம்.

நக்கன் - நகநஃ. அததிககாயிலறுமான - அததிக்காயிறகொசுகு. ஒனருக- ஏககாலததிலே. தோறறிய - தோறறுவிதத. ஒருகாலே ஸ்ருஷடிததவெனறபடி. அருமபிகரும்படி-தளிரவெடிககும்படி.

ஸருஷடிபரஸகதமாகையாலே, ததஸமபிவயாஹ்ருதமான அநுப்ரவேஶப ஞரீகரணாதிகளை மாயாஶபதார்ததமாக வருளிச்செய்கிறார். (ஸருஷடமானவித யாதி) "மாயனெனனெஞசினுளான" எனறுகூட்டி (எனஶரீரததிலேகதேஶத தையெனறது) மாயன்-ஸாவஶரீரி. ஏகதேஶததைப்பறறியெனறது-எனமாராவை பபறறியெனனுதல், அவதாரிகைக்குச்சேர, ஹ்ருதயததைபபறறியெனனுதல. "நெஞசிடநதான".எனனக்கடவதிறே. இதுசதுர்விமஶதஸஹஸரததிலேஸப்படம.

ஆறும் பா

மாயனென்னெஞசினுள்ளான்மற்றும்யவாககுமதுவே
காயமுஞசீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே
சேயனணியன்யவாககுஞசிந்தைககுங்கோசரமல்லன
றூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைததோளிணையானே.

ஆறுயிரப்படி.

(மாயன்) தேவாதிசரீராதிகளுககும் ததந்தர்வர்த்திகளான ஜீவர்களுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களுக்கு மாதமாவாய, ஆஶ்ரிதஸுலபனாய நாஶ்ரிதருக்குபூமியாய், அபூமியாமிடத்து அவர்களைததனையேனுமுதக ருஷ்டரோயாகிலுமவாகள மநஸ்ஸுககுங்கூட அபூமியாயிருநதவன்றான்ன னமாவிலே யெழுநதருளி யிருநதவிருப்பு ஸாத்மித்தவாறே, ஸமஶலே ஷைகப்ரயோஜநனாய தனனுடையகுணங்களாலும செயல்களாலுமென் னைநைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடிதிருத்தோளி லே யிருந்தருளுமாபோலே யென்னுடையதோளிலே யேறியிருந்தரு ளினான்; இப்படிமற்றுமாரேனு மொருவருககுசசெயதருளினாறோ', இ வனுக்கெனபக்கலுளள அபிநிவேஶமிருககுமபடியே ! ஈதென்கிறார். ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், அநுகூலர்ககெளியனாய் பரதிகூலாக்கரியனானவன ·என்னுடை

என - எனனுடைய. நெஞசினுளளான - நெஞசிலேவர்த்திக்கிற. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனானவன். மறறும்யவர்க்கும் - மற்றுமெல்லாாக்கும். அதுவே - அப்ப டிசெயயுமோ. இப்படி யென்னளவிலே யெளியனாய, ஸாவாதமபூதனாய்ககொண் டு. காயமும்-சரீரமும். சீவனும் - ஆத்மாவும். தானே - தானென்னலாம்படி தன க்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய. காலும் - வாயுவும். எரியும் - அக்நியும். அவனே-அப் படிதனக்குப்ரகாரமாய். சேயன் - இநநிலை அநாஶ்ரிதர்ககதியவொண்ணாதபடிதூ

ரஸததனுய. அணியன் - ஆஶ்ரிதாக்கறியலாம்படி ஆஸநநனுய். யவர்க்கும் - எதத னையேனுமதிகர்க்கும். ஸ்வயதநத்தாறகாணுமளவில் சிந்தைக்கும் - நினைககவும். கோசரமலலன - விஷயமல்லாதவனுய். தூயன - ஆஶ்ரிதாககனியனுகைககேடா ன பரிசுத்தியையுடையனுய். துயக்கன்மயக்கன். அநாஶ்ரிதாக்கு தூரஸ்ததனுமபடி ஸம்ஶயவிபாயயஜ்ஞாந ஜநகனுனவன. பெரியதிருவடியை மேறகொள்ளுமாபோ லே. எனனுடை - எனனுடைய. தோளிணையான - இரணடுதோளிலுமிராநினைருன.

மறறும் யவாகரும் அதுவேயென்றநவயமுமாம. துயககு - விபரீதஜ்ஞாந ம். மயககு-ஸம்ஶயஜ்ஞாநம.. ... .*

ஈடு - ஆ று ம் பா ட் டு.

ஸாவாந்தராத்மாவானவன என்தோளைப்பற்றி வர்த்தியாநின்று னெனகிருர்.

(மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்) இதெனனபெருபபேறு, ஆஶ் சாயமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுடைய ஹ்ருதயஸ்தத னுன். இதென்னசேராசசோத்தி. (மற்றுமயவாககுமதுவே) மற்று மாரேனுமநான்பெற்றபேறு பெற்ருருண்டோ.

நீா பெற்றபேறுதானென்னெனில (காயமித்யாதி) இதுவென்கி ருரமேல்.

(காயமும்சீவனுநதானே) தேவமநுஷ்யாதி ஶரீரங்களும அவ் வஶரீரஸ்தத மான ஆத்மர்ககளும் அவனிட்டவழககு. (காலுமெரியும வனே) காறறும், தேஜஸ்த்தத்வமும, இரணடும் - அஞ்சுககுமுபலக்ஷ ணமாய, பூதபஞ்சகமு மவனிட்டவழகக்கு (சேயன்) ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பாாககு தூரஸ்த்தனுயிருககும். (அணியன்) அவனுலேயவனைக் காண்பாாககுக கைப்புகுந்தணியனுயிருக்கும, (யவாககுமசிந்தைககும் கோசரமலலன்) தூரஸ்த்தனும்படிக்கெல்லைசொலலுகிறது. எததனையே னு மதிஶயிதஜ்ஞாநரா யிருககுமவர்களுககும கண்ணுககுவிஷயமாகாமை யேயனறிககே, மநோரதத்துக்குமவிஷயமாயிருககும. (தூயன) இப் படியிருககிறவன் யஶோதாதிகளுக்கு "யஹிஶக்நோஷி" (யதிஶகநோஷி) எனளலாம்படியிருககும்.

(துயக்கனமயககன) உகவாதாாக்குஸம்ஶய விபாயயங்களைப்பிற ப்பிககும். (துயககனமயக்கன்) துயககு - மனநதிரிவு. "அருவினையே ன" என்றகனற எனமநஸ்ஸைததிரியவிட்டு; "உனறேனேமலருந்திரு ப்பாதனுசேருமாறு" என்னுமபடி. திரியவிட்டென்னுடனேகலநதவன. மயககம் - கலத்தலும், கூட்டலும, (என்னுடைததோளிணையானே) எ னனளவிலன்றிக்கே, திருவடிதிருத்தோளிலே யிருககுமாபோலே யிராநின்றுன்...*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஆரும்பாட்டு. (மாயனித்யாதி) " காயமும் சீவனுந்தானே, என்னுடைத தோளிணையானே " என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸாவாந்தராத்மேத யாதி)

பூர்வோத்தரகாதாநாமாதிஷ்யநுவாதாதர்ஶநாததராநுவாததாஶநாத், அ ஸகருதுக்தோரர்தரர்திஶயகாயதவாசசாநுபாஷணஸ்யபாவமாஹ (இதெனனபே ருப்பேறிதி) " அநேனைவவாக்யேந, ' மற்றும்யவாக்குமதுவே' இதயேதத்-பூர்வ தர, 'தோளிணையான்' இதயுத்தரத்ரசஸம்பதயதஇதிஸஞ்சயதே " இதிவதநதி. "மா யன், என " இதிபததவயம் ஹ்ருதிஸிதாயாஹ (ஆஶ்சாயமானவிதி) (இதெனன பெருபபேறு) புநருகதிதாதபர்யம். (இதெனனசேராச்சோததி) எனனிைதாதப ர்யம. பெருப்பேருனமைககுபபாதகம (மற்றுமாறோனுமெனறு) அஃதுமறறும்ய வாககுமே - யவாககுமோவெனறபடி.

எனனென்னில் - இனியெனனென்னிலெனறபடி. (இதுஇதி) அநேந-" எ ன்றுடைத்தோளிணையான " இதயேதத்பராம்ருஶ்யதே. மேலெனறது - " தோளி ணையான " என்றததைபபற்ற.

" காயமும்சீவனும " என்று - ஜாதயேகவசநமாக வருளிச்செய்கிருர் (தே வமநுஷ்யேதயாதி) இவ்விரண்டுமாதரமேயோ ? தததிநமெனன (இரண்டுமித் யாதி)

" சேயன " என்றதின சரமாவதி (யவர்க்குமித்யாதி) " யவாக்கும் " எ ன்றசஶபதாாததம் (எத்தனையேனுமிதயாதி) " சிநதைக்குமகோசரமலலன " எ னகிறசஶப்தாாததம் (கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயனறிககேயென்றது) தூய ன-பரதவகநதரஹிதன். நிஷ்க்ருஷ்டஸௌலப்யகுணஸஹிதஇதயாத்தஃ. (இபபடி யிருககிறவன) " தூயன " எனறு - " அணியன " எனறதுக கெலலையைசசொல லுகிறதெனறபடி. " உகவாதார்கக ஶமஶயவிபாயயஙகளைபபிறபபிககும் " எனகிற விடததிலே, ஓைதிஹ்யமருளிச்செயவா - பட்டாதிருவோலககததுககுபபலகாலு ம் ஶாஸதரியாயிருப்பாரொரு ப்ராஹ்மணன சென்றுடியிருபபாறுய, அவனைகக ணடாலபட்டரும " வந்தாயோ போனயோ " எனறு ஸாமாநயேந வ்யவஹரிதத ருளிசசெயவர் ? ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவா பலகாலும ஸேவிக்க எழுநதருளுவா, அவ னைக்கணடால மிகவும க்ருபைபண்ணி யாதரிததுக்கொண டெழுநதருளியிருபபா, இததைபபலகாலுஙகண்டிருப்பாரொருவர் பட்டரைவநதுஸேவிதது, " ஸவாமீ தேவரீ திருவோலக்கததுககு வருகிற ஶாஸதரிபரஸிததனுயிருககிறவன; அவன வநதால ஸாமாநயமாக வ்யவஹரிததருளுகிறது, ஒருஸாது ஸ்ரீவைஷணவர்வநதா ரெனருல் அவனைமிகவும் பரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது, இதிரணடையுமெனக் கருளிசசெயயவேணும " என்ன, " ஆறுல, எபபோதுமபோலே அவாகளிரண்டு பேரும நாளையும்வருவாகள, அபபோது நீயுமெபபோதையுமபோலேபாாததிரு, இ ரணடுஞ்சொல்லுகிறோம் " என்ன, அவருமபபடியேபாாததிருகக, மறறைநாள வெடிவோறே அநதபராஹ்மணன பரதமமவந்துஸேவிகக, அவனை யெபபோதை யும்போலே வினவியருளி, நீராரைததான பரதததவமெனறுநினைத்திருக்கிறது ' என்ன, " சிறிதுபரமாணஙகள் ப்ரஹ்மாவே பரததவமெனறுசொலலுகிறது, சி றிது பரமாணங்கள விஷ்ணுவேபரததவமெனறு சொலலுகிறது, சிறிதுருதரனே

பரதத்த்வமென்று சொல்லுகிறது ; ஆகையினாலே நம்மாலே நிஶ்சயிக்கப்போமோ " என்ன, " நல்லது " என்றிருந்து, அவன்போனவாறே, ஸ்ரீவைஷ்ணவரொருவரெழுந்தருளி ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைசெய்தருளி, " தேவரீராரைத்தான்பரதத்தவமென்றிருப்பீர் " என்ன, " தேவரீர் 'ஸ்ரியஃபதிநாராயணனே பரதத்தவம்' என்றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன வேறொன்றறியேன் " என்ன, "இன்னமுமகுத்தஞ்சமாகநினைத்திருப்பதென் " என்ன, " எம்பெருமானாரிருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரஸாதித்தருளுமே, அதனையேதஞ்சமாக நினைத்திருப்பேன " என்ன, திருவுள்ளமுகந்து, " அபசாரத்தைக்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள " என்றருளிச்செய்து பாரததிருந்தவரைப்பார்த்து, கண்டீரோ " இருவர்க்குமுண்டானதாரதம்யம், ஆகையாலே இவரைவணங்கவோ ? அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூபஸ்த்திதியிருந்தது " என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய்ப்போனரென்று. " அடியேனை " என்றத்தோடேசேரவருளிச்செய்கிருர் (துயக்குமனந்திரிவித்யாதி) திரியவிடுகையாவதென்னென்ன (உனறேனேமலருமித்யாதி) இத்தை, துயக்குமயக்குகளுக்கு ஸம்ஶயவிபர்யயபரதவருசொல்லி, துயக்கு - மனந்திரிவு, மயக்கம் - கலவியாகவுமருளிச்செய்கிருர் (திரியவிட்டித்யாதி)

என்னளவிலன்றிக்கேயென்றது - " துயக்கன்மயக்கன் " என்றதின் பூர்வார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. தவிதீயார்த்தத்துக்கு, மயக்கென்றதின் சரமாவதி- " தோளிணையான் " என்றதென்று கண்டுகொள்வது. அங்ஙனன்றிக்கே - கலக்கை மாத்ரமன்றிக்கே.

காயமும் சீவனுமென்றுதொடங்கி, அதுமற்றும் யவர்க்குமே என்றநவயம.*

ஏழாம்பாட்டு.

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்
கேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி
நாளணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுகைக்காக எம்பெருமான் தன்னுடைய நிரவதிகமாய் நிருபமமாய ஸ்வாபாவிகமான அழகுக்குமேலே, என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக தண்ணந்துழாயகொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமென்னைவிடில் தரிக்கமாட்டாதஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு என்னுடைய நாவிலேவந்து புகுந்தருளினனென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஶயபோகயபூதனானவன நிரந்தரமாக என்னாவினுள்ளேயானனென்கிறார்.

தோளிணைமேலும் - ரக்ஷகமானதிருததோள்களிலும. நல் - அபிமதவிஷய மிருக்கும். மார்பினமேலும் - திருமாரபிலும. சுடர் - ஶேஷிதவௌஜ்ஜ்வலயததை யுடைய. முடிமேலும - திருமுடியிலும். கேள் - இவவொப்பனை யழகுககுபபொருநதின. இணை - உவமை. ஒனறும் - ஒருபடியாலும். இலாதான் - இலலாதவனுய். கிளரும்சுடர் - ஸவாபாவிகதேஜஸஸோடே திருசதுழாயினுளியுங்கலநது அபிவருத்தமான சுடாவிடுகிற. ஒளிமூரதரி - தேஜோமயதிவ்யவிகரஹததையுடையனவன். நாள - நாடோறும். அணைநது - கிட்டி. ஒன்றும் - சிறிதும. அகலான்- அகலாதவனுயககொணடு. எனனுடை நாவினுளான - எனஜிஹ்வாஸததாநததிலே யானுன.

கேள - பொருத்தம். . ... *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு

நானுகந்தபடியே யலங்கரிததுக்கொண்டு வந்தென்னுவிலே கலந்தானென்கிறா (தோளிணையித்யாதி) அபிமதவிஷய மிருநதவிடததுககுபபோவா ரவாகளுகந்தபடியே பூசிபபுலர்தரி யொபபிததுககொண்டு போமாபோலே, ஆழ்வாருகந்தபடியே திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்கருதனுய் வந்தானுயிறறு.

)வருகபபதுமதுவே, அவன் கொடுப்பதுமதுவேயிறே. * புள்ளுந் துழாயக்கொயலவாய் மலாமேலமனத்தை யுடையராயிருப்பர்; திருத்தாயாா சொல்லும்போதும் "வணடுதிவளும் தணணந்துழாயகொடீா" என்னும்; இவர்தாம் * விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னும, * கண்ணன்கழறறுழாய பொன்செயபூணமென்முலைகென்று மெலியும்; அவனும "தன்மனனுநீள்கழன்மேல்தண்டுழாய்நமககன்றிநலகான்" என்று இவாககலலநு கொடான்.

(தோளிணைமேலும்) "ஸுமஹாஸுவபரிஷ்ஸ்வஜே" (ஸுசக்ரடமபரிஷஸ்வஜே) என்கிறபடியேயணைககககணிசிககிறதிருத்தோளகளிலும். (நன்மாாபின்மேலும) அணைபபிககுமவளிருககிற திருமாாபிலும். (சுடாமுடிமேலும்) அணைத்துககொண்டுநினறுமேனேக்கிபபாாத்தவாறே தன்னுடைய ஶேஷித்வப்ரகாஶகமாயிருககிற திருவபிஷேகததிலும. (தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணநதுழாயுடையம்மான்) தனனுடையஶேஷிதவத்தை ஸ்த்திரிபபிககிற திருவடிகளிலும் சாததின திருததுழாயையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். தோளிணையித்யாதிகளுக்கு - பட்டா, "வீராாயிருபபாா முறபட ஆயுததுககிடுவாகள, அபபடியேதிருததோளகளுக்கிட்டான்; ப்ரணயிகளாயிருபபாா அநந்தர மபிமதவிஷயத்துககிடுவர்கள். அபபடியே பெரிய பிராட்டியா ரெழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக்கொடுத்தான்; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கும்இடடால, பின்னைத் தாந்தாம்விநியோகங்கொள்ளுமித்தனையிறே : அ

கையாலேதான்சூடினான்; ஸௌசம் பின்னையடியாரிறேகைக்கொள்ளுவார், ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச சாத்தினான்; ஆபத்துக்குதவுவா ரடியாரிறே,*தளர்ந்துமுறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவாரடியாரிறே; நம்முடைய வாபத்துக்களுக்குத் திருவடிகளே துணை, யானாற்போலே காணு மவனுடைய வாபத்துக்களுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வர். (கேளிணையொன்றுமிலாதான்) கேள்என்றவித்தை - கேழ்என்றாக்கி, அதாவது - ஒப்பாய், இணையென்றும் - ஒப்பாய், திரளவுந்தனிததனியுமொப்பில்லாதானென்னுதல்; அன்றிக்கே, கேள்என்று - உறவாய், சேர்ந்தவொப்பில்லாதா னென்னுதல. (கிளரும்) ஆற்றுபபெருக்குப்போலே மேலமேலனக்கிளராநிற்பதாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிகரஹத்தையுடையவன். "சுடா" என்றும், "ஒளி" என்றும் - பர்யாயம். இரண்டாலும் - மிக்க வொளியென்றபடி. ஒளி - பேரழகு. (மூர்த்தி) கிழ்ச்சொன்னவொப்பனை மிகையாம்படியான வடிவையுடையவன், (நாளணைந்து) நாள்தோறுமவந்து கிடடுமத்தனையலலது கால்வாங்கமாட்டுகிறிலன். (என்னுடையித்யாதி) என்னுடையஸ்துதிவிஷய மானானென்னுதல்; அன்றிக்கே, "வாசிதிஷ்டது" (வாசிதிஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே, என்னுடையவாகிந்தரியத்துக்கு விஷயமானானென்னுதல... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (தோளிணையித்யாதி) (இப்பாட்டுக்குவாக்யார்த்தமாவது) (நானுகநதபடியே யலங்கரிதது கொண்டு வநதென்னுவிலேகலந்தானென்கிறானறு) இவருகந்தபடியே யொபபித்துககொணடுவருகைக்குஹேதுவேதென்ன (அபிமதேதயாதி) இவரபிமதராகையாலேயெனறபடி. (பூசிப்புலர்ததியொப்பித்து அத்ரத்ருஷ்டாநதத்வேந "வராஹ ... ப்ராஹேண" (வராஹருதிராபேண) "ஹ்ருதயாவாஸுததஸாவீ" (ஸ்த்திதயாபார்ஸ்வதஸ்சாபி) "தம்வெருவணஷாஸம்" (தம்வைஸ்ரவணஸங்காஸம்) இதிஸ்லோகத்ரயஞ்சதரஷ்டவயம. பகவதபிமதவிஷயஃ பராங்குஸார்ய இத்யத்ரப்ரமாணத்வேந, "என்னதன்னதாவியும் - உனனதென்னதாவியுமினனவண்ணமேனினாய் - என்னதாவிமேலையாய்" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவயம். துலஸீதாமாலங்க்ருததவேநாகமநம் பராங்குஸார்யஸ்யாத்யந்தமிஷடம்கிம், பகவாநபிதேவத்தாதிகிமித்யத்ராஹ (இவருகப்பதுமிதி) இதுக்குப்ரமாணங்கள் (புள்ளூர்தியித்யாதி) திருவிருத்தம். பெரியதிருவடியைநடததும் ஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணனுடைய மதுஸ்யநதியான திருத்துழாயினுடைய வட்டணிததவாயையுடைத்தான மலரிலே யபிநிவிஷ்டமானநெஞ்சோடேகூட. (வணடுதிவளுமித்யாதி) வணடுகள் மதுபாநம்பண்ணி, ரஸாயநஸேவைபண்ணினாற்போலே யொளிவிடுமபடியான திருத்துழாயைக்கொடுக்கிறீர். (விரைமட்டலரித்யாதி) பரிமளமும் மதுவும்பரவின செவ்வித்திருத்துழாயெ

ன்றுநிற்கும். இதுவும் திருத்தாயார்வார்த்தையாகிலும், "என்னும்" என்று-மக ளாசைப்படுகிறதாகச்சொல்லுகையாலே. "இவர்தாம்" என்னக்குறையில்லையிறே. (கண்ணன்கழலித்யாதி) க்ருஷ்ணன்றிருவடிகளில் திருத்துழாயை, விரஹவைவ ர்ண்யமாகிற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆபரணஶோபையையுடைய, விஶ்லேஷா ஸஹமான துவண்டமூலைக்கலங்காரமாகவேணுமென்றாசைப்பட்டு, அதுகிடையா மையாலே க்ருஶஶரீரையாகாநின்றாள். "அவனகொடுப்பதுமதுவே" என்றதுக் குப்ரமாணம் (அவனுமிதயாதி) (தனமன்னுநீளித்யாதி) தன்னுடையதாய ஆஶ் ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் செல்லும் திருவடிகளின்மேலே மன்னினஶ்ரமஹரமான திருத்துழாய் நமக்கன்றியுகந்து வேறொருவர்க்குக்கொடான.

"தோளிணைமேலும்" இதயாதிக்ரமநியாமகம் தவேதாவததி (ஸூகாட மித்யாதி) (அணைக்கககணிசிககிறபீதி) அதரகாத்தாபராங்குஶார்யஃ. (அணைப்பி க்குமவள) புருஷகாரபூதையாகையாலே. (அணைத்துககொணடுநின்றிதி) "சூளி ராஜ்யமதி... [illegible] ... ஶ்ரீ: ..." (ஆதிராஜயமதிக ம்புவநாநாமீஶதேபிஶூநயநகிலமௌளிஃ । சூளிகாமணிஸஹஸ்ரமரீசேர்ஹஸதி பூஷணபவதயுதயாதரிஃ) என்றதிவ்விடததிலே யநுஸநதேயம். திருவபிஷேகத்தி லும் - கிரீடத்திலும். (தன்னுடையஶேஷிதவத்தையிதி) "உன்தேனேமலருந்தி ருப்பாதம்" வடிவிணையில்லாமலாமகள மறறைநிலமகள பிடிக்கு மெல்லடியைக் கொடுவினையேனும்பிடிகக" இதி-போகயதாதிஶயேந ப்ராபததவேநசஸவயம் கை ங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திநௌ பூதவாஶேஷித்வம் ஸததிரீகுருதஶ்சரணௌ விதிபாவஃ. "தோளிணைஇதயாதிகளுக்குபட்டர்" இதயாதிவாகயம் - ரஸோக்தியாயிருக்கச் செய்தே, தாத்பாயாந்தரமாயுமிருக்கிறது. (அப்படியேதிருததோள்களுக்கு) ஶங் கசக்ராத்யாயுததரங்களரஷகையாலே. கோயில்கட்டணம் - அநதஃபுரம். "[illegible] ... [illegible]" (மலயஜஶபிலிபதம்மாலதீதாமதலபம் ஸூமணிஸரவிதா நமகௌஸதுபஸ்வஸதிதீபம | தநுஜவருஷவிஷாணோலலேகசிதரஞ்சலக்ஷ்மீலலித க்ருஹமுபாஸேரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ.) (ஶேஷமபினணையிதயாதி) ரஸோகதிஃ. சரணௌதாஸாஃகிம்; தாஸாவா சரணௌஸயாதாம், தாஸாநாம்ஸவபோகோப கரண பூதமால்யாதிகமதாதவ்யம்கிமிதி ஶங்காதவயஞ்சபரிஹாரநாஹ (ஆபதது க்கிதி) அப்படியெமகேயுதவினதென்ன (தளர்நதுமிதயாதி) ஶகடாஸுரனுடை ய வுடலானது கோபபுக்குலைநதுநடுவே முறிநதும் வேறும்படிபிளநதுருமாயும்ப டியாகத் திருவடிகளைக்கார்யங்கொண்ட ஸ்வாமியானவனே. நம்முடையஆபதது க்கொழிய, அவனுடைய ஆபததுக்குத துணையோவென்ன (நம்முடையவிதயாதி) துணையானபடியென்று - "பட்டரருளிசசெயவர்" என்றந்வயம்.

(கேளிணையொன்றுமிலாதான்) ஸாம்யம்தவிவிதம் - ஸர்வாகாரஸாம்யம், ஏகாகாரஸாம்யஞ்சேதி. தஸ்மிநுபயவிதேஸாம்யேகிஞ்சிதபி ஸாம்யமஸ்யநாஸ் தீதிப்ரதமார்த்தஃ; அநுருபத்ருஷடாந்தபூதஃ கஶ்சநபதார்ததோஸ்யநாஸ்தீதிதவி தீயஃ. உறவு - ஸதருஶம். "நிரவதிகதேஜோரூபமான" என்றததையுபபாதிக்கிறு

ர் (சுடரென்றுமித்யாதி) அர்த்தாந்தரம (ஒளிபேரழகென்று) அதாவது - ஸமுதாயஸௌந்தர்யம். " புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான " என்றவநந்தரம் வடிவைச்சொன்னதுக்குபாவம் (கீழ்ச்சொன்னவிதயாதி) ஒன்றுமகலான் - ஏகதேஶமுமகலான். (ஸ்துதிவிஷயமானான்) நாவாலுண்டானஸ்துதிக்கு விஷயமானான். வாகிந்த்ரியத்துக்கு விஷயமானானென்றது-அந்தர்யாமியானானென்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே, "யோவாசிதிஷ்டந்வாசோऽந்தர:" (யோவாசிதிஷ்ட்டந்வாசோந்தர:) இத்யாதி.

க்ரமேணாந்வய:....................... ....*

எட்டாம் பாட்டு.

நாவினுள்நின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா
மாவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்றானே
பூவியனாற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்துங்
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாவினுள்) ஸாங்கஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனாய் தத்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதனாய் நிகிலஜகதுதயவிபவ லயலீலனாய் புஷ்பஹாஸஸுகுமாரனாய சதுர்ப்புஜனாய் சங்கசக்ரகதாதரனாய் இந்தீவரதளஶ்யாமனாய் கமலபத்ராக்ஷனாயிருந்தவன், என்கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தர்ஶநீயவிக்ரஹத்தோடே " சக்ஷுஷிதிஷ்டந் " (சக்ஷுஷி திஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே யென்கண்ணுக்குள்ளே யானானென்கிறா.

நாவினுணின்று - நாவினிடத்தினின்றும். மலரும் - பரவும். ஞானம் - ஜ்ஞாநஸாதநமான - கலைகளுக்கெல்லாம். வித்யாஸ்தாநங்களுடைய - ஆவியும். உயிரான அர்த்தமும். ஆக்கையும் - உடம்பானஶப்தமும். தானே - தானிட்டவழக்காய். அளிப்போடழிப்பவன்றானே - அவற்றினுடையவுத்பத்திவிநாஶங்களுந்தானிட்டவழக்கானவனாய். பூவியல் - பூமாறாத. நாற்றடந்தோளன் - நாலுபெரியதோள்களையுடையனாய். தோள்களிலே பொரு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போக்குகைக்கு. படை - ஆயுதமான. ஆழி - திருவாழியையும். சங்கு - திருச்சங்கையும். ஏந்தும் - ஏந்துமவனாய். காவி - நெய்தல்போலே. நல் - நன்றான. மேனி - திருநிறத்தையும். கமலம் - கமலம்போன்ற. கண்ணன் - கண்களையுமுடையவன். என்கண்ணினுளான் - இவ்வழகோடேயென்கண்ணுக்குள்ளேயானான்.

பூவியலென்று - பூவின்ஸ்வபாவமான மார்த்தவத்தைச்சொல்லவுமாம்...*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினானென்கிறார்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையுந் தானே) ஆவிஎன்கிறது - அர்த்ததத்தை. ஆக்கையென்கிறது - ஶப்ததத்தை. " இவ்வாதத்தை இஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது " என்று நியமித்துவிட்டானவனாயிற்று. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்த மவனிட்டவழக்காயிற்று. (அழிப்போடளிப்பவன்றானே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷங்களாலும் லேககதோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவையுருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும் போருகிறான்தானே. " அல்லாதஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச்சொல்லுகிறது " என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கல்பகதருபணைத்தாற்போலேநாலாய், சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற திருத்தோள்களையுடையவன். பூவியல - பூவாலேயலங்க்ருத மானதோளென்னுதல்; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனென்னுதல். (பொருபடை) பணைத்துப்பூத்த கல்பகதருப்போலேயாயிற்று யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தாவிருக்கும்படி. பொருபடை - யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி யநுபவிக்கும்வடிவழகு. (நன்மேனி) காவி, வடிவழகுக்குபமாநமாக நோிலலாமையாலே " நன்மேனி " என்கிறார். (கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவாகண்வட்டமொழியப்புறம்பேபோனால் கணவட்டக்களானமே. பெருவெள்ளத்திலேயொரு சுழிபோலேதிருக்கண்கள். (என்கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை யநுபவித்துப்போந்த என்கண்ணுக்குத் தன்னைவிஷயமாக்கினான்...+

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (நாவினுளித்யாதி) ஸகலவித்யாவேத்யனானவென்றது - " கலைகளுக்கெல்லாமாவியுமாக்கையுந்தானே " என்றத்தைப்பற்ற. இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் - ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதகபாவம். ஆவியோடேகூடின ஆக்கையினாலே ப்ரதிபாத்யனென்றபடி. (ப்ரமாணங்களாலே) " ருக்மாபம் ஸ்வப்நதீகம்யம் " (ஆதித்யவர்ணம்) " யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ " (யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) இத்யாதிகளாலே.

ஆவியுமாக்கையுந்தானே " என்றஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்வாஹ்யநிர்வாஹகபாவ நிபந்தநமாகவர்த்ததாந்தாம் (இவ்வவர்த்தத்தையித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்தில, ஞானக்கலைகளுக்கபேக்ஷிதமான ஆவியுமாக்கையு மவனிட்டவழக்கென்றபடி. பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஏகார்த்தமாதல்.

ஞானக்கலைகளை யழிப்பானென்னென்ன (மாதமதிகளானவித்யாதி) இத்தோஷாதிகளாலே யுருமாயந்தவிவற்றை யதாவாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக ஸம்ஹரிக்குமென்றபடி. " இவை " என்றது - வித்யாவிஶேஷணங்களை. ஸம்ஹரிக்கிறது கலியுகாந்தத்திலே, ஸ்ருஷ்டிக்கிறது க்ருதயுகாதியிலேயென்றபடி. (அல்லாதஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை) ஜகதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை.

(பூவியல்) இயல்வு - ஸ்வபாவம். பூவின்ஸ்வபாவமான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவென்று, முந்தினவர்த்தம். பூவாலல்லதுசெல்லாதவென்றது - ஸௌகுமார்யோபபாதநம். செல்லாத - தரியாத. த்விதீயார்த்தத்தில், இயல்வு - அலங்காரமாய், பூவாலேயலங்க்ருதமானதோளென்றபடி. ப்ரதமார்த்த விவரணம் (பூவையொழியவித்யாதி) " ஏந்தும் " என்றதுக்குபாவம் (பணைத்தித்யாதி) தடம் - பெருமை. " பொருபடை " என்றதுக்காத்தம் (யுத்தஸாதநங்களானவையென்று)

ஆயுதாநந்தரம் திருமேனியைச்சொன்னதுக்குபாவம் (அவ்வாயுதேத்யாதி) காவி - நெய்தல. " நல " என்கிறவிஶேஷணத்துக்குபாவம (காவிவடிவழுக்கித்யாதி) காவியில்விலக்ஷணமான மேனியென்றபடி. " ஶஶிகாந்தாநநம் " (சந்த்ரகாந்தாநநம்) இதிவத். சந்த்ராத்காந்தாநநம்.

" கண்ணினுளானே " என்கிற அவதாரணார்த்தம் (இவர்கண்வட்டமித்யாதி) கண்வட்டம் - சக்ஷுர்விஷயப்ரதேஶம். கண்வட்டக்கள்ளனுவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கொன்று வேண்டியிருக்க, செய்யாவிட்டால் அவன்கண்முன்னேவர பயப்படுமாபோலே, " ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா " (ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா) என்கிறபடியே த்ருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகையென்று ஸ்வபாவார்த்தம். சாடுவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கசாலையிலே க்ருத்ரிமப்பணமடிக்கிறவன். கண்வட்டம - டங்கசாலை. திருமேனியைச்சொன்ன வநந்தரம திருக்கண்களைச்சொன்னதுக்குபாவம் (பெருவெள்ளத்திலேஇத்யாதி) " என " என்றதுக்குபாவம (ப்ராக்ருதேத்யாதி)

நாவினுள்நின்று மலருமென்றுதொடங்கி, அளிப்பவன்றானே, பொருபடையாழிசங்கேந்தும் பூவியலநறடந்தோளன் காவிநனமேனி இத்யாரப்யாநவய:.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி
யமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னொற்றியுளானே.

ஆருயிரப்படி.

(கமலக்கண்ணன்) பரஹ்மாதிஸ்த்தாவராந்தமான ஸகலஜகத்தையுமபடைத் தருளினகமலக்கண்ணன், என்கண்ணினுள்ளே புகுந்தருளினான்; நானுமவனையென்கண்களால் காணப்பெற்றேன்; அவனும் தன்னுடையசீதளமான அழகியதிருக்கண்களாலே யென்னுடைய ஸமஸ்த ஸந்தாபங்களுமபோம்படி யெனனைக்குளிரப்பார்த்தருளாநின்றான்; இப்படிமற்றுமுள்ள ஶ்ரோத்ராதிஸகலகரணங்களாலு மவனையேபுஜிக்கப்பெற்றேன்; நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னெற்றியுள் நின்றருளினானென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்கணகளிலேநின்றுப்ரகாஶியாநிறகச்செய்தே, ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவனென்னுடைய லலாடமதயத்திலே யானானென்கிறார்.

கமலக்கண்ணன் - கமலக்கண்ணனானவன். என்கண்ணினுள்ளான் - என்கண்ணுக்குவிஷயமாகாநிறகும். அததாலே "நசக்ஷுஷாபஶ்யதி" (நசக்ஷுஷாபஶ்யதி) என்கிறநிலைதவிர்நதது காணபன - நானுமவனைக்காணாநின்றேன். அதுக்கடி அவன் - அக்கமலக்கணணன. கண்களாலே - தன்கணகளாலே. அமலங்களாக - அஜஞாநாதிமலமபோம்படி. விழிக்கும - பார்ததருளாநிறகும். அததாலே ஐம்புலனும - சக்ஷுரிநதரியமுமிநதரியாந்தரங்களோடேவாசியற. அவனமூாததி - அவனுக்குப்ரகாரதயாஶேஷமாயிற்று. இபபடிசெயதவனாரெனனில்; கமலதது - கமலஸம்பவனாகையாலே. அயன் - அஜனென்றுபேராய். நம்பிதன்னை - ஸ்ருஷ்ட்யாதயுபயுகதஜஞாநாதிபூாணனானப்ரஹ்மாவை. கணணுதலானொடும் - லலாடநேதரதவததாலேவயகதஶக்திகனானருதரனோடே. தோற்றி - தோறறுவிததது. அவர்களமுதலாக அமலம் - ஸதவோததரைகளான. தெய்வததோடு - தேவதைகளோடே. உலகம - லோகங்களையும. ஆக்கி - ஸ்ருஷ்டிககும்ஸவபாவனானவன். இநநிலைகுலையாதே என - எனனவயவைகதேஶமான. நெறறியுளான் - நெறறியிலேயா

உலகமாக்கியென்று - பே. கணணுதலானொடுமென்று - ருத்ரனுடைய அபரதாநதவநதோறறுகிறது...... ....,.................*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிலநின்றநிலை ஸாத்மித்தவாறே யுன்னெற்றியிலேவந்துநிலலாநினறானென்கிறார்.

(கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்) புண்டரீகாக்ஷனானவன் என்கண்ணுக்கு விஷயமானான. "நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே" (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே) என்கிறமாயாதைகுலைந்தது. அவனவ்வடிவை யுமுடையகண்ணுக்கு விஷ்யமாகநின்றானில, நீா பின்னைசசெய்வதெனனெ

ன்னில (காண்பன்) நானும கண்டநுபவியாநின்றேன். இவ்விலக்ஷணவி ஷயத்தை நீர் கண்டநுபவிக்க வல்லீரானபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவ னித்யாதி) அவன் தன்திருக்கண்களாலே, என்தோஷமெல்லாங்கழிந்து நான்காணவல்லேனும்படி குளிரக்கடாக்ஷியாநின்றான். ஆனாலும், இந்த்ரி யங்களென்று சிலவுண்டே காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள், அவைசெய்ததெ ன்னென்ன (ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி) காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸ்ரோத்ராதிகளு மவனிட்டவழக்காம்படி அவனுக்கு சரீரவத்விதேயமா ய் அங்கேபடையற்றன. (கமலத்தயனித்யாதி) திருநாபிகமலத்திலே அ வ்யவதாநேநபிறந்து, எல்லாரிலும் விஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனா ய், தனக்கிவ்வருக்குள்ளவற்றை யுண்டாக்குமிடத்தில் ஸர்வேஸ்வரனைக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி நிரபேக்ஷனான சதுர்முகனை லலாடநேத் ரனான ருத்ரனோடேயுண்டாக்கி, அவ்வளவில பர்யவஸியாதே, ஸத்வப் ரசுரரான தேவதைகளோடே லோகங்களையுண்டாக்கினவன். "செய்யு ண்ணி" என்னுமாபோலே, "ஆக்கி" என்றது - ஆக்கும் ஸ்வபாவ னென்றபடி.

(என்னெஞ்சுயுளானே) காமாநுகுணமாக ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்து விட்டான, ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என்னெஞ்சியிலே புகுந்துநின்றான்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (கமலக்கண்ணனித்யாதி) இத்தால்பலித்ததாத்பர்யம் (நசக்ஷுர்வேஷத்யாதி)

அவனா கண்களாலே யமலங்களாகவிழிக்கும்-அக்கமலக்கண்ணன தன்கண்க ளாலே யஜ்ஞாநாதிதோஷங்களெல்லாம்போம்படி யாகக்கடாக்ஷியாநிற்கு மித் யபதார்த்தஃ. (கடாக்ஷியாநின்றான) ஆகையாலேகாண்பன என்றந்வயம்.

விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவாகையாலே இந்த்ரியங்களை - ப்ரதிபந்தகங்களெ ன்கிறது. படையற்றன - பரிகரமாயிற்றின. படை - பரிகரம். அவனுக்குஸேஷமா யிற்றதுகளென்றபடி.

இப்படியமலங்களாக விழிக்கக்கூடுமோவென்ன; ஸங்கல்பத்தாலே ஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணவல்ல ஸர்வேஸ்வரனுக்குக் கூடாததுண்டோவென்று அவனுடையகாரணத்வத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படிஸர்வாதிகனாயிருக் கிறவன் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக வென்னெஞ்சியிலே யிருக்கிறானென்கிறார் (க மலத்தயனென்றுதொடங்கி) என்றுமேலுக்கு ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, அஜஸப்தா ர்த்தம் (எல்லாரிலுமித்யாதி) கமலத்திலே பிறக்கையாலே - அஜனென்று பேரா கிறதென்றபடி. "நம்பி" என்றதின்தாத்பர்யம் (தனக்கித்யாதி) கேள்விகொள் ளவேண்டாதபடி - கேட்கவேண்டாதபடி. நுதற்கண்ணனொடும என்றந்வயித்தரு ளிச்செய்கிறார் (லலாடநேத்ரேத்யாதி) தோற்றி - தோற்றுவித்தென்றுவிவக்ஷித் து (உண்டாக்கியென்றது) (செய்யுண்ணியித்யாதி) "ஆக்கி" என்கிறது - ல்ய ப்பன்று, பரத்தமைக வசநார்த்தஸப்தமென்றபடி.

அவதாரணார்த்தம (கர்மாநுகுணமாகவிதயாதி) விஷயஸ்ருஷடிசொல்லு கையாலே - காமநிபநதநதவம ஸிததமெனறுகருதது. (பரயோஜநநிரபேக்ஷமா க) அவவருகுபோக் கில்லாமையாலே - பரயோஜநநிரபேக்ஷதவம் ஸிததமென றபடி.

க்ரமேணாநவய:...*

பத்தாம்பாட்டு.

நெற்றியுணினறென்னையாளுநிரைமலா்பபாதங்கள்சூடிக்
கற்றைத்துழாய்முடிககோலககணணபிரானைதடுதாழுவா
ரொற்றைப்பிறையணிநதானுநான்முகனுமிந்திரனு,
மற்றையமரருமெல்லாம்வநதெனதுசசியுளானே.

ஆறுயிரப்படி

(நெற்றியுள்) ப்ரஹ்மேஶாதி ஸகலதேவதைகளுமு, நெற்றியுள நின்றென்னை யடிமைகொண்டருளுகிற இநதத்திருவடிமலாகளைச சூடிக கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிககோலக கண்ணபிரானைததொழுவார் ; அவனே ஸர்வேஶ்வரனாய அவாபத ஸமஸ்தகாமனான வெமபெருமான், என்னெறறியுள் நின்றருளின நிலையெனககு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னுசசியுள்ளே வந்து புகுநதருளினு னெனகிறுர்....................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனானவன் என்னுடைய உத்த மாங்கத்திலே யானுனெனகிறுா.

நெறறியுணின்று - அபிமுகமாயநினறு. என்னை - என்னை. ஆளும் - அடிமை கொள்வதாய. நிரைமலா - ஆஶ்ரிதரிட்ட பூநிரையையுடைததான. பாதங்கள - தி ருவடிகளை. சூடி - தங்கள தலையிலே சூடி. கறறை - செறிநத. துழாய - திருததுழாயாகிற. முடிககோலம - திருமுடியலஙகாரததை யுடையனுய. கண்ணபிரானை- ஆஶ்ரிதபவயனுயுபகரிககும் க்ருஷ்ணனை. தொழுவார் - அஞசலி பநதாதிமுகததாலே ஆஶ்ரயிபபாா. ஒறறைப்பிறை - ஏககலாரூபமான பிறையை. அணிநதானும்- ஶிரோபூஷணமாகவுடைய ருதரனும். நானமுகனும - சதுாமுகனும். இநதிரனும- இநதரனும. மற்றை - மறறுமுளள. அமரருமெலலாம் - தேவர்களெலலாரும். இ பபடி யவாகளாலே தொழபபட்டவன், வநது - அநத நெறறியுள நினறும் வநது. எனதுசசியுளான - எனதலையினமேலே யானுன்.. ...., ...*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரஹ்மாதிகள் தன்னைப்பெறுகைக் கவஸர ப்ரதீக்ஷராய்த் தடுமா றும்படி யிருககிறவன்றுன் என்னைப் பெறுகைககவஸரம் பார்த்து வந்து என்னுச்சியுளானு னென்கிறுர்.

(நெற்றியித்யாதி) நெற்றியுள் நின்றென்னை யடிமை கொள்ளுகிற. (நிரைமலர்பபாதங்களசூடி) மலரை நிரைத்தாறபோலே யிருக்கிற திருவடிகளை ஶிரஸாவஹித்து. (கற்றைத்துழா யித்யாதி) ஒருவாடல் மாலையைக் கொண்டுவந்து திருமுடியிலே வைத்தாலும், திருககுழலின் ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்றுத் தழையாநிற்கும. "தழைககுந்துழாய்" என்னுமாபோலே. செவ்விபெற்றுத் தழைககிற திருததுழாயோடே கூடின திருவபிஷேகத்தை யுடையனாய், தர்ஶநீயமான வடிவையுமுடைய உபகார ஶீலனான க்ருஷ்ணனை-நிரைமலர்பபாதங்கள்சூடித் தொழுவார். (ஒற்றைப்பிறை யணிந்தானும்) ஒருகலா மாத்ரமான சந்த்ரனை ஜடையிலே தரித்து ஸுகப்ரதாநனா யிருக்கிற ருத்ரனும் அவனுக்கு ஜநகனான சதுர்முகனும், தேவர்களை மெய்க்காட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த்ரனும், மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இபபடியவர்கள் தடுமாறுநிற்க தன்னைப்பெறுகைக்கு, அதெல்லாம் தானென்னைப் பெறுகைக்குபபட்டுவந்து, எனனுச்சியுளானாகாநிற்கிறான். ராஜாக்களந்தঃபுரத்தில், ஒருகட்டில் நினறும் மற்றைக்கட்டேறப் போகாநிற்க, நடுவேயந்தரங்கர்முகங்காட்டிததஙகாரியங்கொண்டுபோமாபோலே, இவர் திருநெற்றியில் நின்றும திருமுடியேறபபோகா நின்றால் ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவே முகங்காட்டித் தஙகள் காரியங் கொண்டுபோ யித்தனை..............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததாமபாட்டு. (நெறறியுளிதயாதி) "பரஹ்மாதிகள் தொழும்படி யிருக்குமவன் உச்சியுளான" எனறுதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்யா நின்று கொணடு, இபபாட்டுக்கு ஸங்கதி (பரஹ்மாதிகளிதயாதி) "வநது' என்றத்தைப்பற்ற (என்னைபபெறுகைக கவஸரம்பார்ததெனறது) "தொழுவார்" என்று — அவாகள தடுமாற்றம்; "வநது" எனறு - இவன் தடுமாறறம. நிரைத்தாற்போலே — அடைவுபடநிறுததினாறபோலே. (கறறைத்துழாய) கறறை - தழைககிற. பறிக்கப்பட்டதுழாயாகிலும், ஸ்பர்ஶவிஶேஷததாலே தழையாநிறகக குறையில்லையிறே. ஸமவாதம் (தழைககுமிதயாதி) ஶபதார்த்தம் (செவவிபெறறிதயாதி) "கண்ணபிரானை" எனகிற தவிதீயாவிபகதிக்கநவயங் காட்டுகிறா (நிரைமலாப்பாதங்கள் சூடித்தொழுவாரெனறு.)

ஒறறைபபிறை - ஏககலாமாதரசநதரன. மெய்க்காட்டு - எண்ணிக்கை.

நெறறியுள நின்றென்னையாளுங் கறறைத்துழாய முடிக்கோலக் கணணபிரானை, ஒறறைப்பிறை தொடங்கி, அமரருமெலலாம நிரைமலாப்பாதங்கள் சூடிந தொழாநிறகச் செயதே, வநதெனனுசசியுளான் என்றநவயிததுபாவம். (இபபடியிவாகளிதயாதி) (தனனைப்பெறுகைக்கு இப்படியவாகள தடுமாறுநிறக எனறநவயிப்பது. ஸதருஷ்டாநதவிவரணம்) (ராஜாககளிதயாதி) கீழ்சசொனனதேயநவயம்..*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

உச்சியுள்ளேநிற்குநதேவதேவற்குககண்ணபிராற்
கிச்சையுடசெலலவுணாததிவண்குருகூர்சசடகோப
னிச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெமபிராற்கு
நிசசலும்விண்ணபபஞ்செயயநீளகழல்சென்னிபொருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(உசசியுள்ளே) இப்படியுசசியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வ ரனானவனுககு இப்படிசொன்ன இததிருவாயமொழியை யெமபெருமா னுககு நிச்சலும் விண்ணப்பஞசெயய, நீள்கழல் செனனி பொருமென் கிறார்.. ... .*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், இததிருவாயமொழிக்கு பலமாக நித்யமானபகவத்பராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

உச்சியுள்ளே நிறகும் - இபபடியே உச்சியிலே நிற்குமவனாய். தேவதேவ ற்கு - தேவதேவனுமாய. கணணபிராறகு - கண்ணபிரானுமான. பரதவ ஸௌலப் யங்களையுடையவனுக்கு இசசை - தம்பககலவனபணணின அபிநிவேஶம். உள் - த ம்முடையவுளளே. செலல - நடசக. உணாததி - அததையவனுககறிவிதது. வண்கு ருகூாச்சடகோபன - ஆழவாா. இச்சொனனவாயிரததுள் - அருளிசசெயத இநத வாயிரததுள. அவனுடைய ஸமஶ்லேஷகரமஸூசகமான, இவை-இநத. ஓா - அத விதீயமாயுளள. பதது - பததையும. எமபிராறகு - எம்பெருமானுககு. விணணபப ஞ்செய்ய - விண்ணப்பஞசெயய. நீள - ஆஶ்ரிதரிருநதவிடததளவும வருவதான. கழல் - அவன்றிருவடிகளை. செனனி - இவாகள தலையிலே. நிசசலும் - நிச்சலும். பொரும - பொருநதும.

பொரும - பொருந்தும.. . .. . *

ஈடு-பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில, இததிருவாயமொழியை யெமபெருமானுக்கு விண்ண ப்பஞசெய்ய, அவாகள தலையிலே யெம்பெருமான றிருவடிகள நாடோறு ம் சேருமென்கிறா.

இனியெஙகே போவதாக விருந்தாயென்னில (உசசியுளளே நி ற்கும்) அமரா் சென்னிப்பூவான தான என்சென்னிக்கவ்வருகு "கந் தவ்ய பூமியில்லை" என்று என்னுசசியுளளே வாத்தியா நினறான. என்னு ச்சியுளளே நிற்கையாலே தேவதேவனானு னெனறுமாம்.

(உள்ளே நிற்கும்) இனியவவருகுபோக்கில்லை. (தேவதேவற கு) அயாவறுமமரர்களதிபதியாயிருககிற விருப்பையும் நினைககிறிலன். (கண்ணபிராற்கு) உபகாரஸீலனான க்ருஷ்ணனுககு. (இசசையுட்செல்

லவுணாத்தி) ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தம்பக்கலுண்டான இச்சையைத்தா மறிந்தபடியை யவன் திருவுள்ளத்திலே படும்படியுணர்த்தி. (வண்குருகூர்ச்சடகோபன) ஸர்வேஶ்வரனுக்கறிவித்தவளவே யன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுமறியும்படி பண்ணினவுதாரரான ஆழ்வார் (இச்சொன்ன) இப்பாவவ்ருத்தியாலே சொன்ன ஆயிரத்திலு மிவையுமோர்பத்து. (எம்பிரான்றகித்யாதி) எம்பிரார்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நிச்சலும் நீள்கழல் சென்னிபொரும - தனக்குப்பாங்கான ஸமயத்திலே யொருகால் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாள்தோறும் ஆஶ்ரயிலேஶமுடையாரிருந்த விடத்திலே செல்ல வளரும் திருவடிகள் சென்னியோடேசேரும. எம்பிரானென்றது - இப்படி ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கவும, இழவுமறக்கவு மநுபவிப்பித்தவுபகாரகனென்றபடி. ஆழ்வார்க்ரமத்திலே " உச்சியுளானே " என்றபேறு, இதுகற்றார்க்கு முதலடியிலேயுண்டாம். பொரு என்று - ஒப்பாய, ஒப்பாவது-சேருகையாய, சேருமென்றபடி " உச்சியுளளேநிற்கும " என்று - இவர்பெற்றதுவே பேறுக்கடவது.

முதற்பாட்டில, என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றானென்றார், இரண்டாம்பாட்டில், அதுஸாத்மித்தவாறே யருகே நின்றானென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், தம்முடனே கூடநின்றானென்றார், நாலாம்பாட்டில, ஒக்கலையிலே வந்திருந்தானென்றார், அஞ்சாம்பாட்டில். நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானென்றார், ஆறாம்பாட்டில, தோளிலே வந்திருந்தானென்றார், ஏழாம்பாட்டில, நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார், எட்டாம்பாட்டில், கண்ணுள்ளே நின்றானென்றார, ஒன்பதாம்பாட்டில, நெற்றியிலே நின்றானென்றார், பத்தாம்பாட்டில், திருமுடியிலே நின்றானென்றார், நிகமத்தில், ஆக, இத்தால் - தம்முடனே ஸாத்மிக்கும்படி கலக்கையாலே அவனை ப்ரஸாவஹித்தார், பின்னுஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (உச்சியுளளேயித்யாதி) " விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும்நீள்கழல் சென்னிபொரும் " என்றநவயித்தவதாரிகை) இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

" உச்சியுள்ளே " என்கிற அவதாரணத்தையும், " நிற்கும " என்கிறவர்த்தமாநத்தையுங்கடாக்ஷித்தபாவம் (இனியெங்கேயித்யாதி) " தேவதேவன் " என்றத்தைபூர்வபாவியாகவும, அபரபாவியாகவு மருளிச்செய்கிறார் (அமரர்சென்னி யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அவதாரணார்த்தவிவரணம் (இனியவவருக்கு போக்கில்லையென்று) " அமரர்சென்னி " இத்யாதியின்விவரணம் (அயர்வறுமித்யாதி) மூன்றாம்தாத்பர்யமாதல்.

(இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை) தாம்கருதஜ்ஞானபடியை. உட்செல்ல- அவன்திருவுள்ளத்திலேபடும்படி. இச்சை - அபிநிவேஶம். யத்வா, உள - தம்முடையவறிவு. செல்ல - அவன்திருவுள்ளத்திலேசெல்ல. அவனுடைய இச்சாவிஷயமான தம்முடைய வறிவென்றாய், இச்சையைத்தாமறிந்தபடியை யவன்திருவுள

ளத்திலேபடும்படி யறிவித்தவென்றபடி. வண்மையேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரனுக் கறிவித்தவித்யாதி)

இச்சொன்ன – இப்படிச்சொன்ன. தனக்கித்யாதி) நிச்சலும் – விண்ணப் பஞ் செய்ய என்றால், "கழல் சென்னிபொரும்" என்கைக்குக்காலமின்றிக்கே யொ ழியுமென்று கருத்து. (இழவுமறக்கவும) பூர்வாவஸ்த்தாஸ்மரண துஃக்கந்தரஹி தமாகவும். "கண்ணபிரான" என்கிறவிடத்திலே ஸாவவிஷயோபகாரஞ் சொல் லுகிறது, "எம்பிரானுக்கு" என்கிறவிடத்தில – தம்முடைய விஷயமான வுபகார ஞ்சொல்லுகிறது, அதோரதபௌநருக்த்யம். இத்தால இதுகற்றவர்களுக்கு வ்யாவ ருத்தி (ஆழ்வாரித்யாதி) பகவத்விஷயீகாரத்திலும் ஆசார்யாபிமாநத்துக்காதிக்ய முண்டென்றபடி. "பொரும" என்றால் – "சேரும்" என்னலாமோ வென்ன (பொருவென்றித்யாதி) இதுகற்றார்க்கு பலபேதமில்லை; இவர்க்குள்ள பலமே பலமென்கிறார (உச்சியுள்ளே யித்யாதி.)

நிகமத்தில், திரியவும "உச்சியுள்ளேநிற்கும்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்த ரம் (ஆகவித்தால்தம்முடனேயித்யாதி)

உச்சியுள்ளேயித்யாரப்ய, எம்பிரானுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல் நிச்ச லும சென்னிபொருமித்யந்தவ்யஃ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(இவையுமவையும.)

வாசந்தோஸ்ய மத்ஷோஸ்விதஹவிஷ்பலமூர்த்தாதிஹேநம் வி
தேக்தேஶசாவேபஸம்ஸபதிமாதாதமாஷஸீரஸாதநே । ஸக்ஷ்
யேஷ்வீநிவிஷ்டஸ்தூலதுபாரதெரஷூகதஷ்யாஸ்ய ஶூம்போர்
ஶேஷாவிஷ்டமஷ்டமஸ்ஸௌஷ்தஃப்ரூநாபஸ்ருதாநாசு ॥ (௧௦)

(பாயநதேதருஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே – சுற்றடிகொண்டு தோ ற்றியும்; (அநகேஸதருஷ்டம்) அவனென்னருகலிலானே – ஸமீபத்திலேவந்து தோற்றியும், (ஸவவிரஹவிமுகம்) ஒழிவிலனென்னோடுடனே – விட்டுப்பிரியமா ட்டாதேயும், (டிம்பவதபாஸ்வஸீநம) கண்ணனென்னொக்கலையானே – குழந் தையைப்போலே ஒக்கலையிலேவந்திருந்தும்; (சிததேகல்பதபரவேஶம) மாய னென்னெஞ்சினுளானே – மநஸ்ஸிலேவந்துபரவேஶித்தும்; (புஜஶிகரகதம) எ ன்னுடைத்தோளிணையானே – தோளிணைமேலேயேறியும; (தாலுஸிம்ஹாஸநஸ்த் தம) என்னுடை நாவினுளானே – ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருந்தும்; (சக்ஷுர் மதயேநிவிஷ்டம) கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே – கண்ணினுள்ளேயிருந் தும்; (ஸதநிதமளிகதடே) என்னெற்றியுளானே – நெற்றியிலேநின்றும், (மஸத கேதஸத்த்வாம்ஸம்) என்னுச்சியுளானே – ஶிரஸ்ஸிலேயிருந்து மிப்படியநுபவிக் கிறவெம்பெருமானை "இவையுமவையும" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார்பக்தயங் கமான பரத்யாஹாரத்தி லுகத்க்ரமத்தாலே ஸாத்மிகக ஸாத்மிக்கவநுபவித்தருளி னொன்கிறார்...*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

இவையறிந்தோர்தம்மளவிலீசனுவந்தாற்ற
வவயவங்கடோறுமணையும - சுவையதனைப்
பெற்றார்வத்தான்மாறனபேசினசொற்பேசமால்
பொற்றாணஞ்சென்னிபொரும். (௧)

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில) இதில் எம்பெருமானுடைய ஸாதமயபோகப்ரதத்வத்தை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்ன; இத்தலையில் செவ்வைக்கேடு தனக்குச்செவ்வையாம்படி யிவர்களுக்குப்பாஙகாகத்தன்னை யமைத்துப் பரிமாறு மார்ஜவகுணயுக்தனேயாகிலும்,தன்னினைவறிந்து செவவியராயப்பரிமாறும்திருவடி திருவநந்தாழ்வான தொடக்கமான நித்யாஸ்ரிதரோடே உகபபோடேகலக்குமாபோலே, இன்றாஸ்ரயிக்கிறவிவர்களோடுகப்புடனே கலந்து பரிமாறக்கூடுமோவெனனில்; அவர்களெல்லாரோடும் ஒரோப்ரகாரத்தாலே பரிமாறுகிறவன, அவர்களெல்லாரோடும் பரிமாறுகிற பரிமாற்றமெல்லாவற்றையு மிவரொருவனுடனே ஸர்வேந்திரியங்களாலும் ஸர்வகாத்ரங்களாலும பொறுக்கப்பொறுக்கப் பரிமாறுமென்கிற *இவையுமவையிலர்த்தத்தை " இவையறிந்தோர்தம்மளவில " இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில) இந்தஆர்ஜவகுணத்தையறிந்தவர்கள் விஷயத்திலே. (ஈசனுவந்தாற்றவவயவங்கடோறுமணையுமசுவையதனைப்பெற்று) ஸர்வேஸ்வரன ஹ்ருஷ்டனாய ஸாதமிக்க ஸாதமிக்க ஸர்வாவயவங்களிலும ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ரஸந்தன்னைப்பெற்று. பொறுக்கப்பொறுக்க உறுப்புத்தோறும் செறிப்புத்தீரக்கலக்குமதான பெருப்பேற்றைப்பெற்று. அதாவது - " ஸாரோவாந்ரோஸு) ப்ரஸாதஹிகாங்க்ஷதே " (ஸாரமோவாநரோநதரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்னும்படியான, " எனனுடைச்சூழலுளானே " "அருகலிலானே" " ஒழிவிலனென்னோடுடனே " " கண்ணனென்னொக்கலையானே ", " மாயனென்னெஞ்சினுளானே " " எனனுடைத்தோளிணையானே " " கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே " " என்னெற்றியுளானே " " எனனுச்சியுளானே " என்று தலைக்குமேலே ஏறினபடியை அடியொற்றினபடி. அணையுஞ்சுவையாவது - அருகலிலாச்சுவை. பிராட்டி, திருவடி, திருவநந்தாழ்வானேட்டைக்கலவியில் ரஸஙகளெல்லாம் ஏகவிஷயத்திலேகலந்து என்றத்தை நினைக்கிறது. (ஆர்வத்தால் மாறன்பேசினசொலபேச) இப்படிபெருபபேறுபெற்று, அத்தாலுண்டான அபிநிவேஸத்தாலே ஆழ்வாருளிசசெய்த திவ்யஸூக்தியை கேவலம் வாக்காலேவசிக்க. (மாலபொற்றாள் நம்சென்னிபொரும்) ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸபருஹணீயமான சரணங்கள நம்முடையசென்னித்திடரிலேசேரும். பொருவென்று-ஒப்பாய், அத்தால-சேருமென்றபடி, " நிச்சலுமவிண்ணப்பஞ்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொரும் " என்றத்தையருளிச்செய்தபடி ....*

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௯ — பாட்டு - ௧௧.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

பொருமாநீள் - ப்ரவேஶங்கள்

ஆருயிரப்படி.

(பொருமாநீள்படை) இப்படி யெம்பெருமான் தம்மோடே கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியாலே யக்கலவியைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

பத்தாந்திருவாய்மொழியில, "இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கடி-அவனுடைய நிர்ஹேதுக மஹோபகாரகத்வமிறே" என்றநுஸந்தித்து அதுக்குப்பாதகமாக, அவன் தன்வடிவைத்தம்முடைய கண்ணுக்கிலக்காக்கினபடியையும், கண்ணாமாதரத்திலும ஸுலபனென்னுமிடத்தையும, அவனுடைய அநுபாவ்யஸ்வபாவத்தையும், நிரந்தராநுபாவ்யதையையும, ஆத்தித்வமும் வேண்டாத அதிஶயிதோபகாரகத்வத்தையும், அதுக்கடியானபாதவிஶேஷத்தையும்,இதுக்குப்படிமாவான ஸூரிபோக்யதையையும், உபகாரகத்வோபயுக்தமான ப்ரணத்தையையும், இவ்வுபகாரகரமம் மறக்கவரிதென்னுமிடத்தையும், மறவாமைக்கவன்பண்ணின யத்நவிஶேஷத்தையு மருளிச்செய்து, அவனுடைய மஹோபகாரகத்வத்தையநுபவித்துக்களிக்கிறா........... ...., ...*

ஈடு.

"கீழிற்றிருவாய்மொழியில் பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள நிர்வஹிக்கும்படி. (அதாவது) நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமுண்டு. அதாவது - "'உச்சியுள்ளேநிற்கும்' என்றிறே கீழ்நின்றது, பேற்றிலினி யிதுக்கவ்வருகேற்றமாகச்செய்துகொடுக்கலாவதொன்றுமில்லை, இனி இதினுடைய அவிச்சேதத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கையேயுள்ளது; 'பேறுகனத்திருந்தது, இதுவந்தவழியென்ன' என்றாராய்ந்தார், இப்பேற்றின்கனத்துக்கீடாயிருப்பதொருநன்மைதந்தலையிலின்றிக்கேயிருந்தது; இத்தலையிலு மேதேனுமுண்டாகப்பார்த்தா

னும், அத்வேஷமாதல், ஆபிமுக்யமாதலிறேயுள்ளது, அதனைஸாதநமாகச்சொல்லிப்போராதே, இத்தலையிலே பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்பிறந்தாலும் பேற்றினுக்கு அதனையொருஸாதநமாகச்சொல்லப்போராதே, ஒருவனோடொழுமிச்சம்பழங்கொடுத்து ராஜ்யத்தைப்பெற்றால் இதுவிலையாயிராதே; ஸர்வேச்வரனடியாக வரும்பேற்றுக்கு இத்தலையாலேயாதல் நிருபிக்கலாயிராதே, “ஸ்வராமொன்றிலையாலவாப்திதால” என்னும்படியிறே யிருப்பது; இவனைமுதலிலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறபோது “இவனை தீயவழியைத்தப்பி நல்லவழிபோகவேணும்’ என்று கரணங்களைக்கொடுத்து விடுகையாலே, இவன்றலையால பிறந்தநன்மைக்குமடி அவனாயிருக்குமே; இனி புத்த்யாதிலைகல்யதாரத்தங்கங்க்கும் நிவாவாறகுகையாலே, அத்வேஷந்தொடக்கமாக, ‘பரிக்ணனை நடுவாக, பரமபக்திபர்யந்தமாகத்தானேபிறப்பிப்பானொருவன்; ‘நித்யஸூரிகள் பேற்றை அநாதிகாலம் ஸமஸரித்துப்போந்தமக்குத்தந்தான், ஒருவிஷயீகாரமிருக்கும்படியென’ என்று, கீழில்திருவாய்மொழியிலுக்மஸ்தகயாகப்பிறந்த ஸம்ச்லேஷரஸத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்” என்று...........*

ஜீயர் அரும்பதம்

பொருமாநீள்படைப்ரவேசம், “கருமாணிக்கமெனக்கண்ணுளதாகுமே” என்றபதத்தை நிதாநமாகவிவக்ஷித்து, கீழோடே யித்திருவாய்மொழிக்குஸங்கதி (நிர்வ்ருதராகிறாரென்கிறதயாதி) “கீழ்ப்பிறந்தஸார்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்தையநுஸந்தித்து” என்றவாக்யம் -ப்ரவேசத்திறுதியிலே யநுஸந்தேயம்.

பட்டரருளிச்செய்வதோரோறமாவது - நிர்ஹேதுகத்வாநுஸந்தாநபூர்வகமாக நிர்வ்ருதராகிறாரென்று. “கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்பிறந்த ஸார்வாங்கஸம்ச்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று முன்புள்ளமுதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி, நிர்வ்ருதியென்று - ஸூசகமாய, ஸூசிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந்த ஸார்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரோறமுண்டு” என்றிங்ஙனே பாடபேதமுண்டு; இப்போதுயதாக்ரமமே யநுஸந்தேயம், முன்பினாக வாக்யமநுஸந்திக்கவேண்டியதில்லை. அநுஸந்தித்து - ஆராய்ந்துபார்த்து. அதாவது - “கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ஹேதுவாகவொன்றைச்சொன்னதுண்டோ” என்றாராய்ந்துபார்த்து, காணாமையாலே பட்டரிங்ஙனேயோஜித்தாரென்றுகருத்து. இல்லையென்கிறதென, நித்யவிபூதியிலேகொண்டுபோ யநுபவிப்பிக்கிறதேற்றமன்றோவென்ன, அன்றென்கிறார் (இனிநீத்திறையவித்யாதி) ஆகையாலே (பேறுகனத்திருந்தது) என்றுகூட்டுவது. இதிறைஸர்வ-ஸார்வாங்கஸம்ச்லேஷத்தினுடைய. “இப்பேற்றினுக்கிடாயிருப்பது” இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - “நித்யஸூரிகள்பேற்றை” இத்யாதிவாக்யத்தோடேஸங்கதி. நடுவுள்ளதெல்லாம் - ப்ரஸக்தாநுஷங்கபரிஹாரபரம்.

ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாக இவனிடத்திலும் சிலவுண்டாகவேண்டாவோவென்ன (இத்தலையிலுமித்யாதி) அஸதுகோதோஷநிரபத்ராஹ

த்தை ஸாதநமாகவித்யாதி) அதவேஷாபிமுகயஙகளுககு ஸாதநதவ ராஹித்யத தை கிம்புநாங்யாயததாலே ஸாதிக்கிறா (இததலையிலேபரமபகதீதயாதி) பரமப கதயாதிகள் ஸாதநமனறெனகைககு தருஷடாநதம (ஒருவனிதயாதி) விலை-ஸத ருஶம்.

கார்யத்தைக்கொண்டு ஏததஸதருஶகாரணத்தைக கல்பிததாலோவெனன (ஸர்வேஶ்வரனிதயாதி) இததலையாலோரடி - சேதநனுலநுஷட்டிதமான ஸாத நம். நிர்ஹேதுகதவததுககு பரமாணம (வரவாறிதயாதி) ஆல-ஆஶ்சாயத்திலே. கீழ, ஸாதநதவததை அநபயுபகம்யவருளிசசெயதது அபயுபகம்யவருளிசசெயகிறார் (இவனைமுதலிலேயிதயாதி) பரிஹாராநதரம் (இனிபுநதயாதிதயாதி) இனி-கிஞ் ச. “ யொபு்ஷ்யேதஸஞ்ஜநு ” (யோபுததிமநதரோஸஞசாந) “ ஶம்ஸ்வ ரஸாரூ-ஞதாநாம் ” (ஈஶவரஸஸாவபூதாநாம்) இதயாதயநுஸநதேயம. கீதா பாஷ்யமே,“ பு்ஷிர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யம்தமஃஶமஃ। ஸுகம்துஃகம்பவோபாவோ பயம்சாபயமேவச। அஹிம்ஸாஸமதாதுஷ்டிஸ்தபோதாநம்யஶோயஶஃ। பவந்திபாவாபூதா நாம்மத்தஏவப்ருதக்விதாஃ ” (புததிரஜ ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யம்தமஶ்ஶமஃ। ஸுகம்துஃகமபவோபாவோபயஞ்சா பயமேவச। அஹிமஸாஸமதாதுஷடிஸதபோதாநமயஶோயஶஃ। பவநதிபாவாபூதா நாமமததஏவபருதகவிதாஃ) பரிகணனையெனறது - “ எணணிலுமவரும் ” எனறத தைபபறற.

நிகமிக்கிறா (நித்யஸூரிகளிதயாதி) “ ஒனறுமினறியே ” இதயா தியைப்பறற (அநாதிகாலமிதயாதி) “ எனகணணுளதாகும ” “ கண்டாயேநெ ஞ்சே ” இத்யாதியைபபறற (நிரவருதராகிறானறது) “ ஒன்றுமினறி யே ” எனறதனைபபற்ற - பட்டாநிர்வாஹம. “ ஸாவாங்கஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தா நததாலே நிரவருதராகிறா ” எனறு - முநதினநிர்வாஹம். “ நிர்ஹேதுகதவாநு ஸநதாநமும நிரவருதிககுஹேது ” எனறு - பட்டாயோஜனைககுவிஶேஷம்......*

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பா

பொருமாநீளபடையாழிசங்கததொடு
திருமாநீளகழலேழுலகுந்தொழ
வொருமாணிகுறளாகிநிமிாநதவக
கருமாணிக்கமெனகண்ணுளதாகுமே.

ஆறுயிரப்படி.

விரோதிநிரஸநஸமயத்தில அவாகளுககுததக்கபடியன்றியே, அதிகமாககிளாநதுகொண்டு செலலும்ஸவபாவமான திருவாழிதிருசசங் குமுதலான திவ்யாயுதஙகளையேநதின அவ்வழகையும், அளவிறந்தவழ

கையுடைத்தான தன் திருவடியையும ஸாவாத்மாக்களுங்கண்டு தொழுமபடியாக, ஒருமாணிககுறளாகிநிமிர்ந்த அககருமாணிககமஅவவழகோடே யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறா. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், த்ரைவிகரமாபதாநததாலே ஸாவலோகத்துக்கு முபகரித்தாறபோலே, அவவடிவை யென்கண்ணுககிலககாக்கினானென்கிறா.

பொரு - விரோதிநிரஸநசீலமாய. மா - அததாலேஅதிஶயிதோத்க்ருஷ்டமாய. நீள் - வடிவோடொககவளரக்கடவதாயுள்ள. படை - ஆயுதமான. ஆழிசங கதொடு - சங்கசக்ரங்களோடேகூட. திரு - ஸ்ரீயஃபதித்வசிஹ்நங்களையுடைத்தான. மா - உத்காஷயுக்தமாய. நீள் - ஆஶ்ரிதரளவுஞ்செலவதான. கழல் - திருவடிகளை. ஏழுலகும் - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிபாகமறஸகலலோகமும். தொழ - ஶேஷத்வாநுரூபவருததியைபபணணி அநுபவிக்குமபடியாக. ஒரு - அத்விதீயமான. மாணிககுறளாய - ஆர்த்தித்வாநுரூப ப்ரஹ்மசாரி வாமநத்வத்தையுடையனாய்க்கொண்டு. நிமிாநத - காாயஸித்திஸமநந்தரமவளாநதருளின. அ - அந்தவைபவத்தையுடைய. கருமாணிககம் - நீலரதநமபோலேதாஶநீயவிக்ரஹனானவன். என்கண்ணுளது - என்கணணுக்குவிஷயம். ஆகும் - ஆகாநிறகும்.

என்கணணெனறு - எனனிடததெனறுமாம். உளதாகுமெனற அஃறிணை - மாணிக்கமெனகையாலே. . . ..*

ாடு - முதற்பாட்டு.

இத்திருவாயமொழியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்தைத் திரளவருளிச் செய்கிறார் முதற்பாட்டில. மஹாபலி, தனவரவைநினையாதேயிருக்க அவன்பககலிலேதானே யிரபபாளனாயச்சென்று தன்னுடைமையைத் தன்னதாககினாறபோலே, எனககுநினைவின்றிக்கே யிருககத்தானேவந்து தன் வடிவழகை யெனகண்ணுககிலக்காக்கினன என்று அவன்படியை யநுஸந்தித்தினியராகிறார்.

(பொரு) திருவுலகளநதருளுகிறபோது, திவ்யாயுதங்கள் நமூசிப்ரப்ருதிகள் மேலேபொருதபடியைசசொலலுதல் ; திவ்யாயுதங்கள் தானொருவரையொருவ ரதிஶங்கைபண்ணிப் பொருகிறபடியைச்சொலலுதல். நமூசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருமெனறதுசேருமிறே, [இடங்கைவலமபுரிநின்றார்ப்ப] இடததிருககையிலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது அப்போதப்போது பிறந்தவிஜயத்தையநுஸந்தித்து ஆர்த்துககொண்டது ; அங்ஙனார்த்துக்கொள்ள அவஸரமின்றிககே, திருவாழி, நெருபபையுமிழ்நதுவிரோதிகளை "வாய்வாய்" என்றுஒடுஙகப்பண்ணிற்று ; [விடங்காலுந்தீவாயரவணை] திருவநநதாழ்வானுகவாதாாமேலேகிடந்த விடத்தேகிடந்து நெருபபையுமிழ்ந்தான, விரோதிபூயிஷ்டமான இத்தேஶத்திலவனிபபடி செய்யசசொலலவேணுமோ ! அஙகேயுடபட இபபடிசெ

ய்யககட்டவஅவன், * ஆஙகாரவாரமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணையி
றே, ஆங்கு - தேசமது. ஆரவாரமது - “ ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரம்ஸஹஸ்
ராஹொஸஹஸ்ராஹொஹஸ்ராஃ ” (அஹமஙமஹமங்கமஹமங்கமஅஹம
நகாதோஹமங்காதோஹமதநாதః) என்கிறஆரவாரம். அஙகேயதுகேட்
டபபடிபடுகிறவர்கள் இங்கேயிதுகண்டா லெபபடிபடசசொல்லவேணு
மோ ; இவர்களிப்படி யலமருகைககடியெனனென்னில [அரவணைமேல
தோன்றல] திருவநந்தாழ்வானைப படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஸ்வரன
காடுமோடையுமளககைககாக புஷபஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளை
நிமிர்த்தபோது* எல்லாம்படவேண்டாவோ ' அவனிபபடி வயாபரியா
நின்றால. தன்னில்தான பொருதென்றபோது - அஸ்ததாநேபயமங்கை
யாலே ஒருவரையொருவா அதிஸங்கைபண்ணிப்பொருகை. ' “ ராகவ
வம்ஸரணம் மதஃ ” (ராகவமஸரணம்கதஃ) எனறவனையிறே “ வத்
தாம் ” (வத்யதாம) எனறது ; “ ஸ்ரீதஸ்ய வயெஷாஷம்நாஹம் வ
ஸ்யாமி ” (பரதஸ்யவதேதோஷமநாஹமபஸ்யாமி) என்றாரிறே இளைய
பெருமாள. (மா) அவற்றின்வடிவின பெருமையைசசொலலவுமாம்;
அன்றியே, ஆஸ்ரிதவிஷயததில அவனிறகாட்டி லிவர்களுக்குண்டான
பக்ஷபாததததைசசொலலவுமாம். “ ஸவ்யாஹதாநிக்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யா
யுதாநிதம் । ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோ யேநவிஷ்ணுரூபாஸிதஃ ” (அ
வ்யாஹதாநிக்ருஷணஸ்யசகராதிந்யாயுதாநிதம ! ரக்ஷந்திஸகலாபதபயோ
யேநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) எனகிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனெதிரியானாலும
அவன்கையிலகாட்டிக்கொடாதே நோககுமமஹதனதையைசசொலலுகிற
து. (நீள்படை) “ ஆயிரககாதமபறபபதின்குட்டி ஐநநூறுகாதம் சிறகடி
க்கொள்ளும ” என்னுமாபோலே, ஸர்வேஸ்வரனதிகரிததகாரயததிலே
யவன்றன்னிலும் முறபட்டிருக்கை. நீளபடையான ஆழிசஙகததோ
டேகூட. (திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ) “ ஜகாவதநஃ ” (ஜதாபு
நஃ) என்றுநானைசைபபடடுக் கிடக்குநதிருவடிகளைககொண்டுகிட ! ரா
சையில்லாதாரதலையிலேவைத்தது. திரு - ஐஸ்வர்யஸூசகமான த்வஜார
விந்தாதிகளை யுடைத்தாயிருககை. மா - பரமபூஜயமாயிருககை. நீளகழ
ல் - ஆஸ்ரிதரளவுமுடையாரிருநத விடமெலலையாக வளருநதிருவடிகள. ஏ
ழுலகுநதொழ-ஒருஸாதநாநுஷ்டானமபண்ணுதாருநதொழ. (ஒரு) இ
வன்றனே “இவவடிவையின்னமொருகாற்கொள்ளவேணும” எனனிலு
ம் வாயாதபடி யத்விதீயமாயிருககை. (மாணி) ஸ்ரியஃபதியென்று தோ
ற்றுதபடியிரபபிலேதழும்பேறுகை. (குறளாகி) கோடியைககாணியாக
கிறைபோலே, பெரியவடிவைக கண்ணுலேமுககலாம்படி சுருககினபடி.
(நிமிர்ந்த) அடியிலேநீர் வார்த்துகொடுததவாறே நிமிர்நதபடி. * வாஸு

தேவதருவிறே. நெய்தற்காடலாந்தாற்போலே, ஆகாஶாவகாஶமடையத் தன்வடிவழகாலேயாரித்தபடி.

(அக்கருமாணிக்கம்) * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற தம்மாலும் பரிச்சேதிக்கப் போகிறதில்லைகாணும். (என்கண்ணுள்ளதாகுமே) ஏழுலகத்துள்ளாரா, வாசியறிந்திலர்களிறே; அவ்வாசியறியுமவராகையாலே "என்கண்ணுள்ளதாகுமே" என்கிறார். கண்ணென்று - இடமாய், என்னிடத்தாகுமென்னவுமாம். "கருமாணிக்கம்" என்கையாலே (கண்ணுள்ளதாகுமென்கிறது)...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு. (பொருமாவித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியிற்சொல்லுகிற அர்த்தமாவது - ஸிஹோதகவிஷயீகாரம். திரள் - ஸங்க்ரஹேண. விவரணம் (மஹாபலீத்யாதி) தன்னுடைமையை - தன்னுடைய ஸ்வமான பூமியை. "அக்கருமாணிக்கம்" என்கையாலே (தன்வடிவையென்றது)

இதெப்படிகூடுமென்கிற ஶங்கையிலே, த்விதீயபக்ஷத்தை பஶ்சாத்ப்ரதிபாதிக்கிறவராய்க்கொண்டு, ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நமுசியித்யாதி) சேருமிறே - நமுசிப்ரப்ருதிகள் விரோதிகளாகையாலே சேருமிறே. நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருதமைக்குப்ரமாணம் (இடங்கையித்யாதி) இதுக்கர்த்தம் (இடத்திருக்கையிலித்யாதி) ஆர்ப்பு - ஆரவாரம். வாய்வாயென்றொடுங்கப்பண்ணிற்றென்றது - "என்னிதுமாயமென்னப்பனறிந்திலன்" என்ற நமுசிப்ரப்ருதிகளை "வாய்வாய்" என்றொடுங்கப்பண்ணிற்றென்றபடி. வாய்வாயென்று - கபோலதாடனத்தைச்சொல்லுகிறது. கிடந்தவிடத்தே - க்ஷீராப்தியிலே. அவன் - திருவநந்தாழ்வான். அங்கே - பரமபதத்திலே. அக்ரமப்படிசெய்யுமோவென்ன (அங்காரவாரமித்யாதி) அங்குவிரோதிகளில்லையே, ஆரவாரமேதென்ன (அஹமந்நமித்யாதி) "அரவு" என்றத்தை - கீழும்மேலுமாகவிப்பது தோன்றல் - ராஜா. தோன்றலென்றது - ஸௌகுமார்யஸூசகம். இப்படிவ்யாபரியாநின்றுலென்றது - சாடு. இப்படி - இந்தபூமியிலென்று ஸ்வபாவார்த்தம். த்விதீயபக்ஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னிறமுனித்யாதி) "ஸ்நேஹாத்ஸ்தநாந்தரக்ஷாவ்யஸநிபி:" (ஸ்நேஹாத்ஸ்தநாந்தரக்ஷாவ்யஸநிபி:) இத்யாதி. அஸ்த்ரதாரேயயஶங்கைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (ராகவமித்யாதிவாக்யத்வயேந) யுத்தகாண்டேஸப்தமே, "ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணம் கத:" (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேநதாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்கத:.) அயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே லக்ஷ்மண:, "பரதஸ்ய வதே தோஷம் நாஹம் பஶ்யாமி ராகவ । பூர்வாபகாரிணாம் த்யாகே ந ஹ்யதர்மோ விதீயதே" (பரதஸ்யவதேதோஷம்நாஹம்பஶ்யாமிராகவ । பூர்வாபகாரிணாம்த்யாகேநஹ்யதர்மோவிதீயதே.)

அவனிற்காட்டில் இவர்களுக்கு பக்ஷபாதமுண்டென்றதுக்கு ப்ரமாணம் (அவ்யாஹதாஜ்ஞதயாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, “[illegible]” (அவ்யாஹதாஜ்ஞ க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதிநயாயுதாநிதம் । ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்யோயேந விஷ்ணுருபாஸிதஃ) ஸகல்ஸ்பத்தத்துக்காத்தம் (ஸர்வேஸ்வரனென்றிரியிதயாதி) ஆகையாலிறே திருவாழியாழ்வானும் இஷீகாஸ்தரமும், த்ராவாஸாவையும் காகத்தையும் மெள்ளமெள்ளப்பின்றொடர்ந்தது, அத்தாலேயிறே அவர்களுக்கு ப்ராணகதிக்கவகர்ஸ்கிடைத்தது. அவனுடைய அந்தரங்கபரிகரமெல்லாமிப்படியேயிருப்பது, “[illegible]” (புரேவமேசாருதீமந்திதாமதிஸ்ந்தீஸீதாம்யதிநாதயமைதீலீம் । ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபந்நகம ஜகத்ஸ்ஸலமபரிவார்த்தயாமயஹம்) என்று பெருமாள் அம்பு தொடுத்தபோது, “[illegible]” (புராபூதவாமருதாத்தாநதஸாவபூதஹிதேரதஃ । நகரோதவஸமாபந்நஃபரகருதிம்ஹாதுமாஹஸி) என்று தணியப்பண்ணிற்றிறே இளையபெருமாள். [illegible]

“மா” என்று - வடிவிற்பெருமையானபோது, மாவென்றும், நீளென்றும்-மீமிசையாய, அதுக்குபாவம் (ஆயிரகாதமிதயாதி) “மா,” என்றது-ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதருப மாஹாத்ம்யபரமானபோது, “[illegible]” (கஸ்மாததிரகஃ) இதயபேக்ஷாம்பூரயநாஹ (ஆயிரகாதமிதயாதி) பறப்பதின - பறக்கிறபக்ஷியின. அடிக்கொளளும் - அடித்துக்கொள்ளும். உகதாததவயாநுகுணயேந, ஸர்வேஸ்வரனதிகரித்தகாரயம் - வர்த்தநமும், ஜகத்ரக்ஷணமுமென்று கண்டுகொளவது.

“உலகு” என்றதுக்குபாவம (கதாபுநரிதயாதி) ஸ்தோத்ரே. (கதாபுநஃ) என்றுளவந்தாராசைப்பட்டாற்போலே, “நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய,” “என்று நாளுஞ்சைப்பட்டுக்கிடக்கும்” என்றபடி. “ஆஸாலேஸமுடையார்” (இதயாதிக்குப்ரமாணமாக - “[illegible]” (நாராயணேதியஸ்யாஸ்யேவாத்தத்தேநாமமங்களம் । நாராயணஸ்தமநவாஸ்தேவத்ஸம்கௌரிவவத்ஸலா) “[illegible]” (குஹமாஸாதயதாமாதமா) “[illegible]” (ஸோபயகச்சநமஹாதேஜாஸ்ஸ்பரீமஸதருஸ்ஸ்தாநஃ) இதயாதயநுஸந்தேயம். “ஏழுலகுந்தொழ” என்றதுக்குபலிதம (ஒருஸாதநாநுஷ்டானமிதயாதி)

கொளளவேணும - பரிக்ராஹிக்கவேணும். மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. குறள- வாமநன. முக்ககலாமபடி - க்ராஹிக்கலாம்படி. சுருக்கினபடி - ஸங்கோசித்தபடி “[illegible]” (கரேஙிபதிதே தோயேவாமநோவவருதேக்ஷணத) என்றதைப்பற்றச்சாடு (அடியிலேயிதயாதி வாஸுதேவதருவிறே)

"திமிர்ந்த - கருமாணிக்கம்" என்றபதச்சேர்த்திக்குபாவம் (நெய்த்தகா டித்யாதி) பாரித்தபடி - பரப்பினபடி. "அக்கருமாணிக்கம்" என்றதச்சப்தத்து க்குபாவம் (மயாவற்வித்யாதி) "என" என்றதுக்குபாவம் (ஏழுலகித்யாதி) என்னிடத்தாகும் - எனக்குபோக்யமாயிருக்கும். முந்தினவர்த்தம் - என்கண்ணுக் கு விஷயமாகுமென்றது. என்கண்ணுளான் என்று உயர்திணையாகச்சொல்லாதே, அஃறிணையாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (கருமாணிக்கமென்கையாலேயித்யா தி) உயர்திணை - தேவமநுஷ்யாதிசேதநவாசிஶப்தம். அஃறிணை-திர்யக்ஸ்தாவர ங்களான அசேதநவாசிஶப்தம். தரிவிகரமனேயாகிலும், "கருமாணிக்கம்" என் றுநிர்தேஶிக்கையாலே, "உளதாகும்" என்கிறுனென்றபடி.

கரமேணூநவய:.... .... ,

—————❦—————

இரண்டாம்பாட்டு.

கண்ணுளளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழி
லெண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்
மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
விண்ணுமாயவிரியுமெம்பிரானையே.

ஆறுயிரப்படி.

(கண்ணுளளேநிற்கும்) ஸர்வஜ்ஞகதீஶ்வரனான எம்பெருமான், தன்னுடைய அபிநிவேஶத்தாலே யென்னுடைய மநோரதத்தை விஞ்சும் படி யென்னுடையகண்கள் தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வகரணங்களுக்கும் போக்யமாக இனி நமக்கு வேண்டுவதுண்டோவென்கிறார் ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வாத்மகபஜநத்தோ டு ஸத்பாவாபிஸந்தியோடு வாசியற ஸந்நிஹிதனுமென்கிறார்.

மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும் விண்ணுமாய-ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களையும் ப்ர காரமாகவுடையனாய்க்கொண்டு. விரியும் - ஜகதாகாரேணவிஸ்த்ருதனாகிற. எம்பி ரானை - என்னுடையஸ்வாமியை. காதன்மையால் - அபிநிவேஶாத்மகபக்தியாலே. தொழில் - ப்ரணாமார்ச்சநாதிகளைப்பண்ணில். கண்ணுளளே - "தாம்ஸ்த்வைவ ஹஜாம்யஹம்" (தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்) என்று அவர்கள்கண்வட்டத்தை விடாமல். நிற்கும் - நித்யஸந்நிதிபண்ணும். எண்ணிலும் - "அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி வேதசேத்" (அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேதவேத) என்று ஸத்பாவசிந்தாமாத்ரத்திலு ம். வரும் - அவன்வசத்திலேவரும்படியாயிருக்கும். இனி - இப்படிதுஷ்கரஸுகர ங்களான உபாயத்வயத்திலும் ஸுலபனானபின்பு. என்வேண்டுவம் - அநந்யகதிக ளான நமக்குச்செய்யவேண்டுவதுண்டோ.

காரணத்வம் - உபயோபாயஸாதாரணம். எண் - சிந்திப்பு. "சிந்திப்பேய மையும்" என்கிறபரபக்தஸௌகார்யம். எண்ணிலும்வருமென்று - நினைவிறகாட்டி லமிகவுங்கைவருமென்றுமாம். நல்வாயு - தாரகத்வவைலக்ஷண்யம் .... *

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு

பரமபக்திக்கும் பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்கிறார்.

(கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழில) பரமபக்தியுக்த ராய்க்கொண்டுதொழில, அவர்கள் கண்வட்டத்துக்கவ்வருகுபோகமாட் டாதேநிற்கும். தன்னையொழியச்செல்லாமையையுடையராய்க்கொண்டு தொழில, தானுமவர்களை யொழியச்செல்லாமையையுடையனுயவர்கள் கண்வட்டத்தினின்றுங் காலவாங்கமாட்டாதேநிற்கும். (எண்ணிலுமவ ரும) "கடம், படம், ஈஸ்வரன" என்றால, "நமமை, 'இலலை' என் ஞதே, இவற்றேடொக்கப் பரிகணித்தானிறே" என்றுவரும. "சதுர் விம்ஶதிதத்வமாயிருக்குமசித்து, பஞ்சவிம்ஶகனுதமா, ஷட்விம்ஶகனீ ஶ்வரன்" என்றால, "நம்முடைய வுண்மையையு மிவற்றேபாதியிசை ந்தானிறே" என்றுவந்துமுகங்காட்டும. (வரும) நிறகுமதிலலை, இவ ன் "போ" என்றபோதுமதுக்குமுடலாக வருமித்தனை. அன்றியே (எண்ணிலுமவரும) நம்முடையஎண்ணை மிஞ்சிவருமென்றுமாம. (எண் ணிலும்வரும்) "இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று, இருபத்துநானகு, இருபத்தஞ்சு, இருபத்தாறு" என்றெண்ணினால், "இ ருபத்தாறுநானே" என்றுவருமென்றுமாம். (என்னினிவேண்டுவம) பர மபக்திக்குமபரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுவானானபின்பு எனக்கொ ருகுறையுண்டோ. அவனிவனபக்கலப்ரதிஷேதத்துக் கவஸரமபாரத்திரு ந்துமுகங்காட்டுவானானபின்பு, இவனுக்கு ஹிதாம்ஶத்திற்செய்யவேண் டுவதுண்டோ. இப்படியிருக்கிற பகவத்ஸ்வரூபத்தை புத்திபண்ணுகையி றே - இவன் ப்ரபந்நனுகையாவது; அவன்தன் ஸ்வரூபோபதேசத்தை ப்பண்ணி, "உன்னாலவருமிழவுக்கஞ்சவேண்டா - மாஶுச:" என்றாற் போலே, இவருமவன ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து, "என்னினிவேண்டு வம" என்கிறார். அப்ரதிஷேதமேபேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப்பு றம்பான யோக்யதாயோக்யதைகளகிஞ்சித்கரம். வேலவெட்டிநம்பியார் நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலைஶரணம்புகுகிறவிடத்தில பராங்முக த்வாதிநியமங்களோடே ஶரணம்புக்காராயிருந்தது, இவ்வுபாயமிதரஸா தநங்களபோலே சிலநியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க, "பெருமாள்தமக்கு, 'ஸமுத்ரமராகவோராஜாஶரணங்கந்துமாஹதி' எ ன்றுபதேஶித்தான் ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்; அவன்றான்பெருமாளை ஶர

ணம்புகுகிறவிடத்தில, 'சடலிலே ஒருமுழுக்கிட்டுவந்தான்' என்றில்லை; ஆக, இததால் சொலலிற்றாயிறறென்னென்னில்; பெருமாள, இக்ஷ்வாகுவம்ஶயராய ஆசாரப்ரதாநராகையாலே சிலநியமங்களோடே ஶரணம்புக்கார்; ராக்ஷஸஜாதீயனாகையாலே, அவன நின்றநிலையிலே ஶரணம்புககான, ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுககு யோகயதை ஸம்பாதிககவேண்டா; ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமிவ்வுபாயம" எனறருளிசசெய்தார். பகவதபரபாவஜ்ஞருடையார்க்கு "இதுவேயாததம" என்றுதோற்றியிருக்கும், "கேவலகரியாமாத்ரத்துககே பலபரதாநஶகதியுள்ளது" என்றிருப்பார்க்கு "இவ்வாத்தமநுபபந்நம" என்றுதோற்றியிருக்கும்.

(மண்ணுமித்யாதி) காரணமானபூதபஞ்சகத்துக்குமுள்ளீடாய், "வெஹு–ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே தன்விகாஸமேயாமபடியிருக்கிறவுபகாரகன் - கண்ணுளளேநிறகும காதன்மையால் தொழில் எணணிலும்வருமென்னினி வேண்டுவம்; தன்னையொழிந்த ஸகலபதார்த்தங்களும் தன்ஸங்கலபத்தைபபற்றி யுளவாம்படி யிருக்கிறஸர்வேஶ்வரன, தனபக்கல ஆஶாலேஶமுடையார ஸங்கலபத்தைப்பற்றித்தானுளனாம்படி யிருபபானானபின்பு, இவ்வாத்மாவுக்கொரு குறையுண்டோவென்கிறார். நல்வாயுவுமென்றது - தாரகத்வத்தைப்பற்ற. விண்ணுமாய் - இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாயென்றபடி. விரியும் - "வெஹு–ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே விஸ்தருதனாகாநிறகும. எமபிரான் - எனக்குபகாரகன. ப்ரதமையைத்விதீயையாககி, எம்பிரானை" என்றுகிடக்கிறது....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரணடாமபாட்டு. (கண்ணுளளேயித்யாதி) "காதன்மையால், எண்ணிலுமவரும" எனறபதங்களிலே ஶோககாகவவதாரிகை (பரமபக்தித்யாதி)

காதனமையாவது - "நஶோஸ்ய நமஸ்யந்தஶ்சமாம்" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்தயா) என்கிறபக்தி. விவரணம (தனனையொழியவித்யாதி) "கண்ணுள்ளேநிறகும்" எனகையாலே, "காதனமை" எனறு - பரமபக்தியே விவக்ஷிதமென்றுகருதது. தானுமவர்களை யொழியசசெல்லாமையை யுடையனெனறது - அவதாரணாதபாயம்.

என்னெனறு - ஸங்கையையாய, இத்தை - வாதிகளுடையவும், வேதாந்திகளுடையவும, லௌகிகருடையவும பரகரியையாலே தரிவிதமாக வருளிச்செய்கிறார (கடமித்யாதியாலும், சதுர்விமஶதிததத்வமித்யாதியாலும், இருபததொன்றித்யாதியாலும்) வரும்படியினசரமாவதி (இவனபோவெனறவித்யாதி) அதுகரும் - போகைக்கும். (அதுக்குமுடலாகவரும்) போவென்றவுக்தியை வருகைக்கு ஹேதுவாகக்கொண்டுவரும். "என்" என்றுமனோரத பரமாகவர்த்தாகதரம் (நம்முடையவித்யாதி) எண்ணேமிருகவருகையாவது - என்னின்றிக்கே யிருக்க வருகை.

விவரணம் (ஆவனிவன்பககலித்யாதி) அதுவென், பரபத்திபண்ணவேண்டாவோவெனன (இபபடியிருக்கிறவிதயாதி) பலிதம் (அவன்தனனிதயாதி) “ ஏதம் ஹவாவ ந தப தி கிம் ஹம் ஸாது நாகரவம் கிம் ஹம் பாபமகரவ மிதி ” (ஏதமஹவாவநதபதிகிமஹம்ஸாதுநாகரவமகிமஹம்பாபமகரவமிதி) எனனககடவதிறே. அஹமகிமர்த்தம்ஸாதுநா கரவம்கிமர்தத்தம்பாப மகரவமிதிஏதந்ந தபதி - தபியாது. அகரவம் - பணணினேன. அபரதிஷேதமே யமையுமோவெனன (அபரதிஷேதமேயிதயாதி) அதுக்கு - அப்ரதிஷேதததுககு. யோகயதை - பரகாரநியமாதிகள. அயோகயதையென்றது-தருஷ்டாநதாாததம. பரகாரநியமம் வேணடாவெனறதுககு ஸமவாதம் (வேலவெட்டியிதயாதி) “ நமபிள்ளை ” என்றதுக்கு-“ கேட்க ” எனறததோடேயன்வயம. இதரஸாதநங்கள - ஜயோதிஷ்டோமாதிகள். வேலவெட்டிநம்பியாாபஞசராத்ரஶாஸ்த்ரநிஷ்ணாதராகையாலே, “ நஜாதிபேதம் நகுலம் நலிங்கம் நகுணக்ரியா: நதேஶகாலௌ நாவஸ்தாம் யோகோஹ்யய மபேக்ஷதே ” (நஜாதிபேதமநகுலமநலிங்கம்நகுணகரியாः நதேஶகாலௌநாவஸ்த்தாம்யோகோஹ்யயமபேக்ஷதே) என்று - பரபததியொன்றையு மபேக்ஷியாததெனனுமததை யறிநதவராகையாலே கேட்டாரெனறபடி. லிஙகம-க்ருஷணகேஶதவாதிகள. கரியைகள-ஸதநுஷ்ட்டாநங்கள. அவஸததை-ஶைாதயஶைாதத்யவஸததைகள. இபபடியெலலாாக்கும தோறறுதோவெனன (பகவதபரபாவேத்யாதி) “ க்ஷேயந்தி ஶீக்ரம் ஶுபநிர்வ்ருத்தயே விலயம் யாந்தி ச ஸர்வதாதகாநி । பகவத்பரபாவந்தே நாதகால்பதுஷமலஷமே ” (கதயநதிகுறுவிஷணுசுர்வநதயபிசஸதகரியாः । மந்தபுணயாநவிந்தநதிபாரமைகாநத்யஸமபதம்) “ பரபாவாத்பரமாத்மந: ” (பரபாவாதபரமாதமநः) எனனககடவதிறே. இதுவேஅர்த்தமெனறு - பரமார்ததமென்று.

உத்தராாததத்துககர்த்தம (காரணமானவிதயாதி) உள்ளீடாய் - அநதராத்மாவாய். “ விரியும ” எனறதுக்குபாவம் (பஹுஸயாமிதயாதி) விரியும் - விஸத்ருதனுகாநிற்கும்.

அங்வயஙகாட்டுகிறுா (கணணுள்ளாயிதயாதி) பஞசபூதங்களைசசொன்னது - உபலக்ஷணமெனறு விவக்ஷிததருளிசசெயகிறுா. (தனனையிதயாதி) “ பிரான் ” எனறதுககாததாநதரம (ஸாவேஶவரனெனறு) “ எணணிலும் ” எனறதினாததம் (ஆஶாலேஶமென்று) “ எனனினிவேணடுவம ” எனறதினபாவம (ஒருகுறையுணடோவென்று) ஸவரூபைகயமவ்யாவர்த்தயதி (அநதராதமாவாயென்று) “ எமபிரானை ” என்கிறதவிதியை சேரும்படியெஙஙனேயெனன (பரதமையையிதயாதி) “ காதனமையால் ” எனறததாலே - பகதிசொல்லிறறு. “ எண்ணிலுமவரும் ” எனறததால் - பரபததிவிவக்ஷிதமெனறுபலிதம்.

மண்ணுநீருமித்யாரப்ய, எம்பிரான, காதனமையாறறெழில், கண்ணுள்ளாநிற்கும் ; எண்ணிலும்வரும் , என்னினிவேணடுவம் இத்யநவயः..............*

மூன்றாம்பாட்டு.

எம்பிரானையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்
தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணனைக்
கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்பனை
எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே.

ஆறாயிரப்படி.

(எம்பிரானை) இப்படித்தம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமான், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையும் தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த் தருளுகிறபடியையுமநுஸந்தித்து பரீதராய், "எம்பிரான்" என்றும், "எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரான்" என்றும் அவனையேத்திக்கொண்டு தமக்குத்துணையாக, எம்பெருமானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்........ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸ்ரீய:பதித்வாதிகளான அநுபாவ்ய ஸ்வபாவங்களையுடையவனையநுபவியென்று நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

மடம் - சொல்வழிவரும்பவ்யதையையுடைய. நெஞ்சமே - நெஞ்சே. எம் - எமக்கு. பிரானை - தன்பக்கலிலே அதவேஷாபிமுக்யாதிகளைத்தருமுபகாரகனாய. எந்தைதந்தைதந்தைக்கும் - நம்மளவில் நில்லாதே நம்குலத்துக்கெல்லாம். தம்பிரானை - நாதனாய். தண் - இஸ்ஸம்பந்தமடியாகக்குளிர நோக்கும். தாமரைக்கண்ணனை - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையுடையனாய. கொம்பு - வஞ்சிக்கொம்பிலும். அராவு - அரவிலும், நுண் - நுண்ணிதான. நேர் - நேர்மையையுடைய. இடை - இடையையுடையாளான லக்ஷ்மியை. மார்பனை - மார்பிலேயுடையனான. எம்பிரானை - ஸ்வாமியை. தொழாய் - தொழும்படிபார்.

ஸ்ரீய:பதித்வம் - இதிற்சொன்ன ஸ்வபாவங்களுக்கெல்லாம் மூலமென்றாகருத்து. அராவு - அரவு. அராவுதல் - குறைத்தலாய், கொம்பையிழைத்ததாகவுமாம்... .... *

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

கண்டாயேயவன் ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராய் நெஞ்சே என்கிறார்.

(எம்பிரானை) கீழ்ப்பாட்டிலவன் நீர்மையையநுஸந்தித்து, என்னையாளுமவனையென்கிறார். (எந்தையிதயாதி) தம்மளவிலேயாயடியறிருக்கையன்றிக்கே, என்குடிக்கு நாயகனானவனை என்கிறார். இவரிப்படியேத்தினவாறே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய பாசுரத்துக்கும் அநந்யப்ர

யோஜநா பாசுரத்துக்கும வாசியறியுமவனுகையாலே, " இப்படியேதது திறவனுர் " என்றருளிக்கடாக்ஷித்தான் (தண்டாமரைக்கண்ணனே) ". தாநஹம்த்விஷதஃ க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாமி " (தாநஹமதவிஷதஃக்ருராநஸமஸாரேஷுநராதமாந | க்ஷிபாமி) என்னுமவனிப்படிகடாக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்றுபார்த்தா; அருகேகடாக்ஷிப்பிக்கிறருண்டாயிருந்தது (கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்பனே) கொம்புபோலவும, அரவுபோலவுமிருப்பதாய, அதுதானும நுண்ணிதாயிருந்துள்ள இடையையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனே. அரவுஎனகிறவித்தை, " அராவு " என்றுநீட்டிக்கிடக்கிறது; " நச்சராவணை " என்னக்கடவதிறே.

அன்றியே, கொம்பைலக்ஷிக்கிற இடையென்றுமாம். (எமபிரானே) அசசோதைக்கொருகால " எமபிரானே " எனகிறா. (தொழாய) தொழப்படுமவிஷயம - ஒருமிதுநமாயாயிற்றிருப்பது. (மடநெஞ்சமே) " தொழுதெழு " என்னலாம்படிபாங்கானநெஞ்சனறோநீ... ....

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (எமபிரானையித்யாதி) அவனகுணுதிகயத்தைச்சொன்னவநந்தரம, " எமபிரானைத்தொழாய மடநெஞ்சமே " என்றதசால பலித்ததை யருளிச்செய்கிறா (கண்டாயேயித்யாதி) (அவன்ஸ்வரூபம்) பரமபகதிக்கும் பரிகணைக்குமொக்கவந்து முகங்காட்டுமஸ்வரூபம. (உனஸ்வரூபத்துக்குச்சேர) " மடநெஞ்சமே " என்று -எனக்குபவ்யமாகையன்றோ வுனக்குஸ்வரூபம். ஆகையாலுன்னுடைய பாரதந்தர்யத்துச்சேராகவென்றபடி.

" எம்பிரான " என்றதற்குபாவம (கீழ்ப்பாட்டிலித்யாதி) நாயன - ஸ்வாமி. அடியறறு - முதலறறு.

கிதாஸ்லோகமோ, " தாநஹம்த்விஷதஃ க்ரூராந் " (தாநஹமத்விஷதஃக்ரூராந) இத்யாதி. த்விஷதஃக்ரூராந்நராதமாந அசுபாந்தாந ஸம்ஸாரேஷ்வாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு அஜஸ்ரமக்ஷிபாமித்யந்வயஃ. கொமபு - நீலவஞ்சிக்கொம்பு. (கொமபுபோலவுமித்) கொம்பராவு - நேர்நுணணிடை இத்யந்வயஃ நேர் - ஸாதருஶ்யம. நுணமை - ஸௌக்ஷ்ம்யம. " அராவு " என்றால - அரவைச்சொல்லுமோவென்ன (அரவெனகிறவித்யாதி) திருச்சந்தவிருத்தம (நச்சராவென்று) விஷமுடையஸர்ப்பமென்றபடி. (அன்றியேயித்யாதி) அராவுகை- லக்ஷிக்கை. இப்பக்ஷத்தில, " நுண, நேர் " எனசிறபுநருக்தியாலே-அதிஸௌக்ஷ்மமான இடையென்றாத்தம் " நுண " என்றும், " நேர் " என்றும - ஸௌக்ஷ்மயவாசி.

பின்னையும் " எமபிரானே " என்கிறதென்னென்ன (அசசோதைக்கித்யாதி) " கொம்பராவு " இத்யாதியோடேகூட்டிபாவம் (தொழப்படுமித்யாதி) " மடம " என்றதற்குபாவம (தொழுதெழித்யாதி)

மடநெஞ்சமே. எமபிரானே யித்யாரப்யாந்வயஃ.................. ....

நாலாம்பாட்டு.

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்று
லென்செயயோமினியென்னகுறைவினம்
மைந்தனைமலராண்மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடாகண்டாய்.

ஆறாயிரப்படி.

(நெஞசமே) இபபடிதாமருளிசசெயவதற்குமுன்பே தம்முடைய திருவுள்ள மவனுடைய திருவடிகளிலே விழுநதபடியைக் கண்டுகநது, நலலைநலலை, உனனைபபெறறுல நமககுமுடியாததென், இனிநமககென னகுறையுண்டு, என்று தமமுடைய திருவுளளததைககொண்டாடி, இனியொருதமையிலு மவனைவிடாதேகிடாயென்கிறா...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், தம்முடையநியோகததுககிடாக நெஞசினசநதவாறே யுகந்து, இனியொருகாலும் விடாதே யநுபவிக்கபபாரெனகிறா.

நெஞ்சமே - அறிவுககாஸ்ரயமானநெஞசே. நலலை நலலை - நீசெய்தபடி நனறு நனறு. உனனைபபெறறுல் - உனனைபபெறறுல. என - எககாரியம. செயயோம - செயயுதலைககடவோம. இனி - உனனிசைவுபெறறபினபு. என்னகுறைவினம் - அலாதயமாயககுறைகிடபபதொனறையுடையோமோ. ஆனபினபு, மைநதனை-நிதயயௌவநஸவபாவனுய. மலராள் - நிரதிஸயபோகயபூவதயான லக்ஷ்மிககு. மணவாளனை - போகதாவானவனை. துஞசுமபோதும - நாம்முடியுமளவிலும். விடாது - விடாதே. தொடாகணடாய - நிரநதராநுவருததிபணணபபாா.

துஞசுதலாவது - நிகாஷாநுஸநதாநததாலேவநத விஸ்லேஷமென்று கருதது ... . *

ஈடு-நான்காம்பாட்டு

தாமசொன்னபோதே மேலவிழுந்து தொழுதவாறே நெஞ்சைக் கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தாநம்பண்ணினுன் விஸ்லேஷித்த ஸமயத்திலும் நீவிடாதேகொளளென்கிறா.

(நெஞ்சமேநலலைநல்லை) சொன்னகாரியத்தைச் சடக்கெனச்செயத ஸத்புத்ராகளை மடியிலேவைததுககொண்டாடும் மாதா பிதாக்களைப் போலே, இவரும் மாாவிலேயணைததுககொண்டாடுகிறா் நெஞசை. (நெஞசமேநல்லைநலலை) நலலை எனனவமையாதோ, “நலலை நலலை” என்கிறவீப்ஸைக்குக்கருத்தென்னென்னில்; இவாதாமவன்பக்கல் தூது விடுமாபோலே, தனககிவர்தூதுவிடவேண்டும்படி இவர் தம்மைவிட்டு அவனபககலிலேயிருககலலநெஞசாகையாலே; “என்னெஞசினுா

கண்டாலென்னைச்சொல்லி யவரிடை நீரின்னஞ்செல்லீரோ" என்னும்படி முந்துற்றநெஞ்சாகையாலே - "நல்லை நல்லை" என்கிறமீமிசை. என்னை இப்படி ச்லாகிக்கிறதென்னென்ன (உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம) நீயென்னோடொருமிடறானபின்பு, எனக்குச்செய்ய முடியாத துண்டோ. நெஞ்சொத்தபின்பு முடியாததுண்டோ. பலந்தருகைக்கீச்வரனுண்டு, விலக்காமைக்குநீயுண்டு, இனிச்செய்யமுடியாததுண்டோ. (இனியென்னகுறைவினம) "உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்" என்று ஸாத்யாம்சமுண்டாகச்சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம; உன்பக்கல விலக்காமையேபற்றாசாக அவனகாயம் செய்வானாயிருந்தால்,ஸாத்யாம்சந்தானுண்டோ. அவனுபாயபாவம் நிதயநிரபேக்ஷமானால ஸாத்யாம்சமுண்டோ.

ஆனால் பினனை, க்ருத்யாம்சமென்னென்ன், ஸாத்யாம்சமுண்டு கிடாயென்கிறார். (மைந்தனையித்யாதி) நானவனைக்கிட்டக்கொள்ள, வளவேழுலகு தலையெடுத்து அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; நீயப்போதவனைவிடாதேகிடாய. (மைநதனை) இவ்விஷயத்தைக்கெடுவாய் சிலராலேவிடப்போமோ. (மைந்து - இனிமை, அழகு, மிடுக்கு.)

(மலராளமணவாளனை)பெரியபிராட்டியார "அகலகில்லேனிறையும்) என்னும்விஷயத்தையன்றோ நானுன்னை "விடாதேகிடாய்" என்கிறது. (துஞ்சும்போதும) "அயோகயன்" என்றகலும்போதும. விச்லேஷம் - விநாசபர்யாயமெனகை "ஊஹூர்த்தமபிஜீவாவ:" (முஹூர்த்தமபிஜீவாவ:) என்னுமதிறே-இவாக்குத்துஞ்சுகையாகிறது. நானவனையகன்று முடியுமன்றும,நீயவனைவிடாதேதொடரப்பாகிடாய். இவ்வேப்பங்குடிநீரையன்றோ நானுன்னைக குடிக்கச்சொல்லுகிறது, பிராட்டி "அகலகில்லேனிறையும" என்கிறவிஷயத்தையன்றோ நானுனனையநுபவிக்கச்சொல்லுகிறது ....

நான்காம்பாட்டு. (நெஞ்சமேயித்யாதி) நெஞ்சைக்கொண்டாடியென்றது- "நல்லை நல்லை" என்றதின்தாத்பர்யம. (நிகாஷேத்யாதி) "துஞ்சும்போதும" இத்யாதியின்தாத்பர்யம.

"நெஞ்சமேநல்லைநல்லை" என்கிறபதமாத்ரத்துக்குஸங்கதி (சொன்னகாரியத்தையித்யாதி) சடக்கென - சீக்ரமாக. நெஞ்சிருப்பதுமாவிலேயாகையாலே (அணைந்தென்றது) தட்ஸ்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நல்லையெனனவித்யாதி) தனக்கு - நெஞ்சுக்கு. விவரணம் (என்னெஞ்சினாயித்யாதி) திருவிருத்தம். என்னெஞ்சைக்கண்டாலாத்தையாயிருக்கிற வென்னைச்சொல்லி, இப்படியாத்தையாயிருக்கிற வவளபக்கல இன்னமும்போகாதொழிவதேயென்கை. முந்துற்றநெஞ்சு - முற்பட்டநெஞ்சு. மீமிசை - விப்ஸை.

ஒருமிடறு - ஏகஸ்ருதயம். விவரணம (நெஞ்சோதத்வித்யாதி) ஆனால்பல ம் கைப்புகுந்ததோவென்ன (பலந்தருகைக்கித்யாதி)

“உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்” என்றவிடம்- உபாஸகாபாசுரத்தை பற்ற. “இனியென்னகுறைவினம்” என்றது - ப்ரபந்ந பாசுரமாயிருக்கிறது, ப்ரபந்நனுக்கு காத்ரவ்யாமஸம்ஸிலையிறே. “இனி” என்றதுக்கர்த்தம (உன்பக்கல்த்யாதி) விவரணம் (அவனுபாயபாவமித்யாதி)

மேலுக்குத் தாத்பர்யம் (நானவனையித்யாதி) மைந்தனை - நித்யயௌவந ஸ்வபாவனை. மைந்தென்று - அழகுக்கும், யௌவநத்துக்கும, மிடுக்குக்கும, நாயகத்வத்துக்கும்பேர். அகலும்போதென்றுதே “தருசும்போத” என்கிறதென்னென்ன (விஸ்லேஷமித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நானவனையித்யாதி) “மைந்தனை” என்றதைப்பற்ற (இவவேப்பங்குடிநீரையித்யாதி) வேப்பங்குடிநீர்-வேப்பஞ்சாறு. “மலராளமணவாளன” என்றதைப்பற்ற (பிராட்டியித்யாதி) மணவாளன் - பதி. “நல்லை” என்று-ஸமபுத்தி. நெஞ்சுக்குவிசேஷணம.

கரமேணுநவய:... .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்களவாய்க்கின்றோ
ரெண்டானுமின்றியேவந்தியலுமா
றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்டாயே) உண்டானையுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானைநீயும நானுங்காணப்பெற்றோம்; நெஞ்சமே, நமக்கஸிந்திதமாகவந்து ஸம்ருத்திகள விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தோடேகூட வநுபவிக்கிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நம்நினைவற நமக்குக்காரியம் பலிக்கிறபடி, நீயுமவனைக்கிட்டும்படியாயிற்றிறே யென்கிறார.

நெஞ்சே - மநஸ்ஸே. கருமங்கள் - அத்வேஷம், ஆபிமுக்யம், ஆஸ்ரயணம, அறிவு, நலந்தொடக்கமானகாரியங்கள. வாய்க்கின்று-பலிக்கிறவை. ஓர் - ஒரு. எண்டானுமின்றியே - நினைவுதானுமின்றியிலே. வந்தியலும - நமக்குக்கைவந்து நடக்கிற. ஆறு - ப்ரகாரம். கண்டாயே - கண்டாயே. எங்ஙனேயென்னில் அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக, உலகேழும் - லோகமெல்லாவற்றையும். உண்டானை - ப்ரளயாபத்திலேவயிற்றிலேவைத்தது. ஓர் - அத்விதீயமான. மூவடிகொண்டானை - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனை. நீயும்-ஆபிமுக்யப்ரஸங்கமில்லாத நீயும். கண்டுகொண்டனை - லபிக்கப்பெற்றாயிறே..,................................ *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ், "எண்ணிலுமவரும" என்றஎண்தானும மிகையாமபடிக ண்டாயேஎன்று அவனபடியைநெஞ்சுககு மூதவிககிறார்.

(கண்டாயேநெஞ்சே) நானசொனனபடியே பலததோடேவ் யாப்தமானபடிகணடாயே (நெஞ்சே) ஜ்ஞாநப்ரஸரதவாரமானவுனககுச சொலலவேணடாவிறே. கருமங்கள்வாயக்கினறு) காரியஙகள பலிக்கு மிடததில (ஓரொண்டானுமின்றியேவநதியலுமாறுகணடாயே) "எண ணிலுமவரும்" என்றது தானமிகையாமபடி வநதுபலித்துககொண்டு நி றகிறபடிகணடாயே. இயலுகை - பலிககை. பகவதபரபாவமசொலலுவா ர சொல்லுமளவலலகாண்.

இததலையிலெணணின்றிககே யிருககபபலிககு மென்னுமிடத்துக குதாஹரணஙகாட்டுகிறாமேல (உண்டானையித்யாதி) பரளயஙகொ ணடஜகத்துககு "அவனநமமைவயிறறிலேவைததுநோககும" என்னு மதினைவுணடோ. "உலகேழும" எனகிறவிடம - இரணடிடததிலுஙகூ ட்டிககொள்ளக்கடவது. அவன், ஜகத்தையடைய அளககிறபோது "நந தலையிலே திருவடிகளைவைககபபுகாநின்றான்" எனனும்நினைவுணடோ', இதுக்குதாஹரணம் தேடிப்போகவேணுமோவொன்று (கண்டுகொண் டனைநீயுமே) விலககுகைககுப் பரிகரமுடையநீயுமனறோ கண்டுகொண் டாய். பரளயாபத்திலவற்றுககு பரதிகூலிக்கப் பரிகரமிலலையே', இஙகவ ஸரமிலலை, அறியில விலக்குவாகளிறே; அஙஙகிதமாகவருகையாலே பேசாதிருந்தாகளிததனை..... ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞசாம்பாட்டு. (கணடாயேயிதயாதி) எணணென்று - ஸங்கயாபரமா ன பக்ஷததைப்பற்றவவதாரிகை (கிழெண்ணிலும்வருமித்யாதி) "எண்ணேமிஞசி வரும" என்றபக்ஷத்தைபபறறதாதபாயம (நானசொன்னபடியேயிதயாதி) இ த "பலத்தோடே வயாப்தமானபடியை" இதயாதி ஙிகமநவாக்யததிலே வய கதம. நெஞசே, கருமஙகள வாயககினறோ ரொணடானுமினறியே வநதியலுமாறு கண்டாயேயிதயநவய:. காரியங்கள - பலங்கள. பலிககுமிடததில - ஸித்திககுமி டததில. அவதாரிகாவாகயவிவரணம் (எண்ணிலும்வருமென்றதுதானிதயாதி) இ யலுகை - ஸிததிக்கை, எணதானமிகையாமபடி வரக்கூடுமோவென்ன (பகவதப ரபாவமிதயாதி) "ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வக்ருத்ஸர்வஶக்திஜ்ஞாநபலர்த்திமாந்… ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸர்வசக்தி…" (ஸாவேஶ்வரேஶ்வரஃ க்ருஷ்ணஃ பரோச்யதே யதி பண்டிதைஃ! ததாபிஸவல்பமேவோக்தம் பூர்ணதேஶத மாஸ்துதிஃ) என்னககடவதிறே.

எண்ணை - பரிகணந பரமாகவ்யாக்யாநம்பண்ணி, பாவிகாயபராமர்ஶபரமாக வயாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (இததலையிலிதயாதி) "உலகு" என்ற அசேதந ஸமாதிக்குபாவம் (பரஸயநகொண்டவிதயாதி) இரணடிடத்திலும் - கீழும்மேலும். உணடானை - உலகேழுமென்று கீழோடேகூட்டி யருளிசசெயதது, உலகேழும் - ஓரமூவடிகொண்டானையென்று மேலோடேகூட்டி யருளிச்செய்கிறார். (அவனஜகததையிதயாதி)

மேலுககவதாரிகை (இதுக்கிதயாதி) பரிகரம் - யோக்யதை. "காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" (காரணம்பநதமோக்ஷயோ:) என்னக்கடவதிறே. கணடுகொணடனை - கண்டுகொண்டாய். கண்டுகொணடாயெனறது - "கணணுளதாகும்" எனறததைபபறற. "நீயும" எனறசஶபதததுககுபாவம் (பரஸயாபததிலிதயாதி) அவறறுககு - ஜகததுக்கு. இங்கு - அளககிறவிடததில். ஐஶ்வர்யாதிஶயத்தாலே அவஸரமிலலையென்றபடி.

நெஞ்சே, கருமங்களிதயாரப்ய, இயலுமாறுகண்டாயே; உலகேழுமுண்டானை, உலகேழுமோர மூவடிகொணடானை நீயுங்கணடுகொண்டனை இதயநவய:.*

ஆறும்பாட்டு.

நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கினமேன்மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கொடானெஞ்சமேசொன்னேன்
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
வாயுமீசன்மணிவணணனெந்தையே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீயும்) இப்படியிருவருமொருவண்ண மெம்பெருமானைக்காணப்பெற்றோம; இனி அவன நமமைவிடிற்செயவதென்னென்னில; நீயும நானுமிப்படி யவனைவிடாதேநிற்கில், ஸாவாதமாககளுககுந் தாயுந்தந்தையுமாய், ஸாவஸ்வாமியாய ஆஶ்ரிதஸுலபனு யிப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருநதவனொருநாளும் நம்மைவிடான; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸிததிருவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இப்படி ஏககண்டராய்நிறகில, அஸாதாரணபநதவிஶிஷ்டனானவன ஒருக்லேஶபபடக்கொடானெனகிறார.

தாயாயும - மாதருவதபரியபரனுயும. தந்தையாயும் - பித்ருவதஹிதபரனுயும். இவ்வுலகினில - தனவரிசையறியாத இநதலோகத்திலே. வாயும் - அவதரித்துவநது. ஈசன - தனநிருபாதிகஸவாமித்வமேயடியாக. மணிவணணன் - நீலரத்நமபோலேயிருக்கிறவடிவை யெனக்குபகரிதது. எந்தை - அவ்வழியாலே யென்னையடிமைகொணட ஸவாமியானவன். நெஞ்சமே - நெஞ்சமே. நீயும் - "தொழு" என்று நியமிககலாமபடி பவயமானநீயும. நானும - உனனைககரணமாகவுடைய நா

றும். இ - கீழ்ச்சொன்னபரக்ரியையாலே. நேர் - விமுகவயாவருத்தியையுடையோமாய். கிறகில - கிறகில. மேல் - மேலுள்ளகாலமெல்லாம். மற்று - ஸ்வாநுபவத்தையொழியமற்றும். ஓர்நோயும் - நோயாயிருப்பதொன்றையும். சாரகொடான் - அணுகக்கொடான். சொன்னேன் - இப்பரமார்த்தத்தையுனக்குச்சொன்னேன்.

நோயென்று - அஹங்காராத்தகாமங்கள், அதுக்கடியான ஶரீரஸம்பந்தம், கர்மஸம்பந்தந்தொடக்கமானவை. ஸ்வநிகாஷாநுஸந்தாநமடியான விஶ்லேஷமுமாம் .... *

---

௭ - ஆம் பாட்டு.

இப்படிஸுலபனானவன் நம்மைவிடானிறே? என்ன, நம்மயோக்யதையையநுஸந்தித்தகலாதொழியில் நம்மையொருநாளும் விடானென்று திருவுள்ளத்துக்கருளிச்செய்கிறார்.

(நீயுமநானுமிந்நேர்நிற்கில) * அப்புள்ளின்பின்போன நீயும், உன்னைப்பரிகரமாகவுடையநானும், பலாநுபவம்பண்ணவிருக்கிற நாமிப்படிவிலக்காதேயிருக்கில. " ந நமேயம " (நநமேயம) என்னும் ப்ராதிகூல்ய மநோரதமின்றிக்கேயொழியில் (மேல்மற்றோர்நோயும்சாரகொடான) நிஷித்தாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணியகலவிடுதல, தன்னையொழிய ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலவிடுதல், அயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணியகலவிடுதல், வேறொருஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியகலவிடுதல, முன்புபண்ணின பாபபலாநுபவம்பண்ணி 'யகலவிடுதல், செய்யவிட்டுக்கொடான். (நெஞ்சமேசொன்னேன்) திருக்கோட்டியூர்நம்பியைப்போலே, பிறரறியலாகாது பகவத்விஷயம்" என்றுபோலேகாணு மிவரிருப்பது. உபதேசித்துவைத்து [ஊடஜ்ஞாநாதவஞ்லாய] [இதந்தேநாதபஸ்காய] என்றவனைப்போலே படுகிறார் (சொன்னேன் என்று) த்ரௌபதி, குழல்விரித்துக்கிடக்கிறபடியைப்பார்த்து, செயவதுகாணுமலசொல்லிக்கொடுகின்றான் ; அர்த்தத்தினகனத்தைப்பார்த்து, " கைப்பட்டமாணிக்கத்தைக்கடலிலேபொகட்டோம " என்று " பதண் பதண " என்றானிறே. இவிபரதிபத்திபண்ணுதாரிழக்குமித்தனை.

(தாயுந்தந்தையுமாய) மாதாபிதாக்களைப்போலே பரிவனாய். அவர்களளவன்றிக்கே (இவ்வுலகினில்வாயுமீசன) ப்ரஜை, கிணற்றிலவிழுந்தால ஒக்கக்குதிக்குமமாதாவைப்போலே, ஸம்ஸாரத்திலேயொக்கவிழுந்தெடுக்குமவன். இங்குவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில (ஈசன) ப்ராப்தனாகையாலே. அன்றிக்கே, இங்கேவந்தவதரித்துஸ்ரசுதவிாகைகயாலே யீசனானென்னவுமாம். (மணிவண்ணனெந்தையே) தன்வடிவழகைக்காட்டி (என்னைமுறையிலே நிறுத்தினை.) என்னை விஷயாந்தரப்ரவணனாகாதபடிமீட்டு, தன்சேஷித்வத்தைக்காட்டி என்னுடைய சேஷத்வத்திலே நிலைநிறுத்தினவன். தாயுந்தந்தையுமாயி

வ்வுலகினில் வாயும்மணிவண்ணனாய் எநதையானவீசன், நீயும் நானுமி ந்நேர்நிற்கில மேல் மற்றோர்நோயும சார்கொடான் ; நெஞ்சமேசொன் னேன் - "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்கிறபடியேயிதுமெய். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (நீயுமிதயாதி) "இநநேர்நிறகில மறறோரநோயும்சார்கொடான" எனறதுககீடாகவவதாரிகை (இபபடி ஸாலபஞனவிதயாதி) (அகலாதொழியிலிதி) நாமகன்று முடியிலமுடியுமிததனைபோகக, அவன் நம்மைவிடானென் று தாதபாயம்.

(அப்புளளினபினபோன) அநதபபெரியதிருவடியினபின்னேபோன "இநநேர்நிறகில" என்றதுக்கு அவதாரிகையிலே யருளிச்செய்நஅாததமொழிய, அாததாந்தரம் (பலாநுபவமித்யாதி வாக்யத்வயததாலே) "மற்றோரநோயும்" எனறத்தைவிவரிககிறா (நிஷிதநேதயாதி)

"சொனனேன்" எனறதுககு மூன்றுதாதபாயம். அறுதாபபரமாகமூந்தனது (திருக்கோட்டியூரிதயாதி) விவரணம் (உபதேஶித்திதயாதி) தோஸ்வஷ்டாதமே, ([illegible]) (இதநதேதாதபஸ்காய நாபக்தாயக நாசட । நசாஶுஶ்ருஷவேவாச்யமநசமாமயோப்யஸூயதி) இதம் - இநதரஹஸ்யமானது. தே - தவயா என்றபடி. அறுதபிககிறதென், முதலிலே யதிகாரிஶோதநமபணணியுபதேஶிக்க வொணணாதோவென்ன (தரெளபதியிதயாதி) பதண பதண-பரிதபிக்கை. யதவா, பதறினேனபதறினேனெனறபடி. தவிதியதாதபாயம் (இனிபரதிபததிதயாதி) அதாவது - உபதேஶத்திறகுறையிலலை, இனிப்ரதிபத்தி பணணுதாரிழக்குமிததனையெனறபடி.

,பரிவனுய - ஸநிக்தனுய. அவாகளாவன்றிககே - அவாகள்மாத்ரமன்றிக்கே. "ஈசன" என்றதுககு பூரவபாவியாக வருளிசசெயகிறர் (ப்ராபதனுகையாலே யெனறு) அபரபாவியாகவாததம (அனறிககேயிதயாதி) ஈரரசு - தவை ராஜயம. வாயகை - கிட்டுகை. "எநதை" எனறதினாததம (தன்ஶேஷித்வத்தை [illegible]யாதி) நிலைநிறுததுகை - ஸ்ததாபிககை.

அநவயிககிறா (தாயுமிதயாதி) "சொனனேன்" எனறதுக்கு மூன்றும் பாவம் (ஸதயம்ஸதயமிதயாதி) "சாாகொடான" என்னைவமைநதிருக்க, "சொனனேன" எனறவிதுககு - இபபடிதாதபாயங்கொள்ளவேணுமென்றபடி.........*

ஏழாம்பாட்டு.

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன்பாவியே
னெந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
சிந்தையுள்வைததுசசொல்லுஞ்செலவனையே.

ஆறுயிரப்படி.

(எந்தையே) இப்படிதம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானை யநுபவிக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, * அயர்வறுமமரர்கள் தங்கள்சிந்தையுள்ளேவைத்துச்சொல்லு மந்தஸ்ரீமானை, நான் தரித்ரனுக்கிளேனித்தனே; என்னநிக்ருஷ்டனே ? என்றுதம்மை காஹிக்கிறார்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதனுடைய ஸௌரிபோக்யத்வ வைலக்ஷண்யத்தையநுஸந்தித்து, ஸ்வநிகர்ஷமடியாக அகலத்தேடுகிறார்.

வானவர் - பரமபதவாஸிகளானவர்கள். எந்தை - எங்கள்ஸத்தாதிஹேதுபூதனை. எம்பெருமானென்று-எங்களுக்குப்பரமசேஷியென்று. சிந்தையுள்வைத்து-அநுஸந்தானம்பண்ணி. சொல்லும் - சொல்லும்படியான. செல்வனை-ஐச்வர்யத்தையுடையவனை. பாவியேன் - பாபிஷ்டனானநான. எந்தையேயென்றும்-எனக்குஹிதபரனேயென்றும். எம்பெருமானென்றும - என்னுடையசேஷியானவனேயென்றும். சிந்தையுள - நெஞ்சுக்குள்ளேயும். வைப்பன - வைத்து. சொல்லுவன் - சொல்லுவதுஞ்செய்யாநின்றேன...... ... .*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

கீழ்வாருசிறாற்போலேவிடிந்தது; "அயோக்யன்" என்றகலுகிறார்.

(எந்தையேயென்றும்) எனக்குப்பரிவனானவனேயென்றும். (எம்பெருமானென்றும்) எனக்குவகுத்தஸ்வாமியென்றும், (சிந்தையுள வைப்பன்) எத்தனைவிஷயங்களை நினைத்துப்போந்த நெஞ்சிலேவைத்தது. நானறிந்ததாக நெஞ்சிலேவைத்தது தூஷித்தவளவேயோ (சொல்லுவன) பிறரறியும்படிதூஷித்தேன். (பாவியேன) விலக்ஷணபோக்யமான இவ்வஸ்துவையழிக்கைக்கு நானொருபாபகர்மாவுண்டாவதே !. (பாவியேன்) ஸாத்த்விகனாயிருப்பானொருவன தமோகுணாபிபூதனாய் ஒரு க்ருஹத்திலே நெருப்பைவைத்து, ஸத்வந்தலையெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே "பாவியேன்" என்கிறார். நீர்நமனேசொல்லுவானென், பகவத்விஷயத்தைநினைக்கையும சொல்லுகையும பாபபலமோவென்னில்; புரோடாஶத்தை நாயநிணடினாற்போலே, விலக்ஷணருடைய போக்யவஸ்துவையழிக்கை பாபபலமன்றோ (எந்தையித்யாதி) நினையாவிடி லரைக்ஷணம் தரிக்கமாட்டாத நித்யஸூரிகள்நினைத்தநுபவித்தவ்வநுபவமவழிந்து "எங்களுக்குப்பரிவனானவனே, ஸ்வாமியானவனே" என்று தஙகள நெஞ்சிலேவைத்துச்சொல்லும்படியான ஐச்வர்யத்தை யுடையவனை நானென்சொன்னே ! ன் ; இவ்வஸ்துவையொருவர் நம்பாதபடியழித்தேனென்கிறார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (எநதையேயிதயாதி) "நெஞ்சம்போதும்விடாது" எனற த்தைப்பற்ற (இவரஞ்சினறபோலேயெனறது) விடிநதது-பலித்தது.

வநதத - ப்ராப்தமான. "வானவாசிநதையுளவைத்து" இதயாதியைக்க டாக்ஷித்துபாவம (விலக்ஷணேதயாதி) சொனனபின "பாவியேன" எனறதுக குபாவம (ஸாததவிகனுயிதயாதி)

"எநதையெமபெருமான" இதயாதிககவதாரிகை (பகவதவிஷயசதையி த்யாதி) நீரிங்ஙனேசொலலுவானெனனெனறது - "நாயநத்ஃகெஸவஂதுள தி" (நாதநஃகேஸவம்ஸதௌதி) எனறததைபபறற. "புரோடாஸநதைநாய் தீண்டினறபோலே) எனறவிடததிலே - "ஹ்ருஜநஜாநாதுதிக்ஷுஸுகாஷுஸ ஷீஷுஃ । ஶ்வதைவவஷடக்ருதஂதாஂஶ்ரியோஹகோஹயே" (காபபஜநமஜ ராம்ருதி கலேஸுகாமஷரோமிகஃ । ஶ்வேவதேவவஷடகருதம்தவாம்ஸரியோஹம காமயே) எனறதநுஸநதேயம. தேவவஷடகருதம்-தேவாநுந்திஶ்யவஷடகாரம் நதரோணஸம்ஸ்கருதமஹவிஃ. விலக்ஷணருடையவெனறது - "வானவர்" எனறதை தையபறற. "எநதையெமபெருமான" எனறதினர்ததம(பரிவனுனவனேயிதயாதி)

வானவா எநதையெமபெருமானெனறு சிந்தையுளவைத்துச்சொல்லும செல்வனை எநதையேயெனறுமிதயாரபயசொலலுவனபாவியேன இதயநவய...*

எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு
மல்குங்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடானமபிநம்பியே.

ஆறாயிரப்படி.

(செலவநாரணனென்ற) இப்படியென்னுடைய அயோக்யதை யைப்பார்த்து "அவன்றிறத்துபபடுவேனல்லேன": எனறிருககசசெய் தேயும், செல்வநாரணனெனற சொலலைக்கேட்குமளவில் என்னுடைய ஸாவகரணங்களு மென்வசமன்றியே யிழுத்துககொண்டு அவனபககலி லேவிழாநின்றன; நானுமதிசபலனாய் "எங்குற்றாயெமபெருமான்" எ ன்று அவனைநாடுவன்; இதென்னஆஶ்சாயம்; இப்படிநான் அதிசபல னாயத்தன்னை விடமாட்டாதொழிந்தாலவ னென்னைவிடலாமிறே, அவ னென்னிற்காட்டிலு மபிநிவிஷ்டனாய் என்பக்கலிலே அதிபவஹுமாநததை ப்பண்ணிக்கொண்டென்னை விடுகிறிலன; நானென் செயவனென்று நோகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியகல நினைத்திருக்கச்செய்தேயும், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே மேலவிழும்படியென்னை பரிபூர்ணனானவன் விடுகிறிலனென்கிறார்.

செல்வநாரணனென்ற - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற. சொல் - திருநாமத்தை. கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே. கண் - கண்ணானது. பனி - நீர். மல்கும் - மல்காநின்றது. நாடுவன் - "எங்ஙனே" என்றுதேடாநின்றேன். மாயமே - இதொரு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதே. நம்பி - பரிபூர்ணனானநம்பியானவன. நல் - தன்னைக்கிட்டுகைக்கடியானநன்மையையுடைய. அல்லும் - இரவும். பகலும் - பகலும். இடைவீடின்றி - விச்சேதரஹிதமாக. நலகி - ஸ்நேஹித்து. என்னை - என்னை. நம்பி - ஸ்வகீயத்வப்ரதிபத்திபண்ணி. விடான் - விடுகிறிலன.

நம்புதல் - தன்னுடையவனாகவிஶ்வஸித்தல்..... ... .

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும்பேசியும் தப்பச்செய்தோம், 'இனித்தவிருமித்தனை" என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்தார்; இங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து "ஸ்ரீமந்நாராயணன" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அங்கேப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலும்) ஆழ்வாரபரிஸரத்தில் ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானபேர் சொல்லுவாரில்லை, அதிலாத்தாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டா வாயிற்று இவர்நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னில ; விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்செவிப்பட்டவளவிலே, கண்ணானதுஎன்னை யொழியவேநீர்மல்கப்புக்கது ; நெஞ்சமவ்வளவிலே, "எங்குற்றாய" என்றுதேடப்புக்கது. (மாயமே) "அலலேன்" என்றகலுகைக்கு நான்வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்றுகூடுகைக்கு நான்வேண்டிற்றிலலையீ ! ; ஈதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென். அவன்பின்னைசசெய்கிறதென்னென்னில (அல்லுமித்யாதி) தம்மபேக்ஷந்தியொழியவே, தம்முடையகரணங்களுக்கு பகவதநுபவமேயாத்ரையாம்படி அவனமேல விழுகிறகாலமாகையாலே "நல்லவல்லும், நல்லபகலும்" என்கிறார்.

திவாராத்ரவிபாகமறஎனக்கு ஸ்நேஹித்துபரிபூர்ணனானவனென்னை ஸ்வீகரித்துஎன்னை விடக்ஷமனாகிறிலன ; அவன்போமாதரத்தைக் கேட்டவளவிலே, என்கண்ணானது பனிமல்காநின்றது ; நெஞ்சானது தேடாநின்றது ; இதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்னென்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால் தேடிவிடாநின்றேன், அவனிடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவிடான்நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்

னை பூரணனானான நமபியிடுகிறிலன். நமபி - எனனையொருமதிப்பனாக நினைத்து. நமபி, அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நலகிநமபிஎன்னைவிடான ; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே! பரிபூரணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைபபெற்று, பெருப்பேறுபெற்றாரு யிருககிற இவனையே! பரிபூரணனெனகிறதுலோகததார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

எடடாமபாடடு. (செலவநாரணனிதயாதி) "கேட்டலும்" என்கையாலே - அஸம்பாவிதஸததலததி லிருபபுஸிததமெனறு திருவுளளமபறறி யவதாரிகை (நாமிதுக்குமுனபித்யாதி) குட்டிச்சுவா - ஏகாநதஸததலம. "மாயமே" எனறததைப்பறற (விஸமிதராகிறுரெனறது)

செல்வநாரணன் - ஸ்ரீமநநாராயணன். வழிபோகிறவன ஸ்ரீமநநாராயணனெனபதேறுவென்ன (ஆழ்வாரிதயாதி) "ஊரு நாடு முலகமுந் தனனைபபோல" இதயாதி. "சொல" எனறதுககுபாவம (அதிலர்ததாநுஸநதாநமிதயாதி) மல்கும் - பரவஹிககும்

(நெஞ்சுமித்யாதி) கீழிறபாட்டிலே - பாஹ்யகரணமுமந்தஃகரணமுஞ்சொலலுகையாலே' இஙகும பாஹ்யகரணததைச் சொலலுகிறவிடததிலே அந்தஃகரணததைச்சொலலுகை யுசிதமெனறுதாதபாயம. "மலகும்கண்பனி" எனறு-பாஹ்யகரணத்துககுக காத்தருதவம கீழேசொலலுகையாலே, நெஞ்சுக்கேநாடுகையிலே காததருதவததைவிவக்ஷிதது, ஸவாபேதோபசாரததாலே "நாடுவன" எனகிறதென்றபடி.

மாயம் - ஆஶ்சாயம். எனனையொழியவும் கணபனிமல்கும், நெஞ்சுதேடுமென்கையாலே ஆஶ்சாயஹேதுவெனகிறுர் (அலகேனெனறிதயாதி)

"வெந்நாள்" என்கிறவா, "நலலல்லும் நன்பகலும்" எனகிறதென்னென்ன (தம்மபிஸநதியிதயாதி) அலலுநனபகலு மிடைவீடின்றிநலகி நம்பியென்னை நம்பிவிடானென் றநவயிததாததம் (திவாராதரேதயாதி) "எனனை" எனறதுககு - தரிராவருததி. ஸ்வீகரிதது - தன்னுடையவனாகவிஶவஸிதது.

"மாயம" என்கிறதுககுததாதபாயாநதரம் (அவன்பேரிதயாதி) அர்த்தாநு ஸநதாநமின்றிக்கே ஶபதமாதரமே பனிமல்குகைககு நிமித்தமாகை-ஆஶ்சாயஹேதுவெனறபடி.

கீழே, திவாராதரேதயாதியாலே - உததரார்த்தபூரவகமாக பூர்வார்ததாந்வயஞ்சொலல், பூரவார்த்தபூரவகமாக, நம்பியெனனைநம்பி அலலுநனபகலு மிடைவீடினறி நலகிவிடான எனறநவயாநதரம திருவுளளமபறறி யருளிசசெயகிருர் (இடைவீடினறியிதயாதி) இடைவிடாதே - விச்சேதியாதே. "நலகி" எனறதுககர்ததம் (ஸநேஹியாநினறுனெனறு) நாடுவன - தேடுவன.

"நம்பி" என்றதுககாததாநதரம (எனனையொருமதிபபனித்யாதி) இந்தப் பக்ஷததுக்கநவயஙகாடடுகிறுா (நம்பியலலுநனபகலுமிதயாதி) மதிபபன - பெரியவன். செலவநாரணனெனறுதொடங்கி, நாடுவன ; நம்பியல்லுநனபகலுமிடைவீடினறி நல்கிநமபியெனனைவிடான் ; மாயமேஇத்யநவயஃ. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை
யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(நம்பியை) தன்னுடையசாபலத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால், அவனுடையகுண ஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே அந்யபரையாயவனை மறந்திருந்தாலோவென்னில்.

தத்குணஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே சபலனாய்த்தன்பக்கலிலே விழாநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே, அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளி, தன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்தோற்பித்துத் தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான்; இனியெங்ஙனேநானவனை மறக்கும்படியென்கிறாள்...... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடையவுபகாரகத்வம் மறக்கப்போமோவென்கிறாள்.

தென்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலே நின்ற - நிற்கையாலே. நம்பியை - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணனாய். பரமபதத்தில் வடிவிலுங்காட்டில், அ - ஒப்பமிட்ட. செம்பொன் - செம்பொன்போலே. திகழும் - உஜ்ஜ்வலமான. திருமூர்த்தியை - திருமேனியையுடையனாய். உம்பர் - மேலான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனாய். அம் - ஸ்பர்ஹணீயமான. சோதியை - பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனாய். எம்பிரானை - தாத்ருஶமானவடிவையென்னையநுபவிப்பித்தடிமைகொண்டவனை. என்சொல்லி - எதைச்சொல்லி. மறப்பன் - மறப்பன்.

அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸுலபனென்று மறக்கவோ, அநுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்று மறக்கவோ, அவிலக்ஷணபோக்யனென்று மறக்கவோ, அஸுஶீலனல்லனென்று மறக்கவோவென்றுகருத்து..... . . ..*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு

நீர்தாமிங்ஙனேகிடந்து படாநில்லாதே, அவ்விஷயத்தைமறந்து ஸம்ஸாரிகளோபாதியுண்டுடுத்துத் திரியமாட்டீரோவென்ன; நானென்னத்தைச்சொல்லியவனைமறப்பதென்கிறாள்.

(நம்பியை) கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை. பரமபதத்தில் குணங்களுக்கு ஸத்பாவமேயிறேயுள்ளது, இங்கேயிறே குணங்களுக்குப்பூர்த்தி. (தென்குறுங்குடிநின்ற) கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். அத்தைவிட்டு என்னைப்பற்றத் திருக்குறுங்குடியிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகநின்றவன். (நம்பி

யைத் தென்குறுங்குடி நின்ற) குணத்திலே குறையுண்டாதல், தூரஸ்த்தனென்னுதல் செய்து, நான்மறக்கவேணுமே. (அச்செம்பொனே திகழுந்திருமூர்த்தியை) வடிவழகிலே குறையுண்டாயத்தான் மறக்கவோ. (அச்செம்பொன்) உபமாநரஹிதமாய, ஒட்டற்ற செம்பொனபோலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய, வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை (உம்பரித்யாதி) அவ்வடிவழகை யநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்த நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. ஆககரான இவ்வருகில் வானவரைப்போலேயன்றியே மேலான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்குமதானே கடவனாய, அவர்களுக்கநுபாவ்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை. (எம்பிரானை) அவர்களநுபவிக்கும்படியை யெனக்குபகரித்தவனை. (என்சொல்லிமறப்பனோ) அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸந்நிஹிதனென்று மறக்கவோ, வடிவழகிலலையென்றுமறக்கவோ, மேன்மையிலலையென்றுமறக்கவோ, எனக்குபகாரகனன்றென்றுமறக்கவோ, எத்தைச்சொல்லி மறப்பனெனகிறார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பியையித்யாதி) "என்சொல்லி மறப்பனோ" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நீதாமித்யாதி)

"தென்குறுங்குடிநின்ற-நம்பியை" என்றுகூட்டிபாவம் (பரமபதத்திலித்யாதி) "நம்பி - உம்பர்வானவராதி" என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (கலங்காவித்யாதி) கலங்குகை - வாஸஸ்த்தாநம். "நின்ற" என்றதின்பாவம் (அவஸரேத்யாதி) குணபூர்த்தியும் ஸந்நிஹிதத்வமுஞ்சொன்னதுக்குபாவம் (குணத்திலேயித்யாதி)

வடிவழகைச்சொன்னதுக்குபாவம (வடிவழகிலேயித்யாதி) "செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை" என்றநவயித்து பதார்த்தம் (உபமாநேத்யாதி) உபமாநரஹிதமாயென்றதினவிவரணம் (வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவென்றது) ஒட்டற்ற - கல்மஷமற்ற. இனிமேலோடவைக்கத்தக்க மலாம்ஸமில்லாதவென்றபடி.

பதச்சேதத்திக்குபாவம (அவ்வடிவழகையித்யாதி) பதார்த்தம் (ஆககரானவித்யாதி) ஆககரான - ஸூக்ருதாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டரான. உம்பர் - மேல். "திருமூர்த்தி" என்றதுக்கு - வடிவழகிலும. "ஆதியஞ்சோதி" என்றதுக்கு-மேன்மையிலும்நோக்கு. இது, நிகமத்திலும, சாற்றுப்பாட்டிலும வ்யக்தம "ஆதி" என்றதினர்த்தம் (ஸத்தாதிகளுக்குமித்யாதி)

உபகாரமாவது (அவர்களித்யாதி) படி - திருமேனியும. பரிகரமும. "என் சொல்லி" என்றதுக்கு பூர்வோக்தமான விசேஷணங்களிலே ...ராக்காக்கவருளிச் செய்கிறார் (அபூர்ணனென்றித்யாதி)

தென்குறுங்குடிநின்றநம்பியை, அச்செம்பொனே ...

பத்தாம்பாட்டு.

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென்மணியையே.

ஆறாயிரப்படி.

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலும் அவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து, அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில.

இப்படி தன்னழகை யெனக்குக்காட்டியருளி; "ஒருகாலதன்னைக்காட்டிப்போகில், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கு மாஶ்ரயமல்லாமையாலே யசித்கல்பனானஇவன் நம்மைமறக்கும" எனறுபாராததருளி, தன்னை நான்மறவாமைக்காக, அசேதநத்தைச சேதநமாக்கவல்ல தன்னுடையஅழகிய திருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குப பரமஸௌலப்யனாயக்கொண்டு "இனிப்பேரேன்" என்றிருந்தருளினான; இவனைநான் "மறப்பேன்" என்றுவருந்தினால மறக்கமுடியுமோவெனகிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், மறவாதபடி யவனேயதநம்பண்ணுகிறக, மறக்கவிரகுணடோவென்கிறார்.

மறப்பும் - மறப்பெனறும். ஜ்ஞானமும் - அறிவென்றும. ஒனறு - ஒனறை. உணர்ந்திலன-அறிந்திலேனாயிருக்க. தனவிஷயத்தி லறிவையுணடாக்கி, மறக்கும-இத்தையிவன்மறக்கும். எனறு - எனறுநினைதது. கடாக்ஷிக்கைக்கடியான, செம-சிவநத. தாமரை - தாமரைபோனற. கணணொடு - கணணோடே. மறபபற - மறபபுபபுகுதாதபடி என்னுளளே - எனனெஞசுக்குளளே. மனனினானறனனை - நிரந்தரவாஸம்பண்ணி. எனமணியை - நீலரதநமபோலேமுடிநதாளலாமபடி யெனககுஸௌலபனானவனை. இனி - இனி. யான-நான. மறபபனோ - மறககுமபடியென *

௩௬-பத்தாம்பாட்டு

ஆனாலும் வருந்தியாகிலும மறநதாலோவெனன நெஞசிலிருநதவனை யறுத்துககொண்டு நிரநதரவாஸமபணணுகிறவனை மறககவிரகுண்டோவென்கிறார்.

(மறப்புஞானமுநானொனறுணாந்திலன) நானசேதநனாய நினைத்தேனாகிலன்றோ மறபபது - நினைததேன நானாளவன்றிறே மறககவிட்டுள்ளது. ஜ்ஞாநததுக்காஶ்ரயமாமதிறே அஜ்ஞாநத்துககு மாஶ்ரயமாவது, அசித்கல்பனாயககிடா நானிருந்தது. (மறக்குமித்யாதி) இபபடியிருக்கிறநான நினைத்தேனாகவும் நினைவையுமென்றலையிலே யேறிட்டு, "பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விசசேதமவரவொண்ணாது" என்றுபார்த்து, அழ

கிய திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கிக்கொண்டு, தன்னைப்பற்றி யெனக்குவரும விஸ்மருதிபோம்படி யென்ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (மன்னினான்) "புறம்பே அந்யபரதையுண்டு" என்று தோற்றவிருக்கிறிலன். (மறப்பனோவினியாதென்மணியையே) பெருவிலையனான ரத்நம கைப்புகுந்தால அத்தைமுடிந்தநுபவியாதே யுதறுவ வாகளோ. (மறப்பனோவினி) மறவாமைக்குப் பரிகரமவன்கையிலே யுண்டாயிருக்க, இனிமறக்கவுபாயமுண்டோ. கீழநாதிகாலம் நினைக்கவிரகில்லாதாப்போலேயிறே மேலுள்ளகாலமும மறக்க விரகில்லாதபடியும்.

(யான்) அநாதிகாலம "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" என்கிறபடியே விஸ்மரித்துப்போந்த நான். (என்மணியையே) பெருவிலையனாய் முடிந்தாளலாமபடி கைப்புகுந்து புகரையுடைத்தான நீலமணிபோலேயிருக்கிற தன்னை எனக்கநுபவயோக்யமாமபடி பண்ணிவைத்தபின்பு நானவனை அநாதரிப்பனோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு (மறப்புமித்யாதி) ப்ரஶ்ந "மறப்பனோவினி" என்றதுக்க நுகுணமாகவவதாரிகை (ஆனாலுமித்யாதி)

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன் - மறப்பென்றும் ஞானமென்றும் நானொன்றையுமறிந்திலேன் என்று ஶப்தார்த்தம். நான்மறப்பென்று மொன்றையறியேன, ஞானமென்றுமொன்றையறியேன என்றுநிஷ்கருஷ்டார்த்தம். "ஞானம் நானொன்றுணர்ந்திலன" என்றபோதே- விஸ்ம்ருதிராஹித்யமும் ஸித்தமாயிருக்க, "மறப்புநானொன்றுணர்ந்திலன" என்கிறதெனனென்னன (நான்சேதநனாயித்யாதி) அதாவது - இப்போதுபகவத்விஷயஜ்ஞாநமில்லையாகிலும், காலமநாதியாகையாலே முன்பு காதாசித்கஸ்ம்ருதியுண்டாய, தத்ப்ரம்ஶம் வரக்கூடுமிறே; அதில்லையென்கைக்காக - விஶேஷிக்கிறதென்றபடி. ஆனால, காதாசித்கஸம்ருதியுமில்லையென்னாதே, "மறப்பில்லை" என்கிறதென்னென்ன (நினைந்தேனித்யாதி) அதாவது -"மறப்பில்லை" என்றபோதே - தத்பூர்வபாவியான ஸம்ருதியுமில்லையென்றாகுமத்து. "ஸ்ம்ருதேஸ்தத்பூர்வபாவிந்யா விரஹே விஸ்ம்ருதிஃ ச்ருதஃ । நஹி பிண்டாதிவிரஹே ஜாயதே கலஶாதிகம்" (ஸ்ம்ருதேஸ்தத்பூர்வபாவிந்யாவிரஹே விஸம்ருதிஃ ச்ருதஃ । நஹி பிண்டாதிவிரஹே ஜாயதே கலஶாதிகம்) என்னக்கடவதிறே. கீழவாக்யவிவரணம (ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறேயித்யாதி) ஜ்ஞாநமாவது - ஸம்ருதி. அஜ்ஞாநமாவது - விஸம்ருதி. எல்லாவற்றுமும்பலிதம (அசித்கல்பனாயித்யாதி)

"ஜ்ஞாநத்திலும் மறப்பிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை" என்றாரோ, ஆனபின்பு "மறக்கும" என்னக்கூடுமோவென்ன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "நினைவையும்" என்கையாலே -மறப்பையுமென்றபடி. இந்தவாக்யம் - பூர்வதாதபர்யஶேஷம். செம்- அழகு. மன்னுகையாவதேதென்ன (புறமபித்யாதி)

"மறப்பனோவினி" என்றுதொடங்கி, வ்யாக்யாநமெல்லாம்-த்விதீயதாத்பர்யஶேஷம்' தாதபர்யார்த்தம் (பெருவிலையனானவித்யாதி) பெருவிலையனான -

அநாக்கமான. "இனி" என்றதுக்காத்தம் (மறவாமைக்கிதயாதி) பரிகாரம்-செந்தாமரைக்கண். "பரிஹாரம்" என்றுபாடமானபோது-"மணி" என்கிற பதத்தில் சாடுவில்தாத்பர்யம், "மணிமந்தரௌஷதாதிகள்" என்னக்கடவதிறே. கீழவாக்யவிவரணம்; (கீழநாதிகாலமிதயாதி) "யான்" என்றதுக்காத்தம் (அநாதிகாலமிதயாதி) ப்ரதமதாதபாயத்தில். யான்- பாதந்த்ரனானான். மறப்பனோ-மறக்கஸ்வதந்த்ரனோவென்றபடி. (மறந்தேனுனனைமுன்னம்) யாதொருவிஷயம்விடாதே நினைக்கவேகெடும்: அப்படியானவுன்னையநாதிகாலம் மறந்துபோந்தேனென்னுதல்; முந்தறமுன்னம் மறந்துபோநதேனென்னுதல். ஸப்தார்த்தம் (பெருவிலையனுயிதயாதி) மணிககு ஶ்லாக்யதையும், முடிந்தாளலாம்படியான ஸௌலப்யமுமுண்டிறே. "எனமணி" என்கையாலே (எனக்கநுபவயோக்யமாம்படியென்றது.) ....*

பதிற்றென்றும்பாட்டு.

மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துளளிவைபத்துடன்
தணிவிலர்கற்பரேற்கல்வி வாயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(மணியை) வானவர் கண்ணனாயிருந்துவைத்தெனக்கெளியனாய்த்தனக்குத்தானே பூஷணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்திரூபமாகச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றாரதிருக்கு மவர்களுக்கு அக்கல்விதானே வாயுமென்கிறார்.................................*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாயமொழிககுபலம - இதினுடையகல்வியே கைங்காயமென்றருளிச்செயகிறார.

மணியை - உஜ்வலமானமாணிக்கமபோன்ற வடிவையுடையனாய். அந்தவடிவாலே வானவர் - பரமபதவாஸிகளுககு. கண்ணனை - நிர்வாஹகனாய். அவ்வழகுககொப்பில்லாமையாலே தன்னதோரணியை - தனககுததானலங்காரமாம்படியத்விதீயனானவனை. தென - கட்டளைபபட்ட. குருகூர - திருநகரிககுநிர்வாஹகரான. சடகோபன - ஆழவார். சொல் - சொல்லாலே. பணிசெய - பணிசெய்த. ஆயிரத்துள - ஆயிரததுள். இவைபதது - இவைபத்தையும். உடன - அபிப்ராயததோடேயுடன்பட்டு. தணிவிலா - ஆறுதலறறு. கற்பரேல் - அபிநிவேஶததோடேயோராசாரயமுகததாலே யப்யஸிப்பார்களாகில். கல்வி - அந்தககல்வி. வாயும் - கைங்கர்யரூபபலததோடேசேரும்.

சொறபணிசெயஎன்றது - சொல்லெடுத்துக்கைநீட்டினவென்றுமாம். அன்றியே, சடகோபன - சொலஎன்றுகூட்டி, பணிசெயாயிரமென்றது - கைங்காயரூபமான ஆயிரமென்றுமாம்.

இதுகலிவிருததம்..*

௯-௫ - பதினொன்றாம் பாட்டு.

நிகமத்தில், இப்பத்தைககற்றவாகள் நிரதிசயபுருஷாாத்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப் பெறுவரெனகிறா.

(மணியை) மூன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி கைபபுகுநதிருக்குமென்று ஸௌலபயஞ்சொல்லுகிறது. "தெனகுறுங்குடிநின்ற" என்கிறவிடத்தில் - ஸௌலப்யம். (வானவர்கண்ணனை) "உம்பர் வானவராதியஞ்சோதி" என்ற - மேன்மையைசசொல்லுகிறது. (தன்னதோரணியை) "அசசெம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தி" என்கிறவடிவழகைநினைககிறது, இமமூனறுஙகூடின பசுஙகூட்டாயிற்று பரதத்வமாகிறது. (தெனகுருகூர்சசடகோபன்) ஆழவாரருளிசசெயததாய, "நாமிங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரிததோமாகவேணும" என்று, சொறகள்தாம் "என்னைக்கொள், எனனைககொள" என்று "மிடைந்தசொல" என்கிறபடியேசொற்கள் பணிசெயதவாயிரமென்னுதல்; சொல்லாலேபணிசெய்தவாயிரமென்று - வாசிகமானவடிமையைசசொலலுதல். (உடனணிவிலர்கற்பரேல்) ஸாபிப்ராயமாககக்றபராகில். தணிவாகிறது - மெத்தென்னகை. "வரிலபொகடேன், கெடிலதேடேன்" என்றிருக்கையன்றியே, ப்ரத்தைமாறுதேகறபராகில் (கல்விவாயுமே) "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணாவு" என்கிறபடியே - ஜ்ஞாநமாகில் பகவதவிஷயத்தைபபற்றி யல்லதிராமையாலே, இத்தையப்யஸிக்க, இதுக்குபலமாககைங்கர்யததை யிதுதானேதரும். (கலவிவாயும) கல்விதானே பரயோஜனமெனறுமாம.

இத்திருவாயமொழியில், மேலபரக்கவருளிசசெயயப் புகுகிற அாத்தத்தை ஸஙக்ரஹேணமுதறபாட்டிலே யருளிசசெய்தாா; இரண்டாமபாட்டில், பரமபக்திககும பரிகணைககுமொகக முகங்காட்டுமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், கண்டாயேயவன ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துககுச சேரநிற்கப்பாராயெனறாா; நாலாமபாடடில, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடினாா; அஞசாமபாடடில, கீழ "எண்ணிலும்வரும" என்றதுபலத்தோடே வயாப்தமானபடியை நெஞ்சுககருளிசசெய்தாா; ஆறாமபாட்டில, நாமிருவருமிபபடியேநிறகபபெறில் நமக்கொரு அநாத்தமும வாராதென்றார்; ஏழாம்பாட்டில, கீழ இவரஞ்சினபடியே விடிநதபடிசொனனாா; எட்டாம்பாட்டில், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே தமமுடையகரணங்களுககுப பிறந்தவிக்ருதியைசசொன்னாா; ஒன்பதாம்பாட்டில, விகருதராகாதே மறநதாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில, வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோவென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே யிருக்கிறவனை மறக்கப்போமோவென்றார் ; நிகமத்தில், கற்றார்க்குப்பலஞ்சொன்னார்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார், பஜநீயனென்றார், அவன்றான்ஸுலபனென்றார், ஸுலபனானவன்பராதஸஹனென்றார், அவன்ஶீலவானென்றார், ஸ்வாராதனென்றார், நிரதிஶயபோக்யனென்றார், அவனுடைய ஆர்ஜவகுணஞ்சொன்னார், ஸாத்ம்யபோகப்ரதனென்றார், இப்படியேவம்பூதனானவன் நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிப்பானொருவனென்றார்; ஆகையாலே "அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்றுதந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார்; மூன்றாம்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் - பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்யமென்றார்; நாலாம்பத்தால்-இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி - ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் - அந்தவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயென்றார்; ஆறாம்பத்தால் - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கார்; ஏழாம்பத்தால் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புக்கவிடத்திலும், தத்தபடந்யாயம்போலே ஸம்ஸாரமநுவர்த்திக்கிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம்பத்தால் - "இப்படிப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தேயும் தத்தபடந்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே யநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொருநசையில்லையென்கிறார்; ஒன்பதாம்பத்தால் - "இப்படிநசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்" என்று அதிஶங்கைபண்ண, "நான்நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுஞ்செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, அவனுடைய ஶீலகுணத்திலே யாழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம்பத்தால் - ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாகவந்துதங்கி, இவர்க்கர்ச்சிராதிகதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷிதஸமவிதானம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம் (மணியையித்யாதி) "கலவி" என்றதுக்கு கைங்கர்யத்தை விவக்ஷித்தவதாரிகை (இப்பத்தையித்யாதி)

"மணி" என்கிறபதத்தாலே - ஸௌலப்யஞ்சொல்லும் ப்ரகாரத்தைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, "தென்குறுங்குடிநின்ற" என்றபதத்தை நிகமிக்கிறதென்கிறார். (முன்றனையிலே யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) முன்றனையிலேமுடிந்து-தலைப்பிலேமுடிந்து. "மணியை" இத்யாதிவிஶேஷணங்களுக்கு-விஶிஷ்டத்திலே தாத்பர்யமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தென்குறுங்குடிநின்றவித்யாதி) தன்னதோரணி-தனக்குத்தானே யத்விதீயமானபூஷணம். இம்மூன்

ரம - " சணிவிலாகற்பரோல கலவிவாயும " என்கிறதுக்கு ஔசித்யமுபபாதித்த படி. யதவா, " பரத்வகாரணத்வவ்யாபகத்வநியந்த்ருத்வகாருணிகத்வ ஸௌலப்ய த்வ ஸாக்ஷித்வ ஸத்ய காமத்வாபத்ஸகத்வாதிஹேதுத்வவிசிஷ்டன மயாணவ்ய முசக" இதிவாகயோகதபரகரியையா பரதமஸதகஸ்ய பரத்வ பரதோக்தி, ' உவ ச்ரெளவ ஸௌஹார்த்ரவஸ்ரெளவா ஸூதாஸம் । ஸ்ரவமொவ வைதீ மிஜாதுநோ நிர்ணயே " (உபகாமோபஸம்ஹாராவய்யாலோசநயா ஸ்பலம் ஆத்தவாதோபபத்திசவிங்கமதாதபாயநிரணயே) ஈத்யபயுக்த்திதத்தாஸ் (நிமழனாவகூடினவிதி) நமபியிடத்திலே யிமமுனமம ஆர்ணமொன்றாகுத்து. ப சுதகூடர் - காபபூரசநதரதுநக்ரமங்கள் கூடினது. மாஷவிடிங்கடைதலமிஸ்ரமயா.

(ஆழ்வாரித்யாதி) மிடைநத - நிபிடமான. முத்த ரத்தங்கள். சடகோபன்சொன்னதாய, சொற்பணிசெய்யாயிரம் என்றிரண்டுக்கும் மேலேபத்து.

மெத்து - மாநசம். அதாவது - தம்ரதத்தாக ஜுயிருக்கை. இதுக்குப்பயனிக்கிரார் (வரிலபொகடேனித்யாதி) " கலவிவாயும " என்றவிடத்திலே, கல்வியென்று - ஜ்ஞாநமாய, அததாலே - ஜ்ஞாநபலமான கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுதல. வாயகை- கிட்டுகை அன்றியே, ஜ்ஞாநந்தானே ப்ரயோஜநமென்றுமாம். " உடன் " என்கிறதையுடகொண்டருளிசசெய்கிறார் (ஓணடாமன்றாயானித்யாதி) பகவத்விஷயமானதே ஜ்ஞாநமாகையாலும், ஜ்ஞாநாமோக்ஷமாகையாலும். இப்பரத்தை ஸாக்ஷாத்தமாக அப்பயிலக்கவே பகவத்கைங்கர்யம் ஸித்திக்கு மென்றபடி. இதுக்கு - ஜ்ஞாநத்துக்கு. இதுதானே - கலவிதானே. (கலவிதானே) " கற்பரோற்கல்விவாயும " என்று - கற்கைக்குக்கலவியைப் பலமாகச்சொல்லுகையாலே, ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்றபடி.

இததிருவாய்மொழிப்பாட்டுக்களுக்கு காட்டத்தையருளிச்செய்து, இப்பத்தில் திருவாய்மொழிகளுக்குக்கடைவே பாதத்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸ்மாத்பரனென்றுரித்யாதி) " ஸர்வேஷ்டதோவதாங்ஸ்வாக்யம் " (அர்த்தைகதேசவாதேகம்வாக்யம்) இதிநயாயேந ஸதகைகார்த்தயமாஹ (ஆகையாலே அவன்றுயரறுசுடரடியிதி)

இப்பரஸங்கத்திலே பத்துக்களுக்கும் தாதபாயமருளிச்செய்கிறார் (முற்றப்பத்தாஸித்யாதி) கைங்கர்யம புருஷார்த்தமென்றது - " அடிதொழுதெழு " என்று பக்ரமித்து, " கலவிவாயும " என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலே. களையறுத்தது - " தனக்கேயாக " என்கிறவிடத்திலே. பாகவதசேஷத்வபாய்ந்தமென்கிறது பயிலுமசுடரொளியிலே. கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி ஐஸ்வர்யகைவல்யமென்றது ஒருநாயகத்திலே அந்தவிரோதியைப்போக்குவானுமவனேயென்றது " களைகணமற்றிலேன் " என்கிறவிடத்திலே ; " உழலையென்பிற்பேய்ச்சி " இத்யாதியைப்பற்ற வென்னவுமாம. சரணம்புக்காரென்றது - " அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன் " என்கிறவிடத்திலே. முன்னிலையாக - புருஷகாரமாக. விஷண்ணராகிறுரென்றது - உண்ணிலாவியிலே, " விண்ணுளாரபெருமானேயோ " என்றதைப்பற்ற. நசையில்லையென்கிறுரென்றது - நங்கள்வரிவளையிலே, " உங்களோடெங்களிடையிலலை " என்றதைப்பற்ற. அதிஸங்கைபண்ணவென்றது- " அறிவொன்றும்சங்கிப்பன " என்றதைப்பற்ற. (ஸ்ரீலகுணத்திலேயாழங்காறபடுகிறார்) மாலைநண்ணியிலேயென்றபடி. பத்தாம்-தவளை -" தங்குவேட்டையாகவந்து " என்றுதொடங்கி, அபேக்ஷிதஸமவிதாநம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தாரென்றது - " என்னவாவறச்சூழ்

நதாயே'' என்கையாலே. "முதற்பத்தால்" என்று தொடங்கி, இத்திகமங்களபாட்டுக்கு சேஷமாகச் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே, சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே, இரண்டாம்பத்தினுடைய ஈட்டின்டியிலே யுண்டாயிருக்க; அப்படியே யரும்பதமு மென்றுகண்டு கொள்வது.... . ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பெருமாநீளபடை.)

விஷ்வக்விக்ராந்திதருஶ்யம் விகணநஸுலபம் வ்யக்தபூர்வோபகாரம்
ஸ்வார்த்தைகாந்தைகஹேதும் ஸ்வயமுதயஜுஷம் பந்தமாத்ரோபயாதம்।
சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம் நதஜநஸததஶ்லேஷிணம் தர்ஶிதார்ச்சம்
ஸ்ம்ருத்யை சித்தே விஶந்தம் ஸ்வவிதரணஸஹஸா ஶௌரிமாஹ ஶடாரி:॥ (கக)

க்ஷாவிஷ்டம் பார்த்தாத் விபவஸதயா ஸக்தவத்ஸல்யஹேதோ: ந்ருதீஶ்
ஷாஷ்டஸஹஸ்ராந் ஸ்வப்ராணஸங்கடநார்த்த கல்யாணாயநத்வாத்। ஸ்வார்த்தஸ்வார்த்த
பாலநத்வாத் க்ஷேத்ரி ஸஜ்ஜதயா ஸாத்ம்யஹேமஸ்ய ஸ்வத்வா ஸ்வஸ்மாஜ்ஜாதா
ஹாவாத்மந்ததஶ்ச தகேஶாயவம் ஸேவநீயம்॥ (கஉ)

'' (விஷ்வக்விக்ராந்திதருஶ்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்த வக்கருமாணிக்கம்-த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணித் திருவுலகளந்தருளினபோது தயாஶ்ரயமாக வெல்லாராலுங் காணப்படுமவனாய, (விகணநஸுலபம்) எண்ணிலுமவரும்- "ஒன்றிரண்டுதொடங்கி, இருபத்தஞ்சு இருபத்தாறு" என்றுசொன்னால், "இருபத்தாறுவானநான்" என்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய், (வ்யக்தபூர்வோபகாரம்) எம்பிரானை யெந்தை தந்தை தந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்றுபகரிக்கையன்றிக்கே. பூர்வபூர்வர்களுக்கு முபகாரகனாய, (ஸ்வார்த்தஸ்யைகாந்தஹேதும்) நெஞ்சமே, மலராள்மணவாளனைத் துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய - மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேதானே ஐகாந்த்யத்தைப்பிக்கைக்கு ஹேதுபூதனுமாய; (ஸ்வயமுதயஜுஷம்) ஒன்றுண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருவானுமாய; (பந்தமாத்ரோபயாதம்) தாயுந்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில் வாயுமீசன - மாதாபிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே வந்துதவுமவனாய, (சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம) சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன - சிந்தாஸ்துதி ப்ரணாமங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய, (நதஜநஸததஶ்லேஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான - ஆஶ்ரிதரையொருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய, (தர்ஶிதார்ச்சம) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதுக்குதாஹரணமாக, தான திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளினபடியைக் காட்டுமவனாய, (ஸ்ம்ருத்யைசித்தேவிஷந்தம) மறப்பற்வென்னுள்ளே மன்னினான்றன்னை - மறவாதபடி மநஸ்ஸிலே ஜாகரூகனுமாயிருக்கிற பெருமானையநுஸந்தித்து, "தன்னைத்தந்தகற்பகம" என்கிறபடியே தன்னையநுபவி

க்க விதரணம் பண்ணுகிற அவனுடைய மஹௌதார்யத்தினாலே "பொருமாநீள்ப டை" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் திஸந்துஷ்டரானாரென்கிறார் .... (கஎ)

இப்படி பரதமதசகத்திலே பத்துதசகங்களாலும் பரிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸமாதப்ரனுகையாலும், ஸாவஸமனுகையாலும், ஆச்ரித்வாத்ஸல்யனு கையாலும், ஸாவாபராதஸஹனுகையாலும், ஸௌசீல்யனுகையாலும், ஸ்வாராதனு கையாலும், ஸௌகுமார்யாஸநனுகையாலும், ருஜுபாக்ருதியாகையாலும், ஸாதமி க்க ஸாதமிக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், அத்யந்தோதாரனுகையாலும் எம்பெருமா ன் ஸேவ்யனென்று பரதமதசகத்திலே யாழ்வாரநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார் (கஉ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பொருமாழிசங்குடையோன்பூதலத்தேவந்து
தருமாறேறோதுவறத்தனைத - திரமாகப்
பாாத்துலாசெய்மாறன்பதம்பணிகவென்சென்னி
வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய. (க0)

(பொருமாழி) ஸர்வாங்கஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஹேத்வந்தரங்கா ணுமல், "நிர்ஹேதுகமாகாதே" என்று நிர்வ்ருதராகிறபடியைப் பேசுகிறபாசுர த்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயெனில், இப்படி உகப்புடனே ப ண்ணும் ஸாவாங்கஸம்ச்லேஷமாகிற இந்தப்பேற்றுக்கு தக்ததியாக இவனுல்நேர் ந்து செய்யத்தக்கதுண்டோவெனில்; "புத்யாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியாமகனுகையாலே, அதவேஷந்தொடங்கி பரிகணைநவொக பரமபகதிபர்யந் தமாகத்தானே விளைவித்துவந்து நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரிக்கும் ஸ்வபாவன்" எ ன்று அவனுடைய நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தை யநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிற) பொருமாநீளபடையிலாத்தத்தை "பொருமாழிசங்குடையோன" என்றுதொட ங்கி யருளிச்செய்கிறார்.

(பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து) சத்ருக்கள்மேலே பொ ராநிற்கிற திருவாழி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன், எதிரம்புகோக் கிற இந்தப்பூதலத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாம்படிவந்து. "பொருமாநீள்படை" என் றுதொடங்கி, "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகும்" என்றதைக்கடாக்ஷித்தரு ளிச்செய்தபடி. (தருமாறேறோதுவறத்தனை) நிர்ஹேதுகமாகத்தனை யுபகரிக் கிறவுபாயத்தை. ஓரோதுவறத்தனைத்தருமாறு - ஒருஹேதுவின்றிக்கே நிர்ஹேது கமாக, பலஸ்வரூபனுனதன்னையே தருகிறபரகாரத்தை. (திரமாகப்பார்த்துலா செய்மாறன்) அதாவது- "கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழிலெண்ணிலு ம்வரும்" என்கிற - பகதிக்கும் பரிகணைக்குமொக்க முகங்காட்டும்படிக்குமே லே, "ஒன்றாலுமின்றியேவந்தியலுமாறு-கண்டாயே" என்று-"ஸஹிதம்" (ஸஹிதஃ) "ஸஜ்ஜதஃ" (ஸங்கதஃ) என்றுகளாசோந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையை

அல்பஜ்ஞராலே அவிசாலயமாம்படி ஸ்தத்திரமாகதர்ஶிதது, அநதபரகாரததைய ருளிசசெயத ஆழவார. (பதம்பணிகவெனசென்னி வாழ்ததிடுகவெனனுடையவா ய) இபபடி நிர்ஹேதுக வைபவததிலே நிர்வ்ருதராகிறபடியை வெளியிடட ஆழ வார திருவடிகளை, “ [illegible] ” (மூர்தநாபரணமாமி) எனனுமபடி என்ஶிரஸஸானது பஜிததிடுக ; “ திருககுருகைபபெருமாள தன திருததாள்கள் வாழியே ” என்று எனவாககானது மஙகளாஶாஸநமபணணியிடுக. இபபடி உப காரஸ்ம்ருத்யதிஶயததாலேதா மாழவாாதிருவடிகளிலே ஆழஙகாறபடடபடியை யருளிச்செய்தருளினா ....*

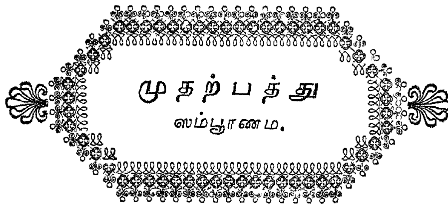
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி - க0—பாட்டு - கக0.

சோதனபத்திரம்.

தனியன்கள்.

பக்கம	வரி.	பிழை.	திருததம.
௩	௨௩	பாதரமெனனு	பாதரமெனனு
,,	௨௭	குணுாணவ	குறாணவ
௫	௨௦	ஸ்ரீயாாயாதி	ஸ்ரீயாாயாதி
௧௭	௩	கரியாநவய	கரியாநவய
௧௯	௧௮	பராாதிததருளினுர்	பரார்த்தித்தருளினா
௨௨	௭	அஜனுருடைய	அநுருடைய
,,	௨௩	திருவிககிரமனடி	திரிவிக்கிரமனடி
,,	௨௪	நிர்ததேஸிதது	நிர்தேஸித்து
௨௬	௩௧	உறுபெருஞசெல்வமிதயாதி	உறுபெருஞ்செல்வமும்தயாதி
௨௮	௨	நூறுதிருவாயமொழியை	நூறுதிருவாய்மொழியை
௩௦	௩௪	கோபாாய	கோபாாய

அவதாரிகை.

பககம	வரி	பிழை.	திருததம.
௩	௨௧	பரதவததை	பரதவததை
௫	௧௯	ஸாவேஸவரனை	ஸாவேஸ்வரனை
௯	௬	அஙகுள்ளடஙகாமை	அதுள்ளடஙகாமை
௧௭	௨௮	இதில	இதில்
௧௮	௧	நினைல	நினைலா
௨௦	௨	முதடியிலே	முதலடியிலே
௨௧	௧௯	ஞயை	மாயை
,,	௩௪	ஸாவேஸவரன	ஸாவேஸ்வரன

வயாகயாநஙகள.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருததம்.
௮௧	௫	வுபகாரதவததாலே	வுபகாரகதவததாலே
,,	௭	பராபயதவததையம	பராயயத்வததையும்
௮௬	௬	வ்யூஹதவெஹ	வ்யூஹதவெஹ
௯௯	௨௯	இவன	இனன
௧௨௫	௨௭	பரவருததிகளும்	ப்ரவருத்திநிவருததிகளும்
௧௩௩	௨௦	ஆம	ஆய
௧௪௦	௨	யரஹ்மாவாகபபடுக்கும	பரஹ்மாவாகவடுக்கும
,,	௩	ருததிராஞகபபடுககும	ருசதிராஞகவடுககும
௧௬௦	௧௯	பரபநதஙகளை	பரபநதஙகள
௧௯௦	௨௨	ஈதெனகிருனை	ஈதெனகிருன
௧௯௮	௧௮	படியிலே	வடிபிலே
௧௯௯	௨	சொலலாய்	சொலலாய்
,,	௨௩	வளர்	வலர்
௨௦௨	௪	ஒடுங்கு	ஒடுங்க
,,	௫	போய	போம
௨௦௩	௮	வித்யாதிகள	அவிதயாதிகள்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உஉக	உசு	பதறுடை	முதற்பாட்டில் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அவதார ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்த வுபகாரமித்து ப்ரதமத்திலே நவநீதசௌர்யா பதானத்தை யநுஸந்தித்திடு படுகிறார் - பதறுடை
உஙரு	ச	யெவரு	யெளிவரு
உருச	ஙக	ஆயஸஸுள்ள	ஆயுஸஸுள்ள
உருகூ	சங	பரதிபநதகஙகளானவையெல லாம்குலையுமெனகிறா.	அநநதரம ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கி லாஶ்ரயணத்துக கும் பராபதிக்கும பரதிபந தகஙகளானவை யெல்லாம குலையுமெனகிறா.
உருகூ	கக	நமபுதத	நாம்புதத
,,	உஎ	பாடமாம்	பாடமாய
உசு0	சு	ஜீவஷய	ஜீவஷ
,,	எ	தவிஷயநதஃ	தவிஷநதஃ
உசு0	உ	பாரிமாணடாலயாதிகள	பாரிமாணடல்யாதிகள
உசு0	கஉ	ஔஸஊஜம்ஹி	ஔஸஹுஜம்ஹி
உஎக	கஎ	ஞாநிகனான	ஞாநிகளான
உஎசு	ஙங	வருலிசசெயத	வருளிசசெயத
உகூசு	கஎ	போகிலித்தனே	போகிலததனே
ங0க	ங0	போகஸிஹ்நங்கள்	போகஸிஹநங்கள்
ங0ங	எ	" ததஸ்ய	" தத்ஸ்ய
ங0எ	கஉ	பஹுமநோகதி	பஹுமாநோகதி
ங0கூ	சு	வாவாயூ	வாவாயூ
ஙஉச	க0	கீழாணடைசசிகை	கிழாணடைசசிகை
ஙசக	கஉ	நலலேனென்று	னலலேனென்று
ஙசுச	ரு	காணமுநதானே	காரணமுநதானே
ஙசுசு	அ	மானேநோக்கி	மானேயநோககி
ஙசுஎ	உசு	மானேநோககி	மானேயநோககி
ஙஅக	ஙங	வதஸலனுய. எனனமமான	வதஸலனுய. தமமான் - தனக்குததானே யீஶ்வரனுய். எனனமமான
ச0க	உசு	முதவாா	மதுவார்
ச0உ	சு	பேசேவணடாவோ	பேசவேண்டாவோ
சகரு	ரு	ஸம்பநததததை	ஸமபததைத
சசங	சு	மனனும	பினனும
சரு0	அ	அபபடி	இபபடி
சருகூ	ச	ஸௌல்ய	ஸௌஶீலய
சசுச	ங	ஸ்வாமியுமாய்	ஸவாமியாய
சசுஅ	கஅ	யபயஸிபபவன்	யபயஸிபபன
சஎங	கசு	தடபபத்தை	தட்பததைத
சஎங	உஉ	சரிகினற	சரிகினறன
சஎச	ஙசு	திவயாவதாரங்களெல்லாம்	திவயாவதாரங்களுமெல்லாம்
ருOக	கசு	காலுமெரியும்	காலுமெரியும
ருசரு	ருசு	யுதறுவவாகளோ	யுதறுவாகளோ